Euroopan unionin

virallinen lehti

ISSN 1725-2490

C 78 E

47. vuosikerta

27. maaliskuuta 2004

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero | Sisältö | Sivu

I *(Tiedonantoja)*

EUROOPAN PARLAMENTTI

KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET (Osa 1)

(2004/C 78 E/0001) E-0465/01 esittäjä: Antonios Trakatellis ja Rodi Kratsa-Tsagaropoulou komissiolle
Aihe: Yhteisön ympäristölainsäädännön rikkominen: merikilpikonna Caretta Carettaa koskevat toimet 1

(2004/C 78 E/0002) E-2369/02 esittäjä: Chris Davies komissiolle
Aihe: Munivien kanojen suojelusta annettu direktiivi 1999/74/EY 2

(2004/C 78 E/0003) E-3463/02 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle
Aihe: Taloudellinen yhdentyminen 3

(2004/C 78 E/0004) E-3509/02 esittäjä: Erik Meijer komissiolle
Aihe: Rajat ylittävän pienen ja satunnaisen kaupankäynnin poistaminen 3

(2004/C 78 E/0005) E-3522/02 esittäjä: Bart Staes komissiolle
Aihe: Mestareiden liigan (Champions League) televisiointioikeudet — ristiriita uutisten keräämisen ja tekijänoikeuksien välillä 5

(2004/C 78 E/0006) E-3574/02 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle
Aihe: Syrjäisimmät alueet ja laajentuminen 7

(2004/C 78 E/0007) E-3644/02 esittäjä: Hanja Maij-Weggen komissiolle
Aihe: Shaiboubin vangitseminen 8

(2004/C 78 E/0008) E-3645/02 esittäjä: Hanja Maij-Weggen komissiolle
Aihe: Shakirin vankeusrangaistus 8

(2004/C 78 E/0009) E-3652/02 esittäjä: Hanja Maij-Weggen komissiolle
Aihe: El Koshehin joukkomurhan uudelleenkäsittely 9

Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3644/02, E-3645/02 ja E-3652/02 9

(2004/C 78 E/0010) E-3675/02 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle
Aihe: Eurooppa ja palestiinalaisten terrorismi 10

FI

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0011)	P-3803/02 esittäjä: Joan Colom i Naval komissiolle Aihe: Katalonialaisen televisiokanavan ohjelma ESR:ään liittyvistä petoksista Espanjassa	10
(2004/C 78 E/0012)	E-3829/02 esittäjä: Torben Lund komissiolle Aihe: EU:n ja Meksikon välinen kauppasopimus ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen	11
(2004/C 78 E/0013)	E-0072/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Sulatetun pakastelihan myynti tuoreena lihana on vaarallista ja kuluttajia on varoitettava lihan uudelleen pakastamisesta	12
(2004/C 78 E/0014)	E-0201/03 esittäjä: Emilio Menéndez del Valle komissiolle Aihe: Gibraltarin poliisin väkivaltainen toiminta (Täydentävä vastaus)	13
(2004/C 78 E/0015)	E-0219/03 esittäjä: Alexandros Baltas komissiolle Aihe: Valtiot, jotka ovat ottaneet käyttöön tiettyjen yhteisön tukiohjelmien integroidun hallinto- ja valvontajärjestelmän tärkeimmät osat	14
(2004/C 78 E/0016)	E-0293/03 esittäjä: Struan Stevenson komissiolle Aihe: Eläinten hyvinvointi kreikkalaisissa teurastamoissa	16
(2004/C 78 E/0017)	P-0439/03 esittäjä: Elly Plooij-van Gorsel komissiolle Aihe: Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (EBRD) ehdotus "Draft proposal for an independent recourse mechanism"	17
(2004/C 78 E/0018)	P-0487/03 esittäjä: Hanja Maij-Weggen komissiolle Aihe: El-Koshehia koskeva tuomio	18
(2004/C 78 E/0019)	E-0559/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Hevosten tunnistusasiakirjat	19
(2004/C 78 E/0020)	E-0622/03 esittäjä: Brice Hortefeux komissiolle Aihe: Kartellien vastainen taistelu	20
(2004/C 78 E/0021)	E-0682/03 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Rivas de Tereson vesialtaan rakentamishanke (La Rioja, Espanja)	20
(2004/C 78 E/0022)	P-0733/03 esittäjä: Sebastiano Musumeci komissiolle Aihe: Lentoliikenteen turvallisuus ja äidinkielen käyttö	22
(2004/C 78 E/0023)	E-0883/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Fiumicinon kunnan käyttämät "Dogana 2002" -ohjelmasta myönnetyt varat	22
(2004/C 78 E/0024)	E-1061/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Anconan kunnan käyttämät Tulli 2002 -ohjelmasta myönnetyt varat	23
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0883/03 ja E-1061/03	23
(2004/C 78 E/0025)	P-0895/03 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Georgian maatalouspankki (Agro-business Bank of Georgia)	24
(2004/C 78 E/0026)	E-0912/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Rasismi ja rasistiset hyökkäykset jäsenyyttä hakeneissa maissa	24
(2004/C 78 E/0027)	E-0922/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Serbian pääministerin murhasta johtuva rauhattomuus	25
(2004/C 78 E/0028)	E-1033/03 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Nälänhätä Afrikassa	26
(2004/C 78 E/0029)	E-1289/03 esittäjä: Elly Plooij-van Gorsel komissiolle Aihe: Valokuvausalan tuotteiden pääsyä Kiinan kansantasavallan markkinoille hankaloittavat WTO:ssa tehtyjen sopimusten vastaiset erityiset tuontitullit	27
(2004/C 78 E/0030)	E-1309/03 esittäjä: Bill Newton Dunn komissiolle Aihe: Ihmisoikeusrikkomukset Laosissa	28
(2004/C 78 E/0031)	P-1409/03 esittäjä: Othmar Karas komissiolle Aihe: Euroopan yritysverotuksen uudistaminen	29
(2004/C 78 E/0032)	E-1431/03 esittäjä: Pierre Jonckheer komissiolle Aihe: Hiiliavolouhos Leónin pohjoisosassa (Valle de Lacianan alue, Espanja)	32
(2004/C 78 E/0033)	E-1432/03 esittäjä: Pierre Jonckheer komissiolle Aihe: Hiiliavolouhos Leónin pohjoisosassa (Valle de Lacianan alue, Espanja)	32
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1431/03 ja E-1432/03	33

FI

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0034)	E-1435/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Kolmannen maailman maiden lisääntyvä riippuvuus työvoiman muutosta rikkaisiin maihin ja tulojen siirrot rikkaista maista	34
(2004/C 78 E/0035)	P-1483/03 esittäjä: Johanna Boogerd-Quaak komissiolle Aihe: Lentomatkustajien tietoturva ja 4. maaliskuuta 2003 annettu yhteinen julistus	35
(2004/C 78 E/0036)	E-1550/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Puolan tiedotusvälineiden omistajavaihdoksen yhteydessä tehtyjen pääomasiirtojen riittämätön valvonta ja Puolan mahdollinen suosiminen uutena EU:n jäsenvaltiona	36
(2004/C 78 E/0037)	E-1551/03 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Asbestia sisältävien tuotteiden merkitseminen	37
(2004/C 78 E/0038)	E-1568/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Slovakian rautatieverkon matkustajaliikenteen palveluiden voimakas supistuminen EIP:n vuonna 1999 myöntämään lainaan liittyvien salaisten ehtojen seurauksena	38
(2004/C 78 E/0039)	P-1596/03 esittäjä: Regina Bastos komissiolle Aihe: Portugalissa Ponte de Limassa sijaitsevan Schuh-Union-yrityksen sulkeminen (Täydentävä vastaus)	40
(2004/C 78 E/0040)	E-1670/03 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Komission myöntämä lupa Natura 2000 -suojelualueita vahingoittaville hankkeille	41
(2004/C 78 E/0041)	E-1687/03 esittäjä: Inger Schörling komissiolle Aihe: "Botniabanan"-rautatie Uumajanjoen suistossa	43
(2004/C 78 E/0042)	E-1688/03 esittäjä: Anders Wijkman komissiolle Aihe: Ladia Galaskan tieverkon rakentaminen Acehissa (Indonesia)	44
(2004/C 78 E/0043)	E-1726/03 esittäjä: Mikko Pesälä komissiolle Aihe: Ampumamelun torjunta	45
(2004/C 78 E/0044)	E-1781/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Equal-rahoitusohjelma laajentumisen jälkeen	46
(2004/C 78 E/0045)	E-1817/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Ilmansaasteet	47
(2004/C 78 E/0046)	E-1820/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Makkaran valmistukseen käytetty liha	48
(2004/C 78 E/0047)	E-1831/03 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Tilastotiedot köyhyydestä ja työttömyydestä Kreikassa	49
(2004/C 78 E/0048)	E-1836/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Hiukkaspäästöt	50
(2004/C 78 E/0049)	E-1867/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Pääoman keskimääräiset kustannukset euroalueella	51
(2004/C 78 E/0050)	E-1868/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Pörssinoteeratut yritykset	52
(2004/C 78 E/0051)	E-1900/03 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Nitraatin aiheuttama ympäristön pilaantuminen Valencian yhteisössä	53
(2004/C 78 E/0052)	E-1906/03 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Puhelinäänestys ("teleäänestys"), sen luotettavuus ja kustannukset Euroopan kansalaiselle	54
(2004/C 78 E/0053)	E-1910/03 esittäjä: Margrietus van den Berg komissiolle Aihe: Ydinjätteiden maanalaiset varastointipaikat	55
(2004/C 78 E/0054)	E-1927/03 esittäjä: Jules Maaten komissiolle Aihe: Naudan- ja sianlihan valkuaisaineita kananlihassa	56
(2004/C 78 E/0055)	E-1955/03 esittäjä: Baroness Sarah Ludford komissiolle Aihe: Elintarvikkeeksi tarkoitetun broilerinlihan käsittely	56
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1927/03 ja E-1955/03	56
(2004/C 78 E/0056)	E-1937/03 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Korintin ja Patraksen välisen rautatien linjaus	57
(2004/C 78 E/0057)	E-1946/03 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Tutkimukset Espanjan valtion tuesta Izar-yritykselle ja kauppalaivojen rakentamisen jälleenaloittaminen Izar-Fene-telakalla Galiciassa	58

FI

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0058)	P-1951/03 esittäjä: Giacomo Santini komissiolle Aihe: Kauttakulun kieltäminen Itävallan alueella	58
(2004/C 78 E/0059)	E-1953/03 esittäjä: Lissy Gröner komissiolle Aihe: Vuonna 2002 Baijerissa käyttämättä jäänyt 17 miljoonan euron suuruinen Euroopan unionin tuki	59
(2004/C 78 E/0060)	P-1961/03 esittäjä: Alexander de Roo komissiolle Aihe: Espanjan kansallisten vesivarojen hallintasuunnitelmaa käsittelevä kokous Isprassa	60
(2004/C 78 E/0061)	E-1970/03 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Kotitaloustavaroiden kierrätysmaksut	61
(2004/C 78 E/0062)	E-1971/03 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Lennot ultrakevyillä lentokoneilla	61
(2004/C 78 E/0063)	E-1986/03 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Ateenan ja Thessalonikin ilmansaasteet	62
(2004/C 78 E/0064)	E-1987/03 esittäjä: Piia-Noora Kauppi ja Per-Arne Arvidsson komissiolle Aihe: EU-jäsenyyttä hakeneissa maissa sovelletut ydinturvallisuusperiaatteet	63
(2004/C 78 E/0065)	E-1991/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Komission virkamies Antonio Quatraron kuolemaan vuonna 1993 vaikuttaneiden komission organisaatiota koskevien olosuhteiden ja niitä verhoavan salamyhkäisyyden selvittäminen	65
(2004/C 78 E/0066)	E-2001/03 esittäjä: Jan Dhaene ja Patricia McKenna komissiolle Aihe: Sellafieldin radioaktiiviset päästöt	66
(2004/C 78 E/0067)	P-2031/03 esittäjä: Antonios Trakatellis komissiolle Aihe: Yhteisön jätteitä ja kaatopaikkoja koskevan lainsäädännön täytäntöönpano Kreikassa	67
(2004/C 78 E/0068)	E-2043/03 esittäjä: Maurizio Turco, Emma Bonino, Marco Pannella, Marco Cappato, Benedetto Della Vedova, Gianfranco Dell'Alba ja Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Uskonnonvapauteen kohdistuneet loukkaukset ja uskonnonvapauden takaamiseen tarvittavat välineet	69
(2004/C 78 E/0069)	E-2045/03 esittäjä: Maurizio Turco, Marco Pannella, Emma Bonino, Marco Cappato, Benedetto Della Vedova, Gianfranco Dell'Alba ja Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Vakavat ihmisoikeusloukkaukset Kiinan Itä-Turkestanissa Xinjianin maakunnassa asuvia uiguureja kohtaan	70
(2004/C 78 E/0070)	E-2051/03 esittäjä: Caroline Jackson komissiolle Aihe: Eteeriset öljyt ja kuluttajansuoja	71
(2004/C 78 E/0071)	E-2056/03 esittäjä: Kathleen Van Brempt komissiolle Aihe: Etyleeni	72
(2004/C 78 E/0072)	E-2059/03 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Galician rannikon edustalle uponneesta Prestige-aluksesta tehtävää öljynpoistoa koskevien Espanjan hallituksen toimien viivästyminen	73
(2004/C 78 E/0073)	P-2080/03 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Yritystukien yhteenveto	74
(2004/C 78 E/0074)	E-2084/03 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Vuonna 1970 tehty Unescon yleissopimus	75
(2004/C 78 E/0075)	E-2087/03 esittäjä: Marjo Matikainen-Kallström komissiolle Aihe: Suomalaisen insinööritutkinnon tunnustaminen eräissä Välimeren maissa	76
(2004/C 78 E/0076)	E-2101/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: YMP:n uudistus – tukikatto	78
(2004/C 78 E/0077)	E-2111/03 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Erityisopetusta koskeva vertailututkimus	78
(2004/C 78 E/0078)	E-2120/03 esittäjä: Isabelle Caullery komissiolle Aihe: Uusiutuvien energialähteiden käytön edistäminen Moldovassa	79
(2004/C 78 E/0079)	E-2127/03 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Yritysten taloudellisten tietojen asianmukaisuuden turvaaminen	80
(2004/C 78 E/0080)	E-2166/03 esittäjä: Giuseppe Di Lello Finuoli komissiolle Aihe: Italian valtion ja Campanian alueen tukea Agrifuturo Scarl -yhtiön esittämälle ohjelmasopimukselle koskeva tämänhetkinen tilanne	82
(2004/C 78 E/0081)	E-2173/03 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Asbestia koskevan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpano	82

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0082)	E-2176/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Hankintasopimukset	83
(2004/C 78 E/0083)	E-2180/03 esittäjä: Samuli Pohjamo ja Mikko Pesälä komissiolle Aihe: Petovahingot poronhoitoalueella Suomessa	84
(2004/C 78 E/0084)	E-2186/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Tarve parantaa kuluttajansuojaa rajat ylittävän sähköisen kaupan vilpillisiä tai huolimattomia käytäntöjä vastaan	85
(2004/C 78 E/0085)	E-2187/03 esittäjä: Sérgio Marques komissiolle Aihe: Syrjäisimpien alueiden osallistuminen TTK:n puiteohjelmiin käytännössä	87
(2004/C 78 E/0086)	E-2191/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: IRENE-järjestön rahoitus	88
(2004/C 78 E/0087)	P-2194/03 esittäjä: Michael Cashman komissiolle Aihe: Laiton väärentäminen ja valmistaminen	89
(2004/C 78 E/0088)	E-2196/03 esittäjä: Geoffrey Van Orden komissiolle Aihe: Väestönsuojelu	90
(2004/C 78 E/0089)	E-2197/03 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Karjan kuljetukset — CATRA:n tutkimustulokset	90
(2004/C 78 E/0090)	E-2206/03 esittäjä: Gerhard Schmid komissiolle Aihe: Tiettyjen tuotteiden yksinomaan Tšekissä tapahtuvan markkinoille saattamisen varmistaminen	91
(2004/C 78 E/0091)	E-2207/03 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Eläintuotteiden, mukaan luettuina siipikarjatuotteet, etiketöinti ja näitä tuotteita syövien uskonnollisten vähemmistöjen jäsenille aiheutuvat ongelmat	92
(2004/C 78 E/0092)	P-2440/03 esittäjä: Diana Wallis komissiolle Aihe: Veden ja proteiinin lisääminen kananlihaan	92
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2207/03 ja P-2440/03	93
(2004/C 78 E/0093)	E-2216/03 esittäjä: Marco Pannella, Maurizio Turco, Marco Cappato, Benedetto Della Vedova, Gianfranco Dell'Alba ja Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Erään evankelisen kirkon 12 jäsenen pidättäminen Kiinassa	93
(2004/C 78 E/0094)	E-2221/03 esittäjä: Alexander de Roo komissiolle Aihe: Pettenin HFR:n asema	94
(2004/C 78 E/0095)	E-2236/03 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Ympäristön tuhoutuminen Kreikassa	95
(2004/C 78 E/0096)	E-2240/03 esittäjä: Bartho Pronk komissiolle Aihe: Jatkoa ajokortin anomiseen toisessa EU:n jäsenvaltiossa	96
(2004/C 78 E/0097)	E-2241/03 esittäjä: Kathalijne Buitenweg ja Jean Lambert komissiolle Aihe: Pakkopalauttamisen rahoitus	97
(2004/C 78 E/0098)	E-2250/03 esittäjä: Maurizio Turco, Marco Pannella, Marco Cappato, Benedetto Della Vedova, Gianfranco Dell'Alba ja Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Uskonnonvapauden rikkominen Kiinassa. Kielletyn katolisen kirkon papin Lu Xiaozhoun pidättäminen.	99
(2004/C 78 E/0099)	E-2251/03 esittäjä: Joaquim Miranda komissiolle Aihe: Sairaalahoidossa olevia lapsia koskeva peruskirja	99
(2004/C 78 E/0100)	E-2277/03 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Joonianmeren alueen moottoritietyön huono laatu	100
(2004/C 78 E/0101)	E-2291/03 esittäjä: Marjo Matikainen-Kallström komissiolle Aihe: Jäsenvaltioiden tasapuolinen kohtelu EU-virkoja täytettäessä	101
(2004/C 78 E/0102)	P-2301/03 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Direktiivin 1999/70/EY täytäntöönpano	102
(2004/C 78 E/0103)	E-2320/03 esittäjä: Christoph Konrad komissiolle Aihe: Onnettomuuspaikalla annettava ensiapu	103
(2004/C 78 E/0104)	P-2340/03 esittäjä: Giovanni Fava komissiolle Aihe: Radioaktiivisen jätteen kansallinen sijoituspaikka Sardiniaan	104

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0105)	E-2348/03 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Prestige-tankkerista edelleen vuotavan polttoöljyn saapumista Galician ja Biskajanlahden rannikolle koskevan tilanteen vuoksi toteutettavat toimet	105
(2004/C 78 E/0106)	E-2349/03 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Galician tilanne yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen jälkeen	105
(2004/C 78 E/0107)	E-2356/03 esittäjä: Ria Oomen-Ruijten, Caroline Jackson, Johannes Blokland, Alexander de Roo ja Karl-Heinz Florenz komissiolle Aihe: Tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa koskevan direktiivin (2002/95/EY) tulkinta	106
(2004/C 78 E/0108)	E-2380/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Uusien yritysten luominen	108
(2004/C 78 E/0109)	E-2381/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Yhtenäismarkkinat	109
(2004/C 78 E/0110)	E-2382/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Yhtenäismarkkinat	109
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2381/03 ja E-2382/03	109
(2004/C 78 E/0111)	E-2391/03 esittäjä: Elisabeth Jeggle komissiolle Aihe: Sikojen ja nautaeläinten määrä EU:n 15 jäsenvaltiossa ja 10 ehdokasvaltiossa	110
(2004/C 78 E/0112)	E-2408/03 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: LCD-näyttöjen käyttö ajoneuvoa ajaessa	111
(2004/C 78 E/0113)	E-2422/03 esittäjä: Kathleen Van Brempt komissiolle Aihe: LCD-näytöt autoissa	111
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2408/03 ja E-2422/03	112
(2004/C 78 E/0114)	E-2436/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Tuet biologisista syistä kalastuskiellossa olevien alueiden kalastajille	113
(2004/C 78 E/0115)	E-2448/03 esittäjä: Georges Berthu komissiolle Aihe: Haitalliset kannustimet pensasaitojen poistamiseksi	114
(2004/C 78 E/0116)	E-2450/03 esittäjä: Marco Cappato komissiolle Aihe: Salernon kauppakamari rikkoo määräaikaisia työsopimuksia koskevia säännöksiä	114
(2004/C 78 E/0117)	E-2466/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Poliisin, yrittäjien ja turistien valistaminen, jotta vältetään ulkomaisten turistien rankaiseminen heille tuntemattomista rikkomuksista	115
(2004/C 78 E/0118)	E-2481/03 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Siirrettävissä olevat kalastuskiintiöt	117
(2004/C 78 E/0119)	E-2484/03 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Galician alue ja YMP:n uudistus	118
(2004/C 78 E/0120)	E-2495/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Yhteinen maatalouspolitiikka	119
(2004/C 78 E/0121)	E-2497/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Ulkomaiset suorat investoinnit	120
(2004/C 78 E/0122)	E-2521/03 esittäjä: Carles-Alfred Gasòliba i Böhm komissiolle Aihe: Espanjan valtion monikielisyys passeissa	121
(2004/C 78 E/0123)	E-2548/03 esittäjä: Joan Vallvé komissiolle Aihe: Espanjan valtion monikielisyys passeissa	121
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2521/03 ja E-2548/03	121
(2004/C 78 E/0124)	E-2535/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Portugalin maataloustulot	122
(2004/C 78 E/0125)	E-2540/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Espanjan valtion ja Vatikaanivaltion väliset sopimukset, jotka rikkovat perusluonteisia ihmisoikeuksia	123
(2004/C 78 E/0126)	E-2541/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Gescartera-tapaus sekä Espanjan valtion ja Vatikaanivaltion väliset sopimukset	124
(2004/C 78 E/0127)	E-2546/03 esittäjä: Jules Maaten komissiolle Aihe: Tupakkatuotteiden arviointi	125

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0128)	E-2556/03 esittäjä: Robert Evans komissiolle Aihe: Äänestäminen Mallorcan vaaleissa	126
(2004/C 78 E/0129)	E-2565/03 esittäjä: Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Juomavedessä olevat hormoni- ja antibioottijäämät sekä ftaalihappoesterit (pehmentimet)	127
(2004/C 78 E/0130)	E-2566/03 esittäjä: Markus Ferber komissiolle Aihe: EU-tuki rakennushankkeille Italiassa	128
(2004/C 78 E/0131)	E-2569/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Autolla ajamiseen tarkoitetut kiikarisilmälasit	129
(2004/C 78 E/0132)	E-2586/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Maataloustuotteiden viennille jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon maksettavia tukia koskevat uudet tiedot	129
(2004/C 78 E/0133)	P-2591/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Kuivuuden aiheuttama hätätila Lazion alueella	131
(2004/C 78 E/0134)	E-2597/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Italian maaperällä vallitseva luonnonkatastrofi	132
(2004/C 78 E/0135)	E-2605/03 esittäjä: Elizabeth Lynne komissiolle Aihe: Kieltenopettajien tutkintotodistusten tunnustaminen (Täydentävä vastaus)	133
(2004/C 78 E/0136)	P-2606/03 esittäjä: Armin Laschet komissiolle Aihe: Saksan liittotasavaltaa vastaan rajat ylittävän Avantis-elinkeinoalueen perusteella käynnistetyn sopimusrikkomusmenettelyn keskeyttäminen	134
(2004/C 78 E/0137)	E-2610/03 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Kuluttajilta kotitalouksien sähkölaiteromun palauttamisesta perittävät maksut	135
(2004/C 78 E/0138)	E-2631/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Vientituki jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vuonna 1998 viedylle naudanlihalle, tuoreelle tai jäähdytetylle (koodi 0201). CATS-tietokannan ja OECD:n tietojen ristiriitaisuus	136
(2004/C 78 E/0139)	E-2632/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Vientituki yhteisön jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vuonna 1999 viedylle tuoreelle tai jäähdytetylle naudanlihalle (koodi 0201). CATS-tietokannan ja OECD:n tietojen ristiriitaisuus	136
(2004/C 78 E/0140)	E-2633/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Vientituki jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vuonna 2000 viedylle tuoreelle tai jäähdytetylle naudanlihalle (koodi 0201). CATS-tietokannan ja OECD:n tietojen ristiriitaisuus	137
(2004/C 78 E/0141)	E-2634/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Vientituki yhteisön jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vuonna 2001 viedylle tuoreelle tai jäähdytetylle naudanlihalle (koodi 0201). CATS-tietokannan ja OECD:n tietojen ristiriitaisuus	138
(2004/C 78 E/0142)	E-2635/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Vientituki yhteisön jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vuonna 1998 viedylle voille ja muille maidosta valmistettaville rasvoille ja öljyille sekä juustotuotteille (koodi 0405)	139
(2004/C 78 E/0143)	E-2636/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Vientituki yhteisön jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vuonna 1999 viedylle voille ja muille maidosta valmistettaville rasvoille ja öljyille sekä juustotuotteille (koodi 0405)	139
(2004/C 78 E/0144)	E-2637/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Vientituki yhteisön jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vuonna 2000 viedylle voille ja muille maidosta valmistettaville rasvoille ja öljyille sekä juustotuotteille (koodi 0405)	140
(2004/C 78 E/0145)	E-2638/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Vientituki yhteisön jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vuonna 2001 viedylle voille ja muille maidosta valmistettaville rasvoille ja öljyille sekä juustotuotteille (koodi 0405)	141
(2004/C 78 E/0146)	E-2639/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Vientituki yhteisön jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vuonna 1998 viedylle juurikas- ja ruokosokerille sekä kemiallisesti puhtaalle sakkaroosille (jähmeille) (koodi 1701)	142
(2004/C 78 E/0147)	E-2640/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Vientituki yhteisön jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vuonna 1999 viedylle juurikas- ja ruokosokerille ja kemiallisesti puhtaalle sakkaroosille (jähmeille) (koodi 1701)	142
(2004/C 78 E/0148)	E-2641/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Vientituki yhteisön jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vuonna 2000 viedylle juurikas- ja ruokosokerille sekä kemiallisesti puhtaalle sakkaroosille (jähmeille) (koodi 1701)	143

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0149)	E-2642/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Vientituki yhteisön jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vuonna 2001 viedylle juurikas- ja ruokosokerille sekä kemiallisesti puhtaalle sakkaroosille (jähmeille) (koodi 1701)	144
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2631/03, E-2632/03, E-2633/03, E-2634/03, E-2635/03, E-2636/03, E-2637/03, E-2638/03, E-2639/03, E-2640/03, E-2641/03 ja E-2642/03	145
(2004/C 78 E/0150)	E-2645/03 esittäjä: Eija-Riitta Korhola komissiolle Aihe: Kioton sopimuksen voimaantuloa koskevan 25 artiklan 1 kohdan muuttaminen	145
(2004/C 78 E/0151)	P-2647/03 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Synteettisesti valmistettujen prohormonien käyttö eläinravinnossa	146
(2004/C 78 E/0152)	E-2651/03 esittäjä: Phillip Whitehead komissiolle Aihe: Kuluttajien osallistuminen yhteisön vesipolitiikan puitteista annetun direktiivin 2000/60/EY täytäntöönpanostrategian toteuttamiseen	147
(2004/C 78 E/0153)	E-2663/03 esittäjä: Ian Hudghton komissiolle Aihe: Otsonia tuhoavilla aineilla käytävä laiton kauppa	148
(2004/C 78 E/0154)	E-2669/03 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Euroopan rakennearviointilaboratorio ELSA ja liikenneturvallisuus (YTK Isprassa)	149
(2004/C 78 E/0155)	E-2678/03 esittäjä: Caroline Jackson komissiolle Aihe: Vuoden 1991 nitraattidirektiivi	150
(2004/C 78 E/0156)	P-2691/03 esittäjä: Herbert Bösch komissiolle Aihe: EURES-verkoston menot	151
(2004/C 78 E/0157)	P-2693/03 esittäjä: Caroline Lucas komissiolle Aihe: Muuntogeeniset organismit	152
(2004/C 78 E/0158)	P-2695/03 esittäjä: Raffaele Costa komissiolle Aihe: Promise-ohjelman toimeenpano	154
(2004/C 78 E/0159)	E-2702/03 esittäjä: Bill Miller komissiolle Aihe: Laittomista lähteistä peräisin oleva puutavara	155
(2004/C 78 E/0160)	E-2705/03 esittäjä: Raffaele Costa komissiolle Aihe: Uusiutuvat energialähteet	156
(2004/C 78 E/0161)	E-2708/03 esittäjä: Raffaele Costa komissiolle Aihe: City-Res Network -hanke	157
(2004/C 78 E/0162)	E-2732/03 esittäjä: Herbert Bösch komissiolle Aihe: Mahdolliset eturistiriidat kilpailun pääosastolla	158
(2004/C 78 E/0163)	E-2736/03 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Merikrottikiintiöt	159
(2004/C 78 E/0164)	E-2739/03 esittäjä: Bernd Lange komissiolle Aihe: Leader+-hankkeen toteuttajan suorittama ennakkorahoitus	160
(2004/C 78 E/0165)	E-2745/03 esittäjä: Joan Vallvé komissiolle Aihe: Eivissan lentokentän laajentamisen ympäristövaikutukset	161
(2004/C 78 E/0166)	E-2755/03 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Kansalaisuuden merkitseminen ajokorttiin	162
(2004/C 78 E/0167)	E-2765/03 esittäjä: Raffaele Lombardo ja Francesco Musotto komissiolle Aihe: Tiivistettyjen rypäleen puristemehujen ja puhdistettujen tiivistettyjen rypäleen puristemehujen käyttöä koskevan asetuksen (EY) N:o 1623/2000 muuttaminen	162
(2004/C 78 E/0168)	E-2769/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Vaarallisten aineiden kuljetusten turvallisuusneuvojien kokeet	163
(2004/C 78 E/0169)	E-2770/03 esittäjä: Robert Evans komissiolle Aihe: Henkilövahingoista maksettavat korvaukset	164
(2004/C 78 E/0170)	P-2776/03 esittäjä: Hans Kronberger komissiolle Aihe: Euroopan unionin uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin 2001/77/EY tavoitteiden ja vesipuitedirektiivin täytäntöönpanon välinen ristiriita Itävallassa	165
(2004/C 78 E/0171)	P-2782/03 esittäjä: Torben Lund komissiolle Aihe: YVA-selvitys ja elinympäristödirektiivi	167

FI

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0172)	E-2788/03 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Turpeen käyttö sähköntuotannossa	168
(2004/C 78 E/0173)	E-2802/03 esittäjä: Pedro Marset Campos komissiolle Aihe: Ranskan ja Saksan määräämät erityismaksut tavaroiden maantiekuljetuksille	169
(2004/C 78 E/0174)	E-2805/03 esittäjä: Avril Doyle komissiolle Aihe: Aurinkoenergia	170
(2004/C 78 E/0175)	E-2809/03 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Kalatalouden innovatiivisiin toimiin liittyvä ehdotuspyyntö 2003/C 115/08	171
(2004/C 78 E/0176)	P-2810/03 esittäjä: Ari Vatanen komissiolle Aihe: Nykyistä pitempien yhdistelmärekkojen salliminen Euroopassa	171
(2004/C 78 E/0177)	P-2811/03 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos komissiolle Aihe: Mauritanian kalavesien tilanne	172
(2004/C 78 E/0178)	E-2812/03 esittäjä: Bernd Lange komissiolle Aihe: Ajokorttidirektiivin tarkistaminen: ajolupa kevytmoottoripyörälle	174
(2004/C 78 E/0179)	E-2813/03 esittäjä: Bernd Lange komissiolle Aihe: Ajokorttidirektiivin tarkistaminen: näkökykyä koskevat vaatimukset	174
(2004/C 78 E/0180)	P-2823/03 esittäjä: Françoise Grossetête komissiolle Aihe: Direktiivin 90/435/ETY liite	175
(2004/C 78 E/0181)	E-2845/03 esittäjä: Isabelle Caullery komissiolle Aihe: Euroopan unionin laajentuminen ja lentoliikenne	176
(2004/C 78 E/0182)	E-2846/03 esittäjä: Isabelle Caullery komissiolle Aihe: Liikenteen infrastruktuurin käyttömaksuja koskeva yhteisön direktiivi	176
(2004/C 78 E/0183)	P-2847/03 esittäjä: Miquel Mayol i Raynal komissiolle Aihe: Rakennushanke alueella Salobrar de Campos — Es trenc	177
(2004/C 78 E/0184)	E-2849/03 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Yhteisön ympäristölainsäädännön täytäntöönpanoa koskevat valitukset tai oikeudenloukkaukset Kreikassa	178
(2004/C 78 E/0185)	E-2850/03 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Tiettyjen Kreikassa toimivien asunto-osuuskuntien ja loma-asunto-osuuskuntien harjoittamat käytännöt	179
(2004/C 78 E/0186)	P-2855/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Biosidituotteita koskeva direktiivi	179
(2004/C 78 E/0187)	E-2858/03 esittäjä: Pierre Jonckheer komissiolle Aihe: Hiilen avolouhos Leónin pohjoisosassa (Valle de Lacianan alue, Espanja)	180
(2004/C 78 E/0188)	P-2864/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Päivämäärät ja tiedot, joiden perusteella voidaan päätellä, mikä on Vatikaanin rahoitusjärjestelmän nykyinen rooli korkojen maksamisessa luonnollisille henkilöille	182
(2004/C 78 E/0189)	E-2865/03 esittäjä: Elisabeth Schroedter ja Inger Schörling komissiolle Aihe: Euroopan luonnonperintöön kuuluvien ainutlaatuisten kohteiden tuhoaminen Brandenburgissa (Saksan liittotasavallassa)	182
(2004/C 78 E/0190)	E-2868/03 esittäjä: Brice Hortefeux komissiolle Aihe: Euroopan sähkömarkkinat	184
(2004/C 78 E/0191)	E-2886/03 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Euroopan rautateiden rahtiliikenteen vapauttamisessa esiin tulleet vaikeudet	185
(2004/C 78 E/0192)	E-2887/03 esittäjä: Bill Miller komissiolle Aihe: Eläinperäiset sivutuotteet	186
(2004/C 78 E/0193)	E-2907/03 esittäjä: Antonios Trakatellis komissiolle Aihe: Tutkimusta ja innovaatiota koskevat menot sekä rakenneindikaattorit EU:ssa ja Kreikassa	186
(2004/C 78 E/0194)	P-2909/03 esittäjä: Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Tiibetin tulevaisuus	187
(2004/C 78 E/0195)	E-2921/03 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Puuvillatuet	188
(2004/C 78 E/0196)	E-2924/03 esittäjä: Salvador Garriga Polledo komissiolle Aihe: EU:n neuvosto energiatoimitusten varmistamiseksi	190

FI

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0197)	E-2927/03 esittäjä: Michl Ebner komissiolle Aihe: Vapaapalokuntatoiminnan kiireellinen tukeminen	190
(2004/C 78 E/0198)	E-2935/03 esittäjä: Monica Frassoni ja Guido Sacconi komissiolle Aihe: Jätteiden sisällyttäminen uudistuville energialähteille tarkoitetusta järjestelmästä tuettavien energialähteiden joukkoon	191
(2004/C 78 E/0199)	E-2943/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Euroopan veronmaksajien varojen käyttö härkätaistelujen edistämiseen ja ylläpitämiseen sekä muunlaiseen paikallistasolla tapahtuvaan eläinten väärinkäyttöön	193
(2004/C 78 E/0200)	E-2946/03 esittäjä: Dana Scallon komissiolle Aihe: Tutkimuksen erityisohjelma	195
(2004/C 78 E/0201)	P-2947/03 esittäjä: Peter Liese komissiolle Aihe: Trupbachin teollisuusalue	195
(2004/C 78 E/0202)	P-2948/03 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Ilmiantoa koskevat määräykset	197
(2004/C 78 E/0203)	P-2964/03 esittäjä: Brigitte Langenhagen komissiolle Aihe: Digitaalinen valvontalaite	197
(2004/C 78 E/0204)	E-2965/03 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Endometrioositutkimuksen rahoittaminen	199
(2004/C 78 E/0205)	E-2969/03 esittäjä: Roberto Bigliardo komissiolle Aihe: Romanian ministerin osallisuus yhteisön myöntämän 150 000 euron suuruisen määrärahan hallintaan	199
(2004/C 78 E/0206)	P-2971/03 esittäjä: Alexander de Roo komissiolle Aihe: Myrkkylaivat	200
(2004/C 78 E/0207)	P-2973/03 esittäjä: Jean-Louis Bernié komissiolle Aihe: Marais Bretonin luonnonnähtävyys — syyskuu 2003	203
(2004/C 78 E/0208)	E-2980/03 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Yhteisön talousarviosta rahoitettavia Kreikan julkisia töitä koskevien tutkimusten rahoituksen keskeyttäminen	204
(2004/C 78 E/0209)	E-2982/03 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Vakausohjelma	205
(2004/C 78 E/0210)	E-2983/03 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Yhteisön ympäristölainsäädännön rikkominen	206
(2004/C 78 E/0211)	E-2984/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Merenrannalle rakentaminen	207
(2004/C 78 E/0212)	P-3010/03 esittäjä: Adriana Poli Bortone komissiolle Aihe: Sähkökatkos Italiassa	208
(2004/C 78 E/0213)	P-3011/03 esittäjä: Elspeth Attwooll komissiolle Aihe: Kalastus: kansalliset rajaviivat EU:n yksinomaisilla talousvyöhykkeillä	209
(2004/C 78 E/0214)	E-3018/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Ylennykset komissiossa	209
(2004/C 78 E/0215)	E-3039/03 esittäjä: Herbert Bösch komissiolle Aihe: Toimittajia vastaan esitetyt perusteettomat lahjussyytteet	210
(2004/C 78 E/0216)	E-3044/03 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: T pod -laitteet	211
(2004/C 78 E/0217)	E-3048/03 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Pedofilian torjunnan järjestäminen	211
(2004/C 78 E/0218)	P-3052/03 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Julkisia hankkeita koskeville suunnitelmille varattujen yhteisön määrärahojen maksamisen keskeytyminen Kreikassa	213
(2004/C 78 E/0219)	E-3054/03 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Kurupitosin laittoman kaatopaikan korvaaminen	214
(2004/C 78 E/0220)	E-3055/03 esittäjä: Margrietus van den Berg komissiolle Aihe: Kirjanpitoskandaalit ja yhtiöiden hallintojärjestelmä (corporate governance)	215
(2004/C 78 E/0221)	E-3058/03 esittäjä: Gabriele Stauner komissiolle Aihe: Ristiriidat OLAFin ja komission lausunnoissa Datashop-tapauksessa	216

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0222)	E-3070/03 esittäjä: Christoph Konrad komissiolle Aihe: Saksan ulkomaankaupasta annetun lain aiheuttamat kilpailun vääristymät	217
(2004/C 78 E/0223)	E-3072/03 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: ADSL-palvelun tarjoaminen Kreikassa	218
(2004/C 78 E/0224)	E-3073/03 esittäjä: Ioannis Marínos komissiolle Aihe: Pankkipalveluiden hinta Kreikassa	219
(2004/C 78 E/0225)	E-3074/03 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Avermektiini	220
(2004/C 78 E/0226)	E-3096/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Lentoliikennesopimukset kolmansien maiden kanssa monopolien suojelemiseksi ja kalliiden hintojen ylläpitämiseksi — mahdollisten kilpailijoiden yritykset kiertää monopolit	222
(2004/C 78 E/0227)	E-3113/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Vietyjen määrien mittayksiköitä koskevien koodien luokittelu Euroopan komission CATS-tietokannassa (Clearance Audit Trail System)	223
(2004/C 78 E/0228)	E-3124/03 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Työkielet	224
(2004/C 78 E/0229)	E-3126/03 esittäjä: Astrid Thors komissiolle Aihe: Yleishyödyllisten veikkauspalvelujen tarjoaminen yli rajojen	225
(2004/C 78 E/0230)	E-3130/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Kalastus — OASIS — merenalaiset vuoret	226
(2004/C 78 E/0231)	E-3134/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Hollanti — ekstaasi	227
(2004/C 78 E/0232)	E-3151/03 esittäjä: Herman Schmid komissiolle Aihe: Käsitys hyvinvoinnista EU:ssa	229
(2004/C 78 E/0233)	E-3155/03 esittäjä: Mogens Camre komissiolle Aihe: Norjasta Tanskaan tuotavaa kalaa koskeva kilpailua vääristävä tulli	230
(2004/C 78 E/0234)	P-3160/03 esittäjä: Ioannis Averoff komissiolle Aihe: Kaatopaikan rakentamisen hyväksyminen Ioanninan läänissä	231
(2004/C 78 E/0235)	P-3165/03 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Espanjan kansallisten vesivarojen hallintasuunnitelma (Pyreneet)	233
(2004/C 78 E/0236)	E-3169/03 esittäjä: Michl Ebner komissiolle Aihe: Taistelukoirien kieltäminen	234
(2004/C 78 E/0237)	E-3174/03 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Eurooppalainen elokuvateollisuus	234
(2004/C 78 E/0238)	P-3178/03 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos komissiolle Aihe: Prestige-katastrofin vahinkojen uusi arviointi ja EU:n solidaarisuusrahasto	236
(2004/C 78 E/0239)	E-3187/03 esittäjä: Geoffrey Van Orden komissiolle Aihe: Konkurssiin julistettujen henkilöiden vapaa liikkuvuus EU:ssa	237
(2004/C 78 E/0240)	E-3192/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Eurostatin tapaus: puheenjohtaja Prodin toimintamahdollisuudet	237
(2004/C 78 E/0241)	E-3198/03 esittäjä: Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Viimeaikaiset Ingušian pakolaisleirien sulkemiset ja pakolaisten karkotukset	239
(2004/C 78 E/0242)	P-3201/03 esittäjä: Antonio Tajani komissiolle Aihe: Il Giornale -sanomalehden Rooman toimistossa suoritettu etsintä: loukkaus lehdistönvapautta vastaan Italiassa	240
(2004/C 78 E/0243)	E-3219/03 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Paloturvallisuusmääräysten tunnustaminen EU:ssa	240
(2004/C 78 E/0244)	E-3231/03 esittäjä: Dorette Corbey komissiolle Aihe: Viides ja kuudes puiteohjelma	241
(2004/C 78 E/0245)	E-3255/03 esittäjä: Marie Isler Béguin ja Yves Piétrasanta komissiolle Aihe: Oikeuden ja lainmukaisuuden kunnioittaminen Intian Bhopalissa sattuneen turman jälkeen	243
(2004/C 78 E/0246)	P-3258/03 esittäjä: María Ayuso González komissiolle Aihe: Valkosipulin tuontia koskevat säännöt	244

FI

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0247)	E-3260/03 esittäjä: Michel Hansenne komissiolle Aihe: Autokoulun perustamista koskeva lupa	244
(2004/C 78 E/0248)	E-3262/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Toisesta jäsenvaltiosta tulevalta henkilöltä evätään kevyiden huumeiden osto-oikeus ja oikeus kuulua huumausaineiden käyttäjien yhdistyksiin	245
(2004/C 78 E/0249)	E-3268/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Komission työntekijät	246
(2004/C 78 E/0250)	E-3273/03 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Merialusten (alankomaalaisten merialusten) jäähdytysaineiden päästöt	246
(2004/C 78 E/0251)	E-3278/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Macao — Taloudellisen ja kaupallisen yhteistyön foorumi	248
(2004/C 78 E/0252)	P-3279/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Komission CATS-tietokantaa (Clearance Audit Trail System) koskevat laatutarkastukset	249
(2004/C 78 E/0253)	E-3280/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Jäsenvaltioiden Vatikaanivaltioon vientitukijärjestelmän mukaisesti viemien tuotteiden määrän puutteellinen valvonta	252
(2004/C 78 E/0254)	E-3281/03 esittäjä: Bartho Pronk, Maria Martens ja Albert Maat komissiolle Aihe: Jatkokysymys kapteenien vapaata liikkuvuutta koskeneeseen kysymykseen E-1740/02	253
(2004/C 78 E/0255)	P-3283/03 esittäjä: Francesco Speroni komissiolle Aihe: Banaanit	255
(2004/C 78 E/0256)	E-3293/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Rakennerahastot	255
(2004/C 78 E/0257)	E-3304/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Rajatarkastuksiin liittyvän rotuun ja etniseen alkuperään perustuvan syrjinnän seuranta	256
(2004/C 78 E/0258)	E-3317/03 esittäjä: Íñigo Méndez de Vigo komissiolle Aihe: Rajat ylittävät maksut	257
(2004/C 78 E/0259)	E-3320/03 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Kauttakulkuviisumit EU:ssa	258
(2004/C 78 E/0260)	P-3323/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Roomalaista ATAC-yhtymää epäillään julkisia hankintasopimuksia koskevien säännösten rikkomisesta	259
(2004/C 78 E/0261)	E-3327/03 esittäjä: Albert Maat ja Jan Mulder komissiolle Aihe: Histomoniasis (mustapäätauti)	260
(2004/C 78 E/0262)	P-3332/03 esittäjä: Herbert Bösch komissiolle Aihe: Elävien nautojen vientituki	262
(2004/C 78 E/0263)	P-3334/03 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Järjettömät poliittiset mielipidekyselyt	263
(2004/C 78 E/0264)	E-3335/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Il Giornale -sanomalehden toimistossa suoritettu etsintä	264
(2004/C 78 E/0265)	E-3336/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Alcatel Italia S.p.A:n työntekijöiden oikeuksien epäilty rikkominen	265
(2004/C 78 E/0266)	E-3339/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Fiumicinon ja Rooman XIII kaupunginosan ASL:n rahoitusmahdollisuudet	266
(2004/C 78 E/0267)	E-3342/03 esittäjä: Mogens Camre komissiolle Aihe: Taloudellinen tuki Tanskassa toimiville siirtolaisjärjestöille	267
(2004/C 78 E/0268)	E-3348/03 esittäjä: Johanna Boogerd-Quaak komissiolle Aihe: Gutenberg-hanke ja sellaisten kirjojen numeeristaminen, joiden tekijänoikeudet ovat lakanneet olemasta voimassa	268
(2004/C 78 E/0269)	E-3351/03 esittäjä: Christoph Konrad komissiolle Aihe: Työntekijöiden vapaan liikkuvuuden esteet Luxemburgin suurherttuakunnassa	269
(2004/C 78 E/0270)	E-3352/03 esittäjä: Roger Helmer komissiolle Aihe: Yhtenäismarkkinoiden säännöt	270
(2004/C 78 E/0271)	E-3353/03 esittäjä: Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Sukupuolten tasa-arvo urheilussa	271

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0272)	E-3360/03 esittäjä: Jean-Maurice Dehousse komissiolle Aihe: Henkilöiden vapaa liikkuvuus	271
(2004/C 78 E/0273)	E-3362/03 esittäjä: Koenraad Dillen komissiolle Aihe: Uusien ydinvoimaloiden kehittäminen	272
(2004/C 78 E/0274)	E-3372/03 esittäjä: Mogens Camre komissiolle Aihe: Tanskan mahdollisuudet saada pöytäkirja 16 hyväksytyksi uudelleen	273
(2004/C 78 E/0275)	E-3378/03 esittäjä: Marianne Thyssen komissiolle Aihe: Yhteisön myöntämä rahoitustuki EU:n yhteyspisteille	274
(2004/C 78 E/0276)	E-3381/03 esittäjä: David Martin komissiolle Aihe: Hevosten kuljettaminen Romaniasta Italiaan	275
(2004/C 78 E/0277)	E-3385/03 esittäjä: Karin Junker komissiolle Aihe: Arkeologiassa käytettävät metallinpaljastimet	275
(2004/C 78 E/0278)	E-3388/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Kansalliset keskuspankit menettämässä vähitellen asemansa suhteessa Euroopan keskuspankkiin — miten tulevaisuudessa estetään väärän rahan tuottaminen ja jakelu	276
(2004/C 78 E/0279)	E-3395/03 esittäjä: Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Kosovon asukkaiden liikkumisvapaus Euroopan unionin alueella ja Kosovon lopullinen asema	278
(2004/C 78 E/0280)	E-3397/03 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Hammashoitolaitteet ja tartuntariski	279
(2004/C 78 E/0281)	E-3406/03 esittäjä: Antonios Trakatellis komissiolle Aihe: Matkapuhelimien tukiasemien antennien pystyttäminen ja toiminta Hortiatis-vuorella	280
(2004/C 78 E/0282)	E-3412/03 esittäjä: Olivier Dupuis komissiolle Aihe: EU:n tuki riippumattomien kansalaisjärjestöjen hankkeille Tunisiassa	282
(2004/C 78 E/0283)	E-3434/03 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Bauhaus-arkkitehtuurin suojelu	283
(2004/C 78 E/0284)	E-3438/03 esittäjä: Koenraad Dillen komissiolle Aihe: Berlaymont-rakennuksen kunnostaminen	284
(2004/C 78 E/0285)	E-3445/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Toimintakyvyttömien vammaisten henkilöiden tukeminen	285
(2004/C 78 E/0286)	E-3450/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Rakennetoimien kriteerit kalastusalalla	286
(2004/C 78 E/0287)	E-3458/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Trooppisen sademetsän häviäminen lopullisesti ja toimenpiteet ryöstöhakkuun ja muun kuin merkinnöin varustetun tuonnin estämiseksi	287
(2004/C 78 E/0288)	E-3461/03 esittäjä: Peder Wachtmeister komissiolle Aihe: Lahjusskandaali Ruotsin vähittäismyyntimonopoli Systembolaget AB:ssa	288
(2004/C 78 E/0289)	E-3469/03 esittäjä: Bart Staes, Phillip Whitehead, Catherine Stihler ja Margrietus van den Berg komissiolle Aihe: Postpoliosyndrooma	289
(2004/C 78 E/0290)	E-3480/03 esittäjä: Catherine Stihler komissiolle Aihe: Vammaisten henkilöiden kansalaisoikeudet	290
(2004/C 78 E/0291)	E-3483/03 esittäjä: Richard Corbett komissiolle Aihe: Asiakirjojen käyttäminen rikollisen toiminnan todisteena	291
(2004/C 78 E/0292)	E-3489/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Sinagan pyytämän raakasokerin vientimäärien lisääminen — Azorien autonominen alue	292
(2004/C 78 E/0293)	P-3492/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Romano Prodin ohjelmajulistus	292
(2004/C 78 E/0294)	E-3498/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Iran — ydinaseet	293
(2004/C 78 E/0295)	E-3503/03 esittäjä: Emmanouil Bakopoulos komissiolle Aihe: Kulkukoirat ja olympiakisat	294
(2004/C 78 E/0296)	P-3509/03 esittäjä: Helmuth Markov komissiolle Aihe: Interreg IIIA: euroalueiden toimipisteiden tuleva rahoitus	294

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0297)	E-3530/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Vanhusten ja vammaisten terveys ja turvallisuus	295
(2004/C 78 E/0298)	E-3534/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Ulkomailla työskentelevät portugalilaiset	296
(2004/C 78 E/0299)	E-3535/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Humana Milchunion — lasten terveys	297
(2004/C 78 E/0300)	E-3545/03 esittäjä: Alexander de Roo, Karl-Heinz Florenz ja Chris Davies komissiolle Aihe: Sähkö- ja elektroniikkalaiteromua koskevan direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä Ranskassa	298
(2004/C 78 E/0301)	E-3556/03 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos komissiolle Aihe: EMOTRista yhteisrahoitetut hankkeet Lobiosissa (Espanja, Ourensen maakunta)	299
(2004/C 78 E/0302)	E-3588/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Mosambikin vaalit	300
(2004/C 78 E/0303)	P-3595/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Vammaisia koskevat kysymykset	301
(2004/C 78 E/0304)	E-3610/03 esittäjä: Jan Mulder komissiolle Aihe: Sokerin tuontitariffien kiertäminen	302
(2004/C 78 E/0305)	P-3618/03 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Asunto-osuuskunnat Kreikassa	303
(2004/C 78 E/0306)	E-3637/03 esittäjä: Torben Lund komissiolle Aihe: Säilöntäaineita käsittelevien työntekijöiden työympäristö	304
(2004/C 78 E/0307)	E-3639/03 esittäjä: Michl Ebner komissiolle Aihe: Itävallassa ja Italiassa sijaitsevan Wipp- ja Eisack-laakson saastepäästöt	305
(2004/C 78 E/0308)	E-3642/03 esittäjä: Baroness Sarah Ludford komissiolle Aihe: Eurobarometri-mielipidetutkimus	306
(2004/C 78 E/0309)	E-3658/03 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Työpaikkakiusaamisen vastainen teemapäivä — tulevat toimet	307
(2004/C 78 E/0310)	E-3659/03 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Tavaroiden ja palveluiden vapaa liikkuvuus	308
(2004/C 78 E/0311)	E-3662/03 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Botswanasta peräisin oleva naudanliha, eläinkanta ja kestävä kehitys	309
(2004/C 78 E/0312)	E-3664/03 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Naisten lisääntymisterveys	310
(2004/C 78 E/0313)	P-3666/03 esittäjä: Mario Mantovani komissiolle Aihe: Terveydenhoitopalvelut ja potilaiden vapaa liikkuvuus	311
(2004/C 78 E/0314)	P-3693/03 esittäjä: Armin Laschet komissiolle Aihe: EUMC:n julkaisematon juutalaisvastaisuustutkimus	313
(2004/C 78 E/0315)	P-3696/03 esittäjä: Anna Karamanou komissiolle Aihe: Naisten ja miesten tasapuolinen osallistuminen päätöksentekoprosessiin	314
(2004/C 78 E/0316)	P-3761/03 esittäjä: Astrid Thors komissiolle Aihe: Velvollisuus lopettaa hevonen nandrolonin käyttämisen perusteella	315
(2004/C 78 E/0317)	E-3764/03 esittäjä: Alexander de Roo komissiolle Aihe: Espanjan vesisuunnitelma — juoksutetun veden hinta ja kustannusten takaisinmaksu	316
(2004/C 78 E/0318)	E-3765/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Leonardo-ohjelmasta Carraran kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus	317
(2004/C 78 E/0319)	E-3766/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Leonardo-ohjelmasta Firenzen kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus	317
(2004/C 78 E/0320)	E-3767/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Leonardo-ohjelmasta Livornon kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus	318

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0321)	E-3768/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Leonardo-ohjelmasta Maceratan kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus	318
(2004/C 78 E/0322)	E-3769/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Leonardo-ohjelmasta Massan kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus	318
(2004/C 78 E/0323)	E-3770/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Leonardo-ohjelmasta Perugian kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus	319
(2004/C 78 E/0324)	E-3771/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Leonardo-ohjelmasta Pistoian kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus	319
(2004/C 78 E/0325)	E-3772/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Leonardo-ohjelmasta Praton kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus	319
(2004/C 78 E/0326)	E-3773/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Leonardo-ohjelmasta Sienan kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus	320
(2004/C 78 E/0327)	E-3774/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Leonardo-ohjelmasta Ternin kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus	320
(2004/C 78 E/0328)	E-3775/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Leonardo-ohjelmasta Anconan kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus	320
(2004/C 78 E/0329)	E-3793/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Pisan kunnalle Leonardo-ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne	321
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3765/03, E-3766/03, E-3767/03, E-3768/03, E-3769/03, E-3770/03, E-3771/03, E-3772/03, E-3773/03, E-3774/03, E-3775/03 ja E-3793/03	321
(2004/C 78 E/0330)	E-3794/03 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Kalatalouden sertifiointi	321
(2004/C 78 E/0331)	E-3798/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelmasta Anconan kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus	322
(2004/C 78 E/0332)	E-3799/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelmasta Pisan kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus	322
(2004/C 78 E/0333)	E-3800/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelmasta Pistoian kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus	322
(2004/C 78 E/0334)	E-3801/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelmasta Praton kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus	323
(2004/C 78 E/0335)	E-3802/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelmasta Sienan kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus	323
(2004/C 78 E/0336)	E-3803/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelmasta Ternin kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus	323
(2004/C 78 E/0337)	E-3804/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelmasta Perugian kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus	323
(2004/C 78 E/0338)	E-3805/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelmasta Carraran kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus	324

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0339)	E-3806/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelmasta Firenzen kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus	324
(2004/C 78 E/0340)	E-3807/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelmasta Livornon kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus	324
(2004/C 78 E/0341)	E-3808/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelmasta Maceratan kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus	324
(2004/C 78 E/0342)	E-3809/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelmasta Massan kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus	325
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3798/03, E-3799/03, E-3800/03, E-3801/03, E-3802/03, E-3803/03, E-3804/03, E-3805/03, E-3806/03, E-3807/03, E-3808/03 ja E-3809/03	325
(2004/C 78 E/0343)	P-3810/03 esittäjä: Mogens Camre komissiolle Aihe: Terveiden kalojen poisheittämistä koskevat EU:n säännökset	325
(2004/C 78 E/0344)	P-3835/03 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Direktiivin 89/48/ETY täytäntöönpano	327
(2004/C 78 E/0345)	E-3838/03 esittäjä: Emmanouil Bakopoulos komissiolle Aihe: Kodittomat eläimet Kreikassa	328
(2004/C 78 E/0346)	E-3867/03 esittäjä: Richard Corbett komissiolle Aihe: Aikaosuusasuntoja ja lomaklubeja koskeva tutkimus	328
(2004/C 78 E/0347)	E-3883/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Alcatel Italia ja teletoiminta-alan edistämiseen käytettävät yhteisön rahastot	330
(2004/C 78 E/0348)	E-3884/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Alcatel Italia ja Euroopan unionin myöntämää tukea koskevien normien epäilty rikkominen	331
(2004/C 78 E/0349)	E-3885/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Alcatel Italia ja Euroopan unionin myöntämän rahoituksen mahdollinen valvonta	331
(2004/C 78 E/0350)	P-3890/03 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Yhteisön yliopistojen tutkintotodistusten tunnustaminen Kreikassa	332
(2004/C 78 E/0351)	P-3892/03 esittäjä: Nicole Thomas-Mauro komissiolle Aihe: Ranskan terveysturvasta vastaavan viraston AFSSA:n lausunto	333
(2004/C 78 E/0352)	E-3901/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Komission puheenjohtajan Romano Prodin poliittinen toiminta Italiassa	334
(2004/C 78 E/0353)	P-3911/03 esittäjä: María Valenciano Martínez-Orozco komissiolle Aihe: Urheiluliitot ja alaikäisten syrjintä Espanjassa	335
(2004/C 78 E/0354)	P-3925/03 esittäjä: Raina Echerer komissiolle Aihe: Kissa- ja koiraturkikset sisämarkkinoilla	336
(2004/C 78 E/0355)	P-4008/03 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Sähköverkon tiedonsiirtojärjestelmät (Powerline Communications Systems)	337
(2004/C 78 E/0356)	P-0001/04 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Vatikaanivaltioon viedyille tuotteille myönnetty vientituki	338

KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET (Osa 2)

(2004/C 78 E/0357)	E-1653/01 esittäjä: Professor Sir Neil MacCormick komissiolle Aihe: Omaisuuden palauttaminen EU:n jäsenyyttä hakevissa maissa	340
(2004/C 78 E/0358)	P-1721/01 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Talousarvion nettosiirrot	340
(2004/C 78 E/0359)	E-1746/01 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Katerinin, Pirgosin ja Korfun sairaalarakennusten valmistuminen	341

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0360)	E-1897/01 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Yleiseurooppalaisten poliittisten puolueiden perustamista ja rahoitusta koskevien komission ehdotusten oikeusperusta	342
(2004/C 78 E/0361)	P-2120/01 esittäjä: Hans Modrow komissiolle Aihe: Milosevicin luovuttaminen Haagin tuomioistuimeen	343
(2004/C 78 E/0362)	E-3711/01 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Uusi kauppasopimus USA:n kanssa	343
(2004/C 78 E/0363)	E-0684/02 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Euroopan köyhin valtio Moldova ja huomattava ero unionin suhtautumisessa siihen verrattuna Baltian alueen valtioihin	344
(2004/C 78 E/0364)	E-0685/02 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Moldovan jatkuvasta jälkeenjääneisyydestä ja poikkeusasemasta yhteisölle aiheutuvat kielteiset seuraukset	345
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0684/02 ja E-0685/02	345
(2004/C 78 E/0365)	E-3467/02 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Tuberkuloosin tehokas hoito	346
(2004/C 78 E/0366)	E-3561/02 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Eksoottisten eläinten liha	348
(2004/C 78 E/0367)	E-3630/02 esittäjä: Bill Newton Dunn komissiolle Aihe: Espanjasta vietävien savukkeiden määrää koskevat rajoitukset	350
(2004/C 78 E/0368)	E-3647/02 esittäjä: Hanja Maij-Weggen komissiolle Aihe: UPDF:n vangit Ugandassa	350
(2004/C 78 E/0369)	P-3769/02 esittäjä: Caroline Lucas komissiolle Aihe: Palvelujen kauppaa koskeva yleissopimus (GATS)	351
(2004/C 78 E/0370)	E-3863/02 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Pohjois-Korean pakolaiset	352
(2004/C 78 E/0371)	E-3882/02 esittäjä: Helle Thorning-Schmidt komissiolle Aihe: Meksikon vapaakauppasopimus ja ihmisoikeuksien loukkaukset	353
(2004/C 78 E/0372)	E-3900/02 esittäjä: Lennart Sacrédeus komissiolle Aihe: Tyttöjen ja naisten kohtelu ja elinolot Afganistanissa	354
(2004/C 78 E/0373)	P-0327/03 esittäjä: Helena Torres Marques komissiolle Aihe: Rajat ylittävistä euromääräisistä maksuista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2560/2001 soveltaminen	354
(2004/C 78 E/0374)	E-0426/03 esittäjä: Anna Karamanou komissiolle Aihe: Ihmisoikeuksien loukkaukset Tšetšeniassa	355
(2004/C 78 E/0375)	E-0521/03 esittäjä: Miet Smet komissiolle Aihe: Naisten oikeudet Pakistanissa	356
(2004/C 78 E/0376)	E-0586/03 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: CD-levyjen arvonlisäverojen alentaminen	358
(2004/C 78 E/0377)	E-0819/03 esittäjä: Ole Krarup komissiolle Aihe: GMO-sadot ja korvausvastuu	358
(2004/C 78 E/0378)	E-0906/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Kuuba — Cotonoun sopimus — ihmisoikeudet	359
(2004/C 78 E/0379)	E-1141/03 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Kreikan maanvyörymät ja niiden seuraukset rakennushankkeille	360
(2004/C 78 E/0380)	E-1143/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Näkövammaisten mahdollisuudet käyttää digipalveluita	361
(2004/C 78 E/0381)	E-1230/03 esittäjä: Freddy Blak komissiolle Aihe: Oikeudellisen yhteistyön vahvistaminen	362
(2004/C 78 E/0382)	E-1232/03 esittäjä: Nicholas Clegg komissiolle Aihe: Jäsenvaltioiden lentokenttien laajennuksia koskevat politiikat	363
(2004/C 78 E/0383)	E-1272/03 esittäjä: Hanja Maij-Weggen komissiolle Aihe: Eurooppalaisten epäyhdenmukainen kohtelu Turkin hallituksen taholta	363

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0384)	E-1278/03 esittäjä: Dana Scallon komissiolle Aihe: Romanian uniaatit	364
(2004/C 78 E/0385)	E-1322/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Zimbabwe: maanomistus, väkivalta ja nepotismi	365
(2004/C 78 E/0386)	E-1364/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Yhteisön kansalaisten hyväksikäyttö Vatikaanissa	367
(2004/C 78 E/0387)	E-1416/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Pankin määrääminen maksamaan vahingonkorvausta asiakkaille sen annettua näitä koskevia tietoja kyseisen jäsenvaltion veroviranomaisille	367
(2004/C 78 E/0388)	E-1418/03 esittäjä: Maria Carrilho komissiolle Aihe: Euroopan ja Aasian välisten suhteiden strateginen toimintakehys	368
(2004/C 78 E/0389)	E-1451/03 esittäjä: Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Yhteistyö Slovakian ilmatieteen laitoksen kanssa	369
(2004/C 78 E/0390)	E-1517/03 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Talouskumppanuussopimukset	370
(2004/C 78 E/0391)	E-1526/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Vaikeudet sinisen ja ruskean asbestin poistamisessa saastuneista huoneistoista, työpajoista ja muista rakennuksista Unkarin liittyessä EU:n jäseneksi	371
(2004/C 78 E/0392)	E-1540/03 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Kidutukseen tai kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon käytettävien laitteiden kauppa	372
(2004/C 78 E/0393)	E-1541/03 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon ja kidutukseen käytettävien laitteiden valmistuksen kieltäminen	373
(2004/C 78 E/0394)	E-1542/03 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Kidutukseen käytettävien tuotteiden myynnin valvonta	373
(2004/C 78 E/0395)	E-1543/03 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon ja kidutukseen käytettävien tuotteiden valmistus	373
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1540/03, E-1541/03, E-1542/03 ja E-1543/03	373
(2004/C 78 E/0396)	P-1594/03 esittäjä: Emilio Menéndez del Valle komissiolle Aihe: Euroopan yhteisön ja Israelin kauppasopimus	374
(2004/C 78 E/0397)	P-1595/03 esittäjä: Helena Torres Marques komissiolle Aihe: Rajat ylittävät euromääräiset maksut	375
(2004/C 78 E/0398)	P-1632/03 esittäjä: Renato Brunetta komissiolle Aihe: Venetsian kasino myy yhtiön Vittoriosa Gaming	375
(2004/C 78 E/0399)	E-1636/03 esittäjä: Bartho Pronk komissiolle Aihe: Kuudes arvonlisäverodirektiivi	376
(2004/C 78 E/0400)	E-1647/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: EU:n Bulgarian romaniväestön integroimiseen ja elinolojen parantamiseen myönnettävien varojen toteuttaminen ja hallinnointi	378
(2004/C 78 E/0401)	P-1653/03 esittäjä: Joost Lagendijk komissiolle Aihe: Euroopan siviilirauhanturvajoukot — tämänhetkinen tilanne — konfliktien ehkäisemisen sisällyttäminen EU:n ulkopolitiikkaan	379
(2004/C 78 E/0402)	P-1661/03 esittäjä: Luigi Vinci komissiolle Aihe: Oikeudenkäynti Leyla Zanaa vastaan	380
(2004/C 78 E/0403)	E-1668/03 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Ihmisoikeuksien loukkaukset Länsi-Saharassa	381
(2004/C 78 E/0404)	E-1669/03 esittäjä: Jean Lambert komissiolle Aihe: Bakusta Ceyhaniin kulkeva öljyputki	382
(2004/C 78 E/0405)	E-1689/03 esittäjä: Anders Wijkman komissiolle Aihe: Eksoottisten eläinten liha	383
(2004/C 78 E/0406)	E-1739/03 esittäjä: Salvador Garriga Polledo komissiolle Aihe: Siepattujen yhteisön turistien vapauttamisesta neuvotteleva Euroopan unionin työryhmä	384
(2004/C 78 E/0407)	E-1763/03 esittäjä: Torben Lund komissiolle Aihe: Hevosten pitoa koskeva lainsäädäntö Euroopan unionissa, jäsenvaltioissa ja ehdokasmaissa	385

FI

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0408)	E-1777/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Verian oikeus- ja sisäasiain neuvosto	386
(2004/C 78 E/0409)	E-1827/03 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Vuokrattavien ja myytävien videokasettien ja DVD-levyjen alennettu liikevaihtovero	386
(2004/C 78 E/0410)	E-1832/03 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Kreikassa tehtävien töiden ala-arvoinen laatu	387
(2004/C 78 E/0411)	E-1838/03 esittäjä: Roger Helmer, Charles Tannock, Sir Robert Atkins, Giles Chichester, Hartmut Nassauer ja Jules Maaten komissiolle Aihe: Singaporen ja EU:n välinen vapaakauppasopimus	388
(2004/C 78 E/0412)	P-1839/03 esittäjä: Ilka Schröder komissiolle Aihe: EU:n suhteet Syyriaan ja assosiaatiosopimus	389
(2004/C 78 E/0413)	E-1854/03 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Kreikan maanvyörymät ja rakennushankkeille aiheutuneet vahingot	390
(2004/C 78 E/0414)	E-1869/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Eläkkeiden menettäminen	391
(2004/C 78 E/0415)	E-1873/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Listautumiskriteerit	392
(2004/C 78 E/0416)	E-1882/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Euron vaikutus kaupankäyntiin	393
(2004/C 78 E/0417)	P-1979/03 esittäjä: Ian Hudghton komissiolle Aihe: Ehkäisypillereiden ja hormonikorvaushoidon sisältämät synteettiset progestiinit	394
(2004/C 78 E/0418)	E-2121/03 esittäjä: Isabelle Caullery komissiolle Aihe: Uusiutuvien energialähteiden käytön ja työllistymisen edistäminen Madagaskarissa	395
(2004/C 78 E/0419)	E-2123/03 esittäjä: Isabelle Caullery komissiolle Aihe: Uusiutuvien energialähteiden käytön edistäminen ja Mauritiuksen saaren jätehuolto	396
(2004/C 78 E/0420)	E-2143/03 esittäjä: Gabriele Stauner komissiolle Aihe: Komission ja Planistat-ryhmän sopimukset	397
(2004/C 78 E/0421)	E-2173/03 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Asbestia koskevan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpano (Täydentävä vastaus)	399
(2004/C 78 E/0422)	E-2211/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Turvapaikkakysymyksen edistyminen Thessalonikin huippukokouksessa	400
(2004/C 78 E/0423)	E-2212/03 esittäjä: Piia-Noora Kauppi komissiolle Aihe: EU-kansalaisten vaikuttamis- ja osallistumismahdollisuuksien kasvattaminen interaktiivisen informaatioteknologian avulla	401
(2004/C 78 E/0424)	E-2293/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Kansainvälisten yöjunien toiminta lopetetaan EU:ssa toisten valtioiden määräämien liian korkeiden käyttömaksujen vuoksi, jotka aiheutuvat vapaista markkinoista	402
(2004/C 78 E/0425)	E-2405/03 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Moottoriajoneuvovakuutus	403
(2004/C 78 E/0426)	E-2406/03 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Moottoriajoneuvovakuutus	404
(2004/C 78 E/0427)	E-2407/03 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Moottoriajoneuvovakuutus	405
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2405/03, E-2406/03 ja E-2407/03	405
(2004/C 78 E/0428)	P-2460/03 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Irlannin valtion kilpailun vastaiset toimet sähkömarkkinoilla	407
(2004/C 78 E/0429)	E-2537/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: YMP:n nettomaksut (Täydentävä vastaus)	407
(2004/C 78 E/0430)	E-2580/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Väärennettyjen euroseteleiden tuotannon oletettava yleistyminen euroa rinnakkaisvaluuttana käyttävissä harvaan asutuissa valtioissa (Täydentävä vastaus)	408
(2004/C 78 E/0431)	E-2601/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Rietin historiallisen keskustan kunnostaminen	410

FI

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0432)	E-2649/03 esittäjä: Paul Rübig komissiolle Aihe: Sähköverkkotariffien vertailu komission toisessa vertailuraportissa	411
(2004/C 78 E/0433)	E-2650/03 esittäjä: Theresa Villiers komissiolle Aihe: Työaikadirektiivi	412
(2004/C 78 E/0434)	E-2662/03 esittäjä: Ian Hudghton komissiolle Aihe: Otsonia tuhoavat aineet	413
(2004/C 78 E/0435)	E-2666/03 esittäjä: Jean Lambert komissiolle Aihe: Värikasettien kierrättäminen	413
(2004/C 78 E/0436)	E-2670/03 esittäjä: Giovanni Pittella komissiolle Aihe: Kielto kirjoittautua samanaikaisesti eri korkeakouluihin	415
(2004/C 78 E/0437)	P-2672/03 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Lentokenttien lähtö- ja tulovuorojen jakaminen	416
(2004/C 78 E/0438)	E-2689/03 esittäjä: Toine Manders komissiolle Aihe: GSM roaming -hinnat	416
(2004/C 78 E/0439)	E-2711/03 esittäjä: Kathleen Van Brempt komissiolle Aihe: Sitoutumaton nikotiini	418
(2004/C 78 E/0440)	E-2716/03 esittäjä: Kathleen Van Brempt komissiolle Aihe: Tutkanilmaisimet (Täydentävä vastaus)	419
(2004/C 78 E/0441)	P-2722/03 esittäjä: Joan Colom i Naval komissiolle Aihe: Metsäpalojen torjunnasta yhteisössä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2158/92 soveltaminen	420
(2004/C 78 E/0442)	P-2746/03 esittäjä: Luigi Vinci komissiolle Aihe: Erityissuojelualueita ja yhteisön tärkeänä pitämiä alueita koskevien yhteisön säännösten rikkominen ja yhteisön rahastojen käyttö Alta Murgian (Bari) metsitykseen	421
(2004/C 78 E/0443)	E-2771/03 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: EU:n rahoitus Enable-hankkeelle	423
(2004/C 78 E/0444)	E-2772/03 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Pienten vakuutusyhtiöiden ammatillisten vastuuvakuutusten taso	424
(2004/C 78 E/0445)	E-2779/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Rautateitse tapahtuvien posti- ja tavarankuljetusten lisääntyminen Saksassa ja keinot kannustaa muita jäsenvaltioita pyrkimään samaan	425
(2004/C 78 E/0446)	P-2780/03 esittäjä: António Campos komissiolle Aihe: Metsäpalot Euroopan unionissa	426
(2004/C 78 E/0447)	E-2789/03 esittäjä: Eija-Riitta Korhola komissiolle Aihe: Banking-säännöt EU:n päästökaupassa: maiden oikeus tallettaa päästöoikeuksia	428
(2004/C 78 E/0448)	E-2790/03 esittäjä: Eija-Riitta Korhola komissiolle Aihe: Banking-säännöt EU:n päästökaupassa: AAU:n (BSA:n) muuttumattomuus	429
(2004/C 78 E/0449)	E-2791/03 esittäjä: Eija-Riitta Korhola komissiolle Aihe: Double accounting -ongelma päästökaupassa	429
(2004/C 78 E/0450)	E-2792/03 esittäjä: Eija-Riitta Korhola komissiolle Aihe: Aggressiivisen spekulaation mahdollisuudet päästökaupassa	430
(2004/C 78 E/0451)	E-2793/03 esittäjä: Eija-Riitta Korhola komissiolle Aihe: Kuuman ilman määritelmä ja kieltäminen Kioton pöytäkirjassa	430
(2004/C 78 E/0452)	E-2794/03 esittäjä: Eija-Riitta Korhola komissiolle Aihe: EU:n Kioto-tavoitteen julkistaminen viisivuotiskauden liukuvana keskiarvona	431
(2004/C 78 E/0453)	E-2795/03 esittäjä: Eija-Riitta Korhola komissiolle Aihe: Päästökauppakauden mittaisen allokaation ongelma	431
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2789/03, E-2790/03, E-2791/03, E-2792/03, E-2793/03, E-2794/03 ja E-2795/03	431
(2004/C 78 E/0454)	P-2799/03 esittäjä: Domenico Mennitti komissiolle Aihe: Yleiseurooppalaisten liikennekäytävien kehittäminen	433

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0455)	E-2819/03 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Ympäristövaikutusten arviointi Irlannissa	434
(2004/C 78 E/0456)	E-2826/03 esittäjä: Kathleen Van Brempt komissiolle Aihe: Eko-ajaminen	434
(2004/C 78 E/0457)	E-2827/03 esittäjä: Kathleen Van Brempt komissiolle Aihe: Sairaaloiden eristetyt huoneet	435
(2004/C 78 E/0458)	E-2832/03 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Vakaus- ja kasvusopimuksen noudattaminen	436
(2004/C 78 E/0459)	E-2851/03 esittäjä: Monica Frassoni komissiolle Aihe: Tien rakentaminen ilman ympäristövaikutusten arviointia yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi ehdotetulle Gessi Triassicin alueelle Appennino Tosco-Emilianon kansallispuistoon (Villa Minozzo, Reggio Emilia, Italia)	438
(2004/C 78 E/0460)	E-2853/03 esittäjä: Richard Corbett komissiolle Aihe: Satamapalveluja koskeva direktiivi ja parlamentin päätöstä arvostellut komission virkamies	439
(2004/C 78 E/0461)	E-2877/03 esittäjä: Jan Dhaene komissiolle Aihe: Kansainvälinen Les Sentiers de l'Europe -arkkitehtikilpailu ja Jean Rey -aukio	440
(2004/C 78 E/0462)	E-2895/03 esittäjä: Dana Scallon komissiolle Aihe: Irlantilaiset lampaiden kasvattajat	440
(2004/C 78 E/0463)	E-2903/03 esittäjä: Miet Smet komissiolle Aihe: Yhteistyösopimusten keskeyttäminen ja yhteistyösopimusten allekirjoittamisten lykkääminen	441
(2004/C 78 E/0464)	P-2916/03 esittäjä: Marianne Thyssen komissiolle Aihe: Yhteisön rahoitustuki kansainvälisille hedelmä- ja vihannesalan tuottajajärjestöille	442
(2004/C 78 E/0465)	E-2959/03 esittäjä: Armando Cossutta komissiolle Aihe: Sähkökatkosten uhka	443
(2004/C 78 E/0466)	E-2966/03 esittäjä: Brian Simpson komissiolle Aihe: Espanjan kansallisten vesivarojen hallintasuunnitelma ja La Breñan patohankkeen vaikutus espanjanilvekseen ja suojeltuihin petolintuihin	444
(2004/C 78 E/0467)	P-2975/03 esittäjä: Freddy Blak komissiolle Aihe: CESD:n kanssa tehdyt sopimukset	445
(2004/C 78 E/0468)	E-2994/03 esittäjä: Bernhard Rapkay komissiolle Aihe: Euroopan unionin Nordrhein-Westfalenin osavaltiolle myöntämät tuet vuosina 2001 ja 2002 (Täydentävä vastaus)	447
(2004/C 78 E/0469)	E-2996/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Tietokoneiden päivämäärien standardisointi	447
(2004/C 78 E/0470)	E-3007/03 esittäjä: Giacomo Santini komissiolle Aihe: Maaseudun EU-tietokeskusten asema yhteistä maatalouspolitiikkaa (YMP) koskevissa tiedotustoimissa	448
(2004/C 78 E/0471)	P-3068/03 esittäjä: Hugues Martin komissiolle Aihe: Eurotiedon palvelupisteitä ylläpitävien järjestöjen rahoitus	448
(2004/C 78 E/0472)	E-3112/03 esittäjä: Giacomo Santini, Elena Paciotti, Luciana Sbarbati, Giovanni Pittella, Generoso Andria, Enrico Ferri, Carlo Fatuzzo, Gianfranco Dell'Alba, Roberta Angelilli, Stefano Zappalà, Paolo Pastorelli, Antonio Di Pietro, Mauro Nobilia, Sebastiano Musumeci, Michl Ebner, Roberto Bigliardo, Catherine Guy-Quint, Adriana Poli Bortone, Fiorella Ghilardotti, Monica Frassoni, Franz Turchi, Massimo Carraro, Guido Bodrato, Francesco Musotto, Vincenzo Lavarra, Vitaliano Gemelli ja Giovanni Fava komissiolle Aihe: EU:n tiedotuspolitiikka. Maaseudun EU-tietokeskuksien ja Eurooppatietopisteiden (Info Point Europe, IPE) oikeusperusta. Toiminta-avustuksen maksamisen tarve vuodeksi 2004	449
(2004/C 78 E/0473)	P-3153/03 esittäjä: Evelyne Gebhardt komissiolle Aihe: Eurooppa-tiedotuspisteet	450
(2004/C 78 E/0474)	E-3240/03 esittäjä: Thierry Cornillet komissiolle Aihe: Info-Point Europe -tiedotusverkon toimintatuen lakkauttaminen	450
(2004/C 78 E/0475)	P-3265/03 esittäjä: Maria Sanders-ten Holte komissiolle Aihe: Tietopisteet ja maaseututietokeskukset	451
(2004/C 78 E/0476)	E-3287/03 esittäjä: Brice Hortefeux komissiolle Aihe: Eurooppa-talot	451
(2004/C 78 E/0477)	E-3301/03 esittäjä: Nicole Thomas-Mauro komissiolle Aihe: Eurooppa-tietopisteet	452

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0478)	P-3389/03 esittäjä: John Hume komissiolle Aihe: EU:n maaseututietokeskukset	452
(2004/C 78 E/0479)	P-3403/03 esittäjä: John Cushnahan komissiolle Aihe: EU-tietokeskusten (Carrefour-verkosto) rahoitus	452
	Yhteinen täydentävä vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3007/03, P-3068/03, E-3112/03, P-3153/03, E-3240/03, P-3265/03, E-3287/03, E-3301/03, P-3389/03 ja P-3403/03	453
(2004/C 78 E/0480)	E-3012/03 esittäjä: Jaime Valdivielso de Cué komissiolle Aihe: Viini	454
(2004/C 78 E/0481)	E-3030/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Osteriharojen käyttö EU:ssa	454
(2004/C 78 E/0482)	P-3037/03 esittäjä: Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Frankfurtin lentoaseman laajentaminen ja EU:n ympäristölainsäädännön rikkominen	455
(2004/C 78 E/0483)	E-3059/03 esittäjä: Avril Doyle komissiolle Aihe: Euroopan unionin rahoituksen myöntäminen meriympäristön suojeluun	456
(2004/C 78 E/0484)	E-3062/03 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Vedenottoverkostojen parantaminen	457
(2004/C 78 E/0485)	P-3069/03 esittäjä: Luciana Sbarbati komissiolle Aihe: Adrianmeren liikennekäytävä	459
(2004/C 78 E/0486)	P-3077/03 esittäjä: Torben Lund komissiolle Aihe: Romuajoneuvoista annetun direktiivin 2000/53/EY puutteellinen täytäntöönpano	460
(2004/C 78 E/0487)	E-3086/03 esittäjä: Bruno Gollnisch komissiolle Aihe: Savukkeiden myynti Ranskassa	461
(2004/C 78 E/0488)	E-3087/03 esittäjä: Bruno Gollnisch komissiolle Aihe: Yrityskeskittymät ja komission arviointikriteerit	462
(2004/C 78 E/0489)	E-3099/03 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Simpukanviljelyn tukeminen	464
(2004/C 78 E/0490)	E-3106/03 esittäjä: María Bergaz Conesa komissiolle Aihe: Juoksutushanke Júcar—Vinalopó	465
(2004/C 78 E/0491)	E-3128/03 esittäjä: Jaime Valdivielso de Cué komissiolle Aihe: Kauppa	467
(2004/C 78 E/0492)	E-3131/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Cavalo do Sorraia -hevosrotu	467
(2004/C 78 E/0493)	P-3135/03 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Ongelmajätelaivojen hävittäminen	469
(2004/C 78 E/0494)	E-3138/03 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Ilmansaasteet Thessalonikissa	470
(2004/C 78 E/0495)	E-3140/03 esittäjä: Koenraad Dillen komissiolle Aihe: Kuolemanrangaistukseen liittyvät hankkeet	471
(2004/C 78 E/0496)	E-3141/03 esittäjä: Koenraad Dillen komissiolle Aihe: Euroopan syövänvastainen viikko — tieteellinen tutkimustyö	472
(2004/C 78 E/0497)	E-3144/03 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: EU:n rahoitus Espanjan kansalliselle vesivarojen hallintasuunnitelmalle	473
(2004/C 78 E/0498)	P-3145/03 esittäjä: W.G. van Velzen komissiolle Aihe: Matkapuhelinten räjähtävät akut	474
(2004/C 78 E/0499)	P-3152/03 esittäjä: Elly Plooij-van Gorsel komissiolle Aihe: Räjähtävät Nokia-puhelimet	476
(2004/C 78 E/0500)	E-3156/03 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: La Renegà -vuoriston ja Oropesa-Benicàssimin SCI:n (Castellón, Espanja) rakentaminen	477
(2004/C 78 E/0501)	E-3157/03 esittäjä: Monica Frassoni komissiolle Aihe: Sotilastukikohdan laajentaminen Natura 2000 -verkostoon kuuluvalla La Maddalenan alueella Sardiniassa	478

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0502)	E-3173/03 esittäjä: Koenraad Dillen komissiolle Aihe: Äänioikeus maahanmuuttajille	480
(2004/C 78 E/0503)	E-3182/03 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: SATA-lentoyhtiön yhteisön lainsäädännön noudattamatta jättäminen	481
(2004/C 78 E/0504)	E-3183/03 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Lisämaksun arvioiminen Azorien itsehallintoalueella	482
(2004/C 78 E/0505)	E-3186/03 esittäjä: Geoffrey Van Orden komissiolle Aihe: Rajat ylittävä kauppa kulutushyödykkeillä	483
(2004/C 78 E/0506)	E-3189/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Nokian GSM-puhelimien akkujen räjähtäminen	484
(2004/C 78 E/0507)	E-3193/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Eurostatin entistä pääjohtajaa koskevat tiedot	485
(2004/C 78 E/0508)	E-3200/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Poliisi ja tulliviranomaiset arvioivat EU:n sisärajojen yli matkustavia henkilöitä ulkoisten tuntomerkkien perusteella	487
(2004/C 78 E/0509)	E-3204/03 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Kreikan luonnon suojeltujen lajien kaupallinen hyödyntäminen	487
(2004/C 78 E/0510)	E-3207/03 esittäjä: Alexander de Roo komissiolle Aihe: Peroksidia hammastahnassa	488
(2004/C 78 E/0511)	E-3212/03 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Brittisanomalehden esittämä syytös väärinkäytöksistä komission hallinnoiman rahoituksen yhteydessä	489
(2004/C 78 E/0512)	E-3216/03 esittäjä: Antonios Trakatellis komissiolle Aihe: Vaarallisten jätteiden sijoittaminen Kreikassa ja ympäristölainsäädännön rikkominen	490
(2004/C 78 E/0513)	E-3218/03 esittäjä: John Bowis komissiolle Aihe: Harvinaiset sairaudet: Evansin oireyhtymä	492
(2004/C 78 E/0514)	E-3222/03 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Kadonneet henkilöt	493
(2004/C 78 E/0515)	E-3226/03 esittäjä: Felipe Camisón Asensio komissiolle Aihe: Tupakanviljelyalan uudistaminen	494
(2004/C 78 E/0516)	E-3227/03 esittäjä: John Bowis komissiolle Aihe: Indonesia	495
(2004/C 78 E/0517)	E-3230/03 esittäjä: Dorette Corbey komissiolle Aihe: Interreg- ja Urban-ohjelmien tuki	496
(2004/C 78 E/0518)	P-3232/03 esittäjä: Joan Colom i Naval komissiolle Aihe: Budjettilukujen päivittäminen (Täydentävä vastaus)	498
(2004/C 78 E/0519)	E-3236/03 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Julkisen sektorin virkamiesten kouluttaminen uusien tekniikoiden käytössä	498
(2004/C 78 E/0520)	E-3237/03 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Kreikkalaisten kotitalouksien pääsy Internetiin	499
(2004/C 78 E/0521)	E-3239/03 esittäjä: Martin Callanan komissiolle Aihe: Lintujen tappaminen Maltalla	500
(2004/C 78 E/0522)	E-3243/03 esittäjä: Jan Wiersma komissiolle Aihe: "Buy American Act" (osta amerikkalaista -säädös) Yhdysvaltojen puolustusbudjetissa	500
(2004/C 78 E/0523)	E-3250/03 esittäjä: Ruth Hieronymi, Christa Prets, Karin Junker, Raina Echerer ja Maria Sanders-ten Holte komissiolle Aihe: Euroopan komission jäsenvaltioille tarjoama tuki avoimeen, yhteistoimivaan digitaalitelevisiostandardiin siirtymiseen rohkaisemisessa	502
(2004/C 78 E/0524)	E-3259/03 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Ano Liosian kaatopaikan hajuhaitat	504
(2004/C 78 E/0525)	E-3274/03 esittäjä: Inger Schörling komissiolle Aihe: Espanjan Fuerteventurassa Antiguan kunnassa sijaitsevaan Caleta de la Guirraan rakennettavien keinotekoisten rantojen ympäristövaikutukset	505

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0526)	E-3275/03 esittäjä: Caroline Jackson komissiolle Aihe: Venäjän metsien tuhoutuminen	506
(2004/C 78 E/0527)	E-3276/03 esittäjä: Brian Simpson komissiolle Aihe: Zürichin lentokentälle saapuvia lentoja koskevat rajoitukset	507
(2004/C 78 E/0528)	E-3284/03 esittäjä: Lord Inglewood komissiolle Aihe: Air Francen lentojen ylivaraaminen	507
(2004/C 78 E/0529)	E-3285/03 esittäjä: Pierre Jonckheer komissiolle Aihe: Feixolínin hiiliavolouhos (Valle de Lacianan alue, Espanja)	508
(2004/C 78 E/0530)	E-3286/03 esittäjä: Anne André-Léonard komissiolle Aihe: Huviveneiden ajolupia koskevan lainsäädännön yhdenmukaistaminen Euroopassa	510
(2004/C 78 E/0531)	E-3288/03 esittäjä: Margrietus van den Berg komissiolle Aihe: Yritysten sijoittautumisongelmat Losserin kunnassa	510
(2004/C 78 E/0532)	E-3289/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Pohjanmerellä työskentelevät portugalilaiset työntekijät vailla oikeuksia	511
(2004/C 78 E/0533)	P-3291/03 esittäjä: Helena Torres Marques komissiolle Aihe: Yhteisön päätösten täytäntöönpanon valvonta Portugalissa	512
(2004/C 78 E/0534)	E-3294/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Euroopan komission viides puiteohjelma	513
(2004/C 78 E/0535)	E-3296/03 esittäjä: Ria Oomen-Ruijten komissiolle Aihe: Oleskeluluvan myöntämisestä perittävät maksut	514
(2004/C 78 E/0536)	E-3300/03 esittäjä: Robert Sturdy komissiolle Aihe: Pankkitietoja pyytävät huijaussähköpostiviestit muun muassa Afrikasta	515
(2004/C 78 E/0537)	E-3302/03 esittäjä: Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Toimintasuunnitelmat melun vähentämiseksi (direktiivi 2002/49/EY)	517
(2004/C 78 E/0538)	E-3306/03 esittäjä: Gary Titley komissiolle Aihe: Juomaveden fluori	518
(2004/C 78 E/0539)	E-3309/03 esittäjä: Philip Claeys komissiolle Aihe: "Vastuullisen ostamisen viikko" komission rakennuksissa	518
(2004/C 78 E/0540)	E-3321/03 esittäjä: Anna Karamanou komissiolle Aihe: Maltan tilapäiset kaatopaikat	519
(2004/C 78 E/0541)	P-3322/03 esittäjä: Gabriele Stauner komissiolle Aihe: Varapuheenjohtaja Kinnock ja viitteet Eurostatissa ilmenneistä säännönvastaisuuksista	520
(2004/C 78 E/0542)	E-3326/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Komission jäsenten palkkaedut	521
(2004/C 78 E/0543)	E-3328/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Tärkeän yhteisen eurooppalaisen historiallisen muistomerkin vankileiri Stammlager X B Sandbostelin tahallinen laiminlyöminen	522
(2004/C 78 E/0544)	E-3329/03 esittäjä: Antonio Tajani komissiolle Aihe: Eurobarometri-kysely, jossa Israelia pidettiin pahimpana uhkana maailmanrauhalle	523
(2004/C 78 E/0545)	E-3340/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Pyyntö eräiden puheenjohtaja Prodia koskevien tietojen tarkistamisesta	524
(2004/C 78 E/0546)	E-3341/03 esittäjä: Adriana Poli Bortone komissiolle Aihe: Albania	525
(2004/C 78 E/0547)	E-3343/03 esittäjä: Mogens Camre komissiolle Aihe: Euroopan ihmisoikeussopimus ja kolmannet maat	526
(2004/C 78 E/0548)	E-3345/03 esittäjä: John Bowis komissiolle Aihe: Palladion villat	527
(2004/C 78 E/0549)	P-3350/03 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Derrybrienin tuulipuiston maanvyörymä	528
(2004/C 78 E/0550)	E-3361/03 esittäjä: Koenraad Dillen komissiolle Aihe: Rauta-Reinin ratahanke	529
(2004/C 78 E/0551)	E-3367/03 esittäjä: Avril Doyle komissiolle Aihe: Lasertekniikka ja säteilypäästöt	530

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0552)	E-3368/03 esittäjä: Koenraad Dillen komissiolle Aihe: Eurobarometrin mielipidemittaus Irakista ja maailmanrauhasta	530
(2004/C 78 E/0553)	E-3370/03 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Prodin lausunnot Ruotsin EMU-kansanäänestyksen tuloksesta	531
(2004/C 78 E/0554)	E-3371/03 esittäjä: Mogens Camre komissiolle Aihe: EU:n perustuslakiluonnoksen ratifioinnin oikeudelliset seuraukset	532
(2004/C 78 E/0555)	P-3376/03 esittäjä: Christine De Veyrac komissiolle Aihe: Alennettu arvonlisäverokanta — kampaamoala	533
(2004/C 78 E/0556)	E-3379/03 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Öljy-yhtiöiden laajentuminen Ambrakikosin lahdella	534
(2004/C 78 E/0557)	E-3384/03 esittäjä: Gianfranco Dell'Alba, Emma Bonino, Marco Cappato, Benedetto Della Vedova, Olivier Dupuis, Marco Pannella ja Maurizio Turco komissiolle Aihe: Liikennekäytävä 5	535
(2004/C 78 E/0558)	P-3390/03 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Arvonlisävero räätälien ammattialalla	536
(2004/C 78 E/0559)	E-3393/03 esittäjä: Jean Lambert komissiolle Aihe: Mopon tyyppihyväksyntä	537
(2004/C 78 E/0560)	E-3404/03 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Irlanti ja määräysten rikkomisesta johtuvat menettelyt kehnon EU:n ympäristölainsäädännön soveltamisen takia	538
(2004/C 78 E/0561)	E-3405/03 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: Rakennerahastojen hallinnointi (Täydentävä vastaus)	539
(2004/C 78 E/0562)	E-3407/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Cabinda — ihmisoikeusraportti	541
(2004/C 78 E/0563)	E-3413/03 esittäjä: Olivier Duhamel komissiolle Aihe: Eurobarometri	542
(2004/C 78 E/0564)	E-3416/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta	543
(2004/C 78 E/0565)	E-3417/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta	543
(2004/C 78 E/0566)	E-3418/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta	543
(2004/C 78 E/0567)	E-3419/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta	543
(2004/C 78 E/0568)	E-3420/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta	544
(2004/C 78 E/0569)	E-3421/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta	544
(2004/C 78 E/0570)	E-3422/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta	544
(2004/C 78 E/0571)	E-3423/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin odotetaan vastausta	544
(2004/C 78 E/0572)	E-3424/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta	544
(2004/C 78 E/0573)	E-3425/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta	545
(2004/C 78 E/0574)	E-3426/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta	545
(2004/C 78 E/0575)	E-3427/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta	545
(2004/C 78 E/0576)	E-3428/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta	545
(2004/C 78 E/0577)	E-3429/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta	546

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0578)	E-3430/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta	546
(2004/C 78 E/0579)	E-3431/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta	546
(2004/C 78 E/0580)	E-3432/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta	546
(2004/C 78 E/0581)	E-3433/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta	547
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3416/03, E-3417/03, E-3418/03, E-3419/03, E-3420/03, E-3421/03, E-3422/03, E-3423/03, E-3424/03, E-3425/03, E-3426/03, E-3427/03, E-3428/03, E-3429/03, E-3430/03, E-3431/03, E-3432/03 ja E-3433/03	547
(2004/C 78 E/0582)	E-3437/03 esittäjä: Philip Claeys komissiolle Aihe: Pohjoisafrikkalaisten ja muiden islamilaisten maahanmuuttajien juutalaisvastaisuus Euroopassa	547
(2004/C 78 E/0583)	E-3442/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Naisurheilijoiden syrjintä	548
(2004/C 78 E/0584)	P-3446/03 esittäjä: Sebastiano Musumeci komissiolle Aihe: Biologisen palautumisajan vuoksi myönnettävän tuen hyväksyminen Sisiliassa vuodeksi 2002	549
(2004/C 78 E/0585)	E-3447/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Viinialan markkinointiongelmat ja tuonti	550
(2004/C 78 E/0586)	E-3453/03 esittäjä: Philip Claeys komissiolle Aihe: EU:n virkamiesten ammattijärjestön (TAO-AFI) poliittinen kannanotto Brysselin alueen yölentoihin	551
(2004/C 78 E/0587)	E-3455/03 esittäjä: Elspeth Attwooll komissiolle Aihe: Yhteisön toimintasuunnitelma merilintujen suojelemiseksi pitkäsiimakalastukselta	552
(2004/C 78 E/0588)	E-3456/03 esittäjä: Adriana Poli Bortone komissiolle Aihe: Kansalaisjärjestöille myönnettävä rahoitus	553
(2004/C 78 E/0589)	E-3457/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Oliiviöljyalan uudistus	554
(2004/C 78 E/0590)	E-3459/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Toimenpiteet kemikaalien, asbestin ja dieselöljyn saastuttamien vanhojen amerikkalaisten sota-alusten romuttamisen estämiseksi Euroopassa	554
(2004/C 78 E/0591)	E-3460/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Tuleva jäsenvaltio Tšekki vastustamassa lapsiprostituution hävittämistä alueiltaan Saksan rajan läheisyydessä	556
(2004/C 78 E/0592)	E-3466/03 esittäjä: Theresa Villiers komissiolle Aihe: Eläinten hyvinvointi ja teurastamot Kreikassa	557
(2004/C 78 E/0593)	E-3472/03 esittäjä: Christoph Konrad komissiolle Aihe: Landesbank Nordrhein-Westfalenin muuttaminen puhtaaksi tukea myöntäväksi laitokseksi	558
(2004/C 78 E/0594)	E-3474/03 esittäjä: Herbert Bösch komissiolle Aihe: Komission jäsenten kabinettien tekemät yrityskonsultointisopimukset	559
(2004/C 78 E/0595)	E-3477/03 esittäjä: Baroness Sarah Ludford komissiolle Aihe: Naisvangit	560
(2004/C 78 E/0596)	E-3479/03 esittäjä: Christine De Veyrac komissiolle Aihe: Ravintolisiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 2002/46/EY saattaminen osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä	561
(2004/C 78 E/0597)	E-3482/03 esittäjä: Richard Corbett komissiolle Aihe: Yritysten ja niitä edustavien lakiasiaintoimistojen välisten asiakirjojen luottamuksellisuuden suojaaminen	562
(2004/C 78 E/0598)	E-3486/03 esittäjä: Karl von Wogau komissiolle Aihe: Pankkien tilisiirtoja koskevat maksut euroalueella	563
(2004/C 78 E/0599)	E-3490/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Markkinoiden sääntely ja oliivinviljelijöiden tulot oliivialan yhteisen markkinajärjestelyn uudistamisessa	564
(2004/C 78 E/0600)	E-3494/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Kuuba — poliittiset vangit	565

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0601)	E-3502/03 esittäjä: Michl Ebner komissiolle Aihe: Ilmanlaatustandardit raskaasti liikennöidyillä alueilla	566
(2004/C 78 E/0602)	E-3506/03 esittäjä: Jorge Hernández Mollar komissiolle Aihe: DNA:ta koskeva yhteisön lainsäädäntö	567
(2004/C 78 E/0603)	P-3510/03 esittäjä: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou komissiolle Aihe: Ajokortti Euroopan unionissa	568
(2004/C 78 E/0604)	E-3516/03 esittäjä: Baroness Sarah Ludford komissiolle Aihe: Komission henkilöstö	569
(2004/C 78 E/0605)	P-3519/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Italian tasavallan hallituksen odottamaton ja yksipuolinen päätös luoda Scanzano Jonicon kuntaan radioaktiivisten jätteiden varastointialue	570
(2004/C 78 E/0606)	E-3520/03 esittäjä: Rijk van Dam komissiolle Aihe: Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 4/2003 maaseudun kehittämisestä: epäsuotuisten alueiden tuki	572
(2004/C 78 E/0607)	P-3522/03 esittäjä: Elly Plooij-van Gorsel komissiolle Aihe: Kiinan kansantasavallan valokuvausalan tuotteille määräämät erityiset tuontitullit	573
(2004/C 78 E/0608)	E-3523/03 esittäjä: Struan Stevenson komissiolle Aihe: Ehdotetut uudet karjan kuljetuksia koskevat säännökset	574
(2004/C 78 E/0609)	P-3527/03 esittäjä: Rijk van Dam komissiolle Aihe: Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 4/2003 maaseudun kehittämisestä: epäsuotuisten alueiden tuki	576
(2004/C 78 E/0610)	E-3529/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Amnesty Internationalin ja Oxfamin raportti asevalvonnasta	578
(2004/C 78 E/0611)	E-3536/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Ammatillisen pätevyyden ja opintojen tunnustamisen vaikeudet Ranskassa	578
(2004/C 78 E/0612)	E-3542/03 esittäjä: Caroline Lucas komissiolle Aihe: Geneettisesti muunnellut organismit	579
(2004/C 78 E/0613)	E-3543/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Bulgarialaisten vapaa liikkuvuus	580
(2004/C 78 E/0614)	E-3544/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Eurobarometri-kysely rauhaa uhkaavista tekijöistä	580
(2004/C 78 E/0615)	E-3546/03 esittäjä: Miet Smet komissiolle Aihe: Automaattisen nopeuden säädön käyttäminen liikenteessä	581
(2004/C 78 E/0616)	P-3547/03 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Säännöllisesti toistuvat ja rankaisemattomat öljypäästöt Portugalin rannikolla	582
(2004/C 78 E/0617)	E-3549/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Koheesiorahasto ja Portugali	583
(2004/C 78 E/0618)	E-3552/03 esittäjä: Gabriele Stauner komissiolle Aihe: Euroopan unionin tutkimusohjelmiin myöntämä rahoitus Ukrainassa	584
(2004/C 78 E/0619)	E-3553/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Kadonneet kyproslaiset	585
(2004/C 78 E/0620)	E-3554/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Synteettisten virusten ja bakteerien kehittäminen Yhdysvalloissa ja asiaan liittyvät mahdolliset ympäristönsuojelun laiminlyönnin seuraukset Euroopassa	586
(2004/C 78 E/0621)	E-3555/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Synteettisten virusten ja bakteerien kehittäminen USA:ssa — vaikutukset biodiversiteettiin ja biologiseen sodankäyntiin Euroopassa	587
(2004/C 78 E/0622)	E-3559/03 esittäjä: Margrietus van den Berg ja Jan Wiersma komissiolle Aihe: Groningenin rautatiepalvelukeskus ja Nieuweschansin rautatieyhteyden käyttämättä jättäminen Pohjois-Saksaan suuntautuvalle liikenteelle	589
(2004/C 78 E/0623)	E-3561/03 esittäjä: Jan Andersson komissiolle Aihe: Näennäisesti itsenäiset ammatinharjoittajat ja sosiaalinen polkumyynti	590
(2004/C 78 E/0624)	E-3562/03 esittäjä: Giacomo Santini komissiolle Aihe: Brennerin moottoritien toimiluvan automaattinen uusiminen	591

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0625)	E-3564/03 esittäjä: Torben Lund komissiolle Aihe: Kansainväliset telepalvelut ja kilpailu	591
(2004/C 78 E/0626)	E-3566/03 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Talousarvion määrärahojen palauttaminen	593
(2004/C 78 E/0627)	P-3568/03 esittäjä: Herman Schmid komissiolle Aihe: Perustuslakiluonnos ei ratkaise EU:n demokraattisen legitiimiyden puutetta	593
(2004/C 78 E/0628)	E-3571/03 esittäjä: Gerhard Schmid komissiolle Aihe: Vesien suojelualueen vaarantuminen toisen jäsenvaltion rakennushankkeen vuoksi	594
(2004/C 78 E/0629)	E-3576/03 esittäjä: Michl Ebner komissiolle Aihe: Eurooppalainen vammaiskortti	595
(2004/C 78 E/0630)	E-3580/03 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: EU:n työaikalainsäädäntö	596
(2004/C 78 E/0631)	E-3582/03 esittäjä: Yasmine Boudjenah komissiolle Aihe: Monikansallisten yritysten rooli Afrikan konfliktialueilla	597
(2004/C 78 E/0632)	E-3584/03 esittäjä: Ria Oomen-Ruijten komissiolle Aihe: Täydentävä vastaus	599
(2004/C 78 E/0633)	E-3585/03 esittäjä: Mogens Camre komissiolle Aihe: EUCM:n salattu raportti muslimien antisemitismistä	599
(2004/C 78 E/0634)	E-3587/03 esittäjä: Koenraad Dillen komissiolle Aihe: Euroopan rasismin ja muukalaisvihan seurantakeskus	600
(2004/C 78 E/0635)	E-3607/03 esittäjä: Olivier Duhamel komissiolle Aihe: Wienin seurantakeskus	600
(2004/C 78 E/0636)	E-3700/03 esittäjä: Marco Pannella, Maurizio Turco, Marco Cappato, Gianfranco Dell'Alba, Benedetto Della Vedova ja Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Euroopan rasismin ja muukalaisvihan seurantakeskuksen pimittämä tutkimus juutalaisvastaisuudesta	601
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3585/03, E-3587/03, E-3607/03 ja E-3700/03	602
(2004/C 78 E/0637)	E-3590/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Ibero-Amerikan huippukokous — päätelmät ja odotukset	602
(2004/C 78 E/0638)	E-3596/03 esittäjä: Brigitte Langenhagen komissiolle Aihe: EU:n rajoilla tehtävät tarkastukset	603
(2004/C 78 E/0639)	E-3601/03 esittäjä: Elly Plooij-van Gorsel komissiolle Aihe: Buy American Act -säännös	605
(2004/C 78 E/0640)	E-3602/03 esittäjä: Anne Van Lancker komissiolle Aihe: Euroopan perustuslain 51 artikla	606
(2004/C 78 E/0641)	E-3665/03 esittäjä: Nelly Maes komissiolle Aihe: Ei-tunnustukselliset järjestöt	606
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3602/03 ja E-3665/03	607
(2004/C 78 E/0642)	E-3603/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Portugalin siirtomaissa vammautuneet entiset sotilashenkilöt	607
(2004/C 78 E/0643)	E-3604/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Itä-Timorin hätäapu	608
(2004/C 78 E/0644)	E-3608/03 esittäjä: Marco Pannella, Maurizio Turco, Marco Cappato, Gianfranco Dell'Alba, Benedetto Della Vedova ja Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Kreikan cham-vähemmistöön kohdistuvat ihmisoikeusloukkaukset	610
(2004/C 78 E/0645)	E-3611/03 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Maahanmuuton laillistaminen	611
(2004/C 78 E/0646)	E-3620/03 esittäjä: Antonios Trakatellis komissiolle Aihe: Matemaattisen kaavan soveltaminen julkisten hankkeiden toimeksiantoihin	612
(2004/C 78 E/0647)	E-3621/03 esittäjä: Antonios Trakatellis komissiolle Aihe: Clophen Kreikan eri alueilla tuotettavissa elintarvikkeissa	613
(2004/C 78 E/0648)	E-3622/03 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: "Ilmaisen" koulutuksen hinta Kreikassa	614

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0649)	E-3626/03 esittäjä: Marianne Thyssen komissiolle Aihe: Jäsenvaltioiden työmarkkinoiden avaaminen	615
(2004/C 78 E/0650)	E-3627/03 esittäjä: Marianne Thyssen komissiolle Aihe: Uusien EU:n kansalaisten ja muiden kuin unionin kansalaisten osallistuminen työmarkkinoille	616
(2004/C 78 E/0651)	E-3631/03 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Hyväntekeväisyysjärjestöjen kuuleminen arvonlisäveron soveltamisesta postipalveluihin	617
(2004/C 78 E/0652)	E-3632/03 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Komission puheenjohtajan Romano Prodin avustajan André Sapirin lausunnot unionin koheesiopolitiikasta	617
(2004/C 78 E/0653)	E-3645/03 esittäjä: Salvador Jové Peres ja Pedro Marset Campos komissiolle Aihe: Euroopan unionin ja Marokon sopimus	618
(2004/C 78 E/0654)	E-3646/03 esittäjä: Salvador Jové Peres ja Pedro Marset Campos komissiolle Aihe: Euroopan unionin ja Marokon sopimus	618
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3645/03 ja E-3646/03	619
(2004/C 78 E/0655)	E-3647/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Sorankaivua koskevista vastalauseista johtuva Maas-joen syventäminen ja laajentaminen Maastrichtin pohjoispuolella	619
(2004/C 78 E/0656)	E-3648/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Kansainvälisiä rautateiden tavarakuljetuksia hoitavien toimijoiden toive korvata kansalliset rautateiden turvallisuusjärjestelmät eurooppalaisella liikenteenvalvontajärjestelmän standardilla (ETCS)	620
(2004/C 78 E/0657)	E-3650/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Espanjanilveksen sukupuuttoon kuoleminen Andalusian Sierra Morenan luonnonsuojelualueella suuren tekoaltaan ja korvauksien puutteen vuoksi	622
(2004/C 78 E/0658)	E-3651/03 esittäjä: Cees Bremmer ja Bartho Pronk komissiolle Aihe: Au pair -sopimuksella työskentelevien huonot työolot Alankomaissa	623
(2004/C 78 E/0659)	P-3660/03 esittäjä: Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Lasten järkyttävä terveydentila Tšetšeniassa	624
(2004/C 78 E/0660)	E-3671/03 esittäjä: Joost Lagendijk ja Arie Oostlander komissiolle Aihe: Terrorismin vastaista taistelua koskevan yhteistyön laajentaminen	625
(2004/C 78 E/0661)	E-3672/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Tilanne Sorefamessa	626
(2004/C 78 E/0662)	E-3675/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Portugalin pk- ja mikroyritysten tilanne	627
(2004/C 78 E/0663)	E-3690/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Firenzen kunnalle Daphne-ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne	629
(2004/C 78 E/0664)	E-3691/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Pesaro-Urbinon kunnalle Daphne-ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne	629
(2004/C 78 E/0665)	E-3692/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Sienan kunnalle Daphne-ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne	629
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3690/03, E-3691/03 ja E-3692/03	630
(2004/C 78 E/0666)	P-3697/03 esittäjä: Luigi Vinci komissiolle Aihe: Turkista lähtöisin olevien pakolaisten palauttaminen Turkkiin	630
(2004/C 78 E/0667)	E-3699/03 esittäjä: Dana Scallon komissiolle Aihe: Connacht/Ulsterin (Irlanti) tavoite 1 -alueet	631
(2004/C 78 E/0668)	E-3702/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: EY:n ja Macaon sekakomitean kymmenes kokous	631
(2004/C 78 E/0669)	P-3703/03 esittäjä: Ulla Sandbæk komissiolle Aihe: HIV ja komissio tuki huokean mikrobisidin kehittämiselle	632
(2004/C 78 E/0670)	E-3718/03 esittäjä: Paul Rübig komissiolle Aihe: Energiaa käyttäviä tuotteita koskevan ekologisen suunnittelun vaatimukset	633

FI

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0671)	E-3720/03 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Direktiivin 97/24/EY mukauttaminen tekniikan kehitykseen	635
(2004/C 78 E/0672)	P-3732/03 esittäjä: Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Vietnam	637
(2004/C 78 E/0673)	E-3733/03 esittäjä: Constanze Krehl komissiolle Aihe: Työmarkkinaosapuoliin perustuva lähestymistapa Sachsenin alueelliseen rakenteiden kehittämiseen	638
(2004/C 78 E/0674)	E-3751/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Ternin kunnalle Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne	639
(2004/C 78 E/0675)	E-3752/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Anconan kunnalle Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne	640
(2004/C 78 E/0676)	E-3753/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Firenzen kunnalle Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne	640
(2004/C 78 E/0677)	E-3754/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Livornon kunnalle Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne	640
(2004/C 78 E/0678)	E-3755/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Maceratan kunnalle Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne	641
(2004/C 78 E/0679)	E-3756/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Perugian kunnalle Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne	641
(2004/C 78 E/0680)	E-3757/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Pesaron kunnalle Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne	641
(2004/C 78 E/0681)	E-3758/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Pisan kunnalle Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne	642
(2004/C 78 E/0682)	E-3759/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Pistoian kunnalle Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne	642
(2004/C 78 E/0683)	E-3760/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Sienan kunnalle Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne	642
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3751/03, E-3752/03, E-3753/03, E-3754/03, E-3755/03, E-3756/03, E-3757/03, E-3758/03, E-3759/03 ja E-3760/03	643
(2004/C 78 E/0684)	E-3763/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Kliiniset tutkimukset	644
(2004/C 78 E/0685)	E-3792/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Pesaro-Urbinon kunnalle Tempus III -ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne	645
(2004/C 78 E/0686)	E-3811/03 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Miestyyppisen kaljuuden (alopecia androgenetica) leviäminen	645
(2004/C 78 E/0687)	E-3813/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Venetsian syyttäjäviranomaisen tutkittavana oleva yhteisön rahoituksen käyttö maatalousalalla	647
(2004/C 78 E/0688)	E-3814/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Palermon syyttäjäviranomaisen tutkittavana oleva EU:n rahoitustuen saamiseksi tehty 6,5 miljoonan euron petos	647
(2004/C 78 E/0689)	E-3815/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Salernon syyttäjäviranomaisen tutkittavana oleva EU:n rahoitustuen saamiseksi tehty 30 miljoonan euron petos	648
(2004/C 78 E/0690)	E-3816/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Leccen syyttäjäviranomaisen tutkittavana oleva EU:n rahoitustuen saamiseksi tehty kuuden miljoonan euron petos	649

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0691)	E-3818/03 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Eläkkeen saamisen edellytykset Kreikassa	650
(2004/C 78 E/0692)	E-3820/03 esittäjä: Elspeth Attwooll komissiolle Aihe: Liittymät sähkön- ja vedenjakeluverkkoihin	651
(2004/C 78 E/0693)	E-3827/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Maaseudun EU-tietokeskusten (Carrefour-verkosto) ja Eurooppa-tietopisteiden rahoitus	651
(2004/C 78 E/0694)	P-3830/03 esittäjä: Juan Ferrández Lezaun komissiolle Aihe: Kansallisten vesivarojen hallintasuunnitelmaan liittyvä tarjouskilpailu	652
(2004/C 78 E/0695)	E-3833/03 esittäjä: Roberto Bigliardo komissiolle Aihe: Maakuntien osallistuminen EU:n rakennerahastojen hallinnointiin	653
(2004/C 78 E/0696)	E-3834/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Portugalilaisten työntekijöiden syrjintä ulkomailla	654
(2004/C 78 E/0697)	P-3836/03 esittäjä: Emmanouil Bakopoulos komissiolle Aihe: Liikennepalvelujen tarjoajien arvonlisävero	655
(2004/C 78 E/0698)	E-3839/03 esittäjä: Monica Frassoni ja Daniel Cohn-Bendit komissiolle Aihe: Marmaran maanjäristyksen jälkeiset Euroopan yhteisön rahoittamat jälleenrakennushankkeet — integroidut toimet Düzcen jälleenrakentamiseksi Turkissa	656
(2004/C 78 E/0699)	E-3843/03 esittäjä: Maurizio Turco, Marco Pannella, Marco Cappato, Gianfranco Dell'Alba, Benedetto Della Vedova ja Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Milanon kunnan Venäjän Milanon konsulaatin pyynnöstä sensuroima Romano Cagnonin valokuvanäyttely	657
(2004/C 78 E/0700)	E-3846/03 esittäjä: Maj Theorin komissiolle Aihe: Naisten asema konfliktien ratkaisussa	658
(2004/C 78 E/0701)	E-3849/03 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Elinsiirtotietojen keruu Euroopassa	658
(2004/C 78 E/0702)	E-3850/03 esittäjä: Jan Andersson komissiolle Aihe: Haitalliset isosyanaatit ja työntekijöiden suojelu	659
(2004/C 78 E/0703)	P-3853/03 esittäjä: Joan Colom i Naval komissiolle Aihe: Espanjan kansallisten vesivarojen hallintasuunnitelman rahoitus	660
(2004/C 78 E/0704)	P-3861/03 esittäjä: Heide Rühle komissiolle Aihe: Saksan liittohallituksen vientitakuu Suomen ydinvoimalaa varten	661
(2004/C 78 E/0705)	P-3862/03 esittäjä: Sebastiano Musumeci komissiolle Aihe: Yhteisön rahoituksen myöntäminen Messinan salmen sillalle	661
(2004/C 78 E/0706)	E-3872/03 esittäjä: Alexander de Roo komissiolle Aihe: EU:n Júcar ja Vinalopó -jokien juoksutukseen tekemien investointien vaikutukset	662
(2004/C 78 E/0707)	E-3874/03 esittäjä: Francesco Fiori komissiolle Aihe: Sertifioimattomien farmaseuttisten tehoaineiden tuonti Euroopan unioniin	663
(2004/C 78 E/0708)	E-3877/03 esittäjä: Francesco Fiori komissiolle Aihe: Yhteisön periaatteita rikkova lain numero 289/2002 24 pykälä	664
(2004/C 78 E/0709)	E-3878/03 esittäjä: Johannes Blokland komissiolle Aihe: Tutkimus lääkeaineiden vaikutuksesta lapsiin	666
(2004/C 78 E/0710)	E-3882/03 esittäjä: Cristina Gutiérrez-Cortines, Bernd Lange, Karl-Heinz Florenz ja Ria Oomen-Ruijten komissiolle Aihe: Inspire-aloite	667
(2004/C 78 E/0711)	P-3893/03 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Savukepakkauksiin painettavat terveysvaroitukset	669
(2004/C 78 E/0712)	P-3894/03 esittäjä: Ian Hudghton komissiolle Aihe: Tavoite 1 -alueen asema ja Skotlannin ylämaa ja saaret	669
(2004/C 78 E/0713)	E-3899/03 esittäjä: Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Euroopan unionin ja Laosin demokraattisen kansantasavallan sekakomitean kokous	670
(2004/C 78 E/0714)	E-3903/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Pankkiluottojen eriarvoinen kohtelu Democratici di Sinistra -puolueen maksamattomien velkojen tapauksessa	671

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0715)	P-3910/03 esittäjä: Amalia Sartori komissiolle Aihe: Kotitapaturmat ja kodin rinnastaminen työpaikkaan	671
(2004/C 78 E/0716)	E-3913/03 esittäjä: Ole Krarup komissiolle Aihe: Öljynporaussopimusten jako	673
(2004/C 78 E/0717)	E-3915/03 esittäjä: Marco Pannella, Maurizio Turco, Marco Cappato, Gianfranco Dell'Alba, Benedetto Della Vedova ja Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Kambodzan hallituksen Vietnamiin palaamaan pakottamat Montagnard-pakolaiset ja YK:n pakolaisyleissopimuksen jatkuva rikkominen	673
(2004/C 78 E/0718)	P-3918/03 esittäjä: Georges Berthu komissiolle Aihe: Alennetut arvonlisäverokannat	675
(2004/C 78 E/0719)	E-3922/03 esittäjä: María Bergaz Conesa komissiolle Aihe: Espanjan kansalliseen vesivarojen hallintasuunnitelmaan liittyvät komission yhteisrahoittamat hankkeet	676
(2004/C 78 E/0720)	E-3943/03 esittäjä: Daniel Cohn-Bendit komissiolle Aihe: Kansallisuutta ja Israeliin pääsyä koskeva tilapäinen laki	676
(2004/C 78 E/0721)	E-3951/03 esittäjä: Alexander de Roo komissiolle Aihe: Geneettisesti muunneltu seeprakala	677
(2004/C 78 E/0722)	E-3953/03 esittäjä: Catherine Stihler komissiolle Aihe: Pyörätuolien suunnittelun tekniset tiedot	678
(2004/C 78 E/0723)	E-3960/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Angola — entisten taistelijoiden sopeutuminen takaisin yhteiskuntaan ja siviilien aseistariisunta	678
(2004/C 78 E/0724)	P-3998/03 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Mainoskampanja Kreikassa yhteisön tukikehyksen varoilla	680
(2004/C 78 E/0725)	E-4001/03 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Opiskelijoiden siirtyminen oppilaitosten välillä	681
(2004/C 78 E/0726)	E-4031/03 esittäjä: Michl Ebner komissiolle Aihe: Vähemmistökielten kieliohjelma	681
(2004/C 78 E/0727)	P-4059/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Suurperheet	682
(2004/C 78 E/0728)	P-4072/03 esittäjä: John Cushnahan komissiolle Aihe: EY:n ja Israelin assosiaatiosopimuksen noudattaminen	683
(2004/C 78 E/0729)	P-4074/03 esittäjä: Marianne Thyssen komissiolle Aihe: Ongelmia direktiivin 2002/2/EY saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä	684
(2004/C 78 E/0730)	P-0037/04 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: EU:n 10 uuden jäsenvaltion määräykset EU:n muiden jäsenvaltioiden kansalaisten liikkumisvapaudesta ja asettautumisoikeudesta 1. toukokuuta 2004 lähtien	685
(2004/C 78 E/0731)	E-0151/04 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Teho-osastojen puute Kreikassa	686
(2004/C 78 E/0732)	P-0230/04 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Yhteisön määrärahojen käyttöönotto EU:n jäsenvaltioissa vuoden 2003 lopulla	686
(2004/C 78 E/0733)	P-0417/04 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Irtisanomiset Finex-yhtiön tehtaalla	687

KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET (Osa 3)

(2004/C 78 E/0734)	E-1287/02 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Rapsin viljely	688
(2004/C 78 E/0735)	E-2931/02 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Yhteisön rahoituksen myöntäminen ensisijaisesti sellaisille suurnopeusjunan reiteille, jotka edistävät alueellista tasapainoa sekä taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta	688
(2004/C 78 E/0736)	E-3340/02 esittäjä: Astrid Thors komissiolle Aihe: Vientiluomuviljan sertifiointi sisämarkkinoilla	690
(2004/C 78 E/0737)	P-3636/02 esittäjä: Niall Andrews komissiolle Aihe: Humanitaarinen apu ja maahanmuuton valvonta	691

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0738)	P-3857/02 esittäjä: Mark Watts komissiolle Aihe: Hylkeenpoikasten teurastaminen Vienanmerellä Venäjällä	691
(2004/C 78 E/0739)	E-3878/02 esittäjä: Salvador Garriga Polledo komissiolle Aihe: Verovelkojen vanhentumista koskevien määräaikojen yhdenmukaistaminen yhteisössä	692
(2004/C 78 E/0740)	E-3908/02 esittäjä: Caroline Lucas komissiolle Aihe: Malta	693
(2004/C 78 E/0741)	E-0064/03 esittäjä: Hanja Maij-Weggen komissiolle Aihe: Eurooppalainen apu Senegalin rannikolla uponneelle La Joola -lautalle	693
(2004/C 78 E/0742)	E-0075/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Kalliita, epävarmoja ja huonoja palveluja tarjoavat pikkubussit syrjäyttävät kaupunkien säännöllistä raideliikennettä	694
(2004/C 78 E/0743)	E-0115/03 esittäjä: Catherine Stihler komissiolle Aihe: Maltan liittyminen EU:hun: luonnonvaraisia lintuja koskeva direktiivi (79/409/ETY)	695
(2004/C 78 E/0744)	E-0118/03 esittäjä: Salvador Garriga Polledo komissiolle Aihe: Euroopan unionin ulkorajojen rajaaminen	696
(2004/C 78 E/0745)	E-0120/03 esittäjä: Jorge Hernández Mollar komissiolle Aihe: Kalastusta koskeva rajakiista Guadianan jokisuistossa	697
(2004/C 78 E/0746)	E-0192/03 esittäjä: Lennart Sacrédeus komissiolle Aihe: Perustelematon intialaisen pastorin vangitseminen Qatarissa	697
(2004/C 78 E/0747)	P-0281/03 esittäjä: Ulpu Iivari komissiolle Aihe: EU:n kalastuspolitiikan uudistus ja villilohikantojen elvyttäminen	698
(2004/C 78 E/0748)	E-0320/03 esittäjä: Massimo Carraro ja Vincenzo Lavarra komissiolle Aihe: Siipikarjanlihan tuonti	700
(2004/C 78 E/0749)	E-0450/03 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Vastaanottoleirit ja orjakauppiaat	701
(2004/C 78 E/0750)	P-0557/03 esittäjä: Anne Van Lancker komissiolle Aihe: Maitokiintiöitä koskevat järjestelyt rajat ylittävissä yrityksissä	703
(2004/C 78 E/0751)	E-0736/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Valvottujen kaatopaikkojen rakentaminen	704
(2004/C 78 E/0752)	E-0751/03 esittäjä: Mary Banotti komissiolle Aihe: Irlannin kansallinen kehityssuunnitelma vuosiksi 2000—2006	704
(2004/C 78 E/0753)	E-0790/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Jätteidenpolttoa koskeva lainsäädäntö	705
(2004/C 78 E/0754)	E-0816/03 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Hybridilajikkeita koskeva riippumaton tutkimus	706
(2004/C 78 E/0755)	E-0926/03 esittäjä: Peter Skinner komissiolle Aihe: Pirelli-yrityksen päätös siirtää työvoimaa Eastleighista (Yhdistynyt kuningaskunta) Battipagliaan (Italia)	707
(2004/C 78 E/0756)	P-1237/03 esittäjä: Diana Wallis komissiolle Aihe: ETA-sopimus EU:n laajentumisesta	707
(2004/C 78 E/0757)	P-1266/03 esittäjä: Caroline Lucas komissiolle Aihe: TRIPS-sopimus, UPOV ja maanviljelijöiden oikeudet	708
(2004/C 78 E/0758)	E-1280/03 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Direktiivin 2002/49/EY epätäsmällinen voimaansaattamisprosessi Espanjassa	709
(2004/C 78 E/0759)	E-1285/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Euroopan unionin toiminta sotavankien arvokkaan ja inhimillisen kohtelun takaamiseksi Irakissa	710
(2004/C 78 E/0760)	E-1318/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Pelko ei-kaupallisten palvelujen tarjonnan säilymisestä EU:n ulkopuolella sen kannan johdosta, jonka EU on ottanut WTO:n Gats 2 -neuvotteluissa	711
(2004/C 78 E/0761)	E-1330/03 esittäjä: Sérgio Marques komissiolle Aihe: Prestige — yhteisön tuet	713
(2004/C 78 E/0762)	E-1340/03 esittäjä: Marjo Matikainen-Kallström komissiolle Aihe: Prionitautien tutkimuksen rahoitus tutkimuksen kuudennessa puiteohjelmassa	714

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0763)	E-1441/03 esittäjä: Caroline Jackson komissiolle Aihe: Renkaat: kaatopaikoista annetun direktiivin 1999/31/EY soveltaminen	715
(2004/C 78 E/0764)	P-1450/03 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Kiireellinen puuttuminen Altean sataman laajennushankkeeseen (Espanja)	716
(2004/C 78 E/0765)	E-1504/03 esittäjä: Elly Plooij-van Gorsel komissiolle Aihe: Mahdollisuudet mitata elintarvikkeissa olevien geneettisesti muunnettujen raaka-aineiden määriä	717
(2004/C 78 E/0766)	P-1531/03 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Tonnikalasäilykkeiden tuonti Thaimaasta ja Filippiineiltä	718
(2004/C 78 E/0767)	E-1586/03 esittäjä: Nuala Ahern komissiolle Aihe: Sellafieldin ydinvoimalasta peräisin oleva radioaktiivinen saaste	719
(2004/C 78 E/0768)	E-1587/03 esittäjä: Nuala Ahern komissiolle Aihe: Ydinturvallisuuden perusstandardit	719
(2004/C 78 E/0769)	E-1588/03 esittäjä: Nuala Ahern komissiolle Aihe: Varovaisuusperiaate	720
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1586/03, E-1587/03 ja E-1588/03	720
(2004/C 78 E/0770)	E-1650/03 esittäjä: Hanja Maij-Weggen komissiolle Aihe: Oscar E. Biscetin hallussapito Kuubassa	720
(2004/C 78 E/0771)	E-1667/03 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Postipalvelujen arvonlisävero	721
(2004/C 78 E/0772)	E-1720/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: EU:n ja USA:n liittoutuminen muuta maailmaa vastaan transatlanttisen yritystenvälisen vuoropuhelun tehtäviä laajennettaessa	722
(2004/C 78 E/0773)	E-1747/03 esittäjä: Anna Karamanou komissiolle Aihe: Israel ja miehitysalueiden ulkonaliikkumiskiellon kumoaminen	723
(2004/C 78 E/0774)	E-1764/03 esittäjä: Torben Lund komissiolle Aihe: Asekuljetukset ja vientikielto	724
(2004/C 78 E/0775)	E-1795/03 esittäjä: Terence Wynn komissiolle Aihe: Kolmansissa maissa valmistetut tuotteet	725
(2004/C 78 E/0776)	E-1815/03 esittäjä: Gabriele Stauner komissiolle Aihe: Schreyerin tiedot Eurostatin rahoitussotkuista	726
(2004/C 78 E/0777)	P-1826/03 esittäjä: Monica Frassoni komissiolle Aihe: Suurnopeusradan poikittaislinja Italiassa, sisämarkkinat, ympäristövaikutukset ja investointien tuottavuus	727
(2004/C 78 E/0778)	P-1841/03 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Komission näkemys, jonka mukaan terroriteot eivät ole ihmisoikeusrikkomuksia	729
(2004/C 78 E/0779)	E-1855/03 esittäjä: Anna Karamanou komissiolle Aihe: Ihmisoikeudet Euroopan unionissa — ihmisoikeusrikkomuksia koskevan jäsenvaltioiden yhteisen vastuuvelvollisuusjärjestelmän puuttuminen	730
(2004/C 78 E/0780)	E-1945/03 esittäjä: Elly Plooij-van Gorsel komissiolle Aihe: Alankomaiden viestintälain mukauttaminen	731
(2004/C 78 E/0781)	P-2154/03 esittäjä: Herbert Bösch komissiolle Aihe: Viipeet pk-yrityksiin liittyvien hankkeiden rahoituksen maksamisessa	732
(2004/C 78 E/0782)	E-2160/03 esittäjä: Antonios Trakatellis komissiolle Aihe: Toimilupien myöntäminen radio- ja televisioasemille, valtiontuet julkiselle radio- ja televisiotoiminnalle ja joukkotiedotusvälineiden mainosmarkkinat Kreikassa	733
(2004/C 78 E/0783)	E-2218/03 esittäjä: Monica Frassoni komissiolle Aihe: Suurnopeusradan poikittaislinja Italiassa, Milanon ja Genovan sekä Milanon ja Veronan väliset rataosuudet	735
(2004/C 78 E/0784)	E-2265/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Rahaston perustaminen ja viranomaisille sekä muille palveluja usein käyttäville aiheutetut esteet kilpailijoiden tarjoamien halvempien ohjelmien hyödyntämisessä	736
(2004/C 78 E/0785)	E-2328/03 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Scillyn saarten helikopteriyhteydet	737
(2004/C 78 E/0786)	E-2428/03 esittäjä: Niels Busk neuvostolle Aihe: Italian maidontuottajien valtiontuet	738

FI

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0787)	E-2429/03 esittäjä: Niels Busk neuvostolle Aihe: Italian maidontuottajien valtiontuet	738
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2428/03 ja E-2429/03	738
(2004/C 78 E/0788)	E-2447/03 esittäjä: Marie-Arlette Carlotti komissiolle Aihe: Perinteisille banaanien AKT-toimittajavaltioille myönnetyn teknisen ja taloudellisen tuen täytäntöönpanoa koskevat säännöt	739
(2004/C 78 E/0789)	E-2452/03 esittäjä: Erik Meijer neuvostolle Aihe: Yhdysvallat painostaa voimakkaammin tulevia EU:n jäsenvaltioita lopettamaan yhteistyön kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa	740
(2004/C 78 E/0790)	E-2464/03 esittäjä: Piia-Noora Kauppi komissiolle Aihe: Postin peruspalvelujen hinnoittelu	741
(2004/C 78 E/0791)	E-2485/03 esittäjä: Ria Oomen-Ruijten komissiolle Aihe: Kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyt sopimukset ja asetus (ETY) N:o 1408/71	743
(2004/C 78 E/0792)	E-2494/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Eläkkeet	744
(2004/C 78 E/0793)	E-2553/03 esittäjä: Marco Cappato neuvostolle Aihe: Tunisialaisen lehtimiehen Abdallah Zouarin tapaus	745
(2004/C 78 E/0794)	E-2584/03 esittäjä: Graham Watson neuvostolle Aihe: Puutavaran tuonti Indonesiasta	747
(2004/C 78 E/0795)	E-2614/03 esittäjä: Albert Maat komissiolle Aihe: Viinitilojen rakentaminen eurooppalaisten rahastojen tuella	747
(2004/C 78 E/0796)	P-2616/03 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Fetajuuston, ouzon ja Kalamatan oliivien poissulkeminen Maailman kauppajärjestössä neuvoteltavasta suojattujen maantieteellisten merkintöjen luettelosta	748
(2004/C 78 E/0797)	E-2627/03 esittäjä: Maurizio Turco neuvostolle Aihe: Euroopan parlamentin 5. huhtikuuta 2001 hyväksymä ”päätöslauselma naisiin ja erityisesti katolisiin nunniin kohdistuvasta seksuaalisesta väkivallasta” ja sen vaikutukset	749
(2004/C 78 E/0798)	E-2652/03 esittäjä: Emma Bonino, Marco Cappato, Benedetto Della Vedova, Gianfranco Dell’Alba, Olivier Dupuis, Marco Pannella ja Maurizio Turco neuvostolle Aihe: Laillisuusperiaatteen rikkominen Libanonissa	750
(2004/C 78 E/0799)	E-2706/03 esittäjä: Raffaele Costa komissiolle Aihe: Daphne-ohjelma	752
(2004/C 78 E/0800)	E-2737/03 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Vietnamin ihmisoikeustilanne	752
(2004/C 78 E/0801)	P-2751/03 esittäjä: Gabriele Stauner komissiolle Aihe: Rangaistavat vilpillisyydet sopimusten myöntämisessä CESD-Roma-yritykselle	753
(2004/C 78 E/0802)	E-2753/03 esittäjä: Elly Plooij-van Gorsel komissiolle Aihe: Alankomaiden viestintälain mukauttaminen	755
(2004/C 78 E/0803)	P-2767/03 esittäjä: Dana Scallon komissiolle Aihe: Kansalaisjärjestöille myönnettävä rahoitus	756
(2004/C 78 E/0804)	E-2797/03 esittäjä: Ria Oomen-Ruijten komissiolle Aihe: Legioonalaistaudin torjuminen	756
(2004/C 78 E/0805)	E-2801/03 esittäjä: Pedro Marset Campos neuvostolle Aihe: Ranskan ja Saksan määräämät erityismaksut tavaroiden maantiekuljetuksille	757
(2004/C 78 E/0806)	E-2807/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Vatikaanin ristiretki homoavioliittoja vastaan EU:ssa ja Vatikaanin oikeus hankkia tuloja euro-kolikoita lyömällä	758
(2004/C 78 E/0807)	E-2839/03 esittäjä: Alexandros Alavanos neuvostolle Aihe: Irakin asema YK:ssa ja EU:n kanta	760
(2004/C 78 E/0808)	P-2875/03 esittäjä: Hélène Flautre neuvostolle Aihe: Siirtolaisten ja turvapaikanhakijoiden asema Maltalla	760
(2004/C 78 E/0809)	E-2878/03 esittäjä: Jan Dhaene neuvostolle Aihe: Hyötyajoneuvoihin asennettavat kuolleiden kulmien pienentämiseksi tarkoitetut järjestelmät ja niiden tekniset tarkastukset	761
(2004/C 78 E/0810)	E-2880/03 esittäjä: Jan Dhaene neuvostolle Aihe: Polkupyörävarkaudet	762

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0811)	E-2885/03 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Euroopan unionin ja Israelin assosiaatiosopimuksen soveltaminen	763
(2004/C 78 E/0812)	E-2900/03 esittäjä: Antonio Tajani neuvostolle Aihe: Alcatelin Rietissä sijaitsevan tehtaan työpaikkojen säilyttäminen	763
(2004/C 78 E/0813)	E-2911/03 esittäjä: Glenys Kinnock neuvostolle Aihe: Väkivalta jalkapallo-otteluissa	764
(2004/C 78 E/0814)	E-2917/03 esittäjä: Gabriele Stauner komissiolle Aihe: 2 SDA, Camire, Marcom, World Systems, Ariane II group ja Sema Belgium	765
(2004/C 78 E/0815)	E-2918/03 esittäjä: Marco Cappato ja Maurizio Turco neuvostolle Aihe: Romaniassa pidätetyn Italian kansalaisen Maurizio Trottan tapaus	766
(2004/C 78 E/0816)	E-2926/03 esittäjä: Michl Ebner neuvostolle Aihe: Vapaapalokuntatoiminnan kiireellinen tukeminen	766
(2004/C 78 E/0817)	E-2929/03 esittäjä: Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Kambodžassa kidnapatun ja Vietnamissa tuomiota odottavan, UNHCR:n pakolaisaseman saaneen Vietnamin kansalaisen Thich Tri Lucin tilanne	767
(2004/C 78 E/0818)	E-2940/03 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos neuvostolle Aihe: Solidaarisuusrahaston varojen myöntäminen	768
(2004/C 78 E/0819)	E-2944/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Lukuisille virkamiehille ja poliittisten ryhmien työntekijöille aiheutuvat seuraukset Euroopan parlamentin kahden kokoontumispaikan välisen erikoisjunan lakkauttamisesta	769
(2004/C 78 E/0820)	E-2960/03 esittäjä: Armando Cossutta neuvostolle Aihe: Lähi-idän rauhanprosessi	770
(2004/C 78 E/0821)	E-2962/03 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Pyhän Sofian kirkossa olevien aarteiden tuhoutuminen	771
(2004/C 78 E/0822)	P-3008/03 esittäjä: Karin Riis-Jørgensen komissiolle Aihe: EU:n jäsenvaltioiden kalanjalostusteollisuuden kilpailuehtojen erilaisuus	772
(2004/C 78 E/0823)	E-3061/03 esittäjä: Elisabeth Schroedter komissiolle Aihe: "Falkenseer Kuhlaake" -suojelualueen (N:o 537) vaarantuminen EU:n rakennerahastoilla tuettavan tiehankkeen vuoksi	773
(2004/C 78 E/0824)	P-3066/03 esittäjä: Alain Esclopé komissiolle Aihe: Vanhojen amerikkalaisten sotalaivojen hajottaminen	774
(2004/C 78 E/0825)	E-3088/03 esittäjä: Bruno Gollnisch komissiolle Aihe: Péchineyn ja Alcanin fuusio	775
(2004/C 78 E/0826)	E-3089/03 esittäjä: Bruno Gollnisch neuvostolle Aihe: Alstom	777
(2004/C 78 E/0827)	P-3090/03 esittäjä: Antonios Trakatellis komissiolle Aihe: Metsäalue- ja metsäluokituksen poistaminen ja metsän käsitteen muuttaminen Kreikan hallituksen uudessa lakiehdotuksessa	777
(2004/C 78 E/0828)	E-3098/03 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Margot Wallström ja EMU-kampanja	779
(2004/C 78 E/0829)	E-3100/03 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Komission osallistuminen kansallisiin kampanjoihin	779
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3098/03 ja E-3100/03	779
(2004/C 78 E/0830)	E-3101/03 esittäjä: Jonas Sjöstedt neuvostolle Aihe: EMU-kansanäänestys ja erityisviraston sijoittaminen	780
(2004/C 78 E/0831)	P-3102/03 esittäjä: Lissy Gröner komissiolle Aihe: Naisten syrjintä komission uudessa arviointijärjestelmässä	780
(2004/C 78 E/0832)	E-3120/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Melusaaste	782
(2004/C 78 E/0833)	E-3137/03 esittäjä: Mihail Papayannakis neuvostolle Aihe: Oikeus hakea turvapaikkaa	783
(2004/C 78 E/0834)	P-3167/03 esittäjä: Roger Helmer komissiolle Aihe: Työskentely ja terveydenhoito ehdokasvaltioissa	783

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0835)	E-3168/03 esittäjä: Michl Ebner neuvostolle Aihe: Taistelukoirien kieltäminen	784
(2004/C 78 E/0836)	P-3180/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Kukkaviljelytuotteiden suojeleminen	785
(2004/C 78 E/0837)	E-3188/03 esittäjä: Adeline Hazan komissiolle Aihe: Väestörekisteritodistusten yhdenmukaistaminen Euroopassa	787
(2004/C 78 E/0838)	E-3195/03 esittäjä: Ursula Stenzel komissiolle Aihe: Kliinisen optikon työnkuvan tunnustaminen	788
(2004/C 78 E/0839)	E-3196/03 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Rakentamiseen, metsien suojeluun ja asunto-osuuskuntiin liittyvät ongelmat Kreikassa	788
(2004/C 78 E/0840)	E-3203/03 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Attikan sairaalajätteet	789
(2004/C 78 E/0841)	E-3213/03 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Yhteisön määrärahojen käyttöönotto kulttuurin alalla Kreikassa	790
(2004/C 78 E/0842)	E-3217/03 esittäjä: Antonios Trakatellis komissiolle Aihe: Ilmansaasteiden valvonta Kreikassa	791
(2004/C 78 E/0843)	E-3224/03 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Komission ehdotus autonkuljettajien työaikaa koskevan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 korvaamiseksi	793
(2004/C 78 E/0844)	E-3229/03 esittäjä: Raffaele Costa ja Jas Gawronski komissiolle Aihe: Rahoituksen myöntäminen Torinon ja Lyonin välisen rautatieyhteyden rakentamiseen	794
(2004/C 78 E/0845)	E-3238/03 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Meriliikenteen kabotaasia koskeva uusi järjestelmä Kreikassa	795
(2004/C 78 E/0846)	E-3254/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Ensisijaisten hankkeiden luettelo — Euroopan komissio	796
(2004/C 78 E/0847)	E-3266/03 esittäjä: Torben Lund komissiolle Aihe: Geenimuunneltu viljely vaikuttaa luontoon	797
(2004/C 78 E/0848)	P-3298/03 esittäjä: Ian Hudghton komissiolle Aihe: Ilmastonmuutoksen vaikutukset turskakantoihin	799
(2004/C 78 E/0849)	E-3299/03 esittäjä: Horst Schnellhardt komissiolle Aihe: Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (luontotyyppidirektiivi)	800
(2004/C 78 E/0850)	E-3316/03 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: EMOTR:n korjaukset	801
(2004/C 78 E/0851)	E-3318/03 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Yhden euron arvoisen setelin liikkeeseenlasku	802
(2004/C 78 E/0852)	E-3338/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Peschieran lähteiden ympäristönsuojelu	802
(2004/C 78 E/0853)	E-3346/03 esittäjä: Miquel Mayol i Raynal komissiolle Aihe: Mallorcan tieverkostoa koskevan suunnitelman muuttaminen	804
(2004/C 78 E/0854)	P-3364/03 esittäjä: Christos Folias komissiolle Aihe: Televiestinnän uusi sääntelyjärjestelmä	805
(2004/C 78 E/0855)	E-3365/03 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Psirrisin kaupunginosan uudistaminen	806
(2004/C 78 E/0856)	E-3373/03 esittäjä: Alexander de Roo komissiolle Aihe: Tulvat Maltassa ja Qormin kaupungissa syyskuussa	807
(2004/C 78 E/0857)	E-3392/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Taloudellinen seuranta	808
(2004/C 78 E/0858)	E-3398/03 esittäjä: Stefano Zappalà komissiolle Aihe: Kiinan kuparin maailmanmarkkinoilla harjoittama polkumyynti	809
(2004/C 78 E/0859)	E-3408/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Laiton maahanmuutto — Saksan konsulaatit	810

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0860)	E-3410/03 esittäjä: Joan Vallvé komissiolle Aihe: Tuen myöntäminen Espanjan kansalliselle vesivarojen hallintasuunnitelmalle ja sen ympäristövaikutukset	811
(2004/C 78 E/0861)	E-3411/03 esittäjä: Joan Vallvé komissiolle Aihe: Tuen myöntäminen Espanjan kansalliselle vesivarojen hallintasuunnitelmalle ja Rhône-joen vedensiirto	812
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3410/03 ja E-3411/03	812
(2004/C 78 E/0862)	E-3436/03 esittäjä: Antonio Di Pietro komissiolle Aihe: Euroopan energiamarkkinoiden yhdenmukaistaminen	813
(2004/C 78 E/0863)	E-3444/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Portugalin kielen ja kulttuurin opetus Alankomaissa	814
(2004/C 78 E/0864)	E-3452/03 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Ympäristöalan kansalaisjärjestöjen sulkeminen ympäristökoulutuksen ulkopuolelle	814
(2004/C 78 E/0865)	E-3463/03 esittäjä: Christos Folias komissiolle Aihe: Tuoretuotteiden myynnin enimmäisvoitto-osuuksien määrittäminen	815
(2004/C 78 E/0866)	E-3465/03 esittäjä: Caroline Jackson komissiolle Aihe: Diklofluanidi	816
(2004/C 78 E/0867)	E-3475/03 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Caretta caretta -kilpikonnan suojelu	817
(2004/C 78 E/0868)	E-3507/03 esittäjä: Paul Lannoye komissiolle Aihe: Merikilpikonna Caretta carettan suojelu Kreikassa	817
(2004/C 78 E/0869)	E-3528/03 esittäjä: John Bowis komissiolle Aihe: Merikilpikonna Caretta carettan suojelu	817
(2004/C 78 E/0870)	E-3532/03 esittäjä: María Bergaz Conesa komissiolle Aihe: Caretta caretta -kilpikonnan suojelu	818
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3475/03, E-3507/03, E-3528/03 ja E-3532/03	818
(2004/C 78 E/0871)	E-3481/03 esittäjä: Richard Corbett komissiolle Aihe: "Valdastico Sud" -moottoritie	819
(2004/C 78 E/0872)	E-3488/03 esittäjä: Albert Maat komissiolle Aihe: Yksittäisten komissaarien antamat komission yhteisesti tekemien päätösten vastaiset lausunnot	820
(2004/C 78 E/0873)	E-3505/03 esittäjä: Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Saarlandin osavaltiolle varainhoitovuosina 1997—2002 myönnetty Euroopan unionin tuki (Täydentävä vastaus)	820
(2004/C 78 E/0874)	E-3513/03 esittäjä: Adriana Poli Bortone ja Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Vesi	821
(2004/C 78 E/0875)	E-3518/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Kaksiteholinssien käyttö autolla ajaessa (bioptic driving)	822
(2004/C 78 E/0876)	E-3541/03 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Isossa-Britanniassa satamassa olevat Yhdysvaltojen "aavelaivat"	822
(2004/C 78 E/0877)	E-3548/03 esittäjä: Antonios Trakatellis komissiolle Aihe: Julkiset hankkeet Kreikassa: Igumenitsan satamaan ja Egnatia-moottoritiehen liittyvät puutteet ja rakennusvirheet	824
(2004/C 78 E/0878)	E-3551/03 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Vuohenlihapalkkiot ja 21. joulukuuta 2001 annetun asetuksen N:o 2550/2001 soveltaminen Azoreilla	825
(2004/C 78 E/0879)	E-3557/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Tilintarkastustuomioistuimen paljastamat väärinkäytökset komission maatalouden pääosastossa	826
(2004/C 78 E/0880)	E-3558/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Äänioikeuden myöntäminen Euroopan unionin jäsenvaltioissa asuville maahanmuuttajille	827
(2004/C 78 E/0881)	E-3578/03 esittäjä: Michl Ebner komissiolle Aihe: Ympäristöä säästävä dieselpolttoaine	828
(2004/C 78 E/0882)	E-3579/03 esittäjä: Christoph Konrad komissiolle Aihe: Varisten metsästyskausi Euroopan unionissa	829
(2004/C 78 E/0883)	E-3581/03 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Katkaravun pyynti Huippuvuorilla	830

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0884)	E-3592/03 esittäjä: Karl-Heinz Florenz komissiolle Aihe: Ympäristöasioiden huomioon ottaminen Saksan panttijärjestelmässä	831
(2004/C 78 E/0885)	E-3593/03 esittäjä: Baroness Sarah Ludford komissiolle Aihe: Passien hinta Euroopan unionin jäsenvaltioissa	832
(2004/C 78 E/0886)	E-3600/03 esittäjä: Roberto Bigliardo komissiolle Aihe: Brysselin ylittävät lennot — Zaventemin lentokentän laajentaminen	832
(2004/C 78 E/0887)	E-3606/03 esittäjä: Michl Ebner komissiolle Aihe: Rekka-autoille myönnettävät kuljetusetuudet	833
(2004/C 78 E/0888)	E-3614/03 esittäjä: Esko Seppänen komissiolle Aihe: Makeiden pihlajanmarjojen viljely	835
(2004/C 78 E/0889)	E-3615/03 esittäjä: Esko Seppänen komissiolle Aihe: Vaelluslohien kalastaminen	835
(2004/C 78 E/0890)	E-3616/03 esittäjä: Esko Seppänen komissiolle Aihe: Kalastuskiintiöiden määrääminen uusille jäsenmaille	836
(2004/C 78 E/0891)	E-3630/03 esittäjä: Carles-Alfred Gasòliba i Böhm komissiolle Aihe: Käyttämättä jääneet rakennerahastomäärärahat	837
(2004/C 78 E/0892)	P-3636/03 esittäjä: Salvador Jové Peres komissiolle Aihe: Oliiviöljyalan yhteisen markkinajärjestelyn uudistus	838
(2004/C 78 E/0893)	E-3640/03 esittäjä: Herbert Bösch ja Johannes Swoboda komissiolle Aihe: Jäsenvaltioiden välisten suorien junayhteyksien lopettaminen	839
(2004/C 78 E/0894)	E-3641/03 esittäjä: Antonios Trakatellis komissiolle Aihe: Metsän määritelmä: Kreikassa tehdyssä lakiesityksessä olevan määritelmän ja Forest Focus -asetuksessa olevan määritelmän välinen ristiriita	840
(2004/C 78 E/0895)	E-3644/03 esittäjä: Salvador Jové Peres komissiolle Aihe: Oliiviöljyn yhteisen markkinajärjestelyn uudistus	842
(2004/C 78 E/0896)	E-3649/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Kansainvälisen siirtolaisjärjestön huomattava myöhästely Saksassa suoritettua pakkotyötä koskevan korvausohjelman maksatuksissa	843
(2004/C 78 E/0897)	E-3971/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Puutteet Saksan entisille internoiduille italialaissotilaille maksamissa korvauksissa	843
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3649/03 ja E-3971/03	844
(2004/C 78 E/0898)	P-3652/03 esittäjä: Dana Scallon komissiolle Aihe: Kantasolut ja kantasolulinjat	844
(2004/C 78 E/0899)	E-3656/03 esittäjä: Salvador Jové Peres komissiolle Aihe: CN-koodiin 1003 00 90 kuuluvan korkealaatuisen ohran tuonti	845
(2004/C 78 E/0900)	P-3657/03 esittäjä: Giovanni Procacci komissiolle Aihe: Ydinjätteiden varastointi	846
(2004/C 78 E/0901)	E-3663/03 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Luonnonmukaisesta viljelystä tehdyt julkaisemattomat tutkimukset	847
(2004/C 78 E/0902)	P-3667/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Padon rakentaminen Sabor-joen alajuoksulle	849
(2004/C 78 E/0903)	E-3698/03 esittäjä: Torben Lund komissiolle Aihe: Ajoverkkokiellon ja elinympäristödirektiivin rikkominen	850
(2004/C 78 E/0904)	E-3701/03 esittäjä: Marco Pannella, Maurizio Turco, Marco Cappato, Gianfranco Dell'Alba, Benedetto Della Vedova ja Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Palestiinalaishallinnolle tarkoitettujen yhteisön varojen epäasianmukainen käyttö	851
(2004/C 78 E/0905)	E-3734/03 esittäjä: Johanna Boogerd-Quaak komissiolle Aihe: Oleskeluluvasta aiheutuvat korkeat kustannukset	853
(2004/C 78 E/0906)	E-3749/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Massan kunnalle Life III -ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne	854
(2004/C 78 E/0907)	E-3750/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Firenzen kunnalle Life III -ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne	854
(2004/C 78 E/0908)	E-3762/03 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Komission menettelyt Kreikkaa vastaan yhteisön televiestintäalaa koskevan lainsäädännön rikkomisen vuoksi	855

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0909)	P-3776/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Yhdysvaltojen yleisesti hyväksytyt kirjanpitoperiaatteet (GAAP)	856
(2004/C 78 E/0910)	E-3795/03 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Kestävää kalataloutta koskevien YK:n tavoitteiden saavuttaminen	857
(2004/C 78 E/0911)	E-3796/03 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Maríne Stewardship Council	858
(2004/C 78 E/0912)	E-3797/03 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Kestävä kalatalous	859
(2004/C 78 E/0913)	E-3821/03 esittäjä: Joan Vallvé komissiolle Aihe: Eivissan (Ibiza) lentokentän laajentamisen ympäristövaikutukset	859
(2004/C 78 E/0914)	E-3825/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Hylätyt kaivokset	860
(2004/C 78 E/0915)	E-3826/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Pienten ja keskisuurten maitotilojen aiheuttamat ympäristöongelmat	861
(2004/C 78 E/0916)	E-3837/03 esittäjä: Emmanouil Bakopoulos komissiolle Aihe: Postisäästöpankkien yksityistäminen	862
(2004/C 78 E/0917)	E-3841/03 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Kuluttajien edun suojeleminen ja sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmä (direktiivit 2002/20/EY ja 2002/21/EY)	863
(2004/C 78 E/0918)	P-3860/03 esittäjä: Reimer Böge komissiolle Aihe: Lintujensuojelualueiden määrittäminen Schleswig-Holsteinin osavaltiossa	864
(2004/C 78 E/0919)	P-3863/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys: yksilönvapauden vaarantava ehdotus?	866
(2004/C 78 E/0920)	E-3871/03 esittäjä: Alexander de Roo komissiolle Aihe: Ebron juoksutuksen ja Júcar—Vinalopón juoksutuksen välinen yhteys	866
(2004/C 78 E/0921)	E-3873/03 esittäjä: Luigi Vinci komissiolle Aihe: Friuli-Venezia Giulian alue ja liikennekäytävä numero viiden moottoritieosuus ja suurnopeusjunarata	867
(2004/C 78 E/0922)	E-3875/03 esittäjä: Francesco Fiori komissiolle Aihe: Tupakan yhteisen markkinajärjestelyn uudistaminen	869
(2004/C 78 E/0923)	E-3879/03 esittäjä: Olle Schmidt komissiolle Aihe: Ankeriaanpyynnin sääntely	870
(2004/C 78 E/0924)	E-3886/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Alcatel Italia ja Euroopan satelliittiviraston sijoituspaikka	871
(2004/C 78 E/0925)	E-3888/03 esittäjä: Jan Mulder komissiolle Aihe: Sopimusten päätökseen saattaminen asiassa Eurostat	872
(2004/C 78 E/0926)	P-3891/03 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Uusiutuva energia Irlannissa	873
(2004/C 78 E/0927)	E-3908/03 esittäjä: Olle Schmidt komissiolle Aihe: Vapaa liikkuvuus EU:ssa ja hyvinvointijärjestelmän väärinkäytön vaara	874
(2004/C 78 E/0928)	E-3916/03 esittäjä: Maurizio Turco, Marco Pannella, Marco Cappato, Gianfranco Dell'Alba, Benedetto Della Vedova ja Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Italian tasavallan puutteelliset standardit lääkärikunnan asianmukaisten tutkintojen ja pätevyyden valvomiseksi	875
(2004/C 78 E/0929)	E-3917/03 esittäjä: Nelly Maes komissiolle Aihe: Yhteisön hyväksynnän antaminen Leeuwardenin karjamarkkinoiden tukemiselle verovaroin	876
(2004/C 78 E/0930)	P-3926/03 esittäjä: Jacqueline Foster komissiolle Aihe: Timanttiteollisuuden kilpailun vääristyminen	877
(2004/C 78 E/0931)	E-3927/03 esittäjä: Freddy Blak komissiolle Aihe: Moduulirekat Euroopan valtateillä	878
(2004/C 78 E/0932)	E-3929/03 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Inflaation kiihtyminen Kreikassa	879
(2004/C 78 E/0933)	E-3932/03 esittäjä: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou komissiolle Aihe: Lasten seksuaalinen hyväksikäyttö	881

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0934)	E-3933/03 esittäjä: Samuli Pohjamo ja Mikko Pesälä komissiolle Aihe: Ergonomisen satulatuolin tunnustaminen EU:n tuoliluokituksissa	882
(2004/C 78 E/0935)	E-3935/03 esittäjä: Bert Doorn komissiolle Aihe: Tuomioistuimen toimivalta rajat ylittävissä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa asetuksen (EY) N:o 44/2001 mukaan	883
(2004/C 78 E/0936)	P-3937/03 esittäjä: Elisabeth Jeggle komissiolle Aihe: Jogurttia koskeva asetus	885
(2004/C 78 E/0937)	E-3950/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Lainsäädäntö kannustamaan rajatylittävien suorien kaukojunayhteyksien jatkamista	886
(2004/C 78 E/0938)	P-3954/03 esittäjä: Gian Gobbo komissiolle Aihe: Yhden euron setelien liikkeelle laskeminen	887
(2004/C 78 E/0939)	E-3982/03 esittäjä: Miquel Mayol i Raynal komissiolle Aihe: Kreikan makedonialaisen vähemmistön poliittiset oikeudet	888
(2004/C 78 E/0940)	E-3997/03 esittäjä: Raffaele Costa komissiolle Aihe: Prince/Euro-ohjelma	888
(2004/C 78 E/0941)	E-4000/03 esittäjä: Herbert Bösch komissiolle Aihe: Eurostatin uudistaminen	890
(2004/C 78 E/0942)	E-4005/03 esittäjä: Anna Terrón i Cusí komissiolle Aihe: Urheiluliittoihin pääsyä koskeva yhteisön alaikäisten kansalaisten syrjintä Espanjassa	891
(2004/C 78 E/0943)	P-4009/03 esittäjä: Antonio Di Pietro komissiolle Aihe: Tupakkaa koskevan yhtenäisen markkinajärjestelyn uudistaminen	892
(2004/C 78 E/0944)	E-4016/03 esittäjä: Salvador Garriga Polledo komissiolle Aihe: Farmaseuttisten tuotteiden vapaa liikkuvuus EU:ssa	893
(2004/C 78 E/0945)	P-4022/03 esittäjä: Christos Folias komissiolle Aihe: Oliiviöljyalaa koskevat vertailutiedot	894
(2004/C 78 E/0946)	P-4023/03 esittäjä: Jean-Louis Bernié komissiolle Aihe: Natura 2000	895
(2004/C 78 E/0947)	E-4024/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Vapaasti seisovat uunit	896
(2004/C 78 E/0948)	E-4025/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: YK:n tutkimus Itä-Timorista	897
(2004/C 78 E/0949)	E-4030/03 esittäjä: Juan Naranjo Escobar komissiolle Aihe: Maksumäärärahojen vajaakäyttö	898
(2004/C 78 E/0950)	E-4039/03 esittäjä: Christos Folias komissiolle Aihe: Näöntarkastusten suorittaminen Kreikassa	899
(2004/C 78 E/0951)	E-4040/03 esittäjä: Glyn Ford, Kathalijne Buitenweg, Claude Moraes ja Anna Terrón i Cusí komissiolle Aihe: MEDEA-ohjelma ja EU:sta tehdyn sopimuksen 13 artikla	900
(2004/C 78 E/0952)	E-4041/03 esittäjä: John Bowis ja Ria Oomen-Ruijten komissiolle Aihe: Työsuojeludirektiivien täytäntöönpano sekä terveysalan työntekijöiden ja potilaiden suojelu	901
(2004/C 78 E/0953)	E-4042/03 esittäjä: Kathalijne Buitenweg komissiolle Aihe: Koulukiusaaminen	902
(2004/C 78 E/0954)	E-4044/03 esittäjä: Theresa Villiers komissiolle Aihe: Paikallisasukkaiden vapaa kulku kulttuurihistoriallisissa ja matkailukohteissa	903
(2004/C 78 E/0955)	P-4049/03 esittäjä: Francesco Speroni komissiolle Aihe: Muuntogeenisiä organismeja sisältävät tuotteet	904
(2004/C 78 E/0956)	P-4050/03 esittäjä: Theresa Villiers komissiolle Aihe: Kuluttajaluottoa koskeva direktiiviehdotus	904
(2004/C 78 E/0957)	E-4052/03 esittäjä: Christos Folias komissiolle Aihe: Eri kirkkojen tukeminen	906
(2004/C 78 E/0958)	P-4060/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Unionin kansalaisuus	906

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0959)	E-4062/03 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Työntekijöiden terveys ja turvallisuus — valitus 00/4404, SG(2000) A/3828/2	907
(2004/C 78 E/0960)	E-4063/03 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Työntekijöiden päiväksi tehtävät työsopimukset	908
(2004/C 78 E/0961)	P-4073/03 esittäjä: Giovanni Fava komissiolle Aihe: Jätteidenpolttolaitos	909
(2004/C 78 E/0962)	E-4080/03 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Lemmikkieläinten passit	910
(2004/C 78 E/0963)	E-4086/03 esittäjä: Olle Schmidt komissiolle Aihe: Eftecin saama tuki yrityksen siirtäessä toimintansa Ruotsin Hässleholmista Walesiin	911
(2004/C 78 E/0964)	E-4087/03 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Tietosuojavaltuutettu	912
(2004/C 78 E/0965)	E-0005/04 esittäjä: Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Euroopan unionissa toimivien uiguurijärjestöjen vainoaminen	912
(2004/C 78 E/0966)	P-0014/04 esittäjä: Johanna Boogerd-Quaak komissiolle Aihe: Peruutettujen lentojen ja PNR-tietojen yhteys	914
(2004/C 78 E/0967)	E-0024/04 esittäjä: Avril Doyle komissiolle Aihe: Vammaisten riippumattomuutta edistävälle järjestölle myönnettävä rahoitustuki	915
(2004/C 78 E/0968)	E-0025/04 esittäjä: Avril Doyle komissiolle Aihe: BSE:n (TSE:n?) mahdollinen esiintyminen lampaissa	916
(2004/C 78 E/0969)	P-0028/04 esittäjä: Philip Bushill-Matthews komissiolle Aihe: Ikäsyrjintä	917
(2004/C 78 E/0970)	P-0029/04 esittäjä: Heinz Kindermann komissiolle Aihe: Pomellenissa (Saksa) sijaitsevan eläinlääkinnällisen rajatarkastusaseman sulkeminen	917
(2004/C 78 E/0971)	E-0036/04 esittäjä: Jules Maaten komissiolle Aihe: Sars-kuumeen puhkeaminen Kiinassa ja Filippiineillä	919
(2004/C 78 E/0972)	E-0040/04 esittäjä: Elspeth Attwooll komissiolle Aihe: Komission koko	920
(2004/C 78 E/0973)	E-0041/04 esittäjä: Elspeth Attwooll komissiolle Aihe: Skotlannin ja Euroopan unionin muiden alueiden välinen kauppa	920
(2004/C 78 E/0974)	E-0057/04 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Espanjan valtion sosiaaliturvamenot ja tilanne EU:ssa	921
(2004/C 78 E/0975)	P-0058/04 esittäjä: Giuseppe Di Lello Finuoli komissiolle Aihe: Italian valtion ja Campanian alueen tuki Agrofuturo s.c.a.r.l. -yhtiön esittämälle ohjelmasopimukselle	922
(2004/C 78 E/0976)	E-0060/04 esittäjä: Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Kromi VI:tta sisältävä nahka	923
(2004/C 78 E/0977)	E-0064/04 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Hälyttävä työttömyyden kasvu Galiciassa: 7 465 uutta työtöntä joulukuussa 2003, vastaava luku koko Espanjassa 23 419, Galician työttömyysprosentti on siten jo 12,36	924
(2004/C 78 E/0978)	P-0065/04 esittäjä: Bill Newton Dunn komissiolle Aihe: Yli 60-vuotiaita lentäjiä koskevat säännöt Euroopassa	925
(2004/C 78 E/0979)	E-0067/04 esittäjä: Bill Newton Dunn komissiolle Aihe: Eläkeoikeudet	926
(2004/C 78 E/0980)	E-0069/04 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Cantanheden kunnassa sijaitsevien lampien puhdistukseen myönnettävät tuet	926
(2004/C 78 E/0981)	E-0076/04 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Asetus (ETY) N:o 1408/71 ja näkövammaisten ja heikkonäköisten henkilöiden rekisteröinti	927
(2004/C 78 E/0982)	P-0083/04 esittäjä: Dirk Sterckx komissiolle Aihe: Flaamilaisten matkanjohtajien vapaata liikkuvuutta koskevat rajoitukset ulkomailla	928
(2004/C 78 E/0983)	E-0087/04 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Pelikasinot vetoamassa EU:n lainsäädäntöön — Alankomaat virallisesti torjumassa peliriippuvuutta	929
(2004/C 78 E/0984)	E-0095/04 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Valtion sairaala INMI L. Spallanzani Italiassa	930

FI

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/0985)	E-0106/04 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Tavaratalojen liukuportaat, jotka täyttävät yhteisön turvallisuusnormit, mutta jotka näyttävät olevan vaarallisia lapsille	931
(2004/C 78 E/0986)	E-0108/04 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Italialaisen Fiatin toiminta kiinalaisessa yhteisyrityksessä tarkoituksenaan tarjota ajoneuvoja Kiinan kansantasavallalle liikkuvaa teloitusta varten	932
(2004/C 78 E/0987)	P-0109/04 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Sikhit ja uskonnollisten tunnusmerkkien kielto	933
(2004/C 78 E/0988)	P-0126/04 esittäjä: Jean Lambert komissiolle Aihe: EU:n lainsäädännön vastaiset luvat suojeltujen lajien pyydystämiseen, kasvattamiseen ja kauppaan Kreikassa	933
(2004/C 78 E/0989)	P-0147/04 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Urheilijoiden käyttämien doping-aineiden torjunta	934
(2004/C 78 E/0990)	P-0157/04 esittäjä: Catherine Guy-Quint komissiolle Aihe: Ystävyyskuntatoiminta Bulgarian ja Romanian kanssa	936
(2004/C 78 E/0991)	P-0158/04 esittäjä: Brice Hortefeux komissiolle Aihe: Lentoturvallisuus	937
(2004/C 78 E/0992)	E-0178/04 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelmasta Pyhän Sofian kirkon aarteiden kunnossapitoon saatava rahoitus	938
(2004/C 78 E/0993)	P-0193/04 esittäjä: Ward Beysen komissiolle Aihe: Rinnakkaiskauppa	939
(2004/C 78 E/0994)	P-0206/04 esittäjä: Renato Brunetta komissiolle Aihe: Säännöstenvastainen velvoite tunnuslaattojen kiinnittämisestä Venetsian laguunissa liikkuviin huviveneisiin	940
(2004/C 78 E/0995)	P-0207/04 esittäjä: Harald Ettl komissiolle Aihe: Lisäeläkeoikeuksien kestävyyteen liittyvät komission menettelyt jatkossa	941
(2004/C 78 E/0996)	P-0208/04 esittäjä: Ioannis Averoff komissiolle Aihe: Ongelmat ystävyyskaupunki-instituution toiminnassa	942
(2004/C 78 E/0997)	E-0223/04 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Työttömyysaste Kreikassa	943
(2004/C 78 E/0998)	E-0224/04 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: "Militaria e Dintorni in Europa" -messut	943
(2004/C 78 E/0999)	P-0231/04 esittäjä: Alexander de Roo komissiolle Aihe: EIP:n laina Schipholin lentoasemalle	944
(2004/C 78 E/1000)	E-0243/04 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Yritysten siirtyminen muualle ja työttömyys	945
(2004/C 78 E/1001)	E-0249/04 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Private Eye	946
(2004/C 78 E/1002)	P-0253/04 esittäjä: Geoffrey Van Orden komissiolle Aihe: Rakennusalan tuotteita koskeva direktiivi	947
(2004/C 78 E/1003)	E-0284/04 esittäjä: Joachim Wuermeling komissiolle Aihe: Euroopan kuluttajaliitto	948
(2004/C 78 E/1004)	E-0300/04 esittäjä: Roberto Bigliardo komissiolle Aihe: Ateenan uuden lentokentän rahoitus	949
(2004/C 78 E/1005)	E-0310/04 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Alueelle kauan sitten asettuneelle sorbiankieliselle väestölle tarjottujen koulutuspalveluiden rajoittaminen entisestään itäisessä Saksassa Lausitzissä	950
(2004/C 78 E/1006)	P-0314/04 esittäjä: Ulpu Iivari komissiolle Aihe: EU-tukien vaikutus työpaikkojen siirtymiseen EU:n sisällä	951
(2004/C 78 E/1007)	E-0330/04 esittäjä: Luigi Vinci komissiolle Aihe: Kansalliseen puolustukseen liittyvän sairaalan perustaminen Italiassa	953
(2004/C 78 E/1008)	P-0454/04 esittäjä: Ioannis Marínos komissiolle Aihe: Työttömyyskorvaukset Kreikassa	953
(2004/C 78 E/1009)	P-0523/04 esittäjä: Emmanouil Mastorakis komissiolle Aihe: Yhteisön toinen ja kolmas tukikehys	954

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 78 E/1010)	E-0542/04 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: YMP:n tukia ja jakoperusteita suurten ja pienten tilojen kesken koskevien tietojen aktiivinen avoimuus	954
(2004/C 78 E/1011)	E-0543/04 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: YMP: Yhä pienempi osa EU:n varoista pienviljelijöiden selviytymiseen kuluttajahintojen ja maailmanmarkkinahintojen alentuessa	955
(2004/C 78 E/1012)	E-0544/04 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: YMP: Pyrkimys suur- ja pientilojen välisten jakoperusteiden muuttamiseen, tilakohtainen tukikatto ja kolmansille maille aiheutuvien haittojen rajoittaminen	956
(2004/C 78 E/1013)	E-0545/04 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: YMP: Maatalouden tulojen laskun kohdentumisen seuraukset sekä eläin- ja ympäristöystävällisten tekniikoiden rahoittaminen pientiloilla	956
(2004/C 78 E/1014)	E-0616/04 esittäjä: Klaus Hänsch komissiolle Aihe: Unionin tukien myöntäminen	957

FI

I

(Tiedonantoja)

EUROOPAN PARLAMENTTI

KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET
(Osa 1)

(2004/C 78 E/0001) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0465/01**

esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE-DE)
ja Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE) komissiolle

(20. helmikuuta 2001)

Aihe: Yhteisön ympäristölainsäädännön rikkominen: merikilpikonna Caretta Carettaa koskevat toimet

Vastauksessa edelliseen ympäristölainsäädännön täytäntöönpanoa koskeneeseen kysymykseeni (P-3912/00 [1]) mainitaan, että komissio — todeten, ettei Kreikka ole toteuttanut tarvittavia toimia merikilpikonna Caretta Carettan suojelemisen varmistamiseksi vastoin direktiivin 92/43/ETY [2] 12 artiklaa — on vienyt asian tuomioistuimeen 17. maaliskuuta 2000 (asia C-2000/103).

Kun otetaan huomioon, että tämä kilpikonna on harvinainen, häviämässä oleva laji, että Zakinthos-saaren Laganasinlahtea käyttää pakopaikkanaan 30—50 prosenttia tämän lajin Välimerellä jäljellä olevista yksilöistä, että alueen rantoja pidetään koko Välimeren tärkeimpinä munintapaikkoina ja että komissio on päättänyt ympäristölainsäädännön rikkomisen takia keskeyttää sellaisten hankkeiden rahoittamisen kuten Laganasin biologinen puhdistamo:

1. Minkä toimien komissio katsoo olevan riittäviä, jotta yhteisön ympäristösääntöjen rikkominen Zakinthoksella ja erityisesti Natura 2000 -verkon alueella GR2210002 lakkaisi ja jotta biologisen monimuotoisuuden suojelu kokonaisuudessaan sekä luontotyyppien ja luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön säilyttäminen turvattaisiin?

2. Voiko Kreikan hallitus sisällyttää kyseisen lajin tehokkaiden suojelutoimien täytäntöönpanoon myös toimia maanvaihtojen, korvausten ja alueiden kohtuullisella hinnalla tapahtuvien pakkolunastusten suorittamiseksi, jotta ympäristönsuojelun ja matkailun sekä yksityisomaisuuden kunnioittamisen välillä saavutettaisiin sopiva tasapaino?

3. Voiko korvaustoimien kustannuksia sekä maanvaihtoon ja alueiden pakkolunastukseen liittyviä kustannuksia sisällyttää yhteisön yhteisrahoittamiin hankkeisiin?

4. Onko mahdollista, että komissio edelleen yhteisrahoittaa puutteellisia hallintahankkeita, sillä presidentin asetus, joka koskee Zakinthosin meripuistosta vastaavan elimen perustamista on puutteellinen, koska paikallinen yhteisö, työmarkkinaosapuolet ja yhteiskunnalliset tahot eivät ole edustettuina ja toiseksi asetukseen ei sisälly välttämättömiä toimia tiukan suojelujärjestelmän käyttöönottamiseksi kuten direktiivin 92/43/ETY 12 artiklassa säädetään?

---

[1] EYVL C 174 E, 19.6.2001, s. 182.
[2] EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(24. huhtikuuta 2001)

Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY ([1]) mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet liitteessä IV olevassa a kohdassa olevia eläinlajeja koskevan tiukan suojelujärjestelmän käyttöönottamiseksi ja kiellettävä näiden lajien tahallinen häiritseminen erityisesti niiden lisääntymis-, jälkeläistenhoito-, talvehtimis- ja muuttoaikoina sekä niiden lisääntymis- ja levähdyspaikkojen heikentäminen ja hävittäminen.

Koska komissio totesi, etteivät Kreikan viranomaiset olleet toteuttaneet Zakynthoksen saarella elävän merikilpikonnalaji Caretta Carettan suojelemisen kannalta tarpeellisina pitämiään toimia, se vei asian Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 17. maaliskuuta 2000. Kreikan viranomaisten mukaan merikilpikonna Caretta Carettan suojelemisen varmistamisen kannalta tarpeellisia toimia olivat kaksi presidentin asetusta, joista toinen koskee Zakynthoksen meripuiston perustamista ja toinen korvaavien toimenpiteiden toteuttamista. Kreikan viranomaiset hyväksyivät joulukuussa 1999 presidentin asetuksen meripuiston rakentamiseksi.

Korvaavia toimenpiteitä koskevan toisen asetuksen hyväksymisen jälkeen Kreikan viranomaisten on toteutettava toimenpiteet meripuiston tehokkaan toiminnan varmistamiseksi ja sitouduttava huolehtimaan pysyvästi siitä, että Laganasin lahden rantojen säilyttämiseen lajin munintapaikkoina tähtäävät käytännön toimenpiteet toteutetaan.

Direktiivin 92/43/ETY mukaan jäsenvaltiot voivat päättää direktiivissä mainittuja lajeja koskevan tiukan suojelujärjestelmän käyttöönottamisen edellyttämien toimenpiteiden yksityiskohdista. Kreikan viranomaisten on siis määriteltävä Zakynthosin saarella elävän Caretta Caretta -merikilpikonnalajin suojelun kannalta välttämättömät konkreettiset toimenpiteet.

Näistä hankkeista aiheutuvat kustannukset ja tarvittaessa myös osa niihin liittyvistä pakkolunastuskustannuksia voidaan kattaa sekä Euroopan aluekehitysrahaston että koheesiorahaston yhteisrahoittamista hankkeista. Yhteisö ei yleensä osallistu mahdollisten korvaustoimien, maanvaihtojen ja muiden toimien rahoitukseen, vaan ne on katettava jäsenvaltioiden varoista.

Parlamentin jäsenen mainitsemalle hanketyypille (biotoopin hallintahanke) voidaan mahdollisesti myöntää rahoitusta Kreikkaa ohjelmakaudella 2000—2006 koskevasta ympäristöalan toimenpideohjelmasta.

Tukikelpoisuus tarkoittaa sitä, että hanke täyttää kunkin toimenpideohjelman hallintoviranomaisten ennalta hyväksymät tasapuoliset ja avoimet valintaperusteet. Kyseiset perusteet otetaan huomioon edellä mainittua ohjelmakautta koskevissa yhteisön tukikehyksissä, ja niiden sisältämissä määräyksissä käsitellään muun muassa hankkeen toimivuutta ja hankkeen alullepanijoiden valmiuksia saattaa hanke asianmukaisesti päätökseen. Kunkin toimenpideohjelman seurantakomitean on kuitenkin määriteltävä perusteet yksityiskohtaisesti ja valvottava, että asiasta vastaavat hallintoviranomaiset soveltavat niitä asianmukaisesti.

([1]) EYVL L 206, 22.7.1992.

(2004/C 78 E/0002) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2369/02**

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(2. elokuuta 2002)

Aihe: Munivien kanojen suojelusta annettu direktiivi 1999/74/EY

Mitkä ovat direktiivin 1999/74/EY ([1]), jossa määritellään munivien kanojen suojelun vähimmäisvaatimukset, noudattamisen arvioidut kustannukset yrityksille?

Kuinka monta alle 350 linnun kanalaa on Euroopan unionissa?

([1]) EYVL L 203, 3.8.1999, s. 53.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(1. lokakuuta 2002)

Komissiolla ei tällä hetkellä ole käytettävissään lukuja näiden kustannusten arvioimiseksi. Tehdessään ehdotuksensa kyseiseksi direktiiviksi [1] munivien kanojen suojelun vähimmäisvaatimuksista komissio otti huomioon eri tuotantojärjestelmissä pidettävien munivien kanojen suojelusta 11. maaliskuuta 1998 antamassaan tiedonannossa esitetyt taloudelliset arviot. Neuvoston lopulta 19. heinäkuuta 1999 hyväksymään direktiiviin 1999/74/EY sisältyy kuitenkin uusia teknisiä näkökohtia, joita ei ollut täysin otettu huomioon komission taloudellisessa analyysissa. Tämän vuoksi direktiivin 1999/74/EY 10 artiklassa edellytetään, että komission on viimeistään 1. tammikuuta 2005 annettava asiasta kertomus. Lisäksi direktiivissä säädetään velvoitteesta arvioida lisää eri järjestelmien sosiaalistaloudellisia vaikutuksia. Täytäntöönpanosta tuottajalle aiheutuvilla kustannuksilla on keskeinen sija kertomuksen sosiaalistaloudellisessa osassa.

Komissiolla ei tällä hetkellä ole käytössään tuoreita tilastoja tuottajista, joilla on alle 350 kanaa. Vuonna 1997 [2] alle 100 linnun tiloja oli 542 500 ja 100 499 linnun tiloja 2 200. Yhteensä koko EU:ssa oli 549 250 tilaa, joilla pidettiin munivia kanoja.

[1] EYVL C 123, 22.4.1998.
[2] Eurostat: Maatilojen rakennetta koskevan vuoden 1997 kyselyn tulokset.

(2004/C 78 E/0003) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3463/02**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(6. joulukuuta 2002)

Aihe: Taloudellinen yhdentyminen

Voiko komissio kertoa kussakin jäsenvaltiossa viimeksi kuluneen viiden vuoden aikana ulkomaan kansalaisille maksetut tuotot ja osingot kunkin vuoden osalta erikseen? Voiko se lisäksi kertoa, montaako prosenttia luku vastaa kunkin jäsenvaltion yritystulojen yhteissummasta, kun mukaan ei lasketa jäsenvaltion ulkopuolelle maksettuja tuloja?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(27. tammikuuta 2003)

Komissio on laskenut ulkomaalaisille maksettujen tuottojen ja osinkojen arvon niiden vuosien/jäsenvaltioiden osalta, joista oli käytettävissä riittävästi tietoa tällaisten laskelmien suorittamiseksi.

Komissio on myös mahdollisuuksien mukaan laskenut niiden prosentuaalisen osuuden yritystoiminnan kokonaistuotoista, lukuun ottamatta jäsenvaltioiden ulkopuolelle maksettuja tuottoja.

Kaikki tiedot on annettu taulukossa, joka lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

(2004/C 78 E/0004) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3509/02**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(10. joulukuuta 2002)

Aihe: Rajat ylittävän pienen ja satunnaisen kaupankäynnin poistaminen

1. Onko komissio tietoinen, että mahdollisuudet postiennakolla maksuun (paketin lähettäminen postin välityksellä vastaanottajalle, joka lunastaa paketin postissa), jolloin lähettäjälle postin kautta maksettava summa on tähän mennessä ollut mahdollista suorittaa toiseen maahan, mutta Alankomaiden Koninklijke TGP Post BV (Alankomaiden postilaitos) lopettaa kyseiset palvelut ulkomaille 1. tammikuuta 2003 lähtien?

2. Onko pienimuotoinen ja satunnainen postin välityksellä EU:n sisärajojen yli käytävä kauppa tästä lähtien mahdollista vain niille, jotka pystyvät maksamaan sähköisesti tai luottokortilla? Onko komission mielestä muita, kaikkien saatavissa olevia vaihtoehtoja, kansainvälisten toimintojen suorittamiseksi EU:ssa?

3. Onko tämän vapaan liikkuvuuden mukaisen ja pienimuotoisen rajat ylittävän kaupankäynnin lakkauttaminen yhdenmukaista integraatiopyrkimysten kanssa?

4. Miten järjestelmä poikkeaa kansallisista postiennakkolähetyksistä, joita ei lakkauteta?

5. Voidaanko lakkauttamisen puolella olevilla näkökannoilla, joiden mukaan työvoimaa tarvitaan paljon ja asiakkaille aiheutetaan lisämaksuja, komission mielestä perustella keräilijöille ja kauppiaille aiheutettuja kielteisiä vaikutuksia?

6. Onko Alankomaiden lisäksi muitakin EU:n jäsenvaltioita, joissa ei vuodesta 2003 lähtien ole mahdollista lähettää paketteja postiennakolla muihin valtioihin?

7. Mihin mahdollisiin toimiin komissio voi vielä ryhtyä varmistaakseen, että tämä lähetys- ja maksujärjestelmä olisi tulevinakin vuosina käytössä EU:n jäsenvaltioissa? Aikooko komissio käyttää näitä mahdollisuuksia?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 2003)

Yhtenä direktiivin 97/67/EY [1] päätavoitteena on Euroopan yleisten postipalvelujen yhdenmukaistaminen.

Postidirektiivissä parlamentti ja neuvosto ovat määritelleet ne palvelut ja vähimmäisvaatimukset, jotka kaikkien jäsenvaltioiden on taattava. Yleisiin postipalveluihin kuuluvat kyseisen direktiivin mukaan enintään kahden kilogramman painoiset kirjeet, enintään kymmenen tai kahdenkymmenen kilogramman painoiset paketit, kirjattuja ja vakuutettuja lähetyksiä koskevat palvelut ym., mutta niihin eivät sisälly nimenomaisesti postiennakkopalvelut.

Postidirektiivi on puitedirektiivi, joka antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden sisällyttää lisäpalveluja kansallisiin yleispalveluihin. Ymmärtääksemme Alankomaat ei kuitenkaan ole lisännyt yleispalveluihin postiennakkopalveluja. Sama päätös on tehty eräissä muissa jäsenvaltioissa, kun taas muut ovat liittäneet nämä palvelut kansallisten yleispalvelujen osaksi.

Maailman postiliiton (UPU) yleissopimuksen ja liiton jäsenten välisten sopimusten mukaan UPU:n jäsenet voivat lisäksi ottaa käyttöön postiennakkopalvelut vapaaehtoisesti. Näin ollen Alankomailla ei ole kansainväliseen oikeuteen perustuvaa velvoitetta näiden palvelujen takaamiseen.

Edellä olevan perusteella emme katso olevan oikeudellisia perusteita, joiden nojalla komissio voisi pyytää Alankomaiden yleispalvelujen tarjoajaa jatkamaan rajat ylittävien postiennakkopalvelujen tarjoamista.

Emme myöskään katso olevan tarvetta määritellä uudelleen postidirektiiviin sisältyviä yleispalveluja siten, että niihin sisällytettäisiin postiennakkopalvelut. Tämä perustuu jäsenvaltioissa saatuihin kokemuksiin sekä vaihtoehtoisten maksuvälineiden kehittymiseen viime vuosina.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/67/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 1997, yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä, EYVL L 15, 21.1.1998.

(2004/C 78 E/0005) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3522/02**

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle

(10. joulukuuta 2002)

Aihe: Mestareiden liigan (Champions League) televisiointioikeudet — ristiriita uutisten keräämisen ja tekijänoikeuksien välillä

Euroopan komissio päätti hiljattain, että Euroopan jalkapalloliitto (UEFA) toimi laittomasti myydessään televisiointioikeudet yhdelle kansalliselle yhtiölle. Nykyisin selostuksia lähettää useampi televisioyhtiö, kun taas aiemmin lähetysoikeudet olivat joka maassa yhden televisioyhtiön hallinnassa.

Vähän aikaa sitten Belgiassa käsiteltiin samaa aihetta eri kannalta. Belgialaisen jalkapalloseuran (Racing Genk) Mestareiden liigan kotiotteluiden aikana paikallinen televisioyhtiö TV Limburg halusi ottaa otteluiden aikana ja niiden jälkeen tuokiokuvia myös stadionilta (otteluista ei otettu kuvia). Flaamilainen yleisradioyhtiö VRT ja UEFA:n virkailijat estivät kuitenkin TV Limburgin pääsyn stadionille. TV Limburg vei asian oikeuteen ja voitti juttunsa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

Tuomio, joka on mahdollinen ennakkotapaus, näyttää vievän pohjan pois kaikilta sopimuksilta, joita UEFA on solminut televisioyhtiöiden kanssa Mestareiden liigan otteluista. TV Limburg lähettää säännöllisesti uutisia seuran urheilu- ja muista tapahtumista, joten se ei enää jatkanut pitemmälle asian käsittelyä. Näin päädyttiin lopulta eräänlaiseen sopimukseen hyvästä käytännöstä, joka ei ole juridisesti velvoittava.

1. Voiko komissio kertoa, ovatko paikalliset televisioyhtiöt vapaan tiedonhankinnan varjolla myös vapaita toimimaan niin, että ne eivät ota huomioon tekijänoikeuksien suojelua?

2. Kuuluuko paikallisen tuomioistuimen asiaa ratkaistessaan mukautua yhteisön sääntöihin?

3. Katsooko komissio, että UEFA käyttää hallussaan olevia tekijänoikeuksia monopolistisesti hyväkseen?

4. Pitääkö komissio hyväksyttävänä, että suuren yleisön harrastama urheilulaji on todellisuudessa yksityisen etujärjestön (UEFA) käsissä?

5. Katsooko komissio, että paikallisen, tärkeän jalkapallo-ottelun tapahtumilla on yhteiskunnallista merkitystä ja että UEFA:n ja VRT:n asenteet ovat ristiriidassa direktiivin 97/36/EY ([1]) kanssa, jonka mukaan yritetään taata yleisön oikeus nähdä tämänkaltaisia tapahtumia? Katsooko komissio, että tilaisuus on ainutkertainen ja laaja-alainen ja että voidaan puhua uutisista, varsinkin kun kyseinen televisioyhtiö säännöllisesti lähettää selostuksia mainituista aiheista?

([1]) EYVL L 202, 30.7.1997, s. 60.

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2003)

1. Komissio ei ole ollut osapuolena arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemassa oikeuskäsittelyssä eikä sillä siten ole perusteita ottaa päätökseen virallisesti kantaa.

Komissiolla ei ole myöskään syytä ennustaa, mikä on oikeudenkäynnin mahdollinen lopputulos ylemmissä tai Euroopan tason tuomioistuimissa.

Yhteisön oikeuden tämänhetkisessä tilassa on jäsenvaltioiden tehtävä säännellä uutisten saatavuutta ottaen huomioon asiaankuuluvat teollis- ja tekijänoikeuksia koskevat yhteisön oikeuden välineet (joissa puolestaan otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 artiklassa esitetty sananvapauden perusoikeus) ([1])

Direktiivin 89/552/ETY "televisio ilman rajoja" soveltamisesta annettuun komission neljänteen kertomukseen [2] liitetyssä työohjelmassa komissio on ilmoittanut aikomuksestaan pohtia, voidaanko tulevaisuudessa laatia säännöksiä, jotka koskevat lyhyiden otteiden lähettämistä yksinoikeuksien piirissä olevista tapahtumista.

Kyseessä olevien osapuolten (tapahtumien järjestäjien, tekijänoikeuksien haltijoiden, toimistojen, televisiolähetystoiminnan harjoittajien, yleisön) etujen kannalta ja ottaen huomioon, että eräät jäsenvaltiot ovat jo antaneet tätä alaa koskevia määräyksiä, tätä näkökohtaa käsitellään ja selvitetään, haittaako yhteisön tason säännösten puuttuminen sisämarkkinoiden toimintaa.

2. Kyllä tarvittaessa.

3. Komissio käynnisti neuvoston asetuksen N:o 17 mukaisen menettelyn [3] tutkiakseen, missä määrin Euroopan jalkapalloliiton (UEFA) mestarien liigan televisiointioikeuksien yhteismyyntiä koskeva järjestely rajoittaa kilpailua EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja voiko siihen soveltaa EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan mukaista poikkeusta.

Yhteisöjen tuomioistuin on todennut useaan kertaan, että urheilu on taloudellisilta näkökohdiltaan yhteisön oikeuden alaista, mutta se on tunnustanut samalla urheilun tietyt erityispiirteet. Nizzassa (7.—9. joulukuuta 2000) kokoontuneen Eurooppa-neuvoston hyväksymä julkilausuma urheilun erityispiirteistä korostaa tarvetta ottaa yhteisön kaikessa toiminnassa huomioon "urheilun erityispiirteet, joka ovat seurausta sen yhteiskunnallisesta sekä koulutukseen ja kulttuuriin liittyvästä merkityksestä. Tämä on tarpeen, jotta urheilun yhteiskunnallisen merkityksen säilyttämisen kannalta välttämätöntä etiikkaa ja solidaarisuutta voidaan noudattaa ja edistää".

Komissio totesi, että kestonsa ja laajuutensa vuoksi UEFA:n mestarien liigan televisiointioikeuksia koskeva UEFA:n vakiosopimus rajoittaa kilpailua eikä siihen voida soveltaa poikkeusta sen alkuperäisessä muodossa.

Tämä sai UEFA:n muuttamaan menettelyjään. Jalkapallokaudesta 2003—2004 alkaen UEFA myy oikeudet useampana pakettina lyhyemmiksi jaksoiksi, ja yksittäiset jalkapalloseurat voivat myös hyödyntää joitakin oikeuksia kannattajiensa hyväksi. Tämä ratkaisuehdotus ei kuitenkaan sisällä erityisjärjestelyjä uutisten saatavuudesta, sillä tätä aihetta säännellään useimmissa tapauksissa edellä mainituilla kansallisilla säännöillä vapaasta uutistenkeruusta.

Tämän ratkaisuehdotuksen pohjalta komissio julkaisi asetuksen N:o 17 19 artiklan 3 kohdan mukaisen tiedonannon, jossa se pyytää asianomaisia esittämään huomautuksensa ja kertoo aikovansa ottaa myönteisen kannan tarkistettuun myyntijärjestelyyn. Komissio tutkii parhaillaan asianomaisilta saatuja huomautuksia.

4. EY:n perustamissopimus ei millään tavalla vaikuta jäsenvaltioiden sääntöihin, jotka koskevat omistusoikeusjärjestelmiä (EY:n perustamissopimuksen 295 artikla). Yksinoikeuksien alaisilla otteluilla voi olla eri oikeudenhaltijat kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja olosuhteista riippuvasti (UEFA, kansainvälinen jalkapalloliitto FIFA, kansalliset organisaatiot/osallistuvat seurat jne.). Televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/36/EY (jäljempänä "televisio ilman rajoja" -direktiivi) 3 a artiklan tarkoituksena on taata tasapaino oikeudenhaltijoiden etujen ja yleisön yleisten etujen välillä ottaen huomioon kyseisten otteluiden yhteiskunnallinen merkitys.

5. "Televisio ilman rajoja" -direktiivin 3 a artiklan mukaan jokainen jäsenvaltio voi toteuttaa yhteisön lainsäädännön mukaisesti toimenpiteitä varmistaakseen, että sen lainkäyttövaltaan kuuluvat lähetystoiminnan harjoittajat eivät lähetä yksinoikeudella tapahtumia, joilla kyseinen jäsenvaltio katsoo olevan erityistä yhteiskunnallista merkitystä siten, että estetään merkittävää osaa jäsenvaltion yleisöstä seuraamasta näitä tapahtumia suorana tai nauhoitettuna lähetyksenä maksuttoman television kautta. Jos näin tapahtuu, kyseisen jäsenvaltion on laadittava luettelo sellaisista tapahtumista, joilla se katsoo olevan erityistä yhteiskunnallista merkitystä. Belgiassa ei ole voimassa tällaista luetteloa. Siksi ei ole mahdollista rikkoa mitään Belgian kansallista lakia, joka perustuisi direktiivin 3 a artiklaan. Mahdollisia toimenpiteitä, joita Belgia ehdottaisi direktiivin 3 a artiklan mukaisesti, voidaan arvioida ainoastaan kyseisessä artiklassa esitettyä menettelyä noudattaen.

Lisäksi komissio korostaa, että direktiivin 3 a artiklaa ei voida tulkita tavalla, joka poistaisi mahdollisuuden myydä tietyn tapahtuman lähetysoikeudet yksinoikeutena.

Direktiivin 3 a artiklan tarkoituksena on varmistaa, että yleisö voi seurata tiettyä tapahtumaa ainakin yhden ilmaisen televisiokanavan kautta, mutta sen tarkoituksena ei ole taata, että yleisö voi seurata tiettyä tapahtumaa jokaiselta ilmaiselta televisiokanavalta, joka mahdollisesti olisi kiinnostunut tapahtuman lähettämisestä.

(1) EU:n perusoikeuskirjan 11 artikla kuuluu seuraavasti:
1. Jokaisella on oikeus sananvapauteen. Tämä oikeus sisältää mielipiteenvapauden sekä vapauden vastaanottaa ja levittää tietoja tai ajatuksia viranomaisten siihen puuttumatta ja alueellisista rajoista riippumatta.
2. Tiedotusvälineiden vapautta ja moniarvoisuutta kunnioitetaan.

(2) Neljäs kertomus direktiivin 89/552/ETY "televisio ilman rajoja" soveltamisesta, KOM(2002) 778 lopullinen, (http://europa.eu.int/comm/avpolicy/regul/twf/applica/comm2002_778final_en.pdf).

(3) EYVL C 196, 17.8.2002.

(2004/C 78 E/0006) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3574/02**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(13. joulukuuta 2002)

Aihe: Syrjäisimmät alueet ja laajentuminen

Euroopan parlamentin 25. lokakuuta 2002 antamassa syrjäisimpiä alueita koskevassa päätöslauselmassa (1) todetaan yksiselitteisesti, että kaikkien yleisluontoisten säädösehdotusten mukaan on liitettävä yksiköiden välisen työryhmän laatima yhteenveto säädöksen mahdollisista vaikutuksista syrjäisimpiin alueisiin 299 artiklan 2 kohdan valossa sekä säännökset, joiden avulla tilanne voidaan korjata, jos vaikutukset ovat kielteisiä, ja pyydetään vielä kiinnittämään erityistä huomiota laajentumisen taloudellisiin seurauksiin.

— Mitä selvityksiä ja yhteenvetoja on olemassa yleisluontoisten säädösten vaikutuksista syrjäisimpiin alueisiin, etenkin Madeiran ja Azorien itsehallintoalueisiin?

— Mitä selvityksiä on olemassa laajentumisen mahdollisista taloudellisista seurauksista syrjäisimmille alueille, etenkin Azoreille ja Madeiralle, ja minkä säännösten avulla mahdolliset kielteiset vaikutukset voidaan korjata?

(1) EYVL C 197, 12.7.2001, s. 197.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(10. helmikuuta 2003)

Komissio toteuttaa syrjäisimmillä alueilla yleisesti laaja-alaista strategiaa erityisesti yhteensovittamalla ja toteuttamalla toimenpiteitä, joilla on vaikutusta kyseisiin alueisiin. Se antaa säännöllisesti kertomuksia yhteisten ja yhteisön politiikkojen mukaisista tavoitteista sekä toteutetuista ja toteutettavista toimenpiteistä, kyseisten toimenpiteiden kokonaisarviointi ja toteuttamisaikataulu mukaan luettuina.

Komissio antoi viimeisimmän kertomuksensa 19. joulukuuta 2002 (1), ja se on toimitettu Euroopan parlamentille. Siitä ilmenee yleisellä tasolla, että syrjäisimpien alueiden kestävä kehitys edellyttää räätälöityjä ratkaisuja, jotka perustuvat useisiin yhteisön politiikkoihin. Lisäksi kertomuksessa vahvistetaan komission aikomus toteuttaa laaja-alaista strategiaansa näillä alueilla. Komissio aikoo antaa asiasta kertomuksen hyväksyttäväksi syyskuun 2003 loppuun mennessä samanaikaisesti taloudellista ja sosiaalista koheesiota koskevan kolmannen kertomuksensa kanssa.

Laajentumisen vaikutuksista taloudellista ja sosiaalista koheesiota koskevaan politiikkaan voidaan todeta, että muutoksia tulee varmasti tapahtumaan. Laajentuneen, 25 jäsenvaltion Euroopan unionin pinta-ala kasvaa 23 prosenttia ja väkiluku 20 prosenttia, mutta sen kokonaisbruttokansantuote (BKT) vain 4 prosenttia. Niinpä EU:n keskimääräinen BKT supistuu.

Laajentumista on tarkasteltava laajempana kokonaisuutena. Eurostatin mukaan EU:n 286 pienehköllä saarella elää 10 miljoonaa ihmistä. Näistä 95 prosenttia asuu Välimeren alueella. Vuonna 2000 kyseisten saarien BKT asukasta kohti oli 72 prosenttia EU:n keskiarvosta, ja 87 prosenttia kyseisestä väestöstä asui rakennerahastojen tavoite 1 -alueilla.

Madeiran alueella BKT asukasta kohti kasvoi vuosina 1995—1999 63 prosentista 71 prosenttiin yhteisön keskiarvosta (15 jäsenvaltion EU) ja Azoreilla 50 prosentista 53 prosenttiin. Niinpä on olemassa vaara, että kun laajentuminen alentaa EU:n keskimääräistä BKT:tä, se vaikuttaa joihinkin, nykyisin tavoite 1 -alueiksi luettavien alueiden kelpoisuuteen.

Tällä hetkellä käynnissä olevista selvityksistä yksi koskee saarialueita. Selvitykseen sisältyy syrjäisimpiä alueita käsittelevä jakso. Selvitys on lähes valmis, mutta sitä ei ole vielä julkaistu.

Komissio harkitsee eri vaihtoehtoja syrjäisimpien alueiden taloudellista ja sosiaalista koheesiota koskevan politiikan toteuttamiseksi tulevaisuudessa. Keskustelu on yhä käynnissä, ja päätöksiä ei ole vielä tehty. Syrjäisimmät alueet kuten muut alueet, jotka maantieteellisen sijaintinsa tai luonnonolojensa vuoksi ovat muita heikommassa asemassa, ovat jatkossakin yksi koheesiopolitiikan ensisijaisista kohteista. Toteutettavien vaihtoehtojen on tarjottava puolueettomia ja tasapuolisia ratkaisuja, jotka tyydyttävät syrjäisimpien alueiden erityistarpeet.

([1]) KOM(2002) 723 lopullinen.

(2004/C 78 E/0007) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3644/02**

esittäjä(t): Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) komissiolle

(17. joulukuuta 2002)

Aihe: Shaiboubin vangitseminen

Onko komissio tietoinen koptikristityn Shaiboub William Arsalin tapauksesta? Shaiboub William Arsalia on pidetty vangittuna syyskuusta 1998 lähtien kahden kristityn murhista, jotka tehtiin hänen kotikylässään El Koshehissa. Onko komissio tietoinen, että tuomiosta tehty valitus on ollut vireillä yli kaksi ja puoli vuotta ja että Shaiboub on edelleen vankilassa? Katsooko komissio, että asia on sopusoinnussa EU:n ja Egyptin assosiaatiosopimuksen 2 artiklan kanssa?

Voiko komissio kertoa, mihin toimiin se on ryhtynyt Shaiboub William Arsalin tapauksessa? Aikooko komissio käyttää vaikutusvaltaansa varmistaakseen, että Shaiboubin vetoomus käsitellään pikaisesti ja että kaikki relevantti todistusaineisto tutkitaan perinpohjaisesti oikeudenmukaisen tuomion saamiseksi?

(2004/C 78 E/0008) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3645/02**

esittäjä(t): Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) komissiolle

(17. joulukuuta 2002)

Aihe: Shakirin vankeusrangaistus

Onko komissio tietoinen Egyptin Beni Suefista kotoisin olevan koptikristityn Adly Shakirin tapauksesta? Ihmisoikeusjärjestöjen mukaan Shakir kärsii parhaillaan 25 vuoden vankeusrangaistusta tuomittuna väärin perustein lähiomaistensa murhista, jotka tehtiin 1997. Katsooko komissio, että Shakirin tapausta on hoidettu EU:n ja Egyptin assosiaatiosopimuksen 2 artiklan mukaisesti?

Millaisia vastalauseita komissio aikoo esittää Shakirin puolesta Egyptin viranomaisille?

(2004/C 78 E/0009) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3652/02**

esittäjä(t): Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) komissiolle

(18. joulukuuta 2002)

Aihe: El Koshehin joukkomurhan uudelleenkäsittely

Onko komissio tietoinen siitä, että tammikuussa 2000 tapahtuneiden El Koshehin väkivaltaisuuksien uudelleenkäsittelyn viimeisen oikeuskäsittelyn on määrä tapahtua tammikuussa 2003? Mihin toimiin komissio on ryhtynyt suhteissaan Egyptin viranomaisiin näiden väkivaltaisuuksien jälkeen uskonnollisen suvaitsevaisuuden ja koptien ja muslimien välisten rauhanomaisten suhteiden edistämiseksi?

Aikooko komissio kehottaa Egyptin viranomaisia varmistamaan, että käytettävissä oleva todistusaineisto tutkitaan kokonaisuudessaan perusteellisesti ja että oikeudenkäynnissä annetaan oikeudenmukainen tuomio?

Chris Pattenin komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-3644/02, E-3645/02 ja E-3652/02

(17. tammikuuta 2003)

Komissio on seurannut tarkkaan tapahtumia pääosin kristittyjen asuttamassa El Khoshehin kylässä elokuusta 1998 lähtien, jolloin poliisin väitettiin yleisesti toimineen hyvin väkivaltaisesti todistajien ja epäiltyjen kuulustelemisessa kahden koptikristityn murhan jälkeen. Komissio on myös tietoinen siitä polemiikista, joka liittyy William Shaiboub Arsalin pidättämiseen syyskuussa 1998. Hän on uhreista toisen serkku. Sen jälkeen kun hänet vangittiin kesäkuussa 2000, hänen asianajajansa valittivat heti tuomiosta mutta varoittivat, että vetoomuksen käsittely voi viedä useita vuosia. Komissio on huolissaan pitkästä viiveestä hänen pidättämisensä ja alkuperäisen oikeudenkäynnin välillä sekä viiveestä oikeudenkäynnin ja valitustuomioistuimen kuulemisen välillä (tälle ei ole vielä ilmoitettu ajankohtaa). Vaikka tällaiset viiveet ovat tavallisia, komissio harkitsee asian ottamista esille Egyptin viranomaisten kanssa, jos asian käsittely venyy edelleen.

Komissio on seurannut myös tammikuun 2000 alun väkivaltaisuuksien, joissa kuoli 21 koptikristittyä, jälkeisiä tapahtumia. Julkilausumassaan parlamentille (hätäistunto 20. tammikuuta 2000) komissio ilmoitti olevansa tyytyväinen Egyptin viranomaisten aluksi toteuttamiin toimenpiteisiin tilanteen rauhoittamiseksi alueella ja vastuullisten saattamiseksi oikeuteen. Komissio on pannut merkille myös yleisen huolen oikeudenkäynnin tuloksesta, joka johti lähes kaikkien syytettyjen vapauttamiseen syytteistä ja hyvin lieviin tuomioihin neljälle syytetylle. Näin ollen komissio oli tyytyväinen, kun valitustuomioistuin päätti syyttävän osapuolen pyynnöstä määrätä uuden oikeudenkäynnin. Tämä toinen oikeudenkäynti on vielä kesken, ja komission lähetystö ja jäsenvaltioiden suurlähetystöt Kairossa seuraavat sitä tarkkaan.

Komissio on tietoinen, että Adly Shakir tuomittiin kuolemaan neljän perheenjäsenen murhasta ja että maan kassaatiotuomioistuin kumosi tuomion. Uudessa oikeudenkäynnissä maaliskuussa 2001 hänet tuomittiin elinkautiseen vankeuteen ja pakkotyöhön.

Komissio ei pysty kommentoimaan Adly Shakirin tapausta, mutta voidaan todeta, että William Shaiboub Arsalia koskeva oikeudellinen menettely ei ole vielä ohi huolimatta viiveistä, joihin kysymyksessä E-3644/02 viitataan. Mitä tulee siihen, ovatko William Shaiboub Arsalin ja Adly Shakirin oikeudenkäynnit olleet assosiaatiosopimuksen 2 artiklan mukaisia, on syytä muistaa, että assosiaatiosopimus on kyllä allekirjoitettu mutta ei ole tullut vielä voimaan. Sitten kun kaikki sopimuspuolet ovat sen ratifioineet, assosiaatiosopimus tarjoaa tärkeän uuden foorumin keskeisten poliittisten kysymysten ja periaatteiden, ihmisoikeudet mukaan luettuina, käsittelemiseksi rakentavasti ja perusteellisesti.

Parlamentti voi olla varma, että komissio jatkaa yksittäisten ihmisoikeustapausten ottamista esille Egyptin viranomaisten kanssa aina kun se on asianmukaista.

(2004/C 78 E/0010) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3675/02**

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle

(18. joulukuuta 2002)

Aihe: Eurooppa ja palestiinalaisten terrorismi

Israelilaisiin siviileihin kohdistuvat järkyttävät terrori-iskut jatkuvat edelleen säännölliseen tahtiin. Ainoastaan terroristien toimintatavat vaihtelevat. Toisinaan itsemurhaiskuja tehdään esimerkiksi linja-autoihin, pizzerioihin tai yökerhoihin, kun taas joskus terroristit saattavat ammuskella silmittömästi, tai toisinaan ihmisten koteihin kibbutzeilla tunkeutuvat hyökkääjät saattavat esimerkiksi surmata naisen tämän kahden lapsen silmien edessä. Terroriteot ovat jatkuvasti uhkana, ja terroristit kylvävät kauhua erilaisilla iskuilla. Aina silloin tällöin joku yksittäinen poliitikko, sitoutumaton älymystön edustaja tai harvoissa tapauksissa jokin sanomalehti saattaa tuomita väkivaltaiset teot ja todeta, että ne ovat vastalause vuoropuhelun käynnistämiselle ja osa veristä taistelua Lähi-idän ainoaa demokratiaa vastaan. Euroopan unioni on pysynyt vaiti, mikä osoittaa sen olevan kyvytön toimimaan tasapainon löytämiseksi Lähi-itään ja alueen tulevaisuuden ratkaisemiseksi. Koska Euroopan unioni ei kykene siihen, niin on selvää, että vain muut vaikutusvaltaiset toimijat pystyvät edistämään Lähi-idän tilanteen ratkaisemista.

Katsooko komissio, että tasapuolisuuden nimissä edellä mainitut järkyttävät teot on tuomittava ja on korostettava, etteivät ne edistä rauhan aikaansaamista? Koska Euroopan unioni rahoittaa palestiinalaishallintoa, katsooko komissio olevan tarpeen painostaa sitä voimakkaasti tuomitsemaan julkisesti terroriteot ja vaatia sitä toimimaan aktiivisesti hirvittävien terroritekojen lopettamiseksi? Katsooko komissio olevan Euroopan unionin edun mukaista parantaa sen välittäjän roolin uskottavuutta rauhan aikaansaamiseksi Lähi-itään ja Israelin demokratian turvaamiseksi?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(23. tammikuuta 2003)

Komissio on tuominnut hyvin selvästi kaikki väkivaltaisuudet ja terroriteot, jotka ovat johtaneet traagiseen ihmishenkien menetykseen sekä israelilaisten että palestiinalaisten keskuudessa.

Terroritekojen ja väkivaltaisuuksien osalta unioni on korostanut palestiinalaishallinnon vastuuta terrorismin torjunnassa ja jatkaa palestiinalaishallinnon painostamista, jotta se tekisi kaikkensa terrorismin ja aseellisen kansannousun lopettamiseksi, rikollisten saattamiseksi oikeuteen ja terroristiverkostojen purkamiseksi, koska se on lain ja järjestyksen ylläpidosta Palestiinan alueella vastaava elin. Unioni tuomitsi 20. joulukuuta 2002 yhdessä kansainväliseen kvartettiin kuuluvien yhteistyökumppaneidensa kanssa palestiinalaisten äärijärjestöjen tekemät raa'at terrori-iskut. Kansainvälinen kvartetti on kehottanut arabivaltioita lopettamaan julkisen ja yksityisen rahoituksen sekä kaikenlaisen muun tuen ryhmille, jotka tukevat väkivaltaa ja terroria tai turvautuvat niihin.

Samanaikaisesti on käynnissä ponnisteluja tulitauon aikaansaamiseksi, tavoitteena lopettaa kaikenlaiset terroriteot israelilaisia vastaan kaikkialla. Näiden kauhistuttavien hyökkäysten lopettamiseksi on todellakin hyödynnettävä kaikkia mahdollisia neuvottelukanavia.

Kuten Eurooppa-neuvosto on julistanut moneen otteeseen, rauhanomainen ratkaisu Lähi-idän konfliktiin edellyttää, että tunnustetaan täysin Israelin oikeus elää rauhassa ja turvassa kansainvälisesti tunnustettujen rajojen sisällä ja että luodaan elinkelpoinen, itsenäinen ja demokraattinen Palestiinan valtio ja päätetään palestiinalaisalueiden miehitys.

(2004/C 78 E/0011) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3803/02**

esittäjä(t): Joan Colom i Naval (PSE) komissiolle

(18. joulukuuta 2002)

Aihe: Katalonialaisen televisiokanavan ohjelma ESR:ään liittyvistä petoksista Espanjassa

Sunnuntaina 1. joulukuuta 2002 klo 21.30 katalonialainen televisiokanava TV3 — joka on Katalonian itsehallintoalueen hallituksen äänenkannattaja — esitti ohjelman ("30 minuts"), joka koski muun muassa ammatillista koulutusta ja kierrättämistä koskevien ohjelmien valtiontukeen liittyviä petoksia Espanjassa.

Televisio-ohjelmassa näytettiin piilokameralla kuvattuja keskusteluja, joissa osanottajat — joiden joukossa oli yritysten johtajia, ammattiliittojen edustajia, opettajia, yritysten työntekijöitä ja todennäköisiä kursseille osallistujia — keskustelivat avoimesti erilaisista petostavoista. Kuvaukset oli tehty etupäässä muttei yksinomaan Madridin ja Katalonian itsehallintoalueilla.

Näissä keskusteluissa mainittiin selvästi Euroopan sosiaalirahaston ohjelmat ja eräs keskusteluun osallistujista esitti, kuinka tehdä ehdotuksia niin, että on mahdollista saada laittomia etuja, ja totesi sen olevan mahdollista, koska valvonta ei ole tarkkaa. Keskustelussa viitattiin jopa petostentorjuntaviraston (OLAF) tehottomuuteen tässä asiassa.

Tietääkö komissio kyseisestä televisio-ohjelmasta?

Onko se tarkistanut, pitävätkö edellä kerrotut seikat paikkansa?

Onko komissio ryhtynyt tai aikooko se ryhtyä tätä asiaa koskeviin toimiin?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(28. tammikuuta 2003)

Komissio ei ole tietoinen katalonialaisen TV3-kanavan lähettämästä ohjelmasta, jossa on käsitelty arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemaa petostapausta, joka on ohjelman mukaan esiintynyt Espanjassa Euroopan sosiaalirahaston (ESR:n) alalla.

Näin ollen komissio aikoo pyytää Espanjan viranomaisilta (UAFSE) kannanottoa sekä kaikkia tietoja, joiden avulla voidaan asianmukaisesti arvioida ohjelman sisältö.

Kun tiedot on saatu, komissio tutkii, mitkä ovat mahdolliset vaikutukset ESR:n toimenpideohjelmiin.

(2004/C 78 E/0012) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3829/02**

esittäjä(t): Torben Lund (PSE) komissiolle

(9. tammikuuta 2003)

Aihe: EU:n ja Meksikon välinen kauppasopimus ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen

Meksikossa on viime vuosina tapahtunut lukuisia poliittisia ihmisoikeuksien loukkauksia tai ihmisryöstöjä. Useiden ihmisryöstöjen uskotaan olevan armeijan tekemiä. Meksiko on kuitenkin The Inter-American convention on Forced Disappearances of Persons -sopimuksen ratifioinnin yhteydessä kesäkuussa 2001 tehnyt IX artiklaa koskevan varauman. Tässä artiklassa painotetaan nimenomaan, että ihmisryöstöihin syyllistyneet sotilashenkilöt tuomitaan siviilituomioistuimessa eikä heillä ole mitään etuoikeuksia.

Komissiota pyydetään siksi ilmoittamaan, miten EU:n ja Meksikon välisiä kauppasopimuksia sovellettaessa otetaan huomioon ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja yllä mainittu sopimus. Lisäksi komissiota pyydetään ilmoittamaan, miten se aikoo varmistaa, että Meksiko noudattaa ihmisoikeuksia koskevia sopimuksia ja yleissopimuksia ja panee ne täytäntöön liittovaltion ja alueiden tasolla sekä paikallistasolla.

EU:n on painostettava Meksikoa lakkauttamaan kaikki menettelyt, joilla taataan muiden ihmisten perusoikeuksien loukkaamiseen syyllistyneiden henkilöiden rankaisemattomuus.

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(4. helmikuuta 2003)

Komission sitoumus edistää ihmisoikeuksia on keskeinen osa kaikkia kahdenvälisiä sopimuksia. Ihmisoikeuksien turvaaminen ja varmistaminen on institutionalisoitu ns. demokratialausekkeella. Se on keskeinen osa unionin ja Meksikon välisiä suhteita, joita ohjataan taloudellista kumppanuutta, poliittista yhteensovittamista ja yhteistyötä koskevalla sopimuksella (kokonaisvaltaisella sopimuksella), joka tuli voimaan 1. lokakuuta 2000 ja joka muodostuu kolmesta pilarista: politiikasta, yhteistyöstä ja kaupasta.

Sopimuksen 1 artiklan mukaan ”kansanvallan periaatteiden ja perusihmisoikeuksien kunnioittaminen ohjaa osapuolten sisä- ja ulkopolitiikkaa ja on tämän sopimuksen olennainen osa”. Sopimukseen sisältyy myös ”velvoitteiden täyttämistä” koskeva lauseke, joka mahdollistaa sen, että komissio voi ottaa huomioon Meksikon ja jäsenvaltioiden ihmisoikeustilanteen arvioinnin oleellisena osana niiden suhteita, ja joka tarjoaa osapuolille mahdollisuuden reagoida, jos sopimuksessa vahvistettujen tavoitteiden noudattamisessa epäonnistutaan.

Sopimuksessa vahvistettu institutionaalinen rakenne on nykyisin foorumi, jolla käydään avointa ja tuottoisaa poliittista vuoropuhelua kaikilla tasoilla: presidenttien, ministerien ja korkeiden virkamiesten tasolla. Tämä mahdollistaa sen, että unioni voi vaihtaa näkemyksiä muun muassa kahden- ja monenvälisistä kysymyksistä ja että molempien osapuolten ihmisoikeustilannetta voidaan arvioida. Komissio katsoo, että tämä järjestely on tyydyttävä, eikä aio tässä vaiheessa hyväksyä lisätoimenpiteitä tällä osa-alueella.

Meksiko ratifioi syyskuussa 2002 henkilöiden sieppauksia koskevan Amerikan yleissopimuksen. Vaikka komissio kiittää Meksikoa tämän sopimuksen ratifioimisesta sellaisena kuin Amerikan valtioiden järjestö oli sen laatinut, komissiolla ei ole suoranaista täytäntöönpanovaltaa. Komissio kuitenkin käyttää olemassa olevia järjestelmiä näkemysten vaihtoon ja tarvittaessa kannustaa kumppaneitaan kunnioittamaan ja panemaan täytäntöön ihmisoikeuksia koskevia eri sopimuksia ja yleissopimuksia kaikilla tasoilla.

Komissio on tietoinen tietyssä määrin esiintyvästä rankaisematta jättämisestä ja joidenkin ihmisoikeusloukkauksien jatkumisesta, ja samalla toivotaan, että laajempi poliittinen vuoropuhelu ja keskitetty yhteistyö tällä osa-alueella varmistaa sen, että Meksikon käynnissä oleva ponnistelu uudistuksia kohti on menestyksekästä.

(2004/C 78 E/0013) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0072/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(23. tammikuuta 2003)

Aihe: Sulatetun pakastelihan myynti tuoreena lihana on vaarallista ja kuluttajia on varoitettava lihan uudelleen pakastamisesta

1. Onko komissio tietoinen, että Euroopan unioniin tuotua pakastelihaa sulatetaan ja myydään tuoreena lihana? Esimerkkinä asiasta on vuoden 2002 alussa Kiinasta Alankomaihin tuotu kaniininliha, jota myytiin vuoden 2002 joulun aikaan valintamyymälöissä mutta joka osoittautui pilaantuneeksi.

2. Pitääkö komissio paikkansapitävinä Alankomaiden tuotetarkastusviraston tietoja, joiden mukaan on tavallista tuoda maahan pakastelihaa ja myydä sitä tuoreena lihana, ilman että kuluttajille kerrotaan asiasta?

3. Onko komissio tietoinen siitä, että tilanne on samanlainen riistaeläinten suhteen? Metsästäjät ampuvat riistaeläimiä koko vuoden ajan, niiden liha pakastetaan pitkäksi ajaksi ja vasta vuoden lopussa juhlapäivinä niiden liha myydään ikään kuin se olisi tuoretta.

4. Voiko komissio vahvistaa, että tilanne on ongelmallinen erityisesti silloin, kun ostaja pakastaa sulatetun lihan uudestaan kotonaan syödäkseen sen vasta myöhemmin, jolloin laatu on paljon huonompi?

5. Onko joissakin EU:n jäsenvaltioissa pakko ilmoittaa pakkauksessa, että liha on ollut pakastettua? Jos on, niin missä?

6. Katsooko komissio voivansa edistää sitä, että kaikkialla yhteisön alueella olisi velvollisuus selvästi ilmoittaa pakattua lihaa myytäessä, onko kyseessä aiemmin pakastettu liha vai vähän aikaisemmin teurastettujen eläinten liha? Pakkauksessa olisi syytä olla myös varoitus sulaneen pakastelihan uudelleen pakastamisen vaaroista.

Tietolähde: Rotterdams Dagblad, 28. joulukuuta 2002.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(17. maaliskuuta 2003)

1. Komissio ei ole tietoinen valituksista tai raporteista, jotka koskeva Kiinasta tuodun pilaantuneen kaniininlihan myyntiä. Jos tuotetta on myyty, voidaan olettaa, että Alankomaiden toimivaltaiset viranomaiset ovat toteuttaneet tarvittavat suojatoimenpiteet.

2. Komissio lähettää Alankomaiden toimivaltaisille viranomaisille kyselyn kohdassa 2 esitetystä väitteestä ja toimittaa kyselyn tulokset kirjallisesti arvoisalle parlamentin jäsenelle.

3. Komissiolla ei ole tietoja väitetyistä jäsenvaltioissa harjoitetuista käytännöistä, jotka koskevat kotieläinten, kaniinin ja luonnonvaraisen riistan lihaa.

Maaliskuun 20 päivänä 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/13/EY käsittelee elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämistä ([1]). Direktiivin 2 artiklan 1 kohdan mukaan merkinnät eivät saa johtaa ostajaa harhaan elintarvikkeen ominaispiirteiden osalta, eikä merkinnöillä saa liittää elintarvikkeeseen vaikutuksia tai ominaisuuksia, joita sillä ei ole.

4. Lihan jäädyttäminen voi vaikuttaa aistinvaraisiin ominaisuuksiin, kuten ulkonäköön, hajuun ja makuun. Jäädytetyn lihan sulattaminen aiheuttaa nesteen muodostumista. Neste on hyvä kasvualusta bakteereille ja saattaa nopeuttaa mikrobiologista pilaantumista ja patogeenisten bakteerien kasvua. Ilmiö voi nopeutua, jos liha jäädytetään uudelleen ja sulatetaan sitten uudelleen.

5. ja 6. Pakastettuja elintarvikkeita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21. joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/108/ETY ([2]) mukaan kyseisissä kuluttajapakkauksiin pakatuissa elintarvikkeissa on oltava selvä merkintä "ei saa jäädyttää uudelleen sulatuksen jälkeen". Mitä tulee siipikarjanlihaan, tietyistä siipikarjan kaupan pitämisen vaatimuksista 26. kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1906/90 ([3]) säädetään, että siipikarjanliha, joka myydään "tuoreena", "jäädytettynä" tai "pakastettuna" esille pantuna, on pitänyt sitä ennen säilyttää koko ajan vastaavassa tilassa.

([1]) EYVL L 109, 6.5.2000.
([2]) EYVL L 40, 11.2.1989.
([3]) EYVL L 173, 6.7.1990.

(2004/C 78 E/0014) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0201/03**

esittäjä(t): Emilio Menéndez del Valle (PSE) komissiolle

(3. helmikuuta 2003)

Aihe: Gibraltarin poliisin väkivaltainen toiminta

Greenpeacen aktivistit järjestivät 20. tammikuuta 2003 Algecirasin lahden vesillä, joiden Espanja katsoo kuuluvan itselleen, rauhanomaisen vastalausemielenosoituksen yksirunkoiselle, Maltan lipun alla purjehtivalle Vemamagna-säiliöalukselle.

Suuri yleisö Espanjassa ja tietyissä muissakin Euroopan maissa reagoi tunnetusti hyvin herkästi tällaisiin asioihin Prestige-aluksen katastrofin vuoksi ja vielä enemmän sen jälkeen kun näille samoille Algecirasin vesille upposi 21. tammikuuta 2003 proomu, jossa oli yli tuhat tonnia polttoainetta.

Tästä johtui tiedotusvälineiden kiinnostus Greenpeacen toimintaa kohtaan. El Paísin, El Mundon, Tele-5:n, Antena 3:n, RTVE:n, Canal Surin ja Associated Pressin reportterit joutuivat työtään tehdessään Gibraltarin poliisin väkivallan kohteeksi ja pidätetyiksi (merellä, mikä on vähintäänkin kansainvälisen oikeuden vastaista). El Mundon etusivun uutisen (21. tammikuuta 2003) mukaan eräs gibraltarilainen poliisi antoi Tele 5:n kirjeenvaihtajalle korvapuustin.

Siitä huolimatta, että jäsenvaltio, jonka alaisuuteen Gibraltar kuuluu, on haluton vakuuttamaan Gibraltarille, että sen on sovellettava yksirunkoisia säiliöaluksia koskevia yhteisön direktiivejä, on yllättävää, että yhtä eurooppalaisuudelle tunnusomaista periaatetta tai arvoa — viestinnän ammattilaisten ilmaisunvapauden kunnioittamista — loukattiin niin räikeästi Gibraltarilla.

Aikooko komissio kääntyä neuvoston puoleen — mikä olisi erittäin sopivaa unionin meneillään olevan laajentumisen yhteydessä —, jotta se ehdottaisi jäsenvaltiolle, jonka alaisuuteen Gibraltarin siirtokunta kuuluu, että sen hallituksen on unionin arvovallan vuoksi noudatettava ja saatava Gibraltar noudattamaan edellä mainittua periaatetta?

António Vitorinon komission puolesta antama täydentävä vastaus

(9. tammikuuta 2004)

Arvoisa parlamentin jäsen teki 27. maaliskuuta 2003 komissiolle kirjallisen kysymyksen, jossa esitettyyn asiaan komissiolla on nyt mahdollisuus antaa lisätietoja saatuaan Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten vastauksen.

Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten mukaan kahdestakymmenestä pidätetystä henkilöstä vain kuudelle aiotaan esittää syyte. Kyseisten asioiden tuomioistuinkäsittely aloitettiin 22. syyskuuta 2003.

Lisäksi vastauksessa korostetaan, että pidättämis- ja syyttämispäätökset tehdään oikeusperiaatetta ja yksityiskohtaista lainsäädäntöä noudattaen. Poliisin toimista voidaan myös valittaa.

Komissio pitää voiman käyttöä mediaa vastaan valitettavana mutta esittää kuitenkin edellä kerrotun perusteella, että kyseessä olevan tapauksen tutkiminen komissiossa lopetetaan, ellei parlamentin jäsen halua lisäselvitystä joihinkin yksityiskohtiin.

(2004/C 78 E/0015) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0219/03**

esittäjä(t): Alexandros Baltas (PSE) komissiolle

(3. helmikuuta 2003)

Aihe: Valtiot, jotka ovat ottaneet käyttöön tiettyjen yhteisön tukiohjelmien integroidun hallinto- ja valvontajärjestelmän tärkeimmät osat

Esitän komissiolle seuraavat kysymykset, koska katson, että on tärkeää arvioida, mikä on jokaisen jäsenvaltion tilanne ja miten jäsenvaltiot noudattavat yhteisön tukia koskevia säännöksiä:

1. Miten yhteisön tukiohjelmien integroitu hallinto- ja valvontajärjestelmä on otettu käyttöön EU:n jäsenvaltioissa? Missä valtioissa järjestelmää ei ole vielä saatu lopullisesti käyttöön, ja milloin se otetaan niissä käyttöön?

2. Mitkä valtiot ovat antaneet tiettyjen yhteisön tukiohjelmien integroituun hallinto- ja valvontajärjestelmään liittyvät täydelliset tilastotiedot, ja missä valtioissa on pitänyt tehdä taloudellisia tarkistuksia, koska ne eivät ole antaneet näitä tietoja?

3. Mikä on suoritettua valvontaa koskeva prosenttiosuus, ja kuinka luotettavaa valvonta on?

4. Onko ohjelmaa varten standardisoitua tietokantaa, ja voivatko ohjelman toimeenpanoon osallistuvat tahot käyttää sitä?

5. Missä maissa on suoritettu loppuun ortokuviin perustuva kodifiointi?

6. Missä vaiheessa Kreikka on tiettyjen yhteisön tukiohjelmien integroidun hallinto- ja valvontajärjestelmän toimeenpanossa, ja mitkä ovat näkymät vuodelle 2003?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(24. maaliskuuta 2003)

1. Yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä on ollut jo useita vuosia merkittävällä ja hyväksyttävällä tavalla käytössä kaikissa jäsenvaltioissa lukuun ottamatta Kreikkaa. Yhdennettyä hallinto- ja valvontajärjestelmää kuitenkin päivitetään kaikissa jäsenvaltioissa määräajoin uusien politiikan välineiden huomioon ottamiseksi; esimerkkinä voidaan mainita tiettyihin tukijärjestelmiin 1. tammikuuta 2003 alkaen sovellettava yhteensopivuusvaatimus. Kreikan viranomaiset ovat luvanneet, että koko yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä on Kreikassa käytössä marraskuuhun 2003 mennessä.

2. Kaikki jäsenvaltiot toimittavat vuotuiset tilastotiedot osana yhdennettyyn hallinto- ja valvontajärjestelmään liittyviä tukijärjestelmiä. Vuodesta 2000 lähtien tämä vaatimus on sisältynyt yhdennettyä hallinto- ja valvontajärjestelmää koskeviin asetuksiin ja tilanne onkin kohentunut huomattavasti viime vuosina.

Komission tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelyn yhteydessä ei ole tehty päätöksiä rahoitusoikaisuista, jotka olisi tehtävä jäsenvaltion laiminlyötyä tietojen toimittamista koskevan velvollisuutensa. Komission maatalouden tarkastusyksikön saamat tiedot tutkitaan kuitenkin hallinnollisin keinoin ja paikalla tehtävillä tarkastuksilla, jotka usein johtavat havaintojen esittämiseen ja tarvittaessa taloudellisiin seurauksiin.

3. Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdennetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11. joulukuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2419/2001 ([1]) mukaan paikalla tehtävien tarkastusten vähimmäisotanta on 5 % pinta-alatukien osalta, 5 % tai 10 % nautaeläinpalkkiojärjestelmien osalta riippuen tunnistus- ja rekisteröintitietokannan toiminnan luotettavuudesta ja 10 % uuhi- ja vuohipalkkiojärjestelmien osalta. Käytännössä kaikki jäsenvaltiot ylittävät tarkastusten vähimmäisotantatason.

Komission maatalouden tarkastusyksikkö valvoo jäsenvaltioiden toimintaa rutiininomaisesti laatimalla analyyttisia katsauksia, tarkastamalla niiden laatimia ohjeita ja kertomuksia ja tekemällä osan tarkastuksista uudelleen. Kansallisten tarkastusten laatu on yleensä varsin tyydyttävä, mikä johtuu maapalstojen ja eläinten tunnistusjärjestelmien perustamisesta, täysimittaisen ristiintarkastuksen ja riskien kohdentamisen mahdollistavasta teknisestä kehityksestä sekä valvonnan järkeistämisestä sääntelyn parantamisen avulla.

4. Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 ([2]) 2 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on perustettava yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä, joka sisältää viisi keskeistä osaa, mm. tietokonepohjaisen tietokannan. Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 3 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa: "Jäsenvaltiot voivat luoda hajautettuja tietokantoja, jos nämä tietokannat sekä tietojen kirjaamista ja tiedonsyöttöä koskevat hallinnolliset menettelyt laaditaan yhdenmukaisesti koko jäsenvaltion alueella ja että ne ovat keskenään yhteensopivia". Tämän vuoksi ei ole olemassa yhtä standardoitua tietokantaa.

5. Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 4 artiklan mukaan jäsenvaltioilla ei ole velvollisuutta ottaa käyttöön ortokuvakarttoihin perustuvaa tunnistusjärjestelmää. Belgian, Irlannin, Portugalin ja Suomen järjestelmät perustuvat täysin ortokuviin. Kreikan järjestelmä on rakenteeltaan samanlainen mutta vielä keskeneräinen. Tanskan ja Italian järjestelmät perustuvat täysin ortokuviin ja niissä käytetään myös digitaalista kartoitustekniikkaa. Alankomaissa ja Ruotsissa on käytössä osittain ortokuviin perustuva järjestelmä.

6. Kreikka ei ole vielä pannut kaikilta osin täytäntöön nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmää, josta säädetään nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta 17. heinäkuuta 2000 annetussa parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 ([3]) ja jonka oli määrä olla käytössä kaikilta osin viimeistään 1. tammikuuta 2000. Myöskään eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä 27. marraskuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/102/ETY ([4]) säädetty järjestelmä, jossa lampaiden ja vuohien pitäjät velvoitetaan pitämään katraiden liikkumista koskevaa rekisteriä, ei toimi asianmukaisella tavalla. Kreikan maapalstojen tunnistusjärjestelmä, joka neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 mukaisesti oli määrä saada valmiiksi viimeistään 1. tammikuuta 1997, on edelleen keskeneräinen.

Nämä puutteet koskevat yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän keskeisiä osatekijöitä. Näin ollen tietokonepohjaisten ristiintarkastusten kaltaista lainsäädännöllistä ja hallinnollista valvontaa ei voida suorittaa eivätkä paikalla tehtävät tarkastukset ole täysin luotettavia.

Komissio seuraa jatkuvasti Kreikassa vallitsevaa tilannetta ja Kreikan viranomaiset ovat esittäneet sille vuoden 2003 oletettua kehitystä koskevia lupauksia, jotka toteutuessaan parantaisivat huomattavasti yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän toimintaa maksatusvuonna 2004, jota koskevat maksut suoritetaan varainhoitovuonna 2005.

(1) EYVL L 327, 12.12.2001.
(2) Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdennetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä 27.11.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3508/92, EYVL L 355, 5.12.1992.
(3) EYVL L 204, 11.8.2000.
(4) EYVL L 355, 5.12.1992.

(2004/C 78 E/0016) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0293/03**

esittäjä(t): Struan Stevenson (PPE-DE) komissiolle

(7. helmikuuta 2003)

Aihe: Eläinten hyvinvointi kreikkalaisissa teurastamoissa

Euroopan komission elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston vuonna 2000 julkaisemassa raportissa (DG(SANCO)/1060/2000) tuli ilmi vakavia eläinten hyvinvointia koskevia ongelmia kreikkalaisissa teurastamoissa. Hiljattain kuvatussa filmissä paljastui vakavien eläinten hyvinvointia koskevien ongelmien jatkuminen kreikkalaisissa teurastamoissa. Filmissä näytettiin, että vuohia teurastettiin ilman minkäänlaista tainnuttamista neuvoston direktiivin 93/119/EY (1) vastaisesti, ja että lampaita tainnutettiin niin tehottomasti, että suuri osa niistä tuli tajuihinsa ennen kurkun leikkaamista, mikä on myöskin neuvoston direktiivin 93/119/EY vastaista.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä painostaakseen Kreikan hallitusta varmistamaan, että eläimet teurastetaan kreikkalaisissa teurastamoissa neuvoston direktiivin 93/119/EY mukaisesti?

(1) EYVL L 340, 31.12.1993, s. 21.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(17. maaliskuuta 2003)

Komissio on tutustunut elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston aiempiin tarkastusraportteihin sekä eläinten hyvinvointia käsittelevien järjestöjen toimittamiin tietoihin, joiden mukaan eläinten suojelusta teurastus- tai lopettamishetkellä 22. joulukuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/119/ETY vaatimusten noudattamisessa on esiintynyt vakavia puutteita kreikkalaisissa teurastamoissa.

Koska tilanne oli aiemmin huono, komissio käynnisti rikkomisesta johtuvan menettelyn kyseistä jäsenvaltiota vastaan. Elintarvike- ja eläinlääkintätoimisto sai äskettäin päätökseen seurantatarkastuksen, joka oli jatkoa arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemalle tarkastukselle. Tarkastus suoritettiin 13.—17. tammikuuta 2003. Lopullinen tarkastusraportti ei ole vielä käytettävissä, mutta jo nyt voidaan todeta, että edellisen raportin jälkeen on tapahtunut myönteistä kehitystä. Kreikan toimivaltaiset viranomaiset ovat esimerkiksi antaneet eläinten hyvinvointia käsittelevät asianmukaiset ohjeet teurastamoissa työskenteleville tarkastuseläinlääkäreille, parantaneet puutteista ilmoittamiseen käytettyä raportointijärjestelmää ja palkanneet uusia tarkastuseläinlääkäreitä. Tarkastusryhmä totesi, että tarkastuksen kohteina olleissa kolmessa teurastamossa oli edelleen puutteita, mutta ne eivät olleet niin vakavia kuin aiemmissa raporteissa selostetut tapaukset. Edistystä ei kuitenkaan pidetä lopullisesti vakuuttavana, vaan elintarvike- ja eläinlääkintätoimisto aikoo tehdä uuden seurantatarkastuksen vuonna 2003.

Kun tarkastusraportti on valmis, se lähetetään parlamentille komission tavanomaisten menettelyjen mukaisesti ja julkaistaan terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosaston verkkosivuilla osoitteessa (http://europa.eu.int/comm/food/fs/inspections/index_fi.html).

Kreikassa ilmenneet, eläinten hyvinvointia käsittelevän yhteisön lainsäädännön noudattamista koskevat puutteet ja niiden laajuus sekä varsinkin sääntöjen riittämätön täytäntöönpano huolestuttavat komissiota suuresti. Se aikoo toteuttaa tarpeen mukaan uusia toimia, joilla taataan, että tätä alaa koskevia yhteisön säännöksiä noudatetaan paremmin. Näihin toimiin kuuluu erityisesti EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisen rikkomisesta johtuvan menettelyn käyttö.

(2004/C 78 E/0017) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0439/03**

esittäjä(t): Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) komissiolle

(12. helmikuuta 2003)

Aihe: Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (EBRD) ehdotus "Draft proposal for an independent recourse mechanism"

G7-maat vahvistivat vuonna 2002 Genovassa, että monenvälisten rahoituslaitosten on luotava riippumaton "compliance mechanism". EBRD esitti siksi äskettäin ehdotuksen tällaiseksi mekanismiksi. Tähän ehdotukseen on toistaiseksi kiinnitetty Euroopassa vain vähän huomiota.

Washingtonissa sijaitseva Maailmanpankki perusti vastaavanlaisen instanssin jo vuonna 1993 luomalla "Inspection Panel" -järjestelmän. Se toimii eräänlaisena "avoimena ovena", jota käyttäen kansalaiset voivat tehdä pankille valituksen, kun he katsovat kärsineensä tai voivansa kärsiä vahinkoa Maailmanpankin rahoittaman hankkeen johdosta.

"Inspection Panelin" kaksi entistä puheenjohtajaa ovat esittäneet EBRD:n ehdotuksesta seuraavat kommentit:

— paneelin riippumattomuus ehdotetussa "compliance-mekanismissa" ei ole taattu

— kyseinen mekanismi kattaa vain osan EBRD:n toiminnasta

— tietojen julkistaminen tähän mekanismiin liittyvistä kysymyksistä on ehdollista ja epämääräistä

— paneeliin nimitetyillä henkilöillä ei ole riittävän selkeää itsemääräämisoikeutta ja mahdollisuutta tehokkaaseen työskentelyyn

— ehdotuksesta käy ilmi, että siinä painotetaan paljon enemmän ongelmien ratkaisua kuin "compliancea".

1. Tietääkö komissio EBRD:n ehdotuksesta ja jos tietää, onko se tutkinut ehdotuksen G8-ryhmän heinäkuussa 2000 laatimien kriteerien (riippumattomuus, avoimuus jne.) pohjalta?

2. Onko komissio samaa mieltä yllä esitetystä kritiikistä?

3. Jos on, aikooko komissio ryhtyä toimiin EBRD:n suhteen?

4. Aikooko komissio kiinnittää enemmän huomiota tähän ehdotukseen ja jos aikoo, millä tavalla?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(11. maaliskuuta 2003)

Riippumatonta valitusmenettelyä koskevasta ehdotuksesta on jo keskusteltu Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (EBRD) johtokunnassa ja hallintoneuvostossa. EBRD:ssä näistä kysymyksistä vastaa rahoitustoimia ja rahoituspolitiikkaa käsittelevä komitea, joka on suhtautunut asiaan yleisesti ottaen myönteisesti.

Lokakuussa 2002 EBRD käynnisti laajan julkisen lausuntokierroksen, joka toteutettiin pääasiassa pankin Internet-sivuston kautta. Saadut kommentit tutkitaan ja otetaan huomioon riippumatonta valitusmenettely-järjestelmää valmisteltaessa. Komissio on toimittanut parlamentin jäsenen huomautukset EBRD:n johtokunnalle.

On kuitenkin tähdennettävä, että päätöksentekovaltuudet tässä asiassa kuuluvat yksinomaan EBRD:n hallintoneuvostolle, jonka odotetaan tekevän päätöksen huhtikuussa 2003. Vaikka G8-ryhmän mailla, Euroopan unionilla ja sen kaikilla jäsenvaltioilla on edustaja EBRD:n hallintoneuvostossa, sen on otettava huomioon pankin toimivaltuudet ja toiminnan erityispiirteet.

(2004/C 78 E/0018) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0487/03**

esittäjä(t): Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) komissiolle

(17. helmikuuta 2003)

Aihe: El-Koshehia koskeva tuomio

Vastauksessaan 17. tammikuuta 2003 esittämääni kirjalliseen kysymykseen E-3652/02 ([1]) komissio toteaa, että Egyptin viranomaisten ensimmäiset toimet, joiden tarkoituksena oli rauhan palauttaminen alueelle ja väkivaltaisuuksista vastuussa olevien henkilöiden vieminen oikeuteen, vaikuttivat rohkaisevilta.

Tietääkö komissio, että poliisi ei puuttunut tapahtumien kulkuun tammikuussa 2000 El-Koshehin väkivaltaisuuksien aikana? Onko komissio ottanut Egyptin viranomaisten kanssa esille poliisin roolin asiassa?

Tietääkö komissio, että 27. helmikuuta 2003 annetaan tuomio, joka koskee tammikuun 2000 väkivaltaisuuksia El-Koshehissa?

Aikooko komissio olla läsnä, kun tuomio julistetaan? Voiko komissio antaa asiasta selonteon?

([1]) Katso sivu 9.

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(18. maaliskuuta 2003)

Komission käsityksen mukaan turvallisuusjoukot siirrettiin nopeasti muualta El Khoshehiin palauttamaan lakia ja järjestystä, koska nähtävästi oli todettu, että El Khoshehin paikallinen poliisi ei siihen pystynyt. Lisäksi kylissä vieraili lähes heti ministereitä ja korkeita virkamiehiä, jotka halusivat näin rauhoittaa tilannetta ja vakuuttaa, että väkivaltaisuuksista vastuussa olevat saatetaan oikeuteen. Nämä välittömät reaktiot poikkesivat voimakkaasti ja myönteisesti El Khoshehin edellisten tapahtumien jälkeisistä virallisista reaktioista, mutta paikallisten turvallisuusjoukkojen käyttäytyminen antaa silti aiheen kysymyksiin.

Komissio on tietoinen siitä, että ensimmäisessä oikeudenkäynnissä annetut alustavat tuomiot olivat monien koptikommentaattoreiden mielestä riittämättömät verrattuina vakuutteluihin, joiden mukaan syyllisten oli määrä maksaa rikoksistaan. Uudessa oikeudenkäynnissä 27. helmikuuta 2003 annettu tuomio (vain kaksi vastaajaa tuomittiin, kun ensimmäisessä oikeudenkäynnissä tuomittujen määrä oli neljä) saattaa jälleen johtaa tuomioistuimen arvosteluun, vaikka jotkin ihmisoikeustahot ja koptilähteet suhtautuvat varoen arvioihin, joiden mukaan tuomioistuin olisi ollut puolueellinen vastaajien hyväksi. Kyseessä on siviili-tuomioistuin eikä sotilastuomioistuin tai poikkeusoloissa koolle kutsuttu tuomioistuin, ja on täysin mahdollista, että yleinen syyttäjä vie päätöksen korkeimpaan oikeuteen sen jälkeen, kun tuomion antanut tuomari on julkaissut päätöksen perustelut.

Vaikka komissio ei ollut läsnä tuomioistuimessa, Kairossa sijaitsevat komission lähetystö ja unionin jäsenvaltioiden suurlähetystöt ovat seuranneet ja tulevat seuraamaan tapausta tarkkaan. Tarvittaessa toteutetaan yhteydenottoja tavanomaisen käytännön mukaisesti.

(2004/C 78 E/0019) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0559/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(27. helmikuuta 2003)

Aihe: Hevosten tunnistusasiakirjat

1. Päätöksellään 2000/68 ([1]) komissio on tukenut voimakkaasti passien käyttöönottoa kaikille hevoseläimille, jotta voitaisiin estää lääkeaineita sisältävän lihan joutuminen ravintoketjuun. Mihin täydentäviin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä, jotta tämä voitaisiin välttää kolmansista valtioista peräisin olevan tuonnin yhteydessä?

2. Kuinka suuri osa kulutetusta hevosenlihasta tulee kolmansista valtioista, ja kuinka monta tonnia sitä tuotiin viime vuonna?

3. Milloin komissio aikoo ehdottaa vastaavia toimenpiteitä yleisemmille lihalajeille, kuten sian-, lampaan- ja naudanlihalle?

4. Miten näihin toimiin olisi komission mielestä parasta ryhtyä Kaakkois-Englannissa sijaitsevalla New Forestin alueella, missä on paljon villejä ja puolivillejä poneja, tai Dartmoorin kansallispuistossa Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai Camarguen luonnonpuistossa Ranskassa?

([1]) EYVL L 23, 28.1.2000, s. 72.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(24. huhtikuuta 2003)

Kun kyseessä ovat kolmansista maista tuotavat eläinperäiset elintarvikkeet, kyseiset maat esittävät elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä ja direktiivien 85/358/ETY ja 86/469/ETY sekä päätösten 89/187/ETY ja 91/664/ETY ([1]) kumoamisesta 29. huhtikuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/23/EY mukaisesti komission hyväksyttäväksi suunnitelman, jossa vahvistetaan eläinlääkkeiden jäämien seurantaa ja valvontaa koskevat takeet. Näiden takeiden on vastattava vähintään niitä takeita, joista on säädetty jäsenvaltioissa tuotettujen eläinperäisten elintarvikkeiden osalta. Kolmansissa maissa on erityisesti oltava voimassa asianomainen lainsäädäntö. Tämä koskee myös eläimille, joista elintarvikkeita saadaan, annettavia eläinlääkkeitä.

Hevoseläinten kasvatusta ja kavioeläimistä saatavan lihan tuotantoa varten ei ole yhteisön markkinatoimenpiteitä, minkä vuoksi käytettävissä ei ole yksityiskohtaisia tietoja tällaisen lihan tuotannosta. Komission käytettävissä on kuitenkin vuodelta 2001 tilastollisia ja taloudellisia tietoja, joista käy ilmi, että nykyiset viisitoista jäsenvaltiota ovat 30—35 prosenttisesti omavaraisia kavioeläimistä saatavan lihan osalta. Unionin Equus 2000 -konferenssissa arvioitiin, että EU-15:ssa on hevosia kaiken kaikkiaan 4,5 miljoonaa. Eurostatin mukaan EU-15:een tuotiin vuonna 2002 yhteensä 84 404 hevoseläintä teurastettaviksi ja 59 457 tonnia kavioeläinten lihaa.

Jotta muistettaisiin, miksi komissio hyväksyi komission päätöksen 93/623/ETY muuttamisesta sekä jalostukseen ja tuotantoon tarkoitettujen hevoseläinten tunnistamisesta 22. joulukuuta 1999 päätöksen 2000/68/EY, se haluaa todeta, että parlamentti, neuvosto, kansainväliset eläinlääkintäalan järjestöt ja myös asianomaiset hevostalouden alat ja hevoseläinten omistajat halusivat kovasti löytää ratkaisun hevosten hoidossa käytettävien eläinlääkkeiden todelliseen tai oletettuun puutteeseen. Eniten hevoseläimiä koskevaa erityistä ratkaisua toivoivat sellaiset jäsenvaltiot, joissa kavioeläimistä saatavan lihan kulutus on kaikkein alhaisinta.

Komissio ehdotti vuonna 2001 muutoksia eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6. marraskuuta 2001 annettuun parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2001/82/EY ([2]). Se ehdotti muun muassa hevoseläinten tunnisteella varustamisen huomioon ottamista ja poikkeusta hevoseläinten eläinlääkinnälliseen hoitoon komission päätöksessä 2000/68/EY säädetyin edellytyksin. Ehdotus on yhteispäätösmenettelyssä.

Komissio ei aio ehdottaa samanlaisia toimenpiteitä muille lajeille, esimerkiksi sioille, lampaille tai naudoille. Tällaisia eläimiä pidetään tavallisesti yksinomaan elintarviketuotantoa varten, ja niihin sovelletaan yhteisön lainsäädännön mukaista vaatimusta varustaa eläin tunnisteella asianomaiset tuotanto-olot huomioon ottaen.

Komissio on tietoinen siitä, millaisia vaikeuksia päätöksen 2000/68/EY soveltamisessa on ollut eräissä jäsenvaltioissa. Arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittamat villit tai puolivillit hevosrodut ovat kuitenkin asianomaisten, jalostusta ja polveutumista koskevista edellytyksistä yhteisön sisäisessä hevoseläinten kaupassa 26. kesäkuuta 1990 annetun direktiivin 90/427/ETY ([3]) mukaisesti hyväksyttyjen jalostusjärjestöjen rekisteröimiä. Tammikuun 1. päivän 1998 jälkeen syntyneillä rekisteröidyillä hevosilla on oltava rekisteröityjen hevoseläinten mukana seuraavasta tunnistusasiakirjasta (passista) 20. lokakuuta 1993 tehdyn komission päätöksen 93/623/ETY ([4]) mukainen passi. Hevospassien käyttö Camarguessa osoittautui perustelluksi esimerkiksi vuonna 2000, kun alueella oli Länsi-Niilin kuumeen vuoksi voimassa siirtorajoituksia. Myös hevosten jäljitettävyys oli taattava, sillä kyseisellä alueella hevosia käytetään paimentamaan puolivillejä Camarguen nautoja, jotka, kuten muutkin nautaeläimet, ovat puolestaan täysin jäljitettävissä, sillä niillä on molemmissa korvissa korvamerkit, eläimillä on passit ja niiden tiedot on nautaeläinten tietokannassa.

([1]) EYVL L 125, 23.5.1996.
([2]) EYVL L 311, 28.11.2001.
([3]) EYVL L 224, 18.8.1990.
([4]) EYVL L 298, 3.12.1993.

(2004/C 78 E/0020) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0622/03**

esittäjä(t): Brice Hortefeux (PPE-DE) komissiolle

(3. maaliskuuta 2003)

Aihe: Kartellien vastainen taistelu

Euroopan parlamentin talous- ja raha-asioiden valiokunnan jäsenenä seuraan hyvin kiinnostuneena komissaari Mario Montin aloitteita laittomia sopimuksia, määräävän aseman väärinkäyttöä tai kartellien muodostamista vastaan.

Täten haluan kiittää Montia aivan erityisesti hänen usein rohkeista kannoistaan jopa silloin, kun edellä mainittuja toimia harjoittavat yritykset vetoavat parlamentin jäseniin, jotta nämä yhtyisivät niiden protestointiin.

Voisiko komissio toimittaa luettelon eurooppalaisista yrityksistä, joille on langetettu seuraamuksia vuonna 1999 tai sen jälkeen, sekä näille yrityksille annettujen sakkojen määristä?

Voisiko komissio ilmoittaa myös takaisin perittyjen maksujen osuuden?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(2. huhtikuuta 2003)

Taulukoita sisältävän vastauksen pituuden vuoksi komissio lähettää vastauksen suoraan arvoisille jäsenille ja parlamentin pääsihteeristölle.

(2004/C 78 E/0021) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0682/03**

esittäjä(t): María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle

(7. maaliskuuta 2003)

Aihe: Rivas de Tereson vesialtaan rakentamishanke (La Rioja, Espanja)

Riojan virallisen lehden (13. lokakuuta 1998) mukaan maatalousministeriö on vuodesta 1997 lähtien suunnitellut kasteluvesialtaan rakentamista Páganosiin (Laguardian kunta). Hankkeen tärkein edistäjä on

Rioja Alavesa y Sonsierran kasteluyhteisö. Ympäristövaikutusten arviointia koskevassa yhteenveto-asiakirjassa esitetään toinen vaihtoehto, joka on Rivas de Tereso. Sitä pidetään parempana, koska Páganosin asukkaat pelkäävät padon murtumista ja koska pakkolunastusten kustannukset Páganosissa olisivat korkeammat. Padon, jonka korkeus olisi 38 metriä, merkitsisi 25 viljelyhehtaarin (vilja ja viinitarhat) menettämistä.

San Vicenten kunnan ja Sonsierran alueen asukkaat vastustavat hanketta seuraavista syistä:

— sosiaalinen vastustus Rivasissa on vähintään yhtä voimakasta, mikä ei tule esiin mainitussa arviossa,

— pakkolunastettavasta maasta ei ole tehty perusteellista arviota; lisäksi se muodostaisi vain häviävän pienen osan patotyön kokonaiskustannuksista, eikä siten ole erityisen tärkeä seikka padon rakentamispaikan valinnassa; pitäisi tehdä tutkimus, jossa esitetään patojen rakentamiskustannukset useissa vaihtoehtoisissa paikoissa,

— padon sijaitseminen lähellä kylää (noin 50 metriä) ja veden vähyys kesäkuukausina merkitsisi kylälle vakavia hajuun, hyönteisiin ja terveyteen liittyviä haittoja,

— padolla olisi vakavia taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia alueeseen, koska menetettäisiin viljelymaata, kuten edellä todettiin (kymmenesosa Rivasin koko viljelymaasta),

— padon ympäristövaikutukset olisivat kielteisiä esimerkiksi viininviljelylle eikä niitä ei ole arvioitu asianmukaisesti (sumu, lämmönvaihtelut, maansiirrot, muta, jätteet, jne.).

Mielestäni ei ole otettu huomioon vaihtoehtoja, kuten useiden pienempien patojen rakentamista, joilla säilytettäisiin paremmin alueen taloudellinen ja ympäristöllinen tasapaino.

Voiko komissio taata, että ympäristövaikutusten arviointi tehdään erityisesti hankkeen kolmannesta vaiheesta (kasteluvesiallas) direktiivin 85/337/ETY [1] ja sen myöhempien muutosten mukaisesti, kun otetaan huomioon, että on selvitettävä ympäristön kannalta paremmat vaihtoehdot? Eikö komissio katso, että hankkeen yhteydessä on selvästi rikottu lainsäädäntöä yleisön mahdollisuudesta saada ympäristöä koskevia tietoja?

[1] EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(16. huhtikuuta 2003)

Asiakirjoihin, joita parlamentin jäsen on toimittanut kysymyksensä yhteydessä, ei sisälly Espanjan viranomaisille valmisteltua täydellistä ympäristövaikutusten arviointia. Tästä syystä komissio ei pysty sanomaan, onko arviointi tehty tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 3. maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY [1], säännösten mukaisesti.

Mitä tulee siihen, onko ympäristöä koskevan tiedon saannin vapaudesta 7. kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/313/ETY [2] säännöksiä rikottu, komissio haluaa huomauttaa, että direktiivi velvoittaa julkiset viranomaiset vastaamaan ympäristöä koskevan tiedon saantipyyntöihin. Lukuun ottamatta velvoitetta antaa kansalaisille yleisiä tietoja ympäristön tilasta, direktiivi ei velvoita julkisia viranomaisia aktiivisesti levittämään ympäristöä koskevia tietoja. Parlamentin jäsenen toimittamiin tietoihin ei sisälly tietoa siitä, että toimivaltaisille julkisille viranomaisille olisi toimitettu ympäristöä koskevien tietojen saantipyyntöä tai että tällaiseen pyyntöön olisi suostuttu tai evätty tietojen saanti. Tämän tiedon puuttuessa komissio ei pysty sanomaan, että direktiivin säännöksiä olisi rikottu.

[1] EYVL L 73, 14.3.1997.
[2] EYVL L 158, 23.6.1990.

(2004/C 78 E/0022) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0733/03**

esittäjä(t): Sebastiano Musumeci (UEN) komissiolle

(4. maaliskuuta 2003)

Aihe: Lentoliikenteen turvallisuus ja äidinkielen käyttö

Matkustajien turvallisuuteen lentoliikenteessä kuuluu myös mahdollisuus saada helposti ymmärrettävää tietoa miehistöltä sekä ennakolta että mahdollisessa hätätilanteessa.

Euroopassa kahden maan välisessä liikenteessä lentokoneiden miehistöt eivät kuitenkaan aina puhu toisen maan kieltä.

Nykyäänkin suuri osa matkustajista (erityisesti vanhukset, heikossa taloudellisessa asemassa olevat ja vähän koulutetut ihmiset) osaa vain äidinkieltään.

Tämä estää matkustajien ja lentokoneen miehistön välisen viestinnän lisäten matkustajien paniikkia ja eristyneisyyden tunnetta hätätilanteessa ja vaikeuttaa lentokoneesta poistumista koskevien turvamääräysten noudattamisen tai jopa estää sen.

1. Koska matkustajilla on oikeus turvallisuuteen, eikö tällainen lentoyhtiöiden aiheuttama tilanne ole tämän perusoikeuden vastainen?

2. Mitä komissio aikoo tehdä varmistaakseen, että eurooppalaisessa lentoliikenteessä huolehditaan myös niistä kansalaisista, jotka eivät satu osaamaan levinneimpiä ja miehistöjen yleisimmin käyttämiä kieliä eli englantia ja ranskaa?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(31. maaliskuuta 2003)

Suurin osa lentoyhtiöistä pyrkii käyttämään matkustajahenkilöstöä, joka osaa niiden reiteillä kuljetettavien matkustajien enemmistön käyttämää kieltä. Lisäksi kansainväliset normit velvoittavat lentoyhtiöt varustamaan koneensa turvakorteilla, joissa hätätilanteessa edellytettävät tärkeimmät toimet esitetään kuvina. Niiden ymmärtäminen ei edellytä tietyn kielen osaamista.

Komissiolla ei ole tiedossaan tapauksia, joissa tietyn kielen osaamattomuus olisi saattanut matkustajien hengen vaaraan onnettomuustilanteessa.

(2004/C 78 E/0023) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0883/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(21. maaliskuuta 2003)

Aihe: Fiumicinon kunnan käyttämät ”Dogana 2002” -ohjelmasta myönnetyt varat

Italian hallituksen valtiovarainministeriön valvontakomitea esitteli syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä tutkimuksesta ilmeni huolestuttavasti myös se hitaus ja tehottomuus, jolla jotkut aluehallinnot hankepäätöksensä tekevät.

Myös Euroopan komissio on korostanut useaan otteeseen olevansa huolestunut yhteisön varojen puutteellisesta käytöstä kunnissa.

Ottaen huomioon, että erityisesti joidenkin paikallishallintojen, kuten Fiumicinon kunnan, on ehdottoman tarpeellista käyttää yhteisön varoja kumppanuuden ja yhteistyön henkeä vahvistaviin, komission ja

jäsenvaltioiden välille luotuihin hankkeisiin, petosten seurantaa ja torjuntaa koskeviin hankkeisiin sekä tulliviranomaisten työskentelyvälineiden parantamiseen, voiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Fiumicinon kunta esittänyt "Dogana 2002" -ohjelmaa koskevia hankkeita?

2. Onko se saanut rahoitusta näihin hankkeisiin?

3. Onko kyseisiä varoja käytetty?

(2004/C 78 E/0024) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1061/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(28. maaliskuuta 2003)

Aihe: Anconan kunnan käyttämät Tulli 2002 -ohjelmasta myönnetyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Anconan kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja tehostaakseen komission ja jäsenvaltioiden välitä kumppanuutta ja yhteistyöhenkeä, seuratakseen ja torjuakseen petoksia ja parantaakseen tulliviranomaisten työvälineitä.

Voisiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Anconan kunta esittänyt Tulli 2002 -ohjelmaa koskevia hankkeita?

2. Onko Anconan kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?

3. Onko kyseiset varat käytetty?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0883/03 ja E-1061/03

(8. toukokuuta 2003)

Tulli 2002 -ohjelmasta on rahoitettu toimia, joiden tavoitteena on parantaa jäsenvaltioiden tullihallintojen yhteistyötä sisämarkkinoilla ([1]). Ohjelmassa erotetaan kahdentyyppisiä toimia: tietotekniikkaan liittyvät toimet ([2]) ja yhteiset sekä muut toimet ([3]).

Tietotekniikkaan liittyvät toimet liittyvät tullin tietotekniikkajärjestelmiin, kuten passitusjärjestelmään. Yhteiset ja muut toimet olivat komission ja jäsenvaltioiden tullihallintojen järjestämiä ja tapahtumien osallistujat olivat näiden hallintojen virkamiehiä.

Yhteisten ja muiden toimien rahoituksen hallinnointi on järjestetty seuraavasti: komissio suorittaa ennakkomaksun jäsenvaltioiden asianomaisille hallinnoille, jotka toteuttavat tarvittavat maksut. Esimerkkinä maksuista on osallistujan lentolipun maksaminen tai seminaarin isäntänä toimivan hallinnon saaman konferenssitilaa koskevan laskun maksaminen. Jäsenvaltioiden hallintojen on raportoitava kahdesti vuodessa komissiolle kuluista, jotka on rahoitettu ohjelman määrärahoista.

Näin ollen komissio voi ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että Anconan ja Fiumicinon kunnat eivät täyttäneet tulli 2002 -ohjelman osallistumisehtoja, joten ne eivät esittäneet hankkeita eivätkä saaneet rahoitusta.

(1) Ohjelmaa koskevassa päätöksessä on yksityiskohtainen katsaus sen tavoitteisiin. (Tulli 2002 -ohjelmasta 19 päivänä joulukuuta 1996 tehty päätös N:o 210/97/EY, muutettu 17 päivänä joulukuuta tehdyllä päätöksellä N:o 105/2000/EY).
(2) Tiedonvaihto- ja viestintäjärjestelmät.
(3) Esimerkiksi seminaarit, vaihto-ohjelmat, työ- tai esikuva-analyysiryhmät.

(2004/C 78 E/0025) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0895/03**

esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle

(17. maaliskuuta 2003)

Aihe: Georgian maatalouspankki (Agro-business Bank of Georgia)

Aikooko komissio aloittaa uudelleen Georgian maatalouspankkia koskevan tarjouskilpailumenettelyn?

Jos uusien olosuhteiden perusteella vastaus on myönteinen, milloin se aikoo ryhtyä tähän?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(21. toukokuuta 2003)

Georgian maatalouspankin valmiuksien lujittamista koskevan hankkeen tarjouskilpailumenettely saatiin päätökseen vuonna 2002. Hankkeen entisen johtajan Peter Shaw'n kidnappauksen vuoksi komissio kuitenkin päätti jäädyttää tämän ja muutkin Georgiaa koskeneet hankkeet. Kun tilanne oli ratkaistu ja huolellinen analyysi tehty maatalouspankin parhaista tulevaisuudenvaihtoehdoista, viime vuotisen tarjouskilpailun voittajan kanssa päätettiin hiljattain allekirjoittaa sopimus. Hankkeen toteutus on juuri aloitettu.

(2004/C 78 E/0026) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0912/03**

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(24. maaliskuuta 2003)

Aihe: Rasismi ja rasistiset hyökkäykset jäsenyyttä hakeneissa maissa

Euroopan parlamentti on antanut mietinnön rasismin, muukalaisvihan ja antisemitismin vastustamisesta jäsenyyttä hakeneissa maissa (A5-0055/2000). Yhdistyneen kuningaskunnan ylähuone on myös viimeaikoina antanut selontekoja, jotka antavat ymmärtää, että Ellisin laajentumista pohtivan työryhmän raportit eivät anna riittävää kuvaa romaniväestön vainoista Unkarissa, Puolassa sekä Tšekin ja Slovakian tasavalloissa. Mitä komissio tekee muistuttaakseen jäsenyyttä hakeneiden maiden hallituksia niiden velvollisuudesta vastustaa romaniväestön syrjintää?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(8. toukokuuta 2003)

Ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen suojelun alalla komissio katsoo, että syrjimättömyysperiaate on hyvin tärkeä osa yhteisön lainsäädäntöä. Siitä on määrätty erityisesti EY:n perustamissopimuksen 13 artiklassa, rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta

29 päivänä kesäkuuta 2000 annetussa neuvoston direktiivissä 2000/43/EY [1] ja yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27 päivänä marraskuuta 2000 annetussa direktiivissä 2000/78/EY [2]. Periaate on myös vahvistettu Euroopan unionin perusoikeuskirjassa.

Komissio on seurannut tiiviisti näiden periaatteiden toteutumista. Tšekin tasavallan, Unkarin, Puolan ja Slovakian edistymistä koskevissa kertomuksissa komission on kiinnittänyt erityistä huomiota romanivähemmistön tilanteeseen. Vaikka kertomuksissa korostetaan useiden vuosien aikana tapahtunutta kehitystä, niissä on selvästi osoitettu vielä ratkaisematta olevat ongelmat ja kehotettu jatkamaan ponnistuksia mahdollisten jäljellä olevien puutteiden korjaamiseksi. Kertomuksissa on myös korostettu tarvetta sisällyttää kansalliseen lainsäädäntöön kaikki direktiivien 2000/43/EY ja 2000/78/EY säännökset ja tehostaa pyrkimyksiä noudattaa EY:n perustamissopimuksen 13 artiklan määräyksiä mukaan lukien tasaarvoasioista vastaavan elimen perustaminen. Nämä kysymykset otetaan esille kaikissa asianmukaisissa yhteyksissä poliittisesti korkeimmalla mahdollisella tasolla.

Lisäksi toteutetaan tarvittavat järjestelyt, jotta ehdokasmaat voisivat osallistua yhteisön syrjinnänvastaiseen ohjelmaan. Myös Phare-varoista rahoitetaan merkittäviä ja erityisesti tätä alaa koskevia avustusohjelmia. Esimerkiksi Phare 2001 -ohjelmasta varattiin 3 miljoonaa euroa Tšekin tasavallassa toteutettavaan kansalaisyhteiskuntaa koskevaan hankkeeseen, jolla edistetään romaniväestön osallistumista julkiseen elämään, ja 5 miljoonaa euroa Unkarissa toteutettavaan yhteiskuntaan sopeuttamisohjelmaan, jonka erityisenä kohderyhmänä ovat romanit. Slovakiassa osoitettiin 10 miljoonaa euroa infrastruktuuri- ja koulutushankkeiden tukemiseen romaniväestön aseman parantamiseksi. Phare 2002 -ohjelmasta osoitettiin 0,5 miljoonaa euroa Unkarin romaniväestön sopeuttamista edistävien politiikkojen ja ohjelmien tehostamiseen ja 3 miljoonaa euroa Unkarin romaneihin kohdistuvan syrjinnän ehkäisemiseen ja suvaitsevaisuuden lisäämiseen. Phare 2003 -ohjelmasta on varattu 1 miljoona euroa hankkeeseen, jolla parannetaan romanien mahdollisuuksia pitkällä aikavälillä Tšekin tasavallassa.

Komissio seuraa edelleen tiiviisti ja tukee syrjinnän vastaiseen toimintaan liittyviä jäsenyysvalmisteluja.

[1] EYVL L 180, 19.7.2000.
[2] EYVL L 303, 2.12.2000.

(2004/C 78 E/0027) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0922/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(24. maaliskuuta 2003)

Aihe: Serbian pääministerin murhasta johtuva rauhattomuus

Maaliskuun 12. päivänä murhattiin raakalaismaisesti Serbian pääministeri Zoran Djindjic. Näyttää siltä, että murha liittyy pääministerin aloittamaan taisteluun järjestäytynyttä rikollisuutta vastaan.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Mitä tietoja komissiolla on tämän rikoksen tekijöistä?

— Katsooko komissio, että unionin olisi autettava Serbian tasavaltaa näinä poliittisesti ja sosiaalisesti rauhattomina aikoina hätätilan vallitessa?

— Onko komissio valmis pidentämään rikollisuuden torjuntaan ja Serbian demokraattisten elinten vakauttamiseen myönnettävää tukea?

— Miten komissio voi sen tehdä?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(8. toukokuuta 2003)

Komissio on useissa yhteyksissä, muun muassa ulkosuhteista vastaavan komission jäsenen henkilökohtaisen vierailun aikana pääministeri Djindjicin murhan jälkeisenä päivänä ja puheenjohtaja Prodin osallistuessa hänen hautajaisiinsa tuominnut jyrkästi tämän kauhistuttavan teon ja ilmaissut voimakkaan tukensa Serbialle ja Montenegrolle tässä maan historian kriittisessä vaiheessa.

Komissiolla ei ole mahdollisuutta kommentoida Serbiassa kesken olevaa rikostutkintaa. Serbia on viime aikoina toteuttanut järjestäytynyttä rikollisuutta ja poliittisia äärisuuntauksia vastaan päättäväisiä toimia, jotka näyttävät tuottavan tulosta.

Komissio reagoi välittömästi keskustelemalla viranomaisten kanssa mahdollisesta lisäavusta, joka kasvattaisi unionin jo varsin runsasta tukea. Meidän on ilmeisesti tärkeä tehdä kaikki voitavamme Serbian ja Montenegron valtioliiton toimivuuden edellyttämien demokraattisten, poliittisten ja taloudellisten uudistusten tukemiseksi.

Esimerkkinä tästä jatkuvasta tuesta yhteisön vuoden 2003 vuotuiseen Serbian avustusohjelmaan (CARDS — 229 miljoonaa euroa vuonna 2003), joka on parhaillaan hyväksyttävänä, sisältyy oikeus- ja sisäasioihin sekä instituutioiden rakentamiseen liittyvää merkittävää tukea. Komissio on myös ilmoittanut mahdollisista muista tukitoimista, joihin kuuluvat makrotalouden rahoitustuki, tekninen neuvonta, jäsenvaltioiden toimien koordinointi ja paremmat mahdollisuudet käydä kauppaa, yhdessä Javier Solanan kanssa unionin ulkoministereille lähettämässään kirjeessä ennen 14. huhtikuuta 2003 pidettyä yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston kokousta.

(2004/C 78 E/0028) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1033/03**

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle

(28. maaliskuuta 2003)

Aihe: Nälänhätä Afrikassa

Komissio on varmaankin tietoinen äskettäin Nairobista lähetetystä tiedonannosta, jossa FAO ilmoitti, että 14 miljoonaa ihmistä — noin 63 miljoonasta asukkaasta — tarvitsee Etiopiassa kiireellisesti elintarvikeapua. Tähän mennessä nälänhädän torjumiseksi toimivat kansainväliset järjestöt ovat saaneet vain 40 prosenttia tarvittavasta vähimmäismäärästä. Varastot loppuvat kesäkuun aikana, vaikka apua vähennetään 12,5 kiloon viljaa henkeä kohden kuukaudessa. Eloonjäämisen kannalta välttämättömänä pidetty määrä olisi kuitenkin 15 kiloa. Prosentuaalisesti katsottuna tilanne on vielä pahempi Eritreassa, jonka 3,5 miljoonasta asukkaasta 2 miljoonalla ei ole riittävästi ruokaa. Nykyiset varastot riittävät enintään huhtikuun loppuun asti. Yli 28 prosenttia alle viisivuotiaista lapsista kärsii vakavasta aliravitsemuksesta. Lisäksi Eritreassa kuolee karja valtavaan kuivuuteen, joka on piinannut aluetta jo neljän vuoden ajan.

Voisiko komissio näin ollen:

1. antaa tietoja Etiopialle ja Eritrealle annetusta avusta?

2. kertoa, mitä aloitteita se on tehnyt tai aikoo tehdä yhteisymmärryksessä FAO:n kanssa tuotannon elvyttämiseksi, ottaen huomioon, että viljasadot ovat heikentyneet (4/5 vähemmän kuin edellisen vuosikymmenen keskituotanto)?

3. ilmoittaa, olisiko tämän tavoitteen saavuttamiseksi sen mielestä aiheellista edistää maanviljelijöiden kouluttamista käyttämään erityisesti maan muokkaukseen kehitettyä tekniikkaa?

4. kertoa, pitääkö se ensisijaisena edistää yhteistyössä kuivuudesta kärsivien maiden hallitusten ja muiden kansainvälisten humanitaaristen järjestöjen kanssa hankkeita, joiden tarkoituksena on pohjavesivarastojen tutkiminen ja mahdollinen hyödyntäminen?

5. ilmoittaa, onko komissiolla myös tätä tarkoitusta varten yhteistyötä kyseisillä Afrikan alueilla toimivien yleishyödyllisten järjestöjen kanssa varsinaisten humanitaarisen avun toimien lisäksi?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(8. toukokuuta 2003)

Komissio on kyllä tietoinen YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön raportista, joka koskee nykyistä Etiopian elintarvikekriisiä, vaikka se ei olekaan yhtä mieltä raportissa väitetystä kriisin koettelemien ihmisten määrästä (jota korjattiin Etiopian osalta 11,3 miljoonaan joulukuussa 2002) eikä tästä syystä myöskään perille saadun avun prosenttiosuudesta. Väite, jonka mukaan yli 28 prosenttia alle viisivuotiaista lapsista kärsii vakavasta aliravitsemuksesta Eritreassa on myös erittäin epäilyttävä ja on valitettavasti osoitus tiettyjen asianomaisten kumppaneiden taipumuksesta antaa liioiteltu kuva katastrofitilanteista.

Tästä huolimatta Afrikan sarven elintarvikekriisi on luonnollisesti hyvin todellinen, vaikka se ei — merkittävästi parantuneen ennakkovaroitusjärjestelmän ja rahoittajien runsaiden lahjoitusten ansiosta — olekaan kehittynyt katastrofaaliseksi nälänhädäksi, jollaisia on koettu aikaisemmin.

Komissio on itse osallistunut ennen näkemättömällä tavalla Etiopian ja Eritrean kriisin torjuntaan ja rahoittanut yhdessä jäsenvaltioiden kanssa noin 35—40 prosenttia arvioiden mukaan vuoden 2003 loppuun mennessä tarvittavasta elintarviketarpeesta. Taulukko lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

Erityisesti Etiopiaa koskeva komission hyvin tärkeä ensisijainen poliittinen tavoite on kuitenkin elintarviketurvan saavuttaminen, koska noin neljän tai viiden miljoonan etiopialaisen arvioidaan, hyväsatoiset vuodet mukaan lukien, jäävän vuosittain rakenteellisista syistä vaille elintarviketurvaa. Tästä syystä komissio on varannut 9. Euroopan kehitysrahaston määrärahoista Etiopialle 54 miljoonan euron määrärahan ohjelmiin, joilla tuetaan elintarviketurvaa. Tällä määrärahalla rahoitettavia ohjelmia nimetään ja arvioidaan parhaillaan, mutta niihin kuuluu todennäköisesti karjan terveyspalvelujen parantaminen, vedenjakelupisteiden saatavuuden parantaminen ja tuki viljan markkinointijärjestelmän parantamiselle.

Komissio toimii yhteistyössä ja jatkaa epäilemättä yhteistyötä puutteellisesta elintarviketurvasta kärsivissä Afrikan maissa toimivien hyväntekeväisyysjärjestöjen kanssa tukeakseen elintarviketurvan saavuttamista ja osallistuakseen luonnollisesti humanitaarisiin avustustoimiin.

(2004/C 78 E/0029) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1289/03**

esittäjä(t): Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) komissiolle

(4. huhtikuuta 2003)

Aihe: Valokuvausalan tuotteiden pääsyä Kiinan kansantasavallan markkinoille hankaloittavat WTO:ssa tehtyjen sopimusten vastaiset erityiset tuontitullit

Kiinan kansantasavalta on perinyt vuodesta 1997 lähtien tuontitullia valokuvausalan tuotteista. Jokaisesta tuoteyksiköstä (neliömetreittäin mitattuna) on maksettu paljoustullia Kiinan valuuttana juan renminbeinä.

Liityttyään Maailman kauppajärjestöön Kiinan kansantasavalta sitoutui asteittain korvaamaan paljoustullin arvotullilla. Sitoumus on kirjattu Euroopan unionin ja Kiinan väliseen bilateraaliseen sopimukseen sekä Kiinan Maailman kauppajärjestöön liittymisestä tehtyyn pöytäkirjaan. Tammikuussa 2002 Kiina ilmoitti kuitenkin, että se aikoo säilyttää valokuvausalan tuotteiden paljoustullit, mikä ei ole WTO:ssa tehtyjen sopimusten mukaista.

Vuonna 2002 Kiinan kansantasavalta sitoutui perimään tuontitullina 35 mm:n filmirullista 42 prosentin arvotullin. Todellisuudessa Kiina on kuitenkin perinyt 155 juan renminbin suuruista paljoustullia neliömetriltä, mikä vastaa 89 prosentin suuruista arvotullia. Paljoustulli ylittää siten sallitun määrän.

1. Tietääkö komissio, että tietyistä valokuva-alan tuotteista peritään paljoustulleja tuoteyksikköä kohden?

2. Katsooko komissio, että tullien avulla asetetaan epäoikeudenmukaisia esteitä, jotka eivät sovi yhteen Kiinalle WTO:n jäsenenä kuuluvien sitoumusten kanssa?

3. Onko komissio ottanut asian jo esille Kiinan kansantasavallan toimivaltaisten viranomaisten kanssa?

4. Jos on, niin mikä on heidän reaktionsa? Jos ei, niin miksi asiaa ei ole otettu esille? Aikooko komissio ryhtyä lähiaikoina toimiin asian suhteen?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(8. toukokuuta 2003)

1. Komissio on tietoinen Kiinan päätöksestä määrätä arvotullien sijaan erityistullit useille tuotteille, kuten valokuvausalan tuotteille. On huomattava, että vaikka Kiina soveltaa erityistulleja arvotullien sijaan, se ei sinänsä ole Kiinaa WTO:n jäsenenä koskevien sitoumusten vastaista (vaikka Kiinan sitoumukset — kiinteät tullit — on määritelty arvotulleina).

2. Kiina rikkoisi sitoumuksiaan, jos erityistullien soveltaminen johtaisi käytännössä korkeampiin tulleihin kuin arvotulleina on määritelty. Yhteydenotot joihinkin yrityksiin osoittivat, että tämä näyttää pitäneen paikkansa valokuvausalan tuotteisiin vuonna 2002 sovellettujen useiden erityistullien osalta.

3. Oltuaan joidenkin yritysten kanssa yhteydessä tästä asiasta komissio otti ongelman esille vuoden 2002 lopussa sekä kahdenkeskisesti Kiinan hallituksen kanssa että siirtymäkauden tarkastelumekanismin yhteydessä. Kyseessä on WTO:n mekanismi, joka perustettiin Kiinan liittyessä järjestön jäseneksi ja jonka tavoitteena on tarkastella vuosittain tapaa, jolla Kiina täyttää WTO:n jäsenyyteen liittyvät velvoitteensa.

On syytä huomauttaa, että saman asian on ottanut esille myös Japani, joka näyttää olevan Kiinan kauppakumppaneista se, jolla on turvattavanaan selvästi suurimmat juuri tähän aiheeseen liittyvät kauppaedut.

4. Kiinan viranomaiset ovat lupautuneet harkitsemaan vakavasti unionin ja Japanin pyyntöjä, joten odotamme näiden virallisten yhteydenottojen tuloksia.

(2004/C 78 E/0030) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1309/03**

esittäjä(t): Bill Newton Dunn (ELDR) komissiolle

(7. huhtikuuta 2003)

Aihe: Ihmisoikeusrikkomukset Laosissa

Komissio lienee tietoinen Laosissa jatkuvista ihmisoikeusrikkomuksista ja varsinkin kristittyjen kohtelusta.

1. Onko komissio esittänyt vastalauseen Laosin hallitukselle?

2. Onko komissiolla muita suunnitelmia tilanteen korjaamiseksi?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(8. toukokuuta 2003)

Komissio on tietoinen raporteista, joiden mukaan uskonnollista ilmaisunvapautta rajoitetaan edelleen Laosissa, mukaan lukien kristittyjen ryhmien raportit niiden vainoamisesta ja/tai pidätyksistä uskonnon vuoksi.

Tämä tapahtuu riippumatta siitä, että perustuslaissa taataan ”oikeus ja vapaus uskoa tai olla uskomatta”. Suvaitsevaisuus uskonnon harjoittamista kohtaan vaihtelee eri alueilla. Uskovaisten sekä heidän hengellisten johtajiensa pidätyksistä ja vangitsemisista ilman syytteitä on raportoitu. Joitakin kristittyjä on tuomittu oikeudessa, koska he ovat lietsoneet ”yhteiskunnallista levottomuutta”. Joissakin raporteissa mainitaan myös uskonnollisten ryhmien vaikeudet perustaa uusia paikkoja uskonnon harjoittamista varten tiettyihin maakuntiin. Joissakin osissa maata sekä katoliset että protestantit voivat avoimesti harjoittaa uskontoaan.

Komissio seuraa tiiviisti tätä ja muita kysymyksiä, jotka liittyvät ihmisoikeuksiin Laosissa, sekä ottaa ongelmia toistuvasti esille yhteisön ja Laosin kahdenvälisissä tapaamisissa. Komissio osallistuu myös täysin kaikkiin unionin yhteydenottoihin, joiden tarkoituksena on välittää huolenaiheitamme Laosin viranomaisille.

Komissio on täysin sitoutunut korostamaan tarvetta vahvistaa kansalaisoikeuksien ja poliittisten oikeuksien kunnioittamista Laosissa mukaan lukien ilmaisun-, kokoontumis-, yhdistymis- ja uskonnonvapaus. Tämän kevään aikana komissio avaa edustuston Laosin Vientianessa. Tämä lisää mahdollisuuksia käydä Laosin hallituksen kanssa entistä syvällisempää ja rakentavampaa vuoropuhelua ihmisoikeuskysymyksistä.

(2004/C 78 E/0031) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1409/03**

esittäjä(t): Othmar Karas (PPE-DE) komissiolle

(14. huhtikuuta 2003)

Aihe: Euroopan yritysverotuksen uudistaminen

Euroopan yhdentymisen ensisijainen tavoite on jäsenvaltioiden hyvinvoinnin edistäminen tavaroiden ja muiden tekijöiden vapaan liikkumisen esteitä poistamalla. Veropolitiikan alalla haasteet tavoitteen saavuttamiseksi Euroopan sisämarkkinoilla ovat suuret. Yhteisössä on tehtävä sellaisia veropolitiikkaa koskevia aloitteita, että verotusjärjestelmät tukevat sisämarkkinoiden tehokasta toimintaa.

Parlamentti on erittäin tietoinen hankaluuksista, joita 15 (pian 25) erilaista verotusjärjestelmää aiheuttavat erityisesti pienille yrityksille, sekä näistä johtuvista rajat ylittävää taloudellista toimintaa haittaavista tekijöistä ja esteistä. Parlamentti pitää valitettavana sitä, että yritykset joutuvat maksamaan erilaisista arvonlisäverotussäännöksistä aiheutuvat tappiot ja erilaisten yritysverotusjärjestelmien sekä lukuisten kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehtyjen sopimuksien hallinnoinnista aiheutuvat suuret kustannukset.

Minkä aikataulun ja mitä välitavoitteita komissio on asettanut tämän kiistellyn kysymyksen ratkaisemiselle?

Mitä mahdollisuuksia ja vaikeuksia komissio näkee seuraavien tavoitteiden täytäntöönpanossa:

— Euroopan unionin verotuspaketin hyväksyminen ja täytäntöönpano (verotuksen aukkojen tukkiminen, suorilla ulkomaisilla investoinneilla ja erilaisilla emo- ja tytäryhtiöitä koskevilla järjestelyillä saavutettavien verotusetujen poistaminen)

— yritysverotusjärjestelmien koordinoiminen veronkiertoa koskevien kansainvälisten mahdollisuuksien vähentämiseksi (siirtohinnoittelu)

— pääoma- ja henkilöyhtiöiden sekä yksityisten elinkeinonharjoittajien yhtäläinen verotus

— yrityksen omistajanvaihdokseen liittyvän verotaakan keventäminen

— kaikkia pieniä ja keskisuuria yrityksiä, myös henkilöyhtiöitä, koskevan pilottihankkeen täytäntöönpano, jonka mukaan yritykset maksavat veronsa (yritysverot ja tuloverot) siinä maassa, jossa ne toimivat

— kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehtyjen sopimusten mukauttaminen Euroopan unionissa

— arvonlisäveroilmoituksen tekeminen ulkomailta saaduista myyntivoitoista siinä maassa, jossa yritys toimii, mikäli yrityksellä ei ole vakituista haaraliikettä ulkomailla

— arvonlisäverotusjärjestelmää koskevien säännösten täydellinen yhdenmukaistaminen

— arvonlisäverojen palauttamisen varmistaminen kohtuullisen määräajan kuluessa (kahdeksannen arvonlisäverodirektiivin uudistaminen)

— alennettua arvonlisäveroa koskevan kokeilun jatkaminen työvoimavaltaisilla palvelualoilla ja kokeilun laajentaminen kaikille arvonlisäverollisille aloille?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(23. toukokuuta 2003)

Komissio on tehnyt joukon aloitteita, joiden tavoitteena on käsitellä sisämarkkinoilla nykyisin esiintyviä verotuksellisia ongelmia ja parantaa näin markkinoiden yleistä toimivuutta ja tehokkuutta. Arvoisan parlamentin jäsenen tulisi erityisesti ottaa huomioon erilaiset toimet, joita komissio toteuttaa julkaistuaan tiedonantonsa ”Kohti sisämarkkinoita, joilla ei ole veroesteitä — Strategia yhtenäistetyn yhtiöveropohjan luomiseksi yritysten EU:n laajuista toimintaa varten” ([1]) ja ”Strategia sisämarkkinoiden arvonlisäverojärjestelmän toiminnan parantamiseksi” ([2]). Tässä työssään komissio ottaa erityisesti huomioon järjestelmästä pk-yrityksille aiheutuvat hallinnolliset ongelmat ja kustannukset sen noudattamisesta. Komissio on esimerkiksi käynnistämässä järjestelmän noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia koskevaa hyvin kattavaa tutkimusta, jonka kohderyhmään kuuluu 3 000 eurooppalaista yritystä. Tutkimuksen toivotaan tuovan mukanaan uutta tietoa kustannuksista, joita tarve noudattaa 15 erilaista verotusjärjestelmää aiheuttaa yrityksille ja mitkä ovat näiden kustannusten pääasialliset syyt.

On tärkeää huomata, että useimmat komission tekemistä tai tulevista ehdotuksista edellyttävät jäsenvaltioiden yksimielistä hyväksyntää. Siksi komissio ei pysty antamaan tarkkaa aikataulua niiden täytäntöönpanosta.

Yksityisten aloitteiden osalta voidaan kuitenkin tehdä seuraavat huomiot:

— ”Euroopan unionin verotuspaketin hyväksyminen ja täytäntöönpano (verotuksen aukkojen tukkiminen, suorilla ulkomaisilla investoinneilla ja erilaisilla emo- ja tytäryhtiöitä koskevilla järjestelyillä saavutettavien verotusetujen poistaminen)”. Komissio on avustanut puheenjohtajavaltiota sen laatiessa verotuspakettia koskevia lopullisia päätelmiä haitallisen verokilpailun poistamiseksi. Yhden jäsenvaltion tekemää varausta lukuun ottamatta veropaketista on päästy sopimukseen. Erityisesti haitallisen verokilpailun poistamiseen yritysverotustoimenpiteiden avulla tähtäävien yritysverotusta koskevien menettelysääntöjen laatimistyö kyseisen jäsenvaltion yleistä tasoa alhaisemman verotustason korjaamiseksi on saatettu onnistuneesti päätökseen.

— ”Yritysverotusjärjestelmien koordinoiminen veronkiertoa koskevien kansainvälisten mahdollisuuksien vähentämiseksi (siirtohinnoittelu)”: Komission aloitteesta vuonna 2002 perustetulla EU:n yhteisellä siirtohinnoittelufoorumilla jäsenvaltioiden hallintojen ja yritysmaailman korkean tason veroasiantuntijat tutkivat parhaillaan mahdollisia tapoja puuttua sisämarkkinoiden siirtohinnoitteluongelmiin. Foorumi jättää työstään loppukertomuksen vuoden 2004 lopulla.

— ”Pääoma- ja henkilöyhtiöiden sekä yksityisten elinkeinonharjoittajien yhtäläinen verotus”: Henkilöyhtiöihin ja yksityisiin elinkeinonharjoittajiin sovelletaan enimmäkseen henkilöverotusta koskevia lakeja. Kuten komission tiedonannossa ”Euroopan unionin veropolitiikan ensisijaisista tavoitteista tulevina vuosina ([3])” sanotaan, ”toissijaisuusperiaatteen mukaisesti verotuksen taso on kuitenkin kyseisellä alalla [välitön verotus] jäsenvaltioiden päätettävissä”, jos jäsenvaltioiden lait ovat EY:n perustamissopimuksen periaatteiden mukaiset.

— ”Yrityksen omistajanvaihdokseen liittyvän verotaakan keventäminen”: Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti yksityisessä omistuksessa olevat yritykset kuuluvat yleensä jäsenvaltioiden päätäntävaltaan, kunhan nämä noudattavat perustamissopimuksessa määrättyjä velvoitteitaan. Tämä koskee erityisesti perintöveroa. Vuonna 1994 komissio julkaisi kuitenkin pk-yritysten luovutuksia koskevan tiedonannon 94/1069/EY ja vuonna 1998 sen täytäntöönpanoa koskevan suosituksen 98/C93/02. Tätä aihetta on pohtinut lähemmin asiantuntijaryhmä, jonka loppuraportti julkaistiin heinäkuussa 2002 (4). Raportissa esitellään jäsenvaltioiden pk-yritysten luovutusten helpottamiseksi toteuttamat toimenpiteet ja tehdään ehdotuksia jatkotoimenpiteiksi. Asiantuntijoiden työtä seurasi hanke, jonka tavoitteena on auttaa jäsenvaltioita edistymään komission suosituksen täytäntöönpanossa ja toimimaan asiantuntijaryhmän ehdotusten mukaisesti. Tämän hankkeen tulokset julkistetaan pian.

— ”Kaikkia pieniä ja keskisuuria yrityksiä, myös henkilöyhtiöitä, koskevan pilottihankkeen täytäntöönpano, jonka mukaan yritykset maksavat veronsa (yritysverot ja tuloverot) siinä maassa, jossa ne toimivat”: Osallistuttuaan onnistuneeseen työpajaan asianomaisten toimijoiden kanssa joulukuussa 2002 komissio käynnisti kuulemismenettelyn, jonka tarkoituksena on tämän pilottihankeen mahdollinen toteuttaminen. Määräaikaa vastausten antamiseksi yksityiskohtaiseen kuulemisasiakirjaan on pidennetty 30. huhtikuuta 2003 asti. Analyysi vastauksista julkistetaan myöhemmin. Komissio aikoo raportoida tätä kuulemista ja siihen liittyvää sisäistä työtä koskevista päätelmistään lokakuun 2003 vaiheilla julkaistavassa tiedonannossa. Tiedonannossa raportoidaan myös muista yritysverotusta koskevaan tutkimukseen (5) ja vuoden 2001 tiedonantoon (1) liittyvistä yksityiskohdista.

— ”Kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehtyjen sopimusten mukauttaminen Euroopan unionissa”: Komissio on täysin tietoinen monista ja monimutkaisista ongelmista, jotka liittyvät sisämarkkinoilla voimassa oleviin kaksinkertaisen verotuksen estämistä koskeviin sopimuksiin. Vuodeksi 2004 on suunnitteilla tätä aihetta koskeva komission aloite, jonka tarkoituksena on sovittaa yhteen jäsenvaltioiden kaksinkertaista verotusta koskevat politiikat yhteisön kehykseksi. Mahdollisiin lähestymistapoihin sisämarkkinoiden kaksinkertaista verotusta ja ristiriitaisuuksia yhteisön lainsäädäntöön nähden koskevien sellaisten ongelmien ratkaisemiseksi, joita ei ole riittävästi ratkaistu kahdenvälisillä sopimuksilla, kuuluvat muun muassa monenvälisen verosopimuksen tekeminen kaikkien jäsenvaltioiden kesken ja unionin verosopimusmallin laatiminen.

— ”Arvonlisäveroilmoituksen tekeminen ulkomailta saaduista myyntivoitoista siinä maassa, jossa yritys toimii, mikäli yrityksellä ei ole vakituista haaraliikettä”: Mekanismi, jolla säädetään useissa jäsenvaltioissa tapahtuvan liiketoiminnan yksikertaisesta kirjaamisesta ja ilmoittamisesta, on vasta hyväksytty sovellettavaksi Euroopan ulkopuolisiin yrityksiin, jotka myyvät sähköisen kaupankäynnin menetelmin digitaalisessa muodossa olevia tuotteita unionissa oleville kuluttajille. Tämä mekanismi otetaan käyttöön 1. heinäkuuta 2003. Komissio ja jäsenvaltiot seuraavat tarkasti tämän mekanismin toimivuutta voidakseen päätellä sen tehokkuuden sekä mahdollisen sovellettavuuden muuhun liiketoimintaan ja EU:n yritysten hyväksi.

— ”Arvonlisäverotusjärjestelmää koskevien säännösten täydellinen yhdenmukaistaminen”: Komissio on aloittanut eurooppalaisten yritysten laajan kuulemisen arvonlisäverotukseen liittyvien velvoitteiden yksinkertaistamista ja nykyaikaistamista koskevan tutkimuksen tuloksista. Tämän kuulemismenettelyn tuloksista riippuen komissio arvioi, onko tästä aiheesta tehtävä lainsäädäntöaloite.

— ”Arvonlisäverojen palauttamisen varmistaminen kohtuullisen määräajan kuluessa (kahdeksannen arvonlisäverodirektiivin uudistaminen)”: Komissio teki kesäkuussa 1998 ehdotuksen kahdeksannessa direktiivissä määritellyn menettelyn korvaamisesta verovelvollisten oikeudella saada arvonlisäveron palautetuksi suoraan kausi-ilmoituksella, jonka ne tekevät sille valtiolle, johon ne ovat sijoittautuneet. Ehdotus on nyt neuvoston käsiteltävänä.

— ”Alennettua arvonlisäveroa koskevan kokeilun jatkaminen työvoimavaltaisilla palvelualoilla ja kokeilun laajentaminen kaikille arvonlisäverollisille aloille”: Komissio aikoo tehdä ennen kesää 2003 alennettua arvonlisäveroa koskevan ehdotuksen, jossa otetaan huomioon tämän kokeilun tulokset.

(1) KOM(2001) 582 lopullinen.
(2) KOM(2000) 348 lopullinen.
(3) KOM(2001) 260 lopullinen.
(4) http://europa.eu.int/comm/enterprise/entrepreneurship/support_measures/transfer_business/best_project.htm
(5) SEC(2001) 1681.

(2004/C 78 E/0032) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1431/03**

esittäjä(t): Pierre Jonckheer (Verts/ALE) komissiolle

(24. huhtikuuta 2003)

Aihe: Hiiliavolouhos Leónin pohjoisosassa (Valle de Lacianan alue, Espanja)

Kastilia ja Leónin ympäristö- ja maankäyttöneuvosto antoi 14. kesäkuuta 1999 myönteisen ympäristövaikutusarvioinnin Fonfrían avolouhoksesta entistämissuunnitelmassa ja valvontasuunnitelmassa ehdotettujen toimien perusteella, koska näiden toimien katsottiin voivan myötävaikuttaa nykytilanteen parantamiseen siten, että maanpinnan muoto ja profiili vastaisivat alkuperäistä.

Mielestäni tällainen toiminta ei ole sallittavaa, koska siinä ei ole otettu huomioon monia seikkoja ([1]).

a) Ensinnäkin louhoksesta louhitaan 18 579 705 kuutiometriä hiiltä, josta 3 500 000 menee kahdelle läjitysalueelle. Tällä hetkellä tarpeeton maa-aines johdetaan pitkin vesireittiä, jossa sijaitsee Fonfrían lähde, minkä vuoksi se on kadonnut jätteiden joukkoon, vaikka kyseessä on lähde, jota on suojeltava ehdotettujen korjaavien toimenpiteiden mukaisesti.

b) Toiseksi on todettava, että pohjoinen läjitysalue suunniteltiin metsittämisalueelle, joka on toteutettu yhteisön varoilla.

c) Kolmanneksi ympäristövaikutustutkimuksessa ei viitata ekologisesti erittäin arvokkaisiin pieniin järviin eikä useisiin lähteisiin, joista mainitaan vain Fonfría. Siinä ei myöskään viitata lukuisten purojen muuttumiseen tai katoamiseen eikä erikokoisten nuorten tammien muodostamaa laajaa metsäaluetta, joka on seurausta monista tulipaloista (Orallon vuorilla).

d) Lisäksi ympäristövaikutusarviointi on tehty irrallisena, ikään kuin kyseessä olisi vain yksi kaivos, ottamatta huomioon muiden kaivosten (kuten Feixolin) läheistä sijaintia, jo toteutettuja hakkuita ja käynnissä, viranomaisten käsittelyssä ja tutkinnassa olevia hakkuita. Lopputuloksena on laaja, useita kilometrejä pitkä hakkuualue ja tuhansia tuhottuja hehtaareja.

Voiko komissio tutkia tässä kysymyksessä esitetyt seikat? Eikö komissio katso, että louhoksen toiminta olisi lopetettava ja vaadittava siitä kärsineen ympäristön palauttamista ennalleen ja saatujen EU:n varojen maksamista takaisin ([2])?

([1]) Lacianan luonnonsuojeluyhdistys on esittänyt Euroopan komissiolle yksityiskohtaiset asiakirjat 18. toukokuuta, 9. heinäkuuta ja 10. lokakuuta 2002, arkistonumero 2001/4914, SG(2001) A/10264. Ks. myös kirjallinen kysymys E-1892/02.

([2]) Komission oman vahvistuksen mukaan MSP-yritys on saanut hiilisuunnitelman vuonna 1998 tapahtuneesta käynnistymisestä lähtien miljardeja pesetoja Kastilia ja Leónin aluehallitukselta. Tuet oli mukautettu EHTYn päätökseen. Nämä tuet ovat kuitenkin ristiriitaisia LIFE-hankkeiden yhteydessä vuosina 1992—1996 saatujen, ruskeakarhupopulaation ja sen elinympäristön säilyttämiseen Kantabrian vuoristossa suunnattujen tukien kanssa (8 625 266 ecua, joista EU maksoi 75 prosenttia).

(2004/C 78 E/0033) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1432/03**

esittäjä(t): Pierre Jonckheer (Verts/ALE) komissiolle

(24. huhtikuuta 2003)

Aihe: Hiiliavolouhos Leónin pohjoisosassa (Valle de Lacianan alue, Espanja)

Kastilia ja Leónin ympäristö- ja maankäyttöneuvosto antoi 14. kesäkuuta 1999 myönteisen ympäristövaikutusarvioinnin Fonfrían avolouhoksesta entistämissuunnitelmassa ja valvontasuunnitelmassa ehdotettujen toimien perusteella, koska näiden toimien katsottiin voivan myötävaikuttaa nykytilanteen parantamiseen siten, että maanpinnan muoto ja profiili vastaisivat alkuperäistä.

Mielestäni tällainen toiminta ei ole sallittavaa, koska siinä ei ole otettu huomioon monia seikkoja [1].

a) Ensinnäkään tutkimus ei täytä 5. lokakuuta 1995 annetun säädöksen 209/1995 vaatimuksia, koska hankkeen suunnittelijaryhmän jäsenillä ei ole tämän säädöksen edellyttämiä tutkintoja (biologi tai ympäristöinsinööri).

b) Toiseksi on todettava, että vaikka 21. kesäkuuta 1990 annetussa säädöksessä 108/1990 vahvistetaan ruskeakarhun suojelu Kastilia ja Leónin autonomisella alueella sekä hyväksytään ruskeakarhun elvyttämissuunnitelma ja vaikka 30. maaliskuuta 1990 annetussa kuninkaan asetuksessa 439/1990 ruskeakarhu julistetaan katoamisvaarassa olevaksi suojelluksi lajiksi, karhun elinympäristössä sallitaan avolouhokset.

c) Kolmas seikka on se, että Kastilia ja Leónin aluehallituksen itse tehtäväksi antamassa tieteellisessä tutkimuksessa [2] vahvistetaan, että avolouhokset ovat erityisen haitallisia tällä alueella, koska aluetta pidetään ruskeakarhun elintärkeänä vaellusreittinä Kantabrian vuoristossa. Ruskeakarhu tappoi 22. toukokuuta 2002 vasikan alle 500 metrin päässä louhoksen sisäänkäynnistä ja alle kilometrin päässä itse louhoksesta.

d) Lisäksi on jätetty huomioimatta louhoksen läheisessä tammimetsikössä sijaitseva metsojen, jotka ovat suojeltuja direktiivin 79/409/ETY [3] nojalla, soidinalue. Direktiivin 92/43/ETY [4] nojalla suojeltuihin muihin lajeihin (luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin) ei myöskään kiinnitetä huomiota.

Voiko komissio tutkia tässä kysymyksessä mainitut seikat? Onko komissio käynnistänyt rikkomusmenettelyn Espanjaa vastaan ympäristövaikutusarvioinnin ja elinympäristön ja lajien suojelua koskevan yhteisön lainsäädännön noudattamatta jättämisen vuoksi?

---

(1) Lacianan luonnonsuojeluyhdistys on esittänyt Euroopan komissiolle yksityiskohtaiset asiakirjat 18. toukokuuta, 9. heinäkuuta ja 10. lokakuuta 2002, arkistonumero 2001/4914, SG(2001) A/10264. Ks. myös kirjallinen kysymys E-1892/02.

(2) A. Fernándezin, J. Navesin ja E. Garcían 2001 laatima tutkimus ruskeakarhulle kriittisistä alueista ja hoitoyksiköistä Leónin länsipuolella, tarkistus ja ehdotukset. Alan tärkeimmät asiantuntijat, myös Leónin yliopiston eläinbiologian professori Francisic J. Purroy, vahvistavat saman.

(3) EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

(4) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1431/03 ja E-1432/03

(26. kesäkuuta 2003)

Komissio ei voi vaatia jäsenvaltioita keskeyttämään tutkimuksen kohteena olevaa hanketta. Komissio on kuitenkin hyväksynyt tässä asiassa sovellettavien menettelysääntöjen puitteissa kaikki toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yhteisön oikeutta noudatetaan esillä olevassa asiassa. Tutustuttuaan erityisesti näissä kirjallisissa kysymyksissä kuvattuihin seikkoihin useiden valitusten kautta komissio on pyytänyt Espanjan viranomaisia kertomaan havainnoistaan yhteisön lainsäädännön soveltamisesta esillä olevaan asiaan.

Komissio analysoi parhaillaan Espanjan viranomaisten lähettämää vastausta voidakseen päättää toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että Espanjan viranomaiset noudattavat esillä olevassa asiassa yhteisön oikeutta, erityisesti tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annettua neuvoston direktiiviä 85/337/ETY [1], sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston 3. maaliskuuta 1997 antamalla direktiivillä 97/11/EY [2], ja luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. kesäkuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/43/ETY [3]. Analysoidessaan Espanjan viranomaisten toteuttaman ympäristövaikutusten arviointiraportin sisältöä komissio ottaa erityisesti huomioon parlamentin jäsenen kysymyksessä E-1431/03 mainitsemat seikat.

---

(1) EYVL L 175, 5.7.1985.

(2) EYVL L 73, 14.3.1997.

(3) EYVL L 206, 22.7.1992.

(2004/C 78 E/0034) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1435/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(24. huhtikuuta 2003)

Aihe: Kolmannen maailman maiden lisääntyvä riippuvuus työvoiman muutosta rikkaisiin maihin ja tulojen siirrot rikkaista maista

1. Onko komissio perehtynyt 2. huhtikuuta 2003 julkaistuun maailmanpankin "Global Development Finance" -tiedotteeseen, joka käsittelee vierastyöläisten rikkaissa teollisuusmaissa hankkimien tulojen siirtoa perheenjäsenille, jotka edelleen elävät kolmannen maailman maissa? Tulojen siirrot ja ulkomailta käsin tehdyt investoinnit ovat välttämättömiä rahoituslähteitä kehitysmaille ja luovat enemmän vakautta kuin tavanomaiset tuet.

2. Onko komissio tietoinen siitä, että kyseiset rahoituslähteet kattavat suuria rahasummia? Vierastyöläisten ansaitsemien tulojen siirrot kaikista rikkaista maista ovat nousseet vuoden 2000 64,5 miljardista eurosta 74 miljardiin euroon vuonna 2002. Vuonna 2002 EU:n jäsenvaltioista siirretyt rahamäärät (miljardeina USA:n dollareina) jakaantuivat seuraavasti: Saksa 8,2; Belgia 8,1; Ranska 3,9; Luxemburg 3,1; Italia 2,6; Espanja 2,2; Alankomaat 1,5; Yhdistynyt kuningaskunta 1,3.

3. Miten komissio suhtautuu maailmanpankin tutkijan Dilip Rathan päätelmiin, joiden mukaan maahanmuutosta voi olla maailmassa paljon etua ja että rikkaiden maiden olisi helpotettava mahdollisuuksia muuttaa maasta toiseen? Katsooko komissio, että on mahdollista ottaa huomioon kyseinen näkemys, silloin kun tilanpuute aiheuttaa ongelmia ja eri kulttuureja edustavien väestöryhmien välillä esiintyy jännitteitä? EU:n jäsenvaltioissa on tapana sallia, että vain rajallinen määrä maahanmuuttajia otetaan sellaisiin työtehtäviin, joita paikalliset asukkaat eivät tee riittävässä määrin.

4. Miten EU voi vaikuttaa siihen, että kolmannen maailman maiden riippuvuus EU:n työmarkkinoilla hankituista tuloista ei enää lisäänny? Eikö olisi suotavampaa edistää suoraan talouskasvua kolmannen maailman maissa? Nykyisin edistetään talouskasvua EU:ssa ja tuotto sijoitetaan kolmansiin maihin.

Lähde: Alankomaalainen päivälehti "De Volkskrant" 3. huhtikuuta 2003.

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(19. kesäkuuta 2003)

1. Komissio on tietoinen kyseisestä maailmanpankin raportista. Siinä on maailmanpankin tutkijan Dilip Rathan kirjoittama luku, jonka otsikko on "Työntekijöiden rahalähetykset: tärkeä ja vakaa ulkoisen kehitysapurahoituksen lähde".

2. Komissio on pannut merkille, että raportissa mainitaan nämä luvut.

3. Raportissa todetaan, että työvoiman liikkuvuuden helpottaminen lähtö- ja kohdemaiden välillä on ehkäpä kaikkein tärkein — ja ristiriitaisin — kehitysmaihin kohdistuvien rahalähetysvirtojen lisäyskeino. Tämä voi olla totta mutta ei ole komission näkemyksen mukaan itsessään syy lisätä työvoiman liikkuvuutta kansainvälisesti. Kansainvälinen muuttoliike voi kehitysmaiden näkökulmasta johtaa negatiiviseen "aivovuoto"-ilmiöön, kuten on jo tapahtunut useilla aloilla ja alueilla (esim. lääkärin ammatissa Afrikan maissa). Nettovaikutus ei kehitysmaissa välttämättä ole negatiivinen, koska rahalähetykset ja verkostovaikutukset (liikesuhteet, investoinnit, tekninen apu, koulutustuki jne.) tasapainottavat jossakin määrin ammattitaitoisten työntekijöiden maastamuuton aiheuttamia tuotannonmenetyksiä, mutta siirtolaisuuskysymystä on silti hoidettava hyvin. Unionilla on hyvin tunnettuja sisäisiä syitä olla kannattamatta täysin vapaita kansainvälisiä työvoimamarkkinoita. Unionin siirtolaispolitiikka perustuu nyt ja tulevaisuudessa siirtolaisuuden hallinnan käsitteeseen, mikä mahdollistaa muun muassa synergiaetujen luomisen kehitysyhteistyö- ja siirtolaispolitiikan tavoitteiden välille.

Yksi nimenomaan muuttajien rahojen lähettämiseen liittyvä osatekijä, johon voidaan — kehitysyhteistyön yhteydessä — antaa mielekästä tukea, on rahalähetysten tekeminen halvemmiksi ja luotettavammiksi. Raportissa mainitaan, että rahalähetysten kustannukset ovat usein yli 20 prosenttia. Näiden kustannusten pienentäminen alle 10 prosenttiin tuottaisi raportin mukaan vuodessa 3,5 miljardin euron säästön siirtotyöläisille.

4. Voimakkaan ja kestävän kasvun edistäminen kehitysmaissa itsessään on yksi unionin ulkopolitiikan painopisteistä, jota tuetaan ympäri maailman useilla eri rahoitusavun ja teknisen avun välineillä. Komissio on hiljattain antamassaan tiedonannossa "Siirtolaisuuskysymykset osaksi Euroopan unionin politiikkaa suhteissa unionin ulkopuolisiin maihin" [1] esittänyt useita asiaan liittyviä politiikan osa-alueita, kuten kehitysmaiden tuotteiden tosiasiallisen pääsyn helpottaminen EU:n markkinoille, etelä—etelä-suuntaisen kauppavaihdon tehostaminen, kehitysmaihin suuntautuvien ulkomaisten investointien kehittäminen, tehtävien ulkoistamisen edistäminen teollisuusmaista kehitysmaihin (erityisesti tietotekniikassa ja tutkimus- ja kehitystoiminnassa), sellaisten siirtolaisten, jotka haluavat edistää lähtömaansa taloudellista ja sosiaalista kehitystä (hankkimatta sieltä pysyvää asuinpaikkaa), paluun mahdollistaminen jne. Työntekijöiden rahalähetykset voivat osaltaan lisätä ja vakiinnuttaa kasvua vastaanottajamaissa, mitä tukee se, että lähetettyjä varoja käytetään entistä enemmän investointeihin.

[1] KOM(2002) 703 lopullinen.

(2004/C 78 E/0035) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1483/03**

esittäjä(t): Johanna Boogerd-Quaak (ELDR) komissiolle

(23. huhtikuuta 2003)

Aihe: Lentomatkustajien tietoturva ja 4. maaliskuuta 2003 annettu yhteinen julistus

Yhdysvaltalaisen lain vuoksi lentoyhtiöitä on velvoitettu maaliskuun alkupuolelta lähtien antamaan kaikenlaista tietoa matkustajistaan, tai niille määrätään korkeat sakkorangaistukset. Komissio on antanut Yhdysvalloille tätä asiaa koskevan yhteisen julistuksen.

Katsooko komissio, että yhteisön tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan olisi kyse jaetusta toimivallasta?

Jos katsoo, milloin komissio on ilmoittanut asiasta jäsenvaltioille?

Millä tavalla jäsenvaltioille ilmoitetaan tätä alaa koskevasta viimeaikaisesta kehityksestä?

Osallistuivatko jäsenvaltiot jollain tavalla 4. maaliskuuta 2003 annettua yhteistä julistusta koskevaan päätöksentekoon?

Onko Yhdysvaltain laki vastoin jonkun jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä?

Jos on, minkä jäsenvaltion, ja mitä vaikutuksia siitä aiheutuu?

Ovatko jotkut jäsenvaltiot tehneet erikseen tätä asiaa koskevia sopimuksia Yhdysvaltojen kanssa?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(22. toukokuuta 2003)

Lentoyhtiöille asetettu velvoite antaa matkustajien henkilötietoja Yhdysvaltojen viranomaisille, on visainen kysymys, joka kuuluu tietyiltä osin yhteisön toimivaltaan. Lentoyhtiöiden taloudelliseen toimintaan liittyvä henkilötietojen käsittely kuuluu niinikään selkeästi yhteisön oikeuden piiriin, mikäli Yhdysvaltojen viranomaisten pyytämiä tietoja voidaan pitää henkilötietoina.

Komissio on vuodesta 2002 alkaen tiedottanut jäsenvaltioille tilanteesta neuvoston työryhmien, etenkin liikenneasioita käsittelevän, mutta myös muiden, kuten transatlanttisia suhteita käsittelevän ryhmän kokouksissa. Komissio on myös hankkinut yksityiskohtaista tietoa direktiivin 95/46/EY [1] 31 artiklalla perustetulle komitealle, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista. Tiedot toimitettiin 12. joulukuuta 2002 ja 21. helmikuuta 2003. Komissio esitti sittemmin pysyvien edustajien komitealle tilannekatsauksen asiasta helmikuussa 2003 niiden keskustelujen yhteydessä, jotka käytiin arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta yhteisestä julistuksesta.

Jäsenvaltiot eivät olleet suoraan osallisina yhteiseen julistukseen johtaneessa prosessissa. Komissio painottaa kuitenkin, että julistuksen tarkoituksena on yksinomaan määritellä sellainen tapa neuvotella Yhdysvaltojen viranomaisten kanssa, jonka avulla päästään yhteisön oikeuden mukaiseen ratkaisuun. Tässä asiassa komissio on kiinnittänyt erityistä huomiota eurooppalaisten lentoyhtiöiden tilanteeseen, jossa niihin kohdistuu kahden erilaisen oikeusjärjestelmän ristiriitaiset vaatimukset ja jossa niitä uhkaavat raskaat taloudelliset seuraamukset, viime kädessä jopa laskeutumisoikeuksien epääminen Yhdysvalloissa.

Komission kaavailema ratkaisu perustuu direktiivin 95/46/EY 25 artiklan 6 kohtaan. Mainitun säännöksen nojalla komissio voi todeta, että tiettyyn kolmanteen maahan toimitetuille tiedoille taataan kyseisessä maassa suojan riittävä taso. Lisäksi edellytetään, että jäsenvaltiot osallistuvat päätösmenettelyyn direktiivin 95/46/EY 31 artiklassa perustetussa komiteassa. Toisin sanoen komitean on annettava lausuntonsa ehdotetuista toimenpiteistä komiteamenettelystä annettujen sääntöjen mukaisesti.

Komissio ei ole verrannut tarkemmin Yhdysvaltojen lainsäädäntöä jäsenvaltioiden kansalliseen lainsäädäntöön tutkiakseen, missä määrin ehdotetut toimenpiteet aiheuttavat hankaluuksia direktiivin 95/46/EY vaatimusten noudattamiselle. Jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen on tietysti oltava yhdenmukaisia kyseisen direktiivin kanssa.

Komissiolla ei ole tietoa sopimuksista, joita jäsenvaltiot ovat mahdollisesti tehneet Yhdysvaltojen kanssa.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta, EYVL L 281, 23.11.1995.

(2004/C 78 E/0036) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1550/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(7. toukokuuta 2003)

Aihe: Puolan tiedotusvälineiden omistajavaihdoksen yhteydessä tehtyjen pääomasiirtojen riittämätön valvonta ja Puolan mahdollinen suosiminen uutena EU:n jäsenvaltiona

1. Onko Puolan hallitus pyytänyt rahoitusta eräältä päivälehdeltä lupaamalla tehdä lakimuutoksen, jolla helpotetaan päivälehden mahdollisuutta ottaa haltuunsa televisioyrityksiä?

2. Onko kysymyksessä 1 mainittu rahoitus myönnetty Puolan valtionkassaan, josta sitä voidaan käyttää hallituksen ja parlamentin määräämiin tarkoituksiin ja jota voidaan seurata hallituksen talousarviossa ja varainhoitovuoden tilinpäätöksessä, vai päätyivätkö nämä varat yksityishenkilöille ja/tai järjestöille, joita kansalaiset eivät tunne?

3. Jos on toimittu vastoin Puolan lainsäädäntöä, käsitelläänkö asiaa tuomioistuimessa, vai onko poliisin poliittisen paineen vuoksi rajoitettava kuulusteluja ja tutkimuksia, jonka vuoksi asian käsittelystä luovutaan todisteiden puuttuessa?

4. Komission jäsen Günter Verheugen korosti 10. huhtikuuta 2003 alankomaalaisessa tv-ohjelmassa "Spel zonder grenzen" (KRO-kanava) Puolan suurta asukasmäärää samanaikaisesti vuonna 2004 yhteisöön liittyvään muuhun yhdeksään valtioon verrattuna. Tarkoittiko se, että Puolan jäsenyydelle annetaan erityisasema? Voiko tämän aseman myöntäminen johtaa siihen, että Puolaan suhtaudutaan joustavammin kuin muihin yhteisöön liittyviin valtoihin, jos toimitaan yhteisön säännöksien vastaisesti?

5. Arvioidaanko Puolaa samoilla kriteereillä kuin muita uusia jäsenvaltioita, jotka ovat tähän mennessä noudattaneet sitoumuksia paremmin?

6. Minkä perusteella komission jäsen Günter Verheugen katsoo, että Puola noudattaa unioniin 1. toukokuuta 2004 liittyessään täysin EU:n lainsäädäntöä? Mitä takeita on siitä, että tämä toteutuu määräajassa? Mihin toimiin komissio ryhtyy estääkseen korruptioon palaamisen 1. toukokuuta 2004 jälkeen?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(19. kesäkuuta 2003)

Komissio seuraa tiiviisti Puolan liittymisneuvotteluissa tekemien sitoumusten toteuttamista. Tämä koskee audiovisuaalialan lakiin tehtävää muutosta, johon parlamentin jäsen ensimmäisessä kysymyksessään viittaa, ja kaikkia muitakin Puolan kanssa käytävien neuvottelujen aiheena olevia alueita.

Komissio ei kuitenkaan voi arvostella "Rywin-gate"-korruptiotapausta, johon kolmessa ensimmäisessä kysymyksessä viitataan. Puolan oikeusviranomaiset tutkivat parhaillaan tapausta tiiviisti. Yleinen syyttäjä on saanut työnsä päätökseen, ja hänen odotetaan toimittavan tuloksensa asiaankuuluvalle tuomioistuimelle muutaman päivän kuluessa. Sillä aikaa Puolan parlamentin erityistutkimuskomitea jatkaa tapauksen tutkimista. Komissio voi vain pahoitella, että lahjontayrityksiä on voitu tehdä tällaisessa mittakaavassa, mutta se toteaa myös, että Puolan viranomaiset käsittelevät tapausta tällä hetkellä avoimesti ja päättäväisesti.

Kysymyksiin 4 ja 5 liittyen komissio haluaa korostaa, että liittymisneuvotteluja on käyty kymmenen ehdokasvaltion kanssa ja niiden tekemien sitoumusten toteutumista on seurattu ja seurataan täysin puolueettomasti mitään ehdokasvaltiota suosimatta. Seurantaprosessiin on neuvottelujen aikana sovellettu ja sovelletaan edelleenkin samoja arvosteluperusteita.

Viimeiseen kysymykseen voidaan vastata, että komissio totesi lokakuussa 2002 antamassaan määräaikaiskertomuksessa Puolan edistymisestä liittymisvalmisteluissa [1] Puolan täyttävän vuodesta 2004 lähtien kaikki kolme liittymisen perustetta (politiikkaan, talouteen ja yhteisön säännöstöön liittyvät). Jäsenvaltiot totesivat, että laajentuminen toteutuu 1. toukokuuta 2004. Kuten edellä selostettiin, komissio seuraa tiiviisti kaikkien ehdokasvaltioiden edistymistä. Kokonaisvaltainen seurantakertomus, jossa esitellään seurantaprosessin tulokset, luovutetaan parlamentille ja neuvostolle ja julkaistaan vuoden 2003 marraskuun alussa. Kyseisen kertomuksen perusteella komissio voi tarpeen mukaan harkita suojalausekkeita tietyillä erityisalueilla.

[1] http://europa.eu.int/comm/enlargement/report2002/pl_en.pdf

(2004/C 78 E/0037) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1551/03**

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(7. toukokuuta 2003)

Aihe: Asbestia sisältävien tuotteiden merkitseminen

Neuvoston 19. syyskuuta 1983 antamaan direktiiviin 83/478/ETY [1] sisältyy erityissäännöksiä, jotka velvoittavat varustamaan asbestia sisältävät tuotteet niiden vaarallisuudesta varoittavalla merkinnällä.

Olen kuitenkin havainnut, että Portugalissa asbestia sisältäviin tuotteisiin kuten kipsikartonkiin ei ole lisätty tällaista varoitusta, vaikka niitä myydään suurelle yleisölle.

Missä vaiheessa on kyseisen direktiivin saattaminen osaksi Portugalin lainsäädäntöä?

Miksi direktiiviä ei noudateta?

[1] EYVL L 263, 24.9.1983, s. 33.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(17. kesäkuuta 2003)

Syyskuun 19. päivänä 1983 annettu neuvoston direktiivi 83/478/ETY, jolla muutettiin viidennen kerran tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annettua direktiiviä

76/769/ETY (asbesti), saatettiin osaksi Portugalin kansallista lainsäädäntöä 14. tammikuuta 1987 annetulla säädöksellä ("Decreto-Lei n. 28/87 de 14/01/1987. Limita a comercialização e a utilização do amianto e dos produtos que o contenham, Diário da República I Série n. 11 de 14/01/1987 Página 183").

Portugali on näin ollen noudattanut velvollisuutta saattaa direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä, erityisesti ne säännökset, jotka koskevat asbestia sisältävien tuotteiden merkintöjä (direktiivin 83/478/ETY liite II).

On kuitenkin tärkeää huomata, että edelleen voimassa olevasta liitteestä II poiketen direktiivin 83/478/ETY liite I ei enää ole voimassa. Direktiiviä 83/478/ETY on myöhemmin muutettu ([1]) tai mukautettu ([2]) ([3]) useilla direktiiveillä, joiden johdosta 1. tammikuuta 2005 kaikki asbestikuidut ovat kiellettyjä (lukuun ottamatta elektrolyysilaitteiden kalvoja). Asbestipohjaisen kuitusementin markkinoille saattaminen on jo kielletty unionissa lukuun ottamatta krysotiiliä sisältävää sementtiä.

Direktiivin 83/478/ETY säännösten (merkinnät) vahvistaminen ja myöhemmät muutokset kansallisessa lainsäädännössä ovat pääasiassa asianomaisen jäsenvaltion vastuulla. Komission vastuulla on kuitenkin varmistaa, että EY:n perustamissopimuksen määräyksiä ja toimielinten niiden nojalla toteuttamia toimenpiteitä sovelletaan, direktiivit mukaan luettuna. Näin ollen komissio ottaa yhteyttä Portugalin viranomaisiin varmistaakseen, että nämä ryhtyvät tarpeellisiin toimenpiteisiin kyseisen direktiivin panemiseksi täytäntöön.

([1]) EYVL L 375, 31.12.1985; saatettu osaksi Portugalin kansallista lainsäädäntöä ("Decreto-Lei n. 138/88 de 22.4.1988").
([2]) EYVL L 363, 31.12.1991; saatettu osaksi Portugalin kansallista lainsäädäntöä ("Decreto-Lei n. 228/94 de 13.9.1994").
([3]) EYVL L 142, 5.6.1999; ei vielä saatettu osaksi Portugalin kansallista lainsäädäntöä.

(2004/C 78 E/0038) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1568/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(8. toukokuuta 2003)

Aihe: Slovakian rautatieverkon matkustajaliikenteen palveluiden voimakas supistuminen EIP:n vuonna 1999 myöntämään lainaan liittyvien salaisten ehtojen seurauksena

1. Onko komissio tietoinen siitä, että Euroopan investointipankki (EIP) myönsi vuonna 1999 Slovakian hallitukselle 120 miljoonan euron lainan ja että vasta myöhemmin on käynyt ilmi, että EIP lienee liittänyt yksipuolisesti lainaan ehdon, jonka mukaan matkustajapalveluita on supistettava merkittävästi lopettamalla liikennöinti 32 rataosuudella vuonna 2002?

2. Pitääkö komissio realistisena mahdollisuutta, että jokin yksityinen yritys ottaa hoitaakseen matkustajaliikenteen lopetettavilla yhteyksillä ilman lisätukea valtiolta tappioiden korvaamiseksi ja voiton tuottamiseksi?

3. Onko komissio tietoinen siitä, että lokakuussa 2001 eivät ainoastaan Slovakian hallitus ja Slovakian rautatieyhtiö ZSR kieltäytyneet antamasta tietoja lainaan liittyvistä ehdoista kansainväliselle ympäristöjärjestölle Friends of the Earth, vaan että huolimatta marraskuussa 2000 julkistamastaan uudesta tiedotuspolitiikasta myös EIP vaikeni niistä viitaten muiden osapuolten velvollisuuteen tiedottaa asiasta?

4. Pitääkö komissio asianmukaisena sitä, että salassapitoa esiintyy sellaisten lainojen seurauksista, jotka on viranomaisille myöntänyt julkisen vallan omistama pankki ja jotka vaikuttavat merkittävästi kyseisten viranomaisten toimintaan? Onko se sovitettavissa yhteen tavanomaisen EU:ssa harjoitetun parlamentaarisen demokratian toimivuuden ja sen edellyttämän avoimuuden kanssa?

5. Ovatko tämän lainan seuraukset yhteensopivat sen komission politiikan kanssa, jonka tarkoituksena on edistää rautatieliikennettä ja estää se, että uusissa jäsenvaltioissa tapahtuu tarpeeton siirtyminen rautatieliikenteestä maantieliikenteeseen?

6. Mihin toimiin komissio ryhtyy tukeakseen tulevan jäsenvaltion Slovakian mahdollisuuksia säilyttää julkinen palvelutarjonta rautateiden henkilöliikenteen osalta?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(19. kesäkuuta 2003)

1. Komissio ei ole tietoinen väitetyistä Euroopan investointipankin (EIP) Slovakian hallitukselle vuonna 1999 myöntämää lainaa koskevista salaisista ehdoista.

Komissiolta pyydettiin lausuntoa ehdotuksesta pankin perussäännön 21 artiklan mukaisesti, ja se antoi puoltavan lausunnon hankkeesta ennen sen esittelemistä pankin hallintoneuvostolle. Komissiolla on myös edustaja pankin hallintoneuvostossa, joka hyväksyi 20. heinäkuuta 1999 Slovakian rautatieyhtiölle ZSR:lle myönnettävän 200 miljoonan euron lainan Slovakian rautatieverkoston parantamiseen ja nykyaikaistamiseen sekä rautatiekaluston hankkimiseen.

EIP antoi 26. heinäkuuta 1999 lehdistötiedotteen lainan allekirjoittamisesta. Tiedote on pankin verkkosivuilla osoitteessa (http://www.eib.org/news/press/press.asp?Press=1026).

EIP ei koskaan määrää lainaehtoja yksipuolisesti: EIP ja mahdolliset lainansaajat neuvottelevat aina tasavertaisina kumppaneina lainasopimusten ehdoista. Tämän lainan ehdot perustuivat riippumattomiin tutkimuksiin sekä Slovakian hallituksen rakennemuutosta koskeviin toimintasuunnitelmiin, joilla se halusi pikaisesti vakauttaa uudelleen maan rautatiepalveluiden talouden.

2. ZSR on jaettu yhteisön direktiivien mukaisesti infrastruktuurista vastaavaksi julkiseksi laitokseksi (ZSR) ja liiketoimintaa harjoittavaksi yritykseksi (ZS). Jako perustui 18. lokakuuta 2000 päivättyyn hallituksen päätöslauselmaan, jonka parlamentti hyväksyi ja joka tuli voimaan 1. tammikuuta 2002. Matkustajapalveluista vastaava ZS on kokonaan valtion omistuksessa oleva osakeyhtiö. On totta, että ZS hyötyy valtion vuotuiseen talousarvioon sisältyvistä toimintatuista, ja tilanteen vaatiessa onkin Slovakian hallituksen tehtävä laajentaa tätä tukijärjestelmää koskemaan yksityisiä liiketoimintaa harjoittavia yrityksiä.

Komissio ei ole tietoinen olosuhteista, joissa Slovakian viranomaiset aikovat siirtää rautatiematkustajapalveluiden hyödyntämisen toiselle rautatieyritykselle. Yleisesti voidaan kuitenkin todeta, että yritykset eivät todennäköisesti ota hoitaakseen palveluita, joita ne eivät oman arvionsa mukaan pysty hyödyntämään.

3. Komissio ei ollut tietoinen väitteestä, jonka mukaan Slovakian hallitus ja Slovakian rautatieyhtiö ZSR päättivät olla antamatta Friends of Earth -ympäristöjärjestölle tietoja lainaehdoista.

Mitä tulee EIP:n kieltäytymiseen tietojen antamisesta, komission käsityksen mukaan pankki tosiaankin sai vuosina 1999 ja 2000 Friends of Earth -järjestöltä (ja CEE Bankwatchilta) pyynnön antaa tietoja ZSR:lle myönnetyn lainan ehdoista ja kieltäytyi antamasta niitä ilman sopimuksen muiden osapuolten suostumusta. EIP katsoo, että sillä on vaitiolovelvollisuus asiakkaansa asioista, eikä se paljasta luottamuksellisia tietoja. Pankki käsittelee parhaillaan uudelleen Friends of the Earth -järjestön pyyntöä (päivätty 3. toukokuuta 2003) ja on välittänyt sen lainansaajalle.

4. Komission yleissääntönä on, että se pyytää kaikkia ehdokasvaltioita lisäämään avoimuutta ja tiedonsaantimahdollisuuksia. Slovakiassa tuli tammikuussa 2001 voimaan vapaata tiedonsaantia koskeva laki, joka lisäsi julkisen toiminnan avoimuutta ja tehosti korruption vastaista taistelua. Kuten vuoden 2002 määräaikaiskertomuksessa todettiin, kansalaisten tietoisuus on lisääntynyt mutta salassapidettäväksi katsottujen asiakirjojen yhtenäinen kohtelu hallintoelimissä näyttää olevan edelleen vaikeaa. Tätä asiaa seurataan yhä liittymistä edeltävässä vaiheessa yleisen seurannan yhteydessä.

Vastaavasti EIP edellyttää, että lainansaajat antavat tietoja yhteisön asiaankuuluvan lainsäädännön mukaisesti. Avoimuudesta muissa liiketoimintaan tai politiikkaan liittyvissä asioissa päättävät kuitenkin lainansaajat itse. Jos lainansaaja eli Slovakian hallitus päättää julkistaa pankin allekirjoittaman rahoitussopimuksen tietoja, EIP ei komission käsityksen mukaan esitä mitään vastalauseita.

5. Valkoisessa kirjassaan Eurooppalainen liikennepolitiikka vuoteen 2010: valintojen aika ([1]) komissio esitteli tavoitteensa säilyttää rautatiekuljetusten osuuden liikennemuodoista vuonna 2010 vuoden 1998 tasoilla. Rautatiekuljetusten kilpailun lisäämiseksi ja tämän tavoitteen saavuttamiseksi rautatieyhtiöiden on noudatettava muutetun direktiivin 91/440/ETY ([2]) vaatimuksia. Siinä säädetään, että rautatieyrityksiä on johdettava kaupallisiin yhtiöihin sovellettavien periaatteiden mukaisesti. Tämä vaatimus koskee myös viranomaisten kanssa julkisesta palvelusta sopimuksen solmineiden rautatieyritysten palveluja sekä rautatieyritysten jäsenvaltion asianomaisten viranomaisten kanssa sopimia velvoitteita.

Laina oli pankin ensimmäinen operaatio Slovakian rautatiealalla. Hankkeen etuna oli, että rautatieyritys pystyisi lisäämään kilpailukykyä suhteessa tiekuljetuksiin ottaen huomioon, että viimeksi mainitut ovat lisääntyneet huomattavasti KIE-maissa. Tämä on unionin tavoite, jota pankki tukee koko 25 maan unionissa. EIP:n tuki rautatiehankkeille (16,4 miljardia euroa) on viiden viime vuoden aikana ollut tosiaankin suurempi kuin sen tuki maakuljetusalan hankkeille (13 miljardia euroa). Edut olivat myös Slovakian liittymistä valmistelevan kumppanuuden ehtojen mukaisia. Niissä korostettiin erityisesti parannusten tarvetta, joihin kuuluivat Euroopan laajuisten verkostojen liikenneväylät ja rautatiealan rakennemuutos.

6. Julkisten palvelujen sopimuksista ja velvoitteista säädetään muutetulla direktiivillä 1191/69/ETY ([3]). Slovakia ei ole pyytänyt liittymisneuvottelujen aikana poikkeusta tästä asetuksesta.

Komissio haluaa vielä korostaa, että se on antanut ehdotuksen ([4]) uudeksi asetukseksi julkisia palveluhankintoja koskevista sopimuksista, mikä vahvistaa viranomaisten vastuuta pyrkiä takaamaan kansalaisilleen riittävät ja tehokkaat julkiset liikennepalvelut. Asetuksella säädetään myös avointen tarjouskilpailujen järjestämisestä julkisista palveluhankintasopimuksista. Tämän lähestymistavan on nykyisissä jäsenvaltioissa todettu lisäävän tehokuutta (ja siten tehokkaampaa julkisten varojen käyttöä) ja suurentavan kannatusta. Ehdotus on parhaillaan neuvoston tarkasteltavana.

([1]) KOM(2001) 317 lopullinen (EYVL C 240 E, 28.8.2001).

([2]) Direktiivi 91/440/ETY, annettu 29 päivänä heinäkuuta 1991 (EYVL L 237, 24.8.1991), sellaisena kuin se on muutettuna parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/12/EY, annettu 26 päivänä helmikuuta 2001, yhteisön rautateiden kehittämisestä (EYVL L 75, 15.3.2001).

([3]) Neuvoston asetus 1191/69/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1969 (EYVL L 156, 28.6.1969), sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1893/91, annettu 20 päivänä kesäkuuta 1991, julkisten palvelujen käsitteeseen rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteessä olennaisesti kuuluvia velvoitteita koskevista jäsenvaltioiden toimenpiteistä (EYVL L 169, 29.6.1991).

([4]) Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rautateiden, maanteiden ja sisävesien henkilöliikenteeseen liittyviä julkisen palvelun vaatimuksia ja julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekemistä koskevista jäsenvaltioiden toimista (KOM(2002) 107 lopullinen — 2000/0212(COD)), (EYVL C 151 E, 25.6.2002).

(2004/C 78 E/0039) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1596/03**

esittäjä(t): Regina Bastos (PPE-DE) komissiolle

(6. toukokuuta 2003)

Aihe: Portugalissa Ponte de Limassa sijaitsevan Schuh-Union-yrityksen sulkeminen

Saksalainen kenkätehdas Schuh-Union sulki 30. huhtikuuta 2003 Ponte de Liman tehdasyksikkönsä, ja yli 180 työntekijää joutui työttömäksi. Yrityksen hallinto ilmoitti työntekijöille tehtaan lopullisesta sulkemisesta sisäänkäynnin luo kiinnitetyllä yksinkertaisella tiedotteella.

Yritys oli tehnyt sopimuksen, jossa vakuutettiin, että yritys jäisi Ponte de Limaan ainakin 20 vuodeksi, mutta 12 vuoden toiminnan jälkeen se sulkee ovensa.

Yrityksen hallinto on esittänyt syyksi tilauskannan puutteen, mutta itse asiassa kyseiset tilaukset oli siirretty muihin tehdasyksiköihin Romaniaan ja Turkkiin, joissa työvoima on halvempaa.

Schuh-Union sulki jo toukokuussa 2002 Maian tehdasyksikön Portugalissa tarkoituksenaan siirtää tuotanto Romaniaan, minkä vuoksi 460 työntekijää jäi työttömäksi. Samaan aikaan yrityksen hallinto ilmoitti, että kyseisen yksikön sulkemisen ansiosta Ponte de Liman yksikkö voitaisiin pitää täysin toiminnassa eikä henkilökuntaa vähennettäisi.

Kuitenkin lokakuussa 2002 Schuh-Union sulki Ponte de Liman yksikön leikkaus- ja ompeluosaston, minkä vuoksi 172 työntekijää irtisanottiin välittömästi.

On korostettava, että 97 prosenttia kyseisen tehtaan työntekijöistä on 40—50-vuotiaita naisia, joilla on luonnollisesti suuria vaikeuksia löytää muuta työtä etenkin kunnasta, jossa tarjonta on hyvin vähäistä.

Pyydän komissiolta seuraavia tietoja:

— Onko Schuh-Union-yritykselle myönnetty yhteisön tukia?

— Jos on, mitkä ovat yritystä koskevien tukien määrät, myöntämispäivämäärät ja ehdot?

Michel Barnier'n komission puolesta antama täydentävä vastaus

(30. syyskuuta 2003)

Komissio ilmoittaa parlamentin jäsenelle, että Schuh-Union-yritys ei ole saanut tukea Euroopan sosiaalirahastosta. Sen sijaan yritys on saanut Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) rahoitusta yhteensä 199 431 000 Portugalin escudoa (kokonaismenot 280 735 000 Portugalin escudoa). Kyseessä on kaksi hanketta, joista toinen hyväksyttiin 12. marraskuuta 1992 PNICIAP-ohjelmassa ja toinen 2. maaliskuuta 1998 elinkeinotoiminnan nykyaikaistamista koskevassa ohjelmassa.

Jäsenvaltio myönsi nämä tuet osana komission hyväksymää tukijärjestelmää. Jäsenvaltion on varmistettava, että kilpailua koskevia yhteisön sääntöjä noudatetaan. Komissio pyytää Portugalin viranomaisia tarkastamaan, että Schuh-Union-yritykselle myönnetyn tuen osalta noudatetaan voimassa olevia sääntöjä.

Yritysten sijaintipaikasta vastaavat ensi sijassa yritysjohtajat. Ohjelmakauden 2000—2006 uusien asetusten mukaan jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava, että rakennerahastoista tuettuja hankkeita ei muuteta merkittävästi, "tuotantotoimen sijainnin muuttuminen" mukaan luettuna, viiden vuoden kuluessa tuen myöntämistä koskevan päätöksen tekemisestä [1]. Komission 10. maaliskuuta 1998 antamien alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen mukaan investoinnin on sisällyttävä yrityksen varoihin ja luotujen työpaikkojen on säilyttävä vähintään viiden vuoden ajan siitä hetkestä lähtien, jolloin tukea saanut investointi on toteutettu.

[1] Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 (21. kesäkuuta 1999) 30 artiklan 4 kohdan b alakohta.

(2004/C 78 E/0040) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1670/03**

esittäjä(t): María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle

(19. toukokuuta 2003)

Aihe: Komission myöntämä lupa Natura 2000 -suojelualueita vahingoittaville hankkeille

Espanjan lehdistö uutisoi huhtikuun lopussa näyttävästi komission päätöksestä myöntää taloudellisista syistä lupa kolmelle ympäristöä voimakkaasti kuormittavalle hankkeelle. Lehdissä viitattiin Rotterdamin

(Hollanti) sataman laajennustöihin, Nordrheinin hiilikaivosalueen (Saksa) rakentamissuunnitelmaan sekä uuden rautatien, Botniabanan, rakennushankkeeseen Ruotsissa. Lehdistön mukaan EU:n viranomaiset ovat myöntäneet, että kaikilla kolmella hankkeella tulee olemaan haitallisia seurauksia Natura 2000 -suojelualueille.

Päätös on aiheuttanut huolta kansalaisten ja ympäristöaktivistien keskuudessa. Minkä tahansa ympäristöllisesti tärkeän alueen tuhoaminen on vakavaa, mutta vielä vakavampaa on Euroopan unionin omasta päätöksestä perustettujen Natura 2000 -suojelualueiden tuhoaminen taloudellisista syistä.

Yhteisön rahastoasetusten mukaan hankkeille, jotka aiheuttavat vahinkoa suojelualueille tai ympäristölle muuten, ei voida myöntää tukea.

Voisiko komissio vahvistaa tai kiistää kolmesta edellä mainitusta hankkeesta julkaistut tiedot?

Saavatko kyseiset hankkeet jonkinlaista yhteisön rahallista tukea?

Pystyykö komissio takaamaan, että se on asianmukaisesti noudattanut määräystä etsiä ympäristön kannalta kestäviä vaihtoehtoja kaikissa edellä mainituissa tapauksissa?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(30. heinäkuuta 2003)

Komissio antoi 24. huhtikuuta 2003 neljä lausuntoa luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY ([1]) (nk. luontotyyppidirektiivin) 6 artiklan 4 kohdan perusteella. Lausunnot koskevat Prosper Hanielin hiilikaivoksen yleiskaavaa lähellä Bottropia (Pohjois-Rein-Westfalenissa), teollisuusalueen suunnitteluhanketta lähellä Siegeniä/Freudenbergia (Pohjois-Rein-Westfalenissa), Rotterdamin sataman laajennustöitä ja Botniabanan rautatien rakennushanketta (Nordmalingista Uumajaan (Ruotsissa).

Direktiivin 92/43/ETY 6 kohdan 4 kohdan mukaan suunnitelma tai hanke voidaan toteuttaa Natura 2000 -suojelualueelle aiheutuvien vaikutusten arvioinnin kielteisestä tuloksesta huolimatta, jos se on perusteltua yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien sosiaaliset tai taloudelliset syyt. Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarvittavat korvaavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että Natura 2000:n yleinen kokonaisuus säilyy yhtenäisenä. Jos kyseisellä alueella on ensisijaisesti suojeltava luontotyyppi ja/tai laji, ja jos ihmisen terveyteen tai yleiseen turvallisuuteen tai ensisijaisen tärkeisiin suotuisiin vaikutuksiin ympäristöön liittyviä näkökohtia ei voida todeta, hanke on perusteltu, komission lausunnon mukaan, yleisen edun kannalta pakottavista syistä.

Komissio voi vahvistaa, että kaikista parlamentin jäsenen mainitsemista kolmesta hankkeesta annettiin myönteinen lausunto 24. huhtikuuta 2003. Lausunnoissa todettiin, että kyseiset kehityshankkeet voidaan toteuttaa yleisen edun kannalta pakottavista syistä sillä ehdolla, että kaikki tarvittavat korvaavat toimenpiteet toteutetaan sen varmistamiseksi, että Natura 2000:n yleinen kokonaisuus säilyy yhtenäisenä. Trupbachin/Siegenin lähellä olevan teollisuusalueen suunnitteluhankkeelle ei myönnetty lupaa, koska tässä tapauksessa vaihtoehtoisia ratkaisuja eikä korvaavien toimenpiteiden toteuttamista ole käsitelty tyydyttävällä tavalla. Komission kaikki neljä lausuntoa sisältävät tarvittavat tiedot hankkeista, niiden vaikutuksista, vaihtoehtoisista ratkaisuista ja suunnitelluista korvaavista toimenpiteistä. Komissio kehottaa parlamentin jäsentä tutustumaan lausuntojen sisältöön lisätietojen saamiseksi myöntäviin päätöksiin johtaneista syistä.

Kaikissa kolmessa parlamentin jäsenen mainitsemassa tapauksessa noudatetaan luontotyyppidirektiivin 6 artiklan 4 kohdan säännöksiä Natura 2000 -suojelualueeseen haitallisesti vaikuttavien hankkeiden hyväksymisestä. Komissio on antanut kyseisistä hankkeista myönteisen lausunnon. Tämän vuoksi ei ole mitään laillista estettä sille, etteivät hankkeet voisi saada yhteisön rahoitusta, mikäli Euroopan unionin muuta ympäristölainsäädäntöä noudatetaan. Komissio ei tähän mennessä ole saanut asiaan viittaavia tutkintapyyntöjä.

([1]) EYVL L 206, 22.7.1992.

(2004/C 78 E/0041) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1687/03**

esittäjä(t): Inger Schörling (Verts/ALE) komissiolle

(21. toukokuuta 2003)

Aihe: ”Botniabanan”-rautatie Uumajanjoen suistossa

Kuten komissio hyvin tietää, ”Botniabanan”-rautatie uhkaa Uumajanjoen Natura 2000 -aluetta, jossa pesii useita lintulajeja ja jossa sijaitsee useita tärkeitä luontotyyppejä.

Saamieni tietojen mukaan toteuttamiskelpoisia vaihtoehtoja olisi länsipuolella, jolloin vältettäisiin tavaraliikenteen kulku Uumajan keskustan läpi, ja itäpuolella, jolloin vältettäisiin Uumajan keskustan ”umpikujailmiö”. Mitä mieltä komissio on näistä ratkaisumalleista?

Vuonna 1998 toteutetun ympäristövaikutusten arvioinnin täydellisyydestä on esitetty epäilyksiä. Onko komissio sitä mieltä, että Ruotsin viranomaisten toteuttama arviointi on direktiivin 85/337/ETY ([1]) (muutettu direktiivillä 97/11/EY ([2])) säännösten mukainen? Katsooko komissio, että ympäristövaikutusten arviointi antaa kaikki tarvittavat tiedot rautatien todennäköisen kehittämisen vaikutuksista ympäristöön ja arvioidaanko siinä täysin kaikki mahdolliset ratkaisut vaihtoehtoisten reittien suhteen? Katsooko komissio, että ehdotus 10 000 vesilinnun pesimäalueen siirtämisestä neljän kilometrin päähän on tieteellisesti järkevä suositus? Katsooko komissio, että ympäristövaikutusten arvioinnin johtopäätöksillä on takanaan tieteellistä näyttöä?

Miten komissio arvioisi seuraavia kahta seikkaa: vaihtoehtoiset reitit ja mahdolliset ongelmat ympäristövaikutusten arvioinnin suhteen? Käsittelevätkö komission asianomaiset yksiköt yhdessä näitä kysymyksiä? Onko komissio edellä mainittujen seikkojen vuoksi huolissaan siitä, että Ruotsi saattaa rikkoa luontotyypeistä, linnuista ja ympäristövaikutusten arvioinnista annettuja direktiivejä?

Erittäin luotettavat tahot ovat osoittaneet todeksi sen, että Ruotsin viranomaisten tekemät melulaskelmat kaupungin ja Uumajanjoen suistosta ovat huomattavan alimitoitetut. Näiden laskelmien melutasot ovat huomattavasti alhaisemmat kuin 1990-luvulla Ruotsissa tehdyissä mittauksissa, joissa arvioitiin satojen rautatieyhteyksien melutasoa. Onko komissio harkinnut tämän vähintään 15 db(A):n suuruisen lisämelun vaikutuksia suistoalueen lintuihin?

([1]) EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.
([2]) EYVL L 73, 14.3.1997, s. 5.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(25. heinäkuuta 2003)

Komissio on tietoinen parlamentin jäsenen esittämistä asioista. Komissio antoi 24. huhtikuuta 2003 Ruotsin hallituksen pyynnöstä hanketta koskevan lausunnon luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY ([1]) (jäljempänä luontotyyppidirektiivi) 6 artiklan 4 kohdan perusteella.

Direktiivin 92/43/ETY 6 kohdan 4 kohdan mukaan suunnitelma tai hanke voidaan toteuttaa Natura 2000 -suojelualueelle aiheutuvien vaikutusten arvioinnin kielteisestä tuloksesta huolimatta, jos se on perusteltua yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien sosiaaliset tai taloudelliset syyt. Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarvittavat korvaavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että Natura 2000:n yleinen kokonaisuus säilyy yhtenäisenä. Jos kyseisellä alueella on ensisijaisesti suojeltava luontotyyppi ja/tai laji, ja jos ihmisen terveyteen tai yleiseen turvallisuuteen tai ensisijaisen tärkeisiin suotuisiin vaikutuksiin ympäristöön liittyviä näkökohtia ei voida todeta, hanke on perusteltu komission lausunnon mukaan yleisen edun kannalta pakottavista syistä.

Edellä mainitussa lausunnossa komissio hyväksyi Ruotsin hallituksen huomautuksen siitä, että vaihtoehtoiset reitit vaikuttavat hankkeen talouteen siten, ettei reittejä voida pitää taloudellisesti toteuttamiskelpoisina. Komissio päätyi näin ollen toteamaan, että ehdotettu reitti on ainoa toteuttamiskelpoinen ratkaisu.

Komissio katsoi lisäksi, että ehdotetut korvaavat toimenpiteet eivät sellaisinaan ole riittäviä korvaamaan hankkeen aiheuttamia kielteisiä vaikutuksia Natura 2000 -alueelle. Korvaaviin toimenpiteisiin pitäisi sisältyä käyttösuunnitelman laatiminen Natura 2000 -alueille. Suunnitelmassa pitää luoda kehykset korvaavien toimenpiteiden toteuttamista koskeville pitkän aikavälin tavoitteille ja alueiden käytölle tulevaisuudessa. Korvaaviin toimenpiteisiin pitää lisäksi sisältyä Ruotsin hallituksen sitoumus, jossa se takaa toimenpiteille tarvittavat varat ja niiden tehokkaan täytäntöönpanon, ylläpidon ja valvonnan tavoitteiden saavuttamiseksi.

Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY (YVA-direktiivi), sellaisena kuin se on muutettuna 3. maalikuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY, osalta komissio on tutkinut, noudattaako Ruotsin viranomaisten tekemä YVA-direktiivin vaatimuksia. Tutkittuaan muut valitukset väitetyistä yhteisön lainsäädännön rikkomisista komissio katsoi, ettei ympäristövaikutusten arviointia koskevaa direktiiviä ole rikottu. Ruotsin viranomaisten tehtävänä on vastata hankkeen tulevista ympäristövaikutusten arvioinneista ja varmistaa, että arviointi tehdään täydellisesti ja ennen hankkeen kehittämisluvan myöntämistä.

(1) EYVL L 206, 22.7.1992.

(2004/C 78 E/0042) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1688/03**

esittäjä(t): Anders Wijkman (PPE-DE) komissiolle

(21. toukokuuta 2003)

Aihe: Ladia Galaskan tieverkon rakentaminen Acehissa (Indonesia)

Leuserin ekosysteemialue sodasta kärsivässä Acehin maakunnassa Indonesiassa on tunnettu luontonsa biologisesta monimuotoisuudesta, jonka ansiosta se on yksi maailman tärkeimmistä suojelualueista ja joka tukee sen ympärillä asuvan yli neljän miljoonan ihmisen kestävän kehityksen mukaista elämää. Euroopan unioni on vuosien ajan tukenut suojelupyrkimyksiä, viime aikoina etenkin Leuserin kehitysohjelman puitteissa. EU:n maakohtainen strategia Indonesialle vuosiksi 2002—2006 asettaa etusijalle hyvän hallinnon ja luonnonvarojen suojelun sekä kestävän kehityksen mukaisen hoidon.

Acehin hallitus haluaa rakentaa Ladia Galaskaksi kutsutun laajan tieverkon Leuserin ekosysteemin halki. Tämä johtaisi alueen vähittäiseen tuhoutumiseen, koska laittomat hakkuut ja uhanalaisten lajien salametsästys helpottuisivat ja alueen tulviminen olisi vääjäämätön kehitys, kuten viimeaikaiset kokemukset ovat osoittaneet. Tiehanke ei ole läpäissyt oikeudenmukaista, objektiivista ja kattavaa ympäristövaikutusten arviointiprosessia, ja hanke rikkoo lukuisia ympäristölakeja ja -asetuksia.

Vaikka Indonesian presidentti Megawati Sukarnoputria onkin määrännyt tiehankkeen uudelleen tarkasteltavaksi, taistelu Leuserin ekosysteemin suojelusta on pahasti kesken.

1. Kun otetaan huomioon EU:n investoinnit alueeseen, EU:n strategiset prioriteetit Indonesiassa ja EU:n Göteborgissa esittämä sitoumus biologisen monimuotoisuuden katoamisen pysäyttämiseksi, voisiko komissio ilmoittaa, mitä se aikoo tehdä Ladia Galaskan tieverkon rakentamisen estämiseksi?

2. Koska komissio on sitoutunut ympäristönäkökohtien sisällyttämiseen politiikkansa kaikille aloille, voisiko se vakuuttaa, ettei Leuserin ekosysteemiä vahingoittaville hankkeille anneta rahoitusta?

3. Aikooko komissio käyttää vaikutusvaltaansa Indonesian hallituksen, Acehin maakunnan hallituksen ja paikallisten alueviranomaisten suhteen, jotta infrastruktuurihankkeita koskevaa lainsäädäntöä noudatettaisiin?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(20. kesäkuuta 2003)

Komissio on hyvin tietoinen Acehissa sijaitsevan Leuserin alueen ekologisesta merkityksestä ja on siksi tukenut alueen suojelemista "Leuser Development Programme" -ohjelman kautta (yhteisön antama tuki on 31 000 000 euroa).

Komissio on myös kannustanut ja tukenut "Leuser International Foundation" -säätiön (LIF) perustamista ja omavaraisuutta, joka on ratkaiseva mekanismi, kun halutaan pitkällä aikavälillä varmistaa Leuserin ekosysteemin kestävä suojelu. LIF sai oikeuden vastata Leuserin ekosysteemin säilyttämisen hallinnosta seitsemän vuoden ajan vuonna 1995 annetulla ministeriön säädöksellä nro 227. Sitä vahvistettiin vuonna 1998 presidentin säädöksellä nro 33, jossa oikeutta jatkettiin kolmeenkymmeneen vuoteen. Yhteisön Leuser International Foundation -säätiölle antama tuki auttaa hallitusta sen pyrkimyksissä varmistaa, että nykyisiä Leuserin ekosysteemin säilyttämiseen tarkoitettuja suojelulakeja sovelletaan asianmukaisella tavalla.

Komissio on tietoinen tieverkon rakentamisen ympäristöä heikentävistä vaikutuksista ja rakentamisesta johtuvien hakkuiden vaikutuksista herkkään ekosysteemiin, kuten myös mahdollisista haittavaikutuksilta pitkän aikavälin kestävään talouskasvuun ja yhteiskunnalliseen kehitykseen, joita Leuserin ekosysteemillä yritetään tukea. Komissio on tietoinen myös hankkeen mahdollisista haittavaikutuksista alueen luonnon monimuotoisuuteen.

Estääkseen ympäristötuhot ja taloudelliset menetykset Leuser Development Programme -ohjelma ja LIF ovat aktiivisesti tuoneet asiaa esille Acehin hallinnolle, piirihallinnolle ja rahoitusta antavalle yhteisölle sekä keskushallinnolle, jotta tiehankesuunnitelmia harkittaisiin tarkemmin ja jotta kaikkein kiistanalaisimmat suunnitelmat jopa peruttaisiin kokonaan.

Komission lähetystä toteutti tästä aiheesta toimintasuunnitelman, johon kuului useita kokouksia eri alojen ministerien kanssa. Kokouksissa haluttiin tuoda esille yhteisön näkemys Ladia Galaskan tilanteesta ja selvittää mahdollisia yhteisiä vaihtoehtoja hankkeelle.

Kun lisäksi otetaan huomioon vakavat vahingot, joita alueelle rakennettava maantieverkosto aiheuttaisi, komissio on tukenut kiitoradan rakentamista Kutacaneen. Aceh Tenggaran hallinnossa sitä harkitaan vaihtoehtona menetetyille eduille, jos tieverkoston rakentaminen Leuserin ekosysteemialueen läpi jää toteutumatta. Kutacaneen rakennettavaan kiitorataan annettava tuki perustuu teknisesti, laillisesti ja taloudellisesti sekä ympäristön kannalta järkeville ennakkoehdoille.

Komissio pyrkii varmistamaan, että sen vastuulla olevaa rahoitusta ei käytetä infrastruktuurihankkeisiin, jotka uhkaavat vahingoittaa Leuserin ekosysteemiä.

(2004/C 78 E/0043) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1726/03**

esittäjä(t): Mikko Pesälä (ELDR) komissiolle

(23. toukokuuta 2003)

Aihe: Ampumamelun torjunta

Ampumaurheilu on hyvin laajaa suosiota nauttiva urheilumuoto, jolla on hyvin vankat ja pitkät perinteet kaikkialla maailmassa. Lajin ongelmaksi on kuitenkin muodostunut siitä aiheutuva melu, mikä onkin merkittävä haittatekijä usein taajamien lähellä sijaisevien ampumaratojen läheisyydessä. Ampumamelusta on näin tullut eräs ympäristöongelma.

Joissakin jäsenmaissa ongelmaan on löydetty hyviä ratkaisuja, erityisesti ottamalla käyttöön äänenvaimentimet. Esimerkiksi Suomessa äänenvaimentimien käyttö oli kielletty ennen vuotta 1993, mutta vaimentimien käytön sallimisesta on sittemmin ollut vain pelkkiä hyviä kokemuksia. Norjassa kokemukset ovat samantyyppisiä kuin Suomessa. Ruotsissa lakia ollaan juuri muuttamassa tähän suuntaan.

Äänenvaimentimien käyttö ei ole sallittua kaikissa jäsenmaissa. Tästä seuraa, että uudentyyppiset vaimentimet eivät pääse sisämarkkinoille ja myös tuotteiden kehittäminen vaikeutuu.

Pyydän saada tietää, näkeekö komissio tässä asiassa sisämarkkinoiden toimintaa haittaavia tekijöitä? Ja toiseksi, katsooko komissio, että jollakin yhteisön toimilla voitaisiin edistää ympäristömelun torjuntaa ampumaradoilla? Voisiko komissio rohkaista jotenkin jäsenmaita poistamaan vaimentimien käytön lainsäädännölliset esteet jäsenvaltioissa pohjoismaisiin hyviin kokemuksiin vedoten?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(23. heinäkuuta 2003)

Äänenvaimentimien käyttöä ei ole yhdenmukaistettu yhteisössä, vaan kysymys kuuluu suoraan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 28—30 artiklan soveltamisalaan.

Näin ollen jäsenvaltiot voivat toteuttaa toimenpiteitä, joiden avulla pyritään rajoittamaan tiettyjen tuotteiden käyttöä ja kauppaa edellyttäen, että rajoitukset perustuvat esimerkiksi yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen tai vastaaviin syihin. Näin ollen on kysyttävä, liittyvätkö tietyissä jäsenvaltioissa toteutetut rajoitukset, joita arvoisan parlamentin jäsenen kysymys koskee, tällaisiin syihin. Koska komissio ei tunne näiden rajoitusten luonnetta, laajuutta eikä soveltamisalaa, se voi vain pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä toimittamaan lisätietoja kyseisistä rajoituksista sekä niiden perusteluista.

(2004/C 78 E/0044) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1781/03**

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(28. toukokuuta 2003)

Aihe: Equal-rahoitusohjelma laajentumisen jälkeen

Voisiko komissio ilmoittaa tai analysoida, miten Equal-rahoitusohjelmaan vaikuttaa EU:n laajentuminen vuonna 2004?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(14. heinäkuuta 2003)

Jäljempänä olevassa taulukossa esitetään Equal-ohjelmasta unioniin liittyville maille myönnettävien määrärahojen maakohtainen jakautuminen, ja taulukko vastaa kaikilta osin Kööpenhaminassa 12.—13. joulukuuta 2002 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätöksiä.

Kunkin vuoden luvut on sidottu kyseisen vuoden hintoihin, ja vuosien 2004—2006 kokonaismäärät annetaan jäljempänä.

— Kypros: 1 808 504 EUR

— Tšekki: 32 095 830 EUR

— Viro: 4 067 447 EUR

— Unkari: 30 287 325 EUR

— Latvia: 8 024 512 EUR

— Liettua: 11 864 504 EUR

— Malta: 1 240 962 EUR

— Puola: 133 916 932 EUR

— Slovakia: 22 262 812 EUR

— Slovenia: 6 441 243 EUR

Nykyisten jäsenvaltioiden määrärahat pysyvät ennallaan. Näin ollen Equal-ohjelmalle varattu kokonaistalousarvio kasvaa laajentumisen vuoksi 252 010 071 euroa.

(2004/C 78 E/0045) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1817/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(2. kesäkuuta 2003)

Aihe: Ilmansaasteet

Voisiko komissio antaa tietoja tyypillisistä ilmansaasteista, jotka aiheutuvat kussakin tapauksessa henkilöauton, kevyen pakettiauton ja rekka-auton joutokäynnistä liikennejonossa ja niiden ajaessa tavanomaista matkanopeutta?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(4. elokuuta 2003)

Sama ajoneuvoista peräisin oleva päästömäärä voi aiheuttaa hyvinkin eritasoista ilman saastumista esimerkiksi sääolosuhteista (tuulen nopeus, inversiokerroksen muodostuminen jne.), auringon säteilystä (otsoninmuodostus) ja topografiasta (esimerkiksi katukuilut) johtuen. Tämän takia Auto Oil -ohjelmassa käytettiin Tremove-simulaatio-ohjelmaa, jolla pystytään mallintamaan saastuttavien päästöjen vaikutukset useissa Euroopan eri kaupungeissa. Komission myöhemmin antamat moottoriajoneuvojen päästöjen raja-arvoja koskevat ehdotukset perustuvat näihin laskelmiin. Päästöjen aiheuttaman ilman saastumisen ”tyypillisiä” tasoja ei näin ollen ole mahdollista määritellä.

Ilmaa saastuttavien päästöjen tasot ovat paljon helpommin ymmärrettävissä kuin niiden aiheuttama saastuminen, koska päästöt ovat suoraan mitattavissa. Tästä johtuen päästötasoja käytetään moottoriajoneuvojen tyyppihyväksyntämenettelyssä. ”Tyypillisiä” ajonopeuksia on kuitenkin vaikea määrittää, ja tämän takia kevyitä hyötyajoneuvoja (henkilö- ja pakettiautoja) koskevassa lainsäädännössä viitataan ajosykliin, jonka on tarkoitus simuloida todellista ajoa. Direktiivissä 1998/69/EY ([1]) vahvistetut päästöjen raja-arvot (grammoina kilometriä kohti) antavat tästä syystä hyvän kuvan kevyiden hyötyajoneuvojen aiheuttaman ilman saastumisen määrästä.

Raskaiden hyötyajoneuvojen tilanne on hieman monimutkaisempi, sillä niiden päästöjä ei lasketa ajokilometriä vaan moottorin tekemää työyksikköä kohti (grammoina kilowattituntia kohti). Tällaiset päästöjen raja-arvot vahvistetaan direktiivissä 1999/96/EY ([2]). Kilometriä kohti laskettujen päästöjen määrä eroaisi huomattavasti erityyppisten kuorma-autojen välillä esimerkiksi siitä syystä, että samanlaisia moottoreita käytetään hyvin erityyppisissä raskaissa hyötyajoneuvoissa ja koska kuorma voi vaihdella huomattavasti. Tremoven kaltainen simulaatiomalli on tarpeen, jotta saadaan arvot kilometriä kohti.

Moottorin joutokäyntitila on osa henkilöautojen tyyppihyväksynnässä käytettävää ajosykliä. Joutokäyntipäästöjä säännellään näin ollen epäsuorasti tyyppihyväksyntää koskevalla yhteisön lainsäädännöllä. On kuitenkin huomattava, että liikenneruuhkassa joutokäyntipäästöihin vaikuttaa voimakkaasti ruuhkautumisen aste (stop-and-go -liikenne) eikä kysymykseen näin ollen voi antaa yleisluontoista vastausta. Komissiolla ei ole tällä hetkellä yksityiskohtaisia tietoja asiasta.

Monissa liikennemalleissa käytetään päästötekijöitä silloin, kun halutaan osoittaa moottoriajoneuvojen päästöjen määrä erilaisilla vakionopeuksilla tieliikenteessä. Päästötekijöitä ajantasaistetaan kaiken aikaa, kun tiukemmat päästöstandardit täyttäviä uusia ajoneuvoja tulee markkinoille ja niitä tietoja, joihin päästötekijät perustuvat, tarkennetaan.

Kun tarkastellaan tyypillisiä päästötekijätietoja ja keskitytään pelkästään dieselajoneuvoihin ja merkittävimpiin säänneltäviin saasteisiin, typen oksideihin (NO_X) ja hiukkasiin, voidaan todeta, että nykyaikaisen dieselmoottorilla varustetun henkilöauton typen oksidien päästöt voivat olla 40 % pienemmät ja hiukkaspäästöt 20 % pienemmät auton kulkiessa tasaisella 50 kilometrin tuntinopeudella kuin tasaisella 120 kilometrin tuntinopeudella.

Dieselmoottorilla varustetun kevyen hyötyajoneuvon typen oksidien päästöt voivat olla 43 % pienemmät ja hiukkaspäästöt 70 % pienemmät ajoneuvon kulkiessa tasaisella 50 kilometrin tuntinopeudella kuin tasaisella 120 kilometrin tuntinopeudella.

Dieselmoottorilla varustetun perävaunullisen raskaan hyötyajoneuvon typen oksidien päästöt voivat olla 3 % pienemmät ja hiukkaspäästöt 12 % suuremmat ajoneuvon kulkiessa tasaisella 50 kilometrin tuntinopeudella kuin tasaisella 100 kilometrin tuntinopeudella.

Kaikkiin näihin lukuihin voivat tietenkin vaikuttaa ympäristöolosuhteet kuten lämpötila, ilmankosteus ja tien kaltevuus.

---

(1) Moottoriajoneuvojen päästöjen aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemiseksi toteutettavista toimenpiteistä ja neuvoston direktiivin 70/220/ETY muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/69/EY (EYVL L 350, 28.12.1998, asiaa koskeva taulukko s. 15).

(2) Ajoneuvojen puristussytytysmoottoreiden kaasumaisten ja hiukkasmaisten päästöjen sekä ajoneuvoissa käytettävien maa- tai nestekaasulla toimivien ottomoottoreiden kaasupäästöjen torjumiseksi toteutettavista toimenpiteistä annetun jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä ja direktiivin 88/77/ETY muuttamisesta 13 päivänä joulukuuta 1999 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/96/EY (EYVL L 44, 16.2.2000, asiaa koskevat taulukot s. 22).

(2004/C 78 E/0046) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1820/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(2. kesäkuuta 2003)

Aihe: Makkaran valmistukseen käytetty liha

Onko komission mielestä makkaran valmistukseen käytettyjen porsaan poskien ja leukojen syöminen yhä terveellistä etenkin lapsille ja vanhuksille ottaen huomioon mahdolliset lääkejäämät ja aivolisäkesairaudet?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(14. heinäkuuta 2003)

”Lihan” ja ”tuoreen lihan” määritelmät annetaan terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annetussa neuvoston direktiivissä 64/433/ETY (1). Nämä termit tarkoittavat, että kotieläimenä pidettävän sian kaikkien ihmisravinnoksi kelpaavien osien katsotaan olevan tuoretta lihaa, jos niille ei ole suoritettu kylmäkäsittelyä lukuun ottamatta minkäänlaista käsittelyä säilyvyyden varmistamiseksi. Direktiivissä säädetään ante mortem- ja post mortem -terveystarkastuksista ja luetellaan lihat, jotka virkaeläinlääkäri toteaa ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi. Näin ollen porsaan hygieenisesti tuotetun poski- tai leukalihan käyttäminen makkaran valmistuksen raaka-aineena on direktiivin vaatimusten mukaisesti lähtökohtaisesti hyväksyttävää. Termiä ”makkaraan käytettävä liha” ei sinänsä määritellä jauhetun lihan ja raakalihavalmisteiden tuotantoon ja markkinoille saattamiseen sovellettavista vaatimuksista 14 päivänä joulukuuta 1994 annetussa neuvoston direktiivissä 94/65/EY (2). Makkaraan käytettävä liha on tuotettava kyseisessä direktiivissä raakalihavalmisteille asetettujen vaatimusten mukaisesti.

Aivokopan ontelon pohjassa sijaitsevaa aivolisäkettä eli hypofyysiä ei oteta talteen poskilihaa irrotettaessa.

Lisäksi elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/23/EY [3] säädetään elintarvikkeiden tuotantoeläinten tilastollisesti merkittävästä valvonnasta. Direktiivissä myös edellytetään, että jäsenvaltiot toteuttavat toimenpiteitä suojellakseen kuluttajia, jos kiellettyjä aineita tai sallitut enimmäismäärät ylittäviä jäämiä havaitaan. Komissio raportoi näistä toimista vuosittain.

[1] EYVL P 121, 29.7.1964.
[2] EYVL L 368, 31.12.1994.
[3] EYVL L 125, 23.5.1996.

(2004/C 78 E/0047) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1831/03**

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(2. kesäkuuta 2003)

Aihe: Tilastotiedot köyhyydestä ja työttömyydestä Kreikassa

Toukokuun 16 päivänä 2003 ilmoitettiin, että jälleen eräs kreikkalainen yritys, kauneustuotteita myyvä ketju "Yvonni Stores", meni vararikkoon, ja yli 100 naista menetti työpaikkansa. Tämä valitettava tapaus seuraa kymmenen päivää sitten suljettua Siser-Palkon tehdasta, jolloin 500 työntekijää menetti työnsä. Eurostatin tilastotietojen mukaan (tiedote 8/2003 ja lehdistötiedote 43/2002), jotka julkaistiin Agence Europessa 10. toukokuuta 2003, tilastot pitkän ajan työttömyyden ja erittäin pitkän ajan työttömyyden kokonaismäärästä osoittavat, että luvut ovat Kreikassa 60—70 prosenttia korkeammat kuin yhteisön keskiarvo. Kreikassa ja Portugalissa köyhäksi joutumisen uhka on 21 prosenttia, mikä on paljon enemmän kuin muissa jäsenvaltioissa.

Miesten ja naisten työttömyyden suhdetta mittaavat pitkän ja erittäin pitkän aikavälin indeksit ovat paljon yhteisön keskiarvoa korkeammat. Pitkän ajan indeksi on Kreikassa 8,7 (yhteisön keskiarvo on 3,7) ja erittäin pitkän ajan indeksi on 5,1, kun yhteisön keskiarvo on 2,4. Euroopan yhteisön kotitalouksia koskevan paneelin (ECHP) mukaan indeksi, jolla mitataan niiden henkilöiden määrää, jotka ovat olleet köyhiä ainakin kerran elämänsä aikana, on Kreikassa 25,1 (EU:ssa 19,2), ja jatkuvassa köyhyydessä elävien indeksi on Kreikassa 6,5 (EU:ssa 3,8). (Tiedot ilmoitettiin Agence Europessa 10. toukokuuta 2003).

Mitä mieltä komissio on jatkuvasta pitkän ajan työttömyydestä Kreikassa sekä köyhyyden korkeasta tasosta? Onko komissiolla tilastotietoja vuoden 1994 jälkeen Kreikassa toimintansa lopettaneista yrityksistä? Kuinka moni on siirretty EU:n ulkopuolella sijaitseviin valtioihin, ja kuinka monta työpaikkaa yhteensä Kreikassa on menetetty? Onko komissio esittänyt Kreikan viranomaisille suosituksia ongelman ratkaisemiseksi, ja jos on, niin mitä suosituksia, ja miten Kreikan viranomaiset vastasivat niihin?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(24. heinäkuuta 2003)

Pitkäaikaistyöttömyys on työmarkkinoiden keskeinen rakenneongelma. Se koskee heikoimmassa asemassa olevia väestöryhmiä, naisia ja nuoria, ja se aiheuttaa passivoitumista ja syrjäytymistä. Kreikan työllisyyspolitiikan toimintasuunnitelma 2002 osoittaa, että vaikka pitkäaikaistyöttömyys maassa vähenee, se on edelleen unionin keskiarvon yläpuolella. Lisäksi pitkäaikaistyöttömien osuus kaikista työttömistä on suurempi kuin unionissa keskimäärin.

Komission näkemyksen mukaan pitkäaikaistyöttömyyttä on edelleen vähennettävä osallisuutta edistävien työmarkkinoiden aikaansaamiseksi; edistysaskelista huolimatta vähäosaisten työllisyystilanne on edelleen heikko. Tämän vuoksi tarvitaan paremmin suunnattuja ohjelmia, kattavia työvoiman kysyntää ja tarjontaa koskevia malleja sekä läheisiä siteitä muihin syrjäytymistä estäviin ohjelmiin.

Tämä on selkeästi ilmaistu unionin yhteisessä työllisyysraportissa ja esitetty Kreikalle annetuissa unionin suosituksissa. Komission näkemys on, että julkisten työvoimapalvelujen uudistus ja ennaltaehkäisevän ja yksilöllisen lähestymistavan kehittäminen (henkilökohtaisten ominaisuuksien huomiointi) ovat tärkeitä keinoja pitkäaikaistyöttömyyden vastaisessa taistelussa. Tämä on todettu myös "Ehkäisevien ja aktivoivien toimien" suosituksessa, jonka mukaan Kreikan tulee "viedä loppuun julkisten työvoimapalveluiden uudelleenjärjestely ja toteuttaa ehkäisevää ja yksilöllistä lähestymistapaa erityisesti naisten ja nuorten osalta; sekä päivittää tilastojärjestelmänsä niin, että ehkäisystä ja aktivoinnista on saatavilla indikaattoreita hyvissä ajoin ja kehitystä voidaan tehokkaasti seurata."

Kreikan viranomaiset ovat reagoineet tähän suositukseen sekä lainsäädännöllisin toimin työvoimapalveluiden uudelleenjärjestelyn edesauttamiseksi että perustamalla uusia työllisyyden edistämiskeskuksia.

Lisäksi Kreikan vuoden 2001 köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vastainen toimintasuunnitelma on tarjonnut tärkeän työkalun köyhyyden torjunnassa kahden viimeksi kuluneen vuoden aikana, ja sen mukainen prosessi jatkuu edelleen vuosien 2003—2005 toimintasuunnitelmaa laadittaessa. Työmarkkinoille pääsyn ja köyhyyden välinen selkeä yhteys todetaan vuoden 2003 yhteisessä raportissa sosiaalisesta osallisuudesta: esimerkiksi Laekenin huippukokouksessa (14.—15. joulukuuta 2001) laadittu luettelo indikaattoreista sisältää useita työtilannetta koskevia indikaattoreita, ja siinä tarkastellaan köyhyysriskiä työtilanteen mukaan. Lisäksi Euroopan unionin ECHP-elinolotutkimuksen köyhyyden dynamiikkaa koskevat tilastot viittaavat siihen, että lyhyenkin työttömyysjakson jälkeen työmarkkinoille palanneen henkilön ei ole helppoa päästä eroon köyhyydestä. Keskimäärin Kreikassa köyhyyden uhan alla elävien henkilöiden tulotaso on selvästi alle köyhyysriskirajan.

Elinikäinen köyhyysriski (unionin ECHP-elinolotutkimuksen aikana 1995—2000) on Kreikassa 38 %, joka on samaa tasoa kuin Espanjassa, Irlannissa ja Italiassa, alhaisempi kuin Portugalissa (40 %) mutta korkeampi kuin muissa jäsenvaltioissa (EU-15 keskiarvo: 30 %). Tässä ei ole huomioitu aikaisempaa altistusta köyhyysriskille. Köyhyysriskin mittarina käytetään yleensä mieluummin pitkittynyttä kuin jatkuvaa köyhyysriskiä, jotta vältytään ilmiöltä, jossa tulotaso jää riskirajan yläpuolelle yhtenä vuonna, mutta laskee taas seuraavana sen alle.

On huomattava, että Euroopan sosiaalirahasto (ESR) on Kreikassa aktiivinen työllisyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä koskevissa asioissa ja rahoittaa toimenpiteitä, joilla pyritään parantamaan vähäosaisten ryhmien työllistettävyyttä ja työllisyyttä muun muassa helpottamalla pääsyä koulutukseen ja terveydenhuollon piiriin.

Komissiolla ei ole tilastotietoja Kreikassa toimintansa lopettaneiden yritysten määrästä, niiden siirtymisestä EU:n ulkopuolisiin valtioihin eikä niiden myötä menetettyjen työpaikkojen kokonaismäärästä. Eurostatin mukaan työpaikkojen määrä Kreikassa on kuitenkin kasvanut hieman vuodesta 1995 vuoteen 2002 erityisesti palvelualoilla.

Lopuksi, komissio rahoittaa yhteisön tukikehyksellä vuosina 2002—2006 Kreikassa yrittäjyyttä edistäviä toimenpiteitä (starttituki, yrittäjäkoulutus) sekä kreikkalaisten yritysten kilpailukykyä parantavia toimenpiteitä (olemassaolevien yritysten tekninen modernisointi).

(2004/C 78 E/0048) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1836/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(3. kesäkuuta 2003)

Aihe: Hiukkaspäästöt

Onko komissiolla suunnitelmia edistää biodieselin tai pakokaasusuodattimien käytön yleistymistä, jolloin vähennettäisiin dieselmoottoreiden saasteita ja erityisesti PM10- ja PM2.5 -hiukkasten päästöjä?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(6. elokuuta 2003)

Toimielimet käsittelevät parhaillaan komission tiedonantoa vaihtoehtoisista tieliikenteen polttoaineista sekä toimenpiteistä biopolttoaineiden käytön edistämiseksi [1], ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi liikenteen biopolttoaineiden käytön edistämisestä [2] ja ehdotusta neuvoston direktiiviksi alennetun valmisteverokannan tiettyihin biopolttoaineita sisältäviin kivennäisöljyihin ja biopolttoaineisiin soveltamisen mahdollisuuden osalta [2]. Näissä asiakirjoissa käsitellään biopolttoaineiden käyttöönottoa yhteisön markkinoilla.

Monet tutkimukset ovat osoittaneet, että dieselhiukkassuodattimien käytöstä raskaissa hyötyajoneuvoissa ja linja-autoissa on hyötyä, kun pyritään alentamaan kokonaishiukkaspäästöjen lisäksi paljon pienempiä nanohiukkaspäästöjä, joilla epäillään olevan haitallisia vaikutuksia ihmisten terveyteen.

Päästöstandardit otetaan käyttöön raskaiden hyötyajoneuvojen osalta vuonna 2005 ja toisen vaiheen standardit (niin kutsutut Euro 4- ja Euro 5 -standardit) otetaan käyttöön vuonna 2008 direktiivillä 1999/96/EY [3]. Tämän vuoksi ajoneuvojen valmistajat joutuvat harkitsemaan dieselhiukkassuodattimien käyttöä pystyäkseen noudattamaan päästöstandardeja. Standardeissa asetetaan suorituskykyä koskevia tavoitteita, jotka voidaan saavuttaa asianmukaisen ja kestävän tekniikan avulla. Dieselhiukkassuodattimet eivät välttämättä ole paras tekninen ratkaisu pitkiä matkoja ajaville rekka-autoille mutta linja-autoille ja muille kaupunkialueilla käytettäville ajoneuvoille niistä on paljon etua. Komissio käsittelee parhaillaan niin kutsuttuja Euro 6 -päästöstandardeja, joissa kiinnitetään hiukkasmassan (nykyinen mittausyksikkö) enenevän alentamisen lisäksi huomiota nanohiukkaspäästöjen alentamiseen. Nanohiukkaspäästöjä koskevien uusien mittausmenetelmien viimeistelytyössä otetaan huomioon tämä tavoite.

Direktiivin 1999/96/EY 3 artiklassa säädetään menettelystä, jonka mukaan jäsenvaltioille voidaan myöntää verohelpotuksia sellaisten ajoneuvojen osalta, joissa noudatetaan tulevia päästöstandardeja ennen päästöjen raja-arvojen pakollista voimaantuloa. Tämän vuoksi yhteisö on toteuttanut toimenpiteitä dieselhiukkassuodattimien käytön edistämiseksi jäsenvaltioissa.

Komissio antoi henkilöautojen osalta vuoden 2002 syyskuussa tiedonannon henkilöautojen verotuksesta Euroopan unionissa [4]. Komissio ehdotti tiedonannossaan muun muassa, että henkilöautojen verotus sidottaisiin kiinteämmin hiilidioksidipäästöihin (CO_2). Tiedonannossa mainitaan myös lisätekijöiden mahdollisuus muun muassa ilmansaasteita kuten hiukkaspäästöjä koskevien muiden ympäristötavoitteiden osalta. Ehdotusta käsitellään parhaillaan toimielimissä.

Samanlainen nanohiukkaspäästöjä koskeva tavoite otetaan käyttöön seuraavan vaiheen Euro 5 -standardiin sisältyviä henkilöautoja koskevissa päästörajoissa, mitä komissio parhaillaan harkitsee.

---

[1] KOM(2001) 547 lopullinen.
[2] EYVL C 103 E, 30.4.2002.
[3] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/96/EY, annettu 13. joulukuuta 1999, ajoneuvojen puristussytytysmoottoreiden kaasumaisten ja hiukkasmaisten päästöjen sekä ajoneuvoissa käytettävien maa- tai nestekaasulla toimivien ottomoottoreiden kaasupäästöjen torjumiseksi toteutettavista toimenpiteistä annetun jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä ja neuvoston direktiivin 88/77/ETY muuttamisesta (EYVL L 44, 16.2.2000).
[4] KOM(2002) 431 lopullinen.

(2004/C 78 E/0049) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1867/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(6. kesäkuuta 2003)

Aihe: Pääoman keskimääräiset kustannukset euroalueella

Voiko komissio ystävällisesti arvioida, onko euron käyttöönotto ja sitä seurannut yritysten euroarvoisten osakemarkkinoiden kasvu alentanut euroalueella toimivien yritysten keskimääräisiä pääomakustannuksia?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(8. heinäkuuta 2003)

Komissio on seurannut yritysten euromääräisten joukkovelkakirjalainamarkkinoiden kehitystä vuodesta 1999, mutta sen vaikutusta euroalueen yritysten keskimääräisiin pääomakustannuksiin ei ole arvioitu erikseen. Pääoman hinta riippuu useista toisiinsa vaikuttavista suhdanne- ja rakennetekijöistä, joten on vaikea arvioida suoran euromääräisen velkarahoituksen saatavuuden paranemisen vaikutusta sinänsä. Laajemmat ja likvidimmät euromääräiset yrityslainamarkkinat tarjoavat joka tapauksessa euroalueen yrityksille enemmän rahoitusmahdollisuuksia, ja saatavilla olevien tietojen mukaan rahoituskustannukset ovat alentuneet. Komission vastikään teettämässä tutkimuksessa ([1]) arvioidaan, että vuodesta 1999 jatkunut euromääräisen yrityslainakannan nopea kasvu on supistanut yrityslainojen ja valtion viitelainojen korkoeroa noin 90 pistettä. Yritysten rahoituskustannukset voivat supistua edelleen 40 pistettä, jos markkinoiden kasvu ja integroituminen jatkuvat nykyistä vauhtia. Tutkimuksen mukaan joukkovelkakirjojen liikkeeseenlaskun kokonaiskustannukset ovat euroalueella alentuneet selvästi ja vastaavat suunnilleen Yhdysvaltain tasoa. Kaupankäynnin kustannusten osalta tutkimuksessa todetaan, että euromääräisten yrityslainojen jälkimarkkinat ovat vielä alkuvaiheessaan, mutta ensimarkkinoiden kasvu sekä uusien avoimien ja likvidien kauppapaikkojen perustaminen todennäköisesti alentaa kustannuksia tulevaisuudessa. Kiinnostavan vaihtoehtoisen rahoituslähteen tarjoavat tehokkaat yrityslainamarkkinat johtanevat tehokkuuden lisääntymiseen myös osakemarkkinoilla ja pankkisektorilla.

([1]) Ks. Euroopan komission sisämarkkinoiden pääosastolle laadittu loppuraportti "Quantification of the Macro-Economic Impact of Integration of EU Financial Markets"; London Economics, PricewaterhouseCoopers ja Oxford Economic Forecasting, marraskuu 2002. Raportin englanninkielinen versio on Internet-osoitteessa (http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/finances/mobil/overview.htm).

(2004/C 78 E/0050) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1868/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(6. kesäkuuta 2003)

Aihe: Pörssinoteeratut yritykset

Voiko komissio ilmoittaa pörssinoteerattujen yritysten lukumäärän kussakin jäsenvaltiossa kunkin viimeksi kuluneen kymmenen vuoden aikana? Voiko komissio arvioida myös yritysten markkina-arvoa suhteessa BKT:hen kunkin vuoden päättyessä? Voiko komissio ilmoittaa myös yhteenlasketut luvut koko euroalueelta?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(17. heinäkuuta 2003)

Tietojen yksityiskohtaisuus voi vaihdella maasta toiseen sekä eri pörssitilastojen mukaan. Joskus ongelmia syntyy, jos toimitetuissa tietosarjoissa on aukkoja tietojen puuttumisen vuoksi.

Käytetyt tietolähteet ovat World Federation of Exchanges, FESE, kansalliset laitokset ja Eurostat. Jos kansainvälisten järjestöjen tiedot poikkeavat toisistaan tai ovat epätäydellisiä, Eurostat turvautuu kansallisten laitosten toimittamiin tietoihin.

Jotta esitettyjä tilastotietoja voitaisiin verrata paremmin muihin lähteisiin, jäljempänä kerrotaan, kuinka pörssin markkina-arvo ja pörssinoteerattujen yritysten lukumäärä on laskettu.

— Kysyjälle ja parlamentin sihteeristöön lähetetään suoraan tiedot niiden kotimaisten ja ulkomaisten yritysten lukumäärästä, joiden osakkeita noteerataan jossakin tietyssä pörssissä. Tietoihin eivät sisälly sijoitusrahastot ja trustit. Yritys, jolla on useaan osakeluokkaan kuuluvia osakkeita, huomioidaan vain kerran.

— Kysyjälle ja parlamentin sihteeristöön lähetetään myös taulukko pörssien markkina-arvoista. Pörssin markkina-arvo (jakson loppu, miljardia ecua/euroa, prosenttiosuus bruttokansantuotteesta (BKT) — ainoastaan vuotuiset luvut) lasketaan kertomalla osakemarkkinoilla noteerattujen osakkeiden määrä niiden markkina-arvolla. Sarja kattaa kantaosakkeet ja etuoikeutetut osakkeet sekä äänioikeudettomat osakkeet. Mukaan ei ole otettu seuraavia: sijoitusrahastot, oikeudet, optiotodistukset, vaihtokelpoiset instrumentit, optiot, futuurit, noteeratut ulkomaiset osakkeet sekä yritykset, joiden ainoana liiketavoitteena on omistaa muiden noteerattujen yritysten osakkeita. Euroalueen ja EU-15:n aggregaatit ovat niiden yksittäisten jäsenvaltioiden, joiden tiedot ovat olleet saatavilla, yhteissummia. Euronext-sarja on vuodesta 2001 korvannut Belgian, Ranskan ja Alankomaiden kansalliset sarjat EU:n aggregaattien laskennassa. Vuodesta 2002 alkaen tämä koskee myös Portugalia. Yhdysvaltojen tiedot käsittävät NYSE- ja Nasdaq-pörssit, Japanin tiedot ainoastaan Tokion pörssin. Maiden välisiin vertailuihin olisi suhtauduttava varauksella erilaisten kansallisten määritelmien, ilmoitussääntöjen ja laskentamenetelmien vuoksi. Brysselin, Pariisin ja Amsterdamin pörssit yhdistyivät 22. syyskuuta 2000 uudeksi Euronext-pörssiksi. Oporton ja Lissabonin pörssit liittyivät Euronextiin vuonna 2002. Kyseisen sarjan tiedot konsolidoidaan. Historiasarjat alkavat yleensä vuodesta 1991 Portugalin, Irlannin ja Kreikan sarjoja lukuun ottamatta. Alankomaiden ja Portugalin sarjat päättyvät vuoden 2002 tammikuussa.

(2004/C 78 E/0051) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1900/03**

esittäjä(t): María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle

(6. kesäkuuta 2003)

Aihe: Nitraatin aiheuttama ympäristön pilaantuminen Valencian yhteisössä

Huolimatta monista jäsenyysvelvoitteen noudattamatta jättämistä koskevista menettelyistä, joita komissio on käynnistänyt, ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen antamista monista tuomioista [1], Espanja ja varsinkaan Valencian yhteisö eivät vieläkään noudata vesi- ja nitraattisäädöksiä.

Miliariumin [2] äskettäin julkaisemien tietojen mukaan yhteisössä on 192 vesialueetta, joita uhkaa nitraatin aiheuttama pilaantuminen. Valencia on suurimmassa vaarassa, sillä siellä on havaittu 152 saastuvaa kohdetta.

Vaarallisten aineiden päästöt — enimmäkseen nitraattipäästöt — tulevat teollisuudesta, yhteiskuntajätteistä ja liikaa lannoitteita käyttävästä intensiivisestä maataloudesta.

Terveyteen haitallisesti vaikuttava nitraattipitoisuus on noin 10 milligrammaa litraa kohti. Miliariumin viimeaikaiset mittaukset ovat erityisen hälyttäviä, sillä niiden mukaan kyseisten 192 vesialueen pitoisuudet ovat 50—100 milligrammaa litraa kohti. Tässä yhteydessä on todettava huolestuttavat tulokset, joiden mukaan Vinalopó-joen vedessä pitoisuus ylittää 100 milligrammaa litraa kohti.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen antamien tuomioiden vaikutus on ollut vähäinen Espanjan valtion ja alueiden viranomaisiin. Terveyden suojelusta ei huolehdita asianmukaisesti, sillä perustamissopimuksen kirjattuja oikeuksia kansanterveyteen ei täytetä. Tämän johdosta kysyn seuraavaa: mitä uusia toimenpiteitä komissio aikoo toteuttaa varmistaakseen, että Valencian yhteisö ja Espanja noudattavat veden laatua koskevia raja-arvoja?

---

[1] Asia C-214/96 direktiivin 76/464/ETY täytäntöönpanon laiminlyönnistä, asia C-71/97 ja asia C-274/98 direktiivin 91/676/ETY täytäntöönpanon laiminlyönnistä.

[2] http://www.miliarium.com/monografias/nitratos

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(4. elokuuta 2003)

Komissio ei ollut tietoinen Miliariumin julkaisemista ja parlamentin jäsenen kirjallisessa kysymyksessään mainitsemista tiedoista. Näitä tietoja tullaan kuitenkin perusteellisesti tarkastelemaan komission jo käytettävissä olevien tietojen valossa, jotta pystytään selvittämään, soveltavatko Espanjan viranomaiset asianmukaisesti vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12. joulukuuta 1991 annettua neuvoston direktiiviä 91/676/ETY [1].

Parlamentin jäsen ottanee tyytyväisyydellä vastaan tiedon siitä, että komissio on jo aloittanut rikkomisesta johtuvan menettelyn Espanjaa vastaan, koska Espanja ei ole määritellyt riittävän montaa pilaantumisaltista vyöhykettä eri autonomisilla alueilla, joista yksi on Valencian alue. Rikkomisesta johtuvan menettelyn yhteydessä komissio on lähettänyt virallisen ilmoituksen Espanjan viranomaisille. Espanjan viranomaisten vastaus on parhaillaan tarkasteltavana.

Samalla tavoin komissio tutkii, miten Espanjan viranomaiset ovat soveltaneet yhteisön lainsäädännön asiaa koskevia säännöksiä vesiensuojelun alalla, erityisesti yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21. toukokuuta 1991 annettua neuvoston direktiiviä 91/271/ETY ([2]). Komissio toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että näitä säännöksiä noudatetaan asianmukaisesti.

([1]) EYVL L 375, 31.12.1991.
([2]) EYVL L 135, 30.5.1991.

(2004/C 78 E/0052) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1906/03**

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(11. kesäkuuta 2003)

Aihe: Puhelinäänestys (”teleäänestys”), sen luotettavuus ja kustannukset Euroopan kansalaiselle

Viime vuosina puhelinäänestyksen (”teleäänestyksen”) käyttö on yleistynyt, jotta television katsojille annettaisiin vaikutelma suorasta osallistumisesta ohjelman kulkuun.

Jokin aika sitten (24. toukokuuta 2003) vastaava asia tapahtui myös Eurovision laulukilpailun yhteydessä, jossa eurooppalaiset television katsojat — oletettavasti — äänestivät parhaan laulun valitsemiseksi. ”Äänestys” tapahtui soittamalla erityisiin numeroihin ja lähettämällä tekstiviestejä (SMS) ja kesti yhteensä vain viisi minuuttia. Tulokset — jälleen oletettavasti — osoittivat Turkin voittajaksi, mutta Kreikan ja Kyproksen lehdistö pitää erityisen outona sitä täysin odottamatonta seikkaa, että Kypros antoi puhelinäänestyksen perusteella — jälleen oletettavasti — paljon ääniä Turkille. On syytä panna merkille, ettei mitään tietoa ole annettu siitä, kuinka moni kussakin maassa ”äänesti” ja mikä riippumaton viranomainen turvasi ”äänestyksen” luotettavuuden. Huomattakoon, että puhelimitse suoritettava ”äänestys” ja SMS-viestien lähettäminen ovat yleensä hyvin kalliita palveluita ja Kreikassa äänestys maksoi kilpailu-iltana jopa lähes 0,50 euroa (plus alv) puhelua tai viestiä kohti.

Onko olemassa yhteisön lainsäädäntöä, joka sääntelisi puhelinäänestyksiä, niiden tulosten luotettavuuden valvontatapaa ja jokaiselle tätä palvelua käyttävälle kuluttajalle tulevaa veloitusta? Pitääkö komissio yleensä puhelinäänestystä luotettavana?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(4. elokuuta 2003)

Ei ole olemassa yhteisön säädöstä, jolla säänneltäisiin radio- ja televisiolähetysten yhteydessä käytettäviä äänestysmenettelyjä. Komissiolla ei ole tietoja tekstiviestipalvelujen (SMS-palvelujen) luotettavuudesta puhelinäänestyksissä. On äänestyksen järjestäjän vastuulla varmistaa, että menetelmän luotettavuus on oikeassa suhteessa kyseessä oleviin intresseihin. Markkinaolosuhteet määräävät tekstiviestien hinnan. Kansalliset velvoitteet voivat kuitenkin edellyttää, että palveluntarjoajat tiedottavat käyttäjille etukäteen sovellettavista tariffeista.

(2004/C 78 E/0053) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1910/03**

esittäjä(t): Margrietus van den Berg (PSE) komissiolle

(12. kesäkuuta 2003)

Aihe: Ydinjätteiden maanalaiset varastointipaikat

Komissio antoi 6. marraskuuta 2002 tiedonannon parlamentille ja neuvostolle ydinturvallisuudesta Euroopan unionissa ([1]). Tiedonannon mukaan turvallisin ratkaisu on varastoida ydinjätteet maanalaisiin varastointipaikkoihin. Jäsenvaltioiden on päätettävä lupien antamisesta ydinjätteiden varastointipaikan valintaa varten viimeistään vuonna 2008, ja sijoituspaikan on oltava toiminnassa viimeistään vuonna 2018.

Komission mukaan ydinjätteet on varastoitava geologisesti stabiileihin maaperäkerrostumiin, joista ne on mahdollista saada uudelleen esille. Tämä ei ole mahdollista esimerkiksi silloin, kun ydinjätteitä varastoidaan Alankomaissa Groningenin ja Drenthen suolapitoiseen maaperään. Alankomaissa esiintyvät savi- ja suolakerrostumat eivät kuulu tiedonannossa tarkoitettuihin geologisesti stabiileihin maaperäkerrostumiin.

Valtiosihteeri Van Geel ilmaisi 12. toukokuuta 2003 Alankomaiden hallituksen kannan lähettämällä parlamentin alahuoneelle kirjeen, jonka mukaan seuraavien sadan vuoden aikana Alankomaissa ydinjätteitä ei voida varastoida maan alle. Valtiosihteerin mukaan ehdotuksen täytäntöönpanoa koskevat päivämäärät eivät ole realistisia.

Mikä on komission kanta valtiosihteeri Van Geelin kirjeen eri kohtiin ja varsinkin siihen, että Alankomaissa ei seuraavien sadan vuoden aikana voida varastoida ydinjätteitä maan alle?

Voisiko komissio kertoa, mikä on sen kanta Groningenin ja Drenthen maaperän suola- ja savikerrostumiin, jotka eivät ole tiedonannossa tarkoitettuja geologisesti stabiileja maaperäkerrostumia?

Onko komissio valmis tarkistamaan ehdotuksiaan?

([1]) KOM(2002) 605 lopullinen.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(23. heinäkuuta 2003)

Yhteisön tutkimuksen toteutetussa PAGIS-tutkimuksessa ilmeni, että Euroopan unionissa on laajalti sopivaa radioaktiivisen jätteen sijoitusmaaperää. Tällaista on erityisesti kiteiset kalliot, savi ja suolakerrostumat. PAGIS-tutkimuksessa mainittiin nimenomaisesti Alankomaissa olevat, tarkoitukseen potentiaalisesti sopivat suolakerrostumat.

Koska geologinen loppusijoitus perustuu tiivistämisen ja säilytyksen strategiaan, radioaktiivista jätettä sisältävät säiliöt voitaisiin normaaleissa oloissa saada uudelleen esiin monta vuotta sen jälkeen, kun ne on sijoitettu maaperäkerrostumiin.

Komission mielestä jo ehdotus neuvoston direktiiviksi (Euratom) käytetyn ydinpolttoaineen ja radioaktiivisen jätteen huollosta ([1]) sallii huomattavan joustavasti erilaiset ratkaisut eri jäsenvaltioissa. Komissio on tehnyt selväksi olevansa valmis jatkamaan keskusteluja neuvostossa jäsenvaltioiden kanssa selvittääkseen, voisiko tätä joustavuutta edelleen lisätä.

([1]) KOM(2003) 32 lopullinen.

(2004/C 78 E/0054) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1927/03**

esittäjä(t): Jules Maaten (ELDR) komissiolle

(13. kesäkuuta 2003)

Aihe: Naudan- ja sianlihan valkuaisaineita kananlihassa

1. Onko komissio tietoinen siitä, että 22. toukokuuta 2003 lähetetyssä BBC:n Panorama-ohjelmassa kerrottiin kananlihan Alankomaissa sisältävän naudan- ja sianlihan valkuaisaineita ilman että asiasta on merkintää tuoteselosteessa? Ohjelman mukaan alankomaalaiset yritykset käyttäisivät valkuaisaineita, joita elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston kaltaiset laitokset eivät voi jäljittää.

2. Tietääkö komissio, että kyseistä toimintaa harjoitetaan?

3. Pitääkö komissio kyseistä menettelyä vastuullisena ja kuluttajalle turvallisena?

(2004/C 78 E/0055) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1955/03**

esittäjä(t): Baroness Sarah Ludford (ELDR) komissiolle

(13. kesäkuuta 2003)

Aihe: Elintarvikkeeksi tarkoitetun broilerinlihan käsittely

Yhdistyneessä kuningaskunnassa lähetetyssä BBC:n tuottamassa Panorama-ohjelmassa kerrottiin hiljattain, että elintarviketeollisuus käyttää yleisesti sian- ja naudanlihan proteiineja broilerinlihan lisäaineena parantaakseen lihan kykyä pitää sisässään vettä ja lisätäkseen näin lihan painoa.

Suuri osa kyseisestä tuotteesta toimitetaan ateriapalveluille, joten kuluttajien saatavissa on hyvin vähän tai ei lainkaan tietoa. Aikooko komissio kieltää menettelyn, jolla petetään kuluttajia ja rikotaan heidän oikeuttaan päättää mitä he syövät?

David Byrnen komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1927/03 ja E-1955/03

(28. heinäkuuta 2003)

Komissio on tietoinen brittiläisen TV-kanavan BBC:n toteuttamasta ja 22. toukokuuta 2003 lähettämästä ohjelmasta sekä Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin viranomaisten tekemien tarkastusten tuloksista, jotka julkistettiin 12. maaliskuuta 2003 ([1]) ja jotka koskivat Alankomaissa valmistettuja, ravintolakäyttöön tarkoitettuja kanafilevalmisteita.

Kyse on menettelystä, jolla pyritään lisäämään valmiin tuotteen sisältämän veden määrää lisäämällä tuotteeseen vettä pidättäviä ainesosia, kuten suoloja, polyfosfaatteja, proteiineja (kaseiineja, proteiinien hydrolysaatteja).

Kuten komissio on ilmoittanut vastauksissaan Caroline Jacksonin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-2418/02 ([2]) ja Dorette Corbyn esittämään kirjalliseen kysymykseen E-2331/02 ([3]), jotka koskevat samaa aihetta, tällaisessa lihan jalostusprosessissa ei ole mitään laitonta silloin, kun elintarvikehygieniasta ja -turvallisuudesta annettuja ohjeita noudatetaan ja kun ostajalle tiedotetaan selvästi tuotteen todellisesta luonteesta. Viimeksi mainitun seikan osalta komissio onkin ehdottanut elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassaan uutta toimenpidettä, jolla pyritään saamaan maininta tuotteeseen lisätystä vedestä tuotteen myyntinimitykseen.

Mitä tulee käytettyjen proteiinien jäljittämisen vaikeuteen, BBC:n ohjelman mukaan kyse on siitä, että käytettyjä proteiineja vastaavaa desoksiribonukleiinihappoa (DNA:ta) on mahdoton havaita, ja näin ollen on mahdotonta tunnistaa eläinlaji, josta proteiinit ovat peräisin. Komission on tutkittava prosessia jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kanssa.

On kuitenkin syytä korostaa jo nyt, että DNA:n havaitseminen sinänsä ei takaa jäljitettävyyttä, mutta on käyttökelpoinen työkalu jälkikäteen suoritettavan valvonnan yhteydessä. Myös muita valvontatyökaluja olisi kehitettävä, erityisesti asiakirjojen valvontaa, jotta valvonta kattaisi koko ketjun.

Euroopassa tällaisten lihavalmisteiden merkinnästä voimassa oleva lainsäädäntö ([4]) edellyttää, että tuotteen myyntinimitys ja ainesosien luettelo eivät johda ostajaa harhaan ja että valmisteelle ominaisen ainesosan määrä (tässä tapauksessa lihan määrä) ilmoitetaan.

Tämä lainsäädäntö koskee elintarvikkeita, jotka toimitetaan sellaisinaan lopullisille kuluttajalle. Se koskee pakattuja ja pakkaamattomia tuotteita, joita myydään valintamyymälöissä tai mukaan otettavina valmisruokina. Lainsäädäntö ei sitä vastoin koske ravintoloissa tarjoiltuja ruokia. Mutta koska lainsäädäntö koskee myös ravintoloille toimitettuja elintarvikkeita, ravintolat pystyvät toimittamaan niiltä pyydetyt tiedot elintarvikkeiden ainesosista ja ominaisuuksista.

([1]) http://www.foodstandards.gov.uk/news/pressreleases/chickenwater0303
http://www.fsai.ie/press_releases/120303.htm
([2]) EUVL C 28 E, 6.2.2003, s. 234.
([3]) EUVL C 52 E, 6.3.2003, s. 152.
([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/13/EY, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2000, myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, EYVL L 109, 6.5.2000.

(2004/C 78 E/0056) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1937/03**

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(13. kesäkuuta 2003)

Aihe: Korintin ja Patraksen välisen rautatien linjaus

Kuten paikalliset tahot ovat valittaneet, linjattaessa uutta Korintin ja Patraksen välistä rautatietä ei ole otettu huomioon EU:n Envireg-ohjelmasta rahoitettua, Korintinlahden aluesuunnittelua koskevaa erityistutkimusta. Sitä paitsi tällaisissa olosuhteissa yleisesti käytetty menetelmä, siis tunneli ja sillat etäällä merenrannasta ja asutuksesta, on jätetty täysin huomioon ottamatta. Kun rautatien linjauksella on koko laajemmalle alueelle erittäin suuri merkitys, voisiko komissio tutkia, missä määrin linjaus tehdään täydellisimmällä ja ympäristöä mahdollisimman vähän vahingoittavalla tavalla?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(29. heinäkuuta 2003)

Vastuu suurten infrastruktuurihankkeiden, kuten uuden rautatien rakentamisen, suunnittelusta ja toteuttamisesta on jäsenvaltion viranomaisilla rakennerahastojen hajautetun hallinnoinnin periaatteiden mukaisesti. Nämä viranomaiset päättävät sopivasta tasapainosta taloudellisten, yhteiskunnallisten ja ympäristöllisten näkökohtien kesken sekä varmistavat, että lainsäädännön vaatimuksia noudatetaan.

Kreikan viranomaisten hakemus EU:n yhteisrahoituksesta Korintin ja Patraksen välisen rautatien rakentamiseen täytti kaikki tarvittavat vaatimukset, mukaan lukien ympäristöön liittyvät näkökohdat.

Tutkimus, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, on tehty 1990-luvun alussa. Se ei kuitenkaan sido oikeudellisesti tutkimukseen kuuluneen alueen suunnittelua eikä se myöskään koske yksinomaan rautatien linjausta.

(2004/C 78 E/0057) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1946/03**

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(13. kesäkuuta 2003)

Aihe: Tutkimukset Espanjan valtion tuesta Izar-yritykselle ja kauppalaivojen rakentamisen jälleen-aloittaminen Izar-Fene-telakalla Galiciassa

Kuinka komission tutkimukset mahdollisesta Espanjan valtion tuesta Izar-yritykselle voivat vaikuttaa niihin oikeutettuihin vaatimuksiin, että kauppalaivojen rakentaminen pitäisi jälleen aloittaa Izar-Fene (aik. Astano) -telakalla Galiciassa?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(14. elokuuta 2003)

Tutkimuksilla Espanjan valtion mahdollisesta tuesta IZAR-konsernille ja Fene-telakalle annetulla kauppalaivojen rakentamiskiellolla ei komission näkemyksen mukaan ole suoraa yhteyttä toisiinsa.

Tutkimukset mahdollisesta tuesta IZARille kuuluvat valtiontukea koskevaan tutkimukseen, joka kattaa vuotta 2000 seuraavat vuodet. Fene-telakkaa kiellettiin vuonna 1997 komission päätöksellä ([1]) rakentamasta kauppalaivoja. Tämä oli edellytyksenä valtionavulle, jolla tuettiin Espanjan valtion omistamien telakoiden laajaa rakenneuudistusta. Näin ollen nämä kaksi asiaa eivät suoranaisesti liity toisiinsa, vaikka Fene-telakka kuuluukin Espanjan valtion omistamiin telakoihin.

([1]) EYVL C 354, 21.11.1997.

(2004/C 78 E/0058) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1951/03**

esittäjä(t): Giacomo Santini (PPE-DE) komissiolle

(5. kesäkuuta 2003)

Aihe: Kauttakulun kieltäminen Itävallan alueella

Suureksi hämmästykseksi Tirolin ministeripresidentti Heving van Staa on hiljattain antanut määräyksiä, jotka koskevat yli 7,5 tonnia painavien kuorma-autojen liikennöimiskieltoa Tirolin moottoriteillä Kundlin ja Ampassin kuntien välisellä tieosuudella seuraavasti:

— 1. kesäkuuta 2003 alkaen tulee voimaan yöliikennettä koskeva kielto, joka oli voimassa jo talvisin,

— 1. elokuuta 2003 alkaen kielletään lisäksi kauttakulkuliikenne vuorokauden ympäri tietyillä aloilla, kuten jätteiden, romun, viljan, puun, mineraalien, ajoneuvojen, teräksen ja kiven kuljettamisen osalta,

— kielto koskee myös porfyyrin louhintaa ja kuljetusta, joka on Alppien alueella tuhansien perheiden sekä satojen pienten ja keskisuurten yritysten ainoa ja korvaamaton tulolähde, joille näin ollen aiheutuu mittaamatonta vahinkoa.

Vaikka Tirolin alueen hallinnon antamien määräysten perusteet voi hyvin ymmärtää, on kuitenkin aiheellista muistuttaa sitä, että tällaiset päätökset ovat EY:n perustamissopimuksen vastaisia, koska ne rajoittavat tavaroiden vapaata liikkuvuutta yhteisellä markkina-alueella. Ei ole hyväksyttävää, että paikalliset viranomaiset voivat itsenäisillä päätöksillään vaarantaa merkittävän päätökseen saatetun työn.

On myös todettava, että ekopistejärjestelmä, jota Itävalta on yksipuolisesti soveltanut ja jota kaikki muut jäsenvaltiot ovat vastustaneet, ollaan poistamassa Euroopan parlamentin aloitteesta. Edellä mainitun perusteella tiedustelisin komissiolta seuraavaa:

1. Eikö komissio katso, että Itävallan hallitus ja Pohjois-Tirolin aluehallinto ovat jälleen rikkoneet tavaroiden ja henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevia EY:n perustamissopimuksen määräyksiä?

2. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä saadakseen Itävallan poistamaan nämä yksipuoliset määräykset, jotka eivät ole yhteisön lainsäädännön mukaisia?

3. Eikö komission mielestä tämä toistuva EY:n perussopimuksen määräysten rikkominen olisi vietävä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Luxemburgissa?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(8. elokuuta 2003)

Komission yksiköt ovat tarkastelleet tiettyjä tuotteita kuljettavien raskaiden ajoneuvojen liikennöintikieltoa A 12 -moottoritien Inntalin tieosuudella Tirolissa. Kiellosta päätti Tirolin kuvernööri 27. toukokuuta. Itävallan viranomaisten antamien selvitysten jälkeen komissio päätti 24. kesäkuuta 2003 aloittaa rikkomisesta johtuvan menettelyn Itävaltaa vastaan, koska 1. elokuuta 2003 voimaanastunut liikennöintikielto haittaa sekä palvelujen tarjoamisen vapautta maantieliikenteessä että tavaroiden vapaata liikkuvuutta. Lisäksi kielto vaikuttaa kohtuuttomalta tavoitteeseen eli ilmanlaadun parantamiseen nähden. Heinäkuun 23. päivänä 2003 komissio päätti viedä asian Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen ja pyytää siltä toimenpiteitä asiassa. Heinäkuun 30. päivänä 2003 yhteisöjen tuomioistuimen presidentti antoi määräyksen, että Itävallan tasavallan tulee keskeyttää kyseisen lainsäädännön täytäntöönpano jatkotoimien ajaksi.

Yöliikenteen osalta komissio tutkii parhaillaan kiellon pidentämistä koskemaan koko vuotta ja pidennyksen yhteensopivuutta yhteisön oikeuden kanssa. Komissio päättää myöhemmin, onko tarpeen aloittaa rikkomisesta johtuva menettely myös tässä asiassa.

(2004/C 78 E/0059) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1953/03**

esittäjä(t): Lissy Gröner (PSE) komissiolle

(13. kesäkuuta 2003)

Aihe: Vuonna 2002 Baijerissa käyttämättä jäänyt 17 miljoonan euron suuruinen Euroopan unionin tuki

Baijerin osavaltio Saksassa ei pystynyt sitomaan Euroopan unionin maaseudun kehittämisohjelmasta sille myönnettyjä 17 miljoonan euron suuruisia varoja varainhoitovuonna 2002, vaan palautti ne Brysseliin.

1. Onko Baijerin osavaltio palauttanut myös Euroopan sosiaalirahastosta saamiaan varoja?

2. Kuinka suurista summista on kyse?

3. Mihin tukialueisiin varojen takaisinmaksu vaikuttaa?

4. Onko komissiolla yleiskäsitystä meneillään olevista hankkeista, jotka on rahoitettu muista yhteisön tukiohjelmista, esimerkiksi Leader+-ohjelmasta?

5. Mitä Baijerin osavaltiota koskevia hankkeita näistä ohjelmista rahoitetaan?

6. Onko komissiolla yleiskäsitystä muihin yhteisön ohjelmiin ja hankkeisiin, kuten Daphneen ja koulutusohjelmiin, myönnetyistä tuista?

7. Mitä nämä hankkeet ovat, ja kuinka suuria tukia niihin on myönnetty?

8. Mitä rajat ylittäviä hankkeita Baijerin ja Tšekin tasavallan välisellä alueella on meneillään?

Franz Fischlerin komission puolesta antama täydentävä vastaus

(1. lokakuuta 2003)

1.—3. Baijerin osavaltion ei tarvitse palauttaa Euroopan sosiaalirahastosta saamiaan varoja, koska kaikki vuoden 2000 maksusitoumukset on käytetty.

4. ja 5. Komissio ei osallistu Leader+-yhteisöaloitteen hankkeiden valintaan ja hyväksymiseen, vaan Leader-ohjelman työryhmä valitsee hankkeet ja panee ne täytäntöön toimintaperiaatteidensa ja asiaankuuluvan lainsäädäntökehyksen mukaisesti. Jäsenvaltioiden ei tarvitse laatia hankkeista kertomuksia.

6. ja 7. Daphne-ohjelmasta tukea saavien saksalaisten järjestöjen luettelo lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

Koulutusmäärärahoja ei myönnetä yksittäisille alueille. Koulutusohjelmien liikkuvuusosan toimien määrärahat ovat ohjelmiin osallistuvien jäsenvaltioiden käytössä, ja niiden hallinnointi on hajautettu. Näiden ohjelmien muiden osien toimia koskevat tuet myönnetään ehdotuspyynnön perusteella, jonka tuloksiin valinta perustuu.

Vuonna 2002 Sokrates-, Leonardo da Vinci- ja Youth-ohjelmista tuettiin yhteensä 2,9 miljoonalla eurolla hankkeita, joiden vetäjän kotipaikka on Baijerin osavaltiossa. Tähän summaan eivät sisälly Baijerin liikkuvuusapurahat, joita Saksassa toteutettavien hajautettujen ohjelmien määrärahoista vastaavat kansalliset maksajavirastot myönsivät Baijerista kotoisin oleville edunsaajille.

8. Baijerin osavaltiossa ja Tšekin tasavallassa meneillään olevien rajat ylittävien hankkeiden luettelo lähetetään suoraan kysyjälle ja parlamentin sihteeristölle.

(2004/C 78 E/0060) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1961/03**

esittäjä(t): Alexander de Roo (Verts/ALE) komissiolle

(5. kesäkuuta 2003)

Aihe: Espanjan kansallisten vesivarojen hallintasuunnitelmaa käsittelevä kokous Isprassa

Voiko komissio, jatkona Alexander de Roon esittämään kysymykseen n:o 39 (H-0211/03), johon komissio vastasi kyselytunnilla 8. huhtikuuta 2003, kertoa lisäyksityiskohtia ehdotetusta teknisten ja tieteellisten asiantuntijoiden kanssa Isprassa järjestettävästä, Espanjan kansallisten vesivarojen hallintasuunnitelmaa käsittelevästä kokouksesta?

Koska tämä kokous järjestetään?

Keitä teknisiä ja tieteellisiä asiantuntijoita tulee olemaan mukana?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(24. heinäkuuta 2003)

Komissio suunnittelee parhaillaan asiantuntijakokouksen järjestämistä tämän vuoden syyskuussa, mutta päivämäärää ei ole vielä sovittu. Kokouksessa käsiteltäisiin Ebro-joen vesivarojen ehdotettua siirtämistä koskevia seikkoja.

Komissio odottaa, että kokoukseen osallistuu alan riippumattomia asiantuntijoita.

Komissio kehottaa tässä yhteydessä Espanjan viranomaisia lähettämään asianmukaiset tekniset asiantuntijat kokoukseen. Kokouskutsu on lisäksi esitetty Euroopan ympäristötoimistolle, Maailman luonnonsäätiölle (Bryssel), Maailman luonnonsäätiölle (Espanja) ja Ebro-joen ja Aragonin alueen vesivarojen hallintaa koskevalle säätiölle (Foundation for a New Water Culture, Platform for the Defence of the Ebro and the Region of Aragon).

Kaikilla kokoukseen osallistuvilla odotetaan olevan asianmukainen tekninen tausta ja Ebro-joen ja sen suistoalueen syvällinen tuntemus.

(2004/C 78 E/0061) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1970/03**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(13. kesäkuuta 2003)

Aihe: Kotitaloustavaroiden kierrätysmaksut

Mitä mieltä komissio on maksuista, joita jotkut kunnat ja yksityiset jätehuoltoyhtiöt Irlannissa keräävät kansalaisilta kotitaloustavaroiden kuten radioiden, hiustenkuivaajien ja kattiloiden kierrättämisestä? Uskooko komissio, että nämä maksut ovat yhdenmukaisia Euroopan unionin jätehuoltopolitiikkojen kierrätystavoitteiden ja sähkö- ja elektroniikkalaiteromua koskevan direktiivin kanssa, joka on pantava täytäntöön elokuuhun 2004 mennessä? Onko komissio yhtä mieltä siitä, että nämä maksut estävät kansalaisia kierrättämästä tavaroita?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(25. heinäkuuta 2003)

Komissio on tietoinen, että käsittelymaksun periminen kuluttajilta laitetta palautettaessa heikentäisi sähkö- ja elektroniikkaromun keräystuloksia ([1]). Tämän vuoksi sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 27. tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/96/EY ([2]) 5 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetään, että kodinkoneet voidaan palauttaa maksutta. Artiklassa säädetään, että ”jäsenvaltioiden on varmistettava kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun osalta, että viimeistään 13 päivänä elokuuta 2005 on perustettu järjestelmiä, joiden avulla loppukäyttäjät ja jakelijat voivat palauttaa tällaisen romun vähintään maksutta”.

Ennen kyseistä päivämäärää ei yhteisön lainsäädännössä kuitenkaan kielletä käsittelymaksun perimistä kansalaisilta kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkaromua palautettaessa.

([1]) EYVL C 365 E, 19.12.2000.
([2]) EUVL L 37, 13.2.2003.

(2004/C 78 E/0062) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1971/03**

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle

(13. kesäkuuta 2003)

Aihe: Lennot ultrakevyillä lentokoneilla

Huvi- ja urheilulentojen lentämisestä ultrakevyillä lentokoneilla säädetään ilmeisesti erityissäännöksissä kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Italian lainsäädännön mukaan näillä lentokoneilla lentäville voidaan antaa lupa lentää ilman lentosuunnitelmaa, joka vaaditaan normaalisti. Tällä hetkellä monet valtiot hyväksyvät jopa eri valtioiden rajojen ylittämisen tällaisilla lentokoneilla. Italian viranomaiset ovat kuitenkin hiljattain ilmoittaneet, että ne eivät ole valmiita hyväksymään Saksan viranomaisten antamaa lentolupaa ylittää Italian alue, koska lentämistä koskevat asiakirjat eivät vastaa toisiaan näissä kahdessa maassa.

Vaikka näiden asiakirjojen toisiaan vastaavuus kuuluu jäsenvaltioiden oikeuskäytäntöön, katsooko komissio, että jäsenvaltioiden hallitusten olisi harmonisoitava tällaisia lentoja koskevia menettelyjä ja asiakirjoja etenkin sen vuoksi, että harmonisoinnilla poistettaisiin esteet tällaisen urheilumuodon harjoittamiselta, joka on hyvin suosittu nuorison keskuudessa?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(24. heinäkuuta 2003)

Komission mielestä kaikki ponnistelut vapaan liikkuvuuden ja erityisesti urheilun harjoittamisen tiellä olevien esteiden poistamiseksi ovat tervetulleita.

Komissio ei kuitenkaan voi toimitettujen tietojen pohjalta antaa täsmällistä vastausta esitettyyn kysymykseen, eli siihen, millä tavoin yhteisön oikeus koskee tapausta, sillä parlamentin jäsenen mainitsemat säännökset eivät näytä perustuvan syrjintään kansallisuuden perusteella.

Parlamentin jäsentä pyydetään ottamaan huomioon, että yhteisöllä ei ole toimivaltaa yhdenmukaistaa jäsenvaltioiden säännöksiä, jotka koskevat menettelyjä ja asiakirjoja, joita vaaditaan lupien myöntämiseen ultrakevyillä lentokoneilla lentämistä varten.

Asiakirjojen yhdenmukaistamiseen liittyvät ongelmat kuuluvat siis ainoastaan jäsenvaltioiden toimivaltaan.

(2004/C 78 E/0063) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1986/03**

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(16. kesäkuuta 2003)

Aihe: Ateenan ja Thessalonikin ilmansaasteet

Kreikan lehdistössä kesäkuun 2003 alussa julkaistujen tietojen mukaan Euroopan komission toimeksiannosta on jokin aika sitten tehty tutkimus 19:n eurooppalaisen kaupungin ilmassa olevista haitallisten hiukkasten määristä. Näissä artikkeleissa mainitaan, että korkeimmat alailmakehän otsonin tai bentseenin määrät on mitattu Ateenassa ja Thessalonikissa, ja ne ylittävät yhteisön ympäristölainsäädännössä määritellyt sallitut tasot jopa 2,6-kertaisesti. Erityisesti todetaan, että kyseisen saasteen sallitut ylärajat EU:ssa ovat 48 µgr/m^3, kun taas mainituissa kahdessa kaupungissa arvot nousevat jopa 125:een µgr/m^3. Lisäksi toimivaltainen ympäristön ja aluesuunnittelun sekä yleisten töiden ministeriö myöntää, että leijuvien hiukkasten suhteen todellakin on olemassa ongelma, varsinkin pitäen silmällä Kioton pöytäkirjassa vuodelle 2005 asetettuja tavoitteita.

Voisiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Mitkä ovat tämän tutkimuksen perusteella tehdyt tärkeimmät johtopäätökset, mitä tulee kyseisen saasteen esiintymiseen Ateenassa ja Thessalonikissa?

2. Mikä on tämän saasteen osuus ilmakehän saasteiden kokonaismäärästä Ateenassa ja Thessalonikissa?

3. Onko kreikkalaisille viranomaisille tähän mennessä annettu komission suosituksia tämän saasteen vähentämisestä ja jos on, mihin toimiin Kreikan hallitus on ryhtynyt? Jos kreikkalaisille viranomaisille ei ole annettu suosituksia, katsooko komissio, että toimivaltaiset kreikkalaiset viranomaiset olisivat voineet omasta aloitteestaan ryhtyä ehkäiseviin toimiin kyseisen saasteen suhteen?

4. Mitkä ovat kyseisen saasteen sallitut arvot Kioton pöytäkirjassa, ja missä vaiheessa Kreikka on näiden velvoitteiden täyttämisen valmistelussaan?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(17. heinäkuuta 2003)

Komissiolle marraskuussa 2002 esitetyn vastaavan kirjallisen kysymyksen (E-3254/02, parlamentin jäsenen esittämä) [1], perusteella vaikuttaa siltä, että tässä yhteydessä tutkimuksella tarkoitetaan Earlinet-verkon (European Aerosol Research Lidar Network) tekemää tutkimusta. Hankkeen keskeisiä havaintoja oli, että on mahdollista kehittää Euroopan-laajuinen havainnointi- ja etäisyydenmittauslaitejärjestelmien (LIDAR) verkosto aerosolien vertikaalisen leviämisen tutkimiseksi. Koska mittauksia ei suoritettu johdonmukaisesti vuoden ympäri, muut johtopäätökset on tehtävä varoen. Maan tasolla leijuvien hiukkasten määrien verkkopohjainen tarkkailu ei nimenomaisesti kuulunut tutkimushankkeen piiriin.

Ilmassa leijuvia hiukkasia (particulate matter eli PM) on pidettävä eräänä keskeisimpänä ihmisten terveyttä vahingoittavana saasteen muotona. Komissiolle yhteisön voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti virallisesti toimitettujen raporttien mukaan PM10-hiukkasten (hiukkaset, joiden halkaisija on alle 10 mikrometriä (µm), vuotuinen määrä Ateenassa ja Thessalonikissa on 50—70 mikrogrammaa kuutiometriä kohden (µg/m^3), joka siten selvästi ylittää vuodelle 2003 asetetun ylärajan (ja sallitun poikkeaman) eli 46 µg/m^3. Siten kyseiset hiukkaset muodostavat selvästi tärkeän osan yleisestä ilmansaasteesta, kuten muissakin Euroopan suurkaupungeissa. Kuitenkin muutkin ilmansaasteet, kuten otsoni, bentseeni, typen oksidit ja rikkidioksidi, ovat merkittäviä.

Ilmanlaatua koskevassa voimassa olevassa yhteisön lainsäädännössä (ilmanlaatua koskeva puitedirektiivi (1996/62/EY [2])) ja sen tytärdirektiivit (1999/30/EY [3], 2000/69/EY [4] ja 2002/3/EY [5])) on säädetty, että erityisten ilmansaasteiden (mukaan lukien PM10) raja-arvot on alitettava tietyissä määräajoissa (PM10:n osalta vuosi 2005). Jos raja-arvo ja sallittu poikkeama (joka kaventuu vuosittain ja on nolla raja-arvon saavuttamisen jälkeen) ylittyvät, jäsenvaltioiden on toimitettava suunnitelma ja esitettävä ohjelma, jolla se aikoo saavuttaa raja-arvon. Nämä on toimitettava ensimmäisen kerran vuoden 2003 loppuun mennessä. Jäsenvaltiot ovat velvolliset ryhtymään asianmukaisiin toimiin ilmansaasteiden vähentämiseksi. Nämä toimet voivat vaihdella jäsenvaltioittain. Komissio ei anna erityisiä suosituksia siitä, kuinka raja-arvot on yksittäisissä tapauksissa saavutettava.

Vaikka hiukkaset vaikuttavat säteilytaseeseen erityisten absorptio- ja valonsirotusominaisuuksiensa vuoksi, niitä ei pidetä ilmaston muutoksen tärkeimpänä aiheuttajana. Näin ollen ne eivät kuulu Kioton pöytäkirjassa käsiteltyihin aineisiin.

---

[1] EUVL C 155 E, 3.7.2003, s. 119.
[2] Neuvoston direktiivi 96/62/EY, annettu 27. syyskuuta 1996, ilmanlaadun arvioinnista ja hallinnasta (EYVL L 296, 21.11.1996).
[3] Neuvoston direktiivi 1999/30/EY, annettu 22. huhtikuuta 1999, ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista (EYVL L 163, 29.6.1999).
[4] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/69/EY, annettu 16. marraskuuta 2000, ilmassa olevan bentseenin ja hiilimonoksidin raja-arvoista (EYVL L 313, 13.12.2000).
[5] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/3/EY, annettu 12. helmikuuta 2002, ilman otsonista (EYVL L 67, 9.3.2002).

(2004/C 78 E/0064) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1987/03**

esittäjä(t): Piia-Noora Kauppi (PPE-DE)
ja Per-Arne Arvidsson (PPE-DE) komissiolle

(16. kesäkuuta 2003)

Aihe: EU-jäsenyyttä hakeneissa maissa sovelletut ydinturvallisuusperiaatteet

Viittaamme ehdotukseen neuvoston direktiiviksi ydinlaitosten turvallisuuden alalla sovellettavista perusvelvollisuuksista ja yleisistä periaatteista [1]. Direktiivissä ehdotetaan yhteisiä turvallisuusstandardeja ja

tarkastusjärjestelmiä, jotta laajentuneessa EU:ssa voitaisiin taata ydinturvallisuuteen liittyvien yhteisten menetelmien ja kriteerien soveltaminen. Direktiivi perustuu IAEA:n johdolla laadittuun ydinturvallisuutta koskevaan yleissopimukseen, ja siinä säädetään ydinturvallisuusjärjestelmän täsmällisistä oikeudellisista puitteista.

IAEA:n turvallisuusjärjestelmän turvallisuussääntöjä ja -menettelyjä yhtenäistetään lähiaikoina. Euroopan parlamentti on ilmaissut kesäkuussa 2002 antamassaan liittymisprosessia käsittelevässä päätöslauselmassa kantansa avoimesta lähestymistavasta, jota tulisi soveltaa Bulgariassa sijaitsevan Kozloduyn ydinvoimalan kolmos- ja nelosreaktorin tulevaan toimintaan. Voiko komissio määrittää — ottaen huomioon edellä mainitut seikat ja IAEA:n tarkastajien arviot ja suositukset — miten Euroopan parlamentin kanta ja IAEA:n arviointi on otettu huomioon Bulgarian kanssa käytävissä liittymisneuvotteluissa?

Kozloduyn kolmos- ja nelosreaktoria on parannettu merkittävästi vuosina 1991—2002. IAEA:n turvallisuustarkastusryhmän kesäkuussa 2002 tekemien arvioiden mukaan parannustöissä on paneuduttu kaikkiin turvallisuusongelmiin, ja parannustöiden ansiosta reaktorit on saatu IAEA:n ydinturvallisuus-standardien mukaisiksi. Lisäksi Bulgariassa on riippumaton ja asiantunteva ydinvoiman säätelyviranomainen. Voiko komissio selvittää, miten se aikoo soveltaa ydinturvallisuutta koskevan sopimuksen periaatteita Kozloduyn tapaukseen, kun se ottaa huomioon edellä mainitut seikat ja liittymiskonferenssissa käsiteltyjen energiaa koskevien neuvottelulukujen yhteydessä esitetyt unionin vaatimukset kyseisten reaktorien pikaisesta sulkemisesta?

(1) KOM(2003) 32 lopullinen.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(24. heinäkuuta 2003)

Mitä tulee liittymisneuvottelujen tämänhetkiseen tilanteeseen Kozloduyn ydinvoimalan yksiköiden 3 ja 4 ydinturvallisuuden osalta, komissio muistuttaa, että energiaa koskevan luvun 14 käsittely Bulgarian kanssa päätettiin toistaiseksi liittymiskonferenssin yhteydessä 18. marraskuuta 2002. Euroopan unionin yhteisessä kannassa viitataan jäsenvaltioiden ja Bulgarian välisen ydinturvallisuutta koskevan sopimuksen määräyksiin ydinturvallisuudesta ja erityisesti Kozloduyn ydinvoimalan yksiköistä 3 ja 4. Bulgarian hallitus on sitoutunut sulkemaan Kozloduyn ydinvoimalan yksiköt 3 ja 4 vuonna 2006. Euroopan unionin neuvoston alaisuudessa suoritettavan vertaisarviointimenettelyn yhteydessä EU lähettää asiantuntijaryhmän Bulgariaan mahdollisimman pian ennen kaikkien liittymisneuvottelujen päättämistä. Euroopan unioni ottaa myös huomioon Bulgarian odotukset siitä, että yhteisö turvaa jatkossakin rahoitustuen (joka liittyy Kozloduyn ydinvoimalan tiettyjen yksiköiden suunnitellusta sulkemisesta aiheutuviin vaikutuksiin), ja ilmoittaa olevansa valmis harkitsemaan asiaa.

Komission katsoo, että arvoisien parlamentin jäsenten esittämiä kysymyksiä Kozloduyn ydinvoimalan yksiköistä 3 ja 4 on tarkasteltava tätä taustaa vasten. Siltä osin kun kysymykset liittyvät mainittua sopimusta edeltävään aikaan, komissio pyytää arvoisia parlamentin jäseniä tutustumaan komission aiempiin vastauksiin, erityisesti vastaukseen, joka annettiin Marjo Matikainen-Kallströmin ja Christian Rovsingin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-3164/02 (1).

Komission mielestä on tärkeää muistaa, että WPNS (Working Party on Nuclear Safety) on suorittanut Euroopan unionin neuvoston alaisuudessa arvion Kozloduyn ydinvoimalan yksiköistä 3 ja 4 samoin kuin kaikista ehdokasmaiden ydinvoimaloista. Tämän arvioinnin perusteella annettiin suosituksia, joiden täytäntöönpanoa WPNS seurasi vuoden 2002 alkupuoliskolla. WPNS katsoo, että viiden suosituksen täytäntöönpanoa olisi edelleen seurattava erityisen tarkasti ja muistuttaa raporteissaan kesäkuulta 2001 ja 2002, että yksikköihin 3 ja 4 tehdyt parannukset liittyivät suunnitelmiin sulkea yksiköt vuonna 2006.

(1) EUVL C 11 E, 15.1.2004, s. 30.

(2004/C 78 E/0065) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1991/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(16. kesäkuuta 2003)

Aihe: Komission virkamies Antonio Quatraron kuolemaan vuonna 1993 vaikuttaneiden komission organisaatiota koskevien olosuhteiden ja niitä verhoavan salamyhkäisyyden selvittäminen

1. Onko koskaan julkaistu hallinnollista ja/tai Uclaf:n selvitystä, jossa osoitetaan selkeästi silloisen komission virkamies Antonio Quatraron syyllistyneen EU:n tupakkapolitiikkaan liittyvään petokseen?

2. Mitä komissio tietää Robert Dougal Wattin tämän tapauksen yhteydessä mainitsemasta EU:n toimielinten sisällä toimivien henkilöiden verkostosta, jolla sen jäsenet pyrkivät hankkimaan itselleen etuja, ohjaamaan EU:n rahavirtoja ja salaamaan tietoja?

3. Voiko komissio toimittaa minulle tämän kysymyksen johdosta laatimansa selvitykset, mukaan lukien Hans-Helmut Wachterin raportin?

4. Millä tavoin komissio on auttanut Belgian poliisia selvittämään Antonio Quatraron kuolemaan vuonna 1993 johtaneet syyt?

5. Antoiko komissio Belgian poliisille luvan tutkia Quatraron toimistoa vai epäsikö se poliisilta kyseisen luvan?

6. Antoiko komissio Belgian poliisille luvan haastatella niitä komission virkamiehiä, jotka viimeksi näkivät Quatraron?

7. Jos vastaukset ovat kielteisiä, mihin toimiin komissio on ryhtynyt selvittääkseen Quatraron kuolemaan liittyvät olosuhteet?

8. Onko komissio kohdannut vastarintaa pyrkiessään pääsemään totuuteen tässä kysymyksessä?

9. Miten komissio voi olla varma siitä, että samanlaisia ongelmia, jollaisia liittyi kymmenen vuotta sitten Quatraron toimintaan, ei nykyään enää voi esiintyä?

10. Mihin tähän tapaukseen liittyviin lisätoimenpiteisiin komissio aikoo vielä ryhtyä?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(12. elokuuta 2003)

1. Keväällä 1991 laaditussa hallinnollisessa selvityksessä kävi ilmi joitakin seikkoja, joiden perusteella kyseisen virkamiehen voitiin epäillä syyllistyneen väärinkäytöksiin. Saatavilla olleen näytön ei kuitenkaan katsottu olleen riittävän vankka, jotta välittömiin toimenpiteisiin olisi voitu ryhtyä. Tämän vuoksi päätettiin aloittaa kurinpidollinen menettely, jossa tutkittaisin muodollisesti, olivatko kyseisen henkilön toimet sopusoinnussa komission virkamiehen velvollisuuksien kanssa. Menettely keskeytettiin kyseisen virkamiehen kuoltua 30. maaliskuuta 1993.

2. Euroopan petostentorjuntavirasto OLAF ei ole löytänyt tosiseikkoihin perustuvaa näyttöä arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessään esittämien väitteiden perustelemiseksi.

3. Komissio harkitsee selvityksen toimittamista Euroopan parlamentille siinä tapauksessa, että parlamentti pyytää sitä komissiolta komission ja Euroopan parlamentin välillä vuonna 2000 tehdyn toimielinten välisen puitesopimuksen liitteessä III määrättyjen asianmukaisten menettelyjen mukaisesti.

4. ja 5. Belgian poliisi vieraili komission tiloissa pian Antonio Quatraron kuoleman jälkeen, ja sillä annettiin välitön ja rajoittamaton pääsy rakennukseen ja toimistoon, jossa työntekijä oli työskennellyt ennen kuolemaansa.

6. ja 7. Tämän tapauksen kaltaisissa olosuhteissa on luonnollisesti asianmukaista, että kyseisen jäsenvaltion oikeusviranomaiset suorittavat tutkimukset, ja komissio pyrkii kaikin mahdollisin tavoin avustamaan tutkimuksissa ja poistaa myös tarvittaessa kyseisen henkilön koskemattomuuden. Niin tehtiin myös tässä tapauksessa. Belgian poliisi sai pyytää todistajanlausuntoja kaikilta haluamiltaan henkilöiltä.

8. Komissiolla ei ole mitään näyttöä siitä, että komissio olisi alustavissa tutkimuksissaan kohdannut vastarintaa tai Belgian poliisi ja oikeusviranomaiset olisivat kohdanneet vastarintaa, kun ne pyrkivät selvittämään kyseisen tapauksen tosiseikkoja.

9. Kun monitahoisiin tukijärjestelyihin liittyy merkittäviä rahasummia, ei komissio eikä mikään muukaan elin voi täysin varmistaa, ettei petoksia yritetä tehdä tai ettei niitä tehdä. On kuitenkin muistettava, että raakatupakka-alan yhteistä markkinajärjestelyä on uudistettu huomattavasti vuoden 1992 jälkeen. Järjestelyä on muutettu muun muassa siten, että kolme menettelyä, joihin liittyi huomattava määrä petoksia — tarjouskilpailuihin perustuvat interventiot ja myynti, vientituet sekä lajikkeiden mukaisesti eritellyt maksut — on lopetettu. Katso tästä asetus (ETY) N:o 2075/92 ([1]).

Yhteisen markkinajärjestelyn rakennetta yksinkertaistettiin vuosina 1996 ja 1998. Katso 4. maaliskuuta 1996 annettu asetus (EY) N:o 415/96 ([2]) ja 20. heinäkuuta 1998 annettu asetus (EY) N:o 1636/98 ([3]).

Komissio tutkii säännöllisesti, voidaanko alaa koskeva vastuuvapaus myöntää, ja tekee ehkäiseviä tilintarkastuksia.

10. Tupakka-alasta tehdään parhaillaan riippumatonta ulkopuolista arviointia, joka saadaan valmiiksi lähiviikkoina. Komissio valmistelee parhaillaan raakatupakka-alan yhteisen markkinajärjestelyn uutta merkittävää uudistusta, jossa on tarkoitus ottaa huomioon kestävää kehitystä koskevassa komission tiedonannossa vahvistetut tavoitteet. Tiedonanto esiteltiin Göteborgin Eurooppa-neuvoston kokouksessa 15. ja 16. kesäkuuta 2001.

Komissio antaa parlamentille ja neuvostolle asiaa koskevan ehdotuksen syksyllä 2003.

([1]) EYVL L 215, 30.7.1992.
([2]) EYVL L 59, 8.3.1996.
([3]) EYVL L 210, 28.7.1998.

(2004/C 78 E/0066) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2001/03**

esittäjä(t): Jan Dhaene (PSE)
ja Patricia McKenna (Verts/ALE) komissiolle

(16. kesäkuuta 2003)

Aihe: Sellafieldin radioaktiiviset päästöt

Kansainvälisen kuljetusliiton kalatalouskomitea on pyytänyt Pohjanmeren rannikkovaltioita vaatimaan, että Iso-Britannia lopettaisi Sellafieldin radioaktiiviset päästöt. Useat kansalliset kuljetusliitot ovat hyväksyneet tämän vaatimuksen. Ongelma ei rajoitu ainoastaan Isoon-Britanniaan: La Haguessa sijaitseva Cogéma aiheuttaa paikallisessa ympäristössä laajaa radioaktiivista pilaantumista.

Yksi kansainvälistä kuljetusliittoa eniten askarruttavista isotoopeista on Technetium-99 (Tc99). Tätä isotooppia on päästetty Irlanninmereen, vaikka sen suodattaminen ja talteen ottaminen on täysin mahdollista ennen päästöjen laskemista mereen.

1. Onko komissio tietoinen, että Sellafieldin kaltaisten laitosten radioaktiiviset päästöt uhkaavat meriympäristöä ja erityisesti sen kaloja ja äyriäisiä sekä niitä ravinnokseen käyttäviä kuluttajia?

2. Onko komissio tietoinen lähellä pilaantumislähdettä (Sellafield ja La Hague) usein kalastavien alusten kalastajille ja alusten muulle miehistölle aiheutuvista seurauksista?

3. Mitä mieltä komissio on kansainvälisen kuljetusliiton ehdotuksesta, että Technetium-99 olisi suodatettava pois Sellafieldin ja La Haguen jätevedestä?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(30. heinäkuuta 2003)

Komissio on tietoinen parlamentin jäsenten mainitsemista seikoista.

Yhteisö on Koillis-Atlantin merellisen ympäristön suojelusta tehdyn Oslo—Pariisi-yleissopimuksen (OSPAR-yleissopimus) sopimuspuoli, ja komissio edustaa yhteisöä OSPAR-kokouksissa. OSPAR-komission hyväksymien strategioiden keskeinen tavoite on suojella OSPAR-merialueita. Yksi strategioista koskee radioaktiivisia aineita, ja strategian tavoitteena on varmistaa, että radioaktiivisten aineiden päästöjä ja vuotoja vähennetään vuoteen 2020 mennessä siten, että näistä päästöistä aiheutuvat lisäpitoisuudet ovat erittäin pienet aiempiin pitoisuuksiin verrattuna.

Radioaktiivisten aineiden komitea (Radioactive Substances Committee, RSC), avustaa OSPAR-komissiota radioaktiivisia aineita koskevan strategian täytäntöönpanossa. Komitea kokoontuu vähintään kerran vuodessa. Komissio osallistuu aktiivisesti komitean työhön: komissio edistää ymmärtämään ja tiedostamaan, mitä haittoja eri lähteistä peräisin olevien radioaktiivisten aineiden päästöistä on merialueille. Komissio sai hiljattain valmiiksi osana tätä työtä niin kutsutun Marína II -tutkimuksen, jossa tutkittiin kaikkia radioaktiivia päästöjä ja niiden vaikutuksia OSPAR-merialueeseen, eliöihin, kalojen ja äyriäisten kuluttajiin sekä päästöalueiden lähellä työskenteleviin kalastajiin.

Komissio on sitoutunut tiukasti saavuttaakseen radioaktiivisia aineita koskevan OSPAR-strategian tavoitteen, jonka mukaan kaikkien radioaktiivisten päästöjen on vähennyttävä asteittain ja merkittävästi vuoteen 2020 mennessä. Ensimmäisessä OSPAR-komission vuoden 1998 heinäkuussa Sintrassa pitämässä ministerikokouksessa useat sopimuspuolet ilmaisivat huolensa Sellafieldin teknetium-99-päästöistä, ja Yhdistyneen kuningaskunnan ministerit antoivat ymmärtää, että asiaa käsiteltäisiin. Kysymys otettiin uudestaan esille OSPAR-ministerikokouksessa, joka pidettiin Bremenissä tämän vuoden kesäkuussa. Lisäksi myönteisenä pidettiin Yhdistyneiden kuningaskuntien aloitetta vaatia Sellafieldin toimijoita keskeyttämään yhdeksäksi kuukaudeksi keskiaktiivisten jätteiden käsittelyprosessista syntyvien jätteiden päästöt, kunnes vastaavaa teknologiaa niiden vähentämiseksi on tutkittu ja kehitetty.

On kuitenkin otettava huomioon, että vaikka teknetium-99:n aktiiviset pitoisuudet ovat suhteellisen korkeat, teknetium-99-päästöjen aiheuttamat radioaktiiviset haitat ympäristölle ovat kuitenkin pienet verrattuna muihin radionuklideihin, luonnossa esiintyvät radionuklidit mukaan lukien.

(2004/C 78 E/0067) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2031/03**

esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE-DE) komissiolle

(12. kesäkuuta 2003)

Aihe: Yhteisön jätteitä ja kaatopaikkoja koskevan lainsäädännön täytäntöönpano Kreikassa

Kreikan kansallisen ympäristöntutkimuslaitoksen tekemän selvityksen mukaan yli 90 prosenttia yhdyskuntajätteestä viedään (laillisille tai laittomille) kaatopaikoille, ainoastaan 8 prosenttia kierrätetään, ja 1 prosentti käytetään lannoitteisiin. Näiden tietojen mukaan mekaaninen jätteenkäsittely ei toimi, se ei ole EU:n vaatimusten mukainen, ja käytetty tekniikka on vanhentunut saatavissa olevaan tekniikkaan verrattuna.

Koska komissio on aloittanut menettelyn Kreikkaa vastaan jätedirektiivin 75/442/EY ([1]) noudattamatta jättämisestä ja koska yhteisön jäsenvaltiot joutuvat direktiivin 1999/31/EY ([2]) perusteella määrittelemään

kansallisen strategian, josta ne ilmoittavat komissiolle 16. heinäkuuta 2003 mennessä, sekä ryhtymään konkreettisiin kaatopaikkoja koskeviin toimiin, voiko komissio ilmoittaa

1. noudattaako Kreikka jätteitä ja erityisesti kiinteitä jätteitä koskevaa yhteisön lainsäädäntöä, ja mihin toimiin komissio on ryhtynyt ympäristön ja kansanterveyden suojelemiseksi valvomattomalta vaarallisten tai muiden jätteiden dumppaamiselta ympäristöön?

2. miten se suhtautuu Liossian mekaanisen jätteenkäsittelylaitoksen toimintaan, jos se ottaa huomioon ympäristövaatimukset ja parhaan mahdollisen tekniikan, ja kuinka paljon yhteisön varoja käytettiin tämän laitoksen rakentamiseen, joka ei edes toimi?

3. onko Kreikka ilmoittanut kaatopaikkoja koskevasta strategiastaan, ja kuinka monella kaatopaikalla on tehty ja hyväksytty direktiivin 1999/31/EY mukaisesti suunnitelmia, joilla valvotaan jätekaasujen kulkeutumista ilmakehään, vaarallista jätettä ja joilla vähennetään kaatopaikoille tuotavan biologisesti hajoavan jätteen määrää erityisesti kierrättämällä, lannoitteita ja biometaania tuottamalla ja syntynyttä ainesta/energiaa hyödyntämällä?

(1) EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39.
(2) EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(10. heinäkuuta 2003)

1. Komissio on tietoinen ongelmasta, joka liittyy valvomattomaan jätteen loppusijoitukseen Kreikassa. Useiden valitusten johdosta komissio käynnisti Kreikan viranomaisilta saatujen tietojen perusteella jäsenvelvollisuuksien rikkomista koskevan menettelyn Kreikkaa vastaan heinäkuussa 2002 EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla. Kreikan viranomaiset myönsivät, että vuoden 2002 lopulla toiminnassa oli yhä 1399 laitonta tai valvomatonta kaatopaikkaa. Viranomaiset ilmoittivat, että uutta jätehuoltosuunnitelmaa oltiin ottamassa käyttöön. Heidän aikataulunsa mukaan kaikki laittomat kaatopaikat suljetaan vuoden 2007 loppuun mennessä ja korvataan pysyvillä laitoksilla. Komissio antoi joulukuussa 2002 EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla perustellun lausunnon kehottaen Kreikkaa ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun direktiivin 75/442/ETY (1) noudattamiseksi, siten kuin se on muutettuna 18 päivänä maaliskuuta 1991 annetulla direktiivillä 91/156/ETY (2). Mikäli Kreikka ei noudata velvollisuuksiaan, komissio vie asian Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen.

2. Parlamentin jäsenen mainitsemassa hankkeessa on kyse yhdestä jätteidenlajitteluyksiköstä ja yhdestä kompostointilaitoksesta. Hanketta on rahoitettu EAKR:sta Attikan alueellisen toimintaohjelman puitteissa. Yhteisön rahoituksen määrä kokonaisuudessaan oli 54,3 euroa, joista 33,2 miljoonaa euroa Attikan alueelliseen toimintaohjelmaan 1994—1999 ja 21,1 miljoonaa euroa Attikan alueelliseen toimintaohjelmaan vuosina 2000—2006. Laitosten kokonaiskustannukset ovat 72,4 miljoonaa euroa.

Komission tämän hetkisten tietojen mukaan on tehty joitain yrityksiä käynnistää laitosten toiminta. Ongelmien ja paikalla tapahtuneen onnettomuuden takia laitokset eivät ole tällä hetkellä toiminnassa. Vastuulliset viranomaiset eivät ole vielä antaneet riittävän tyhjentävää selvitystä tilanteesta. Komissio seuraa tilannetta ja voi tarvittaessa vaatia rakentamista varten annetun yhteisön rahoituksen palauttamista. Komissiolla ei ole tietoa paikan ympäristövaatimusten täyttymisestä.

3. Kreikka ei ole vielä jättänyt kansallista strategiaansa biojätteen vähentämisestä kaatopaikoilla. Kaatopaikoista 26 päivänä huhtikuuta 1999 annetussa direktiivissä 1999/31/EY (3) säädetään, että suunnitelma tulee laatia 16. heinäkuuta 2003 mennessä ja toimittaa komissiolle mahdollisimman nopeasti. Direktiivissä säädetään, että olemassa olevien kaatopaikkojen pitäjän on esitettävä viranomaisille suunnitelma, jossa määritellään tarvittavat toimenpiteet kaatopaikkojen saattamiseksi direktiivin säännösten mukaiseksi. Komissiolla ei ole tiedossaan niiden kaatopaikkojen määrää, joissa suunnitelma on tehty.

(1) EYVL L 194, 25.7.1975.
(2) EYVL L 78, 26.3.1991.
(3) EYVL L 182, 16.7.1999.

(2004/C 78 E/0068) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2043/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI), Emma Bonino (NI), Marco Pannella (NI), Marco Cappato (NI), Benedetto Della Vedova (NI), Gianfranco Dell'Alba (NI) ja Olivier Dupuis (NI) komissiolle

(19. kesäkuuta 2003)

Aihe: Uskonnonvapauteen kohdistuneet loukkaukset ja uskonnonvapauden takaamiseen tarvittavat välineet

— Yhdysvaltojen liittovaltion riippumaton viranomainen, US Commission on International Religious Freedom (USCIRF) julkaisi toukokuussa 2003 maailmanlaajuisen uskonnonvapautta koskevan vuosikertomuksen ja tämän vuosikertomuksen mukaan:

  — Tilanne Venäjän federaatiossa antaa aihetta huoleen monista eri syistä: ortodoksisen kirkon väitetty sekaantuminen poliittiseen elämän Moskovassa; valtion harjoittama kansalaisten uskonnollisen elämän tiukka valvonta ja neuvottelut uskonnon harjoittajien ja heidän yhteistyönsä sallimisesta.

  — Kiinan kansantasavallalle on tunnusomaista, että Kiinan kansalaisia säännöllisesti karkotetaan, kidutetaan ja vangitaan heidän uskonnollisen vakaumuksensa vuoksi, ja että uskonnon harjoittamista Tiibetissä valvotaan tiukasti.

  — Laosissa hallitus sallii viranomaisten vangita ja pakkokäännyttää uskovaisia, joka on osoitus järjestelmällisestä uskonnonvapauden loukkauksesta.

  — Vietnamissa vangitaan uskonnollisesti toisinajattelevia ja parhaillaan on meneillään kampanja uskonnollisten vähemmistöjen pakkokäännyttämiseksi maan koillisosan maakunnissa ja montagnardien keskuudessa, jotka asuvat maan keskiosan ylängöillä. Tilanne on siinä määrin vakava, että USCIFG ehdottaa, että humanitaarisen avun lisäksi ei myönnetä mitään muuta tukea ennen kuin Vietnamin viranomaiset kunnioittavat uskonnonvapautta.

Onko komissio tietoinen

— uskonnonvapauden vakavista ja järjestelmällisistä loukkauksista Venäjällä, Kiinassa, Laosissa ja Vietnamissa?

— Aikooko komissio noudattaa USCIRF:n suositusta olla myöntämättä muuta kuin humanitaarista apua Vietnamille ennen kuin Vietnamin viranomaiset sitoutuvat noudattamaan uskonnonvapautta?

— Katsooko komissio, että kaiken muun kuin humanitaarisen avun lakkauttaminen ennen kuin uskonnonvapautta kunnioitetaan voisi olla tehokas painostuskeino? Tai mikä muu keino olisi komission mielestä oli tehokkaampi?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(18. heinäkuuta 2003)

Komissio on täysin tietoinen uskonnonvapauden tilasta Venäjän federaatiossa, Kiinassa, Laosissa ja Vietnamissa, ja seuraa tilannetta tarkasti.

Aihe on otettu esiin unionin näiden maiden viranomaisten kanssa käymässä poliittisessa vuoropuhelussa. Komissio aikoo lisäksi kaikin mahdollisin keinoin jatkaa näiden ongelmien esilletuomista kaikkien asianmukaisten kanavien kautta.

Komissio tähdentää edelleen Venäjän viranomaisille, että viimeaikainen kehitys uskonnonvapauteen ja muihin ihmisoikeuskysymyksiin liittyen ei ole hyväksyttävää eikä se myöskään ole niiden Venäjän ratifioimien keskeisten kansainvälisten ja eurooppalaisten ihmisoikeussopimusten mukaista, joihin sisältyy viittaus uskonnon tai vakaumuksen vapauteen.

Komission huoli Laosin uskonnonvapaustilanteesta otetaan toistuvasti esille komission ja Laon demokraattisen kansantasavallan hallituksen kahdenvälisissä tapaamisissa. Maan uskonnonvapaus- ja ihmisoikeustilannetta tullaan käsittelemään komission ja Laosin sekakomitean kokouksessa, joka on tarkoitus pitää syksyllä 2003. Komissio avasi äskettäin edustuston Laosin Vientianeen, mikä tarjoaa uusia mahdollisuuksia käydä entistä syvällisempää vuoropuhelua ihmisoikeuskysymyksistä maan viranomaisten kanssa.

Komissio on tietoinen YK:n ihmisoikeuskomitean vakavasta huolesta, ettei Vietnamin valtiollisen puolueen käytäntö täytä kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 18 artiklan vaatimuksia. Unioni, jäsenvaltiot yhdessä komission kanssa, on useaan otteeseen ottanut tämän asian esille viranomaisten kanssa unionin virallisissa yhteydenotoissa ja ihmisoikeuksia käsittelevissä säännöllisissä keskusteluissa.

Unioni on useaan otteeseen ilmaissut huolensa Kiinan valtion asettamista rajoituksista epävirallisille kirkoille ja uskonnollisille ryhmille sekä islaminuskolle. Komissio on säännöllisesti ottanut esille uskonnon- ja vakaumuksenvapauskysymykset unionin ja Kiinan suunnitelmallisessa ihmisoikeusvuoropuhelussa ja aikoo vastaisuudessakin toimia samalla tavalla.

Unioni on useaan otteeseen vahvistanut, että ihmisoikeuksien ja demokratisaation täytyy olla kiinteä osa kaikkea poliittista vuoropuhelua kolmansien maiden kanssa. Uskonnonvapaus yhtenä perusluonteisena ihmisoikeutena sekä uskonnollisten vähemmistöjen oikeudet otetaan täten esiin unionin kahdenvälisessä poliittisessa vuoropuhelussa ja tilaisuuden tullen virallisissa yhteydenotoissa ja julkilausumissa. Kyseinen sanoma välittyy myös unionin toiminnan kautta YK:n ihmisoikeustoimikunnassa sekä YK:n yleiskokouksen kolmannessa komiteassa.

Kuten komission toukokuussa 2001 antamassa tiedonannossa [1] unionin tehtävästä ihmisoikeuksien ja demokratisoitumisen edistämisessä kolmansissa maissa todetaan avun toimituksesta, komissio on sitoutunut sisällyttämään ihmisoikeus- ja demokratisoitumisasiat kaikkiin yhteisön avustusohjelmiin. Maakohtaisten strategia-asiakirjojen avulla on otettu yhtenäisempi ja johdonmukaisempi lähestymistapa ihmisoikeuksien ja demokratisaation edistämiseen. Tähän on käytetty eurooppalaisen ihmisoikeus- ja demokratia-aloitteen kautta annetun avustuksen lisäksi erinäisiä kolmansille maille tarkoitettuja rahoitusvälineitä.

Mitä tulee Vietnamiin ohjattavaan avustukseen, komission yleisenä politiikkana on maan ihmisoikeus- ja demokratiakehityksen edistäminen ja tukeminen sekä sellaisten tapausten esille ottaminen, joihin liittyy väärinkäytöksiä tai joissa tilanteen heikentyminen on ilmeistä. Komissio on määritellyt hyvän hallinnon, parhaan hallintokäytännön ja kunnollisesti toimivan oikeusjärjestelmän edistämisen ensisijaisiksi tavoitteiksi Vietnamin kanssa tehtävälle yhteistyölle maakohtaisessa strategiassa vuosille 2002—2006. Komissio uskoo, että sen yhteistyöohjelma ja varsinkin ohjelman erityinen tuki institutionaalisille uudistuksille kuin myös hallintoon liittyvän koulutustoiminnan sisällyttäminen kaikkiin yhteistyöhankkeisiin edistää Vietnamin hallintokulttuurin ja ihmisoikeussitoumusten vahvistumista.

Komissio on kaiken kaikkiaan sitä mieltä, että aloitteita tekemällä pystytään todennäköisimmin parantamaan ihmisoikeus- ja uskonnonvapaustilannetta. Komissio jatkaa vuoropuhelun ja avunannon suosimista suhteissaan kolmansiin maihin. Tuen pidättämistä siihen asti, kunnes uskonnon- ja muita vapauksia kunnioitetaan, pidetään viimeisenä keinona, sillä sen vaikutukset tuntuisivat pahiten juuri niissä väestönosissa, joiden oikeuksia on loukattu.

[1] KOM(2001) 252 lopullinen.

(2004/C 78 E/0069) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2045/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI), Marco Pannella (NI), Emma Bonino (NI), Marco Cappato (NI), Benedetto Della Vedova (NI), Gianfranco Dell'Alba (NI) ja Olivier Dupuis (NI) komissiolle

(19. kesäkuuta 2003)

Aihe: Vakavat ihmisoikeusloukkaukset Kiinan Itä-Turkestanissa Xinjianin maakunnassa asuvia uiguureja kohtaan

Ottaen huomioon, että

— Kiinan suurimmassa maakunnassa Xinjiangissa (Itä-Turkestan) asuu seitsemän miljoonaa uiguuria, jotka kuuluvat shiia-muslimivähemmistöön ja joita Kiinan hallitus on sortanut kymmeniä vuosia ja vainonnut erityisesti rajanaapuri Afganistania vastaan käydystä sodasta lähtien;

— vuonna 1990 Kiinan keskushallinto pyrki vakauttamaan aluetta sijoittamalla miljardeja dollareita rakennuttaakseen maanteitä, rautateitä, sairaaloita, kasarmeja ja öljynporaustorneja ja rohkaisi ennen kaikkea suuria siirtolaismassoja maan itäosasta muuttaen tilannetta niin, että kun vuonna 1950 hankiinalaisten osuus oli 5 prosenttia, niin nykyään se on 50 prosenttia 18 miljoonasta asukkaasta;

— vielä nykyään hallitus lupailee Xinjiangin maakuntaan muuttaville varman työpaikan, mikä on tietysti uiguurien vahingoksi;

— Amnesty Internationalin mukaan jokin aika sitten 3 000 uiguuria pidätettiin ja noin sata teloitettiin epäoikeudenmukaisten oikeudenkäyntien jälkeen; koululaiset ovat pakotettuja osallistumaan hallituksen poliittisen propagandan mukaisiin kursseihin ja radioasema Radio Free Asian kuunteleminen on kielletty pidätyksen uhalla;

— Kashgarin vanhin kaupunginosa on tyhjennetty uuden rautatien rakentamista varten ja tuhat vuotta vanha basaari on tuhoutumassa, koska sen tilalle rakennetaan kiinalaista automarkettia;

— uiguurien kuuluisin laulaja Abdurihim on joutunut ajamaan partansa, häneltä on kielletty julkinen esiintyminen ja hänen oveensa on laitettu kyltti ”vihdoin oppinut läksynsä”;

ja ottaen huomioon EU:n ja Kiinan välisen erinomaisen taloudellisen ja kaupallisen yhteistyön ja komission lausunnon siitä, että ihmisoikeusvuoropuhelu on meneillään ”avoimessa ja rakentavassa ilmapiirissä”, voisiko komissio kertoa,

— onko se tietoinen kyseisestä tilanteesta;

— onko Kiinan hallitukselle tuotu esille julkisesti ja virallisesti (toivottavasti, diplomatian lisäksi) etnisen uiguurivähemmistöryhmän ongelmat ja onko tässä suhteessa ollut edistystä;

— mitkä aloitteet, yhteistyösuhdetta silmällä pitäen, voisivat muodostaa pätevän ja tehokkaan välineen, jotta Kiina takaisi perusihmisoikeuksien kunnioittamisen?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(25. heinäkuuta 2003)

Komissio on tietoinen uiguurivähemmistöön kohdistuvaa sortoa ja syrjintää koskevista selonteoista. Siitä asti, kun EU aloitti Kiinan kanssa kahdenvälisen vuoropuhelun ihmisoikeuskysymyksistä, vähemmistöjen oikeudet ovat olleet yksi tärkeimmistä kysymyksistä. Perusoikeuksia ja uiguuriväestön uskonnollista ja kulttuurillista identiteettiä on käsitelty jokaisessa tapaamisessa, jossa vuoropuhelua on käyty. Lisäksi on ehdotettu, että seuraavan, Kiinassa joulukuussa 2003 pidettävän kokouksen jälkeen tehtäisiin vierailu Xinjiangin maakuntaan. Tilanne itse paikalla ei vielä ole pohjimmiltaan parantunut.

Joitakin vuosia sitten komissio käynnisti laajan ihmisoikeuksiin liittyvän yhteistyöohjelman, joka voisi komission käsityksen mukaan olla käyttökelpoinen väline taivuteltaessa Kiinaa kunnioittamaan perusoikeuksia. Tähän mennessä ohjelmassa on keskitytty oikeudelliseen yhteistyöhön, paikallishallinnon tukemiseen, erityisryhmien kuten naisten ja vammaisten oikeuksiin ja YK:n ihmisoikeussopimuksen ratifiointiin ja täytäntöönpanoon.

(2004/C 78 E/0070) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2051/03**

esittäjä(t): Caroline Jackson (PPE-DE) komissiolle

(20. kesäkuuta 2003)

Aihe: Eteeriset öljyt ja kuluttajansuoja

Kosmeettisista valmisteista annetun direktiivin seitsemännessä tarkistuksessa pyrittiin varmistamaan kuluttajansuoja käytettäessä eteerisiä öljyjä. Näitä öljyjä on sisällytetty kuluttajien elintarvikkeisiin, esimerkiksi laventeliöljyä jogurttiin. Eikö olisi johdonmukaista varustaa tällaiset elintarvikkeet samanlaisella varoituksella kuin kosmeettiset valmisteet? Aikooko komissio ehdottaa tätä? Jos ei, niin miksi ei?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(31. heinäkuuta 2003)

Kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annetussa neuvoston direktiivissä 76/768/ETY ([1]) ei sellaisenaan rajoiteta eteeristen öljyjen käyttöä kosmeettisissa valmisteissa, mutta siinä edellytetään tiettyjen aineiden merkitsemistä, jos niitä on kosmeettisessa valmisteessa tietyn rajan ylittävä määrä.

Yhteisön lainsäädännössä noudatetaan elintarvikkeissa käytettävistä aromeista ja muista elintarvikkeiden aromaattisista aineosista (esim. yrteistä ja mausteista) toisenlaista ihmisten terveyden suojelemista koskevaa lähestymistapaa. Aromeja koskevassa puitedirektiivissä 88/388/ETY ([2]) kielletään sellaisten aineiden lisääminen elintarvikkeisiin, joiden myrkyllisyydestä ei olla varmoja. Direktiivissä esitetään enimmäistasot niiden luonnolliselle esiintymiselle aromatisoiduissa tai maustetuissa elintarvikkeissa, johtuen kyseisten aineiden esiintymisestä kasveissa, kuten tavanomaisesti käytetyissä yrteissä. ”Aromivalmisteiden” määritelmä kattaa eteeriset öljyt, joihin sovelletaan myös näitä aineita koskevia rajoituksia. Tämän tiukan lähestymistavan vuoksi direktiivissä 2000/13/EY ([3]) ei vaadita aineiden nimen erityistä mainintaa, vaan velvoitetaan ilmoittamaan niistä kuluttajille merkinnällä ”aromeja”.

Elintarvikealan tiedekomitea on komission pyynnöstä arvioinut useita tällaisia luonnossa esiintyviä aineita viimeisten kahden vuoden aikana. Komitean lausunnot ovat saatavilla terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosaston aromeja käsittelevältä Internet-sivustolta seuraavasta osoitteesta: (http://europa.eu.int/comm/food/fs/sfp/addit_flavor/flavourings/index_en.html).

Komissio päivittää parhaillaan näiden lausuntojen perusteella sellaisten luonnossa esiintyvien aineiden luetteloa, joita ei pidä sellaisenaan lisätä elintarvikkeisiin. Myös aineiden enimmäismääriä koskevia rajoja päivitetään. Päivittäminen on osa ehdotusta uudeksi aromeja koskevaksi puitedirektiiviksi, joka korvaa direktiivin 88/388/ETY.

([1]) EYVL L 262, 27.9.1976.
([2]) Neuvoston direktiivi 88/388/ETY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1988, elintarvikkeissa sallittuja aromeja ja niiden valmistusaineita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, EYVL L 184, 15.7.1988.
([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/13/EC, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2000, myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, EYVL L 109, 6.5.2000.

(2004/C 78 E/0071) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2056/03**

esittäjä(t): Kathleen Van Brempt (PSE) komissiolle

(20. kesäkuuta 2003)

Aihe: Etyleeni

Etyleeni on yksi niistä haihtuvista orgaanisista yhdisteistä, joita vapautuu ilmakehään muun muassa palamisprosesseissa, petrokemian teollisuudessa, tieliikenteessä ja puun palamisen yhteydessä. Etyleeni on kuitenkin myös kasvien vanhenemiseen liittyvä luonnollinen kasvihormoni, joka säätelee muun muassa hedelmien kypsymistä, lehtien putoamista, horroksesta heräämistä ja kukan osien vanhenemista ja joka on fysiologisesti aktiivinen jo hyvin pieninä pitoisuuksina (0,01—0,1 ppm). Kasvihormoniominaisuuksiensa vuoksi etyleeni on haihtuvista orgaanisista yhdisteistä tärkein, koska se vaikuttaa kasveihin suoraan ja siksi kyseisen hormonin pienetkin päästöt aiheuttavat (mahdollisesti) vakavia seurauksia eri kasveille ja viljelyskasveille. Vaikuttaa siltä, että etyleeniä esiintyy paikoittain paljon suurempina pitoisuuksina kuin mitä alan kirjallisuudessa pidetään normaaleina ympäristöön kuuluvina pitoisuuksina. Toistaiseksi ei kasvistolle kuitenkaan ole määritetty etyleenille altistumisen kriittistä tasoa eikä etyleenin päästöille ole vahvistettu omaa normia, jonka avulla pistekuormituslähteiden aiheuttamia ylenmääräisiä päästöjä voitaisiin vähentää. Maanviljelijä, jonka kasvit ovat vahingoittuneet etyleenin vaikutuksesta, ei voi hakea minkäänlaisia vahingonkorvauksia niin kauan kuin yhdisteen normeja tai kriittisiä arvoja ei ole vahvistettu.

1. Voiko komissio vahvistaa, että 1970-luvun jälkeen voidaan todeta etyleenin keskimääräisen pitoisuuden ilmassa jatkuvasti kohonneen noin 5 ppb:stä 30—50 ppb:hen?

2. Onko komissiolla sellaisia tietoja etyleenipäästöistä ja mitattuja tietoja etyleenipitoisuuksista ympäristöilmassa, jotka antavat selkeän käsityksen kyseisen ongelman laajuudesta ja levinneisyydestä Euroopassa, maaseudun ja kaupunkien välisistä eroista sekä mahdollisista huippuarvoista tietyillä alueilla, kuten petrokemian teollisuuden tai muiden päästölähteiden läheisyydessä?

3. Aikooko komissio, mahdollisesti Cafe-ohjelman (puhdasta ilmaa Euroopalle) tarkistamisen yhteydessä vuonna 2004, käynnistää etyleenin tarkemman seurannan, määrittää etyleenin kriittisen kynnysarvon, ryhtyä etyleeniä koskeviin erityistoimiin ja vahvistaa teollisuuden tuotantoprosesseja koskevat etyleeninormit?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(29. heinäkuuta 2003)

Etyleeni (eteeni) kuuluu haihtuviin orgaanisiin yhdisteisiin (VOC), jotka edesauttavat otsonin aiheuttamaa ilman pilaantumista. Etyleeni on myös kasvihormoni, joka aiheuttaa vakavia seurauksia ilman otsonipitoisuuksiin ja kasvillisuudelle. Tämän vuoksi etyleenipitoisuuksia seurataan päästövalvontamittauksissa, joiden tavoitteena on vähentää orgaanisten haihtuvien yhdisteiden pitoisuuksia, vaikkakin standardit perustuvat foto-oksidaatiomittausten painotettuun keskiarvoon eivätkä niinkään tiettyjen aineiden yksittäisiin mittauksiin.

Yhteisön lainsäädännössä säädetään järjestelmästä, jonka mukaan jäsenvaltiot vaihtavat tietoja ilman laadusta. Tietojen vaihtaminen etyleenipitoisuuksista (eteenipitoisuuksista) ei kuitenkaan ole pakollista, ja sitä on tähän mennessä tehtykin vain hyvin vähän. Komissio ei siis voi vahvistaa tai kiistää parlamentin jäsenen mainitsemia lukuja etyleenin keskimääräisistä pitoisuuksista ilmassa. Tilanne voi kohentua tulevaisuudessa ilman otsonista 12. helmikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/3/EY ([1]) seurauksena. Direktiivissä velvoitetaan jäsenvaltiot perustamaan ilman otsonia mittaavia asemia, joissa otsonia muodostavien yhdisteiden mittauksiin on sisällytettävä haihtuvat orgaaniset yhdisteet (VOC). Etyleeni on yksi niistä aineista, joiden valvomista mittausasemilla suositellaan.

Tilanne on samanlainen etyleenipäästöjä koskevien tietojen osalta, koska jäsenvaltiot raportoivat yleensä haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöistä kokonaisuudessaan eivätkä yksittäinen aine kerrallaan.

Komissiolla ei ole luotettavaa näyttöä siitä, että ilman nykyiset etyleenipitoisuudet vaikuttaisivat vakavasti kasvillisuuteen, minkä vuoksi sillä ei ole aikomusta käynnistää etyleenin tarkempaa seurantaohjelmaa.

([1]) EYVL L 67, 9.3.2002.

(2004/C 78 E/0072) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2059/03**

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(20. kesäkuuta 2003)

Aihe: Galician rannikon edustalle uponneesta Prestige-aluksesta tehtävää öljynpoistoa koskevien Espanjan hallituksen toimien viivästyminen

Espanjan hallitus ilmoitti äskettäin, että Repsol-yritykselle tehtäväksi annettu Galician rannikolle uponneessa Prestige-aluksessa jäljellä olevan öljyn poisto viivästyy yli vuodella. Näin ollen jäljellä olevat 35 000 tonnia öljyä poistetaan aluksesta vasta keväällä 2004. Tämä vakava viivästyminen osoittaa Espanjan hallituksen pettäneen lupauksensa, ja lähes 4 000 metrin syvyydessä oleva uponnut alus aiheuttaa jatkuvan vaaran.

Komissio on todennut, että uponnut alus, jonka alkuperäisestä lastista on puolet jäljellä, on yhteisönlaajuinen ongelma ja että se olisi valmis yhteistyössä Espanjan hallituksen kanssa ratkaisemaan tämän ongelman.

Tietääkö komissio tästä Espanjan hallituksen päätöksestä? Pitääkö se tätä päätöstä oikeutettuna? Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä sen varmistamiseksi, että Espanjan hallitus täyttää lupauksensa, jonka mukaan Prestigen uumenissa oleva öljy poistetaan vuonna 2003? Onko komissio mahdollisesti ottanut yhteyttä Espanjan hallitukseen tämän asian tiimoilta? Onko komissio ottanut yhteyttä Galician autonomiseen hallitukseen tämän ongelman ratkaisemiseksi?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(31. heinäkuuta 2003)

Parlamentin jäsentä kehotetaan tutustumaan aikaisempiin kirjallisiin kysymyksiinsä E-3595/02 ([1]) ja E-1259/03 ([2]) sekä suulliseen kysymykseensä H-0069/03, jonka hän esitti parlamentin kyselytunnilla maaliskuun 2003 istuntojaksolla ([3]).

Prestige-aluksessa jäljellä olevan polttoöljyn poistamista koskevat toimenpiteet kuuluvat ensisijaisesti Espanjan viranomaisten toimivaltaan.

Espanjan ministeriön alainen kehityksestä vastaava valtuuskunta ja Repsol-yrityksen edustajat ovat esittäneet hiljattain yksityiskohtaiset suunnitelmat polttoöljyn poistamiseksi Prestige-aluksesta komission osastoille ja Euroopan meriturvallisuusvirastolle (EMSA).

Komissiolla on se käsitys, että Espanjan viranomaiset antoivat saman tiedon Prestige-aluksen onnettomuudesta mietinnön laatineelle parlamentin esittelijälle.

Jäljennös Espanjan viranomaisten laatimasta CD-ROM-tiedostosta lähetetään suoraan parlamentin jäsenelle.

([1]) EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 63.
([2]) EUVL C 280 E, 21.11.2003, s. 121.
([3]) Kirjallinen vastaus, 11.3.2003.

(2004/C 78 E/0073) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2080/03**

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle

(17. kesäkuuta 2003)

Aihe: Yritystukien yhteenveto

Käytäntönä lienee edelleen se, että sekä jäsenvaltioiden että EU:n rakennerahastojen tukia maksetaan edelleen vaihtelevassa mitassa erilaisille EU:ssa toimiville yrityksille.

Onko komissio laatinut jonkinlaisen yhteenvedon siitä, kuinka paljon rahoitustukea erilaisille yrityksille maksetaan EU:n hyväksymien valtiontukien ja EU:n rakennerahastojen varoista?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(18. heinäkuuta 2003)

Komissio julkaisee valtiontukien tulostaulun kahdesti vuodessa. Keväällä julkaistavassa versiossa on yksityiskohtaista tietoa kunkin jäsenvaltion vuotuisista valtiontukimenoista sekä tuen kohteesta ja alasta, jolle tuki kohdennetaan. Tulostaulu kattaa EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määritellyn valtiontuen, jota viisitoista jäsenvaltiota ovat myöntäneet ja jonka komissio on tutkinut. Yleiset toimenpiteet eivät näin ollen sisälly lukuihin. Esimerkiksi yleistä verohelpotusta tutkimus- ja kehitysmenoille ei pidetä valtiontukena, vaikka se saatetaan merkitä jäsenvaltioiden kansallisiin talousarvioihin julkisena tukena tutkimukselle ja kehitykselle. Yhteisön rahastoja ja välineitä ei ole eritelty taulukoissa, vaikka rakennerahaston kanssa yhteisrahoitettu, kansallisten ja/tai alueellisten viranomaisten myöntämä tuki sisältyy lukuihin. Valtiontuen tulostaulu löytyy komission verkko-osoitteesta: (http://europa.eu.int/comm/competition/state_aid/scoreboard/).

Käytännön syistä ei ole kuitenkaan mahdollista antaa tarkkoja tietoja yksittäisille yrityksille myönnetystä tuesta.

Komissio julkaisee myös säännöllisesti rakennerastoja koskevan kertomuksen (http://europa.eu.int/comm/regional_policy/sources/docoffic/official/repor_fr.htm). Siihen sisältyy kuvaus kunkin jäsenvaltion käynnissä olevista ohjelmista. Pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) rahoituksesta tehtiin vuonna 1999 kauden 1994—1999 kattava tutkimus (http://europa.eu.int/comm/regional_policy/sources/docgener/evaluation/sme/index_en.htm).

Rakennerahastojen kauden 2000—2006 rahoitusta tarkastellessaan komissio perustaa analyysinsä hyvin yksityiskohtaisen tietokannan tietoihin. Kyseinen kanta sisältää jäsenvaltioiden ilmoittamat kunkin toimenpidekokonaisuuden rahoitussuunnitelmat. Jäsenvaltiot vastaavat toimenpiteiden toteuttamisesta ja yksittäisten tuensaajien valinnasta. Ohjelmasuunnittelun perusteella, jonka kattamat määrät voivat vaihdella taloudellisten ja sosiaalisten syiden huomioon ottamiseksi, rakennerahastojen tuki pk-yrityksille (ja käsiteollisuudelle) on noin 21 miljardia euroa. Määrä on 11 % rakennerahastojen kauden 2000—2006 kokonaistuesta.

Yhteisön 21 miljardin euron rahoitus jakautuu prosentteina seuraavasti:

— Laitokset ja välineet: 37,3 %

— Ympäristöystävälliset tekniikat: 3,3 %

— Yritysten neuvontapalvelut: 14,1 %

— Yritysten yhteiset palvelut: 15,6 %

— Uudet rahoitusjärjestelyt: 6,2 %

— Sosiaalitalouden palvelut: 3,7 %

— Ammatillinen koulutus: 4,2 %

— Luokittelemattomat: 15,6 %.

(2004/C 78 E/0074) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2084/03**

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(24. kesäkuuta 2003)

Aihe: Vuonna 1970 tehty Unescon yleissopimus

Onko komissio sitä mieltä, että jäsenvaltiot ovat ryhtyneet riittäviin toimenpiteisiin noudattaakseen Unescon vuoden 1970 yleissopimuksen velvoitteita kulttuuriomaisuuden luvattoman tuonnin ja viennin kieltämisestä?

Aikooko komissio päinvastaisessa tapauksessa kiinnittää vastahakoisimpien valtioiden huomion velvoitteiden laiminlyöntiin?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(30. syyskuuta 2003)

Mitä tulee jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden suhteisiin, Yhdistyneiden Kansakuntien kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestön Unescon yleissopimus vuodelta 1970 on edelleen maailmanlaajuisesti keskeisin lainsäädäntöväline kulttuuriesineiden laittoman kaupan vastaisessa taistelussa. Tällä hetkellä sopimuspuolina on yhdeksän jäsenvaltiota ja kahdeksan liittymässä olevaa valtiota. Tämän lisäksi sopimuksen ratifioimista tutkitaan useissa muissa jäsenvaltioissa. Kolmen jäsenvaltion liittyminen sopimukseen vuonna 2003 osoittaa, että tietoisuus tarpeesta taistella kulttuuriesineiden laitonta kauppaa vastaan on lisääntymässä ja sopimuksen hyväksyminen on niinikään yleistymässä, nyt saavutettu luku on 100 liittynyttä valtiota.

Euroopan unionin ja Afrikan välisen vuoropuhelun yhteydessä "Varastettujen tai laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden palauttaminen" on Kairon toimintasuunnitelmasta lähtien ollut yksi painopistealue. Marraskuussa 2002 Euroopan unionin ja Afrikan välinen ministerikokous Ougadougoussa hyväksyi suuntaviivat ja konkreettiset toimintasuositukset tällä alueella. Vastikään annetussa tiedonannossaan Euroopan unionin ja Afrikan välisestä vuoropuhelusta ([1]) komissio hahmotteli kulttuuriesineistä käytävää vuoropuhelua edistävän toimenpidesarjan, johon sisältyy kaikkien Euroopan unionin ja Afrikan maiden liittyminen asiaan kuuluviin kansainvälisiin sopimuksiin, erityisesti Unescon vuoden 1970 sopimukseen, ja tuen antaminen Unescon toiminnalle vuoden 1970 sopimuksen yhteydessä.

Sen lisäksi, että Unescon yleissopimus vuodelta 1970 on luonut diplomaattisen mekanismin varastettujen kulttuuriesineiden palauttamiseksi, sopimukseen sisältyy eräitä sopimuspuolia koskevia velvoitteita edistää alueillaan sellaisia suojelevia ja valmiuksia kehittäviä toimenpiteitä kuin museorakenteiden ja luetteloimisen kehittäminen tai koulutusohjelmien toteuttaminen. Komissio osaltaan on jo ryhtynyt valmiuksia kehittäviin toimiin kulttuuriesineiden alalla ulkopuolisten tukiohjelmien puitteissa. Parhaillaan tutkitaan mahdollisuutta konkreettisen projektin tukemiseen Euroopan unionin ja Afrikan välisen kulttuuriesineitä koskevan vuoropuhelun yhteydessä.

Yhteisön tasolla toteutettavat toimenpiteet todettiin tarpeellisiksi, kun havaittiin, ettei kulttuuriomaisuuden luvattoman tuonnin, viennin ja omistusoikeuden siirron kieltämiseksi ja ehkäisemiseksi tehty Unescon vuoden 1970 yleissopimuksen ratifiointikaan taannut riittävää suojelua. Tammikuun 1. päivästä 1993 eli EU:n sisäisen rajavalvonnan poistamisesta lähtien on osoittautunut tarpeelliseksi toteuttaa sisämarkkinoiden luomiseen tähtääviä liitännäistoimenpiteitä, jotta kulttuuriesineiden asianmukaista suojelua varten olisi tarjolla täydentäviä keinoja.

Sisämarkkinoiden toiminnan yhteydessä asetus (ETY) N:o 3911/92 ([2]) ja direktiivi 93/7/ETY ([3]) tähtäävät kulttuuriesineiden vapaan liikkuvuuden perusperiaatteen yhteensovittamiseen kansallisaarteiden suojelun periaatteen kanssa.

Asetuksen mukaan yhteisön ulkorajoille perustetaan yhtenäinen kulttuuriesineiden viennin ennakkovalvonta, jonka ansiosta niiden jäsenvaltioiden (kulttuuri- ja tullialan) toimivaltaiset viranomaiset, joista kulttuuriesineitä viedään kolmansiin maihin, voivat ottaa huomioon muiden jäsenvaltioiden intressit. Jos tällaista valvontaa ei olisi, sisärajojen valvonnan poistaminen olisi itse asiassa vaikuttanut siten, että laittomasti maasta viety kansallisaarre olisi voitu viedä helposti jäsenvaltion tullin kautta kolmanteen maahan.

Direktiivi 93/7/ETY täydentää asetusta (ETY) N:o 3911/92 säätämällä hallinnollisen yhteistyön käytänteistä jäsenvaltioiden välillä koskien niiden kansallisia aarteita sisämarkkinoiden puitteissa ja kansallisaarteiden palauttamiseen sovellettavista käytänteistä ja menettelyistä silloin, kun kansallisaarteita on laittomasti viety jäsenvaltion alueelta. Asetuksen tarkoituksena on estää se, että kansallisaarteita voidaan viedä yhteisön alueelta ilman valvontaa. Direktiivissä puolestaan säädetään esineiden palauttamisesta niiden lähtövaltioon, jos ne on viety sieltä laittomasti.

Komissio seuraa, miten jäsenvaltiot käyttävät edellä mainittuja yhteisön välineitä, ja laatii kolmen vuoden välein raportin. Viimeisin raportti julkaistiin 25. toukokuuta 2000 ([4]).

([1]) KOM(2003) 316 lopullinen.
([2]) Neuvoston asetus (ETY) N:o 3911/92, annettu 9. joulukuuta 1992, kulttuuriesineiden viennistä, EYVL L 395, 31.12.1992.
([3]) Neuvoston direktiivi 93/7/ETY, annettu 15. maaliskuuta 1993, jäsenvaltion alueelta laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden palauttamisesta, EYVL L 74, 27.3.1993.
([4]) KOM(2000) 325 lopullinen.

(2004/C 78 E/0075) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2087/03**

esittäjä(t): Marjo Matikainen-Kallström (PPE-DE) komissiolle

(24. kesäkuuta 2003)

Aihe: Suomalaisen insinööritutkinnon tunnustaminen eräissä Välimeren maissa

Suomalaisilla insinööreillä on ollut käytännön vaikeuksia harjoittaa ammattiaan useimmissa Välimeren maissa. Ongelmia on esiintynyt Portugalissa, Italiassa, Kreikassa sekä Kyproksella. Ammatin harjoittamisen

vaikeudet johtuvat joko kyseisten maiden lainsäädännöstä tai käytännön menettelytavoista. Näillä järjestelyillä on suoraan tai välillisesti estetty sekä vaikeutettu suomalaisten insinöörien työskentelyä edellä mainituissa Välimeren maissa.

Ongelmat liittyvät siihen, että kyseisten maiden ammattijärjestöille on annettu oikeus päättää tutkintonimikkeen käyttämisestä. Ammattijärjestö puolestaan hyväksyy jäsenekseen ainoastaan oman maansa kansalaisia. Käytännössä suomalaista insinööritutkintoa ei siis haluta tunnustaa taikka insinööriammatin harjoittamisen katsotaan muista syistä kuuluvan vain oman maan kansalaisille tai kyseisessä maassa tutkinnon suorittaneille.

EY:n perussopimuksen 39 artikla takaa työntekijöiden vapaan liikkuvuuden ja kieltää kaiken kansalaisuuteen perustuvan jäsenvaltioiden työntekijöiden syrjinnän työsopimuksen tekemisessä, palkkauksessa sekä muissa työehdoissa. Mikäli toisen jäsenvaltion kansalaisten tutkintoja ei tunnusteta, tämä johtaa käytännössä syrjintään työmarkkinoilla.

Mitä komissio aikoo tehdä poistaakseen suomalaisiin insinööreihin kohdistuvan kansalaisuuteen perustuvan välillisen syrjinnän edellä mainituissa Välimeren maissa?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(4. elokuuta 2003)

Insinöörin ammattipätevyyden tunnustamisesta on säädetty direktiivillä 89/48/ETY [1]. Direktiivin perusteella jäsenvaltio ei yleensä voi kieltää yhteisön kansalaista pääsemästä säänneltyyn ammattiin eikä harjoittamasta sitä, jos hänellä on alkuperä- tai lähtömaassa myönnetty tutkintotodistus kyseisen ammatin harjoittamista varten. Jos hakijan saama koulutus kuitenkin poikkeaa olennaisilta osin vastaanottavassa valtiossa vaadittavasta koulutuksesta, kyseinen valtio voi vaatia hakijaa joko osoittamaan alan ammattikokemuksensa tai täydentämään ammattipätevyyttään sopeuttavan työharjoittelun tai kelpoisuuskokeen muodossa.

Komissio on saanut useita valituksia, jotka koskevat direktiivin 89/48/ETY puutteellista täytäntöönpanoa Kreikassa ja erityisesti Kreikan teknisen ammattialajärjestön kieltäytymistä rekisteröimästä insinöörejä, jotka ovat saaneet ammattipätevyytensä toisessa jäsenvaltiossa ja voivat esittää toimivaltaiselta viranomaiselta direktiivin 89/48/ETY mukaisesti saamansa vastavuoroista tunnustamista koskevan päätöksen. Komissiolle osoitetuista valituksista ei ilmene, että kieltäytyminen perustuisi maahanmuuttajien kansalaisuuteen, vaan siihen, että heillä on toisessa jäsenvaltiossa saatu tutkintotodistus, jota Kreikan akateemiset tahot eivät ole tunnustaneet. Tällaiset komission tietoon tulleet tosiasiat ja eräät niihin liittyvät täytäntöönpanosäännösten virheellisyydet ovat johtaneet siihen, että komissio on käynnistäny rikkomisesta johtuvan menettelyn Kreikkaa vastaan ja päättänyt 17. joulukuuta 2002 saattaa asian yhteisön tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Kyproksen osalta todettakoon, että direktiiviä 89/48/ETY on sovellettava siellä vasta liittymissopimuksen tultua voimaan.

Italian ja Portugalin osalta direktiivin 89/48/ETY täytäntöönpanosäännösten analyysistä ei ole paljastunut yhdenmukaisuusongelmia. Komission tiedossa ei myöskään ole, että kyseisten jäsenvaltioiden viranomaiset olisivat harjoittaneet mainitun direktiivin säännösten vastaista hallinnollista käytäntöä. Jos komissiolle osoitetaan valituksia direktiivin 89/48/ETY puutteellisesta täytäntöönpanosta näissä jäsenvaltioissa, valitukset tietenkin tutkitaan asianmukaisten jatkotoimien määrittelyä varten.

Mitä taas tulee tiettyjen ammattialajärjestöjen jäsenyyteen Kreikassa, Italiassa ja Portugalissa, jäseneksi hyväksymisen rajoittaminen koskemaan pelkästään oman maan kansalaisia olisi vastoin EY:n perustamissopimuksen 39, 43 ja 49 artikloissa määrättyä syrjimättömyyden periaatetta. Arvoisaa parlamentin jäsentä kehotetaan toimittamaan asiasta komissiolle tarkempia tietoja, jotta se voi tarvittaessa kääntyä kyseisten maiden viranomaisten puoleen.

[1] Neuvoston direktiivi 89/48/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1988, vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä, EYVL L 19, 24.1.1989.

(2004/C 78 E/0076) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2101/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(25. kesäkuuta 2003)

Aihe: YMP:n uudistus — tukikatto

YMP:n uudistamista koskevissa keskusteluissa on usein tuotu esiin kysymys siitä, pitäisikö asettaa tiukka enimmäisraja eli niin sanottu tukikatto kaikentyyppisille tuille, joita yksittäinen tila tai maanviljelijä voi saada.

Tässä yhteydessä vedotaan tavallisesti sosiaalisiin ja nykyisin jopa taloudellisiin näkökohtiin, koska kyseisen tukikaton käyttöönotolla vapautettaisiin huomattava määrä YMP:n varoja uusien tukikohteiden rahoittamiseen, mikä vähentäisi siten muihin mekanismeihin, kuten mukauttamiseen, kohdistuvaa painetta.

— Miksi komissio ei kannata YMP:n tukia koskevan tiukan tukikaton asettamista?

— Eikö komissio pidä sitä oikeudenmukaisena välttämättömyytenä?

— Miksi komissio ei ota huomioon sitä, että tukikaton käyttöönotolla olisi merkittäviä taloudellisia vaikutuksia, koska sillä edistettäisiin tukien ja kannustimien parempaa jakautumista ja tuettaisiin YMP:n uusia linjauksia?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(24. heinäkuuta 2003)

Yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevasta väliarvioinnista 10. heinäkuuta 2002 antamassaan tiedonannossa [1] komissio puolsi katon määräämistä suorille tuille. Tiedonantoa seuranneissa keskusteluissa tuli kuitenkin ilmeiseksi, että jäsenvaltiot eivät pääsisi yksimielisyyteen ehdottomasta tukikatosta.

Tämän vuoksi komissio ehdotti suorien tukien leikkaamista mukauttamalla ja alentamalla niitä asteittain ja samalla vapaaosuuden myöntämistä niille viljelijöille, jotka saavat vähemmän suoria tukia. Tämän ehdotuksen mukaan suorien tukien leikkaukset korvattaisiin 5 000 euron suorien tukien määrään asti kokonaan ja 5000 ja 50 000 euron väliseltä osuudelta puoleksi. Rahat oli tarkoitus käyttää maaseudun kehittämistoimenpiteisiin.

Neuvoston lopullisissa päätöksissä mukautus hyväksyttiin ja vapaaosuuden määräksi vahvistettiin 5 000 euroa. Tukien asteittaista alentamista koskevaa komission ehdotusta ei hyväksytty. Sen sijaan on ilmoitettu, että käyttöön otetaan rahoituskurimekanismi. Komissio on ilmoittanut, että rahoituskuria koskevaan ehdotukseen sisältyy 5 000 euron vapaaosuus ja mahdollisesti muitakin vapaaosuuksia.

Maatilatukijärjestelmän vaihtoehtoista alueellista soveltamista koskeviin säännöksiin on lisätty vaihtoehtoisia tapoja jakaa rahat uudelleen eri alueiden ja maataloussektorien kesken.

[1] KOM(2002) 394 lopullinen.

(2004/C 78 E/0077) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2111/03**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(25. kesäkuuta 2003)

Aihe: Erityisopetusta koskeva vertailututkimus

15. marraskuuta 2001 antamassaan päätöslauselmassa A5-0377/2001 [1] Euroopan parlamentti kehotti komissiota tekemään vertailututkimuksen erityisopetusta vaativien oppilaiden erilaisten opetusjärjestelmien

toimivuudesta, rahoituksesta ja tuloksista Euroopan unionissa. Mihin toimiin komissio on ryhtynyt mainitun kehotuksen perusteella ja koska se pystyy julkistamaan mainitun tutkimuksen, ellei komissio jo ole julkistanut sitä?

(1) EYVL C 140 E, 13.6.2002, s. 589.

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(24. heinäkuuta 2003)

Komissio kiinnittää erityisen tarkoin huomiota toimintatapoihin, joita erityisopetusta vaativien oppilaiden koulutuksessa noudatetaan. Euroopan erityisopetuksen kehittämiskeskus teki jo vuonna 1998 komission osittain rahoittaman tutkimuksen, jonka aiheena oli Euroopan integraatio ja erityiskoulutusta vaativien oppilaiden tarpeet. Tutkimuksella selvitettiin kehityssuuntauksia 14:ssä Euroopan maassa. Tutkimustulosten päivittämistä valmistellaan parhaillaan.

Kysyjän mainitseman parlamentin päätöslauselman jälkeen komissio rahoitti osan vuonna 2003 laaditusta erityisopetusta Euroopassa käsittelevästä kertomuksesta (Special Needs Education in Europe), jonka erityisopetuksen kehittämiskeskus laati ja julkaisi yhteistyössä Eurydicen (Euroopan koulutusalan tietoverkko) kanssa. Kertomus on jo saatavilla sähköisessä muodossa englannin- ja ranskankielisenä keskuksen verkkosivuilla osoitteessa (www.european-agency.org). Tutkimusta, jota on tehty 26:ssa Euroopan maassa, käännetään parhaillaan yhdelletoista muulle kielelle.

Siinä tarkastellaan eri puolilla Eurooppaa noudatettavia nykyisiä käytäntöjä viidellä keskeisellä alueella:

— kaikille yhteistä koulutusjärjestelmää koskevat politiikat ja käytännöt;

— erityisopetuksen rahoitus;

— opettajat ja erityisopetus;

— tieto- ja viestintätekniikan käyttö erityisopetuksessa;

— tarvittavat varhaisessa vaiheessa toteutettavat toimet.

Komissio aikoo jatkaa erityisopetuksen alan kehityksen säännöllistä seuraamista.

(2004/C 78 E/0078) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2120/03**

esittäjä(t): Isabelle Caullery (UEN) komissiolle

(25. kesäkuuta 2003)

Aihe: Uusiutuvien energialähteiden käytön edistäminen Moldovassa

1. Voiko komissio ilmoittaa, mitä tukia voidaan käyttää ja mistä toimista, ohjelmista ja/tai budjettikohdista on mahdollista saada rahoitusta uusiutuvien energialähteiden, erityisesti tuulienergian, käytön edistämiseen Moldovassa ottaen huomioon, että maa on 99 prosenttisesti riippuvainen energian, nimenomaan öljyn ja kaasun, tuonnista?

2. Voiko komissio myös ilmoittaa, mitä Euroopan investointipankin rahoitusvälineitä on mahdollista käyttää kyseisen energialähteen käytön edistämiseen Moldovassa, Romaniassa ja Bulgariassa?

3. Aikooko komissio edistää Euroopan unionin jäseneksi vuonna 2007 pyrkivän Romanian ja Bulgarian suhteen sitä yhteisön direktiivissä asetettua tavoitetta, että vuoteen 2010 mennessä 12 prosenttia yhteisössä käytetystä energiasta pitäisi olla peräisin uusiutuvista energialähteistä?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(4. elokuuta 2003)

Taloudellista tukea Moldovalle annetaan pääasiassa Tacis-ohjelmalla, joka tarjoaa teknistä apua kunkin kumppanimaan kanssa sovittujen yhteisten arvojen ja painopisteiden perusteella. Tacis-ohjelmassa ei tällä hetkellä ole toimia, joilla tuettaisiin suoraan uusiutuvien energialähteiden kehittämistä Moldovassa, sillä tämä ei kuuluu kansallisiin painopisteisiin.

Tacisissa kehitetään kuitenkin energiamarkkinoita ja -lähteitä alueellisella Inogate-ohjelmalla, joka kattaa Moldovan.

Lisäksi Moldova on tarkkailijana Kaakkois-Euroopan alueen sähkömarkkinoista käytävässä vuoropuhelussa, jonka komissio on järjestänyt. Tämä on foorumi, jossa Moldova voi oppia, minkälaisia kokemuksia muilla mailla on tasapainoisen energiatuotannon varmistamisessa.

Ehdokasmaat voivat myös osallistua monivuotiseen Euroopan älykäs energiahuolto -ohjelmaan, johon kuuluu Coopener-niminen osio, jossa keskitytään yhteistyöhön kolmansien maiden kanssa. Tukea saavista maista ei kuitenkaan vielä ole tehty lopullista päätöstä.

Moldova ei saa Euroopan investointipankin (EIP) lainoja, eikä voi osallistua EIP:n hankkeisiin. Vastaavanlaisia toimia voitaisiin Moldovassa kuitenkin rahoittaa Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (EBRD) lainoilla. Bulgaria ja Romania sen sijaan saavat EIP:n lainoja osana Keski- ja Itä-Euroopan maita koskevaa, yhteisön talousarviosta taattua yleistä luotonantovaltuutta, sekä kolmivuotisesta liittymistä valmistelevasta välineestä, jota ei ole taattu yhteisön talousarviosta. EIP on kiinnostunut lisäämään investointitukeaan uusiutuvan energian, mm. tuulivoiman kehittämiseen. Sen tavoitteena on vähintään kaksinkertaistaa uusiutuvaan energiaan liittyvien lainojensa (yksittäisten ja kohdennettujen globaalilainojen) määrä vuosien 2002 ja 2007 välillä.

Tavoite, jonka mukaan 12 prosenttia yhteisössä käytetystä energiasta pitäisi olla peräisin uusiutuvista energialähteistä, sisältyi komission vuonna 1997 julkaisemaan valkoiseen kirjaan [1]. Sähköntuotannon edistämisestä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön sisämarkkinoilla 27. syyskuuta 1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/77/EY [2] kuuluu säännöstöön, jota Bulgarian ja Romanian on noudatettava ennen liittymistä. Molempia maita on säännöllisesti kannustettu lisäämään uusiutuvien energialähteiden käyttöä ja määrittämään kansalliset tavoitteet, jotka vastaisivat ohjeellista yleistavoitetta, joka on 12 prosenttia kansallisesta bruttoenergiankulutuksesta vuoteen 2010 mennessä.

[1] KOM(97) 599 lopullinen.
[2] EYVL L 283, 27.10.2001.

(2004/C 78 E/0079) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2127/03**

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle

(25. kesäkuuta 2003)

Aihe: Yritysten taloudellisten tietojen asianmukaisuuden turvaaminen

Flanderissa ilmestyvän päivälehden De Standaardin 13. kesäkuuta 2003 ilmestyneen numeron mukaan suurimmalla osalla (kolme neljäsosaa) yritysten taloudellisista asioista vastaavilla johtajilla on epäilyksiä yritystensä saatavilla olevien taloudellisten tietojen laadusta ja asianmukaisuudesta. Nämä tulokset perustuvat erään ranskalaisen liikekirjanpitoa varten ohjelmia kehittävän yrityksen tutkimukseen, joka pohjautuu 150 suuren kansainvälisen yrityksen taloudellisten johtajien antamiin tietoihin.

Onko komissio tietoinen näistä huolestuttavasta tiedoista ja, kun otetaan huomioon viime aikoina sattuneet useat suuret yritysskandaalit, aikooko se

a) tutkia nämä tiedot ja

b) ryhtyä toimiin varmistaakseen, että tällaisten yritysten työntekijät, niihin investoivat, ja kuluttajat (yhteiskunta) saavat oikeaa tietoa?

Jos aikoo, niin mitä tätä tavoitetta koskevia aloitteita komissio aikoo esittää?

Jos ei aio, niin miksi komissio ei ryhdy toimiin tämän tutkimuksen vuoksi?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(6. elokuuta 2003)

a) Komissio ei ole ollut tietoinen tästä ranskalaisen tilinpäätösraportointiohjelmia kehittävän yrityksen tutkimuksesta. Se aikoo kuitenkin tarkastella tutkimusta. Jos tutkimuksen tulokset pitävät paikkansa, ne ovat todellakin huolestuttavia ja myös yllättäviä. Yllättäviä, koska EU:ssa suurten kansainvälisten yritysten talousjohtajat yleensä vahvistavat hallituksen jäseninä allekirjoituksellaan tilinpäätökset oikein laadituiksi.

b) Kun komissio ehdotti vuonna 1999 kansainvälisten tilinpäätösnormien eli IAS-standardien käyttöönottoa, se korosti näiden standardien johdonmukaisen täytäntöönpanon tarvetta Euroopassa. Enron ja muut skandaalit ovat vahvistaneet oikeaksi komission näkemyksen näiden standardien täytäntöönpanon tärkeydestä. Komissio työskentelee IAS-standardien täytäntöönpanemiseksi useilla tahoilla. Tässä ovat apuna Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitean (CESR) muodostama verkosto, yhtiöoikeutta ja omistajaohjausta koskeva toimintasuunnitelma sekä EU:n tilintarkastuksen parantamista koskeva toiminta.

Seuraavia toimenpiteitä on ehdotettu tai ne on jo hyväksytty asianmukaisen tilinpäätösraportoinnin varmistamiseksi:

— CESR hyväksyi huhtikuussa 2003 ensimmäisen tilinpäätösinformaatiota koskevan standardin (”Enforcement of standards on financial information in Europe”). Standardi on merkittävä askel kehitettäessä ja otettaessa käyttöön yhteinen lähestymistapa IAS-standardien täytäntöönpanoon Euroopassa.

— Komission toimintasuunnitelmassa ”Yhtiöoikeuden uudistaminen ja omistajaohjauksen (corporate governance) parantaminen Euroopan unionissa” ([1]) (annettu 21. toukokuuta 2003) suositellaan muiden toimien lisäksi lainsäädäntötoimenpidettä, jolla vahvistetaan EU:n tasolla hallituksen jäsenten yhteinen vastuu tilinpäätöksestä lähiajan painopisteeksi.

— Komissio esitteli 21. toukokuuta 2003 annetussa tiedonannossaan ”Lakisääteisen tilintarkastuksen kehittäminen EU:ssa” ([2]) joukon toimia, joiden tavoitteena on parantaa edelleen lakisääteisen tilintarkastuksen laatua. Tärkeitä lyhyen aikavälin tavoitteita ovat tilintarkastusta koskevan EU:n lainsäädännön uudistaminen (kahdeksas yhtiöoikeusdirektiivi ([3])), julkisen valvonnan vahvistaminen ja kansainvälisten tilintarkastusstandardien (ISA) käyttäminen vuodesta 2005 alkaen.

Nämä toimenpiteet osoittavat, että komissio on vahvasti sitoutunut varmistamaan asianmukaisen tilinpäätösraportoinnin, joka on erittäin tärkeää osakkeenomistajien, velkojien, työntekijöiden ja muiden sidosryhmien etujen turvaamiseksi.

([1]) KOM(2003) 284 lopullinen.
([2]) KOM(2003) 286 lopullinen.
([3]) Kahdeksas neuvoston direktiivi 84/253/ETY, annettu 10 päivänä huhtikuuta 1984, perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, lakisääteisten tilintarkastusten suorittamisesta vastuussa olevien henkilöiden hyväksymisestä, EYVL L 126, 12.5.1984.

(2004/C 78 E/0080) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2166/03**

esittäjä(t): Giuseppe Di Lello Finuoli (GUE/NGL) komissiolle

(30. kesäkuuta 2003)

Aihe: Italian valtion ja Campanian alueen tukea Agrifuturo Scarl -yhtiön esittämälle ohjelmasopimukselle koskeva tämänhetkinen tilanne

Kahdessa parlamentin kysymyksessä (P-0126/03 [1] ja P-1530/03 [2]) ja komission 5. kesäkuuta 2003 antamassa vastauksessa todettiin komission saaneen Italian valtiolta asiaa koskevia tietoja, joita on kuitenkin vielä tarkasteltava.

Voiko komissio kertoa kyseisen tarkastelun tuloksista ja mahdollisista toimista, joihin se aikoo ryhtyä, ellei jo ole ryhtynyt?

[1] EUVL C 161 E, 10.7.2003, s. 180.
[2] EUVL C 58 E, 6.3.2004, s. 77.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(7. elokuuta 2003)

Komissio on saanut Agrifuturo Scarl -yrityksen esittämän ohjelmasopimuksen rahoitusta koskevia tietoja. Tietoja tutkitaan parhaillaan.

Tutkimuksen päätyttyä toteutetaan jompikumpi seuraavista:

— Jos ilmenee, että asianmukaisia säännöksiä on noudatettu, asian käsittely lopetetaan.

— Jos ilmenee, että sovellettavia säännöksiä ei ole noudatettu, komissio aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa määrätyn tutkintamenettelyn.

(2004/C 78 E/0081) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2173/03**

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(30. kesäkuuta 2003)

Aihe: Asbestia koskevan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpano

Vastauksessaan kirjalliseen kysymykseeni E-1551/03 [1] komissio ilmoitti aikovansa ottaa yhteyttä Portugalin viranomaisiin sen varmistamiseksi, että ne ryhtyvät toimiin asbestia koskevan yhteisön lainsäädännön täytäntöön panemiseksi.

Milloin komissio toteuttaa aikomuksensa ”varmistaa, että asianomaisen direktiivin täytäntöönpanon edellyttämät toimet toteutetaan”?

[1] Katso sivu 37.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(31. heinäkuuta 2003)

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämään kirjalliseen kysymykseen E-1551/03 [1] äskettäin antamansa vastauksen mukaisesti komissio on lähettänyt Portugalin viranomaisille 16. kesäkuuta 2003 päivätyn kirjeen, jossa niitä pyydetään tarkistamaan, että asbestia koskevat yhteisön oikeussäännöt pannaan Portugalissa asianmukaisesti ja täysimääräisesti täytäntöön tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27. heinäkuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/769/ETY [2] edellyttämällä tavalla.

Komissio odottaa parhaillaan Portugalin viranomaisten vastausta, jonka saatuaan se ryhtyy tarvittaessa lisätoimiin.

(1) Katso sivu 37.
(2) EYVL L 262, 27.9.1976.

(2004/C 78 E/0082) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2176/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(30. kesäkuuta 2003)

Aihe: Hankintasopimukset

Voiko komissio antaa arvion kaikkien viiden aikaisemman vuoden ajalta niiden julkisten hankintasopimusten määristä, jotka on annettu julkisia hankintasopimuksia koskevien direktiivien piirissä?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(28. heinäkuuta 2003)

Komissio on laskenut niiden hankintasopimusten arvioidun arvon, jotka on julkaistu hankintasopimuksia koskevien direktiivien mukaisesti Euroopan unionin virallisessa lehdessä vuodesta 1998. Unionin alueen julkisten hankintojen kokonaisarvo on lisäksi arvioitu kansallisten tilastokeskusten Eurostatille toimittamien tilastojen pohjalta.

Virallisessa lehdessä julkaistujen hankintasopimusten (hankintasopimuksia koskevien direktiivien piirissä annettujen hankintasopimusten) arvioitu arvo prosenttiosuutena kaikista julkisista hankinnoista vuosina 1998—2001 käy ilmi oheisesta taulukosta kunkin jäsenmaan osalta. Vastaavat arviot vuodelta 2002 ovat saatavilla vasta myöhemmin tänä vuonna.

Virallisessa lehdessä julkaistujen hankintasopimusten arvo prosentteina julkisista hankinnoista

	1997	1998	1999	2000	2001
Belgia	10,9	13,8	15,6	15,6	18,6
Tanska	13,4	13,5	14,3	20,9	16,0
Saksa	6,3	6,5	5,2	5,6	5,7
Kreikka	42,9	45,1	39,5	32,7	35,1
Espanja	11,5	11,5	16,8	25,3	23,4
Ranska	8,4	11,0	11,7	14,6	16,6
Irlanti	19,3	16,0	16,7	21,1	18,9
Italia	11,3	10,7	13,2	17,6	15,5
Luxemburg	9,2	14,3	12,8	12,1	10,6
Alankomaat	5,5	5,2	5,9	10,8	12,5
Itävalta	7,5	8,3	7,0	13,5	14,5
Portugali	15,1	15,5	14,6	15,0	17,9
Suomi	8,0	9,0	9,6	13,2	15,3
Ruotsi	12,9	12,9	14,0	20,1	26,2
Yhdistynyt kuningaskunta	17,9	16,9	15,1	21,4	21,4
EU-15	10,7	11,1	11,2	15,0	15,4

(2004/C 78 E/0083) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2180/03**

esittäjä(t): Samuli Pohjamo (ELDR)
ja Mikko Pesälä (ELDR) komissiolle

(30. kesäkuuta 2003)

Aihe: Petovahingot poronhoitoalueella Suomessa

Poronhoidolla on Suomessa pitkät perinteet. Poronhoitoa ja porotaloutta ei voi suoraan verrata maatalouteen. Porot laiduntavat vapaana luonnossa, laajoissa erämaissa.

Petokannat ovat lisääntyneet huolestuttavalla tavalla Euroopan unionin luontodirektiivin (92/43/ETY [1]) edellyttämien rauhoitusten seurauksena. Pedot hakeutuvat alueille, missä ravintoa on helposti saatavilla, eli poronhoitoalueelle. Varsinkin Venäjän rajaan rajoittuvien paliskuntien poromiehet ovat saaneet kärsiä suunnattomia porokatoja viime vuosina. Tänä vuonna toukokuun 31. päivään mennessä petoeläimet ovat tappaneet todistettavasti jo 160 poroa pelkästään Suomussalmen alueella. Hallan paliskunnassa sudet aiheuttivat porojen teurasmäärien romahtamisen kolmasosaan normaalista.

On huomattava, että suuri osa petojen tappamien porojen jäännöksistä jää löytymättä suurista erämaista. Etsiminen ja siitä aiheutuvat kustannukset ovat poromiesten vastuulla. Porojen suojeleminen pedoilta vie paljon resursseja, tärkeää aikaa varsinaisilta poronhoitotöiltä ja pohjan porotalouden kannattavuudelta. Myös lisääntynyt karhukanta on aiheuttanut suuria porovasojen menetyksiä. Osin se johtuu kevätmetsästysoikeuden poistamisesta.

Poromiehet vetoavat luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohtaan ja erityisesti b alakohtaan. Porot ovat heidän omaisuuttaan ja pedot tekevät erityistä ja huomattavaa vahinkoa. Tihentynyt petokanta uhkaa lopettaa EU:n ainoan alkuperäiskansan eli saamelaisten perinteisen elinkeinon. Suurin osa petojen aiheuttamista vahingoista kohdistuu poronhoitoalueelle, joten tämän alueen petokantaa tulisi huomattavasti vähentää.

Hyväksyykö Euroopan unioni ja komissio, että jatkuvasti tihentyvät petokannat tuhoavat perinteisen poroelinkeinon harvaanasutulla kapean elinkeinopohjan alueella?

Voivatko kansalliset viranomaiset antaa joustavammin ja nopeammin luvat petokantojen kurissapitämiseen poronhoitoalueella niin, että poroelinkeinon toimintaedellytykset säilyvät?

---

[1] EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(30. heinäkuuta 2003)

Monia suurpetoja, kuten susia, karhuja ja ilveksiä, suojellaan luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY [1] liittessä IV olevan a osan nojalla. Nämä eläinlajit kuuluvat näin ollen tiukkaan suojelujärjestelmään, jossa edellytetään muun muassa, että niiden tahallinen tappaminen kielletään. Poikkeus suojelujärjestelmästä voidaan myöntää omaisuudelle aiheutuvien erityisen merkittävien vahinkojen ehkäisemiseksi mainitun direktiivin 16 artiklan 1 kohdan nojalla, jossa sallitaan vahinkoa aiheuttavien yksilöiden eliminointi.

Suomen viranomaisten toimittamien virallisten tietojen mukaan karhu- ja ilveskannat ovat pikemminkin vakaita kuin kasvamassa. Karhun kevätmetsästys lopetettiin jo kauan ennen kuin Suomi liittyi Euroopan unioniin. Syyt tähän olivat kansallisia: metsästys oli kestävän kehityksen vastaista, ja metsästäjät tappoivat keväisin huomattavan määrän pentuja imettäviä naaraita. Susikanta poronhoitoalueella on huomattavasti pienempi kuin muualla Itä-Suomessa, koska susien suojelua ei pidetä siellä niin tärkeänä. Väitteelle suurpetokantojen jatkuvasta kasvusta poronhoitoalueella ei ole olemassa todisteita.

Suomen poronhoitoalueella esiintyviä susikantoja ei ole sisällytetty direktiivin 92/43/ETY liitteessä IV olevaan a osaan, mutta ne luetellaan mainitun direktiivin liitteessä V. Tämä tarkoittaa sitä, että kannan hillitsemiseksi voidaan käyttää hoitotoimenpiteitä. Pyydystämiseen tai tappamiseen on kuitenkin kiellettyä käyttää valikoimattomia keinoja, jotka saattavat aiheuttaa kantojen paikallisen häviämisen tai merkittävää häiriötä niille [2]. Sopivien toimenpiteiden toteuttaminen siten, että yllä mainitut asiat otetaan asianmukaisesti huomioon, kuuluu kansallisten viranomaisten toimivaltaan. Komission tehtävä on EY:n perustamissopimuksen 211 artiklan mukaisesti varmistaa, että mainittujen eläinlajien suojelu Suomessa täyttää asianomaisen direktiivin vaatimukset.

[1] EYVL L 206, 22.7.1992.
[2] Neuvoston direktiivin 92/43/ETY 15 artiklan mukaisesti.

(2004/C 78 E/0084) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2186/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(30. kesäkuuta 2003)

Aihe: Tarve parantaa kuluttajansuojaa rajat ylittävän sähköisen kaupan vilpillisiä tai huolimattomia käytäntöjä vastaan

1. Onko komissio tietoinen EU-kuluttajaneuvontakeskuksen tekemän tutkimuksen tuloksista, joista ilmenee, että Internetin kautta tapahtuva rajat ylittävä sähköinen kauppa johtaa liian usein siihen, että tilattua tavaraa ei toimiteta (34 prosenttia), maksua ei palauteta tapauksissa, joissa tavaraa ei ole toimitettu (8 prosenttia), maksua ei palauteta tapauksissa, joissa vastaanottaja on palauttanut tavaran (33 prosenttia) tai siihen, että palautetun tavaran lähetyskustannuksia ei korvata (37 prosenttia)?

2. Yhtyykö komissio kyseiset tutkimustulokset huomioon ottaen EU-kuluttajaneuvontakeskuksen tekemään johtopäätökseen, että kuluttajan asemaa on tässä kaupankäynnissä pidettävä hyvin epätyydyttävänä?

3. Onko komissio kanssani yhtä mieltä siitä, että kuluttajansuojaa olisi parannettava?

Jos vastaus on myönteinen, miten komissio aikoo luoda sellaiset säännöt, jotka tarjoavat kuluttajille riittävän suojan vilpillisten ja tietoisesti väärin toimivien rajat ylittävää sähköistä kauppaa harjoittavien yritysten — yritysten, joita kuluttajan on vaikea jäljittää ja joiden pääasiallinen toiminta tuntuu olevan maksun vastaanottaminen tavaran toimittamatta jättämisestä — väärinkäytöksiä vastaan? Mitä aloitteita komissio aikoo tämän johdosta käynnistää?

4. Miten sähköistä kauppaa harjoittavia yrityksiä valvotaan ja etenkin miten valvotaan sitä, että yritykset eivät syyllisty vilpillisiin väärinkäytöksiin?

5. Pitääkö komissio mahdollisena sitä, että yrityksiä kielletään vastaanottamasta maksuja, ennen kuin tavara on toimitettu ja/tai se on mahdollisesti palautettu? Miten kyseisenlaisen kiellon noudattamista voitaisiin valvoa riittävän tehokkaasti?

6. Onko mahdollisesti tarpeen tunnustaa, että niin kauan kuin väärinkäytöksiä vastaan ei ole mahdollista suojautua aukottomasti, kuluttajille on suositeltava, että he harkitsevat vakavasti, ennen kuin he ostavat Internetin kautta tai pidättäytyvät siitä kokonaan, ellei täydentäviä väärinkäytöksen mahdollisuuden poissulkevia turvallisuusehtoja ole noudatettu?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(13. elokuuta 2003)

Komissio on tietoinen tutkimuksesta ja sen tuloksista. Komissio on tukenut EU-kuluttajaneuvontakeskuksen asiassa tekemää aloitetta, minkä lisäksi se tukee EU-kuluttajaneuvontakeskuksen aikomusta jatkaa toimia tällä alalla.

Komissio on pannut merkille tutkimusraportin päätelmät. Vaikka tutkimuksen tulokset perustuvat melko pieneen otokseen koeluontoisia liiketoimia, ne näyttävät osoittavan, että Euroopan unionin sähköisen kaupan markkinat eivät toimi asianmukaisella tavalla.

Komissio katsoo kuitenkin tässä yhteydessä, että vaikka vilpilliset käytännöt ja väärinkäytökset ehkä ovat osa ongelmaa, se on vain osa totuutta. Keskeistä tässä yhteydessä on, ymmärtävätkö kuluttajat ja yritykset, erityisesti pienet ja keskisuuret yritykset (pk-yritykset), kuluttajien etujen suojelemiseksi annetut säännöt ja säännökset. Lisäksi olisi arvioitava jäsenvaltiossa havaittujen sääntöjenvastaisten tapausten määrää suhteessa rajat ylittävässä kaupassa havaittujen vastaavien tapausten määrään ja verrattava sitä kansallisesti ja kansainvälisesti käydyn kaupan määrään. Sekä komissio että EU-kuluttajaneuvontakeskus aikovat jatkaa toimiaan.

Komissio tietää, että EU:ssa olisi toteutettava lisätoimia kuluttajan suojelemiseksi. Tämä asia on monitahoisempi ja kattaa muutakin kuin sähköisen kaupankäynnin. Lisäksi se vaikuttaa yritysten ja kuluttajien välisen rajat ylittävän kaupan kaikkiin näkökohtiin.

Nykyiset säännöt, erityisesti etämyyntiä koskeva direktiivi ([1]), ja sähköistä kaupankäyntiä koskeva direktiivi ([2]) tarjoavat jo kuluttajalle hyvän suojan, vaikka etämyyntiä koskevan direktiivin saattaminen osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä onkin ollut hidasta.

Lisäksi komissio on äskettäin esitellyt ehdotuksen sopimattomia kaupallisia menettelyitä koskevasta puitedirektiivistä ([3]). Direktiivillä, sitten kun se on pantu täytäntöön, on tarkoitus parantaa ja etenkin yhdenmukaistaa kuluttajien suojaa sopimattomia kaupallisia menettelyjä vastaan kaikkialla unionissa. Direktiivillä myös täydennetään alan nykyistä lainsäädäntöä.

Yritysten toiminnan valvonta ja seuranta sekä kuluttajansuojaa koskevan lainsäädännön noudattamisen valvonta kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan. Komissio pyrkii kuitenkin vahvistamaan jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä tällä alalla erityisesti kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä 18. kesäkuuta 2003 hyväksytyllä asetusehdotuksella ([4]).

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, sähköisessä kaupankäynnissä suoritettavien maksujen kysymys on monitahoinen, ja se käsittää muun muassa ns. chargeback-järjestelmän (jossa kuluttajien luottokortin myöntänyt yhtiö perii riita-asioissa maksut myyjältä) ja mahdollisuuden velvoittaa yritykset pidättymään maksun perimisestä ennen kuin tavara on toimitettu. Komissio harkitsee parhaillaan kaikkia näitä vaihtoehtoja.

Komissio ei ole arvoisan parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että kuluttajille olisi suositettava, etteivät he ostaisi tavaraa Internetin kautta. Vaikka EU-kuluttajasuojakeskuksen laatimasta sähköistä kaupankäyntiä koskevasta raportista käy ilmi, että järjestelmä on joiltain osin puutteellinen, komissio katsoo, ettei sen perusteella pidä päätellä, että kaupankäynti Internetissä on sinänsä vaarallista.

Komissio katsoo, että on tärkeää tiedottaa kuluttajille, mitä he voivat odottaa ja vaatia sähköistä kauppaa käyviltä yrityksiltä. Vastaavasti sähköistä kauppaa käyville yrityksille olisi tiedotettava alalla sovellettavista lainsäädännön vaatimuksista, ja niitä olisi rohkaistava antamaan kuluttajille selkeää tietoa näiden oikeuksista.

Komissio haluaa lisäksi kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion eConfidence-aloitteeseen, jonka terveys- ja kuluttaja-asioista vastaava komission jäsen teki ja jonka perusteella Euroopan kuluttajat ja työnantajat esittivät yhteisen asiakirjan. Kyseisen aloitteen tavoitteena on laatia sähköisen kaupankäynnin luotettavuusmerkintöjä koskevat eurooppalaiset standardit. Aloite on osa komission aloitteiden muodostamaa laajempaa kuluttajansuojapakettia.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/7/EY, annettu 20 päivänä toukokuuta 1997, kuluttajansuojasta etäsopimuksissa, EYVL L 144, 4.6.1997.

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista, EYVL L 178, 17.7.2000.

([3]) KOM(2003) 356 lopullinen.

([4]) KOM(2003) 443 lopullinen.

(2004/C 78 E/0085) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2187/03**

esittäjä(t): Sérgio Marques (PPE-DE) komissiolle

(30. kesäkuuta 2003)

Aihe: Syrjäisimpien alueiden osallistuminen TTK:n puiteohjelmiin käytännössä

Vuonna 2000 EY:n perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdan toimeenpanoon tähtäävistä, syrjäisimpiä alueita koskevista toimista antamassaan kertomuksessa komissio kannattaa syrjäisimpien alueiden vuonna 1999 tekemää ehdotusta edistää strategisia kehitysaloja korostamalla tarvetta kehittää strategioita, joilla mahdollistetaan syrjäisimpien alueiden optimaalinen osallistuminen TKK:n puiteohjelmiin. Myöskin lokakuussa 2001 annetussa eurooppalaisen tutkimusalueen alueellisesta ulottuvuudesta antamassaan tiedonannossa komissio korostaa asettavansa etusijalle tutkimustoiminnan vahvistamisen, teknisen kehityksen ja innovatiivisen strategian kyseisillä alueilla.

Kuudennen TKK:n puiteohjelman johdanto-osan 14 kappaleessa todetaan, että syrjäisimpien alueiden osallistumista yhteisön TTK-toimintoihin on helpotettava riittävin mekanismein, jotka on sovitettu alueiden erityistilanteeseen. Samanlainen säännös on ohjelman toteuttamissäännöt määrittävän asetuksen johdanto-osan 9 kappaleessa ja sen käytännön toteutusta koskevien erityisohjelmien johdanto-osien 10 ja 11 kappaleessa. Tästä huolimatta EU:ssa ei ole vielä hyväksytty mitään toimia, joilla pantaisiin täytäntöön kyseiset johdanto-osien kappaleet soveltamisalan ja sisällön puolesta.

Koska on hyvin tärkeää edistää tutkimustoimintaa, teknistä kehitystä, esittelyä ja innovointia syrjäisimmillä alueilla lisäämällä alueiden todellista osallistumista eurooppalaiseen tutkimusalueeseen, kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Milloin ja miten komissio aikoo tehdä mahdolliseksi syrjäisimpien alueiden todellisen ja aktiivisen osallistumisen TKK:n kuudenteen puiteohjelmaan?

2. Hankkeiden esittelyn tekninen tuki, kumppanuuksien muodostamista koskeva tuki ja syrjäisimpien alueiden erityistilanteeseen soveltuvien arviointiperusteiden muodostaminen ovat joitakin tarpeellisia toimenpiteitä. Mitä komissio aikoo tehdä tällä alalla?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(6. elokuuta 2003)

Komissio kiinnittää erityistä huomiota kaikkein syrjäisimpien alueiden osallistumiseen tutkimuksen ja kehittämisen puiteohjelmaan. Näiden alueiden tutkijoiden ja eurooppalaisten osaamiskeskusten väliset yhteydet hyödyttävät molempia, koska näiden alueiden ilmasto-, maantieteelliset ja geologiset olosuhteet ovat erittäin tärkeitä seikkoja eurooppalaisessa tutkimuksessa.

Puiteohjelman tavoitteena on rahoittaa tieteelliseltä osaamiseltaan parhaita eurooppalaisia ryhmiä, joten ei ole mahdollista sovittaa osallistumisehtoja kaikkein syrjäisimpien alueiden mukaan, kuten kysyjä ehdottaa. Komissio on toisaalta ryhtynyt useisiin toimenpiteisiin, joilla kaikkein syrjäisimpien alueiden osallistumista tutkimuksen puiteohjelmaan voidaan tukea ja optimoida.

Ensinnäkin 1-tavoitealueen organisaatiot, jotka on valittu osallistumaan puiteohjelman hankkeisiin, voivat pyytää rakennerahastoista lisärahoitusta. Tämä tutkimuksen kuudennen puiteohjelman yhteydessä käyttöönotettava uusi toimenpide hyödyttää myös kaikkein syrjäisimpiä alueita, jotka kaikki ovat 1-tavoitealueita. Jäsenvaltioille on ilmoitettu tästä mahdollisuudesta, ja niitä on pyydetty tiedottamaan siitä asiaankuuluville alueellisille toimipisteille mahdollisimman laajasti.

Yleisesti ottaen rakennerahastoista tutkimusinfrastruktuurin kehittämiseen myönnettävä tuki vahvistaa osaltaan alueiden tieteellistä osaamista eli niiden valmiuksia osallistua tutkimuksen puiteohjelmaan.

Lisäksi komissio osaltaan tiedottaa aktiivisesti kaikkein syrjäisimmille alueille niiden mahdollisuuksista osallistua puiteohjelmaan. Mahdollisuuksia esiteltiin muun muassa kaikkein syrjäisimpien alueiden päämiesten viimeisimmässä konferenssissa La Palmassa. Kuudennessa puiteohjelmassa (2002—2006) tarjotaan kaikkein syrjäisimmille alueille uusia osallistumismahdollisuuksia, erityisesti niiden tutkijoiden liikkuvuuden alalla (tutkijoiden liikkuvuuden edistämiseen tarkoitettuja stipendivaroja on huomattavasti korotettu) ja kansallisten ja alueellisten tutkimusohjelmien koordinoinnin alalla (on luotu uusi väline (ERA-NET), jolla edistetään yhteistyötä tutkimus- ja innovointitoimissa ja niiden koordinointia).

Komissio on myös teettänyt tutkimuksen kaikkein syrjäisimpien alueiden yhdentymisestä eurooppalaiseen tutkimusalueeseen. Sen tuloksena on esitetty useita ehdotuksia sekä komissiolle että kansallisille ja alueellisille viranomaisille. Tutkimuksen tekijät ovat myös laatineet tietokannan tutkimusresursseista kaikkein syrjäisimmillä alueilla, mikä helpottaa näiden alueiden tutkimuspotentiaaliin tutustumista ja myötävaikuttaa niiden osallistumiseen puiteohjelmasta rahoitettaviin tutkimuskumppanuuksiin. Tutkimus ja tietokanta ovat saatavilla Internet-osoitteessa (www.erup.net), jolta on suora linkki uuteen komission käyttöönottamaan tutkimusta eri alueilla käsittelevään portaaliin.

(2004/C 78 E/0086) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2191/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(2. heinäkuuta 2003)

Aihe: IRENE-järjestön rahoitus

Vastauksena edellisiin komissiolle esittämiini kysymyksiin (E-0344/03 [1] ja P-1436/03 [2]) komission jäsen Diamantopoulou selvitti, että rahoitus uudesta budjettikohdasta A-3046 myönnettiin kokonaisuudessaan IRENE-järjestölle. Hän esitti myös millä tavoin ja ehdoin asia on ratkaistu. Asia vaatii kuitenkin lisäselvityksiä.

Kuinka paljon yhteisön tukea tai muuta rahallista tukea komissio myönsi suoraan tai välillisesti vuosina 2000, 2001 ja 2002 ja uusimpien tietojen mukaisesti myös vuonna 2003 tälle IRENE-järjestölle? Kuinka paljon tukien määrät olivat ja mistä budjettikohdista ja/tai yhteisön ohjelmista ne myönnettiin?

[1] EUVL C 161 E, 10.7.2003, s. 211.
[2] EUVL C 268 E, 7.11.2003, s. 198.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(14. elokuuta 2003)

Komission sopimustietokannan mukaan IRENE-järjestölle on myönnetty rahoitusta seuraavasti:

— vuonna 2001 STOP-ohjelmasta 36 402 euroa (budjettikohta B5-820)

— vuonna 2002 budjettikohdasta B3-4105 (valmistelevat toimet syrjäytymisen torjumiseksi ja ehkäisemiseksi) 99 494,36 euroa ja budjettikohdasta A-3046 (naisjärjestöt) 300 000 euroa.

(2004/C 78 E/0087) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2194/03**

esittäjä(t): Michael Cashman (PSE) komissiolle

(26. kesäkuuta 2003)

Aihe: Laiton väärentäminen ja valmistaminen

Komissio piti tammikuussa 2003 foorumin laittoman väärentämisen ja valmistamisen ehkäisemisestä ja torjumisesta. Mitä toimia komissio suunnittelee kolmannen pilarin yhteistyön tehostamiseksi, jotta toimitaan valmisteveron alaisten tuotteiden laitonta salakuljetusta vastaan?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(29. heinäkuuta 2003)

Teollis- ja tekijänoikeuksia koskevat rikkomiset, kuten väärentäminen ja tavaroiden laiton valmistaminen, muodostavat suuren haasteen torjuttaessa järjestäytynyttä rikollisuutta. Ne koskevat monia eri aloja. Koska väärentäminen ja tavaroiden laiton valmistaminen on kansainvälinen ilmiö, sitä vastaan on toimittava kansainvälisesti.

Komissio järjesti 30. tammikuuta 2003 järjestäytyneen rikollisuuden ehkäisemistä käsittelevän eurooppalaisen foorumin puitteissa kokouksen, jossa käsiteltiin väärentämisen ja tavaroiden laittoman valmistamisen torjuntaa.

Kokoukseen osallistui noin sata asiantuntijaa, ja se antoi tilaisuuden rakentavalle vuoropuhelulle liike-elämän, kansallisten oikeusviranomaisten, poliisin, tullin sekä eurooppalaisten ja kansainvälisten järjestöjen edustajien välillä.

Kokouksen päätelmiä olivat mm. seuraavat:

— tunnustetaan EU:n rikoslainsäädännön yhdenmukaistamisen tärkeys väärentämisen ja poliisi- ja oikeusviranomaisten yhteistyön parantamisen osalta erityisesti, kun on kyse järjestäytyneestä rikollisuudesta, sekä oikeasuhteisten ja varoittavien rangaistusseuraamusten tarve;

— tarvitaan rikoksen tuottaman hyödyn menettämistä koskevia säännöksiä;

— tunnustetaan, että poliisi- ja oikeusviranomaisten yhteistyön tehostamista koskevaa lainsäädäntöä olisi sovellettava täysimääräisesti torjuttaessa väärentämistä ja tavaroiden laitonta valmistamista erityisesti silloin kun rikos liittyy järjestäytyneeseen rikollisuuteen ja että periaatetta tuomioiden vastavuoroisesta tunnustamisesta rikosasioissa olisi sovellettava mahdollisimman laajasti tällaisiin rikoksiin;

— tunnustetaan, että jäsenvaltioiden olisi varmistettava hyvä koordinointi niiden eri tahojen välillä, jotka vastaavat väärentämisen torjunnasta, esimerkiksi perustamalla kansallisia keskitettyjä erikoisyksikköjä, joissa toimii sekä poliiseja että tulliviranomaisia;

— katsotaan, että olisi perustettava julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuushankkeita helpottamaan väärentämisen ja tavaroiden laittoman valmistamisen torjuntaa ja että oikeusviranomaisille ja täytäntöönpanosta vastaaville tahoille suunnattuja koulutusohjelmia olisi lisättävä.

Tammikuun 30. päivänä 2003 pidetyn foorumin kokouksen johdosta komissio laatii parhaillaan tekstiä rangaistusseuraamusten lähentämisestä EU:n tasolla ja jäsenvaltioiden viranomaisten välisen kansainvälisen yhteistyön parantamisesta.

Tämä asiakirja tarjoaa kolmanteen pilariin kuuluvia toimenpiteitä, jotka täydentävät ehdotusta direktiiviksi teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamiseen tähtäävistä toimenpiteistä ja menettelyistä ([1]).

Komissio aikoo myös järjestää lisää kokouksia tehostaakseen väärentämisen ja tavaroiden laittoman valmistamisen torjuntaa ja pitääkseen yllä kiinteitä suhteita Europoliin, joka on perustanut uuden asiaa käsittelevän työryhmän.

Valmisteveron alaisten tavaroiden, kuten savukkeiden, salakuljetuksen osalta tuli 1. heinäkuuta 2003 voimaan uusi Maailman tullijärjestön (WCO) ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) välinen tiedonvaihtojärjestely, jota sovelletaan 1. päivästä syyskuuta 2003.

([1]) KOM(2003) 46 lopullinen.

(2004/C 78 E/0088) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2196/03**

esittäjä(t): Geoffrey Van Orden (PPE-DE) komissiolle

(2. heinäkuuta 2003)

Aihe: Väestönsuojelu

Millaiset ovat Euroopan komission käytettävissä olevat väestönsuojeluresurssit ja -valmiudet? Millainen organisaatio komissiolla on väestönsuojelua varten? Kuinka suuri on komission vuotuinen väestönsuojelubudjetti ajanjaksolle 2000—2005? Miten varmistetaan, etteivät komission toimet ole päällekkäisiä Naton päämajassa toimivan Euro-Atlanttisen pelastustoiminnan koordinaatiokeskuksen toiminnan kanssa? Millaisia mekanismeja on olemassa sen varmistamiseksi, että kriisitilanteissa komission resurssitarpeet, resurssien mobilisointi ja väestönsuojelutoimet sovitetaan aukottomasti yhteen Naton toimien kanssa?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(31. heinäkuuta 2003)

Komissio on perustanut vuorokauden ympäri käytettävissä olevan, välittömästi toimintavalmiin hätäkeskuksen yhteisön mekanismin perustamisesta tiiviimmän yhteistyön edistämiseksi pelastuspalvelualan avustustoimissa 23. lokakuuta 2001 tehdyn neuvoston päätöksen (2001/792/EY, Euratom) ([1]) seurauksena. Keskus voidaan ottaa käyttöön luonnon tai ihmisen aiheuttamissa hätätilanteissa unionissa tai sen ulkopuolella. Avunpyynnön jälkeen keskuksesta otetaan välittömästi yhteyttä vuorokauden ympäri toimiviin yhteyspisteisiin, joita sijaitsee mekanismiin osallistuvissa valtioissa (Euroopan unionin jäsenvaltioissa, Euroopan talousalueeseen kuuluvissa ETA-valtioissa ja jäsenyyttä hakeneissa valtioissa). Sen jälkeen keskuksessa yhdistetään käytettävissä olevat keinot, jotka kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet käyttöön vapaaehtoisesti, ja avustetaan niiden perille toimittamisessa.

Komission väestönsuojelubudjetti vuodeksi 2003 on 6,5 miljoonaa euroa. Budjettiin sisältyy yhteisrahoitteisesti erilaisia toimintoja: väestönsuojelun asiantuntijoiden koulutusta, harjoituksia ja vaihtoa sekä työkokouksia ja hankkeita, joiden tavoitteena on tiedottaa yleisöä tehokkaammin tiedotushankkeiden avulla.

Parlamentti on varannut tästä budjetista 2 miljoonaa euroa tulvia ja maanjäristyksiä ennakoiville hankkeille.

Komissio pitää säännöllisesti yhteyttä kaikkiin väestönsuojelun asianmukaisiin tahoihin ja kansainvälisiin järjestöihin sekä Naton Euro-Atlanttisen pelastustoiminnan koordinaatiokeskukseen (EADRCC). Niiden jäsenvaltioiden, jotka ovat antaneet väestönsuojeluresurssejaan ja -välineitään yhden tai usean koordinaatiokeskuksen käyttöön, tehtävänä on päättää, miten resursseja voitaisiin parhaiten käyttää hyödyksi missä tahansa hätätilanteessa. Tässä yhteydessä on myös syytä mainita neuvoston päätös 1999/847/EY ([2]) yhteisön pelastuspalvelun alan toimintaohjelman perustamisesta.

([1]) EYVL L 297, 15.11.2001.
([2]) EYVL L 327, 21.12.1999.

(2004/C 78 E/0089) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2197/03**

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle

(2. heinäkuuta 2003)

Aihe: Karjan kuljetukset — CATRA:n tutkimustulokset

Tiedonannossaan IP/03/854 komissio ilmoittaa, että tutkimushanke CATRA on antanut karjan (pitkän matkan) kuljetuksia koskevia suosituksia.

Tutkimuksen tulosten mukaan eläimet kärsivät stressistä eniten lastaamisen ja purkamisen aikana. Tämän vuoksi olisi karjankuljetusautojen suunnittelua parannettava. Tutkimuksessa suositellaan myös karjasuojien muotojen uudistamista.

Mihin konkreettisiin toimiin komissio ryhtyy tällä alalla sekä lihan laatua parantaakseen, kuten se tiedonannossaan toteaa, että pyrkiäkseen siihen, että eläinkuljetukset toteutuvat eläimille mahdollisimman suotuisissa olosuhteissa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(4. elokuuta 2003)

Komissio antoi 16. heinäkuuta 2003 lainsäädäntöehdotuksen eläinten suojelusta kuljetuksen aikana. Tieteellinen neuvonta tarjoaa vankan perustan komission toimenpide-ehdotuksille, ja yhteisön rahoittamasta karjan kuljetuksia koskevasta CATRA-tutkimushankkeesta saadaan arvokasta tietoa. Asiasta on saatu tietoa myös eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevän tiedekomitean lausunnosta sekä sidosryhmän ja kansalaisten kanssa käydyistä yksityiskohtaisista keskusteluista.

Lainsäädäntöehdotuksessa otetaan huomioon kaikki nämä tiedot, jotta eläinten suojelu kuljetuksen aikana tehostuisi. Komission ehdotuksessa säädetään muiden muassa eläinten lastauksesta ja purkamisesta, käsittelyvälineistä, ajoneuvoja koskevista määräyksistä ja henkilöstön koulutuksesta. Komission mielestä on parasta edetä askel askeleelta, jotta varmistetaan eläinten hyvinvoinnin todellinen koheneminen lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä. Komission ehdotuksen tarkoituksena onkin varmistaa, että tiedemiesten suosittamat korkeat vaatimukset pannaan täytäntöön laatimalla kunnollinen lainsäädäntö, jolla tehostetaan ja helpotetaan kansallisten viranomaisten toteuttamaa valvontaa.

(2004/C 78 E/0090) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2206/03**

esittäjä(t): Gerhard Schmid (PSE) komissiolle

(2. heinäkuuta 2003)

Aihe: Tiettyjen tuotteiden yksinomaan Tšekissä tapahtuvan markkinoille saattamisen varmistaminen

Liittymisasiakirjan liitteessä V sallitaan eläinlääkintälainsäädännön alalla, että liitteessä A luetellut Tšekissä toimivat yritykset täyttävät asianomaisten tuoretta lihaa, tuoretta siipikarjanlihaa, lihatuotteita, munatuotteita ja maitoa koskevien direktiivien rakenteelliset vaatimukset vasta 31. joulukuuta 2006. Yritysten tuotteita saadaan ennen kyseistä ajankohtaa tuoda markkinoille tai jalostaa edelleen vain kotimaassa.

Sen vuoksi kysyn komissiolta, kuinka ilman rajalla tapahtuvia fyysisiä tarkastuksia voidaan varmistaa, että mainittuja tšekkiläisten yritysten tuotteita tuodaan markkinoille tai jalostetaan edelleen todellakin vain kotimaassa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(8. elokuuta 2003)

Liittymisasiakirjan liitteessä V säädetään erityisistä säännöistä, joilla taataan, että niiden laitosten tuotteet, joihin sovelletaan siirtymäajanjaksoa, eivät liiku sisämarkkinoilla. Lisäksi liitteessä V annetaan komissiolle oikeus säätää tuotteiden tuotantoa, markkinointia (erityiset merkinnät mukaan luettuina) ja valvontaa koskevia yksityiskohtaisia täytäntöönpanosääntöjä niitä laitoksia varten, joihin sovelletaan siirtymäajanjaksoa.

Komissio on käynnistänyt keskustelun nykyisten ja uusien jäsenvaltioiden siirtymäajan aikana tuottamiin ja markkinoimiin tuotteisiin sovellettavista ylimääräisistä valvontatoimenpiteistä.

(2004/C 78 E/0091) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2207/03**

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(2. heinäkuuta 2003)

Aihe: Eläintuotteiden, mukaan luettuina siipikarjatuotteet, etiketöinti ja näitä tuotteita syövien uskonnollisten vähemmistöjen jäsenille aiheutuvat ongelmat

Yhdistyneen kuningaskunnan elintarvikestandardien virasto (Food Standards Agency) on äskettäin kehottanut komissiota rajoittamaan kanatuotteissa sallitun vesimäärän 15 prosenttiin ja kieltämään muiden kuin kanaproteiinin, esimerkiksi naudan ja sianlihan, käytön niissä kokonaan. Tämä johtuu kahdesta vuoden 2001 joulukuussa ja vuoden 2003 maaliskuussa tehdystä tutkimuksesta, joiden mukaan joihinkin kanatuotteisiin oli lisätty jopa 55 prosenttia vettä. Muun kuin kanasta saatavan eläinproteiinin lisäämiseen on syynä ainoastaan erittäin suuren vesimäärän säilyttäminen tuotteessa. Tällä käytännöllä ei todennäköisesti pelkästään petkuteta kuluttajia vaan myös aiheutetaan ongelmia juutalaisten, hindujen ja muslimien tapaisten uskonnollisten yhteisöjen jäsenille, jotka eivät halua syödä naudan- tai sianlihaa, vaikka he eivät osta uskonnollisten johtajiensa nimenomaisesti hyväksymien menetelmien mukaan valmistettuja lihatuotteita.

Voiko komissio osoittaa, pitääkö paikkansa vai ei, että kana- ja siipikarjatuotteisiin lisättävän veden määrää ei ole rajoitettu, ja pitäisikö sen mielestä asettaa jokin raja? Entä pitääkö komissio toimintaa täysin Maailman kauppajärjestön sääntöjen mukaisena, kun otetaan huomioon, että kaupan teknisiä esteitä koskevan sopimuksen 2 artiklan 2 kohdassa edellytetään ainoastaan, että etiketöintivaatimusten ”ei tule estää kauppaa enemmän kuin on tarpeen oikeutettujen tarkoituksien täyttämiseksi, ottaen huomioon ne riskit, mitkä niiden täyttämättä jättäminen aiheuttaisi” ja että näihin tarkoituksiin kuuluu muun muassa ”vilpillisten menettelyjen estäminen”?

Voiko komissio myös selventää, onko pakollista vai vapaaehtoista merkitä kaikkiin elintarvikkeisiin, onko tuotteeseen lisätty eläinperäisiä raaka-aineita tai onko karjaa ruokittu eläinproteiinia sisältävällä ruualla? Jos merkintä ei ole pakollista, pitäisikö komission mielestä kuluttajilla olla oikeus saada asiasta tietoa?

(2004/C 78 E/0092) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2440/03**

esittäjä(t): Diana Wallis (ELDR) komissiolle

(16. heinäkuuta 2003)

Aihe: Veden ja proteiinin lisääminen kananlihaan

Komissio on täysin selvillä siitä pöyristyttävästä tilanteesta, että Yhdistyneeseen kuningaskuntaan tuodaan suuria määriä väärennettyä ja väärin merkittyä kananlihaa. Hullin kaupungissa kaupankäynnin standardeja valvovat viranomaiset ovat seuranneet tätä laitonta kaupankäyntiä jo kuuden vuoden ajan. Suurin osa lihajalosteista tuodaan Alankomaista. Ravintoketjua ja eläintenterveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa toimivat hollantilaiset viranomaiset väittävät lopettaneensa vilpilliset toimensa kesäkuun 13. päivästä 2002 alkaen, mikä ei selvästikään pidä paikkaansa. Ongelma on itse asiassa pahenemaan päin, sillä jalostajat käyttävät tätä nykyä estotekijöitä, joilla saadaan aikaiseksi negatiivinen PCR-testitulos melkein kaikissa testeissä.

Kuluttajia ja tiettyjä uskonnollisia yhteisöjä johdetaan harhaan, kun naudan- ja sianlihan sisältämiä proteiineja lisätään moraalittomasti kananlihaan, joka sen jälkeen varustetaan Halal-merkinnällä. Tätä ei voida hyväksyä. Mihin välittömiin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä keskeyttääkseen tällaisten tuotteiden viennin? Aikooko komissio tehdä pikaisesti tarvittavat lainsäädäntöehdotukset, joilla asetetaan sallituksi veden lisäämisen enimmäismääräksi 15 prosenttia ja kielletään proteiinilisien käyttö?

Franz Fischlerin komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2207/03 ja P-2440/03

(12. syyskuuta 2003)

Voimassa olevassa yhteisön lainsäädännössä ei rajoiteta siipikarjasta saataviin raakalihavalmisteisiin ja siipikarjatuotteisiin lisättävän veden määrää. Sellaista petollista toimintaa, jossa proteiineilla ja vedellä aikaansaatu keinotekoinen painonlisäys jätetään ilmoittamatta tuoteselosteessa, olisi kuitenkin valvottava erittäin tarkasti, ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi huolehdittava mahdollisista petossyytteistä. Komissio on tietoinen asiasta ja pohtii parhaillaan, pitäisikö vesimäärä ilmoittaa lihavalmisteiden tuoteselosteissa erikseen. Lisäksi komissio pohtii parhaillaan, olisiko mahdollista laatia standardit kyseisiin tuotteisiin lisättävän veden määrän rajoittamiseksi.

Komission tätä alaa koskevissa mahdollisissa tulevissa aloitteissa otetaan täysimääräisesti huomioon Maailman kauppajärjestön (WTO) kaupan esteitä koskevat velvoitteet.

Elintarvikkeiden valmistuksessa käytettyjen ja valmiissa tuotteessa jäljellä olevien ainesosien ilmoittaminen on pakollista myytäviksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY mukaisesti ([1]). Myös eläinvalkuaisen käyttöä rehuissa säännellään unionissa tarkasti, ja eri rehuaineet on ilmoitettava rehujen tuoteselosteissa 6. marraskuuta 2003 alkaen.

([1]) EYVL L 109, 6.5.2000.

(2004/C 78 E/0093) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2216/03**

esittäjä(t): Marco Pannella (NI), Maurizio Turco (NI), Marco Cappato (NI), Benedetto Della Vedova (NI), Gianfranco Dell'Alba (NI) ja Olivier Dupuis (NI) komissiolle

(2. heinäkuuta 2003)

Aihe: Erään evankelisen kirkon 12 jäsenen pidättäminen Kiinassa

Erään evankelisen kirkon, jota Pekingin viranomaiset eivät tunnusta, 12 jäsentä — jotka ovat olleet pidätettyinä 6. kesäkuuta lähtien, jolloin Kiinan poliisi teki rynnäkön neljään yksityiseen kotiin, joissa harjoitettiin uskonnollisia menoja — on pidätetty, ja kahdeksaa heistä uhkaa vankeus työleireillä, jos tuomioistuin toteaa heidän syyllistyneen "keskiaikaisen taikauskon levittämiseen". Uskonnollisten järjestöjen valvonnasta vastaavat viranomaiset perustelevat pidätystä sillä, että syytetyt kävivät "kaksi kertaa viikossa kylissä levittämässä taikauskoisia uskomuksia talonpoikien keskuudessa ja pyysivät näiltä jo ennestään köyhiltä ihmisiltä rahalahjoituksia".

Nämä henkilöt ovat vaarassa joutua vankeuteen työleireille ainoastaan siitä syystä, että he ovat ilmaisseet uskontoaan opettamalla, hartausmenoilla ja uskonnollisten menojen noudattamisella, mihin heillä on yleismaailmallisen ihmisoikeuksien julistuksen 18 artiklaan perustuva oikeus.

Voiko komissio ilmoittaa,

— onko sillä hallussaan yksityiskohtaisia tietoja näiden 12:n Kiinan kansalaisen kohtalosta?

— millä tavoin komissio aikoo seurata heidän oikeudenkäyntiään ja varjella heidän puolustautumisoikeuttaan?

— aikooko se toimittaa Pekingin viranomaisille viestin, jossa se tuomitsee jyrkästi tämän erittäin vakavan tapauksen, joka edustaa yleismaailmallisessa ihmisoikeuksien julistuksessa tunnustettujen periaatteiden täydellistä sivuuttamista, sillä uskonvapauden täydellinen toteutuminen edellyttää valtion myöntämän luvan, ja viranomaiset estävät uskonnollisten menojen harjoittamisen myös yksityisissä asunnoissa?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(31. heinäkuuta 2003)

Komissiolla ei ole yksityiskohtaisia tietoja mainittujen evankelisen kirkon 12 jäsenen tilanteesta, mutta se yrittää hankkia niitä. EU ottaa Kiinan kanssa kahdenvälisesti käymässään ihmisoikeuksia käsittelevässä vuoropuhelussa säännöllisesti esiin uskonnonvapauskysymyksen ja aikoo siinä yhteydessä vedota uskontonsa harjoittamisen johdosta pidätettyjen puolesta. Mikäli asianomaisille järjestetään oikeudenkäynti, EU käyttää asianmukaisia keinoja voidakseen seurata sitä ja varmistaakseen sen moitteettomuuden.

(2004/C 78 E/0094) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2221/03**

esittäjä(t): Alexander de Roo (Verts/ALE) komissiolle

(2. heinäkuuta 2003)

Aihe: Pettenin HFR:n asema

Volkskrantissa (18. kesäkuuta 2003) julkaistun uutisen mukaan ”Eurooppa haluaa päästä eroon Pettenin reaktorista”. Euroopan unioni haluaa suurvuoreaktorin (HFR) omistajana luopua mahdollisimman pian tämän reaktorin toimiluvasta, jonka johtaminen on NRG:n (Nuclear Research and consultancy Group) käsissä. Yritysoston on tarkoitus olla sinetöity viimeistään vuoden 2003 lopussa.

Ympäristö- ja asuntoministeriön luovutusta koskevista asiakirjoista 15. toukokuuta 2003 (katso http://www.vrom.nl/pagina.html?id=2686) ilmenee, että on olemassa kolme vaihtoehtoa, joita parhaillaan tutkitaan (alankomaalaisesta yrityksestä tulee reaktorin omistaja, alankomaalaisesta yrityksestä tulee operationaalinen toimiluvan haltija, toimilupa pysyy jatkossakin Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek -laitoksella).

Kahden viime vuoden aikana HFR:n toiminnan harjoittaminen ja sen tilanne on ollut säännöllisin väliajoin huolenaiheena politiikassa, viestimissä ja kansalaisten keskuudessa. Turvallisuuskulttuurin arvellaan heikentyneen, reaktorin paineastiassa on halkeamia, reaktorissa on tapahtunut karbonatisoitumista ja vaarana on mahdollinen räjähdys.

Missä määrin Euroopan komissio on valmis luopumaan nykyisestä omistusoikeudestaan?

Mitkä motiivit siihen vaikuttavat?

Eikö olisi parempi, että Euroopan komissio jatkaisi HFR:n valvontaa, kun otetaan huomioon ongelmat turvallisuuskulttuurissa ja oletetut tekniset puutteet?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(7. elokuuta 2003)

Komissio ei harkitse suurvuoreaktorin (HFR) omistusoikeuden siirtoa eikä luopumista suurvuoreaktorin käytöstä tutkimustarkoituksiin.

Komission aikomuksena on kuitenkin muuttaa vastuujärjestelyjä reaktorin turvallisuuden osalta. Niinpä se on syksyllä 2002 ilmoittanut Alankomaiden toimivaltaisille viranomaisille, että suurvuoreaktorin toimilupa olisi siirrettävä reaktorin nykyiselle operaattorille NRG:lle.

Komissio on sitä mieltä, että turvallisuutta on mahdollista parantaa lyhentämällä viestintäketjua, selkeyttämällä vastuunjakoa sekä yksinkertaistamalla ja pienentämällä organisaatiorakenteita. Helmi-maaliskuussa 2002 Kansainvälinen atomienergiajärjestö IAEA tarkasti Pettenin suurvuoreaktorin turvallisuuskulttuurin. Yksi tarkastuksen loppuraportissa tehdyistä IAEA:n suosituksista koski toimiluvan siirtämistä komissiolta operaattorille eli NRG:lle.

IAEA:n tarkastuksen jälkeen laadittiin turvallisuuskulttuuria koskeva toimintasuunnitelma, jonka Alankomaiden viranomaiset hyväksyivät. Alankomaiden viranomaiset myös säännöllisesti seuraavat asian kehittymistä. Toimintasuunnitelma pannaan kokonaisuudessaan täytäntöön vuoden 2003 loppuun mennessä.

Vikailmoituksista reaktorin paineastian hitsaussaumoissa on myös tehty erittäin yksityiskohtainen toimintasuunnitelma, jonka toteuttamista Alankomaiden viranomaiset ja riippumattomat asiantuntijat valvovat.

Alankomaiden viranomaiset ovat tehneet väitetyistä teknisistä puutteista, kuten betonin rapautumisesta, asianmukaiset tarkastukset ja laajat analyysit, joita riippumattomat organisaatiot ovat tarkastelleet. Väitteet on vahvistettu perättömiksi.

Myös väitetty räjähdyksen mahdollisuus analysoitiin läpikotaisin. Alankomaiden viranomaiset tarkastelivat tehtyä analyysia, ja se toimitettiin riippumattoman kansainvälisen asiantuntijapaneelin tutkittavaksi. Päätelmissä todettiin, ettei reaktori voi räjähtää, ja ympäristöalan valtiosihteeri toimitti nämä päätelmät Alankomaiden parlamentille tammikuussa 2003.

(2004/C 78 E/0095) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2236/03**

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(7. heinäkuuta 2003)

Aihe: Ympäristön tuhoutuminen Kreikassa

Kreikan kansallisen ympäristökeskuksen niin sanotuista kestävän kehityksen indikaattoreista laatiman ja julkaiseman kertomuksen mukaan jätteiden valvomaton sijoittaminen on erittäin suurta Kreikassa muihin EU:n jäsenvaltioihin verrattuna (40 prosenttia), ja kertomuksessa katsotaan hyödynnettävien aineiden talteenotto erittäin vähäiseksi.

Metsittämisen osalta on arvioitu, että Kreikassa palaa vuosittain 10 000—130 000 hehtaaria metsää, josta metsitetään vuosittain vain 1 500 hehtaaria (vuoden 2000 tiedot), kun vuonna 1990 metsitettiin 4 500 hehtaaria.

Kyseisessä kertomuksessa todetaan myös, että veden ja torjunta-aineiden käyttö kasvaa tuotettujen maataloustuotteiden lisäarvoa nopeammin, ja luonnonmukaisten viljelysten osuus on vain 1 prosentti viljelymaasta.

Veden osalta kertomuksessa painotetaan, että pohjavesien liiallinen pumppaus on kaksinkertaistunut vuodesta 1990 ja kattaa lähes 40 prosenttia kokonaiskulutuksesta, mikä aiheuttaa huolta veden riittävyydestä tulevaisuudessa, kun otetaan myös huomioon Kreikan vesihuollon infrastruktuurihankkeiden viivästyminen.

Mitä tietoja komissiolla on metsäpaloista ja metsitysten osuudesta sekä jätteiden valvomattomasta sijoittamisesta muissa EU:n jäsenvaltioissa? Kuinka suuri on luonnonmukaisten (biologisten) viljelysten osuus muissa EU:n jäsenvaltioissa? Onko komissio huolestunut tilanteesta ja mihin toimiin se on ryhtynyt Kreikan viranomaisten suhteen puuttuakseen pohjavesien liialliseen pumppaamiseen sekä metsien hakkuuseen, joka on ollut erityisen voimakasta Kreikassa viimeisten 20 vuoden ajan?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(31. heinäkuuta 2003)

Komissio on tunnustanut jo pitkään metsien ympäristövaikutusten tärkeyden ja sen, että metsäpalot voivat vahingoittaa vakavasti metsiä etenkin Etelä-Euroopassa.

Vaikka päävastuu metsienhoitopolitiikan yhteensovittamisesta ja täytäntöönpanosta kuuluu jäsenvaltioille, yhteisö on auttanut jäsenvaltioita metsäpalojen torjunnassa. Metsäpalojen torjuntaa ja valvontaa koskeva suunnitelma käynnistettiin 23. heinäkuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2158/92 ([1]) ja se päättyi vuonna 2002.

Yhteisö jatkaa jäsenvaltioiden tukemista metsäpalojen torjunnassa uudella asetuksella (Forest Focus), jota käsitellään parhaillaan, ja Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen 17. toukokuuta 1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1257/1999 ([2]). Asetuksissa jatketaan kaikkia metsäpalojen torjumiseksi toteutettavia toimia, ehkäisevät ja valvontatoimet mukaan lukien.

Yhteinen tutkimuskeskus on julkaissut virallisia tilastoja Kreikan metsäpaloista. Tilastot osoittavat, että vuonna 2001 palaneiden metsäalueiden määrä oli edellisten vuosikymmenten keskiarvoa alhaisempi ja suhteellisen pieni Kreikan metsäpalojen huomattavaan kokonaislukumäärään nähden. Vuotta 2002 koskevat tilastot eivät ole vielä valmiit, mutta tulosten odotetaan olevan samansuuntaisia.

Komissio on lisäksi tunnustanut metsäalueiden lisäämisen tärkeyden tukemalla metsitystoimenpiteitä. Maatalouden metsitystoimenpiteitä koskevasta yhteisön tukijärjestelmästä 30. kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2080/92 ([3]) perusteella jäsenvaltiot istuttivat miljoona hehtaaria uutta metsää yhteisön rahoitustuen avulla. Vuonna 1999 metsitystoimenpide sisällytettiin neuvoston asetukseen (EY) N:o 1257/1999.

Elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAOn) maaliskuussa 2003 julkaistusta maailman metsien tilaa ("State of the World's Forests") koskevasta julkaisusta käy ilmi, että Euroopan metsien pinta-ala kasvaa hitaasti mutta tasaisesti noin + 0,1 prosentin vuosivauhdilla (laskettu ajanjaksolla 1990—2000). Vastaava luku Kreikan osalta on + 0,9 prosenttia. Kreikan metsäalueiden vähenemisestä ei siis ole virallista näyttöä.

Julkaisun liitteessä on tilastotiedot luonnonmukaisten viljelysten osuudesta käytetystä maatalousmaasta Euroopassa.

Jätteisiin liittyvän kysymyksen osalta komissio toteaa, ettei sillä ole vielä tarpeeksi tietoja, joiden perusteella se voisi luoda kokonaiskuvan jätteiden valvomattomasta sijoittamisesta jäsenvaltioissa. Yksittäisten valitusten ja komission muiden tietojen mukaan useita jäsenvaltioita vastaan on kuitenkin aloitettu rikkomisesta johtuvat menettelyt, koska jäsenvaltiot ovat laiminlyöneet yhteisön lainsäädäntöä jätteiden käsittelystä.

Pohjaveden liiallisen käyttämisen osalta todettakoon, että pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta 17. joulukuuta 1979 annetussa neuvoston direktiivissä 80/68/ETY ([4]) ei käsitellä tätä kysymystä, joka nykyään kuuluu yhteisön vesipolitiikan puitteista 23. lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY ([5]) soveltamisalaan. Jäsenvaltioiden on pantava direktiivi täytäntöön vuoden 2003 loppuun mennessä. Tästä syystä rikkomisesta johtuvia menettelyjä ei ole aloitettu.

([1]) EYVL L 217, 31.7.1992.
([2]) EYVL L 160, 26.6.1999.
([3]) EYVL L 215, 30.7.1992.
([4]) EYVL L 20, 26.1.1980.
([5]) EYVL L 327, 22.12.2000.

(2004/C 78 E/0096) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2240/03**

esittäjä(t): Bartho Pronk (PPE-DE) komissiolle

(7. heinäkuuta 2003)

Aihe: Jatkoa ajokortin anomiseen toisessa EU:n jäsenvaltiossa

Komissio vastasi 15. toukokuuta 2003 kysymykseeni E-1269/03 ([1]). Vastaus ei kuitenkaan ole täydellinen. Komissio myöntää, että jotkut asianosaiset eivät mahdollisesti yhdessäkään jäsenvaltiossa täytä vaatimusta 185 päivästä, mutta ei syvenny kysymykseni toiseen osaan eli siihen, mitä henkilöiden ja jäsenvaltioiden tässä tilanteessa pitäisi tehdä.

Sen johdosta kysyn seuraavaa:

1. Mitä kansalaisten ja jäsenvaltioiden pitää tehdä täyttääkseen edellä mainitussa tilanteessa direktiivin 91/439/ETY ([2]) säännöt, jotka komission mielestä ovat selkeitä?

2. Eikö olisi parempi, että kysymyksen sisältäessä kolme osaa komissio vastaisi jokaiseen osaan erikseen, niin että ei olisi vaaraa, että komissio unohtaa kysymyksen joitakin osia?

([1]) EUVL C 11 E, 15.1.2004, s. 171.
([2]) EYVL L 237, 24.8.1991, s. 1.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(12. syyskuuta 2003)

Komissio on jo ilmoittanut parlamentin jäsenelle, että yhteisön ajokortista 29. heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/439/ETY 9 artiklassa määritellään yksityiskohtaisesti, missä henkilöllä on vakituinen asuinpaikka. Direktiivissä määritellään myös, miten ratkaista erikoistapaukset, kuten tapaus, jossa henkilö ei oleskele missään jäsenvaltiossa 185:tä päivää kalenterivuodessa. Tässä tapauksessa ”hänen vakituisena asuinpaikkanaan pidetään sitä paikkaa, jossa hänen henkilökohtaiset siteensä ovat”. Jokaisella kansalaisella on siis vakituinen asuinpaikka yhdessä jäsenvaltiossa ja ajokortin saadakseen henkilön on käännyttävä kyseisen jäsenvaltion viranomaisten puoleen. Koska vakituisen asuinpaikan periaatetta tarvitaan myös muissa viranomaisyhteyksissä, esimerkiksi veroviranomaisten kanssa asioitaessa, kansalaisten pitäisi periaatteessa olla asiasta tietoisia.

(2004/C 78 E/0097) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2241/03**

esittäjä(t): Kathalijne Buitenweg (Verts/ALE) ja Jean Lambert (Verts/ALE) komissiolle

(7. heinäkuuta 2003)

Aihe: Pakkopalauttamisen rahoitus

Tiedonannossaan ([1]) ”Siirtolaisuuskysymykset osaksi Euroopan unionin politiikkaa suhteissa unionin ulkopuolisiin maihin”, Euroopan komissio mainitsee mahdollisuutena maahanmuuttajien paluun tukemista koskevan rahoitusvälineen. Tiedonannossa sanotaan myös, että sellainen ehdotus olisi ehdottomasti toteutettava kohdentamalla osa pakolaisrahaston määrärahoista uudelleen, sillä sisäisiä politiikkoja koskevien rahoitusnäkymien liikkumavara on kaventunut. Se alentaisi kuitenkin samalla myös rahaston perustamisen lähtökohtana olleeseen aitoon yhteisvastuullisuuteen tähtäävän toiminnan rahoitusperustaa.

Euroopan komissio ehdottaa 11. kesäkuuta 2003 antamassaan tiedonannossa ([2]) ohjelmaa kolmansille maille annettavasta rahallisesta avusta maahanmuuton ja turvapaikanhakijoiden alalla budjettikohdan B7-667 tilalle. Ehdotuksen mukaan pakkopalauttaminen ei kuulu niihin toimenpiteisiin, joita komissio tällä ohjelmalla aikoo tukea.

Euroopan komissiota pyydetään etsimään 20. kesäkuuta 2003 pidetyn Thessalonikin huippukokouksen päätelmässä 23 rahoitusnäkymien otsakkeessa 3 (sisäiset politiikat) varoja mm. EU:ssa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten pakkopalauttamisen rahoitukseen.

1. Onko pakkopalauttamisen rahoittaminen komission mielestä sopusoinnussa toissijaisuusperiaatteen kanssa, varsinkin kun otetaan huomioon, että vielä ei ole olemassa minkäänlaisia eurooppalaisia vähimmäisvaatimuksia sen määräämiseksi, kuka saa oleskella jäsenvaltiossa laillisesti (pakolaisena tai maahanmuuttajana) ja kuka ei?

2. Jos varojen osoittaminen pakkopalauttamiseen ei saa tapahtua yhteisvastuullisen vastaanottamisen, integraation ja pakolaisten vapaaehtoisen paluun kustannuksella (pakolaisrahaston tavoitteet), mistä komissio ajattelee sitten löytävänsä varat pakkopalauttamisen rahoitukseen budjettikohdan B5-8 3 otsakkeen sisältä?

(1) KOM(2002) 703.
(2) KOM(2003) 355.

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 2003)

Maassa laittomasti oleskelevien henkilöiden palauttamista koskevasta yhteisön politiikasta 10. lokakuuta 2002 antamassaan tiedonannossa (1), joka laadittiin Sevillassa kesäkuussa 2002 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston pyytämän palauttamista koskevan toimintaohjelman valmistelemiseksi, komissio korosti tarvetta sopia yhteisestä lähestymistavasta maassa laittomasti oleskelevien henkilöiden palauttamiseen. Yhteisen palauttamispolitiikan on oltava osa maahanmuuttoasioiden normaalia hallinnointia, jotta se olisi tehokasta. Tämä vaatii laillisten maahanmuuttokanavien ja laillisten maahanmuuttajien tilanteen selkeyttämistä, tehokasta ja humaania nopeisiin käytäntöihin perustuvaa turvapaikkajärjestelmää, jonka kautta todellista suojelua tarvitsevat pääsevät sen piiriin, ja vuoropuhelun parantamista kolmansien maiden kanssa. Laittomia maahanmuuttajia koskevan yhteisen palauttamispolitiikan kehittämisen olisi perustuttava lukuisiin lyhyen ja keskipitkän aikavälin toimiin, kuten yhteiseen koordinointiin ja tarvittaessa lakimuutoksiin perustuvaan toiminnan koordinoinnin parantamiseen jäsenvaltioiden välillä. Kuten laitonta maahanmuuttoa koskevan yhteisen politiikan kehittämisestä, ihmisten salakuljetuksesta ja ihmiskaupasta, ulkorajoista ja laittomien maahanmuuttajien palauttamisesta 3. kesäkuuta 2003 annetussa komission tiedonannossa (2) hiljattain vahvistettiin, komissio aikookin tehdä aloitteen, jonka pohjalta voitaisiin laatia ehdotus neuvoston direktiiviksi palauttamismenettelyjä koskevista vähimmäisvaatimuksista ja palauttamispäätösten vastavuoroisesta tunnustamisesta. Komissio esittää myös harkittavaksi rahoitusvälinettä, jolla katettaisiin vapaaehtoinen paluu, pakkopalautukset ja kauttakulkumaissa oleskelevien laittomien maahanmuuttajien paluun tukeminen.

Pakkopalautusten osalta sovittiin, että laittomasti maassa oleskelevia henkilöitä koskevaan rahoitusapuohjelmaan voisi kuulua täytäntöönpanotoimien taloudellinen tukeminen yhtenä jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä parantavana toimenpiteenä. Tämä kasvattaisi solidaarisuutta jäsenvaltioiden välillä ja jakaisi palauttamiseen liittyvää vastuuta, esimerkiksi paluumuuttajien ja heidän saattajiensa matkakulujen osalta.

Kesäkuun 3. päivänä 2003 antamassaan tiedonannossa komissio esitteli selkeästi talousnäkökohdat, jotka liittyvät laitonta maahanmuuttoa, ihmisten salakuljetusta ja ihmiskauppaa, ulkorajoja ja laittomien maahanmuuttajien palauttamista koskevan yhteisen politiikan kehittämiseen. Komissio myös kuvaili vaikeuksia, joita riittävien resurssien käyttöönsaamiseen liittyy nykyisten talousnäkymien vallitessa. Se kuitenkin totesi, että yhdessä budjettivallan käyttäjän kanssa ja talousarvion täytäntöönpanoa koskevien periaatteiden mukaisesti se on halukas tarkastelemaan mahdollisuutta käyttää osa rahoitusnäkymien 3 otsakkeeseen kuuluvien sisäisten politiikkojen liikkumavarasta kustannuksiin, jotka syntyvät viisumitietojärjestelmän kehittämistoimista, ulkorajojen valvontaan liittyvästä kustannustenjakojärjestelmästä sekä integroidusta palautusohjelmasta. Tähän prosessiin voisi myös sisältyä määrärahojen mahdollinen uudelleenkohdentaminen niiden rahoitusvälineiden osalta, jotka jo osittain kattavat palautukseen liittyviä toimia. Tällainen on muun muassa Euroopan pakolaisrahasto. Talousarvion liikkumavaraan kohdistuu kuitenkin epävarmuustekijöitä, varsinkin jos nykyiset kasvu- ja inflaatioennusteet eivät pidä paikkaansa, jolloin käytettävissä olevat resurssit eivät välttämättä salli kaikkien näiden aloitteiden toteuttamista lyhyellä aikavälillä. On mahdollista, että yhtenäisen palautusohjelman käyttöönottoa voidaan mainituista syistä joutua siirtämään, kunnes vuoden 2006 jälkeiset uudet rahoitusnäkymät on hyväksytty.

Komissio on parhaillaan määrittelemässä erityisiä konkreettisia seurantatoimia, joita se ehdottaa 19. ja 20. kesäkuuta 2003 Thessalonikissa pidetyn Eurooppa-neuvoston päätelmien, erityisesti sen kohtien 17 ja 18 mukaisesti. Komissio raportoi asiasta Eurooppa-neuvostolle vuoden 2003 loppuun mennessä.

(1) KOM(2002) 564 lopullinen.
(2) KOM(2003) 323 lopullinen.

(2004/C 78 E/0098) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2250/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI), Marco Pannella (NI), Marco Cappato (NI), Benedetto Della Vedova (NI), Gianfranco Dell'Alba (NI) ja Olivier Dupuis (NI) komissiolle

(7. heinäkuuta 2003)

Aihe: Uskonnonvapauden rikkominen Kiinassa. Kielletyn katolisen kirkon papin Lu Xiaozhoun pidättäminen.

Katolisen Uca News -tietotoimiston mukaan 16. kesäkuuta kielletyn katolisen kirkon pappi, isä Lu Xiaozhou pidätettiin Wenzhoussa (1 416 kilometriä Pekingistä kaakkoon). Pidättämishetkellä Lu Xiaozhou oli matkalla sairaalaan hoitamaan sairaita.

Samana iltapäivänä turvallisuusjoukot tekivät kotietsinnän hänen asuntoonsa ja takavarikoivat koko hänen omaisuutensa.

17. kesäkuuta Lu Xiaozhou siirrettiin uskontoasioiden virastoon, jossa hänet oli tarkoitus panna allekirjoittamaan kirje, missä hän ilmoittaa liittyvänsä hallituksen hyväksymään Isänmaalliseen katoliseen yhdistykseen.

Tietotoimiston mukaan pappia ei todennäköisesti vapauteta ennen kuin hän on allekirjoittanut kirjeen.

Vain muutamia päiviä aikaisemmin pidätettiin 12 kielletyn kristillisen kirkon protestanttia Yunnanin maakunnassa olevassa kylässä.

Edellä esitetyn perusteella kysyn komissiolta:

— Mitä tietoja sillä on tästä ties kuinka monennesta tapauksesta, jossa rikotaan ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 18 artiklassa mainittua oikeutta uskonnonvapauteen?

— Mitä se aikoo tehdä, jotta kesäkuussa pidätetyt katolinen pappi ja 12 protestanttia vapautettaisiin heti?

— Aikooko se tuomita Kiinan hallituksen uskontoasioiden virastossa harjoittaman vainon ja pelottelun vuoksi, jonka tarkoituksena on pakottaa kiellettyihin kirkkoihin kuuluvat luopumaan uskostaan ja liittymään valtion virallisiksi tunnustamiin kirkkoihin?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(7. elokuuta 2003)

Komissio ei ole tähän mennessä saanut tietoja Lu Xiaozhoun tilanteesta, mutta se aikoo hankkia niitä. Kuten komissio totesi vastauksessaan arvoisien parlamentin jäsenten kirjalliseen kysymykseen E-2216/03 [1], todellinen uskonnonvapaus on yksi unionin prioriteeteista ihmisoikeuksista Kiinan kanssa käytävässä vuoropuhelussa. Kuten usein aikaisemminkin, komissio ottaa tämän vuoropuhelun yhteydessä esiin uskontonsa harjoittamisen vuoksi vainottujen henkilöiden tilanteen.

[1] Katso sivu 93.

(2004/C 78 E/0099) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2251/03**

esittäjä(t): Joaquim Miranda (GUE/NGL) komissiolle

(7. heinäkuuta 2003)

Aihe: Sairaalahoidossa olevia lapsia koskeva peruskirja

Vuonna 1988 Leidenissä laadittiin sairaalahoidossa olevia lapsia koskeva peruskirja, jonka tavoitteena on inhimillistää lasten hoitamiseen liittyvät palvelut.

Monet Euroopan maat allekirjoittivat toinen toisensa jälkeen tämän peruskirjan. Tällä hetkellä maita on 19, ja niiden joukosta Portugali, Ranska, Italia, Belgia, Alankomaat, Saksa, Sveitsi, Yhdistynyt kuningaskunta, Ruotsi, Norja, Tanska, Suomi ja Islanti perustivat yhdessä European Association of Children in Hospital -järjestön, jonka VII:ssä Brysselissä vuonna 2002 pidetyssä kansainvälisessä konferenssissa päätettiin ehdottaa Euroopan unionin instituutioille keskusteluja. Vaikka kyseessä ei olekaan yhteisön toimivaltaan kuuluva asia, kysyn komissiolta, aikooko se käsitellä tätä kysymystä, tarkemmin sanoen aikooko se ehdottaa neuvostolle hyväksyttäväksi toimenpiteitä, jotka vastaavat edellä mainitussa peruskirjassa olevia suosituksia?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(7. elokuuta 2003)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen toteaa, lasten sairaalahoito ei kuulu yhteisön toimivaltaan.

Vastuu terveydenhoidosta on jäsenvaltioilla. Komissio ei voi puuttua tähän asiaan, eikä se näin ollen aio ehdottaa neuvostolle hyväksyttäväksi toimenpiteitä, jotka vastaavat sairaalahoidossa olevia lapsia koskevaan peruskirjaan sisältyviä suosituksia.

(2004/C 78 E/0100) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2277/03**

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(9. heinäkuuta 2003)

Aihe: Joonianmeren alueen moottoritietyön huono laatu

Länsi-Kreikan pohjois- ja eteläosan yhdistävä Rion—Antrion silta on valmis muutaman kuukauden kuluttua. Sillalle tulevat Peloponnesoksen etäläosan ja Patraksen väliset yhteydet sekä Ateenan—Korintin—Patraksen tie. Ipirokseen ja Albanian rajalle kulkeva yhteys, joka risteää Egnatian tien kanssa, lähtee vastarannalta Antirion puolelta. Teoriassa tien pitäisi edistää koko Länsi-Kreikan ja myös Kreikan muiden osien kehitystä, mutta todellisuudessa Antirion ja Albanian rajan välinen yhteys on vain pieni tie, jolla ei voida vastata haasteeseen.

Voiko komissio vastata, millä tavalla ja minä päivänä tämä Joonianmeren alueen moottoritie todella valmistuu, ja miten Rion—Antirion siltaan tehdyt investoinnit hyödynnetään? Onko totta, että Euroopan unioni rahoitti osittain sillanrakennustöitä, että Agrinion risteys toimii huonosti ja Artan risteystä ei voida käyttää työn erittäin huonon laadun vuoksi? Aikooko komissio valvoa, että tilanne korjataan ja selvitetään, ketkä ovat vastuussa?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(22. elokuuta 2003)

Parlamentin jäsentä kehotetaan tutustumaan kirjallisiin kysymyksiin E-1799/03 (Konstantinos Hatzidakis) ([1]) ja P-0386/03 (Ioannis Averoff) ([2]) annettuihin vastauksiin, joissa selvitetään Agrinion ja Artan ohikulkuteiden sekä koko Joonianmeren alueen tiehankkeen osarahoitusta EU:n varoista ja vastaavia ohjelmia.

Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan Agrinion ja Artan ohikulkutiet ovat rakenteilla. Töitä ei ole saatu päätökseen eivätkä tiet ole käytössä. Kansalliset viranomaiset eivät ole raportoineet näitä hankkeita koskevista virheistä tai muista erityisongelmista.

Komissio pidetään ajan tasalla näiden hankkeiden ja koko Joonianmeren alueen tiehankkeen edistymisestä. Se toteuttaa näiden ja muiden asiaa koskevien tietojen perusteella tarvittavat toimet rakennerahastoja ja koheesiorahastoa koskevien voimassa olevien asetusten mukaisesti.

([1]) EUVL C 58 E, 6.3.2004, s. 97.
([2]) EUVL C 222 E, 18.9.2003, s. 194.

(2004/C 78 E/0101) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2291/03**

esittäjä(t): Marjo Matikainen-Kallström (PPE-DE) komissiolle

(11. heinäkuuta 2003)

Aihe: Jäsenvaltioiden tasapuolinen kohtelu EU-virkoja täytettäessä

Euroopan unionin keskeisiin toimintaperiaatteisiin kuuluvat tasa-arvo ja jäsenvaltioiden tasapuolinen kohtelu. Tällä hetkellä kyseiset periaatteet eivät toteudu ylimpien virkojen täytössä. Suomi on ainoa EU:n jäsenmaa, jonka kansalaista ei ole yhdessäkään EU:n pääjohtajavirassa. Kuitenkaan pätevistä suomalaisista hakijoista EU:n A1-tason virkoihin ei ole puutetta.

Tilanne koetaan ikävänä Suomessa, ja tällainen asetelma on omiaan huonontamaan koko EU:n imagoa suomalaisten silmissä. Myös pitkään jatkunut kiista elintarvikeviraston sijaintipaikasta on rasittanut suomalaisten luottamusta EU:hun. Suomelta puuttuu edelleen paitsi pääjohtajan paikka myös EU-virasto. Lähestyvän laajentumisen johdosta suomalaisten huolet ovat nyt erityisen akuutteja.

Miksi tasa-arvon periaate ja kiintiöiden soveltaminen eivät toteudu silloin, kun valitaan unionin ylimmän virkamiesvallan käyttäjiä? Millä tavalla ja millä aikataululla komissio aikoo korjata virkojen täyttämiseen liittyvän epäkohdan?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(23. syyskuuta 2003)

Komissio voi luonnollisesti vastata arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen vain tämän toimielimen osalta. Muut tiedustelut, joita hän haluaa esittää pääjohtajien viroista muissa EU:n toimielimissä on esitettävä näiden hallinnosta vastaaville henkilöille.

Komissio ei sovella kiintiöitä valitessaan virkamiehiä avoimeen kilpailuun perustuvassa valintamenettelyssä tai täyttäessään ylimmän tason virkoja. Henkilöstösääntöjen 27 artiklan 3 kohdassa säädetään, että ”virkaa ei saa varata tietyn jäsenvaltion kansalaisille”.

Maantieteellisen tasapainon säilyttäminen ei ole ainoastaan komission poliittinen tavoite ja käytäntö monikansallisena ja -kielisenä julkisena toimijana. Se on myös Euroopan yhteisöjen henkilöstösäännöissä asetettu vaatimus, joka on riippuvainen ansioihin perustuvasta ensisijaisesta harkinnasta. Tämä selviää myös henkilöstösääntöjen 27 artiklan 1 kohdasta, jonka mukaan ”palvelukseen otettaessa on tarkoitus varmistaa, että toimielin saa palvelukseensa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia virkamiehiä, joiden palvelukseen ottaminen tapahtuu yhteisön jäsenvaltioiden kansalaisten joukosta maantieteellisesti mahdollisimman laajalta alueelta”.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on antanut selkeän tulkinnan tälle säännökselle: henkilöstösääntöjen mukaan ansiot ja pätevyys ovat tärkeimmät perusteet, jolloin kansallisuusperusteeseen voidaan nojautua vain ratkaisun tekemiseksi kahden yhtä ansioituneen ehdokkaan välillä.

Kun Prodin komissio aloitti toimintansa syyskuussa 1999, se vahvisti seuraavat selkeät periaatteet ylimmän tason virkojen osalta:

— ansiot ovat tärkein peruste nimityspäätöksiä tehtäessä

— kansallisuuksien välisen tasapainon tarvetta on pyrittävä kunnioittamaan kaikin keinoin ylimmän tason virkojen osalta

— pätevien naisten ja miesten välistä paremman tasapainon tarvetta on pyrittävä kunnioittamaan kaikin keinoin useimpien komission ylimmän tason virkojen osalta.

Tätä politiikkaa on sovellettu kyseisestä ajankohdasta lähtien, ja kaikki nimitykset on tehty yhdenmukaisesti näitä periaatteita koskevan komission sitoutumisen kanssa. Sitoutuminen on nähtävissä sisäisissä menettelytavoissa, joita komissio soveltaa ylimmän tason virkamiesten valinnassa ja nimittämisessä.

Suomen kansalaisten nimittämisen osalta palkkaluokan A1 virkoihin se tosiseikka, että tällä hetkellä ei ole suomalaista pääjohtajaa, ei merkitse sitä, että komissio ei ottaisi huomioon maantieteellisen tasapainon periaatetta ylimmän tason viroissaan.

Itse asiassa siitä lähtien, kun komissio nimitti kesäkuussa 2002 suomalaisen henkilön palkkaluokan A1 virkaan terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosaston varapääjohtajaksi, kaksi Suomen kansalaista on ollut komissiossa palkkaluokan A1 virassa. Kunkin jäsenvaltion niiden kansalaisten lukumäärä, jotka ovat palkkaluokan A1 virassa, voi tietenkin vaihdella aika ajoin. Esimerkiksi niiden suomalaisten määrä, jotka ovat A1 palkkaluokan virassa, on tällä hetkellä suurempi kuin muiden väkimäärältään samankokoisten tai suurempien jäsenvaltioiden kansalaisten.

Ylimmän tason virkamiesten nimityksille ei ole muuta ”aikataulua” kuin se, joka on luotu nykyisen komission toteuttamalla politiikalla, joka edellyttää kaikkien pääjohtajien, varapääjohtajien ja johtajien ”kierrättämistä” vastaaviin virkoihin enintään viiden tai, erityisissä olosuhteissa ehdottomana takarajana olevan, seitsemän vuoden kuluessa. Lukuun ottamatta tätä yleistä kiertoa, joka ei merkitse automaattista tai taattua siirtymistä pääjohtajan paikalta toiseen, ylimmän tason virat täytetään sitä mukaan kuin niitä avautuu.

Tehdessään nimityksiä kyseisen kierron perusteella tai muutoin komissio ottaa tietysti jatkuvasti huomioon maantieteellisen ja sukupuolisen tasapainon periaatteen sekä pitää kiinni ensisijaisesta sitoutumistaan hakijan ansioihin.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, EU:n virastojen sijaintia koskevilla päätöksillä ei ole mitään tekemistä komission kanssa. Valtioiden ja hallitusten päämiehet tekevät nämä päätökset Eurooppa-neuvostossa.

(2004/C 78 E/0102) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2301/03**

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(8. heinäkuuta 2003)

Aihe: Direktiivin 1999/70/EY täytäntöönpano

Vastauksessaan kysymykseeni H-0293/03 [1] epäoikeudenmukaisia määräaikaisia työsopimuksia koskevan neuvoston direktiivin 1999/70/EY [2] täytäntöönpanosta Kreikassa asiasta vastaava komission jäsen Anna Diamantopoulou totesi presidentin asetuksesta 81/2003, jolla direktiivi sisällytetään Kreikan kansalliseen lainsäädäntöön, että komission yksiköt tutkivat asetusta ja että arviointi on mahdollista toteuttaa kesään mennessä.

Kun otetaan huomioon, että Kreikan tuomioistuinten on ilmoitettava päätöksensä satoihin sopimuksen tehneiden valituksiin ja kesä on jo mennyt, kysyn komissiolta, onko se arvioinut edellä mainittua presidentin asetusta?

[1] Suullinen vastaus 3.6.2003.
[2] EYVL L 175, 10.7.1999, s. 43.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(20. elokuuta 2003)

Euroopan komission yksiköt tutkivat parhaillaan direktiivin 1999/70/EY täytäntöönpanoa EU:n 15 jäsenvaltiossa.

Mitä tulee direktiivin täytäntöönpanoon Kreikassa, presidentin asetuksen nro 81/2003 ensimmäisessä tarkastelussa on havaittu mahdollisia direktiivin ja kansallisten täytäntöönpanotoimien yhteneväisyyteen liittyviä ongelmia.

Mikäli kansallisten täytäntöönpanotoimien epäyhteneväisyys vahvistuu sen jälkeen, kun Kreikan viranomaisilta on pyydetty asiasta selvitystä, komissio harkitsee EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisen menettelyn aloittamista Kreikkaa vastaan.

(2004/C 78 E/0103) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2320/03**

esittäjä(t): Christoph Konrad (PPE-DE) komissiolle

(14. heinäkuuta 2003)

Aihe: Onnettomuuspaikalla annettava ensiapu

Komissio on jo aikoja sitten muistuttanut liikenneuhrien suuresta määrästä EU:n jäsenvaltioissa ja esittänyt kattavan toimintaohjelman tieliikenneturvallisuuden parantamiseksi. Lisäksi komissio esitti 20. kesäkuuta 2003 direktiiviehdotuksen, jossa edellytetään, että kaikkiin markkinoille saatettaviin uusiin ajoneuvotyyppeihin on heinäkuusta 2004 lähtien asennettava turvavyöt.

Tässä yhteydessä herää useita kysymyksiä:

1. Katsooko komissio, että tilannetta voitaisiin kohentaa velvoittamalla ajokortinhakijat käymään pikakurssin onnettomuuspaikalla annettavasta ensiavusta, kuten esim. Saksassa ja Itävallassa edellytetään? Aikooko komissio siinä tapauksessa esittää lähitulevaisuudessa vastaavan lainsäädäntöehdotuksen?

2. Katsooko komissio, että tasokas ensiapukurssi, jollaisia esim. St. John Ambulance -järjestö tarjoaa Yhdistyneessä kuningaskunnassa kaikille ajokortin haltijoille, parantaisi huomattavasti onnettomuuspaikalla annettavaa ensiapua? Aikooko komissio siinä tapauksessa esittää lähitulevaisuudessa vastaavan lainsäädäntöehdotuksen?

3. Pitääkö komissio nykyisiä säännöksiä jäsen- ja ehdokasvaltioissa rekisteröityjen ajoneuvojen ensiapulaukkujen välineistöstä riittävinä? Katsooko komissio, että laukun mukana pitämistä koskevaa velvoitetta olisi täydennettävä laukun välineistön asianmukaista käyttöä koskevilla vähimmäisohjeilla? Aikooko komissio siinä tapauksessa esittää lähitulevaisuudessa vastaavan lainsäädäntöehdotuksen?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(11. syyskuuta 2003)

Komissio on antanut 14. syyskuuta 2000 yhteisön ajokorttia koskevan direktiivin, jossa tiukennetaan huomattavasti kuljettajantutkinnon vähimmäisvaatimuksia. Tässä 1. lokakuuta 2003 voimaan tulevassa direktiivissä on useita ensiapua koskevia säännöksiä. Jokaisella ajokortin hakijalla on vastedes oltava perustiedot kuljettajan toiminnasta onnettomuustilanteessa (varoitusmerkkien asettaminen, avun hälyttäminen) ja tarvittavista toimenpiteistä liikenneonnettomuuden uhrien auttamiseksi. Kuorma-autokortin ja linja-autokortin hakijoille vaatimukset ovat tiukemmat: hakijoilla täytyy olla perusvalmiudet toimia onnettomuuden tai muun vastaavan tilanteen sattuessa, erityisesti matkustajien evakuoimiseksi ja ensiavun antamiseksi.

Komissio pyytää parlamentin jäsentä tutustumaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin ([1]) ajoneuvojen kuljettajien perustason ammattipätevyydestä ja jatkokoulutuksesta. Ammattikuljettajien perus- ja jatkokoulutus käsittää myös pelastustoiminnan onnettomuustapauksessa. Tätä ei vaadita henkilöautoajokortin saamiseen. Ammattikuljettajan täytyy osata arvioida tilanne, estää lisävahinkojen synty, kutsua paikalle apua, auttaa loukkaantuneita ja antaa ensiapua, toimia tulipalon varalta ja evakuoida matkustajat.

Komission mielestä nämä kaksi yhteisön säädöstä ovat riittävät, eikä se suunnittele lisää lainsäädäntötoimia tällä alalla.

Jäsenvaltioiden tehtävänä on päättää, onko ensiapulaukun pitäminen mukana ajoneuvossa pakollista ja onko kuljettajilla velvollisuus osallistua erityiseen koulutukseen. Nykytilanteessa komissio ei ole tietoinen mistään sellaisesta seikasta, jonka vuoksi kyseisessä asiassa pitäisi ryhtyä lainsäädäntötoimiin Euroopan unionin tasolla. Komissio arvioi kylläkin, että useita tuhansia henkiä voitaisiin pelastaa, jos pelastuspalvelu saataisiin onnettomuuspaikalle nykyistä nopeammin. Komissio tutkii mahdollisuuksia hälytysketjun ja avustustoimien automatisoimiseksi. Päätös [2] soittajan sijaintitietojen käyttämisestä pelastuspalvelussa hätäpuhelujen paikantamiseksi soitettaessa numeroon 112 on tärkeä vaihe tilanteen parantamisessa.

---

[1] KOM(2003) 296 lopullinen.

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY, annettu 7. maaliskuuta 2002, yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla (EUVL L 108, 24.4.2003) ja 25. heinäkuuta 2003 annettu komission suositus.

(2004/C 78 E/0104) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2340/03**

esittäjä(t): Giovanni Fava (PSE) komissiolle

(11. heinäkuuta 2003)

Aihe: Radioaktiivisen jätteen kansallinen sijoituspaikka Sardiniaan

Italian lehdistössä kerrottiin äskettäin, että hallitus aikoisi valita Sardinian radioaktiivisen jätteen mahdolliseksi ainoaksi sijoituspaikaksi Italiassa.

Eräässä Enean (Italian uuden tekniikan, energia-alan ja ympäristöalan virasto) selvityksessä katsottiin, että muun muassa saaret olisi jätettävä niiden alueiden ulkopuolelle, joiden joukosta jätteiden käsittelypaikat valitaan, jotta vältettäisiin sellaisten ympäristökatastrofien vaara, joita merikuljetusten yhteydessä voisi sattua.

Italian hallitus antoi maaliskuussa 2003 määräyksen, jossa Sogin-nimiselle yritykselle myönnettiin täydet valtuudet päättää radioaktiivisten jätteiden kansallisesta sijoituspaikasta. Enean selvityksen vastaisesti Sogin päätti, ettei saaristoasemaa pidetä enää perusteena jättää jokin alue ulkopuolelle valittaessa jätteiden sijoituspaikkaa.

Voisiko komissio tämän perusteella vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Eikö radioaktiivisten jätteiden ainoaa sijoituspaikkaa valittaessa ole kuultava alueen väestön edustajia, kuten Euroopan unionin säännöksissä edellytetään?

2. Eikö saaristoasemaa ja siihen liittyviä taloudellisia vaikeuksia ole pidettävä pätevänä perusteena jättää jokin alue ulkopuolelle sijoituspaikkaa valittaessa?

3. Onko Sardinian kaltaisella ydinvoimavapaalla alueella, jonka pääelinkeino on matkailu, oikeus vastustaa mahdollista päätöstä sen valitsemisesta radioaktiivisten jätteiden sijoituspaikaksi?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(12. elokuuta 2003)

Radioaktiivisesta jätteestä vastaa valtio, jonka lainkäyttöalueesta on kyse. Kaikissa pitkäaikaista jätehuoltoa koskevissa ohjelmissa on kaikkien edun vuoksi varmistettava, että kaikki asianosaiset pääsevät osallistumaan päätöksentekoprosessiin. Näin kaikki mahdolliset vaikutukset voidaan arvioida asianmukaisesti.

Tässä yhteydessä on tärkeää huomata, että radioaktiivisen jätteen lopullisesta sijoituspaikasta — tai paikasta, johon tällaista jätettä varastoidaan yli kymmenen vuoden ajan — on tehtävä tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY [1] (sellaisena kuin se on muutettuna 3. maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä

97/11/EY [2]) mukainen ympäristövaikutusten arviointi (YVA) ennen kuin kehittämislupa myönnetään. Mainitussa lainsäädännössä edellytetään, että YVAssa yksilöidään, kuvataan ja arvioidaan hankkeen suorat ja epäsuorat vaikutukset ihmisten terveyteen, eläimiin, kasveihin, maaperään, ilmaan, ilmastoon ja maisemaan sekä aineelliseen omaisuuteen ja kulttuuriperintöön. YVAssa olisi käsiteltävä myös edellä mainittujen osatekijöiden välistä vuorovaikutusta. Yleisöä ja sellaisia ympäristöasioista vastaavia viranomaisia, joita asia koskee, on kuultava, ja tällaisten kuulemisten tulokset ja niiden yhteydessä esille nostetut tiedot on otettava kehittämisluvan myöntämispäätöstä tehtäessä huomioon. Päätös on lisäksi asetettava julkisesti saataville.

Tällä hetkellä 85 prosenttia radioaktiivisesta jätteestä sijoitetaan unionissa maan pinnalla tai maan pinnan lähellä oleviin sijoituspaikkoihin. Tällaisen jätteen määrä on hyvin pieni verrattuna muun jätteen määrään, eikä nykyisillä radioaktiivisen jätteen sijoituspaikoilla ole havaittu olevan vaikutuksia terveyteen eikä turvallisuuteen. Toisaalta on mahdollista, että alueille, joilla sijoituspaikkoja on, koituu niistä taloudellista hyötyä.

[1] EYVL L 175, 5.7.1985.
[2] EYVL L 73, 14.3.1997.

(2004/C 78 E/0105) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2348/03**

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(16. heinäkuuta 2003)

Aihe: Prestige-tankkerista edelleen vuotavan polttoöljyn saapumista Galician ja Biskajanlahden rannikolle koskevan tilanteen vuoksi toteutettavat toimet

Nyt heinäkuussa 2003, kahdeksan kuukautta Prestige-katastrofin jälkeen, Prestigestä vuotavaa polttoöljyä saapuu edelleen Galician ja Biskajanlahden rannikoille. Alueiden asukkaat, joita tilanne koskettaa eniten, ovat menettämässä uskonsa siihen, että toimivaltaiset viranomaiset toteuttaisivat järjestelmällisesti tekemänsä suunnitelmat. Mitä komissio aikoo tehdä yhdessä Espanjan valtion ja Galician hallituksen viranomaisten kanssa, jotta ongelman laajuus selvitetään ja tilanteen toistuminen vältetään?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(10. syyskuuta 2003)

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan vastauksiin, jotka komissio on antanut hänen aikaisempiin kirjallisiin kysymyksiinsä E-3595/02 [1], E-1259/03 [2] ja E-2059/03 [3] sekä hänen suulliseen kysymykseensä H-0069/03 [4] parlamentin maaliskuun 2003 istunnossa järjestetyllä kyselytunnilla.

[1] EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 63.
[2] EUVL C 280 E, 21.11.2003, s. 121.
[3] Katso sivu 73.
[4] Kirjallinen vastaus, 12.3.2003.

(2004/C 78 E/0106) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2349/03**

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(16. heinäkuuta 2003)

Aihe: Galician tilanne yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen jälkeen

Mikä tulee olemaan maatalouden tilanne Galiciassa neuvoston hyväksymän yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen toteuttamisen jälkeen? Alueen maataloutta hallitsevat maidontuotanto, perheviljelmät sekä todellinen tahto ja kyky nykyaikaistumiseen, ja nyt alueelle on asetettu mitättömän pieni, Thomas Robert

Malthusin teorioiden mukainen maitokiintiö. Kuinka maaseudun kehittämistoimet ovat vaikuttaneet Galician alueeseen? Galician hallitus on ilmoittanut, että maidon hinnan alenemisen korvaamiseksi Galicia saa vuoteen 2014 saakka maitoalalle myönnettävinä suorina tukina yhteensä 530 miljoonaa euroa. Mitä tarkoitusta varten määrärahat myönnetään ja mistä rahat tulevat?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(11. syyskuuta 2003)

Komissio katsoo, että viimeisin yhteisen maatalouspolitiikan uudistus tarjoaa EU:n viljelijöille selkeän, pitkän aikavälin suunnittelukehyksen maatiloja koskevia päätöksiä varten. Tämä mahdollistaa sen, että viljelijät voivat vastata markkinoiden kysyntään ja samanaikaisesti vaikuttaa huomattavasti tulojensa vakauteen. Komissio uskoo, että uudistus parantaa maataloustuotteiden laatua, tekee hinnoista paremmin kysyntää vastaavia ja mahdollistaa sen, että yhteinen maatalouspolitiikka voi paremmin vastata ympäristöä ja eläinten hyvinvointia koskeviin yhteiskunnallisiin ongelmiin. Tämä vahvistaa kuluttajien ja veronmaksajien antamaa tukea yhteiselle maatalouspolitiikalle ja parantaa täten kuvaa viljelijöistä EU:n sisällä.

Mitä tulee maitoalan uudistukseen, parlamentin jäsen muistanee, että komission ehdotusta lisätä kiintiöitä 1 prosentilla sekä vuonna 2007 että vuonna 2008 ei hyväksytty ja että neuvosto päätti lykätä vuodella, vuoteen 2006, Agenda 2000 -uudistuksessa suunnitellut 1,5 prosentin lisäykset, eli 0,5 prosentin vuosittaiset lisäykset vuosina 2005, 2006 ja 2007. Sovitut lisäleikkaukset voin interventiohintaan on kuitenkin kompensoitu korottamalla lypsylehmäpalkkioita ja maksamalla tuottajille lisämaksuja, nykyisin aina 35,5 euroon asti tonnilta. Nämä lypsylehmäpalkkiot sisällytetään EU:n viljelijöille tarkoitettuun maatilan tulotukijärjestelmään vuodesta 2007 alkaen ja ne lasketaan maksumäärästä, joka kerrotaan tilalla kyseisen kalenterivuoden 31. maaliskuuta saatavilla olevan maidon viitemäärällä.

Mitä tulee maaseudun kehittämiseen, yhteisen maatalouspolitiikan uudistus sisältää joitakin uusia tai vahvistettuja toimia, joista Galician maatalous hyötynee talouden siirtymävaiheessa. Näihin toimiin kuuluu elintarvikkeiden laatuohjelmiin osallistumisen tukeminen, väliaikainen tuki uusien pakollisten normien noudattamisen edistämiseksi ja liittyminen vapaaehtoiseen maatilojen neuvontajärjestelmään. Lisäksi nuoria viljelijöitä koskevia tukitoimia ja yhteisön tukea maatalouden ympäristötoimenpiteille tullaan vahvistamaan. Pakollinen mukauttamisjärjestelmä takaa sen, että lisärahoitusta maaseudun kehittämiseen on saatavilla vuodesta 2006 alkaen.

(2004/C 78 E/0107) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2356/03**

esittäjä(t): Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE), Caroline Jackson (PPE-DE), Johannes Blokland (EDD), Alexander de Roo (Verts/ALE) ja Karl-Heinz Florenz (PPE-DE) komissiolle

(17. heinäkuuta 2003)

Aihe: Tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa koskevan direktiivin (2002/95/EY) tulkinta

Komission puolesta kirjalliseen kysymykseen E-0789/03 ([1]) antamassaan vastauksessa komission jäsen Margot Wallström toteaa, että [direktiivin 2002/95/EY] 2 artiklan 3 kohdassa ei säädetä niiden käytöstä uusissa 1. heinäkuuta 2006 jälkeen markkinoille tuoduissa sähkö- ja elektroniikkalaitteissa. Tässä tarkoitetaan "niiden käytöllä" vara-osia. Kysymys ei kuitenkaan koskenut uudelleenkäyttöä varaosina ennen 1. heinäkuuta 2006 markkinoille saatetuissa sähkö- ja elektroniikkalaitteissa. Kyse oli sellaisten komponenttien uudelleenkäytöstä uusissa laitteissa, jotka sisältävät vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa koskevassa direktiivissä (2002/95/EY ([2])) kiellettyjä aineita, mutta jotka ovat peräisin käytetyistä, ennen 1. heinäkuuta 2006 markkinoille saatetuista sähkö- ja elektroniikkalaitteista.

Sähkö- ja elektroniikkalaiteromudirektiivin (2002/96/EY [3]) 3 artiklan d kohdassa ”uudelleenkäyttö” määritellään seuraavasti: ”kaikki toimet, joissa sähkö- ja elektroniikkalaiteromua tai sen komponentteja käytetään samaan tarkoitukseen, johon ne on suunniteltu”. Tämän määritelmän soveltaminen mahdollistaa purettujen komponenttien käytön jatkamisen missä tahansa laitteessa, riippumatta siitä, onko kyse jo olemassa olevasta laitteesta vai uudesta. Näin vältetään käytettyjen, mutta ongelmitta uudelleenkäyttöön soveltuvien komponenttien ennenaikainen poisheittäminen, mikä tukee sähkö- ja elektroniikkalaiteromudirektiivin ympäristötavoitteiden toteutumista.

Jos tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa koskevan direktiivin 2 artiklan 3 kohtaa tulkitaan ahtaasti siten, että edellä kuvatun kaltainen uudelleenkäyttö ei ole sallittua, tulkinta on ristiriidassa sähkö- ja elektroniikkalaiteromudirektiivin tuotesuunnittelua koskevan 4 artiklan kanssa. Kyseisessä artiklassa säädetään, että ”jäsenvaltioiden on edistettävä sellaista sähkö- ja elektroniikkalaitteiden suunnittelua ja valmistusta, jolla otetaan huomioon ja helpotetaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun sekä sen osien ja materiaalien purkamista ja hyödyntämistä sekä erityisesti sen uudelleenkäyttöä ja kierrätystä”. Näin ollen sellaisten käytetyistä ja ennen 1. heinäkuuta 2006 markkinoille saatetuista sähkö- ja elektroniikkalaitteista purettujen komponenttien, jotka sisältävät vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa koskevassa direktiivissä kiellettyjä aineita, mutta jotka muuten soveltuvat erinomaisesti uudelleenkäyttöön, ennenaikainen loppukäsittely ja tuhoaminen on vastoin sähkö- ja elektroniikkalaiteromudirektiivin 4 artiklassa tarkoitettuja päämääriä.

Yhtyykö komissio näkemykseen, jonka mukaan on sallittua, että 1. heinäkuuta 2006 jälkeen markkinoille ensimmäisen kerran saatetut uudet sähkö- ja elektroniikkalaitteet sisältävät komponentteja, jotka on purettu uudelleenkäyttöä varten laitteista, jotka on saatettu markkinoille ennen kyseistä päivämäärä, huolimatta siitä, että kyseiset komponentit sisältävät tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa koskevassa direktiivissä tarkoitettuja aineita?

---

(1) EUVL C 11 E, 15.1.2004, s. 118.
(2) EUVL L 37, 13.2.2003, s. 19.
(3) EUVL L 37, 13.2.2003, s. 24.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(11. syyskuuta 2003)

Tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa 27. tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/95/EY [1] yksi päätavoite on, etteivät uudet sähkö- ja elektroniikkalaitteet (eli laitteet jotka saatetaan markkinoille ensimmäisen kerran 1. heinäkuuta 2006 alkaen) sisällä lyijyä, kadmiumia, elohopeaa, kuudenarvoista kromia, polybromibifenyyliä (PBB) tai polybromidifenyylieetteriä (PBDE). Tästä syystä mainitussa direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa säädetään näitä aineita koskevasta nimenomaisesta kiellosta. Direktiivissä säädetään kahdenlaisista poikkeuksista tähän vaarallisten aineiden käyttöä koskevaan kieltoon. Ensiksikään kieltoa ei sovelleta direktiivin liitteessä lueteltuihin käyttötarkoituksiin [2]. Lisäksi 2 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa: ”Tätä direktiiviä ei sovelleta sellaisten sähkö- ja elektroniikkalaitteiden korjaamiseen tarkoitettuihin varaosiin eikä sellaisten sähkö- ja elektroniikkalaitteiden uudelleenkäyttöön, jotka on saatettu markkinoille ennen 1 päivää heinäkuuta 2006.” Säännöksen tarkoituksena on mahdollistaa vanhojen laitteiden korjaaminen varaosilla ja varmistaa, että vanhoja sähkö- ja elektroniikkalaitteet käytetään uudelleen. Poikkeusta sovelletaan ainoastaan vanhoihin laitteisiin, jotka on saatettu markkinoille ennen 1. heinäkuuta 2006. Direktiivissä sallitaan siis vaarallisia aineita sisältävien varaosien pitäminen kaupan vanhojen laitteiden korjaamista varten sekä vanhojen laitteiden pitäminen kaupan uudelleenkäyttämistarkoituksessa.

Vastauksena parlamentin jäsenen kysymykseen komissio katsoo kuitenkin, ettei voida sallia sitä, että uudet sähkö- ja elektroniikkalaitteet sisältäisivät uudelleenkäytettyjä vanhojen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden osia, jos tällaisten osien käyttöä rajoitetaan mainitussa direktiivissä.

Komissio katsoo, että tällaisen käytön salliminen olisi ensinnäkin ristiriidassa edellä mainitun direktiivin päätavoitteen ja 2 artiklan 3 kohdan sanamuodon kanssa. Direktiivin säännöksistä poikkeavan lähestymistavan omaksuminen voisi johtaa siihen, että uusiin laitteisiin voidaan jälkikäteen asentaa osia, jotka sisältävät vaarallisia aineita. Tällöin vaaralliset jätteet pysyisivät pitempään jätevirrassa ja samalla rajoitettaisiin pyrkimyksiä lisätä kierrätystä. Samalla vaikeutettaisiin myös tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa annetun direktiivin sekä sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 27. tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/96/EY [1] täytäntöönpanoa.

Sovittelumenettelyn aikana harkittiin kyllä mahdollisuutta sallia sellaisten osien jälkiasentamisen salliminen uusiin laitteisiin, joiden käyttöä rajoitetaan tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa annetulla direktiivillä, mutta siitä päätettiin luopua.

Komissio katsoo edellä esitetyn tulkinnan perusteella, ettei tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa annetun direktiivin 2 artiklan 3 kohta ei ole ristiriidassa sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin 4 artiklan kanssa. Edellisessä direktiivissä säädetään vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta uusissa laitteissa, kun taas jälkimmäisen tarkoituksena on estää sähkö- ja elektroniikkaromun haitallisia vaikutuksia, jotka kohdistuvat ihmisten terveyteen ja ympäristöön. Mainittujen vaarallisten aineiden käyttö uusissa sähkö- ja elektroniikkalaitteissa olisi myös sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin 4 artiklassa lueteltujen tavoitteiden — kierrätyksen sekä osien ja materiaalien purkamisen edistäminen — vastaista edellä mainituista syistä.

(1) EUVL L 37, 13.2.2003.
(2) Direktiivin 4 artiklan 2 kohta, 5 artikla ja liite.

(2004/C 78 E/0108) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2380/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(18. heinäkuuta 2003)

Aihe: Uusien yritysten luominen

Aikooko komissio arvioida uusissa yrityksissä — miten tahansa määriteltyinä — työskentelevän väestön suhteellista määrää kussakin jäsenvaltiossa, koko EU:ssa ja Yhdysvalloissa?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(12. syyskuuta 2003)

Tällä hetkellä Euroopassa ei kerätä säännöllisesti tietoja uusista yrityksistä eikä uusissa yrityksissä työskentelevien henkilöiden lukumäärästä. Tästä syystä yritystoiminnan pääosasto ja Eurostat ovat aloittaneet jäsenvaltioiden yritysdemografiaa koskevan yhtenäistetyn tietojenkeruun. Alustavia tuloksia kymmenen jäsenvaltion osalta viitevuonna 2000 koskeva taulukko toimitetaan suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle.

Niissä kymmenessä jäsenvaltiossa, joista tietoja on saatavilla, markkinataloudessa toimivat uudet yritykset loivat noin 1,5 miljoonaa työpaikkaa, joka on noin 2,8 prosenttia markkinatalouden työvoimasta näissä jäsenvaltioissa. Useimmissa jäsenvaltioissa erityisesti rakentamisen ja yrityspalvelujen alalla toimivat uudet yritykset ovat luoneet suhteellisen paljon työpaikkoja — 4,7 prosenttia rakennusalan ja 4,5 prosenttia yrityspalvelujen kokonaistyövoimasta. On syytä huomioida, että Tanskaa, Alankomaita ja Suomea koskevat tiedot on toimitettu kokoaikaisina työpaikkoina (niiden henkilöiden lukumäärä, joiden työaika on kokoaikaisen ja -vuotisen työntekijän normaalityöaikaa lyhyempi, ilmoitetaan kokoaikavastaavuutena). Tämä olisi otettava huomioon verrattaessa eri maiden tietoja keskenään ja käytettäessä kymmenen jäsenvaltion kokonaistietoja.

Yritystoiminnan pääosasto ja Eurostat aikovat jatkaa tätä yhdenmukaistettua tietojenkeruuta uusien yritysten perustamisesta jäsenvaltioissa — ja tutkia mahdollisuutta laajentaa tietojenkeruuta kaikkiin jäsenvaltioihin — ja muiden indikaattoreiden ohessa tietojenkeruuta myös niiden vaikutuksista työllisyyteen. Tietoja on suunniteltu kerättävän myös uusissa yrityksissä työskentelevän väestön osuudesta. Tulokset on tarkoitus sisällyttää rakenneindikaattoreita koskevaan vuoden 2004 kevätraporttiin (Structural Indicators from the 2004 Spring Report).

Yhdysvaltojen ja Japanin osalta ei ole saatavilla tietoja uusissa yrityksissä työskentelevien henkilöiden määrästä.

(2004/C 78 E/0109) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2381/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(18. heinäkuuta 2003)

Aihe: Yhtenäismarkkinat

Aikooko komissio määritellä, mitä tarkoitetaan menestyneillä yhtenäismarkkinoilla? Miten komissio tietää, milloin yhtenäismarkkinat ovat toteutuneet?

(2004/C 78 E/0110) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2382/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(18. heinäkuuta 2003)

Aihe: Yhtenäismarkkinat

Aikooko komissio tulevaisuudessa verrata EU:n yhtenäismarkkinoiden menestyksellisyyttä USA:n yhtenäismarkkinoihin erityisesti poikkeavien tuotteiden ja palveluiden hintojen vaihtelevuuden ja erilaisuuden kannalta?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2381/03 ja E-2382/03

(7. elokuuta 2003)

Komissio käyttää sisämarkkinoiden toimivuuden arvioinnissa niin lainsäädännön kuin taloudenkin alalla useita markkinoiden yhdentymisindikaattoreita. Indikaattorit kattavat hintojen lähentymisen, sisäisen kaupan ja sisäiset rajatylittävät investoinnit, yhteisön oikeuden saattamisen osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä sekä yhteisön oikeuden soveltamisen jäsenvaltioissa.

Näihin indikaattoreihin perustuvia tuloksia voidaan sitten verrata tuloksiin, joita toimivilta sisämarkkinoilta voidaan odottaa. Toimivat sisämarkkinat voidaan määritellä monella tavalla, joko teoreettisesti (katso esimerkiksi sisämarkkinoiden pääosaston hyödyke- ja pääomamarkkinoita 2001 koskevan raportin taulukot 4 ja 5) tai suhteessa todellisiin yhtenäismarkkinoihin (usein, mutta ei aina, Yhdysvaltoihin).

Hintojen lähentymisen tarkastelussa komissio käyttää jo Yhdysvaltoja vertailuarvona yhtenäismarkkinoiden seurannassa. Se tekee näin edelleenkin aina, kun se on teknisesti mahdollista ja asianmukaista. Vaikka Yhdysvallat onkin vertailuarvona sopiva unionille, koska alueet ovat suurin piirtein saman kokoisia ja muun muassa väestö on suurin piirtein saman suuruinen, komissio katsoo, että toisinaan on sopivampaa käyttää eurooppalaista vertailuarvoa, esimerkiksi yhtä suurimmista jäsenvaltioista (Saksa, Ranska tai Yhdistynyt kuningaskunta). Tästä on se etu, että myyntipisteiden rakenne, tuotteiden tarjonta ja kulutustottumukset jäsenvaltioissa vastaavat toisiaan (enemmän kuin Yhdysvalloissa).

Tähän mennessä kokonaiskuva hintojen lähentymisestä on hajanainen. Esimerkiksi elintarvikkeiden hintahajonta on merkittävästi vähentynyt viime vuosina (variaatiokertoimella laskettu hintahajonta pieneni yli 20 prosenttia 1990-luvun alussa ja on nykyisin noin 10 prosenttia). Se on kuitenkin vieläkin lähes kaksinkertainen verrattuna Yhdysvaltoihin (5,6 prosenttia). Hintahajonta on edelleen korkeampi kuin elintarvikkeiden enimmäishintahajonta yksittäisessä jäsenvaltiossa.

Markkinoiden yhdentymisasteen selvittämisen lisäksi on tärkeää arvioida myös yhdentymisen etuja yhteisön yritysten ja kuluttajien kannalta. Tämän vuoksi komissio laati hiljattain kertomuksen vuonna 1992 perustettujen sisämarkkinoiden kymmenvuotisjuhlien yhteydessä. Kertomuksessa arvioidaan erityisesti, että sisämarkkinat ovat saaneet aikaan lähes 900 miljardin euron talouskasvun ja luoneet 2,5 miljoonaa uutta työpaikkaa. Kertomuksessa osoitetaan myös, että kuluttajat ovat hyötyneet sisämarkkinoiden lisääntyneestä kilpailusta, jonka seurauksena hinnat ovat laskeneet, tuotteet ja palvelut kehittyneet ja valinnanvapaus lisääntynyt.

Tästä edistymisestä huolimatta on kuitenkin selvää, etteivät sisämarkkinat vielä ole täysin toteutuneet. Vielä on paljon tehtävää, erityisesti palvelualalla ja varsinkin rahoituspalveluiden alalla. Komissio katsoo, että nyt laajentumisen alla on hyvin tärkeää kehittää sisämarkkinoita määrätietoisesti. Tämän prosessin edistämiseksi se on hiljattain esitellyt uuden sisämarkkinastrategiansa, jossa vahvistetaan seuraavien kolmen vuoden ensisijaiset tavoitteet. Jotta strategiaa voitaisiin toteuttaa tehokkaasti, tarvitaan neuvoston, Euroopan parlamentin ja jäsenvaltioiden aktiivista tukea.

Lopuksi täysin yhdentyneiden markkinoiden luominen ei ole tarkkaan määritelty tehtävä selkeine lopputuloksineen vaan pikemminkin jatkuva prosessi, joka edellyttää jatkuvia ponnistuksia, valppautta ja ajantasaistamista. Aina ilmenee uusia haasteita, ja kun sisämarkkinoiden toimintaa haittaavat esteet on poistettu, ilmenee uusia esteitä, joihin on puututtava. Tämän vuoksi on hyvin tärkeää, että mahdollisissa uusissa perussopimuksissa määrätään tarvittavista valtuuksista ja toimivaltuuksista yhdentyneiden markkinoiden kehittämistyön ja toiminnan jatkamiseksi.

(2004/C 78 E/0111) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2391/03**

esittäjä(t): Elisabeth Jeggle (PPE-DE) komissiolle

(21. heinäkuuta 2003)

Aihe: Sikojen ja nautaeläinten määrä EU:n 15 jäsenvaltiossa ja 10 ehdokasvaltiossa

Voidakseni vastata vaalipiirini kansalaisen tiedusteluun kysyn komissiolta seuraavaa: Kuinka paljon sikoja ja nautaeläimiä (ilman tarkempaa erittelyä) on EU:n 15 jäsenvaltiossa ja 10 ehdokasvaltiossa?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 2003)

Joulukuussa 2002 tehdyn tutkimuksen perusteella nautakarjaa oli EU:n 15 jäsenvaltiossa yhteensä 78 281 022 eläintä ja 10 ehdokasvaltiossa yhteensä 10 280 171 eläintä. Sikoja oli EU:n 15 jäsenvaltiossa yhteensä 122 015 941 eläintä ja 10 ehdokasvaltiossa 32 222 296 eläintä.

Eläimet	Naudat	Siat
BE (Belgia)	2 758 463	6 600 158
DK (Tanska)	1 740 000	12 879 000
D (Saksa)	13 731 958	26 251 490
GR (Kreikka)	573 000	903 000
E (Espanja)	6 278 519	23 518 039
F (Ranska)	19 729 162	15 296 000
IRL (Irlanti)	6 337 818	1 781 500
I (Italia)	6 695 000	9 166 000
L (Luxemburg)	189 850	76 478
NL (Alankomaat)	3 780 000	11 154 000
AT (Itävalta)	2 066 942	3 304 650
P (Portugali)	1 395 128	2 343 705
FI (Suomi)	1 011 672	1 422 800
SE (Ruotsi)	1 612 300	1 989 000
UK (Yhdistynyt kuningaskunta)	10 381 210	5 330 121
EU-15 yhteensä	78 281 022	122 015 941

Eläimet	Naudat	Siat
CY (Kypros)	58 139	490 818
CZ (Tšekki)	1 511 000	3 505 000
EE (Viro)	253 000	345 400
HU (Unkari)	770 000	5 082 000
LT (Liettua)	779 100	1 061 000
LV (Latvia)	388 100	453 200
MT (Malta)	18 770	78 303
PL (Puola)	5 420 987	18 997 030
SI (Slovenia)	473 240	655 665
SK (Slovakia)	607 835	1 553 880
Ehdokasvaltiot yhteensä	10 280 171	32 222 296

Lähde: Eurostat, nautoja ja sikoja koskeva tutkimus (Cattle and pig survey), joulukuu 2002.

(2004/C 78 E/0112) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2408/03**

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle

(21. heinäkuuta 2003)

Aihe: LCD-näyttöjen käyttö ajoneuvoa ajaessa

Flaamilaisessa päivälehdessä Het Belang van Limburgissa 28. kesäkuuta 2003 ilmestyneen artikkelin mukaan kuljettajat asennuttavat ajoneuvoihinsa yhä useammin LCD-näytön. Sillä voidaan käyttää ja katsoa DVD-levyjä ja pelata elektronisia pelejä. Kyse ei ole toiminnallisesta käytöstä, kuten opastuksen seuraamisesta tai matkustajien viihdyttämisestä, vaan usein kuljettajan omasta ajanvietteestä. Monissa malleissa on turvalaite, jolla varmistetaan, että laitetta voidaan käyttää vain, kun käsijarru on päällä. Tämä este pystytään kuitenkin usein kiertämään.

Puhelimen käyttö autoa ajaessa on useassa eurooppalaisessa valtiossa kiellettyä, paitsi silloin, kun kuljettaja käyttää langatonta handsfree-laitetta. Koska ei ole mahdollista samanaikaisesti katsoa näyttöruutua ja keskittyä liikenteeseen, Alankomaiden hallitus on hiljattain päättänyt kieltää ajon aikana käytettävät LCD-näytöt.

Onko komissio tietoinen, että nykyään on tapana asentaa kuljettajaa varten LCD-näyttö, ja aikooko se Alankomaiden mallin perusteella kieltää tällaisten laitteiden käytön, koska ne häiritsevät keskittymiskykyä autoa ajettaessa?

Jos aikoo, niin mihin toimiin se aikoo tarkalleen ryhtyä, ja koskeeko kielto sekä toiminnallista että ajanvietekäyttöä?

Jos ei aio, niin minkä syiden vuoksi se ei seuraa Alankomaiden hallituksen esimerkkiä?

(2004/C 78 E/0113) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2422/03**

esittäjä(t): Kathleen Van Brempt (PSE) komissiolle

(21. heinäkuuta 2003)

Aihe: LCD-näytöt autoissa

Tietokonenäytöt autojen kojelaudoilla ovat muotia Belgiassa ja Hollannissa. Varsinkin nuoret miehet asentavat autoihinsa hyvin mielellään tietokonepelejä tai tv-toimintoja sisältäviä LCD-näyttöjä. Kalliimmissa

autoissa niitä käytetään kuljettajan luotsaamiseksi mahdollisimman sujuvasti määränpäähänsä, eikä tv-toimintoja voi käyttää ajon aikana. Autotarvikemyymälöissä asennettuihin malleihin ei kuitenkaan aina sisälly tällaista turvallisuustekijää. Hollannissa on turvallisuussyistä kielletty LCD-näytöt, joita kuljettaja voi katsella ajon aikana. Belgiassa ne ovat vielä sallittuja.

Onko komissio tietoinen LCD-näyttöjen lisääntyvästä viihdekäytöstä autoissa?

Mitä mieltä komissio on asiasta? Pitääkö se tällaista suuntausta vaarallisena?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä varmistaakseen LCD-näytöllä varustettujen autojen kuljettajien turvallisen ajokäyttäytymisen? Aikooko se kieltää tietokonepeli- ja tv-toimintoja sisältävien LCD-näyttöjen asentamisen autojen kojelaudoille?

Erkki Liikasen komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2408/03 ja E-2422/03

(29. syyskuuta 2003)

Komissio on kiinnittänyt huomiota siihen, että yhä useammat kuljettajat käyttävät omaksi ajanvietteekseen ajon aikana LCD-näyttöjä, joiden alkuperäinen tarkoitus oli antaa kuljettajalle tietoja liikenteestä tai ajo-opastusta tai viihdyttää matkustajia. Koska tilanne voi johtaa vaaralliseen ajokäyttäytymiseen, Alankomaiden lainsäädännössä on kielletty kuljettajille tarkoitetut LCD-näyttölaitteet. Kirjallinen kysymys koskee sitä, aiotaanko asiaan puuttua yhteisön tasolla.

Ajoneuvoihin asennettavien telemaattisten laitteiden kehityksestä ja kuljettajan mahdollisuudesta käyttää niitä ajon aikana on tehty tutkimuksia yhteisön ohjelmissa vuodesta 1990 lähtien. Myös laitteiden käytön soveltuvuutta ajamisen yhteyteen on tutkittu eri näkökulmista, ja sitä ovat seuranneet useat komission pääosastot (energian ja liikenteen, yritystoiminnan, tutkimuksen sekä tietoyhteiskunnan pääosastot).

Komissio on tietoinen näiden uusien laitteiden käytön mahdollisista vaaroista, sillä niiden käyttö saattaa viedä kuljettajan huomion pois ajamisesta, ja on siksi antanut 21. joulukuuta 1999 suosituksen ”turvalliset ja tehokkaat ajoneuvoihin asennettavat tieto- ja viestintäjärjestelmät: käyttöliittymiä koskevat eurooppalaiset periaatteet” ([1]).

Komission suosituksessa puolletaan muun muassa seuraavia periaatteita:

— Periaate 4: Järjestelmä ei saa häiritä kuljettajaa tai tarjota hänelle visuaalista viihdykettä.

— Periaate 8: Ajoneuvon liikkuessa on sellaisen visuaalisen tiedon, joka todennäköisesti häiritsee kuljettajaa huomattavassa määrin eikä liity ajamiseen (esimerkiksi televisio- tai videokuva tai automaattisesti etenevä kuva tai teksti), oltava kytkettynä pois päältä tai kuljettajan näkymättömissä.

Suosituksen julkaisemisen jälkeen eurooppalaisten autonvalmistajien ja komission yhdessä käynnistämä *e*Safety-aloite on myös käynnistänyt uudelleen keskustelun, jonka tarkoituksena on aikaansaada opas hyvistä menettelytavoista ajoneuvoihin asennettavien laitteiden yhteydessä.

On syytä muistaa, että moottoriajoneuvojen valmistamiselle on saatava perustamissopimuksen 95 artiklaan perustuva yhteisön tyyppihyväksyntä ja että kaikista jäsenvaltioiden yksipuoliseen aloitteeseen perustuvista hankkeista on ilmoitettava komissiolle. Lisäksi on tutkittava jokaisen aloitehankkeen vaikutus kansainvälisellä tasolla, koska yhteisö on allekirjoittanut kansainvälisiä sopimuksia muun muassa Yhdistyneissä Kansakunnissa.

([1]) Tiedoksi annettu numerolla C (1999) 4786 ja julkaistu EYVL L 19, 25.1.2000.

(2004/C 78 E/0114) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2436/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(22. heinäkuuta 2003)

Aihe: Tuet biologisista syistä kalastuskiellossa olevien alueiden kalastajille

Harppuunakalastus on kiellettyä Etelä-Portugalissa 45 vuorokauden ajan biologisista syistä. Näin oli jälleen tänä vuonna, eikä kalastajille ole maksettu minkäänlaisia korvauksia. Ottaen huomioon kalastajien alhaiset tulot tilanne on erittäin epäoikeudenmukainen.

Etelä-Portugalin kalastusalan työntekijöiden ammattiliitto on vaatinut sekä korvausten maksamista kyseiseltä ajalta että kieltoajan lyhentämistä 30 vuorokauteen.

Portugalin hallitus totesi kuitenkin, että yhteisön lainsäädäntö ei salli tämäntyyppisten korvausten maksamista ja että on biologisista syistä mahdotonta lyhentää kieltoaika 45 vuorokaudesta 30 vuorokauteen, koska siten voi vaarantua kalavarojen biomassa lähitulevaisuudessa.

Koska on tärkeää säilyttää kalavarat ja pitää yllä nykyisiä pyyntiponnistuksia, on epäoikeudenmukaista, että kalastajat joutuvat kantamaan näiden suojelutoimien kustannukset.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä korvatakseen kalastajille heidän tulonmenetyksensä?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(26. syyskuuta 2003)

Kalastajille ja alusten omistajille toiminnan tilapäisestä keskeyttämisestä maksettavien korvausten myöntämistä koskeva oikeusperusta on neuvoston 17. joulukuuta 1999 antaman asetuksen (EY) N:o 2792/1999 ([1]) 16 artikla. Asetusta muutettiin viimeksi kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä 20 päivänä joulukuuta 2002 annetulla asetuksella (EY) N:o 2369/2002 ([2]).

Jäsenvaltiot voivat myöntää tukea ja saada siihen yhteisön yhteisrahoitusta erityisesti biologisista syistä johtuvien odottamattomien olosuhteiden vuoksi. Korvausta voidaan myöntää enintään kolmen perättäisen kuukauden tai kuuden kuukauden ajan koko kaudella 2000—2006. Hallintoviranomaisen on toimitettava komissiolle etukäteen näitä olosuhteita koskevat tieteelliset todisteet. KOR:sta tarkoitettuihin toimenpiteisiin maksettava rahoitustuki ei koko kaudella saa jäsenvaltiota kohden ylittää korkeampaa seuraavista kahdesta kynnysarvosta: miljoona euroa tai neljä prosenttia alalle kyseisessä jäsenvaltiossa myönnetystä yhteisön tuesta. Kynnysarvot voidaan kuitenkin ylittää, jos neuvosto hyväksyy elvytys- tai hoitosuunnitelman tai jos komissio päättää kiireellisten toimenpiteiden toteuttamisesta.

Harppuunakalastuksen väliaikaista keskeyttämistä biologisista syistä Etelä-Portugalissa on tämän vuoksi tarkasteltava näiden säädösten perusteella. Alan portugalilaisten hallintoviranomaisten on tutkittava, täyttyvätkö tässä tapauksessa asetuksessa esitetyt edellytykset, ja jos ne täyttyvät, otettava yhteyttä komissioon ennen tarpeellisiksi katsomiensa toimenpiteiden toteuttamista ja ennen myönnettävien korvausten suuruuden määrittelemistä. Myös kieltoajan määritteleminen kuuluu ensisijaisesti Portugalin viranomaisten toimivaltaan. Lisäksi elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 ([2]) 9 artiklan mukaan jäsenvaltion viranomaiset voivat toteuttaa syrjimättömiä ja vähintään yhtä tiukkoja toimenpiteitä kuin voimassa oleva yhteisön lainsäädäntö elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiseksi ja hoitamiseksi sekä kalastuksen meriekosysteemiin kohdistamien vaikutusten saattamiseksi mahdollisimman vähäisiksi 12 meripeninkulman sisällä sen perusviivoista.

([1]) EYVL L 337, 30.12.1999.
([2]) EYVL L 358, 31.12.2002.

(2004/C 78 E/0115) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2448/03**

esittäjä(t): Georges Berthu (NI) komissiolle

(23. heinäkuuta 2003)

Aihe: Haitalliset kannustimet pensasaitojen poistamiseksi

Komission 11. joulukuuta 2001 antaman asetuksen (EY) N:o 2419/2001 ([1]) 22 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että pinta-alatukeen oikeutettujen viljelylohkojen pinta-alan määrittämisen yhteydessä mukaan laskettujen pensasaitojen leveyden "on vastattava kyseisellä alueella perinteisesti käytettyä leveyttä, eikä se saa ylittää kahta metriä. Jäsenvaltiot voivat (…) sallia kaksi metriä ylittävän leveyden, jos pinta-alat on otettu huomioon vahvistettaessa asianomaisia alueellisia satoja."

Näiden säännösten seurauksena maanviljelijöitä kannustetaan kaatamaan pensasaidat, jotka ylittävät sallitun leveyden, vaikka pensaiden säilyttäminen nykyään on yhteisen edun mukaista.

Voiko komissio ehdottaa neuvostolle ja Euroopan parlamentille kyseisen artiklan muuttamista sen haitallisen vaikutuksen poistamiseksi?

([1]) EYVL L 327, 12.12.2001, s. 11.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(10. syyskuuta 2003)

Komissio pyrkii osana yhteistä maatalouspolitiikkaa parantamaan ja suojelemaan maaseutuympäristöä. Se pitää pensasaitoja ja sarkaojia luonnon sekä viljelyn muiden ympäristöön liittyvien toimintojen kannalta erittäin tärkeinä. Komission on kuitenkin huolehdittava siitä, että yhteisön tukea myönnetään ainoastaan tukikelpoiselle maalle. Tämän vuoksi tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdennetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11 päivänä joulukuuta 2001 annetun komission asetuksen 22 artiklan säännösten mukaan jäsenvaltiot voivat päättää, että tietyt maisemalliset piirteet kuten pensasaidat voidaan katsoa viljelylohkon kokonaan käytössä olevan alan osaksi. Kyseiset säännökset vahvistettiin vasta sen jälkeen, kun asiaa koskevia ympäristönäkökohtia oli tarkasteltu perusteellisesti.

Komissio katsoo, että arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema säännös tarjoaa jäsenvaltioille riittävän joustavuuden erityisten ympäristötarpeiden huomioon ottamiseksi, eikä se näin ollen yhdy tämän näkemykseen, jonka mukaan komission asetuksen (EY) N:o 2419/2001 säännöksillä kannustettaisiin viljelijöitä tuhomaan pensasaitoja.

Kyseisen artiklan muuttaminen ei näin ollen ole suunnitteilla.

(2004/C 78 E/0116) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2450/03**

esittäjä(t): Marco Cappato (NI) komissiolle

(23. heinäkuuta 2003)

Aihe: Salernon kauppakamari rikkoo määräaikaisia työsopimuksia koskevia säännöksiä

Italiassa määräaikaisia työsopimuksia säädellään 6. syyskuuta 2001 annetulla asetuksella N:o 368 (Neuvoston direktiivin 1999/70/EY ([1]) täytäntöönpano).

Salernon kauppakamari — julkishallinnollinen laitos, jota kauppa- ja teollisuusministeriö valvoo lain 1993/580 4 I. pykälän mukaisesti — on yli kymmenen vuoden ajan julistanut haettavaksi yhden vuoden kestäviä "stipendejä".

Kyseinen stipendijärjestelmä on todellista harmaata taloutta, koska "stipendiaattien" täytyy työskennellä ilman sosiaaliturvaa yli 36 tuntia viikossa (kauppakamarin työntekijöillä on sama työaika valtion työehtosopimuksen mukaisesti) ja he tekevät täsmälleen samoja tehtäviä kuin tavalliset työntekijät ja ylimääräinen henkilöstö (poikkeuksena tutkimus ja opiskelu).

Tänä vuonna "stipendiaatteja" on kymmenen. Kyseisen epäkohdan vuoksi he kääntyivät Salernon työsuojelutarkastajan (työ- ja sosiaaliministeriön alainen) puoleen 5. huhtikuuta 2003 päivätyllä kirjatulla kirjeellä. Kolme kuukautta on kulunut, eikä ministeriö ole vieläkään ilmoittanut mahdollisesti tekemiensä tätä vuotta tai edellisiä vuosia koskevien tutkimusten tuloksista.

EY:n perustamissopimuksen 136 artiklassa säädetään, että "yhteisön ja jäsenvaltioiden tavoitteena on, ottaen huomioon sosiaaliset perusoikeudet sellaisina kuin ne ovat Torinossa 18 päivänä lokakuuta 1961 allekirjoitetussa Euroopan sosiaalisessa peruskirjassa ja vuoden 1989 työntekijöiden sosiaalisia perusoikeuksia koskevassa yhteisön peruskirjassa, työllisyyden edistäminen, elin- ja työolojen kohentaminen siten, että olojen yhtenäistäminen olisi mahdollista niitä kohennettaessa, riittävä sosiaalinen suojeleminen …"

EY:n perustamissopimuksen 211 artiklassa säädetään, että "komissio huolehtii siitä, että tämän sopimuksen määräyksiä (…) noudatetaan …"

Mitä aloitteita komissio aikoo tehdä saadakseen Italian valtion havaitsemaan Salernon kauppakamarin mahdollisesti tekemät väärinkäytökset ja rankaisemaan sitä niistä?

Mitä muita aloitteita se aikoo tehdä taatakseen Italiassa työehtosopimuksen noudattamista valvovien tahojen puolueettomuuden tapauksissa, jotka koskevat julkishallintoa itseään?

Mitä aloitteita komissio aikoo vielä tehdä varmistaakseen, etteivät "stipendit" ole Italian julkishallinnossa yleinen käytäntö kiertää määräaikaisia työsopimuksia koskevaa lakia?

(1) EYVL L 175, 10.7.1999, s. 43.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(14. elokuuta 2003)

Arvoisa parlamentin jäsen viittaa EAY:n, UNICE:n ja CEEP:n tekemästä määräaikaisesta työtä koskevasta puitesopimuksesta 28. kesäkuuta 1999 annettuun direktiiviin 1999/70/EY (1).

Direktiivissä vahvistetaan syrjimättömyysperiaate, jota sovelletaan määräaikaistyöntekijöiden ja vakituisten työntekijöiden työehtoihin. Direktiivissä ei määritellä "työntekijää" mutta siinä viitataan lainsäädännössä, työehtosopimuksissa tai kunkin jäsenvaltion käytännössä vahvistettuun määritelmään. Lisäksi jäsenvaltio voi säätää, ettei direktiiviä sovelleta ammatilliseen koulutukseen liittyvään työharjoitteluun perustuviin työsuhteisiin, oppisopimusjärjestelyihin tai sellaisiin työsopimuksiin ja työsuhteisiin, jotka on solmittu julkisista varoista tuetun erityisen koulutus-, integrointi- tai täydennyskoulutusohjelman perusteella.

Jos stipendien saajat katsovat, että heitä olisi pidettävä Italian lainsäädännössä tai käytännössä tarkoitettuina työntekijöinä, heidän on saatettava asia toimivaltaisen Italian viranomaisen käsiteltäväksi.

(1) EYVL L 175, 10.7.1999.

(2004/C 78 E/0117) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2466/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(23. heinäkuuta 2003)

Aihe: Poliisin, yrittäjien ja turistien valistaminen, jotta vältetään ulkomaisten turistien rankaiseminen heille tuntemattomista rikkomuksista

1. Eräs hollantilainen turisti kertoi vuokranneensa kesäkuun alussa Kreikassa Kreetan saarella (Hersonissos) skootterin, mutta ei saanut vuokraamosta kypärää. Sittemmin erään toisen kaupungin

(Neopali) poliisi antoi hänelle ilman varoitusta 78 euron sakon. Olen jo aikaisemmissa kysymyksissäni E-3455/00 [1] ja E-0958/01 [2] käsitellyt vastaavanlaisia tapauksia. Onko komissio tietoinen, että huolestuttavan usein käy niin, että toisessa jäsenvaltiossa lomailevat EU-maiden kansalaiset ovat hyvin yllättyneitä, kun poliisi, liikennepoliisi, julkisen liikenteen lipuntarkastaja, rantavahti, tullivirkailija, palokunta tai joku muu viranomainen saa heidät kiinni rikkomuksesta, johon syyllistymisestä he eivät ole olleet tietoisia ja jonka tekemistä he eivät ole voineet kohtuudella välttää?

2. Katsooko komissio, että EU:n tehtävänä on mahdollisuuksien rajoissa huolehtia eri jäsenvaltioiden kansalaisten ennakoivasta suojelusta menettelyiltä, jotka he kokevat toisissa jäsenvaltioissa kerta toisensa jälkeen ymmärtämättömyydeksi, vilpiksi, mielivaltaisuudeksi tai lailliseksi kiristykseksi?

3. Voiko komissio vaikuttaa siihen, että saadaan sovittua yhtäläisemmistä toimenpiteitä siinä, mitä turistit voivat kohtuudella odottaa suosimiensa lomakohteiden poliisilta ja muilta järjestyksenvalvojilta?

4. Voiko komissio edistää valistuksen antamista ilmeisiä ja tavanomaisia sääntöjä koskevista poikkeuksista, jotka tekevät ihmisistä yllättäen rikollisia, sekä kertoa, miten matkailualan yrittäjät voisivat auttaa estämään kyseisten tilanteiden syntymisen?

5. Kun otetaan huomioon EU:n paljon puhuttu, mutta käytännössä melko näkymätön rooli rajat ylittävän matkailun esteiden poistamisessa, onko komissiolla asiaa koskevia konkreettisia suunnitelmia?

---

[1] EYVL C 151 E, 22.5.2001, s. 174.
[2] EYVL C 318 E, 13.11.2001, s. 161.

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 2003)

1. Jäsenvaltiot päättävät itse kansallisesta lainsäädännöstään lukuun ottamatta aloja, joita koskevaa lainsäädäntöä on haluttu yhdenmukaistaa tai lähentää EU:n tasolla. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 33 artiklassa todetaan, että EU:n lainsäädännöllä ei rajoiteta niitä velvollisuuksia, joita jäsenvaltioilla on yleisen järjestyksen ylläpitämiseksi. Lomanviettäjien itsensä vastuulla on tutustua sen jäsenvaltion lakeihin, jossa he lomailevat. Tietämättömyys lainsäädännöstä ei riitä puolustukseksi myöskään jäsenvaltion omille kansalaisille. Komissio katsoo, ettei ulkomaisia vierailijoita tulisi kohdella eri tavoin kuin maan omia kansalaisia.

Komissiolla ei ole syytä uskoa, että lainsäädäntö, johon parlamentin jäsen viittaa, tai sen soveltamistapa syrjisi muiden maiden kansalaisia.

2. Kysymyksessä ei esitetä todisteita ”ymmärtämättömyydestä, vilpistä tai mielivaltaisuudesta”. Joka tapauksessa tällaista käytöstä koskevan lainsäädännön antaminen ei kuulu unionin toimivaltaan, eikä tällaisen käytöksen ehkäisemiselle ole ylipäänsä minkäänlaista oikeusperustaa. Kaikenlainen toisen jäsenvaltion kansalaisten syrjiminen, johon parlamentin jäsen ”laillisella kiristyksellä” viittaa, olisi EY:n perustamissopimuksen 12 artiklan vastaista. Huomattakoon myös, että komissio aikoo laatia syksyllä 2003 ehdotuksen puitepäätökseksi menettelytakeista rikosoikeudenkäynneissä epäiltyinä tai vastaajina oleville henkilöille kaikkialla EU:ssa. Tämän tarkoituksena on varmistaa, että kaikki jäsenvaltiot noudattavat epäiltyjen tai vastaajina olevien henkilöiden oikeuksiin rikosoikeudenkäynneissä sovellettavia yhteisiä vähimmäisvaatimuksia.

3. EU:lla ei ole valtuuksia säätää Euroopan tasolla poliisien ja muiden järjestyksenvalvojien käytöksen yhtenäistämisestä.

4. Komission tiedossa ei ole ”ilmeisiä ja tavanomaisia sääntöjä koskevia poikkeuksia, jotka tekevät ihmisistä yllättäen rikollisia”. Joka tapauksessa komission toimivaltuuksiin ei kuulu tällaisten asioiden hoito edellä mainituista syistä.

Komissio tekee piakkoin suosituksen menettelytakeista, joilla turvataan ulkomaisten epäiltyjen ja vastaajina olevien henkilöiden oikeudenmukainen kohtelu rikosoikeudenkäynneissä kaikkialla EU:ssa.

Komissio katsoo, ettei parlamentin jäsenen esille ottamasta asiasta ole huomattavaa haittaa Euroopan matkailulle yleensä, vaikka se voikin aiheuttaa ongelmia yksittäistapauksissa. Komissio on kuitenkin samaa mieltä siitä, että matkailijoille olisi annettava riittävästi tietoa paikallisista laeista, jotta heidän vierailunsa olisi onnistunut. Koska yhteisöllä ei kuitenkaan ole toimivaltaa matkailuun liittyvissä asioissa, kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten sekä yksityisen sektorin ja kansalaisjärjestöjen tehtävänä on huolehtia, että matkailijat saavat riittävästi asianmukaista tietoa.

5. Tiedonannossaan "Yhteistyöhön perustuva toimintatapa Euroopan matkailun tulevaisuutta varten" [1] komissio on esittänyt yhteisönlaajuisia käytännön toimia Euroopan matkailun edistämiseksi. Lisätietoa saa myös matkailua koskevilta komission verkkosivuilta: (http://europa.eu.int/comm/enterprise/services/tourism/index_en.htm).

[1] KOM(2001) 665 lopullinen.

(2004/C 78 E/0118) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2481/03**

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(24. heinäkuuta 2003)

Aihe: Siirrettävissä olevat kalastuskiintiöt

Euroopan parlamentin kalatalousvaliokunnan kokoukseen 10. kesäkuuta 2003 osallistunut komission jäsen Fischler ilmoitti, että Euroopan komissio antaa ennen vuoden loppua työasiakirjan yhteisön aluevesillä siirrettävissä olevista kalastuskiintiöistä.

Kyseinen asiakirja on erittäin tärkeä yhteisen kalastuspolitiikan tulevaisuuden kannalta.

1. Voiko komissio antaa asiasta lisätietoa?

2. Onko komissiolla jo tarkkaa tietoa siitä, milloin kyseinen asiakirja voitaisiin saada käyttöön?

3. Tutkiiko komissio sen mahdollista soveltamista eri kalastusmuotojen, -alueiden ja -alusten yhteydessä?

4. Aikooko komissio noudattaa EP:n ehdottamaa menettelytapaa ja ottaa siirrettävissä olevia kiintiöitä käyttöön aluksi kokeellisesti tai pilottihankkeina?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(10. syyskuuta 2003)

Komissio mainitsee yhteisen kalastuspolitiikan uudistamista koskevassa tiedoannossaan [1] aikomuksensa ottaa kalastuksenhoidon taloudellinen ulottuvuus unionissa paremmin huomioon ja järjestää sen vuoksi työpajoja taloudenhoitoon osallistuvien toimijoiden kanssa. Se aikoo myös esittää keskusteluasiakirjan, jossa käsitellään erityisesti (yksilöllisten tai siirrettävissä olevien) kalastusoikeuksien järjestelmää.

Komissio kuulee kaikkia asianomaisia osapuolia näiden saamasta kokemuksesta. Euroopassa ja muualla maailmassa sovelletaan hyvin erilaisia kalastuksenhoito- ja kalatalousjärjestelmiä, ja niitä koskevia rajoituksia on usein mahdoton verrata keskenään. Komissio haluaa keskusteluista mahdollisimman laajat, tyhjentävät ja avoimet, mutta koska kuluvan vuoden aikatulu on erittäin kireä, tämän kertomuksen laatimista joudutaan lykkäämään vuoteen 2004.

Komissio haluaa kalastuksen taloudenhoitoa koskevalla kertomuksella ennen kaikkea osallistua osapuolten käymään keskusteluun. Sen aikomuksena ei ole suosittaa tietyn kalastuksenhoitojärjestelmän soveltamista. Lisäksi komissio vastaa suurimpia sallittuja saaliita (TAC) ja kiintiöitä koskevien vuotuisten ehdotusten tekemisestä, mutta kiintiöiden jakaminen kansallisella tai alueellisella tasolla ei kuulu sen toimivaltaan, eikä se myöskään päätä siirrettävissä oleviin kiintiöihin perustuvien järjestelmien käyttöön ottamiseksi jäsenvaltioissa toteuttavista kokeilu- tai pilottihankkeista.

[1] Komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille yhteisen kalastuspolitiikan uudistamisesta (toimintasuunnitelma) KOM(2002) 181 lopullinen.

(2004/C 78 E/0119) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2484/03**

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(24. heinäkuuta 2003)

Aihe: Galician alue ja YMP:n uudistus

Arvioitaessa äskettäin tehdyn YMP:n väliuudistuksen mahdollisia lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vaikutuksia ja uudistuksen soveltamista käytännössä esimerkiksi epäsuotuisiin tavoitteen 1 alueisiin kuuluvalla Galician alueella olisi erittäin hyödyllistä tutustua Euroopan komission tietoihin, tutkimuksiin, tiedonantoihin ja lausuntoihin asiasta. Erityisesti haluaisimme selvittää seuraavia seikkoja:

1. Onko komissiolla käytössään vaikutustutkimuksia siitä, miten tämän uudistuksen toteuttaminen saattaa vaikuttaa pääasiassa karjataloudesta riippuvaisiin alueisiin, kuten Galiciaan, jossa maatilat ovat kooltaan pieniä, jossa teknisiä apuvälineitä käytetään verrattain vähän ja jotka saavat maataloustukia rajoitetusti?

2. Onko komissio ottanut riittävästi huomioon sitä, että Galician sisämaassa keskikokoisten kaupunkien talous on ensisijassa riippuvainen maidontuotannosta? Onko komissio tutkinut tässä mielessä vaikutuksia, joita tukien lakkauttamisesta voisi tuotannolle koitua?

3. Voisiko komissio toimittaa meille tutkimuksen, jossa se olisi ottanut huomioon edellä kuvatut skenaariot? Jos sellaista ei ole tehty, eikö ainakin epäsuotuisiin alueisiin kuuluvien maatalousalueiden kannalta olisi kuitenkin tärkeää laatia ennuste uudistusten vaikutusten arvioimiseksi keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä (10—20 vuotta)?

4. Mitä tulee YMP:n uudistuksen toteuttamiseen Galiciassa, haluaisimme tietää, miten maatalousalueiden väestömäärä tulevaisuudessa kehittyy? Mikä on pääsääntöisesti maataloustuotannosta ja/tai karjankasvatuksesta elantonsa saavien osuus? Mikä on odotettavissa oleva tuotantomäärä? Mitä vaikutuksia uudistuksella on paikalliseen maatalousteollisuuteen? Mitä epäsuoria vaikutuksia uudistuksella on paikalliseen ja laajemmin alueelliseen talouteen?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(11. syyskuuta 2003)

Komissio on teettänyt viime vuosina lukuisia tutkimuksia yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistusehdotusten mahdollisten vaikutusten arvioimiseksi.

Komissio esitteli uudistuksen väliarviointia koskevassa tiedonannossa maitokiintiöjärjestelmän ja maitotuotealan yhteisen markkinajärjestelyn uusien vaihtoehtojen mahdollista vaikutusta koskevan tutkimuksen tärkeimmät tulokset heinäkuussa 2002. Lisätietoja tästä tutkimuksesta julkaistiin lokakuussa 2002.

Tammikuussa 2003 komissio julkaisi heinäkuun 2002 väliarviointia koskevien ehdotusten vaikutusanalyysin, johon sisältyy neljä riippumattomien asiantuntijoiden tekemää tutkimusta ja kaksi komission yksiköiden suorittamaa sisäistä analyysiä.

Maaliskuussa 2003 komissio julkaisi YMP-uudistukseen liittyvien lainsäädäntöehdotusten vaikutusanalyysin, joka sisältää kaksi komission yksiköiden suorittamaa sisäistä analyysiä.

Lisäksi komissio julkaisee lähiaikoina Luxemburgin maatalousneuvostossa kesäkuussa tehtyjen YMP:n uudistuspäätösten vaikutusanalyysin.

Kyseiset tutkimukset perustuvat koko unionia (nykyiset 15 jäsenvaltiota ja laajentunut unionia) koskevaan ja — joissakin tapauksissa jäsenvaltiokohtaiseen — makrotaloudelliseen malliin. Mallien arviointiin, kalibrointiin ja validointiin tarvitaan valtavasti luotettavia tilastotietoja ja parametreja. Luotettavien alueellisen tason tietojen puuttuminen vaikeuttaa kvantitatiivisten välineiden kehittämistä ja rajoittaa siten aluetasoa koskevien vaikutusanalyysien toteuttamismahdollisuuksia. Muutamien eurooppalaisten tutkimuslaitosten äskettäin julkaisemien kvantitatiivisten tutkimusten tulokset vaikuttavat paikoin hämmentäviltä ja epätodennäköisiltä. Näiden syiden vuoksi komissio ei ole julkaissut aluetason vaikutusanalyysiä. Unionin tasolla tehtyjen vaikutustutkimusten päätelmiä voidaan kuitenkin hyödyntää joskus myös alueellisen vaikutusarvioinnin yhteydessä.

1. Komissio tutkii parhaillaan viimeisintä YMP:n uudistamisesta tehtyä sopimusta ja julkaisee tutkimustuloksensa lähiaikoina. Aiemmat analyysit ovat kuitenkin osoittaneet, että saavutettuihin oikeuksiin perustuvan kiinteän tuen käyttöönotto vaikuttaa todennäköisesti vain vähän unionin maatalous-tuottajien tuloihin, koska tuottajahintojen korotusten uskotaan korvaavan tuotannon vähennysten aiheuttamat tulonmenetykset. Tulokset saattavat olla samansuuntaisia Galician kaltaisilla karjan-kasvatukseen erikoistuneilla alueilla.

2. Komissio on tietoinen siitä, että maitoala on tärkeässä asemassa esimerkiksi juuri Galiciassa, koska siellä sijaitsee yli puolet Espanjan maitotiloista ja tuotetaan yli 30 prosenttia maan maidontuotannosta. Komission mielestä viimeisin YMP-uudistus antaa maidontuottajien pitkän aikavälin päätöksenteolle selkeän perustan, jonka ansiosta he voivat tarkasti arvioida tulevan markkinakysynnän edellyttämiä rakenne-uudistustarpeita. Tosiasiallisista tuotantomääristä erotettujen tukien uskotaan vaikuttavan vähemmän kuin muilla aloilla, koska maitokiintiöjärjestelmällä, jonka voimassa oloa jatkettiin vuoteen 2015, on jatkossakin tärkeä asema tarjonnan säätelijänä.

3. Kuten alussa mainittiin, komissio aikoo julkaista Luxemburgin maatalousneuvostossa kesäkuussa sovittua YMP-uudistusta koskevan vaikutusanalyysin. Tämä tutkimusraportti koostuu kahdesta sisäisestä tutkimuksesta, joista ensimmäisessä arvioidaan vaikutuksia nykyisissä jäsenvaltioissa ja toisessa vaikutuksia laajentuneessa unionissa keskipitkällä aikavälillä (2003— 2010).

Maatalousväestön väheneminen on yleinen ilmiö, jota esiintyy useimmissa teollistuneissa maissa. Viime vuosikymmeninä tätä suuntausta on voitu ehkäistä YMP:n toimenpiteiden avulla, joissa samalla on tunnustettu maatalouden merkitys maatalousyhteisöjen säilymisen kannalta. Viimeisimmässä YMP-uudistuksessa käyttöön otettu maaseudun kehittämispaketti sisältää uusia tai uudistettuja toimenpiteitä, joista saattaa olla hyötyä Galician maataloudelle odotettavissa olevan talouden siirtymävaiheen aikana.

(2004/C 78 E/0120) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2495/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(25. heinäkuuta 2003)

Aihe: Yhteinen maatalouspolitiikka

Voiko komissio arvioida, kuinka paljon lisäkustannuksia kunkin jäsenvaltion tyypillisen kotitalouden tyypilliseen ruokakoriin aiheutuu maataloustuista verrattuna siihen, että kaikki tuki olisi tuotannosta erillään ja että sovellettaisiin maailmanmarkkinahintoja? Voiko komissio myös siteerata vastaavasta laskelmasta tehtyjen muiden tutkimusten arvioita yhden tai useamman jäsenvaltion kohdalla?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(11. syyskuuta 2003)

Komission tietoon ei ole tullut parlamentin jäsenen mainitsemien kaltaisia yksittäisten tutkijoiden tai kansainvälisen organisaation suorittamia erityisiä laskelmia. Tämä johtuu pääasiassa siitä, että tällaiset arviot ovat liian ongelmallisia, jotta niitä voitaisiin pitää taloudellisesti riittävän luotettavina. On totta, että unionin kansalaiset maksavat joistakin elintarvikkeista maailmanmarkkinahintaa kalliimman hinnan. On kuitenkin syytä mainita, että tämä hintaero on kaikkiin OECD-maihin nähden vain hieman suurempi, ja eri kysymys taas on, onko olemassa täysin toimivia ja tehokkaita maailmanmarkkinoita — ja maailman-markkinahintoja. On myös pidettävä mielessä, että unionin tärkeimpien maataloustuotteiden tukihinnat ovat laskeneet jyrkästi vuodesta 1992 (viljat 45 % ja naudanliha 35 %), ja käynnissä oleva yhteisen maatalouspolitiikan uudistus jatkaa samaa suuntausta.

Unionin hieman korkeampiin elintarvikehintoihin on monta selitystä:

— unionin kuluttajilla on elintarvikkeiden monipuolisuuden, tuoreuden, laadun ja turvallisuuden suhteen erittäin korkeat vaatimukset,

— unionin elintarviketuottajat maksavat useimpiin kilpailijoihin nähden korkeampia palkka-, sosiaali- ja energiakustannuksia,

— unionin viljelijöille maksetut maataloushinnat ovat unionissa vallitsevien erityisten taloudellisten, sosiaalisten, rakenteellisten ja ympäristöön liittyvien edellytysten vuoksi hieman korkeampia, mikä heijastuu jonkin verran myös kuluttajahintoihin.

Nämä huomiot perustuvat kuitenkin siihen täysin epätodennäköiseen olettamukseen, etteikö maatalouskaupan täysi vapauttaminen korottaisi huomattavasti maailmanmarkkinahintoja. On myös muistettava, että maatalouden perustuotteiden osuus on vain noin 20 % kuluttajien ostamien elintarvikkeiden arvosta.

(2004/C 78 E/0121) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2497/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(25. heinäkuuta 2003)

Aihe: Ulkomaiset suorat investoinnit

Voiko komissio luetella, millaisia tietoja eri kansainväliset organisaatiot (kuten Eurostat ja OECD) ja jäsenvaltiot tuottavat ulkomaisista suorista investoinneista, ja selvittää määritelmissä esiintyviä eroavaisuuksia, jotka saattavat aiheuttaa yhteensopimattomuutta lukujen välillä?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(12. syyskuuta 2003)

Eurostatin sekä taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) julkaisemien suoria ulkomaisia sijoituksia koskevien tietojen vertailu esitetään (arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle suoraan toimitettujen) liitteiden osassa 1. Sama vertailu Euroopan keskuspankin (EKP) osalta esitetään (arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle suoraan toimitettujen) liitteiden osassa 2. Osassa 3 tarkastellaan jäsenvaltioiden julkaisemia kansallisia tietoja. Tämän lisäksi (erityisesti osassa 1) esitetään tiivistelmä suoria ulkomaisia sijoituksia koskevasta Eurostatin tiedonkeruuprosessista ja tuodaan esiin sen yhtymäkohdat ja erot OECD:n ja EKP:n tiedonkeruuseen nähden.

Tärkeimmät päätelmät ovat:

— Suoria ulkomaisia sijoituksia koskevissa Eurostatin ja OECD:n tiedoissa ei ole metodologisia eroja. EU:n viidentoista jäsenvaltion osalta (tarkastelujaksona vuodet 1995—2002) julkaistujen tietojen erot vaikuttavat kokonaismääriin vain vähän. Erot johtuvat joko pyöristämisestä (valuuttakurssien vaikutus, tietojen esittäminen miljardeina tai miljoonina) tai viime vuosia koskevien tarkistusten erilaisesta ajoituksesta. Erojen enimmäissuuruus on yhteensä 2 prosenttia (taulukko 2).

— Eurostatin ja EKP:n julkaisemissa euroaluetta koskevissa tiedoissa on yksi jokseenkin merkittävä Alankomaihin liittyvä metodologinen ero. Eurostat ja EKP toimivat aktiivisesti yhteistyössä Alankomaiden kanssa tämän eron poistamiseksi vuoden 2004 aikana.

— Lisäksi jäsenvaltiot soveltavat tietojenkeruussaan kansainvälisiä metodologisia määritelmiä, joihin Eurostatin, OECD:n ja EKP:n keräämät tiedot perustuvat. Tietojen julkaisemisessa voi olla joitakin tilapäisiä eroja viime vuosia koskevien tarkistusten erilaisten ajoitusten vuoksi.

Näitä päätelmiä tarkastellaan lähemmin liitteessä A sekä sitä tukevissa taulukoissa 1, 2 ja 3, jotka toimitetaan suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja Euroopan parlamentin sihteeristölle.

(2004/C 78 E/0122) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2521/03**

esittäjä(t): Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR) komissiolle

(29. heinäkuuta 2003)

Aihe: Espanjan valtion monikielisyys passeissa

Kaikkien jäsenvaltioiden on mukautettava passejaan 10. heinäkuuta 1995 annetun päätöslauselman [1] mukaisesti korvaamalla sanat "Euroopan yhteisöjen" sanoilla "Euroopan unionin".

Tässä yhteydessä Espanjan edustajainhuone on tehnyt ehdotuksen virallisia kieliä koskevan monikielisyyden sallimisesta passeissa sellaisilla itsehallintoalueilla asuville kansalaisille, joissa on enemmän kuin yksi virallinen kieli. Espanjan hallitus kuitenkin hylkäsi ehdotuksen viitaten 23. kesäkuuta 1981 annettuun päätöslauselmaan [2].

Euroopan perustuslaista tehdyn sopimusehdotuksen I osan 3 artiklan mukaisesti "unioni kunnioittaa kulttuuriensa ja kieltensä rikkautta ja monimuotoisuutta". Vastaavasti sopimusehdotuksen II osan muodostavan perusoikeuskirjan 22 artiklan mukaisesti "unioni kunnioittaa kulttuurista, uskonnollista ja kielellistä monimuotoisuutta". Ottaen lisäksi huomioon parlamentin ja neuvoston Euroopan kielten teemavuoden yhteydessä tekemän päätöksen päätelmät tiedustelen, aikooko komissio ehdottaa edempänä mainitun päätöslauselman tarkistamista siten, että siihen sisällytettäisiin kunkin unionin jäsenvaltion viralliset kielet?

[1] EYVL C 200, 4.8.1995, s. 1.
[2] EYVL C 241, 19.9.1981, s. 1.

(2004/C 78 E/0123) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2548/03**

esittäjä(t): Joan Vallvé (ELDR) komissiolle

(31. heinäkuuta 2003)

Aihe: Espanjan valtion monikielisyys passeissa

Kaikkien jäsenvaltioiden on mukautettava passejaan 10. heinäkuuta 1995 annetun päätöslauselman [1] mukaisesti korvaamalla sanat "Euroopan yhteisöjen" sanoilla "Euroopan unionin".

Tässä yhteydessä Espanjan edustajainhuone on tehnyt ehdotuksen virallisia kieliä koskevan monikielisyyden sallimisesta passeissa sellaisilla itsehallintoalueilla asuville kansalaisille, joissa on enemmän kuin yksi virallinen kieli. Espanjan hallitus kuitenkin hylkäsi ehdotuksen viitaten 23. kesäkuuta 1981 annettuun päätöslauselmaan [2].

Euroopan perustuslaista tehdyn sopimusehdotuksen I osan 3 artiklan mukaisesti "unioni kunnioittaa kulttuuriensa ja kieltensä rikkautta ja monimuotoisuutta". Vastaavasti sopimusehdotuksen II osan muodostavan perusoikeuskirjan 22 artiklan mukaisesti "unioni kunnioittaa kulttuurista, uskonnollista ja kielellistä monimuotoisuutta". Ottaen lisäksi huomioon parlamentin ja neuvoston Euroopan kielten teemavuoden yhteydessä tekemän päätöksen päätelmät tiedustelen, aikooko komissio ehdottaa edempänä mainitun päätöslauselman tarkistamista siten, että siihen sisällytettäisiin kunkin unionin jäsenvaltion viralliset kielet?

[1] EYVL C 200, 4.8.1995, s. 1.
[2] EYVL C 241, 19.9.1981, s. 1.

António Vitorinon komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2521/03 ja E-2548/03

(24. syyskuuta 2003)

Komissio toteaa, että neuvoston puitteissa kokoontuneiden Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 23 päivänä kesäkuuta 1981 antaman päätöslauselman mukaisesti passissa esiintyvät tiedot on ilmoitettava passin myöntäneen jäsenvaltion virallisella (virallisilla) kielellä (kielillä).

Jokainen jäsenvaltio määrittelee itse viralliset kielensä.

Komissio ei näin ollen aio esittää edellä mainitun päätöslauselman muuttamista.

(2004/C 78 E/0124) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2535/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(29. heinäkuuta 2003)

Aihe: Portugalin maataloustulot

Komissio on todennut kertomuksessaan Portugalin maatalouden tilasta, että Eurostatin maataloustilastojen mukaan maatalouden tulot ovat lisääntyneet vuosien 1986 ja 1995 välisenä aikana noin 30 prosenttia ja vuosien 1995 ja 2002 välisenä aikana 32 prosenttia. Näissä luvuissa ei kuitenkaan ole otettu huomioon sitä, miten tulojen kasvu on jakautunut tilakoon (liikevaihto ja pinta-ala) ja tuotantosuunnan mukaan.

Edelliseen vedoten kysyn,

— miten maataloustulot (Portugalissa ja EU:ssa) ovat kehittyneet vuosien 1986 ja 2002 välisenä aikana (vuotuiset tiedot) ottaen huomioon tilojen liikevaihto ja pinta-alamääräinen koko erityisesti alle viiden hehtaarin kokoisilla tiloilla (ja/tai alle 4 EKY) ja yli 50 hehtaarin kokoisilla tiloilla (ja/tai yli 100 EKY)?

— miten vihannesten ja hedelmien, viinin, oliiviöljyn, peltokasvien, maidon ja naudanlihan tuottajien tulot ovat kehittyneet samalla ajanjaksolla?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(29. syyskuuta 2003)

Komissio toteaa Portugalin maatalouden tilaa koskevassa kertomuksessaan ([1]) Portugalin maataloustulojen kasvaneen Eurostatin maatalouden tilinpitotilastojen mukaan. Näistä tiedoista ei valitettavasti käy kuitenkaan ilmi, miten tulot jakautuvat tilakoon tai tilatyypin mukaan.

Vaikka maatalouden pääosaston (PO) maatalouden kirjanpitotietojen tietoverkon tuloindikaattorit eivät ole täysin samanarvoisia ja vaikka ne perustuvat erilaiseen järjestelmään, sen avulla saadaan kuitenkin käsitys tilakokojen tai tilatyyppien kehityksestä Portugalissa.

Tämän menetelmän mukaan nettoarvonlisänä vuosittaista työvoimayksikköä kohti ilmoitettujen tulojen arvioidaan kaudella 1993—2000 kasvaneen nopeammin suurilla kuin pienillä tiloilla. Tiloilla, joiden taloudellinen kokoyksikkö (TKY) on yli 100, tulot kasvoivat 7,3 prosenttia vuodessa, kun taas alle neljän kokoyksikön tiloilla vuotuinen tulonkasvu oli 4,6 prosenttia. Tiloilla, joiden taloudellinen kokoyksikkö oli 4—100, kasvu oli 5,2 prosenttia vuodessa. Jäljempänä oleva taulukko osoittaa, että tulojen kasvu oli Portugalissa nopeampaa kuin unionissa keskimäärin.

Tilatyypeittäin tarkasteltuna tulokehitys oli samalla ajanjaksolla ja samalla menetelmällä mitattuna myönteistä puutarhatiloilla, viinitiloilla, hedelmätiloilla ja maitotiloilla, joiden tulot kasvoivat 3,4—5 prosenttia. Lypsykarjatilojen (joilla oli myös lihakarjaa) tulojen arvioidaan kasvaneen hieman enemmän. Tulokehityksen arvioidaan olleen negatiivista peltokasvitiloilla (− 2,1 prosenttia vuodessa) ja vakaata oliivitiloilla (− 0,2 prosenttia vuodessa).

Nämä seikat käyvät ilmi seuraavista taulukoista:

Vuotuinen kasvu 1993–2000 (%)

Reaalinen netto-arvonlisä/ vuosittainen työvoimayksikkö	< 4 THY	4–100 THY	> 100 TKY	Kaikki tilat
Portugali	4,55	5,14	7,31	3,62
EU-12	3,89	– 0,60	– 0,53	0,21

Vuotuinen kasvu 1993–2000 (%)

Reaalinen netto-arvonlisä/ vuosittainen työvoimayksikkö	Viljatilat, öljy-kasvien ja valkuaiskasvien viljelyyn erikoistuneet tilat	Puutarhatilat	Viinitilat	Hedelmätilat	Oliivitilat	Lypsykarjatilat	Lihakarjan kasvatukseen erikoistuneet lypsykarjatilat
Portugali	– 2,09	4,97	4,62	3,36	– 0,21	4,66	12,26

(1) KOM(2003) 359 lopullinen.

(2004/C 78 E/0125) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2540/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(30. heinäkuuta 2003)

Aihe: Espanjan valtion ja Vatikaanivaltion väliset sopimukset, jotka rikkovat perusluonteisia ihmisoikeuksia

Viittaan kysymyksessäni

- Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 1 kohtaan ja 6 artiklan 2 kohtaan, EY:n perustamissopimuksen 226 ja 307 artiklaan,
- Espanjan perustuslain 1 artiklan 1 kohtaan, 14 ja 16 artiklaan ja 27 artiklan 3 kohtaan sekä
- EU:n perusoikeuskirjan 6, 10 ja 21 artiklaan ja 14 artiklan 3 kohtaan.
- Eräät vuosina 1976 ja 1979 tehdyt Espanjan valtion ja Vatikaanivaltion väliset sopimukset rikkovat EU:n ja Espanjan perustuslain suojaamia yhdenvertaisuutta, vapautta ja syrjimättömyyttä koskevia perusoikeuksia.
- Talousasioita koskevan sopimuksen nojalla katolinen kirkko saa kaikista muista Espanjan uskontokunnista poiketen verohelpotuksia ja -vapautuksia, mikä merkitsee muiden Espanjassa rekisteröityjen uskontokuntien syrjimistä uskonnon perusteella.
- Opetus- ja kulttuuriasioita koskeva sopimus ja sen liitännäislaki opetuksen laadusta rikkoo Espanjan perustuslain 16 artiklan 2 kohtaa ja kuninkaan asetuksen 2438/1994 3 artiklan 2 kohtaa, minkä myös Katalonian korkein oikeus totesi päätöksessään 153/2003. Tämän lisäksi edellä mainittu sopimus rikkoo EU:n perusoikeuskirjan 14 artiklan 3 kohtaa ja Espanjan perustuslain 27 artiklan 3 kohtaa.

Onko komissio tietoinen edellä mainituista seikoista? Jos se on ottanut mainitut seikat huomioon ja arvioinut niitä, mihin johtopäätökseen se on arvioinnissaan päätynyt?

Ovatko Vatikaanivaltion ja Espanjan valtion väliset sopimukset komission mielestä ristiriidassa EY:n perustamissopimuksen ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen kanssa ja katsooko se, että Espanjan kuningaskunta on ryhtynyt tarvittaviin toimiin tilanteen korjaamiseksi?

Katsooko komissio, että perustuslain rikkomista koskevia valituksia olisi käsiteltävä vain kyseisen maan sisäisen lainsäädännön mukaisesti vai voivatko yhteisön toimielimet käsitellä niitä vakavina oikeusvaltion ja demokratian periaatteiden rikkomuksina?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(18. syyskuuta 2003)

Komissio toteaa, että kysymykset, joihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa, koskevat Espanjan valtion uskontokunnille ja nimenomaan katoliselle kirkolle myöntämää asemaa. Nämä kysymykset eivät näin ollen kuulu Euroopan unionin oikeuden soveltamisalaan.

Mahdollisia asiayhteyteen liittyviä uskonnonvapautta koskevia ristiriitaisuuksia on näin ollen käsiteltävä kansallisella tasolla.

(2004/C 78 E/0126) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2541/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(30. heinäkuuta 2003)

Aihe: Gescartera-tapaus sekä Espanjan valtion ja Vatikaanivaltion väliset sopimukset

Pörssiin sijoittaneen ja Espanjan suurimmassa pörssipetoksessa (jossa 87 miljoonaa euroa katosi) osallisena olleen Gescartera-pankkiiriliikkeen asiakkaina oli useita järjestöjä, joilla on siteitä katoliseen kirkkoon.

Gescarteran 15:n suurituloisimman asiakkaan joukossa on kuusi uskonnollista järjestöä: Salesianos Inspectora de María Auxiliadora, Orden de San Agustín, Filipenses Misioneras de Enseñanza, Fundación Emilio Álvarez Gallego, Agustinas Misioneras ja Valladolidin arkkihiippakunta. Viimeksi mainittu oli eräs niistä, jotka antoivat eniten varoja Gescarteran hoidettavaksi ja jotka siten myös hyötyivät eniten keinotekoisista voitoista. Arkkihiippakunta oli vapautettu veroista voittoa tavoittelemattomien järjestöjen verojärjestelyistä sekä mesenaattitoimintaa koskevista verokannustimista annetun lain 49/2002 nojalla (6 artikla).

Haluamatta väittää todeksi huhuja, joiden mukaan arkkihiippakunta ei tosiasiallisesti omistanut myymiään arvopapereita, on kuitenkin todettava, että Valladolidin arkkihiippakunnan koko huomioon ottaen sijoitusten määrä vaikuttaa suhteettoman suurelta.

Arkkihiippakunnan tilit ovat epäselviä ja ristiriitaisia, ja se kieltäytyi yhteistyöstä, kun tutkintaviranomaiset pyysivät sitä toimittamaan tilit vuosilta 1996—1999, johon mennessä sen Gescarteran kautta tekemien sijoitusten arvo oli noin 6 641 184 euroa (jotka se myi saatuaan tietää, että Espanjan arvopaperikomissio CNMV tutki Gescarteran toimia), ja varainhoitovuodelta 2001, jolloin se sijoitti 150 253 euroa. Espanjan piispainkokous antoi tukensa yhteistyöstä kieltäytymiselle sillä perusteella, että oikeudellisista asioista tehdyn sopimuksen nojalla kirkolliset asiakirjat ovat loukkaamattomia. Kyseisessä sopimuksessa Espanjan kirkolle annetaan yksinomainen oikeus arkistojensa säilyttämiseen sekä vahvistetaan kirkon asiakirjojen loukkaamattomus.

Espanjan valtion ja Vatikaanivaltion välisen talousasioita koskevan sopimuksen mukaisesti katolisen kirkon rahoitus perustuu järjestelmään, jossa jokainen veronmaksaja hyväksyy tuloveroilmoituksessaan tietyn määrän osoittamisen katolisen kirkon hyväksi ja jossa osa rahoituksesta myönnetään Espanjan yleisestä talousarviosta (keskimäärin 130 miljoonaa pesetaa). Lisäksi katolinen kirkko on vapautettu arvonlisäverosta, mikä on vastoin EY:n direktiiviä 91/680/EY ([1]). Koska kirkon ja siihen sidoksissa olevien järjestöjen talousarviot eivät ole julkisia eikä valtionrahoitus edellytä kirkon varainhoidon avoimuutta, on erittäin vaikeaa osoittaa, ovatko kirkon pörssiin sijoittamat varat peräisin eduista, jotka se on saanut Espanjan valtion kanssa tekemiensä sopimusten perusteella.

Onko komissio tietoinen edellä mainituista seikoista ja jos on, mihin toimiin se on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä näiden vakavien ongelmien korjaamiseksi?

Ovatko Vatikaanivaltion ja Espanjan valtion väliset sopimukset komission mielestä ristiriidassa EY:n perustamissopimuksen ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen kanssa ja katsooko se, että Espanjan kuningaskunta on ryhtynyt tarvittaviin toimiin tilanteen korjaamiseksi?

Katsooko komissio, että perustuslain rikkomista koskevia valituksia olisi käsiteltävä vain kyseisen maan sisäisen lainsäädännön mukaisesti vai voivatko yhteisön toimielimet käsitellä niitä vakavina oikeusvaltion ja demokratian periaatteiden rikkomuksina?

(1) EYVL L 376, 31.12.1991, s. 1.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(18. syyskuuta 2003)

Komissiolla ei ole tietoa arvoisan parlamentin jäsenen selostamista seikoista.

Arvonlisäveron osalta pyydän kysyjää tutustumaan vastaukseen, joka annettiin hänen kirjalliseen kysymykseensä P-3773/02 (1).

(1) EUVL C 161 E, 10.7.2003, s. 142.

(2004/C 78 E/0127) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2546/03**

esittäjä(t): Jules Maaten (ELDR) komissiolle

(30. heinäkuuta 2003)

Aihe: Tupakkatuotteiden arviointi

Direktiivin 2001/37/EY (1) 11 artiklassa vaaditaan, että komissio antaa viimeistään 31. joulukuuta 2004 Euroopan parlamentille kertomuksen kyseisen direktiivin soveltamisesta.

Direktiivin 2001/37/EY 11 artiklassa säädetään muun muassa tarkemmin, että tieteen ja tekniikan asiantuntijoiden olisi avustettava komissiota kertomuksen valmistelussa ja että kertomukseen olisi sisällytettävä arviointi mahdollisesti vähemmän haitallisista tupakkatuotteista.

1. Mihin toimiin komissio on ryhtynyt saadakseen tieteen ja tekniikan asiantuntijat mukaan kertomuksen laadintaan ja erityisesti mahdollisesti vähemmän haitallisten tupakkatuotteiden arviointiin?

2. Sisältyykö komission kertomukseen direktiivin 2001/37/EY 11 artiklan mukaisesti arviointi mahdollisesti vähemmän haitallisista tupakkatuotteista?

(1) EYVL L 194, 18.7.2001, s. 26.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(11. syyskuuta 2003)

Arvoisa parlamentin jäsen pyytää saada tietää, mitä toimenpiteitä komissio on toteuttanut saadakseen tieteen ja tekniikan asiantuntijat mukaan laatimaan tupakkatuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevan direktiivin 2001/37/EY (1) 11 artiklassa edellytetty kertomus, jossa kiinnitetään huomiota erityisesti ”mahdollisesti vähemmän haitallisten tupakkatuotteiden arviointiin”. Lisäksi parlamentin jäsen kysyy, sisältyykö kyseiseen kertomukseen arviointi mahdollisesti vähemmän haitallisista tupakkatuotteista.

Tiedeyhteisön viimeaikaisista lausunnoista ja raporteista käy selkeästi ilmi, että tässä kirjallisessa kysymyksessä käsiteltyä aihetta (mahdollisesti ”vähemmän haitalliset” tupakkatuotteet) on analysoitava hyvin huolellisesti. Asia on monitahoinen ja -mutkainen, ja komissio aikoo saada siitä kattavan ja tasapuolisen analyysin sekä hankkia sitä koskevia tieteellisiä lausuntoja. Jotta tämä onnistuisi, komissio aikoo saada tiedeyhteisön ja sääntelykomitean asianmukaisesti mukaan prosessiin kertomusta laatiessaan.

Komissio on jo alustavasti kuullut alan tieteellisiä asiantuntijoita. Kaikki jäsenvaltiot käsittävä ensimmäinen asiantuntijoiden kuulemistilaisuus pidetään 29. syyskuuta 2003, minkä jälkeen suunnan pitäisi olla selvillä.

Kertomus, joka sisältää direktiivin vaatimusten mukaisesti arvioinnin mahdollisesti vähemmän haitallisista tupakkatuotteista, on määrä antaa vuoden 2004 loppuun mennessä.

---

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/37/EY, annettu 5. kesäkuuta 2001, tupakkatuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (Komission lausuma, EYVL L 194, 18.7.2001.

(2004/C 78 E/0128) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2556/03**

esittäjä(t): Robert Evans (PSE) komissiolle

(4. elokuuta 2003)

Aihe: Äänestäminen Mallorcan vaaleissa

Euroopan parlamentin puhemiestä pyydettiin 12. maaliskuuta 2003 kiireellisesti tutkimaan valituksia, joiden mukaan EU:n kansalaiset, jotka eivät olleet Espanjan kansalaisia, eivät voineet rekisteröityä äänestäjiksi Mallorcan kunnallisvaaleissa toukokuussa 2003.

Myöhemmin eräät Ison-Britannian kansalaiset ovat ottaneet minuun yhteyttä sen vuoksi, että mennessään vaalipäivänä äänestämään, he luulivat olevansa rekisteröityneitä, mutta heille sanottiin, että he eivät sitä olleet, joten he eivät voineet äänestää.

Äänestäminen oleskeluvaltion paikallisissa ja EU-vaaleissa on jokaisen EU:n kansalaisen perusoikeus. Onko komissio samaa mieltä, että edellä mainitussa tapauksessa toimittiin vastoin tätä oikeutta, koska äänestäminen oli mahdotonta? Aikooko komissio tutkia tätä äänioikeuden riistoa?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 2003)

Arvoisa parlamentin jäsen kiinnittää huomiota unionin kansalaisten perusoikeuteen äänestää asuinvaltionsa kunnallisvaaleissa, vaikka he eivät olekaan kyseisen jäsenvaltion kansalaisia. Tämä oikeus taataan EY:n perustamissopimuksen 19 artiklassa ja sitä koskevat yksityiskohtaiset säännöt on säädetty neuvoston direktiivissä 94/80/EY ([1]).

Direktiivi 94/80/EY on saatettu osaksi Espanjan lainsäädäntöä hallintolailla (Ley orgánica) 1/1997. Komissio on saanut Espanjan viranomaisilta seuraavaa tietoa unionin kansalaisten rekisteröimisestä vaaliluetteloihin: Äänestäjien on ilmoittauduttava asuinpaikkansa väestörekisteriin. Kaikkien Espanjassa asuvien täytyy ilmoittautua, ovat he sitten Espanjan kansalaisia tai eivät, ja näiden rekistereiden perusteella laaditaan kansalliset vaaliluettelot.

Oficina del Censo Electoral (Espanjan vaaliluettelotoimisto) pitää jatkuvasti päivitettyä rekisteriä äänestäjistä, jotka ovat unionin kansalaisia mutta eivät Espanjan kansalaisia. Toimisto saa äänestäjien henkilötiedot kuntien väestörekistereistä.

Espanjan lain mukaan Espanjassa asuvien unionin kansalaisten, jotka eivät ole Espanjan kansalaisia, täytyy ilmoittaa haluavansa äänestää kunnallisvaaleissa äänestäessään ensimmäistä kertaa. Vaatimuksen noudattamiseksi vaaliluettelotoimisto lähettää muistutuksen kaikille unionin äänestäjille, jotka eivät ole Espanjan kansalaisia, kolme kuukautta ennen vaalien ajankohtaa, jotta äänestäjät voivat ilmoittaa, haluavatko he äänestää vai eivät. Liitteinä ovat tarvittava lomake ja ohjeet kaikilla yhteisön virallisilla kielillä sekä ennakkoon maksettu palautuskuori. Lomakkeita saa myös kaikista Espanjan paikallisista virastotaloista kuusi kuukautta ennen vaaleja. Vaaliluetteloihin jo rekisteröityneitä unionin kansalaisia kirje muistuttaa tulevista vaaleista.

Alustavat luettelot äänioikeutetuista unionin kansalaisista laaditaan myöntävien vastausten perusteella. Luettelot julkaistaan kunnanvirastoissa kuuden päivän kuluttua vaalien julkistamisesta ja ne ovat esillä kahdeksan päivän ajan. Muutosta voi hakea tänä aikana, ja hyväksyttyjen nimet kirjataan lopulliseen vaaliluetteloon.

Komissio katsoo, että unionin kansalaisia koskevien vaaliluettelojen laatimismenettelyt Espanjassa ovat direktiivin 94/80/EY mukaisia.

Komissio ei ole saanut yhtään valitusta, jonka mukaan rekisteröintijärjestelmä ei ole toiminut viime paikallisvaaleissa Espanjassa toukokuussa 2003. Komissio pyrkii takaamaan, että jäsenvaltiot noudattavat yhteisön lainsäädäntöä sekä perusoikeuksia, mutta kysymyksen sisältämä tieto ei ole tarpeeksi yksityiskohtaista, jotta komissio voisi ryhtyä lisätoimenpiteisiin.

([1]) Neuvoston direktiivi 94/80/EY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1994, niiden unionin kansalaisten kunnallista äänioikeutta ja vaalikelpoisuutta koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, jotka asuvat jäsenvaltiossa, jonka kansalaisia he eivät ole, EYVL L 368, 31.12.1994.

(2004/C 78 E/0129) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2565/03**

esittäjä(t): Hiltrud Breyer (Verts/ALE) komissiolle

(6. elokuuta 2003)

Aihe: Juomavedessä olevat hormoni- ja antibioottijäämät sekä ftaalihappoesterit (pehmentimet)

Pintavesistä saatavassa juomavedessä voi olla antibiootti- ja hormonijäämiä. Myös putkistoista voi erittyä ftaalihappoestereitä juomaveteen.

1. Onko komissiolla yksittäisistä jäsenvaltioista saatuja mittaustuloksia?

2. Aikooko komissio ottaa käyttöön raja-arvoja?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(6. lokakuuta 2003)

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemia aineita ei nykyisin säännellä eikä valvota juomaveden laadusta 15. heinäkuuta 1980 annetun neuvoston direktiivin 80/778/ETY ([1]) mukaisesti.

Saatavilla olevien tietojen perusteella hormonaalisten haitta-aineiden täsmällisiä pitoisuuksia juomavedessä tai nautittuja määriä ei nykyisin tunneta kaikissa Euroopan maissa.

Komissio aloitti tutkimuksen juomavedessä olevista hormonaalisista haitta-aineista saadakseen lisätietoa asiasta. Tutkimuksen tavoitteena oli saada tietoa altistumisesta hormonaalisille haitta-aineille juomaveden kautta eri jäsenvaltioista saatavien nykyisten tietojen ja julkaistujen tutkimusten perusteella sekä suunnitella ja toteuttaa tapaustutkimus, jotta saataisiin entistä kattavampi käsitys hormonaalisten haitta-aineiden yleisyydestä ja ihmisten mahdollisesta altistumisesta hormonaalisille haitta-aineille juomaveden kautta.

Juomaveden kannalta oleellisiksi valittiin julkaistun kirjallisuuden arvioinnin ja useiden Euroopan maiden vesilaitoksista tehdyn selvityksen perusteella seuraavat hormonaaliset haitta-aineet: synteettiset ja luonnolliset estrogeenit, alkyylifenoli, alkyylifenolietoksylaatit, alkyylifenolien etikkahapot, bisfenoli A ja orgaaniset tinayhdisteet.

Tutkimuksen tärkeimmät päätelmät ovat seuraavat:

— Tarvitaan tehokkaita juomaveden käsittelyketjuja, jotta hormonaaliset haitta-aineet eivät pilaisi juomavettä (esimerkiksi otsonointi, aktiivihiilen käyttö, hiekkasuodatus).

— Vaikka vesilaitosten raakavedessä ei olisikaan hormonaalisia haitta-aineita, yksittäiset hormonaaliset haitta-aineet voivat pilata juomaveden tai johtoveden, koska siihen liukenee vesilaitoksissa ja vesiputkissa käytettyjä aineita.

— Vaikka ihmisiin kohdistuvien vaikutusten arvioinnissa tarkasteltiin nykyisten tietojen mukaan korkeinta juomavedestä mitattua yksittäisen hormonaalisen haitta-aineen pitoisuutta, hormonaaliset vaikutukset juomaveden nauttimisesta ovat erittäin epätodennäköisiä.

Näistä päätelmistä ja tarpeesta säännellä kyseisiä aineita juomavedessä keskustellaan juomavesidirektiiviä [2] käsittelevässä tulevassa seminaarissa, jonka komissio järjestää 27. ja 28. lokakuuta 2003. Yksityiskohtaiset tiedot seminaarista löytyvät seuraavasta Internet-osoitteesta: (www.drinkingwaterseminar.org).

[1] EYVL L 229, 30.8.1980.
[2] Neuvoston direktiivi 98/83/EY, annettu 3 päivänä marraskuuta 1998, ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta (EYVL L 330, 5.12.1998).

(2004/C 78 E/0130) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2566/03**

esittäjä(t): Markus Ferber (PPE-DE) komissiolle

(6. elokuuta 2003)

Aihe: EU-tuki rakennushankkeille Italiassa

Saksan Batzenhofenissa kotipaikkaansa pitävä yritys Planten en Bloemen on rakennuttanut Italian Salernossa pääpaikkansa omaavalla yrityksellä Europepartner Geom. Cataffo Doriano varastohallin Saksan Täfertingeniin. Hankkeen arvo on 850 000 euroa. Rakennusfirma on toivonut EU:lta tukea ja on jo ilmoittanut anoneensa sitä. Rakennushanke ei ole valmistunut, ja italialainen rakennusyrittäjä on muuttanut tuntemattomaan paikkaan.

1. Onko yleensä mahdollista tukea tällaisia hankkeita?

2. Jos on, mistä ohjelmasta tukea voidaan maksaa?

3. Onko edellä mainittuun hankkeeseen anottu tukea?

4. Jos on, milloin ja kuinka paljon tukia on maksettu?

5. Onko tilitykset tehty oikein?

6. Onko komissio tietoinen, että hanke on keskeneräinen?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(23. syyskuuta 2003)

Komissio voi vahvistaa, että kyseiselle alueelle ei voida myöntää Euroopan aluetukea rakennerahastoista eikä se kuulu yhteisen maatalouspolitiikan maaseudun kehittämisohjelman piiriin. Näin ollen Baijerin viranomaiset eivät voi myöntää kyseiselle hankkeelle tukea mistään yhteisön rahoitusvälineestä.

Komission saamien tietojen mukaan hanke on vielä kesken, mutta komissio haluaa tarkentaa, että yhteisön osarahoitusta voi hakea Baijerin viranomaisilta ainoastaan investoija (tässä tapauksessa Planten en Bloemen, Batzenhofen) eikä yksittäinen urakoitsija.

(2004/C 78 E/0131) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2569/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(6. elokuuta 2003)

Aihe: Autolla ajamiseen tarkoitetut kiikarisilmälasit

Voiko komissio ilmoittaa, missä jäsenvaltioissa on nykyisin sallittua ajaa autolla, jos kuljettaja käyttää näkövammaisten avuksi tarkoitettuja kiikarisilmälaseja (bioptic driving)?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(11. syyskuuta 2003)

Kuten komission vastauksessa parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-1231/03 ([1]) esitetään, komissio ei ole tietoinen siitä, että yksikään jäsenvaltio sallisi ajoneuvolla ajamisen, jos kuljettaja käyttää kiikarilaseja. Euroopassa ei ole tehty tutkimuksia aiheesta. Näin ollen on epätodennäköistä, että kiikarilasien käyttö sallittaisiin lähitulevaisuudessa, sillä tällainen aloite vaatisi perinpohjaista tutkimusta ja keskustelua.

([1]) EUVL C 58 E, 6.3.2004, s. 52.

(2004/C 78 E/0132) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2586/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(8. elokuuta 2003)

Aihe: Maataloustuotteiden viennille jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon maksettavia tukia koskevat uudet tiedot

Komission jäsen Franz Fischler vastasi 21. toukokuuta 2003 maataloustuotteiden vientiä jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon ja vientitukea koskeneisiin kysymyksiin E-1477/03 ja E-1480/03 ([1]), että komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymyksiin ja että se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

Lisäksi Italian tullin — jolta pyydettiin samoja tietoja kuin komissiolta — kanssa käydyn kirjeenvaihdon johdosta kysymyksen esittäjä sai tietää 27. toukokuuta 2003, että kaikkia pyydettyjä tietoja ei ollut saatavilla ja että saatavilla olevista tiedoista kävi ilmi, että

— ilmoitettuja mahdollisia edunsaajia oli vuonna 1989 arviolta 32 600 henkeä.

— Verrattaessa Rooman tullilta ja Vatikaanivaltiolta saatuja tietoja voidaan todeta, että vuonna 2001 Vatikaanivaltioon vietiin 548 925 kilogrammaa lihaa ja 288 351 kilogrammaa maitotuotteita, kun taas Vatikaanin ilmoittamien tietojen mukaan vastaavat määrät olivat 505 553 kg ja 271 699 kg vuonna 2001 ja 712 232 kg ja 293 543 kg vuonna 2000.

— Italiasta Vatikaanivaltioon vietyjen tuotteiden tapauksessa Italian tullin tiedoista käy ilmi, että Italia on vienyt Vatikaanivaltioon

  a) lihaa: vuonna 1998: 250 473 kg, vuonna 1999: 1 254 200 kg, vuonna 2000: 386 832 kg, vuonna 2001: 377 028 kg;

  b) sokeria: vuonna 1998: 71 040 kg ja vuonna 1999: 695 500 kg.

Jos Italian tullin (tietolähteet — Datawarehouse — MERCE-järjestelmä) toimittamia, vientiä Italiasta Vatikaanivaltioon koskevia tietoja verrataan CATS-tietopankin tietoihin, Italiasta viedystä lihasta voidaan todeta, että Vatikaanivaltio

— oli maahantuonut vuonna 1998 250 473 kilogrammaa ilman yhteisön tukia, jolloin tukia oli jätetty vastaanottamatta noin 169 000 euroa;

— oli maahantuonut vuonna 1999 1 254 200 kilogrammaa, joista vain 377 028 kilogrammalle oli maksettu yhteisön tukia, jolloin tukia oli jätetty vastaanottamatta noin 556 000 euroa;

— oli maahantuonut vuonna 2001 377 028 kilogrammaa, joista vain 18 677,300 kilogrammalle oli maksettu yhteisön tukia, jolloin tukia oli jätetty vastaanottamatta noin 240 000 euroa.

Voiko komissio ilmoittaa,

— missä vaiheessa edellä mainittuihin kysymyksiin annettaviin vastauksiin liittyvät tutkimukset ovat;

— mistä syystä yhteisön tuista on kieltäydytty;

— katsooko se, että varsin ilmeiset puutteellisuudet ja epäjohdonmukaisuudet eri instanssien antamissa tiedoissa vaarantavat vakavasti niiden uskottavuuden ja että puutteellisuudet saattavat johtua yhteisön varoihin mahdollisesti kohdistuneista väärinkäytöksistä, vai voiko komissio jo nyt sulkea pois kyseisen mahdollisuuden?

(1) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 45.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(7. lokakuuta 2003)

Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1477/03 - E-1480/03 (1) edellytti jonkin verran taustatutkimusta ja on nyt toimitettu arvoisalle parlamentin jäsenelle.

Pääsyy siihen, miksi maataloustuotteille ei haeta vientitukea, on se, että monet näistä tuotteista eivät itse asiassa kuulu vientituen piiriin (vientitukea ei esimerkiksi makseta sianlihalle). Lisäksi viejät voivat monista syistä kieltäytyä tuesta, vaikka se olisi saatavillakin (esimerkiksi pieniä määriä vietäessä tukihakemuksen jättämiseen liittyvät sisäiset hallintokulut saattavat olla suurempia kuin maksettu tuki).

Kysyjälle toimitetut tiedot on koottu tiettyihin aihepiireihin ja tavoitteisiin liittyvistä lähteistä, joten niillä on oma erityismerkityksensä. Esimerkiksi Comext-tietokannan (kauppavirtatietoja sisältävä Eurostatin ulkomaankauppatietokanta) ja CATS-tietokannan (tilien tarkastamiseen ja hyväksymiseen liittyvä kirjausketjujärjestelmä, jossa on tietoja yhteisön maksamista tuista) välisiä eroja on selvitetty kirjalliseen kysymykseen annetussa vastauksessa E-1478/03 (1). Ilmeiset eroavuudet eivät siis välttämättä ole epäjohdonmukaisuuksia vaan kuvaavat samaa asiaa eri kannalta. Erilaiset tiedot täydentävät siten toisiaan eivätkä ole keskenään ristiriitaisia.

Comext-tietokannasta saadut kolme taulukkoa on lähetetty parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

Taulukoissa on jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon suuntautuvaan vientiin liittyviä tietoja.

Taulukot ovat tuoteryhmäkohtaisia ja kuvaavat vuosien 1989—2001 tietoihin pohjautuvaa viennin arvoa.

(1) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 45.

(2004/C 78 E/0133) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2591/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(4. elokuuta 2003)

Aihe: Kuivuuden aiheuttama hätätila Lazion alueella

Italiaa viime viikkoina koetellut kuivuus on hälyttävä myös Lazion alueella, jossa vesialtaiden taso on niin alhainen, että hälytyskynnys on ylittymässä. Bolsenan, Albanon, Nemin ja Castelgandolfon järvet ovat alimmilla koskaan rekisteröidyillä tasoilla.

Seurauksena ovat yhä huolestuttavammat vaikeudet maataloudessa, siinä määrin että Lazion maanviljelijät ovat pyytäneet luonnonkatastrofin aiheuttaman hätätilan julistamista.

Vehnän ja muiden viljakasvien tuotanto on itse asiassa jo puolittunut, ja hedelmä- ja vihannesalalla kolmasosa sadosta on tuhoutunut. Maatalousalan toimijoiden kansallinen yhdistys Confagricoltura ennustaa lisätuhoja heinäkuun loppuun mennessä.

Kuivuusongelma on Laziossa kasvamassa hälyttäviin mittasuhteisiin myös siksi, että sillä on suoria vaikutuksia väestöön. Etenkin Simbrivion vesijohdosta, joka palvelee yli kuuttakymmentä kuntaa, ei enää voida taata asukkaille jatkuvaa vedensaantia.

Tilanteen vakavuuden huomioon ottaen ja viitaten neuvoston 15. marraskuuta 2002 antamaan asetukseen solidaarisuusrahaston perustamisesta kysyn komissiolta,

1. voidaanko Laziossa meneillään oleva luonnonkatastrofi julistaa sellaiseksi asetuksen 2 ja 3 artiklan nojalla.

2. onko Italian valtiolla edellytykset hakea tätä varten säädettyä tukea solidaarisuusrahastolta.

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(18. syyskuuta 2003)

Komissio on pahoillaan Lazion alueen asukkaiden ja muiden kuivuudesta kärsivien Italian alueiden asukkaiden puolesta.

Komissio on erittäin huolestunut kuivuuden vakavista vaikutuksista Lazion alueen elinolosuhteisiin, luonnonympäristöön ja talouselämään.

Viitatessaan Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta annetun asetuksen ([1]) 2 ja 3 artiklaan parlamentin jäsen on siteerannut täysin oikein Euroopan unionin solidaarisuusrahaston tärkeimpiä perusteita.

Komissio haluaisi kuitenkin muistuttaa parlamentin jäsentä siitä, että Euroopan unionin solidaarisuusrahastoa perustettaessa tukea oli tarkoitus myöntää pääasiallisesti suurkatastrofien yhteydessä ja että tukikelpoisuusperusteet on määritelty melko tarkasti. Rahastosta voidaan myöntää vain välitöntä taloudellista tukea Euroopan solidaarisuusrahastosta annetussa asetuksessa säädettyjen hakuperusteiden mukaisesti. Varoja voidaan myöntää ainoastaan julkisiin vahinkoihin, joita vakuutus ei kata. Varoilla ei voida kattaa (esim. maanviljelijöiden) taloudellisia tappioita.

Komissio ei ole saanut Italian viranomaisilta virallisia tietoja kuivuudesta kärsiville Lazion tai muille Italian alueille tähän mennessä aiheutuneiden suorien vahinkojen suuruudesta ja laajuudesta. Tästä syystä se ei pysty sanomaan, täyttyvätkö perusteet hakea solidaarisuusrahaston tukea tämän katastrofin yhteydessä.

Tukihakemuksen voi jättää ainoastaan Italian hallitus. Vahinkojen laajuudesta ja niistä kärsineistä alueista riippuen Italian hallitus voi tehdä eri katastrofeista kärsineestä kustakin alueesta erillisen hakemuksen tai tehdä yhden hakemuksen, jos samasta katastrofista kärsineiden kaikkien alueiden vahinkojen kumulatiivinen osuus on yli 0,6 % bruttokansantulosta.

Jos neuvosto ja parlamentti hyväksyvät komission viimeaikaiset tukipäätökset, solidaarisuusrahaston aluetason rahoitusta on vielä vuonna 2003 käytettävissä yhteensä 18,75 miljoonaa euroa. Suurkatastrofeja koskevan tuen määrä on 925 miljoonaa euroa.

Solidaarisuusrahastosta annetussa asetuksessa edellytetään, että tukea haetaan kymmenen viikon kuluessa katastrofiin liittyneen ensimmäisen vahingon aiheutumispäivästä.

Asetuksessa säädettyjen edellytysten ja muiden ehtojen täyttyminen varmistetaan Italian hallituksen mahdollisesti tekemässä hakemuksessa olevien tietojen perusteella. Komissio voi ehdottaa solidaarisuusrahaston varojen käyttöä budjettivallan käyttäjälle, jos kaikki asetuksessa säädetyt perusteet täyttyvät.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 2012/2002, annettu 11 päivänä marraskuuta 2002, Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta (EYVL L 311, 14.11.2002).

(2004/C 78 E/0134) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2597/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(14. elokuuta 2003)

Aihe: Italian maaperällä vallitseva luonnonkatastrofi

Välimeren aluetta viime viikkoina vaivanneella kuivuudella on ollut hälyttäviä vaikutuksia Italiassa, missä luonnon vesivarannot ovat huvenneet huolestuttavassa määrin. Tämän vuoksi viljelykset ja vesivoimalat ovat joutuneet yhä suurempiin vaikeuksiin jopa siinä määrin, että Italian siviilipuolustusviranomaiset aikovat jättää maan hallitukselle raportin, jossa tilanteesta puhutaan suorastaan luonnonkatastrofina.

Italian maatalousministerin mukaan maan maatalous on jo kärsinyt tappioita useiden miljoonien eurojen arvosta, ja siviilipuolustusviranomaiset arvioivat, että jos sateita ei saada, maanviljelijöiden kasteluveden käyttö saa vesivarannot kuivumaan tyhjiin heinäkuun loppuun mennessä.

Vesivoimaloiden toiminnan mahdollistavien suurten jokien ja järvien vedenpinta on alentunut huomattavasti. Joissakin osissa Pohjois-Italiaa tietyt osat Po-joen suurista sivujoista ovat kuivuneet kokonaan. Piemonten ja Emilia-Romagnan alueilla on julistettu hätätila, ja Lombardia ja Veneto joutunevat pian seuraamaan niiden esimerkkiä.

Energiansaantia ei siis enää voida taata kaiken aikaa, ja kyseisillä alueilla on jo jouduttu turvautumaan säännöstelyyn ja sähkökatkoksiin. Kyseiset toimet eivät kuitenkaan riitä varmistamaan energiansaantia syyssateiden alkamiseen saakka.

Koska edellä mainittu tilanne on varsin vakava, ja ottaen huomioon 15. marraskuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen luonnonkatastrofeihin liittyvän solidaarisuusrahaston perustamisesta, voiko komissio ilmoittaa,

1. voidaanko Italiassa tällä hetkellä vallitsevaa hätätilannetta pitää luonnonkatastrofina edellä mainitun asetuksen 2 ja 3 artiklan mukaisesti;

2. täyttääkö Italia edellytykset tuen hakemiseen solidaarisuusrahastosta?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(18. syyskuuta 2003)

Komissio on erittäin huolestunut Italiassa parhaillaan vallitsevan kuivuuden aiheuttamien vahinkojen laajuudesta. Se on pahoillaan kaikkien kuivuudesta kärsineiden asukkaiden puolesta, Piemonten, Emilia-Romagnan, Lombardian ja Veneton alueet mukaan luettuina.

Parlamentin jäsen viittaa esittämäänsä kirjalliseen kysymykseen P-2591/03 ([1]), johon annetussa vastauksessa selvitetään yksityiskohtaisesti tukikelpoisuuteen liittyviä seikkoja ja tietoja, jotka kansallisten viranomaisten on annettava komissiolle tehdessään hakemuksen tuen saamiseksi solidaarisuusrahastosta.

([1]) Katso sivu 131.

(2004/C 78 E/0135) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2605/03**

esittäjä(t): Elizabeth Lynne (ELDR) komissiolle

(28. elokuuta 2003)

Aihe: Kieltenopettajien tutkintotodistusten tunnustaminen

Onko komissio tietoinen, että Yhdistyneestä kuningaskunnasta kotoisin olevan englannin kielen opettajan, jolla on tarvittava pätevyys ja käytännön kokemus omassa maassaan, edellytetään läpäisevän CAPES-tutkinto (Certificat d'aptitude pédagogique à l'enseignement du second degré, erittäin vaikea tutkinto, erityisesti ulkomaalaiselle), jotta hän voisi saada kokopäiväisen opettajan toimen Ranskan koulutusjärjestelmässä?

Rikkooko tämä ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 21. joulukuuta 1988 annettua neuvoston direktiiviä 89/48/ETY ([1])?

Poistetaanko ammattipätevyyden tunnustamista koskevalla direktiiviehdotuksella ([2]) tämä poikkeavuus? Se olisi tärkeää, varsinkin koska ranskalaiset opettajat voivat opettaa Yhdistyneessä kuningaskunnassa ilman tällaista lisätutkintoa.

([1]) EYVL L 19, 24.1.1989, s. 16.
([2]) KOM(2002) 119 lopullinen.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama täydentävä vastaus

(9. tammikuuta 2004)

Komissio on arvioinut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-285/01 (tapaus "Isabel Burbaud") 9. syyskuuta 2003 antamaa tuomiota, mitä tulee muista jäsenvaltioista kotoisin olevien pätevien opettajien työhönottoon Ranskan julkisiin palveluihin. Tuomio koskee sairaalanjohtajia. Ranskassa julkisen sektorin sairaalanjohtajien on osallistuttava työhönottokilpailuun, jonka läpäisseet osallistuvat harjoittelujaksoon École nationale de la santé publique -koulussa ennen vakituiseen virkaan nimittämistä. Tuomioistuimen mielestä on yhteisön lainsäädännön vastaista, että täysin pätevien muista jäsenvaltioista tulevien sairaalanjohtajien täytyy osallistua kyseiseen kilpailuun. Tuomioistuin huomautti, että tällaisessa työhönottomenetelmässä — jossa ei oteta huomioon niiden hakijoiden, jotka ovat muiden jäsenvaltioiden kansalaisia, erityistä pätevyyttä sairaalan johtamisen alalla — on erityispiirteitä, jotka asettavat nämä kansalaiset epäedulliseen asemaan ja estävät heitä työntekijöinä nauttimasta vapaata liikkuvuutta koskevista oikeuksistaan.

Komissio on sitä mieltä, että periaatteessa tämä ennakkotapaus saattaa ulottua myös opettajiin, sillä myös heidän työhönottonsa Ranskan julkisiin palveluihin tapahtuu kilpailun kautta, ja kilpailun läpäisseet osallistuvat harjoittelujaksoon Instituts Universitaires de Formation des Maîtres -instituuteissa.

On tärkeä huomata, että tuomioistuin ei ole sulkenut pois sitä mahdollisuutta, että asianmukaisesti pätevien muista jäsenvaltioista tulevien hakijoiden tulisi osallistua julkisten palveluiden työhönotto-kilpailuun. Tuomioistuin on päättänyt, että tämä vaatimus ei ole direktiivin 89/48/ETY vastainen, sillä direktiivissä ei säädetä erilaisista valinta- ja työhönottomenetelmistä virkoja täytettäessä, eikä sen nojalla voida perustella työhönotto-oikeutta. Tuomioistuin on kuitenkin rajannut, että asianmukaisesti päteviä maahanmuuttajia ei voida vaatia läpäisemään kilpailua, joka johtaa harjoittelukurssille pääsyyn. Niinpä komissio katsoo, että Ranskan on muutettava työhönottojärjestelmäänsä, mitä tulee muista jäsenvaltioista kotoisin oleviin päteviin opettajiin. Komissio ottaa yhteyttä Ranskan viranomaisiin varmistaakseen, että Ranska ottaa tuomioistuimen päätöksen huomioon.

Ammattipätevyyden tunnustamista koskevaan direktiiviehdotukseen ei sisälly tätä asiaa koskevia säännöksiä.

(2004/C 78 E/0136) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2606/03**

esittäjä(t): Armin Laschet (PPE-DE) komissiolle

(14. elokuuta 2003)

Aihe: Saksan liittotasavaltaa vastaan rajat ylittävän Avantis-elinkeinoalueen perusteella käynnistetyn sopimusrikkomusmenettelyn keskeyttäminen

Saksan liittotasavaltaa vastaan käynnistettiin 1997 ja 2002 sopimusrikkomusmenettely, koska Aachen—Heerleniin perustettavan rajat ylittävän Avantis-elinkeinoalueen katsottiin rikkovan luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annettua direktiiviä (etenkin eurooppalaisen hamsterin yhteydessä). Menettely on nyt keskeytetty.

Mikä sai komission keskeyttämään menettelyn?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(12. syyskuuta 2003)

Saksaa vastaan on käynnistetty rikkomista koskeva menettely, joka koskee Aachenin (Saksa) ja Heerlenin (Alankomaat) lähellä sijaitsevaa rajat ylittävää Avantis-elinkeinoaluetta. Hankkeelle annettiin lupa vuonna 1998, ja se on toteutettu osittain. Samalla on tuhottu luontotyyppidirektiivin ([1]) 12 artiklan mukaiseen suojelujärjestelmään kuuluvan lajin, eurooppalaisen hamsterin (Cricetus cricetus), lisääntymispaikkoja.

Luontotyyppidirektiivin 16 artiklan mukaan hamsterin lisääntymispaikkojen hävittäminen voidaan sallia vain, jollei muuta tyydyttävää ratkaisua ole ja jollei poikkeus haittaa kyseisen lajin kantojen suotuisan suojelun tason säilyttämistä niiden luontaisella levinneisyysalueella. Tällainen poikkeus on mahdollinen vain direktiivissä luetelluista erityisistä syistä, muun muassa erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien sosiaaliset ja taloudelliset syyt (16 artiklan 1 kohdan c alakohta).

Saksan hallitus ja komissio eivät ole samaa mieltä siitä, täyttyivätkö kaikki luontotyyppidirektiivin 16 artiklan mukaisen poikkeuksen edellytykset, kun hankkeelle myönnettiin lupa.

Saksa ilmoitti kuitenkin komissiolle korvaavista toimenpiteistä, joita Aachenin kaupunki oli toteuttanut asianomaisen alueen läheisyydessä, ja viisivuotisesta hamsterin lajisuojelusuunnitelmasta Nordrhein-Westfalenin alueella. Suunnitelma sisältää maanviljelijöiden kanssa tehtäviä maanhoitosopimuksia, jotka koskevat maatalousmaan ekologisen laadun parantamista hamsterikantojen lisäämiseksi. Ohjelman kokonaiskustannukset ovat 1,28 miljoonaa euroa (225 000 euroa vuodessa). Hamsterien kannalta suotuisasti hoidettua maatalousmaata laajennetaan noin 200 hehtaaria vuodessa. Maanviljelijöiden vuotuiset korvaukset ovat noin 1 000 euroa hehtaaria kohti. Yhteisön rahoitusta haetaan maaseudun kehittämisohjelmista. Tämän ohjelman lisäksi Nordrhein-Westfalenin osavaltio osallistuu Alankomaiden ja

Saksan kokeiluhankkeeseen, jossa eurooppalainen hamsteri pyritään palauttamaan alueille, joilta kanta on äskettäin kadonnut. Toimenpiteitä seurataan jatkuvasti, ja komissiolle toimitetaan asiasta kertomuksia.

Komissio tarkastelee ehdotettuja korvaustoimenpiteitä ja lajisuojelusuunnitelmaa sekä Saksan ja Alankomaiden ennallistamistoimenpiteitä osana toimenpidepakettia, joka koskee eurooppalaisen hamsterin suojelemista ja elvyttämistä Nordrhein-Westfalenissa. Toimenpiteillä kompensoidaan uuden elinkeinoalueen kielteinen vaikutus paikallistasolla. Koska rikkomista koskevan menettelyn jatkaminen ei todennäköisesti toisi lisäarvoa hamsterin suojelun kannalta, komissio päätti keskeyttää menettelyn 9. heinäkuuta 2003.

Päätös perustui asiaa koskeviin erityisolosuhteisiin eikä sitä saisi pitää ennakkotapauksena, joka mahdollistaa luontotyyppidirektiivin 12 ja 16 artiklan kiertämisen. Komissio olettaa, että näitä säännöksiä noudatetaan täysimääräisesti kaikissa muissa tapauksissa.

(1) Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21. toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992).

(2004/C 78 E/0137) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2610/03**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(28. elokuuta 2003)

Aihe: Kuluttajilta kotitalouksien sähkölaiteromun palauttamisesta perittävät maksut

Komission 25. heinäkuuta 2003 antamassa vastauksessa kirjalliseen kysymykseen E-1970/03 (1) tunnustettiin, että maksujen periminen kuluttajilta näiden palauttaessa romua voi vaikuttaa kielteisesti sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräämistuloksiin mutta että tällaiset maksut eivät ole yhteisön lainsäädännön vastaisia ennen kuin direktiivin 2002/96/EY (2) 5 artiklan 2 kohdan a alakohta tulee voimaan, mikä tapahtuu viimeistään 13. elokuuta 2005.

Onko komissio ilmoittanut Irlannin viranomaisille tilanteesta ja miten nämä ovat siinä tapauksessa vastanneet? Mitä komissio harkitsee nyt tekevänsä varmistaakseen, että irlantilaiset voivat palauttaa näitä tavaroita maksutta 13. elokuuta 2005 jälkeen direktiivin 2002/96/EY mukaisesti?

(1) Katso sivu 61.
(2) EUVL L 37, 13.2.2003, s. 24.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(26. syyskuuta 2003)

Sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 27. tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/96/EY mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että viimeistään 13. elokuuta 2005 on perustettu järjestelmiä, joiden avulla loppukäyttäjät ja jakelijat voivat palauttaa kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun vähintään maksutta.

Jäsenvaltioiden on saatettava kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 13. elokuuta 2004 ja ilmoitettava niistä komissiolle.

Komissio ei ole käsitellyt kuluttajille asetettavia maksuja Irlannin kanssa erikseen. Jäsenvaltioiden ja komission edustajat tapaavat säännöllisesti keskustellakseen täytäntöönpanosta. Komissio toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen direktiivin oikean täytäntöönpanon kaikissa jäsenvaltioissa.

(2004/C 78 E/0138) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2631/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(2. syyskuuta 2003)

Aihe: Vientituki jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vuonna 1998 viedylle naudanlihalle, tuoreelle tai jäähdytetylle (koodi 0201). CATS-tietokannan ja OECD:n tietojen ristiriitaisuus

Jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vietävien maataloustuotteiden vientitukia koskeviin kysymyksiin E-1477/03 ja E-1480/03 [1] 21. toukokuuta 2003 antamassaan vastauksessa komission jäsen Fischler ilmoitti, että komissio kokoaa tarvittavat tiedot voidakseen vastata kysymykseen ja ilmoittaa tutkimustensa tuloksista niin pian kuin mahdollista.

Tuoreen tai jäähdytetyn naudanlihan (koodi 0201) vientiä koskevista lisätiedoista:

a) Euroopan komission CATS-tietokannan (Clearance Audit Trail System) mukaan Vatikaanivaltioon vietiin vuonna 1998

   — Hollannista 346 233 kiloa, josta maksettiin vientitukea 233 566,63 euroa eli 0,67 euroa kilolta.

b) OECD:n (Organisation for Economic Co-operation and Development) tietokannan mukaan Vatikaanivaltioon vietiin vuonna 1998

   — Hollannista 314 600 kiloa, Italiasta 240 100 kiloa, Irlannista 329 600 kiloa ja Belgiasta 74 700 kiloa.

c) Tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että

   — vientitukea on maksettu perusteettomasti 21 339,43 euroa OECD:n tietojen mukaisen määrän 31 633 kilolla ylittävältä osalta

   — vientitukea on jäänyt hakematta 434 708,24 euroa yhteensä 644 400 kilosta, josta yhteisön tukea olisi voitu myöntää.

Voiko komissio ilmoittaa, mitkä ovat ne tekniset syyt, joiden vuoksi yhteisön tukea ei ole haettu?

Onko komissio yhtä mieltä siitä, että yhä ilmeisemmät puutteet ja ristiriitaisuudet eri virallisista lähteistä saatavissa tiedoissa vaarantavat vakavasti tietojen uskottavuuden, ja voidaanko niiden epäillä johtuvan mahdollisista yhteisön varoihin kohdistuvista petoksista, vai voiko komissio jo nyt kiistää tämän mahdollisuuden?

---

[1] EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 45.

(2004/C 78 E/0139) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2632/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(2. syyskuuta 2003)

Aihe: Vientituki yhteisön jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vuonna 1999 viedylle tuoreelle tai jäähdytetylle naudanlihalle (koodi 0201). CATS-tietokannan ja OECD:n tietojen ristiriitaisuus

Jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vietävien maataloustuotteiden vientitukia koskeviin kysymyksiin E-1477/03 ja E-1480/03 [1] 21. toukokuuta 2003 antamassaan vastauksessa komission jäsen Fischler ilmoitti, että komissio kokoaa tarvittavat tiedot voidakseen vastata kysymykseen ja ilmoittaa tutkimustensa tuloksista niin pian kuin mahdollista.

Tuoreen tai jäähdytetyn naudanlihan (koodi 0201) vientiä koskevista lisätiedoista:

a) Euroopan komission CATS-tietokannan (Clearance Audit Trail System) mukaan Vatikaanivaltioon vietiin vuonna 1999

- Belgiasta 57 984 kiloa, josta maksettiin vientitukea 40 732,82 euroa eli 0,70 euroa kilolta
- Irlannista 163 960 kiloa, josta maksettiin vientitukea 93 598,44 euroa eli 0,57 euroa kilolta
- Italiasta 395 920 kiloa, josta maksettiin vientitukea 256 405,34 euroa eli 0,65 euroa kilolta
- Hollannista 345 782 kiloa, josta maksettiin vientitukea 268 925,00 euroa eli 0,78 euroa kilolta.

b) OECD:n (Organisation for Economic Co-operation and Development) tietokannan mukaan

- Vatikaanivaltioon vietiin vuonna 1999 Irlannista 12 200 kiloa, Italiasta 472 800 kiloa ja Hollannista 363 000 kiloa.

c) Tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että

- vientitukea on maksettu perusteettomasti 127 366,75 euroa OECD:n tietojen mukaisen määrän 209 744,00 kilolla ylittävältä osalta
- vientitukea on jäänyt hakematta 63 179,91 euroa yhteensä 94 098 kilosta, josta yhteisön tukea olisi voitu myöntää.

Voiko komissio ilmoittaa, mitkä ovat ne tekniset syyt, joiden vuoksi yhteisön tukea ei ole haettu?

Onko komissio yhtä mieltä siitä, että yhä ilmeisemmät puutteet ja ristiriitaisuudet eri virallisista lähteistä saatavissa tiedoissa vaarantavat vakavasti tietojen uskottavuuden, ja voidaanko niiden epäillä johtuvan mahdollisista yhteisön varoihin kohdistuvista petoksista, vai voiko komissio jo nyt kiistää tämän mahdollisuuden?

---

(1) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 45.

(2004/C 78 E/0140) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2633/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(2. syyskuuta 2003)

Aihe: Vientituki jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vuonna 2000 viedylle tuoreelle tai jäähdytetylle naudanlihalle (koodi 0201). CATS-tietokannan ja OECD:n tietojen ristiriitaisuus

Jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vietävien maataloustuotteiden vientitukia koskeviin kysymyksiin E-1477/03 ja E-1480/03 (1) 21. toukokuuta 2003 antamassaan vastauksessa komission jäsen Fischler ilmoitti, että komissio kokoaa tarvittavat tiedot voidakseen vastata kysymykseen ja ilmoittaa tutkimustensa tuloksista niin pian kuin mahdollista.

Tuoreen tai jäähdytetyn naudanlihan (koodi 0201) vientiä koskevista lisätiedoista:

a) Euroopan komission CATS-tietokannan (Clearance Audit Trail System) mukaan Vatikaanivaltioon vietiin vuonna 2000

- Irlannista 46 404,210 kiloa, josta maksettiin vientitukea 38 323,65 euroa eli 0,83 euroa kilolta
- Italiasta 389 850 kiloa, josta maksettiin vientitukea 305 341,16 euroa eli 0,78 euroa kilolta
- Hollannista 294 544 kiloa, josta maksettiin vientitukea 211 144,95 euroa eli 0,72 euroa kilolta.

b) OECD:n (Organisation for Economic Co-operation and Development) tietokannan mukaan Vatikaanivaltioon vietiin vuonna 2000

— Italiasta 249 700 kiloa ja Hollannista 266 700 kiloa.

c) Tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että

— vientitukea on maksettu perusteettomasti 168 053,03 euroa OECD:n tietojen mukaisen määrän 214 398,21 kilolla ylittävältä osalta.

Onko komissio yhtä mieltä siitä, että yhä ilmeisemmät puutteet ja ristiriitaisuudet eri virallisista lähteistä saatavissa tiedoissa vaarantavat vakavasti tietojen uskottavuuden, ja voidaanko niiden epäillä johtuvan mahdollisista yhteisön varoihin kohdistuvista petoksista, vai voiko komissio jo nyt kiistää tämän mahdollisuuden?

(1) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 45.

(2004/C 78 E/0141) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2634/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(2. syyskuuta 2003)

Aihe: Vientituki yhteisön jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vuonna 2001 viedylle tuoreelle tai jäähdytetylle naudanlihalle (koodi 0201). CATS-tietokannan ja OECD:n tietojen ristiriitaisuus

Jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vietävien maataloustuotteiden vientitukia koskeviin kysymyksiin E-1477/03 ja E-1480/03 (1) 21. toukokuuta 2003 antamassaan vastauksessa komission jäsen Fischler ilmoitti, että komissio kokoaa tarvittavat tiedot voidakseen vastata kysymykseen ja ilmoittaa tutkimustensa tuloksista niin pian kuin mahdollista.

Tuoreen tai jäähdytetyn naudanlihan (koodi 0201) vientiä koskevista lisätiedoista:

a) Euroopan komission CATS-tietokannan (Clearance Audit Trail System) mukaan Vatikaanivaltioon vietiin vuonna 2001

— Irlannista 12 237,500 kiloa, josta maksettiin vientitukea 10 844,52 euroa eli 0,89 euroa kilolta

— Italiasta 18 677,300 kiloa, josta maksettiin vientitukea 12 487,13 euroa eli 0,67 euroa kilolta

— Alankomaista 181 335 kiloa, josta maksettiin vientitukea 87 462,25 euroa eli 0,48 euroa kilolta.

b) OECD:n (Organisation for Economic Co-operation and Development) tietokannan mukaan Vatikaanivaltioon vietiin vuonna 1999

— Italiasta 350 700 kiloa ja Alankomaista 158 100 kiloa.

c) Tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että

— vientitukea on maksettu perusteettomasti 22 051,32 euroa OECD:n tietojen mukaisen määrän 35 472,50 kilolla ylittävältä osalta

— vientitukea on jäänyt hakematta 222 981,26 euroa yhteensä 332 022,70 kilosta, josta yhteisön tukea olisi voitu myöntää.

Voiko komissio ilmoittaa, mitkä ovat ne tekniset syyt, joiden vuoksi yhteisön tukea ei ole haettu?

Onko komissio yhtä mieltä siitä, että yhä ilmeisemmät puutteet ja ristiriitaisuudet eri virallisista lähteistä saatavissa tiedoissa vaarantavat vakavasti tietojen uskottavuuden, ja voidaanko niiden epäillä johtuvan mahdollisista yhteisön varoihin kohdistuvista petoksista, vai voiko komissio jo nyt kiistää tämän mahdollisuuden?

(1) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 45.

(2004/C 78 E/0142) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2635/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(2. syyskuuta 2003)

Aihe: Vientituki yhteisön jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vuonna 1998 viedylle voille ja muille maidosta valmistettaville rasvoille ja öljyille sekä juustotuotteille (koodi 0405)

Jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vietävien maataloustuotteiden vientitukia koskeviin kysymyksiin E-1477/03 ja E-1480/03 [1] 21. toukokuuta 2003 antamassaan vastauksessa komission jäsen Fischler ilmoitti, että komissio kokoaa tarvittavat tiedot voidakseen vastata kysymykseen ja ilmoittaa tutkimustensa tuloksista niin pian kuin mahdollisista.

Voin ja muiden maidosta valmistettavien rasvojen ja öljyjen sekä juustotuotteiden (koodi 0405) vientiä koskevista lisätiedoista:

a) Euroopan komission CATS-tietokannan (Clearance Audit Trail System) mukaan Vatikaanivaltioon vietiin vuonna 1998

   — Itävallasta 155 000 kiloa, josta maksettiin vientitukea 272 200,57 euroa eli 1,76 euroa kilolta

   — Saksasta 19 215,500 kiloa, josta maksettiin vientitukea 33 854,82 euroa eli 1,76 euroa kilolta.

b) OECD:n (Organisation for Economic Co-operation and Development) tietokannan mukaan Vatikaanivaltioon vietiin vuonna 1998

   — Itävallasta 150 000 kiloa ja Saksasta 18 000 kiloa.

c) Tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että

   — vientitukea on maksettu perusteettomasti 10 922,19 euroa OECD:n tietojen mukaisen määrän 6 215,50 kilolla ylittävältä osalta.

Onko komissio yhtä mieltä siitä, että yhä ilmeisemmät puutteet ja ristiriitaisuudet eri virallisista lähteistä saatavissa tiedoissa vaarantavat vakavasti tietojen uskottavuuden, ja voidaanko niiden epäillä johtuvan mahdollisista yhteisön varoihin kohdistuvista petoksista, vai voiko komissio jo nyt kiistää tämän mahdollisuuden?

[1] EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 45.

(2004/C 78 E/0143) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2636/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(2. syyskuuta 2003)

Aihe: Vientituki yhteisön jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vuonna 1999 viedylle voille ja muille maidosta valmistettaville rasvoille ja öljyille sekä juustotuotteille (koodi 0405)

Jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vietävien maataloustuotteiden vientitukia koskeviin kysymyksiin E-1477/03 ja E-1480/03 [1] 21. toukokuuta 2003 antamassaan vastauksessa komission jäsen Fischler ilmoitti, että komissio kokoaa tarvittavat tiedot voidakseen vastata kysymykseen ja ilmoittaa tutkimustensa tuloksista niin pian kuin mahdollista.

Voin ja muiden maidosta valmistettavien rasvojen ja öljyjen sekä juustotuotteiden (koodi 0405) vientiä koskevista lisätiedoista:

a) Euroopan komission CATS-tietokannan (Clearance Audit Trail System) mukaan Vatikaanivaltioon vietiin vuonna 1999

- Itävallasta 135 000 kiloa, josta maksettiin vientitukea 231 985,50 euroa eli 1,72 euroa kilolta
- Saksasta 21 000 kiloa, josta maksettiin vientitukea 35 986,05 euroa eli 1,71 euroa kilolta
- Italiasta 230 kiloa, josta maksettiin vientitukea 402,90 euroa eli 1,75 euroa kilolta.

b) OECD:n (Organisation for Economic Co-operation and Development) tietokannan mukaan Vatikaanivaltioon vietiin vuonna 1999

- Itävallasta 120 000 kiloa ja Saksasta 21 600 kiloa.

c) Tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että

- vientitukea on maksettu perusteettomasti 26 179,07 euroa OECD:n tietojen mukaisen määrän 15 230 kilolla ylittävältä osalta
- vientitukea on jäänyt hakematta 1 028,17 euroa yhteensä 600 kilosta, josta yhteisön tukea olisi voitu myöntää.

Voiko komissio ilmoittaa, mitkä ovat ne tekniset syyt, joiden vuoksi yhteisön tukea ei ole haettu?

Onko komissio yhtä mieltä siitä, että yhä ilmeisemmät puutteet ja ristiriitaisuudet eri virallisista lähteistä saatavissa tiedoissa vaarantavat vakavasti tietojen uskottavuuden, ja voidaanko niiden epäillä johtuvan mahdollisista yhteisön varoihin kohdistuvista petoksista, vai voiko komissio jo nyt kiistää tämän mahdollisuuden?

([1]) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 45.

(2004/C 78 E/0144) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2637/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(2. syyskuuta 2003)

Aihe: Vientituki yhteisön jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vuonna 2000 viedylle voille ja muille maidosta valmistettaville rasvoille ja öljyille sekä juustotuotteille (koodi 0405)

Jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vietävien maataloustuotteiden vientitukia koskeviin kysymyksiin E-1477/03 ja E-1480/03 ([1]) 21. toukokuuta 2003 antamassaan vastauksessa komission jäsen Fischler ilmoitti, että komissio kokoaa tarvittavat tiedot voidakseen vastata kysymykseen ja ilmoittaa tutkimustensa tuloksista niin pian kuin mahdollista.

Voin ja muiden maidosta valmistettavien rasvojen ja öljyjen sekä juustotuotteiden (koodi 0405) vientiä koskevista lisätiedoista:

a) Euroopan komission CATS-tietokannan (Clearance Audit Trail System) mukaan Vatikaanivaltioon vietiin vuonna 2000

- Itävallasta 125 000 kiloa, josta maksettiin vientitukea 212 500,82 euroa eli 1,70 euroa kilolta;
- Saksasta 20 560 kiloa, josta maksettiin vientitukea 34 952,01 euroa eli 1,70 euroa kilolta;

b) OECD:n (Organisation for Economic Co-operation and Development) tietokannan mukaan Vatikaanivaltioon vietiin vuonna 2000:

- Itävallasta 80 000 kiloa ja Saksasta 14 400 kiloa.

c) Tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että

— vientitukea on maksettu perusteettomasti 86 972,30 euroa OECD:n tietojen mukaisen määrän 51 160 kilolla ylittävältä osalta.

Onko komissio yhtä mieltä siitä, että yhä ilmeisemmät puutteet ja ristiriitaisuudet eri virallisista lähteistä saatavissa tiedoissa vaarantavat vakavasti tietojen uskottavuuden, ja voidaanko niiden epäillä johtuvan mahdollisista yhteisön varoihin kohdistuvista petoksista, vai voiko komissio jo nyt kiistää tämän mahdollisuuden?

(1) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 45.

(2004/C 78 E/0145) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2638/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(2. syyskuuta 2003)

Aihe: Vientituki yhteisön jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vuonna 2001 viedylle voille ja muille maidosta valmistettaville rasvoille ja öljyille sekä juustotuotteille (koodi 0405)

Jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vietävien maataloustuotteiden vientitukia koskeviin kysymyksiin E-1477/03 ja E-1480/03 (1) 21. toukokuuta 2003 antamassaan vastauksessa komission jäsen Fischler ilmoitti, että komissio kokoaa tarvittavat tiedot voidakseen vastata kysymykseen ja ilmoittaa tutkimustensa tuloksista niin pian kuin mahdollista.

Voin ja muiden maidosta valmistettavien rasvojen ja öljyjen sekä juustotuotteiden (koodi 0405) vientiä koskevista lisätiedoista:

a) Euroopan komission CATS-tietokannan (Clearance Audit Trail System) mukaan Vatikaanivaltioon vietiin vuonna 2001

— Itävallasta 125 200 kiloa, josta maksettiin vientitukea 211 760,72 euroa eli 1,69 euroa kilolta;

— Saksasta 21 000 kiloa, josta maksettiin vientitukea 35 700 euroa eli 1,70 euroa kilolta;

b) OECD:n (Organisation for Economic Co-operation and Development) tietokannan mukaan Vatikaanivaltioon vietiin vuonna 2001:

— Itävallasta 123 400 kiloa ja Saksasta 21 200 kiloa.

c) Tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että

— vientitukea on maksettu perusteettomasti 3 044,48 euroa OECD:n tietojen mukaisen määrän 1 800 kilolla ylittävältä osalta;

— vientitukea on jäänyt hakematta 340 euroa yhteensä 200 kilosta, josta yhteisön tukea olisi voitu myöntää.

Voiko komissio ilmoittaa, mitkä ovat ne tekniset syyt, joiden vuoksi yhteisön tukea ei ole haettu?

Onko komissio yhtä mieltä siitä, että yhä ilmeisemmät puutteet ja ristiriitaisuudet eri virallisista lähteistä saatavissa tiedoissa vaarantavat vakavasti tietojen uskottavuuden, ja voidaanko niiden epäillä johtuvan mahdollisista yhteisön varoihin kohdistuvista petoksista, vai voiko komissio jo nyt kiistää tämän mahdollisuuden?

(1) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 45.

(2004/C 78 E/0146) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2639/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(2. syyskuuta 2003)

Aihe: Vientituki yhteisön jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vuonna 1998 viedylle juurikas- ja ruokosokerille sekä kemiallisesti puhtaalle sakkaroosille (jähmeille) (koodi 1701)

Jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vietävien maataloustuotteiden vientitukia koskeviin kysymyksiin E-1477/03 ja E-1480/03 [1] 21. toukokuuta 2003 antamassaan vastauksessa komission jäsen Fischler ilmoitti, että komissio kokoaa tarvittavat tiedot voidakseen vastata kysymykseen ja ilmoittaa tutkimustensa tuloksista niin pian kuin mahdollista.

Juurikas- ja ruokosokerin sekä kemiallisesti puhtaan sakkaroosin (jähmeiden) (koodi 1701) vientiä koskevista lisätiedoista:

a) Euroopan komission CATS-tietokannan (Clearance Audit Trail System) mukaan Vatikaanivaltioon vietiin vuonna 1998

   — Ranskasta 110 kiloa, josta maksettiin vientitukea 44,18 euroa eli 0,40 euroa kilolta;

   — Italiasta 727 700 kiloa, josta maksettiin vientitukea 315 365,71 euroa eli 0,43 euroa kilolta;

b) OECD:n (Organisation for Economic Co-operation and Development) tietokannan mukaan Vatikaanivaltioon vietiin vuonna 1998

   — Italiasta 1 371 000 kiloa.

c) Tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että

   — vientitukea on maksettu perusteettomasti 44,18 euroa OECD:n tietojen mukaisen määrän 110 kilolla ylittävälle osalle;

   — vientitukea on jäänyt hakematta 278 798,01 euroa yhteensä 643 300 kilosta, josta yhteisön tukea olisi voinut myöntää.

Voiko komissio ilmoittaa, mitkä ovat ne tekniset syyt, joiden vuoksi yhteisön tukea ei ole haettu?

Onko komissio yhtä mieltä siitä, että yhä ilmeisemmät puutteet ja ristiriitaisuudet eri virallisista lähteistä saatavissa tiedoissa vaarantavat vakavasti tietojen uskottavuuden, ja voidaanko niiden epäillä johtuvan mahdollisista yhteisön varoihin kohdistuvista petoksista, vai voiko komissio jo nyt kiistää tämän mahdollisuuden?

[1] EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 45.

(2004/C 78 E/0147) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2640/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(2. syyskuuta 2003)

Aihe: Vientituki yhteisön jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vuonna 1999 viedylle juurikas- ja ruokosokerille ja kemiallisesti puhtaalle sakkaroosille (jähmeille) (koodi 1701)

Jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vietävien maataloustuotteiden vientitukia koskeviin kysymyksiin E-1477/03 ja E-1480/03 [1] 21. toukokuuta 2003 antamassaan vastauksessa komission jäsen Fischler ilmoitti, että komissio kokoaa tarvittavat tiedot voidakseen vastata kysymykseen ja ilmoittaa tutkimustensa tuloksista niin pian kuin mahdollista.

Juurikas- ja ruokosokerin sekä kemiallisesti puhtaan sakkaroosin (jähmeiden) (koodi 1701) vientiä koskevista lisätiedoista:

a) Euroopan komission CATS-tietokannan (Clearance Audit Trail System) mukaan Vatikaanivaltioon vietiin vuonna 2000

- Espanjasta 2 803 kiloa, josta maksettiin vientitukea 1 268,38 euroa eli 0,45 euroa kilolta
- Italiasta 790 750 kiloa, josta maksettiin vientitukea 315 365,71 euroa eli 0,43 euroa kilolta.

b) OECD:n (Organisation for Economic Co-operation and Development) tietokannan mukaan Vatikaanivaltioon vietiin vuonna 2000

- Italiasta 724 300 kiloa ja Saksasta 263 400 kiloa.

c) Tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että

- vientitukea on maksettu perusteettomasti 33 682,96 euroa OECD:n tietojen mukaisen määrän 69 253 kilolla ylittävältä osalta
- vientitukea on jäänyt hakematta 123 839,10 euroa yhteensä 263 400 kilosta, josta olisi voitu myöntää yhteisön tukea.

Voiko komissio ilmoittaa, mitkä ovat ne tekniset syyt, joiden vuoksi yhteisön tukea ei ole haettu?

Onko komissio yhtä mieltä siitä, että yhä ilmeisemmät puutteet ja ristiriitaisuudet eri virallisista lähteistä saatavissa tiedoissa vaarantavat vakavasti tietojen uskottavuuden, ja voidaanko niiden epäillä johtuvan mahdollisista yhteisön varoihin kohdistuvista petoksista, vai voiko komissio jo nyt kiistää tämän mahdollisuuden?

---

(1) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 45.

(2004/C 78 E/0148) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2641/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(10. syyskuuta 2003)

Aihe: Vientituki yhteisön jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vuonna 2000 viedylle juurikas- ja ruokosokerille sekä kemiallisesti puhtaalle sakkaroosille (jähmeille) (koodi 1701)

Jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vietävien maataloustuotteiden vientitukia koskeviin kysymyksiin E-1477/03 ja E-1480/03 (1) 21. toukokuuta 2003 antamassaan vastauksessa komission jäsen Fischler ilmoitti, että komissio kokoaa tarvittavat tiedot voidakseen vastata kysymykseen ja ilmoittaa tutkimustensa tuloksista niin pian kuin mahdollista.

Juurikas- ja ruokosokerin sekä kemiallisesti puhtaan sakkaroosin (jähmeiden) (koodi 1701) vientiä koskevista lisätiedoista:

a) Euroopan komission CATS-tietokannan (Clearance Audit Trail System) mukaan Vatikaanivaltioon vietiin vuonna 2000

- Saksasta 311 650 kiloa, josta maksettiin vientitukea 164 007,53 euroa eli 0,53 euroa kilolta;
- Italiasta 701 150 kiloa, josta maksettiin vientitukea 356 906,17 euroa eli 0,51 euroa kilolta;

b) OECD:n (Organisation for Economic Co-operation and Development) tietokannan mukaan Vatikaanivaltioon vietiin vuonna 2000

— Saksasta 312 400 kiloa ja Itävallasta 1 126 000 kiloa:

c) Tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että

— vientitukea on maksettu perusteettomasti 356 906,17 euroa OECD:n tietojen mukaisen määrän 701 150 kilolla ylittävältä osalta;

— vientitukea on jäänyt hakematta 583 260,26 euroa yhteensä 1 126 750 kilosta, josta olisi voitu myöntää yhteisön tukea.

Voiko komissio ilmoittaa, mitkä ovat ne tekniset syyt, joiden vuoksi yhteisön tukea ei ole haettu?

Onko komissio yhtä mieltä siitä, että yhä ilmeisemmät puutteet ja ristiriitaisuudet eri virallisista lähteistä saatavissa tiedoissa vaarantavat vakavasti tietojen uskottavuuden, ja voidaanko niiden epäillä johtuvan mahdollisista yhteisön varoihin kohdistuvista petoksista, vai voiko komissio jo nyt kiistää tämän mahdollisuuden?

(1) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 45.

(2004/C 78 E/0149) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2642/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(10. syyskuuta 2003)

Aihe: Vientituki yhteisön jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vuonna 2001 viedylle juurikas- ja ruokosokerille sekä kemiallisesti puhtaalle sakkaroosille (jähmeille) (koodi 1701)

Jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vietävien maataloustuotteiden vientitukia koskeviin kysymyksiin E-1477/03 ja E-1480/03 (1) 21. toukokuuta 2003 antamassaan vastauksessa komission jäsen Fischler ilmoitti, että komissio kokoaa tarvittavat tiedot voidakseen vastata kysymykseen ja ilmoittaa tutkimustensa tuloksista niin pian kuin mahdollista.

Juurikas- ja ruokosokerin sekä kemiallisesti puhtaan sakkaroosin (jähmeiden) (koodi 1701) vientiä koskevista lisätiedoista:

a) Euroopan komission CATS-tietokannan (Clearance Audit Trail System) mukaan Vatikaanivaltioon vietiin vuonna 2001

— Saksasta 24 150 kiloa, josta maksettiin vientitukea 10 118,61 euroa eli 0,42 euroa kilolta

— Italiasta 2 285,300 kiloa, josta maksettiin vientitukea 1 016,39 euroa eli 0,44 euroa kilolta.

b) OECD:n (Organisation for Economic Co-operation and Development) tietokannan mukaan Vatikaanivaltioon vietiin vuonna 2001

— Saksasta 96 000 kiloa ja Itävallasta 1 207 700 kiloa.

c) Tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että

— vientitukea on maksettu perusteettomasti 1 016,39 euroa OECD:n tietojen mukaisen määrän 2 285,30 kilolla ylittävältä osalta

— vientitukea on jäänyt hakematta 551 674,62 euroa yhteensä 1 279 550 kilosta, josta olisi voinut myöntää yhteisön tukea.

Voiko komissio ilmoittaa, mitkä ovat ne tekniset syyt, joiden vuoksi yhteisön tukea ei ole haettu?

Onko komissio yhtä mieltä siitä, että yhä ilmeisemmät puutteet ja ristiriitaisuudet eri virallisista lähteistä saatavissa tiedoissa vaarantavat vakavasti tietojen uskottavuuden, ja voidaanko niiden epäillä johtuvan mahdollisista yhteisön varoihin kohdistuvista petoksista, vai voiko komissio jo nyt kiistää tämän mahdollisuuden?

(1) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 45.

Franz Fischlerin komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2631/03, E-2632/03, E-2633/03, E-2634/03, E-2635/03, E-2636/03, E-2637/03, E-2638/03, E-2639/03, E-2640/03, E-2641/03 ja E-2642/03

(28. lokakuuta 2003)

Arvoisa parlamentin jäsen on saanut eri lähteistä tietoja, jotka on kerätty tietyssä yhteydessä ja tiettyä tarkoitusta varten. Näillä tiedoilla on näin ollen oma merkityksensä, kuten selitetään komission yhteisessä vastauksessa parlamentin jäsenen kirjallisiin kysymyksiin E-1477/03—E-1480/03 (1) ja komission vastauksessa parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-2586/03 (2).

Kuten näissä vastauksissa mainitaan, tietokannat ovat käsitteellisesti erilaisia eikä mahdollisista niiden välisistä ristiriidoista voida näin ollen tehdä johtopäätöksiä.

(1) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 45.
(2) Katso sivu 129.

(2004/C 78 E/0150) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2645/03**

esittäjä(t): Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) komissiolle

(10. syyskuuta 2003)

Aihe: Kioton sopimuksen voimaantuloa koskevan 25 artiklan 1 kohdan muuttaminen

Kioton sopimus tulee voimaan, kun sen on hyväksynyt vähintään 55 UN/FCCC:n sopimuspuolta, jotka edustavat vähintään 55:tä prosenttia Annex I -maiden yhteenlasketuista CO_2-päästöistä. Tällä hetkellä sopimuksen hyväksyjiä on 113 valtiota, jotka edustavat yli 80:tä prosenttia maailman väestöstä, mutta hyväksyneiden Annex I -maiden osuus päästöistä on vasta 44,2 %, eikä jäljellä olevista Annex I -maista (Liechtenstein, Monaco ja Australia, yhteensä 2,1 %) ole edes yhteenlaskettuna ylittämään 55 prosentin kynnystä ilman joko Venäjän federaation (17,4 %) tai USA:n (36,1 % Annex I -maiden päästöistä) mukaan saamista. Näistä jälkimmäinen on jo julkisesti vetäytynyt Kioton sopimuksesta. Venäjä on siten ratkaisevassa asemassa.

Luonnollisesti olisi ilmastonmuutoksen kannalta välttämätöntä, että sopimus ylipäätään tulee voimaan suunnitellussa aikataulussa. Voisi kuitenkin olla Venäjän kanssa käytäviä neuvotteluja ajatellen strategisesti parempi ja kaikille osapuolille edullista, että Venäjä tulisi mukaan, mutta se ei Kioton sopimuksen voimaan tulon kannalta ole ehdottoman välttämätöntä.

Onko komissio harkinnut 20 artiklan mukaista menettelyä noudattaen saattaa viipymättä vireille Kioton sopimuksen 25 artiklan 1 kohdan muuttamisen niin, että 55 %:n osuuden sijasta voimaantuloon tarvittaisiin vain esim. 45 % Annex I -maiden päästöistä, jotta Kioton sopimuksen voimaan saattaminen kaikissa olosuhteissa voidaan varmistaa?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(23. lokakuuta 2003)

Kioton pöytäkirjan 25 artiklan 1 kohdan muuttaminen ei ole juridisesti mahdollista. Kioton pöytäkirjan 20 artiklassa määritellään menettely, jota on noudatettava pöytäkirjan muuttamiseksi. Koska vastuu muutosten hyväksymisestä kuuluu sopimuspuolten kokouksena toimivalle sopimuspuolten konferenssille, menettelyä voidaan soveltaa vasta, kun Kioton pöytäkirja on tullut voimaan. Pöytäkirjan 25 artiklan 1 kohdassa esitetyillä edellytyksillä korostetaan myös tarvetta käsitellä maailmanlaajuista ilmastonmuutosongelmaa kansainvälisellä tasolla, jolloin osallistumispohja on mahdollisimman laaja.

(2004/C 78 E/0151) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2647/03**

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle

(28. elokuuta 2003)

Aihe: Synteettisesti valmistettujen prohormonien käyttö eläinravinnossa

Flanderin lehdistössä ilmestyneiden tietojen mukaan Belgian oikeusviranomaiset ovat löytäneet uuden tuotteen, jota lisätään karjan ruokaan. Tuote edistää testosteronin eritystä. Kyse on synteettisesti valmistetusta luonnollisesta prohormonista. Tuote stimuloi aivoja tuottamaan omia luonnollisia hormoneja, tässä tapauksessa testosteronia. Kyseinen tuote on kielletty Belgiassa. Lehtitietojen mukaan tässä hormonissa on muun muassa dehydroepiandrosteronia (DHEA-hormonia), joka vahingoittaa maksaa ja jolla on muitakin sivuvaikutuksia.

Onko komissio tietoinen tämän tuotteen käytöstä?

Jos on, niin mihin toimiin se on jo asian vuoksi ryhtynyt?

Jos ei ole, niin aikooko se asetuksen (EY) N:o 178/2002 ([1]) 29 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti pyytää Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselta tieteellisen lausunnon asiasta?

([1]) EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(18. syyskuuta 2003)

Komissio on tietoinen siitä, että ns. prohormoneja voidaan käyttää karjan androgeeni- ja estrogeenihormonien luonnollisen tuotannon stimulointiin kasvun edistämiseksi. Dehydroepiandrosteroni (DHEA) on tällainen aine. Se kuuluu tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa 29. huhtikuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/22/EY ([1]) piiriin.

Jäsenvaltioiden vastuulla on varmistaa tämän lainsäädännön noudattaminen soveltamalla elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä 29. huhtikuuta 1996 annettua neuvoston direktiiviä 96/23/EY ([1]) ja toteuttaa aiheelliset toimenpiteet.

Hormoneista vastaava yhteisön vertailulaboratorio kerää komission tukemana saatavilla olevia teknisiä tietoja ja järjestää lokakuussa 2003 seminaarin, jossa aihetta käsitellään jäsenvaltioiden kanssa.

Kansanterveyttä koskevia eläinlääkintätoimenpiteitä käsittelevä tiedekomitea (SCVPH) on arvioinut kasvun lisäämiseksi hormoneilla käsitellyn naudanlihan ja -lihatuotteiden ihmisten terveydelle aiheuttamia riskejä vuonna 1999, vuonna 2000 ja vielä vuonna 2002. Raportit ovat saatavilla www-sivustosta: (http://europa.eu.int/comm/food/index_en.html). Näin ollen komissio ei tällä erää aio pyytää elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuus-

viranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28. tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 [2] 29 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaista tieteellistä lausuntoa Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselta tästä kysymyksestä.

[1] EYVL L 125, 23.5.1996.
[2] EYVL L 31, 1.2.2002.

(2004/C 78 E/0152) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2651/03**

esittäjä(t): Phillip Whitehead (PSE) komissiolle

(10. syyskuuta 2003)

Aihe: Kuluttajien osallistuminen yhteisön vesipolitiikan puitteista annetun direktiivin 2000/60/EY täytäntöönpanostrategian toteuttamiseen

Vastauksessaan kysymykseeni (E-0879/03 [1], 2. toukokuuta 2003) komissio totesi ensimmäisen puolentoista vuoden jakson tarkastelun osoittavan strategian täyttäneen odotukset, myös sidosryhmien ja kansalaisjärjestöjen osallistumista koskevat odotukset. Komissio myönsi kuitenkin, että vaikka se oli kutsunut lokakuussa 2001 eurooppalaiset kuluttajien kattojärjestöt, European Consumers' Organisation (BEUC) ja Association of European Consumers (AEC), osallistumaan täytäntöönpanostrategiaa koskevaan prosessiin, kumpikaan järjestö ei tähän mennessä ollut osallistunut siihen.

Eikö komissio pidä valitettavana, etteivät kuluttajajärjestöt, jotka ovat tärkeimpiä sidosryhmiä vesipolitiikkaa koskevan puitedirektiivin (2000/60/EY [2]) tavoitteiden toteuttamisessa, ole osallistuneet tähän prosessiin? BEUC on ehdottanut komissiolle, että Yhdistyneen kuningaskunnan kuluttajajärjestö WaterVoice pitäisi pyytää mukaan vesialaan erikoistuneena kuluttajajärjestönä. Eikö komission mielestä olisi parempi tehdä sellainen käytännöllinen poikkeusratkaisu, jolla saataisiin mukaan ainakin yksi kuluttajajärjestö, kuin tyytyä nykyiseen, yli puolitoista vuotta kestäneeseen tilanteeseen, että yhtään kuluttajajärjestöä ei ole mukana?

[1] EUVL C 280 E, 21.11.2003, s. 110.
[2] EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(7. lokakuuta 2003)

Komissio pitää valitettavana, etteivät eurooppalaiset tai kansainväliset kuluttajajärjestöt osallistu toistaiseksi vesipolitiikkaa koskevan puitedirektiivin [1] yhteiseen täytäntöönpanostrategiaan. Tästä asiasta annetun aiemman ilmoituksen (vastaus arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-0879/03) jälkeen komissio on edelleen kannustanut ja kehottanut eurooppalaisia ja kansainvälisiä kuluttajajärjestöjä osallistumaan yhteiseen täytäntöönpanostrategiaan. Euroopan kuluttajaliittoon (European Consumers' Organisation, BEUC) ja Euroopan kuluttajayhdistykseen (Association of European Consumers, AEC) otettiin yhteyttä jo vuonna 2002, ja komissio on lisäksi ottanut yhteyttä Consumers Internationaliin ja kehottanut kyseistä järjestöä osallistumaan yhteiseen täytäntöönpanostrategiaan. Consumers International on ollut varsin kiinnostunut, ja se keskustelee parhaillaan BEUC:n kanssa asianmukaisesta toimintatavasta.

Yhteisen täytäntöönpanostrategian alussa komissio ja jäsenvaltiot vahvistivat ja hyväksyivät sidosryhmien ja kansalaisjärjestöjen osallistumisen edellytykset. Näihin edellytyksiin kuuluu vaatimus, jonka mukaan osallistuvilla järjestöillä on oltava eurooppalainen ulottuvuus ja niiden on edustettava erilaisten kansallisten tai alueellisten elinten vakiintuneita näkemyksiä. Tällä rajoituksella haluttiin varmistaa, että eri eturyhmien osuudet ovat tasapainoisia ja edustavat monenlaisia mielipiteitä, eivät vain kansallisia tai alueellisia kantoja. Lisäksi vesipolitiikkaa koskevan puitedirektiivin kansalliseen täytäntöönpanoprosessiin sisältyy monissa

jäsenvaltioissa kansallisten ja alueellisten eturyhmien aktiivinen osallistuminen, eikä tätä rakennetta ole tarpeen toistaa yhteisön tasolla. Ellei kuluttajajärjestöjä oteta huomioon, osallistumisen edellytykset ovat käytännössä osoittautuneet hyödyllisiksi, eivätkä ne ole olleet liian rajoittavia.

Komissio on pannut merkille Yhdistyneen kuningaskunnan kuluttajajärjestön WaterVoicen kiinnostuksen. Jotta löydettäisiin ratkaisu, joka sallii tämän kansallisen järjestön osallistumisen yleisten edellytysten mukaisesti, komissio ehdotti BEUC:lle, että WaterVoice voisi lähettää prosessiin edustajan BEUC:n puolesta. BEUC totesi vastauksessaan selvästi, että "WaterVoice ei voi edustaa koko BEUC:tä". Näin ollen WaterVoicen hakemusta oli pidettävänä kansallisen järjestön eikä eurooppalaisen kattojärjestön lähettämänä, joten se edusti alueellisia (Englannin ja Walesin) etuja eikä eurooppalaisten kuluttajien etuja. On myös muistettava, että vesialan rakenne on Englannissa ja Walesissa ainutlaatuinen Euroopassa ja että kuluttajien kokemukset eivät siksi todennäköisesti ole edustavia. WaterVoice on siis halunnut osallistua strategiaan, ja komissio on kehottanut WaterVoicea liittymään yhteisen täytäntöönpanostrategian tietojenvaihtojärjestelmään (CIRCA-järjestelmään): CIRCA-järjestelmä sisältää kaikki yhteisen täytäntöönpanostrategian yhteydessä laadittavat asiakirjat.

Komissio pyrkii edelleen varmistamaan, että kaikkien eurooppalaisten kuluttajien edut olisivat edustettuina yhteisessä täytäntöönpanostrategiassa. Komissio luottaa siihen, että Consumer Internationalin kanssa käytävässä jatkuvassa vuoropuhelussa löydetään asianmukainen ratkaisu.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23. lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista.

(2004/C 78 E/0153) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2663/03**

esittäjä(t): Ian Hudghton (Verts/ALE) komissiolle

(10. syyskuuta 2003)

Aihe: Otsonia tuhoavilla aineilla käytävä laiton kauppa

Environmental Investigation Agency (EIA) on ilmaissut huolestuneisuutensa Montrealissa sovittujen muutosten ratifioinnin yhteydessä ilmenneistä viivytyksistä etenkin siksi, että muutoksiin sisältyy otsonia tuhoavien laittomien aineiden kauppa. Lokakuussa 2002 EIA raportoi, että vain 84 kaikkiaan 183:sta pöytäkirjan allekirjoittaneesta osapuolesta oli ratifioinut muutokset, joilla allekirjoittajat velvoitettiin panemaan täytäntöön lupajärjestelmä, joka koskee otsonia tuhoavien aineiden kauppaa. Voisiko komissio ilmoittaa, mitkä EU:n jäsenvaltiot ovat ratifioineet nämä muutokset?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(16. lokakuuta 2003)

Saksa, Ranska, Italia, Luxemburg, Alankomaat, Itävalta, Suomi, Ruotsi ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat 28. heinäkuuta 2003 mennessä ratifioineet Montrealin pöytäkirjaan tehdyn Montrealin muutoksen. Yhteisö ratifioi Montrealin muutoksen 17. marraskuuta 2000. Montrealin muutos hyväksyttiin vuonna 1997 osapuolten yhdeksännessä kokouksessa, ja se velvoittaa kaikki osapuolet panemaan täytäntöön tuonti- ja vientilupajärjestelmän. Tällaisten järjestelmien täytäntöönpano on tärkeää otsonikerrosta heikentävien aineiden laittoman kaupan estämiseksi. Komissio on yhteisön ja sen jäsenvaltioiden puolesta pannut täytäntöön valvottavien aineiden tuonti- ja vientilupajärjestelmän otsonikerrosta heikentävistä aineista 29 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2037/2000 ([1]) mukaisesti.

([1]) EYVL L 244, 29.9.2000.

(2004/C 78 E/0154) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2669/03**

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle

(10. syyskuuta 2003)

Aihe: Euroopan rakennearviointilaboratorio ELSA ja liikenneturvallisuus (YTK Isprassa)

Euroopan komissio on hiljattain päättänyt lopettaa ELSAn (Euroopan rakennearviointilaboratorio) johtaman liikenneturvallisuutta koskevan toiminnan. ELSA sijaitsee komission yhteisessä tutkimuskeskuksessa Isprassa. Laboratoriota on pidetty kooltaan ja mahdollisuuksiltaan ainutlaatuisena Euroopassa, ja kaikkien näiden vuosien aikana se on osoittautunut erittäin hyödylliseksi komission liikenteestä vastaavalle pääosastolle. Vuonna 2001 ilmestyneen komission valkoisen kirjan mukaan liikenneala ja sitä koskevat turvallisuusongelmat ovat Euroopan unionille tärkeitä kysymyksiä tulevaisuudessa, minkä vuoksi lopettamispäätös, jota muuta pääosastot eivät tue, tuntuu hyvin hämmästyttävältä. Päätös poistaa liikenteestä vastaavalta pääosastolta eli itse komissiolta tärkeän tutkimusvälineen.

1. Voisiko komissio ilmoittaa, mihin tällaiset unionin koko toimintaa vahingoittavat päätökset perustuvat?

2. Sisältyykö lopettamispäätökseen korvaavia toimia, joilla Ispran tutkimuskeskus voisi taata yrityksille ja unionin kansalaisille tärkeän tehtävänsä jatkamisen?

3. Onko tämä päätös osa johdonmukaista suunnitelmaa purkaa asteittaisesti Ispran yhteinen tutkimuskeskus, joka näyttää menettävän vuosi vuodelta kaikki toiminnalliset mahdollisuutensa muutamien epäoikeudenmukaisten aloitteiden vuoksi?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(17. lokakuuta 2003)

Strategiassa, jonka yhteisen tutkimuskeskuksen (YTK) pääosasto (PO) on kehittänyt Euroopan rakennearviointilaboratoriolle (ELSA), Kansalaisten suojelun ja turvallisuuden tutkimuslaitoksen (IPSC) alaiselle yksikölle, yksikön työ keskitetään sen ydintoimintoon eli rakentamis- ja maanjäristystekniikkaan. Näin ylläpidetään ja kehitetään edelleen YTK:n osaamista näillä aloilla. Tämän strategian avulla yksikkö pystyy vastaamaan yritystoiminnan PO:n (ENTR) tarpeisiin Eurocode-standardien tutkimuksessa, lujittamaan pelastuspalvelua koskevaa yhteistyötä ympäristöasioiden PO:n (ENV) kanssa ja kehittämään kansallisten pelastuspalveluviranomaisten kanssa tehtävää työtä. Parhaillaan valmistellaan erityisesti sopimusta Italian valtioneuvoston kanslian pelastuspalveluosaston kanssa.

Lisäksi ELSAn reaktioseinän jatkaminen ja Marie Curie -koulutuskeskus, tavoite, jonka mukaan lisätään Euroopan tutkijayhteisön pääsyä ELSAan, sekä taitotiedon ja asiantuntemuksen siirto uusille jäsenvaltioille vastaavat täysin YTK:n tehtävää eurooppalaisella tutkimusalueella. ELSAn tieteellisen ja teknisen ydinosaamisen pitäisi näin ollen vahvistua ja säilyä mahdollisimman korkealla tasolla.

Autojen turvallisuuden ja liikenneturvallisuuden osalta YTK:n osaaminen ja infrastruktuuri eivät ole ainutlaatuisia. Koska asiakkaiden ja erityisesti yritystoiminnan PO:n kysyntä on laskenut ja vaikka komissio julkaisi liikennettä koskevan valkoisen kirjan ([1]), erityistä YTK:n tukea ei enää tarvita. Itse asiassa liikenneturvallisuus on monialainen aihe, jossa rakennemekaniikka — ELSAn asiantuntija-ala — on vain yksi aloista. Sillä on merkittävä tehtävä varsinkin passiivisen turvallisuuden tutkimuksissa (ajoneuvojen törmäyskestävyys, jalankulkijoiden suojelu, tieinfrastruktuurien turvallisuus). Yritystoiminnan PO:n lopulta tekemä direktiiviehdotus ([2]), jolla parannetaan jalankulkijoiden suojelua onnettomuuksissa henkilöautojen kanssa ja jonka komissio hyväksyi vuonna 2003, pannaan täytäntöön kahdessa vaiheessa. Vuonna 2005 alkava ensimmäinen vaihe sisältää YTK:n joulukuussa 2000 tekemässä teknisessä tutkimuksessa ehdottamat testit ja arvot. Vuonna 2010 alkavassa toisessa vaiheessa vaatimuksia on tiukennettu, ja se sisältää Euroopan ajoneuvojen turvallisuuden parantamista käsittelevän komitean (EEVC) ehdottamat testit ja arvot. Alun perin seurantakomitean oli tarkoitus seurata direktiivin täytäntöönpanoa; tämä oli kompromissi Euroopan autonvalmistajien yhdistyksen (ACEA) ja EEVC:n vaadittavia testejä koskeneiden näkemysten

välillä. Tästä lähestymistavasta kuitenkin luovuttiin, eikä lopullinen direktiivi sisällä tällaista seurantakomiteaa. Siksi YTK:n tukea yritystoiminnan PO:lle ei tältä osin tarvitse jatkaa. Toisen vaiheen täytäntöönpanoa valmistellaan toteutettavuustutkimuksilla, joissa selvitetään, voidaanko EEVC:n vaatimukset todellakin täyttää taloudellisesti elinkelpoisin edellytyksin, mutta ELSAn ryhmältä puuttuu tässä työssä vaadittava tekninen osaaminen, sillä se edellyttää pitkää kokemusta autonkorien suunnittelusta.

ELSAn liikenneturvallisuutta koskevan toiminnan lakkauttaminen johtaakin lähinnä autoteollisuustutkimuksen lopettamiseen suuressa dynaamisessa testilaitteistossa (Large Dynamic Test Facility, LDTF), joka soveltuu materiaalien ja rakennekomponenttien ominaisuuksien määrittämiseen suurissa muodonmuutosnopeuksissa. Testilaitteisto on rakennettu ydinturvallisuustutkimusten yhteydessä, ja se soveltuu liikenneturvallisuustutkimuksiin, mutta se on ollut vajaakäytössä. Euroopassa on toki muitakin laboratorioita, joissa voidaan tehdä testejä autoteollisuustutkimusta varten.

Arvoisa parlamentin jäsen voinee edellä todetun perusteella olla varma siitä, ettei YTK:ta aiota purkaa, vaan sitä pikemminkin vahvistetaan yhteisön politiikan tukemisen kannalta keskeisillä aloilla.

---

(1) KOM(2001) 370 lopullinen.
(2) KOM(2003) 67 lopullinen.

(2004/C 78 E/0155) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2678/03**

esittäjä(t): Caroline Jackson (PPE-DE) komissiolle

(10. syyskuuta 2003)

Aihe: Vuoden 1991 nitraattidirektiivi

Väitetään, että vuoden 1991 nitraattidirektiivissä (91/676/ETY [1]) pohjaveden nitraattipitoisuudelle asetettu tavoite, joka on enintään 50 mg nitraatteja litraa kohti, on vanhentunut ja että terveyssyistä nitraattien määrä pitäisi itse asiassa olla suurempi. Onko komissiolla esittää kommentteja tämän väitteen johdosta? Aikooko komissio muuttaa nitraattidirektiiviä, jonka monet jäsenvaltiot ovat panneet täytäntöön vasta vain osin?

---

(1) EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(16. lokakuuta 2003)

Komissio on eri mieltä siitä näkemyksestä, että nitraattidirektiivissä [1] pohjaveden nitraattipitoisuudelle asetettu taso, joka on 50 milligrammaa (mg) litraa kohti ja yksi pilaantumisalttiiden vyöhykkeiden määrittämisperusteista, on vanhentunut ja että terveyssyistä nitraattien määrän pitäisi olla suurempi.

Juomaveden laadusta 15 päivänä heinäkuuta 1980 annettua neuvoston direktiiviä 80/778/ETY [2] muutettiin 3 päivänä marraskuuta 1998 annetulla neuvoston direktiivillä 98/83/EY [3], jossa tarkistettiin muuttujien arvoja uusimman saatavilla olevan tieteellisen tiedon perusteella (esimerkiksi Maailman terveysjärjestön (WHO) suositukset, myrkyllisyyttä ja ekomyrkyllisyyttä käsittelevä tiedekomitea) ja vahvistettiin nitraattien osalta aiempi raja-arvo eli 50 mg/l.

Varoittava arvo eli 50 mg/l on välttämätön terveysvaikutusten, kuten imeväisikäisten methemoglobinemian, estämiseksi. Tätä juomaveden korkeaan nitraattipitoisuuteen liittyvää tautia esiintyy vielä sekä Itä-Euroopassa (satoja tapauksia) että Yhdysvalloissa, ja taudin suhteellisen vähäinen ilmaantuvuus Länsi-Euroopan maissa liittyy nitraattien tiukkojen raja-arvojen soveltamiseen 20 viime vuoden aikana.

Komissio ei toistaiseksi aio esittää muutoksia nitraattidirektiiviin, koska se on vakuuttunut siitä, että direktiivin täysimääräinen täytäntöönpano on välttämätöntä, jotta voidaan vähentää maataloudesta peräisin olevien ravinteiden vaikutusta Euroopan vesiin. Yli 20 prosentissa EU:n pohjavesiesiintymistä saattaa esiintyä liikaa nitraatteja, ja vähintään 30—40 prosentissa joista ja järvistä on rehevöitymisen merkkejä tai ne tuovat rannikkovesiin ja meriin suuria määriä nitraatteja: arvioiden mukaan 50—80 prosenttia EU:n vesistöihin joutuvasta kokonaistyppimäärästä on peräisin maataloudesta ([4]).

Tältä osin komissio on täysin sitoutunut varmistamaan, että nitraattidirektiivejä, joiden tavoitteena on maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttaman pilaantumisen vähentäminen, pannaan jäsenvaltioissa asianmukaisesti täytäntöön erilaisin toimin; ensiksikin se harjoittaa oikeudellista painostusta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevien menettelyjen kautta niitä jäsenvaltioita kohtaan, jotka eivät pane täytäntöön direktiivin eri toimenpiteitä.

Komissio pyrkii myös aktiivisesti lisäämään tietoutta, joka koskee Euroopan vesiin kohdistuvia paineita ja niiden tilaa, säännöllisen seuranta- ja ilmoitustoiminnan kautta sekä edistämään jäsenvaltioiden välillä teknisten tietojen vaihtoa, joka koskee maatalouskäytäntöjä ja niiden vaikutusta ravinteiden hävikkiin sekä työkaluja, joilla mitataan, mallinnetaan ja ennustetaan niiden vaikutusta vesien laatuun.

([1]) Neuvoston direktiivi 91/676/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1991, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta.
([2]) EYVL L 229, 30.8.1980.
([3]) EYVL L 440, 5.12.1998.
([4]) Vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY täytäntöönpanosta. Yhteenveto vuotta 2000 koskevista jäsenvaltioiden kertomuksista, s. 43.

(2004/C 78 E/0156) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2691/03**

esittäjä(t): Herbert Bösch (PSE) komissiolle

(2. syyskuuta 2003)

Aihe: EURES-verkoston menot

EURES on tietoverkosto, joka edistää työntekijöiden liikkumista eri maiden välillä. Kun Euroopan unioniin liittyy uusia jäseniä, EURES-verkoston merkitys kasvaa entisestään. Eurooppalaisen työhallinnon kannalta on erittäin tärkeää, että sille varatut yhteisön määrärahat käytetään tehokkaasti.

— Voiko komissio ilmoittaa rajat ylittävän kumppanuuden puitteissa haettujen ja myönnettyjen tukisummien (enimmäis)määrät vuonna 2003?

— Miten vuoden 2003 EURES-talousarvion menot on jaettu (menolajin mukaan) ja ketkä ovat saaneet EURES-rahoja?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(19. syyskuuta 2003)

Työmarkkinatoimijoiden rajatylittävän yhteistyön tukeminen (kattaa julkiset työnvälityspalvelut, työmarkkinaosapuolet ja muut toimijat) on tärkeä osa komission joulukuussa 2003 tekemää EURES-päätöstä ([1]). Komissio on samaa mieltä siitä, että EURES-järjestelmään varatut taloudelliset resurssit olisi käytettävä mahdollisimman tehokkaalla tavalla — jokainen tukihakemus tutkitaan tarkasti, jotta rahoille saataisiin paras vastine.

Komissio sai vuonna 2003 ehdotuspyynnön seurauksena rajatylittävää EURES-kumppanuustukea ja -avustuksia koskevia hakemuksia, joiden yhteismäärä oli 8 025 005 euroa. Komission analyysin mukaan yhteensä 7 443 411 euroa sidottiin 21 sellaisen yhteistyökumppanuuden tukemiseen, jotka muodostivat rajatylittävän EURES-verkon (ne edustivat 93 prosenttia haetuista varoista).

Seuraavassa eritellään koko EURES-budjetin sitoumukset vuodelta 2003 (ne kattavat budjettikohdan B3-4011 A- ja B-osan):

(euroa)

Kansalliset julkiset työnvälityspalvelut	5 104 580
Rajatylittävät yhteistyökumppanuudet	7 443 411
Tiedostojen ja verkkosivun päivitys ja ylläpito	754 886
Koulutusohjelma	738 445
Ammatillista liikkuvuutta koskeva tiedotuskampanja	979 790
Konferenssit ja seminaarit	93 131
Julkaisut	152 000
Yhteensä	15 266 243

EURES-rahoituksen saajia ovat jäsenvaltioiden julkiset työnvälityspalvelut, jotka vastaavat EURES-palvelujen tarjoamisesta, rajatylittävät yhteistyökumppanuudet, joilla tuetaan työmarkkinoiden liikkuvuutta raja-alueilla, toimeksisaajat, jotka on valittu järjestämään etupäässä EURES-neuvojien perehdyttämiseen tarkoitettu koulutusohjelma, toimeksisaajat, jotka on valittu osallistumaan Euroopan ammatillista liikkuvuutta koskevaan tiedotuskampanjaan (joka on osa ammattitaitoa ja liikkuvuutta koskevaa komission toimintasuunnitelmaa) [2], toimeksisaajat, jotka on valittu järjestämään konferensseja ja seminaareja, sekä toimeksisaajat, jotka vastaavat EURES-markkinointi- ja muun aineiston julkaisemisesta.

[1] EYVL L 5, 10.1.2003.
[2] KOM(2002) 72 lopullinen.

(2004/C 78 E/0157) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2693/03**

esittäjä(t): Caroline Lucas (Verts/ALE) komissiolle

(2. syyskuuta 2003)

Aihe: Muuntogeeniset organismit

Useat jäsenvaltiot ovat vedonneet direktiivin 90/220/EY [1] (kumottu direktiivillä 2001/18/EY [2]) 16 artiklaan seuraavien C osan markkinointilupien suhteen.

— C/F/95/12/07 — T25 ja T14 maissi — Itävalta (28. huhtikuuta 2000), Italia (4. elokuuta 2000)

— C/UK/95/M5/1 — Topas 19/2 rapsi — Kreikka (3. marraskuuta 1998), Ranska (16. marraskuuta 1998)

— C/GB/94/M1/1 — MS1 ja RF1 rapsi — Ranska (18 marraskuuta 1998)

— C/F/94/11-03 — CG00526-176 (aka Bt-176) maissi — Itävalta (13. helmikuuta 1997), Luxemburg (28. helmikuuta 1997), Saksa (31. maaliskuuta 2000)

— C/F/95/12/02 — MON810 maissi — Itävalta (2. kesäkuuta 1999), Italia (4. elokuuta 2000)

— C/F/95/12-01/B — MON809 maissi — Italia (4. elokuuta 2000).

Voisiko komissio antaa minulle tietoja jäsenvaltioiden käyttöön ottamista toimenpiteistä, jotka perustuvat direktiivin 90/220/ETY 16 artiklaan? Onko Euroopan unioni hyväksynyt vai kumonnut ne?

Voisiko komissio antaa minulle tietoja jäsenvaltioiden ilmoittamista erityisistä syistä ottaa käyttöön kyseiset toimenpiteet ja toimittaa kopiot jäsenvaltioiden lähettämistä asiakirjoista, kun ne ovat ilmoittaneet perustelunsa 16 artiklaan vetoamiseksi?

---

(1) EYVL L 117, 8.5.1990, s. 15.
(2) EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(28. lokakuuta 2003)

Kuusi jäsenvaltiota on vedonnut geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön 23. huhtikuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/220/ETY, joka kumottiin 17. lokakuuta 2002 Euroopan parlamentin ja neuvoston 12. maaliskuuta 2001 annetulla direktiivillä 2001/18/EY, 16 artiklaan yhdeksässä tapauksessa, jotka koskivat viiteen muuntogeeniseen kasvituotteeseen liittyvää lupaa. Italia ei ole vedonnut direktiivin 90/220/ETY 16 artiklaan, mutta on toteuttanut sellaisiin tiettyihin tuotteisiin liittyviä suojatoimenpiteitä, joihin on myönnetty lupa uuselintarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista 27. tammikuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 (1) perusteella.

Komissio toimitti tiedekomiteoille jäsenvaltioiden sille toimittamat asiakirjat, joissa perusteltiin direktiivin 90/220/ETY 16 artiklan nojalla toteutetut toimenpiteet. Kaikissa tapauksissa komiteat esittivät jäsenvaltioiden ilmoittamat syyt ja tiedot tutkittuaan, että asiakirjat eivät tarjonneet uusia tutkimuksiin perustuvia todisteita alkuperäisen riskinarvioinnin, jonka perusteella tuotteille oli myönnetty lupa, muuttamiseksi.

Tuotteen maissi Bt-176 (C/F/94/11-03) osalta sääntelykomitean kuuleminen aloitettiin vuoden 1997 lopussa direktiivin 90/220/ETY 21 artiklan mukaisesti. Sääntelykomitea ei ollut antanut lausuntoa komission päätösluonnoksista huhtikuuhun 1998 mennessä. Päätösluonnokset toimitettiin tämän jälkeen neuvoston käsiteltäviksi. Neuvosto ei saanut kokoon määräenemmistöä päätösehdotuksia koskevan kantansa esittämiseen lakisääteisen kolmen kuukauden kuluessa. Muissa 16 artiklaa koskevissa tapauksissa sääntelykomitean kuuleminen on meneillään.

Jäsenvaltioiden esittämät syyt 16 artiklan mukaisesti toteutetuille toimenpiteille ovat seuraavat:

— Koiraspuolisesti steriilin, rikkakasvien torjunta-aineelle (glufosinaatti) sietokykyisen rapsinsiemenen MS1, RF1 (C/UK/94/M1/1) osalta

  Ranska esitti epäilyjä ja painotti tarvetta lisätutkimuksiin, jotta saadaan vastaus levittämistä, jääntikasveja, lajiensisäisen ja -välisen geenivirran nopeutta ja seurauksia, rikkakasvien torjunta-aineelle sietokykyisten geenien kerääntymistä ja niiden tehokkuuden mahdollista alenemista sekä rikkakasvien ja jääntikasvien hallintaa koskeviin kysymyksiin.

— Hyönteisille sietokykyinen (Bt-toksiini), rikkakasvien torjunta-aineelle (glufosinaatti) sietokykyinen ja antibioottiresistenssin (ampisilliini) merkkigeeniä kantava maissi Bt 176 (C/F/94/11-03):

  Itävalta on tuonut esiin seuraavat kysymykset: mahdollinen riski antibioottiresistenssigeenin siirtymisestä bakteereihin erityisesti ihmisten tai eläinten suolistossa, jolloin ihmisten ja eläinten hoidossa käytettävät tärkeät antibiootit mahdollisesti inaktivoituvat; tarve arvioida moniresistenssiplasmidien ja -transposonien mahdollista roolia antibioottiresistenssigeenien leviämisessä; Bt-toksiinista mahdollisesti aiheutuva vaara muille kuin kohdelajeina oleville (maaperän) eliöille; Bt-toksiinin mahdollinen kerääntyminen maaperään; Bt-toksiiniresistenssin kehittyminen kohdelajeina olevissa eliöissä; pakollisten resistenssinhallintaohjelmien tarve; epäselvyys rikkakasvien torjunta-aineen sietokyvyn käyttömahdollisuudesta viljelyssä; geenin käyttö merkkigeeninä ei olisi geenitekniikan viimeisimmän tietämyksen mukaista; riittämättömät merkinnät.

Luxemburg on nostanut esiin pääpiirteissään samat kysymykset kuin Itävalta antibioottiresistenssigeenin, kohdelajeina olevissa eliöissä mahdollisesti kehittyvän resistenssin ja pakollisten resistenssinhallintaohjelmien tarpeen osalta. Luxemburg on painottanut sitä, että muuntogeenisten organismien pitäisi sisältää ainoastaan pienin mahdollinen määrä niiden haluttuun toimintaan tarpeellisia siirtogeenejä.

Saksa on nostanut esiin pääpiirteissään samat kysymykset kuin Itävalta antibioottiresistenssin tehostuneen kehittymisen, muihin kuin kohdelajeina oleviin eliöihin kohdistuvan mahdollisen vaikutuksen, kohdelajeina olevissa eliöissä mahdollisesti kehittyvän resistenssin ja Bt-toksiinin maaperään kerääntymisen osalta.

— Rikkakasvien torjunta-aineelle (glufosinaatti) sietokykyinen rapsinsiemen Topas 19/2 (C/UK/95/M5/1):

Kreikka on nostanut esiin seuraavat kysymykset: siemeniä joutuu hukkaan, vaikkei olisi tarkoitus viljellä kyseistä kasvia; leviämistä helpottaa Kreikan leuto ilmasto, joka mahdollistaa talvehtimisen; ristiinpölyttyminen vaikeasti ennakoitavissa olevin terveysvaikutuksin rikkakasvimaisiksi luonnonvaraisiksi varianteiksi ja sukulaiskasveiksi, joita käytetään elintarvikkeina; moniresistenssirikkakasvien vaara myöhemmässä vaiheessa; rikkakasvien torjunta-aineiden tehokkuuden väheneminen; leviäminen luontoon, jolloin vaikutukset eivät ole ennakoitavissa; Topas 19/2:n ja ei-geneettisesti muunnetun rapsinsiemenen välisistä risteytyksistä tuloksena olevien jälkeläisten riskinarvioinnin puuttuminen.

Ranska on nostanut esiin samat kysymykset kuin rapsinsiemenen MS1, RF1 (C/UK/94/M1/1) osalta.

— Hyönteisille sietokykyisen (Bt-toksiini) maissin Mon 810 (C/F/95/12-02) osalta

Itävalta on nostanut esiin seuraavat kysymykset: mahdolliset tahattomat vaikutukset muihin kuin kohdelajeina oleviin eliöihin; kohdelajeina olevissa hyönteisissä mahdollisesti kehittyvä resistenssi; näytön puuttuminen resistenssin hallinnan tehokkuudesta; seurantasuunnitelman soveltamisalan riittämättömyys.

— Rikkakasvien torjunta-aineelle (glufosinaatti) sietokykyinen maissi T25 (C/F/95/12-07):

Itävalta on painottanut seuraavia kysymyksiä: seurantasuunnitelman puuttuminen; ekologisesti herkkien alueiden suojelun puuttuminen; rikkakasvien torjunta-aineen käyttöä todellisissa olosuhteissa koskevan arvioinnin puuttuminen; ristiinpölyttyminen ympäröivien ei-geneettisesti muunnetun maissin viljelmien kanssa.

Yhdistynyt kuningaskunta on vaatinut, että pitää olla mahdollista kasvattaa luomumaissia ja samanaikaisesti suojella muiden ei-geneettisesti muunnetun maissin viljelmien koskemattomuutta Walesissa.

Tiedekomiteoiden lausunnot ovat julkisesti saatavilla Internet-osoitteesta (http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/scp/outcome_gmo_en.html) ja (http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/oldcomm7/out02_en.html). Kansalliset suojatoimenpiteet on julkaistu edellä mainittujen jäsenvaltioiden virallisissa lehdissä.

(1) EYVL L 43, 14.2.1997.

(2004/C 78 E/0158) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2695/03**

esittäjä(t): Raffaele Costa (PPE-DE) komissiolle

(2. syyskuuta 2003)

Aihe: Promise-ohjelman toimeenpano

Vuonna 2002 päättyneellä Promise-ohjelmalla tuettiin tietojen, teknologian ja hyvien käytäntöjen vaihtoon liittyviä hankkeita 25 miljoonan euron arvosta. Tavoitteena oli parantaa telemaattisten verkkojen turvallisuutta. Voisiko komissio kertoa mitä hankkeita ohjelmalla tuettiin, erityisesti Italiassa, antaa täydellisen luettelon tukea hakeneista/saaneista yrityksistä ja julkisyhteisöistä sekä kertoa, valvottiinko hankkeiden toteutumista ja onko niiden tulokset arvioitu.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(16. lokakuuta 2003)

Promise-ohjelman viisivuotiskauden rahoitusohje oli sen oikeusperustan mukaisesti 25 miljoonaa euroa. Koko ohjelmankauden aikana käytettiin yhteensä 21 847 032 euroa. Vuosien 1998 ja 1999 menoja koskevat yleistiedot sekä erityisesti Italialle maksettua tukea koskevat tiedot on lähetetty suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle sekä parlamentin sihteeristölle.

Ulkopuolisten asiantuntijoiden vuonna 2000 toimittaman väliarvioinnin jälkeen Promise-ohjelma suunnattiin uudelleen *e*Europe-toimintasuunnitelmaan ja erityisesti siihen liittyviin esikuva-analyysiä ja parhaiden toimintatapojen vaihtoa koskeviin hankkeisiin. Tässä yhteydessä Promise-ohjelman rahoitusta käytettiin komission käynnistämiä tutkimuksia tai selvityksiä koskeviin tarjouspyyntöihin julkisia hankintoja koskevien sääntöjen mukaisesti. Vuosien 2000, 2001 ja 2002 menoerittelyt lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle. Erittelyissä selvitetään toimeksisaajien nimet sekä jäsenvaltio, jossa yrityksen kotipaikka sijaitsee. Eurobarometriselvityksessä toimeksisaaja on belgialainen yritys, joka toteutti hankkeen yhdessä Euroopan unionin eri jäsenvaltioissa sijaitsevien tytäryhtiöidensä kanssa.

Viimeisten kahden vuoden aikana Promise-ohjelma on yhteistyössä puheenjohtajavaltioiden kanssa rahoittanut kolme parhaiden toimintatapojen vaihtoa koskevaa hanketta: kaksi sähköistä hallintoa käsittelevää konferenssia Belgiassa (vuonna 2001) ja Italiassa (vuonna 2003) sekä terveydenhuollon sähköisiä palveluja käsittelevän konferenssin (Kreikassa vuonna 2003). Lisäksi Espanjan puheenjohtajakaudella järjestettiin *e*Europe 2005 -työpaja Espanjassa.

Komissio on tutkinut ja hyväksynyt toimeksisaajien lähettämät tekniset raportit vakiomenettelyn mukaisesti ja suorittanut maksut vastaanottamistaan palveluista laskujen perusteella.

Ulkopuolisista riippumattomista asiantuntijoista koostuva ryhmä suorittaa parhaillaan ohjelman loppuarviointia. Asiantuntijat työskentelevät Promise-hallintokomitean hyväksymän toimeksiannon mukaisesti. Ryhmä antaa raporttinsa marraskuussa 2003.

(2004/C 78 E/0159) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2702/03**

esittäjä(t): Bill Miller (PSE) komissiolle

(11. syyskuuta 2003)

Aihe: Laittomista lähteistä peräisin oleva puutavara

Komissio tietänee, että maailman sademetsät ovat vähenemässä nopeasti, varsinkin Amazonin jokialueella ja Indonesiassa. Huomattava osa näistä laittomista hakkuista peräisin olevasta puutavarasta päätyy Eurooppaan.

Mihin toimiin komissio on ryhtynyt kieltääkseen laittomista lähteistä peräisin olevan puutavaran Euroopassa?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(7. lokakuuta 2003)

Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen tavoin huolissaan maailman sademetsien hävittämisestä. Komission Yhteisen tutkimuskeskuksen tekemän tutkimuksen mukaan metsiä hävitetään eniten Kaakkois-Aasiassa (0,91 prosenttia vuodessa). Koska Amazonin jokialue on pinta-alaltaan suurempi, metsiä hävitetään prosenttimääräisesti vähemmän mutta absoluuttisesti mitattuna suunnilleen saman verran kuin Kaakkois-Aasiassa eli noin 2,5 miljoonaa hehtaaria vuodessa.

Osa näiden alueiden laittomista hakkuista peräisin olevasta puutavarasta päätyy epäilemättä unionin markkinoille. Itä-Aasian maat, kuten Kiina ja Japani, ovat kuitenkin Kaakkois-Aasiasta tuotavan trooppisen puun pääasialliset markkinat. Amazonin jokialueella suurin osa puusta kulutetaan alueen sisällä; usein esitetyn arvion mukaan 80—90 prosenttia brasilialaisesta puutavarasta kulutetaan Brasiliassa. Yleisesti ottaen on vaikea erottaa laittomien hakkuiden osuutta metsien hävittämisessä muista tekijöistä, kuten maatalouden leviämisestä ja infrastruktuurien kehittämisestä.

Komissio on tietoinen siitä, että laittomat hakkuut paitsi vaikuttavat ympäristöön myös horjuttavat hyvää hallintotapaa ja oikeusvaltiota, joten se antoi 21. toukokuuta 2003 tiedonannon "Metsälainsäädännön soveltamisen valvonta, metsähallinto ja puukauppa (FLEGT) — Ehdotus EU:n toimintasuunnitelmaksi" ([1]). Toimintasuunnitelmassa ehdotetaan useita toimenpiteitä, jotta voidaan vähentää laitonta puunkorjuuta asianomaisissa maissa ja estää laittomasti korjatun puutavaran tuonti unioniin. Siinä ehdotetaan esimerkiksi asianomaisten maiden kanssa tehtäviä vapaaehtoisia mutta sitovia sopimuksia, jotta laittomasti korjattu puutavara voidaan todentaa, sekä lainsäädäntöä, jotta voidaan estää näistä maista peräisin olevan sellaisen puutavaran tuonti, jota ei ole todettu sopimusten perusteella lailliseksi. Komissio odottaa vielä neuvoston ja parlamentin kantaa FLEG-tiedonantoon, ennen kuin se voi ryhtyä lisätoimiin ehdotusten osalta.

([1]) KOM(2003) 251 lopullinen.

(2004/C 78 E/0160) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2705/03**

esittäjä(t): Raffaele Costa (PPE-DE) komissiolle

(11. syyskuuta 2003)

Aihe: Uusiutuvat energialähteet

Tutkimuksen Altener-ohjelmaan, jolla edistetään ja tuetaan kansallisia uudistuvien energialähteiden kehittämiseen tähtääviä hankkeita, on myönnetty 74 miljoonaa euroa. Voisiko komissio ilmoittaa, mitä hankkeita Italia on esittänyt? Mitä näistä hankkeista on tuettu ja minkälaisia tuloksia näistä hankkeista on saatu?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(16. lokakuuta 2003)

Arvoisa parlamentin jäsen viittaa kysymyksessään Altener II -ohjelman rahoituskauteen 1998—2002. Arvoisalle jäsenelle sekä parlamentin sihteeristölle lähetetään kautta kuvaava taulukko. Taulukossa esitetään yksityiskohtaiset tiedot kaikista Italiasta saaduista ehdotuksista. Ehdotukset koskevat hankkeita, joille haettiin Altener II -ohjelman yhteisrahoitusta ohjelmakauden kahtena viimeisenä vuonna (vuosina 2001 ja 2002). Taulukko sisältää näiden kahden vuoden osalta yksityiskohtaiset tiedot ehdotuksista, jotka arvioinnin ja valintamenettelyn jälkeen hylättiin, sekä ehdotuksista, jotka hyväksyttiin yhteisön tuen piiriin. Tuettavien ehdotusten osalta taulukosta käy ilmi myös yhteisön maksaman tuen määrä italialaisille koordinaattoreille sekä koordinaattoreiden kotipaikat (ja italialaisia kumppaneita koskevat tiedot). Altener II -ohjelman kolmen ensimmäisen vuoden osalta (1998—2000) taulukossa on esitetty vain ne hankkeet, joilla oli italialainen koordinaattori ja joihin yhteisön tukea myönnettiin. Tällä kaudella hylättyjä hankkeita koskevia tietoja ei ole saatavana.

Kaikista Altener-hankkeista on esitettävä loppuraportti, joka komission on hyväksyttävä ennen viimeisen maksuerän suorittamista. Raporttiin sisältyy yleensä tiivistelmä, jossa hankkeen aikana toteutettuja toimia sekä hankkeen tulosta kuvataan yksityiskohtaisesti. Yksittäistä hanketta koskeva tiivistelmä ja/tai loppuraportti toimitetaan arvoisalle jäsenelle pyynnöstä.

Arvoisaa jäsentä voi myös kiinnostaa vuosina 1996—2000 toteutettujen kahden peräkkäisen Altener-ohjelman hallintoa ja tuloksia koskeva arviointi (Altener-ohjelman (1996—2000) arviointi: energian ja liikenteen pääosastolle laadittu loppuraportti). Arviointi tilattiin ulkopuolisilta asiantuntijoilta vuonna 2000. Tässä raportissa ei luonnollisestikaan tehdä eroa italialaisten ja muiden koordinaattoreiden hankkeiden välillä. Tämä Altener-ohjelman arviointi voidaan myös toimittaa pyynnöstä.

(2004/C 78 E/0161) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2708/03**

esittäjä(t): Raffaele Costa (PPE-DE) komissiolle

(11. syyskuuta 2003)

Aihe: City-Res Network -hanke

City-Res Network -hankkeen tavoitteita on ollut tiedon ja hyvien käytäntöjen vaihto sekä vaihtoehtoisten energiamuotojen käytöstä tiedottaminen Euroopan unionin jäsenvaltioiden suurkaupungeissa. Tähän hankkeeseen on myönnetty 200 000 euroa yhteisön varoja ja hanke saatettiin päätökseen vuonna 2000. Voisiko komissio antaa tietoja tästä hankkeesta saaduista tuloksista, hankkeeseen osallistuneista eurooppalaisista kaupungeista, järjestetyistä tapahtumista ja siitä, miten varat on käytetty?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(23. lokakuuta 2003)

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema City-Res-hanke, joka sai osarahoitusta Altener II -ohjelmassa 200 000 euroa (vuoden 1997 talousarvio), kuten hän mainitsi, alkoi vuonna 1998 ja päättyi vuonna 2000. Sen tavoitteena oli perustaa unionin laajuinen verkko uusiutuviin energialähteisiin perustuvien sovellusten edistämiseksi taajama-alueilla sekä tuoda yhteen Energie-Cités-järjestön nykyiset jäsenet ja muita kaupunkeja ([1]).

Ehdotetut ja sittemmin suoritetut tehtävät olivat seuraavat:

— erityisesti Altener I:n (1993—1997) ja Altener II:n (1998—2002) ja yleisesti kuntien hankkeiden seuranta

— nykyisten aloitteiden seurantakeskuksen perustaminen

— Altener-ohjelmaa koskeva tiedotuspalvelu varsinkin kuntien virkamiehille

— kokemustenvaihtoverkoston perustaminen ja jatkuva koordinointi

— asiaan liittyvän tapahtuman järjestäminen (seminaari keväällä 2000 Veronassa).

Työohjelman mukaisesti vuoden 2000 maaliskuuhun mennessä oli tehty 50 tapaustutkimusta, joissa käsiteltiin kuntien hankkeita. Tapaustutkimukset sisältävää CD-ROM-levyä jaettiin Veronan kokouksessa, ja se julkaistiin myös Internetissä. Jatkohankkeessa, josta on lyhyt kuvaus seuraavassa, tuotettiin CD-ROM-levystä päivitetty ja huomattavasti laajennettu versio, joka sisältää 105 parhaan käytännön mukaista tapaustutkimusta unionin kaupungeista. Komissio lähettää sen arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristöön.

Tässä jatkohankkeessa, jota koordinoi niin ikään Energie-Cités (www.energie-cites.org), oli laajempi kolmen hankkeen "ryväs". Sen kokonaiskustannukset olivat 1,13 miljoonaa euroa, ja 50 prosenttia rahoituksesta saatiin jälleen Altener-ohjelmasta (viite B4.1030/C/00-006). Puolitoista vuotta kestänyt jatkohanke päättyi syyskuussa 2002.

Sen yleiset tavoitteet olivat seuraavat:

— edistetään edelleen uusiutuvia energialähteitä koskevaa kokemustenvaihtoa kuntien välillä

— kutsutaan niitä kaupunkien välisiin kumppanuuksiin ja vahvistetaan edelleen näitä kumppanuuksia sekä kannustetaan niitä liittymään Euroopan kaupunkien ja alueiden yleiseen RES-kumppanuuteen.

Jatkohanke sisälsi seuraavat hankkeet:

— City-RES 2001 (koordinoijana Energie-Cités)

— ilmastomyönteinen, täysin uusiutuvaan energiaan perustuva energiahuoltosuunnitelma Pohjois-Saksan Lüchow-Dannenbergin alueelle; tähän kuuluu uusiutuvia energialähteitä käyttävä sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitos valituissa paikoissa (koordinoijana Landkreis (paikallisviranomainen))

— Hartbergin (Itävalta) alueellinen energiasuunnitelma (koordinoijana Joanneum Research, Itävalta).

Toinen ja kolmas hanke olivat pilottitoimia, jotka koskivat alueellisia ja paikallisia energiasuunnitelmia ja joihin kuului sähkön ja lämmön yhteistuotantoa koskeva kohdennettu toimi, kun taas City-RES 2001 oli pääasiassa edistämis- ja tiedotustoimi, jolla tuettiin etenkin komission kampanjaa uusiutuvien energialähteiden puolesta. Asiaan liittyvien tapahtumien ja verkottumisen lisäksi hankkeen tärkein tuotos oli edellä mainittu CD-ROM-levy, joka sisälsi 105 parasta käytäntöä eri kaupungeista.

(1) Viite B4.1030/Z/1998-07.

(2004/C 78 E/0162) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2732/03**

esittäjä(t): Herbert Bösch (PSE) komissiolle

(11. syyskuuta 2003)

Aihe: Mahdolliset eturistiriidat kilpailun pääosastolla

Kilpailun pääosastolle on uskottu suuri joukko arkaluontoisia tehtäviä kuten sen arviointi, voidaanko yritysten fuusiot hyväksyä sellaisenaan tai ehdollisesti vai onko ne hylättävä. Työskennellessään kilpailun pääosastolla virkamiehet käsittelevät suurta määrää sisäpiirin tietoja, joilla tullessaan julki on huomattava vaikutus kyseisten yritysten osakekursseihin Euroopan pörsseissä.

Onko kilpailun pääosastolla ja komission yksiköissä, joilla on hallussaan arkaluontoista tietoa, vastaavaa sääntöjen noudattamisohjetta kuin esimerkiksi investointipankeissa on sisäpiiritietojen väärinkäytön estämiseksi? Onko komissiossa henkilöä, joka vastaa kilpailusääntöjen noudattamisesta?

Täytyykö virkamiesten, jotka työskentelevät arkaluontoisen tiedon kanssa, välttää osakekauppojen tekemistä? Onko olemassa tarkkailu- tai mustaa listaa sellaisten yritysten osakkeista, joihin liittyy arkaluontoista tietoa? Täytyykö komission virkamiesten, jotka ovat tekemisissä arkaluontoisen tiedon kanssa, julkistaa tiedot tileistään, joiden välityksellä he hoitavat arvopaperikauppansa?

Kuinka monta tarkastusta komissio on jo tehnyt yksiköissään varmistaakseen, ettei sisäpiiritietoja käytetä väärin?

Onko näissä tarkastuksissa tullut esille tapauksia, joissa on epäilyksiä arkaluontoisen tiedon väärinkäytöstä?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(14. marraskuuta 2003)

Kilpailun pääosasto laati vuonna 1999 sääntöjen noudattamisohjeet, jotka perustuvat henkilöstösääntöihin ja koskevat sen virkamiehiä, väliaikaisia ja ylimääräisiä toimihenkilöitä, harjoittelijoita ja kansallisia asiantuntijoita. Ohjeiden tarkoituksena on hallita eturistiriitoihin ja sisäpiirikauppoihin liittyviä riskejä. Nämä ohjeet täydentävät sisäpiirikaupan kieltävää Belgian rikoslainsäädäntöä, johon niissä myös viitataan.

Sääntöjen noudattamisohjeiden tavoitteena on yhtäältä ehkäistä ja ratkaista eturistiriitoja ja toisaalta estää sellainen arvopaperikauppa, joka perustuisi kilpailun pääosaston henkilöstön tietoonsa saamiin ei-julkisiin tietoihin.

Eturistiriitojen osalta noudattamisohjeissa säädetään, että virkamies ei saa omistaa asianomaisen yrityksen osakkeita eikä niihin liittyviä johdannaistuotteita (optioita, optiotodistuksia ym.). Jos mahdollinen tai ilmeinen eturistiriita (esim. asian käsittelijä tai hänen läheinen perheenjäsenensä omistaa jonkin asianomaisen yrityksen osakkeita) nousee esille tietyn asian käsittelyn yhteydessä, virkamiehen on ilmoitettava tästä esimiehelleen välittömästi. Pääosaston johto toteuttaa tämän jälkeen aiheelliset toimenpiteet, joihin kuuluu tarvittaessa asian siirtäminen toisen virkamiehen käsiteltäväksi.

Sisäpiirikauppojen osalta ohjeissa säädetään, että virkamiehet eivät saa missään tilanteessa itse käydä kauppaa tai neuvoa muita käymään kauppaa arvopapereilla sellaisten ”riittävän tarkkojen ei-julkisten tietojen” (Belgian laissa käytetty ilmaisu) perusteella, jotka ”voivat merkittävästi vaikuttaa hintaan” (Belgian laissa käytetty ilmaisu).

Noudattamisohjeita on sovellettu vuodesta 1999 lähtien. Käytössä ei ole mitään erityistä ”tarkkailu- tai mustaa listaa”, mutta kaikkien henkilöstön jäsenten on allekirjoitettava kirjallinen vakuutus siitä, että he hyväksyvät ja sitoutuvat noudattamaan eturistiriitoja ja sisäpiirikauppoja koskevia sääntöjä sekä muita yleisempiä turvamääräyksiä, jotka koskevat salassapidettävien tietojen käsittelyä kilpailun pääosastossa. Kilpailun pääosasto edellyttää, että yrityskeskittymäasioiden käsittelyyn komission sisäisen yhteydenpidon puitteissa osallistuvat muiden pääosastojen virkamiehet allekirjoittavat samat vakuutukset.

Komission hyväksymien sisäisen valvonnan standardien (erityisesti eettisiä normeja ja luotettavuutta koskevan sisäisen valvonnan standardin nro 1) mukaisesti kilpailun pääosaston henkilöstön käytettävissä on useita asiaan liittyviä asiakirjoja (henkilöstösäännöt, hyvää hallintotapaa koskevat toimintasäännöt ja Guide to testing for vulnerability to fraud -opas mukaan luettuina). Nämä asiakirjat, edellä mainitut kilpailun pääosaston henkilöstön eettiset käytännesäännöt (1999) mukaan luettuina, ovat saatavissa kilpailun pääosaston sisäisellä verkkosivustolla ja siten helposti pääosaston henkilöstön käytettävissä.

Kilpailun pääosasto on lisäksi laatinut erityisiä sääntöjä ja ohjeita, jotka koskevat virkamiesten ja entisten virkamiesten työkomennuksia ja ulkopuolista toimintaa. Näihin kuuluvat myös henkilökohtaisista syistä haetut virkavapaudet.

Näiden sääntöjen noudattamista valvoo eri pääosastojen ylin johto ja kilpailun pääosaston ”Voimavarat”-linjan suojatoimista vastaava virkamies. Lisäksi pääosaston varapääjohtaja vastaa erityisesti tietojen turvaamisesta ja käytänteiden etiikasta.

Näitä kysymyksiä käsitellään hallintoryhmien kokouksissa ja niistä tiedotetaan säännöllisesti henkilöstölle sen tietämyksen lisäämiseksi ja jatkuvan huomion varmistamiseksi. Kilpailun pääosaston johdon tietoon ei ole tullut epäiltyjä sisäpiirikauppoja koskevia tapauksia. Myöskään arvopaperikauppaa valvovat viranomaiset eivät ole ilmoittaneet tällaisista epäilyistä.

(2004/C 78 E/0163) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2736/03**

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(11. syyskuuta 2003)

Aihe: Merikrottikiintiöt

Viimeaikaisten tietojen mukaan Cornwallin kalastajat joutuvat asettamaan toimeentulonsa ja kalastajayhteisönsä uhanalaisiksi, koska heidän on pakko heittää suuri osa saaliistaan takaisin mereen täyttääkseen liian tiukkojen kiintiöiden vaatimukset. Voiko komissio tämän huomioon ottaen lieventää tiettyjen kalakantojen, kuten merikrottikantojen pyyntirajoituksia, jotta kalastajat voisivat välttyä menettämästä suuria määriä kuolleita kaloja, jotka heidän on heitettävä takaisin mereen?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(22. lokakuuta 2003)

Komissio on tietoinen siitä, että suuria määriä pieniä merikrotteja on jouduttu heittämään takaisin mereen kansainvälisen merentutkimusneuvoston määrittelemällä ICES-alueella VII (Lounais-Cornwall). Tämä näyttää johtuvan pienten merikrottien odotettua suuremmasta määrästä kyseisillä kalavesillä, joilla niitä kalastetaan yhdessä lasikampeloiden ja kielikampeloiden kanssa.

Pienten kalojen tappaminen ja takaisin mereen heittäminen on tietysti tuhlausta, jota olisi vältettävä. Niiden sallitun kalastamisen lisääminen ei ole kuitenkaan ratkaisu ongelmaan, koska monet näistä kaloista ovat liian pieniä kaupan pidettäviksi ja pyydetyt kalat eivät tässäkään tapauksessa pääsisi kasvamaan ja tuottamaan tulevaisuudessa suurempia saaliita. On myös tarpeen hillitä pyyntiponnistusta, jotta voidaan säilyttää terveitä täysikasvuisten kalojen kantoja.

Komission yksiköt pyysivät 28. elokuuta 2003 kansainväliseltä merentutkimusneuvostolta (ICES) uusia tieteellisiä neuvoja asiasta. ICESin tarkistettujen neuvojen mukaan suurimpien sallittujen saaliiden (TAC) yhteismääriä ICES-alueilla VII ja VIII a, b, d ja e voidaan lisätä 19 372 tonnista 21 000 tonniin vuonna 2003, jos se on toteutettavissa lisäämättä pyyntiponnistusta ja pienten merikrottien kalastusta.

Komission yksiköt laativat tähän neuvoon perustuen komission harkittavaksi ehdotusta, jossa TACit korotetaan 15 180 tonnista 17 138 tonniin alueella VII ja 3 562 tonnista 3 862 tonniin osa-alueilla VIII a, b, d ja e. Lisäys koskee kahta TACia, koska biologisten tietojen perusteella kyseisiä kantoja on molemmilla alueilla. Komission yksiköt tutkivat myös mahdollisia lisätoimenpiteitä, joilla voitaisiin välttää pienten merikrottien pyytämisen ja pyyntiponnistuksen lisääntyminen.

Näistä ehdotuksista on tarkoitus tehdä päätös maatalous- ja kalastusministerien neuvoston kokouksessa 17. ja 18. marraskuuta.

(2004/C 78 E/0164) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2739/03**

esittäjä(t): Bernd Lange (PSE) komissiolle

(11. syyskuuta 2003)

Aihe: Leader+-hankkeen toteuttajan suorittama ennakkorahoitus

Kun Leader+-ohjelmasta rahoitettava hanke on hyväksytty, tuen hakijan täytyy toimittaa todiste aiottujen toimien toteuttamisesta. Todisteen mukana vaaditaan myös kuitit maksetuista laskuista. Tämä merkitsee sitä, että hankkeen toteuttajan täytyy maksaa laskut ennen korvauksen saamista, joten hänen täytyy siis pystyä rahoittamaan hanke etukäteen. Taloudellisesti heikossa asemassa oleville hakijoille tämä on usein mahdotonta.

Onko komissio tietoinen asiasta?

Onko mahdollista, että sellaisten hakijoiden, jotka eivät pysty rahoittamaan hankettaan etukäteen, ei tarvitsisi esittää kuitteja maksetuista laskuista?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(7. lokakuuta 2003)

Komissio on tietoinen parlamentin jäsenen mainitsemista, Leader+-ohjelmien tuensaajien mahdollisesti kohtaamista vaikeuksista, ja pahoittelee niitä. Sääntö, jonka mukaan ainoastaan tosiasiallisesti aiheutuneet menot voidaan korvata, on kuitenkin yhteinen kaikille yhteisön neljästä rakennerahastosta, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) ohjausrahasto mukaan luettuna, kaikkien ohjelmatyyppien osalta suoritettaville maksuille. Tämä periaate pohjautuu rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä

21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 [1] 32 artiklan 1 kohdan kolmanteen alakohtaan. Kyseisessä säännöksessä täsmennetään, että "välimaksut ja loppumaksut liittyvät tosiasiallisesti suoritettuihin maksuihin ja näiden on vastattava lopullisten edunsaajien suorittamia maksuja, joiden tueksi on esitettävä maksukuitit tai vastaavalla tavalla todistusvoimaiset kirjanpitoasiakirjat". Lainsäädännössä ei säädetä poikkeuksesta tähän periaatteeseen.

[1] EYVL L 161, 26.6.1999.

(2004/C 78 E/0165) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2745/03**

esittäjä(t): Joan Vallvé (ELDR) komissiolle

(11. syyskuuta 2003)

Aihe: Eivissan lentokentän laajentamisen ympäristövaikutukset

Esitin 21. tammikuuta 2003 kysymyksen E-0209/03 [1] ympäristövaikutuksista, joita aiheutuisi, jos Eivissan lentokentän laajennushanke toteutettaisiin.

Hanke vaikuttaisi pääasiassa Ses Salines d'Eivissa i Formenteran luonnonpuiston suojelualueeseen (Baleaarien hallituksen laki 17/2001). Sillä olisi suora vaikutus koko suojelualueeseen, huomattavia sosiaalistaloudellisia vaikutuksia yksityisomistuksessa olevien tonttien ja asuntojen haltuunoton vuoksi, melu- ja ilmansaasteesta johtuvia laajempia vaikutuksia Es Codolarin alueen dyyneihin, jotka on luokiteltu ensisijaiseksi suojelualueeksi, ja maisemallisia vaikutuksia. Alue kuuluu lisäksi lintujen erityissuojelualueeseen lintudirektiivin 79/409/ETY [2] mukaisesti.

Lentokentän palvelualueen rajojen laajentaminen merkitsisi luonnonpuistoon kuuluvien alueiden välitöntä haltuunottoa ja muuttamista. Haltuun otettava osa kuuluu Es Codolarin dyynialueen lounaispäähän. Alue on luokiteltu suojelualueeksi ja suojeltu luontotyyppidirektiivillä (92/43/ETY [3]) yhteisön tärkeänä pitämänä ekosysteeminä. Laajennus aiheuttaa lisäksi koko joukon alueellisia muutoksia muilla naapurialueilla, mikä vaikuttaa edelleen Ses Salinas d'Eivissa i Formenteran luonnonpuistoon.

Kuusi kuukautta sitten 14. maaliskuuta 2003 antamassaan vastauksessaan komissio totesi tutkivansa asiasta esitettyä valitusta.

Onko komissio tehnyt konkreettisia johtopäätöksiä esitetyn valituksen johdosta?

[1] EUVL C 222 E, 18.9.2003, s. 163.
[2] EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.
[3] EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(16. lokakuuta 2003)

Kuten komission vastauksessa parlamentin jäsenen kysymykseen E-0209/03 todetaan, komissio tutkii parhaillaan Ibizan lentoaseman laajentamisesta esitettyä valitusta.

Kantelun käsittelyn yhteydessä komissio on pyytänyt Espanjan viranomaisia toimittamaan täydelliset tiedot hankkeesta, jäljennöksen hankkeen ympäristövaikutuksia koskevasta selvityksestä sekä tiedot toimista, joita on toteutettu luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY [1] 6 artiklassa esitettyjen velvoitteiden noudattamiseksi.

Komissio odottaa parhaillaan Espanjan viranomaisten vastausta.

Lisäksi asiasta keskustellaan Espanjan viranomaisten kanssa lokakuussa 2003 järjestettävässä kahdenvälisessä kokouksessa, jossa arvioidaan tiettyjen Espanjaa koskevien ympäristöön liittyvien kanteluita ja rikkomistapauksia.

(1) EYVL L 206, 22.7.1992.

(2004/C 78 E/0166) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2755/03**

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(15. syyskuuta 2003)

Aihe: Kansalaisuuden merkitseminen ajokorttiin

Vaalipiiriini kuuluva, Lounais-Englannissa asuva henkilö sai juuri uuden ajokortin. Siihen on merkitty ajokortin haltijan syntymäpaikka, tässä tapauksessa Irlanti. Kyseinen henkilö on huolissaan asiasta, koska hän on kokenut kansalaisuuteen perustuvaa syrjintää koko ikänsä, erityisesti 1970-luvulla, jolloin monet Englannissa elävät irlantilaiset joutuivat kärsimään heihin kohdistuvista ennakkoluuloista niin työssä kuin monissa muissakin arkielämän tilanteissa.

Kyseinen henkilö on ylpeä irlantilaisesta syntyperästään, mutta välttyäkseen mahdolliselta syrjinnältä tulevaisuudessa hän haluaisi ajokorttiinsa mieluummin merkinnän Euroopan unionin kansalaisuudesta. Millä keinoin komissio voi suojella Euroopan unionin kansalaisia edellä kuvatun kaltaisissa tilanteissa? Onko komissiolla suunnitelmia ajokorttia koskevien säännöksien tarkistamiseksi?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(27. lokakuuta 2003)

Yhteisön ajokortista 29 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/439/ETY (1) mukaan ajokortissa mainitaan haltijan syntymäaika ja -paikka. Nämä merkinnät ovat välttämättömiä, jotta viranomaiset pystyvät tunnistamaan ajokortin haltijan varsinkin lainvalvonnan yhteydessä. Komissio ei aio ehdottaa tämän säännöksen muuttamista.

(1) EYVL L 237, 24.8.1991.

(2004/C 78 E/0167) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2765/03**

esittäjä(t): Raffaele Lombardo (PPE-DE) ja Francesco Musotto (PPE-DE) komissiolle

(16. syyskuuta 2003)

Aihe: Tiivistettyjen rypäleen puristemehujen ja puhdistettujen tiivistettyjen rypäleen puristemehujen käyttöä koskevan asetuksen (EY) N:o 1623/2000 muuttaminen

Euroopan unionin yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) perusajatuksena on kehittää maaseutua, tukea maataloustuotantoa, monipuolistaa viljelyä ja kohottaa elintarvikkeiden laatustandardeja ja turvallisuutta.

Kuten Berliinin Eurooppa-neuvoston joulukuussa 1999 hyväksymässä Agenda 2000:ssa todetaan, yhteisön maatalouspolitiikkaa uudistettaessa on aina muistettava asetetut tavoitteet: ratkaisujen kestävyys ympäristön kannalta, maaseutualueiden taloudellinen kehittäminen ja kulttuuriperinnön sekä sosiaalisen oikeudenmukaisuuden lujittaminen.

Pian tapahtuvan laajenemisen myötä YMP:n kehitys kulkee kohti lainsäädännöllistä eriyttämistä, koska erot sosiaalisessa ja taloudellisessa kehitystasossa ovat niin suuret unionin alueen ja Keski- ja Itä-Euroopan maiden välillä.

Viinin hallintokomitea tarkasteli 8. heinäkuuta 2003 pitämässään kokouksessa mahdollisuutta muuttaa tiivistettyjen rypäleen puristemehujen ja puhdistettujen tiivistettyjen rypäleen puristemehujen käytön tukemista koskevaa asetusta (EY) N:o 1623/2000 ([1]).

Haluaisin kuulla komissiolta:

— millä tavoin aiotaan varmistaa, että kunkin Euroopan alueen maantieteelliset, taloudelliset ja sosiaaliset erityispiirteet otetaan huomioon vahvistettaessa tukitasoja tiivistettyjen rypäleen puristemehujen ja puhdistettujen tiivistettyjen rypäleen puristemehujen käytölle,

— mitä erityistoimia aiotaan toteuttaa, yhteisön perustamissopimuksen 158 artiklan mukaisesti, viinintuotannon tukemiseksi Sisiliassa, koska saarialueella tuotantokustannukset ovat korkeammat?

([1]) EYVL L 194, 31.7.2000, s. 45.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(13. lokakuuta 2003)

Parlamentin jäsenten ensimmäinen kysymys viittaa viinin yhteiseen markkinajärjestelyyn (YMJ), josta myönnetään tukia viinien alkoholipitoisuuden lisäämiseen käytettäville tiivistetyille rypäleen puristemehuille. Tukijärjestelmän käyttöönotosta vuonna 1982 lähtien tukea on eriytetty, ja tukitasot ovat määräytyneet rypäleen puristemehujen alkuperän mukaan. Pääsääntöisesti viininviljelyvyöhykkeeltä C III — johon Sisilia kuuluu — peräisin olevien rypäleen puristemehujen tukitaso on korkeampi kuin muilta viininviljelyvyöhykkeiltä peräisin olevien rypäleen puristemehujen tukitaso. Erittäin rajoitettu poikkeuslupa koskee niitä puristemehuja, jotka ovat peräisin muilta viininviljelyvyöhykkeiltä kuin C III -vyöhykkeeltä ja jotka on tuotettu tietyissä olosuhteissa.

Koska yhteistä maatalouspolitiikkaa on kyseisen tukijärjestelmän käyttöönoton jälkeen uudistettu — mihin parlamentin jäsenet kirjallisessa kysymyksessään viittaavat — komissio aikoo tutkia tukijärjestelmää perusteellisesti sen kaikilta osin.

Parlamentin jäsenten toinen kysymys viittaa taloudellista ja sosiaalista koheesiota koskevaan politiikkaan, jonka puitteissa yhteisön rakennerahastot — tässä tapauksessa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) ohjausosasto — tukevat viinialaa. Kaudella 2000—2006 viinialaa tuetaan Sisilian alueellista toimintaohjelmasta. Erityisesti viinialaa koskevia ovat toimenpiteet, joilla tuetaan investointeja maatiloilla (4.06), maataloustuotteiden jalostusta ja kaupan pitämistä (4.09) sekä laadukkaiden maataloustuotteiden kaupan pitämistä (4.13).

Tulevia toimenpiteitä koskevat päätökset tehdään yhteistyössä komission kanssa, ja erityisesti alueellisen toimintaohjelman seurantakomitea on tiiviisti mukana päätöksenteossa.

(2004/C 78 E/0168) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2769/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(16. syyskuuta 2003)

Aihe: Vaarallisten aineiden kuljetusten turvallisuusneuvojien kokeet

1. Voiko komissio vahvistaa, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa vaarallisten aineiden kuljetuksen alalla toimivilta turvallisuusneuvojilta vaaditaan ainoastaan ADR/RID-koodia (vaarallisten aineiden maantie-/rautatiekuljetukset) koskeva pätevyys ja vain sitä koskevien kokeiden läpäiseminen eikä vaarallisten aineiden kansainvälisissä merikuljetuksissa sovellettavan IMDG-koodin, vaikka he antaisivat meriteitse tapahtuvia vaarallisten aineiden kuljetuksia koskevaa neuvontaa?

2. Jos vastaus on myönteinen, onko komission näkemyksen mukaan hyväksyttävää, että vaarallisia aineita meriteitse kuljettavat organisaatiot voivat ottaa työhön vaarallisten aineiden kuljetusten turvallisuusneuvojia, joilla ei ole koulutusta tai pätevyyttä merikuljetuksissa?

3. Aikooko komissio ehdottaa tarkistuksia nykyiseen direktiiviin varmistaakseen, että vaarallisten aineiden kuljetusten turvallisuusneuvojilla on pakollinen IMDG-koodia tai vastaavaa koskeva koe?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(23. lokakuuta 2003)

ADR:n, RID:n sekä direktiivien 96/35/EY ([1]) ja 2000/18/EY ([2]) mukaan Yhdistyneen kuningaskunnan turvallisuusneuvonantajien on täytynyt saada koulutus ja läpäistä koe, ennen kuin he ovat saaneet kyseistä liikennemuotoa tai kyseisiä liikennemuotoja koskevan ammatillisen todistuksen. Edellä mainittuja direktiivejä sovelletaan vaarallisten aineiden tie-, rautatie- ja sisävesikuljetuksiin (ADN). Toisin sanoen niitä ei sovelleta merikuljetuksiin eikä siis myöskään turvallisuusneuvonantajan koulutukseen ja todistukseen.

ADR:n/RID:n/ADN:n (tai direktiivien 96/35/EY ja 2000/18/EY) mukaista turvallisuusneuvonantajaa ei ole tarpeen ulottaa merikuljetuksiin. IMDG-koodin erityissääntöjä sovelletaan vaarallisten aineiden merikuljetuksiin. Lisäksi kaikenlaisille kansainvälisille reittialuksille maailmanlaajuisesti pakollisen kansainvälisen turvallisuusjohtamissäännöstön (ISM-koodin) mukaan aluksesta vastaavan yhtiön on palkattava pätevää henkilöstöä varmistamaan, että kaikilla yhtiön tasoilla pannaan täytäntöön ja noudatetaan asianmukaisia turvallisuus- ja ympäristönsuojeluohjeita sekä aluksella että maalla tapahtuvissa toiminnoissa.

ADR:n/RID:n/ADN:n ja sen säännöllisen päivitysmekanismin soveltamisala Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomissiossa (ECE) rajoittuu selvästi vaarallisten aineiden tie-, rautatie- ja sisävesikuljetuksiin. Koska direktiivien 96/35/EY ja 2000/18/EY soveltamisala on liikennemuotojen osalta sama kuin ADR:n/RID:n/ADN:n, direktiivien muuttaminen niiden soveltamisalaa laajentamalla ei ole suositeltavaa. Sen sijaan voitaisiin harkita, pystytäänkö vaarallisten aineiden kuljetusten turvallisuusneuvonantotehtävään löytämään jonkinlainen monialainen lähestymistapa näissä neljässä liikennemuodossa: tie-, rautatie-, sisävesi- ja merikuljetuksissa.

([1]) Neuvoston direktiivi 96/35/EY, annettu 3 päivänä kesäkuuta 1996, vaarallisten aineiden maakuljetusten turvallisuusneuvonantajan nimeämisestä ja ammatillisesta pätevyydestä, EYVL L 145, 19.6.1996, s. 10-15.

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/18/EY, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2000, vaarallisten aineiden maantie-, rautatie- ja sisävesikuljetusten turvallisuusneuvonantajan tutkintoa koskevista vähimmäisvaatimuksista, EYVL L 118, 19.5.2000, s. 41-43.

(2004/C 78 E/0169) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2770/03**

esittäjä(t): Robert Evans (PSE) komissiolle

(16. syyskuuta 2003)

Aihe: Henkilövahingoista maksettavat korvaukset

Komissio on varmaankin tietoinen siitä, että henkilövahingoista maksettavissa korvauksissa voi esiintyä merkittäviä eroja yhtäläisissä tapauksissa Euroopan unionin eri jäsenvaltioissa.

Voisiko komissio kertoa, onko sillä mahdollisesti suunnitelmia ottaa käyttöön toimia, joilla tätä ongelmaa lievitetään?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(10. lokakuuta 2003)

Komissio on tehnyt joitakin erityisiä aloitteita Euroopan oikeusalueen luomisesta, jotta henkilövahinkokorvausten hakijoiden olisi helpompi saada oikeussuojaa.

Komissio on esittänyt ehdotuksen neuvoston direktiiviksi valtion maksamista korvauksista rikoksen uhreille ([1]). Ehdotetulla direktiivillä pyritään luomaan vähimmäisvaatimukset kaikille rikoksen uhreille EU:ssa ja helpottamaan korvausten saamista rajatylittävissä tapauksissa. Neuvosto ja parlamentti käsittelevät ehdotusta parhaillaan.

Komissio teki hiljattain ehdotuksen neuvoston asetukseksi sopimuksenulkoisiin velvotteisiin sovellettavasta laista ([2]). Ehdotettu asetus lähentäisi jäsenvaltioiden lainsäädäntöjä rajatylittävissä riidoissa, joissa on kyse sopimukseen perustamattomasta vastuusta. Ehdotus selkeyttää henkilövahinkokorvausten hakijan oikeudellista asemaa rajatylittävissä riidoissa ja lisää sen ennustettavuutta.

Komissio myös tukee tämän alan hankkeita, jotka syventävät keskustelua Euroopan tasolla tehtävistä toimenpiteistä ja joiden ansiosta juristit ja tavalliset kansalaiset saavat helpommin tietoa kansallisista henkilövahinkoihin liittyvistä laeista.

Komissio ei aio kuitenkaan aloittaa toimenpiteitä henkilövahinkolakien yhtenäistämiseksi yleisesti. Sellaisen aloitteen lisäarvo voidaan kyseenalaistaa, ja on epäselvää, onko sille EY:n perustamissopimuksessa oikeusperustaa. Sitä paitsi jäsenvaltiot näyttävät eroavan eniten siinä, kuinka tuomioistuimet arvioivat ja korvaavat eri vahingot, etenkin kun on kyseessä muut kuin rahalliset vahingot. Tämä ilmentää muun muassa jäsenvaltioiden sosioekonomisia eroja. Minkäänlaisten yleiseurooppalaisten tariffien luominen ei ole mahdollista näiden erojen poistamiseksi.

([1]) EUVL C 45 E, 25.2.2003.
([2]) KOM(2003) 427 lopullinen.

(2004/C 78 E/0170) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2776/03**

esittäjä(t): Hans Kronberger (NI) komissiolle

(11. syyskuuta 2003)

Aihe: Euroopan unionin uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin 2001/77/EY tavoitteiden ja vesipuitedirektiivin täytäntöönpanon välinen ristiriita Itävallassa

Pienet vesivoimalaitokset tuottavat kahdeksan prosenttia Itävallassa kulutettavasta sähköstä, ja niillä on ratkaiseva merkitys maan energianhuollossa. Sähkön tuotanto pienvesivoimalaitoksissa on edullista ja ympäristöystävällistä, sillä siitä ei aiheudu haitallisia päästöjä eikä tuotanto kuluta mitään raaka-aineita. Pienvesivoimalaitoksien käyttö sähköntuotantoon edistää näin ollen merkittävästi sekä Kioton sopimuksessa että uusiutuvia energialähteitä koskevassa direktiivissä 2001/77/EY ([1]) vahvistettujen tavoitteiden saavuttamista.

Yhteisön vesipolitiikan puitteista annettu direktiivi rajoittaa merkittävästi pienten vesivoimalaitosten toimintaa Itävallassa ja jarruttaa alan laajenemista ja investointeja. Vesipuitedirektiivi ja sen jäännösvesiä koskevat uudet säännökset heikentävät pienvesivoimalaitosten toimintaedellytyksiä. Periaatteellinen oikeus veden liikevoiman hyödyntämiseen poistuu direktiivin myötä, joten vesiä koskevia oikeuksia voidaan rajoittaa milloin tahansa. Voimalaitosten ylläpitäjillä ei myöskään ole mahdollisuutta olla mukana päättämässä kansallisista vesistöjä koskevista suunnitelmista ja puolustaa näin oikeuksiaan.

Kysyn komissiolta:

1. Onko komissio samaa mieltä siitä, että yhteisön vesipolitiikan puitteista annetun direktiivin täytäntöönpano hankaloittaa merkittävästi sekä Kioton sopimuksessa että uusiutuvia energialähteitä koskevassa direktiivissä vahvistettujen tavoitteiden saavuttamista Itävallassa?

2. Onko komissio samaa mieltä siitä, että tapauksissa, joissa vesipuitedirektiivin ja uusiutuvista energialähteistä annetun direktiivin säännökset ovat ristiriidassa keskenään, on otettava huomioon yleinen etu? Katsooko komissio, että ilmastonsuojelu ja uusiutuvien energiamuotojen tukeminen on tietyin edellytyksin asetettava hyväksi tai erittäin hyväksi luokiteltavan vesien tilan edelle?

3. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä päätöksenteon mahdollistamiseksi tapauksissa, joissa vesipuitedirektiivin ja uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin säännökset ovat ristiriidassa keskenään?

4. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä poistaakseen edellä kuvatut ristiriidat lainsäädännöstä?

5. Tietääkö komissio, mitä asiaa koskevia säännöksiä muissa jäsenvaltioissa on annettu?

([1]) EYVL L 11, 16.1.2001, s. 14.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(16. lokakuuta 2003)

1. Komissio ei ole samaa mieltä arvoisan parlamentin jäsenen kanssa siitä, että yhteisön vesipolitiikan puitteista annetun direktiivin ([1]) täytäntöönpano hankaloittaa sekä Kioton sopimuksessa että uusiutuvia energialähteitä koskevassa direktiivissä ([2]) vahvistettujen tavoitteiden saavuttamista Itävallassa. Kun yhteisön vesipolitiikan puitteista annettu direktiivi pannaan täytäntöön, kaikkien toimialojen vaikutukset, sähköala mukaan luettuna, sisällytetään direktiivin tavoitteisiin/arviointiin. Komissio uskoo, että pienvesivoimalaitosten avulla voidaan edelleen edistää Kioton sopimuksessa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamista, mikäli laitosten toiminnassa otetaan vesipuitedirektiivi ([2]) täysin huomioon.

2. Komissio ei kuitenkaan ole samaa mieltä siitä, että pienvesivoimalaitoksista koituu ympäristölle poikkeuksetta pelkkää hyötyä. Vaikka on selvää, että tämänkaltaiset voimalaitokset eivät energiaa tuottaessaan aiheuta kasvihuonekaasupäästöjä, niillä voi olla huomattavia vaikutuksia ympäristön ekologiaan: jokien virtaama pienenee, pato muodostaa ylitsepääsemättömän esteen kutemaan nouseville kaloille, jokien lähistöllä sijaitsevien pohjavesikerrosten uusiutuminen häiriintyy jne. Useimmissa tapauksissa näiden haitallisten vaikutusten korjaamiseksi löydetään kuitenkin ratkaisu. Komissio on sitä mieltä, että ympäristönäkökohtia ei voida asettaa tärkeysjärjestykseen. Avoimen toimintatavan takia on olennaista, että pienvesivoimahankkeista ympäristölle koituvat hyödyt ja haitat arvioidaan ja että niitä verrataan vesipuitedirektiivissä selkeästi asetettuihin tavoitteisiin hankkeen kokonaisvaltaiset vaikutukset samalla huomioon ottaen. Tämä on otettava huomioon vesipiirin hoitosuunnitelmia laadittaessa. Komissio tulee myös valvomaan edellä mainittua seikkaa.

3. Yhteisön vesipolitiikan puitteista annetussa direktiivissä määrätään jäsenvaltioille oikeudellisesti sitova velvoite kannustaa kaikkien osapuolten (tarvittaessa myös sähköteollisuuden) aktiivista osallistumista vesipiirin hoitosuunnitelmien laatimiseen, tarkistamiseen ja päivittämiseen Lisäksi osapuolilla on direktiivin mukaan laillinen oikeus tutustua kaikkiin asiaan liittyviin asiakirjoihin, myös tausta-asiakirjoihin ja -tietoihin. Vesipuitedirektiivillä ei näin ollen poisteta itävaltalaisten vesivoimantuottajien oikeutta tulla kuulluksi. Päin vastoin, direktiivillä laajennetaan heidän osallistumisoikeuttaan ja varmistetaan päätöksentekomenettelyn avoimuus ja tasapuolisuus.

Vesipuitedirektiivin täytäntöönpano toteutetaan laajan yhteistyöohjelman avulla. Tähän yhteistyöhön osallistuvat Euroopan komissio, jäsenvaltiot, erilaiset sidosryhmät ja hallituksista riippumattomat järjestöt. Sähköteollisuus osallistuu tähän yhteistyöhön sähköalan eurooppalaisen yhteistyöorganisaation

Eurelectricin kautta. Tätä Euroopan tasolla tapahtuvaa yhteistyötä täydennetään kansallisella ja alueellisella tasolla toteutettavalla yhteistyöllä. Itävallan sähköteollisuus osallistuu Itävallan ministeriön täytäntöönpanotoimiin. Sähköteollisuuden edustajat osallistuivat muun muassa yhdessä Itävallan sähköoperaattoriyhdistyksen kanssa kesäkuussa 2002 toteutetun työpajan toimintaan. Hankkeeseen osallistuivat ja sitä tukivat myös komissio ja Itävallan asianomainen ministeriö.

4. Euroopan unioni ja sen kaikki jäsenvaltiot ratifioivat Kioton pöytäkirjan 31. toukokuuta 2002. Itävalta on yhteisön taakanjakosopimuksen mukaisesti sitoutunut vähentämään kasvihuonekaasujen päästöjä vuoteen 2012 mennessä 13 prosenttia vuoden 1990 päästöihin verrattuna.

5. Komissio katsoo näin ollen, että uusiutuvia energialähteitä koskeva direktiivi 2001/77/EY ja yhteisön vesipolitiikan puitteista annettu direktiivi eivät ole keskenään ristiriidassa. Kaikki sidosryhmät, sähköteollisuus mukaan luettuna, osallistuvat laajasti täytäntöönpanotoimiin. Kun otetaan huomioon vesipuitedirektiivin täytäntöönpanoa koskevat määräajat (taloudellisen ja ympäristöä koskevan analyysin toteuttaminen joulukuuhun 2004 mennessä, vesipiirin hoitosuunnitelmien laatiminen joulukuuhun 2010 mennessä), komissio ei vielä ole tietoinen siitä, onko jäsenvaltioiden antamia direktiivin täytäntöönpanoa koskevia yksityiskohtaisia säännöksiä jo saatavilla. Komissio on kuitenkin tietoinen Saksan liittovaltion ympäristöviraston (Umweltbundesamt) ([3]) tilaamasta ja julkaisemasta arviosta, jossa käsitellään pienten vesivoimaloiden ympäristövaikutuksia.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23. lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/77/EY, annettu 27 päivänä syyskuuta 2001, sähköntuotannon edistämisestä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön sisämarkkinoilla (EYVL L 283, 27.10.2001).

([3]) Saksan liittovaltion ympäristövirasto (Umweltbundesamt): Vesivoimalaitokset uusiutuvina energialähteinä — oikeudelliset ja ekologiset näkökohdat (Wasserkraftanlagen als erneuerbare Energiequelle — rechtliche und ökologische Aspekte), UBA-Texte 1/01, ISSN 0722-186X, Berlin 2001.

(2004/C 78 E/0171) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2782/03**

esittäjä(t): Torben Lund (PSE) komissiolle

(11. syyskuuta 2003)

Aihe: YVA-selvitys ja elinympäristödirektiivi

Kesäkuussa 2003 komissio julkaisi kertomuksen, jossa se käsittelee tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arviointeja (YVA). Komissio toteaa kertomuksessaan, että nykyisten YVA-selvitysten valvonta on lähes olematonta, että YVA-selvityksiä ei oteta riittävästi huomioon päätöksentekoprosessissa ja että kansalaisten huomautukset on otettava huomioon.

Vuoden 2003 lopulla tanskalaisen Vejlen kunnan on määrä tehdä päätös koko Svinholtin alueen luontoon ja ympäristöön kielteisesti vaikuttavan moottoriliikennetien rakentamisesta. Mahdollista päätöstä varten on toteutettu varsin rajoitettu YVA-selvitys (Ødsted—Ny Højen—Vinding-moottoriliikennetien tekninen YVA-selvitys, elokuu 2003), joka lisäksi monien kansalaisten mielestä on täynnä virheitä.

Voiko komissio edellä mainitun perusteella selvittää, täyttääkö edellä mainittu YVA-selvitys kaikki asianmukaiset vaatimukset, onko menettelyssä noudatettu Århusin yleissopimusta koskevien direktiivien vaatimuksia ja voiko tiehanke komission mielestä täyttää elinympäristödirektiivin vaatimukset? Voiko komissio myös ilmoittaa, voidaanko edellä mainitun kaltainen hanke käynnistää ennen kuin asianmukaiset arvioinnit on toteutettu, ennen kuin useat komissiolle ja muille tahoille tehdyt valitukset on käsitelty ja ennen kuin niistä on tehty asianmukaiset päätökset?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(14. lokakuuta 2003)

Äskettäisessä ympäristövaikutusten arviointia koskevan direktiivin (YVA-direktiivin) [1] täytäntöönpanoa ja tehokkuutta arvioivassa kertomuksessa todettiin direktiivin täytäntöönpanossa esiintyvän puutteita. Tässä yhteydessä on kuitenkin huomautettava, että kertomuksessa käsitellään myös aloja, kuten valvontaa, jotka eivät kuulu YVA-direktiivin soveltamisalaan.

Ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 2 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennen luvan myöntämistä arvioidaan niiden hankkeiden vaikutukset, joilla etenkin laatunsa, kokonsa tai sijaintinsa vuoksi todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia. Direktiivin 6 artiklassa määrätään sekä viranomaisten että yleisön kuulemisesta [2]. 8 artiklan mukaisesti kuulemisten tulokset sekä YVA-menettelyn aikana saadut tiedot on otettava huomioon lupamenettelyssä. Lisäksi luontotyyppidirektiivin [3] 6 artiklan 3 kohdassa säädetään, että toimivaltaiset kansalliset viranomaiset antavat hyväksyntänsä suunnitelmalle tai hankkeelle vasta varmistuttuaan siitä, että suunnitelma tai hanke ei vaikuta kyseisen alueen koskemattomuuteen. Jos hankkeella on huomattavia vaikutuksia alueeseen, sen toteuttamiseen voidaan myöntää lupa vain vaihtoehtoisten ratkaisujen puuttuessa ja yleisen edun kannalta pakottavista syistä, ja mikäli kaikki tarvittavat korvaavat toimenpiteet toteutetaan.

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksestä käy ilmi, että kyseiselle hankkeelle ei vielä ole myönnetty lupaa. Näin ollen kansallisten viranomaisten velvollisuutena on tässä vaiheessa varmistaa, että YVA-direktiiviä ja luontotyyppidirektiiviä sovelletaan tehokkaasti, ennen kuin hankkeelle voidaan myöntää lupa.

Komissio on aiemmin saamansa Natura-kohteelle aiheutuvia vaikutuksia koskevan kantelun johdosta lähettänyt Tanskan viranomaisille asiaa koskevan tietopyynnön. Komission tarkoituksena on varmistaa luontotyyppidirektiivin vaatimusten huomioiminen tässä kyseisessä tapauksessa.

Komissio ei epäröi aloittaa EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaista rikkomismenettelyä, mikäli se katsoo, ettei Tanska ole noudattanut yhteisön lainsäädännön soveltamista koskevaa velvoitettaan.

---

(1) Neuvoston direktiivi 85/337/ETY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 1985, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista (EYVL L 175, 5.7.1985), sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 97/11/EY, annettu 3 päivänä maaliskuuta 1997 (EYVL L 73, 14.3.1997).

(2) YVA-direktiiviä muutettiin äskettäin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/35/EY, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, yleisön osallistumisesta tiettyjen ympäristöä koskevien suunnitelmien ja ohjelmien laatimiseen sekä neuvoston direktiivien 85/337/ETY ja 96/61/EY muuttamisesta yleisön osallistumisen sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeuden osalta (EUVL L 156, 25.6.2003). Muutoksella on tarkoitus varmistaa, että YVA-direktiivi on täysin yhdenmukainen Århusin yleissopimuksen määräysten kanssa. Jäsenvaltioiden on pantava muutettu direktiivi täytäntöön 25. kesäkuuta 2005 mennessä. Myös tällä hetkellä sovellettavassa YVA-direktiivissä määrätään julkisesta kuulemisesta.

(3) Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992).

(2004/C 78 E/0172) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2788/03**

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(19. syyskuuta 2003)

Aihe: Turpeen käyttö sähköntuotannossa

Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön edistämisestä sisämarkkinoilla annettuun direktiiviin 2001/77/EY [1] sisältyvässä 2 artiklassa turvetta ei mainita uusiutuvien energialähteiden joukossa.

Aiemmin tänä vuonna Ruotsin parlamentti päätti, että turve on lisättävä niiden energialähteiden joukkoon, jotka ovat oikeutettuja vihreisiin todistuksiin. Vihreillä todistuksilla arvioidaan uusiutuvista lähteistä tuotettua energiaa koskevaa edistymistä EU:ssa.

Turpeen käyttö puutarhoissa ja energiatuotannossa on johtanut siihen, että turvesuot kuuluvat nykyisin Euroopan uhanalaisimpien luontotyyppien joukkoon.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta turve ei saisi oikeutusta vihreisiin todistuksiin Ruotsissa?

(1) EYVL L 283, 27.10.2001, s. 33.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(23. lokakuuta 2003)

Komissio myöntää, ettei turvetta pidetä uusiutuvana energialähteenä sähköntuotannon edistämisestä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön sisämarkkinoilla 27 päivänä syyskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/77/EY 2 artiklassa olevan määritelmän mukaan.

Näin ollen turpeesta tuotetulla sähköllä ei voida edistää Ruotsissa direktiivissä määritellyn tavoitteen saavuttamista. Jäsenvaltio ei myöskään voi antaa alkuperätakuuta turpeesta tuotetulle sähkölle direktiivin nojalla.

Direktiivin 3 ja 6 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on julkaistava viimeistään 27 päivänä lokakuuta 2003 kertomus, joka sisältää arvion kansallisten tavoitteiden saavuttamisesta, sekä kertomus sovellettavan lainsäädännön arvioinnista.

Komissio ei ole vielä saanut näitä kertomuksia. Jos Ruotsin kertomuksista käy ilmi, ettei kansallinen lainsäädäntö ole direktiivin 2001/77/EY mukaista, komissio ryhtyy Ruotsin viranomaisten osalta tarvittaviin toimiin.

Direktiivillä 2001/77/EY ei estetä jäsenvaltiota käyttämästä turvetta sähköntuotannossa eikä perustamasta todistusjärjestelmää tietynlaiselle sähkölle. Jos tällaiseen todistusjärjestelmään sisältyy taloudellista tukea, järjestelmän on oltava yhteisön valtiontukisääntöjen mukainen. Turpeen käytön sähköntuotannossa on oltava myös luonnonsuojelua koskevien yhteisön direktiivien, kuten luontodirektiivin (luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/43/ETY (1)), mukaista. Komissio ryhtyy toimiin myös, jos jäsenvaltio ei noudata näitä säädöksiä.

(1) EYVL L 206, 22.7.1992.

(2004/C 78 E/0173) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2802/03**

esittäjä(t): Pedro Marset Campos (GUE/NGL) komissiolle

(19. syyskuuta 2003)

Aihe: Ranskan ja Saksan määräämät erityismaksut tavaroiden maantiekuljetuksille

Ranskan ja Saksan viranomaiset ovat ilmoittaneet tulevasta erityismaksusta, joka koskee maiden moottoriteillä liikennöiviä kuorma-autoja. Tämä saattaa aiheuttaa oikeutetusti huolestuneisuutta Murcian alueella Espanjassa erityisesti maatalousalalla, sillä maksu voi vaikuttaa kielteisesti Murciassa tuotettujen, EU:n eri maihin vietävien hedelmien ja vihannesten kuljetuksiin.

1. Onko komissio tietoinen tästä tilanteesta?

2. Eikö komissio katso, että on syytä vaatia, että tätä toimenpidettä ei toteuteta, koska kyseinen maksu on syrjivä ja vahingollinen?

3. Katsooko komissio, että kyseisillä Ranskan ja Saksan toimilla saatetaan loukata tavaroiden liikkumisen ja kuljetuksen vapautta EU:ssa?

4. Eikö komissio katso, että jos kyseiset toimenpiteet toteutetaan, ne olisivat haitallisimpia Euroopan syrjäisimmille alueille kuten Murcialle, joka kuuluu yhä tavoite 1 -alueeseen? Eikö kyseinen toimenpide merkitse, että joitakin alueita syrjitään räikeästi toisiin verrattuina?

5. Eikö komissio katso, että euroalueella vallitsevan taantuman aikana kyseiset toimenpiteet haittaavat talouden uudelleen aktivoimista erittäin tärkeällä tavaroiden maantiekuljetusten alalla?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(31. lokakuuta 2003)

Jäsenvaltioilla on oikeus jatkaa vähintään 12 tonnia painavia kuorma-autoja koskevien tietullien ja käyttäjämaksujen kantamista tai ottaa ne käyttöön, jos maksut ovat verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä 17. kesäkuuta 1999 annetun parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/62/EY ([1]) säännösten mukaisia.

Niin kauan kuin jäsenvaltiot täyttävät erityisesti syrjimättömyyttä, liikenteen sujuvuutta ja asianomaisen infrastruktuuriverkon rakennus-, käyttö- ja kehittämiskustannuksiin liittyviä asianmukaisia tullimääriä koskevat direktiivin vaatimukset, jäsenvaltiot toimivat yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

Saksan osalta komissio tutkii edelleen suunniteltua tietullijärjestelmää. Komission on arvioitava, täyttääkö käyttöön otettavaksi ilmoitettu toimenpide, joka sisältää raskaan tavaraliikenteen ajoneuvoilta kannettavat etäisyyteen perustuvat moottoritien käyttäjämaksut ja Saksasta ostettavaan polttoaineeseen perustuvan palautusjärjestelmän, yhteismarkkinajärjestelmän vaatimukset ja onko se kokonaisuudessaan asianomaisen yhteisön lainsäädännön mukainen. Koska ilmoitetun toimenpiteen suhteen on esitetty epäilyjä, komissio päätti 23. heinäkuuta 2003 aloittaa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohtaan perustuvan muodollisen tutkimusmenettelyn antaakseen Saksalle ja muille asianosaisille mahdollisuuden esittää huomautuksia. Päätöksestä laadittu tiivistelmä, jossa esitetään lyhyesti kaikki asiaan vaikuttavat tosiasiat ja oikeudelliset kysymykset, on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä 27. elokuuta 2003 ([2]). Komission tavoitteena on varmistaa, ettei tavaroiden vapaan liikkumisen periaatetta loukata ja että järjestelmä on täysin syrjimättömyyden periaatteen mukainen.

Ranskassa ei ole juuri nyt suunnitteilla muutoksia, mutta jos suunnitelmia tehdään, komissio tutkii asiaa varmistaakseen näiden samojen periaatteiden noudattamisen.

([1]) EYVL L 187, 20.7.1999.
([2]) EUVL C 202, 27.8.2003.

(2004/C 78 E/0174) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2805/03**

esittäjä(t): Avril Doyle (PPE-DE) komissiolle

(19. syyskuuta 2003)

Aihe: Aurinkoenergia

Voiko komissio kertoa, onko olemassa yhteisiä rahastoja yksityisten asuintalojen muuttamiseksi aurinkoenergiaa käyttäviksi?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(27. lokakuuta 2003)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että kuudennen tutkimuksen ja teknologian kehittämisen puiteohjelman (2003—2006) ensisijaisella aihealueella "Kestävä kehitys, globaalimuutos ja ekosysteemit" komissiolla on toimi, jossa hyödynnetään aurinkoenergiaa sähkön- ja lämmöntuotannossa.

Tämän toimen lyhyen ja keskipitkän aikavälin osassa tuetaan hankkeita, joilla pyritään vähentämään uusiutuvia energialähteitä koskevien tekniikoiden kustannuksia ja sisällyttämään ne laajasti paikallisyhteisöihin. Yksityisten asuintalojen muuttamiseen aurinkoenergiaa käyttäviksi voidaan myöntää yhteisiä varoja vain, jos toimi sisältyy sellaiseen suureen hankkeeseen, johon sisältyy tutkimukseen liittyvää ja teknologista innovointia ja jolla on selkeä eurooppalainen ulottuvuus.

(2004/C 78 E/0175) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2809/03**

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(19. syyskuuta 2003)

Aihe: Kalatalouden innovatiivisiin toimiin liittyvä ehdotuspyyntö 2003/C 115/08

Komissio julkaisi 15. toukokuuta 2003 Euroopan unionin virallisessa lehdessä [1] viitteellä 2003/C 115/08 kilpailukutsun, joka koskee kalatalouden innovatiivisiin toimiin liittyvää ehdotuspyyntöä.

Edellä mainitusta kutsusta on jätetty pois ensisijaisen tärkeitä kilpailua koskevia seikkoja, nimittäin tiedot päätöksenteosta ja tulosten ilmoittamisesta kilpailuun osallistuneille.

Milloin komissio aikoo korjata tämän puutteet?

Milloin ja miten voin saada käyttööni hyväksyttyjä hankkeita koskevan luettelon?

[1] EUVL C 115, 15.5.2003.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(9. lokakuuta 2003)

Mainitun ehdotuspyynnön kohdassa 2.3 kappaleessa Hankkeen kesto ja tukikausi sanotaan: ”Valintamenettelyn arvioitu sulkemispäivä on 15. lokakuuta 2003. Hankkeiden arvioitu aloittamispäivä on 1. joulukuuta 2003”. Tämän ohjeellisen aikataulun mukaan ehdotusten valintamenettely saadaan siis päätökseen ennen vuoden 2003 loppua, jolloin ehdotusten tekijöille ilmoitetaan suoraan kirjeitse, onko ehdotus hyväksytty.

Kun tuensaajat ovat hyväksyneet tuen allekirjoittamalla avustussopimuksensa, komissio julkaisee listan hankkeista ja tuensaajista sekä myönnettyjen tukien määristä.

(2004/C 78 E/0176) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2810/03**

esittäjä(t): Ari Vatanen (PPE-DE) komissiolle

(17. syyskuuta 2003)

Aihe: Nykyistä pitempien yhdistelmärekkojen salliminen Euroopassa

Suomen ja Ruotsin alueella on sallittua käyttää 25,25-metrisiä ajoneuvoja. Niiden käyttö on osoittautunut erittäin tehokkaaksi ja turvalliseksi.

Pitkillä rekoilla on monia etuja:

— pienempi polttoaineenkulutus

— vähemmän päästöjä tonnikilometriä kohden

— pienempi tilantarve teillä

— vähäisempi tieverkon kuluminen

— alhaisemmat kuljetuskustannukset ja samalla edullisemmat kuluttajahinnat.

Ruotsin tievirasto (Vägverket) on lisäksi tehnyt nk. EXTRA-hankkeen yhteydessä tutkimuksen, jonka mukaan pitkät rekat tekevät tarpeettomiksi noin kolmanneksen kuljetuksista ja vähentävät kokonaiskustannuksia 23 %.

EU:ssa sallitaan jo nyt moduuliratkaisut (moottoriajoneuvo yhdistetään kahteen moduuliin, jotka ovat pituudeltaan 13,6 metriä ja 7,82 metriä). Sisämarkkinoiden entistä paremman toiminnan kannalta olisi kuitenkin loogista sallia Suomessa ja Ruotsissa käytettävien ajoneuvotyyppien käyttö koko EU:ssa. Luonnollisesti voi olla teitä, joilla tällaisten pitkien yhdistelmien käyttö osoittautuisi hankalaksi, mutta tämän ei kuitenkaan pitäisi estää niiden käyttämistä muualla tieverkossa.

1. Onko komissio samaa mieltä eduista, joita Suomessa ja Ruotsissa käytettävät rekkapituudet tuovat mukanaan, sekä nykyjärjestelmän aiheuttamasta markkinoiden tehottomuudesta?

2. Jos on, miten ja milloin komissio aikoo toimia sen takaamiseksi, että nämä edut ulotetaan myös muualle Euroopan unioniin?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(10. lokakuuta 2003)

Komissio on tietoinen siitä, että pitkien ajoneuvojen käytöllä voitaisiin tehostaa tavaraliikennettä. Vaikka yhdistelmäajoneuvojen käyttö on sallittua unionin alueella, jäsenvaltiot eivät ole käyttäneet tätä mahdollisuutta — muutamia Alankomaissa tehtyjä kokeiluja lukuun ottamatta. Syynä tähän voi olla se, ettei vielä tiedetä, miten tällaisten ajoneuvojen käyttö vaikuttaa liikenneturvallisuuteen erilaisissa liikenne- ja tieolosuhteissa tai miten niiden käyttö vaikuttaisi tavaraliikenteen jakautumiseen eri liikennemuotojen välillä.

Komissio aikoo järjestää vuoden 2004 alussa kokouksen, jossa on tarkoitus pohtia yhdessä ajoneuvojen mittoihin ja painoihin perehtyneiden jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kanssa, onko yhteisön asiaa koskevaan lainsäädäntöön tarpeen tehdä muutoksia.

(2004/C 78 E/0177) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2811/03**

esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) komissiolle

(18. syyskuuta 2003)

Aihe: Mauritanian kalavesien tilanne

Tiedonannossaan yhdennetystä toimintakehyksestä kolmansien maiden kanssa tehtäviä kalastuskumppanuussopimuksia varten [1] ja vihreässä kirjassaan YKP:n uudistamisesta komissio tähdentää kehitysyhteistyötä, joka näihin kansainvälisiin kalastussopimuksiin on sisällyttävä.

Tämä kehitysyhteistyö ei voi merkitä, että kalastussopimukset saatetaan epätasapainoon siten, että taloudellinen korvaus olisi paljon suurempi kuin pyyntimahdollisuuksien arvo. Yhteisön ja eurooppalaisten yritysten olisi välitettävä kehitysmaille tekniikkaa ja tietoa siten, että näiden maiden kalavarat tulisivat arvokkaammiksi. Tämä edellyttää, että kolmannet maat järjestävät asianmukaisesti kalavarojen pyynnin, jotta myös niiden laivastot harjoittaisivat kestävää kalastusta.

Parhaillaan kuitenkin tärkeimmän sopimuksen, joka on tehty Mauritanian kanssa, täytäntöönpanon yhteydessä todellinen kehitysyhteistyö ei toteudu kalastuksessa, eikä komissio aseta Mauritanian hallitukselle ehdoksi sitä, että sen olisi hoidettava kalavaroja järjestelmällisesti ja kestävästi. Tämän vuoksi yhteisön laivasto ei pysty pyytämään sopimuksessa vahvistettuja kiintiöitä, minkä vuoksi pyyntitoiminta ei ole kannattavaa yhteisön yrityksille. Yritysten on maksettava korkea korvaus vain todetakseen, että varoja ei ole riittävästi, koska Mauritania ei ole hoitanut niitä kestävästi.

Mustekalaa lähellä rantaa merroilla kalastavien veneiden, kanoottien ja muiden alusten määrä lisääntyy kutupaikoilla. Lukuisat kiinalaiset alukset kalastavat Mauritanian lipun alla tai vilpillisten yhteisyritysten nimissä kestävän kalastuksen olennaisimpia periaatteita kunnioittamatta. Pelagisien lajien pyynnille luvan saaneet 15 hollantilaista supertroolaria käyttää valtavia verkkoja, jotka ulottuvat pinnasta pohjaan ja imaisevat mukaansa kaiken. Pienimuotoista kalastusta harjoittava laivasto aiheuttaa tuhoa kutualueilla kuluttaen näin varat loppuun samanaikaisesti, kun teollinen laivasto noudattaa kestävää kalastusta koskevia vaatimuksia.

Onko komissio tietoinen tästä? Onko komissio tuonut julki Mauritanian hallitukselle, että se on huolissaan kalavesien heikentymisestä? Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä toimiakseen yhteistyössä Mauritanian viranomaisten kanssa kalavarojen vastuullisen hoidon hyväksi?

(1) KOM(2002) 637 lopullinen.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(23. lokakuuta 2003)

Tiedonannossaan yhdennetystä toimintakehyksestä kolmansien maiden kanssa tehtäviä kalastuskumppanuussopimuksia varten (1) komissio muistutti tarpeesta varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) ja muiden yhteisön politiikkojen kansainvälisten näkökohtien välinen johdonmukaisuus. Samaisessa tiedonannossa komissio muistuttaa, että YKP:n ulkoiselta kannalta ensisijainen tavoite on ennen kaikkea voida puolustaa EU:n kalastusalan oikeutettuja tavoitteita ja etsiä uusia yhteenliittymiä kansainvälisellä tasolla ja uusia yhteistyökumppanuuksia — kumppanuussopimusten kautta — rannikolla sijaitsevien kehitysmaiden kanssa. Näitä sopimuksia tulee tulevaisuudessa pitää yhteisön panoksena toteuttaa — poliittisen vuoropuhelun välityksellä asianomaisen kolmannen maan tai maiden kanssa — kestävää ja vastuullista kalastusta kansainvälisellä tasolla.

Kuten parlamentin jäsen aivan oikein painottaa, yhteisön rahoitusosuuden tuleekin kyseisten sopimusten puitteissa perustua yhdessä rannikkovaltion kanssa tehtävään tarvearviointiin, jotta valtion lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä tapahtuva kalastus olisi kestävää ja vastuullista ja jotta myös yhteisön toimijat voivat harjoittaa kalastusta näillä vesillä.

Parlamentin jäsenen mainitsema Mauritanian kanssa tehty sopimus allekirjoitettiin vuonna 1988 ja sitä jatkettiin viimeksi vuonna 2001. Kyseinen sopimus tehtiin siis ennen edellä mainittua tiedonantoa ja YKP:n uudistusta. Kuitenkin myös Mauritanian kanssa tehdyssä sopimuksessa säädetään vastuullisesta kalastuksesta ja määritellään sitä varten joukko yhteisön tuella rahoitettavia toimenpiteitä, joita ovat kalastustoiminnan hallinta, suojelu ja valvonta sekä paikallisen pienimuotoisen kalastuksen kehittäminen. Tätä ei kuitenkaan tarkasti ottaen voida pitää todellisena poliittisena vuoropuheluna kalastuskumppanuussopimuksia koskevan tiedonannon mielessä siitä syystä, että nykyisen sopimuksen määräyksissä ei mainita mitään neuvoa-antavaa päätöksentekomekanismia.

Mitä tulee kalavaroihin kohdistuvaan paineeseen Mauritanian lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä, kysymys on ollut esillä useaan otteeseen viime kuukausien aikana, etenkin asiantuntijoiden neuvotteluissa Mauritaniassa kesäkuussa 2003. Lokakuussa 2003 asiantuntijat vahvistivatkin pääjalkaisten kannan heikkenemisen painottaen kuitenkin, että muiden kantojen kunto on hyvä. Komissiolle on kuitenkin juuri ilmoitettu jäsenvaltioiden alusten tekemistä mustekalojen pyyntiä koskevista toistuvista rikkomuksista. Rikkomukset vaarantavat mustekalakannan ja sen uusiutumisen.

Parlamentin jäsenen mainitsemassa yhteydessä ei ole sopivaa puhua ”kiintiöistä”, sillä sopimuksessa säädetään ainoastaan pääsyoikeuksista, eikä Mauritanian hallitus, joka päättää täysivaltaisesti alan asioista, anna yksinoikeutta EU:n jäsenvaltioiden aluksille.

Kuten parlamentin jäsen, myös komissio on tietoinen kalavarojen kestävän hallinnan tärkeydestä Mauritanian lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä. Komissio aikookin ottaa huolenaiheet käsiteltäviksi joulukuussa 2003 pidettävässä EY:n ja Mauritanian sekakomitean kokouksessa, jotta niihin voidaan tulevaisuudessa paremmin vastata.

(1) KOM(2002) 637 lopullinen.

(2004/C 78 E/0178) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2812/03**

esittäjä(t): Bernd Lange (PSE) komissiolle

(19. syyskuuta 2003)

Aihe: Ajokorttidirektiivin tarkistaminen: ajolupa kevytmoottoripyörälle

Komission vuoden 2003 työohjelmaan sisältyy ehdotus ajokorttidirektiivin tarkistamiseksi.

Aikooko komissio kyseisen tarkistamisen yhteydessä mahdollistaa sen, että B-luokan ajoluvan hankkivat saisivat automaattisesti ja ilman eri koetta A1-luokan ajoluvan, joka koskee moottoripyöriä, joiden suurin sallittu kuutiotilavuus on 125 ccm ja suurin sallittu teho 11 kW (kevytmoottoripyörät)?

Saksan liittotasavallassa saivat ennen 1. huhtikuuta 1980 3-luokan ajokortin (vastaa nykyistä B-luokkaa) hankkineet samalla luvan ajaa A1-luokan kevytmoottoripyörää; tällä järjestelyllä luotiin todellinen liikkumisvaihtoehto.

Eikö vastaavaa järjestelyä voitaisi ottaa käyttöön koko yhteisössä?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(15. lokakuuta 2003)

Neuvoston direktiivillä 91/439/ETY ([1]) säädetään, että jäsenvaltiot voivat sallia alueellaan kevyiden moottoripyörien kuljettamisen autojen B-luokan ajoluvalla. Tämä on mahdollista Espanjassa, Ranskassa, Italiassa ja Itävallassa tietyin Espanjaa, Ranskaa ja Itävaltaa ([2]) koskevin varauksin. On tarkennettava, että Saksan tilanteessa kyse ei ole ajokorttidirektiivin mukaisesta vastaavuudesta, vaan vanhasta erityisoikeudesta, joka vahvistettiin päätöksellä 2000/275/EY ([3]).

Komissio ei aio esittää asiaa koskevia muutosehdotuksia.

([1]) Neuvoston direktiivi 91/439/ETY, annettu 29. heinäkuuta 1991, yhteisön ajokortista (EYVL L 237, 24.8.1991).
([2]) Komission tulkitseva tiedonanto ajokorteista (EYVL C 77, 28.3.2002).
([3]) Komission päätös 2000/275/EY, tehty 21. maaliskuuta 2000 tiettyjen ajokorttiluokkien välisistä vastaavuuksista (EYVL L 91, 12.4.2000).

(2004/C 78 E/0179) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2813/03**

esittäjä(t): Bernd Lange (PSE) komissiolle

(19. syyskuuta 2003)

Aihe: Ajokorttidirektiivin tarkistaminen: näkökykyä koskevat vaatimukset

Komission vuoden 2003 työohjelmaan sisältyy ajokorttidirektiivin tarkistaminen.

Onko kyseisen tarkistamisen yhteydessä tarkoitus luoda näkökykyvaatimuksia koskevat yhdenmukaiset säännökset?

Aiotaanko näkövammaisille sallia keinomykiö- ja laserleikkaushoitoon turvautuminen, jotta myös he voisivat täyttää näkökykyä koskevat vaatimukset?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(15. lokakuuta 2003)

Komissio ei aio ehdottaa aihetta koskevia muutoksia ja pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan komission, jotka on annettu Christopher Huhnen esittämiin kirjallisiin kysymyksiin E-1231/03 ([1]), E-2568/03 ([2]) ja E-2569/03 ([3]).

([1]) EUVL C 58 E, 6.3.2004, s. 52.
([2]) EUVL C 58 E, 6.3.2004, s. 181.
([3]) Katso sivu 129.

(2004/C 78 E/0180) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2823/03**

esittäjä(t): Françoise Grossetête (PPE-DE) komissiolle

(18. syyskuuta 2003)

Aihe: Direktiivin 90/435/ETY liite

SAS-yhtiöiden (Société par Actions Simplifiées) saavuttama menestys aiheuttaa monia ongelmia.

Tähän yhtiötyyppiin liittyviä ominaisuuksia ei mainita 23. heinäkuuta 1990 annetun direktiivin 90/435/ETY ([1]) liitteessä (sivulla 6 oleva yhtiöiden luettelo).

Vaikeuksia syntyy etenkin yhtiöostojen tai rajat ylittävien LBO:iden (leveraged buy-out) yhteydessä.

SAS on kuitenkin Société Anonyme -yhtiön (SA) jatke, ja SA on mainittu direktiivin 90/435/ETY liitteessä.

Sovelletaanko SA-yhtiöitä koskevia säännöksiä näin ollen suoraan SAS-yhtiöihin?

Jos ei sovelleta, aikooko komissio ehdottaa edellä mainitun direktiivin muuttamista tai ajantasaistaa sen liitteet?

([1]) EYVL L 225, 20.8.1990, s. 6.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(10. lokakuuta 2003)

Eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23 päivänä heinäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/435/ETY soveltamisala määritellään direktiivin 2 artiklassa.

Tämän säännöksen mukaan direktiiviä sovelletaan yhtiöön,

— jolla on jokin liitteessä luetelluista yhtiömuodoista;

— jolla on verotuksellinen kotipaikka jäsenvaltiossa;

— joka on ilman valintamahdollisuutta ja vapautusta velvollinen maksamaan yhteisöveroa.

Luettelossa mainitaan erityisesti seuraavat ranskalaiset yhtiöt: ”Ranskan lainsäädännön mukaiset, ’société anonyme’, ’société en commandite par actions’ ja ’société à responsabilité limitée’ -nimiset yhtiöt, sekä teollis- ja kaupallisluonteiset julkiset laitokset ja yritykset.”

Ranskan ”societé par actions simplifiés” (SAS-yhtiöt) eivät sisälly liitteen luetteloon. Sen oikeudellinen muoto ei myöskään ole mikään edellä mainituista. Näin ollen se ei kuulu direktiivin soveltamisalaan.

Komissio hyväksyi 29 päivänä heinäkuuta 2003 [1] ehdotuksen direktiivin 90/435/ETY ja erityisesti sen soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelon muuttamisesta. Tähän luetteloon on kirjattu uutena myös SAS-yhtiöt. Jos neuvosto siis hyväksyy ehdotuksen, SAS-yhtiöt saavat direktiivin mukaiset edut.

Sama pätee myös eri jäsenvaltioissa olevia yhtiöitä koskeviin sulautumisiin, diffuusioihin, varojensiirtoihin ja osakkeidenvaihtoihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23 päivänä heinäkuuta 1990 annettuun neuvoston direktiiviin 90/434/ETY [2]. Komission yksiköt laativat parhaillaan ehdotusta tämän direktiivin muuttamiseksi muun muassa siten, että SAS-yhtiöt sisällytetään sen soveltamisalaan.

[1] KOM(2003) 462 lopullinen.
[2] EYVL L 225, 20.8.1990.

(2004/C 78 E/0181) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2845/03**

esittäjä(t): Isabelle Caullery (UEN) komissiolle

(25. syyskuuta 2003)

Aihe: Euroopan unionin laajentuminen ja lentoliikenne

Voisiko komissio täsmentää, pidetäänkö Ateenan sopimuksen nojalla 1. toukokuuta 2004 alkaen lentoyhteyksiä kymmenen uuden jäsenmaan ja nykyisten jäsenvaltioiden lentoasemien välillä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reitteinä 23. heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92 [1] mukaisesti?

[1] EYVL L 240, 24.8.1992, s. 8.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(23. lokakuuta 2003)

Yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille 23. heinäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2408/92 [1] tulee voimaan kymmenessä uudessa jäsenvaltiossa niiden liittyessä unioniin 1. toukokuuta 2004. Tästä päivästä lähtien lentoreitit näiden jäsenvaltioiden lentokentille katsotaan asetuksen mukaisesti yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteiksi.

[1] EYVL L 240, 24.8.1992.

(2004/C 78 E/0182) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2846/03**

esittäjä(t): Isabelle Caullery (UEN) komissiolle

(25. syyskuuta 2003)

Aihe: Liikenteen infrastruktuurin käyttömaksuja koskeva yhteisön direktiivi

Liikenteen infrastruktuurin käyttömaksuista on annettu ehdotus yhteisön direktiiviksi. Voisiko komissio täsmentää, koskeeko kyseinen säännös yleisesti lentotoiminnan harjoittajia? Mikäli vastaus on myönteinen, missä määrin säännös koskee heitä?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(30. lokakuuta 2003)

Rautatieliikenteen alalla infrastruktuurin käyttömaksut sisältyvät jo ensimmäiseen rautatiepakettiin (direktiivi 2001/14/EY [1]). Kööpenhaminassa joulukuussa 2002 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston ja Brysselissä maaliskuussa 2003 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston pyynnöstä komissio antoi 23. heinäkuuta 2003 ehdotuksen [2] verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä 17. kesäkuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/62/EY [3] muuttamiseksi. Tässä uudessa ehdotuksessa keskitytään tieliikenteeseen, tarkemmin sanottuna yli 3,5 tonnin painoisiin raskaisiin hyötyajoneuvoihin. Koska kyseiset ajoneuvot osallistuvat säännöllisesti yhteisönsisäiseen liikenteeseen, on perusteltua vahvistaa niiden käyttämän infrastruktuurin käyttömaksuja koskevat yhteiset säännöt. Muihin liikennemuotoihin ei tällä hetkellä sovelleta yhteisön sääntelykehystä.

Lentoliikennealalla on käytettävissä lentokenttämaksuja koskevaan asetukseen perustuvia monia toimenpidevaihtoehtoja, ja kansainvälinen siviili-ilmailujärjestö ICAO on vastikään edelleen kehittänyt lentoliikennemaksuja koskevaa ohjeistoaan [4]. Vaikka komission vuonna 1997 tekemä ehdotus perustui vahvasti yleisesti tunnustettuihin ICAOn periaatteisiin, se ei saanut riittävästi kannatusta ministerineuvostossa, ja komissio päätti vetää aloitteen [5] takaisin.

[1] Rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta 26. helmikuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/14/EY (EYVL L 75, 15.3.2001).
[2] KOM(2003) 448 lopullinen.
[3] EYVL L 187, 20.7.1999.
[4] ICAO's policies on charges for airports and Air Navigation Charges, asiakirja 9082, kuudes laitos 2001.
[5] EYVL C 257, 22.8.1997 ja KOM(2001) 763 lopullinen.

(2004/C 78 E/0183) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2847/03**

esittäjä(t): Miquel Mayol i Raynal (Verts/ALE) komissiolle

(18. syyskuuta 2003)

Aihe: Rakennushanke alueella Salobrar de Campos — Es trenc

Mallorcan saaren eteläosassa sijaitsevalle alueelle nimeltään Salobrar de Campos — Es trenc suunnitellaan poolokentän ja 2 000 majoituspaikan rakentamista. Kenttä sijaitsisi fossilisoituneiden dyynien (kuiva maa-alue) ja suolaisen pohjaveden päällä sellaisen alueen vieressä, joka koostuu kosteikoista ja rantadyyneistä, joilla kasvaa sabiinikatajoita. Tämä alue on julistettu erityiseksi lintujen suojelualueeksi luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2. huhtikuuta 1979 annetussa direktiivissä 79/409/ETY [1] ja ensisijaisesti suojeltavaksi luontotyypiksi luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetussa direktiivissä 92/43/ETY [2].

Onko komissio tietoinen tästä rakennushankkeesta?

Onko Espanjan valtio kuullut komissiota tästä hankkeesta luontotyyppidirektiivin 6 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti?

Katsooko komissio, että tämä kiinteistö- ja poolokenttähanke on yhteensopiva luontotyyppidirektiivin säännösten kanssa?

[1] EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.
[2] EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(16. lokakuuta 2003)

Komissiolla ei ole tietoinen parlamentin jäsenen mainitsemasta hankkeesta.

Komissio on varmistanut, että mainittu alue on luokiteltu lintujen suojelualueeksi luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2. huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY 4 artiklan mukaisesti.

On huomattava, että Espanjan viranomaiset ovat ehdottaneet pinta-alaltaan 1 442 hehtaarin kokoista Salobrar de Campos (Es trenc ES0000037) -aluetta yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi, joka voitaisiin tulevaisuudessa sisällyttää Natura 2000 -verkostoon luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY mukaisesti.

Komissio on pyytänyt Espanjan viranomaisilta tietoja mainittujen direktiivien soveltamisesta tässä erityistapauksessa voidakseen määritellä, vaikuttaako kyseinen hanke alueella merkittävästi direktiivin 92/43/ETY tavoitteisiin. Jos hankkeella on merkittäviä vaikutuksia, on sovellettava direktiivin 6 artiklassa säädettyä menettelyä.

Joka tapauksessa komissio perustamissopimusten valvojana toteuttaa tarvittavia toimenpiteitä EU-lainsäädännön noudattamiseksi tässä erityistapauksessa.

(2004/C 78 E/0184) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2849/03**

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(26. syyskuuta 2003)

Aihe: Yhteisön ympäristölainsäädännön täytäntöönpanoa koskevat valitukset tai oikeudenloukkaukset Kreikassa

Komission jäsen Wallström vastasi huomaavaisesti kysymykseeni E-1829/03 [1] sanoen, että on mahdollista kerätä yleisiä tilastotietoja niistä valituksista ja oikeudenloukkauksista, jotka koskevat yhteisön lainsäädännön siirtämistä osaksi kansallista lainsäädäntöä ja tämän lainsäädännön täytäntöönpanoa Kreikassa. Voisiko komissio toimittaa kaikki nämä tiedot sekä tiedot siitä, mitä asioita ne koskevat, vuodesta 1994 tähän päivään saakka?

[1] EUVL C 33 E, 6.2.2004, s. 175.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(10. marraskuuta 2003)

Vastauksen antaminen parlamentin jäsenen esittämään kysymykseen on teknisesti mahdollista vasta vuodesta 1995 alkaen. Vuosien 1995 ja 2002 välillä komissio on rekisteröinyt ja tutkinut 257 tapausta, jotka koskivat epäiltyjä tai tapahtuneita yhteisön ympäristölainsäädännön rikkomuksia Kreikassa. Tapauksia on otettu käsittelyyn kanteluiden, vetoomusten ja parlamentin jäsenten esittämien kysymysten perusteella sekä komission omasta aloitteesta. Syyskuun 24. päivänä 2003 käsiteltävänä oli 98 tapausta, jotka koskivat epäiltyjä tai tapahtuneita yhteisön ympäristölainsäädännön rikkomuksia Kreikassa.

On huomattava, että Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 226 artiklan mukainen rikkomista koskeva menettely on käynnistetty 85 tapauksessa 257:stä. Näistä 19 liittyy ilmansaasteisiin, 18 yhteisön jätehuoltoa koskevaan lainsäädäntöön, 13 luonnonsuojeluun, 11 kemikaaleihin, 10 vesiensuojeluun, viisi direktiiviin 85/337/ETY [1] sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/11/EY [2], kolme muuntogeenisiin organismeihin ja kuusi muihin yhteisön ympäristölainsäädännön aloihin.

[1] EYVL L 175, 5.7.1985.
[2] Neuvoston direktiivi 97/11/EY, annettu 3 päivänä maaliskuuta 1997, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta, EYVL L 73, 14.3.1997.

(2004/C 78 E/0185) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2850/03**

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(26. syyskuuta 2003)

Aihe: Tiettyjen Kreikassa toimivien asunto-osuuskuntien ja loma-asunto-osuuskuntien harjoittamat käytännöt

Joidenkin asunto- ja loma-asunto-osuuskuntien jäsenet ovat esittäneet Kreikassa erityisen voimakkaita vastalauseita väittäen, että he ovat joutuneet vuosien ajan maksamaan vuosittaisia ja kertamaksunluonteisia maksuja saamatta vieläkään tonttiosuutta. Yksi esimerkki näistä on terveydenhoitoalan työntekijöiden loma-asunto-osuuskunta, jonka kotipaikka on Ateenassa (17, Rizari Street): se perustettiin vuonna 1965, Kreikan sosiaaliministeriö tunnusti sen virallisesti vuonna 1968, siihen kuuluu 3090 jäsentä, mutta vielä nyt — yli 35 vuoden jälkeen — sen jäsenet (lääkärit ja terveydenhoitoalan työntekijät) väittävät, että vaikka he maksavat osuuskunnan hallinnon heiltä pyytämät vuosimaksut, he eivät ole saaneet tonttiosuutta. Kyseisen osuuskunnan jäsenet väittävät maksaneensa kukin lisäksi kertamaksuina satojatuhansia drakmoja (1980-luvun alun hinnoissa määriteltyinä), mutta vaikka he maksoivat nämä summat, he eivät vieläkään ole saaneet heille kuuluvaa osuutta.

Miten komissio arvioi sitä, että EU:n jäsenvaltion kansalaiset maksavat jopa yli 35 vuoden ajan maksuja ja osuusmaksuja sellaisen asunto-osuuskunnan hyväksi, jolta he eivät ole vielä saaneet heille kuuluvaa tonttiosuutta? Kuinka näille tuhansille kyseisen osuuskunnan ja muidenkin osuuskuntien jäsenille, joilta on vuosien ajan (tai vuosikymmenten ajan kuten edellä mainitun osuuskunnan jäsenet ilmoittavat) pyydetty maksuja ilman että heille on annettu tonttiosuutta, voidaan hankkia oikeudellista suojaa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(11. marraskuuta 2003)

Arvoisan parlamentin jäsenen kuvaamasta tilanteesta ei säädetä yhteisön lainsäädännössä. Ostajien suojaamisesta kiinteistöjen osa-aikaisen käyttöoikeuden ostosopimuksen tiettyihin osiin nähden annetun direktiivin 94/47/EY säännöksiä ei sovelleta osuuskuntiin. Osa-aikainen käyttöoikeus tarkoittaa sitä, että henkilö ostaa kolmen vuoden ajanjaksoksi tai pidemmäksi aikaa oikeuden viettää vuosittain tietty ajanjakso lomakiinteistössä. Ostettaessa tonttiosuus asunto- tai loma-asunto-osuuskunnasta tonttiosuuden käyttöaikaa ei ole rajoitettu tietyksi vuosittaiseksi ajanjaksoksi.

Komissiolla ei ole toimivaltaa puuttua arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessään esille ottamien asioiden kaltaisiin yksityisasioihin. Kysymykseen sisältyvien tietojen perusteella näyttää siltä, että kyseessä on sopimusasia, johon voivat puuttua ainoastaan kyseisen jäsenvaltion viranomaiset.

(2004/C 78 E/0186) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2855/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(18. syyskuuta 2003)

Aihe: Biosidituotteita koskeva direktiivi

Kun komissio ehdotti biosidituotteita koskevan direktiivin 98/8/EY ([1]) hyväksymistä, oliko sen tarkoituksena kieltää tiettyjen luonnontuotteiden valmistaminen, mukaan lukien ohran oljesta valmistetut matot, joilla on vuosien ajan estetty levän kasvua puutarhalammikoissa? Ovatko Ison-Britannian terveys- ja turvallisuusviranomaiset (UK Health and Safety Executive) komission mielestä oikeassa, kun ne tulkitsevat direktiiviä siten, että ohran olki ehdottomasti kuuluu direktiivin soveltamisalaan, ja että sen aktiiviset ainesosat on tutkittava perusteellisesti ennen sen päästämistä uudelleen markkinoille?

Onko komissio tietoinen siitä, että monet — vaikkakaan eivät kaikki — vesilaitokset käyttävät ohran olkea estämään potentiaalisesti myrkyllisen sinilevän ja viherlevän muodostumista? Mitä vaihtoehtoja komissio suosittelee myrkyllisten levien leviämisen rajoittamiseen, jos edellä mainittujen tuotteiden markkinointi kielletään? Onko komissio tietoinen siitä, että levänmuodostuksen ehkäisemiseen käytettävillä kemikaaleilla on tiettyjä sivuvaikutuksia? Aikooko komissio edellä mainittujen kysymysten perusteella ehdottaa mahdollisia muutosehdotuksia tai ohran oljen vapauttamista direktiivin vaatimuksista?

(1) EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(14. lokakuuta 2003)

Komissio haluaa tarkentaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että komission ehdottaman ja Euroopan parlamentin ja neuvoston hyväksymän biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16. helmikuuta 1998 annetun direktiivin 98/8/EY tarkoituksena on taata ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun korkea taso biosidituotteiden tahottomia haittavaikutuksia vastaan ja varmistaa, että markkinoille voidaan saattaa ainoastaan tuotteita, jotka ovat riittävän tehokkaita ja jotka eivät aiheuta kohde-eliöille, ihmisille, eläimille tai ympäristölle sellaisia vaikutuksia, joita ei voida hyväksyä.

Yritykset, joita asia koskee, ovat jo suoraan tuoneet direktiiviin 98/8/EY liittyvän kysymyksen ohran olkien käsittelemisestä komission tietoisuuteen. Komissio tutkii parhaillaan asiaa tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

Kyseiseen asiaan liittyy useita melko monimutkaisia teknisiä ja oikeudellisia seikkoja. Direktiivin 98/8/EY, sellaisena kuin Euroopan parlamentti ja neuvosto sen ovat hyväksyneet, biosidituotteita ja tehoaineita koskevissa määritelmissä ei suljeta pois mahdollisuutta, että direktiivin säännökset kattaisivat myös luonnontuotteet ja -materiaalit, mikäli ne tehoavat nimenomaan kemiallisesti tai biologisesti haitallisiin eliöihin. Koska alustavat tiedot eivät ole täysin kattavia, komissio tarvitsee lisäselvennyksiä, jotta se voi antaa lopullisen kantansa asiaan, ja jotta muihin kuin kohde-eliöihin kohdistuvat haitalliset vaikutukset vältetään.

Biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ohjelman ensimmäisestä vaiheesta 7. syyskuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1896/2000 (1) nojalla on ilmoitettu useita muita tehoaineita, joita voitaisiin käyttää levien torjuntaan. Direktiivin 16 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti näiden tehoaineiden ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheuttamat riskit arvioidaan huolellisesti vanhojen tehoaineiden tarkastusohjelman puitteissa. Ainoastaan aineita, joista aiheutuvat riskit (muille kuin kohde-eliöille aiheutuvat sivuvaikutukset mukaan luettuina) katsotaan hyväksyttäviksi, voidaan käyttää leviä torjuvina biosidituotteina.

(1) EYVL L 228, 8.9.2000.

(2004/C 78 E/0187) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2858/03**

esittäjä(t): Pierre Jonckheer (Verts/ALE) komissiolle

(26. syyskuuta 2003)

Aihe: Hiilen avolouhos Leónin pohjoisosassa (Valle de Lacianan alue, Espanja)

Minero Siderúrgica Ponferrada -yhtiön Fonfrían avolouhoksesta tekemissäni kirjallisissa kysymyksissä E-1431/03 ja E-1432/03 (1) olevien tietojen täydentämiseksi haluan lisätä seuraavaa: Alueella esiintyy myös

susi (Canis lupus signatus), saukko (Lutra lutra), kotoperäinen taimen (Salmo trutta) ja nokkasärki (Chondros toma arcasii), jotka kaikki ovat ensisijaisesti suojeltavia eläinlajeja, sekä keltakatkero (Gentiana lutea), joka on pohjoinen vuoristoyrtti ja direktiivin 92/43/ETY [2] liitteessä V lueteltu yhteisön tärkeänä pitämä kasvilaji, joka on jo hävinnyt suuresta osasta aluetta [3]. Kaivosyhtiö on jättänyt toteuttamatta lähes kaikki Kastilia ja Leónin ympäristö- ja maankäyttöneuvoston 14. kesäkuuta 1999 antamaan ympäristövaikutusarviointiin sisältyneet ennaltaehkäisevät, korjaavat ja/tai korvaustoimet, jotka ovat kaivostoiminnalle asetettuja välttämättömiä edellytyksiä.

Laiminlyönnit liittyvät erityisesti seuraaviin seikkoihin:

— Tulevaa louhosta ympäröivän tammimetsän suojelu erityisesti itäpuolella (Orallo-joen oikea ranta). Yritys on sen sijaan rakentanut koko metsän halkaisevan tien, jota varten maasta revittiin suuri määrä puita (tammia, koivuja ja muita) ja jonka ympäriltä kaadettiin myös paljon puita.

— Lähellä pohjoista jätemaakasaa sijaitsevasta lähteestä alkunsa saava puro olisi pitänyt suojella tierummuilla 200 metrin matkalla niin, että se on suojassa jätteeltä. Puroa on sen sijaan käytetty jätemaan sijoituspaikkana ja se on peittynyt lähes kokonaan lukuun ottamatta muutamaa metriä lähteen ympärillä.

— Pölyn syntymisen valvonta. Täysin toiseen paikkaan kuin suunnitelmassa tarkoitettiin on tehty jätemaakasa, joka on huomattavasti ympäröiviä vuoria korkeampi, jolloin alueella tavalliset pohjoistuulet puhaltavat siihen lennättäen kylään likaavia ja saastuttavia mustia pilviä.

— Hedelmäpuiden istuttaminen louhoksen pohjalle sekä paikkoihin, jotka jäävät louhosta edeltävään alkuperäiseen tilaansa. Yhtään istutusta ei ole tehty ja louhoksen syviä kohtia käytetään jätemaan läjitysalueena.

Koska Espanjan viranomaiset eivät ole huolehtineet valvonnasta, voisiko komissio tutkia louhoksen hallinnan vastuukysymyksiä ja elinympäristöjä koskevan direktiivin perusteella suojelluille alueille ja lajeille aiheutettuja vahinkoja?

---

(1) Katso sivu 33.
(2) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.
(3) Tieto perustuu Valle de Lacianan julistamista biosfäärin suojelualueeksi koskevaan Unescon hankkeeseen.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(14. marraskuuta 2003)

Tutkittuaan käytettävissään olevat tiedot komissio on päätellyt, etteivät Espanjan viranomaiset sovella kysymyksessä mainitussa tapauksessa asianmukaisesti tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annettua direktiiviä 85/337/ETY [1], sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/11/EY [2], ja luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annettua direktiiviä 92/43/ETY [3]. Näin ollen komissio on päättänyt käynnistää EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisen rikkomista koskevan menettelyn Espanjaa vastaan ja on lähettänyt sille virallisen ilmoituksen, jossa Espanjan viranomaisia pyydetään esittämään huomionsa komission esittämistä seikoista.

Komissio odottaa edelleen Espanjan viranomaisten vastinetta viralliseen ilmoitukseen.

---

(1) EYVL L 175, 5.7.1985.
(2) EYVL L 73, 14.3.1997.
(3) EYVL L 206, 22.7.1992.

(2004/C 78 E/0188) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2864/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(22. syyskuuta 2003)

Aihe: Päivämäärät ja tiedot, joiden perusteella voidaan päätellä, mikä on Vatikaanin rahoitusjärjestelmän nykyinen rooli korkojen maksamisessa luonnollisille henkilöille

Komission jäsen Bolkestein antoi 5. syyskuuta 2003 komission puolesta vastauksen kysymykseen E-2426/03 ([1]). Sen mukaan komissio voi vain todeta, että Vatikaanin rahoitusjärjestelmän nykyinen rooli korkojen maksamisessa luonnollisille henkilöille ei vaikuta sellaiselta, että se vaarantaisi Euroopan rahoitusmarkkinoiden kilpailukyvyn.

Mitä tietoja komissiolla on tämän tueksi ja mistä lähteistä se on ne saanut?

([1]) EUVL C 65 E, 13.3.2004.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(16. lokakuuta 2003)

Komissio viittaa arvoisan parlamentin jäsenen esittämään kirjalliseen kysymykseen E-1914/02 ([1]). Kaupallisen rahoitusalan puuttuminen Vatikaanin alueella (ainoa pankki siellä on Istituto per le Opere di Religione, joka toimii myös keskuspankkina) tukee olettamusta, jonka mukaan unionissa asuvien luonnollisten henkilöiden mahdollinen varainhoito ei voi olla siellä yhtä laajamittaista kuin niissä kuudessa yhteisön ulkopuolisessa maassa (Yhdysvallat, Sveitsi, Liechtenstein, Monaco, Andorra ja San Maríno), joiden kanssa neuvosto on ensisijaisesti pyrkinyt aloittamaan talletusten verotusta koskevat neuvottelut.

Ainoastaan muutaman erityisen merkittävän rahoituskeskuksen asettaminen ensisijaisiksi oli välttämätöntä, koska neuvosto oli päättänyt, että yhteisön direktiivin (pikainen) antaminen ja täytäntöön paneminen edellyttää riittävien takuiden saamista asianomaisilta kolmansilta mailta sen suhteen, että niiden alueella toteutetaan kyseisen direktiivin määräyksiä vastaavat toimenpiteet. Jos neuvottelut olisi käynnistetty pikaisesti useampien rahoituskeskusten kanssa näissä olosuhteissa, vaarana olisi epäilemättä ollut, että sekä talletusten verotusta koskevan direktiivin että verotuspaketin muiden osien (yritysverotukseen sovellettavat käytännesäännöt ja etuyhteydessä olevien yhtiöiden välisiä korko- ja rojalttimaksuja koskeva direktiivi) soveltaminen olisi lykkääntynyt usealla vuodella. Komissio toivoo kysyjän olevan samaa mieltä siitä, että lykkääntyminen ei olisi ollut toivottavaa unionin sisämarkkinoiden toiminnan kannalta.

Komissio kerää parhaillaan arvoisan parlamentin jäsenen esittämiä kysymyksiä koskevia käytettävissä olevia tietoja ja ilmoittaa hänelle tuloksista henkilökohtaisesti.

([1]) EUVL C 92 E, 17.4.2003.

(2004/C 78 E/0189) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2865/03**

esittäjä(t): Elisabeth Schroedter (Verts/ALE) ja Inger Schörling (Verts/ALE) komissiolle

(26. syyskuuta 2003)

Aihe: Euroopan luonnonperintöön kuuluvien ainutlaatuisten kohteiden tuhoaminen Brandenburgissa (Saksan liittotasavallassa)

Komissio katsoi Elisabeth Schroedterin kysymykseen (E-3577/02 ([1])) 27. tammikuuta 2003 antamassaan vastauksessa ja kanteluun nro 2000/4731 antamassaan vastauksessa, että Lacoman kosteikkoaluetta olisi huomattavien luonnonarvojensa ja luultavasti Euroopan suurimman kellosammakkopopulaationsa

(Bombina bombina) perusteella ehdotettava luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun direktiivin (92/43/ETY [2]), 4 artiklan 1 kohta sekä liite III) mukaisesti yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi. Saksan hallitus ei ole sallinut Brandenburgin osavaltion noudattavan tätä näkemystä. Kun lupamenettely on saatu päätökseen, aluetta uhkaa täydellinen kuivaaminen, jotta sinne voitaisiin sijoittaa ruskohiilikaivos ruotsalaisen Vattenfall-yrityksen sähköntuotantoa varten.

1. Onko komissio tullut tarkastelussaan (ks. kysymykseen E-3577/02 annettu vastaus) siihen tulokseen, että Saksan hallituksen ei tarvitse — vaikka komissio on itse todennut, että alue on Euroopan luonnonperinnön kannalta merkittävä — ilmoittaa Lacoman kosteikkoaluetta Natura 2000 -ohjelmaan, ja että alueen tuhoamisella ei olisi vaikutusta Natura 2000:n tavoitteisiin, vaikka alueella elää epätavallisen suuri kellosammakkopopulaatio, joka todennäköisesti toimii muiden, pienempien populaatioiden lähteenä?

2. Onko komissio edelleen samaa mieltä kuin kanteluun (2000/4731) antamassaan vastauksessa, ja katsoo, että Vattenfall-yrityksen ruskohiilen louhinta muodostaa Euroopan vapautetuilla energiamarkkinoilla pakottavan syyn, vaikka tätä syytä olisi alueella esiintyvän, ensisijaisesti suojeltavan erakkokuoriaisen (Osmoderma eremita) perusteella tarkasteltava luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun direktiivin 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun ihmisen terveyden ja yleisen turvallisuuden perusteella ja vaikka tiedetään, että Lacoman kosteikkoalue tarjoaa suotuisan elinympäristön Osmoderma eremita -kuoriaiselle ja eräille muille direktiivin liitteessä II luetelluille lajeille? Mitkä ovat siinä tapauksessa komission perustelut, kun otetaan huomioon luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annettu direktiivi (92/43/ETY) ja komission vastuu kilpailuvääristymien havaitsemisesta?

3. Aikooko komissio keskeyttää sopimusrikkomusmenettelyn, vaikka korvaavien toimien toteuttamista ei ole varmistettu oikeudellisesti eikä taloudellisesti, ja jos aikoo, niin miksi?

---

(1) EUVL C 161 E, 10.7.2003, s. 108.
(2) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(11. marraskuuta 2003)

Komissio on saanut kantelun yhteydessä tietoja luonnonarvoista "Lacomaer Teiche und Hammergraben" -alueella, johon suunniteltu ruskohiilen louhintahanke todennäköisesti vaikuttaa merkittävästi. Kantelun tekijän mukaan tätä aluetta olisi pitänyt ehdottaa luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun direktiivin 92/43/ETY (jäljempänä "direktiivi") mukaiseksi yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi. Alustavan arvioinnin jälkeen komissio yhtyy tähän näkemykseen. Komission kanta perustui erityisesti alueella olevaan tärkeään kellosammakkopopulaatioon (Bombina bombina), vaikka laji ei kuitenkaan ole edellä mainitussa direktiivissa tarkoitettu ensisijaisesti suojeltava laji.

Tutkittuaan valituksen komissio päätteli, että vaikka Saksan viranomaiset olisivat tehneet aluetta koskevan ehdotuksen, tämä ei olisi pitkällä aikavälillä tuonut lisäarvoa Natura 2000 -verkostoon, koska louhintahanke voidaan toteuttaa direktiivin 6 artiklan 4 kohdan ensimmäisen lauseen mukaisesti (vaihtoehtojen puuttuminen, yleisen edun kannalta pakottavat syyt ja korvaavat toimenpiteet).

Alueella toteutettavaksi suunnitellulle ruskohiilen louhintahankkeelle ei ole toteutuskelpoista vaihtoehtoa. Hanke on erittäin tärkeä alueen talouden ja energiahuollon turvaamisen kannalta. On huomattava, että hanketta vetävän kaivosyrityksen oikeudet on suojattu, sillä louhintahanke sai periaatteessa toteutusluvan ennen Saksan yhdistymistä. Merkittäviä korvaavia toimenpiteitä on myös suunnitteilla.

Koska komissio on tämän jälkeen saanut tietoonsa, että alueelta on löydetty direktiivin liitteissä lueteltua ensisijaisesti suojeltavaa lajia, erakkokuoriaista (Osmoderma eremita), komissio on ottanut uudestaan yhteyttä Saksan hallitukseen saadakseen tarvittavat tiedot, joiden perusteella se päättää jatkotoimenpiteistä yhteisön ympäristölainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi. Komissio ei vielä ole tehnyt asiasta päätöstä.

(2004/C 78 E/0190) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2868/03**

esittäjä(t): Brice Hortefeux (PPE-DE) komissiolle

(26. syyskuuta 2003)

Aihe: Euroopan sähkömarkkinat

Viime elokuun 14. päivä Yhdysvalloissa ja Kanadassa tapahtunut sähkökatko keskeytti sähkönjakelun 50 miljoonalle amerikkalaiselle ja kanadalaiselle 29 tunniksi.

Pohjoisamerikkalainen järjestelmä ei ole yhdentynyt. Se on täysin vapautettu ja muodostuu pääosin yksityisistä toimijoista. Sitä koskevia yleisiä säännöksiä on vain vähän ja verkon ylläpitäjät eivät tee yhteistyötä. Lisäksi markkinoilla on viime vuosien aikana mahdollisimman suurten voittojen vuoksi minimoitu sähkön siirtämisen ja tuottamisen infrastruktuuriin kohdistuneet sijoitukset. Yhdysvaltain hallitus on omalta osaltaan suosinut energiantarjontaa sen sijaan, että se olisi kontrolloinut sen kysyntää, ja Yhdysvalloille onkin tunnusomaista energian runsas kuluttaminen (amerikkalaiset kuluttavat kaksi kertaa enemmän energiaa kuin eurooppalaiset).

Tulevan Euroopan sähkömarkkinoiden avautumisen vuoksi on aiheellista kysyä, miten ne vastaisivat tämänkaltaiseen kriisiin. Onko komissiolla tästä aiheesta vertailevaa tutkimusta, ja jos on, voiko komissio antaa sen käytettäväksi?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(3. marraskuuta 2003)

Sähkökatkos Italiassa 28. syyskuuta 2003 osoitti, ettei mikään järjestelmä ole turvassa häiriöiltä. Italian suuri riippuvuus sähkön tuonnista tekee sen järjestelmästä herkän ongelmatapauksille.

Muut verkko-operaattorit pystyivät välttämään katkoksen leviämisen muihin maihin, ja Italian sähkö-järjestelmä saatiin palautettua ennalleen muutamassa tunnissa, pienemmällä viiveellä kuin Yhdysvalloissa.

Italian sähkökatkoksen syynä oli myrsky, mikä tekee siitä hyvin erilaisen Yhdysvaltojen sähkökatkokseen nähden. On myös selvää, ettei Italian sähkökatkos johtunut markkinoiden avautumisprosessista tai sähkön sisämarkkinoiden luomisesta. Sähkökatkos johtui monopoliasemassa olevassa siirtoverkkojärjestelmässä ilmenneestä häiriöstä. On myös huomattava, että Sveitsissä siirtoverkon operaattori kuuluu yhtiöön, joka on täysin vertikaalisesti integroitunut. Tämä rajoittaa markkinoiden läpinäkyvyyttä ja tehokasta hallintaa.

Komissiolla ei ole vertailevaa tutkimusta Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin järjestelmistä. Komissio jatkaa Italian sähkökatkosta koskevia tutkimuksia tulevien viikkojen aikana.

Yhteisön tasolla on kuitenkin valmisteilla joitakin aloitteita näiden kysymysten käsittelemiseksi. Toinen infrastruktuureita koskeva komission tiedonanto annetaankin ennen vuoden 2003 loppua. Ensimmäisessä tiedonannossa [1] määriteltiin kaikkien jäsenvaltioiden sähköverkkojen yhteenliitäntäasteeksi 10 prosenttia. Vaikka kaikki valtion- ja hallitusten päämiehet hyväksyivät tavoitteen Barcelonassa, vain vähän kehitystä on tapahtunut, ja moni maa tarvitsee suuremman yhteenliitäntäasteen.

Useita konkreettisia ehdotuksia tullaan esittämään, kuten sähkön saannin varmistamista koskeva direktiivi ja Euroopan laajuisia verkkoja koskevien suuntaviivojen tarkistaminen. Suuntaviivojen tarkistamisella pyritään laajentamaan ja ajanmukaistamaan luettelo Euroopan unionin etua koskevista ensisijaisista hankkeista, jotka voidaan asettaa etusijalle yhteisön rahoitustukea jaettaessa. Lisäksi komission tavoitteena on nopeuttaa Manner-Euroopan sähköenergian siirtoa koskevan yhteistyön liiton (UCTE, Union for the Co-ordination of Transmission of Electricity) työtä turvallisuus- ja luotettavuusstandardeja koskevien ohjeiden valmiiksi saamiseksi. Työ on edistynyt hyvin. Vielä on päätettävä, kuinka varmistetaan kyseisen ohjekirjan sääntöjen täydellinen noudattaminen.

On kuitenkin syytä korostaa, että pääasiallinen vastuu tällä alalla on jäsenvaltioilla. Suurin uhka sähkön saannille ovat kohtuuttomat rakennuslupia koskevat menettelyt. Eurooppa tarvitsee uusia suurjännitelinjoja ja voimalaitoksia. Jos päätöksiä kyseisistä asioista ei tulevina vuosina pystytä tekemään kansallisella tasolla, Kaliforniassa ilmenneitä ongelmia kohdataan vähitellen myös Euroopassa.

[1] EYVL C 151 E, 25.6.2002.

(2004/C 78 E/0191) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2886/03**

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(29. syyskuuta 2003)

Aihe: Euroopan rautateiden rahtiliikenteen vapauttamisessa esiin tulleet vaikeudet

Vuoden 2003 maaliskuussa voimaan tullut Euroopan unionin direktiivi vaatii kaikkia jäsenvaltioita avaaman rautatiensä muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden rautatieliikenteen toimijoiden kansainvälisille kuljetuksille. Monet jäsenvaltiot, esimerkiksi Ranska, ovat jo saattaneet direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä. Joissakin jäsenvaltioissa, esimerkiksi Saksassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa, tämä on puolestaan vielä tekemättä, vaikka molemmissa mainituissa valtioissa rautateiden rahtiliikenne on todellisuudessa jo avattu ulkomaisille toimijoille.

Direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ei kuitenkaan sinänsä välttämättä riitä takaamaan sen asianmukaista soveltamista, vaikka havaittavissa onkin paineita helpottaa tieliikenteen ruuhkia ja siirtää nykyistä suurempi osa Euroopan tavarankuljetuksista rautateille, kun rautateiden osuus kuljetuksista on pudonnut kolmenkymmenen vuoden takaisesta 20 prosentista ainoastaan 8 prosenttiin. Erityisesti ollaan huolestuneita siitä, että Eurostar-yhtiön suunnitelmat aloittaa suorat rautatiekuljetukset Ranskassa Lillen kaupungin lähellä sijaitsevasta Dourgesista Daventryyn Keski-Englantiin saattavat kaatua Ranskan ammattiliittojen vastustukseen näiden pitäessä huolen siitä, että Eurostar ei saa toimilupaa tai toimiluvalle asetetaan rajoituksia, jotka tekevät koko hankkeen toteuttamisen mahdottomaksi.

Onko komissio sitoutunut helpottamaan Euroopan rautateiden tavaraliikennettä? Onko komissio huolissaan vaikeuksista, joita eurooppalaiset tavaraliikenteen toimijat todennäköisesti kohtaavat tulevaisuudessa? Näkeekö komissio mitään esteitä Eurostar-yhtiön suunnitelmille aloittaa rahtiliikenne Dourgesista Daventryyn tai mitään syytä sille, miksi yhtiölle ei voitaisi myöntää koko reitin kattavaa toimilupaa rahtiliikenteen järjestämiseksi?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(10. marraskuuta 2003)

Komissio on ottanut yhdeksi ensisijaiseksi tehtäväkseen edistää rautateiden rahtiliikenteen kilpailukyvyn parantamista ja siirtymistä Euroopassa käyttämään entistä ympäristöystävällisempiä liikennemuotoja kuten rautateitä. Komissio pyrkii saavuttamaan nämä päämärät luomalla yhteisen eurooppalaisen rautatieliikennealueen sekä avaamalla rautateiden rahtiliikennemarkkinat ja luomalla eurooppalaisen yhteentoimivuutta ja turvallisuutta koskevan sääntelykehyksen. Se tarjoaa myös taloudellista tukea välttämättömien rautatieinfrastruktuurien kehittämiseen ja innovatiivisten rautateiden rahtiliikennepalveluita koskevien käsitteiden esittämiseen.

Rautateiden rahtiliikenteen elvyttämiseen tähtäävän yhteisön sääntelynäkökulman kulmakivenä ovat infrastruktuuripakettia koskevat direktiivit ([1]), jotka jäsenvaltioiden piti panna täytäntöön 15. maaliskuuta 2003 mennessä. Kaikki jäsenvaltiot eivät ole vielä saattaneet direktiivejä osaksi kansallista lainsäädäntöään, ja jotkin direktiivit, jotka on lain mukaan pantu täytäntöön, on vielä toteutettava käytännössä. Komissio hyödyntää kaikkia käytettävissä olevia oikeudellisia välineitä kannustaakseen jäsenvaltioita panemaan direktiivit täytäntöön nopeasti ja perusteellisesti.

Komissio on tietoinen Eurotunnel SA:n (eikä kyseessä ole Eurostar, kuten kysymyksessä esitettiin) aikeesta aloittaa toiminta rautatieyrityksenä, joka tarjoaisi rautateiden rahtiliikennepalveluja Englannin kanaalitunnelin kautta. Valmistelevana toimenpiteenä yhtiö on anonut rautatieliikennelupaa Ranskan viranomaisilta, jotka käsittelevät hakemusta parhaillaan direktiivin 2001/13/EY täytäntöönpanemista koskevan kansallisen lainsäädännön perusteella. Komissiolla ei ole mitään syytä epäillä, etteikö Eurotunnel SA:lle myönnettäisi lupaa, jos se täyttää kaikki oikeudelliset vaatimukset yhteisön direktiivien mukaisesti.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/12/EY, annettu 26 päivänä helmikuuta 2001, yhteisön rautateiden kehittämisestä annetun neuvoston direktiivin 91/440/ETY muuttamisesta; Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/13/EY, annettu 26 päivänä helmikuuta 2001, rautatieyritysten toimiluvista annetun neuvoston direktiivin 95/18/EY muuttamisesta; Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/14/EY, annettu 26 päivänä helmikuuta 2001, rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta (EYVL L 75, 15.3.2001).

(2004/C 78 E/0192) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2887/03**

esittäjä(t): Bill Miller (PSE) komissiolle

(29. syyskuuta 2003)

Aihe: Eläinperäiset sivutuotteet

Kuinka monta eläinperäisten sivutuotteiden polttolaitosta Euroopassa on ja missä maissa ne toimivat?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(16. lokakuuta 2003)

Komissiolla ei ole pyydettyä tietoa. Jätteiden polttoa koskevan BAT-vertailuasiakirjan [1] (parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevan vertailuasiakirjan) luonnoksen mukaan jäsenvaltioissa toimii kuitenkin noin 421 laitosta ja ehdokasmaissa noin 106 laitosta. Nämä laitokset polttavat lähinnä yhdyskuntajätettä, tavanomaista teollisuusjätettä ja vaarallista teollisuusjätettä, viemärilietettä ja kliinistä jätettä. Näiden jätteiden joukossa saattaa olla myös eläinperäisten sivutuotteiden jätejakeita.

[1] http///eippcb.jrc.es/pages/Factivities.htm

(2004/C 78 E/0193) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2907/03**

esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE-DE) komissiolle

(1. lokakuuta 2003)

Aihe: Tutkimusta ja innovaatiota koskevat menot sekä rakenneindikaattorit EU:ssa ja Kreikassa

Barcelonan Eurooppa-neuvoston kokous määritteli maaliskuun 2002 päätelmissä tavoitteeksi lisätä unionin tutkimukseen ja teknologiseen kehittämiseen sekä innovaatioon käyttämiä kokonaismenoja siten, että ne lähestyvät 3:a prosenttia BKT:sta vuoteen 2010 mennessä, ja teki selväksi, että kahden kolmanneksen tästä uudesta investoinnista on tultava yksityiseltä sektorilta [1]. Nykyään tutkimusinvestointien keskitaso EU:ssa on 1,9 prosenttia BKT:sta ja jotta 3 prosentin tavoite saavutettaisiin, tutkimusinvestointien kasvun on oltava 8 prosentin vuositasoa. Kun otetaan huomioon, että unionin ja sen vakavimpien kilpailijoiden välinen ero kasvaa jatkuvasti, sen ponnisteluja tutkimuksen ja kehityksen sekä innovaation hyväksi olisi vahvistettava merkittävästi painottaen erityisesti kehityksen kärjessä olevaa teknologiaa, jotta 3 prosentin BKT-osuus saavutettaisiin vuoteen 2010 mennessä.

1. Mikä on tutkimukseen suunnattavien investointien kokonaistaso unionissa ja erikseen kussakin jäsenvaltiossa, ja mikä on niiden prosentuaalinen kasvu tai vähentyminen kussakin jäsenvaltiossa viimeisimpien saatavilla olevien tietojen mukaan?

2. Minkä suuruisia summia tutkimukseen investoidaan Kreikassa eri tahoilta, yksityisen sektorin osuus, kansallinen valtion antama panos ja yhteisön aloitteista ja ohjelmista tutkimuksen alalla tuleva osuus erikseen ilmoitettuina, ja mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä toimittaakseen tilastotietoja säännöllisesti ja määräaikojen puitteissa päätöksen 1608/2003/EY [2] pohjalta?

3. Monessako ja missä Lissabonin strategian innovaatiota ja tutkimusta (II) koskevasta kuudestatoista rakenteellisesta indikaattorista (esim. tutkimuksen ja kehityksen alalle tehtyjen investointien BKT-osuus rahoituslähteittäin, patentit jne.) on havaittavissa jälkeen jäämistä tai edistystä Kreikassa suhteessa yhteisön keskitasoon?

4. Olisiko tarpeen tarkistaa komission suhtautumista jäsenvaltioita sitomattomaan ja tehottomaan "avoimeen koordinointimenettelyyn", jonka Eurooppa-neuvosto otti käyttöön tavoitteena 3 prosentin BKT-osuuden saavuttaminen vuoteen 2010 mennessä, ja mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä edistääkseen tutkimuksen ja uusien liiketoimintatilaisuuksien välisiä kytkentöjä?

[1] http://europa.eu.int/comm/barcelona_council/index_en.html
[2] EUVL L 230, 16.9.2003, s. 1.

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(14. marraskuuta 2003)

1. Tutkimukseen ja teknologian kehittämiseen tehtävistä investoinneista on saatu jäsenvaltioilta vuosia 2000 tai 2001 koskevat tiedot lukuun ottamatta Kreikkaa, jonka viimeisimmät tilastotiedot ovat vuodelta 1999. Arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle on toimitettu suoraan näitä tietoja koskeva taulukko (taulukko 1). Investointien määrä on kaikkialla kasvamaan päin, mutta määrät vaihtelevat eri maissa: yli seitsemän prosenttia Belgiassa, Tanskassa ja Irlannissa, alle 1 prosentti Saksassa. Ne tiedot, jotka on jo saatu vuoden 2002 osalta, osoittavat, että investointien määrä on laskenut Ranskassa, Portugalissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Asiaa koskeva taulukko (taulukko 2) on toimitettu suoraan parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle.

2. Tutkimuksen ja teknologian kehittämisen investoinnit jakautuvat rahoituslähteittäin Kreikassa eri tavoin kuin muissa yhteisön maissa Kreikan erityispiirteiden ja -rakenteiden vuoksi. Yksityisen sektorin antama rahoitus on kaksi kertaa pienempi muihin maihin verrattuna, kun taas muiden kuin kansallisten rahoituslähteiden rahoituspanos on neljä kertaa suurempi erityisesti tutkimuksen neljännen puiteohjelman tarjoaman panoksen ansiosta. Tätä koskeva taulukko (taulukko 3) on toimitettu suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle.

Kaikkia komission tutkimusinvestointeja koskevassa toimintasuunnitelmassa määritellyn 3 prosentin tavoitteen saavuttamista mittaavia indikaattoreita voidaan tutkia niiden tieteellisten ja teknisten tietojen perusteella, joita Eurostat kerää jäsenvaltioissa parhaillaan, päätöksen N:o 1608/2003/EY ([1]) mukaisesti parhaillaan tarkasteltavia menetelmiä noudattamalla.

3. Tutkimusta ja innovaatiota koskevan 16 rakenteellisen indikaattorin osalta Kreikka on jäljessä 9 indikaattorin kohdalla ja neljän indikaattorin kohdalla se on edistynyt yhtä paljon tai enemmän kuin muut yhteisön maat keskimäärin; kolmesta muusta rakenteellisesta indikaattorista ei ole saatavilla tietoa. Tätä koskeva taulukko (taulukko 4) on toimitettu suoraan parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle.

4. Komission tutkimusinvestointeja koskevassa toimintasuunnitelmassa ehdotetaan eräitä johdonmukaisia toimia, jotta yksityisen sektorin osuus tutkimukseen ja kehitykseen tehtävistä investoinneista kasvaisi. Ne toimet, jotka kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan (yli puolet toimista), on tarkoitus toteuttaa avoimen koordinointimenettelyn kautta sellaisena kuin Eurooppa-neuvosto on sen määritellyt. Komission tehtävänä on luoda asianmukaiset puitteet jäsenvaltioiden keskinäisen oppimisen edistämiseksi ja tarvittaessa uusien yhdessä neuvoteltujen toimien kehittämiseksi kuuden seuraavan aiheen tiimoilta: henkilöresurssit, julkinen tutkimusperusta ja sen yhteydet teollisuuteen, pienet ja keskisuuret yritykset (pk-yritykset) ja tutkimus, verotuskeinot tutkimuksen tukemiseksi, teollis- ja tekijänoikeudet sekä tutkimus sekä tutkimuksen julkinen rahoitus ja eri alojen politiikkojen yhdistäminen. Edistystä seurataan vuosittain.

Innovaatiota koskeva toimintasuunnitelma, jonka komissio aikoo käynnistää vuoden 2004 ensimmäisen vuosipuoliskon aikana, edesauttaa lisäämään innovaatiota yrityksissä, koska siinä noudatetaan entistä enemmän ”yrittäjyyteen” tähtäävää ja laajempaa lähestymistapaa, jossa painotetaan innovaation ei-teknisiä sekä organisaatioon ja markkinointiin liittyviä näkökohtia.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1608/2003/EY, tehty 22 päivänä heinäkuuta 2003, yhteisön tiede- ja teknologiatilastojen tuotannosta ja kehittämisestä.

(2004/C 78 E/0194) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2909/03**

esittäjä(t): Olivier Dupuis (NI) komissiolle

(29. syyskuuta 2003)

Aihe: Tiibetin tulevaisuus

Dalai Lama totesi Le Figaro -lehdelle äskettäin antamassaan haastattelussa toivovansa, että Kiinan kanssa luotaisiin enemmän yhteyksiä ja että niiden pohjalta aloitettaisiin vakavat neuvottelut. Hänen mukaansa tällä hetkellä ei ole mitään uutta tekeillä kyseisessä asiassa. Tiibet on vaatinut 1980-luvulta lähtien itsemääräämisoikeutta eikä enää itsenäisyyttä, ja kiinalaiset tietävät sen varsin hyvin. Dalai Lama lisäsi, että tiibetiläiset nuorisojärjestöt puolestaan haluavat selkeästi itsenäisyyttä ja että ne eivät kannata hänen näkemyksiään. Kyseiset järjestöt eivät kuitenkaan ole riidoissa Dalai Laman kanssa. Hän totesi kuitenkin, että jos hänen lähestymistapansa osoittautuisi epäonnistuneeksi, nuorilla olisi täysi oikeus ryhtyä ajamaan asiaansa painokkaammin ja vaatia itsenäisyyttä. Tarvitaan kärsivällisyyttä. Yhteyksiä on solmittu uudelleen Kiinan kanssa vasta vuoden ajan. Jos tulosta ei synny kahden tai kolmen vuoden kuluessa, keskitien lähestymistapaa olisi silloin enää vaikeaa perustella nuorille.

Onko komissio tietoinen Tiibetin johtajan näkökannassa tapahtuneesta radikaalista käänteestä, sillä tämä on ilmaissut selvästi, että Tiibetin kohtaloon on löydettävä ratkaisu mahdollisimman pian (seuraavien kahden tai kolmen vuoden aikana)? Katsooko komissio, että Euroopan unionin on tehtävä kaikkensa, jotta Kiinan viranomaiset ja maanpaossa oleva Tiibetin hallitus pääsisivät nopeasti sopimukseen Tiibetin täyden autonomian määrittelemisestä kaikilla aloilla puolustusta ja ulkopolitiikkaa lukuun ottamatta? Onko komissio tietoinen siitä, että jos Dalai Laman asettamasta, kahden tai kolmen vuoden pituisesta aikarajasta ei pidetä kiinni, Tiibetissä saattaa syntyä uusia jännitteitä ja ilmetä jopa väkivaltaa ja verisiä yhteenottoja? Katsooko komissio näin ollen, että se voisi myötävaikuttaa neuvottelujen käynnistämiseen ehdottamalla Euroopan unionin jäsenvaltioille maanpaossa olevan Tiibetin hallituksen tunnustamista?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(15. lokakuuta 2003)

Kiinan kanssa erityisesti ihmisoikeuskysymyksistä käymänsä jatkuvan vuoropuhelun osana komissio on lakkaamatta tuonut esiin mielipiteensä, jonka mukaan suora vuoropuhelu Kiinan viranomaisten ja Dalai Laman välillä on ainoa realistinen keino käytännöllisen ja kestävän ratkaisun löytämiseksi Tiibetin kysymykseen, jonka lähtökohtana on oltava koko Tiibetin alueen täyden autonomian tunnustaminen.

Komissio seurasikin mielenkiinnolla Dalai Laman erityislähettiläiden matkaa Kiinaan 25. toukokuuta — 8. kesäkuuta 2003, eikä vastikään luotuja kontakteja osapuolten välillä saa komission mielestä vaarantaa.

(2004/C 78 E/0195) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2921/03**

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(2. lokakuuta 2003)

Aihe: Puuvillatuet

Voiko komissio toimittaa yksityiskohtaiset tiedot Euroopan unionin puuvillantuottajille vuosittain ja maittain viitenä viime vuonna maksetuista tuista ja vertailla EU:ssa tonnilta maksettua tukea Yhdysvalloissa maksettuun tukeen?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(5. marraskuuta 2003)

Luxemburgissa 26. kesäkuuta 2003 annetun sitoumuksen mukaisesti komissio antoi 23. syyskuuta 2003 oliiviöljyn, tupakan ja puuvillan yhteisten markkinajärjestelyjen uudistamista koskevan tiedonannon, joka perustui yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) vuoden 2003 uudistuksen tavoitteisiin ja lähestymistapaan.

Maatalouden pääosasto on laatinut tämän tiedonannon tueksi puuvilla-alaa koskevan työasiakirjan, jonka on tarkoitus toimia perustana ehdotukselle. Työasiakirja on saatavilla Internet-osoitteessa (europa.eu.int/comm/agriculture/markets/cotton).

Edellä mainitun asiakirjan perusteella voidaan määritellä yhteisön puuvillantuotannon merkitys maailmanmarkkinoilla viime vuosina. Siinä selostetaan myös yhteisön tukijärjestelmän toimintaa sen perustamisesta Kreikan liittymiseen asti sekä annetaan asiaan liittyviä tilastotietoja erityisesti viljelyaloista, tuotannosta ja budjetista.

Puuvilla-alan yhteisön tuen osalta on syytä muistaa, että tukea myönnetään jalostajalle sen mukaan, mikä on tuottajan toimittama määrä puuvillaa, josta siemeniä ei ole poistettu. Tuen edellytyksenä on, että tuottaja on saanut puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, tonnikohtaisen vähimmäishinnan. Tukijärjestelmään ei sisälly vientitukia.

Puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, jalostajalle myönnettävä tonnikohtainen tuki on samansuuruinen kuin neuvoston vahvistaman kohdehinnan ja komission kuitujen maailmanmarkkinanoteerausten perusteella vahvistaman maailmanmarkkinahinnan erotus. Jos tuotanto ylittää viitemäärät, sovelletaan vakautusmekanismia, jolla kohdehintaa ja vähimmäishintaa alennetaan yhtä suurilla määrillä, mikä puolestaan vaikuttaa tuen määrään.

Puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, viimeksi kuluneiden viiden markkinointivuoden tonnikohtaisen tuen määrät ovat seuraavat:

(euroa/tonni)

Markkinointivuosi	Kreikka Tuki	Espanja Tuki
1998/1999	561	664
1999/2000	474	523
2000/2001	427	633
2001/2002	461	696
2002/2003	562	670

Puuvilla-alan kansainvälisen neuvoa-antavan komitean mukaan Yhdysvalloissa myönnettiin puuvillalle, josta siemenet on poistettu, tukea seuraavasti:

(USA:n senttiä/pauna)

Markkinointivuosi	Yhdysvallat Kansallinen tuki
1998/1999	22
1999/2000	25
2000/2001	12
2001/2002	24

Yhdysvaltojen uuden "Farm Bill" -lain mukaan markkinointivuodesta 2002/2003 alkaen myönnetään uudenlaista tukea, jota annetaan suhdannevaihteluja tasaavan maksun muodossa silloin, kun puuvillantuottajan (markkinahinnasta ja tuesta muodostuvat) kokonaistulot alittavat ohjehinnan, joka on 72,4 USA:n senttiä paunalta.

Yhdysvaltojen puuvilla-alan tukipolitiikkaan sisältyy myös muunlaisia vientitukia, kuten tuettuja vientiluotto-ohjelmia. Euroopan yhteisöllä puolestaan tällaisia ei ole.

Lisäksi on syytä muistaa vapaa pääsy Euroopan markkinoille (ei tulleja eikä tuontikiintiöitä), EU:n asema puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailman suurimpana tuojana sekä Euroopan tuotannon vähäinen merkitys (noin 2,5 prosenttia koko maailman tuotannosta) verrattuna Yhdysvaltoihin (noin 20 prosenttia). Tämä tulee esiin myös verrattaessa kokonaisbudjetteja.

Markkinointivuosi	Euroopan unioni Budjetti (milj. EUR)	Yhdysvallat [1] Budjetti (milj. USD)
1998/1999	903	1 132
1999/2000	855	1 882
2000/2001	733	3 809
2001/2002	804	1 868
2002/2003	871	3 307

[1] Yhdysvaltojen maatalousministeri— USDA (United States Department of Agriculture).

(2004/C 78 E/0196) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2924/03**

esittäjä(t): Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) komissiolle

(6. lokakuuta 2003)

Aihe: EU:n neuvosto energiatoimitusten varmistamiseksi

Juuri päättynyt kesä 2003 jää historiaan muun muassa lukuisten sähkökatkosten vuoksi. Monet alueet jäivät vaille energiaa, joka julkisen tahon on taattava kansalaisilleen.

Koska yksi näistä alueista oli Lontoon alue Yhdistyneessä kuningaskunnassa, analyytikot ovat alkaneet miettiä, olisiko Euroopan unioniin perustettava neuvosto, joka valvoisi energiantoimitusten takaamista niiden eri muodoissa, jotta edellä mainituilla alueilla koettu ahdistus ei leviäisi yhteisön muille leveysasteille.

Katsooko komissio, että olisi perustettava energiatoimitusten varmuutta käsittelevä neuvoa-antava neuvosto, jotta koko EU:ta suojeltaisiin mahdollisilta sähkökatkoksilta, joita sattui monin paikoin kesällä 2003?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(13. marraskuuta 2003)

Mikään sähköjärjestelmä ei voi olla sataprosenttisen toimintavarma. Tästä huolimatta vuonna 2003 sattuneiden lukuisten sähkökatkosten säännöllinen toistuminen olisi kiusallista Euroopan kansalaisten kannalta.

Yleisesti ottaen komission kanta on, että sähköntoimitusten jatkuvuuden varmistaminen on jäsenvaltioiden tehtävä. Kanta koskee sekä riittävää sähköntuotantoa (kulutuksen suhteen riittävä tuotantokapasiteetti kaikkina aikoina) että riittävää verkostoa (kuormituksen kannalta riittävä siirto- ja jakeluverkoston kapasiteetti kaikkina aikoina).

Koska koko Euroopan sähkönsiirtoverkot ovat kuitenkin yhteydessä toisiinsa, tarvitaan siirtoverkon haltijoiden välistä tiivistä yhteistyötä. Tämän vuoksi sähkönsiirron koordinointiliitto (Union of Co-ordination of Transmission of Electricity, UCTE) on sähköalan sääntelyä käsittelevän Firenzen foorumin pyynnöstä aloittanut toimintakäsikirjan laatimistyön tavoitteenaan luoda UCTE-verkkoa koskevia sitovia turvallisuus- ja luotettavuussääntöjä.

Tämän työn avulla pyritään pääasiassa yhdistämään siirtoverkon haltijoiden välisiä nykyisiä sopimuksia, jotka ovat olleet voimassa useita vuosia. Komissio, eurooppalaiset sääntelyviranomaiset, UCTE-alueen ulkopuoliset siirtoverkon haltijat ja muut sidosryhmät ovat myös osallistuneet tähän työhön. Rajat ylittävää sähkön kauppaa koskeva asetus antaa mahdollisuuden sisällyttää ylikuormituksen hallintaa koskeviin suuntaviivoihin yhteisiä sääntöjä verkon käyttöä ja toimintaa koskevista turvallisuuden ja toiminnan vähimmäisvaatimuksista. Komission tavoitteena on, että tuleviin suuntaviivoihin sisällytetään tämäntyyppisiä perussääntöjä käsikirjan kehittämisen tueksi.

Myös sitä pidetään tärkeänä, että voimassa oleva sääntelykehys varmistaa riittävät investoinnit sähkön tuotanto- ja jakeluinfrastruktuuriin keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Komissio aikoo vuoden 2003 loppuun mennessä antaa asiaa koskevan tiedonannon, joka sisältää täsmällisiä ehdotuksia.

(2004/C 78 E/0197) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2927/03**

esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) komissiolle

(6. lokakuuta 2003)

Aihe: Vapaapalokuntatoiminnan kiireellinen tukeminen

Metsä- ja pensaspalot tekivät tänäkin vuonna tuhojaan Välimeren alueen valtioissa. Tavallista pidempään jatkuneet ja epätavallisen laajalle levinneet palot vaativat lukuisia kuolonuhreja Portugalissa ja Etelä-

Ranskassa ja aiheuttivat valtavia vahinkoja niin luonnolle kuin taloudellekin. Paloja ei olisi pystytty saamaan hallintaan ilman vapaapalokuntien merkittävää panosta ja tukea. Vapaapalokuntien tukemista harkittiin jo vuonna 1996.

Pyydän komissiota ilmoittamaan, suunnitteleeko se esimerkiksi Etelä-Tirolissa, Itävallassa ja Saksassa jo toimivien vapaapalokuntien tukemista? Aikooko komissio tukea vapaapalokuntatoimintaa myös Välimeren alueen valtioissa?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(30. lokakuuta 2003)

Komissio on täysin samaa mieltä parlamentin jäsenen kanssa pelastuspalvelun alalla toimivien vapaaehtoisten ja kansalaisjärjestöjen roolista ja merkityksestä.

Komissio arvostaa suuresti vapaapalokuntien tekemää merkittävää työtä kesän valtavien tulipalojen yhteydessä erityisesti eteläisissä jäsenvaltioissa.

Jo vuonna 2002 saatettiin loppuun unionin hanke, joka koski hallituksesta riippumattomien vapaaehtoisten roolia pelastuspalvelun alalla. Hanke toteutettiin pelastuspalvelun toimintaohjelman ([1]) yhteydessä. (Tuloksiin voi tutustua ympäristöasioiden pääosaston pelastuspalvelun yksikön Internet-sivuilla osoitteessa http://europa.eu.int/comm/environment/civil/).

Hankkeen tavoitteena oli määritellä pelastuspalvelun rakenne jäsenvaltioissa ja selvittää, millä tavoin toimivaltaiset viranomaiset voisivat parhaiten hyötyä kansalaisjärjestöjen tai vapaaehtoisten kokemuksesta sisällyttämällä heidät pelastuspalvelujärjestelmäänsä.

Nykyisessä toimintasuunnitelmassa komissio on suunnitellut ensi vuodelle toimia, joilla lisätään tietoisuutta vapaaehtoistoiminnasta pelastuspalvelun alalla, vapaapalokuntatoiminta tietysti mukaan luettuna.

Komissio on avoin kaikille tämän alan mahdollisille aloitteille toissijaisuusperiaate asianmukaisesti huomioon ottaen.

([1]) Yhteisön pelastuspalvelun alan toimintaohjelman perustamisesta 9. joulukuuta 1999 tehty neuvoston päätös 1999/847/EY (EYVL L 327, 21.12.1999).

(2004/C 78 E/0198) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2935/03**

esittäjä(t): Monica Frassoni (Verts/ALE) ja Guido Sacconi (PSE) komissiolle

(6. lokakuuta 2003)

Aihe: Jätteiden sisällyttäminen uudistuville energialähteille tarkoitetusta järjestelmästä tuettavien energialähteiden joukkoon

Sähköntuotannon edistämisestä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön sisämarkkinoilla annetun direktiivin 2001/77/EY ([1]) 2 artiklan a kohdan mukaan uusiutuvilla energialähteillä tarkoitetaan muun muassa biomassaa. 2 artiklan b kohdan mukaan "biomassalla" tarkoitetaan "uusiutuvien energialähteiden maataloudesta (kasvi- ja eläinaineet mukaan lukien), metsätaloudesta ja niihin liittyvästä teollisuudesta peräisin olevien tuotteiden, jätteiden ja jätetuotteiden biohajoavaa osaa sekä teollisuus- ja yhdyskuntajätteiden biohajoavaa osaa."

Lakiluonnoksen, jolla sähköntuotannon edistämisestä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön sisämarkkinoilla annettu direktiivi 2001/77/EY saatetaan osaksi Italian lainsäädäntöä, 15 artiklan (jätteiden sisällyttäminen uudistuville energialähteille tarkoitetusta järjestelmästä tuettavien energialähteiden joukkoon) mukaan jätteet, myös biohajoamaton osa, hyväksytään uudistuville energialähteille varattuun tukijärjestelmään.

Vaikka direktiivi tulee lopullisesti osaksi Italian lainsäädäntöä vasta 27. lokakuuta 2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut asiassa Inter-Environnement Wallonie antamassaan tuomiossa, että myös direktiivin hyväksymisen ja kansalliseen lainsäädäntöön ottamisen välisenä aikana jäsenvaltioiden pitää välttää sellaisten säännösten hyväksymistä, jotka saattavat haitata direktiivin tavoitteita.

1. Sovelletaanko direktiiviä 2001/77/EY ainoastaan jätteen biohajoaviin osiin?

2. Koskeeko direktiivin mukainen tukijärjestelmä ainoastaan jätteen biohajoavia osia?

3. Eikö kansallinen järjestelmä, jossa myös biohajoamaton osa jätteestä on luokiteltu olemukseltaan ja vaikutuksiltaan (myös osittaisilta vaikutuksiltaan kuten sen hyväksymisessä uudistuville energialähteille varattuun tukijärjestelmään) direktiivissä 2001/77/EY tarkoitetuksi uudistuvaksi energialähteeksi, ole direktiivin vastainen?

4. Sen lisäksi, että se on direktiivin vastainen, rikkooko kansallinen järjestelmä, jossa myös jätteen biohajoamattomalle osalle myönnetään direktiivin 2001/77/EY mukaista julkista tukea, myös perustamissopimuksen määräyksiä, ja erityisesti artiklaa 87 ja 88?

5. Onko direktiivin 2001/77/EY periaatteisiin perustuva rajoittamaton (eli siis sellainen, johon kuuluu myös biohajoamaton osa) jätteiden polttamisen kansallinen tukijärjestelmä yhteisön jätehuoltostrategian mukainen, jota koskeva komission tiedonanto [2] annettiin 30. heinäkuuta 1996, ja johon direktiivi 2001/77/EY perustuu?

[1] EYVL L 283, 27.10.2001, s. 33.
[2] KOM(96) 399 lopullinen.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(20. marraskuuta 2003)

Komissio vahvistaa, että jätteen biohajoavaa osaa ei katsota uudistuvaksi energialähteeksi sähköntuotannon edistämisestä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön sisämarkkinoilla 27. syyskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/77/EY [1] 2 artiklan b kohdan mukaan.

Direktiivin päätarkoituksena on edistää uusiutuvien energialähteiden osuuden lisäämistä sähköntuotannossa, mutta sillä ei kuitenkaan luoda uusiutuvien energialähteiden tukijärjestelmää. Komissio esittää viimeistään lokakuussa 2005 kertomuksen jäsenvaltioiden eri tukijärjestelmistä, ja tämän kertomuksen yhteydessä annetaan tarvittaessa ehdotus yhteisön kehykseksi uusiutuvista energianlähteistä tuotettavan sähkön tukijärjestelmistä, kuten vihreät todistukset.

Direktiivin 2001/77/EY säännöksissä, jotka koskevat mahdollisuutta saada uudistuville energialähteille varattua tukea, todetaan ainoastaan, että tukea tulisi antaa ”rajoittamatta perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamista”. Kansallisen lainsäädännön, jossa biohajoamaton jäte kuuluu uusiutuviin energianlähteisiin, täytyy näin ollen olla yhdenmukainen ympäristökysymysten valtionapua koskevien yhteisön sääntöjen kanssa, jotka on annettu valtiontuesta ympäristönsuojelulle annetuissa yhteisön suuntaviivoissa [2].

On selvää, että uusiutuville energialähteille myönnettävään tukeen sovellettavia suuntaviivojen erityissääntöjä (suuntaviivojen E.1.3 ja E.3.3 kohta) voidaan soveltaa ainoastaan, jos nämä uusiutuvat energianlähteet määritellään direktiivin 2001/77/EY 2 artiklan mukaisesti (katso suuntaviivojen 6 kohta ja alaviite 7). Näitä säännöksiä ei näin ollen voida soveltaa tukeen, jota myönnetään biohajoamattomasta jätteestä tuotetulle sähkölle. Tämäntyyppinen tuki voisi kuitenkin olla jätehuoltoon myönnettävään toimintatukeen sovellettavien suuntaviivojen sääntöjen mukainen (suuntaviivojen E.3.1 kohta).

Direktiivin 2001/77/EY tavoitetta on tarkasteltava yhdessä yhteisön jätehuoltostrategiassa annettujen jätehuoltoperiaatteiden kanssa. Rajoittamattomassa (eli sellaisessa, johon kuuluu myös biohajoamaton osa) jätteiden polttamisen kansallisessa tukijärjestelmässä on osoitettava, että se ei ole jätteiden ehkäisemistä koskevan periaatteen vastainen eikä estä jätteiden uudelleenkäyttöä ja kierrätystä.

Komissio arvioi huolellisesti jäsenvaltioiden voimaan saattamia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä direktiivin 2001/77/EY noudattamiseksi.

([1]) "Biomassalla" tarkoitetaan maataloudesta (kasvi- ja eläinaineet mukaan lukien), metsätaloudesta ja niihin liittyvästä teollisuudesta peräisin olevien tuotteiden, jätteiden ja jätetuotteiden biohajoavaa osaa sekä teollisuus- ja yhdyskuntajätteiden biohajoavaa osaa.

([2]) EYVL C 37, 3.2.2001.

(2004/C 78 E/0199) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2943/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(8. lokakuuta 2003)

Aihe: Euroopan veronmaksajien varojen käyttö härkätaistelujen edistämiseen ja ylläpitämiseen sekä muunlaiseen paikallistasolla tapahtuvaan eläinten väärinkäyttöön

1. Onko mahdollista, että EU:n rakenne- tai koheesiorahastoista myönnettävää rahoitusta alueellisten talouksien tukemiseen voidaan käyttää härkien kasvattamiseen erityisesti härkätaistelua varten tai että yhteisen maatalouspolitiikan varoja käytetään huokeampien ruokintapakettien tarjoamiseksi härille, jotka on valikoitu ja rekisteröity syntymähetkestä lähtien härkätaistelua varten kasvatettaviksi eikä suinkaan lihakarjaksi?

2. Onko komissiolla tietoja määristä, joita alueellisista rahastoista ja maatalouspolitiikasta (erityinen palkkio urospuolisesta karjasta) olisi ajanjaksolla 1993—2002 voitu käyttää härkätaistelun edistämiseen ja ylläpitämiseen? Jos on, mistä määristä ja prosenttiosuuksista on kyse?

3. Onko komissio tietoinen Espanjan, Portugalin ja Ranskan eteläisten rannikkoalueiden härkätaisteluiden lisäksi muistakin tapauksista, joissa EU:n varoja olisi käytetty vastenmielisenä ja rangaistavana eläinten hyväksikäyttönä pidettävän paikallisen kulttuuriperinteen, kuten härkätaistelun, kukkotappelun ja rodeoiden tukemiseen?

4. Mitä keinoja komissiolla on nykyisten säännöksien perusteella varmistaa, että EU:n varoja ei käytetä näin ristiriitaisten toimien tukemiseen huolimatta siitä, että jonkun jäsenvaltion lainsäädäntö ja julkinen mielipide sallisikin nämä kulttuuriperinteenä pidettävät toimet?

5. Jos kysymyksessä 4 mainitut toimet eivät ole riittäviä, aikooko komissio ryhtyä toimiin täydentävien keinojen käyttöön ottamiseksi, joilla EU:n varoja vastaanottavat osapuolet velvoitetaan antamaan takeita, ettei rahoitusta käytetä millään tavalla eläintaisteluiden valmistelemiseen, mainostamiseen tai järjestämiseen? Onko komissio valmis varmistamaan näiden takeiden puuttuessa, että kyseiset tuet evätään?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(19. marraskuuta 2003)

Komissio esittää yleisenä toteamuksena, että arvoisan parlamentin jäsenen esiin nostamaa asiaa koskevaa erityislainsäädäntöä ei ole olemassa. Yhteisön lainsäädäntö koskee ainoastaan eläinten hyvinvointia maatilalla, eläinten teurastusta ja kuljetusoloja sekä eläinkokeissa käytettäviä eläimiä. Koska kysymys kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan, komissio korostaa, ettei ole olemassa mitään eläimiin kohdistuvaa julmuutta koskevaa yleispätevää ja jäsenvaltioiden eri tarkoituksiin hyväksymää määritelmää.

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämän kysymyksen osalta komissio haluaa tuoda esiin seuraavaa:

— Naudanlihantuottajien tulotukeen sisältyy erilaisia toimenpiteitä, joihin kuuluu muun muassa yhteisön lainsäädännön säännös, jonka mukaan tuottaja, jolla on tilallaan urospuolisia nautaeläimiä, voi saada hakemuksesta erityispalkkion. Palkkio voidaan myöntää ainoastaan kerran kunkin sonnin elinaikana sen tultua yhdeksän kuukauden ikään. Palkkion myöntämistä rajoitetaan alueellisesti jäsenvaltioittain siten, että sen voi saada enintään 90:stä tähän ikäryhmään kuuluvasta eläimestä vuotta ja tilaa kohti.

— Eläinten kasvatuksesta aiheutuvien kulujen vuoksi sonnikarjan kasvattaja ei viivytä palkkion hakemista, ja niinpä palkkio maksetaankin yleensä heti kun eläin saavuttaa asetuksessa säädetyn iän, eli ennen kuin on tiedossa, mihin käyttöön eläin on tarkoitettu. Härkätaisteluun soveltuvan sonnikarjan kasvatusta kyseisissä maissa harjoittava tuottaja päättää, mistä hänen kasvattamistaan sonneista tulee taisteluhärkiä, vasta kun eläimet ovat täysikasvuisia.

— Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan sonnitiloilla kasvatettavista eläimistä vain hyvin pieni osa päätyy härkätaisteluihin verrattuna teurastamolle päätyvien eläinten määrään. Loput karjan sonneista kasvatetaan teuraseläimiksi samoin kuin tavallisetkin sonnit, koska tuottajat, jotka valitsevat pienen osan eläimistä härkätaisteluja varten, ovat samalla naudanlihan tuottajia.

— Edellä olevasta seuraa, että tuottajat saavat erityistukea kaikista kasvattamistaan urospuolisista nautaeläimistä ja siis myös niistä, jotka lopulta päätyvät taisteluhäriksi. Voimassa olevan lainsäädännön mukaan jäsenvaltiot eivät ole velvollisia erottelemaan sonneja tämän perusteen nojalla, kun ne ilmoittavat komissiolle tiedot vuosittain palkkiokelpoisiksi hyväksyttyjen eläinten määristä.

— Komissio ei voi jättää näitä kasvattajia erityispalkkion eikä yleensäkään suorien tukien ulkopuolelle. Komissio ei myöskään voi ehdottaa sonnien erottelemista niiden loppukäytön perusteella, koska mikään ei erota ennalta taisteluhärkiä muista sonneista varsinkaan niiden ihmisravinnoksi soveltuvuuden osalta.

— Komissio antoi tammikuussa 2003 yhteisen maatalouspolitiikan uudistamista koskeneen ehdotuksensa, jossa se ehdotti tuotantomääristä irrotetun tilakohtaisen tulotuen käyttöönottamista. Tällainen maatilan tulotuki korvaa suurimman osan erillisten yhteisten markkinajärjestelyjen palkkioista, myös naudanlihan osalta. Ehdotus merkitsee muun muassa suorien tukien, kuten sonneja kasvattaville naudanlihantuottajille urospuolisista nautaeläimistä ja siis myös lopulta taisteluhäriksi päätyvistä eläimistä myönnettävän erityispalkkion myöntämisen loppumista. Lisäksi komission ehdotuksissa sovelletaan yleisesti täydentävän ehdon periaatetta: suoria tukia saavien tuottajien on noudatettava lakisääteisiä hoitovaatimuksia erityisesti eläinten hyvinvoinnin osalta. Koska naudanlihan yhteistä markkinajärjestelyä ja siihen sisältyviä suoria tukia koskevat kaikkiin nautaeläimiin sovellettavat säännöt on säädetty neuvoston asetuksessa, vain neuvosto voi muuttaa nykyistä oikeudellista kehystä sen jälkeen kun Euroopan parlamentti on antanut lausuntonsa.

— Rakennerahastojen toiminnan osalta todettakoon, että Minotauro-nimiselle hankkeelle haettiin yhteisörahoitusta Interreg III C -yhteisöaloitteesta 10. tammikuuta 2003 päättyneen hankepyynnön puitteissa. Tässä hankkeessa, jonka johtaja oli Espanjassa, oli mukana yhdeksän kumppania neljästä jäsenvaltiosta (Kreikasta, Espanjasta, Ranskasta ja Portugalista). Minotaurolle haettiin rahoitusta kulttuuriperinnön vaalimista koskevana paikallisyhteisöjen verkottumishankkeena eikä erityisesti härkätaistelutoimintaan liittyvänä hankkeena.

— Minotauro-hanke ei kuulunut yhteisörahoituksesta osalliseksi päässeiden hankkeiden valintamenettelyssä hyväksyttyihin.

— Lisäksi on mainittava, että yhteisön rakennerahastojen rahoitustoimintaa säätelevien säännösten mukaisesti kaikki konkreettisten hankkeiden analyysiä, arviointia ja valintaa koskevat menettelyt kuuluvat jäsenvaltioiden rakennerahastojen eri ohjelmien hallintoviranomaisiksi nimeämien kansallisten ja alueellisten viranomaisten toimivaltaan. Kaikkien hankkeiden osalta on siis noudatettava

kansallisella tai alueellisella tasolle määriteltyjä haku- ja valintamenettelyitä, ja hankkeiden on oltava kussakin ohjelmassa vahvistettujen tukikelpoisuus- ja valintakriteerien mukaisia. Komission tehtävänä on luonnollisestikin huolehtia siitä, että menettely on yhteisön lainsäädännön mukainen. Konkreettisten hankkeiden tärkeysjärjestystä ja valintaa koskevat asiat kuuluvat kuitenkin kysymyksiin, joista päättävät jäsenvaltioiden, alueiden ja muiden asianomaisten organisaatioiden edustajat.

(2004/C 78 E/0200) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2946/03**

esittäjä(t): Dana Scallon (PPE-DE) komissiolle

(8. lokakuuta 2003)

Aihe: Tutkimuksen erityisohjelma

Euroopan komission ehdotuksen neuvoston päätökseksi tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja esittelyn erityisohjelmasta "Eurooppalaisen tutkimusalueen integrointi ja lujittaminen" (2002—2006) tehdyn päätöksen 2002/834/EY muuttamisesta [1] perusteluissa todetaan, että eettisessä arvioinnissa asiantuntijat arvioivat, onko luovuttajilta saatu vapaaseen tahtoon perustuva nimenomainen ja tietoinen suostumus.

Koska tarkoituksena on, että kantasolututkimukseen tarvittavat kantasolut saadaan kehityksen varhaisessa vaiheessa olevista ihmisalkioista, voiko komissio vahvistaa

— kuka lahjoittaa kantasolut, keiltä ne kerätään?

— kuinka näiltä kantasoluja luovuttavilta ihmisiltä voidaan saada suostumus, sillä he eivät vielä kykene viestimään kielellisesti tai suullisesti tässä kehitysvaiheessa?

[1] KOM(2003) 390 lopullinen.

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(7. marraskuuta 2003)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että komission ehdotuksessa [1] ja sen liitteessä olevassa kohdassa e mainituilla "luovuttajalla" tarkoitetaan henkilöitä, jotka ovat oikeudellisesti vastuussa ihmisalkiosta, joka on saatu aikaan raskauden käynnistämistarkoituksessa toteutetulla lääketieteellisesti avustetulla koeputkihedelmöityksellä ja jota ei enää aiota käyttää kyseiseen tarkoitukseen (ylimääräinen ihmisalkio).

Oikeudellisesti vastuussa oleva henkilö (olevat henkilöt) määritellään eri tavoin eri jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä, joka koskee koeputkihedelmöitystä. Tämän vuoksi komission ehdotuksessa KOM(2003) 390 [2] viitataan toissijaisuusperiaatteen mukaisesti kansalliseen lainsäädäntöön, jossa vahvistetaan luovuttajien tietoisen suostumuksen saamiseen sovellettavat erityisvaatimukset.

[1] KOM(2003) 390.

[2] KOM(2003) 390 lopullinen: Ehdotus neuvoston päätökseksi tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja esittelyn erityisohjelmasta "Eurooppalaisen tutkimusalueen integrointi ja lujittaminen" (2002—2006) tehdyn päätöksen 2002/834/EY muuttamisesta.

(2004/C 78 E/0201) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2947/03**

esittäjä(t): Peter Liese (PPE-DE) komissiolle

(2. lokakuuta 2003)

Aihe: Trupbachin teollisuusalue

Euroopan komissio antoi 24. huhtikuuta 2003 lausunnon "Trupbachin" entiseen sotilastukikohtaan Siegerlandissa suunnitellusta teollisuusalueesta. Komissio antoi kielteisen lausunnon, vaikka samana päivänä

kolme muuta luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelualueita koskevaa toimenpidettä (Rotterdamin satama, Bottropin kaivos, rautatieosuus Ruotsissa) saivat myönteisen vastaanoton merkittävän julkisen kiinnostuksen takia. Komissio perusteli kielteistä kantaansa erityisesti sillä, että käsiteltävänä olevasta ehdotuksesta ei käynyt riittävän hyvin selväksi, miksi muita vaihtoehtoja ei ollut, ja että toimivaltaiset viranomaiset (Nordrhein-Westfalenin osavaltio) eivät olleet ehdottaneet mitään korvaavia toimia.

Pitääkö paikkansa, että komission lausunto Trupbachin teollisuusalueesta on sen luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelualueelle suunniteltuja hankkeita koskevista lausunnoista ainoa kielteinen? Pitääkö paikkansa, että eräs ratkaiseva syy kielteiselle kannalle oli se, ettei korvaavia toimia ollut ehdotettu ja ettei oltu riittävästi perusteltu, miksi mainitulle hankkeelle ei ollut vaihtoehtoja? Onko kyse luontotyyppidirektiivin puutteellisesta soveltamisesta? Voiko komissio vahvistaa, että se voisi mahdollisesti suhtautua myönteisesti ehdotukseen, jossa perustellaan paremmin vaihtoehtojen puuttuminen ja jossa ehdotetaan korvaavia toimia?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(24. lokakuuta 2003)

Komissio on luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY ([1]) jälkeen antanut kuusi lausuntoa tuon direktiivin 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Komission 24. huhtikuuta 2003 antama lausunto uuden teollisuusalueen perustamisesta Siegerlandiin Trupbachin entiseen sotilastukikohtaan Siegenin ja Freudenbergin lähelle (Nordrhein-Westfalen) on toistaiseksi ainoa tässä yhteydessä annettu kielteinen lausunto.

Komissio totesi saatavilla olevien tietojen perusteella, että on olemassa useita vaihtoehtoisia alueita, jotka voivat olla sopivia vaihtoehtoja lisätilan tarjoamiseen Siegenin kaupungin teollisuusalueelle. Direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 4 kohdan mukaan vaihtoehtoisten ratkaisujen puuttuminen on ensimmäinen edellytys luvan myöntämiseen hankkeille, joilla on merkittävä kielteinen vaikutus direktiivissä tarkoitettuihin suojelualueisiin.

Komissio oli myös sitä mieltä, ettei ollut näyttöä sellaisista erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, joiden takia Trupbachin alueelle olisi pitänyt perustaa vielä yksi suuri teollisuusalue, eikä vaihtoehtoisten alueiden puuttumista seudulla ollut selkeästi osoitettu.

Tarvittavien korvaavien toimenpiteiden toteuttaminen sen varmistamiseksi, että Natura 2000:n yleinen kokonaisuus säilyy yhtenäisenä, on lisäedellytys luvan myöntämiseen hankkeille, joilla on merkittävä kielteinen vaikutus direktiivissä 92/43/ETY tarkoitettuihin suojelualueisiin, myös silloin, kun hankkeelle ei ole vaihtoehtoja ja kun hanke on perusteltu erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä. Tämä edellytys ei täyttynyt.

Trupbachiin (Siegeniin) suunnitellun teollisuusalueen osalta direktiiviä 92/43/ETY sovellettiin asianmukaisesti siltä osin, että komission lausuntoa pyydettiin direktiivin 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti ja että toimivaltaiset viranomaiset myönsivät hankkeelle luvan vasta lausunnon antamisen jälkeen. Kuten edellä todettiin, kaikkia 6 artiklan 3 ja 4 kohdan säännöksiä ei kuitenkaan sovellettu tyydyttävästi. Komissio julkaisi yksityiskohtaisia suuntaviivoja näiden säännösten asianmukaisesta soveltamisesta marraskuussa 2000 ja 2001 ([2]).

Mahdollinen uusi pyyntö suunniteltua teollisuusaluetta koskevasta tarkistetusta komission lausunnosta tulisi kyseeseen vain, jos voitaisiin antaa selkeää näyttöä siitä, että suunnitellulle hankkeelle ei ole toteuttamiskelpoisia vaihtoehtoja, että hanke on perusteltu erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä ja että kaikki tarpeelliset korvaavat toimenpiteet toteutetaan sen varmistamiseksi, että Natura 2000:n yleinen kokonaisuus säilyy yhtenäisenä. Jos uusi hakemus tehdään, komissio perustaa lausuntonsa näistä seikoista annettujen tietojen analyysiin.

([1]) EYVL L 206, 22.7.1992.

([2]) "Natura 2000 -alueiden suojelu ja käyttö — Luontodirektiivin 92/43/ETY 6 artiklan säännökset" (Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto, 2000) ja "Assessment of plans and projects significantly affecting Natura 2000 sites — Methodological guidance on the provisions of Article 6(3) and (4) of the Habitats Directive 92/43/EEC" (Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto, 2001).

(2004/C 78 E/0202) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2948/03**

esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle

(2. lokakuuta 2003)

Aihe: Ilmiantoa koskevat määräykset

Kuinka monta henkilöä on käyttänyt hyväkseen komission jäsenen Neil Kinnockin ilmiantomääräyksiä niiden julkistamisen jälkeen?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(2. joulukuuta 2003)

Komissio otti käyttöön ilmiantomenettelyn osana uudistusta, jonka avulla virkamiehille ja muulle henkilökunnalle annetaan mahdollisuus ilmoittaa ja jonka avulla heitä rohkaistaan ilmoittamaan tietoonsa tulleesta epäkohdasta. Samalla epäkohdista ilmoittaneille taataan kaikkinainen suojelu.

Kesäkuun 2 päivänä 1999 tehdyn komission päätöksen 2 artiklan [1] mukaan virkamiesten ja muuhun henkilöstöön kuuluvan on ilmoitettava yksikkönsä päällikölle tai pääjohtajalleen, Euroopan petostentorjuntavirastolle (OLAF) tai komission pääsihteeristölle suoraan tietoonsa tulleista seikoista, jotka antavat aihetta olettaa petoksen mahdollisuutta.

Huhtikuun 4 päivänä 2002 tehdyllä komission päätöksellä vahvistetaan kaikkien virkamiesten ja muuhun henkilöstöön kuuluvien velvollisuus ilmoittaa esimiehilleen, pääsihteerille tai suoraan OLAFille saamistaan todisteista laittomista toimista ja tarjotaan mahdollisuus antaa tietoja komission tai Euroopan petostentorjuntaviraston ulkopuolelle tietyissä tarkasti määritellyissä tapauksissa.

Komissio ei laadi yleisiä tilastoja ilmiantomenettelyä käyttäneiden lukumäärästä. OLAF saa tietoja monista lähteistä, joissa saattaa olla mukana komission henkilöstön jäseniä. OLAFin toimintakertomuksessa mainituissa luokitteluissa (katso http://europa.eu.int/comm/anti_fraud/reports/olaf/2002.en) erotetaan esimerkiksi komissio, muut toimielimet ja vihjepuhelin, mutta luokittelun perusteella ei voida päätellä, kuinka suuri osa komissiolta saaduista tiedoista perustuu ilmiantoihin.

OLAF on ilmoittanut komissiolle, että 1. kesäkuuta 1999 lähtien 76 tutkimusta on käynnistetty komission tietolähteistä peräisin olevien väitteiden perusteella.

Komission puheenjohtaja ilmoitti 18. marraskuuta pidetyssä täysistunnossa, että komission toimintasuunnitelmaan otetaan Eurostatin tapauksen seurauksena määräyksiä OLAFin ja komission välisen tiedonkulun parantamisesta.

[1] Komission päätös 1999/396/EY, EHTY, Euratom, tehty 2 päivänä kesäkuuta 1999, petosten, lahjonnan ja yhteisöjen etua vahingoittavan muun laittoman toiminnan torjumista koskevien sisäisten tutkimusten edellytyksistä ja yksityiskohtaisista säännöistä, EYVL L 149, 16.6.1999.

(2004/C 78 E/0203) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2964/03**

esittäjä(t): Brigitte Langenhagen (PPE-DE) komissiolle

(2. lokakuuta 2003)

Aihe: Digitaalinen valvontalaite

Asetuksen (EY) N:o 2135/98 [1] 2 artiklan 3 kohdan nojalla komissio esittää neuvostolle ja (EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan nojalla) parlamentille ehdotuksen kuljettajakorttien myöntämisen (määräaika 5. toukokuuta 2004) ja digitaalisten valvontalaitteiden asennuksen (määräaika 5. elokuuta

2004) määräaikojen pidentämiseksi, mikäli yhtään tyyppihyväksyntää ei ole tehty 5. elokuuta 2003 mennessä. Yhtäkään tyyppihyväksyntää ei ole vielä myönnetty tähän mennessä, ja asetuksen (ETY) 3821/85 ([2]) liitteen IB luvun VIII mukaisesti tyyppihyväksyntää voi odottaa aikaisintaan vuoden 2004 ensimmäisellä neljänneksellä. Komissio ei kuitenkaan ole vielä tehnyt mitään ehdotusta uusien määräaikojen vahvistamisesta yhteispäätösmenettelyllä.

Mikäli määräajat 5. toukokuuta 2004 kuljettajakorttien myöntämiselle ja 5. elokuuta 2004 asentamiselle ovat edelleen voimassa edellyttäen, että komissio ei käynnistä yhteispäätösmenettelyä, on olemassa suuri riski, että autonvalmistajille ja mahdollisesti myös joillekin jäsenvaltioille ei jää riittävästi aikaa ottaa tätä tärkeää uutta järjestelmää käyttöön hallitusti.

Koska tyyppihyväksyntä ei ole oikeudellista syistä mahdollinen vuoden 2003 loppuun mennessä, voiko komissio ilmoittaa, mihin oikeudellisiin ja käytännön toimiin se aikoo ryhtyä varmistaakseen digitaalisen valvontalaitteen hallitun käyttöönoton kaikissa jäsenvaltioissa samanaikaisesti?

Onko komissio harkinnut, käynnistääkö se yhteispäätösmenettelyn vai ei? Onko se teettänyt riskianalyysin molemmista vaihtoehdoista ja mitkä ovat mahdollisesti saadut tulokset?

Katsooko komissio, että teollisuudelle ja viranomaisille määrätyissä epäselvissä tai soveltumattomissa määräajoissa on vaarana, että ne pikemmin vain hidastavat digitaalisen valvontalaitteen käyttöönottoa enemmän kuin yhteispäätösmenettelyn käynnistäminen tekisi?

Mitä mieltä komissio on periaatteessa parlamentin oikeuksista asetuksen (EY) 2135/98 2 artiklan 3 kohdan perusteella?

([1]) EYVL L 274, 9.10.1998, s. 1.
([2]) EYVL L 370, 31.12.1985, s. 8.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(18. marraskuuta 2003)

Komissio sai hiljattain ajopiirtureiden valmistajilta uutta tietoa siitä, mikä on digitaalisten valvontalaitteiden tyyppihyväksynnän tilanne tällä hetkellä. Komissio pahoittelee sitä, että toisin kuin annettiin ymmärtää alan teollisuudelta tämän vuoden alussa saaduissa lausunnoissa, joiden mukaan tyyppihyväksynnän piti varmistua tämän ennen tämän vuoden loppua, tämänhetkisten tietojen mukaan tyyppihyväksyntää voidaan parhaimmassa tapauksessa odottaa huhtikuuhun 2004 mennessä. Tähän mennessä parlamentin jäsenille, jäsenvaltioille ja muille sidosryhmille lähetetyissä kirjeissä, jotka pohjautuvat kyseisen teollisuuden alan aiemmin antamiin lausuntoihin, komissio on todennut aikovansa tutkia tilannetta siinä vaiheessa, kun ensimmäiset tyyppihyväksynnät oli määrä myöntää. Nyt, kun on käynyt selväksi, että yhtään tyyppihyväksyntää ei myönnetä ennen vuoden 2003 loppua, komission pitää arvioida tilannetta uudelleen. Komission aiemmin tänä vuonna tekemä päätös laitteiden käyttöönoton määräaikojen pidentämisestä perustui eri vaihtoehtoja koskeviin analyyseihin, jotka tehtiin sen jälkeen, kun ajopiirtureiden valmistajat olivat ilmoittaneet komissiolle, että heidän laitteidensa tyyppihyväksyntä viivästyisi muutaman kuukauden. Kyseisen arvion pohjalta komissio päätti olla esittämättä ehdotusta laitteiden käyttöönoton määräaikojen pidentämisestä. Määräaikojen pidentäminen ei olisi perusteltua, koska se johtaisi digitaalisen ajopiirturin yleisen markkinoille saattamisen viivästymiseen ja maanteiden turvallisuuden kannalta sellaiseen tilanteeseen, jollaista ei voi hyväksyä.

Komissio on varsin hyvin tietoinen siitä, että laitteiden käyttöönotolle on asetettava realistiset määräajat, ja se pitää mielessä yhteisön lainsäätäjän oikeudet asetuksen 2135/98 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti ([1]). Komissio tutkii tilannetta uudelleen, kun ensimmäiset tyyppihyväksynnät on myönnetty, ja se edellyttää, että alan teollisuus panee vauhtia työhönsä.

([1]) EYVL L 274, 9.10.1998.

(2004/C 78 E/0204) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2965/03**

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(8. lokakuuta 2003)

Aihe: Endometrioositutkimuksen rahoittaminen

Kuinka paljon varoja Euroopan unioni on myöntänyt endometrioositutkimukseen kolmen viime vuoden aikana?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(10. marraskuuta 2003)

Komissio ei ole rahoittanut kolmeen vuoteen hankkeita, jotka liittyvät endometrioositutkimukseen.

Viidenteen tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelmaan kuuluneesta elämänlaatua koskevasta erityisohjelmasta on rahoitettu hanketta nimeltä "Comparison of exposure-effect pathways to improve the assessment of human health risks of complex environmental mixtures of organohalogens". Hankkeessa tutkitaan muun muassa mahdollista yhteyttä ympäristöaltistuksen ja endometrioosin välillä. Koska hankkeessa ei kuitenkaan keskitytä endometrioositutkimukseen, komission ei ole mahdollista arvioida, mikä osuus kyseisen hankkeen rahoituksesta on käytetty nimenomaisesti endometrioositutkimukseen.

(2004/C 78 E/0205) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2969/03**

esittäjä(t): Roberto Bigliardo (UEN) komissiolle

(8. lokakuuta 2003)

Aihe: Romanian ministerin osallisuus yhteisön myöntämän 150 000 euron suuruisen määrärahan hallintaan

Romanian lehdistön mukaan Romanian hallituksen Euroopan yhdentymisestä vastaavan ministerin aviomies ja poika hallinnoivat väärin 150 000 euron suuruista määrärahaa, jonka komissio on myöntänyt Leonardo da Vinci -ohjelman yhteydessä ammatilliseen koulutukseen. Samaisen lehdistön sekä ranskalaisessa Le Monde -päivälehdessä 23. syyskuuta 2003 julkaistujen tietojen mukaan komissio oli lähettänyt asiantuntijoita, jotka olivat viipyneet vain yhden päivän Bukarestissa ja senkin EU:n edustustossa.

1. Voiko komissio selittää, kuinka uskottava on tämäntyyppinen yhteisön ohjelma, joka antaa rahoitusta yrityksille, joiden johtajat ovat Euroopan yhdentymisestä vastaavan ministerin lähisukulaisia?

2. Voiko komissio myös toimittaa yksityiskohtaisen kirjanpidon siitä, miten seuraavat yritykset ovat käyttäneet mainittuja määrärahoja:

— Haka Industrienlagen

— Millenium

— Imes

— Debrom?

3. Mitä komissio aikoo tehdä tilanteen korjaamiseksi?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(18. marraskuuta 2003)

Yhteensä 150 000 euron suuruinen määräraha koskee kahta liikkuvuusprojektia, jotka on esitetty vuonna 2000 (eli ennen kuin Hildegard Puwak nimitettiin Romanian hallituksen Euroopan yhdentymisestä vastaavaksi ministeriksi), ja kahta muuta, vuonna 2001 esitettyä liikkuvuusprojektia.

Neljän komission virkamiehen toimittaman tarkastuksen (2 päivää Bukarestissa ja toimitettujen asiakirjojen tutkiminen Brysselissä) mukaan romanialaisen kansallisen viraston menettelyt vuosina 2000 ja 2001 ehdotettujen projektien arvioimiseksi perustuvat siihen, että arvioinnissa käytetään riippumattomia asiantuntijoita.

Komissio ei havainnut seikkoja, jotka viittaisivat pyrkimyksiin vaikuttaa menettelyyn ulkopuolelta, varsinkaan Romanian tuolloin vallassa olleen hallituksen taholta.

Muistutettakoon, että Imes ja Haka, jotka olivat mukana kun ehdotukset jätettiin, on korvattu Millenium Consultingilla (Imes) ja DE*BE*ROM:illa (Haka). Nämä yritykset vastaanottavat harjoittelijoita.

Kansalliset viranomaiset, tässä tapauksessa Romanian opetusministeriö, hallinnoivat hajautetusti liikkuvuuden edistämistoimenpidettä. Opetusministeriö on perustanut erityisen lautakunnan, jonka tehtävänä on suorittaa uusi perusteellinen tutkimus kyseistä neljää projektia koskevista kertomuksista, ja erityisesti menotositteista. Tutkimuksen tulokset valmistunevat kuluvan vuoden marraskuun ensimmäisellä viikolla. Opetusministeriö on sitoutunut ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimiin, joihin tulokset mahdollisesti antavat aihetta.

Komissio seuraa tarkasti romanialaisen tutkimuslautakunnan työtä ja sen tuloksia.

Edellä mainitun tarkastusmatkan seurauksena koulutuksen ja kulttuurin pääosasto tutki asiakirjoja yksityiskohtaisesti. Tällä kertaa siinä tarkasteltiin neljälle projektille myönnetyn yhteisön määrärahan hallintaa, ja tällöin havaittiin sääntöjenvastaisuuksia. Komissio tiedotti tästä Romanian kansallisille viranomaisille. Lisäksi Euroopan petostentorjuntavirastoa on pyydetty tutkimaan näitä väitteitä, ja se on valmis avustamaan asianomaisia viranomaisia kaikin tavoin.

Joka tapauksessa Romanian kansallista virastoa pyydettiin jo vuoden 2001 lopussa esittämään suunnitelma liikkuvuutta koskevien menettelyjen parantamiseksi.

Yleisemmin komissio ryhtyi vuoden 2002 tammikuussa toimimaan sen puolesta, että kaikki osallistujamaat ottaisivat käyttöön laadunvarmistusjärjestelmän liikkuvuuden edistämistoimenpiteen eri vaiheita varten.

Tulevan vaiheen osana

— edistetään laadunvarmistusperiaatteen käyttöä yhteistyössä laatimalla ”Leonardo da Vinci -peruskirja”, jossa luetteloidaan toteuttajan ja sen kumppaneiden velvollisuudet,

— parannetaan edunsaajien raportointimenetelmää, jotta saadaan selvä kuva heidän harjoittelunsa edistymisestä,

— laaditaan olemassa oleviin parhaisiin käytäntöihin perustuva eritelmä, jolla kansalliset virastot voivat seurata projekteja.

(2004/C 78 E/0206) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2971/03**

esittäjä(t): Alexander de Roo (Verts/ALE) komissiolle

(6. lokakuuta 2003)

Aihe: Myrkkylaivat

Vuonna 2003 (1. syyskuuta mennessä) eurooppalaiset laivanomistajat jättivät 124 laivaa Aasian rannoilla sijaitseviin laivanromuttamoihin. Tämä merkitsee, että kaikista näistä 124 laivasta levisi ympäristöön myrkyllisiä kemikaaleja, kuten PCB:tä, öljyä, jäteöljyä ja maaleja saastuttaen ekosysteemiä, jota on jo rasitettu äärimmilleen. Lisäksi näillä romuttamorannoilla työskentelevät henkilöt altistuvat vaarallisille, jopa tappaville aineille.

Nykyisessä jätekuljetusasetuksessa (ETY) N:o 259/93 [1] kielletään vaarallisten jätteiden vienti Euroopan unionista. Euroopan parlamentti pitää erittäin tärkeänä, että tätä asetusta noudatetaan jätteiden aiheuttaman ympäristön saastumisen estämiseksi. Vanhojen laivojen vienti tarkoittaa käytännössä samaa kuin vaarallisten jätteiden vienti, ja on huolestuttavaa, että tilanteen säilyessä ennallaan Euroopan unioni sallii jatkossakin vaarallisten jätteiden laittoman viennin voimassa olevista asetuksista huolimatta.

Haluan kiinnittää komission huomion seuraavaan laivaan, joka sisältyy Aasiaan vuonna 2003 lähetettyjen 124 laivan joukkoon:

Skopelos, vuonna 1974 rakennettu, Kreikan lipun alla purjehtiva raakaöljytankkeri (kantavuus 274 949 dwt). Aluksen pääomistaja oli Aeolos Management S.A. ja rekisteröity omistaja E.N.E. Skopelos Ltd (pieni kreikkalaisyritys, jolla ei ilmeisesti ole muita aluksia).

Alus lähti vuonna 2003 viimeiselle matkalleen suoraan eurooppalaisilta vesiltä bangladeshilaiseen laivaromuttamoon seuraavan aikataulun mukaisesti:

— Pireus, Kreikka, 12. huhtikuuta 2003 jälkeen — ennen 25. huhtikuuta 2003

— Suez, Egypti, 25. huhtikuuta 2003 — 25. huhtikuuta 2003

— Fujairah Anch., Arabiemiraattien liitto, 10. toukokuuta 2003 — 16. toukokuuta 2003

— Chittagong Roads, Bangladesh, 27. toukokuuta 2003 — ennen 4. kesäkuuta 2003

— Chirragong, Bangladesh, 4. kesäkuuta 2003.

Sovelletaanko neuvoston asetusta (ETY) N:o 259/93 Skopeloksen kaltaisten laivojen vientiin Euroopan unionista kehitysmaiden laivaromuttamoihin silloin, kun tällaiset romutettaviksi lähetettävät laivat sisältävät vaarallista jätettä?

Mitä Euroopan komissio aikoo tehdä varmistaakseen, että toimivaltaiset viranomaiset (Skopeloksen tapauksessa kreikkalaisviranomaiset) toimivat edellä mainitussa asetuksessa esitettyjen sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti, jotta aluksia ei vietäisi laittomasti Aasian romuttamoihin?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä taatakseen, että laivanomistajat (Skopeloksen tapauksessa Pireuksessa Kreikassa toimiva Aeolus Management S.A.) toimivat asetuksessa esitettyjen sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti?

[1] EYVL L 30, 6.2.1993, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(1. joulukuuta 2003)

Asetusta (ETY) N:o 259/93 sovelletaan jätteiden siirtoihin, jotka tapahtuvat Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä.

”Jätteen” määritelmästä säädetään muutetussa direktiivissä 75/442/ETY ja ”vaarallisen jätteen” määritelmästä muutetussa direktiivissä 91/689/ETY.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on antanut useita tuomioita, joissa käsitellään jätteen määritelmää, ja oikeuspäätösten perusteella on selvää, ettei käsitettä ”jäte” pidä tulkita ahtaasti. Sen sijaan on otettava huomioon kaikki olennaiset olosuhteet, jotta voitaisiin määritellä ”hävittääkö” haltija, ”aikooko haltija hävittää” tai ”onko haltija velvollinen hävittämään” jätteen, kuten määritelmässä kuvataan. Jos käytöstä poistettuja vanhoja laivoja lähetetään määränpäähän romutustarkoituksessa, ne on käsitettävä jätteeksi olettaen, että haltija aikoo hävittää ne.

Jätteen määritelmän objektiivisen elementin — hävittämisvelvollisuuden — yhteydessä on kysyttävä, milloin tämä velvollisuus syntyy. Tietystä lainsäädännöstä, kuten alusturvallisuutta, saastumisen ehkäisemistä ja alusten asumis- ja työskentelyolosuhteita koskevien kansainvälisten standardien soveltamisesta yhteisön satamia käyttäviin ja jäsenmaiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä purjehtiviin aluksiin (satamavaltioiden suorittama valvonta) annetusta neuvoston direktiivistä 95/21/EY, voi olla apua tähän kysymykseen vastaamisessa (ks. erityisesti 9 artikla).

"Hävittäminen" tai "aikomus hävittää" riippuu hyvin paljon kunkin tapauksen konkreettisista olosuhteista ja aikomuksen näkymisestä ulospäin. Lukuisat olosuhteet voivat objektiivisesta näkökulmasta todistaa aikomuksen puolesta (esim. aluksen romuttamista koskeva sopimus, epäkuntoisuus, alusrekisteristä poistaminen, laivan ikä jne.). On ilmiselvää, että subjektiivista "aikomusta hävittää" on vaikea näyttää toteen.

Laiva voidaan kuitenkin selvästi käsittää jätteeksi. Ylipäänsä laiva on jäte, kun se hävitetään tai aiotaan hävittää tai on olemassa velvollisuus hävittää se, siitä hetkestä lähtien, kun omistajan ei ole aikomus käyttää sitä enää laivana. Romutettavaksi aiottua laivaa on siis pidettävä jätteenä.

Asetuksen piiriin kuuluvat myös käytöstä poistetut vanhat laivat ja merikuljetus.

Asetuksessa on kuitenkin poikkeus, joka koskee liitteessä II luetteloituja hyödynnettäviä ja vaarattomia jätteitä. Kuuluvatko kyseiset käytöstä poistetut vanhat laivat siis liitteen II luetteloon? Liitteen III luettelon kohta GC 030 sisältää "romutettaviksi tarkoitetut alukset ja muut uivat rakenteet, asianmukaisesti tyhjennettyjä lastista, joka mahdollisesti on luokiteltu vaaralliseksi aineeksi tai jätteeksi". Romutettaviksi tarkoitetut alukset eivät kuitenkaan useimmiten ole "asianmukaisesti tyhjennettyjä" siinä määrin, että ne voisivat perustellusti kuulua liitteen II luetteloon. Niitä ei ehkä myöskään hyödynnetä vaan ne pikemminkin poistetaan käytöstä. Tällaisissa tapauksissa tätä poikkeusta ei siis voida soveltaa.

Useimmat laivat sisältävät erilaisia epäorgaanisia aineita, esimerkiksi asbestia, jota käytetään palontorjunnassa sekä putkien ja hytin seinien eristysmateriaalina. Polykloorattua bifenyyliä (PCB) ja lyijyä käytetään kaapelien eristykseen ja tributyylitinaa maalaamiseen.

Nämä materiaalit on luetteloitu EU:n jätelistan vaarallisten jätteiden luetteloon. Ne on luetteloitu myös asetuksen liitteeseen V. Liitteessä luetteloidaan jätteet, joiden vienti on kielletty OECD-maista OECD:n ulkopuolisiin maihin asetuksen (ETY) N:o 259/93 mukaisesti. Vientikiellosta on sovittu Baselin yleissopimuksessa.

Muun muassa seuraavat romutettaviksi tarkoitettujen laivojen kannalta oleelliset vaaralliset aineet on luetteloitu liitteen V 1 osan luettelossa A:

— A2050 Asbestijäte (pöly ja kuidut)

— A3020 Jätemineraaliöljyt, jotka eivät sovellu alkuperäiseen käyttötarkoitukseensa

— A4060 Jäteöljy/vesi-, hiilivety/vesiseokset, emulsiot

— A4070 Painomusteiden, väriaineiden, pigmenttien, maalien, lakkojen ja vernissojen tuotannossa, sekoituksessa ja käytössä muodostuvat jätteet, jotka eivät sisälly luetteloon B (huom. luettelossa B oleva vastaava nimike B4010).

Jos romutettavaksi tarkoitettua laivaa ei tyhjennetä kaikesta lastista ja muista sen toiminnasta aiheutuvista vaarallisista materiaaleista, laivaa on pidettävä vaarallisena jätteenä. Käytännössä on mahdotonta, että yhä omin voimin liikennöivä laiva tyhjennettäisiin kuvatulla tavalla, sillä liikennöidäkseen laivan on aina kuljetettava mukanaan joitakin vaarallisia materiaaleja esimerkiksi asbestia. Niinpä laivaa on pidettävä vaarallisena jätteenä.

Yhteisön lainsäädännön, myös jätelainsäädännön, noudattaminen ja valvonta on jäsenvaltioiden vastuulla. Komissio kannustaa jäsenvaltioita keskinäiseen yhteistyöhön muun muassa IMPEL-verkoston yhteydessä varmistaakseen asetuksen asianmukaisen täytäntöönpanon ja vaarallisen jätteen vientikiellon noudattamisen OECD:n ulkopuolisiin maihin.

(2004/C 78 E/0207) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2973/03**

esittäjä(t): Jean-Louis Bernié (EDD) komissiolle

(6. lokakuuta 2003)

Aihe: Marais Bretonin luonnonnähtävyys — syyskuu 2003

Senaattori Jacques Oudin (Vendée, Ranska) esitti 25. elokuuta 2003 päivätyssä, Jean-Louis Berniélle osoitetussa kirjeessään seuraavaa:

> Koska Ranskan toiminta perustuu sopimukseen, paikallisilla toimijoilla ei ole velvoitetta toteuttaa suositeltuja toimia.

Voiko komissio unionin oikeussäännökset huomioon ottaen vahvistaa, voiko jäsenvaltio päättää taloudellisen vastikkeen puuttuessa (esimerkiksi maanomistajille, maanviljelijöille, kalastajille, metsästäjille tai muille luonnosta hyötyville), ettei paikallisilla toimijoilla ole mitään velvoitteita Natura 2000 -alueilla.

Voidaanko komission mielestä pelkällä sopimuspolitiikalla varmistaa Natura 2000 -alueiden säilyminen?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(19. marraskuuta 2003)

Parlamentin jäsenen ensimmäisessä kysymyksessä esittämässä tapauksessa sovelletaan neuvoston direktiivin 92/43/ETY ([1]) 6 artiklaa, jossa säädetään, että jäsenvaltiot ryhtyvät tarvittaviin suojelutoimenpiteisiin erityisten suojelutoimien alueilla. Jäsenvaltioiden on myös ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin luontotyyppien ja lajien elinympäristön heikentymisen estämiseksi näillä alueilla. Tämä voi myös tarkoittaa, että paikallisten toimijoiden on ryhdyttävä säädettyihin hoitotoimenpiteisiin riippumatta siitä, löytyykö niille taloudellista vastiketta.

Mitä tulee parlamentin jäsenen esittämään toiseen kysymykseen Natura 2000 -alueiden hoitamiseen sovellettavasta sopimuspolitiikasta, komission arvion mukaan tällainen politiikka ei yksinään ole riittävää alueiden suojelemisen ja säilymisen takaamiseksi.

Neuvoston direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 1 kohdassa säädetään suotuisista toimenpiteistä kaikkien erityisten suojelutoimien alueiden hyväksi, jotta direktiivin yleinen tavoite yhteisön tärkeinä pitämien luontotyyppien ja luonnonvaraisten eläin- ja kasvilajien suotuisan suojelun tason säilyttämisestä tai ennalleen saattamisesta saavutettaisiin. Suojelutoimenpiteiden täytyy vastata liitteen I luontotyyppien ja liitteessä II esitettyjen lajien ekologisia vaatimuksia alueilla. Suojelutoimenpiteet voivat esiintyä kahdessa muodossa: joko tarpeellisina lainsäädännöllisinä, hallinnollisina tai sopimusoikeudellisina toimenpiteinä tai tarvittaessa asianmukaisten kehityssuunnitelmien muodossa.

Jäsenvaltioiden on tehtävä valinta lainsäädännöllisten, hallinnollisten tai sopimusoikeudellisten toimenpiteiden välillä, ja ne ovat vastuussa kehitysohjelmienkin valinnasta. Menettely on toissijaisuusperiaatteen mukainen. Jäsenvaltioiden on kuitenkin valittava vähintään yksi kolmesta toimenpideluokasta eli lainsäädännölliset, hallinnolliset tai sopimusoikeudelliset toimenpiteet. Jäsenvaltiot voivat vapaasti käyttää Natura 2000 -alueella vain yhtä ainoaa toimenpideluokkaa (esimerkiksi sopimusoikeudellisia toimenpiteitä) tai yhdistettyjä toimenpiteitä (esimerkiksi lainsäädännöllisten ja sopimusoikeudellisten toimenpiteiden yhdistelmää liitteessä I lueteltuihin luontotyyppeihin ja alueilla esiintyvien liitteessä II lueteltujen eläin- ja kasvilajien suojeluun liittyvien ongelmien mukaisesti). Valittujen pakollisten toimenpiteiden lisäksi jäsenvaltiot voivat suunnitella ja panna täytäntöön kehitysohjelmia.

Valitsivatpa jäsenvaltiot mitä tahansa suojelutoimenpiteitä, direktiivin yleisiä tavoitteita on aina noudatettava. Jos jäsenvaltio valitsee sopimusoikeudelliset toimenpiteet, sen velvollisuutena on ryhtyä välttämättömiin ja pysyväluonteisiin suojelutoimenpiteisiin, jotka vastaavat liitteen I luontotyyppien ja liitteessä II esitettyjen lajien ekologisia vaatimuksia alueilla, sekä noudatettava direktiivin yleistä tavoitetta suojelusta.

Sen lisäksi että, jäsenvaltiot perustavat erityisten suojelutoimien alueille direktiivin 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti yleisen suojelujärjestelmän, sovelletaan direktiivin 6 artiklan 2—4 kohdan velvoitteita. Näissä säännöksissä säädetään ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä ympäristön heikentymisen, häiriöiden ja merkittävien haittavaikutusten estämiseksi Natura 2000 -alueilla.

(1) Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992).

(2004/C 78 E/0208) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2980/03**

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(9. lokakuuta 2003)

Aihe: Yhteisön talousarviosta rahoitettavia Kreikan julkisia töitä koskevien tutkimusten rahoituksen keskeyttäminen

Kreikan lehdistötietojen mukaan yhteisön rahoitus rakennerahastoihin kuuluvista hankkeista koskeville tutkimuksille on keskeytetty yhteisön lainsäädännön rikkomisen vuoksi.

Komission sisämarkkinoiden pääosaston pääjohtaja on ilmoittanut muille pääjohtajille 31. heinäkuuta 2003 lähettämässään kirjeessä, että hän on pannut merkille, että yhteisön direktiivejä ja erityisesti julkisia palveluhankintoja koskevaa direktiiviä 92/50/EEC (1) on rikottu. Lehdistötiedoissa ilmoitetaan, että komissio päätti lopettaa tutkimusten rahoittamisen.

1. Mikä on komission virallinen kanta tähän asiaan?

2. Onko komissio jo tehnyt leikkauksia talousarvioon, ja missä määrin tutkimuksiin kohdennetun rahoituksen alentaminen vaikuttaa talousarvioon?

3. Miten näitä tutkimuksia rahoitetaan?

4. Onko mahdollista, että hankkeet rahoitettaisiin edelleen rakenne- tai koheesiorahastoista, jos tutkimukset rahoitetaan kansallisista varoista huolimatta siitä, että komissio vastustaa yhdenmukaisuuden puutetta yhteisön lainsäädännön kanssa?

(1) EYVL L 209, 24.7.1992, s. 1.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(7. tammikuuta 2004)

1. Yhden Egnatia-hankkeeseen — tutkimuksiin, jotka yhteisrahoitetaan Euroopan laajuisen liikenneverkon (TEN-T) talousarviosta — liittyvän säännöllisesti toteutettavan valvontamatkan yhteydessä havaittiin tiettyjä seikkoja, jotka osoittivat, että Egnatian käytännöt tutkimussopimusten tekemisessä eivät ehkä ole yhdenmukaisia julkisia palveluhankintoja koskevien sääntöjen kanssa. Egnatia näyttää tekevän sopimuksia yrityksen laadun perusteella eikä valittujen yritysten tarjoamien palveluiden laadun perusteella, mikä olisi julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/50/ETY vastaista.

Komissio on tiiviissä yhteistyössä Kreikan viranomaisten kanssa kerätäkseen kaiken tarpeellisen tiedon havaittujen seikkojen arvioimiseksi.

2. Odotettaessa julkisten palveluhankintojen sääntöjen nojalla suoritettavan yhdenmukaisuusarvioinnin tuloksia komissio on toistaiseksi lopettanut tiettyjen tukien, erityisesti TEN-T-talousarvioon liittyvien tukien, maksamisen (lopetetut tuet koskevat 38:aa päätöstä eli tutkimuksia, joiden osuus on 82 miljoonaa euroa suunnitellusta kokonaistuesta).

3. ja 4. Jos komissio päättelee, että yhteisön lainsäädäntöä rikotaan, se saattaa käynnistää EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisen menettelyn. Siinä tapauksessa kaikkien mahdolliseen rikkomusmenettelyyn liittyvien yhteisön tukien (myös Euroopan aluekehitysrahaston ja koheesiorahaston tukien) maksaminen täytyy lopettaa. Komissio haluaa korostaa, että Kreikan viranomaisten ja komission toimivaltaisten yksiköiden välillä käydään parhaillaan aktiivista vuoropuhelua nykyisen tilanteen selvittämiseksi ja mahdollisten rikkomusten lopettamiseksi.

(2004/C 78 E/0209) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2982/03**

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(9. lokakuuta 2003)

Aihe: Vakausohjelma

Neuvosto vastasi kysymykseen H-0564/01 [1] Kreikan vakaus- ja kehitysohjelmasta, että talous- ja rahoitusasioiden neuvosto käsitteli 12. helmikuuta 2001 Kreikan ensimmäistä vuosia 2001—2004 koskevaa vakausohjelmaa ja katsoi, että normaaleissa oloissa talousarvioesityksessä on riittävät takeet, jotta kolmen prosentin rajaa ei ylitetä.

Lehdistötietojen mukaan Kreikan hallitus on tehnyt yhteistyössä Ateena 2004 -järjestön kanssa lukuisia tarkistuksia olympiakisoihin liittyviin hankkeisiin ja tullut siihen tulokseen, että hankkeiden loppuun saattamiseen ajanjaksolla 2003—2004 tarvitaan vielä noin 2,3 miljardin euron lisärahoitus. Missä määrin komissio pitää todennäköisenä, että Kreikka ei ylitä marginaalia ja että sen alijäämä pysyy vakaana? Katsoko komissio edelleen, että Kreikka ei ole poikennut vakausohjelmasta niiden kahden vuoden aikana, jotka ovat kuluneet talous- ja rahoitusasioiden neuvoston Kreikan taloudellisesta tilanteesta esittämästä arviosta?

[1] Kirjallinen vastaus 4. heinäkuuta 2001.

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(4. marraskuuta 2003)

Komissio seuraa tiiviisti Kreikan julkisen talouden kehitystä varsinkin siksi, että olympialaisiin valmistautumisen aiheuttamat lisäkustannukset ja julkistettu sosiaaliturvapaketti todennäköisesti aiheuttavat huomattavia lisäpaineita valtion talousarvioon. Kreikan hallitus on itse asiassa vastikään tarkistanut arviota vuoden 2003 julkisen talouden alijäämästä 1,4 prosenttiin suhteessa bruttokansantuotteeseen (BKT). Keväällä komissio ennusti alijäämän olevan 1,1 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2003 ja 1,0 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2004. Viimeaikaisen kehityksen perusteella komissio joutuu varmasti tarkistamaan arviotaan syksyn talousennusteessaan, jota ei ole vielä julkaistu. Komissio tekee Kreikan julkisen talouden kehityksestä yksityiskohtaisen tutkimuksen, mikäli tilanteen havaitaan selvästi heikentyvän. On muistettava, että neuvosto suositti vuoden 2002 tarkistetusta vakausohjelmasta tammikuussa 2003 antamassaan lausunnossa, että Kreikan olisi keskipitkällä aikavälillä sopeutettava julkista talouttaan päättäväisemmin. Sopeuttamistoimia pidetään tarpeellisina, koska suuri julkinen velka ei ole supistunut riittävästi viime vuosina.

(2004/C 78 E/0210) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2983/03**

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(9. lokakuuta 2003)

Aihe: Yhteisön ympäristölainsäädännön rikkominen

Voiko komissio ilmoittaa tarkasti, missä tapauksissa se on pannut merkille, että Kreikka ei ole yhdenmukaistanut lainsäädäntöään yhteisön ympäristölainsäädännön kanssa? Minkä tapauksien vuoksi se on aloittanut Kreikkaa vastaan rikkomisesta johtuvan menettelyn?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(12. marraskuuta 2003)

Kreikan epäillään tai on todettu rikkoneen yhteisön ympäristölainsäädäntöä yhteensä 92 tapauksessa, joiden käsittely oli kesken 21. lokakuuta 2003. Näistä 24 liittyy yhteisön jätehuoltoa koskevaan lainsääntöön, 19 tutkimusta koskee direktiiviä 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/11/EY ([1]), 19 liittyy luonnonsuojeluun, 13 koskee ilmansaasteita, 11 koskee vesistöjen suojelua ja kuusi muita yhteisön ympäristölainsäädännön aloja. On syytä panna merkille, että koska Kreikka ei ole täyttänyt yhteisön ympäristölainsäädännössä säädettyjä velvoitteita, komissio on jo käynnistänyt 42 tapauksessa rikkomista koskevan menettelyn EY:n perustamissopimuksen 226 tai 228 artiklan nojalla.

Komissio on lähettänyt Kreikalle 11 rikkomista koskevassa tapauksessa perustellun lausunnon EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla. Kyseiset rikkomistapaukset koskevat erityisten suojelualueiden osoittamista direktiivin 79/409/ETY ([2]) nojalla, jätevesien puhdistuslaitoksen rakentamista Geraniin, jäteöljyhuoltoa, Mesolongin laguunin suojelua, laittoman kaatopaikan toimintaa Paianiassa, puhdistamolietteen käsittelyä Psittaliassa sijaitsevassa laitoksessa, Maroulasissa Kreetalla sijaitsevan kaatopaikan toimintaa sekä direktiivien 2000/69/EY ([3]), 2000/76/EY ([4]), 2001/80/EY ([5]) ja 2001/81/EY ([6]) täytäntöönpanotoimenpiteitä koskevien tietojen toimittamatta jättämistä.

Lisäksi komissio on saattanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäviksi seuraavat yhdeksän asiaa: C-301/01 (direktiivin 85/337/ETY täytäntöön panemiseksi toteutettujen kansallisten toimenpiteiden ristiriitaisuus yhteisön oikeuden kanssa), C-119/02 (Thriassionin alueen viemärijärjestelmän ja yhdyskuntajätevesien jälkikäsittelyn takaavan puhdistamon puuttuminen), C-420/02 (Kreetan Pera Galinoissa sijaitsevan kaatopaikan toiminta), C-163/03 (saasteet Thriassio Pedion alueella), C-167/03 (lintujen metsästysaikoihin liittyvän Kreikan lainsäädännön yhteensopimattomuus yhteisön lainsäädännön kanssa), C-246/03 (direktiivin 2000/53/EY ([7]) täytäntöönpanotoimenpiteitä koskevien tietojen toimittamatta jättäminen), C-247/2003 (direktiivin 1999/22/E ([8]) täytäntöönpanotoimenpiteitä koskevien tietojen toimittamatta jättäminen), C-364/03 (Kreetan Linoperamatassa sijaitsevan lämpövoimalaitoksen toimintaedellytykset), C-416/03 (direktiivin 2001/18/EY ([9]) täytäntöönpanotoimenpiteitä koskevien tietojen toimittamatta jättäminen).

Lisäksi komissio katsoo, että Kreikka ei ole toteuttanut EY:n tuomioistuimen antaman tuomion edellyttämiä toimenpiteitä, minkä vuoksi se on käynnistänyt EY:n perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisen rikkomista koskevan menettelyn. Kyseiset tapaukset koskevat sellaisten ohjelmien laatimatta jättämistä, joilla vähennetään ympäristön pilaantumista ja joihin sisältyy vaarallisten aineiden laatuluokitukset sellaisina kuin ne on määritetty direktiivin 76/464/ETY ([10]) liitteen luettelon II toisessa luetelmakohdassa (asia C-384/97, tuomio annettu 25. toukokuuta 2000), sellaisista toimenpiteistä ilmoittamatta jättämistä, jotka ovat tarpeen merikilpikonna Caretta carettaa koskevan tehokkaan ja tiukan suojelujärjestelmän ottamiseksi käyttöön ja panemiseksi täytäntöön Zakynthoksella (asia C-103/00, tuomio annettu 30. tammikuuta 2002) sekä direktiivin 91/689/ETY ([11]) 8 artiklan 3 kohdan edellyttämien tietojen ilmoittamatta jättämistä.

Komissio on myös päättänyt saattaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäviksi kaksi rikkomista koskevaa tapausta, jotka olivat 21. lokakuuta 2003 edelleen käsiteltävinä. Kyseiset rikkomiset liittyvät Kreikassa olevien lukuisten laittomien tai valvomattomien kaatopaikkojen toimintaan sekä riittämättömään yhdyskuntajätevesien käsittelyyn.

On syytä panna merkille, että 5. kesäkuuta 2003 antamissaan tuomioissa EY:n tuomioistuin ilmoitti, että koska Kreikka ei ollut toimittanut direktiivin 2000/14/EY ([12]) täytäntöönpanotoimia koskevia tietoja (asia C-352/02) eikä direktiivin 96/59/EY ([13]) 11 artiklan edellyttämiä tietoja (asia C-83/02), se ei ole noudattanut velvoitteitaan.

([1]) Neuvoston direktiivi 97/11/EY, annettu 3 päivänä maaliskuuta 1997, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta (EYVL L 73, 14.3.1997).
([2]) Neuvoston direktiivi 79/409/ETY, annettu 2 päivänä huhtikuuta 1979, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EYVL L 103, 25.4.1979).
([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/69/EY, annettu 16 päivänä marraskuuta 2000, ilmassa olevan bentseenin ja hiilimonoksidin raja-arvoista (EYVL L 313, 13.12.2000).
([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/76/EY, annettu 4 päivänä joulukuuta 2000, jätteenpoltosta (EYVL L 332, 28.12.2000).
([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/80/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2001, tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta (EYVL L 309, 27.11.2001).
([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/81/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2001, tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisista päästörajoista (EYVL L 309, 27.11.2001).
([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/53/EY, annettu 18 päivänä syyskuuta 2000, romuajoneuvoista — Komission lausumat (EYVL L 269, 21.10.2000).
([8]) Neuvoston direktiivi 1999/22/EY, annettu 29 päivänä maaliskuuta 1999, luonnonvaraisten eläinten pitämisestä eläintarhassa (EYVL L 94, 9.4.1999).
([9]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/18/EY, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2001, geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta — Komission lausuma (EYVL L 106, 17.4.2001).
([10]) Neuvoston direktiivi 76/464/ETY, annettu 4 päivänä toukokuuta 1976, tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta (EYVL L 129, 18.5.1976).
([11]) Neuvoston direktiivi 91/689/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1991, vaarallisista jätteistä (EYVL L 377, 31.12.1991).
([12]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/14/EY, annettu 8 päivänä toukokuuta 2000, ulkona käytettävien laitteiden melupäästöjä ympäristöön koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 162, 3.7.2000).
([13]) Neuvoston direktiivi 96/59/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 1996, polykloorattujen bifenyylien ja polykloorattujen terfenyylien käsittelystä (PCB/PCT) (EYVL L 243, 24.9.1996).

(2004/C 78 E/0211) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2984/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(9. lokakuuta 2003)

Aihe: Merenrannalle rakentaminen

1. Voiko komissio ilmoittaa, onko olemassa EU:n lainsäädäntöä, joka koskee rakentamista merenrannalle tai hiekkarannalle tai kieltää sen?

2. Voiko komissio vahvistaa tai ilmoittaa, aikooko se mahdollisesti esittää mainittua asiaa koskevan ehdotuksen?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(10. marraskuuta 2003)

1. Ei ole olemassa yhteisön lainsäädäntöä, jolla kiellettäisiin rakentaminen merenrannalle tai hiekkarannalle. Ennen kuin rakennuslupa annetaan, rakennushankkeen ympäristövaikutukset saatetaan arvioida tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta 3. maaliskuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/11/EY ([1]) mukaisesti. Direktiivin liitteissä I ja II luetellaan hankkeet, joita todennäköisesti toteutetaan rannikkoalueilla, kuten satamapalveluhankkeet, rannikkojen suojelutyöt, venesatamat ja yleisemmin ottaen kaupunkirakennus- ja matkailun kehittämishankkeet (liite I, 8 kohta; liite II, 10 kohdan b, e ja k alakohta ja 12 kohdan b ja c alakohta).

2. Vaikka komissiolla ei ole aikomusta antaa lainsäädäntöä, jolla kielletään rakentaminen merenrannalle, rannikkoalueille rakentamiseen liittyviä ongelmia tutkitaan parhaillaan.

Vuonna 2001 parlamentti hyväksyi 5 miljoonan euron suuruisen lisäyksen talousarvioon, jotta rannikon eroosioon liittyviä entisestään pahenevia ongelmia voitaisiin selvittää. Näillä varoilla komissio käynnisti mittavan yleiseurooppalaisen Eurosion-hankkeen [2], jonka yhteydessä on tarkoitus toukokuussa 2004 esittää poliittisia suosituksia unionille, jäsenvaltioille, niiden alueille ja paikallisille tahoille siitä, miten rannikon eroosiota kannattaisi hoitaa kestävällä tavalla.

Tämän lisäksi rannikkoalueiden yhdennetyn käytön ja hoidon toteuttamisesta Euroopassa 30. toukokuuta 2002 annetun parlamentin ja neuvoston suosituksen 2002/413/EY [3] IV luvun 3b kohdan 1 alakohdassa jäsenvaltioita kehotetaan harkitsemaan erityisesti toimia rannikkoalueiden kasvavan kaupungistumisen valvomiseksi rannikkoalueiden hoitoa koskevien kansallisten strategioiden yhteydessä helmikuuhun 2006 mennessä.

[1] EYVL L 73, 14.3.1997.
[2] www.eurosion.org
[3] EYVL L 148, 6.6.2002.

(2004/C 78 E/0212) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3010/03**

esittäjä(t): Adriana Poli Bortone (UEN) komissiolle

(8. lokakuuta 2003)

Aihe: Sähkökatkos Italiassa

Aikooko komissio selvittää Italiassa 27. ja 28. syyskuun välisenä yönä sattuneen sähkökatkoksen syyn?

Onko pitkän sähkökatkoksen syynä inhimillinen erehdys, kuten lehdistössä on mainittu, tai onko tässä kyse Italialle sähköenergiaa toimittavien maiden virheestä?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(6. marraskuuta 2003)

UCTE:ltä (Sähköenergian siirtoa koskevan yhteistyön liitto, Union for the Co-ordination of Transmission of Electricity) saatujen tietojen mukaan tapahtumat etenivät seuraavasti:

- 28. syyskuuta 2003 klo 03.01: Sveitsissä sijaitsevasta ja Italiaan sähköä toimittavasta Lavorgno-Mettelen-verkosta katkeaa virta.
- 28. syyskuuta 2003 klo 03.25: Sveitsissä sijaitsevista ja Italiaan sähköä toimittavista Sils-Soazza- ja Airlo-Mettlen-verkoista katkeaa virta.

Näiden sähkökatkosten jälkeen Sveitsin Italiaan toimittaman sähkön määrä väheni 3000 megawatilla. Tämä teho siirrettiin muihin verkot yhdistäviin johtoihin (Italia-Ranska, Italia-Itävalta), mistä aiheutui nopeasti (40 sekunnissa) sähkökatkos kaikissa verkoissa, jotka liittävät Italian sen naapurimaihin.

Se että Italiaan tuotavaa sähköä (noin 25 prosenttia Italian sähkön kulutuksesta ruuhka-ajan ulkopuolella) ei sähkökatkoksen jälkeen voitu välittömästi korvata italialaisella tuotannolla katkoksen aikana, johti sähkökatkokseen koko Italian niemimaalla.

Tällä hetkellä UCTE tutkii tapauksen syitä, erityisesti sitä mahdollisuutta, että yksi tai useampi UCTE:n jäsenistä ei ole noudattanut toimintaa koskevia standardeja. UCTE tutkii myös mahdollista koordinoinnin puutetta siirtoverkko-operaattoreiden välillä.

Italialaiset ja ranskalaiset operaattorit, yhteistyössä Sveitsin viranomaisten kanssa, tutkivat myöskin tapausta.

(2004/C 78 E/0213) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3011/03**

esittäjä(t): Elspeth Attwooll (ELDR) komissiolle

(8. lokakuuta 2003)

Aihe: Kalastus: kansalliset rajaviivat EU:n yksinomaisilla talousvyöhykkeillä

Jos oletetaan, että Euroopan unionin yksinomaisten talousvyöhykkeiden sisälle vedettäisiin kansalliset rajaviivat, mihin mainitut rajaviivat sijoittuisivat ICES-suuralueilla IIa, IV (a, b ja c), Vb (1 ja 2), VI (a ja b), VII (a, d, e, f, g, h ja j) sekä XII?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(24. lokakuuta 2003)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että yksinomaisten talousvyöhykkeiden ja merialueiden rajaviivojen määrittely, jos niitä on vastakkaisten tai lähekkäisten rantaviivojen vuoksi määriteltävä, kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan. Niiden määrittelyssä noudatetaan kansainvälisen merioikeuden kyseistä asiaa koskevia sääntöjä.

Jäsenvaltioissa on annettu kansallisia lakeja, joissa määritellään tällaisia rajoja arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessä mainituilla vyöhykkeillä. Poikkeuksen tähän tekee kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) alue XII, johon kuuluu ainoastaan kansainvälisiä merialueita.

(2004/C 78 E/0214) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3018/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(14. lokakuuta 2003)

Aihe: Ylennykset komissiossa

Ottaen huomioon valitukset, jotka komission virkamies José A. Sequeira Carvalho (henkilönumero 61779) on tehnyt siitä, että häntä ei ole ylennetty A4-virkaan, mikä hänen mielestään olisi pitänyt tapahtua vuonna 2000, pyydän komissiota ilmoittamaan minulle, minkä kannan se on ottanut edellä mainittuihin valituksiin.

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(21. marraskuuta 2003)

Syyt siihen, miksi José A. Sequeiraa ei ole ylennetty A4-virkaan vuoden 2000 jälkeen, on esitetty yksityiskohtaisesti José A. Sequeiralle osoitetussa kehitysyhteistyön pääosaston pääjohtajan Jacobus Richellen allekirjoittamassa, 13. elokuuta 2003 päivätyssä kirjeessä.

Virkamiehet, jotka eivät ole tyytyväisiä nimittävän viranomaisen päätökseen, voivat luonnollisesti laatia ja esittää valituksen henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tällaiset valitukset tai muutoksenhakupyynnöt käsitellään erittäin huolellisesti ja kunnioittaen henkilöiden yksityisyyttä.

(2004/C 78 E/0215) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3039/03**

esittäjä(t): Herbert Bösch (PSE) komissiolle

(17. lokakuuta 2003)

Aihe: Toimittajia vastaan esitetyt perusteettomat lahjussyytteet

Aikakauslehti Stern julkaisi 28. helmikuuta ja 7. maaliskuuta 2002 kaksi artikkelia, joissa kerrottiin Euroopan unionin virkamiehen Paul van Buitenenin lausunnoista sekä tutkimuksista, jotka Euroopan unionin petostentorjuntavirasto (OLAF) käynnisti Buitenenin esittämien syytösten vuoksi. Artikkelit perustuivat lehden hankkimiin luottamuksellisiin asiakirjoihin.

OLAF julkaisi 27. maaliskuuta 2002 lehdistötiedotteen, jossa se ilmoitti päättäneensä käynnistää tutkimukset epäillystä luottamuksellisten tietojen luovuttamisesta asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ([1]) 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Lehdistötiedotteen mukaan sisäisissä tutkimuksissa selvitettäisiin myös, pitivätkö väitteet asiakirjat luovuttaneelle virkamiehelle suoritetusta rahallisesta korvauksesta paikkansa.

Euroopan oikeusasiamiehen 18. kesäkuuta 2003 antamassa suosituksessa todettiin, että lahjussyytteet oli esitetty ilman tosiasiallista perustaa. Virastoa kehotettiin perumaan esittämänsä syytteet.

Syyskuun 30. päivänä 2003 OLAF julkaisi uuden lehdistötiedotteen, jossa se epäilee lahjontaa tapahtuneen toistuvasti. Todisteita rahallisen korvauksen suorittamisesta sillä ei kuitenkaan ”toistaiseksi” ollut.

Katsooko komissio, että OLAF toiminta vastaa Euroopan oikeusasiamiehen suositusta?

([1]) EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(1. joulukuuta 2003)

Euroopan oikeusasiamiehen suositusluonnoksessa esitettiin, että OLAFin tulisi harkita peruuttavansa lahjontasyytökset, jotka julkaistiin ja jotka todennäköisesti ymmärrettäisiin osoitetuksi kantelijalle.

Vastauksena tähän suositusluonnokseen OLAF julkaisi 30. syyskuuta 2003 lehdistötiedotteen, jossa todettiin seuraavaa:

> Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) julkaisi 27. maaliskuuta 2002 lehdistötiedotteen ([1]), jossa ilmoitettiin, että se oli aloittanut asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ([2]) mukaisen sisäisen tutkimuksen. Tutkimus käsitteli mahdollista tietovuotoa, joka liittyi OLAFissa valmisteltuun raporttiin.
>
> Tiedotteessa esitettiin, että virastosta saadun tiedon mukaan eräs toimittaja oli ottanut vastaan joitakin asiakirjoja, jotka liittyivät Van Buitenenin tapaukseen. Lisäksi vihjattiin, että näistä asiakirjoista maksettiin jollekulle OLAFissa (tai mahdollisesti muussa EU:n toimielimessä).
>
> OLAFin tutkimukset ovat vielä kesken, mutta tähän mennessä se ei ole saanut todisteita siitä, että edellä mainittu maksu suoritettiin.

Näin ollen kyseistä tutkimusta ei ole vielä saatettu loppuun eikä lopullista päätöstä ole vielä tehty. OLAFin käsityksen mukaan lehdistötiedote siis noudattaa suositusluonnosta, koska siinä ei anneta yleisön ymmärtää, että varma vastaus on löydetty.

([1]) http://europa.eu.int/comm/anti_fraud/press_room/pr/2002/2002_03_en.html
([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1073/1999, annettu 25 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista, EYVL L 136, 31.5.1999.

(2004/C 78 E/0216) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3044/03**

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(17. lokakuuta 2003)

Aihe: T pod -laitteet

Onko komissio tietoinen niin kutsutuista T pod -laitteista ja aikooko se tehdä niistä pakollisia?

T podit -laitteet ovat itsenäisiä vedenalaisia tietokone- ja mikrofoniyksikköjä, jotka tunnistavat ja kirjaavat pyöriäisten ja delfiinien kaikupaikannusäänteitä. Niitä valmistetaan Isossa-Britanniassa.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(10. marraskuuta 2003)

Luontotyyppidirektiivissä säädetään [1], että jäsenvaltioiden on huolehdittava yhteisön tärkeinä pitämien luonnonvaraisten eläinlajien suojelun tason seurannasta ja toteutettava sen edellyttämät toimenpiteet.

Komissio kiinnittää entistä enemmän huomiota kysymyksessä mainittuihin merien tutkimus- ja rekisteröintilaitteisiin (T pod -laitteet) ja myös kaikkeen muuhun teknologiaan, jolla voidaan edistää meriympäristöä koskevaa tiedonsaantia.

Komissio ei kuitenkaan pidä tarpeellisena puuttua jäsenvaltioiden valintoihin, jotka koskevat kyseisten tietojen saantimenetelmiä tai -tekniikoita taikka seurantamenetelmiä.

Näin ollen komissio ei aio tehdä pakolliseksi T pod -laitteiden käyttöä.

[1] Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992).

(2004/C 78 E/0217) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3048/03**

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle

(17. lokakuuta 2003)

Aihe: Pedofilian torjunnan järjestäminen

Sveitsin Ticinon kantonin telematiikka-asioita käsittelevä poliisi järjesti kansainvälisen kokouksen, jossa kansainvälinen Innocence en danger -liike (Pariisi) ilmoitti, että kymmenien lastensuojelutyötä tekevien erimaalaisten kansalaisjärjestöjen vuosia kestäneestä uutterasta työstä huolimatta poliisille on eri puolilla maailmaa tehty yli 272 000 ilmoitusta pedofiilisista ja äärimmäisen vakavaa aineistoa sisältävistä Internet-sivuista. Näin ollen maailmassa pitäisi olla 272 000 avointa oikeustapausta lapsipornografista materiaalia levittäviä "tuntemattomia" kohtaan. Näistä tuloksista näkyy, että lapsipornografia on maailmanlaajuinen ilmiö ja myös sen käyttäjät ovat eri puolilla maailmaa, ja näin saadaan uutta tietoa Internetissä tapahtuvasta pedofiliasta. Saatavilla olevien kuvien määrä on huolestuttava, ja kuvat esittävät miljoonia lapsia eri puolilta maailmaa. Edellä mainitussa kokouksessa Innocence en danger -liikkeen varapuheenjohtaja ja voittoa tavoittelemattoman italialaisen Meter-yhdistyksen puheenjohtaja don Fortunato Di Noto ehdotti, että toimet on kohdistettava lasten tunnistamiseen. Koska toimielinten byrokratia kuitenkin on kovin hidasta, toimintaa ei ole koordinoitu EU:ssa eikä kansainvälisesti.

1. Pitääkö edellä esitetty unionin jäsenvaltioiden osalta paikkansa?

2. Kuka on vastuussa siitä, että pedofilian torjuntaa ei ole järjestetty eikä koordinoitu, kansalliset telematiikka-asioita käsittelevät poliisiviranomaiset vai Europol, joka ei ole tehnyt aloitteita asian selvittämiseksi?

3. Mitä komissio aikoo tehdä tämän ei-toivotun tilanteen korjaamiseksi?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(16. joulukuuta 2003)

Komissio on todella huolestunut arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta Internetissä esitettävän lapsipornografian kasvavasta ongelmasta. Internetin haitallista ja laitonta sisältöä on yritettävä torjua jatkuvasti hallitusten, erityisesti lainvalvonta- ja oikeusviranomaisten toteuttaman kansainvälisen yhteistyön avulla, mutta yhteistyötä tämän kauhistuttavan ilmiön torjumiseksi tehokkaasti tarvitaan myös hallitusten ja Internet-alan, vihjelinjajärjestelmien ja valtioista riippumattomien järjestöjen välillä.

Ensisijainen vastuu laittomasta sisällöstä (myös lapsipornografiasta) on jäsenvaltioiden lainvalvonta- ja oikeusviranomaisilla, jotka tekevät kansainvälistä yhteistyötä Internetissä esitettävän lapsipornografian torjunnan alalla jo toimivien yhteistyökanavien, kuten Europolin ja Interpolin, välityksellä.

Euroopan unioni on ollut edelläkävijä laittoman ja haitallisen sisällön vastaisessa taistelussa vuodesta 1996 lähtien, jolloin parlamentti ja neuvosto päättivät yksimielisesti yhteisestä lähestymistavasta. Neuvoston ja parlamentin vuonna 1999 hyväksymä toimintasuunnitelma Internetin käyttöturvallisuuden parantamiseksi [1] on tärkeä tekijä komission toiminnassa tällä alalla. Komissio rahoittaa Euroopan vihjelinjaverkostoa, jonka avulla käyttäjät voivat ilmoittaa laittomasta sisällöstä, myös lapsipornografiasta.

Lapsipornografian torjuntaan tähtäävään Euroopan unionin strategiaan sisältyy myös tietokonerikosten ja lapsipornografian vastaisia säädöksiä ja käytännön toimenpiteitä. Näihin kuuluvat komission ehdotus neuvoston puitepäätökseksi [2] lasten seksuaalista hyväksikäyttöä ja etenkin Internetissä esiintyvää lapsipornografiaa koskevien rikoslakien ja rangaistusten lähentämisestä [3] ja alaikäisten ja ihmisarvon suojelusta 24 päivänä syyskuuta 1998 annettu neuvoston suositus [4] sekä Internetissä välitettävän lapsipornografian vastaisista toimenpiteistä 29 päivänä toukokuuta 2000 tehty neuvoston päätös [5].

Vuoden 2003 alussa komissiolle toimitettiin lopullinen toteutettavuustutkimus lasten hyväksikäyttöä koskevasta kansainvälisestä tietokannasta. Tutkimukselle myönnettiin yhteisön rahoitusta STOP II -ohjelmasta, ja sen toteutti usean jäsenvaltion asiantuntijoista koostuva hanketyöryhmä. Työryhmä ehdotti verkotetun kansainvälisen lasten hyväksikäytön kuvatietokannan perustamista. Tietokanta perustuu Interpolin aluillaan olevaan järjestelmään.

Tällaisen kansainvälisen tietokannan varsinainen toteuttaminen ei kuulu komission toimivaltaan, joten se jätetään jäsenvaltioiden ja muiden halukkaiden maiden harkintaan. Komissio kuitenkin rahoittaa AGIS-ohjelmasta tutkimuksen tämän tietokannan perustamisen täytäntöönpanosta. Komissio tekikin 3. lokakuuta 2003 sopimuksen Yhdistyneen kuningaskunnan poliisin valtakunnallisen yksikön National Crime Squadin kanssa pitkälle kehittyneen verkotetun kansainvälisen lasten hyväksikäytön kuvatietokannan perustamisesta. Tietokanta on tehokas väline, jonka avulla lainvalvontaviranomaiset kaikkialla maailmassa voivat tunnistaa Internetissä esiintyviä uhreja ja lasten hyväksikäyttäjiä. Se vähentää kansainvälisten toimien päällekkäisyyttä ja lisää kansainvälistä yhteistyötä näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

Komissio uskoo, että ehdotetun tietokannan avulla pystytään huomattavasti kehittämään tämän kauhistuttavan rikoksen valvontaa, koska sen avulla voidaan parantaa tiedonvaihtoa, vähentää päällekkäisyyksiä ja lisätä merkittävästi analysointikykyä.

---

(1) EYVL L 33, 6.2.1999.
(2) KOM(2000) 854 lopullinen.
(3) Neuvosto päätti yhteisestä lähestymistavasta komission ehdotuksen pohjalta 14. lokakuuta 2002. Kahden jäsenvaltion parlamentaariset varaumat ovat kuitenkin edelleen voimassa.
(4) EYVL L 270, 7.10.1998.
(5) EYVL L 138, 9.6.2000.

(2004/C 78 E/0218) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3052/03**

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(9. lokakuuta 2003)

Aihe: Julkisia hankkeita koskeville suunnitelmille varattujen yhteisön määrärahojen maksamisen keskeytyminen Kreikassa

Kreikan parlamenttia huolestuttaneiden tietojen mukaan Euroopan komissio on toimivaltaisten yksiköidensä lähettämillä, Kreikan hallitukselle ja vastaaville komission toimivaltaisille pääosastoille osoitetuilla kirjeillä (13. heinäkuuta 2003 päivätty komission kirje koskien Euroopan laajuisia energia- ja liikenneverkkoja, liikenteen pääosaston 28. heinäkuuta 2003 päivätty kirje, sisämarkkinoiden pääosaston 13. elokuuta 2003 päivätty kirje) ilmoittanut maksujen keskeyttämisestä Egnatia-tiehankkeelle ja kaikille niille suunnitelmille Kreikassa, joita yhteisrahoitetaan Euroopan laajuisten verkkojen puitteissa, sekä aikomuksestaan aloittaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa menettely sen johdosta, että Kreikka on rikkonut julkisia hankkeita koskevien suunnitelmien toimeksi antamista sääntelevia sääntöjä.

Komission toimivaltaisten pääosastojen tekemien päätösten vakavuuden huomioon ottaen kysyn komissiolta:

1. Onko tavassa, jolla julkisia hankkeita koskevia suunnitelmia annetaan Kreikassa toimeksi, ongelmia ja mitä ne tarkalleen sanoen koskevat?

2. Onko yhteisrahoitettuihin julkisia hankkeita koskeviin suunnitelmiin liittyviä maksuja keskeytetty, minkä hankkeiden kohdalla ja minkä suuruisista summista on kyse?

3. Onko menettely Kreikan viemiseksi Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen ja/tai sakkojen määräämiseksi sekä määrärahojen palauttamiseksi käynnistetty?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(26. päivänä marraskuuta 2003)

1. Egnatia-hanketta, jonka suunnitelmat rahoitetaan osittain Euroopan laajuisen liikenneverkon (TEN-T) budjettimomentin kautta, koskevassa aikataulun mukaisessa tarkastuksessa Kreikassa todettiin, että Kreikan käytännöt suunnitelmien toimeksiantamisessa eivät ehkä ole julkisia hankintoja koskevien sääntöjen mukaisia ja että ne siksi vaativat tarkempaa selvitystä. Ongelmana tuntuu olevan laadullisten valintaperusteiden sekoittaminen toimeksiantoperusteisiin.

Komissio on läheisessä yhteydessä Kreikan viranomaisiin saadakseen kootuksi kaikki esille tulleiden seikkojen arvioimiseen tarvittavat tiedot.

2. Komissio on päättänyt keskeyttää kaikkiin TEN-T-tukea saaviin suunnitelmiin liittyvät maksut siksi aikaa, kun julkisia hankintoja koskevien sääntöjen noudattamista arvioidaan.

Näin ollen 38 päätöksen (suunnitelman) osalta, jotka muodostavat yhteensä 82 miljoonaa euroa suunnitellusta kokonaistuesta, keskeytetään maksut, kunnes Kreikan viranomaiset esittävät todisteet siitä, että kansalliset säännöt tai käytännöt ovat yhdenmukaiset yhteisön julkisia hankintoja koskevan lainsäädännön kanssa.

3. Jos komissio tulee siihen tulokseen, että yhteisölainsäädäntöä on rikottu, se aloittaa EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisen menettelyn.

(2004/C 78 E/0219) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3054/03**

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(17. lokakuuta 2003)

Aihe: Kurupitosin laittoman kaatopaikan korvaaminen

Maaliskuun 31. päivänä 2003 antamassaan vastauksessa kysymykseeni (E-0491/03 [1]) komissio huomautti, että sille oli tehty kantelu kiinteätä jätettä käsittelevän, Messomuriin sijoitetun väliaikaisen laitoksen toiminnasta, Korakian alueen pysyvän kaatopaikan rakentamisen viivästymisestä sekä Kurupitosin kaatopaikan kunnostamisen laiminlyönnistä. Komissio lisäsi, että se tutkii asiaa.

Voisiko komissio kertoa, onko asia tutkittu ja onko Kreikka mukautunut yhteisön ympäristölainsäädäntöön?

[1] EUVL C 222, 18.9.2003, s. 208.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(21. marraskuuta 2003)

Yhteisöjen tuomioistuimen 4. heinäkuuta 2000 antaman tuomion [1] (toinen, EY:n perustamissopimuksen 228 artiklan nojalla annettu tuomio) mukaan Kreikka ei ollut toteuttanut kaikkia tarvittavia toimenpiteitä 7. huhtikuuta 1992 annetun tuomion [2] (ensimmäinen, EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla annettu tuomio) noudattamiseksi eikä noudattanut EY:n perustamissopimuksen 171 artiklan (nyt 228 artiklan) mukaisia velvoitteitaan. Kreikka ei ollut toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että Hanian alueen jätteistä huolehditaan vaarantamatta ihmisten terveyttä ja aiheuttamatta haittaa ympäristölle, eikä se ollut laatinut aluetta koskevia jätteiden käsittelysuunnitelmia.

Tuomion jälkeen Kreikan viranomaiset toimittivat tietoa Hanian alueen kiinteän ja vaarallisen jätteen jätehuoltosuunnitelmien hyväksymisestä, Kouroupitosissa sijaitsevan laittoman kaatopaikan lopullisesta sulkemisesta, Messomourissa sijaitsevan uuden väliaikaisen laitoksen täysimääräisestä toiminnasta sekä Korakiaan sijoitettavan pysyvän kaatopaikan ja kompostointilaitoksen rakentamisaikataulusta. Nämä tiedot vahvistettiin paikan päällä tehdyssä tarkastuksessa. Myöhemmin komissio päätti, että Kreikka oli noudattanut tuomioistuimen antamaa tuomiota.

Huhtikuussa 2002 saatu kantelu koskee Messomourissa sijaitsevaa jätteen väliaikaista puristus-, paalaus- ja varastointilaitosta. Kantelija väitti lähinnä, että vanhat muovikelmulla kääritytt paalit, jotka oli väliaikaisesti sijoitettu paikalle helmikuussa 2001, olivat rikkoutuneet pitkän varastointiajan ja korkean lämpötilan vuoksi. Lisäksi kantelija väitti, että Kouroupitosin kaatopaikkaa ei ollut vielä kunnostettu.

Komissio otti kysymyksen esille Kreikan viranomaisten kanssa. Ne ovat antaneet tietoja Messomourin laitoksen toiminnasta, Kouroupitosin kaatopaikan kunnostamisesta ja Korakiaan sijoitettavien pysyvien jätehuoltolaitosten rakentamisesta. Muodostaakseen asianmukaisen kannan tietojen teknisestä ja sisällöllisestä oikeellisuudesta ja ennen mahdollisista toimenpiteistä päättämistä komissio valitsi riippumattomia asiantuntijoita, jotka tekivät helmikuussa 2003 tiedonhankintamatkan paikan päälle. Matkan tavoitteena oli arvioida ympäristön tilaa Messomourin väliaikaisessa varastointipaikassa ja Kouroupitosin kaatopaikalla ja arvioida Korakiaan rakennettavien pysyvien jätelaitosten edistymistä.

Asiantuntijoiden loppuraportissa esittämiä päätelmiä arvioidaan sen varmistamiseksi, että tapausta seurataan asianmukaisesti ja tehokkaasti.

[1] Asia C-387/97, Kok. s. 5047.
[2] Asia C-45/91, Kok. s. 2509.

(2004/C 78 E/0220) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3055/03**

esittäjä(t): Margrietus van den Berg (PSE) komissiolle

(17. lokakuuta 2003)

Aihe: Kirjanpitoskandaalit ja yhtiöiden hallintojärjestelmä (corporate governance)

Myös Euroopassa on Yhdysvaltojen mallin mukaan todettu monikansallisissa yhtiöissä kirjanpitoskandaaleja. Yritysjohdot ovat yltiöpäisyydessään suuntautuneet laajentumiseen eivätkä vakauteen, niin että monikansallisten yritysten toiminta on voinut jatkua vain suotuisan taloudellisen tilanteen vallitessa. Kuitenkin suhdanteet ovat muuttuneet ja yrityksillä on vaikeuksia: tytäryhtiöitä suljetaan, osakkeita myydään tai voitot pidetään keinotekoisesti korkealla. Eläkerahastojen, työntekijöiden ja asiakkaiden kustannuksella tapahtuvalla kehityksellä on seurauksensa, ja luottamus talouteen horjuu entisestään. Kasvava työttömyys ja heikot taloudelliset näkymät huolestuttavat tilanteeseen syyttömiä yrityksiä ja työntekijöitä, jotka joutuvat suurten holding-yhtiöiden virheiden ja vastuuttoman kunnianhimon uhreiksi.

Alankomaissa esimerkkinä tilanteesta on Aholdin kirjanpitoskandaali, josta Alankomaiden oikeuslaitos on aloittanut kaksi tutkimusta. Aholdin tytäryhtiöissä Argentiinassa ja Yhdysvalloissa pidettiin voitot keinotekoisen korkeina kahden viime vuoden ajan ja yritys salasi liitekirjeensä (side letters) Deloitte & Touche -yhtiölle, joka teki tilintarkastusta. Nyt näyttää siltä, että alankomaalainen tytäryhtiö Albert Heijn ja sen tuhannet työntekijät joutuvat kärsimään Ahold-yhtiön vastuuttomasta asioiden hoitamisesta, vaikka terveellä pohjalla toimivalla Albert Heijnillä ei ole mitään tekemistä holding-yhtiön ulkomaisten toimintojen kanssa.

1. Mitä mieltä komissio on kyseisestä tapauksesta, joka heijastaa myös useiden muiden monikansallisten yritysten toimintaa?

2. Kuinka komissio aikoo toimia kyseisen vastuuttoman asioiden hoidon suhteen, kun otetaan huomioon komission toimintasuunnitelma yhtiöiden hallintojärjestelmän parantamiseksi?

3. Kuinka komissio aikoo suojella syyttömiä tytäryhtiöitä ja niiden työntekijöitä kyseisenlaiselta vastuuttomalta asioiden hoitamiselta, kun otetaan huomioon komission toimintasuunnitelma yhtiöiden hallintojärjestelmän parantamiseksi?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(25. päivänä marraskuuta 2003)

1. Aholdin kaltaiset tapaukset ovat epäilemättä aiheuttaneet luottamuspulaa pääomasijoittajien keskuudessa, mikä on omiaan heikentämään Euroopan taloutta ja kaikkia sen sidosryhmiä ja sijoittajia. Tämä korostaa, kuinka tärkeitä ovat sellaiset komission aloitteet, joiden tarkoituksena on palauttaa pääomamarkkinoiden luottamus yritysten julkaisemiin taloudellisiin tietoihin, tilinpäätöstietoja laativiin henkilöihin ja tilejä tarkastaviin ammattilaisiin.

2. Komissio on ryhtynyt seuraaviin toimenpiteisiin luottamuksen palauttamiseksi erityisesti tilinpäätöstietojen ja yhtiöiden hallintojärjestelmän osalta:

— On vaadittu, että kaikkien EY-pörssiyhtiöiden on laadittava konsernitilinpäätöksensä kansainvälisten kirjanpitostandardien mukaan (International Accounting Standards, IAS) vuodesta 2005 lähtien (Asetus (EY) No. 1606/2002, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2002 ([1]));

— Toukokuussa 2003 on julkaistu tiedonanto ([2]) yhtiölainsäädännön uudenaikaistamisesta ja yhtiöiden hallintojärjestelmän tehostamisesta unionin alueella; tiedonannossa on mainittu erityisiä esityksiä, jotka tehdään lähitulevaisuudessa esimerkiksi hallituksen jäsenten yhteisestä vastuusta tilinpäätöstietojen ja tärkeimpien muiden tiedotteiden osalta;

— Toukokuussa 2003 on julkaistu tiedonanto ([3]) lakisääteisten tilintarkastusten prioriteeteistä; tiedonannossa on mainittu lähitulevaisuudessa toteutettava 12 päivänä toukokuuta 1984 annetun neuvoston kahdeksannen yhtiöoikeusdirektiivin ([4]) muutos, jolla direktiiviin lisätään vaatimus tilintarkastusten laadun parantamisesta koko unionin alueella. Tähän liittyvät mm. asianmukainen julkinen valvonta, ulkoinen laadunvalvonta ja yhden yhteisen kansainvälisen tilintarkastusstandardin käyttö (International Auditing Standards).

3. Konsernin tytäryhtiöt eivät aina ole konsernin toiminnan viattomia uhreja, vaan ne saattavat päinvastoin olla suoranainen syy konsernin ongelmiin. Konsernin sisäisten suhteiden tarkempaa tarkastelua varten yllä mainitussa yhtiölainsäädännön toimintasuunnitelmassa on ehdotus, jonka komissio tekee lähitulevaisuudessa konsernien rakenteiden ja omistussuhteiden tarkemmasta julkisesta selvittämisestä sekä tilinpäätöstietojen että muiden tietojen osalta. Suurempi avoimuus auttaa arvioimaan tilanteita nopeammin, jolloin toimenpiteisiin voidaan ryhtyä ennen kuin ongelmia syntyy.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) No. 1606/2002, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2002, kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta, EYVL L 243, 11.9.2002.
(2) KOM(2003) 284 lopullinen.
(3) EUVL C 236, 2.10.2003.
(4) Kahdeksas neuvoston direktiivi 84/253/ETY, annettu 10 päivänä huhtikuuta 1984, perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, lakisääteisten tilintarkastusten suorittamisesta vastuussa olevien henkilöiden hyväksymisestä, EYVL L 126, 12.5.1984.

(2004/C 78 E/0221) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3058/03**

esittäjä(t): Gabriele Stauner (PPE-DE) komissiolle

(17. lokakuuta 2003)

Aihe: Ristiriidat OLAFin ja komission lausunnoissa Datashop-tapauksessa

Kysyin komissiolta kirjallisessa kysymyksessäni E-2205/03 (1), miksi komissio vielä vuoden 2003 toukokuussa kehotti OLAFia jatkamaan tutkimuksiaan Planistat/Datashop-tapauksessa, vaikka tapaus oli siirtynyt Pariisin syyttäjäviranomaisen käsiteltäväksi jo 19. maaliskuuta 2003 tehdyn ilmoituksen jälkeen. Vastauksessaan komissio ilmoitti, että Datashop-tapauksessa on kaksi osatekijää: yhtäältä ulkoinen, Planistat Europe SA -yhtiön toimintaa koskeva osatekijä sekä toisaalta yhteisön virkamiehiä koskeva osatekijä.

Asiakirjat, jotka luovutettiin Pariisin syyttäjäviranomaiselle 19. maaliskuuta 2003, koskivat kuitenkin ainoastaan tapauksen ulkoista osatekijää. Michaele Schreyerin komission puolesta vielä 22. syyskuuta 2003 antaman vastauksen mukaan Pariisin syyttäjäviranomainen ei käsittele tapauksen sisäistä osatekijää. OLAFin pääjohtajan komission puheenjohtajalle 24. syyskuuta 2003 laatimasta selvityksestä käy kuitenkin ilmi, että Pariisin syyttäjäviranomainen tietää jo tapauksen sisäisestä osatekijästä (selvityksen s. 7: "The French judicial authorities are in possession of the internal aspects relating to the doings of Community officials.").

Miten tämä on mahdollista, vaikka OLAFin pääjohtajan 24. syyskuuta päivätyssä selvityksessä sanottiin, että OLAFin kertomusta tästä sisäisestä osatekijästä ei ollut toimitettu Ranskan oikeusviranomaisille vielä lainkaan ("The report of these internal aspects will be sent to the French judicial authorities very shortly.")?

Kuka kertoi Pariisin syyttäjäviranomaiselle jo ennalta tapauksen sisäisestä osatekijästä, jos kertoja ei kerran ollut OLAF?

OLAFin pääjohtajan selvityksestä käy niin ikään ilmi, että OLAF aloitti tapauksen ulkoisen osatekijän tutkimukset vasta 18. maaliskuuta 2003 ja näiden tutkimusten tulokset ilmoitettiin Pariisin syyttäjäviranomaiselle jo seuraavana päivänä 19. maaliskuuta 2003. Miten tämä on mahdollista?

(1) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 80.

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(22. joulukuuta 2003)

Komissio haluaa korostaa, että Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) vastaa itsenäisesti suorittamistaan tutkimuksista. OLAF ilmoitti komissiolle, että sen Pariisin syyttäjäviranomaiselle 19. maaliskuuta 2003 toimittama aineisto koski Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston sopimuspuolta ja liittyi siten ulkoiseen tutkimukseen.

Pariisin syyttäjäviranomainen käynnisti 19. maaliskuuta 2003 toimitetun aineiston perusteella rikostutkinnan.

OLAFin neuvosta komissio päätti 10. heinäkuuta 2003 nostaa X:ää vastaan kanteen, jonka tarkoituksena on kattaa kaikki mahdolliset taloudelliset tappiot. Kuten arvoisa parlamentin jäsen voi todeta OLAFin pääjohtajan 24. syyskuuta 2003 päivätyn selvityksen perusteella, syyttäjä pyysi 4. elokuuta 2003 tutkintatuomaria ottamaan asian käsiteltäväksi. Selvityksessään OLAFin pääjohtaja ilmoitti lisäksi, että tapauksen sisäisiä osatekijöitä koskeva raportti toimitetaan Ranskan oikeusviranomaisille mahdollisimman pian.

OLAFin Pariisin syyttäjäviranomaiselle toimittamat asiakirjat ovat kansallisen oikeusmenettelyn alaisia ja niitä koskee siten rikosasioihin sovellettava salassapitovelvollisuus. Komission tehtävä ei ole kommentoida tätä aineistoa.

(2004/C 78 E/0222) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3070/03**

esittäjä(t): Christoph Konrad (PPE-DE) komissiolle

(20. lokakuuta 2003)

Aihe: Saksan ulkomaankaupasta annetun lain aiheuttamat kilpailun vääristymät

1. Onko komissio tietoinen siitä, että Saksan liittotasavallan hallitus aikoo ottaa käyttöön varustelualalla luvanhaku- ja ilmoitusvelvoitteen myytäessä yli 25 prosentin osuus kotimaisesta yrityksestä ulkomaiselle ostajalle? Jos komissio on tietoinen tilanteesta, mikä on sen kanta? Entä onko aiheesta laadittu komission kannanotto?

2. Uuden lain on tarkoitus koskea yrityksiä, jotka valmistavat vientiin tarkoitettuja tuotteita tai käyvät niillä kauppaa. Lupamenettelyn tarkoituksena on valvoa saksalaisten yritysten siirtymistä ulkomaille ja kolmansista maista peräisin olevien osapuolten vaikutusvaltaa, ja se koskee vain arkaluontoista varustelualaa.

3. "Varustelualan" määrittely ja rajaaminen on epätarkkaa. Miten komission aikoo torjua mahdollisuuden, että jonkin jäsenvaltion hallituksen käyttöön ottama lupamenettely voi johtaa poliittisesti tarkoitushakuisiin toimiin myös muilla talouden aloilla ja haitata pahasti saksalaisten yritysten liiketoiminnan vapautta?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(27. marraskuuta 2003)

Vaikka EY:n perustamissopimuksen 56 artiklan mukaan kaikki rajoitukset, jotka koskevat pääomanliikkeitä jäsenvaltioiden välillä tai jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä, ovat kiellettyjä, EY:n perustamissopimuksen 58 artiklan mukaan 56 artiklan määräykset eivät rajoita jäsenvaltioiden oikeutta:

— ryhtyä kaikkiin välttämättömiin toimenpiteisiin kansallisten lakien ja asetusten rikkomisen estämiseksi;

— säätää pääomanliikkeitä koskevista ilmoitusmenettelyistä hallinnollisten tietojen saamiseksi; ja

— toteuttaa toimenpiteitä, jotka ovat perusteltuja yleisen turvallisuuden kannalta (EY:n perustamissopimuksen 58 artiklan 1 kohdan b alakohta).

Kysymyksessään arvoisa parlamentin jäsen viittaa Saksan liittovaltion lakiin, jota laaditaan parhaillaan. Vaikka komission lisäkannanotto vaatisi nykyisen lainsäädännön ja sen tarkan sanamuodon analysointia, lupa- tai ilmoitusmenettelyä, joka koskee kotimaisten yritysten yli 25 prosentin omistusosuutta ulkomaisille ostajille aseteollisuudessa ja aseidenviennissä, voitaisiin tarkastella turvallisuusnäkökulmasta. Komissio tietenkin valvoo, ettei uuden lain soveltamisala aiheuta EY:n perustamissopimuksen 58 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja ongelmia (mielivaltaista syrjintää, pääomien vapaan liikkuvuuden peiteltyä rajoittamista).

Saatavissa olevan tiedon perusteella komissio ei aio ryhtyä erityistoimenpiteisiin käsitelläkseen jäsenvaltioiden aloitteita, joista yhtä kysyjä kuvaili. Komissio varmistaa kuitenkin myös tulevaisuudessa, ettei pääoman vapaata liikkuvuutta rajoiteta perusteettomasti.

(2004/C 78 E/0223) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3072/03**

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(20. lokakuuta 2003)

Aihe: ADSL-palvelun tarjoaminen Kreikassa

Kreikan kansallinen televiestintäyhtiö OTE aloitti tämän vuoden kesäkuussa ADSL-palvelun tarjoamisen Kreikassa. Välittömästi esitettiin monia valituksia tavasta, jolla palvelua tarjottiin, palveluiden laadusta ja hinnoista. Kuvaavaa on, että kyseistä palvelua tarjotaan Kreikassa viisinkertaisella hinnalla muualla EU:ssa perittäviin hintoihin nähden. Tämä johtuu siitä, että OTE on erilaisilla järjestelyillä onnistunut käytännössä sulkemaan pois markkinoilta yksityiset ADSL-palvelua tarjoavat yritykset viemällä niiltä mahdollisuuden toimia kilpailukykyisin ehdoin suhteessa OTEen.

OTE, joka tarjoaa kyseistä palvelua sekä tukku- että vähittäismyyntipohjalta, on päättänyt asettaa hinnat siten, että tukku- ja vähittäishinnan ero on hyvin pieni ja näin käytännössä yksityisillä yrityksillä ei ole mahdollisuutta tarjota ADSL-palveluita OTEn hintoja alhaisemmilla hinnoilla. OTE ei lisäksi takaa mitään laatutasoa tukkuperusteella yksityisille yrityksille tarjoamilleen ADSL-palveluille (se rajoittuu "yrittämään parhaansa"), joten näiden on täysin mahdotonta taata tarjottavien palvelujen laatua asiakkailleen. Lisäksi OTE aktivoi ADSL-palvelun ainoastaan yksityisille käyttäjille, jotka ovat hankkineet myös OTEn toimittamat päätelaitteet.

1. Mikä on komissio arvio näistä OTEn toimista EU:n televiestintämarkkinoiden vapauttamisen puitteissa?

2. Aikooko se ryhtyä toimiin kreikkalaisten viranomaisten suuntaan lakkauttaakseen tämän monopolin, joka näille markkinoille käytännössä on syntynyt ja joka vie Kreikan kansalaisilta ja Kreikan taloudelta mahdollisuuden käyttää ja hyödyntää tätä uutta teknologiaa?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(27. marraskuuta 2003)

Sähköistä viestintää koskevan yhteisön uuden sääntelyjärjestelmän mukaisesti kansallisen sääntelyviranomaisen on tehtävä — ottaen asianmukaisesti huomioon komission suositus merkityksellisistä markkinoista [1] — markkina-analyysi muun muassa metallijohdinpohjaisten tilaajayhteyksien ja niiden osien eriytetyn käyttöoikeuden (ja rinnakkaiskäyttöoikeuden) tukkutarjonnasta laajakaista- ja puheensiirtopalvelujen tarjoamiseksi ja tukkutason laajakaistayhteyksien markkinoista määrittääkseen, onko jollain operaattorilla huomattavaa markkinavoimaa kyseisillä markkinoilla. Jos jollain yrityksellä on huomattavaa markkinavoimaa, kansallisen sääntelyviranomaisen on ryhdyttävä tarpeellisiin vastatoimiin.

Kreikka ei ole vielä pannut täytäntöön yhteisön uutta sääntelyjärjestelmää. Komissio on käynnistänyt rikkomismenettelyn Kreikkaa vastaan, koska se ei ole tiedottanut komissiolle täytäntöönpanotoimistaan.

Komissiolle on tiedotettu laajakaistapalvelujen tarjonnan hitaasta edistymisestä Kreikassa, kun komissio on suorittanut säännöllisiä tiedustelujaan avoimien verkkojen tarjoamisen yhteydessä ja viestintäkomiteoissa. Yksikään operaattori ei ole toimittanut komissiolle virallisia eikä epävirallisia valituksia ADSL-yhteyksien tarjoamisesta Kreikassa. Yksittäiset kansalaiset ovat kuitenkin ottaneet komissioon yhteyttä ilmaistakseen huolensa aiheesta, ja komissio on asianmukaisesti vastannut yhteydenottoihin.

Yhteisön vanhaa sääntelyjärjestelmää, joka oli voimassa uuden järjestelmän voimaantuloon 25. heinäkuuta 2003 asti, sovelletaan yhä Kreikassa kansallisten täytäntöönpanotoimien loppuun saattamiseen asti. Vanhassa sääntelyjärjestelmässä ei oteta huomioon ADSL-yhteyksien pelkkää vähittäismyyntiä, vaan sillä säännellään vakiintuneiden operaattorien tarjoamia käyttöoikeuksia ja yhteenliittymiä niiden verkkoon. Kansallisen sääntelyviranomaisen oli erityisesti varmistettava, etteivät vakiintuneet operaattorit tarjoa verkkojensa käyttöoikeuksia kilpailijoilleen niitä syrjivin ehdoin.

Komissio on tiedottanut kansalliselle viestintä- ja postikomissiolle (EETT) ja liikenne- ja viestintäministeriön pääsihteeristölle käyttäjien ilmaisemista huolista. EETT teki asiasta tutkimuksen, minkä seurauksena hinnat laskivat huomattavasti. EETT:n mukaan hinnat eivät tällä hetkellä poikkea yhteisön keskiarvosta. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että ADSL-yhteyksien tarjoamisen tukku- ja vähittäishinnan ero on yhä pieni. EETT tarkastelee parhaillaan palvelujen hinnoittelua ja laatua varmistaakseen, ettei OTE tarjoa palvelua kilpailijoilleen niitä syrjivin ehdoin.

Komissio seuraa tapausta tarkasti ja käynnistää rikkomismenettelyn, jos se katsoo, ettei yhteisön velvoitteita asianmukaisesti noudateta, tai käyttää EY-sopimuksen kilpailusääntöjen sille suomia valtuuksia, jos OTE:n toiminta osoittautuu EY-sopimuksen 82 artiklan velvoitteiden vastaiseksi.

([1]) Komission suositus 2003/311/EY, annettu 11 päivänä helmikuuta 2003, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY mukaisesti ennakkosääntelyn alaisiksi tulevista merkityksellisistä tuote- ja palvelumarkkinoista sähköisen viestinnän alalla (EUVL L 114, 8.5.2003).

(2004/C 78 E/0224) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3073/03**

esittäjä(t): Ioannis Marínos (PPE-DE) komissiolle

(20. lokakuuta 2003)

Aihe: Pankkipalveluiden hinta Kreikassa

Kreikassa julkisuuteen tulleiden tietojen mukaan kreikkalaiset pankit aikovat ryhtyä veloittamaan kaikentyyppisistä niiden virkailijoiden pankkitiskeillä tarjoamista pankkipalveluista (jopa yksinkertaisimmista kuten pankkitilin saldon ajantasaistamisesta pankkikirjassa). Näiden tietojen mukaan jokaisesta valuuttatoimesta veloitetaan vähintään kaksi euroa ja vastaavasti veloitetaan myös pankkitililtä tehtävistä käteistalletuksista ja -nostoista sekä pelkästä tilisaldon ajantasaistamisesta, josta peritään jo 1,5 euroa.

On syytä huomata, että pankkitiskeillä asioi ammatinharjoittajien ja monien tuhansien muiden kreikkalaisten tallettajien lisäksi myös satojatuhansia kreikkalaisia eläkeläisiä, jotka ymmärrettävästi eivät osaa käyttää nykyaikaisia pankkiautomaatteja, Internetiä tai pankkien puhelinpalveluita niin hyvin kuin muut. Jos edellä mainitut suunnitelmat toteutetaan, eläkeläisillä on vastassaan erityisongelma, koska jotta he voisivat välttää pankkitiskillä suoritettavista toimista perittävät maksut heidän on turvauduttava pankkiautomaatteihin (jotka tavallisesti on sijoitettu pankkien suljettujen tilojen ulkopuolelle), mistä seuraa muun muassa se, että heistä tulee helppoja kohteita Kreikassa viime vuosina toimiville monilukuisille rikollisille.

Minkälaisia maksuja eurooppalaisilta veloitetaan talletuksesta, nostosta ja tilisaldon ajantasaistamisesta muissa EU:n 14 jäsenvaltiossa? Mitkä ovat avistatilien ja säästötilien keskimääräiset korot euroalueen 12 maassa?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(17. joulukuuta 2003)

Komissio toteaa valittaen, että sillä ei ole riittävästi tietoja voidakseen antaa parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen täydellisen vastauksen.

Komission tietojen mukaan kukin pankki määrittää pankkipalveluista perimänsä maksut kustannusrakenteen ja kilpailuympäristön perusteella. Jos palvelumaksut ovat, kuten kirjallisessa kysymyksessä väitetään, samat kaikissa pankeissa ja parlamentin jäsenellä on syytä epäillä pankkien sopineen keskenään maksujen suuruudesta, komissio kehottaa parlamentin jäsentä toimittamaan tietonsa kansallisille kilpailuviranomaisille. Komissio ei periaatteessa puutu hintojen asettamiseen. Ainoa maksujen hinnoittelua koskeva yhteisön säädös on rajat ylittävistä euromääräisistä maksuista 19 päivänä joulukuuta 2001 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2560/2001 ([1]), jossa kielletään erisuuruisten kulujen veloittaminen kansallisista ja rajatylittävistä euromääräisistä maksuista.

Komissio ei ole laatinut tilastoja jäsenvaltioiden kansalaisilta talletuksista, nostoista tai tilitietojen tarkistamisesta perittävistä palvelumaksuista eikä komissiolla ole tiedossa muita lähteitä, joista nämä tiedot olisivat saatavilla. Unionissa toimii tuhansia rahoituslaitoksia, jotka kaikki määrittävät palvelumaksunsa itsenäisesti. Maakohtaisia tilastoja keskimääräisistä veloituksista ei ole laadittu.

Käyttö- ja säästötilien keskimääräisten korkojen osalta Euroopan keskuspankki (EKP) kerää ja julkaisee euroalueen 12 jäsenvaltiosta jonkin verran yhdenmukaistamatonta tilastotietoa käyttö- ja säästötilien sekä määräaikaistalletusten keskimääräisistä koroista. Näitä korkoja ei voi suoraan verrata toisiinsa. EKP:n tilastot ovat saatavilla keskuspankin verkkosivuilla osoitteessa (http://www.ecb.int/stats/nrir/rir_nrir.pdf). Komissio lähettää parlamentin jäsenelle erillisenä asiakirjana yksityiskohtaisemmat taulukot.

Keskimääräinen talletuskorko oli kesäkuussa 2003 käyttötileillä 0,15—1,48 prosenttia ja säästötileillä 0,04—3,15 prosenttia niissä jäsenvaltioissa, joista tiedot olivat saatavilla. Euroalueen keskiarvo oli 1,85 prosenttia yhden vuoden määräaikaistalletuksilla ja 1,83 prosenttia talletuksilla, joissa varat saadaan käyttöön enintään kolmen kuukauden irtisanomisajalla.

([1]) EYVL L 344, 28.12.2001.

(2004/C 78 E/0225) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3074/03**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(20. lokakuuta 2003)

Aihe: Avermektiini

Yhdysvaltojen ympäristönsuojeluvirasto EPA:n mukaan torjunta-aine avermektiini (joka tunnetaan myös nimillä abamektiini ja ivermektiini) luokitellaan myrkyllisyysluokkaan IV kuuluvaksi eli lähes myrkyttömäksi torjunta-aineeksi. Erittäin suurina annoksina avermektiini voi kuitenkin aiheuttaa nisäkkäissä hermoston heikkenemisoireita, kuten koordinaatiokyvyn heikkoutta, vapinaa, horrostilaa, ahdistusta ja pupillien laajenemista.

Miten EU säätelee tämän torjunta-aineen käyttöä?

Onko komissio tyytyväinen tätä torjunta-ainetta koskevan nykyisen EU:n lainsäädännön noudattamiseen jäsenvaltioiden tasolla? Mikäli näin ei ole, mitä toimia komissio harkitsee?

Miten komissio suhtautuu väitteisiin, joiden mukaan kyseisen hyönteismyrkyn jäämät eläinjätteessä hidastavat jätteen hajoamista?

Kun otetaan huomioon komission maaperänsuojelusta antama tiedonanto ([1]), miten Irlannin hallitus on tähän mennessä vastannut virallisesti kompostijätettä ja muuta biojätettä koskeviin komission lainsäädäntöehdotuksiin, joiden on määrä tulla voimaan vuonna 2004?

([1]) KOM(2002) 179 lopullinen.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(14. marraskuuta 2003)

Tehoaineiden ryhmään nimeltä avermektiinit (joihin kuuluvat muun muassa abamektiini ja ivermektiini) kuuluvien aineiden käytöstä säädetään kasviensuojelua koskevassa tuotelainsäädännössä, biosidejä koskevassa lainsäädännössä ja eläinlääkintätuotteita koskevassa lainsäädännössä. Lainsäädännössä on määräykset myös kasvi- ja eläinperäisissä tuotteissa olevien jäämien enimmäismäärien määrittämisestä.

Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/414/ETY ([1]) säädetään, että tehoaineita saa käyttää kasviensuojeluun vain, jos on osoitettu, että niiden käytöstä ei aiheudu ihmisten terveyteen tai ympäristöön kohdistuvia kohtuuttomia haittavaikutuksia. Yhteisön arvioiden ja jo heinäkuussa 1993 markkinoilla olleita yksittäisiä aineita koskevien komission päätösten valmistumiseen saakka direktiivissä sallittiin kansallisten säännösten väliaikainen soveltaminen. Abamektiini on komission kolmannessa direktiivin mukaisesti laaditussa ensisijaisten aineiden luettelossa. Neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman toisen ja kolmannen vaiheen täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 28 päivänä helmikuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 451/2000 ([2]) nojalla toimiala ilmoitti olevansa kiinnostunut tukemaan ainetta tarkasteluprosessin aikana. Täydellinen aineisto on toimitettava komissiolle viimeistään 25. marraskuuta 2003. Aineiston arvioinnin perusteella komissio tekee päätöksensä abamektiinin käytön mahdollisesta hyväksyttävyydestä kasvinsuojeluaineena.

Abamektiinin käytöstä kasvinsuojelutuotteissa johtuvien elintarvikkeissa olevien jäämien enimmäismäärät on vahvistettu neuvoston direktiivien 76/895/ETY, 86/362/ETY, 86/363/ETY ja 90/642/ETY liitteiden muuttamisesta viljoissa ja niiden pinnassa, eläinkunnasta peräisin olevissa elintarvikkeissa ja niiden pinnassa sekä tietyissä kasvikunnasta peräisin olevissa tuotteissa, mukaan luettuina hedelmät ja vihannekset, ja niiden pinnassa olevien tiettyjen torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisen osalta 2 päivänä lokakuuta 2002 annetussa komission direktiivissä 2002/79/EY ([3]).

Abamektiinin käyttöön biosidituotteissa sovelletaan biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 98/8/EY ([4]). Direktiivissä säädetään, että tehoaineita saa käyttää biosidituotteissa vain, jos on osoitettu, että niillä ei ole ihmisten terveyteen eikä ympäristöön vaikutuksia, joita ei voida hyväksyä. Yhteisön arvioiden ja jo toukokuussa 2000 markkinoilla olleita yksittäisiä aineita koskevien komission päätösten valmistumiseen saakka direktiivissä sallitaan kansallisten säännösten väliaikainen soveltaminen. Biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ohjelman ensimmäisestä vaiheesta 7 päivänä syyskuuta 2000 annetun asetuksen (EY) N:o 1896/2000 ([5]) mukaisesti toimiala on ilmoittanut abamektiinin käytettäväksi kahdentyyppisissä tuotteissa: hyönteismyrkyissä ja nilviäismyrkyissä. Pian hyväksyttävän komission asetuksen mukaisesti käyttöä hyönteismyrkyissä koskeva täydellinen aineisto on toimitettava viimeistään 30. huhtikuuta 2006. Aineiston arvioinnin perusteella komissio tekee päätöksensä abamektiinin käytön hyväksyttävyydestä biosidituotteissa.

Abamektiinin käytöstä eläinlääkkeissä aiheutuvien abamektiinijäämien sallitut enimmäismäärät nautaeläinten kudoksissa vahvistetaan yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liitteiden I ja II muuttamisesta 14 päivänä joulukuuta 1993 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 3425/93 ([6]) ja lintujen kudosten osalta ne vahvistetaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liitteen I ja II muuttamisesta 24 päivänä toukokuuta 2002 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 868/2002 ([7]).

Komissiolle ei ole toimitettu raportteja, joiden mukaan jäsenvaltiot olisivat laiminlyöneet tätä torjuntaainetta koskevan nykyisen yhteisön lainsäädännön noudattamisen.

Komissiolle ei ole toimitettu raportteja, joiden mukaan tämän torjunta-aineen jäämät eläinjätteessä hidastaisivat kompostoitumisprosessia. Torjunta-aineen käytöstä kasvinsuojeluaineissa johtuvat mahdolliset tällaiset vaikutukset otettaisiin huomioon direktiivin 91/414/ETY mukaisesti toteutettavan arvioinnin yhteydessä.

Maaperän suojelua koskevasta teemakohtaisesta strategiasta antamassaan tiedonannossa komissio on ilmoittanut useista aloitteista, mukaan luettuna ehdotuksen laatiminen biojätehuoltoa varten. Kyseisessä tiedonannossa jäsenvaltioilta ei edellytetty mitään erityistä vastausta. Neuvosto on hyväksynyt maaperän suojelua koskevat päätelmät 25 päivänä kesäkuuta 2002. Päätelmissään neuvosto korostaa, että valmisteltavana olevat muun muassa kompostointia koskevat ympäristölainsäädäntöaloitteet parantaisivat merkittävästi maaperän suojelua. Siksi neuvosto pyysi komissiota tekemään mahdollisimman pian asiaankuuluvat ehdotuksensa.

(1) EYVL L 230, 19.8.1991.
(2) EYVL L 55, 29.2.2000.
(3) EYVL L 291, 28.10.2002.
(4) EYVL L 123, 24.4.1998.
(5) EYVL L 228, 8.9.2000.
(6) EYVL L 312, 15.12.1993.
(7) EYVL L 137, 25.5.2002.

(2004/C 78 E/0226) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3096/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(20. lokakuuta 2003)

Aihe: Lentoliikennesopimukset kolmansien maiden kanssa monopolien suojelemiseksi ja kalliiden hintojen ylläpitämiseksi — mahdollisten kilpailijoiden yritykset kiertää monopolit

1. Tietääkö komissio, että vuonna 1996 lentoyhtiöt KLM ja SLM solmivat sopimuksen, jonka perusteella niillä on yhteishankkeeseen (joint venture) perustuva monopoli vilkkaasti liikennöidyllä lentoreitillä Alankomaiden Schipholista Alankomaiden entiseen siirtomaahan Surinameen (Zanderij)?

2. Mitä mieltä komissio on siitä, että kyseisellä reitillä lentojen hinnat ovat huomattavasti korkeammat kuin vastaavalla Ranskan sisäisen liikenteen reitillä merentakaiseen departementtiin Ranskan Guyanaan (Cayenneen)? Ranskalainen lentoreitti ei kuitenkaan voi kilpailla vakavasti hollantilaisen lentoreitin kanssa, sillä Cayennesta Surinameen ei ole kunnollisia tieyhteyksiä.

3. Onko yleistä ja suotavaa, että EU:n jäsenvaltio solmii kolmannen maan kanssa sopimuksen lentoyhteyksien varaamisesta kahdelle ”omalle” lentoyhtiölle, jotta lentomatkojen hinnat voitaisiin pitää tavallista korkeampina? Tunteeko komissio muita vastaavanlaisia tapauksia? Onko muissakin tapauksissa kyse lentoyhteyksistä entisiin siirtomaihin? Yhteydet merkitsevät paljon kyseisten maiden kansalaisille, jotka haluavat pitää yhteyttä sukulaisiinsa, saada paremmat jatko-opiskelumahdollisuudet ja nähdä ulkopuolista maailmaa.

4. Tietääkö komissio, että Air Holland -lentoyhtiö haluaa 1. marraskuuta 2003 aloittaa kilpailevan ”seat-only”-yhteyden (lentopaikat ilman muita palveluja) Alankomaiden ja Surinamen välille ja että lentojen hinnat olisivat yli puolet halvempia kuin nykyisen monopolin hinnat? Mikäli Alankomaat ei myönnä kyseisiin lentoihin lupaa, lennot aloitetaan Belgiasta, jolla on erityinen lentoliikennesopimus Surinamen kanssa.

5. Mitä komissio voi tehdä estääkseen sen, että Alankomaista Surinameen matkustavat ihmiset valitsevat lentoyhteydet Cayennen, Karibian meren saaren Curaçaon tai Brysselin kautta, sillä lentojen hinnat ovat näin huomattavasti edullisemmat?

Tietolähde: Alankomaissa ilmestyvä päivälehti ”de Volkskrant”, 7. lokakuuta 2003.

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(22. joulukuuta 2003)

Komissio on tietoinen siitä, että jäsenvaltioiden ja yhteisön ulkopuolisten maiden välistä lentoliikennettä säännellään kahdenvälisillä lentoliikennepalveluja koskevilla sopimuksilla. Sopimukset tehdään niiden maiden välillä, joissa lentoasemat sijaitsevat. Komissio on tietoinen myös siitä, että eräissä sopimuksissa

on asetettu rajoituksia reittiä liikennöivien lentoyhtiöiden ja vuorojen määrälle sekä hinnoille. Lisäksi näillä sopimuksilla rajataan kyseisten reittien liikennöinti lentoyhtiöihin, jotka ovat sopimuksen tehneen jäsenvaltion kansalaisten omistuksessa tai määräysvallassa. Tämä "kansalaisuuslauseke" estää toisia yhteisön lentoliikenteenharjoittajia liikennöimästä yhteisön ulkopuolisia reittejä sellaisilta Euroopan unionin lentoasemilta, jotka eivät sijaitse sen omassa jäsenvaltiossa.

Yhteisöjen tuomioistuin tunnusti 5. marraskuuta 2002 komission toimivallan neuvotella eräistä kahdenvälisten sopimusten kattamista seikoista. Se totesi, että muun muassa kansalaisuuslausekkeet eivät ole EY:n perustamissopimuksen mukaisia. Tämän johdosta komissio ehdotti neuvostolle eräiden toimenpiteiden käyttöön ottamista vakaan oikeudellisen kehyksen luomiseksi lentoliikennesopimuksista käytäviä neuvotteluja ja sopimusten täytäntöönpanoa varten. Komissio ehdotti myös yhteisön ja jäsenvaltioiden vastuiden asianmukaista jakamista. Neuvosto hyväksyi kyseiset toimenpiteet 5. kesäkuuta 2003. Komissio aloitti heti neuvottelut, joiden tavoitteena on a) tehdä kattava yhteisön lentoliikennesopimus Yhdysvaltojen kanssa, b) neuvotella uudelleen sellaiset kahdenvälisten sopimusten kattamat seikat, jotka kuuluvat yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan, ja c) varmistaa kansainvälisissä sopimuksissa kaikkien yhteisön lentoliikenteenharjoittajien syrjimätön pääsy markkinoille, kuten perustamissopimuksessa edellytetään. Komissio ei voi kuitenkaan heti neuvotella uudelleen kaikkia kahdenvälisiä sopimuksia. Vastauksena tuomioistuimen tuomioihin komissio mainitsi 19. marraskuuta 2002 antamassaan tiedonannossa [1] joukon tärkeitä kauppakumppaneita, joiden osalta se katsoo, että neuvottelut olisi aloitettava tulevaisuudessa.

Lukuun ottamatta niitä edellä mainittujen kahdenvälisten lentoliikennesopimusten kattamia seikkoja, joiden osalta yhteisöjen tuomioistuin on tunnustanut yhteisön toimivallan yhteisön nykyisen lainsäädännön mukaisesti, muut näiden sopimusten kattamat asiat kuuluvat edelleen jäsenvaltioiden toimivaltaan. Näitä seikkoja ovat esimerkiksi liikennöintioikeuksien jakaminen kahdenvälisen sopimuksen nojalla. Oikeuksien jakamisesta aiheutuvat ongelmat ja tarpeelliset luvat kuuluvat edelleen kansallisten viranomaisten toimivaltaan.

Kilpailusääntöjen soveltamisen osalta on otettava huomioon, että perustamissopimuksen 10 artiklassa, yhdessä 81 ja 82 artiklan kanssa, määrätään, että jäsenvaltioilla on velvollisuus olla vaatimatta tai rohkaisematta kilpailusääntöjen rikkomista.

On kuitenkin huomattava, että eräillä reiteillä vallitseva duopoli ei sinänsä merkitse kilpailusääntöjen rikkomista. Kysymyksessä mainitaan, että Amsterdam—Zanderij-reitillä veloitettavat lipunhinnat ovat huomattavasti korkeammat kuin samantapaisella reitillä Ranskan ja Cayennen välillä. Tämä ei tarkoita, että kyseisellä reitillä käytettäisiin väärin määräävää asemaa. Hinnat ovat nimittäin yleensä alhaisemmat markkinoilla, joilla on avointa kilpailua, kuin markkinoilla, joilla kilpailu on rajoitettua (ts. markkinat on varattu yhdelle tai muutamalle toiminnanharjoittajalle).

Lopuksi on huomattava, että nykyisessä sääntelytilanteessa komissiolla on rajoitetut valtuudet valvoa kilpailusääntöjen soveltamista yhteisön ja yhteisön ulkopuolisten maiden välisessä lentoliikenteessä. Nykyisen menettelyasetuksen soveltamisalaan ei kuulu yhteisön ja sen ulkopuolisten maiden välinen lentoliikenne. Uusi menettelyasetus (asetus (EY) 1/2003) ei muuta tätä tilannetta. Komissio tekikin helmikuussa 2003 ehdotuksen tämän ongelman ratkaisemiseksi. Ehdotus on toimitettu neuvostolle ja siitä käydään parhaillaan neuvotteluja.

[1] KOM(2002) 649 lopullinen.

(2004/C 78 E/0227) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3113/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(22. lokakuuta 2003)

Aihe: Vietyjen määrien mittayksiköitä koskevien koodien luokittelu Euroopan komission CATS-tietokannassa (Clearance Audit Trail System)

Esittämääni kysymykseen P-3202/02 [1] annettuun vastaukseen oli liitetty otteita komission CATS-tietokannasta (Clearance Audit Trail System). Tähän tietokantaan merkitään jäsenvaltiolta saadut tiedot vientituista, joita maksetaan kolmansiin maihin vietäville yhteisön maataloustuotteille.

Näissä otteissa on eri tietojen joukossa vietyjen määrien mittayksiköitä, joiden koodit ovat seuraavat: 1; 10; 30; GRA; HL; Hl; hl; HST; k; K; kg; Kg; Kgs; KGS; NUM; NUMBER; P; q; ST; T; t; TON; U; UNI.

"GRA" tarkoittanee grammoja; "k, kg, K, Kg, Kgs, KGS" tarkoittanevat kilogrammoja; "q" tarkoittanee sataa kiloa, "TON, T, t" tarkoittanevat tonneja; "HL, Hl, hl" tarkoittanevat hehtolitroja, mutta mitä mittayksiköitä ovat seuraavat: "1, 10, 30, HST, NUM, NUMBER, P, ST, U, UNI"?

(1) EUVL C 137 E, 12.6.2003, s. 172.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(19. marraskuuta 2003)

Kirjalliseen kysymykseen P-3202/02 annettu täydentävä vastaus liittyy luetteloon kokonaistuista, joita on maksettu eri kohdemaihin viedyille tuotteille. Kokonaismäärät kattavat varainhoitovuodet 1998—2001, ja kyseisessä luettelossa mainitut mittayksikköjä koskevat yksityiskohdat on esitetty siten kuin jäsenvaltiot ovat ne ilmoittaneet.

Varainhoitovuoteen 2001 asti komission asetuksessa (EY) N:o 2390/1999 (1) ei määrätty standardikoodeista, joita jäsenvaltioiden olisi käytettävä komissiolle ilmoitettavien mittayksiköiden kohdalla. Kyseisellä ajanjaksolla CATS-tietokanta (Clearance Audit Trail System) sisältää näin ollen jäsenvaltioiden omissa tietokonejärjestelmissään käyttämät mittayksiköt ja niille kansallisella tasolla annetun merkityksen kunakin varainhoitovuonna.

Jäsenvaltioiden käyttämien lukuisten erilaisten yhdenmukaistamattomien koodien vuoksi komissio otti käyttöön mittayksikköjä koskevat standardikoodit, kun se saattoi asetuksen (EY) N:o 2390/1999 ajan tasalle varainhoitovuonna 2002. Varainhoitovuodesta 2002 lähtien komissio edellyttää seuraavien standardikoodien käyttöä:

Merkki	Merkitys
K	kilogramma
L	litra
P	kappale

(1) Komission asetus (EY) N:o 2390/1999, annettu 25 päivänä lokakuuta 1999, asetuksen (EY) N:o 1663/95 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä niiden tilitietojen muodosta ja sisällöstä, jotka jäsenvaltioiden on pidettävä komission saatavilla EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamista ja hyväksymistä varten (EYVL L 295, 16.11.1999).

(2004/C 78 E/0228) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3124/03**

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle

(22. lokakuuta 2003)

Aihe: Työkielet

Euroopan unionin laajeneminen tekee kieliongelmasta yhä ajankohtaisemman sekä toimielinten asianmukaisen toiminnan (käännökset, tulkkaukset, työasiakirjat ja viralliset asiakirjat) suhteen, kun ajatellaan unionin kunkin yksittäisen kielen arvon kunnioittamista ja yhtäläistä kohtelua, sekä sen suhteen, minkä kielen eri yksiköt valitsevat työkielekseen. Mitä tulee töiden sisäisiin järjestelyihin, vaikuttaa siltä, että englantia käytetään yhä enemmän yksinomaisena kielenä. Ranska, joka on aina ollut ensimmäinen työkieli, on jäämässä kakkoseksi.

1. Voiko komissio vahvistaa tämän suuntauksen?

2. Jos tämä pitää paikkansa, eikö komissio katso, että sen yksiköt rikkovat perussopimusten henkeä ja kirjainta?

3. Voiko komissio vahvistaa objektiiviset kriteerit työkielten valintaa varten pitäen mielessä myös väestöä koskevat tosiasiat, jotka ovat peruste, jota ei voi kiertää? Miten komissio aikoo taata kaikkien maiden kielellisen tasa-arvon ottaen huomioon, että kieli edustaa kunkin valtion yhdenmukaista identiteettiä ja arvoa?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(6. tammikuuta 2004)

1. ja 2. Komissio ei pysty mitenkään vahvistamaan, että suuntauksena olisi yksinomaan englannin käyttäminen työkielenä sen töiden sisäisessä järjestelyssä.

Ensinnäkin Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä annetun asetuksen N:o 1/58 ([1]) mukaan kaikki viralliset kielet ovat myös työkieliä (1 artikla) ja sen vuoksi niiden käyttöön toimielimissä on sama oikeus.

Toisaalta on tavallista, että käytännön syistä komission henkilöstö käyttää tiettyjä kieliä toisia kieliä enemmän päivittäisessä toiminnassaan. Näissä käytännöissä kuitenkin noudatetaan kielten tasavertaisuutta virallisina kielinä ja työkielinä. Komissio ei aio ottaa käyttöön erityistä järjestelmää, jolla suosittaisiin yhden tai useamman kielen käyttöä komission yksiköissä.

Henkilöstösääntöjen 28 artiklan f alakohdan nojalla yksi palvelukseenoton yleisistä edellytyksistä on, että hakijalla on ”perusteellinen kielitaito yhdessä yhteisön kielessä ja tehtäviensä hoitamiseen riittävä kielitaito toisessa yhteisön kielessä”.

Hallinnonuudistuksen yhteydessä komissio on ehdottanut toimenpiteitä monikielisyyden edistämiseksi: palvelukseenottoajankohtana omatun toisen kielen kielitaidon lisäksi komissio ottaa ensimmäisessä työsuhteen alkamisen jälkeisessä ylennysmenettelyssä huomioon kolmannen kielen taidon.

Tässä yhteydessä komissio haluaa muistuttaa myös siitä, että sen painopisteenä on nykyisin tarjota intensiivikielikursseja, joiden avulla on mahdollista täydentää sellaisten virkamiesten kielitaitoa, joilla ei ole tarpeellista kielitaitoa niissä kielissä, joita käytetään eniten erityiskoulutuksessa (muu kuin kielikoulutus).

3. Mitä tulee komission yksiköiden viestintään jäsenvaltioiden viranomaisten ja kansalaisten kanssa, komissio korostaa sitä, että se valvoo tiukasti EY:n perustamissopimuksen 21 artiklan kolmannen kohdan soveltamista, jonka mukaan jokainen unionin kansalainen voi kirjoittaa toimielimille jollakin perustamissopimuksen 314 artiklassa mainitulla kielellä ja saada vastauksen samalla kielellä. Tämä perusoikeus on mukana perustuslakiluonnoksen unionin kansalaisuutta koskevan 8 artiklan 2 kohdassa ja myös perusoikeuskirjan II-41 artiklan 4 kohdassa.

([1]) EYVL B 17, 6.10.1958.

(2004/C 78 E/0229) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3126/03**

esittäjä(t): Astrid Thors (ELDR) komissiolle

(23. lokakuuta 2003)

Aihe: Yleishyödyllisten veikkauspalvelujen tarjoaminen yli rajojen

Vaikka Rooman perustamissopimuksen 49 artikla takaa vapauden tarjota palveluja kaikkialla Euroopan unionissa, Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on päättänyt, että jäsenvaltioilla on oikeus rajoittaa rajat ylittävien veikkauspalvelujen tarjoamista yleisen järjestyksen ylläpitämiseksi. Tämä oikeus ei kuitenkaan ole ehdoton, ja rajoitusten on oltava oikeasuhteisia ja välttämättömiä tavoitteiden saavuttamiseksi.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa vireillä olevassa Gambellin tapauksessa julkisasiamies päätyi 13. maaliskuuta 2003 antamassaan lausunnossa siihen, että Isossa-Britanniassa toimivaa online-vedonlyöntipalvelua koskeneet rajoitukset olivat luonteeltaan syrjiviä eivätkä oikeutettuja.

Oletetaan, että EU:ssa toimiva veikkauspalveluntarjoaja, jolle on myönnetty asianmukaiset luvat ja jonka tuotto käytetään yleishyödyllisiin tarkoituksiin, takaa ryhtyvänsä kaikkiin tarvittaviin kuluttajansuojatoimiin ja järjestäytyneen rikollisuuden vastaisiin toimiin. Kun komissio ottaa huomioon edellä mainitut seikat, loukkaako näin tarjottujen rajat ylittävien veikkauspalvelujen rajoittaminen komission mielestä Rooman perustamissopimuksen 49 artiklaa?

Kun otetaan huomioon tämä yleishyödyllinen asiayhteys ja tietoyhteiskunnan palvelujen käytännössä rajat ylittävä luonne, mihin toimiin komissio voi tai aikoo ryhtyä varmistaakseen, että tällaisiin asianmukaisesti säänneltyihin yleishyödyllisiin palveluihin sovelletaan sisämarkkinoiden sääntöjä?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(18. joulukuuta 2003)

Komissio on pannut merkille, että yhteisöjen tuomioistuin on hiljattain antanut tuomionsa Gambellin asiassa (C-243/01). Tuomiossa todetaan, että jäsenvaltiot voivat asettaa rajoituksia rajat ylittävien palvelujen tarjoamiselle yleistä etua koskevista syistä, kuten esimerkiksi kuluttajasuojan tai yleisen järjestyksen suojaamiseksi. Tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti rajoitukset ovat Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisia vain, mikäli ne eivät ole syrjiviä ja mikäli ne ovat oikeasuhteisia päämääriin nähden. Rajoitusten tulee joka tapauksessa edistää johdonmukaisella ja järjestelmällisellä tavalla vedonlyöntitoiminnan rajoittamista. Nämä tuomioistuimen huomiot ovat yleisluontoisia ja näin ollen päteviä, vaikka toiminnan tuotto käytettäisiinkin johonkin erityistarkoitukseen tai yleishyödyllisiin tarkoituksiin, kuten tässä tapauksessa. On myös korostettava, että yksin tuoton jakautumisen perusteella ei voida katsoa, että kaikki yllä mainitut vaatimukset täyttyisivät automaattisesti.

Komissio on saanut vedonlyöntipalvelujen välittäjiltä useita valituksia, joissa kiistetään kansallisten rajoitusten soveltaminen rajat ylittävien palvelujen tarjontaan. Komissio aikoo käsitellä asiaa koskevat valitukset tuomioistuimen edellä mainitun päätöksen valossa ja ryhtyä tarvittaviin toimiin sen varmistamiseksi, että tuomioistuimen päätöksessä esitettyjä vedonlyöntialaa koskevia periaatteita noudatetaan myös sellaisessa veikkaustoiminnassa, jonka tuotto käytetään yleishyödyllisiin tarkoituksiin.

(2004/C 78 E/0230) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3130/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(23. lokakuuta 2003)

Aihe: Kalastus — OASIS — merenalaiset vuoret

Oasis-tutkimuskeskuksen merenalaisia vuoria koskevaa kokonaisvaltaista tutkimusta (http://www.rrz.uni-hamburg.de/OASIS) koskevan kolmannen tiedotteen (kesäkuu 2003) mukaan tämä komission teettämä tutkimus, joka koskee ehdotusta Azorien, Madeiran ja Kanarian saarten ympärillä sijaitsevan 200 meripeninkulman laajuisen yksinomaisen talousvyöhykkeen avaamisesta yhteisön kalastuslaivastoille, on johtanut siihen, että ympäristöjärjestöt Greenpeace, Seas at Risk ja WWF ovat lähettäneet kirjeitä komissiolle, joissa ne ilmaisevat huolestuneisuutensa kyseisen suunnitelman mahdollisesta täytäntöönpanosta.

Oasiksen mukaan pääsyn salliminen kyseiselle alueelle merkitsisi välitöntä vaaraa lukuisille merenalaisille vuorille ja vaikuttaisi suoraan keskuksen tieteelliseen työhön.

— Vahvistaako komissio saaneensa kyseiset kirjeet?

— Mitä tietoa komissiolla on Oasiksen ja edellä mainittujen järjestöjen arvioimista seurauksista kyseiselle alueelle, etenkin kalastajien ja heidän perheidensä elämään vaikuttavista seurauksista, kuten mahdollisesta elinympäristön, muun muassa merenalaisten vuorten tuhoutumisesta, syvällä elävien kalakantojen häviämisestä ja pienimuotoisen kalastuksen loppumisesta?

— Vahvistaako komissio, että näiden kolmen saariston ekosysteemit ovat äärimmäisen haavoittuvia ja että niiden suojelu on välttämätöntä?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(25. marraskuuta 2003)

Komissio sai heinäkuussa 2003 Greenpeace-, Seas at Risk- ja WWF-järjestöjen yhdessä lähettämän kirjeen, jossa järjestöt ilmaisivat huolensa läntisiä vesialueita koskevaan yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 2847/93 ([1]) ehdotetusta muutoksesta pienentää Azorien, Madeiran ja Kanariansaarten ympärillä sijaitsevaa 200 meripeninkulman laajuista kalastuskieltoaluetta.

Viimeaikaisten tieteellisten raporttien perusteella, ja erityisesti Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) raporttien mukaan, troolauksen on todistettu aiheuttavan vahinkoa syvänmeren koralliriutoille useilla alueilla. Troolausvälineiden vaikutuksesta polyypit kuolevat ja riutan rakenne rikkoutuu. Ennalleen palautuminen ei ehkä ole mahdollista, tai se voi olla hyvin vaivalloista. Riutta saattaa pienentyä, minkä seurauksena sen eläimistö vähenee ja yksipuolistuu. Riutta voi myös hajota kokonaan ja korvautua biologisella yksipuolisella yhdyskunnalla.

Kansainvälinen merentutkimusneuvosto on varoittanut, että useita syvällä eläviä kalakantoja käytetään raskaasti hyväksi ja joissakin tapauksissa kyseessä on vakava ryöstökalastus. Komissio tietää, että nämä lajit ovat erityisen herkkiä liikakalastukselle niiden hitaan lisääntymisen vuoksi.

Parlamentin jäsenet sekä Portugalin paikalliset ja kansalliset viranomaiset ovat olleet yhteydessä komissioon ilmaistakseen huolensa paikallisten kalastusyhteisöjen tulevaisuudesta. Kyseisten luontotyyppien vahingoittuminen uhkaa kalastusyhteisöjen olemassaoloa.

Komissio vahvistaa, että Azorien, Madeiran ja Kanariansaarten merenalaiset ekosysteemit ovat äärimmäisen haavoittuvia ja että on tarpeellista suojella näitä merkittäviä meriympäristöjä. Komissio valmisteleekin ehdotusluonnosta neuvoston säädökseksi pohjatroolien käytön kieltämiseksi tietyillä Atlantin valtameren alueilla, myös niillä kolmella alueella, joihin parlamentin jäsen viittaa.

([1]) EYVL L 261, 20.10.1993.

(2004/C 78 E/0231) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3134/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(23. lokakuuta 2003)

Aihe: Hollanti — ekstaasi

Vastauksessaan kirjalliseen kysymykseeni E-2309/03 ([1]) komissio totesi, että myös Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen vuosittaisen raportin mukaan Alankomaat on huomattava ekstaasin, amfetamiinien ja muiden huumausaineiden valmistajamaa, mutta lisäsi, että näitä aineita tuotetaan todistettavasti myös muissa EU:n jäsenvaltioissa ja Itä-Euroopan valtioissa, vaikkei ilmoittanut missä määrin.

Komissio ei kuitenkaan vastannut muun muassa seuraaviin esittämiini kysymyksiin: Voiko komissio vahvistaa, että kyseiset aineet ovat peräisin pääasiassa Alankomaista? Jos asia on näin, mihin toimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä estääkseen huumeiden kulkeutumisen Alankomaista muihin EU-maihin?

Vastauksessaan komissio totesi vielä korostaneensa sitä, että synteettisiä huumausaineita koskevan kysymyksen on oltava ensisijaisen tärkeä Euroopan unionille ja sen jäsenvaltioille, mitä seikkaa myös EU:n oikeus- ja sisäasiain ministerit ovat painottaneet. Syyskuussa 2002 pidetyn oikeus- ja sisäasiainministerien kokouksen seurauksena neuvosto hyväksyi synteettisten huumeiden tarjontaa koskevien toimien täytäntöönpanosuunnitelman.

— Vahvistaako komissio, että Alankomaat on Euroopan unionin jäsenvaltioista suurin ekstaasin valmistajamaa ja siten muihin jäsenvaltioihin, esimerkiksi Portugaliin, kulkeutuva ekstaasi on pääasiassa peräisin Alankomaista?

— Kuinka kauan komissio on tiennyt tästä tilanteesta?

— Komissio on ilmoittanut, että todistettavasti kyseistä huumetta on tuotettu myös muissa jäsenvaltioissa. Voisiko komissio ilmoittaa tarkalleen, missä jäsenvaltioissa ja missä määrin kyseistä huumetta on tuotettu ja/tai mikä ovat sen aiheuttama vaara Alankomaihin verrattuna?

— Mihin toimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä estääkseen huumeiden leviämisen Alankomaista muihin EU-maihin? Onko vaara, että myös muista "tuottajajäsenvaltioista" huumeet leviävät samalla tavalla?

— Mikä on komission arvio syyskuussa 2002 pidetyssä EU:n oikeus- ja sisäasiainministerien kokouksessa hyväksytystä synteettisten huumeiden tarjontaa koskevien toimien täytäntöönpanosuunnitelmasta? Pitääkö komissio tässä suunnitelmassa esitettyjä synteettisten huumeiden tarjonnan rajoittamista koskevia toimia riittävinä ja asianmukaisina?

([1]) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 83.

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(5. joulukuuta 2003)

Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus (EHNVS) sekä Euroopan poliisivirasto Europol laativat joka vuosi jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten toimittamien tietojen ja tilastojen perusteella kertomuksen huumetuotannon ja -kaupan sekä huumeidenkäytön senhetkisestä tilanteesta Euroopan unionissa ja ehdokasmaissa. Vuoden 2001 kertomuksessa EU mainittiin ekstaasin päälähteenä jäsenvaltioiden ilmoittamien haltuunottojen perusteella.

Huumetilannetta EU:ssa ja Norjassa käsittelevässä EHNVS:n vuotuisessa kertomuksessa 2003 mainitaan, että synteettisten huumausaineiden valmistuslaitoksia löydetään joka vuosi suurin piirtein sama määrä, 50—70. Alankomaat ja Belgia ovat pääasialliset ekstaasin, amfetamiinien ja muiden samansukuisten huumeiden valmistusmaat. Kuitenkin myös muissa jäsenvaltioissa, kuten Espanjassa, Ranskassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa on tuotantoa, samoin kuin Virossa, Liettuassa, Puolassa ja Tšekissä.

Tämä tilanne vahvistetaan vuoden 2003 kertomuksessa The State of the drugs problem in the acceding and candidate countries in the European Union (Huumeongelma Euroopan unioniin liittyvissä maissa ja ehdokasmaissa), jonka mukaan synteettisiä huumeita, kuten amfetamiineja ja ekstaasia, valmistetaan laittomissa laboratorioissa Baltian maissa, Bulgariassa, Tšekissä ja Unkarissa. Nämä huumeet suuntautuvat pääasiassa paikalliseen käyttöön.

Toimenpiteistä huumausaineiden Alankomaista mm. muualle EU:hun levittämisen estämiseksi voidaan todeta, ettei yksikään jäsenvaltio ole suojassa huumetuotannolta ja -kaupalta. Kaikki jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimukset ja osallistuvat aktiivisesti nopeaan hälytysjärjestelmään, joka otettiin käyttöön osana yhteisiä toimia kesäkuussa 1997. EU torjuu huumekauppaa pääasiassa Europolin kautta, ja Europol antaa säännöllisesti asiantuntemuksensa jäsenvaltioiden käyttöön, kun toimitaan rikollisryhmiä vastaan ja puretaan synteettisten huumeiden tuotannossa käytettyjä laittomia laboratorioita.

Komissio on sitoutunut osana vuosien 2000—2004 toimintasuunnitelmaa ottamaan yhdessä jäsenvaltioiden ja Europolin kanssa käyttöön toimenpiteitä huumekaupan torjunnan vahvistamiseksi. Komissio tukee jäsenvaltioita erityisesti poliisin, tullin ja oikeuslaitosten yhteistyön tehostamisessa ja huumausaineiden kemiallisten esiasteiden valvonnan parantamisessa.

Lisäksi komissio toivoo, että neuvostossa päästään piakkoin poliittiseen sopimukseen puitepäätöksestä, joka koskee rikoksiin liittyviä vähimmäissäännöksiä ja seuraamuksia huumekauppan alalla.

Synteettisiin huumeisiin liittyvien toimenpiteiden käyttöönottosuunnitelma edellyttää jäsenvaltioilta, Europolilta ja EHNVS:lta konkreettisia toimia kemiallisten esiasteiden kaupan, laittomien laboratorioiden ja jakeluverkostojen torjumiseksi. Vuosien 2000—2004 toimintasuunnitelman loppuarvioinnin yhteydessä tarkastellaan myös tätä käyttöönottosuunnitelmaa.

Komissio on juuri esittänyt neuvostolle ehdotuksen päätökseksi uusiin huumausaineisiin ja uusiin synteettisiin huumeisiin liittyvästä tietojenvaihdosta, riskien arvioinnista ja valvonnasta, jotta synteettisiin huumeisiin liittyvää lainsäädäntöä saataisiin vahvistettua. Päätöksellä on tarkoitus korvata yhteinen toiminta kesäkuulta 1997. Myös Euroopan parlamentilla on mahdollisuus antaa asiasta lausuntonsa.

(2004/C 78 E/0232) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3151/03**

esittäjä(t): Herman Schmid (GUE/NGL) komissiolle

(23. lokakuuta 2003)

Aihe: Käsitys hyvinvoinnista EU:ssa

Hyvinvointia voidaan mitata monin eri tavoin. OECD:n näkemys hyvinvoinnista perustuu yksityisten tuote- ja palvelumarkkinoiden BKT:n mittaamiseen. Ruotsi sijoittuu näissä mittauksissa seitsemännelletoista sijalle.

Toisessa, Yhdysvaltojen työministeriön tekemässä mittauksessa tutkitaan teollisuuden tuottavuuden kehitystä (International comparisons of manufacturing productivity and unit labor cost trends 2002, Newsletter September 9, 2003 — Bureau of Labor Statistics, Washington D.C.). Näistä luvuista käy ilmi, että Ruotsin teollisuuden tuottavuus parani vuonna 2002 enemmän kuin minkään muun maan. Ruotsi sijoittui näissä tutkimuksissa ensimmäiselle sijalle.

On selvää, että eri tutkimuksista saadaan täysin erilaisia tuloksia. Siksi on mielenkiintoista kysyä komissiolta, voivatko nämä tutkimukset sen mielestä antaa luotettavan, käyttökelpoisen ja oikeudenmukaisen kuvan hyvinvoinnista yksittäisessä jäsenvaltiossa. Eivätkö ne itse asiassa anna aivan liian rajoittunutta kuvaa hyvinvoinnista EU:ssa, joka pyrkii perustamaan identiteettinsä eurooppalaiseen hyvinvointimalliin, toisin sanoen kilpailun ja yhteiskunnallisen vastuun tasapainoon?

On olemassa myös muita tutkimuksia, joissa ei kerätä vain taloutta koskevia tilastoja. Niitä on alettu tehdä, koska toimeksiantajat, muun muassa YK, ovat olleet sitä mieltä, että hyvinvoinnin mittaamiseen on sisällytettävä myös se, millaiseksi kansalaiset kokevat tilanteensa. Joidenkin harvojen tai enemmistön elintason nousu ei automaattisesti merkitse hyvinvoinnin lisääntymistä. Kansalaisten on ensin arvioitava, miten taloudellisen tilanteen parantuminen kyseisessä maassa tai henkeä kohti mitattuna on lisännyt heidän hyvinvointiaan. Sen mittaamiseen tarvitaan kehittyneempiä mittauskriteerejä.

On kehitetty mittauksia, joihin sisältyy myös sellaisia kriteerejä kuin pitkä elämä, hyvä ympäristö ja oikeusvarmuus. Yksi kansainvälinen neljäänkymmeneen hyvinvointitekijään perustuva kriteeriluettelo on nimeltään WISC, Weighted Index of Social Development. Tähän mittausmenetelmään sisältyy sellaisia muuttujia kuin koulutus, terveys, tasa-arvo, yhteiskuntatalous, demografia, ympäristö, yhteiskunnallinen kaaos (poliittiset oikeudet, korruptio, sotien uhrit) jne. Näissä mittauksissa Ruotsi sijoittuu jälleen ensimmäiselle sijalle.

Katsooko komissio, että WISC-mittausta ja muita sen kaltaisia menetelmiä on käytettävä useammin EU:ssa, kun EU:n jäsenvaltioita verrataan toisiinsa? Voiko se kilpailun ja yhteiskunnallisen vastuun välinen tasapaino, jonka EU Lissabonin-strategian mukaan on asettanut tavoitteekseen, olla vaarassa vinoutua niin,

että kilpailun osuus korostuu ja yhteiskunnallisen vastuun osuus vähenee, jos EU:ssa sovelletaan vain OECD:n hyvinvointimittauksia? Onko edellä esitetyt seikat huomioon ottaen OECD:n hyvinvointimittauksia (tai vastaavia EU:ssa käytettäviä tuottavuuden mittausmenetelmiä) aina täydennettävä WISC-mittauksella (tai vastaavalla EU:ssa käytettävällä hyvinvointikriteerien luettelolla) mitattaessa hyvinvointia EU:ssa?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(20. marraskuuta 2003)

Monet erilaiset mutta toisiinsa liittyvät tekijät vaikuttavat elämänlaatuun, mikä tekee elämänlaadun määrittelemisestä ja mittaamisesta monimutkaista ja subjektiivista.

Tavaroiden ja palveluiden tuotantotaso bruttokansantuotteena mitattuna kertoo aineellisesta hyvinvoinnista, jota yleensä pidetään tärkeänä yleiseen elämänlaatuun vaikuttavana tekijänä. Elämänlaatu on kuitenkin muutakin kuin aineellista hyvinvointia, eikä komissio ole koskaan esittänyt, että bruttokansantuotteena esitetyt taso- tai kasvuarviot vastaavat elämänlaadun mittareita.

Kysymys viittaa erityisesti sosiaalisen edistyksen painotettuun indeksiin (WISP). Tämä on yksi monista samankaltaisista mittareista, joita on kehitetty viime aikoina, kun on yritetty mitata elämänlaadun osa-alueita laajemmin. Esimerkkeinä mainittakoon kestävän kehityksen indeksi ja inhimillisen hyvinvoinnin indeksi. Näiden indeksien laadinnassa on kaksi kriittistä vaihetta: ensiksikin täytyy valita muuttujat ja toiseksi ne täytyy koota yhteen yhdeksi luvuksi. Tätä lukua kutsutaan sosiaalisen edistyksen, ympäristön kestävän kehityksen tai inhimillisen elämänlaadun indeksiksi laatijasta riippuen.

Molempiin vaiheisiin — muuttujien valintaan ja niiden kokoamistavasta päättämiseen — liittyy todella paljon subjektiivisuutta, mikä on kaikkien tällaisten synteettisten indeksien suuri heikkous. Vaihtamalla muuttujajoukkoa tai mittausmenetelmää voidaan laskea eri mittareita ja siten maiden eri sijoituksia, joten on kyseenalaista, ovatko tällaiset indeksit luotettavampia elämänlaadun mittareita kuin perinteiset tilastot.

Sen sijaan että yritettäisiin tiivistää elämänlaadun kaltainen moniulotteinen aihe yhteen lukuun, olisi sopivampaa käyttää useita mittareita, jotka ottavat huomioon moniulotteisuuden ja välttävät subjektiivisuutta, joka on indeksien väistämätön heikkous. Näin ovat menetelleet kansainväliset järjestöt kuten Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö (OECD) ja Yhdistyneet Kansakunnat, jotka ovat päättäneet korostaa kestävään kehitykseen liittyviä aiheita suunnittelemalla joukon kestävän kehityksen indikaattoreita. Eurostat on soveltanut Yhdistyneiden Kansakuntien laatimia indikaattoreita jäsenvaltioiden mittaamisessa — katso Euroopan kestävästä kehityksestä kertova julkaisu "Measuring progress towards a sustainable Europe" — ja kehittää parhaillaan indikaattoreita, joilla voidaan valvoa EU:n kestävän kehityksen strategian täytäntöönpanoa.

Menetelmää on käytetty myös Lissabonin strategian valvonnassa, kun komissio ja neuvosto ovat esimerkiksi sopineet rakenneindikaattoreista, jotka liittyvät strategian eri elementteihin. Komissio on lisäksi laatinut tietokannan, joka sisältää strategiaan liittyviä lisätietoja. Tällä tavoin edistys kohti jokaista Lissabonin tavoitetta mitataan ja koko kehityksestä saadaan tasapainoinen kuva.

(2004/C 78 E/0233) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3155/03**

esittäjä(t): Mogens Camre (UEN) komissiolle

(23. lokakuuta 2003)

Aihe: Norjasta Tanskaan tuotavaa kalaa koskeva kilpailua vääristävä tulli

EU:n tullipolitiikka rajoittaa tanskalaisen kalanjalostusteollisuuden kilpailukykyä. EU:n raa'an sillin viitehinnat ovat Norjan hintoja korkeammat eivätkä tanskalaiset yritykset siis voi ostaa norjalaista silliä

yhtä edulliseen hintaan kuin norjalaiset yritykset. Myös tullimaksuissa on eroa, sillä raa'an kalan tulli on 15 prosenttia, mutta kalajalosteen tulli vain 6 prosenttia.

Vaikka nykyisten sääntöjen tarkoituksena onkin ollut suojata EU:n alueella toimivia yrityksiä, ne vaarantavat tanskalaisten yritysten kilpailukyvyn.

Skagenissa ja muualla Jyllannissa toimivat yritykset, jotka tavallisesti ostavat huomattavia määriä kalaa Norjasta, erottavat nyt valtaosan työntekijöistään. Ne eivät pysty ostamaan tarvittavaa määrää silliä EU:n alueelta.

Komissiota pyydetään tutkimaan, miten kyseisten tullisääntöjen haitallisia vaikutuksia voitaisiin vähentää.

Voiko komissio vaikuttaa tähän kilpailua vääristävään epäsuhtatilanteeseen, jossa Norjasta Tanskaan tuotavasta jalostamattomasta sillistä peritään 15 prosentin tulli, mutta Norjasta Tanskaan tuotavasta sillijalosteesta vain 6 prosentin tulli?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(19. marraskuuta 2003)

Komissio on hyvin tietoinen parlamentin jäsenen esittämistä huolenaiheista, jotka koskevat sillin hankintaa raaka-aineeksi tanskalaiseen jalostusteollisuuteen. On kuitenkin olemassa monia muita kuin tariffeihin liittyviä tekijöitä, jotka voivat vaikuttaa jalostusteollisuuden kilpailukykyyn. Tässä suhteessa näyttää siltä, että hankintaa koskeva tilanne tietyissä jäsenvaltioissa riippuu enemmänkin siitä käytännöstä, että yhteisön kalastusalukset tuovat sillisaaliit Norjan satamiin, kuin nykyisistä tariffeista. Tämä käytäntö johtuu Atlantin-Skandinavian sillin kalastukseen liittyvistä maantieteellisistä erityispiirteistä Koillis-Atlantilla.

Parlamentin jäsen muistaa varmaan, että Norjasta peräisin olevien kalatuotteiden tuontitullit asetettiin yhteisön ja kyseisen maan välillä tehdyn kansainvälisen sopimuksen nojalla. Siksi yhteisö ei voi yksipuolisesti muuttaa näitä tariffeja.

Mahdollisten lyhytaikaisten toimenpiteiden osalta komissio valmistelee parhaillaan ehdotusta uudeksi monivuotiseksi tariffikiintiöjärjestelmäksi vuosiksi 2004—2006 yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Tässä ehdotuksessa on otettava huomioon sekä yhteisön kalanjalostusalan edut että muiden sellaisten alojen edut, joihin pelagisten kalavarojen pyynti suoraan vaikuttaa.

Edellä mainitun lisäksi parlamentin jäsen kiinnittää huomiota Pohjanmeren sillikannan kasvuun. Viime vuosina tähän lajiin kohdistetut hätätoimenpiteet alkavat nyt tuottaa tulosta. Näin ollen voidaan odottaa, että sillin saatavuus yhteisössä paranee huomattavasti tulevina vuosina, ja tällä on myönteinen vaikutus yhteisön jalostusteollisuuden raaka-aineen hankintaan.

(2004/C 78 E/0234) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3160/03**

esittäjä(t): Ioannis Averoff (PPE-DE) komissiolle

(20. lokakuuta 2003)

Aihe: Kaatopaikan rakentamisen hyväksyminen Ioanninan läänissä

Epeirosin alue antoi päätöksellään 364/22.8.2003 myönteisen lausunnon kaatopaikan rakentamishankkeen toteuttamisesta paikalle nimeltä Geroplatanos-Fteri, joka sijaitsee Kalpakin kunnassa Ioanninan läänissä. Sen antamassa täydentävässä lausunnossa (3989/1.10.2003) kaatopaikka sijoitetaan paikkaan nimeltä Kidonies, joka sijaitsee Vasilikon hallintopiirissä Ano Pogonin kunnassa.

Ehdotetulla hankkeella ei ole yhteisön hyväksyntää seuraavista syistä:

— Alustavassa ympäristövaikutusarviossa mainitaan, että hydrogeologiselta kannalta tämä paikka on kaikkia muita tutkittuja vaihtoehtoja epäsuotuisampi (maaperän suuri vedenläpäisevyys ja todennäköinen vesiyhteys Aoos- ja Kalamas-jokiin sekä Pamvotida-järven suljettuun altaaseen).

— Alueen sisällä on maaperän murtumalinja, jonka dynamiikkaa arvioinnissa ei pystytty selvittämään. On syytä huomata, että alue on seismisesti vaarallisuusluokan I alueella, eikä II-luokan, kuten arviossa mainitaan.

— Vaadittavassa Ioanninan metsäosaston lausunnossa (2606/14.8.2003) mainitaan selvästi, ettei se voi olla lopullinen, koska ennakkoarvioinnin asiakirjoissa ei ole välttämättömiä topografisia diagrammeja.

— Sijoituspaikka on hyvin lähellä Vikosin-Aoosin Natura 2000 -aluetta ja on suojeltua metsäaluetta.

— Ehdotettu sijoituspaikka on 55 kilometrin etäisyydellä alueesta, jolla jätteitä tuotetaan.

Edellä mainittujen seikkojen perusteella ja ottaen huomioon, että kyseiselle hankkeelle on pyydetty rahoitusta koheesiorahastosta, pyydän Euroopan komissiota kertomaan: Noudatetaanko tässä tapauksessa kaatopaikoista annettua direktiiviä 1999/31/EY ([1]) ja direktiivejä 75/442/ETY ([2]) sekä 97/11/EY ([3])?

([1]) EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1.
([2]) EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39.
([3]) EYVL L 73, 14.3.1997, s. 5.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(12. marraskuuta 2003)

Komissiolle on tehty lukemattomia kanteluita Kreikassa toimivista laittomista tai valvomattomista kaatopaikoista, jotka vaarantavat ihmisten terveyden ja vahingoittavat ympäristöä. Näiden kanteluiden perusteella komissio on käynnistänyt EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla rikkomista koskevan menettelyn Kreikkaa vastaan. Kreikan viranomaisten vastauksessa ilmoitetaan, että yhteensä 1399 laitonta tai valvomatonta kaatopaikkaa oli edelleen toiminnassa vuoden 2002 lopussa ja että kaikki laittomat kaatopaikat on määrä sulkea vuoden 2007 loppuun mennessä tai korvata pysyvillä jätehuoltolaitoksilla. Koska Kreikka on laiminlyönyt yhteisön jätelainsäädännön noudattamisen, komissio päätti 9. heinäkuuta 2003 saattaa asian Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Vaikka jätteistä 15. heinäkuuta 1975 annetussa neuvoston direktiivissä 75/442/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 18. maaliskuuta 1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY ([1]) velvoitetaan jäsenvaltiot varmistamaan, että jätteet hyödynnetään tai niistä huolehditaan vaarantamatta ihmisten terveyttä ja vahingoittamatta ympäristöä, huolehtimismenetelmien ja soveltuvien huolehtimispaikkojen tai -laitosten valitseminen kuuluu kansallisten viranomaisten toimivaltaan. Erityisesti kaatopaikkojen on oltava kaatopaikoista 26. huhtikuuta 1999 annetussa neuvoston direktiivissä 1999/31/EY säädettyjen teknisten vaatimusten ja menettelyjen mukaisia.

Kaatopaikan rakentaminen edellyttää lupaa ja arvioinnin suorittamista kaatopaikan ympäristövaikutuksista. Ympäristövaikutukset on arvioitava tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/337/ETY ([2]), sellaisena kuin se on muutettuna 3. maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY, säädettyjen vaatimusten mukaisesti. Mainitussa direktiivissä vahvistetaan useita menettelyjä, joita on noudatettava, kun kysymyksessä on ympäristövaikutusten arviointia edellyttävä hanke. Tällaisia menettelyitä ovat ympäristövaikutusten arvioinnin suorittaminen, tietojen asettaminen yleisön saataville ja yleisön ja toimivaltaisten viranomaisten kuuleminen.

Käytettävissä olevien tietojen perusteella näyttäisi siltä, että hankkeen ympäristövaikutusten arviointi on meneillään. Kaatopaikka voidaan rakentaa, jos siihen saadaan lupa kansallisilta toimivaltaisilta viranomaisilta. Viranomaiset joko epäävät hankkeen tai hyväksyvät sen tietyin ympäristöön liittyvin edellytyksin

ja rajoituksin, jotka liittyvät toimintaan ja erityisesti sen sijaintipaikkaan, laajuuteen, käytettävään teknologiaan ja yleisiin teknisiin ominaisuuksiin. Näin ollen komissio katsoo tässä vaiheessa, ettei tapauksessa rikota yhteisön ympäristölainsäädäntöä, sillä hankkeelle ei ole vielä myönnetty lupaa, vaan sitä koskeva lupamenettely on kesken.

Koheesiorahastosta myönnettävän rahoituksen osalta Kreikan viranomaiset eivät ole toistaiseksi hakeneet hankkeelle yhteisrahoitusta komissiolta. Jos komissiolle tehdään tällainen hakemus lähiviikkoina tai -kuukausina, se tutkitaan voimassa olevien menettelyjen ja säännösten mukaisesti.

(1) EYVL L 78, 26.3.1991.
(2) EYVL L 175, 5.7.1985.

(2004/C 78 E/0235) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3165/03**

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(20. lokakuuta 2003)

Aihe: Espanjan kansallisten vesivarojen hallintasuunnitelma (Pyreneet)

Ottaen huomioon ympäristölainsäädännön soveltamisesta tehdyt päätökset ja rakennerahastojen tukihakemusten hyväksymistä koskevat säännöt katsooko komissio, että Pyreneitten patohankkeita koskevia suunnitelmia — erityisesti Yesan padon laajentaminen ja uusien patojen rakentaminen Biscarruèsiin, Santaliestraan, Itoiziin ja Rialpiin — olisi pidettävä osana yleistä Espanjan kansallisten vesivarojen hallintasuunnitelmaa, jonka mukaan padot ovat olennaisia ehdotettujen veden siirtojen kannalta?

Ovatko Espanjan viranomaiset jo esittäneet virallisia pyyntöjä jonkin kyseessä olevan hankkeen kustannusten rahoittamiseksi rakennerahastoista?

Onko komissio tietoinen siitä, että Santaliestran patotyöt on keskeytetty siksi, että hankkeessa mukana olevat eivät ole ottaneet huomioon, että on tarpeen tehdä kattava ympäristövaikutusten arviointi?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(11. marraskuuta 2003)

Mitä tulee suunniteltujen patojen rakentamiseen Pyreneillä sijaitsevan Ebro-joen valuma-alueelle, Espanjan viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle, ettei mainituilla padoilla ole mitään yhteyttä Espanjan kansalliseen vesivarojen hallintasuunnitelmaan sisältyvään Ebo-joen juoksuttamishankkeeseen ja ettei niitä käytetä virtauksen säännöstelemiseen joen alajuoksulla. Lisäksi Espanjan viranomaisten komissiolle toimittamista tiedoista käy ilmi, että ainoastaan jo olemassa olevia Mequinenzan ja Ribarrojan/Flixin patoja Ebro-joen alajuoksulla käytetään virtauksen säätelemiseksi ehdotetun juoksutuksen aikana.

Komissio on pyytänyt Espanjan viranomaisilta hankkeiden rahoitusta koskevia tietoja, joiden perusteella yksikään mainituista hankkeista ei sisälly tavoitteen 2 yhtenäisiin asiakirjoihin eivätkä ne ole saaneet rahoitusta koheesiorahastosta.

Komissio on tietoinen siitä, että Santaliestran padon rakentaminen on keskeytetty.

(2004/C 78 E/0236) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3169/03**

esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) komissiolle

(27. lokakuuta 2003)

Aihe: Taistelukoirien kieltäminen

Aikaisemmat kysymykseni taistelukoirien kieltämisestä eivät valitettavasti ole vielä johtaneet mihinkään. Jotkut jäsenvaltiot, kuten Italia ja Itävalta, ovat tosin jo toteuttaneet toimenpiteitä väkivaltaisia ja aggressiivisia koiria vastaan, kun ne ovat ottaneet käyttöön kuonokopan käyttöpakon julkisissa rakennuksissa ja yleisillä paikoilla, kuten pysäkeillä ja puistoissa. Ne ovat myös ottaneet käyttöön koirakoulun koirien kasvattamista varten, mutta nämä toimenpiteet eivät valitettavasti vielä riitä. Viime päivinä olemme jälleen saaneet lukea hirvittäviä otsikoita pitbull-koirien hyökkäyksistä lasten ja aikuisten kimppuun. Ei riitä, että yksittäiset valtiot ja/tai alueet taistelevat tiettyjen koirarotujen pitämistä vastaan, vaan tarvitaan direktiivi taistelukoirien kieltämiseksi Euroopan tasolla!

Kysyn nyt komissiolta, miten monta ihmistä näiden koirien vielä pitää raadella tai purra kuoliaaksi?

Miten kauan joudumme vielä odottamaan, ennen kuin EU:n tasolla tapahtuu jotakin?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(16. joulukuuta 2003)

Oikeusperusta yhteisön toimille ihmisten terveyden suojelemiseksi on EY:n perustamissopimuksen 152 artikla. Sen ensimmäisessä kohdassa määrätään, että jos yhteisön toimi täydentää kansallisia politiikkoja, asiaan sovelletaan toissijaisuusperiaatetta. Tämän EY:n perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun periaatteen mukaan aloilla, joilla yhteisöllä ei ole yksinomaista toimivaltaa, yhteisön toiminta rajoittuu tapauksiin, joissa suunnitellun toimen tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla.

Arvoisan parlamentin jäsenen esille ottamassa tapauksessa komissiolla ei ole käytössään riittävän vankkaa ja ehdotonta tieteellistä perustaa, jotta se voisi itse, jäsenvaltioiden sijasta, laatia ehdotuksen yhteisön säädökseksi tästä aiheesta.

On jäsenvaltioiden tehtävä toteuttaa tarvittavat toimenpiteet kansallisella tasolla tämänkaltaisten onnettomuuksien estämiseksi.

(2004/C 78 E/0237) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3174/03**

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(27. lokakuuta 2003)

Aihe: Eurooppalainen elokuvateollisuus

Mitä Media-ohjelmaan kuuluvia toimia Euroopan unioni on toteuttanut parantaakseen eurooppalaisten elokuvakäsikirjoitusten laatua? Voiko käsikirjoittaja halutessaan saada teokseensa yleiseurooppalaiset tekijänoikeudet? Kunnioitetaanko näitä tekijänoikeuksia täysin myös muissa valtioissa Yhdysvallat mukaan luettuna?

Monet kansallista tukea tai Euroopan unionin tukea saavat elokuvat ovat pienen yleisön taide-elokuvia. Uskooko komissio, että kyseisten elokuvien katsojamäärät kasvaisivat, jos niissä olisi omankielisen tekstityksen lisäksi myös englanninkielinen tekstitys, eli esimerkiksi Italiassa esitettävässä saksalaisessa elokuvassa olisi sekä italian- että englanninkielinen tekstitys?

Uskooko komissio, että Hollywood-tuotannon ylivalta syö nekin eurooppalaiset elokuvat, joilla muuten olisi kaupallisen menestyksen mahdollisuuksia? Millä keinoin komissio tässä tapauksessa uskoo voivansa parantaa eurooppalaisen elokuvan asemaa?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 2003)

Arvoisa parlamentin jäsen kysyy, mitä Media-ohjelmaan kuuluvia toimia unioni toteuttaa eurooppalaisten elokuvakäsikirjoitusten laadun parantamiseksi. Unioni on Media-ohjelmien kautta hyväksynyt useita toimenpiteitä, joilla pyritään eurooppalaisen elokuvateollisuuden tukemiseen keskittymällä tiettyihin avainaloihin, kuten koulutukseen, kehittämiseen, levittämiseen ja myynninedistämiseen. Koulutustoimissa paneudutaan erityisesti käsikirjoitusten laatimiseen. Kansainvälisten tekijänoikeuksien osalta todettakoon, että kirjallisten ja taiteellisten teosten suojelemista koskevan Bernin yleissopimuksen 5 artikla sitoo kaikkia sopimuksen allekirjoittaneita osapuolia. Artiklassa säädetään seuraavaa: "Tekijöillä on tässä yleissopimuksessa suojattujen teostensa osalta muissa liittomaissa kuin teoksen alkuperämaassa ne oikeudet, jotka noiden maiden asianomaisissa laeissa nyt tai vastedes myönnetään niiden omille kansalaisille, samoin kuin tässä yleissopimuksessa erityisesti myönnetyt oikeudet." Yleissopimus koskee kaikkia unionin jäsenvaltioita sekä muita sopimusosapuolivaltioita, Yhdysvallat mukaan luettuna.

Komissio valmistelee parhaillaan ehdotusta Euroopan audiovisuaalialaa koskevista uuden sukupolven ohjelmista. Tekstitys on eräs keskustelun aiheena olevista asioista. Tekstitystä pidetään yhtenä mahdollisuutena kulttuurisen monipuolisuuden edistämisessä. Tässä kysymyksessä tekstitys ja kieliversioiden jälkiäänitys esitetään kuitenkin toistensa vastakohtina. Englanniksi tekstittämistä koskevia pyyntöjä voidaan esittää nykyisenkin tukijärjestelmän voimassa ollessa. Komissio kuitenkin arvioi, että englanninkielisten tekstien lisäämisellä tuskin olisi vaikutusta teosten levitykseen.

Komissio on huolissaan muiden kuin kotimaisten eurooppalaisten elokuvien levikistä niiden oman alueen ulkopuolella. Komissio on kehittänyt useita erilaisia tukijärjestelmiä ongelman ratkaisemiseksi. Media-ohjelmalla tuetaan audiovisuaalisten teosten (fiktion, dokumenttien, piirrosohjelmien ja interaktiivisten ohjelmien) sekä eurooppalaisten elokuvateattereissa esitettävien, video-, DVD- tai televisiolevitykseen tarkoitettujen elokuvien levittämistä. Sen avulla tuetaan myös elokuvateatteriverkostoa, joka käyttää yhteistä strategiaa eurooppalaisten elokuvien myynninedistämiseen ja markkinointiin.

Media Plus -ohjelmaan kuuluu niin elokuvateattereissa (levityksestä vastaavia yhtiöitä koskeva automaattisen tuen ja valikoivan tuen järjestelmä, sekä myyntiedustajia ja elokuvateattereiden omistajia koskevat järjestelmät) kuin televisiossa, DVD:llä tai videolla levitettäviä elokuvia koskevia järjestelmiä.

Levityksestä vastaavat yhtiöt: Automaattista tukea koskevan järjestelmän tarkoituksena on kannustaa ja tukea uusien, muiden kuin kotimaisten eurooppalaisten elokuvien laajempaa kansainvälistä levitystä. Levittäjälle maksetaan tukea elokuvan saavuttaman katsojamäärän perusteella. Levittäjällä on velvollisuus sijoittaa saamansa tuki uudelleen toisen ei-kotimaisen eurooppalaisen elokuvan levitykseen. Tämä kannustaa tuottaja- ja levittäjäsektorien välisten yhteyksien luomiseen ja parantaa muiden kuin kotimaisten eurooppalaisten elokuvien kilpailuasemaa. Valikoivan tukijärjestelmän tavoitteena on myös kannustaa eurooppalaisten elokuvalevittäjien sekä levityksestä vastaavien yhtiöiden, myyntiedustajien ja tuottajien välisten yhteistyöverkostojen kehittämistä ja vahvistamista.

Myyntiedustajat: Tukijärjestelmän tavoitteena on rohkaista ja tukea uusien, muiden kuin kotimaisten eurooppalaisten elokuvien laajempaa kansainvälistä levitystä. Myyntiedustajalle maksetaan tukea elokuvan saavuttaman menestyksen perusteella. Myyntiedustajalla on velvollisuus sijoittaa saamansa tuki uudelleen toisen ei-kotimaisen eurooppalaisen elokuvan levitykseen.

Elokuvateattereiden omistajat: Tavoitteena on kannustaa kaupallisten eurooppalaisten ensi-iltaelokuvateattereiden verkostoitumista sekä muissa Euroopan maissa tuotettujen elokuvien ottamista näiden elokuvateattereiden ohjelmistoihin.

Televisio: Järjestelmä on suunnattu eurooppalaisille yrityksille, jotka toimillaan edistävät riippumattomien yhtiöiden tuottamien eurooppalaisten televisio-ohjelmien liikkumista yhteisössä ja sen ulkopuolella. Sillä rohkaistaan lähetystoiminnasta huolehtivien sekä levitystä ja tuotantoa harjoittavien eurooppalaisten riippumattomien yhtiöiden välistä yhteistyötä. Tukijärjestelmän pyrkimyksenä on kannustaa riippumattomia tuotantoyhtiöitä tuottamaan teoksia (fiktiota, dokumentteja ja piirrosohjelmia) yhteistyössä vähintään kahden, mielellään useamman, levitystoiminnan harjoittajan kanssa, jotka toimivat tai osallistuvat toimintaan useamman jäsenvaltion alueella ja jotka kuuluvat eri kielivyöhykkeisiin.

DVD ja video: Järjestelmä on suunnattu eurooppalaisille yrityksille, jotka toimillaan vahvistavat yksityiskäyttöön tarkoitettujen välineiden avulla tapahtuvaa eurooppalaisten teosten levitystoimintaa. Järjestelmä kannustaa levityksestä vastaavia yhtiöitä investoimaan digitaalitekniikkaan ja muissa Euroopan maissa tuotettujen teosten video- ja DVD-myynnin edistämiseen.

(2004/C 78 E/0238) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3178/03**

esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) komissiolle

(20. lokakuuta 2003)

Aihe: Prestige-katastrofin vahinkojen uusi arviointi ja EU:n solidaarisuusrahasto

Euroopan parlamentti hyväksyi 9. lokakuuta 2003 komission ehdotuksen ottaa käyttöön Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varoja Italian (maanjäristykset), Portugalin (metsäpalot) ja Espanjan (Prestige-tankkerin onnettomuus) hallitusten hakemuksista. Komissio ehdotti tiettyjä prosenttiosuuksia mainittujen hallitusten hakemusten ja omien vahinkoarvioidensa perusteella; Prestige-katastrofin vahingot se arvioi 436 miljoonaksi euroksi. Espanjalle myönnettiin 8,6 miljoonaa euroa, kun taas Italialle 46,7 miljoonaa ja Portugalille 48,5 miljoonaa euroa.

Portugalin tapauksessa maan hallitus oli alustavasti arvioinut vahingot 509 miljoonaksi euroksi. Myöhemmin se täydensi hakemustaan ja tarkensi määrän 718 miljoonaksi euroksi. Espanjan hallitus ei sen sijaan täsmentänyt ensimmäistä arviotaan, vaikka Prestige-katastrofin seuraukset eivät ole vielä ohi ja vaikka kyseinen arvio tehtiin kahden kuukauden kuluttua katastrofin alkamisesta. Se ei tämän jälkeen katsonut tarpeelliseksi laatia minkäänlaista täydentävää arviota.

Vain viisi päivää sen jälkeen, kun kyseiset tuet hyväksyttiin Euroopan parlamentissa, Espanjan hallitus ilmoitti maan parlamentissa vahinkoarviokseen 700 miljoonaa euroa, mikä on 264 miljoonaa euroa enemmän kuin mitä se oli komissiolle ilmoittanut. Jos Espanjan viranomaiset olisivat esittäneet komissiolle täydentävän arvion, jossa tämä muutos olisi otettu huomioon, solidaarisuusrahastosta Espanjalle samoin ehdoin myönnetty määrä olisi ollut 13,86 miljoonaa euroa eli 5,234 miljoonaa euroa enemmän.

Täsmensikö Espanjan hallitus Portugalin tavoin komissiolle esittämänsä ensimmäisen hakemuksen arviota vahingoista?

Olisiko komissio valmis tarkistamaan Espanjalle myönnettyä tukimäärää, jos Espanjan hallitus esittäisi täsmennetyn arvion, jotta Prestige-katastrofista kärsineet saisivat heille oikeutetusti kuuluvan korvauksen solidaarisuusrahastosta?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(25. marraskuuta 2003)

Espanjan hallituksen ensimmäinen hakemus, joka koski Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöä Prestige-katastrofin vahinkojen korvaamiseen, saapui 13. tammikuuta 2003. Hakemus sisälsi alustavan arvion rantaviivan puhdistamisesta, Atlantin saarten kansallispuiston puhdistamisesta ja kunnostamisesta sekä merellä suoritetuista toimista ja muista niihin liittyvistä toimista aiheutuneista kustannuksista. Arvioon eivät sisältyneet aluksen hylkyä koskevan pysyvän ratkaisun löytämiseen liittyvät kustannukset.

Espanjan viranomaiset toimittivat lisätietoja 13. toukokuuta 2003, 13. kesäkuuta 2003 ja 17. kesäkuuta 2003. Komissio ehdotti näiden tietojen pohjalta, että Espanjalle myönnettäisiin solidaarisuusrahastosta tukea viimeksi saatujen lukujen perusteella. Kuten lisätalousarvioesityksen perusteluissa tarkemmin selostetaan, alkuperäisiä lukuja oli tarkistettava niin, että niistä poistettiin tietyt välilliset vahingot ja niihin lisättiin arvio hylkyä koskevan pysyvän ratkaisun löytämiseen liittyvistä kustannuksista.

Komissio ei tiedä, kuinka Espanjan parlamentille esitetty 700 miljoonan euron suuruinen arvio vahingoista on laskettu, eikä myöskään sitä, sisältääkö tämä summa vahinkoja, joiden korvaamiseen ei voida käyttää solidaarisuusrahaston varoja.

Jos hylystä aiheutuu edelleen vahinkoja, komissio voi hyväksyä uusia todisteita siihen saakka kun se tekee ehdotuksensa lisätalousarvioksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Tietojen myöhempi päivittäminen talousarviomenettelyn ollessa jo käynnissä on mahdollista vain, jos kumpikin budjettivaltaa käyttävistä toimielimistä suostuu tähän. Solidaarisuusrahastoa koskevassa asetuksessa ei kuitenkaan sallita määrän nostamista sen jälkeen kun tuki on annettu käyttöön.

(2004/C 78 E/0239) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3187/03**

esittäjä(t): Geoffrey Van Orden (PPE-DE) komissiolle

(27. lokakuuta 2003)

Aihe: Konkurssiin julistettujen henkilöiden vapaa liikkuvuus EU:ssa

Yhdistyneessä kuningaskunnassa konkurssiin julistettu henkilö voi vapaasti asettua asumaan minne tahansa Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Voiko Yhdistyneessä kuningaskunnassa konkurssiin julistettu henkilö vapaasti asettua asumaan minne tahansa EU:ssa samalla tavoin kuin kansalainen, jota ei ole julistettu konkurssiin?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(17. joulukuuta 2003)

Konkurssiin Yhdistyneessä kuningaskunnassa asetettu unionin kansalainen voi vapaasti valita asuinpaikkansa unionin alueella, jos hän täyttää yhteisön lainsäädännön mukaiset oleskeluoikeuden edellytykset. Henkilön on oltava työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja tai hänellä on muuten oltava riittävä varallisuus ja sairausvakuutus.

Yhteisön lainsäädännössä ei tässä suhteessa aseteta erityisiä rajoituksia vapaalle liikkuvuudelle.

(2004/C 78 E/0240) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3192/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(28. lokakuuta 2003)

Aihe: Eurostatin tapaus: puheenjohtaja Prodin toimintamahdollisuudet

Eurostatin entinen pääjohtaja Yves Franchet on Eurostatin sopimusten hallinnointiin liittyneistä vakavista väärinkäytöksistä antaneissaan lausunnoissa antanut ymmärtää, että komission jäsenet Solbes, Kinnock ja Schreyer olisivat olleet tietoisia mahdollisista petoksista.

Franchet on omien sanojensa mukaan ilmoittanut komission jäsenille ja puheenjohtaja Prodille Eurostatin hallinnollisiin väärinkäytöksiin liittyvistä omista epäilyistään syyskuussa 2002. Puheenjohtaja Prodi ilmoitti kuitenkin puheenjohtajakokouksen 25. syyskuuta 2003 pitämässä kuulemistilaisuudessa, että tilanteen vakavuus olisi selvinnyt hänelle toukokuussa 2003.

Varmojen todisteiden saamiseksi ja syyllisten löytämiseksi tapausta ovat tutkineet jo Olaf, Ranskan oikeuslaitos ja itse komissio.

Nizzan sopimuksen 217 artiklan 4 kohdassa komission puheenjohtajalle annetaan valtuudet pyytää komission jäsentä esittämään eronpyyntönsä.

Huolimatta siitä, että kyseisten komission jäsenten syyllisyyttä ei ole vielä todistettu, heidän toimintatapansa ovat kuitenkin herättäneet keskustelua, etenkin epäilyksiä ”huonosta hallinnosta” ja ”laiminlyönneistä”, sellaisena kuin ne on määritelty Euroopan parlamentin riippumattoman asiantuntijakomitean 15. maaliskuuta 1999 Santer-skandaalin yhteydessä antamassa ensimmäisessä kertomuksessa petossyytöksistä.

Tuolloisen skandaalin yhteydessä Santerin johtama komissio katsoi poliittisesti aiheelliseksi erota kollegiaalisesti tehtävästään pelkästään siihen kohdistuneiden epäilysten vuoksi.

Voiko komissio kertoa,

1. olisiko puheenjohtaja Prodin tässä Eurostatin tapauksessa syytä ryhtyä edellä mainitussa 217 artiklassa tarkoitettuihin toimiin kyseisten komission jäsenten suhteen?

2. eikö tällaisten toimien toteuttamatta jättäminen ole vastoin perustamissopimuksen 213 artiklan 2 kohdassa mainittuja moraalisia velvoitteita, jotka koskevat kaikkia komission jäseniä?

3. riittääkö sen mielestä pelkkä Eurostatin pääjohtajan vaihtaminen, josta päätettiin heinäkuussa 2003, puhdistamaan unionin maineen ja turvaamaan sen eettiset periaatteet?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 2003)

1. Puhuessaan 25. syyskuuta 2003 Euroopan parlamentin puheenjohtajakokoukselle ja talousarvion valvontavaliokunnan jäsenille komission puheenjohtaja ilmoitti, että hänellä on Nizzan sopimuksen 217 artiklan nojalla mahdollisuus tarvittaessa vedota yksittäisen komissaarin henkilökohtaiseen poliittiseen vastuuseen. Puheenjohtaja selitti juurta jaksain, miksi hän käytettävissään olevien tietojen nojalla ei katsonut aiheelliseksi pyytää ketään kollegion jäsenistä eroamaan.

2. Kysyjän erikseen mainitsemassa 213 artiklassa tarkoitetut moraaliset velvoitteet, joita kollegion jäsenten on kunnioitettava, koskevat tehtävien hoitamista täysin riippumattomasti ja yhteisön edun mukaisesti, kieltoa pyytää ja ottaa vastaan ohjeita tehtävien hoitamisessa, kieltoa harjoittaa muuta ammattitoimintaa sekä rehellisyyttä ja pidättyvyyttä.

Yksikään komission jäsenistä ei vaikuta rikkoneen mitään näistä velvoitteista Eurostatin tapauksessa.

Eurostatin tapaus osoitti, että heti kun komissio sai tietoja, jotka eivät aikaisemmin olleet tulleet sille asti, se teki merkittäviä päätöksiä korjatakseen havaitut sääntöjenvastaisuudet. Samalla syvennettiin tiedonkulun ja käytössä olevien mekanismien analysointia, jotta eri tasojen välinen ja horisontaalinen viestintä vahvistuisi tarvittavalla tavalla ja avoimuus lisääntyisi sisäisten tarkastusten vahvistamisen avulla.

3. Komissio ei vain vaihtanut Eurostatin pääjohtajaa, vaan Eurostatin uudelleenjärjestelyn yhteydessä toteutetut toimet ovat paljon tätä kattavampia ja monimutkaisempia, kuten komission puheenjohtaja muistutti puhuessaan talousarvion valvontavaliokunnalle ja täysistunnolle 18. marraskuuta 2003.

Eurostatin pääjohtaja siis vaihtui. Kaikki linjajohtajien paikat julistettiin sekä komission sisäiseen että ulkoiseen hakuun. Resurssijohtajan paikka täytettiin sisäisellä siirrolla. Organisaatio järjestettiin kokonaan uudestaan niin, että jotkin aikaisemmin ulkoistetut tehtävät siirrettiin takaisin sisäisiksi. Painopisteet määritettiin uudestaan keskittyen Eurostatin ydintehtäviin. Myös yksikönpäällikköjen joukossa on tapahtunut paljon siirtoja. Kysymys on siis hyvin laajasta uudelleenorganisoinnista, jonka tarkoituksena on nopeuttaa Eurostatin toimintakulttuurin muutosta. Komission puheenjohtaja on myös esitellyt parlamentille komission hyväksyttäväksi pian tulevan toimintasuunnitelman pääkohdat.

(2004/C 78 E/0241) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3198/03**

esittäjä(t): Olivier Dupuis (NI) komissiolle

(30. lokakuuta 2003)

Aihe: Viimeaikaiset Ingušian pakolaisleirien sulkemiset ja pakolaisten karkotukset

Lääkärit ilman rajoja -järjestön mukaan jälleen yksi leiri on tyhjennetty Ingušiassa 1. lokakuuta, joitakin päiviä ennen Tšetšenian vaaleja. Järjestön antamien tietojen mukaan leirille jääneet viimeiset 168 perhettä olivat muita onnekkaampia, koska ne sijoitettiin naapurileirillä sijaitseviin YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun viraston telttoihin. Tältä leiriltä ennen syyskuuta karkotetut perheet ja muissa leireissä jatkuvan karkotusuhan alaisena asuvat perheet eivät sitä vastoin ole saaneet uutta kattoa päänsä päälle. Humanitaarinen järjestö katsoo, että kyseessä on poikkeus Ingušian tšetšeenipakolaisiin sovellettavasta pakkokotiuttamispolitiikasta. Lääkärit ilman rajoja tekemän kyselyn mukaan, johon vastasivat kaikki Ingušian telttaleireillä asuvat pakolaiset ja joka julkaistiin keväällä, 90 prosenttia pakolaisista ei halunnut palata Tšetšeniaan, jossa sieppaukset, murhat, kidutus ja puhdistukset ovat jokapäiväisiä.

Tietääkö komissio näistä viimeaikaisista tšetšeenipakolaisten karkotuksista Ingušian leireiltä? Miten komissio on reagoinut siihen, että Venäjän viranomaiset ovat täten loukanneet räikeästi asianomaisia kansainvälisiä sopimuksia sekä yleensä kansainvälisen yhteisön ja erityisesti Euroopan unionin kanssa tekemiään sitoumuksia? Kuinka kauan komissio aikoo vielä sietää Venäjän viranomaisten taholta kansainvälisen oikeuden ja Venäjän omien sitoumusten noudattamatta jättämistä ja rikkomista?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(5. joulukuuta 2003)

Komissio on seurannut tarkasti Tšetšenian viimeaikaisia tapahtumia.

Komissio tukee sellaista poliittista ratkaisua, jossa kunnioitetaan Venäjän alueellista yhtenäisyyttä, sekä kaikkia aitoja ponnisteluja, jotka johtavat kestävään rauhaan. Komissio oli toivonut, että maaliskuussa 2003 järjestetty perustuslakia koskenut kansanäänestys olisi johtanut konfliktin rauhanomaiseen ja poliittiseen ratkaisuun tarjoamalla perustan välittömälle keskustelulle, sekä oikeusvaltion palauttamiseen ja ihmisoikeuksien tehokkaaseen suojeluun. Osana ratkaisua katsottiin välttämättömäksi, että Tšetšenian väestö tunnustaisi 5. lokakuuta 2003 pidettyjen presidentinvaalien legitiimiyden. Vaalien järjestäminen kuitenkin nosti esiin monia kysymyksiä, jotka koskivat muun muassa asianmukaista vaaliprosessia ja tiedotusvälineiden käyttömahdollisuutta.

Komissio on tietoinen niistä huolestuttavista raporteista, joissa kerrotaan jatkuvista ihmisoikeusrikkomuksista Tšetšeniassa ja kotimaassaan siirtymään joutuneille henkilöille tarkoitettujen pakolaisleirien sulkemisesta Ingušiassa. Sulkemalla kyseiset leirit ja olemalla myöntämättä kansainväliselle yhteisölle ja erityisesti Euroopan yhteisön humanitaarisen avun toimistolle (ECHO) lupaa rakentaa asianmukaisia vaihtoehtoisia suojia niille, jotka haluavat jäädä maahan, viranomaiset eivät anna kotimaassaan siirtymään joutuneille muuta mahdollisuutta kuin palata Tšetšeniaan. Näin on siitäkin huolimatta, että Tšetšenian turvallisuustilanne on vain huonontunut perustuslakia koskevan maaliskuussa 2003 pidetyn kansanäänestyksen ja lokakuussa 2003 pidettyjen presidentinvaalien jälkeen ja huolimatta huonosta humanitaarisesta tilanteesta Tšetšeniassa. On sitäkin valitettavampaa, että Venäjä ei ole millään konkreettisella tavalla vastannut komission toistuviin kehotuksiin helpottaa humanitaarisen avun tarjoamista antamalla lupa rakentaa vaihtoehtoisia suojia Ingušiaan, antamalla kansalaisjärjestöille mahdollisuus hyödyntää Yhdistyneiden Kansakuntien suurtaajuusviestintää (VHF), varmistamalla avustustyöntekijöiden turvallisuus sekä antamalla ECHOlle mahdollisuus avata toimisto Nazranissa Ingušiassa.

Komissio otti esiin nämä huolenaiheet unionin ja Venäjän välisessä huippukokouksessa 6. marraskuuta 2003. Komissio aikoo kehottaa Venäjän viranomaisia parantamaan Tšetšenian tilannetta kaikin tavoin unionin ja Venäjän välisissä poliittisissa tapaamisissa, joissa näistä asioita keskustellaan.

(2004/C 78 E/0242) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3201/03**

esittäjä(t): Antonio Tajani (PPE-DE) komissiolle

(23. lokakuuta 2003)

Aihe: Il Giornale -sanomalehden Rooman toimistossa suoritettu etsintä: loukkaus lehdistönvapautta vastaan Italiassa

"Il Giornale" on merkittävä italialainen sanomalehti, joka parhaillaan tutkii Telecom Italian tekemää Telekom Serbian ostoa. Perjantaina 17. lokakuuta 2003 poliisiviranomaiset suorittivat Perugian tuomioistuimen toimeksiannosta kyseisen lehden tiloissa etsinnän, joka kesti 13 tuntia ja jonka päätteeksi poliisi takavarikoi huomattavan määrän toimittaja Gian Marco Chioccille kuuluvaa materiaalia. Rikos, johon toimittajan epäillään syyllistyneen, on ainoastaan roomalaisen tuomarin herjaaminen lehdessä.

Katsooko komissio, että nämä päätökset loukkaavat vakavasti lehdistön- ja ilmaisunvapautta?

Ovatko nämä päätökset komission mielestä vastoin EU:n ministerineuvoston 8. maaliskuuta 2003 jäsenvaltioille antamia suosituksia, joiden mukaan salakuuntelu, valvonta, etsintä ja takavarikot ovat kiellettyjä, jos nämä toimenpiteet heikentävät toimittajan oikeutta olla paljastamatta tietolähdettään?

Onko komissio samaa mieltä siitä, että Perugian tuomioistuimen päätös on vastoin Strasbourgin ihmisoikeustuomioistuimen Goodwin-tapauksessa antamaa merkittävää tuomiota, jossa vahvistetaan toimittajien oikeus ammattisalaisuuden säilyttämiseen?

Onko komissio samaa mieltä myös siitä, että Perugian tuomioistuimen päätökset ovat vastoin Strasbourgin ihmisoikeustuomioistuimen 15. heinäkuuta 2003 antamaa tuomiota 33400/96, jossa lehtien toimituksissa suoritettavat etsinnät, joilla pyritään saamaan selville toimittajien käyttämät lähteet, määritellään "vakavaksi ilmaisunvapauden loukkaukseksi"?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(2. joulukuuta 2003)

Il Giornale -sanomalehden päätoimipaikassa oikeusviranomaisen eli Perugian tuomioistuimen toimeksiannosta suoritettu etsintä kuuluu Italian oikeuslaitoksen toiminnasta vastaavien kansallisten viranomaisten yksinomaiseen toimivaltaan. Koska asia ei kuulu yhteisön oikeuden soveltamisalaan, komissio katsoo, ettei sillä ole valtuuksia vastata arvoisan parlamentin jäsenen esittämiin kysymyksiin.

Lisäksi on syytä muistuttaa, että jos henkilö katsoo perusoikeuksiaan loukatun, hän voi vedota asiassa Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen käytettyään ensin maansa sisäiset asianmukaiset oikeussuojakeinot.

(2004/C 78 E/0243) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3219/03**

esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle

(31. lokakuuta 2003)

Aihe: Paloturvallisuusmääräysten tunnustaminen EU:ssa

Eri EU-maissa annettavien palosuojattuja tekstiilejä koskevien vaatimustenmukaisuusmerkintöjen tunnustaminen vaikuttaa olevan epäselvää.

Voiko komissio vahvistaa, että Ison-Britannian antama palosuojattujen tekstiilien vaatimustenmukaisuusmerkintä BS5867 PART 2B vastaa ranskalaista vaatimustenmukaisuusmerkintää M1?

Onko Ison-Britannian vaatimustenmukaisuusmerkintä hyväksyttävä Ranskan lain mukaan?

Voiko komissio ilmoittaa yksityiskohtaisesti, minkälainen lainsäädäntö koskee asiaa EU:ssa?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(10. joulukuuta 2003)

Tällä hetkellä ei ole olemassa yhteisön lainsäädäntöä tekstiilien palosuojausta koskevien vaatimusten yhtenäistämiseksi. Tällä perusteella jäsenvaltiot voivat vapaasti hyväksyä omia vaatimuksiaan. Tekstiilien vapaa liikkuvuus jäsenvaltioiden välillä on kuitenkin erittäin suurelta osin taattu vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen perusteella. Periaate on johdettu Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä, erityisesti Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 28 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen pohjalta.

Periaate velvoittaa jäsenvaltion sallimaan sellaisen tuotteen levittämisen markkinoillaan, joka on lainmukaisesti valmistettu tai myyty toisessa jäsenvaltiossa, ellei jäsenvaltio kykene osoittamaan, että tuote ei tarjoa vastaavaa oikeutetun yleisen edun suojaa, jonka jäsenvaltion omat lainsäädäntöön tai hallinnollisiin määräyksiin perustuvat vaatimukset takaavat.

Jos Ranskan viranomaiset siis päättävät olla sallimatta Yhdistyneen kuningaskunnan vaatimusten mukaisen tuotteen levittämistä Ranskan markkinoilla, Ranskan viranomaiset ovat velvollisia perustelemaan kiellon osoittamalla, että tuotteet eivät tarjoa riittävää suojaa kuluttajille.

Asianmukaisten perustelujen puuttuminen voi Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tulkinnan mukaan merkitä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen rikkomista.

(2004/C 78 E/0244) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3231/03**

esittäjä(t): Dorette Corbey (PSE) komissiolle

(31. lokakuuta 2003)

Aihe: Viides ja kuudes puiteohjelma

Viidennestä ja kuudennesta puiteohjelmasta rahoitettavia hankkeita pidetään yleensä suuressa arvossa. Ne ovat usein innovatiivisia ja vaatimus niihin tarvittavasta eri valtioiden osapuolten/laitosten yhteistyöstä luo positiivista yhteisvaikutusta, jolla edistetään yhteisten arvojen rakentamista

Valitettavasti tietooni on tullut ongelmia, jotka ovat usein niin vakavia, että ne asettavat kyseenalaiseksi ohjelmien hankkeiden myönteisen vaikutuksen. Monissa tapauksissa ongelmat aiheuttavat pettymystä ja heikkoa motivaatiota esittää uusia aloitteita.

Valitukset koskevat erityisesti ohjelmien hallinnointia:

- Hallinnollinen järjestelmä on monimutkainen, se ei ole avoin, ja siihen tarvitaan liikaa aikaa, varoja ja ponnisteluita.
- Pienimmille laitoksille hallinnollisesta taakasta on tullut ylitsepääsemätön este, ja kulujen kattamista varten tarkoitettu rahoitus on liian pieni.
- Joissain tapauksissa pyydetään lisätietoja aivan määräajan umpeutuessa. Hakemusten käsittely ja maksatusten hoito viivästyy sen vuoksi valtavasti.
- Hankkeita koskevia ehdotuksia arvioidaan mielivaltaisesti. Hanketta, jolla on korkealaatuinen sisältö ja joka on hyvin esitelty, ei välttämättä hyväksytä, ja huonon laadun vuoksi ei aina tehdä hylkäävää päätöstä.

Olen tietoinen, että tarvitaan huolellisia menettelyjä petoksien ja yhteisön varojen väärinkäytön ehkäisemiseksi.

Haluaisin kuitenkin esittää seuraavat kysymykset:

1. Onko komissio tietoinen edellä mainituista ongelmista?

2. Ovatko sen asianmukaiset yksiköt ottaneet käyttöön menettelyitä, joilla vastataan ongelmiin?

3. Mihin toimiin komission yksiköt ovat ryhtyneet parantaakseen ja/tai selkeyttääkseen hallinnollisia menettelyjä?

4. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(16. joulukuuta 2003)

Komissio on tietoinen siitä, että tietyillä organisaatioilla on ongelmia, jotka liittyvät kirjallisessa kysymyksessä esitettyihin seikkoihin. On kuitenkin todettava, että paljon on tehty mahdollisille ehdotusten tekijöille tarkoitetun tiedon avoimuuden ja saatavuuden parantamiseksi. Tämä koskee myös kansallisten yhteyspisteiden verkkoja sekä sellaisia koulutus- ja tiedotustilaisuuksia koskevaa tietoa, joiden avulla pyritään helpottamaan tutkimusrahoitushakemuksiin liittyviä hallinnollisia tehtäviä. Etenkään kustannusten kattamiseen tarkoitetun rahoituksen osalta millään organisaatiolla ei pitäisi olla ongelmia veloittaa mihin tahansa hankkeeseen liittyviä todellisia kustannuksia. Ainoastaan tietyissä rahoitusvälineissä kustannuksille on asetettu yläraja. Tämä johtuu näiden rahoitusvälineiden luonteesta ja siitä, että tukikelpoiset kustannukset korvataan niistä sataprosenttisesti.

Kuten edellä todetaan, kaikin tavoin pyritään varmistamaan, että kaikki tiedot ovat saatavilla hyvissä ajoin ja ettei lisätietoja tarvitse pyytää enää viime hetkellä. On mahdollista, että hankkeita koskevien neuvottelujen aikana tarvitaan lisätietoja jonkin neuvottelujen alkuvaiheessa esille tulleen asian selvittämiseksi. Useimmissa tapauksissa määräajat ovat kuitenkin riittäviä, jotta mahdolliset toimeksisaajat voivat toimittaa nämä tiedot ennen määräajan päättymistä.

Komissio on eri mieltä siitä, että ehdotuksia arvioitaisiin mielivaltaisesti. Päinvastoin, tutkimusehdotusten arviointi perustuu yleisesti hyväksyttyyn vertaisarviointiin, jota sovelletaan maailmanlaajuisesti erilaisissa tutkimuslaitoksissa, ja arviointimenettelyjä ja -perusteita koskevat tiedot ovat helposti saatavana. Arvioidessaan ehdotuksia puiteohjelmaa sääntelevissä lainsäädäntöteksteissä määritettyjen valintaperusteiden mukaisesti komissio käyttää apunaan riippumattomia asiantuntijoita. Etenkin tieteellinen ja tekninen huippuosaaminen ovat ehdottomina edellytyksinä sille, että ehdotus hyväksytään kuudenteen puiteohjelmaan. Arviointiprosessin, arvioinnissa käytettyjen asiantuntijoiden työn sekä valittujen ehdotusten korkea laatu on varmistettu arviointiin osallistuvien riippumattomien tarkkailijoiden, yhteyspisteiden ja muiden arvioijien esittämien huomautusten ja raporttien avulla. Heikkolaatuisille ehdotuksille ei myönnetä rahoitusta, ja talousarviorajoitteiden vuoksi myöskään kaikkia korkealaatuisia hankkeita ei voida rahoittaa.

Kaikkiin esille tuleviin ongelmiin suhtaudutaan vakavasti, ja niitä käsitellään huolellisesti. Lisäksi pyritään tutkimaan, onko ongelmaan todellisia syitä vai johtuuko se perusperiaatteisiin liittyvästä väärinkäsityksestä. Kun ongelmat ovat todellisia, ne pyritään ratkaisemaan. Erityisesti kuudennessa puiteohjelmassa on ryhdytty monenlaisiin toimiin sen varmistamiseksi, että tutkimusyhteenliittymät voivat ottaa enemmän vastuuta omien hankkeittensa hallinnoinnista ja että ne voisivat syventyä enemmän tieteellisiin ja tutkimuksellisiin näkökohtiin kuin velvoitteisiinsa huolehtia etupäässä hallinnollisista näkökohdista. Tämä on otettu huomioon kuudennen puiteohjelman osallistumista koskevissa säännöissä ja vakiosopimuksessa.

Tällä hetkellä ei katsota olevan tarvetta toteuttaa minkäänlaisia yleisiä toimenpiteitä, lukuun ottamatta jatkuvaa yleistavoitetta, joka on mahdollisten toimeksisaajien saatavana olevan tiedon laadun parantaminen.

On myös todettava, että kuudennen puiteohjelman käynnistämisen yhteydessä perustettiin erityinen yksiköiden välinen työryhmä, jonka tehtävänä on seurata kuudennen puiteohjelman välineitä ja erityisesti uusimpia niistä (integroidut hankkeet ja huippuosaamisen verkostot). Vastaavasti monet yksiköiden väliset työryhmät seuraavat jatkuvasti kuudennen puiteohjelman edistymistä eri aloilla (mm. arvioinnissa sekä ehdotuksien laatijoille ja arvioijille tarkoitetuissa ohjeissa). Ne pyrkivät ratkaisemaan kaikki esille tulevat ongelmat, ja saattavat asiaankuuluvan aineiston ajan tasalle.

(2004/C 78 E/0245) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3255/03**

esittäjä(t): Marie Isler Béguin (Verts/ALE)
ja Yves Piétrasanta (Verts/ALE) komissiolle

(3. marraskuuta 2003)

Aihe: Oikeuden ja lainmukaisuuden kunnioittaminen Intian Bhopalissa sattuneen turman jälkeen

Union Carbide -yhtiön (UC) tehtaalla Intian Bhopalissa sattui joulukuussa 1984 onnettomuus, jossa 40 tonnia myrkyllisiä aineita pääsi ympäristöön. Päästöt johtivat 20 000 ihmisen kuolemaan ja aiheuttivat puolelle miljoonalle ihmiselle myrkytysoireita.

UC:n johto rajoitti voitonhimossaan turvallisuusvälineiden hankintaa ja henkilöstön kouluttamista. Yhtiön vastuussa olevat tahot eivät myöskään antaneet tietoja ilmaan päässeiden kemiallisten aineiden laadusta ja vaarallisuudesta räjähdyksen jälkeen, mikä vaikeutti evakuointipäätösten tekoa ja hätäensiaputoimia.

Ympäristön saastumisen pitkäaikaisten ja korjaamattomien jälkivaikutusten seurauksena 120 000 kansalaista kärsii edelleen vakavista sairauksista, ja jälkivaikutukset aiheuttavat noin kymmenen kuolemantapausta kuukaudessa.

UC:n vastuussa olevien tahojen oikeutta välttelevä taktiikka sai uuden käänteen, kun yhtiö fuusioitui Dow-teollisuusryhmän kanssa vuonna 2001.

Eivätkö Bhopalin alueen kärsimät vahingot saa komissiota ryhtymään kiireellisesti kaikkiin sille ja jäsenvaltioille mahdollisiin toimiin tällaisten järkyttävien ympäristö- ja terveyskatastrofien vähentämiseksi ja estämiseksi? Varmistaako komissio näistä syistä myös alueen väestön terveyden epidemiologisen seurannan?

Tämän teollisuusonnettomuuden uhrien oikeussuoja on törkeästi evätty. Ryhtyykö komissio siksi tehokkaisiin toimiin uhrien aseman parantamiseksi ja heille kuuluvien vahingonkorvausten saamiseksi? Varmistaako se turmaan vastuullisten tahojen haastamisen oikeuskäsittelyyn, jossa tutkitaan tehokkaasti turman syitä sekä Union Carbide -yhtiön taustaa ja ympäristönäkökohtien laiminlyöntiä yhtiön toiminnassa koko maailmassa?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(5. joulukuuta 2003)

Komissio on hyvin huolissaan Intian Bhopalissa sattuneen kaasuonnettomuuden humanitaarisista, ekologisista ja lääketieteellisistä jälkivaikutuksista. Komissio toimii aktiivisena avunantajana Intiassa ja suunnittelee ottavansa osaa koko Intian kattavaan ohjelmaan, jolla parannetaan katastrofivalmiutta ja lievennetään katastrofien seurauksia. Tässä ohjelmassa keskitytään pääosin luonnonkatastrofeihin ja siinä suuntaudutaan yhteisön hätätilasuunnitelmiin, joiden avulla maan pitäisi kyetä entistä paremmin kohtaamaan katastrofit, jos ja kun niitä sattuu.

Lisäksi komissio tukee monia kansalaisjärjestöjä, joista jotkin käsittelevät ihmisoikeuskysymyksiä ja yleisen edun kannalta merkittäviä riita-asioita.

On myös syytä korostaa, että Bhopalin onnettomuuden jälkeen Intian hallitus on tiukentanut ympäristölainsäädäntöä.

Komissio osallistuu ympäristöasioista käytävään keskusteluun yhdessä Intian hallituksen ja korkean tason työryhmän kanssa, ja molempien tahojen edustajat tapaavat säännöllisesti selvittääkseen, miten tilanteessa edistytään.

Näin ollen komissio voi vakuuttaa arvoisille parlamentin jäsenille, että se seuraa yhteistyötoimissaan Intian kanssa tarkoin Bhopalin onnettomuuden aiheuttamaa tilannetta sekä muita kysymyksiä, jotka liittyvät sääntelyjärjestelmään ja ympäristöongelmiin.

(2004/C 78 E/0246) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3258/03**

esittäjä(t): María Ayuso González (PPE-DE) komissiolle

(28. lokakuuta 2003)

Aihe: Valkosipulin tuontia koskevat säännöt

Vuonna 2001 Euroopan unionissa otettiin käyttöön valkosipulin tuontia koskeva järjestelmä, jonka tarkoituksena oli rajoittaa pysyvästi tuontia kolmansista maista ja välttää sääntöjen vastaisuuksia, joita oli jo vuosien ajan todettu Kiinan harjoittamassa kaupassa. Euroopan unioni neuvotteli Maailman kauppajärjestössä (WTO) 38 379 tonnin kiintiöstä ja siihen liittyvästä arvotullista. Kiintiö jaettiin Argentiinan, Kiinan ja muiden valtioiden kesken. Uudet säännöt korvasivat lopullisesti suojalausekkeet, joita oli otettu toistuvasti käyttöön, kun yritettiin torjua Kiinan valkosipulinvientiin liittyneitä petoksia. Aloitteen tulokset ovat olleet tyydyttäviä, sillä sääntöjen vastaisuuksia on onnistuttu huomattavasti vähentämään.

Kuitenkin ongelmia on edelleen, kuten ilmenee Espanjan valkosipulialan Euroopan petostentorjuntavirastolle (OLAF) esittämistä valituksista.

Voisiko komissio kertoa, aikooko se ottaa käyttöön sisäisesti tilannetta parantavia toimia, joiden avulla voitaisiin välttää valitettavat ongelmat?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(19. marraskuuta 2003)

Komissio on yhtä mieltä arvoisan parlamentin jäsenen kanssa siitä, että tuontijärjestelmän valvonta yleensä ja myös valkosipulin osalta on tärkeää.

Komissio on vastaanottanut Espanjan valkosipulintuottajien valitukset ja toimittanut ne sekä valvontayksiköilleen että Euroopan petostentorjuntavirastolle (OLAF) tutkittaviksi ja asianmukaisia toimenpiteitä varten.

Kuten kysyjä varmasti ymmärtää, jos Espanjan valkosipulintuottajien valitukset osoittautuvat aiheellisiksi, kyseessä on väärien alkuperätodistusten käyttäminen, mahdollisesti kolmansien maiden viranomaisten myötävaikutuksella.

Petoksen luonne on sellainen, ettei se aseta kyseenalaisiksi käytössä olevia tuonnin valvontajärjestelmiä. Tällaista toimintaa voidaan harjoittaa tavaran vastaanottavalla maalla käytössä olevista valvontajärjestelmistä riippumatta. Komissio korostaa, että kyseisen riskin minimoimiseksi komission yksiköt tekevät säännöllisesti järjestelmän toimintaa koskevia jälkitarkastuksia.

(2004/C 78 E/0247) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3260/03**

esittäjä(t): Michel Hansenne (PPE-DE) komissiolle

(4. marraskuuta 2003)

Aihe: Autokoulun perustamista koskeva lupa

Autokoulun perustamisen ehdoista säädetään Belgiassa 23. maaliskuuta 1998 annetulla asetuksella. Käytännössä tämä asetus näyttää estävän uusien autokoulujen perustamisen.

Rikkooko Belgia yhteisön oikeutta, erityisesti kilpailulainsäädäntöä, tätä asetusta soveltaessaan? Mitä sen on siinä tapauksessa tehtävä noudattaakseen EU:n säädöksiä?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(22. joulukuuta 2003)

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema tapaus ei ilmeisesti kuulu yhteisön kilpailulainsäädännön soveltamisalaan.

Maaliskuun 23 päivänä 1998 annettu Belgian kuninkaallinen asetus on valtion toimenpide.

Ne yhteisön kilpailulainsäädännön säännöt, jotka eivät koske yrityksiä vaan jäsenvaltioita, ovat valtiontukea koskevat säännöt (EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artikla) ja julkisia tai etuoikeutettuja yrityksiä koskevat säännöt (EY:n perustamissopimuksen 86 artikla). Kuninkaallisen asetuksen säännökset eivät todennäköisesti kuulu näiden sääntöjen soveltamisalaan.

Jossain tapauksissa yhteisön lainsäädäntöä voidaan kuitenkin soveltaa myös valtion toimenpiteisiin, jos nämä toimenpiteet määräävät tai kannustavat yrityksiä rajoittamaan kilpailua. Edellytyksenä on näin ollen, että kyseiset yritykset ryhtyvät yhteisön kilpailulainsäädäntöä rikkovaan kilpailunvastaiseen toimintaan. Kuninkaallisessa asetuksessa annetut vaatimukset autokoulujen hyväksymisestä eivät ilmeisesti määrää tai kannusta autokouluja kilpailunvastaiseen toimintaan.

(2004/C 78 E/0248) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3262/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(4. marraskuuta 2003)

Aihe: Toisesta jäsenvaltiosta tulevalta henkilöltä evätään kevyiden huumeiden osto-oikeus ja oikeus kuulua huumausaineiden käyttäjien yhdistyksiin

1. Onko komissio tietoinen, että niin sanottujen kevyiden huumeiden myynti on ollut sallittua Alankomaiden ”coffee shop” -baareissa 70-luvulta saakka, ja perusperiaatteena on ollut se, että huumeita ei saa myydä alaikäisille, mutta niitä ei kielletä myymästä muille kuin Alankomaiden kansalaisille?

2. Onko komissio tietoinen Saksan sisäministerin ja Alankomaiden oikeusministerin 22. lokakuuta 2003 Berliinissä pitämästä lehdistötilaisuudesta, jossa muun muassa todettiin, että voidaan ryhtyä toimiin sellaisen politiikan luomiseksi, joka perustuisi EU:n kansalaisten kohteluun heidän asuinmaansa perusteella?

3. Onko EU:n nykyisten sopimusten perusteella hyväksyttävää, että Alankomaiden ”coffee shop” -baarit voisivat tulevaisuudessa kieltäytyä myymästä kevyitä huumeita henkilöille, jotka eivät ole Alankomaiden kansalaisia tai Alankomaissa asuvia henkilöitä? Jos ei ole, tiedottaako komissio siitä jäsenvaltioille?

4. Onko EU:n nykyisten sopimusten perusteella hyväksyttävää, että kevyiden huumeiden myynti Alankomaiden ”coffee shop” -baareissa rajoitettaisiin tulevaisuudessa huumeiden käyttäjien yhdistyksiin, joiden on evättävä jäsenyys muilta kuin Alankomaiden kansalaisilta tai Alankomaissa asuvilta? Jos ei ole, tiedottaako komissio siitä jäsenvaltioille?

5. Olisiko kansalaisuuteen ja asukaslupaan perustuvalle syrjinnälle mahdollista löytää vaihtoehto, kuten se että, kevyiden huumeiden käytön alueellaan kieltävien valtioiden viranomaiset voisivat pitää periaatteenaan, että huumausaineet on käytettävä valtiossa, jossa ne on ostettu? Samanlainen periaate on se, että Alankomaiden kansalaiset voivat ostaa vaarallisia ilotulituslaitteita tai aseita, mutta he eivät saa tuoda niitä Alankomaihin.

Lähde: alankomaalainen sanomalehti NRC-Handelsblad, 23. lokakuuta 2003.

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(11. joulukuuta 2003)

Komissio on tietoinen Alankomaissa käytävästä keskustelusta, joka liittyy kannabista ja erityisesti ”coffee shop” -baareja koskevaan kansalliseen politiikkaan.

Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti ei olisi asianmukaista, jos komissio osallistuisi tai puuttuisi kansallisella tasolla käytäviin keskusteluihin, jotka koskevat tähän aiheeseen liittyvää jäsenvaltioiden politiikkaa.

Komissio ryhtyy kuitenkin aiheellisiin toimenpiteisiin, jos perustamissopimusta rikotaan.

(2004/C 78 E/0249) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3268/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(4. marraskuuta 2003)

Aihe: Komission työntekijät

Voiko komissio ilmoittaa, miten suuri osuus sen työntekijöistä edustaa kutakin kansallisuutta kussakin komission henkilöstötaulukon kymmenestä ylimmästä palkkaluokasta?

Voiko se ilmoittaa myös, montako sen työntekijää edustaa kutakin kansallisuutta kussakin komission henkilöstötaulukon kymmenestä ylimmästä palkkaluokasta?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(8. joulukuuta 2003)

Komissio tulkitsee, että ”kymmenellä ylimmällä” palkkaluokalla tarkoitetaan kysymyksessä koko ura-aluetta A (palkkaluokat 8—1) ja ura-alueen B kahta ylintä palkkaluokkaa (palkkaluokat 1—2).

Taulukossa 1, joka lähetetään suoraan parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle, on esitetty ura-alueeseen A ja ura-alueen B kahteen ylimpään palkkaluokkaan kuuluvan henkilöstön määrä kansallisuuksien mukaan. Taulukossa 2, joka myös lähetetään suoraan parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle, on esitetty näiden kansallisuuksien osuus kussakin toiminta- ja tutkimustalousarvion piiriin kuuluvan henkilöstötaulukon palkkaluokassa.

(2004/C 78 E/0250) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3273/03**

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle

(5. marraskuuta 2003)

Aihe: Merialusten (alankomaalaisten merialusten) jäähdytysaineiden päästöt

Alankomaiden asutus-, maankäyttö- ja ympäristöministeri esitti 27. elokuuta 2003 tutkimuksen troolareiden ja kuttereiden jäähdytysaineiden päästöistä (http:/www.vrom.nl/docs/milieu/koudemiddelen_het_schip_in_juni2003.pdf). Aluksien päästöt olisivat sen mukaan kymmenen kertaa suuremmat kuin maalla sijaitsevien jäähdytyslaitteiden päästöt. Jäähdytysaineet vaurioittavat otsonikerrosta ja edistävät kasvihuonekaasuilmiötä.

Tutkimuksesta käy ilmi, että troolareiden jäähdytyslaitteiden jäähdytysaineista vuotaa keskimäärin puolet. Kuttereiden jäähdytysaineet vuotavat jopa 80-prosenttisesti. Tämä on huomattavasti suurempi kuin maalla sijaitsevien jäähdytyslaitteiden päästöprosentti, joka on keskimäärin 4,5 prosenttia. Maalla sijaitseviin laitteistoihin verrattuna merialukset aiheuttavat enemmän jäähdytysaineiden päästöjä ja siitä syntyviä seurauksia. Alankomaissa käytetyistä jäähdytysaineista merialusten jäähdytysaineet muodostavat vain 5 prosenttia kokonaismäärästä, mutta niistä aiheutuu 35 prosenttia päästöistä.

Voiko komissio ilmoittaa, koskeeko ongelma erityisesti Alankomaiden merialuksia, vai muidenkin jäsenvaltioiden aluksia?

Katsooko komissio, että merenkulkualalla on ryhdytty tehokkaisiin toimiin Kioton pöytäkirjan liitteessä mainittavien kasvihuonekaasupäästöjen vuoksi? Näitä kasvihuonekaasuja ovat liitteen mukaan hiilidioksidi (CO_2), metaani (CH_4), typpidioksidi (N_2O), fluorihiilivedyt (HFC), perfluorihiilivedyt (PFC) ja rikkiheksafluoridi (SF_6). Missä määrin asutus-, maankäyttö- ja ympäristöministeriön tutkimusten mukaan asetuksen (EY) N:o 2037/2000 valvottavien aineiden vuotoja koskevaa 17 artiklaa on loukattu?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä vähentääkseen otsonikerrosta tuhoavien aineiden ja hiilidioksidin kaltaisten kasvihuonekaasujen päästöjä merenkulkualalla?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(22. joulukuuta 2003)

Komissio suhtautuu myönteisesti Alankomaiden tekemään tutkimukseen kutterien ja troolarien jäähdytysnesteiden päästöprosenteista, erityisesti, jos tutkimuksen perusteella ryhdytään lisätoimiin jäähdytysainepäästöjen estämiseksi. Otsonikerrosta heikentävistä aineista 29. kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2037/2000 ([1]) 17 artiklassa säädetään seuraavaa: "Jäsenvaltioiden on toteutettava toteutettavissa olevat varotoimet valvottavien aineiden vuotojen estämiseksi ja minimoimiseksi. Erityisesti kiinteät laitteet, jotka sisältävät enemmän kuin kolme kiloa jäähdytysnestettä, on tarkistettava vuotojen varalta vuosittain."

Komissiolla ei tässä vaiheessa ole tietoja vastaaviin muissa jäsenvaltioissa käytettäviin aluksiin asennettujen jäähdytys- ja ilmastointilaitteiden päästöprosenteista. Asetuksessa (EY) N:o 2037/2000 ei ole säädetty standardeista tällaisten laitteiden otsonikerrosta heikentävien aineiden erityisistä päästöprosenteista, vaikka asetukseen sisältyy säännöksiä, joissa vahvistetaan tällaisia laitteita käyttävän henkilökunnan pätevyysvaatimukset. Komissio uskoo, että pätevän henkilökunnan käyttäminen jäähdytys- ja ilmastointilaitteiden huollossa voi olla tärkeä osa jäsenvaltioiden pyrkimyksiä vähentää otsonikerrosta heikentävien aineiden vuotoja. Lisäksi jäsenvaltioilla on velvollisuus raportoida komissiolle toteutetuista aloitteista, joiden tavoitteena on vähentää otsonikerrosta heikentävien aineiden vuotoja. Kun komissio saa tarkkoja tietoja jäsenvaltioiden ohjelmista, joihin voi sisältyä jäähdytys- ja ilmastointilaitteiden otsonikerrosta heikentävien aineiden päästörajoituksia, se pystyy paremmin edistämään päästöprosentteja koskevia eurooppalaisia standardeja asetuksen (EY) N:o 2037/2000 17 artiklan säännösten soveltamisalaan kuuluvien laitteiden osalta.

Komissio on asetuksen (EY) N:o 2037/2000 17 artiklan mukaisesti ryhtynyt useisiin toimiin vähentääkseen otsonikerrosta tuhoavien aineiden päästöjä merenkulkualalla. Tällä alalla tehokkain tapa on vähentää vaiheittain tällaisten aineiden käyttöä. Unionissa toimiviin kauppa-aluksiin ei enää saa asentaa ilmastointi- ja jäähdytyslaitteita, joissa käytetään kloorifluorihiilivetyjä (CFC-yhdisteitä), eikä ilmastointi- ja jäähdytyslaitteita saa huoltaa niin, että käytetään CFC-yhdisteitä. Nykyiset CFC-yhdisteitä käyttävät vuotavat laitteet on näin ollen vaihdettava, kun ne lakkaavat toimimasta jäähdytysaineen loppumisen vuoksi. Lisäksi unionin laivanvarustamoteollisuutta koskevat seuraavat säännökset: ilmastointi- ja jäähdytyslaitteiden huollossa voidaan käyttää käyttämättömiä osittain halogenoituja kloorifluorihiilivetyjä (HCFC-yhdisteitä) — joilla korvataan CFC-yhdisteitä väliaikaisesti — vuoteen 2010 asti ja talteenotettuja HCFC-yhdisteitä vuoteen 2015 asti, mutta uusien HCFC-yhdisteitä sisältävien laitteiden asentaminen on kielletty. Ehkä vieläkin tärkeämpää on niiden suuren otsonia kuluttavan ominaisvaikutuksen vuoksi alusten sammutus-

kalustossa käytettävien halonien käytöstä poistaminen. Halonia sisältävät sammutusjärjestelmät on poistettava käytöstä 31. joulukuuta 2003 mennessä ja talteenotettu haloni asetuksen 16 artiklan mukaisesti.

Tarkasteltaessa Kioton pöytäkirjassa mainittujen kasvihuonekaasujen päästöjä merialusten osalta yleisemmällä tasolla komissio uskoo, että tehtävää on vielä paljon. Komission hiljattain teettämässä alusten päästöjä koskevassa määrällisessä selvityksessä arvioitiin, että unionin merialueiden alusten hiilidioksidipäästöt olivat 157 miljoonaa tonnia vuonna 2000 — enemmän kuin yhdeksän yksittäisen jäsenvaltion maalla tapahtuvat päästöt. Kioton pöytäkirjassa ei erikseen mainitta merialusten päästöjä, mutta 2 artiklan 2 kohdassa kehotetaan sopimuspuolia rajoittamaan tai vähentämään meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden kasvihuonekaasupäästöjä Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) yhteistyön avulla.

IMO on näin ollen ottanut tämän asian hoidettavakseen, ja sen meriympäristökomiteassa on viimeistelty päätöslauselmaluonnos IMOn kasvihuonekaasustrategiasta, jota käsitellään IMOn 23. yleiskokouksessa joulukuussa 2003. Unionin ministerineuvosto on kehottanut IMOa hyväksymään käytännönläheisen, kunnianhimoisen kasvihuonekaasustrategian, ja komissio osallistuu yhdessä useiden jäsenvaltioiden, myös Alankomaiden, kanssa IMOn päätöslauselmaa koskeviin keskusteluihin varmistaakseen, että syntyvä strategia tosiaan on käytännönläheinen ja kunnianhimoinen.

Mitä tulee unionin toimiin merenkulkualan kasvihuonekaasujen vähentämiseksi, kuudennessa ympäristöä koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa edellytetään komission yksilöivän ja toteuttavan erityisiä toimia meriliikenteestä aiheutuvien kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, jos tällaisista toimista ei sovita IMOssa vuoteen 2003 mennessä. Tämä sitoumus heijastuu komission uudempaan tiedonantoon parlamentille ja neuvostolle — Euroopan unionin strategia merialuksista peräisin olevien ilmakehään joutuvien päästöjen vähentämiseksi, [2] jossa ehdotetaan unionin tavoitteeksi alusten hiilidioksidipäästöjen vähentämistä ja jossa komissio sitoutuu harkitsemaan unionin toimia alusten kasvihuonekaasujen vähentämiseksi, ellei IMOn yleiskokouksessa 2003 sovita käytännön toimista.

---

[1] EYVL L 244, 29.9.2000.
[2] KOM(2002) 595 lopullinen, nide I.

(2004/C 78 E/0251) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3278/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(5. marraskuuta 2003)

Aihe: Macao — Taloudellisen ja kaupallisen yhteistyön foorumi

Macaossa järjestettiin 12—14. lokakuuta taloudellisen ja kaupallisen yhteistyön foorumi — Kiinan ja portugalinkielisten maiden välinen ministerikokous.

Samaa asiaa käsiteltiin erityisesti Euroopan parlamentin päätöslauselmassa komission kertomuksesta neuvostolle ja Euroopan parlamentille Macaon erityishallintoalueesta: ensimmäinen ja toinen vuosikertomus, josta äänestettiin 8. huhtikuuta 2003. Päätöslauselmassa todettiin, että "Macao voi hyvin toimia siltana Euroopan unionin ja Kiinan kansantasavallan välillä historiansa vuoksi ja koska sillä on pitkäaikaiset suhteet Eurooppaan, erityisesti Portugaliin" ja että "Macaon erityishallintoalueen hallituksen että Kiinan kansantasavallan hallituksen äskettäin määrittelemän ja täytäntöönpaneman politiikan, jonka mukaan Macaon asemaa arvostetaan koko maailman portugalinkielisten alueiden Kiinaan suuntautuvien suhteiden etuoikeutettuna keskuksena (…)".

Saamiemme tietojen mukaan edellä mainittu kokous sujui hyvin ja oli erittäin antoisa.

Näiden kysymysten käsittely on hyvin tärkeää Euroopalle yleensä ja EU:lle erityisesti, koska siten käynnistetään uutta kansainvälistä yhteistyötä, joka lähtee Kiinasta ja suuntautuu Kiinaan ja jossa yhteydenpidon välineenä käytetään maailmanlaajuisessa yhteydenpidossa kolmanneksi tärkeintä eurooppalaista kieltä — portugalia — ja jossa Macao on etuoikeutetussa asemassa.

Pyydän komissiota vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

— Osallistuiko komissio vai lähettikö se tarkkailijoita kyseiseen kokoukseen?

— Mitä tietoja komissio sai kokouksesta?

— Miten niiden avulla vaikutetaan 8. huhtikuuta 2003 äänestetyssä Euroopan parlamentin päätöslauselmassa tarkoitettuun EU:n ja Macaon välisen yhteistyön edistämiseen?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(11. joulukuuta 2003)

Järjestäjät eivät kutsuneet komissiota osallistumaan Macaossa 12.—14. lokakuuta 2003 pidettyyn ensimmäiseen taloudellisen ja kaupallisen yhteistyön foorumiin Kiinan ja portugalinkielisten maiden välillä. Komissiolla ei siis ollut edustusta kokouksessa.

Komissio pani kuitenkin merkille kokouksessa allekirjoitetun, Kiinan ja seitsemän portugalinkielisen maan välistä taloudellista ja kaupallista yhteistyötä koskevan toimintasuunnitelman sekä näiden kahden osapuolen välisen "sillan" roolin, jonka foorumin osanottajat Macaossa tunnustivat. Se panee myös kiinnostuneena merkille Macaon erityishallintoalueen nimittämisen foorumin pysyväksi sihteeriksi ja pitää silmällä toisen tapaamisen järjestämistä vuonna 2006.

Komissio huomauttaa, että nämä viimeaikaiset tapahtumat ovat jatkoa sen omalle, Macaosta vuonna 1999 annetulle tiedonannolle ([1]), jossa todetaan, että Euroopan unioni katsoo Macaolla olevan erittäin tärkeä tehtävä siltana Aasian ja Euroopan välillä. Sama henki on vallalla komission tämänhetkisessä yhteistyössä Macaon erityishallintoalueen kanssa.

([1]) KOM(1999) 484 lopullinen.

(2004/C 78 E/0252) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3279/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(30. lokakuuta 2003)

Aihe: Komission CATS-tietokantaa (Clearance Audit Trail System) koskevat laatutarkastukset

a) Kirjalliseen kysymykseen P-3202/02 ([1]) annettuun täydentävään vastaukseen liitettiin otteita komission CATS-tietokannasta (Clearance Audit Trail System), joka sisältää jäsenvaltioista saadut tiedot yhteisön maksamista maataloustuotteiden vientituista kolmansiin maihin.

b) Kysymyksiin E-1477/03—1480/03 [2] annetussa täydentävässä vastauksessa ilmoitetaan, että

— komissio suorittaa useita laadun tarkastuksia (koodiluettelot, kokonaistuonnin vertaaminen vuosittaisiin ilmoituksiin, säännönmukaisuus, tietojen täydellisyys);

— tietojen laatu on yleisesti riittävä tilien tarkastamiseksi;

— eräät jäsenvaltiot ovat tehneet virheitä ilmoittaessaan vietyjen tuotteiden painon mittayksiköksi kilogramman tonnin sijasta, mutta kyseessä ovat kuitenkin helposti korjattavat virheet.

c) koodiluetteloiden noudattamista koskevien tarkastusten osalta viitataan kysymykseen E-3113/03 [3].

d) Arvioitaessa CATS-tietokantaa Vatikaanivaltion, Sveitsin, Andorran, Liechtensteinin ja San Marínon vuosien 1998—2001 vientitukien osalta käy ilmi, että yhteisön 639 421 671,77 euron kokonaisvientituesta

— 9 067 116,01 euroa on maksettu ilman tuotenimikettä ja mittayksikköä,

— 14 173 353,56 euroa on maksettu ilman tuotenimikettä,

— 74 115 436,13 euroa on maksettu ilman mittayksikköä,

mikä on yhteensä 97 355 905,70 euroa eli 15,23 prosenttia vientituen kokonaismäärästä ottaen huomioon, että analyysissä ei ole otettu huomioon ”virheitä”.

1. Kuka suorittaa laadun tarkastamisen ja miten? Ollaanko tehtyihin tarkastuksiin oltu tyytyväisiä?

2. Katsooko komissio todella, kuten se on sanonut, että tietojen laatu on yleisesti riittävä tilien tarkastamiseksi vai perustuuko tilintarkastus pelkästään jäsenvaltioiden toimittamiin tietoihin?

3. Onko tilintarkastustuomioistuimessa tai OLAFissa meneillään vientitukia koskevia tutkimuksia?

---

(1) EUVL C 137 E, 12.6.2003, s. 172.
(2) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 45.
(3) Katso sivu 223.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(4. joulukuuta 2003)

Komissio kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan hänen esittämiinsä kirjallisiin kysymyksiin E-1477/03—E-1480/03 [1], E-3113/03 [2] sekä P-3202/02 annettuihin vastauksiin.

Kysyjä mainitsee, että hänen kirjallisessa kysymyksessään mainitut luvut perustuvat kirjalliseen kysymykseen P-3202/02 annettuun vastaukseen. Valitettavasti kysyjä on lainannut virheellisesti vastausta, sillä hän viittaa esimerkiksi summaan 639 421 671,77 euroa, eikä oikeaan lukuun 321 711 242,39 euroa, joka vastaa kyseisiin valtioihin [3] kohdistuneelle viennille kaudella 1998—2001 myönnettyä kokonaisvientituen summaa. Itse asiassa kaikki kysymyksessä mainitut luvut ovat epätarkkoja, eikä komissio näin ollen voi vahvistaa niitä. On epäselvää miten ja mistä kysyjä on saanut kyseiset luvut.

Komissio katsoo, että tämä on voinut vaikuttaa sekä parlamentin jäsenen arvioon että hänen kysymystensä tarkoitukseen.

Edellä olevan perusteella todetaan seuraavaa:

1. Komissio saa vuosittain jäsenvaltioilta atk-tiedostoja komission asetuksen (EY) N:o 2390/1999 ([4]) mukaisesti edunsaajille maksettuja yksittäisiä maksuja koskevista yksityiskohdista. Yksityiskohtaiset tiedot säilytetään CATS-tietokannassa ([5]).

   CATS on erittäin laaja ja yksityiskohtainen tietokanta, joka sisältää yli 137 miljoonaa datatietuetta sekä niissä noin 4,09 miljardia numerokenttää ([6]). Näitä kaikkia yksittäisiä kenttiä ei tietenkään voida tarkastaa. Komissio on jatkuvasti CATS-tietokannan perustamisen jälkeen parantanut sitä, ja asiaan liittyvää asetusta päivitetään jatkuvasti. Tiedon laatua halutaan jatkuvasti kehittää. Vuosittaisten tarkastusten ansiosta atk-tiedostojen laatu parantuukin jatkuvasti.

   Varainhoitovuotta 2000 ja sen jälkeisiä vuosia koskevien yksittäisten tarkastusten osalta komissio tarkastelee jäsenvaltioilta saamiaan atk-tiedostoja asetuksen (EY) N:o 2390/1999 mukaisesti neljästä erilaisesta laatua koskevasta näkökulmasta.

   Komissio täsmäyttää vuosittain jäsenvaltioiden ilmoittamat summat vastaaviin vuosi-ilmoituksiin. Mahdolliset erot on perusteltava.

   Toinen näkökulma keskittyy koodiluettelojen noudattamiseen. Komission asetuksessa (EY) N:o 2390/1999 määrätään tiettyjä kenttiä koskevista vakiokoodeista. Varainhoitovuodesta 2002 alkaen tietokonetallenteisten tiedostojen vastaavuus koodiluetteloihin tarkastetaan automaattisesti siirron aikana.

   Kolmanteen laatunäkökohtaan sisältyy jäsenvaltioiden toimittaman tiedon täydellisyys talousarviokohtien osalta. Varainhoitovuodesta 2002 lähtien eräitä tietoja on tarkastettu jo siirtomenettelyn aikana.

   Viimeinen laatutarkastuksiin liittyvä näkökohta on asetettujen määräaikojen noudattaminen. Atk-tiedostot on lähetettävä komissiolle helmikuun 10. päivään mennessä.

   Komissio julkaisee vuosittain jäsenvaltioita koskevien laatutarkastusten tulokset ja niitä koskevat päätelmät. Tämän avulla pyritään parantamaan seuraavaa varainhoitovuotta koskevien atk-tiedostojen laatua. Tämä palaute auttaa myös jäsenvaltioita mukauttamaan tietokonejärjestelmiään, ennen kuin ne lähettävät seuraavaa varainhoitovuotta koskevat tiedostonsa.

2. CATS perustettiin tukemaan komissiota tilintarkastusmenettelyssä. CATS-tietokanta on ollut käytössä varainhoitovuodesta 2000 alkaen. Komission tilintarkastajat käyttävät sitä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastosta (EMOTR) maksettuja tukimenoja koskevien tarkastusten valmistelemiseen ja niiden suorittamiseen. Tietokanta on kuitenkin ennen kaikkea ja ensisijaisesti tilintarkastusväline, jonka tarkoituksena on helpottaa tilintarkastusten suorittamista.

   Komission asetuksen (EY) N:o 2390/1999 mukaisesti jäsenvaltioiden on toimitettavat komissiolle jokaista talousarviokohtaa koskevat tiedot EMOTR:n tukiosastosta maksettujen maksujen osalta. Ensinnäkin, tiedon laatu riippuu jäsenvaltioiden kerran vuodessa toimittamista tiedoista. Näiden tietojen toimittamisesta ovat vastuussa nimenomaan jäsenvaltiot. Toiseksi, komissio suorittaa erityisiä laatutarkastuksia, kuten ensimmäisessä kysymyksessä mainitaan, joilla pyritään jatkuvasti parantamaan tiedon laatua. Näin ollen komissiolla on käytettävissään luotettava väline, jota se voi käyttää jäsenvaltioissa maksettujen maataloustukimenojen tilintarkastuksissa. Niitä tietoja, joihin kohdistetaan yksityiskohtaisempia tarkastuksia tilintarkastusten ja tutkimusten yhteydessä, verrataan jäsenvaltioiden tuloksiin. Siitä huolimatta, että jokaisen atk-tietueen jokaista tietoa ei voida tarkastaa, tieto on laadultaan sellaista, että sitä voidaan käyttää näihin tilintarkastuksiin.

   Koska CATS on tehty ja suunniteltu tilintarkastusvälineeksi, sitä voidaan vain rajoitetusti käyttää tilastollisen ja analyyttisen tiedon tuottamiseen. On tärkeää korostaa, että hallitsevia parametrejä ovat tarkastusten kannalta merkittävät parametrit. Menot tarkastetaan ja vahvistetaan jäsenvaltioiden kuukausittaisten ilmoitusten perusteella.

3. Kuten parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-2299/02 ([7]) annetussa vastauksessa ilmoitettiin, Italian viranomaiset suorittivat Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) puolesta asiaa koskevat yleisluontoiset tiedustelut.

Tällä hetkellä OLAF:ssa ei ole meneillään mitään erityisiä tutkimuksia, jotka liittyisivät maataloustuotteiden vientiin ja parlamentin jäsenen luettelemiin valtioihin.

Tilintarkastustuomioistuinta koskeva kysymys on osoitettava suoraan kyseiselle toimielimelle.

([1]) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 45.
([2]) Katso sivu 223.
([3]) Sveitsin valaliitto, Andorran ruhtinaskunta, Liechtensteinin ruhtinaskunta, San Marinon tasavalta ja Vatikaanivaltio.
([4]) Komission asetus (EY) N:o 2390/1999, annettu 25 päivänä lokakuuta 1999, asetuksen (EY) N:o 1663/95 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä niiden tilitietojen muodosta ja sisällöstä, jotka jäsenvaltioiden on pidettävä komission saatavilla EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamista ja hyväksymistä varten (EYVL L 295, 16.11.1999). Asetuksen liitteitä I, II ja III päivitetään vuosittain.
([5]) Tilien tarkastamiseen ja hyväksymiseen liittyvä järjestelmä eli CATS-tietokanta.
([6]) Kukin maksutietue voi sisältää jopa 128 erilaista tietokenttää.
([7]) EUVL C 110 E, 8.5.2003.

(2004/C 78 E/0253) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3280/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(5. marraskuuta 2003)

Aihe: Jäsenvaltioiden Vatikaanivaltioon vientitukijärjestelmän mukaisesti viemien tuotteiden määrän puutteellinen valvonta

a) Kirjalliseen kysymykseen P-3202/02 ([1]) annettuun täydentävään vastaukseen oli liitetty Euroopan komission CATS (Clearance Audit Trail System) -tietokannasta poimittuja tietoja. Kyseinen tietokanta sisältää jäsenvaltioista saatuja tietoja yhteisön ulkopuolisiin maihin viedyille yhteisön maataloustuotteille maksetuista vientituista.

b) CATS-tietokannasta poimittujen tietojen perusteella vientitukea on vuosina 1998—2001 maksettu seuraavasti:

— 321 711 242,39 euroa Vatikaaniin viedyille tuotteille

— 281 866 767,22 euroa Sveitsiin viedyille tuotteille

— 35 414 204,76 euroa Andorraan viedyille tuotteille

— 429 415,48 euroa Liechtensteiniin viedyille tuotteille

— 41,92 euroa San Marínoon viedyille tuotteille.

c) Kysymyksiin E-1477/03—E-1480/03 ([2]) annetussa täydentävässä vastauksessa todetaan seuraavaa:

— Yhteisöstä Vatikaanivaltioon vietävän naudanlihan, juurikas- ja ruokosokerin sekä jähmeän, kemiallisesti puhtaan sakkaroosin määriä ei valvota erityisesti. Vatikaanivaltioon suuntautuvan viennin määrä vaikuttaa kohtuulliselta.

— Kun vientitukea saavia yhteisön maataloustuotteita viedään Vatikaanivaltioon, sen viranomaisten on todistettava, että nämä tuotteet saatetaan kulutukseen Vatikaanivaltion alueella tai Pyhän Istuimen toimielimissä ja virastoissa.

— Vatikaaniin vientituen avulla vietyjä tuotteita koskevien erityissäännösten osalta todettakoon, että asiassa sovelletaan Italian ja Vatikaanivaltion välistä tulliyleissopimusta sekä vientitukea koskevaa yhteisön lainsäädäntöä.

d) Vatikaanivaltion ja Italian tasavallan välisiä suhteita säätelevän lateraanisopimuksen 11 artiklassa taataan, että Italian valtio ei millään tavalla puutu katolisen kirkon keskusyksikköjen toimintaan.

Voiko komissio kertoa,

— miksi yhteisöstä Vatikaanivaltioon vietävän naudanlihan, juurikas- ja ruokosokerin sekä jähmeän, kemiallisesti puhtaan sakkaroosin määriä ei valvota erityisesti?

— onko sillä luetteloa Vatikaanin ulkopuolella sijaitsevista Pyhän Istuimen toimielimistä ja virastoista, joihin tavaroita on viety?

— ovatko mitkään vientitukiin sovellettavien yhteisön säännösten rikkomukset sellaisia, joihin Italian valtio ei saa millään tavalla puuttua lateraanisopimuksen 11 artiklan perusteella?

— minkä arvioiden perusteella Vatikaanivaltioon suuntautuvan viennin määrä vaikuttaa kohtuulliselta?

(1) EUVL C 137 E, 12.6.2003, s. 172.
(2) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 45.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(16. joulukuuta 2003)

Komissio pyytää kysyjää tutustumaan kysyjän kirjalliseen kysymykseen P-3202/02 (1) annettuun komission vastaukseen. Siinä esitetään luettelo kokonaistuista, joita on maksettu eri kohdemaille, Vatikaanivaltio mukaan luettuna.

Kysymyksessä oleva lainaus mainitusta vastauksesta on virheellinen. Vatikaanivaltiota koskeva oikea summa on 4 000 813,01 euroa eikä 321 711 242,39 euroa, kuten kysymyksessä esitetään.

Koska Vatikaania koskeva oikea summa on 4 000 813,01 euroa, komissio katsoo, ettei esitetty kysymys ole oleellinen.

(1) EUVL C 137 E, 12.6.2003.

(2004/C 78 E/0254) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3281/03**

esittäjä(t): Bartho Pronk (PPE-DE), Maria Martens (PPE-DE) ja Albert Maat (PPE-DE) komissiolle

(5. marraskuuta 2003)

Aihe: Jatkokysymys kapteenien vapaata liikkuvuutta koskeneeseen kysymykseen E-1740/02

Yhteisöjen tuomioistuin antoi 30. syyskuuta 2003 tuomion Anave-asiassa (C-405/01). Asia koskee perustamissopimuksen 39 artiklan ja kapteenien vapaan liikkuvuuden välistä yhteyttä. Komissio ei vastannut heti kirjallisiin kysymyksiin E-1022/02 (1) ja E-1740/02 (2), koska se halusi odottaa tuomiota Anave-asiassa.

1. Nyt kun komissiolla on käytössään tuomioistuimen tuomio Anave-asiassa, voiko se vastata yksityiskohtaisesti kirjallisiin kysymyksiin E-1022/02 (ja siihen liittyvään kysymykseen E-2069/01 (3)) ja E-1740/02?

2. Onko myös komissio sitä mieltä, ettei se tuomioistuimen annettua tuomionsa Anave-asiassa voi enää pitää kiinni vastauksessaan kirjalliseen kysymykseen E-2069/01 esittämästään kannasta, jonka mukaan vaatimus siitä, että kapteenin on oltava saman valtion kansalainen kuin minkä lipun alla alus purjehtii, ei ole työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta annettujen yhteisön säännöksien vastainen?

3. Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä tuomion johdosta? Aikooko komissio antaa virallisen huomautuksen Saksalle ja muille maille, jotka yhä sisällyttävät kapteenien kansalaisuusvaatimuksen lainsäädäntöönsä?

---

(1) EYVL C 229 E, 26.9.2002, s. 170.
(2) EYVL C 301 E, 5.12.2002, s. 220.
(3) EYVL C 40 E, 14.2.2002, s. 177.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(23. joulukuuta 2003)

1. ja 2. Tuomioistuin antoi 30. syyskuuta 2003 kaksi tuomiota, jotka liittyvät kysymykseen siitä, onko työntekijöiden vapaan liikkuvuuden periaatteen mukaista, että kapteenien ja yliperämiesten toimiin voivat päästä vain sen maan kansalaiset, jonka lipun alla kyseinen alus purjehtii (asia C-47/02 Albert Anker, Klaas Ras, Albertus Snoek v. Bundesrepublik Deutschland ja asia C-405/01 Colegio de Oficiales de la Marína Mercante Española v. Administración del Estado). Asia C-47/02 koski pienimuotoista syvänmerenkalastusta harjoittavia saksalaisia aluksia (Kleine Seeschifffahrt). Asia C-405/01 taas koski espanjalaisia kauppa-aluksia.

Tuomioistuin päätti, että EY:n perustamissopimuksen 39 artiklan 4 kohtaa on tulkittava niin, että sillä annetaan jäsenvaltiolle mahdollisuus varata omille kansalaisilleen lippunsa alla purjehtivien ja lyhyitä merimatkoja tekevien (Kleine Seeschifffahrt) alusten kapteenien toimet ja lippunsa alla purjehtivien kauppalaivojen kapteenien ja yliperämiesten toimet vain sillä edellytyksellä, että näiden alusten kapteenit ja yliperämiehet todella käyttävät heillä olevaa julkista valtaa säännöllisesti, eikä julkisen vallan käyttö ole vain hyvin pieni osa heidän toiminnastaan.

Tuomioistuin viittaa oikeuskäytäntöönsä EY:n perustamissopimuksen 39 artiklan 4 kohdan tulkinnassa. Julkishallinnon käsite EY:n perustamissopimuksen 39 artiklan 4 kohdassa (jonka mukaan työntekijöiden vapaa liikkuvuus ei koske julkishallinnon palvelussuhteita) tarkoitetussa mielessä kattaa palvelussuhteet, joihin liittyy suoraan tai välillisesti julkisen vallan käyttäminen ja sellaisten tehtävien hoitaminen, joiden tarkoituksena on turvata valtion tai muiden julkisyhteisöjen yleiset edut, ja jotka edellyttävät näin ollen niissä olevien henkilöiden erityistä solidaarisuussuhdetta valtioon sekä sellaisten oikeuksien ja velvollisuuksien vastavuoroisuutta, jotka ovat kansalaisuussiteen perustana.

EY:n perustamissopimuksen 39 artiklan 4 kohdan soveltamatta jättämisen perusteeksi ei riitä se, että yksityinen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö palkkaa kapteenit. On nimittäin säädetty, että hoitaakseen heille uskotut julkiset tehtävät kapteenit toimivat julkisen vallan edustajina lippuvaltion yleistä etua palvellen.

EY:n perustamissopimuksen 39 artiklan 4 kohdassa säädetyn, työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevan poikkeuksen soveltamisen perusteeksi ei kuitenkaan riitä se, että kyseisten toimien haltijoilla on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus käyttää julkista valtaa. Toimien haltijoiden on myös käytettävä tätä oikeutta säännöllisesti, eikä se saa olla vain hyvin pieni osa heidän tehtävistään.

Tuomioistuin totesi myös, että kansallisuusehtoa ei voi perustella EY:n perustamissopimuksen 39 artiklan 3 kohdalla. Tässä yhteydessä tarvitsee vain muistaa, ettei jäsenvaltioiden oikeutta henkilöiden vapaan liikkuvuuden rajoittamiseen yleisen järjestyksen ja turvallisuuden sekä kansanterveyden perusteella ole tarkoitettu siihen, että vapaan liikkuvuuden periaatetta rajoitettaisiin työhön pääsyssä talousaloilla, kuten kalastusalalla, tai toimissa, kuten kalastusalusten kapteenien toimissa. Oikeuden tarkoituksena on antaa jäsenvaltioille mahdollisuus kieltää pääsy alueelleen tai oleskelu alueellaan, kun kyseessä on sellainen henkilö, jonka alueelle pääsy tai alueella oleskelu sinänsä uhkaisi yleistä järjestystä tai turvallisuutta taikka kansanterveyttä.

Parlamentin jäsenen ja muiden esittämään kirjalliseen kysymykseen E-1022/02 komissio huomauttaa, että EY:n perustamissopimuksen 39 artiklan 4 kohdassa jäsenvaltioita ei velvoita varaamaan tiettyjä toimia omille kansalaisilleen, vaan ne saavat siihen mahdollisuuden ehtojen täyttyessä. Jäsenvaltioiden säännöt voivatkin johtaa joillakin aloilla soveltamiseroihin.

Mitä tulee kirjallisen kysymyksen E-1022/02 viidenteen kysymykseen, komissio toteaa olevansa tietoinen siitä, että monissa jäsenvaltioissa on todella pulaa kapteeneista. Komissio luottaa siihen, että tuomioistuimen antamat tuomiot lisäävät rajatylittävää liikkuvuutta ja tilanne paranee.

Jäsen Martensin ja muiden esittämään kirjalliseen kysymykseen E-2069/01 komissio toteaa, että sen tietoon on tullut aivan äskettäin kapteenien tutkintojen tunnustamiseen liittyvä uusi mahdollinen ongelma. Komissio aikoo arvioida kysymystä pyydettyjen lisätietojen perusteella. Jos parlamentin jäsenillä on lisätietoja aiheesta, pyydämme toimittamaan ne komissiolle.

3. Tuomioistuimen tuomioiden seurantatoimenpiteenä komissio aikoo valvoa tarkkaan sitä, että jäsenvaltiot soveltavat uutta oikeuskäytäntöä oikealla tavalla. Asia viedään tarpeen vaatiessa tuomioistuimeen EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla.

(2004/C 78 E/0255) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3283/03**

esittäjä(t): Francesco Speroni (NI) komissiolle

(30. lokakuuta 2003)

Aihe: Banaanit

Padaniassa (ja luultavasti myös muualla Euroopan unionin alueella) on myynnissä ”bananitoiksi” eli pikkubanaaneiksi nimitettyjä hedelmiä. Kuten niiden pakkauksiin merkitystä Internetin sivustosta www.baby-banana.com voi päätellä, ne kuuluvat banaanilajiin, jonka pituus on alle kymmenen senttimetriä.

Ovatko nämä sellaisia hedelmiä, joihin voidaan soveltaa komission banaanien laatuvaatimuksista antamaa asetusta (EY) N:o 2257/94 ([1]) vai ei?

([1]) EYVL L 245, 20.9.1994, s. 6.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(19. marraskuuta 2003)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että hänen kysymyksessään tarkoittamansa tuotteet, niin sanotut ”bananitot” eli pikkubanaanit ovat pituudeltaan 8—12 senttimetrin mittaisia banaaneja, jotka kuuluvat alaryhmiin Figue-sucrée (AA), Figue Pomme ja Pomme-Prata (AAB). Banaanien laatuvaatimuksista 16. syyskuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2257/94 liitteessä I vahvistettuja laatuvaatimuksia sovelletaan ainoastaan Musa spp. -lajien (AAA) alaryhmien Cavendish ja Gros Michel banaaneihin. Mainittujen lajikkeiden tuotteiden on kuitenkin noudatettava elintarvikkeiden kaupan pitämistä koskevia yleisiä vaatimuksia (kasvinsuojelua, kansanterveyttä, merkintöjä jne. koskevat vaatimukset).

(2004/C 78 E/0256) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3293/03**

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(7. marraskuuta 2003)

Aihe: Rakennerahastot

Pitääkö komissio luetteloa tai onko sillä tilastoja EU:n eri vaalipiireille, alueille tai kaupungeille myönnettyjen rakennerahastovarojen määrärahoista ja tukityypeistä ja voiko se antaa nämä tiedot Euroopan parlamentin jäsenille? Onko komissiolla esimerkiksi järjestelmällistä luetteloa rakennerahastovaroista, jotka on myönnetty Lontooseen ja etenkin Islingtonin, Hackneyn ja Waltham Forestin kaupunkipiireille?

Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 2003)

Rakennerahastovaroista ohjelmakaudella 2000—2006 rahoitetuista ohjelmista kohdennetaan maantieteellisesti lähinnä ne, jotka saavat yhteisrahoitusta tavoitteista 1 ja 2. Lontoon tavoitteen 2 mukaisessa ohjelmassa apu keskitetään vaikeimmille alueille osa-aluetasolla. Lontoon tapauksessa tavoitteen 2 ohjelman alaisuuteen kuuluu 95 kunnallista aluetta Lontoon 13 kaupunkipiirin, myös Waltham Forestin ja Hackneyn, alueella. Lontoon Islingtonin kaupunkipiirin alueita ei ole mukana tavoitteen 2 mukaisessa ohjelmassa.

Rakennerahastojen yleisistä säännöksistä annetun asetuksen N:o 1260/99 ([1]) mukaisesti tavoitteen 2 mukaista ohjelmaa hallinnoidaan ja valvotaan, seurataan ja arvioidaan yhtenä kokonaisuutena, eikä komissiolla näin ollen ole tietoja rakennerahastojen varojen jakautumisesta kyseisten kaupunkipiirien kesken.

Halutessaan arvoisa parlamentin jäsen voi ottaa yhteyttä Lontoon tavoitteen 2 mukaisen ohjelman hallintoviranomaisiin ([2]) ja selvittää mahdollisuuksia saada ohjelmasta osa-aluekohtaisia rahoitustietoja.

([1]) Rakennerahastojen yleisistä säännöksistä 21.6.1999 annettu asetus (EY) N:o 1260/1999, EYVL L 161, 26.6.1999.
([2]) Government Office for London — European Unit — Riverwalk House — 157/161 Millbank — London SW1P 4RR — puh. 0044-207-217-3067 — faksi 0044-207-217-3461.

(2004/C 78 E/0257) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3304/03**

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(10. marraskuuta 2003)

Aihe: Rajatarkastuksiin liittyvän rotuun ja etniseen alkuperään perustuvan syrjinnän seuranta

Voiko komissio kertoa, onko käyty minkäänlaista keskustelua rajatarkastuksista ja niiden yhteydessä esiintyvästä rotuun ja etniseen alkuperään perustuvasta syrjinnästä? Jos ei, voisiko komissio panna alulle asiaa koskevan tutkimuksen?

Voiko komissio kertoa minulle, onko eurooppalaista seurantakeskusta pyydetty tutkimaan asiaa?

Vaikuttaa selvästi siltä, että ei-valkoihoiset tai alkuperältään etniset henkilöt pysäytetään rajoilla muita useammin. Minuun on ottanut yhteyttä muuan vaalipiirini asukas, joka on pysäytetty ja jota on kohdeltu epäasianmukaisella tavalla Tallinnan lentokentällä. Onko komissio samaa mieltä siitä, että kysymys on erityisen tärkeä, kun otetaan huomioon Euroopan unionin laajentuminen?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 2003)

Rajatarkastuksiin liittyvää rotuun ja etniseen alkuperään perustuvaa syrjintää ei ole vielä seurattu järjestelmällisesti. Komissio käsittelee väitettyä syrjintää koskevat yksittäiset kantelut tapauskohtaisesti.

Tarvittaessa, esimerkiksi kantelujen määrän lisääntyessä, komissio harkitsee varmasti sellaisen tutkimuksen tekemistä, jossa analysoitaisiin rotuun ja etniseen alkuperään perustuvan syrjinnän esiintyminen unionissa tehtävissä rajatarkastuksissa.

Tämän kysymyksen tarkastelu kuuluu selvästi Euroopan rasismin ja muukalaisvihan seurantakeskuksen toimenkuvaan. Keskuksen perustamisesta 2. kesäkuuta 1997 annetun asetuksen (EY) N:o 1035/97 ([1]) 3 artiklassa säädetään nimenomaisesti, että henkilöiden vapaa liikkuvuus on yksi niistä aloista, joilla seurantakeskus kerää tietoja ja tekee tutkimuksia ja selvityksiä rasismin ja muukalaisvihan esiintymisestä.

Komissio on saanut useita kanteluja väitetystä rotuun ja etniseen alkuperään perustuvasta syrjinnästä rajatarkastusten yhteydessä. Komissio on ottanut kulloinkin yhteyttä kyseiseen jäsenvaltioon muistuttaakseen, että tällainen syrjintä on vastoin perusoikeuksia ja että jäsenvaltioiden vastuulla on varmistaa, että niiden viranomaiset eivät käyttäydy rasistisesti tehtäviään suorittaessaan ja että ne kunnioittavat perusoikeuksia sellaisina kuin ne on suojeltu Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa yhteisön oikeuden yleisperiaatteina ja vahvistettu Euroopan unionin perusoikeuskirjassa.

Komissio uskoo, että rotuun ja etniseen alkuperään perustuvan syrjinnän kieltämisen kunnioittaminen rajatarkastuksissa on erittäin tärkeä asia kaikille jäsenvaltioille. Se ei usko, että laajentuminen aiheuttaa erityistä huolta tältä osin. Komissio seuraa edelleen tilannetta kaikissa jäsenvaltioissa.

(1) EYVL L 151, 10.6.1997.

(2004/C 78 E/0258) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3317/03**

esittäjä(t): Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE) komissiolle

(10. marraskuuta 2003)

Aihe: Rajat ylittävät maksut

Olen saanut tietooni, että kun eräs Espanjan kansalainen suoritti 30 euron tilisiirron Saksaan, häneltä perittiin pankissa 12 euroa palvelumaksuina.

Onko kyseinen maksu komission mielestä rajat ylittävistä euromääräisistä maksuista annetun asetuksen (EY) N:o 2560/2001 (1) mukainen? Katsooko komissio, että kuluttajien oikeudet ovat riittävästi suojattuja? Ovatko kuluttajat saaneet riittävästi tietoa edellä mainitun asetuksen voimaantulosta?

(1) EYVL L 344, 28.12.2001, s. 13.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(16. joulukuuta 2003)

Rajat ylittävistä euromääräisistä maksuista 19. joulukuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2560/2001 mukaan rahoituslaitoksen rajatylittävistä euromääräisistä maksutapahtumista perimien palvelumaksujen on oltava samat kuin ne palvelumaksut, joita rahoituslaitos perii vastaavista jäsenvaltion sisäisistä maksutapahtumista. Tämä sääntö koskee euromääräisiä sähköisiä maksutapahtumia (korttimaksut ja pankkiautomaattinostot), joiden arvo on enintään 12 500 euroa, 1. heinäkuuta 2002 alkaen ja euromääräisiä tilisiirtoja 1. heinäkuuta 2003 alkaen.

Espanjassa tavallisista tilisiirroista perityt palvelumaksut ovat selvästi alle 12 euroa. Erityisistä tilisiirroista (kuten kiireellisistä siirroista tai siirroista, joissa ei ole käytetty kansainvälistä tilinumeroa (IBAN) (1) tai pankkitunnusta (BIC) (2) ym.) voidaan kuitenkin periä korkeampia palvelumaksuja. Tämän vuoksi asetuksen 3 artiklan mukainen periaate (toisiaan vastaavista maksutapahtumista perittävien palvelumaksujen samansuuruisuus) täyttyy periaatteessa edellyttäen, että tavallisista ja erityisistä euromääräisistä tilisiirroista peritään sama palvelumaksu Espanjassa ja rajat ylittävien siirtojen yhteydessä. Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemassa tapauksessa ei ole valitettavasti selvää, onko kysymys tavallisesta vai erityisestä tilisiirrosta. Yksityiskohtaisemmat tiedot ovatkin tarpeen sen määrittämiseksi, onko 12 euron maksu asetuksen säännösten mukainen.

Asetuksen noudattamisen osalta on kansallisten viranomaisten tehtävänä varmistaa, että asetusta sovelletaan johdonmukaisesti. Asetuksen 7 artiklassa säädetään, että asetuksen noudattaminen on varmistettava tehokkain, oikeasuhteisin ja varoittavin seuraamuksin. Komissio pyysi syyskuussa 2003 kaikkia jäsenvaltioita toimittamaan tiedot, jotka koskevat toimivaltaista kansallista viranomaista ja jäsenvaltion toteuttamia täytäntöönpanotoimia.

Kansalaisten asetuksen voimaantulosta ja sen sisällöstä saamien tietojen osalta voidaan todeta, että rahoituslaitosten on annettava asiakkaalleen ennakkotietoja palvelumaksuista, jotka peritään rajat ylittävistä maksuista ja jäsenvaltion sisäisistä maksuista. Niiden on myös ilmoitettava kaikille sitä pyytäville asiakkaille asiakkaan kansainvälinen tilinumero ja kyseisen rahoituslaitoksen pankkitunnus (asetuksen 4 ja 5 artikla). Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan nämä tiedot on yleisesti annettu, vaikka monet kansalaiset ovatkin valittaneet joidenkin pankkien antamien tietojen epäselvyyttä. Komissio jatkaa tilanteen tarkkaa seurantaa.

(1) Kansainvälinen tilinumero.
(2) Pankkitunnus.

(2004/C 78 E/0259) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3320/03**

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(10. marraskuuta 2003)

Aihe: Kauttakulkuviisumit EU:ssa

Viitaten vastaukseen E-2738/03 (1) voisiko komissio kommentoida, muuttavatko matkustajat EU:n alueen kautta liikkuessaan matkustusmuotojaan siksi, että jäsenvaltiot ovat määränneet kalliin, vain kauttakulkuun oikeuttavan viisumin?

(1) EUVL C 65 E, 13.3.2004.

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(15. joulukuuta 2003)

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämän lentokenttien kauttakulkuviisumeja koskevan kysymyksen osalta komissio haluaa huomauttaa seuraavaa:

— Matkustajat, jotka kulkevat lentokentän kansainvälisen kauttakulkualueen kautta tulematta kuitenkaan kyseisen maan kansalliselle alueelle, eivät yleensä tarvitse viisumia. Joulukuun 7. päivänä 1944 Chicagossa tehdyssä kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimuksessa ja erityisesti sen liitteessä 9 määrätään kansainvälisten lentokenttien vapaan kauttakulun periaatteesta. Tähän yleisperiaatteeseen voidaan kuitenkin tehdä poikkeuksia ilmoittamalla niistä kansainväliselle siviili-ilmailujärjestölle (ICAO). Tällöin eräiden yhteisön ulkopuolisten maiden kansalaisilta saatetaan vaatia lentokenttäkauttakulkuviisumia. Päätös vaatia eräiden yhteisön ulkopuolisten maiden kansalaisilta lentokenttäkauttakulkuviisumia perustuu laittoman maahanmuuton rajoittamiseen ja kansalliseen turvallisuuteen liittyviin tekijöihin.

— Jäsenvaltioiden osalta 4. maaliskuuta 1996 vahvistetun yhteisen toiminnan 96/197/YOS (1) liitteessä määriteltiin yhteinen luettelo yhteisön ulkopuolisista maista, joiden kansalaisilla on oltava lentokenttäkauttakulkuviisumi. Näitä maita ovat Afganistan, Etiopia, Eritrea, Ghana, Irak, Iran, Nigeria, Somalia, Sri Lanka ja Zaire. Yhteisessä toiminnassa ei ole määräystä tällaisen viisumin myöntämisestä veloitettavista maksuista.

— Jäsenvaltiot, jotka soveltavat Schengenin sopimusta täysimääräisesti (2), yhdenmukaistivat tätä alaa koskevan politiikkansa ja lisäsivät kaksi maata (Bangladeshin ja Pakistanin) yhteiseen luetteloon. Ne määräsivät, että yhteisessä luettelossa mainittujen maiden myöntämien matkustusasiakirjojen haltijoihin sovelletaan kyseistä vaatimusta (3). Niihin kansalaisiin, joilla on ETA-valtion tai joidenkin muiden yhteisön ulkopuolisten maiden (4) myöntämä oleskelulupa, ei kuitenkaan sovelleta vaatimusta lentokenttäkauttakulkuviisumista.

— Schengen-maat ovat myös yhdenmukaistaneet lentokenttäkauttakulkuviisumien hakemusten käsittelystä perittävän maksun, joka tällä hetkellä on 10 euroa (5). Neuvoston 13. kesäkuuta 2003 tekemällä päätöksellä 2003/454/EY (6), jota jäsenvaltioiden on sovellettava viimeistään 1. heinäkuuta 2005 lähtien, maksu korotettiin 35 euroon. Komission tietojen mukaan ainoastaan Ranska on jo soveltanut päätöstä (1. lokakuuta 2003 alkaen).

— Niiden yhteisön ulkopuolisten maiden kansalaisten osalta, jotka eivät ole yhteisessä luettelossa, jäsenvaltiot voivat vapaasti päättää, vaativatko ne lentokenttäkauttakulkuviisumia.

— Komissio on tietoinen siitä, että eräät jäsenvaltiot ovat viime aikoina alkaneet vaatia lentokenttäkauttakulkuviisumia useiden sellaisten yhteisön ulkopuolisten maiden kansalaisilta, joita ei ole mainittu yhteisessä luettelossa. Komissio toteaa, että tällaisten viisumien käyttöönoton perusteena on ollut tarve tehostaa laittoman maahanmuuton torjuntaa ja vähentää julkiseen järjestykseen ja turvallisuuteen liittyviä uhkia.

(1) EYVL L 63, 13.3.1996.
(2) Kaikki jäsenvaltiot Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja Irlantia lukuun ottamatta.
(3) Yhteinen konsuliohjeisto, liite 3, osa I, EYVL C 313, 16.12.2002.
(4) Erityisesti Andorra, Kanada, Japani, Monaco, San Marino, Sveitsi ja Yhdysvallat. Yhteinen konsuliohjeisto, liite 3, osa III, s. 33—34.
(5) Yhteinen konsuliohjeisto, liite 12, s. 65.
(6) Neuvoston päätös, tehty 13 päivänä kesäkuuta 2003, diplomaatti- ja konsuliedustustojen yhteisen konsuliohjeiston liitteen 12 ja yhteisen käsikirjan liitteen 14 a muuttamisesta viisumimaksujen osalta, EUVL L 152, 20.6.2003.

(2004/C 78 E/0260) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3323/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(5. marraskuuta 2003)

Aihe: Roomalaista ATAC-yhtymää epäillään julkisia hankintasopimuksia koskevien säännösten rikkomisesta

Rooman kaupungin liikennelaitos ATAC julisti 30. kesäkuuta 1998 julkisen tarjouskilpailun nro 162, joka koski uuden matkalippujen tulostus- ja leimauslaitejärjestelmän suunnittelua, toteuttamista ja asentamista. Sopimusasiakirjojen ehdot tuntuivat olevan erityisen vaikeat täyttää sekä paljon tavanomaisia standardeja korkeampien teknisten vaatimusten vuoksi että erittäin lyhyen määräajan vuoksi. Yksikään ehdokas ei voinut nykytekniikalla täyttää määräajan vaatimusta. Lisäksi sanktiolausekkeet työn viivästymisestä olivat täysin epärealistiset. Näistä syistä yksikään tarjouskilpailuun kutsutuista ei osallistunut siihen, lukuun ottamatta TSF:ää, jonka ATAC hylkäsi, ja ERG Motorolaa, joka näin ollen sai sopimuksen. Pitääkö komissio tällaista toimintaa direktiivin 93/38/ETY (1) mukaisena? Kyseisen direktiivin 18 artiklan 5 kohdassa säädetään, että sopimusehdoissa ei saa soveltaa sellaisia teknisiä eritelmiä, jotka "suosivat tai jättävät sopimuksen alan ulkopuolelle tiettyjä yrityksiä". Voisiko komissio myös kertoa, onko kyseessä oleva tarjouskilpailu mainitun direktiivin 23 artiklan 5 kohdan mukainen? Kohdassa säädetään, että valintaperusteiden on oltava "selvät ja syrjimättömät" ja että "suunnittelukilpailuun on kutsuttava osallistumaan riittävä määrä ehdokkaita todellisen kilpailun aikaansaamiseksi".

Sen jälkeen kun sopimus annettiin ERG:lle, sopimusehtoja muutettiin huomattavasti ATACin hallintovironomaisen 25. elokuuta 1999 tekemällä päätöksellä nro 11. Edellä mainitut vaatimukset korvattiin tarjouksentekijää suosivilla lausekkeilla, jotka koskivat sekä teknisiä vaatimuksia, työn valmistumisen määräaikaa että sanktioiden määrää. Lisäksi ERG:n lopulta toimittamien laitteiden tekniset eritelmät eivät millään tavalla vastaa vuoden 1998 sopimusehdoissa mainittuja. Eikö tällainen toiminta riko perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan d alakohdasta aiheutuvia kilpailua koskevia määräyksiä?

Myös laitteiden huolto annettiin ERG:lle ilman julkista tarjouskilpailua. Tätä yksityistä järjestelyä perusteltiin sillä, että huoltosopimusta ei voi erottaa laitteiden toimittamissopimuksesta, ja perustelut nojautuivat epäilyttävistä lähteistä peräisin oleviin asiantuntijalausuntoihin. Voiko komissio toimivaltansa puitteissa panna alulle tarkemman tutkimuksen tästä tapauksesta?

(1) EYVL L 199, 9.8.1993, s. 138.

Fritz Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(27. marraskuuta 2003)

Komissio ei voi tällä hetkellä käytettävissään olevien tietojen perusteella arvioida, toteuttiko Rooman kaupungin liikennelaitos (ATAC) arvoisan parlamentin jäsenen mainitseman julkisen sopimuksentekomenettelyn yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

Tämän vuoksi komissio aikoo pyytää Italian hallitukselta lisätietoja selvittääkseen, noudattiko ATAC kyseisessä tapauksessa julkisia hankintoja koskevia yhteisön sääntöjä ja periaatteita. Komissio varmistaa parlamentin jäsenen esittämien tietojen perusteella erityisesti sen, olivatko ATACin tässä yhteydessä soveltamat menettelyt vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/38/ETY mukaisia, koska tätä direktiiviä sovelletaan julkisen kaupunkiliikenteen palveluista vastaavien hankintayksiköiden tekemiin julkisiin hankintoihin sekä EY:n perustamissopimuksessa mainittuun sisämarkkinoiden toteutumista koskeviin sääntöihin ja periaatteisiin.

Koska asia koskee kuitenkin julkista hankintaa koskevan sopimuksen tekomenettelyjä eikä kilpailuoikeudessa tarkoitettuja kilpailunvastaisia sopimuksia, kyseisen direktiivin 81 artiklaa ei voida komission mielestä soveltaa tässä tapauksessa.

(2004/C 78 E/0261) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3327/03**

esittäjä(t): Albert Maat (PPE-DE) ja Jan Mulder (ELDR) komissiolle

(12. marraskuuta 2003)

Aihe: Histomoniasis (mustapäätauti)

Monissa Euroopan valtioissa on hiljattain puhjennut histomoniasis eli mustapäätauti. Tartunta aiheuttaa kalkkunoille vakavia terveysongelmia ja suuren kuolleisuusluvun. Tätä tautia ei ole luokiteltu A-luokan taudiksi, joten ei ole olemassa minkäänlaisia taudin torjumista koskevia eurooppalaisia säännöksiä tai korvauksia. Ehkäisevästä tai hoitoon tarkoitetusta lääkityksestä on kuitenkin laadittu eurooppalaiset säännökset. Maaliskuun 31 päivästä 2003 lähtien on kielletty käyttämästä viimeistä tämän taudin torjuntaan tarkoitettua lääkettä.

1. Mustapäätauti voi tarttua rajojen yli. Aikooko komissio ottaa käyttöön eurooppalaisia taudin ehkäisyä koskevia toimia?

2. Aikooko komissio sallia tiettyjen ehtojen perusteella (kuten lisää tieteellistä tietoa) jälleen ehkäisevän lääkkeen Nifursolin tilapäisen käytön?

3. Yhdysvalloissa käytetään mustapäätaudin torjuntaan Nitrasone (Histostat-50) -nimistä lääkettä. Aikooko komissio lyhentää tämän lääkkeen koeaikaa, jolloin sitä voisi myönteisten tulosten perusteella käyttää mahdollisimman nopeasti? Jos aikoo, milloin tätä tuotetta voitaisiin käyttää?

4. Onko komissio tietoinen, että Metronidazole -nimistä lääkettä voidaan antaa ihmisille parasiittien aiheuttamia infektioita vastaan, mutta sen käyttö on kiellettyä eläinlääketieteessä? Aikooko komissio hyväksyä Metronidazolin käytön taudin torjumiseen? Jos ei aio, niin miksi?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(18. joulukuuta 2003)

1. Komissio ei toistaiseksi aio esittää histomoniasis- eli mustapäätaudin valvontaa koskevia toimia toteutettavaksi yhteisössä seuraavista syistä:

a) histomoniasis ei ole epideeminen tauti

b) kansainvälinen eläinkulkutautivirasto ei ole asettanut kansainvälisiä kauppanormeja taudin osalta

c) komissio katsoo, että yllä mainitut ehdot täyttävien tautien valvonnan tulisi olla ensisijaisesti maanviljelijöiden ja karjankasvattajien vastuulla

d) jäsenvaltioiden eläinlääkintäviranomaiset eivät sovella kansallisia sääntöjä taudin valvontaan eivätkä he ole koskaan esittäneet, että valvontaa olisi yhdenmukaistettava yhteisön lainsäädännön avulla.

2. Nifursolin käyttö lisäaineena on kielletty 31. päivästä maaliskuuta 2003 alkaen eläinten ravitsemusta käsittelevän tiedekomitean (SCAN) lausunnon perusteella kuluttajien suojelemiseksi.

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi äskettäisessä asiaa T-392/02 koskevassa tuomiossaan, että komission päätös, johon rehujen lisäaineista annetun neuvoston direktiivin 70/524/ETY muuttamisesta tietyn lisäaineen hyväksymisen peruuttamisen osalta ja komission asetuksen (EY) 2430/1999 muuttamisesta 23 päivänä syyskuuta 2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1756/2002 ([1]) pohjautuu, oli perusteltu. Tuomioistuin ei nähnyt perusteita toimenpiteen lykkäämiselle tai sen muuttamiselle. Näin ollen komissio ei salli nifursolin käyttöä ennen kuin aineen turvallisuudesta on saatu takeet.

3. Unionissa käytettäviksi tarkoitetuille eläinlääkkeille on hankittava lupa lääketeollisuuden alan yritysten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille tekemien hakemusten osalta eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/82/EY ([2]) mukaisesti ja Euroopan lääkearviointivirastolle tehtyjen hakemusten osalta 22 päivänä heinäkuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2309/93 ([3]) mukaisesti. Komissio ei ole tietoinen Nitarsonea sisältäviä tuotteita koskevista hakemuksista. Mikäli tuotteen omistava yritys tekisi hakemuksen, edellytyksenä markkinoille saattamista koskevalle luvalle olisi jäämien enimmäismäärien vahvistaminen kesäkuun 26 päivänä 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 ([4]) mukaisesti. Tällaisia hakemuksia ei toistaiseksi ole saatu.

4. Komissio on tietoinen siitä, että Metronidazolea sisältäviä lääkeaineita käytetään tietyissä tapauksissa ihmisten ja mahdollisesti myös lemmikkieläinten hoitoon. Metronidazole esiintyy kuitenkin asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liitteessä IV, eli sen käyttö eläinlääkkeenä elintarvikkeita tuottaville eläinlajeille on ollut kielletty vuodesta 1998 lähtien. Aine on genotoksinen, ja hoidetuista eläimistä elintarvikkeisiin siirtyvät pienetkin jäämät voivat olla vaarallisia kuluttajien terveydelle.

Ihmislääketieteessä käytettäville aineille tehtävää hyöty/haitta arviointia ei voida suoraan soveltaa eläinlääkkeisiin, sillä eläinlääkkeissä esiintyvät jäämät voivat olla vahingollisia kuluttajille. Koska Metronidazolen käyttö on kielletty elintarvikkeita tuottavien eläinlajien hoidossa, komissio ei missään olosuhteissa voi sallia aineen käyttöä unionissa.

([1]) EYVL L 265, 3.10.2002.
([2]) EYVL L 311, 28.11.2001.
([3]) EYVL L 214, 24.8.1993.
([4]) EYVL L 224, 18.8.1990.

(2004/C 78 E/0262) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3332/03**

esittäjä(t): Herbert Bösch (PSE) komissiolle

(6. marraskuuta 2003)

Aihe: Elävien nautojen vientituki

Komissio on antanut vuosikertomuksen 2002 yhteisön taloudellisten etujen suojaamisesta ja petostentorjunnasta. Komissio ilmoittaa siinä, että eläviä eläimiä koskevia säännönvastaisuuksia ilmeni 561 tapauksessa.

Voiko komissio ilmoittaa, kuinka monessa tapauksessa oli kyse jalostusnautojen kuljetuksesta ja miten suurista summista niissä oli kyse? Kuinka monta tapausta ilmeni teurastettavien nautojen yhteydessä?

Kuinka monta vuoden 2002 vientituen turvin toteutettua eläinkuljetusta valvottiin (lukumäärät ja osuudet)?

Voiko komissio yksilöidä ne kymmenen yritystä, jotka saivat eniten elävien eläinten vientitukea vuonna 2002? Miten suuren summan kukin niistä sai kyseisestä budjettikohdasta?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(17. joulukuuta 2003)

Komission kertomuksessa yhteisön taloudellisten etujen suojaamisesta ja petostentorjunnasta (vuosikertomus 2002) ilmoitetaan 561 sääntöjenvastaista tapausta, jotka koskevat eläviä eläimiä yleensä (luokka 01 yhdistetyssä nimikkeistössä). Tässä tapauksessa 444 sääntöjenvastaisuutta on koskenut nautoja, joiden osuus on 4,7 miljoonaa euroa ja 117 on koskenut lampaita, joiden osuus on 1,5 miljoonaa euroa. Edelleen 262 tapausta näistä 561:stä liittyvät elävien nautojen vientituen saantiin.

Jäsenmaiden ilmoitukset asetuksen (EY) N:o 595/91 ([1]) 3 artiklan säännönvastaisuuksista sisältävät joitain eriteltyjä tietoja, mutta komission saamasta aineistosta ei käy ilmi, kuinka moni naudoista oli jalostettavia ja kuinka moni teurastettavia.

Voimassa olevalla lainsäädännöllä velvoitetaan jäsenvaltiot tarkastamaan kaikki vientituen piriin kuuluvat olevat nautaeläinkuljetukset. Tämä vaatimus perustuu asetukseen (EY) N:o 615/98 ([2]), jossa asetetaan tuen maksamisen edellytykseksi direktiivissä 91/628/ETY ([3]) annettujen säännösten noudattaminen. Kyseinen direktiivi koskee eläinten suojelemista kuljetusten aikana, ja siinä edellytetään, että kaikille kuljetuksille suoritetaan pakollinen eläinlääkärin tarkastus yhteisön tullialueen rajanylityspaikoilla. Asetuksessa säädetään myös tarkastuksesta alueen ulkopuolisessa kohdemaassa lastia purettaessa, jos kulkuvälinettä on vaihdettu yhteisön alueen ulkopuolisessa maassa tai jos yhteisön rajanylityspaikalla tarkastuksen tehnyt eläinlääkäri on katsonut sen tarpeelliseksi. Asetus on äskettäin korvattu asetuksella (EY) N:o 639/2003 ([4]), jota sovelletaan 1. lokakuuta 2003 lähtien hyväksyttyihin vienti-ilmoituksiin. Uudessa asetuksessa säädetään, että kaikille kuljetuksille on suoritettava pakollinen eläinlääkärin tarkastus ensiksi yhteisön tullialueen rajanylityspaikoilla, toiseksi niissä yhteisön ulkopuolisissa maissa, joissa kulkuneuvoa vaihdetaan, ja lopuksi vielä alueen ulkopuolisessa kohdemaassa lastia purettaessa.

Arvoisa parlamentin jäsen pyysi komissiota ilmoittamaan kymmenen eniten tukea saaneiden yritysten nimet ja tuen määrät vuonna 2002. Asetuksen (EY) N:o 2390/1999 ([5]) 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti komissiolla on salassapitovelvollisuus kyseisen asetuksen nojalla annettujen tietojen osalta. Komissio ei voi sen vuoksi antaa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosaston edunsaajien nimiä.

Komissio voi kuitenkin antaa tietoja kokonaismääristä. Toimintakauden 2002 aikana (16. lokakuuta 2001 — 15. lokakuuta 2002) maksettiin 56 miljoonaa euroa 98:lle elävien eläinten vientituen saajalle. Kymmenen eniten tukea saaneen osuus on 80 % tästä summasta.

---

(1) Neuvoston asetus (ETY) N:o 595/91, annettu 4 päivänä maaliskuuta 1991, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksen yhteydessä aiheettomasti maksettuja määriä koskevista sääntöjenvastaisuuksista ja näiden määrien takaisinperimisestä sekä tiedotusjärjestelmän luomisesta tällä alalla ja asetuksen (ETY) N:o 283/72 kumoamisesta (EYVL L 67, 14.3.1991).

(2) Komission asetus (EY) N:o 615/98, annettu 18 päivänä maaliskuuta 1998, vientitukijärjestelmän soveltamista koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä elävien nautaeläinten hyvinvoinnin osalta kuljetuksen aikana (EYVL L 82, 19.3.1998).

(3) Neuvoston direktiivi 91/628/ETY, annettu 19 päivänä marraskuuta 1991, eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana ja direktiivien 90/425/ETY ja 91/496/ETY muuttamisesta (EYVL L 340, 11.12.1991).

(4) Komission asetus (EY) N:o 639/2003, annettu 9 päivänä huhtikuuta 2003, yksityiskohtaisten sääntöjen säätämisestä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 nojalla elävien nautaeläinten hyvinvointia kuljetuksen aikana koskevien, vientitukia myönnettäessä noudatettavien vaatimusten osalta (EUVL L 93, 10.4.2003).

(5) Komission asetus (EY) N:o 2390/1999, annettu 25 päivänä lokakuuta 1999, asetuksen (EY) N:o 1663/95 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä niiden tilitietojen muodosta ja sisällöstä, jotka jäsenvaltioiden on pidettävä komission saatavilla EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamista ja hyväksymistä varten (EYVL L 295, 16.11.1999).

(2004/C 78 E/0263) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3334/03**

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle

(6. marraskuuta 2003)

Aihe: Järjettömät poliittiset mielipidekyselyt

Italialaisissa lehdissä kirjoitettiin 3. marraskuuta 2003 laajalti Euroopan komission lehdistö- ja viestintäpääosaston teettämän mielipidekyselyn tuloksista. Mielipidetutkimuksessa kysyttiin, mikä maa uhkaa eniten maailman rauhaa.

Riippumatta siitä, miten objektiivisen luotettavia tutkimuksessa saadut vastaukset ovat (niihin vaikuttaa tunnetusti paljon tapa, jolla kysymykset on esitetty), voiko komissio ilmoittaa,

1. miksi edellä mainittu kysymys on esitetty, ja kuka on laatinut kyseisen mielipidekyselyn ja minkälaisin perustein;

2. onko se tietoinen siitä, että edellä mainittu kysymys on provosoiva;

3. miten se voi asettaa Yhdysvaltojen ja Israelin kaltaiset demokratiat samalle lähtöviivalle totalitaaristen ja kansalaisten perusvapauksia ja ihmisarvoa polkevien valtioiden kuten Pohjois-Korean kanssa;

4. myöntääkö se, että on täysin epädiplomaattista käsitellä rauhaan liittyviä kysymyksiä edellä mainitulla tavalla;

5. paljonko kyseinen mielipidekysely maksoi, mistä budjettikohdasta se maksettiin, ja mitä hyötyä Euroopan unionille on varojen käyttämisestä kyseiseen tarkoitukseen?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 2003)

Komissio muistuttaa arvoisaa parlamentin jäsentä, että puheenjohtaja Prodi antoi 3. marraskuuta 2003 New Yorkissa käydessään Flash-Eurobarometri 151 -mielipidekyselystä lausunnon, jossa hän ilmaisi huolestuneisuutensa tuloksista. Puheenjohtaja teki aloitteen vuoden 2004 ensimmäisen neljänneksen aikana Euroopan juutalaisyhteisöjä edustavien organisaatioiden kanssa järjestettävästä tutkimusseminaarista, jossa tarkastellaan juutalaisuuden roolia Euroopan kehityksessä ja eurooppalaisten yleisiä mielipiteitä juutalaisuudesta, Israelin valtiosta ja Keski- ja Lähi-idästä.

Komissio korostaa, että Eurobarometri-tutkimuksen tulokset eivät millään tavoin heijasta sen omia kantoja, että se ei toimi mielipidekyselyjen perusteella ja että se tuomitsee jyrkästi antisemitismin kaikissa muodoissaan.

1. Flash-Eurobarometri 151 -mielipidekyselyn tavoite oli mitata kansalaisten mielipiteitä Irakin jälleenrakennuksesta, maailmanrauhasta ja EU:n kansainvälisestä roolista erityisesti Keski- ja Lähi-idässä. Vastaajille esitetyistä moninaisista kysymyksistä yksi käsitteli sitä, miten suurta uhkaa joidenkin maiden mielletään edustavan.

EU-maiden lisäksi luettelossa oli sellaisia EU:n ulkopuolisia maita, jotka ovat esiintyneet viime kuukausien aikana tiedotusvälineissä ja jotka täyttävät yhden tai useamman seuraavista edellytyksistä:

— ne ovat merkittäviä toimijoita alueilla, joilla esiintyy alueellisia konflikteja

— ne ovat kehittäneet tai niiden epäillään kehittäneen ydinohjelmaa sotilaallisiin tarkoituksiin

— ne on voitu yhdistää kansainväliseen terrorismiin.

Kyselylomakkeen laativat yhteistyössä komission lehdistö- ja viestintäpääosasto ja toimeksisaajamme, TNS Sofres, jonka puolesta Flash-Eurobarometri 151 -kyselyä koordinoi EOS Gallup Europe.

2. Komission ei ollut tarkoitus antaa kyselylle provosoivaa luonnetta. Komissio ei määrää eikä kontrolloi yleistä mielipidettä.

3. Kysymys ei koskenut demokratian tasoa käsitellyissä maissa, vaan ainoastaan kansalaisten käsitystä mahdollisesta uhasta rauhalle. Edellytykset, joiden mukaan maat valittiin kyselyyn, on esitetty edempänä.

4. Mielipidekyselyiden luonne on sellainen, etteivät ne välttämättä ole "diplomaattisia". Niiden järjestämisen tavoitteena on kartoittaa yleistä mielipideilmastoa eikä ilmaista jonkun toimielimen kantaa. Kysymysten on oltava yksinkertaistettuja, jotta mahdollisimman moni osallistujista ymmärtäisi ne. Kysymystä rauhaa uhkaavista maista on tarkasteltava osana tämän tutkimuksen laajempaa kontekstia, jossa se oli vain yksi ulottuvuus monien muiden joukossa.

5. Irakia ja maailmanrauhaa koskevan tutkimuksen kustannukset (valmistelutyö, kenttätyö, tilastotietojen käsittely ja raportin laatiminen) olivat 150 098,34 euroa ja ne rahoitettiin budjettikohdasta B3-300. Mielipidekyselyyn kuului viitisentoista kysymystä Irakin jälleenrakentamisesta (sen hallinnoinnista, rahoituksesta, poliittisesta siirtymävaiheesta, turvallisuudesta, sotilaallisista näkökohdista, humanitaarisesta avusta), EU:n kansainvälisestä roolista (sodan vaikutus Irakissa, Lähi-idän rauhanprosessi, kulttuurisuhteiden kehittäminen arabimaailman kanssa, läheisyys Yhdysvaltain ulkopolitiikan kanssa) ja tiettyjä riskejä (terrorismi, rauhalle uhkaksi koetut maat) koskevista käsityksistä. Kyselyn avulla saadaan tietoja EU:n kansalaisten eri aihepiirejä koskevista asenteista. Maittain sekä yhteiskunnallisten ja väestötieteellisten muuttujien mukaan jaotellut tulokset on toimitettu päättäjien, toimittajien, tiedeyhteisön sekä kaikkien asiasta kiinnostuneiden kansalaisten käyttöön.

(2004/C 78 E/0264) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3335/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(12. marraskuuta 2003)

Aihe: Il Giornale -sanomalehden toimistossa suoritettu etsintä

Poliisiviranomaiset suorittivat 17. lokakuuta 2003 Perugian syyttäjäviraston toimeksiannosta Il Giornale -lehden Rooman-toimistossa seitsemän tuntia kestäneen etsinnän, joka liittyi Telekom Serbian tapauksen tutkintaan.

Il Giornale oli joitakin kuukausia tutkinut skandaalia, joka koski entistä valtionyhtiötä Telecom Italiaa, joka oli vuonna 1997 ostanut Telekom Serbian, ja joitakin tuolloisen hallituksen jäseniä. Tutkimuksissa oli äskettäin paljastunut tapauksesta uusia käänteitä, ja joidenkin asiasta perillä olevien lähteiden kertomukset oli julkaistu.

Perugian syyttäjävirasto antoi lehden päätoimittajaa Maurizio Belpietroa ja toimittaja Gianmarco Chioccia koskevat tutkimuspyynnöt herjauksesta ja ammattisalaisuuden rikkomisesta, ja Chioccin tietokone sinetöitiin.

Tapaus on erityisen valitettava, koska se on vakava lehdistön- ja tiedonvälitysvapauden rikkomus ja se rajoittaa tutkinnan kohteena olevien henkilöiden vapaata ammatin harjoittamista. Nämä seikat tunnustetaan perusperiaatteiksi kaikkien demokraattisten valtioiden perustuslaeissa, ja myös Euroopan neuvosto toteaa 8. maaliskuuta 2000 antamassaan suosituksessa R (2000) 7, että tiedonvälityksen estäminen, valvonta ja oikeudellinen tutkinta ja takavarikointi ovat kiellettyjä, jos niistä aiheutuu haittaa toimittajien tiedonvälitysvapaudelle. Euroopan perusoikeuskirjan 11 artiklassa todetaan, että tähän vapauteen ei saa puuttua, ja myös Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on useaan otteeseen ilmaissut kantansa asiasta. Äskettäin se vahvisti (tuomio 15. heinäkuuta 2003 asiassa 33400/96, Ernst vs. Belgia) vastaavassa tapauksessa, että tutkijoiden tavoite selvittää, ketkä ovat vastuussa tietojen vuotamisesta oikeusistuimista, ei ole peruste toimittajan työpaikan tutkimiselle heidän lähteidensä paljastamiseksi.

Voisiko komissio kertoa,

1. katsooko se, että tapauksessa rikotaan vakavasti edellä mainittuja periaatteita ja säännöksiä?

2. miten Euroopan unioni voisi puuttua asiaan, jotta vastaavanlaisista lehdistönvapauden rikkomuksista rangaistaisiin?

3. aikooko se antaa asiasta julkilausuman?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(16. joulukuuta 2003)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi Antonio Tajanin esittämään kirjalliseen kysymykseen P-3201/03 [1].

[1] Katso sivu 240.

(2004/C 78 E/0265) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3336/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(12. marraskuuta 2003)

Aihe: Alcatel Italia S.p.A:n työntekijöiden oikeuksien epäilty rikkominen

Komission jäsen Diamantopoulou vastasi 23. lokakuuta 2003 edelliseen kysymykseeni P-2897/03 [1]. Alcatel on alueelle hyvin juurtunut teollisen kehityksen keskus ja johtavassa asemassa rakenteiden ja laitteiden kehittämisessä, ja ennen kaikkea sen henkilöstö on korkeasti erikoistunutta. Kyseinen uudelleenjärjestelysuunnitelma johtaisi sen hajaantumiseen. Lisäksi sillä olisi myös vakavia sosiaalisia vaikutuksia, koska suuri osa työntekijöistä on naisia ja nuoria.

Alcatel on jo saanut huomattavaa taloudellista tukea Lazion alueelta ja Italian hallitukselta.

Voisiko komissio kertoa,

1. pitääkö se tätä suunnitelmaa direktiiveissä 2001/23/EY [2] ja 2000/78/EY [3] säädettyjen menettelyjen vastaisena?

2. mihin toimiin on ryhdyttävä naisten ja nuorten työpaikkojen puolustamiseksi?

[1] EUVL C 65 E, 13.3.2004.
[2] EYVL L 82, 22.3.2001, s. 16.
[3] EYVL L 303, 2.12.2000, s. 16.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(23. joulukuuta 2003)

Marraskuun 27. päivänä 2000 annetulla neuvoston direktiivillä 2000/78/EY luodaan yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevat yleiset puitteet. Sillä kielletään uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä työssä. Jäsenvaltioiden oli pantava se täytäntöön kansallisessa oikeudessaan viimeistään 2. joulukuuta 2003. Jäsenvaltiot voivat pyytää enintään kolmen vuoden lisäaikaa ikään ja vammaisuuteen perustuvaa syrjintää koskevien direktiivin säännösten täytäntöönpanemiseksi. Ikään perustuva erilainen kohtelu saattaa olla oikeutettua, jos sillä on objektiivisesti ja asianmukaisesti perusteltu, erityisesti työllisyyspoliittinen tai työmarkkinoita koskeva oikeutettu tavoite (6 artikla). Direktiivissä 2000/78/EY ei vahvisteta yrityksen uudelleenjärjestelyä koskevia erityisiä menettelyjä.

Arvoisan parlamentin jäsenen esille tuomat seikat eivät näytä kuuluvan direktiivin 2001/23/EY ([1]) soveltamisalaan. Direktiivin 1 artiklan mukaan direktiiviä sovelletaan yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketominnan osan luovuttamiseen toiselle työnantajalle sopimukseen perustuvan luovutuksen taikka sulautumisen kautta. Direktiivissä tarkoitettuna luovutuksena pidetään oman identiteettinsä säilyttävän taloudellisen yksikön luovuttamista, jolla tarkoitetaan pää- ja sivutoimisen taloudellisen toiminnan harjoittamiseksi järjestettyä resurssikokonaisuutta.

Esillä olevassa tapauksessa näyttää olevan kyseessä toimintojen uudelleenjärjestely, joka johtaa työpaikkojen menetyksiin, mutta ei sisällä yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketominnan osan luovuttamista toiselle työnantajalle.

([1]) Neuvoston direktiivi 2001/23/EY, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2001, työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, EYVL L 82, 22.3.2001.

(2004/C 78 E/0266) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3339/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(12. marraskuuta 2003)

Aihe: Fiumicinon ja Rooman XIII kaupunginosan ASL:n rahoitusmahdollisuudet

Fiumicinon kunnan ja Rooman XIII kaupunginosan välinen alue on riskialuetta kahdesta syystä, joista toinen liittyy sen ympäristöllisiin ominaisuuksiin ja toinen siihen, että alueella on paikkoja, jotka voivat helposti joutua terroristien hyökkäyksen kohteeksi.

Alue on osittain merenpinnan alapuolella ja tulvariskin alainen. Siellä sijaitsee Euroopan suurin mäntymetsä, joka kärsi vakavasti kesän 2001 tuhoisista tulipaloista. Rannikko on kesänviettopaikka, jossa vierailee lähes miljoona matkailijaa. Leonardo da Vincin kansainvälinen lentokenttä ja Pratica di Maren sotilaslentokenttä sijaitsevat alueella, samoin tasavallan presidentin kesäasunto ja Guardia di Finanzan (tulli- ja veropoliisin) koulu.

Kaikista näistä syistä alueen vastaava terveysviranomainen ASL RM D voisi suunnitella kansalaisten turvallisuutta koskevia toimia mahdollisten luonnonmullistusten ja terrori-iskujen varalta, niin että mahdolliset vaaratilanteet voidaan estää tai hoitaa tehokkaasti.

Voisiko komissio kertoa,

1. voiko Euroopan unioni myöntää määrärahoja tällaisiin hankkeisiin joko rakennerahastoista tai muista yhteisön ohjelmista?

2. onko ASL:llä yksityisoikeudellisena elimenä, jossa Lazion alueella on enemmistöomistus, oikeus ottaa vastaan näitä määrärahoja tai osaa niistä?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(23. joulukuuta 2003)

Rakennerahastoista voidaan myöntää varoja ainoastaan sosioekonomisen uudelleenjärjestelyn kohteena oleville alueille rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21. kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 [1] 4 artiklassa vahvistetuin perustein. Italian viranomaisten ehdotusten mukaisesti arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat alueet eivät kuulu ohjelman soveltamisalaan jaksolla 2000—2006, eikä niille näin ollen voida myöntää osittaistakaan rahoitusta Euroopan aluekehitysrahastosta.

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemiin luonnononnettomuuksien ehkäisemiseen liittyviin toimiin voi sen sijaan hakea rahoitusta Euroopan aluekehitysrahastosta.

[1] EYVL L 161, 26.6.1999.

(2004/C 78 E/0267) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3342/03**

esittäjä(t): Mogens Camre (UEN) komissiolle

(12. marraskuuta 2003)

Aihe: Taloudellinen tuki Tanskassa toimiville siirtolaisjärjestöille

Komissiolle esittämissäni kirjallisissa kysymyksissä E-3162/03 [1] ja E-3211/03 [2] olen kertonut, miten etnisten vähemmistöjen katto-organisaatio (Paraplyorganisationen for de Etniske Mindretal, POEM) on käyttänyt petollisesti Tanskan valtiolta ja Euroopan sosiaalirahastosta saamiaan varoja. POEM on etnisiä vähemmistöjä edustavan 21—32 (tarkkaa lukumäärää ei tiedetä) eri järjestön ja yhdistyksen katto-organisaatio. POEM:n puheenjohtaja Bashy Qureishy on myös kahden organisaatioon kuuluvan järjestön (Fair Play ja Etnisk Debatforum) puheenjohtaja.

Nämä molemmat järjestöt ovat saaneet taloudellista tukea Tanskan opetusministeriön alaisuuteen kuuluvalta EU-komitealta. Yhteensä nämä kaksi järjestöä ovat saaneet EU-komitealta 179 800 Tanskan kruunua vuosina 2002 ja 2003. (Tämä komitea ei saa varoja EU:lta, vaan sen toiminta rahoitetaan valtion varoista.)

Yllä mainitut POEM:lle maksetun taloudellisen tuen väärinkäytökset huomioon ottaen komissiota pyydetään ilmoittamaan, ovatko kaksi mainittua järjestöä (Fair Play ja Etnisk Debatforum) saaneet taloudellista tukea EU:n tukijärjestelmistä, muun muassa Euroopan sosiaalirahastosta, vuodesta 1998 lähtien. Jos ovat, komissiota pyydetään ilmoittamaan, mistä ohjelmista/järjestelmistä ne ovat saaneet tukea, kuinka suuresta tuesta on ollut kyse sekä onko komissio valvonut, että tuki on käytetty niihin tarkoituksiin, joihin se on myönnetty.

[1] EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 227.
[2] EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 240.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(10. joulukuuta 2003)

Rakennerahastoja koskevien asetusten mukaan päävastuu Euroopan sosiaalirahaston varojen hoidosta on kansallisella hallintoviranomaisella, tässä tapauksessa Erhvervs- og Boligstyrelsen -viranomaisella (EBST). Komissiolla ei tämän vuoksi ole yksityiskohtaista luetteloa kaikista Euroopan sosiaalirahaston eri ohjelmista tukea saavista järjestöistä.

Arvoisan parlamentin jäsenen kirjallisen kysymyksen saatuaan komissio on ottanut yhteyttä EBST:ssä toimiviin kansallisiin viranomaisiin ja pyytänyt tietoja Fair Play- ja Etnisk Debatforum -järjestöistä. EBST on vahvistanut, että OPUS-hanketietokannassa suoritetun haun perusteella kumpikaan järjestöistä ei tähän mennessä ole saanut tukea Euroopan sosiaalirahaston varoista Tanskan tavoite 2-, tavoite 3- tai EQUAL-ohjelman puitteissa (2000—2006) eikä myöskään aikaisempana sosiaalirahaston ohjelmakautena (1994—1999).

Komissio seuraa tiiviisti Tanskan hallintoviranomaisen ja sen valvontayksikön jatkotoimia POEMia koskevien havaintojen ja väitteiden suhteen.

(2004/C 78 E/0268) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3348/03**

esittäjä(t): Johanna Boogerd-Quaak (ELDR) komissiolle

(13. marraskuuta 2003)

Aihe: Gutenberg-hanke ja sellaisten kirjojen numeeristaminen, joiden tekijänoikeudet ovat lakanneet olemasta voimassa

1. Onko komissio tietoinen Gutenberg-hankkeesta?

2. Pitääkö komissio tätä hanketta uskottavana aloitteena, jolla turvataan tärkeä osa Euroopan historiaa ja kulttuuria ja saatetaan ne kaikkien eurooppalaisten käytettäväksi?

3. Onko komissio tietoinen, että Gutenberg-hankkeen vapaaehtoisilla työntekijöillä on ollut suuria ongelmia nimenomaan hankkeen eurooppalaisen version kanssa, koska EU:n tekijänoikeuslait eivät ole yhdenmukaisia?

4. Mihin toimiin komissio voisi ryhtyä edistääkseen Gutenberg-hankkeen vapaaehtoisten työntekijöiden Euroopan kulttuurille merkittävää työtä?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(18. joulukuuta 2003)

1. Komissio on tietoinen Gutenberg-hankkeesta.

2. Komissio kannattaa aloitteita, jotka pyrkivät säilyttämään ja tekemään tunnetuksi Euroopan historiaa ja kulttuuria, sekä erityisesti aloitteita, jotka hyödyntävät uudelleen teoksia, joiden tekijänoikeudet ovat lakanneet olemasta voimassa tai joiden levittämiseen on saatu lupa.

3. Unioni koostuu 15:stä, pian 25 valtiosta, joilla on hyvinkin erilaisia kulttuuriperinteitä. Nämä perinteet heijastuvat tekijänoikeuksia ja tiettyjä lähioikeuksia koskevaan kansalliseen lainsäädäntöön.

Näitä eroja kitkeäkseen komissio on kymmenen viime vuoden aikana yrittänyt yhdenmukaistaa tiettyjä tekijänoikeuksia koskevia näkökohtia sisämarkkinoilla. Eräät näistä toimista, kuten oikeuksien suojan yhdenmukaistaminen (tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloajan yhdenmukaistamisesta 29 päivänä lokakuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi 93/98/ETY ([1])) ovat varmastikin helpottaneet Gutenberg-hankkeessa mukana olevien henkilöiden työtä.

Direktiivin 1 artiklassa säädetään, että kirjallisen tai taiteellisen teoksen tekijänoikeudet ovat voimassa koko tekijän elinajan ja 70 vuotta tämän kuolemasta riippumatta päivästä, jona teos on laillisesti saatettu yleisön saataville.

Jos tekijänoikeus kuuluu yhteisesti teoksen tekijäkumppaneille, 1 artiklassa tarkoitettu voimassaoloaika on laskettava viimeisenä elossa olleen tekijäkumppanin kuolemasta.

Tällä hetkellä vain Espanjalle ja Ranskalle on myönnetty yhdenmukaistamista koskevat poikkeusluvat, ja nekin vain hyvin rajoitettujen tekijöiden osalta. Poikkeus sallitaan direktiivin 10 artiklan perusteella. Artiklassa määrätään, että jäsenvaltiot, joissa suoja on 70:tä vuotta pidempi ja joissa sen voimassaoloaika on jo alkanut direktiivin 93/98/ETY voimaan astuessa, saavat säilyttää pidemmän tekijänoikeussuojan.

4. Komissio tukee kulttuurialan aloitteita Kulttuuri 2000 -ohjelman ja IST-ohjelman puitteissa. Kulttuuri 2000 -ohjelman tarkoituksena on tukea hankkeita, joiden tuottamiseen ja rahoittamiseen on osallistunut vähintään kolmesta ohjelmaan osallistuvasta valtiosta kotoisin olevia kulttuurialan toimijoita. Lisätietoja on tarvittaessa saatavana www-sivuilla: (http://europa.eu.int/comm/culture/c2000).

IST-ohjelman tarkoituksena on tukea tietoyhteiskunnan tekniikoita koskevaa tutkimusta. Yksi ohjelman ensisijaisista kohdealueista on kulttuuriperintöä koskevien tutustumismahdollisuuksien parantaminen niin sanottujen DigiCult (digitaalinen perintö ja kulttuurisisältö) -toimien avulla. Lisätietoja on saatavana www-sivuilla: (http://www.cordis.lu/ist/directorate_e/digicult/index.htm).

([1]) EYVL L 290, 24.11.1993.

(2004/C 78 E/0269) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3351/03**

esittäjä(t): Christoph Konrad (PPE-DE) komissiolle

(13. marraskuuta 2003)

Aihe: Työntekijöiden vapaan liikkuvuuden esteet Luxemburgin suurherttuakunnassa

1. Luxemburgin suurherttuakunta tiedottaa säännöllisesti elinkeinoasiain valvontaviranomaisensa välityksellä muun muassa saksalaisille yrityksille velvoitteista, jotka näiden on täytettävä lähettäessään työntekijöitään Luxemburgiin. Näihin velvoitteisiin kuuluu muun muassa prokuristin nimittäminen, kaikista Luxemburgiin suunnitteilla olevista töistä tiedottaminen kirjatulla kirjeellä sekä kaikkia lähetettyjä työntekijöitä koskevien yksityiskohtaisten tietojen julkaiseminen.

Katsooko komissio, että edellä kuvatut monimutkaiset velvoitteet muodostavat työntekijöiden vapaan liikkuvuuden esteen sisämarkkinoilla? Mihin toimiin komissio siinä tapauksessa on ryhtynyt Luxemburgin hallitusta vastaan? Miksi komissio mahdollisesti ei ole ryhtynyt toimiin?

2. Ovatko Luxemburgin laissa (20. joulukuuta 2002) säädetyt edellytykset palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY ([1]) (16. joulukuuta 1996) mukaisia?

3. Nykyisen lain perusteella Luxemburgin alueen ulkopuolelle sijoittautuneiden yritysten on erittäin lyhyen määräajan sisällä toimitettava maan elinkeinoasiain valvontaviranomaiselle lukuisia tietoja työntekijöistään. Miten komissio suhtautuu siihen, että edellä kuvatut hankalat velvoitteet asettavat ei-luxemburgilaiset yritykset kilpailupoliittisesti epäedullisempaan asemaan?

([1]) EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 2003)

Yhteisön oikeus ei ole ristiriidassa sen jäsenvaltioiden lainsäädännön asettaman velvoitteen kanssa, jonka mukaan komennukselle lähetettävästä työntekijästä on annettava erityisiä tietoja sille jäsenvaltiolle, johon hänet lähetetään. Tietoja toivotaan erityisesti työehdoista ja -oloista, joista on säädetty direktiivissä 96/71/EY, mikäli tällaisten tietojen edellyttäminen voidaan perustella työntekijöiden suojelemisella tai muilla yleisen edun mukaisilla välttämättömillä syillä tai mikäli niillä voidaan saavuttaa tavoiteltava päämäärä, eivätkä ne sisällä muuta tietoa kuin sen, joka on välttämätön tuon tavoitteen saavuttamiseksi. Eräät tämäntyyppiset toimet saattavat jopa osoittautua välttämättömiksi direktiivin 96/71/EY 5 artiklan sisältämien velvoitteiden noudattamiseksi.

Komissio valvoo hyvin tarkasti direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanoa, ja hiljattain se käynnisti täytäntöönpanon yleisarvioinnin viimeisen vaiheen. Heinäkuussa 2003 komissio antoi tiedonannon [1], jonka päätavoitteena on tunnistaa ne jatkuvat ongelmat, joita tämän direktiivin täytäntöönpanoon ja soveltamiseen liittyy. Tämän menettelytavan yhteydessä on käynyt ilmi, että mikäli työehtoja ja -oloja valvovien hallintoviranomaisten välistä yhteistyötä parannettaisiin käytännön tasolla, voitaisiin paitsi tehostaa direktiivissä 96/71/EY säädettyjen säännösten noudattamista myös tehdä tarpeettomaksi eräitä työntekijän vastaanottavan maan kansallisia vaatimuksia tiedonsaannista ja asiakirjojen säilyttämisestä. Sen vuoksi komission aloitteesta on perustettu hallitusten edustajista koostuva asiantuntijaryhmä, joka parhaillaan tarkastelee näitä kysymyksiä yksityiskohtaisesti.

Komissio kiinnittää samanaikaisesti huomiota sen tietoon tulleisiin ongelmiin, joita jäsenvaltioilla, myös Luxemburgin suurherttuakunnalla, on niiden pyrkiessä saattamaan direktiivin 96/71/EY osaksi kansallista lainsäädäntöään ja panemaan sen täytäntöön. Se aikoo kiinnittää erityistä huomiota niihin vaatimuksiin, joihin arvoisa jäsen viittaa ja ryhtyä toimiin, joita sen tehtävä "perussopimusten valvojana" edellyttää.

[1] KOM(2003) 458 lopullinen.

(2004/C 78 E/0270) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3352/03**

esittäjä(t): Roger Helmer (PPE-DE) komissiolle

(13. marraskuuta 2003)

Aihe: Yhtenäismarkkinoiden säännöt

Kuten tiedetään, Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus aikoo kieltää koirien käytön ajometsästyksessä Englannissa ja Walesissa (tällainen kielto on jo voimassa Skotlannissa). Tämäntyyppisen kiellon todennäköinen seuraus on se, että voidakseen jatkaa harrastustaan metsästyksen harrastajat alkavat vierailla muissa EU-maissa, joissa ketun ajometsästys on vielä laillista.

Ottaen huomioon ketunmetsästyksen kaltaisen maaseudun urheilunlajin kaupalliset vaikutukset näyttää ensi arviolta siltä, että Englannin ja Walesin metsästyskielto aiheuttaisi vakavia kaupan häiriöitä sekä matkailualalla että hevosilla käytävän kaupan alalla, ja näin rikottaisiin yhtenäismarkkinoiden henkeä ellei peräti kirjainta vastaan.

Voisinko saada komission näkemyksen tästä asiasta?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(17. joulukuuta 2003)

Komissio ei arvoisan parlamentin jäsenen esittämien tietojen perusteella näe, millä tavoin Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen mahdollinen tuleva päätös kieltää ketunmetsästys Englannissa ja Walesissa olisi sisämarkkinoiden sääntöjen vastainen.

Etenkään se yksinkertainen tosiasia, että tällainen toiminta on laillista muissa jäsenvaltioissa, ja ne taloudelliset seuraukset, joita tällaisella päätöksellä mahdollisesti on, eivät sellaisenaan ole senkaltaisia seikkoja, että ne rikkoisivat perustamissopimusta.

(2004/C 78 E/0271) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3353/03**

esittäjä(t): Hiltrud Breyer (Verts/ALE) komissiolle

(13. marraskuuta 2003)

Aihe: Sukupuolten tasa-arvo urheilussa

Sukupuolten tasa-arvo ei toteudu monessa urheilulajissa, esimerkiksi nyrkkeilyssä, jossa naiset eivät saa osallistua olympialaisiin.

Katsooko komissio, että edellä kuvattu sukupuoleen perustuva eriarvoinen kohtelu on yhteensopiva nykyisen Euroopan unionin lainsäädännön kanssa?

Minkä lainsäädännön tehtäviin syrjinnän estäminen urheilun alalla sitten kuuluisi?

Suunnitteleeko komissio siinä tapauksessa lainsäädännössä olevien aukkojen tukkimista esimerkiksi suunnitteilla olevan, naisten ja miesten tasa-arvoista kohtelua työpaikan ulkopuolella koskevan direktiivin avulla?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(6. tammikuuta 2004)

Euroopan unionilla on jo huomattava määrä naisten ja miesten välistä tasa-arvoa koskevaa yhteisön säännöstöä, joka liittyy työhön ja ammattiin.

Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa [1] 9. helmikuuta 1976 annettu neuvoston direktiivi 76/207/ETY takaa mies- ja naisurheilijoiden tasa-arvoisen kohtelun, mikäli he harjoittavat urheilua ammattilaisina ja vastaavat työntekijän määritelmää.

Komissio on myös hyväksynyt 5. marraskuuta 2003 ehdotuksen neuvoston direktiiviksi [2], joka tähtää naisten ja miesten välisen yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanoon työn ja ammatin ulkopuolella. Tämä direktiivi on lähestymistavaltaan progressiivinen ja sen tavoitteena on yhdenvertainen kohtelu.

Mitä tulee naisten mahdollisuuteen kilpailla olympialaisissa, komissio ei pysty ottamaan kantaa tällaiseen kysymykseen, joka ei kuulu sen toimivaltaan. Kilpailun järjestäjä, kansainvälinen olympiakomitea (KOK), on yksityinen järjestö, jonka tehtävänä on järjestää tapahtuma urheilullisten ja kaupallisten kriteerien perusteella. Kansainvälinen olympiakomitea ja kansainväliset urheilujärjestöt ovat yhdessä päättäneet olympialaisiin sovellettavista osallistumisehdoista.

[1] EYVL L 39, 14.2.1976.
[2] KOM(2003) 657 lopullinen.

(2004/C 78 E/0272) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3360/03**

esittäjä(t): Jean-Maurice Dehousse (PSE) komissiolle

(14. marraskuuta 2003)

Aihe: Henkilöiden vapaa liikkuvuus

Kun Espanja sulki Gibraltarin vastaisen rajansa, se rajoitti henkilöiden vapaata liikkuvuutta Euroopan yhteisössä.

Jotta rajan sulkeminen olisi vapaan liikkuvuuden periaatteiden mukaista, sen täytyy perustua yhteen tai useampaan erityis- ja poikkeussäännökseen.

Voiko komissio ilmoittaa, millaisia kyseiset säännökset ovat? Sovelletaanko niitä muualla yhteisössä ja jos sovelletaan, millä ehdoilla? Onko olemassa muita samantyyppisiä säännöksiä, jotka saavat aikaan saman tuloksen?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(7. tammikuuta 2004)

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi Glyn Fordin parlamentin marraskuun 2003 täysistunnossa esittämään suulliseen kysymykseen H-0668/03 ([1]).

([1]) Kirjallinen vastaus 18.11.2003.

(2004/C 78 E/0273) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3362/03**

esittäjä(t): Koenraad Dillen (NI) komissiolle

(14. marraskuuta 2003)

Aihe: Uusien ydinvoimaloiden kehittäminen

Energia-asioista vastaava Euroopan komission jäsen Loyola de Palacio totesi Italian äskettäistä sähkökatkoa kommentoidessaan, että kyseinen häiriö johtui osittain Italian päätöksestä sulkea kolme ydinvoimalaansa. Komissio haluaa nähtävästi unionin energiamarkkinoiden vapautumisen yhteydessä edistää ydinvoiman lisärakentamista jäsenvaltioissa (La Quinzaine européenne, 3. marraskuuta 2003). Euroopan parlamentin entinen puhemies Nicole Fontaine kannattaa Ranskan nykyisenä teollisuusministerinä kolmannen sukupolven EPR-reaktorityypin (European pressurised reactor) jatkokehittelyä. Toisin kuin muut jäsenvaltiot ovat erityisesti Ranska ja Suomi päättäneet olla "jäädyttämättä" ydinenergiaansa. Belgian edellinen hallitus (vuosina 1999—2003 koolla olleet valtiopäivät) on kuitenkin päättänyt lopettaa ydinenergian tuotannon Belgiassa kokonaan tiettyyn päivämäärään mennessä.

Eikö komissio ole sitä mieltä, että ydinenergian käytöstä pidättäytyminen tai nykyisten ydinvoimaloiden purkaminen on ristiriidassa energiamarkkinoiden vapauttamista koskevan tavoitteen kanssa? Miten komissio aikoo suhtautua jäsenvaltioihin, jotka haluavat sulkea ydinvoimalansa?

Katsooko komissio, että uusia ydinvoimaloita voidaan rakentaa, mikäli tarvittaessa samanaikaisesti nykyisiä ympäristönormeja lievennetään?

Aikooko komissio energiamarkkinoiden tulevaa vapautumista silmällä pitäen laatia tiettyyn päivämäärään mennessä yhtenäiset, kaikissa jäsenvaltioissa sovellettavat ympäristönormit, jotka mahdollistavat sen, että jäsenvaltiot voivat halutessaan päättää uusien ydinvoimaloiden rakentamisesta?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(15. joulukuuta 2003)

Komission 29. marraskuuta 2000 julkaistun vihreän kirjan "Energiahuoltostrategia Euroopalle" jatkoksi käynnistämä keskustelu herätti uudelleen pohdinnan jäsenvaltioiden ja koko laajentuneen unionin energiavaihtoehdoista. Vihreää kirjaa koskeva loppuraportti ([1]) annettiin 26. kesäkuuta 2002, ja siinä esitetään tämän laajan keskustelun päätelmät, korostetaan tarvetta säilyttää avoinna kaikki energiantuotannon vaihtoehdot.

Vihreän kirjan synnyttämät reaktiot ovat osoittaneet selvästi, että keskustelussa ei voi sivuuttaa ydinvoimaa. Se vastaa noin 35 prosenttia EU:n sähköntuotannosta ja mahdollistaa EU:n hiilivetyriippuvuuden vähentämisen.

Ydinvoiman käyttäminen sähköntuotannossa on täysin jäsenvaltioiden vastuulla. Jokainen jäsenvaltio säilyttää päätösvaltansa niiden välineiden osalta, joita se käyttää energiahuoltonsa turvaamiseen. Vihreästä kirjasta käydystä keskustelusta käy ilmi se tärkeä seikka, että ydinvoiman tulevaisuus edellyttää selkeää, varmaa ja avointa vastausta kysymykseen radioaktiivisten jätteiden käsittelystä ja että ydinturvallisuuden korkea taso on taattava.

EU on sitoutunut useaan otteeseen — muun muassa Laekenin huippukokouksessa joulukuussa 2001 — säilyttämään ydinturvallisuuden korkean tason alueellaan. Tästä syystä komissio antoi 30. tammikuuta 2003 kaksi ehdotusta neuvoston direktiiveiksi ydinturvallisuuden ja radioaktiivisten jätteiden huollon alalla ([2]). Nämä kaksi ehdotusta, jotka oikeudellisesti perustuvat Euratom-sopimukseen, ovat tällä hetkellä neuvoston käsiteltävinä. Sopimuksen 31 artiklan mukaisesti ehdotuksista on pyydetty lausunto parlamentilta.

Komission näiden kahden lainsäädäntöehdotuksen osalta noudattama lähestymistapa ei ole normatiivinen vaan oikeudellinen ja poliittinen. Kyse on itse asiassa kansainvälisesti hyväksyttyjen periaatteiden tekemisestä lainvoimaisiksi yhteisössä. Näiden periaatteiden täytäntöönpanolla yhteisön puitteissa varmistetaan, että kaikki ydinvoimalaoperaattorit noudattavat samoja sääntöjä ja että niitä koskevat samat rajoitukset. Tällainen lähestymistapa edistää osaltaan terveen kilpailun harjoittamista sähköalan sisämarkkinoilla.

([1]) KOM(2002) 321 lopullinen.
([2]) KOM(2003) 32 lopullinen.

(2004/C 78 E/0274) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3372/03**

esittäjä(t): Mogens Camre (UEN) komissiolle

(14. marraskuuta 2003)

Aihe: Tanskan mahdollisuudet saada pöytäkirja 16 hyväksytyksi uudelleen

Tietojen mukaan useat hakijamaat — mukaan lukien Ruotsi, Itävalta, Tšekinmaa, Unkari ja Kypros — ovat omissa jäsenyysneuvotteluissaan ilmoittaneet haluavansa itselleen Tanskan pöytäkirjaa 16 eli nk. Tanskan kesämökkisääntöä vastaavan järjestelyn. Tanskalle myönnetty pysyvä järjestely on kuitenkin kielletty kaikilta edellä mainituilta mailta, jotka ovat joutuneet tyytymään rajoitettuun siirtymäkauteen, mikä todetaan esimerkiksi itälaajentumista koskevan Tanskan lakiesityksen L 222 sivuilla 26 ja 27. Onko komissio tietoinen siitä, ovatko jotkut maat jo ilmoittaneet, tai odotetaanko joidenkin maiden tulevissa uusissa pöytäkirjaneuvotteluissa ilmoittavan, että ne eivät voi hyväksyä sitä, että Tanskalle — toisin kuin niille — on myönnetty pysyvä järjestely?

Jatkona EU:n perustuslaista tehdyn sopimuksen ratifioinnin oikeudellisia seurauksia koskevalle kysymykselleni pyydän komissiota ilmoittamaan, millaisiksi komissio arvioi Tanskat mahdollisuudet saada pöytäkirja 16 hyväksytyksi uudelleen hallitustenvälisessä konferenssissa, jotta Tanska voi pitää voimassa poikkeuksen, joka koskee EU:n kansalaisten oikeutta ostaa kesäasuntokiinteistöjä Tanskassa?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(18. joulukuuta 2003)

Tanskan vapaa-ajan asuntojen ostoa koskevat rajoitukset ovat ainoa maakohtainen poikkeus pääoman vapaalle liikkuvuudelle yhteisössä. Pöytäkirja kiinteän omaisuuden hankkimisesta Tanskassa on olennainen osa EY:n perustamissopimusta Euroopan unionista tehdyn sopimuksen tultua voimaan. Sen voimassaololle

ei ole asetettu aikarajaa toisin kuin eräille muille väliaikaisille poikkeuksille, kuten liittymisneuvotteluissa myönnetyille siirtymäkauden toimenpiteille. Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, kaikki tähän määräykseen tehtävät muutokset edellyttävät kaikkien jäsenvaltioiden, myös Tanskan, suostumista perustamissopimuksen muuttamiseen.

Ehdokasmaiden osalta voidaan todeta, että Euroopan unioniin liittymisestä tehtyyn sopimukseen, joka allekirjoitettiin Ateenassa 16. huhtikuuta 2003 ja joka on parhaillaan jäsenvaltioiden ratifioitavana, sisältyy erityinen pysyvä järjestely vapaa-ajan asuntojen ostosta Maltan osalta (pöytäkirja 6) sekä siirtymäkauden järjestelyjä muiden ehdokasmaiden osalta.

Arvoisa parlamentin jäsen mahdollisesti tietää, että komissio osallistuu hallitustenvälisen konferenssin lakiasiantuntijoiden ryhmään. Ryhmän yhtenä tehtävänä on mukauttaa perustamissopimusten pöytäkirjat uuteen oikeusympäristöön, jonka muodostaa ehdotus sopimukseksi Euroopan perustuslaista. Tämän perusteella komissio voi vahvistaa, että mukautuksen jälkeen mainitun pöytäkirjan sisältö säilyy olennaisilta osin samanlaisena.

(2004/C 78 E/0275) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3378/03**

esittäjä(t): Marianne Thyssen (PPE-DE) komissiolle

(14. marraskuuta 2003)

Aihe: Yhteisön myöntämä rahoitustuki EU:n yhteyspisteille

Tiedotuksesta ja viestinnästä vastaava komission pääosasto ilmoitti 29. syyskuuta 2003 Eurooppa-yhteyspisteiden ja Carrefours-keskusten isäntälaitoksille kaikkialla Euroopan unionissa päätöksestään, jonka mukaan 1. tammikuuta 2004 lähtien kyseisten yhteisön maakunnallisten tiedotuskeskusten toiminnan tukemiseksi ei enää myönnetä rahoitusta. Tämä tarkoittaa käytännön tasolla sitä, että kukin keskus jää ilman vuotuista 20 000 euron suuruista tukea.

Näiden Eurooppa-tiedotuskeskusten merkitystä on vaikea yliarvioida ja niitä voidaan pitää nykyisessä poliittisessa tilanteessa jopa korvaamattomina. Euroopan unionin lähestyvä historiallinen laajentuminen ja kesäkuussa 2004 pidettävät Euroopan parlamentin vaalit ovat vain muutamia esimerkkejä niistä Euroopan laajuisista tapahtumista, joista on kerrottava kansalaisille näiden omilla seuduilla. Jos komissio haluaa rohkaista kansalaisia osallistumaan unionin toimintaan, sen on huolehdittava vastaavasti tarpeellisen tiedon levittämisestä.

Eurooppa-yhteyspisteet eivät voi selvitä ilman niille elintärkeää yhteisön tukea, mikä syventäisi unionin toimielinten ja kansalaisten välistä kuilua entisestään.

1. Voiko komissio ilmoittaa mitkä syyt ovat tiedotuksesta ja viestinnästä vastaavan pääosaston yllättävän ja ajattelemattoman päätöksen leikata Eurooppa-yhteyspisteiden toimintavaroja taustalla?

2. Harkitseeko komissio tiedotuksesta ja viestinnästä vastaavan pääosastonsa tekemän päätöksen peruuttamista sekä sen selvittämistä, miten yhteyspisteiden ja Carrefour-keskusten saamaa yhteisön tukea voitaisiin lisätä, kun otetaan huomioon niiden tärkeys unionin kansalaisille?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2004)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi Giacomo Santinin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-3007/03 ([1]).

([1]) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 191.

(2004/C 78 E/0276) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3381/03**

esittäjä(t): David Martin (PSE) komissiolle

(14. marraskuuta 2003)

Aihe: Hevosten kuljettaminen Romaniasta Italiaan

Koska komissio on itse tutkinut hevosten kuljettamista Romaniasta Italiaan ja todennut siinä yhteydessä esiintyvän lainvastaisuuksia ja eläinten erityisen julmaa kohtelua, voiko komissio selittää, miksi se ei kiellä mainittua toimintaa siihen saakka, kunnes tietyt oikeudelliset vaatimukset on täytetty?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(22. joulukuuta 2003)

Myös komissio on huolissaan arvoisan parlamentin jäsenen esittämästä asiasta, joka liittyy elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston Romaniassa marraskuussa 2002 ja kesäkuussa 2003 suorittamien tarkastusten ([1]) tuloksiin. Tutkimukset koskevat unioniin suuntautuvan hevosten maahantuonnin yhteydessä tehtävien tarkastusten toimintaa.

Komissio otti tulosten takia välittömästi yhteyttä Romanian viranomaisiin sopiakseen havaittujen puutteiden korjaamiseksi vaadittavista toimista. Terveys- ja kuluttaja-asioiden varapääjohtaja tapasi vuoden 2003 aikana kahteen otteeseen Romanian Euroopan unionin lähetystön edustajan. Hevosten tuontia Romaniasta unioniin käsiteltiin molempien tapaamisten yhteydessä.

Haluaisin muistuttaa, ettei komissiolla ole tällä hetkellä oikeusperustaa puuttua hevosten elin- tai kuljetusoloihin Romaniassa. Komissio on kuitenkin sitoutunut ryhtymään asiassa kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin vakavimpien raportoitujen tilanteiden korjaamiseksi.

Unioniin maahantuotujen hevosten eläinlääkärintodistuksista totean, että Romaniassa suoritettiin tarkastus 6.—10. lokakuuta 2003. Tarkastuksen alustavat tulokset osoittavat, että hevoseläinten näivetystautia sairastavien hevosten tunnistamisessa on edistytty ja että Romanian viranomaiset ponnistelevat edelleen havaittujen puutteiden korjaamiseksi.

Elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston Romaniassa tekemien eläinten terveyttä koskevien tarkastusten määrä osoittaa, että komissio todella tekee töitä nykytilanteen nopean korjaamisen hyväksi.

Komissio jatkaa tiivistä yhteistyötä Romanian viranomaisten kanssa varmistaakseen, että kaikkiin vielä rehottaviin epäkohtiin puututaan ja että ryhdytään toimenpiteisiin vastaavien ongelmien estämiseksi. Tarvetta jatkotoimiin, jotka arvoisa jäsen mainitsi, harkitaan sen mukaan, miten Romanian viranomaiset asiassa edistyvät.

([1]) Tarkastusraporttien tunnukset ovat DG(SANCO)/8675/2002 ja DG(SANCO)9226/2003.

(2004/C 78 E/0277) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3385/03**

esittäjä(t): Karin Junker (PSE) komissiolle

(17. marraskuuta 2003)

Aihe: Arkeologiassa käytettävät metallinpaljastimet

Metallinpaljastimien käyttöä arkeologiassa, mistä asiantuntijat kiistelevät, kohdellaan Euroopan unionin jäsenvaltioissa eri tavoin. Kymmenen maan liittyessä unioniin toukokuussa 2004 erot suurenevat entisestään. Joissakin jäsenvaltioissa jo tietynlaisten metallinilmaisimien hallussapito on rangaistavaa, kun taas toisissa ei, eli eri jäsenvaltioissa noudatetaan näin erilaisia oikeudellisia tunnusmerkkejä.

Kysyn siksi komissiolta seuraavaa: Millaisia erilaisia menettelyjä jäsenvaltioissa on? Onko asialle EY:n oikeuden mukaista perustaa? Jos ei, pitääkö komissio etenkin toissijaisuusperiaate huomioon ottaen tarpeellisena asian tarkastelua, jotta eri jäsenvaltioiden määräykset saataisiin toisiaan vastaaviksi EU:n tason sääntelyn avulla? Jos ei, miksi ei?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(22. joulukuuta 2003)

Komissiolla ei ole toimivaltaa puuttua metallinpaljastinten käyttöön arkeologian alalla. Siksi arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään kääntymään suoraan toimivaltaisten kansallisten viranomaisten puoleen saadakseen yksityiskohtaiset tiedot metallinpaljastinten käytöstä kussakin jäsenvaltiossa.

EY:n perustamissopimuksessa ei ole oikeusperustaa, jonka perusteella yhteisön tasolla voitaisiin säännellä metallinpaljastinten käyttöä arkeologian alalla.

Tästä syystä komissio ei aio tarkastella asiaa yksityiskohtaisemmin eikä esittää asiaa koskevia ehdotuksia.

EY:n perustamissopimuksen 151 artiklassa määrätään, että yhteisö voi toiminnallaan edistää jäsenvaltioiden välistä kulttuuriyhteistyötä, mikä ei kuitenkaan merkitse jäsenvaltioiden lakien ja asetusten yhdenmukaistamista.

(2004/C 78 E/0278) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3388/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(17. marraskuuta 2003)

Aihe: Kansalliset keskuspankit menettämässä vähitellen asemansa suhteessa Euroopan keskuspankkiin — miten tulevaisuudessa estetään väärän rahan tuottaminen ja jakelu

1. Euro on otettu lailliseksi maksuvälineeksi kahdessatoista EU:n jäsenvaltiossa, joissa rahaliikenteestä aiemmin vastasivat kansalliset keskuspankit. Voisiko komissio vahvistaa tiedon, jonka mukaan keskuspankkien työpaikat ovat vuodesta 1998 lähtien huomattavasti vähentyneet ja vähenevät entisestään tulevina vuosina?

2. Kuinka suuri prosenttimäärä menetetyistä työpaikoista siirtyy Euroopan keskuspankille? Kuinka monta prosenttia siirtyy yksityisille tai yksityistettäville yrityksille? Kuinka monta prosenttia työpaikoista katoaa kokonaan sen seurauksena, että tehtäviä karsitaan tai automatisoidaan?

3. Voisiko komissio kertoa, mistä asioista kansalliset keskuspankit vastaavat EKP:n rinnalla vielä vuosina 2010, 2015 ja 2020 ja mistä asioista ne eivät enää tule vastaamaan? Mille taholle siirtyy vastuu kyseisistä tehtävistä?

4. Johtaako kansallisten keskuspankkien merkityksen väheneminen siihen, että niistä lopulta tulee EKP:n paikallisia sivukonttoreita? Milloin komissio arvelee kyseisen kehityksen saavuttavan päätepisteensä?

5. Aikooko EKP tai jokin toinen elin verrata keskenään keskuspankkien henkilöstömäärää, ja joutuvatko pankit näin ollen kilpailemaan siitä, mikä niistä tarvitsee vähiten henkilökuntaa? Otetaanko tietoja tulkittaessa huomioon, että tehtävien laajuus vaihtelee eri jäsenvaltioissa?

6. Aikooko EKP tulevaisuudessa kilpailuttaa seteleitä painavia kirjapainoja sen sijaan, että seteleiden painatus jaettaisiin kiintiöittäin kansallisille keskuspankeille ja niiden kanssa työskenteleville erikoisalan yrityksille, jotka aiemmin painoivat kansalliset setelit?

7. Onko kansallisten keskuspankkien lakattava valvomasta myös sitä, miten estetään väärän rahan tuottaminen ja jakelu? Vastaavatko valvonnasta tulevaisuudessa EKP ja yksityiset palveluyritykset?

8. Onko komissio varma siitä, että yleisö ei saa vääriä euroseteleitä mistään pankkiautomaatista? Mikäli asiasta ei ole varmuutta, miten tulevaisuudessa aiotaan estää näin tapahtuva väärän rahan levittäminen?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(16. tammikuuta 2004)

1. ja 2. Komissiolla ei ole tilastotietoja kansallisten keskuspankkien henkilöstömääristä ja niiden tulevasta kehityksestä. Se ei siis voi vahvistaa oletusta, että euroalueen keskuspankkien henkilöstömäärät ovat vähentyneet vuodesta 1998. Se ei voi myöskään tehdä arvioita kansallisten keskuspankkien mahdollisista työpaikkojen menetyksistä, jotka johtuvat siirroista Euroopan keskuspankkiin (EKP) tai yksityiselle sektorille.

3. EY:n perustamissopimuksen 105 artiklan 2 kohdan ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) ja EKP:n perussäännön 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti EKPJ:llä, joka muodostuu EKP:sta ja kansallisista keskuspankeista, on useita tehtäviä:

— yhteisön rahapolitiikan määritteleminen ja täytäntöönpano

— valuuttamarkkinaoperaatioiden suorittaminen

— jäsenvaltioiden virallisten valuuttavarantojen hallussapito ja hoito

— maksujärjestelmien häiriöttömän toiminnan edistäminen.

Lisäksi EKPJ:n ja EKP:n perussäännön 3 artiklan 3 kohdassa todetaan, että EKPJ:n tulee edistää luottolaitosten toiminnan vakauden valvontaan ja rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvän toimivaltaisten viranomaisten politiikan moitteetonta harjoittamista. EKPJ:n toiminnan puitteissa kansalliset keskuspankit suorittavat erilaisia lisätehtäviä: ne esimerkiksi keräävät tilastotietoja, painavat seteleitä ja laskevat seteleitä ja kolikkoja liikkeeseen, suorittavat erilaisia rahoitusmarkkinatoimia EKPJ:n rahapolitiikan puitteissa ja tekevät taloustutkimusta.

EKPJ:n ja EKP:n perussäännön 14 artiklan 4 kohdan mukaan kansalliset keskuspankit voivat myös suorittaa tehtäviä, joista ei määrätä perussäännöissä. Nämä tehtävät vaihtelevat merkittävästi maittain, mikä johtuu keskuspankkien nykyisistä käytännöistä ja perinteistä.

4. EY:n perustamissopimuksessa ja EKPJ:n ja EKP:n perussäännöissä määrätään EKPJ:n tavoitteet, rakenne ja tehtävät. Komission mielestä kansallisten keskuspankkien merkitys ei vähene, koska sekä EKP että kansalliset keskuspankit ovat merkittäviä EKPJ:n menestyksellisen toiminnan ja tavoitteiden saavuttamisen kannalta.

5. Komissio ei ole tietoinen kansallisten keskuspankkien välisistä henkilöstömäärien vertailuista. Koska kansallisten keskuspankkien suorittamat tehtävät vaihtelevat suuresti maittain, kyseisiä vertailuja olisi vaikea tehdä.

6. EKP on tehnyt syvällisen tutkimuksen euroseteleiden hankintamenettelyistä tulevaisuudessa. Muun muassa pohdittiin, voidaanko tarjouskilpailuja soveltaa keskipitkällä aikavälillä raaka-aineisiin ja euroseteleiden painamiseen. Heinäkuun 10. päivänä 2003 EKP:n neuvosto päätti, että vuodesta 2008 lähtien kansalliset keskuspankit, joilla ei ole omaa/julkista painolaitosta, voivat hyödyntää yhteisiä tarjouskilpailuja. Kansalliset keskuspankit, joilla on oma/julkinen painolaitos, voivat halutessaan käyttää tätä menettelytapaa.

Vuoteen 2012 mennessä pannaan yhteinen tarjouskilpailuohjelma lopullisesti täytäntöön. Kansalliset keskuspankit, joilla on oma/julkinen painolaitos, voivat jäädä ohjelman ulkopuolelle.

7. Yhteisön lainsäädäntö, erityisesti neuvoston asetus (EY) N:o 1338/2001 ([1]), määrää joitakin velvollisuuksia kansallisella ja yhteisön tasolla. Jokaisessa jäsenvaltiossa on nimetty kansalliset viranomaiset, kuten kansalliset keskuspankit. Näille viranomaisille on sälytetty nimenomaan velvollisuus torjua euron väärentäminen ja tehdä tiivistä yhteistyötä toistensa ja Euroopan unionin toimielinten (EKP, komissio ja Europol) kanssa. Eurojärjestelmälle annettu tärkein julkinen tehtävä on varmistaa kansalaisten jatkuva luottamus liikkeessä oleviin euroseteleihin. Tätä tehtävää ei ole tarkoitus jakaa yksityisten rahoitusyritysten kanssa.

8. Komissio tekee yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa valmistellessaan lainsäädäntöä, jonka avulla pyritään löytämään väärennökset ajoissa. Näin parannetaan kansalaisten suojaa ja varmistetaan liikkeessä olevien euroseteleiden ja -kolikoiden aitous. Jotkin jäsenvaltiot ovat aloittaneet erityiset lainsäädäntömenettelyt, joiden avulla pyritään löytämään seteliväärennökset, ennen kuin ne lasketaan liikkeeseen. Menettelyillä täydennetään asetuksen (EY) N:o 1338/2001 6 artiklaa. Jotkin kansalliset keskuspankit ovat antaneet säädöksiä, joissa selvitetään ammatissaan käteistä rahaa käsittelevien henkilöiden velvollisuudet ja joiden avulla heille tarjotaan opastusta euroseteleiden lajittelun hyväksytyistä standardeista. Lisäksi kansalliset keskuspankit ovat ryhtyneet — riippuen asemastaan jäsenvaltiossa — tarvittaviin toimiin, esimerkiksi kouluttamaan ammatissaan käteistä rahaa käsitteleviä henkilöitä.

EKP on julkaissut talletus- ja otto-automaattien käyttöä koskevat ohjeet, joissa vaaditaan, että kyseiset automaatit pystyvät rekisteröimään/tunnistamaan väärennetyt ja väärennöksiksi epäillyt setelit ja siten auttamaan tilinhaltijaa, jotta väärennöksien talletusyritykset pystytään jäljittämään. Kansalliset keskuspankit ovat siis ryhtyneet tarvittaviin toimiin varmistaakseen, että tällaiset raha-automaatit tarkistavat jokaisen setelin aitouden ja kunnon eurovääräennösten havaitsemiseksi ajoissa.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1338/2001, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001, euron väärentämisen torjunnan edellyttämistä toimenpiteistä, EYVL L 181, 4.7.2001.

(2004/C 78 E/0279) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3395/03**

esittäjä(t): Olivier Dupuis (NI) komissiolle

(17. marraskuuta 2003)

Aihe: Kosovon asukkaiden liikkumisvapaus Euroopan unionin alueella ja Kosovon lopullinen asema

Yhteisön lainsäädännössä ei ole Kosovon asukkaille tarkoitettuja oikeudellisia välineitä, jotka antaisivat heille mahdollisuuden muuttaa lyhyeksi tai pidemmäksi ajaksi unionin jäsenvaltioiden alueelle työnhakuun. ("The Western Balkans and the European Union: Liberalising Movement of Persons", ILPA, Immigration Law Practioners' Association, Yhdistynyt kuningaskunta, maaliskuu 2003). Tämän vuoksi massatyöttömyyden synnyttämälle "ruutitynnyrille" ei ole odotettavissa ratkaisua lähiaikoina.

YK:n pääsihteerin Kosovon erityisedustaja Michael Steiner on sanonut tähän liittyen, että Kosovon tähtitieteelliset työttömyysluvut ja riipaiseva köyhyys ovat esteenä kestävän rauhan kehitykselle alueella (SRSG, 2002).

Tunnettu Balkan-asiantuntija Misha Glenny on sanonut, että olisi löydettävä mahdollisimman nopeasti keino poistaa hallitusti painostus, joka on kasvanut Kosovossa vuodesta 1999 lähtien, sillä vaarana on tilanteen räjähtäminen. (Guardian, 9. syyskuuta 2003).

Koska Kosovon lopullinen perustuslaillinen asema on valitettavasti vielä epäselvä, ulkopuolelta tulevat investoinnit eivät ole Kosovossa mahdollisia. Omistusoikeuksiin liittyvä lainsäädäntö on sekavaa, joten EU ja YK ovat umpikujassa. Tämä on tuorein esimerkki lainsäädännöllisistä vaikeuksista. (Institute of War and Peace Reporting, lokakuu 2003). Nämä tekijät sekä selvästi heikentyneet mahdollisuudet löytää työtä

Euroopan unionista ovat vieneet Kosovon kurjuuteen. Tätä taustaa vasten Euroopan parlamentin 5. kesäkuuta 2003 antama päätöslauselma, jossa parlamentti esittää huolensa läntisen Balkanin taloudellisesta ja sosiaalisesta tilasta ja pyytää asettamaan viisumipakon poistamisen etusijalle, on erityisesti Kosovon kannalta tärkeä.

Millaisia ehdotuksia komissiolla on viisumipakon poistamiseksi heikentyneen ja sodan koetteleman maan kansalaisilta? Mitä komissio ehdottaa Kosovon lopulliseksi perustuslailliseksi asemaksi?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(21. tammikuuta 2004)

Kosovo on kesäkuusta 1999 ollut Yhdistyneiden Kansakuntien väliaikaisessa hallinnossa YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244 mukaisesti.

(Lyhytaikaista oleskelua varten myönnettävistä) Schengen-viisumeista todettakoon, että viisumipakkoa sovelletaan Kroatiaa lukuun ottamatta kaikkien kyseisen alueen maiden kansalaisiin neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001 mukaisesti. Olisi huomattava, että lyhytaikaista oleskelua varten myönnettäviä Schengen-viisumeita ei myönnetä Schengen-valtioihin muuttamista varten. Kosovon kansalaiset, joilla on YK:n Kosovon-operaation antama matkustusasiakirja (joka on kaikkien Schengen-maiden hyväksymä asiakirja), voivat hakea Schengen-viisumia lyhytaikaista oleskelua varten. Schengen-viisumin saadakseen heidän on täytettävä kaikki yhteisön säännöstön (erityisesti yhteisen konsuliohjeiston osaan III sisältyvät) asiaa koskevat edellytykset.

Kysymyksessä mainittu mahdollisuus muuttaa unionin jäsenvaltioiden alueelle työntekotarkoituksessa edellyttää työlupaa. Komissio on tehnyt esityksen (direktiiviksi) kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä palkkatyötä tai itsenäistä ammatinharjoittamista varten. Kyseinen luonnos on edelleen neuvoston käsittelyssä. Tällä hetkellä jäsenvaltiot voivat yksin päättää kolmansien maiden kansalaisten työlupien myöntämisen edellytyksistä (lukuun ottamatta erityistapauksia esimerkiksi silloin, kun kolmannen maan kansalainen on perheen yhdistämisen oikeuttaan käyttävän unionin kansalaisen perheenjäsen).

Kosovon lopullista perustuslaillisesta asemasta mainittakoon, että kansainvälisen yhteisön strategiana on Yhdistyneiden Kansakuntien standards before status -periaate, jonka mukaan maan on täytettävä tietyt vaatimukset ennen kuin sen asema voidaan tunnustaa. Keskustelu lopullisen aseman vahvistamisesta voidaan siis aloittaa vasta, kun Kosovo on täyttänyt tietyt vaatimukset (esim. demokraattisten elinten toiminta, oikeusvaltioperiaate, liikkumisvapaus, siirtymään joutuneiden henkilöiden pysyvä paluu asuinseuduilleen sekä vähemmistöjen oikeudet).

YK:n väliaikaisen siviilihallinnon operaatio Kosovossa (UNMIK) pyrkii parhaillaan kansainvälisen yhteisön ja siis myös Euroopan unionin tuella vahvistamaan toimintasuunnitelman ja aikataulun edellä mainittujen vaatimusten täyttämiselle ja niiden seurannalle. Yhteydenpitoryhmä on tehnyt selväksi, että keskustelut lopullisesta asemasta voitaisiin aloittaa vuoden 2005 puoleenväliin mennessä edellyttäen, että toimintasuunnitelman toteuttamisessa on tuolloin edistytty riittävästi.

(2004/C 78 E/0280) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3397/03**

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle

(17. marraskuuta 2003)

Aihe: Hammashoitolaitteet ja tartuntariski

Lukuisissa italialaisissa ja kansainvälisissä tutkimuksissa on käynyt ilmi, että hammashoitolaitteet voivat aiheuttaa vakavia tulehduksia. Samoja vettä ja ilmaa kuljettavia putkia käytetään vuosien ajan. Niiden sisälle muodostuu biokalvo, joka on sopiva kasvualusta bakteerien ja virusten kehittymiselle. Putket, joihin kiinnitetään imuri vain muutaman senttimetrin päähän avoimesta haavasta, ovat läpikotaisin syljen, veren,

plakin sekä paikkojen ja metallin jäänteiden saastuttamia, ja niitä käytetään päivien, kuukausien ja joskus vuosienkin ajan. Maailmassa on 170 miljoonaa C-hepatiittiin sairastunutta ihmistä, eikä enää voida salata sitä tosiasiaa, että osa heistä on saanut tartunnan hammashoidon yhteydessä. Euroopan unionissa on voimassa direktiivi 93/42/ETY ([1]), joka koskee lääkinnällisiin laitteisiin liittyviä biologisia riskejä ja joka perustuu tilastotutkimuksiin.

1. Onko komissio tietoinen edellä kuvatuista riskeistä?

2. Onko komissiolla käytettävissään tietoja direktiivin 93/42/ETY täytäntöönpanosta sekä jäsenvaltioissa saaduista tuloksista?

3. Katsooko komissio olevan tarpeen tiedottaa edellä mainitusta asiasta jäsenvaltioiden terveysministereille kyseisen direktiivin huolellisen täytäntöönpanon varmistamiseksi?

([1]) EYVL L 169, 12.7.1993, s. 1.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(23. joulukuuta 2003)

Komissio on tietoinen lääkinnällisten laitteiden käyttöön liittyvistä tartuntariskeistä. Tässä asiassa on erotettava toisistaan lääkinnälliset laitteet ja se, miten niitä käytetään.

Lääkinnällisistä laitteista annetuissa direktiiveissä, etenkin 14. kesäkuuta 1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/42/ETY, määritellään ne laatu-, turvallisuus- ja tehokkuusvaatimukset, jotka laitteiden on täytettävä, jotta ne voivat päästä markkinoille ja käyttöön. Kolmas osapuoli, "ilmoitettu laitos", arvioi laitteet. Vain kaikki vaatimukset täyttävät laitteet varustetaan CE-merkinnällä ja vain niitä voidaan käyttää terveydenhuollossa. Käyttöohjeet, etenkin uudelleensterilointia ja korvaamista koskevat ohjeet, ovat näissä direktiiveissä keskeisessä asemassa.

On sitten eri asia, kuinka tarkasti terveyspalveluiden tarjoajat noudattavat lääkinnällisten laitteiden käyttöohjeita. EY:n perustamissopimuksen 152 artiklan perusteella kysymys kuuluu kansalliseen terveyspolitiikkaan. Artiklassa todetaan, että yhteisön toiminnassa kansanterveyden alalla otetaan täysimääräisesti huomioon jäsenvaltioiden terveyspalvelujen ja sairaanhoidon järjestämiseen ja tarjoamiseen liittyvät velvollisuudet.

Komissio on tyytyväinen kaikkiin aloitteisiin, joita jäsenvaltiot voivat soveltaa kansallisella tasolla potilaiden turvallisuuden ja terveydensuojelun parantamiseksi.

(2004/C 78 E/0281) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3406/03**

esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE-DE) komissiolle

(17. marraskuuta 2003)

Aihe: Matkapuhelimien tukiasemien antennien pystyttäminen ja toiminta Hortiatis-vuorella

Viime vuosina Thessalonikin Hortiatisin alueella ja yleisemmin monilla muillakin paikkakunnilla Kreikassa on pystytetty ja toiminnassa matkapuhelimien tukiasemien antenneja erittäin lähellä asuinalueita tai jopa koulujen ja sairaaloiden läheisyydessä.

Kun otetaan huomioon tästä asiasta esitetyt syytökset sekä Kreikan oikeusasiamiehen kertomus, kysyn seuraavaa:

1. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä edellä mainittujen syytösten suhteen, joissa vaaditaan suojelutoimenpiteitä sähkömagneettiselle säteilylle altistumisen vaaran rajoittamiseksi, erityisesti kun otetaan huomioon tuleva kolmannen sukupolven matkaviestintä, jotta noudatettaisiin ennalta varautumisen periaatetta, joka ympäristönsuojelun lisäksi koskee myös ihmisten terveyden suojelua?

2. Missä määrin edellä mainitut antennit ovat ristiriidassa EY:n perustamissopimuksen ympäristölainsäädäntöä koskevan 6 artiklan kanssa?

3. Mitä komissio aikoo tehdä suojellakseen kansanterveyttä, jos antennit sijoitetaan alle 300 metrin etäisyydelle asuinalueista?

4. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä niiden tahojen suhteen, jotka vastaavat antennien sijoittamisesta alueille, joilla kansanterveys vaarantuu, jotta ei loukattaisi ennalta varautumisen periaatetta ja otettaisiin huomioon neuvoston suositus 1999/519/EY ([1])?

5. Mitä komissio aikoo tehdä matkapuhelinten tukiasemien antennien sijoituslupien suhteen tapauksissa, joissa lainsäädännön ennakkoehtoja ei noudateta ja kansanterveys vaarannetaan?

([1]) EYVL L 199, 30.7.1999, s. 59.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(8. tammikuuta 2004)

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään kiinnittämään huomiota vastauksiin, joita komissio on antanut lukuisiin aihetta käsitelleisiin kysymyksiin. Yleiskatsaus kysymyksistä on nähtävissä Internet-osoitteessa (http://europa.eu.int/comm/enterprise/rtte/questions.htm).

Vastauksena yksittäisiin kysymyksiin voidaan lisätä seuraavaa:

1. Parhaan tämänhetkisen tieteellisen tiedon perusteella altistumiset, jotka ovat väestön sähkömagneettisille kentille (0 Hz-300 GHz) altistumisen rajoittamisesta 12 päivänä heinäkuuta 1999 annetun neuvoston suosituksen 1999/519/ETY raja-arvoja pienempiä, ovat täysin turvallisia, eikä kansalaisten terveydelle aiheudu vaaraa osoitetuista vaikutuksista. Tästä syystä Kreikan viranomaisten tulisi varmistaa, etteivät kansalaiset altistu näitä raja-arvoja suuremmalle säteilylle. Säteilymittaukset muissa jäsenvaltioissa ovat osoittaneet, että altistuminen on huomattavasti (1 000—100 000 kertaa) suositeltujen raja-arvojen alapuolella. Vain antennin välittömässä läheisyydessä (esim. muutaman metrin etäisyydellä) altistumisen raja-arvot saattavat ylittyä, ja siinä tapauksessa viranomaisten olisi estettävä pääsy antennin lähelle. Useimmissa tapauksissa tälle alueelle pääsy ei olekaan mahdollista, erityisesti, jos antennit on sijoitettu korkeisiin mastoihin.

2. Edellyttäen, etteivät pystytetyt antennit altista kansalaisia yllä mainitun neuvoston suosituksen raja-arvoja korkeammalle säteilylle, on oletettava, ettei EY:n perustamissopimuksen ympäristölainsäädäntöä koskevaa 6 artiklaa ole rikottu.

3. Asuinalueen ja antennien välisen etäisyyden perusteella ei voi arvioida altistumisen vaikutuksia, eikä tieteellinen näyttö tue oletusta, jonka mukaan alle 300 metrin etäisyydelle asuinalueesta sijoitetulla antennilla olisi haitallisia vaikutuksia kansanterveyteen. Niin kauan kuin todellinen altistuminen on suositettuja raja-arvoja vähäisempää, kansanterveys on parhaan tietomme mukaan hyvin suojeltu.

4. Suosituksen 1999/519/ETY saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen täytäntöönpanon varmistaminen on jäsenvaltioiden vastuulla. Tämänhetkisen tieteellisen tiedon perusteella suosituksessa määritetyt altistumisen raja-arvot ovat riittävät kansanterveyden suojelemiseksi.

5. Jäsenvaltioiden on valvottava, ovatko matkapuhelimien tukiasemien antennit lainsäädännön vaatimusten mukaisia. Direktiivin 1995/5/EY [1] mukaan jäsenvaltion ei pidä sallia sellaisten antennien käyttöönottoa, jotka altistavat väestön neuvoston suosituksessa määritettyä raja-arvoa suuremmalle säteilylle.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/5/EY, annettu 9 päivänä maaliskuuta 1999, radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta, EYVL L 91, 7.4.1999.

(2004/C 78 E/0282) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3412/03**

esittäjä(t): Olivier Dupuis (NI) komissiolle

(18. marraskuuta 2003)

Aihe: EU:n tuki riippumattomien kansalaisjärjestöjen hankkeille Tunisiassa

Tunisian viranomaiset ovat päättäneet estää Tunisian ihmisoikeusliittoa LTDH:ta saamasta käyttöönsä toista osaa Euroopan komission myöntämästä rahoituksesta liiton toteuttamalle hankkeelle. Euroopan komissio hyväksyi hankkeen eurooppalaisen ihmisoikeus- ja demokratia-aloitteen IEDDH:n puitteissa vuonna 2002. Tunisian sisäministeriön poliittisista asioista vastaava johtaja kutsui LTDH:n puheenjohtajan puheilleen viime elokuussa antaakseen tälle tiedon hallituksen tekemästä "yhdistyslain määräyksiin" perustuvasta päätöksestä. Muutamia päiviä myöhemmin pankki, jossa LTDH:lla on tili, lähetti liiton vastuuhenkilöille kirjeen, jossa ilmoitettiin liiton tilille saapuneen tilisiirron Brysselistä. Rahojen saamiseksi oli kirjeen mukaan kuitenkin esitettävä "7. marraskuuta 1959 annetun lain 154 (yhdistyslaki) ja etenkin sen 8 ja 14 artiklojen määräyksien edellyttämät luvat". Tunisian lainsäädäntöön ei kuitenkaan sisälly mitään määräyksiä, jotka velvoittaisivat LTDH:n anomaan lupaa ottaa vastaan rahoitusta. 8 artikla koskee nimenomaisesti ja ainoastaan hyväntekeväisyys- ja avustusjärjestöjä. Yllä mainitussa 14 artiklassa taas vaaditaan ainoastaan "tunnustettuja kansallisen edun mukaisia järjestöjä" — joihin LTDH ei kuulu — anomaan sisäministeriöltä lupa "lahjojen ja testamenttilahjoitusten hyväksymiseen". LTDH:n vuonna 2002 saama rahoitus kuuluu EU:n ja Tunisian assosiaatiosopimuksen piiriin, ja sopimuksen 2 artikla vaatii sopimuksen osapuolia kunnioittamaan demokratian ja ihmisoikeuksien periaatteita. Tunisian viranomaisten asettamat ehdot ovat selkeästi uusi esimerkki LTDH:n ja sen jäsenten toistuvasta häirinnästä ja heidän toimintansa estämisestä.

Miten komissio on reagoinut virallisesti Tunisian viranomaisten toimiin, joilla komissiota yritetään estää rahoittamasta LTDH:n hanketta? Mihin toimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä saadakseen Tunisian viranomaiset harkitsemaan uudestaan LTDH:n hankkeen rahoitusta koskevaa juridisesti perusteetonta kantaansa? Mihin yleisempiin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta Tunisian viranomaiset lakkaisivat häiritsemästä LTDH:tä ja maan harvoja muita hallituspuolue RCD:sta todella riippumattomia kansalaisjärjestöjä?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(9. tammikuuta 2004)

Tunisian ihmisoikeusliitto (LTDDH), joka on Tunisian ihmisoikeusliiton uudelleenjärjestelyä koskevan hankkeen (Eurooppalainen ihmisoikeus- ja demokratia-aloite, EIDHR, 2001/3485), edunsaaja, on ilmoittanut komissiolle arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista asioista.

Ihmisoikeusliitolta saamansa ilmoituksen jälkeen komissio on selvittänyt asiaa korkealla tasolla Tunisian viranomaisten kanssa selvittääkseen, miksi lakia nro 154 on sovellettu Tunisian ihmisoikeusliittoon kyseisen, toteutusvaiheen puolivälissä olevan hankkeen toisen maksuerän yhteydessä.

Tunisian viranomaiset ovat puolestaan tarkentaneet, että edellä mainittua lakia sovelletaan kaikkiin tunisialaisiin kansalaisjärjestöihin, jotka saavat rahoitusta ulkomailta, mutta että ”suvaitsevaisuuden ja sovittelun hengessä” sitä ei sovellettu komission maksaessa hanketta koskevaa ensimmäistä erää. Lisäksi viranomaiset muistuttivat, että Tunisian ihmisoikeusliiton toiminta on rajoitettu oikeuden päätöksellä seuraavan yleiskokouksen valmisteluihin ja hallintohenkilöstön uudelleenvalintaan.

Tunisian ihmisoikeusliiton kohtaamien vaikeuksien näennäisen hallinnollisesta luonteesta huolimatta ne osoittavat, että kyseessä olevan yhteistyön kaltaiseen hajautettuun yhteistyöhön liittyy Tunisiassa yleisiä ongelmia. Ottamatta kantaa oikeusperustaan, jota Tunisian viranomaiset ovat käyttäneet vaatimuksensa tukena, komissio toivoo ongelmalle poliittista ratkaisua.

Komissio muistuttaa, että se aikoo myös tukea aiempaa jäsennellymmin Tunisian uudistuspyrkimyksiä yhdistymisvapauden ja tuomioistuinlaitoksen riippumattomuuden aloilla. Tässä yhteydessä komissio pahoittelee yhtäältä sitä, ettei Tunisian kansalaisyhteiskunnan hyväksi ennakoitua Meda-hanketta ole voitu toteuttaa. Siihen olisi liittynyt myös tiedotus- ja koulutustoimia Tunisian kyseisellä hallinnonalalla. Toisaalta komissio jatkaa päättäväisesti yhdessä Tunisian viranomaisten kanssa Tunisian tuomioistuinlaitoksen nykyaikaistamisen tukiohjelmaa, niin ikään Meda-ohjelman yhteydessä.

(2004/C 78 E/0283) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3434/03**

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(20. marraskuuta 2003)

Aihe: Bauhaus-arkkitehtuurin suojelu

Euroopassa on vielä jäljellä monia näytteitä kuuluisasta Bauhaus-arkkitehtuurista. Ateenassa tätä tyyliä edustavia rakennuksia on vähemmän, mutta silti melko monia varsinkin kaupungin keskustassa. Ateenassa kuitenkin tuhotaan tämän tyylin rakennuksia kiihtyvällä vauhdilla.

Onko olemassa yhteisön lainsäädäntöä, joka suojelee tämän arkkitehtuurityylin rakennuksia Euroopan unionin jäsenvaltioissa? Suojellaanko huippuarkkitehtien arkkitehtonisia luomuksia (esimerkiksi Hortan Brysselissä jne.) myöntämällä yhteisön rahoitusta niiden ylläpitoon? Voiko Euroopan komissio ryhtyä toimiin kreikkalaisten viranomaisten suuntaan, jotta heidät saataisiin paremmin tiedostamaan Bauhausin arkkitehtuurityylin suojelemisen tarve Ateenassa?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 2003)

1. Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 151 artiklan (ent. 128 artikla) nojalla Euroopan yhteisöllä on toimivalta ainoastaan rohkaista jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä tällä alalla.

2. Tältä pohjalta se hyväksyi Kulttuuri 2000 -ohjelman, joka on unionin kulttuuriyhteistyötä koskeva ainutlaatuinen rahoitus- ja ohjelmasuunnittelun väline. Ohjelman puitteissa ja sen sisältämien valintaperusteiden mukaisesti komissio voi tukea hankkeita, jotka ovat vähintään kolmesta ohjelmaan osallistuvasta maasta kotoisin olevan ainakin kolmen toimijan yhteisesti suunnittelemia ja rahoittamia.

Arvoisa parlamentin jäsen saa asiasta lisätietoja sivustolla (http://europa.eu.int/comm/culture/c2000).

3. Arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessään viimeisenä esittämä asia ei kuulu yhteisön toimivaltaan, vaan toissijaisuusperiaatteen perusteella yksinomaan jäsenvaltioiden toimivaltaan.

(2004/C 78 E/0284) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3438/03**

esittäjä(t): Koenraad Dillen (NI) komissiolle

(20. marraskuuta 2003)

Aihe: Berlaymont-rakennuksen kunnostaminen

Brysselissä Schumanin aukiolla (Schumanplein) sijaitsevaa Berlaymont-rakennusta on kunnostettu jo joidenkin vuosien ajan. Asbestin pahasti saastuttama rakennus jouduttiin purkamaan lähes kokonaan.

Voisiko komissio varmasti kertoa, milloin rakennuksen kunnostustyöt saadaan lopullisesti valmiiksi?

Mihin ajankohtaan mennessä työt alun perin ajateltiin saatavan päätökseen?

Minkälainen kustannusarvio tehtiin alun perin rakennusurakasta päätettäessä?

Mitkä eri yritykset lopulta osallistuivat kunnostustöihin?

Tietääkö komissio tällä hetkellä, mitkä ovat Berlaymont-rakennuksen kunnostamisen lopulliset kokonaiskustannukset?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(20. tammikuuta 2004)

Komissio allekirjoitti 13. marraskuuta 2002 Belgian hallituksen kanssa sopimuksen, joka sisälsi seuraavat toimituspäivämäärät:

— 31. joulukuuta 2003 rakennuksen pääosa (Tower)

— 31. maaliskuuta 2004 komission kokoushuone sekä tulkkauslaitteet (13. kerros)

— 30. kesäkuuta 2004 multimedia-alue (lehdistökeskus).

Vastuu kunnostustöistä on kokonaan Belgian hallituksella (SA Berlaymont 2000 -yhtiöllä).

Viimeisimmissä komission henkilöstön ja hallinnon pääosaston pääjohtajan sekä Belgian valtiovarainministerin Didier Reyndersin välisissä kokouksissa on käynyt selväksi, että töiden edistymisestä huolimatta rakennuksen pääosan (Tower) todellinen toimituspäivä on huhtikuun 2004 lopussa ja komission kokoushuoneen (13. krs) sekä multimedia-alueen toimituspäivä kesäkuun 2004 lopussa. Komissio ilmoitti 16. joulukuuta 2003 järjestetyssä lehdistötilaisuudessa, että rakennuksen toimittaminen tässä aikataulussa antaisi uudelle komission puheenjohtajalle ja asiaankuuluvalle henkilökunnalle mahdollisuuden muuttaa Berlaymont-rakennukseen hyvissä ajoin ennen kuin uusi komissio siirtyy toimistoon 1. marraskuuta 2004. Lisäviivytyksiä ei kuitenkaan voida hyväksyä.

Arvoisa parlamentin jäsen on ehkä tietoinen myös siitä, että Belgian hallitus on velvollinen maksamaan Berlaymont-rakennuksen korvaavien, komission käyttämien rakennusten täydet vuokrakulut 1. tammikuuta 2004 alkaen ja aina siihen asti, kunnes Berlaymont-rakennus on toimitettu. Komissiolle maksetaan lisäksi korvauksia 13. kerroksen (sisältää komission kokoushuoneen) valmistumisen viivästymisestä 1. huhtikuuta 2004 jälkeen. Multimedia-aluetta koskevat samanlaiset sakot, jos sitä ei toimiteta 1. heinäkuuta 2004 mennessä.

Arvio Berlaymont-rakennuksen kunnostuksesta koituvista kustannuksista annettiin komission jäsenen vastauksessa Frank Vanhecken esittämään kirjalliseen kysymykseen E-3439/01 ([1]). Vastauksessa kunnostuskustannukset oli määritelty 13,1 miljardiksi Belgian frangiksi (324 miljoonaksi euroksi), ja tästä summasta sovittiin Belgian hallituksen ja komission välisessä yhteisymmärryspöytäkirjassa vuonna 1997. Berlaymont 2000 SA -yhtiön vuoden 2000 vuosikertomuksessa (julkaistu kesäkuussa 2001) esittämän kustannusarvion mukaan kunnostuskustannukset olisivat 20,2 miljardia Belgian frangia (500 miljoonaa euroa).

Komission osuus Berlaymont-rakennuksen hankintakustannuksista kunnostuksen jälkeen on sopimuksen mukaan 553 miljoonaa euroa. Summa muodostuu komission osuudesta kunnostuskustannuksista (503,3 miljoonaa euroa) ja rakennuksen arvosta ennen kunnostusta (49,6 miljoonaa euroa). Komissiolla ei kuitenkaan ole yksityiskohtaisia tietoja todellisista ja/tai lopullisista kunnostuskustannuksista, koska nämä tiedot ovat ainoastaan Belgian hallituksen käytettävissä. On kuitenkin selvää, että töiden viivästyminen on lisännyt lopullisia kustannuksia tuntuvasti. Ernst and Youngin komissiolle toimittaman, 16. heinäkuuta 2002 päivätyn raportin mukaan kunnostuksesta aiheutuvat kokonaiskulut voisivat nousta 29,044 miljardiin Belgian frangiin (719 miljoonaan euroon).

Berlaymont-rakennuksen kunnostusta johtaa EuroConstruct-konsortio, johon kuuluu kaksi yhtiötä: Bouygues (Ranska) ja Strabag (Saksa).

([1]) EYVL C 160 E, 4.7.2002.

(2004/C 78 E/0285) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3445/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(20. marraskuuta 2003)

Aihe: Toimintakyvyttömien vammaisten henkilöiden tukeminen

Muista riippuvaisten toimintakyvyttömien vammaisten henkilöiden omaiset ovat kertoneet minulle vakavasta tilanteesta, jossa etenkin Portugalissa eletään, koska suuresti muista riippuvaisten henkilöiden eläkkeet ovat hyvin alhaisia ja julkinen tuki erittäin puutteellista. Yksityiset hyväntekeväisyysjärjestöt, jotka toimivat tällä alalla ja tekevät tärkeää työtä, kohtaavat lukuisia vaikeuksia ja suunnattomia rajoituksia. Kyseessä olevalle väestölle tarkoitetuista asianmukaisista asunnoista on puutetta.

Pyydän komissiolta seuraavia tietoja:

1. Minkälaisia avustuksia ja toiminnan vakiinnuttamiseen myönnettäviä tukia on suunniteltu myönnettäväksi järjestöille, jotka hoitavat toimintakyvyttömiä vammaisia kansalaisia kuten esimerkiksi henkisesti vammautuneita, erityisesti asuntoja sekä opetus- ja kuntoutushenkilökuntaa varten?

2. Minkälaisilla toimenpiteillä on suunniteltu edistettävän vammaisten henkilöiden eläkkeiden yhdenmukaistamista eri jäsenvaltioissa ottaen huomioon, että Portugalissa suuresti muista riippuvaisten henkilöiden eläkkeet ovat vain 225 euroa kuukaudessa?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(6. tammikuuta 2004)

Sosiaalietuuksien taso, ehdot niiden myöntämiselle samoin kuin sosiaaliturvajärjestelmien organisoiminen kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan. Vammaisille myönnettäviä etuuksia koskevan lainsäädännön yhdenmukaistaminen ei ole suunnitteilla.

Maaliskuussa 2000 kokoontuneen Lissabonin Eurooppa-neuvoston jälkeen Euroopan unioni on kuitenkin vahvistanut jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä sosiaaliturvan alalla soveltamalla avointa koordinointimenettelyä ensinnäkin sosiaaliseen osallisuuteen liittyviin kysymyksiin ja toiseksi eläkkeisiin. Tällaisen avoimen koordinointimenettelyn laajentaminen terveydenhuoltoon ja pitkäaikaishoitoon on suunnitteilla.

Avoin koordinointimenettely perustuu yhteisten tavoitteiden — jotka eivät kuitenkaan ole oikeudellisesti sitovia — ja indikaattorien määrittelyyn. Indikaattorien avulla on mahdollista mitata jäsenvaltioiden edistyminen näiden tavoitteiden saavuttamisessa.

Sosiaaliseen osallisuuteen liittyvistä tavoitteista kahdessa viitataan erityisesti vammaisiin

— Jotta syrjäytymisen vaaralta vältyttäisiin, jäsenvaltioita kehotetaan hyödyntämään täysimääräisesti osaamisyhteiskunnan sekä uuden tieto- ja viestintätekniikan mahdollisuuksia ja huolehtimaan siitä, ettei kukaan jää niistä paitsi, kiinnittämällä huomiota muun muassa vammaisten tarpeisiin.

— Toimiakseen kaikista heikoimmassa asemassa olevien hyväksi jäsenvaltioita kehotetaan lisäksi edistämään niiden miesten ja naisten yhteiskuntaan sopeutumista, jotka ovat vaarassa ajautua köyhyyteen esimerkiksi vammaisuutensa vuoksi tai koska he kuuluvat sosiaaliryhmään, jolla on maahanmuuttajien tavoin erityisiä vaikeuksia yhteiskuntaan sopeutumisessa.

Komissio on parhaillaan valmistelemassa luonnosta sosiaalista osallisuutta käsitteleväksi yhteiseksi kertomukseksi. Tässä kertomuksessa analysoidaan vuoden 2003 sosiaalista osallisuutta koskevat kansalliset toimintasuunnitelmat ja käsitellään myös vammaisten tilannetta. Tämä luonnos on pohjana komission ja neuvoston yhteiselle kertomukselle, joka toimitetaan kevään Eurooppa-neuvostolle maaliskuussa 2004. Kansalliset toimintasuunnitelmat ovat jo saatavilla komission internet-sivustossa: (http://europa.eu.int/comm/employment_social/soc-prot/soc-incl/index_en.htm).

Euroopan vammaisten teemavuoden 2003 puitteissa komissio rahoittaa tutkimusta, jonka tavoitteena on analysoida laitoksissa asuvien vammaisten tilannetta nykyisissä ja liittymässä olevissa jäsenvaltioissa sekä ehdokasvaltioissa. Tulosten on määrä olla valmiina vuoden 2004 lopussa.

(2004/C 78 E/0286) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3450/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(20. marraskuuta 2003)

Aihe: Rakennetoimien kriteerit kalastusalalla

Komission jäsen Fischler mainitsi Marokon vesillä toimineille kalastajille maksettavia kiinteitä palkkioita koskeneeseen kysymykseeni E-3593/01 [1] 7. helmikuuta 2002 antamassaan vastauksessa, että ”on katsottu tarkoituksenmukaiseksi suunnata yhteisön rahoitusta yhä enemmän toimenpiteisiin, joilla kalastusaluskapasiteetti pyritään sopeuttamaan luonnonvarojen tilaan.” Hän lisäsi myös, että 17. joulukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2792/1999 [2] säännösten osalta ”jäsenvaltiot voivat säätää kansallisessa lainsäädännössä lisäedellytyksistä tukitoimenpiteitä koskevien yhteisön lainsäädännön säännösten mukaisesti”.

Trabalhadores de Pesca do Sul -ammattijärjestön mukaan Portugalin hallitus ei ole kuitenkaan vastannut nykyaikaistamis- ja uudistamistoimien kohteena olevilla aluksilla Anacleto António, Castelo Manuel ja José Leste työskentelevien sesimbralaisten kalastajien esittämiin tukihakemuksiin. Hakemukset koskivat yksittäisiä kiinteitä palkkioita ja ne esitettiin määräaikojen puitteissa vuoden 2002 aikana, mutta kalastajat eivät ole vieläkään saaneet ilmoitusta hakemuksia koskevista päätöksistä.

Ottaen huomioon näiden kalastajien hädänalaisen tilanteen, sillä he eivät ole saaneet ensimmäistäkään asetuksen mukaista kiinteää palkkiota, voiko komissio ilmoittaa mihin toimiin se aikoo ryhtyä tämän epäoikeudenmukaisuuden korjaamiseksi ja helpottaakseen näiden portugalilaisten kalastajien sosiaalisia ongelmia?

---

[1] EYVL C 160 E, 4.7.2002, s. 150.
[2] EYVL L 337, 30.12.1999, s. 10.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(12. joulukuuta 2003)

Aikaisemmin esitetty kirjallinen kysymys koski asetuksen (EY) N:o 2792/1999 [1] 12 artiklan 3 kohdan b alakohtaa, jota ei sovelleta aluksiin, joihin vaikuttaa Marokon kanssa tehdyn kalastussopimuksen jääminen uusimatta, koska ne eivät täytä saman asetuksen 7 artiklan mukaiseen kalastustoiminnan pysyvään lopettamiseen liittyviä vaatimuksia.

Alusten omistajat, joihin tässä kirjallisessa kysymyksessä viitataan, ovat käynnistäneet hankkeita, joiden tarkoitus on toiminnan nykyaikaistaminen ja uudelleensuuntaaminen ja jotka Portugalin viranomaiset hyväksyivät 30. kesäkuuta 2003. Näillä aluksilla työskennelleet kalastajat ovat puolestaan esittäneet hakemuksen yksittäisistä kiinteistä palkkioista.

Kuten edellä todetaan, niille kalastajille, joihin vaikuttaa alusten pysyvä käytöstä poisto, tarkoitettuihin palkkioihin voidaan myöntää tukea kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä (KOR) ainoastaan asetuksen (EY) N:o 2792/1999 7 artiklan mukaisissa olosuhteissa eli kalastustoiminnan vähentämisohjelmien puitteissa. Tällä hetkellä he eivät myöskään voi hyötyä neuvoston asetuksen (EY) N:o 2561/2001 ([2]) erityistoimesta, mutta tämän asetuksen muuttamisesta keskustellaan parhaillaan neuvostossa, ja on mahdollista, että tässä yhteydessä voitaisiin muuttaa tiettyjä säännöksiä heille edullisempaan suuntaan.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 2792/1999, annettu 17 päivänä joulukuuta 1999, kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä (EYVL L 337, 30.12.1999).

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 2561/2001, annettu 17 päivänä joulukuuta 2001, vuoteen 1999 asti Marokon kalastussopimuksen alaisina olleiden alusten ja kalastajien toimintasuunnan muuttamisen edistämisestä (EYVL L 344, 28.12.2001).

(2004/C 78 E/0287) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3458/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(21. marraskuuta 2003)

Aihe: Trooppisen sademetsän häviäminen lopullisesti ja toimenpiteet ryöstöhakkuun ja muun kuin merkinnöin varustetun tuonnin estämiseksi

1. Tietääkö komissio, että trooppiset sademetsät ovat viime vuosina metsäpalojen ja hakkuiden seurauksena hävinneet huomattavasti nopeammin Brasiliassa, Keski-Afrikassa, Indonesiassa ja Malesiassa? Kyseisten maiden lainsäädäntöä sademetsien suojelemiseksi rikkovat jatkuvasti suuryritykset tai armeijan osastot, jotka hyötyvät puunviennistä ja hakattujen maa-alueiden haltuunotosta muihin tarkoituksiin.

2. Katsooko komissio, että ilmastonmuutos hakkuiden seurauksena tulee vaikuttamaan myös Eurooppaan ja että näin ollen ryöstöhakkuiden lopettaminen olisi myös Euroopan edun mukaista?

3. Muistaako komissio, että trooppista jalopuuta on yritetty saada käyttöön järjestelmällisten hakkuiden avulla uusilla viljelmillä, joiden tuotteissa on laatumerkintä ja että näin yritetään suojella trooppisia sademetsiä ja puulajeja tulevaa käyttöä varten?

4. Tietääkö komissio, että Greenpeacen mukaan huomattava osa eli 50—80 prosenttia trooppisesta jalopuusta tuodaan Eurooppaan ilman laatumerkintää ja että näin ollen se on todennäköisesti peräisin ryöstöhakkuista? Suurin osa trooppista jalopuuta Eurooppaan tuovista yrityksistä ei ole valmiita lopettamaan kyseistä toimintaa niin kauan kuin niiden kilpailijat jatkavat samaa toimintaa tai lakiin perustuvat tuontikiellot puuttuvat.

5. Miksi EU:n markkinoita ei suljeta kokonaan trooppiselta jalopuulta, jolla ei ole laatumerkintätodistusta?

6. Onko komissio valmis pian ryhtymään toimiin, joiden avulla kielletään tuomasta Euroopan unioniin trooppista jalopuuta, jolla ei ole laatumerkintää?

Tietolähde: Alankomaiden TV 1, Netwerk-ajankohtaisohjelma, 10. marraskuuta 2003

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(20. tammikuuta 2004)

1. Komissio on tietoinen meneillään olevasta trooppisten sademetsien hävittämisestä ja myöntää tämän johtuvan muun muassa arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista syistä.

2. Nopean metsien hävittämisen vaikutukset ilmastonmuutokseen merkitsevät Euroopalle vakavaa ongelmaa, joka ei kuitenkaan ole ainoa: biologisen monimuotoisuuden katoaminen on toinen vakava seuraus.

3. Komissio on edistänyt metsien suojelua ja kestävää hoitoa kehitysyhteistyöohjelmien avulla jo useita vuosia, arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemissa maissa ja mainitsemilla alueilla toteutetut hankkeet mukaan luettuina. Sillä on vuodesta 1992 lähtien ollut oma trooppisia metsiä ja kehitysmaiden metsiä koskeva budjettikohta. Lisäksi komissio osallistuu jäsenvaltioiden kanssa maailmanlaajuisiin kestävän metsänhoidon edistämiseen tähtääviin prosesseihin kuten Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) metsäfoorumin ja Kansainvälisen trooppisen puun neuvoston (International Tropical Timber Organisation) toimintaan.

4. Komissio katsoo, että arvio unionin markkinoille ilman ympäristömerkkiä tulevan trooppisen jalopuun osuudesta voi hyvinkin pitää paikkansa. Ei ole kuitenkaan olemassa muuta kysyjän mainitsemaa lakiin perustuvaa trooppisen jalopuun tuontikieltoa (riippumatta siitä, onko puussa ympäristömerkki vai ei) kuin nykyinen liberialaisen puun tuontikielto, joka johtuu YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmasta 1478/2003.

5. Yhteisön markkinoita ei ole suljettu ilman ympäristömerkkiä tuotavalta trooppiselta jalopuulta muun muassa seuraavista syistä:

— kestävän metsänhoidon määritelmästä ei ole tehty maailmanlaajuista hallitustenvälistä sopimusta, minkä vuoksi tällaisen kiellon tekninen oikeusperusta olisi kyseenalainen;

— komissio pitää nykyisiä kestävällä tavalla hoidetuista metsistä saataviin tuotteisiin sovellettavia ympäristömerkkijärjestelmiä (metsäsertifiointia) vapaaehtoisina markkinoihin perustuvina välineinä, jotka antavat tietoa kuluttajille, ei teknisenä perusteena kaupan kieltämiselle;

— trooppiset maat katsovat, että luonnontilaisten trooppisten metsien monitahoisuuden vuoksi näitä metsiä on vaikeampi sertifioida kuin lauhkeiden alueiden metsiä, joissa on rajallinen määrä lajeja — näin ollen kieltoa voitaisiin tästä näkökulmasta katsoen pitää syrjivänä; ja

— ainoastaan trooppiseen jalopuuhun sovellettava kielto olisi syrjivä — syrjivyyden välttämiseksi kieltoa olisi sovellettava kaikkeen tuontiin kaikista maista, siis myös lauhkeiden alueiden ja pohjoisten alueiden maista.

6. Komissio ei aio toteuttaa toimenpiteitä ilman ympäristömerkkiä unioniin suuntautuvan trooppisen jalopuun tuonnin estämiseksi. Pikemminkin se pyrkii edistämään kestävällä tavalla hoidetuista metsistä saatavien tuotteiden kysyntää vapaaehtoispohjalta, kuten kuudennessa ympäristöä koskevassa toimintaohjelmassa todetaan ([1]). Metsälainsäädännön soveltamisten valvonnasta, metsähallinnosta ja puukaupasta antamassaan tiedonannossa ([2]) komissio on kuitenkin ehdottanut toimenpiteitä, jotka mahdollistaisivat laittomasti korjatun puutavaran poistamisen unionin markkinoilta.

([1]) Parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1600/2002/EY, tehty 22 päivänä heinäkuuta 2002 (EYVL L 242, 10.9.2002).
([2]) KOM(2003) 251 lopullinen.

(2004/C 78 E/0288) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3461/03**

esittäjä(t): Peder Wachtmeister (PPE-DE) komissiolle

(21. marraskuuta 2003)

Aihe: Lahjusskandaali Ruotsin vähittäismyyntimonopoli Systembolaget AB:ssa

Ruotsin Euroopan unionin jäsenyyttä koskevissa neuvotteluissa komissio salli Ruotsin säilyttää valtiollisen alkoholimonopolinsa. Komissio korosti kuitenkin, että kaikenlainen syrjintä on poistettava jäsenvaltion ja muista EU:n jäsenvaltioista tuotujen tavaroiden väliltä.

Parhaillaan selvitetään Ruotsin vähittäismyyntimonopolia Systembolaget AB:ta koskevaa lahjusskandaalia. 35:tä johtajaa epäillään vakavista lahjusrikoksista. Poliisi tutkii kolmen tavarantoimittajan toimintaa, joista yhtä epäillään lahjonnasta. Tiettyjen tavarantoimittajien epäillään jo pitkään nauttineen erityiskohtelusta matkoja ja lahjoja vastaan.

Aikooko komissio edellä mainituista syistä selvittää ruotsalaisen vähittäismyyntimonopolin toimintaa ja tullaanko yksinoikeus alkoholin vähittäismyyntiin Ruotsissa kyseenalaistamaan?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(8. tammikuuta 2004)

Kun Ruotsista tuli Euroopan unionin jäsen, se sopi komission kanssa, että sen kilpailuviranomaiset (Konkurrensverket) valvoisivat, että Systembolagetin vähittäismyyntimonopoli toimii ilman syrjintää.

Tämä valvontajärjestely on edelleen voimassa. Komissio jatkaa kuitenkin tiivistä yhteydenpitoa Ruotsin kilpailuviranomaisten kanssa varmistaakseen, ettei minkäänlaista EY:n perustamissopimusta rikkovaa syrjintää tapahdu.

(2004/C 78 E/0289) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3469/03**

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE), Phillip Whitehead (PSE), Catherine Stihler (PSE) ja Margrietus van den Berg (PSE) komissiolle

(21. marraskuuta 2003)

Aihe: Postpoliosyndrooma

Kahdessa Euroopan unionin neuvoston istunnossa, 2384:nnessä istunnossa (terveys, 15. marraskuuta 2001, Brysselissä) ja 2470:nnessä istunnossa (työllisyys, sosiaalipolitiikka, terveys ja kuluttaja-asiat, 2.—3. joulukuuta 2002) neuvosto pani merkille puheenjohtajavaltio Belgian ja Irlannin valtuuskunnan lausunnot, joiden mukaan EU:n tasolla tarvitaan asianmukaisia toimia postpoliosyndroomaa (PPS) sairastavien hyväksi.

Voiko komissio kommentoida toimia, joita on jo toteutettu tässä asiassa ja erityisesti seuraavilla aloilla

1. tiedottaminen PPS:n esiintymisestä Euroopan unionissa, sen puhkeamisesta ja tämänhetkisten tutkimusten saatavuudesta

2. jäsenvaltioissa saatavilla olevat hoidot PPS:aa sairastavien kuntouttamiseksi ja heidän vointinsa parantamiseksi

3. yhteisön talousarviosta tutkimukseen ja hoitoon myönnetyt varat?

Jos vielä ei ole ryhdytty tällaisiin toimiin, mikä on syynä siihen?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(22. joulukuuta 2003)

1. Tietoa postpoliosyndrooman esiintymisestä, hoidosta ja potilasryhmistä voi saada yhteisön kansanterveysohjelmista tuettujen hankkeiden kautta. Neuvosto ja parlamentti hyväksyivät 29. huhtikuuta 1999 harvinaisia sairauksia koskevan yhteisön toimintaohjelman [1]. Tämän jo päättyneen ohjelman aikana toteutettiin 24 hanketta, joista löytyy englannin kielellä tietoa seuraavalta Euroopan unionin Internet-sivulta: (http://europa.eu.int/comm/health/ph_projects/rarediseases_project_en.htm).

Neuvoston ja parlamentin 23. syyskuuta 2002 tekemässä, yhteisön kansanterveysalan toimintaohjelman (2003—2008) hyväksymistä koskevassa päätöksessä N:o 1786/2002/EY [2] harvinaisten sairauksien käsittelemistä pidetään tärkeänä tavoitteena. Harvinaisilla sairauksilla tarkoitetaan perinnöllisiä, hengenvaarallisia tai pysyvän invaliditeetin aiheuttavia sairauksia, joiden esiintymistiheys on niin alhainen, että niitä varten tarvitaan yhteisiä erityistoimia. Alhaisena esiintymistiheytenä voidaan ohjeellisesti pitää esiintymistiheyttä, joka on yleisen käsityksen mukaan yhteisössä alle viisi 10 000:sta.

Harvinaisia sairauksia koskevista hankkeista ohjelmassa asetetaan etusijalle yleisluontoisemmat hankkeet, joiden kautta saadaan tietoa monesta harvinaisesta sairaudesta, ei pelkästään yksittäisistä sairausryhmistä tai sairauksista.

Kuten suurimmasta osasta muitakaan yksittäisiä harvinaisia sairauksia, postpoliosyndroomasta ei valitettavasti ole olemassa tietorekisteriä, eikä ole säännöllistä valvontajärjestelmää, jonka kautta sen ilmaantuvuudesta tai esiintymistiheydestä jäsenvaltioissa saataisiin säännöllisesti tietoa. Komission käyttämien tutkimusten mukaan 20—40 prosenttia poliosta toipuvista potilaista sairastuu postpoliosyndroomaan (PPS). Ilmaantuvuudeksi on arvioitu 0,12/10 (PPS-tapauksia/poliosta parantuvia henkilöitä). Asiantuntijat eivät ilmeisesti voi määrittää kiinteää, koko väestöä koskevaa ilmaantuvuutta.

2. Jäsenvaltioissa postpoliosyndroomasta kärsivien hoitoa, kuntoutusmenetelmiä, sairauden syitä ja diagnosointikeinoja koskevaa tietoa on saatavana Orphanet-tietokannasta: (http://www.orpha.net/).

Kannattaa pitää mielessä EY:n perustamissopimuksen 152 artikla. Siinä säädetään, että ”yhteisön toiminnassa kansanterveyden alalla otetaan täysimääräisesti huomioon jäsenvaltioiden terveyspalvelujen ja sairaanhoidon järjestämiseen ja tarjoamiseen liittyvät velvollisuudet”.

3. Komission tutkimuksen pääosasto on tukenut polioon liittyvää tutkimusta etenkin neljännessä puiteohjelmassa. Toiminta keskittyi molekyylidiagnostiikkaan ja ennaltaehkäisemisen sekä seurannan parantamiseen ja laajemmalla tasolla rokotustutkimuksen ja Euroopan rokotusmenetelmien oikeudellisiin ja yhteiskunnallisiin näkökulmiin.

Erillisiä postpoliosyndroomaa koskevia hankkeita ei ole rahoitettu, koska aihe liittyy pikemminkin yhteiskuntaan ja kansanterveyteen. Viidenteen puiteohjelmaan ehdotettiin postpoliosyndroomaa koskevaa hanketta, joka kuului kroonisten ja rappeuttavien sairauksien alaan. Riippumattomat asiantuntijat arvioivat ehdotuksen, jonka laatua ei kuitenkaan pidetty niin korkeana, että yhteisö olisi voinut rahoittaa sen.

Tutkimuksen pääosasto on aiemmin rahoittanut monia vammaisuuteen liittyviä hankkeita, esimerkiksi kuntoutusteknologian alalla Biomed 1 -ohjelmassa (kolmas puiteohjelma) ja Biomed 2 -ohjelmassa (neljäs puiteohjelma). Myöhemmin Elämänlaatu-ohjelman (kuuluu viidenteen puiteohjelmaan) toimintalinjasta ”vammaisiin liittyvä tutkimus” rahoitusta myönnettiin 16 hankkeelle. Kuudennessa puiteohjelmassa aihetta käsitellään ensisijaisista tavoitteista kahdeksannessa, ”politiikkojen tukeminen”. Tietoyhteiskunnan pääosasto on lisäksi rahoittanut monia vammaisten integroinnin ja kuntoutuksen helpottamiseen tähtääviä tutkimushankkeita TIDE-ohjelmista (vammaisia ja vanhuksia koskeva teknologia-aloite, kolmas ja neljäs puiteohjelma), Tietoyhteiskunnan tekniikat -ohjelmasta (viides puiteohjelma) sekä kuudennen puiteohjelman toisen ensisijaisen tavoitteen toiminnasta, joka koskee osallisuutta tietoyhteiskuntaan.

(1) EYVL L 155, 22.6.1999.
(2) EYVL L 271, 9.10.2002.

(2004/C 78 E/0290) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3480/03**

esittäjä(t): Catherine Stihler (PSE) komissiolle

(24. marraskuuta 2003)

Aihe: Vammaisten henkilöiden kansalaisoikeudet

Voiko komissio hahmotella, mihin toimiin sen on ryhtynyt vammaisten henkilöiden kansalaisoikeuksien edistämiseksi?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(6. tammikuuta 2004)

Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 ja 26 artiklassa mainitaan erityisesti vammaiset henkilöt.

Vammaisten hyväksi tehtävässä yhteisön toiminnassa noudatetaan oikeuksiin perustuvaa lähestymistapaa. Tavoitteena on yhtäläisten mahdollisuuksien saavuttaminen. Komission lukuisilla toimenpiteillä suojellaan ja edistetään siis suoraan tai välillisesti vammaisten henkilöiden oikeuksia. Tämä lähestymistapa näkyy komission tiedonannossa ”Yhtäläiset mahdollisuudet vammaisille: eurooppalainen toimintasuunnitelma” (1).

Lisäksi monet yhteisön toimenpiteet liittyvät suoraan vammaisten oikeuksiin:

— Syrjimättömyyden alalla Amsterdamin sopimuksen 13 artiklan perusteella voidaan "(…) toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjumiseksi." Artiklaa ei ole suunnattu pelkästään vammaisille, vaan sen lähestymistapa syrjinnänvastaisiin toimiin on horisontaalinen. Samaan asiaan liittyvänä hyväksyttiin 27. marraskuuta 2000 annettu neuvoston direktiivi 2000/78/EY yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista [2] sekä 27. marraskuuta 2000 tehty neuvoston päätös syrjinnän torjumista koskevan yhteisön toiminta-ohjelman perustamisesta (vuosiksi 2001—2006) [2]. Komissio aloittaa keväällä 2004 syrjinnän torjumisen tulevaa strategiaa koskevan julkisen kuulemismenettelyn (Vihreä kirja).

— Euroopan vammaisten teemavuotta 2003 koskevan 3. joulukuuta 2001 tehdyn neuvoston päätöksen 2001/903/EY [3] 2 artiklassa tavoitteena on mm. "lisätä tietoisuutta siitä, että vammaisilla on oikeus suojeluun syrjintää vastaan ja oikeus käyttää kaikkia oikeuksiaan yhdenvertaisina".

— Tiedonannossaan "Tavoitteena oikeudellisesti sitova Yhdistyneiden Kansakuntien asiakirja vammaisten oikeuksien ja ihmisarvon edistämiseksi ja suojelemiseksi" [4] komissio korosti tukevansa vammaisten oikeuksien kehittämistä edelleen.

[1] KOM(2003) 650 lopullinen.
[2] EYVL L 303, 2.12.2000.
[3] EYVL L 335, 19.12.2001.
[4] KOM(2003) 16 lopullinen.

(2004/C 78 E/0291) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3483/03**

esittäjä(t): Richard Corbett (PSE) komissiolle

(24. marraskuuta 2003)

Aihe: Asiakirjojen käyttäminen rikollisen toiminnan todisteena

Jos komissio kartellijärjestelyjä tutkiessaan löytää todisteita muusta rikollisesta toiminnasta tai asianomaisen yrityksen ja järjestäytyneen rikollisuuden välisistä yhteyksistä, voiko se ilmoittaa asiasta toimivaltaisille oikeus- tai poliisiviranomaisille?

Jos komissio ei voi ilmoittaa asiasta, voiko se antaa ehdotuksia lainsäädännön muuttamisesta siten, että se voi ilmoittaa asiasta?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(16. joulukuuta 2003)

Komission ennalta, asetuksen N:o 17 [1] 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti, määräämien yrityksiä koskevien tutkimusten toteuttamisen yhteydessä kansallisten kilpailuviranomaisten on toimittava yhteistyössä komission virkamiesten kanssa ja annettava heille tarvittaessa apua. Joissakin maissa kansalliset menettelyt edellyttävät myös, että poliisiviranomaiset ovat paikalla toimia toteutettaessa.

Jos tutkimuksissa havaitaan merkkejä rikollisesta toiminnasta, kansallisten viranomaisten edustajien on ilmoitetava tästä kyseisen maan oikeusviranomaisille voimassa olevien kansallisten menettelyjen mukaisesti. Niissä maissa, joissa rikospoliisi avustaa yhteisön tutkimuksissa, se voi suoraan aloittaa kansalliseen lainsäädäntöön perustuvan menettelyn.

Näin ollen ei vaikuta olevan tarpeen muuttaa lainsäädäntöä, joka koskee yhteisön virkamiesten osallistumista yrityksiä koskeviin tutkimuksiin.

[1] Neuvoston asetus N:o 17, perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus, EYVL P 13, 21.12.1962.

(2004/C 78 E/0292) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3489/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(24. marraskuuta 2003)

Aihe: Sinagan pyytämän raakasokerin vientimäärien lisääminen — Azorien autonominen alue

Sinaga (Sociedade de Indústrias Agrícolas Açorianas, S.A.) on ilmoittanut minulle, että Azorien autonominen alue pyysi heinäkuussa 2003 lupaa raakasokerista valmistetun valkoisen sokerin vientikiintiön lisäämiseen 3 000 tonnilla. Tämä on elintärkeää kyseisen yrityksen toiminnan jatkumisen ja yli 100 työpaikan säilyttämisen kannalta. Kiintiön lisääminen vastaa alle 0,0016 prosenttia yhteisön tuotannosta, mutta on äärimmäisen tärkeä Azoreille, joka kuuluu yhteisön syrjäisimpiin alueisiin. Azorit on unionin köyhimpiä alueita, ja sillä on heikko yhteiskunnallinen ja taloudellinen rakenne, eikä siellä ole todellisia taloudellisia vaihtoehtoja.

Sinagan mukaan tähän pyyntöön ei ole vielä saatu vastausta asianomaisilta yhteisön toimielimiltä. Myöskään komission jäsenelle Fischlerille 7. lokakuuta 2003 lähetettyyn kirjeeseen ei ole vastattu. Koska pyyntö koskee vuotta 2003, siihen olisi saatava vastaus viipymättä.

Näin ollen pyydän komissiota ilmoittamaan minulle, missä vaiheessa tämän pyynnön käsittely on. Eikö komissio katso, että koska kyse on syrjäisimmistä alueista, ehdotettu kiintiön lisääminen olisi sallittava?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(6. tammikuuta 2004)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi Paulo Casacan esittämään kirjalliseen kysymykseen P-3166/03 ([1]).

([1]) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 229.

(2004/C 78 E/0293) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3492/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(17. marraskuuta 2003)

Aihe: Romano Prodin ohjelmajulistus

Komission puheenjohtaja on laatinut erityisesti Italian keskustavasemmistolaisille voimille suunnatun asiakirjan "Europa: il sogno, le scelte", jossa hän kehottaa näitä yhdistymään seuraavissa vaaleissa yhdeksi ehdokaslistaksi ja toimimaan yhtenäisesti seuraavalla vaalikaudella.

Tämä aloite on oikeutetusti aiheuttanut välittömiä reaktioita kyseisten oppositiopuolueiden taholta Italiassa ja myös ymmärrettävästi arvostelua enemmistöön kuuluvien hallituspuolueiden piirissä sekä ansainnut eurooppalaisten poliittisten ryhmittymien edustajien tuomion. Poliittiset kommentaattorit Italiassa ovat viitanneet jopa siihen, että komission puheenjohtaja on asettautunut näin Italian vasemmiston mahdolliseksi johtajaksi ensi kesäkuussa pidettäviä vaaleja ajatellen.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Mitä mieltä komissio on puheenjohtajansa aloitteesta? Katsooko komissio, että se sopii yhteen puheenjohtajan tehtävien luonteen kanssa sen perusteella, mitä EY:n perustamissopimuksen 211 artiklassa ja sitä seuraavissa säädetään? Miten komissio varmistaa juridisesti puheenjohtajansa toimivaltaan kuuluvien poliittisten suuntaviivojen ja toimenpiteiden puolueettomuuden? Miten komissio arvioi aloitetta erityisesti vallanjakoa, riippumattomuutta ja yhteisön yleistä etua koskevien periaatteiden kannalta? Miten komissio määrittelee jäsenvaltioiden sisäpolitiikkaan puuttumisen ja miten se rajoittaa sitä?

— Aikooko Romano Prodi erota komission puheenjohtajan tehtävistä, jotta hän voi jatkaa osallistumistaan Italian puoluepolitiikkaan? Vai onko komissio tyytyväinen siihen, että sitä johtaa henkilö, joka näyttää ottaneen suoraa osaa Italian vasemmiston johtamista koskevaan kiistaan? Miten komissio aikoo tästä lähtien varmistaa toimiensa ja arvioidensa puolueettomuuden?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(16. joulukuuta 2003)

Arvoisa parlamentin jäsen voi tutustua huomioihin, joita komission puheenjohtaja on tästä asiasta esittänyt komission toimintasuunnitelmasta käydyn keskustelun yhteydessä Euroopan parlamentin istunnossa marraskuussa 2003.

(2004/C 78 E/0294) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3498/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(24. marraskuuta 2003)

Aihe: Iran — ydinaseet

Kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA) 10. marraskuuta 2003 julkaisemassa tiedonannossa ilmoitettiin Iranin hallituksen hyväksyneen lisäpöytäkirjan, jossa se antaa IAEA:lle laajemmat tarkastusvaltuudet ja -mahdollisuudet ja vahvistaa keskeyttävänsä uraanin rikastamisen ja työstämisen.

IAEA:n raportista käy ilmi, että Iranin hallitus salaili vuosia osia tutkimusohjelmistaan ja selvitti kaikki ydinaseiden kehittämismahdollisuudet, etenkin uraanin rikastamisen sentrifugaation tai laserin avulla ja plutoniumin erottamisen avulla. Iran sai tähän apua neljältä maalta, joiden nimiä ei mainita.

— Täyttääkö Iran komission mielestä ydinsulkusopimuksesta johtuvat velvoitteensa?

— Mikä on komission arvio Iranin hallituksen IAEA:lle antamista tiedoista? Pitääkö komissio IAEA:n ja Iranin hallituksen sopimia valvontatoimia riittävinä?

— Katsooko komissio, että sen olisi saatava enemmän ja tarkempaa tietoa? Onko komissiolla mitään lisätietoja Iranin maaperällä toteutetuista ydinvoimaan liittyvistä toimista? Tietääkö komissio, mitkä maat tekevät ydinohjelmiin liittyvää yhteistyötä Iranin kanssa, ja aikooko se ryhtyä näitä maita koskeviin toimiin?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(20. tammikuuta 2004)

Kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA) hallintoneuvoston kokouksessa 26. marraskuuta 2003 käytiin keskustelua pääjohtaja El Baradein kolmannen raportin pohjalta. Sekä raportissa että johtokunnan hyväksymässä päätöslauselmassa vahvistettiin Iranin aiemmin harjoittama salailu ja säännönvastaisuudet. Samalla pantiin merkille yhä avoimissa kysymyksissä saavutettu edistys ja viimeaikainen yhteistyö IAEA:n kanssa. Yhdistyneen kuningaskunnan, Ranskan ja Saksan ulkoministerien vierailua ja sen seurauksena 21. lokakuuta 2003 tehtyä Teheranin ”sopimusta” pidettiin myönteisenä asiana.

Komissio puolestaan uskoo, että IAEA:n on onnistunut kiinnittää huomiota useisiin puutteisiin ja rikkomuksiin siinä, miten Iran on pannut täytäntöön ydinsulkusopimuksen. Se arvostaa kuitenkin sitä, että Iran näyttää aloittaneen uuden ja paremman yhteistyön vaiheen yhteistyössään IAEA:n kanssa.

Komissiolla ei ole syytä uskoa, etteivät pääjohtajan hallintoneuvoston keskusteluja ja niiden pohjalta annettua päätöslauselmaa varten keräämät tiedot olisi olleet riittäviä. Komissio arvostaa sitä, että Iran on kutsunut IAEA:n perustamaan tarvittavat tarkistusmekanismit: komissio pitää tätä prosessia erittäin tärkeänä ja aikoo seurata sitä tiiviisti.

Komissio huomauttaa, että IAEA:n pääjohtajan on tarkoitus antaa toinen raportti helmikuun 2004 puoliväliin mennessä. Sillä ei ole mitään lisätietoja muusta ydintoiminnasta Iranin maaperällä. Komissio on tietoinen tiedoista, joiden mukaan joidenkin maiden uskotaan tehneen yhteistyötä Iranin kanssa sen ydinohjelman parissa. Komissio ei tässä vaiheessa vielä voi kommentoida asiaa tarkemmin, mutta odottaa kiinnostuneena IAEA:n suorittamien jatkotutkimusten tuloksia.

(2004/C 78 E/0295) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3503/03**

esittäjä(t): Emmanouil Bakopoulos (GUE/NGL) komissiolle

(24. marraskuuta 2003)

Aihe: Kulkukoirat ja olympiakisat

Associated Press -uutistoimiston antamien tietojen mukaan viime elokuussa pelkästään Attikan alueella tapettiin 3 000 kulkukoiraa teiden ”puhdistamiseksi” vuoden 2004 olympiakisoja varten. Tämä on jo kolmas kerta tänä vuonna, uudenvuoden ja huhtikuun kampanjoiden jälkeen, kun tällaisia raakoja tekoja tehdään.

Aikooko komissio joskus huolehtia isännättömien kotieläinten hengen riittävästä ja pitkäaikaisesta suojelusta Kreikassa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(22. joulukuuta 2003)

Komissio muistuttaa 27. helmikuuta 2003 antamastaan vastauksesta jäsen Papayannakisin samaa aihetta koskevaan kirjalliseen kysymykseen E-0177/03 ([1]).

Arvoisan parlamentin jäsenen lisätietoihin komissio voi myös todeta, että elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston Kreikassa syyskuussa 2003 tekemien tarkastusten yhteydessä toimivaltaiset viranomaiset osoittivat, että Ateenan kulkueläinongelman ratkaisemiseksi oli saatu virallinen, eläinten hyvinvoinnin huomioon ottava ohjelma.

([1]) EUVL C 161 E, 10.7.2003, s. 189.

(2004/C 78 E/0296) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3509/03**

esittäjä(t): Helmuth Markov (GUE/NGL) komissiolle

(18. marraskuuta 2003)

Aihe: Interreg IIIA: euroalueiden toimipisteiden tuleva rahoitus

Tähän saakka euroalueiden (Euroregions) toimipisteitä on rahoitettu Interreg IIIA -ohjelman tehtävän ”tekninen apu” alaisuudessa. Nyt valtionvarainministeriö on ilmoittanut Spree-Neiße-euroalueen toimipisteelle aluksi suullisesti, että näiden alueiden toimipisteitä ei vuodesta 2004 alkaen voida enää rahoittaa Interreg IIIA -ohjelman tehtävän ”tekninen apu” alaisuudessa, vaan niitä rahoitetaan pelkästään yhteistyöhön varatuilla kyseisen ohjelman varoilla. Lisäksi rahoitus vähenee vuodesta 2005 alkaen. Syy siirtymiseen teknisestä avusta yhteistyövaroihin on ministeriön mukaan komission vaatimus.

Muutos olisi erityisen ongelmallinen Spree-Neiße-euroalueelle, koska tähän alueeseen kuuluu Saksan puolella vain yksi ”Landkreis”, jonka jäsenmaksuja ei voida korottaa huomattavasti toimipisteen rahoittamiseksi.

Siksi kysyn komissiolta seuraavaa: Vaatiiko komissio, että euroalueiden toimipisteitä ei enää rahoiteta Interreg III A -ohjelman "teknisen avun" tehtävän alaisuudessa, vaan rahoitukseen käytetään jatkossa vain tämän ohjelman yhteistyöhön tarkoitettuja varoja? Millaisia yleisiä käsityksiä komissiossa on liittyen euroalueiden työn jatkamiseen etenkin mainitulla alueella, jolla kulkee EU:n ja ehdokasvaltioiden välinen raja?

Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus

(23. joulukuuta 2003)

Interreg-yhteisöaloite toteutetaan niiden suuntaviivojen mukaisesti, jotka komissio hyväksyi 28. huhtikuuta 2000 Euroopan parlamentin kanssa käytyjen neuvottelujen jälkeen ([1]). Suuntaviivoissa ei eritellä mahdollisia Interreg-edunsaajia, vaikka niissä tarjotaan euroalueiden toimipisteiden kaltaisille toimijoille monenlaisia mahdollisuuksia osallistua yksittäisten ohjelmien tavoitteiden toteuttamiseen.

Yksi tällainen mahdollisuus tarjoutuu teknisen avun tehtävästä, joka koskee Interreg-ohjelmien toteuttamisen edellyttämiä valmistelu-, seuranta-, arviointi- ja tarkastustoimia. Euroalueet voivat saada tukea teknisen avun tehtävän alaisuudessa, jos ne ovat vastuussa tällaisten toimien toteuttamisesta. On kuitenkin täysin jäsenvaltioiden toimivallassa päättää, miten teknisen avun voimavarat käytetään. Komissiolle on tiedotettu, että Interreg III -ohjelman Brandenburgin-Lubuskien alueen euroalueen toimipisteillä ei tätä nykyä ole teknisen avun tehtävän alaisuuteen kuuluvaa toimintaa, vaikka ne tarjoavat neuvontaa hankkeiden mahdollisille kumppaneille.

Euroalueiden toimipisteet voivat näin ollen hakea muunlaista Interreg III -tukea, esimerkiksi pienhankerahastoista, joista rahoitetaan rajatylittävää integraatiotoimintaa edistäviä pienimuotoisia hankkeita. Euroalueet ovat monilla raja-alueilla mukana tällaisessa toiminnassa, jolloin tuki voidaan myös myöntää korvauksena euroalueiden toimipisteiden kuluista.

Komissio tekee ehdotuksia yhteistyötä edistävien toimien tulevasta rakenteesta kolmannessa taloudellista ja sosiaalista koheesiota käsittelevässä kertomuksessa. Tässä vaiheessa on siten liian aikaista puntaroida tätä alaa koskevaa tulevaa politiikkaa.

([1]) EYVL C 143, 23.5.2000.

(2004/C 78 E/0297) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3530/03**

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(28. marraskuuta 2003)

Aihe: Vanhusten ja vammaisten terveys ja turvallisuus

Minulle on kerrottu, että hotellien kylpyhuoneissa ei ole juurikaan tehty järjestelyjä vanhusten ja vammaisen terveyden ja turvallisuuden varmistamiseksi.

Eräs äänestäjäni on esimerkiksi kertonut kyynärpään korkeudella olevien tukikaiteiden tarpeellisuudesta.

Voiko komissio kertoa, mihin toimiin on mahdollisesti ryhdytty vanhusten ja vammaisten terveyden ja turvallisuuden varmistamiseksi julkisissa tiloissa koko EU:ssa?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(16. tammikuuta 2004)

Ensisijainen vastuu julkisen rakennetun ympäristön saavutettavuudesta kuuluu jäsenvaltioille, ja useimmat saavutettavuutta koskevat toimet hoidetaankin kansallisella tasolla. Euroopan unioni voi kuitenkin toimia muutosvoimana rohkaisten ja patistaen jäsenvaltioiden viranomaisia tarttumaan uusiin mahdollisuuksiin.

Tästä syystä komissio on asettanut etusijalle julkisen rakennetun ympäristön saavutettavuuden parantamisen tiedonannossaan "Yhtäläiset mahdollisuudet vammaisille: eurooppalainen toimintasuunnitelma" ([1]), hyväksytty 30. lokakuuta 2003.

Komissio sitoutuu muun muassa edistämään kaikkien tarpeet huomioon ottavaa suunnittelua (Design for All -periaate), jonka yleisenä päämääränä ovat esteettömät käyttömahdollisuudet ja joka ottaa huomioon terveyteen ja turvallisuuteen liittyvät näkökohdat. Muut toteutettavat toimet liittyvät riittäväntasoisten eurooppalaisten standardien laatimiseen kaikilla rakennettuun ympäristöön liittyvillä aloilla, kuten kaavoituksessa, suunnittelussa, rakentamisessa ja rakennusten käytössä sekä vammaisten evakuointiin liittyvissä menettelyissä. Lisäksi tarkistetaan rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21. joulukuuta 1988 annetussa neuvoston direktiivissä 89/106/ETY ([2]) säädettyjä olennaisia vaatimuksia sisällyttämällä niihin säännöksiä saavutettavuudesta kaikkien kannalta.

Tämän lisäksi komissio perusti äskettäin asiantuntijaryhmän käsittelemään saavutettavuuden eri puolia jäsenvaltioissa. Ryhmän raportti, "2010: A Europe Accessible for All" (2010: Kaikkien saavutettavissa oleva Eurooppa), on julkaistu, ja se on saatavana seuraavalta komission verkkosivustolta: (http://europa.eu.int/comm/employment_social/index/final_report_ega_en.pdf).

([1]) KOM(2003) 650 lopullinen.
([2]) EYVL L 40, 11.2.1989.

(2004/C 78 E/0298) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3534/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(28. marraskuuta 2003)

Aihe: Ulkomailla työskentelevät portugalilaiset

Portugalin lehdistön mukaan portugalilaiset työntekijät joutuvat yhä useammin petoksen uhreiksi tilanteissa, joissa tilapäistyövoimaa välittävät yritykset lähettävät työntekijöitä ulkomaille työskentelemään riisto-olosuhteissa.

Erityisesti Yhdistynyt kuningaskunta on ollut ensimmäisiä valtioita, joissa kyseisiä ongelmia on ilmennyt. Sen jälkeen on tullut ilmi, että portugalilaisia työntekijöitä on käytetty hyväksi maatalousalalla Espanjassa, kukkien viljelyssä sekä rakennusalalla ja mekaanisen metalliteollisuuden alalla Alankomaissa, telakoilla Italiassa ja Ranskassa ja viimeksi tunneleiden ja patojen rakentamisessa Islannissa.

Mitä ilmeisimmin työtekijöitä pettävät yritykset, jotka lupaavat korkeita palkkoja ja hyviä työskentelyolosuhteita. Kyseisiä yrityksiä kutsutaan "takseiksi", koska ne ilmestyvät ja katoavat niin nopeasti, ettei Portugalin työsuojeluvirasto (IGT) ehdi toimia.

Huolimatta IGT:n huomattavasti lisääntyneestä tarkastustoiminnasta on katsottu tarpeelliseksi parantaa koordinointia sekä tietojen ja kokemusten vaihtoa alkuperämaan ja vastaanottajamaan vastaavien palveluiden kesken, koska lukuisat "taksiyritykset" toimivat kansainvälisenä verkostona.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Mitä tietoja komissiolla on portugalilaisten työntekijöiden hyväksikäytöstä ulkomailla?

— Onko komission harkinnan mukaan mahdollista jotenkin auttaa inhimillisesti kaikkein huolestuttavampia tapauksia?

— Mihin toimenpiteisiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä varmistaakseen työntekijöitä sitovien sopimusten oikeudenmukaisuuden ja hyvät työskentelyolosuhteet?

— Onko komissio ottanut jollakin tapaa yhteyttä vastaanottajamaihin ilmoittaakseen niille kyseisten työntekijöiden hyväksikäyttöä koskevista mahdollisista tilanteista?

— Miten komissio aikoo toimia torjuakseen sen, että laittomaan työnvälitykseen erikoistuneet, laillisten tilapäistyövoimaa välittävien yritysten kanssa kilpailevat yritykset yleistyvät?

— Aikooko komissio toteuttaa joitakin uusia yhteisön työntekijöille suunnattuja tiedotuskampanjoita kertoakseen laittomien yritysten välittämään tilapäistyöhön liittyvistä vaaroista?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(12. tammikuuta 2004)

Komissio pitää valitettavina arvoisan parlamentin jäsenen kuvailemia petoksia, joiden kohteeksi sen äskettäin saamien tietojen mukaan näyttävät joutuvan yhä enemmän portugalilaiset työntekijät. Komissio muistuttaa kuitenkin, että työehtojen ja -olojen noudattamisen seuranta ja valvonta ovat ensi sijassa jäsenvaltioiden vastuulla.

Kysymyksestä ei ole selvästi pääteltävissä, kuuluvatko kuvatut tilanteet palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY ([1]) soveltamisalaan. Mikäli näin on, sovelletaan direktiivin 4 artiklan säännöstä yhteistyöstä tietojen toimittamisessa. Yhteistyöhön kuuluu erityisesti vastaaminen valvontaviranomaisten tiedonsaantipyyntöihin, jotka koskevat valtiosta toiseen tapahtuvaa työntekijöiden käyttöön asettamista, myös ilmeisiä väärinkäytöksiä tai mahdollisesti laitonta valtioiden välillä harjoitettua toimintaa. Komissio helpottaa yhteistyötä käytettävissään olevin keinoin, muun muassa luomalla yhteyksiä eri valvontaviranomaisten välille. Tätä varten ja kansallisten viranomaisten tässä yhteydessä havaitsemien käytännön ongelmien ratkaisemiseksi perustettiin komission aloitteesta hallitusten edustajien asiantuntijaryhmä, joka pohtii yksityiskohtaisemmin asiaan liittyviä kysymyksiä. Tässä yhteydessä tarkastellaan myös mahdollisuutta helpottaa kohdemaan työehtoja ja -oloja koskevan tiedon saantia.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/71/EY, annettu 16. joulukuuta 1996, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon, EYVL L 18, 21.1.1997.

(2004/C 78 E/0299) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3535/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(28. marraskuuta 2003)

Aihe: Humana Milchunion — lasten terveys

Israelin lehdistön mukaan saksalainen Humana Milchunion, joka valmistaa soijasta äidinmaidon korviketta israelilaiselle Remedia-yritykselle, on tunnustanut olevansa vastuussa B1-vitamiinin puuttumisesta ja kyseisen tuotteen laadunvalvontaprosessin virheistä. Israelin terveysministeriö uskoo, että B1-vitamiinin puuttuminen on aiheuttanut kolmen lapsen kuoleman ja keskushermoston vaurioita useille muille. Tällä hetkellä uskotaan, että vahinkoa kärsineiden lasten lukumäärä on lähes kaksikymmentä.

Kyseisen uutisen mukaan Humana-yritys on tunnustanut, että puolueeton laboratorio on osoittanut, että 100 grammaa yrityksen Super Soya 1 -seosta sisälsi vain 29—37 mikrogrammaa B1-vitamiinia, vaikka tuoteselosteen mukaan kyseinen määrä sisälsi sitä 385 mikrogrammaa. Yritys korostaa tekevänsä täyttä yhteistyötä asiaa tutkivan israelilais-saksalaisen tahon kanssa ja haluavansa rangaista ilmenneistä virheistä vastuussa olevia henkilöitä.

Remedia-yrityksen mukaan koostumuksen muutos on johtunut vääristä päätelmistä, joiden mukaan soija sisältäisi jo sinänsä riittäviä määriä B1-vitamiinia, joten kyseisen ainesosan lisääminen ei olisi ollut tarpeellista.

Ilmeisesti ongelma on havaittu ensisijaisesti Israelissa, koska Humana Milchunion -yritys — huolimatta siitä, että se suunnitteli toteuttavansa koostumuksen muutoksen kaikissa tuotteissaan — aloitti prosessin ainesosan korvaamiseksi Israelin markkinoille tarkoitetussa kosher-tuoteryhmässä, koska kyseinen tuote oli koostumuksena vuoksi erittäin suosittu ortodoksijuutalaisten keskuudessa.

Israelilaisten tekemien paljastusten vuoksi Saksan viranomaiset lienevät aloittaneet omat Humana-yritystä ja sen tuotteiden käyttäjiä koskevat tutkimukset.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Onko komission tietojen mukaan kyseistä tuotetta edelleen Euroopan markkinoilla?

— Mihin toimenpiteisiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä varoittaakseen kuluttajia, ja erityisesti juutalaisyhteisöjä, joissa tämäntyyppisten tuotteiden kuluttaminen on tavallista, heille mahdollisesti aiheutuvasta vaarasta?

— Onko komissio ottanut yhteyttä Israelin valtioon ja kyseessä oleviin yrityksiin?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(16. tammikuuta 2004)

Komissio on saanut Saksan elintarvikeviranomaisilta tiedon, jonka mukaan kyseistä tuotetta vietiin ainoastaan Israeliin. Lisäksi komissio on ottanut yhteyttä Israelin viranomaisiin komission edustuston kautta saadakseen näiltä tietoja tuotteen mahdollisesta jälleentuonnista Israelista jäsenvaltioihin.

Näiden tietojen perusteella komissiolla ei ole viitteitä siitä, että kyseistä tuotetta olisi koskaan ollut yhteisön markkinoilla.

Vaikka kyseistä tuotetta ei ole ollut jakelussa unionin alueella, komissio on ilmoittanut jäsenvaltioille tästä asiasta, jotta nämä voivat tarvittaessa ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin kuluttajille tiedottamiseksi.

(2004/C 78 E/0300) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3545/03**

esittäjä(t): Alexander de Roo (Verts/ALE), Karl-Heinz Florenz (PPE-DE) ja Chris Davies (ELDR) komissiolle

(28. marraskuuta 2003)

Aihe: Sähkö- ja elektroniikkalaiteromua koskevan direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä Ranskassa

Ranska on ensimmäisenä EU:n jäsenvaltiona valmistellut ”virallisen” asetusluonnoksen sähkö- ja elektroniikkaromua koskevan direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä. Ympäristöasiain ja kestävän kehityksen ministeriö on laatinut luonnoksesta englanninkielisen käännöksen. Lopullinen teksti pyritään saamaan valmiiksi joulukuussa.

Valitettavasti tämä luonnos poikkeaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromua koskevasta direktiivistä (2002/96/EY ([1])) monin tavoin etenkin seikoissa, jotka koskevat yksittäisten tuottajien vastuuta tulevista tuotteista. Yksittäisten tuottajien vastuun sijasta esitetään tuottajien yhteistä vastuuta.

Pyydämme vertaamaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromua koskevan direktiivin 8 artiklan 2 kohtaa: ”Niiden tuotteiden osalta, jotka on saatettu markkinoille 13 päivän elokuuta 2005 jälkeen, kunkin tuottajan on osallistuttava 1 kohdassa tarkoitettujen toimien rahoittamiseen omista tuotteistaan aiheutuvien jätteiden osalta” ja Ranskan laatiman asetusluonnoksen seuraavaa 15 artiklaa: ”Tuottajat, jotka ovat saattaneet kotitalouskäyttöön tarkoitetut sähkö- ja elektroniikkalaitteet markkinoille kuluvana vuonna, huolehtivat niille samana vuonna lankeavien sellaisten velvollisuuksien rahoittamisesta, jotka kuuluvat niille tämän kotitalouskäyttöön tarkoitettuja sähkö- ja elektroniikkalaitteita koskevan asetuksen 21—25 artiklan mukaisesti. Nämä velvollisuudet jaetaan tuottajien kesken 1 artiklan järjestyksessä lueteltujen laitetyyppien mukaisesti ja suhteessa kuluvana vuonna markkinoille saatettujen kotitalouskäyttöön tarkoitettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden määrään”. Tämä sanamuoto muistuttaa suuresti sähkö- ja elektroniikkalaiteromua koskevan direktiivin 8 artiklan 3 kohdassa käytettyä vanhaa jätettä koskevien säännösten sanamuotoa.

Ranskan laatiman luonnoksen mukaan yrityksillä on mahdollisuus perustaa omat kierrätysjärjestelmänsä, mutta mahdollisuus perustaa tietty kierrätysjärjestelmä EI tarkoita tuottajan lakisääteistä vastuuta. Tuottajien yhteisessä vastuussa on haittapuolensa. Lisäksi voisi syntyä tilanne, jossa yritysten ei tarvitsisi tehdä varauksia ja vakuuksia Ranskassa myytäville tuotteille, mutta ne joutuisivat tekemään varauksia ja

asettamaan vakuuksia sellaisissa muissa maissa (kuten Saksassa) myytäville tuotteille, joissa on direktiivin mukaisesti otettu käyttöön yksittäisen tuottajan vastuu. Tämä vääristäisi yhteismarkkinoiden toimintaa. Myös 16 artiklan pakollisia ja näkyviä vakiomaksuja koskeva vaatimus poikkeaa suuresti sähkö- ja elektroniikkaromua koskevasta direktiivistä, jonka 8 artiklan 3 kohdan mukaan tuottajien tulisi saada päättää, ilmoittavatko he kustannukset.

Onko Euroopan komissio valmis ilmoittamaan Ranskan hallitukselle, että se on valinnut vääränlaisen menettelyn?

Onko komissio tietoinen, että on olemassa merkittävä vaara, että muut jäsenvaltiot päättävät ottaa esimerkkiä Ranskan toimista?

(1) EUVL L 37, 13.2.2003, s. 24.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(13. tammikuuta 2004)

Direktiivin 2002/96/EY (1) 17 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on saatettava voimaan direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset 14 päivään elokuuta 2004 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Koska Ranska ei ole vielä ilmoittanut komissiolle toimista tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä, komissio ei voi tällä hetkellä arvioida niitä.

Direktiivin moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi komissio keskustelee jäsenvaltioiden kanssa säännöllisesti täytäntöönpanokysymyksistä direktiivin 7 artiklassa tarkoitetun komitean yhteydessä. Mikäli täytäntöönpano on puutteellista, komissio ottaa asian luonnollisesti esille kyseisen jäsenvaltion kanssa EY:n perustamissopimuksessa sille annettujen valtuuksien nojalla.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/96/EY, annettu 27 päivänä tammikuuta 2003, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta, EUVL L 37, 13.2.2003.

(2004/C 78 E/0301) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3556/03**

esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) komissiolle

(1. joulukuuta 2003)

Aihe: EMOTRista yhteisrahoitetut hankkeet Lobiosissa (Espanja, Ourensen maakunta)

EMOTR rahoittaa Interreg III -yhteisöaloitteeseen liittyvällä Galician ja Pohjois-Portugalin ohjelmallaan hankkeita Prisma/SP1.E76 ja Miliaria/SP1.E6. Galician aluevaltuuston tarkoituksena on kunnostaa kahden hankkeen avulla läpikotaisin Ourensen maakunnassa olevassa Lobiosin kunnassa sijaitseva Outeiron autioitunut kylä. Kunnostustyö uskotaan erilaisista ongelmista kärsiville nuorille, ja kylästä suunnitellaan tulevaa maaseutumatkailukohdetta.

Hallintoviranomaiset eivät ole kuitenkaan antaneet asiasta tietoa lähialueiden asukkaille, jotka ihmettelevät lisäksi yhteisörahoituksen käyttöön liittyviä hämäriä seikkoja.

Voiko komissio antaa yksityiskohtaisia tietoja näistä Euroopan yhteisön rahoitusta saaneista hankkeista?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(9. tammikuuta 2004)

Komissio vahvistaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että ohjelmat Prisma/SP1.E76 ja Miliaria/SP1.E6 saavat tukea Euroopan aluekehitysrahastosta yhteisöaloitteen Interreg IIIA Espanja/Portugali kautta.

Aluekehitysrahaston osuus Miliaria/SP1.E6-ohjelman rahoituksesta on 1 600 451,75 euroa (kokonaiskustannukset 2 133 935,67 euroa) ja Prisma/SP1.E76-ohjelman rahoituksesta 1 767 366 euroa (kokonaiskustannukset 2 356 488 euroa).

Koska vastaus sisältää runsaasti yksityiskohtaista tietoa kyseisistä kahdesta hankkeesta, komissio toimittaa sen suoraan parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle.

(2004/C 78 E/0302) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3588/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Mosambikin vaalit

Mosambikissa järjestettiin 19. marraskuuta 2003 kunnallisvaalit.

Kansallisen vaalilautakunnan (CNE) puheenjohtajan Arão Litsuren mukaan vaalien järjestäminen sujui tyydyttävästi joistakin satunnaisista vaikeuksista huolimatta.

Muistettakoon kuitenkin, että suurin oppositiopuolue Renamo ilmoitti aikaisemmin pelkäävänsä mahdollista vaalivilppiä.

Kyseisten vaalien järjestäminen merkitsee uutta aikakautta Mosambikin poliittiselle elämälle, koska kyseeseen voi tulla ensimmäistä kertaa todellinen ja demokraattinen poliittisen vallan jakaminen Frelimon ja Renamon välillä.

Nämä kunnallisvaalit ovat nähtävissä myös valmisteluna vuoden 2004 presidentinvaaleja varten.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Mitä tietoja komissiolla on Mosambikissa järjestettyjen kunnallisvaalien vapaudesta ja oikeudenmukaisuudesta?

— Miten komissio aikoo tukea Mosambikin tulevia presidentinvaaleja materiaalisesti, teknisesti ja henkilöstöresurssien osalta?

— Onko komissio valmis tukemaan ammattimaisten tai vapaaehtoisten vaalivirkailijoiden koulutusta Mosambikissa ja tiedottamaan etenkin koulua käyvälle väestölle demokratiaa koskevista säännöistä ja sen arvoista? Mitä välineitä ja ohjelmia voitaisiin käyttää?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(26. tammikuuta 2004)

Euroopan unioni oli tarkkailijana 19. marraskuuta 2003 pidetyissä Mosambikin kunnallisvaaleissa. Unionin vaalitarkkailijaryhmää johti päätarkkailija José Maria Mendiluce (Espanja), joka on Euroopan parlamentin ja AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen jäsen. Ryhmään kuului kuuden asiantuntijan ydinryhmä, 14 pitkäaikaista tarkkailijaa ja 41 lyhytaikaista tarkkailijaa 14 jäsenvaltiosta. Lisäksi Sveitsi lähetti neljä tarkkailijaa.

Unionin päätarkkailija totesi alustavassa lausunnossaan, että sekä vaalikampanjan että itse vaalipäivän ilmapiiri oli rauhallinen eikä painostusta tai vakavia välikohtauksia tai säännönvastaisuuksia ilmennyt. Tiedotusvälineet käsittelivät vaalitaistelua asianmukaisesti. Vaalien hallinnossa ilmeni kuitenkin eräitä lähempää huomiota vaativia puutteita erityisesti äänestäjäluetteloiden käsittelyssä, vaalilautakunnan (CNE) toimintatavoissa sekä valitus- ja muutoksenhakumekanismeissa.

Komissio tukee Euroopan kehitysrahaston (EKR) kautta sekä kunnallisvaaleja (4,4 miljoonalla eurolla) että vuonna 2004 järjestettäviä parlamentti- ja presidentinvaaleja (12,4 miljoonalla eurolla). Yhteisön tukea valvoo Ruotsin ja Irlannin rahoittama asiantuntija. Tuki annetaan kansallisen talousarvion kautta tietyin edellytyksin. Komissio tukee myös äänestäjien kansalaiskasvatusta sekä paikallisvaalien että ensi vuoden vaalien yhteydessä valtiosta riippumattomien järjestöjen kanssa toteutettavalla erityisohjelmalla, johon on myönnetty rahoitusta 720 000 euroa eurooppalaisesta ihmisoikeus- ja demokratia-aloitteesta.

Unioni tukee jäsenvaltioidensa kautta kansalaiskasvatukseen sekä vaalivirkailijoiden ja alueviranomaisten koulutukseen liittyviä ohjelmia. Jäsenvaltiot ovat avustaneet myös YK:n kehitysohjelmaa (UNDP) vaalitarkkailun ja koulutusohjelmien tarjonnan suhteen.

(2004/C 78 E/0303) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3595/03**

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(1. joulukuuta 2003)

Aihe: Vammaisia koskevat kysymykset

Lukuisat Lontoossa vammaisten parissa toimivat kansalaisjärjestöt, kuten Islingtonissa toimiva SCOPE London, ovat esittäneet kysymyksiä horisontaalisen vammaisia koskevan direktiivin mahdollisesta edistymisestä.

Voiko komissio lisäksi ilmoittaa, mitä mieltä se on loppuaan lähestyvän Euroopan vammaisten vuoden onnistuneisuudesta?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(7. tammikuuta 2004)

Komissio ymmärtää vaatimukset muuta kuin työelämää koskevan uuden direktiivin laatimiseksi, mutta se uskoo useista syistä, ettei komission ja jäsenvaltioiden ole tällä hetkellä tarkoituksenmukaista käynnistää uutta lainsäädäntöprosessia.

Komission on tällä hetkellä keskityttävä siihen, että jäsenvaltiot saattavat asianmukaisesti direktiivin 2000/78/EY ([1]) säännökset yhdenvertaisesta kohtelusta osaksi kansallista lainsäädäntöä ja panevat ne täytäntöön. Määräaika tälle oli 2. joulukuuta 2003. Direktiivi merkitsee huomattavia muutoksia tiettyjen jäsenvaltioiden nykyisiin säännöksiin, ja asianmukaisesti täytäntöönpantuna se tarjoaa vammaisille hyvin selkeät lainsäädännölliset puitteet, jotka suojelevat heitä syrjivältä kohtelulta.

Uuden aloitteen tulee pohjautua laajempaan tarkasteluun, jossa arvioidaan yhteisön tasolla jo voimassa olevia erilaisia käytännön yhdenvertaisuutta tavoittelevia välineitä. Komissio aikookin keväällä 2004 pyytää eri tahojen kommentteja (vihreä kirja) tulevaisuuden strategioista taistella syrjintää vastaan. Vihreässä kirjassa arvioidaan unionin syrjinnänvastaisen politiikan edistymistä ja nostetaan esiin tulevaisuuden politiikan kehittämistä koskevia seikkoja ja kysymyksiä. Siinä käsitellään myös unionin laajentumisen aiheuttamia haasteita, ja sen avulla suunnitellaan unionin tulevia toimia sen syrjinnänvastaisten politiikkojen kehittämisessä seuraavan viiden tai useamman vuoden aikana.

Komissio on pyytänyt jäsenvaltioita tarkastelemaan vammaisten syrjintää työelämän ulkopuolella niiden raporttien yhteydessä, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava direktiivin täytäntöönpanosta komissiolle joulukuuhun 2005 mennessä.

Euroopan vammaisten vuosi suunniteltiin hyvin laajapohjaisesti ja järjestettiin ainutlaatuisella tavalla, mikä mahdollisti sen, että vammaiset itse pystyivät vaikuttamaan vammaisten vuoden käsitteen määrittelemiseen, ja heidän järjestöillään oli merkittävä rooli kampanjan suunnittelussa unionin ja jäsenvaltioiden tasolla.

Järjestöt osallistuivat kansallisten koordinoivien elimien toimintaan, suunnittelivat vammaisten vuoden pääsanoman, valitsivat vammaisten vuoden tunnuskuvan ja -lauseen jne.

Kaiken kaikkiaan tietoisuuden lisäämiseen pyrkinyt kampanja, joka oli Euroopan vammaisten vuoden päätavoite, on vaikuttanut hyvin myönteisesti etenkin työnantajiin ja tiedotusvälineisiin. Yksi huomattava saavutus on puheenjohtajavaltio Kreikan tekemä aloite yhteistyössä komission ja vammaisjärjestöjen kanssa. Ne järjestivät Euroopan vammaisten vuoden konferenssin, jossa käsiteltiin tärkeää aihetta: vammaisia koskevien stereotypioiden nujertamista. Tapahtuman seurauksena hyväksyttiin eurooppalainen tiedotusvälineitä ja vammaisuutta koskeva julistus kesäkuussa 2003. Päätettiin myös perustaa eurooppalainen tiedotusvälineitä ja vammaisuutta koskeva verkosto, jonka tavoitteena on parantaa vammaisten kuvaa tiedotusvälineissä, nostaa heidän työllisyysastettaan ja parantaa viestinten käytettävyyttä vammaisten osalta.

Kaikissa vammaisten vuoteen osallistuneissa maissa on pidetty tuhansia tapahtumia vammaisten oikeuksien edistämiseksi ja tietoisuuden lisäämiseksi heidän päivittäin yhteiskunnassa kohtaamistaan esteistä. Toimintaa tapahtui samanaikaisesti unionin tasolla ja kansallisella, alueellisella sekä paikallisella tasolla, ja siihen osallistui hyvin erilaisia osapuolia: vammaisia, heidän perheitään ja heitä edustavia järjestöjä, ei-vammaisia henkilöitä, kaikkien tasojen päätöksentekijöitä, työmarkkinaosapuolia sekä julkisen ja yksityisen sektorin toimijoita.

Toimijoiden poikkeuksellisen innokas osallistuminen läpi vuoden on osoitus laajasta halusta muuttaa tapaa, jolla pyritään yhdenvertaisiin mahdollisuuksiin. Euroopan vammaisten vuosi on antanut uuden poliittisen sysäyksen vammaisten laajemman integroimisen tukemiseksi. Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista annetun neuvoston direktiivin täytäntöönpanon ohella jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet kehittäneensä uusia toimintatapoja. Kyseessä ei ole vain voimassa olevien lakien uudistaminen ja uusien lakien voimaantulo, vaan myös uusien lähestymistapojen, innovatiivisten käytäntöjen ja myönteisten toimenpiteiden edistäminen.

Komissio hyväksyi 30. lokakuuta 2003 tiedonannon "Yhtäläiset mahdollisuudet vammaisille: eurooppalainen toimintasuunnitelma" ([2]), jossa määritellään, kuinka komissio aikoo toteuttaa Euroopan vammaisten vuoden seurannan (toimintasuunnitelma, valtavirtaistaminen, joka toinen vuosi julkaistava raportti jne.) Tiedonannossa kuvaillaan muun muassa vammaisten vuoden tähänastisia pääsaavutuksia.

([1]) Neuvoston direktiivi 2000/78/EY, annettu 27 päivänä marraskuuta 2000, yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista, EYVL L 303, 2.12.2000.
([2]) KOM(2003) 650 lopullinen.

(2004/C 78 E/0304) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3610/03**

esittäjä(t): Jan Mulder (ELDR) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Sokerin tuontitariffien kiertäminen

Hiljattain on käynyt ilmi (päivälehti De Telegraaf, 30. syyskuuta 2003 ilmestynyt numero), että EU:ssa toimivat yritykset, jotka tuovat puolivalmista tomaattituotetta (joka sisältää sokeria, etikkaa ja tomaattia) Sveitsistä, yrittävät hyötyä sokerin alhaisesta maailmanmarkkinahinnasta. Sveitsiläiset tuottajat tuovat tätä tarkoitusta varten maahan "C-sokeria", ja heidän ei siten tarvitse maksaa korkeita kustannuksia sokerista. Samaa menettelyä käytetään virvoitusjuomien valmistamisessa.

1. Katsooko komissio, että tällainen kehitys on toivottavaa? Jos katsoo, mitä komissio aikoo sen vuoksi tehdä?

2. Onko komissio tietoinen, että joku muu kolmas valtio tai tuote aiheuttaa tai voisi mahdollisesti aiheuttaa samankaltaisen ongelman?

3. Katsooko komissio, että tällaiset tuontituotteet, jotka suunnataan 1. toukokuuta 2004 pääasiassa uusien jäsenvaltioiden markkinoille, ovat toivottavia?

4. Katsooko komissio, että edellä mainittu ongelma voitaisiin ratkaista soveltamalla kyseisiin tuotteisiin tuontikiintiöitä?

5. Onko komissio samaa mieltä, että alkuperäisten säännösten kiertämistä koskeva ongelma, joka esiintyi jo Balkanilla ja jonka pelätään esiintyvän "kaikki paitsi aseet" -ryhmän valtioiden parissa, voitaisiin ratkaista tuontikiintiöillä?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(23. tammikuuta 2004)

Vuonna 1972 tehdyn sopimuksen nojalla Sveitsiin sovelletaan etuuskohtelua. Sopimuksessa tietyille yhteisöön tuotaville jalosteille, jotka voivat sisältää myös sokeria, esimerkiksi sokeroiduille virvoitusjuomille, myönnetään vapautus tulleista.

Näin ollen ei ole olennaista eroa siinä, käytetäänkö Sveitsissä näiden tuotteiden valmistukseen eurooppalaista vai maailmanmarkkinoilta hankittua sokeria, varsinkaan Sveitsissä käytetyn sokerin tuotantokustannusten ja valmiin tuotteen alkuperän kannalta.

Komissio on tietoinen seurauksista, joita eri maista yhteisöön suuntautuvalla sokerin tai suuria määriä sokeria sisältävien tuotteiden tuonnilla voi olla yhteisön sokerimarkkinoille.

Yhteisön etuuskohteluun oikeutettua sokerin tuontia suosii luonnollisesti myös sokerin hinta yhteisössä, sillä se on yleensä kolminkertainen maailmanmarkkinahintaan verrattuna.

Nämä kysymykset kuuluvat siihen ongelmakenttään, jota käsitellään komission neuvostolle ja Euroopan parlamentille laatimassa tiedonannossa ([1]). Tiedonannossa ehdotetaan yhteisön sokerijärjestelmälle kolmea eri politiikan vaihtoehtoa. Nämä vaihtoehdot ovat kiintiöjärjestelmä, markkinoiden tasapainottaminen hintoja alentamalla sekä sokerimarkkinoiden vapauttaminen. Tiedonannosta parhaillaan käytävän keskustelun jälkeen komissio laatii ehdotuksen uudesta sokerijärjestelmästä.

([1]) KOM(2003) 554 lopullinen.

(2004/C 78 E/0305) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3618/03**

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(1. joulukuuta 2003)

Aihe: Asunto-osuuskunnat Kreikassa

Komission jäsen Byrne vastasi ystävällisesti kysymykseeni E-2850/03 ([1]) huomauttaen, että esiin ottamani asia oli "yksityisasia", ja selostaen lyhyesti aikaosuusasuntoja koskevaa järjestelmää, jolla ei kuitenkaan ole mitään tekemistä kysymyksessäni esiin tuodun asian kanssa.

Palaan esittämääni ongelmaan, joka askarruttaa ainakin 500 000:tta Kreikan kansalaista (monet Kreikan johtavat sanomalehdet ovat tämän todenneet), seuraavanlaisen täysin kohtuuttoman tilanteen muodossa: Kreikassa on asunto-osuuskuntia, jotka on perustettu jopa 38 vuotta sitten (esimerkiksi terveydenhoitoalan työntekijöiden osuuskunta "I IGEIA SIN. PE", jonka kotipaikka on Ateena ja jonka hallinnassa on maa-alue Saronidassa Attikan läänissä, ja monia muita) ja joiden jäsenet ovat vuosikymmenien ajan maksaneet niiden vuosimaksuja ja kertaluonteisia lisämaksuja, mutta mikään niistä ei anna tietoja siitä, koska he saavat ne tontit, joihin he ovat oikeutettuja.

Kreikan lehdistössä on mainittu, että osuuskuntien jäsenten yhdistykset ovat jo ryhtymässä toimiin viedäkseen asian Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen. Onko yhteisön oikeuden kanssa sopusoinnussa se, että tuhannet Kreikan kansalaiset (EU:n kansalaiset) maksavat jäsenmaksuja — vuosikymmenien ajan! — ilman että he ovat saaneet niille tähän mennessä mitään vastinetta? Mihin yhteisön lainsäädännön säännökseen he voivat puolustautuakseen vedota?

(1) Katso sivu 179.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(15. tammikuuta 2004)

Arvoisan parlamentin jäsenen antamien tietojen perusteella vaikuttaa siltä, ettei hänen kuvaamastaan tilanteesta erityisesti säädetä yhteisön kuluttajalainsäädännössä.

Vaikka komissio tunteekin myötätuntoa näin tukalassa tilanteessa olevia henkilöitä kohtaan, sillä ei ole valtuuksia toimia yksityisissä kiistoissa yritysten tai ammatinharjoittajien ja kuluttajien välillä.

Koska kyseessä on jäsenvaltion sisäinen asia ja kun otetaan huomioon läheisyysperiaate, asian selvittäminen näyttää kuuluvan ainoastaan toimivaltaisille kansallisille viranomaisille ja erityisesti kansallisille tuomioistuimille. Jos myöhemmin kansallinen tuomioistuin katsoo, että tapauksen yhteydessä nousee esiin kysymyksiä yhteisön lainsäädännön soveltamisesta ja tuomioistuin kohtaa ongelmia sen tulkinnassa, voidaan tukeutua ennakkoratkaisupyyntöön ja tuoda asia Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ratkaistavaksi.

(2004/C 78 E/0306) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3637/03**

esittäjä(t): Torben Lund (PSE) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: Säilöntäaineita käsittelevien työntekijöiden työympäristö

EU on monilla aloilla ollut mukana varmistamassa eurooppalaisten yritysten työympäristön parantamista. Valitettavasti ongelmia on edelleen olemassa, mikä voi johtua siitä, että sääntöjä ei noudateta, että ne eivät riittäviä, tai siitä, että tietyillä elintarviketeollisuuden ja säilöntäaineteollisuuden kaltaisilla aloilla ei olla tietoisia tuotannon aiheuttamista riskeistä.

Voiko komissio tässä yhteydessä ilmoittaa, miten paljon sillä on tietoja säilöntäaineiden kanssa tekemisissä olevien työntekijöiden työterveysriskeistä, ja onko komissio tietoinen tapauksista, joissa työnantaja ei ole noudattanut voimassa olevia asianomaisen alan turvallisuusmääräyksiä? Onko komissiolla tietoa tätä alaa koskevista tutkimuksista, tai onko komissiolla suunnitellut uusien tutkimusten tekemistä tämän alan työympäristöstä? Voiko komissio lopuksi ilmoittaa, koska se aikoo antaa uusia ehdotuksia työympäristön parantamisesta siten, että sillä edistetään työterveyttä?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(15. tammikuuta 2004)

Komissio on yhtä mieltä arvoisan parlamentin jäsenen kanssa siitä, että elintarviketeollisuuden mahdollisten työtapaturmien ehkäiseminen on tärkeää. Toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/391/ETY (1) säädetään, että työnantajan on pidettävä hallussaan arviointia turvallisuus- ja terveysvaaroista työssä. Työnantajan on velvollisuuksiensa mukaisesti toteutettava tarvittavat toimenpiteet työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelemiseksi, mukaan luettuina työssä esiintyvien vaarojen ehkäisy, tiedottaminen ja kouluttaminen sekä tarvittavien järjestelyjen ja keinojen tarjoaminen.

Direktiivissä 89/391/ETY säädetään myös työantajan velvollisuudesta laatia viranomaisille kertomukset työntekijöille sattuneista työtapaturmista kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti. Joka viides vuosi jäsenvaltioiden on annettava tämän direktiivin säännösten soveltamisesta käytäntöön komissiolle kertomus, jossa tuodaan esille työmarkkinaosapuolten kannat. Jäsenvaltiot eivät ole toimittaneet komissiolle kertomuksia tapauksista, joissa työnantaja ei olisi soveltanut voimassa olevia turvallisuussäännöksiä säilöntäaineita käyttävillä teollisuudenaloilla.

Elintarvikkeiden säilöntäaineiden mahdollisesti aiheuttamien vaarojen valvontaa työpaikoilla voidaan tarkastella muiden lisäksi toisenkin terveyttä ja turvallisuutta koskevan yhteisön aloitteen, nimittäin työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä 7 päivänä huhtikuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/24/EY ([2]) yhteydessä.

Komissio katsoo, että nämä direktiivit tarjoavat riittävän suojan elintarviketeollisuuden työntekijöiden terveydelle. Kuten arvoisa jäsen tietää, unionin työterveyttä ja työturvallisuutta koskevat direktiivit on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä. Kansallisen lainsäädännön soveltamisen valvominen ja riittävien tarkastusten varmistaminen on kansallisten viranomaisten vastuulla.

Euroopan työterveys- ja työturvallisuusviikon 2003 yhteydessä pyrittiin äskettäin lisäämään tietoisuutta terveydelle vaarallisten aineiden käytöstä työpaikoilla. Kampanjaa koordinoi Euroopan työterveys- ja työturvallisuusvirasto. Kaikissa jäsenvaltioissa järjestettiin tapahtumia, ja virasto on laatinut tiedotusmateriaalia, jota on saatavissa sen kotisivulta Internet-osoitteessa (http://osha.eu.int/ew2003).

Komissio ilmoitti tiedonannossaan "Työn ja yhteiskunnan muutoksiin sopeutuminen: Yhteisön uusi työterveys- ja työturvallisuusstrategia vuosiksi 2002—2006" ([3]), että Euroopan työterveys- ja työturvallisuusvirasto perustaa riskienseurantaelimen, johon kerätään yrityksissä tai eri toimialoilla hyviksi osoittautuneita käytäntöjä.

([1]) EYVL L 183, 29.6.1989.
([2]) EYVL L 131, 5.5.1998.
([3]) KOM(2002) 118 lopullinen.

(2004/C 78 E/0307) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3639/03**

esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: Itävallassa ja Italiassa sijaitsevan Wipp- ja Eisack-laakson saastepäästöt

Pölyhiukkaset ovat tunnetusti haitallisia ihmisille ja luonnolle. Kuten monella muulla alueella, myös Pohjois- ja Etelä-Tirolissa puolet hiukkaspäästöistä on peräisin moottoritieliikenteestä. Brennerin moottoritie kulkee pohjois-eteläsuunnassa ahtaan Wipp- ja Eisack-laakson halki ja muodostaa tärkeän yhdysreitin alueelle. Moottoritieliikenne aiheuttaa 30 prosenttia alueen saastepäästöistä ja tuottaa vuosittain 13 000 tonnia palamisjätettä, minkä vuoksi se on suuri rasite laaksoille. Alppilaaksojen geologisten ominaisuuksien vuoksi alueen säätilaan liittyy usein inversioita ja pitkiä tuulettomia kausia, minkä seurauksena päästöjen liikkuminen ja oheneminen on hidasta tai estyy kokonaan. Kysymykseni koskee suurliikenteen vakaviin seurauksiin kuuluvia ihmisiin ja luontoon vaikuttavia melu- ja saastepäästöjä.

— Suunnitteleeko komissio tiukempia normeja ajoneuvoille ja niiden polttoainepäästöille? Jos vastaus on myönteinen, millaisista normeista on kyse?

— Mihin toimiin komissio ryhtyy maantieajoneuvojen parantamiseksi?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(14. tammikuuta 2004)

Direktiivissä 1999/96/EY [1] säädetään uusien raskaiden hyötyajoneuvojen uusien päästövaatimusten käyttöönotosta kahdessa vaiheessa. Euro IV -vaiheessa, joka koskee pakollisesti kaikkia uusia raskaita hyötyajoneuvoja lokakuusta 2006 alkaen, vähennetään typen oksidien määrää 30 prosenttia nykyisiin lainsäädännön vaatimuksiin verrattuna, ja hiukkaspäästöt vähenevät noin 80 prosenttia. Seuraava pakollinen vaihe (Euro V) koskee kaikkia raskaita hyötyajoneuvoja lokakuusta 2009 alkaen, ja se johtaa typen oksidien vähentämiseen kokonaisuudessaan 60 prosenttia nykyisiin lainsäädännön vaatimuksiin verrattuna. Tällä hetkellä komissio tutkii raskaiden hyötyajoneuvojen päästöjen vähentämisen seuraavan vaiheen toteuttamista, jossa keskitytään ensisijaisiin epäpuhtauksien aiheuttajiin, typen oksideihin ja hiukkasiin. Lisää päästövähennyksiä toteutettaneen Euro VI -vaiheessa vuosina 2012—2013.

Lisäksi komissio tutkii parhaillaan henkilöautoja ja kevyitä hyötyajoneuvoja koskevien päästövähennysten uutta vaihetta (Euro V -vaihe vuonna 2010), jossa myös keskitytään ensisijaisiin epäpuhtauksien aiheuttajiin, typen oksideihin ja hiukkasiin.

Mitä tulee maantieajoneuvojen toiminnan parantamiseen, tiukempien päästötarkastusten ohella otetaan käyttöön uusia teknisiä toimenpiteitä raskaiden hyötyajoneuvojen sisäistä valvontajärjestelmää (OBD-järjestelmä) varten. OBD-järjestelmä kuuluu vuodesta 2006 lähtien toteutettavaan Euro IV -vaiheeseen. Järjestelmässä valvotaan päästövaatimusten noudattamista reaaliajassa ja ilmoitetaan kuljettajalle ja korjaamolle päästövalvontajärjestelmän korjattavista vioista.

Komissio suunnittelee myös uutta menetelmää käytössä olevien raskaiden hyötyajoneuvojen käytön vaatimustenmukaisuuden testaamiseksi kannettavien päästövalvontajärjestelmien (PEMS) avulla, jotka täydentävät Euro IV -vaiheen teknisiä toimenpiteitä.

Vanhempiin raskaisiin hyötyajoneuvoihin, joita käytetään maantieajoneuvoina, voidaan jälkikäteen asentaa suodattimet hiukkaspäästöjen vähentämiseksi. Suodattimien asentamista ei kuitenkaan käsitellä unionin tasolla, vaan pikemminkin kansallisella tai paikallisella tasolla, ja tavallisesti sitä edistetään verokannustimin. Suodattamien käyttö merkitsee välitöntä ja huomattavaa hiukkaspäästöjen vähentymistä.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/96/EY, annettu 13 päivänä joulukuuta 1999, ajoneuvojen puristussytytysmoottoreiden kaasumaisten ja hiukkasmaisten päästöjen sekä ajoneuvoissa käytettävien maa- tai nestekaasulla toimivien ottomoottoreiden kaasupäästöjen torjumiseksi toteutettavista toimenpiteistä annetun jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä ja neuvoston direktiivin 88/77/ETY muuttamisesta, EYVL L 44, 16.2.2000.

(2004/C 78 E/0308) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3642/03**

esittäjä(t): Baroness Sarah Ludford (ELDR) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: Eurobarometri-mielipidetutkimus

Voiko komissio selittää, mihin perustui viimeisimmän Flash-Eurobarometrikyselyn (nro 151) osa 2.2, jossa vastaajilta kysyttiin, uskoivatko he tiettyjen maiden muodostavan uhkan maailman turvallisuudelle?

Mikä on tämän osan tarkoitus, kun otetaan huomioon, että mielipidemittauksen perustavoitteisiin ei kuulu arvioida ihmisten käsityksiä tulevista uhkista maailman turvallisuudelle ja että kyseisen osan vastauksia ei edes mainita Flash-kyselyn tuloksissa?

Voiko komissio selittää, miten kyselyssä esiintyneet maat valittiin ja mihin toimiin ryhdytään tulevaisuudessa mahdollisesti tehtävien samanlaisten tutkimusten tutkimusmenetelmien parantamiseksi?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(23. joulukuuta 2003)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi Christiana Muscardinin esittämään kirjalliseen kysymykseen P-3334/03 ([1]).

([1]) Katso sivu 263.

(2004/C 78 E/0309) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3658/03**

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: Työpaikkakiusaamisen vastainen teemapäivä — tulevat toimet

Koska kiusaaminen on paheneva ongelma monille työntekijöille useissa jäsenvaltioissa, ammattijärjestö Amicus on viimeisten kymmenen vuoden ajan kampanjoinut Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa sellaisen lainsäädännön puolesta, jolla työntekijöitä voidaan suojella erilaisilta kiusaamisen muodoilta. Mielestäni Amicus-järjestön ja muiden järjestöjen päätös julistaa torstai 16. lokakuuta 2003 (Euroopan työturvallisuusviikon aikana) työpaikkakiusaamisen vastaiseksi teemapäiväksi oli askel oikeaan suuntaan.

Aikooko komissio tutkia, kuinka laajasti kiusaamista esiintyy työpaikoilla Euroopan unionissa ja sitä, onko jäsenvaltioissa olemassa oikeudellisia ja muita suojakeinoja? Aikooko komissio antaa tämän perusteella kertomuksen ja ehdottaa toimia, joissa otetaan huomioon erityisesti Amicus-ammattijärjestön ja Euroopan työturvallisuus- ja työterveysviraston näkemykset ja antaa asiasta parlamentille kertomuksen, johon liittyy toimille laadittu aikataulu?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(16. tammikuuta 2004)

Tiedonannossaan "Työn ja yhteiskunnan muutoksiin sopeutuminen: Yhteisön uusi työterveys- ja työturvallisuusstrategia vuosiksi 2002—2006" ([1]) komissio ilmoitti, että se "tarkastelee työpaikkahäirintään ja -väkivaltaan liittyvän yhteisön säädöksen aiheellisuutta ja soveltamisalaa".

Tällä hetkellä komissio kerää ja analysoi asiasta saatavilla olevia tietoja. Tarkemmin sanoen tässä analyysissa otetaan huomioon muun muassa jäsenvaltioissa hyväksytyt tai suunnitellut aloitteet laeiksi, asetuksiksi ja/tai hallinnollisiksi määräyksiksi.

Tässä yhteydessä otetaan huomioon myös parlamentin päätöslauselma työpaikoilla tapahtuvasta häirinnästä ([2]), työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvoa-antavan komitean työpaikkaväkivallasta antama lausunto ([3]) sekä Euroopan työturvallisuus- ja työterveysviraston kautta saatavat tiedot. Komissio ottaa huomioon myös esimerkiksi kirjallisessa kysymyksessä mainitut työpaikkaväkivaltaan liittyvät kokemukset.

Edellä mainittujen tietojen pohjalta komissio aikoo vuoden 2004 aikana kuulla työmarkkinaosapuolia asiaan liittyvän yhteisön toiminnan mahdollisesta suunnasta EY:n perustamissopimuksen 138 artiklan mukaisesti. Tämä kuuleminen on sisällytetty komission työohjelmaan vuodeksi 2004 ([4]).

Komissio katsoo, että henkinen väkivalta, häirintä ja kiusaaminen ovat työpaikkaväkivaltatilanteiden erityismuotoja. Periaatteessa on tarkoitus, että työmarkkinaosapuolten kuuleminen koskee kaikkia väkivallan muotoja, jotka saattavat vaikuttaa työntekijöiden terveyteen, ruumiilliseen ja henkiseen koskemattomuuteen sekä ihmisarvoon.

([1]) KOM(2002) 118 lopullinen.
([2]) A5-0283/2001, 19.9.2001.
([3]) KOM(2003) 346 lopullinen.
([4]) KOM(2003) 645 lopullinen.

(2004/C 78 E/0310) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3659/03**

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: Tavaroiden ja palveluiden vapaa liikkuvuus

Kannatan täysin ajatusta, että tavaroiden ja palveluiden vapaa liikkuvuus edellyttää yhteisiä eurooppalaisia sääntöjä ja säännöksiä, jotka koskevat suuria, tuotteitaan ulkomaille vieviä yhtiöitä. Onko komissio kuitenkin sitä mieltä, että osa säännöksistä voitaisiin poistaa pieniltä yrityksiltä, joiden liikevaihto on pieni ja jotka toimivat paikallisesti tai alueellisesti yhden ainoan jäsenvaltion sisällä? Onko komissiolla käsitystä pk-yrityksille sisämarkkinoiden sääntelystä aiheutuvista kustannuksista? Entä suunnitteleeko komissio poikkeusten myöntämistä pk-yrityksille, koska paikallinen tunnettuus on kuluttajille riittävä luotettavuuden tae?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(26. tammikuuta 2004)

Komissio uskoo, että sisämarkkinat tarjoavat huomattavia mahdollisuuksia pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yrityksille). Se on sitä mieltä, että yhtenäisen eurooppalaisen sääntely-ympäristön puuttuminen estää tietyillä aloilla pk-yritysten kasvua ja niiden toiminnan laajentumista sisämarkkinarajojen yli ([1]).

Komissio on täysin samaa mieltä arvoisan parlamentin jäsenen kanssa siitä, että sisämarkkinoiden yhdenmukaistaminen ei saisi aiheuttaa huomattavia mukautumiskustannuksia. Sisämarkkinoiden yhdenmukaistamisen tärkeimpänä tavoitteena on vapaan liikkuvuuden helpottaminen. Jos maahan tuleviin yrityksiin tai tuotteisiin sovellettavat kansalliset rajoitukset ovat kohtuuttomia, vapaan liikkuvuuden toteutuminen varmistetaan soveltamalla vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta, jolloin yritykset voivat vastaanottavassa maassa tarjota tuotteitaan ja palvelujaan omien kansallisten sääntöjensä perusteella. Tämänkaltainen sisämarkkinasääntöjen soveltaminen ei lisää vaatimusten noudattamisesta yrityksille koituvia rasitteita. Päinvastoin se vähentää niitä, sillä rajatylittävää toimintaa harjoittava toimija noudattaa ainoastaan yhden eikä viidentoista (pian kahdenkymmenenviiden) valtion sääntöjä.

Jos yhteisön lainsäädännön yhdenmukaistamista vaaditaan esimerkiksi kuluttajien ja ympäristön suojelemiseksi, yhdenmukaistamisessa on myös noudatettava suhteellisuusperiaatetta. Toisin sanoen määräysten on varmistettava vaaditun suojelun korkea taso ja toisaalta rajoitettava mahdollisimman vähän kauppaa. Tämänkaltainen yhdenmukaistaminen ei välttämättä tuo mukanaan lisää kansallisia toimijoita koskevia sääntöjä, vaan muuttaa jo olemassa olevia sääntöjä siten, että niiden avulla saavutetaan tehokkaasti yleistä etua koskevat tavoitteet vapaan liikkuvuuden periaatetta noudattaen.

Suhteellisuusperiaatteen noudattamisen varmistamiseksi yhteisön toimiin liittyvät sääntöjen noudattamisesta aiheutuvat kustannukset ja hallinnolliset rasitteet on arvioitava asianmukaisesti. Vaikka komissiolla ei ole järjestelmällistä tietoa yhteisön vanhempaan lainsäädäntöön liittyvistä kustannuksista tai hallinnollisista rasitteista, näiden kustannusten ja rasitteiden arviointi liittyy tiiviisti uuteen komission käyttöön ottamaan vaikutustenarviointimenettelyyn ([2]). Uuteen vaikutustenarviointimenettelyyn sisällytetään kaikki komission nykyiset vaikutustenarviointimekanismit, yrityksiin kohdistuvien vaikutusten arviointi mukaan luettuna. Komissio on soveltanut tätä arviointia lainsäädäntöehdotuksiinsa vuodesta 1986. Uudessa vaikutustenarviointimenettelyssä jokainen ehdotus arvioidaan järjestelmällisesti ongelmien, tavoitteiden, tavoitteiden saavuttamiseen soveltuvien vaihtoehtoisten menetelmien sekä niiden todennäköisten vaikutusten kannalta. Sidosryhmien, pk-yritykset mukaan luettuna, kuuleminen merkittävimpien ehdotusten osalta on yksi menettelyn tärkeimpiä osa-alueita.

Komissio pyrkii varmistamaan sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja samalla ottamaan täysimääräisesti huomioon yrityksille sääntöjen noudattamisesta aiheutuvat kustannukset. Komissio ei kuitenkaan yhdy parlamentin jäsenen ehdotukseen siitä, että pienyritykset tulisi vapauttaa sellaisista yhtenäistämismääräyksistä, joilla pyritään varmistamaan yleisen edun mukaisten tavoitteiden, kuten

kansanterveyden, kuluttajien tai ympäristön vaadittu korkeatasoinen suojelu. Tämä vaarantaisi yleisen edun mukaisten tavoitteiden suojelun unionin kansalaisten vahingoksi ja vähentäisi luottamusta ja uskoa unionissa toimivien pk-yritysten toimia kohtaan.

(1) Esimerkiksi palvelujen sisämarkkinatilanteesta antamassaan kertomuksessa (KOM(2002) 441 lopullinen) komissio totesi, että eurooppalaisen sääntely-ympäristön pirstaleisuus aiheuttaa vahinkoa pääasiassa pk-yrityksille.
(2) KOM(2002) 278 lopullinen. Katso (http://europa.eu.int/comm/governance/suivi_lb_en.htm).

(2004/C 78 E/0311) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3662/03**

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: Botswanasta peräisin oleva naudanliha, eläinkanta ja kestävä kehitys

Vaalipiirini asukas on kertonut, että Botswanan hallitus on aikeissa aidata maa-alueita pyrkiessään lisäämään maan naudanlihan tuotantoa, joka on nähdäkseni suurelta osin tarkoitettu EU:n markkinoille. Toimenpiteen vaikutus paikalliseen luontoon, yhteisöihin ja matkailuteollisuuteen olisi huomattavan suuri.

Voiko komissio vahvistaa, että toimenpide on vastoin EU:n ympäristö- ja sosiaalinormeja? Aikooko se painostaa Botswanan viranomaisia harkitsemaan toimenpidettä uudelleen ottaen huomioon, että EU on botswanalaisen naudanlihan tärkein maahantuoja?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(26. tammikuuta 2004)

Komissio on tietoinen Botswanan hallituksen aikeista muuttaa Ngamilandin alueen olemassa olevaa karja/villieläinaitauksien verkostoaan samoin kuin asiaan liittyvästä viimeaikaisesta kehityksestä. Tässä yhteydessä aiotaan pystyttää uusi eläintautien leviämistä ehkäisevä aita tarkoituksena laajentaa suu- ja sorkkataudista vapaata aluetta.

Vaikka aitasuunnitelmien ja Euroopan kehitysrahaston alaisten Botswanassa tällä hetkellä rahoitettavia hankkeita koskevien budjettikohtien välillä ei olekaan suoraa yhteyttä, komissio ja sen Botswanan-lähetystö, jotka ovat tietoisia asiaan liittyvistä tärkeistä kysymyksistä, pitävät yhteyttä asianomaisiin eri tahoihin, muun muassa valtiosta riippumattomaan Environmental Investigation Agency -ympäristöjärjestöön. Myös Botswanan hallituksen kanssa käydään säännöllistä vuoropuhelua luonnonvarojen suojelusta.

Botswanan ja Yhdistyneen kuningaskunnan kehitysministeriön (Department for International Development) rahoittamaa Ngamilandin eläintautien leviämistä ehkäisevien aitojen ympäristöarviointia koskevassa kertomuksessa (Environmental assessment of veterinary fences in Ngamiland) eritellään erilaisia teknisiä vaihtoehtoja. Asiakirja on kattava tietolähde Okavangon deltan ympäristövaikutusten tarkastelulle. Komission tietojen mukaan Botswanan hallitus ei ole vielä tehnyt päätöstä mistään tietystä vaihtoehdosta; sen käsityksen mukaan Botswanan hallitus suunnittelee täydentäviä tutkimuksia (erityisesti sosio-ekonomisista vaikutuksista) kertomuksen suosituksen mukaisesti. Lähetystö arvioi, että asia ratkaistaan uudelleen käynnistettyjen paikallisten keskustelujen sekä Botswanan asianomaisten tahojen poliittisen vuoropuhelun avulla.

Karjanhoidon merkitystä Ngamilandin väestön elannolle ei voida väheksyä. Olisi huomattava, että toisin kuin muissa eteläisen Afrikan maissa suurin osa vientiin tarkoitetusta lihasta tulee Botswanassa pientilallisilta, joiden karjaa valvotaan suu- ja sorkkataudin varalta, vaikka vientiä ei harjoitettaisikaan. Suu- ja sorkkataudin valvonnalla on näin myönteisiä vaikutuksia köyhyyden vähentämisen kannalta. Valvonnassa käytetään apuna monia eri keinoja, joista yksi on erilaisten aitojen pystytys.

Yleisemmästä kehitysnäkökulmasta keskustelu kuvastaa maankäytön suunnittelun tärkeyttä erityisesti laidunalueilla ja myös Botswanassa. Karjanhoidon ja luonnonsuojelun kestävän rinnakkaiselon edellytysten määritteleminen ja luominen vaativat määrätietoisuutta, voimavaroja ja tehokkaita toimia, ja niissä on löydettävä tasapaino niin luonnonsuojelun kuin karjanhoidonkin etujen välillä.

Komissio jatkaa tilanteen tarkkaa seurantaa. Se on äskettäin tavannut Environmental Investigation Agency -järjestön edustajia kuullakseen näiden näkemyksiä ja saadakseen lisätietoja.

(2004/C 78 E/0312) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3664/03**

esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: Naisten lisääntymisterveys

UNFPA on ilmoittanut, että Liberiassa lukuisat naiset ovat kuolleet hoidettavissa oleviin synnytyskanavan infektioihin ja raskauteen liittyviin komplikaatioihin. Myös HIV/AIDS-tartuntoja esiintyy paljon liberialaisten naisten keskuudessa sisällissodan aikaisten laajojen raiskausten takia ja koska turvallista verta ei ole riittävästi saatavilla verensiirtoja varten.

Voisiko komissio tätä taustaa vasten kertoa, mihin toimiin se aikoo ryhtyä tukeakseen naisten lisääntymisterveysohjelmia Liberiassa?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(8. tammikuuta 2003)

Paikallisen edustajansa ja lukuisten kenttämatkojen kautta komissio on täysin tietoinen naisten tilanteesta Liberiassa. Komissio on huolestunut tilanteesta ja myös sisällissodan huomattavista vaikutuksista naisten terveyteen joko suoraan erilaisen hyväksikäytön ja raiskausten kautta tai epäsuoraan kotiseudulta siirtymisen, laajalle levinneen köyhyyden ja perusterveydenhuollon tarpeista huolehtivan terveydenhuollon puuttumisen vuoksi.

Kaikki väliintulot, jotka tukevat rauhanomaisen ympäristön palauttamista ja oikeusvaltioperiaatteen noudattamista, vaikuttavat siten naisten terveyteen. Ecowasin rauhanturvajoukkojen tukemiseen tarkoitettu 8 miljoonan euron parhaillaan toteutettava ohjelma on suunniteltu tarvittavan rauhanomaisen ympäristön rakentamiseen yhdessä muiden kahden- tai monenvälisten avunantajien kanssa. Tietyt väliintulot ovat kuitenkin suunniteltu erityisesti terveydenhuoltopalveluiden jälleenrakentamisen tukemiseksi ja suoran tuen antamiseksi terveydenhuollolle.

Terveydenhuollolla on suuri osuus vuodesta 2001 lähtien toteutetussa 25 miljoonan euron ohjelmassa, jolla pyritään paluumuuttajien ja kotiseudultaan siirtymään joutuneiden henkilöiden uudelleenintegrointiin. Ohjelman tavoitteena on kansalaisjärjestöjen avustamien alueellisten terveydenhuoltoyksiköiden kautta tarjottujen perusterveydenhuollon palveluiden tarjonnan parantaminen ja hyvälaatuisten ja halvempien lääkkeiden saannin parantaminen yksityisen kansallisen lääkepalvelun toimintoja kohentamalla.

Äskettäin on päätetty 40 miljoonan euron ohjelmasta, jolla pyritään konfliktin jälkihoitoon ja voimavarojen vahvistamiseen. Ohjelman tarkoituksena on helpottaa ja tukea Accran rauhansopimukseen sisältyviä rauhan- ja kansallisen sovittelun aloitteita sosiaalisten ja poliittisten jännitteiden liennyttämiseksi ja sovittelun onnistumisen varmistamiseksi (demobilisaatio ja sotilaiden sosiaalinen ja taloudellinen uudelleenintegrointi) kansallisella ja paikallisella tasolla (tärkeimpien julkisten ministeriöiden ja muiden instituutioiden uudelleenluominen ja toiminta). Erityisesti sen tarkoituksena on edistää ja nopeuttaa väestön sosiaalista ja taloudellista elvytysprosessia (erityisesti paikallisella tasolla) ja edistää perusinfrastruktuurin ja palveluiden (julkiset ja muut) jälleenrakentamista sekä terveyspalveluiden, lääkkeiden, koulutuksen ja veden saatavuutta.

(2004/C 78 E/0313) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3666/03**

esittäjä(t): Mario Mantovani (PPE-DE) komissiolle

(2. joulukuuta 2003)

Aihe: Terveydenhoitopalvelut ja potilaiden vapaa liikkuvuus

Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Müller-Fauré/Van Riet (C-385/99) antamassa tuomiossa erotettiin selvästi toisistaan avohoito ja varsinainen sairaalahoito ja vahvistettiin, että ennakkoluvan vaatiminen on vastoin palvelujen vapaan tarjoamisen periaatetta vain, jos on kyse sellaisesta sairaalahoidon ulkopuolisesta hoidosta, joka on saatu toisessa jäsenvaltiossa sopimusjärjestelmän ulkopuoliselta hoitopalvelujen tarjoajalta. Terveydenhoitopalvelujen tulevaisuudesta annetussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa, jonka esittelijä olin (joulukuu 2002 — A5-0452/2002), todettiin, että terveydenhuoltopalvelujen kestävyyttä, saatavuutta ja laatua koskevien tavoitteiden saavuttaminen edellyttää muun muassa terveydenhuoltopalvelujen ja -tuotteiden sisämarkkinoiden luomista, jotka varmistavat kaikille asianomaisille kestävän ja korkeatasoisen terveydenhuollon ja joissa otetaan huomioon jäsenvaltioiden järjestelmien valmiudet ja maksukyky ja jotka takaavat siten kansalaisten vapaan liikkuvuuden ja palvelujen saannin kaikissa unioniin kuuluvissa maissa toissijaisuusperiaatetta noudattaen.

Miksi tuomioistuin ei suhtautunut sairaalahoitoon vastaavalla tavalla?

Haluaisin vastauksen erityisesti seuraaviin kysymyksiin:

— Miten tuomio sopii yhteen Euroopan kansalaisen aseman kanssa? Tuomion perusteella Euroopan kansalaisen täysimääräinen oikeus terveytensä suojeluun taataan vain, jos on kyse avohoidosta eikä varsinaisesta sairaalahoidosta, ja tätä perustellaan yksinomaan taloudellisilla syillä.

— Miten tällainen kahtiajakoinen järjestelmä, jossa potilailla on vapaa valinta, kun on kyse sairaalahoidon ulkopuolisista palveluista, ja puolestaan velvollisuus hankkia ennakkolupa, kun on kyse sairaalahoidosta, sopii yhteen terveyden korkeatasoisen suojelun takaamisen periaatteen kanssa, josta määrätään voimassaolevissa perussopimuksissa?

— Onko mahdollista, että Euroopan kansalaisten käyttämä vapaan valinnan oikeus voisi uhata sellaisen kansallisen järjestelmän taloudellista tasapainoa, jonka mukaan toisessa jäsenvaltiossa saaduista palveluista ei korvata omassa järjestelmässä sovellettavaa taksaa suurempaa taksaa?

— Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä annetussa asetuksessa 1408/71 ([1]) jäsenvaltiot ovat jo säätäneet järjestelmistä, joiden mukaan toimivaltaisen jäsenvaltion ulkopuolisessa jäsenvaltiossa saatuja hoitoja korvataan jälkikäteen. Miten tekniset vaikeudet korvausten maksamisessa jäsenvaltioiden välillä ovat perusteltavissa, jos muut Euroopan kansalaiset voivat valita vapaasti sairaalahoidon antamispaikan?

— Onko sairaalahoitoa koskeva ennakkolupavaatimus yksi keino estää potilaita valitsemasta vapaasti palveluja laadun ja saatavuuden perusteella ja syrjiikö se näin ollen kansalaisia, jotka eivät ole riittävän varakkaita, eivät pysty välttämään lupavaatimusta eivätkä pysty hankkimaan asianmukaista hoitoa nopeasti?

— Sisämarkkinoiden täydellinen loppuunsaattaminen edellyttää neljän perusvapauden täydellistä tunnustamista. Tunnustetaanko palvelujen vapaa tarjoaminen kaikille kansalaisille (sekä vakuutetuille että palvelujen tarjoajille)?

([1]) EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(15. tammikuuta 2004)

Komissiolla oli jo tilaisuus vastata arvoisan parlamentin jäsenen samasta aiheesta esittämään suulliseen kysymykseen H-0763/03 joulukuussa 2003 pidetyn istunnon kyselytunnilla ([1]). Tämän kirjallisen kysymyksen puitteissa komissio pystyy vastaamaan yksityiskohtaisemmin.

Kuten parlamentin jäsen totesi, yhteisöjen tuomioistuin otti asiassa Müller-Fauré vastaan van Riet antamassaan tuomiossa ([2]) kantaa kysymykseen luvasta toisessa jäsenvaltiossa annetun hoidon korvauksiin. Tuomio on jatkoa yhteisöjen tuomioistuimen vuodesta 1998 lähtien antamille muille tätä kysymystä käsitteleville tuomioille ([3]). On syytä mainita, että yhteisöjen tuomioistuin otti uudelleen kantaa tähän kysymykseen asiassa Inizan annetussa tuomiossa ([4]). Komissiolle esitettyjä kysymyksiä on tarkasteltava koko tämän oikeuskäytännön valossa.

Kyseisissä tuomioissa tuomioistuin on tunnustanut potilaiden oikeuden saada korvaus, jos sairaanhoitoa on annettu toisessa jäsenvaltiossa. Tuomioistuin on kuitenkin liittänyt tämän oikeuden käyttämiseen ehtoja, joiden tarkoitus on etenkin taata sosiaaliturvan taloudellinen tasapaino ja varmistaa terveyden korkeatasoinen suojelu. Näiden näkökohtien perusteella tuomioistuin erottelee sairaalapalveluiden ulkopuoliset palvelut ja sairaalapalvelut. On kuitenkin syytä mainita, että jopa silloin, kun kyseessä oli sairaalahoito, jonka kohdalla tuomioistuin totesi luvan perustelluksi, se katsoi kuitenkin, että vaatimus ei ollut enää pätevästi perusteltu, jos potilas joutui odottamaan lupaa terveydentilaansa nähden kohtuuttoman kauan. Yhteisöjen tuomioistuin asetti näin ollen potilaan terveyden suojelun puhtaasti taloudellisten näkökohtien edelle, joilla sitä paitsi ei vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan voida perustella palvelujen tarjoamisen vapauden perusperiaatteen rajoittamista.

Sairaalahoidon ulkopuolisen hoidon osalta tuomioistuin tunnusti potilaiden valinnanvapauden toteamalla, että ennakkoluvan vaatiminen korvaukseen ei ollut perusteltua ja olisi lopetettava. Jotta jäsenvaltion, jossa potilas on vakuutettu, sosiaaliturvan taloudellista tasapainoa ei vaarannettaisi, tuomioistuin vahvisti, että näiden hoitojen saaminen tapahtuu sen sairausvakuutuksen rajoissa, josta potilaat hyötyvät siinä jäsenvaltiossa, jossa ovat vakuutettuja. Näin ollen sen jäsenvaltion, jossa potilas on vakuutettu, on korvattava toisessa jäsenvaltiossa annettu hoito vain, jos tämä sama hoito korvataan sen oman sosiaaliturvajärjestelmän puitteissa silloin, kun hoito annetaan sen omalla alueella, jos hoidon korvaaminen tapahtuu sen jäsenvaltion, jossa potilas on vakuutettu, taksojen mukaan ja jos ehtoja, joiden noudattamiseen jäsenvaltiot sitovat alueellaan sairaalahoidon ulkopuolisen hoidon antamisen — kuten vaatimus käynnistä yleislääkärillä ennen erikoislääkärin puoleen kääntymistä — noudatetaan silloinkin, kun hoito annetaan toisessa jäsenvaltiossa.

Sairaalahoidon osalta yhteisöjen tuomioistuin myönsi, että luvan vaatiminen oli perusteltua jäsenvaltioiden suunnittelutarpeiden vuoksi. Kyse on itse asiassa siitä, että jäsenvaltioiden on voitava ensinnäkin taata alueellaan monipuolisen ja laadukkaan sairaalahoidon riittävä ja pysyvä saatavuus ja toiseksi hallita kustannuksia ja välttää niin pitkälle kuin mahdollista teknisten ja henkilöstöresurssien tuhlaaminen. Näin ollen lupavaatimuksen säilyttäminen palvelee tässä tapauksessa potilaiden etua; heidän on voitava hyötyä omassa jäsenvaltiossaan asianmukaisesta hoidosta. Tuomioistuin totesi lisäksi, että jos näin ei olisi, lupaa toisessa jäsenvaltiossa annettavaan hoitoon ei olisi perusteltua evätä esimerkiksi siinä tapauksessa, että kyseisessä jäsenvaltiossa on liityttävä jonotuslistalle siihen hoitoon pääsemiseksi, jota potilaan terveydentila vaatii. Tuomioistuin korosti nimittäin, että lupa saada hoitoa toisessa jäsenvaltiossa voidaan evätä ainoastaan, jos potilas voi saada ajoissa samanlaista tai tehokkuudeltaan samanasteista hoitoa kyseisessä jäsenvaltiossa. Se totesi, että sen arvioimiseksi, voiko potilas saada tällaista hoitoa ajoissa, kansallisten viranomaisten on otettava huomioon kaikki kulloinkin kysymyksessä olevan konkreettisen tapauksen olosuhteet siten, että ne "eivät ota pelkästään huomioon potilaan sairautta sellaisena kuin se on lupaa haettaessa ja tapauksen mukaan potilaan kärsimiä kipuja tai hänen vammansa luonnetta, mikä saattaa esimerkiksi tehdä työnteosta mahdotonta tai kohtuuttoman vaikeaa, vaan myös sen, millainen sairaus on ollut tätä ennen". Näin ollen kansalaiset voivat vastedes saada taloudellisen korvauksen terveydentilansa vaatimasta sairaalahoidosta myös siinä tapauksessa, että hoito on annettu toisessa jäsenvaltiossa. Mahdollisuus siirtyä ulkomaille hoitoa saamaan ei siis ole enää varattu ainoastaan niille potilaille, joilla on varaa maksaa nämä hoitokulut ilman sosiaaliturvajärjestelmän antamaa tukea.

Asetus N:o 1408/71 ([5]) tukee ja helpottaa EY:n perustamissopimuksen 49 artiklassa määrättyä palvelujen tarjoamisen vapautta, ja sen tavoitteena on antaa sosiaalivakuutetuille oikeus asuinvaltiossaan toimivaltaisen laitoksen tarjoamiin luontoisetuuksiin sen jäsenvaltion, jossa etuudet maksetaan, lainsäädännön mukaisesti ikään kuin hänet olisi vakuutettu tässä laitoksessa. Tässä yhteydessä yhteisön oikeus ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan säätää sosiaaliturvajärjestelmistään, ja koska alaa ei ole yhteisön tasolla yhdenmukaistettu, valtion sisäisessä lainsäädännössä voidaan vapaasti vahvistaa yhtäältä edellytykset, jotka liittyvät oikeuteen tai velvoitteeseen liittyä sosiaaliturvajärjestelmään, ja toisaalta edellytykset, joiden täyttyessä oikeus etuuksiin syntyy.

Asetuksen N:o 1408/71 22 artiklassa säädetäänkin järjestelmästä kustannusten korvaamiseksi hoidoista (kuten sairaalahoidosta), joiden saamiseen toisessa jäsenvaltiossa potilaalle on annettu lupa. Asetuksen 36 artiklassa säädetään käytännössä ehdoista, jotka koskevat näiden kustannusten korvaamista sosiaaliturvalaitosten välillä. Edellä mainitussa 22 artiklassa säädetään siitä, missä tapauksissa jäsenvaltiot eivät voi kieltäytyä antamasta lupaa taloudelliseen korvaukseen toisessa jäsenvaltiossa saadusta hoidosta. Näin ollen se jättää jäsenvaltioille mahdollisuuden määritellä muita tilanteita, joissa lupa voidaan myöntää kansallisen lainsäädännön nojalla. Suoraan toisessa jäsenvaltiossa saatu sairaalahoito, jonka kustannuksista vastaamiseen liittyviin vaikeuksiin jäsenvaltiot ovat vedonneet ja joihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa, on saatu palvelujen tarjoamisen vapauden eikä asetuksen N:o 1408/71 nojalla. Itse asiassa asetuksessa säädetään sairaalahoitoa koskevan luvan vaatimisesta etukäteen, minkä yhteisöjen tuomioistuin on todennut olevan perusteltua. Säädös sisältää siis teknisiä ja hallinnollisia ratkaisuja, joiden avulla voidaan varmistaa potilaista huolehtiminen toisessa jäsenvaltiossa turvallisissa olosuhteissa, sikäli kuin jäsenvaltiot käyttävät sitä laajemmin ja avoimemmin.

---

(1) Kirjallinen vastaus, 17.12.2003.

(2) Asia C-385/99, V.G. Müller-Fauré v. Onderlinge Waarborgmaatschappij O.Z. Zorkverzekeringen UA ja E.E. M. Van Riet v. Onderlinge Waarborgmaatschappij ZAO Zorkverzekeringen, tuomio 13.5.2003, (Kok. 2003, s. I-04509).

(3) Asia C-155/96, Kohll, tuomio 28.4.1998 (Kok. 1998, s. I-1931), asia C-120/95, Decker, tuomio 28.4.1998 (Kok. 1998, s. I-1831), asia C-157/99, Smits ja Peerbooms, tuomio 12.7.2001 (Kok. 2001, s. I-05473), asia C-368/98, Vanbraekel, tuomio 12.7.2001 (Kok. 2001, s. I-05363).

(4) Asia C-56/01, Patricia Inizan v. Caisse Primaire d'Assurance Maladie des Hauts de Seine, tuomio 23.10.2003 (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

(5) Neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1971, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä (EYVL L 149, 5.7.1971), asetuksella 118/97 ajan tasalle saatettu versio (EYVL L 28, 30.1.1997).

(2004/C 78 E/0314) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3693/03**

esittäjä(t): Armin Laschet (PPE-DE) komissiolle

(2. joulukuuta 2003)

Aihe: EUMC:n julkaisematon juutalaisvastaisuustutkimus

1. Onko komissio samalla kannalla kuin Euroopan rasismin ja muukalaisvihan seurantakeskus (EUMC), jonka mukaan Berliinin teknisen yliopiston juutalaisvastaisuustutkimuskeskuksen lokakuussa 2002 julkaisemaa tutkimusta ei pidä julkaista?

2. Jos vastaus on myönteinen, mistä syystä?

3. Jos vastaus on kielteinen, onko komissio valmis kiirehtimään Berliinin teknisen yliopiston kuuluisan juutalaisvastaisuustutkimuskeskuksen laatiman tutkimuksen julkaisemista?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(13. tammikuuta 2004)

Antisemitismiä käsittelevän tutkimuksen, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, laati Berliinin tekninen yliopisto (Technische Universität Berlin). Tutkimus perustui Euroopan rasismin ja muukalaisvihan seurantakeskuksen (EUMC), ei siis komission, kanssa tehtyyn sopimukseen. EUMC:n 26. marraskuuta 2003 julkaisemassa tiedonannossa kiistetään väitteet, joiden mukaan tutkimus olisi "hyllytetty". Tässä tiedonannossa johtokunnan puheenjohtaja toteaa, että johtokunnan jäsenet katsoivat sopimusosapuolten toteuttaman työn olevan heikkolaatuista ja empiirisen todistusaineiston olevan riittämätöntä. Puheenjohtaja korosti lisäksi pahoittelevansa, että lautakunnan kollektiivista päätöstä, joka perustuu ainoastaan Berliinin tutkimuskeskuksessa tehdyn tutkimuksen riittämättömään laatuun, on käytetty saattamaan huonoon valoon tärkeä työ, jota EUMC:n on tehtävä rasismin ja muukalaisvihan vastaisessa taistelussa Euroopassa.

Kollektiivisen päätöksen tutkimuksen laadusta tehnyt EUMC:n johtokunta koostuu 15 itsenäisestä ja tunnustetusta rasismin, muukalaisvihan ja antisemitismin asiantuntijasta, samoin kuin yhdestä komission, Euroopan neuvoston ja parlamentin edustajasta.

Kyseinen tutkimus on nyt julkaistu EUMC:n internetsivustossa seuraavassa osoitteessa: (http://www.eumc.eu.int/eumc/index.php).

Tutkimuksen yhteyteen on liitetty tiedonanto, jossa selvitetään, miksi johtokunta piti tutkimuksen tasoa riittämättömänä.

(2004/C 78 E/0315) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3696/03**

esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) komissiolle

(3. joulukuuta 2003)

Aihe: Naisten ja miesten tasapuolinen osallistuminen päätöksentekoprosessiin

2. joulukuuta 1996 antamassaan suosituksessa 96/694/EY [1] neuvosto kehotti komissiota antamaan (muun muassa) parlamentille kertomuksen siitä, miten se on pannut täytäntöön toimintasuunnitelman, ”jonka tavoitteena on naisten ja miesten tasapuolinen osallistuminen päätöksentekoprosessiin kussakin Euroopan yhteisöjen toimielimessä. laitoksessa ja hajautetussa elimessä”, ensimmäisen kerran kolmen vuoden kuluttua suosituksen hyväksymisestä, ja sen jälkeen vuosittain. Tähän mennessä vain yksi edellä mainittu raportti on toimitettu Euroopan parlamentille, ja se tapahtui vuonna 2000.

Koska komissio aikoo antaa vuosikertomukset, jotka sen olisi pitänyt antaa vuoden 2000 jälkeen? Onko kyselyt lähetetty jäsenvaltioille (ja suosituksen alaisille valtioille ja instituutioille) tietojen keräämistä ja suositusten täytäntöönpanossa saavutetun edistyksen arvioimista varten? Miksi komissio ei ole täyttänyt neuvoston suosituksen mukaista velvollisuuttaan?

---

[1] EYVL L 319, 10.12.1996, s. 11.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(27. tammikuuta 2004)

Komissio pitää naisten ja miesten tasapuolista osallistumista päätöksentekoon erittäin tärkeänä.

Naisten ja miesten tasapuolisesta osallistumisesta päätöksentekoon annettua neuvoston suositusta 96/694/EY seurasi komission kertomus vuonna 2000. Kertomuksessa todettiin, että vuodesta 1996 lähtien sovelletuilla politiikoilla on yleisesti ottaen ollut myönteisiä vaikutuksia. Alkuperäiset odotukset eivät kuitenkaan ole täyttyneet ja seurantaa onkin lisätty.

Komissio on seurannut päätöksentekoon liittyvää sukupuolten tasa-arvon toteutumista naisten ja miesten yhtäläisiä mahdollisuuksia koskevissa vuosikertomuksissaan. Vuoden 2000 jälkeen laadituissa kertomuksissa on esitetty tilannetta koskevia tietoja ja kuvattu jäsenvaltioiden lainsäädännön kehityssuuntauksia poliittiseen päätöksentekoon liittyvän sukupuolten tasa-arvon toteutumisen osalta.

Ministerineuvosto on vuoden 1999 jälkeen hyväksynyt päätöslauselmat indikaattoreista, joilla seurataan Pekingin toimintaohjelmaan liittyvillä politiikan alueilla tapahtunutta edistymistä. Naisten osuutta taloudellisessa päätöksenteossa kuvaavat indikaattorit ja tilastotiedot hyväksyttiin neuvoston kokouksessa 1. joulukuuta 2003.

Komissio perusti naisten ja miesten yhtäläisiä mahdollisuuksia koskevan neljännen toimintaohjelman puitteissa ”eurooppalaisen tietokannan naisten osallistumisesta päätöksentekoon”. Naisten ja miesten tasapuolinen osallistuminen päätöksentekoon kaikilla elämän alueilla oli yksi viidennen toimintaohjelman

puitteissa rahoitettavien toimien keskeinen aihepiiri. Komissio aikoo rahoittaa noin 20 kansainvälistä hanketta, joiden avulla pyritään edistämään naisten osallistumista päätöksentekoon.

Näitä eri aloitteita koskevan analyysin perusteella komissio on päättänyt perustaa tietokannan "naiset ja miehet päätöksenteossa". Tietokanta on sekä lähestymistavaltaan että aiheeltaan edistyksellinen. Eri toimijoilta kerättyihin tietoihin perustuva tietokanta tulee tarjoamaan päivitettyä tietoa poliittiseen, julkiseen, oikeudelliseen, yhteiskunnalliseen ja taloudelliseen päätöksentekoon liittyvästä sukupuolten tasa-arvon toteutumisesta ja siinä saavutetusta edistymisestä.

(2004/C 78 E/0316) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3761/03**

esittäjä(t): Astrid Thors (ELDR) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Velvollisuus lopettaa hevonen nandrolonin käyttämisen perusteella

Suomessa sattui äskettäin dopingtapaus, jossa ravihevoselle annettiin nandrolonia ruiskeen avulla. Asianomainen lääneläinlääkäri väittää, että lainsäädäntö luokittelee kaikki ravihevoset tuotantoeläimiksi, ja että säännösten mukaan dopatut eläimet on lopetettava välittömästi, millä varmistetaan, että hormoniliha ei päädy kuluttajien ruokapöytään, vaikka asianomainen hevonen ei koskaan ole ollut tarkoitettu päätyväksi elintarvikeketjuun. Lainsäädännön sanamuoto ei kuitenkaan ole yksiselitteinen niiltä osin, kuin siinä määrätään, että hevonen voidaan "lopettaa". Mainittu laki liittyy EU:n direktiiveihin 96/22 [1] ja 96/23 [2].

Katsooko komissio, että lääneläinlääkärin tulkinta direktiiveistä 96/22 ja 96/23 on oikea ja että mainittu ravihevonen on lopetettava välittömästi?

---

[1] EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3.
[2] EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(27. tammikuuta 2004)

Neuvoston direktiiviä 96/22/EY [1], sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2003/74/EY [2] ja direktiivillä 96/23/EY [3], ja erityisesti sen 23 artiklan 2 kohtaa voidaan tulkita siten, että se edellyttää, että nandroloniruiskeen saanut hevonen on viipymättä kuljetettava teurastettavaksi määrättyyn teurastamoon.

Direktiivin kohtaa ei kuitenkaan sovelleta, mikäli hevosen omistaja päätöksen 93/623/ETY [4] ja päätöksen 2000/68/EY [5] mukaisten valvontamekanismien avulla osoittaa, että hevosta ei ole tarkoitettu teurastettavaksi eikä sitä aiota käyttää ihmisten ravinnoksi.

Direktiivin 96/23/ETY 23 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

> 2. Edellä 17 artiklan mukaisesti suoritetun näytteiden oton jälkeen, jos laiton käsittely on vahvistettu, eläin tai eläimet, joista kyseisiä aineita on löytynyt, teurastetaan viipymättä paikalla tai kuljetetaan teurastettavaksi määrättyyn teurastamoon mukanaan virkaeläinlääkärin todistus. Teurastetut eläimet toimitetaan direktiivissä 90/667/ETY (21) tarkoitettuun suririskisten aineiden käsittelylaitokseen.

Säännöksen asiayhteys selventää, että teurastetun eläimen hävittämisellä pyritään varmistamaan, ettei eläimen lihaa pääse ravintoketjuun. Näin ollen säännöksen voidaan tulkita edellyttävän, että nandroloniruiskeen saanut hevonen on viipymättä kuljetettava teurastettavaksi määrättyyn teurastamoon, jos toimivaltainen viranomainen ei voi soveltaa muita virallisia valvontamekanismeja tämän kansanterveyteen liittyvän tavoitteen turvaamiseksi.

Näihin muihin valvontamekanismeihin sisältyy direktiivin 93/623/ETY ([4]) ja direktiivin 2000/68/EY mukainen rekisteröityjen hevosten tunnistaminen.

([1]) EYVL L 125, 23.5.1996.
([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/74/EY, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa annetun neuvoston direktiivin 96/22/EY muuttamisesta, EUVL L 262, 14.10.2003.
([3]) Neuvoston direktiivi 96/23/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1996, elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä ja direktiivien 85/358/ETY ja 86/469/ETY sekä päätösten 89/187/ETY ja 91/664/ETY kumoamisesta, EYVL L 125, 23.5.1996.
([4]) EYVL L 298, 3.12.1993.
([5]) 2000/68/EY: Komission päätös, tehty 22 päivänä joulukuuta 1999, komission päätöksen 93/623/ETY muuttamisesta sekä jalostukseen ja tuotantoon tarkoitettujen hevoseläinten tunnistamisesta, EYVL L 23, 28.1.2000.

(2004/C 78 E/0317) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3764/03**

esittäjä(t): Alexander de Roo (Verts/ALE) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Espanjan vesisuunnitelma — juoksutetun veden hinta ja kustannusten takaisinmaksu

Kuten komissio tietää, Espanjan hallitus käyttää merkittävän osan yhteisöltä saamistaan varoista vesistöjen sääntelytöiden yhteisrahoitukseen. Espanjan oikeusjärjestyksen mukaan julkisilla varoilla rahoitettujen vesistönsääntelytöiden edunsaajien on maksettava sääntelymaksu, joka on tarkoitettu korvaamaan julkisesta sijoituksesta aiheutuvat kustannukset (20. heinäkuuta 2001 annetun, vesilain muutetun tekstin hyväksymistä koskevan lainsäädäntöasetuksen 114 artikla, nro 1/2001, BOE 24. heinäkuuta 2002). Äskettäin Confederación Hidrográfica del Júcarin puheenjohtaja José María González Ortea asettui kannattamaan sitä, että uusien vesi-infrastruktuurien käyttäjät eivät osallistuisi yhteisön kannalta merkittäville vesirakennustöille myönnettyjen yhteisön lainojen lyhentämiseen (Las Provincias, 13.11.2003).

Kun Espanjan hallitus anoo yhteisön rahoitusta vesistöjen sääntelyä koskevaan hankkeeseen, sen on otettava huomioon yhteisön lainsäädäntö ja etenkin velvoite hallinnoida ja käyttää avoimesti yhteisön varoja (asetuksen 1260/1999 ([1]) johdanto-osan 26 ja 57 kappale sekä 17, 18, 19, 34, 36 ja 46 artikla), kielto, jonka mukaan sisämarkkinoiden kilpailua ei saa vääristää valtion tuilla (EY:n perustamissopimuksen 87 artikla), yhteisön taloudellisten etujen suojeleminen (EY:n perustamissopimuksen 280 artikla) sekä velvoite ottaa huomioon veteen liittyvistä palveluista aiheutuvien kustannusten takaisinsaantia koskeva periaate (direktiivin 2000/60/EY ([2])). Katsooko komissio, että Espanjan hallituksen on eriteltävä selvästi ja tarkasti seuraavat seikat:

— Ketkä ovat sääntelytöiden avulla tuotetusta vedestä hyötyviä edunsaajia ja ketkä ovat lopullisia käyttäjiä?

— Miten kyseiset edunsaajat osallistuvat julkisen sijoituksen kustannusten takaisinsaantiin?

— Aikooko Espanjan hallitus saada sijoitukset takaisin eri tavoin riippuen siitä, ovatko julkiset varat valtion vai yhteisön myöntämiä?

— Aikooko Espanjan hallitus jollakin tavalla vapauttaa edunsaajat osallistumasta yhteisön lainojen takaisinmaksuun?

Katsooko komissio, erityisesti Júcarin ja Vinalopón vedensiirtohankkeeseen liittyen, että sille on annettu riittävästi tietoja, jotta se voi päätellä, ketkä ovat töistä hyötyvät edunsaajat, miten he osallistuvat kustannusten takaisinsaantiin ja aiotaanko edunsaajista kaikki tai jokin ryhmittymä vapauttaa kustannusten takaisinmaksusta?

Onko Espanjan hallitus ilmoittanut aikomuksestaan vapauttaa jollakin tavalla kaikki tai jotkut edunsaajat osallistumasta kustannusten takaisinmaksuun?

(1) EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1.
(2) EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(3. helmikuuta 2004)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2004/C 78 E/0318) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3765/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Leonardo-ohjelmasta Carraran kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus

Aiemmin esitettyyn kysymykseen E-1063/03 (1), jossa tiedusteltiin, oliko Carraran kunta esittänyt Leonardo-ohjelmaan liittyviä hankkeita ja saanut ohjelmasta rahoitusta, komissio vastasi 8. toukokuuta 2003, että kunta ei ollut esittänyt hankkeita.

Voisiko komissio kertoa ainoastaan niiden varojen osalta, joita hallinnoidaan keskitetysti, onko hankkeita esitetty kyseisen päivämäärän jälkeen ja ovatko ne menneet läpi?

(1) EUVL C 268 E, 7.11.2003, s. 151.

(2004/C 78 E/0319) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3766/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Leonardo-ohjelmasta Firenzen kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus

Aiemmin esitettyyn kysymykseen E-1064/03 (1), jossa tiedusteltiin, oliko Firenzen kunta esittänyt Leonardo-ohjelmaan liittyviä hankkeita ja saanut ohjelmasta rahoitusta, komissio vastasi 8. toukokuuta 2003, että kunta ei ollut esittänyt hankkeita.

Voisiko komissio kertoa ainoastaan niiden varojen osalta, joita hallinnoidaan keskitetysti, onko hankkeita esitetty kyseisen päivämäärän jälkeen ja ovatko ne menneet läpi?

(1) EUVL C 268 E, 7.11.2003, s. 151.

(2004/C 78 E/0320) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3767/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Leonardo-ohjelmasta Livornon kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus

Aiemmin esitettyyn kysymykseen E-1065/03 ([1]), jossa tiedusteltiin, oliko Livornon kunta esittänyt Leonardo-ohjelmaan liittyviä hankkeita ja saanut ohjelmasta rahoitusta, komissio vastasi 8. toukokuuta 2003, että kunta ei ollut esittänyt hankkeita.

Voisiko komissio kertoa ainoastaan niiden varojen osalta, joita hallinnoidaan keskitetysti, onko hankkeita esitetty kyseisen päivämäärän jälkeen ja ovatko ne menneet läpi?

([1]) EUVL C 268 E, 7.11.2003, s. 151.

(2004/C 78 E/0321) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3768/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Leonardo-ohjelmasta Maceratan kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus

Aiemmin esitettyyn kysymykseen E-1066/03 ([1]), jossa tiedusteltiin, oliko Maceratan kunta esittänyt Leonardo-ohjelmaan liittyviä hankkeita ja saanut ohjelmasta rahoitusta, komissio vastasi 8. toukokuuta 2003, että kunta ei ollut esittänyt hankkeita.

Voisiko komissio kertoa ainoastaan niiden varojen osalta, joita hallinnoidaan keskitetysti, onko hankkeita esitetty kyseisen päivämäärän jälkeen ja ovatko ne menneet läpi?

([1]) EUVL C 268 E, 7.11.2003, s. 151.

(2004/C 78 E/0322) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3769/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Leonardo-ohjelmasta Massan kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus

Aiemmin esitettyyn kysymykseen E-1067/03 ([1]), jossa tiedusteltiin, oliko Massan kunta esittänyt Leonardo-ohjelmaan liittyviä hankkeita ja saanut ohjelmasta rahoitusta, komissio vastasi 8. toukokuuta 2003, että kunta ei ollut esittänyt hankkeita.

Voisiko komissio kertoa ainoastaan niiden varojen osalta, joita hallinnoidaan keskitetysti, onko hankkeita esitetty kyseisen päivämäärän jälkeen ja ovatko ne menneet läpi?

([1]) EUVL C 268 E, 7.11.2003, s. 151.

(2004/C 78 E/0323) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3770/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Leonardo-ohjelmasta Perugian kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus

Aiemmin esitettyyn kysymykseen E-1068/03 ([1]), jossa tiedusteltiin, oliko Perugian kunta esittänyt Leonardo-ohjelmaan liittyviä hankkeita ja saanut ohjelmasta rahoitusta, komissio vastasi 8. toukokuuta 2003, että kunta ei ollut esittänyt hankkeita.

Voisiko komissio kertoa ainoastaan niiden varojen osalta, joita hallinnoidaan keskitetysti, onko hankkeita esitetty kyseisen päivämäärän jälkeen ja ovatko ne menneet läpi?

([1]) EUVL C 268 E, 7.11.2003, s. 151.

(2004/C 78 E/0324) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3771/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Leonardo-ohjelmasta Pistoian kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus

Aiemmin esitettyyn kysymykseen E-1071/03 ([1]), jossa tiedusteltiin, oliko Pistoian kunta esittänyt Leonardo-ohjelmaan liittyviä hankkeita ja saanut ohjelmasta rahoitusta, komissio vastasi 8. toukokuuta 2003, että kunta ei ollut esittänyt hankkeita.

Voisiko komissio kertoa ainoastaan niiden varojen osalta, joita hallinnoidaan keskitetysti, onko hankkeita esitetty kyseisen päivämäärän jälkeen ja ovatko ne menneet läpi?

([1]) EUVL C 268 E, 7.11.2003, s. 151.

(2004/C 78 E/0325) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3772/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Leonardo-ohjelmasta Praton kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus

Aiemmin esitettyyn kysymykseen E-1072/03 ([1]), jossa tiedusteltiin, oliko Praton kunta esittänyt Leonardo-ohjelmaan liittyviä hankkeita ja saanut ohjelmasta rahoitusta, komissio vastasi 8. toukokuuta 2003, että kunta ei ollut esittänyt hankkeita.

Voisiko komissio kertoa ainoastaan niiden varojen osalta, joita hallinnoidaan keskitetysti, onko hankkeita esitetty kyseisen päivämäärän jälkeen ja ovatko ne menneet läpi?

([1]) EUVL C 268 E, 7.11.2003, s. 151.

(2004/C 78 E/0326) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3773/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Leonardo-ohjelmasta Sienan kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus

Aiemmin esitettyyn kysymykseen E-1073/03 ([1]), jossa tiedusteltiin, oliko Sienan kunta esittänyt Leonardo-ohjelmaan liittyviä hankkeita ja saanut ohjelmasta rahoitusta, komissio vastasi 8. toukokuuta 2003, että kunta ei ollut esittänyt hankkeita.

Voisiko komissio kertoa ainoastaan niiden varojen osalta, joita hallinnoidaan keskitetysti, onko hankkeita esitetty kyseisen päivämäärän jälkeen ja ovatko ne menneet läpi?

([1]) EUVL C 268 E, 7.11.2003, s. 151.

(2004/C 78 E/0327) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3774/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Leonardo-ohjelmasta Ternin kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus

Aiemmin esitettyyn kysymykseen E-1074/03 ([1]), jossa tiedusteltiin, oliko Ternin kunta esittänyt Leonardo-ohjelmaan liittyviä hankkeita ja saanut ohjelmasta rahoitusta, komissio vastasi 8. toukokuuta 2003, että kunta ei ollut esittänyt hankkeita.

Voisiko komissio kertoa ainoastaan niiden varojen osalta, joita hallinnoidaan keskitetysti, onko hankkeita esitetty kyseisen päivämäärän jälkeen ja ovatko ne menneet läpi?

([1]) EUVL C 268 E, 7.11.2003, s. 151.

(2004/C 78 E/0328) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3775/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Leonardo-ohjelmasta Anconan kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus

Aiemmin esitettyyn kysymykseen E-1062/03 ([1]), jossa tiedusteltiin, oliko Anconan kunta esittänyt Leonardo-ohjelmaan liittyviä hankkeita ja saanut ohjelmasta rahoitusta, komissio vastasi 8. toukokuuta 2003, että kunta ei ollut esittänyt hankkeita.

Voisiko komissio kertoa ainoastaan niiden varojen osalta, joita hallinnoidaan keskitetysti, onko hankkeita esitetty kyseisen päivämäärän jälkeen ja ovatko ne menneet läpi?

([1]) EUVL C 268 E, 7.11.2003, s. 151.

(2004/C 78 E/0329) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3793/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Pisan kunnalle Leonardo-ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne

Komissio vastasi kysymykseen E-1070/03 ([1]), jossa tiedusteltiin, onko Pisan kunta esittänyt Leonardo-ohjelmaa koskevia hankkeita ja saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin, ettei kunta ollut 8. toukokuuta 2003 mennessä esittänyt minkäänlaisia hankkeita.

Voiko komissio kertoa, onko kyseinen kunta esittänyt edellä mainitun päivämäärän jälkeen hankkeita ja onko niille myönnetty rahoitusta komission kautta hallinnoitavista varoista?

([1]) EUVL C 268 E, 7.11.2003, s. 151.

Viviane Redingin komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3765/03, E-3766/03, E-3767/03, E-3768/03, E-3769/03, E-3770/03, E-3771/03, E-3772/03, E-3773/03, E-3774/03, E-3775/03 ja E-3793/03

(15. tammikuuta 2004)

Joitakin Leonardo da Vinci -ohjelmasta myönnettyjä varoja hallinnoivat hajautetusti kansalliset toimistot, erityisesti rajat ylittäviä liikkuvuushankkeita, joiden osuus ohjelman vuosittaisesta talousarviosta on lähes 40 prosenttia

Arvoisan parlamentin jäsenen tulisi ottaa yhteyttä Italian kansalliseen toimistoon ja pyytää lisätietoja näistä hankkeista osoitteesta: ISFOL, Via G.B. Morgagni 30/e, I-00161 Roma, puhelin (+39-06) 44 59 01, faksi (+39-06) 44 59 04 75.

Mitä tulee komission keskitetysti hallinnoimiin varoihin (pilottihankkeet, temaattiset toimet, kielitaito, rajat ylittävät verkostot, viiteaineisto), kyselykierros Anconan, Carraran, Firenzen, Livornon, Maceratan, Massan, Perugian, Pisan, Pistoian, Praton ja Sienan ja Ternin kunnissa osoitti, ettei yksikään niistä esittänyt ehdotuksia vuoden 2003 Leonardo da Vinci -ohjelman ehdotuspyynnön yhteydessä (valinnat suoritettu heinäkuussa 2003).

(2004/C 78 E/0330) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3794/03**

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Kalatalouden sertifiointi

Aikooko komissio määrittää avoimen ja vertailukelpoisen menettelyn, jolla voidaan todeta, mitä EU:n kalastusalueita hallitaan kestävän kehityksen mukaisella tavalla? Menettely voisi muistuttaa pääpiirteissään esimerkiksi Maríne Stewardship Council -järjestön perustamaa sertifiointijärjestelmää.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(14. tammikuuta 2004)

Yhteisen kalastuspolitiikan viimevuotisen uudistuksen vakiinnuttamisen vuoksi tässä vaiheessa on tarpeen tarkastella ympäristömerkintää asianmukaisella tavalla. Tämän vuoksi komissio aikoo esittää neuvostolle ja parlamentille vuoden 2004 alkupuoliskolla tiedonannon, jossa on tarkoitus tarkastella käytettävissä olevia vaihtoehtoja ja siten käynnistää perusteellinen keskustelu asianomaisten osapuolten kanssa.

On syytä muistaa, että tämä aihe on ollut kansainvälisillä foorumeilla hyvin kiistanalainen. Erityisesti kehitysmaat ovat suhtautuneet siihen hyvin varauksellisesti. Tämän vuoksi komissio nojautuu sekä nykyisistä sertifiointijärjestelmistä saatuihin kokemuksiin että meneillään olevaan YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) tekemään valmistelutyöhön.

Yhteisön aloitteen olisi voitava tasoittaa eroja ja sen avulla pitäisi pystyä torjumaan koko ajan yleistyviä yksipuolisia tai huonosti valvottuja yksityisiä sertifiointiohjelmia. Ympäristömerkintäjärjestelmien olisi oltava kaikkien toimijoiden käytettävissä ketään syrjimättä, mukautettuja pienten ja keskisuurten yritysten tarpeisiin kustannusten osalta ja täysin yhteensopivia merkityksellisten Maailman kauppajärjestön (WTO) sääntöjen kanssa.

(2004/C 78 E/0331) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3798/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelmasta Anconan kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus

Aiemmin esitettyyn kysymykseen E-0978/03 ([1]), jossa tiedusteltiin, oliko Anconan kunta esittänyt Kulttuuri 2000 -ohjelmaan liittyviä hankkeita tai saanut ohjelmasta rahoitusta, komissio vastasi 30. heinäkuuta 2003, että kunta ei ollut vuoden 2002 loppuun mennessä esittänyt hankkeita. Voisiko komissio kertoa, onko kunta sen jälkeen esittänyt niitä?

([1]) EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 200.

(2004/C 78 E/0332) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3799/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelmasta Pisan kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus

Aiemmin esitettyyn kysymykseen E-0986/03 ([1]), jossa tiedusteltiin, oliko Pisan kunta esittänyt Kulttuuri 2000 -ohjelmaan liittyviä hankkeita tai saanut ohjelmasta rahoitusta, komissio vastasi 30. heinäkuuta 2003, että kunta ei ollut vuoden 2002 loppuun mennessä esittänyt hankkeita. Voisiko komissio kertoa, onko kunta sen jälkeen esittänyt niitä?

([1]) EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 200.

(2004/C 78 E/0333) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3800/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelmasta Pistoian kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus

Aiemmin esitettyyn kysymykseen E-0987/03 ([1]), jossa tiedusteltiin, oliko Pistoian kunta esittänyt Kulttuuri 2000 -ohjelmaan liittyviä hankkeita tai saanut ohjelmasta rahoitusta, komissio vastasi 30. heinäkuuta 2003, että kunta ei ollut vuoden 2002 loppuun mennessä esittänyt hankkeita. Voisiko komissio kertoa, onko kunta sen jälkeen esittänyt niitä?

([1]) EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 200.

(2004/C 78 E/0334) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3801/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelmasta Praton kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus

Aiemmin esitettyyn kysymykseen E-0988/03 [1], jossa tiedusteltiin, oliko Praton kunta esittänyt Kulttuuri 2000 -ohjelmaan liittyviä hankkeita tai saanut ohjelmasta rahoitusta, komissio vastasi 30. heinäkuuta 2003, että kunta ei ollut vuoden 2002 loppuun mennessä esittänyt hankkeita. Voisiko komissio kertoa, onko kunta sen jälkeen esittänyt niitä?

[1] EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 200.

(2004/C 78 E/0335) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3802/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelmasta Sienan kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus

Aiemmin esitettyyn kysymykseen E-0989/03 [1], jossa tiedusteltiin, oliko Sienan kunta esittänyt Kulttuuri 2000 -ohjelmaan liittyviä hankkeita tai saanut ohjelmasta rahoitusta, komissio vastasi 30. heinäkuuta 2003, että kunta ei ollut vuoden 2002 loppuun mennessä esittänyt hankkeita. Voisiko komissio kertoa, onko kunta sen jälkeen esittänyt niitä?

[1] EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 200.

(2004/C 78 E/0336) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3803/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelmasta Ternin kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus

Aiemmin esitettyyn kysymykseen E-0990/03 [1], jossa tiedusteltiin, oliko Ternin kunta esittänyt Kulttuuri 2000 -ohjelmaan liittyviä hankkeita tai saanut ohjelmasta rahoitusta, komissio vastasi 30. heinäkuuta 2003, että kunta ei ollut vuoden 2002 loppuun mennessä esittänyt hankkeita. Voisiko komissio kertoa, onko kunta sen jälkeen esittänyt niitä?

[1] EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 200.

(2004/C 78 E/0337) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3804/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelmasta Perugian kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus

Aiemmin esitettyyn kysymykseen E-0984/03 [1], jossa tiedusteltiin, oliko Perugian kunta esittänyt Kulttuuri 2000 -ohjelmaan liittyviä hankkeita tai saanut ohjelmasta rahoitusta, komissio vastasi 30. heinäkuuta 2003, että kunta ei ollut vuoden 2002 loppuun mennessä esittänyt hankkeita. Voisiko komissio kertoa, onko kunta sen jälkeen esittänyt niitä?

[1] EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 200.

(2004/C 78 E/0338) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3805/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelmasta Carraran kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus

Aiemmin esitettyyn kysymykseen E-0979/03 [1], jossa tiedusteltiin, oliko Carraran kunta esittänyt Kulttuuri 2000 -ohjelmaan liittyviä hankkeita tai saanut ohjelmasta rahoitusta, komissio vastasi 30. heinäkuuta 2003, että kunta ei ollut vuoden 2002 loppuun mennessä esittänyt hankkeita. Voisiko komissio kertoa, onko kunta sen jälkeen esittänyt niitä?

[1] EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 200.

(2004/C 78 E/0339) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3806/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelmasta Firenzen kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus

Aiemmin esitettyyn kysymykseen E-0980/03 [1], jossa tiedusteltiin, oliko Firenzen kunta esittänyt Kulttuuri 2000 -ohjelmaan liittyviä hankkeita tai saanut ohjelmasta rahoitusta, komissio vastasi 30. heinäkuuta 2003, että kunta ei ollut vuoden 2002 loppuun mennessä esittänyt hankkeita. Voisiko komissio kertoa, onko kunta sen jälkeen esittänyt niitä?

[1] EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 200.

(2004/C 78 E/0340) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3807/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelmasta Livornon kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus

Aiemmin esitettyyn kysymykseen E-0981/03 [1], jossa tiedusteltiin, oliko Livornon kunta esittänyt Kulttuuri 2000 -ohjelmaan liittyviä hankkeita tai saanut ohjelmasta rahoitusta, komissio vastasi 30. heinäkuuta 2003, että kunta ei ollut vuoden 2002 loppuun mennessä esittänyt hankkeita. Voisiko komissio kertoa, onko kunta sen jälkeen esittänyt niitä?

[1] EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 200.

(2004/C 78 E/0341) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3808/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelmasta Maceratan kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus

Aiemmin esitettyyn kysymykseen E-0982/03 [1], jossa tiedusteltiin, oliko Maceratan kunta esittänyt Kulttuuri 2000 -ohjelmaan liittyviä hankkeita tai saanut ohjelmasta rahoitusta, komissio vastasi 30. heinäkuuta 2003, että kunta ei ollut vuoden 2002 loppuun mennessä esittänyt hankkeita. Voisiko komissio kertoa, onko kunta sen jälkeen esittänyt niitä?

[1] EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 200.

(2004/C 78 E/0342) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3809/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelmasta Massan kunnalle myönnetyn rahoituksen tilannekatsaus

Aiemmin esitettyyn kysymykseen E-0983/03 ([1]), jossa tiedusteltiin, oliko Massan kunta esittänyt Kulttuuri 2000 -ohjelmaan liittyviä hankkeita tai saanut ohjelmasta rahoitusta, komissio vastasi 30. heinäkuuta 2003, että kunta ei ollut vuoden 2002 loppuun mennessä esittänyt hankkeita. Voisiko komissio kertoa, onko kunta sen jälkeen esittänyt niitä?

([1]) EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 200.

Viviane Redingin komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3798/03, E-3799/03, E-3800/03, E-3801/03, E-3802/03, E-3803/03, E-3804/03, E-3805/03, E-3806/03, E-3807/03, E-3808/03 ja E-3809/03

(26. tammikuuta 2004)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen toi esiin, komissio vastasi 30. heinäkuuta 2003 samaa aihetta käsitelleeseen aiempaan kysymykseen ([1]).

Tilanne heinäkuun 2003 jälkeen on seuraava: vuonna 2004 Kulttuuri 2000 -ohjelman puitteissa toteutettavia hankkeita koskevan ehdotuspyynnön määräaika päättyi vuoden kestävien hankkeiden osalta 31. lokakuuta 2003 ja monivuotisten hankkeiden osalta 15. marraskuuta 2003.

Valintaa ollaan parhaillaan suorittamassa ehdotettujen hankkeiden joukosta. Komission on valintaprosessin tässä vaiheessa noudatettava salassapitosääntöjä, jotka kieltävät sitä antamasta tietoja esitetyistä hankkeista tai niitä esittäneistä kulttuurialan toimijoista.

Kuten komissio totesi jo aiemmassa vastauksessaan, kaikki valittuja hankkeita koskevat tiedot löytyvät — heti sen jälkeen, kun valintaprosessi on saatu päätökseen — Internetistä seuraavasta osoitteesta: (http://europa.eu.int/comm/culture/eac/index_en.html).

([1]) Kirjallinen kysymys E-0830/03, arvoisan parlamentin jäsenen kirjallisiin kysymyksiin E-0892/03 ja E-0978/03—E-0990/03 annettu yhteinen vastaus, EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 200.

(2004/C 78 E/0343) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3810/03**

esittäjä(t): Mogens Camre (UEN) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Terveiden kalojen poisheittämistä koskevat EU:n säännökset

Jäsenvaltioiden kalastusta koskevat EU:n kiintiösäännökset pakottavat tanskalaiset kalastajat heittämään vuosittain n. 500 000 tonnia ensimmäisen laatuluokan kaloja kuolleina takaisin Pohjanmereen. Rahassa mitattuna niiden arvo on 25 miljoonaa euroa. Turskan osuus poisheitetyistä kaloista on 45 000 tonnia, mikä vastaa noin 14 miljoonaa ensimmäisen laatuluokan turskaa.

Juuri näinä viikkoina Kattegatin Tanskan puoleisilla vesialueilla heitetään pois 40 tonnia merianturoita. Yhteen laskettuna EU:n jäsenvaltioiden kalastuslaivastot heittävät voimassa olevien säännösten vuoksi Pohjanmereen niin paljon terveitä kaloja, että niiden yhteisarvo nousee lähes miljardiin euroon. Turskan ja merianturan lisäksi tämä koskee myös suuria määriä hummereita, piikkikampeloita ja punakampeloita.

Ensimmäiseksi on todettava, että poisheittäminen merkitsee elintarvikkeiden epämoraalista haaskaamista. Toiseksi kuolleiden kalojen poisheittäminen saastuttaa ympäristöä ja kolmanneksi se tekee kalakantojen hyödyntämisen rajoittamista koskevat EU:n pyrkimykset järjettömiksi. Kalat painuvat pohjaan, mikä vahingoittaa kantoja ja vaikeuttaa niiden lisääntymistä.

Jos kalavarojen hyödyntämistä on pakko rajoittaa, voitaisiinko tämä toteuttaa rajoittamalla kalastajien nk. merelläolopäiviä, kun he ovat purkaneet maihin kohtuulliseksi saaliiksi katsottavan määrän?

Samaan aikaan tämän kalakantojen mielettömän tuhoamisen kanssa EU sallii sen, että norjalaiset ja toistaiseksi EU:n ulkopuolella olevien Itämeren maiden kalastajat saavat purkaa Tanskan satamissa maihin huomattavia määriä kaloja. Tietojen mukaan näiden EU:n ulkopuolisten kalastusalusten tarkastukset ovat paljon leväperäisempiä kuin tanskalaisten kalastusalusten saaliin purkamisten tarkastukset.

EU:n harrastelijamaiset pyrkimykset rajoittaa kalastusta aiheuttavat laajaa koko EU:hun kohdistuvaa suuttumusta ja luovat kuvan byrokraattisista ylilyönneistä, joiden vaikutus on täydellisesti asetettujen tavoitteiden vastainen.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä estääkseen kalojen haaskaamisen ja kalastuselinkeinon tuhoutumisen terveiden kalojen poisheittämisen vuoksi?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(8. tammikuuta 2004)

Komissio yhtyy parlamentin jäsenen huoleen poisheitettyjen kalojen ongelman merkityksestä kalatalouden hyvälle hallinnolle. Komissio on tehnyt asiasta useita selontekoja ja tutkimuksia sekä antanut hiljattain asiasta tiedonannon ([1]). Tiedonannossa korostetaan ongelman laajuutta, mutta myös sen syiden moninaisuutta: sellaiset arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat tilanteet, joissa säännöt velvoittavat kalojen poisheittämiseen, ovat vain pieni, vaikkakaan ei merkityksetön osa ongelmasta verrattuna sellaiseen kalojen poisheittämiseen, joka on seurausta kalastajien tekemistä taloudellisista valinnoista. Tiedonannossa osoitetaan myös, että poisheitettyjen kalojen määrää voidaan laskea useilla keinoilla, joista mikään ei yksin tarjoa ratkaisua koko ongelmaan. Komissio on yhtä mieltä arvoisan parlamentin jäsenen kanssa, että yksi tehokas keino on kalakantojen hyödyntämisen parempi hallinta. Kuitenkin myös muita välineitä voidaan ja tulee pohtia.

Toteamusten hyödyllisyydestä huolimatta komissio ei halua tyytyä vain niihin, vaan se on vahvasti päättänyt ryhtyä toimenpiteisiin, jotta poisheitettyjen kalojen määrää saataisiin merkittävästi laskettua. Komissio on siis sitoutunut yksilöimään ne kalastukset, joiden osalta ryhdytään konkreettisiin toimenpiteisiin. Kyseisille kalastuksille koituvien toivottujen hyötyjen lisäksi näin voidaan myös saada konkreettisia kokemuksia erilaisten poisheitettyjen kalojen määrän vähentämiseen tähtäävien keinojen tuloksista. Kalastuksen pääosasto käy parhaillaan laajoja neuvotteluja konkreettisten ja tarkkojen hankkeiden määrittelemiseksi.

Komissio on myös tietoinen, että yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen voidaan katsoa aiheuttavan velvoitteita alan ammattilaisille, mutta se ei yhdy arvoisan parlamentin jäsenen näkemykseen, että nämä säännöt olisivat sekä liian rajallisia että tarpeettoman byrokraattisia. Komissio päinvastoin ajaa mahdollisimman voimakkaita toimenpiteitä, vaikka muut yhteisen kalastuspolitiikan toimijat eivät aina noudatakaan sen ehdotuksia. Samanaikaisesti komissio pyrkii mahdollisuuksien mukaan yksinkertaistamaan sääntöjä rajaamalla niiden sisällön ehdottoman välttämättömään. Uusi tämänsuuntainen hanke on valmisteilla ja se saataneen päätökseen tulevan Alankomaiden puheenjohtajuuskauden aikana. Kuitenkin etenkin nykyisessä tärkeiden voimavarojen liikakäytön ja pyyntikapasiteettien ylijäämien kontekstissa tehokas hallinto edellyttää erilaisia mm. pyyntimääriin kohdistuvia rajoituksia. Näiden seurauksena asetetut kiintiöt voivat johtaa kalojen poisheittämiseen etenkin, jos toimenpiteisiin ei ryhdytä eri lajien kiintiöiden kulutuksen hallinnoimiseksi. Tämän asian osalta komissio toivoo, etteivät jäsenvaltioiden viranomaiset jää odottamaan mainittujen komission pilottihankkeiden tuloksia, vaan ryhtyvät yhdessä asianomaisten ammattilaisten kanssa toimenpiteisiin, jotka mahdollistavat poisheitettyjen kalojen määrän vähentämisen. Näihin toimenpiteisiin kuuluvat eri lajien kiintiöiden kulutuksen parempi hallinnointi ja kalakantojen hyödyntämisen parempi ajallinen ja alueellinen jako.

Mitä tulee yhteisön ulkopuolisten alusten saaliiden purkamisen valvontaan tanskalaisissa satamissa, kalastuksen valvontaan liittyvät määräykset antavat tanskalaisille viranomaisille mahdollisuuden rangaista ankarasti kansainvälisesti tunnustettujen ja sekä Norjan että Baltian maiden tunnustamien sääntöjen vastaisesti mahdollisesti pyydettyjen saaliiden purkamista, eikä komission mielestä mikään viittaa siihen, etteivät tanskalaiset viranomaiset käyttäisi hyväkseen yhteisen kalastuspolitiikan heille antamia valtuuksia asiassa.

(1) KOM(2002) 656 lopullinen.

(2004/C 78 E/0344) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3835/03**

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(8. joulukuuta 2003)

Aihe: Direktiivin 89/48/ETY täytäntöönpano

Mitä komissio aikoo tehdä, jotta direktiivi 89/48/ETY (1) pantaisiin täytäntöön kaikissa EU:n jäsenvaltioissa, myös Kreikassa, kun otetaan huomioon myös Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen jokin aika sitten asioissa C-153/02 ja C-313/01 antamat tuomiot?

(1) EYVL L 19, 24.1.1989, s. 16.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(15. tammikuuta 2004)

Marraskuun 13. päivänä 2003 annetussa tuomiossa asiassa Néri (C-153/02) yhteisöjen tuomioistuin totesi, ettei EY:n perustamissopimuksen 43 artikla salli sellaista hallinnollista käytäntöä, jonka nojalla jonkin jäsenvaltion yliopiston myöntämiä toisen syklin yliopistotutkintoja ei voida tunnustaa toisessa jäsenvaltiossa, jos niiden suorittamiseen valmistavia kursseja on antanut tässä jälkimmäisessä jäsenvaltiossa toinen oppilaitos näiden kahden laitoksen välisen sopimuksen mukaisesti.

Kyse on itse asiassa yhteistyösopimuksista, joita kutsutaan myös "luvakesopimuksiksi" (accords de franchise).

Komissio on käynnistänyt useampia rikkomisesta johtuvia menettelyjä (yhden Italiaa vastaan ja kaksi Kreikkaa vastaan), joissa muun muassa väitetään, ettei yhteistyösopimuksen puitteissa annettuja tutkintotodistuksia ole tunnustettu.

Rikkomisesta johtuva menettely on käynnissä myös Saksaa vastaan, koska se kieltäytyy sallimasta yhteistyösopimusten puitteissa annettujen akateemisten oppiarvojen käyttöä.

Komissio aikoo tutkia, miten parhaiten hyötyä asiassa Néri annetusta tuomiosta kussakin näistä menettelyistä.

Asiassa Morgenbesser myös 13. marraskuuta 2003 annetussa tuomiossa (C-313/01) yhteisöjen tuomioistuin otti kantaa sääntöihin, joita sovelletaan pääsyyn asianajajaharjoittelijan (praticante avvocato) tehtäviin eli harjoittelujaksolle, joka on suoritettava ennen asianajajan ammattiin oikeuttavan kelpoisuuskokeen suorittamista Italiassa. Jotta näihin tehtäviin voi päästä, Italian lainsäädäntö edellyttää, että muissa jäsenvaltioissa hankitut oikeustieteen tutkinnot on etukäteen tunnustettava akateemisesti. Tuomioistuin totesi tämän vaatimuksen yhteisön oikeuden vastaiseksi, kun harjoittelujakso käsittää sellaisten tehtävien hoitamista, joista maksetaan palkkaa. Tuomioistuin totesi, että tässä tapauksessa sovellettavat periaatteet ovat ne, jotka johtuvat sen omasta, EY:n perustamissopimuksen 39 ja 43 artiklaan perustuvasta oikeuskäytännöstä. Kansallisten viranomaisten on siis verrattava hakijan tietoja, jotka hänen pätevyytensä osoittaa tai jotka hän on hankkinut työkokemuksensa puitteissa joko lähtömaassaan tai vastaanottavassa maassa, kansallisen lainsäädännön edellyttämien tutkintotodistusten osoittamiin tietoihin. Jos vertaileva tarkastelu osoittaa vastaavuuden olevan vain osittaista, vastaanottava maa voi vaatia, että hakija osoittaa hankkineensa puuttuvat tiedot.

Komissio tulee varmistamaan, että Italia noudattaa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä. Komissio on luonnollisesti aina valmis tutkimaan mahdolliset ilmoitukset vastaavien tilanteiden ilmenemisestä muissa jäsenvaltioissa.

(2004/C 78 E/0345) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3838/03**

esittäjä(t): Emmanouil Bakopoulos (GUE/NGL) komissiolle

(12. joulukuuta 2003)

Aihe: Kodittomat eläimet Kreikassa

Lehdistössä esiintyneiden tietojen mukaan Kreikassa on julkistettu laki (3170/03), joka määrittelee, mitä toimintalinjaa hallitus toteuttaa kodittomien eläinten kohdalla olympiakisoja silmällä pitäen. Yhdessä päätöksessä määrätään, että kunnat vastaavat kodittomien eläinten keräämisestä ja niitä tuetaan miljoonalla eurolla, jotta ne perustaisivat turvakoteja näille eläimille. Sairaille eläimille tarjotaan eutanasia ruiskeen avulla. Edellä mainittu menettely kuitenkin mahdollistaa sen, että erottelematta tapetaan mielivaltaisesti kaikki kodittomat eläimet.

Kestävämpi ratkaisu olisi perustaa kodittomille eläimille asiantuntijoiden valvomia, eläinlääkintäpalveluita tarjoavia klinikoita, joilla kodittomat eläimet voitaisiin tarkastaa. Kysyn siis komissiolta, myötävaikuttaisiko se tällaisessa tapauksessa kodittomien eläinten suojeluun Kreikassa vapauttamalla määrärahoja näiden klinikoiden perustamiseen?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(27. tammikuuta 2004)

Kulkukoirien ja -kissojen hyvinvointi kuuluu kokonaisuudessaan Kreikan viranomaisten vastuualueeseen, eikä komissio voi minkään oikeusperustan turvin puuttua kyseisen jäsenvaltion viranomaisten toimintaan. Näin ollen mitään erityistä yhteisön tukea ei voida suunnitella.

Kuten komission vastauksessa arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-3503/03 [1] todetaan, komission elintarvike- ja eläinlääkintätoimisto sai Kreikkaan syyskuussa 2003 tehdyn tarkastuskäynnin yhteydessä kuulla, että tämä ongelma pyritään tosissaan ratkaisemaan ja että pyritään löytämään keinot, joissa otetaan huomioon kyseisten eläinten hyvinvointi. Komissio toivoo, että kaikki kyseisten eläinten tulevaisuutta koskevat päätökset tehtäisiin toimivaltaisen eläinlääkärin lausunnon perusteella.

[1] Katso sivu 294.

(2004/C 78 E/0346) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3867/03**

esittäjä(t): Richard Corbett (PSE) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: Aikaosuusasuntoja ja lomaklubeja koskeva tutkimus

Onko komissio tietoinen Ison-Britannian Citizens' Advice Bureau -neuvontajärjestön tutkimuksesta "Paradise Lost", joka käsittelee kansalaisten kokemuksia aikaosuusasunnoista ja lomaklubeista?

Onko komissio valmis harkitsemaan aikaosuusasuntodirektiivin muuttamista siten, että direktiivissä käsiteltäisiin myös lomaklubien jäsenyyttä ja aikaosuusveneitä, sopimusten 36 kuukauden vähimmäispituusvaatimus poistettaisiin, lyhintä sallittua harkinta-aikaa pidennettäisiin 14 päivän pituiseksi ja kaikkia aikaosuusasuntoja myyviä tai jälleenmyyviä yhtiöitä vaadittaisiin rekisteröitymään jäsenvaltioissa, joissa ne toimivat?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(15. tammikuuta 2004)

Yhdistyneen kuningaskunnan Citizens' Advice Bureau -neuvontajärjestö toimitti ystävällisesti komissiolle useita kappaleita tutkimustaan "Paradise Lost". Tutkimus perustuu itse asiassa EU-kuluttajaneuvontakeskusten kokemuksia aikaosuusasuntojen ongelmista käsitelleeseen tiedonantoon ("The Problems of Products Resembling Timeshare in Europe; the experience of European Consumer Centres"), jonka EU-kuluttajaneuvontakeskukset julkistivat marraskuussa 2002.

Komissio tietää, että huolimatta ostajien suojaamisesta kiinteistöjen osa-aikaisen käyttöoikeuden ostosopimuksen tiettyihin osiin nähden 26 päivänä lokakuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/47/EY ([1]) voimaantulosta ja sen saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä jäsenvaltioissa, kuluttajavalituksia esitetään yhä. Valittajat ovat lähettäneet komissiolle valituksia suoraan tai parlamentin, EU-kuluttajaneuvontakeskusten ([2]) tai tuomioistuinten ulkopuolisten elinten eurooppalaisen verkoston, EEJ-verkon, kautta ([3]).

Vuonna 1999 komissio julkaisi kertomuksen ([4]), jossa käsiteltiin useita näistä ongelmista. Kertomuksessa esitettiin mahdollisia muutoksia tai lisäyksiä direktiiviin. Kertomuksen seurauksena hyväksyttiin myös parlamentin päätöslauselma ([5]) ja neuvoston päätelmät ([6]).

Terveys- ja kuluttaja-asioista vastaava komission jäsen esitteli laajan strategian aikaosuusalalla kohdattujen valtavien ongelmien selvittämiseksi parlamentissa heinäkuussa 2002 käydyssä keskustelussa päätöslauselman hyväksymisestä.

Kiireisimpien ongelmien ratkaisemiseksi johtavien kuluttajajärjestöjen ja aikaosuusalan toimijoiden välillä on aloitettu yhteistyö omavalvonnan tehostamiseksi. Alalla laaditaan parhaillaan menettelysääntöjä, joiden tarkoituksena on nostaa vaatimustasoa ja käsitellä niitä hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä, joihin direktiivi ei ulotu. Parhaillaan käydään neuvotteluja kuluttajien näkemysten ottamiseksi huomioon menettelysääntöjen kehittämisessä.

Lisäksi komissio on käyttänyt hyväkseen EU-kuluttajaneuvontakeskusten kokemuksia ja työskennellyt äskettäin perustettujen, tuomioistuinten ulkopuolisten elinten eurooppalaisen verkoston selvityspisteiden sekä kansainvälisen markkinointia ja kuluttajien oikeussuojaa valvovien viranomaisten yhteistyöverkoston ([7]) (ICPEN) kanssa selvittääkseen tämänhetkiset huomattavat ongelmat ja edistääkseen järjestelmällisempää yhteistyötä alan ja jäsenvaltioissa sijaitsevien erilaisten neuvontapisteiden välillä.

Lisäksi komissio on hiljattain hyväksynyt kaksi kuluttajien oikeuksien suojeluun liittyvää lakiehdotusta.

Ensiksi komissio hyväksyi kesäkuussa 2003 sopimattomia elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisiä kaupallisia menettelyjä koskevan ehdotuksen puitedirektiiviksi ([8]). Ehdotukseen sisältyy tiettyjä "huijareiden" yleisesti käyttämiä sopimattomia markkinointimenettelyjä (esim. pakottaminen).

Toiseksi komissio hyväksyi heinäkuussa 2003 ehdotuksen asetukseksi kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä ([9]). Ehdotuksen tavoitteena on perustaa kuluttajalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten välille tehokas ja nopea yhteistyöverkosto.

Lisäksi komissio tarkistaa vuosiksi 2002—2006 laaditun kuluttajapoliittisen strategian mukaisesti voimassa olevaa kuluttajasuojeluun liittyvää lainsäädäntöä. Tarkistuksen piiriin kuuluu useita direktiivejä, myös

aikaosuusasuntoja koskeva direktiivi 94/47/ETY. Komissio aikoo esitellä strategiansa yhteisön kuluttajalainsäädännön tarkistamiseksi vuoden 2004 toisella neljänneksellä.

(1) EYVL L 280, 29.10.1994.
(2) EU-kuluttajaneuvontakeskusten verkoston (Euroguichet-toimistot) tehtävänä on auttaa eurooppalaisia kuluttajia ymmärtämään sisämarkkinoiden heille tuomia etuja ja neuvoa heitä ongelmatilanteissa.
(3) EEJ-verkko on selvityskeskusten verkosto, joka tarjoaa kuluttajille tietoa vaihtoehtoisista riidanratkaisumahdollisuuksista ja antaa käytännön apua valituksen tekemisessä.
(4) SEC(1995) 1795 lopullinen.
(5) Euroopan parlamentin päätöslauselma ostajien suojaamisesta kiinteistöjen osa-aikaisen käyttöoikeuden ostosopimuksen tiettyihin osiin nähden (Medina Ortegan laatima mietintö), hyväksytty 4. heinäkuuta 2002 (PE 298.410).
(6) Neuvoston 2255. kokous 13.4.2000 (9 kohdan 2 alakohta).
(7) Kansainvälinen markkinointia ja kuluttajien oikeussuojaa valvovien viranomaisten yhteistyöverkosto on maailmanlaajuinen kansallisten viranomaisten verkosto, jonka tavoitteena on vahvistaa ja parantaa kuluttajalainsäädännön soveltamista (lukuun ottamatta tuoteturvallisuutta ja rahoituslaitosten toiminnan vakauden sääntelyä). Se kokoontuu keskustellakseen lainsäädännön soveltamisesta, vaihtaakseen tietoja ja parantaakseen kansainvälistä yhteistyötä mukana olevien maiden välillä. Komissio on perustanut Eurooppa-alaryhmän eurooppalaisen yhteistyön parantamiseksi ja maailmanlaajuisten tapaamisten valmistelemiseksi.
(8) KOM(2003) 356 lopullinen.
(9) KOM(2003) 443 lopullinen.

(2004/C 78 E/0347) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3883/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: Alcatel Italia ja teletoiminta-alan edistämiseen käytettävät yhteisön rahastot

Alcatel Italia S.p.A:n johdon esiteltyä uudelleenjärjestelysuunnitelmansa tuli ilmi, että kaksi Italiassa toimivaa laitosta lakkautetaan, vaikka ne ovat teletoiminta-alan edelläkävijöitä. Monissa teknisten innovaatioiden tukemista koskevissa yhteisön ohjelmissa, kuten esimerkiksi @-Europe-ohjelmassa, laajakaista-infrastruktuureihin epäsuotuisilla alueilla tehtäviä investointeja voidaan tukea myös ESR:n kautta. Lisäksi laajakaistayhteyksien kehittämistoimien puitteissa on mahdollista investoida viiden vuoden aikana 1 680 miljoonaa euroa, jotka rahoitetaan osaksi yhteisön rahastoista ja osaksi hankerahoituksen kautta.

Voiko komissio ilmoittaa edellä esitetyt seikat huomioon ottaen,

1. missä määrin Alcatel Italia voi saada edellä mainittua rahoitusta;

2. missä määrin se voi saada lisäksi rahoitusta Galileo-hankkeesta ja tutkimuksen kuudennesta puiteohjelmasta;

3. mitä muita tulevia rahoitusvälineitä teletoiminta-alaa varten on suunniteltu?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 2004)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2004/C 78 E/0348) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3884/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: Alcatel Italia ja Euroopan unionin myöntämää tukea koskevien normien epäilty rikkominen

Alcatel Italia S.p.A:n ammattijärjestöjen edustajien kanssa Brysselissä marraskuussa 2003 pidetyn kokouksen johdosta tuli ilmi, että kyseinen yhtiö on aiemmin saanut tukea tuotantotoimintaan Italian epäsuotuisilla alueilla Italian lain numero 488/92 nojalla Euroopan unionin myöntämän yhteisrahoituksen muodossa.

Kyseisessä laissa edunsaajayhtiöitä velvoitetaan noudattamaan muiden vaatimusten ohella myönnetyn rahoituksen perustana olevia puitteita, jotka koskevat työllisyyden kasvua sekä monivuotisen investointisuunnitelman noudattamista.

Lisäksi Alcatel Italia on toteuttanut ulkoistamissuunnitelman ilmoittamatta asiasta asianmukaisesti työntekijöille ja rikkoen kieltoa, joka koskee jo voimassaolevien sopimustyyppien muuttamista.

Voiko komissio ilmoittaa edellä esitetyt seikat huomioon ottaen,

1. mitä rahoitusta Alcatel Italia on saanut Euroopan unionilta;

2. millaisen investointisuunnitelman Alcatel on esitellyt tuottavuuden ja työllisyyden parantamiseksi laissa numero 488/92 edellytetyllä tavalla;

3. katsooko se, että rahoituksen myöntämiselle yrityksille voitaisiin asettaa eettisiin ja sosiaalisiin näkökulmiin liittyviä ehtoja?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2004)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2004/C 78 E/0349) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3885/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: Alcatel Italia ja Euroopan unionin myöntämän rahoituksen mahdollinen valvonta

Monikansallinen yhtiö Alcatel on tällä hetkellä liikevaihdoltaan, maantieteelliseltä laajuudeltaan ja työntekijöidensä määrältä yksi maailman suurimmista julkisten ja yksityisten televiestintäinfrastruktuurien valmistajista. Se on vahvasti juurtunut myös Eurooppaan, koska sillä on toimintaa lähes kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Alcatel Italia on kuitenkin joitakin kuukausia sitten ilmoittanut aikovansa lakkauttaa Italiassa toimivat laitoksensa. Alcatel-yhtiö on saanut tukea rakennerahastoista työllisyyden ja tuottavuuden edistämiseen, mutta ei ole selvää, onko kyseisiä varoja käytetty Euroopan unioniin tehtyihin investointeihin, vai onko ne kohdennettu niin kutsuttuihin nouseviin maihin, kuten Kiinaan, tai ylipäätään yhteisön ulkopuolisiin maihin tehtyihin investointeihin.

Voiko komissio ilmoittaa edellä esitetyt seikat huomioon ottaen,

1. kuinka monessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa Alcatel on saanut rahoitusta;

2. mitä muita Euroopan unionissa toimivia laitoksia mahdollinen toiminnan lakkauttaminen koskee;

3. mitä välineitä voitaisiin hyväksyä sen varmistamiseksi, että Alcatelille myönnetty rahoitus on todella käytetty Euroopan unionissa eikä sen ulkopuolisissa maissa?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2004)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2004/C 78 E/0350) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3890/03**

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(10. joulukuuta 2003)

Aihe: Yhteisön yliopistojen tutkintotodistusten tunnustaminen Kreikassa

Tuhansia kreikkalaisia opiskelijoita on opiskelemassa yhteisön yliopistoissa (valtiollisissa ja muissa tunnustetuissa yliopistoissa) monissa unionin jäsenvaltioissa. Näiden opiskelijoiden tutkintotodistukset tunnustetaan Kreikassa vasta sen jälkeen, kun ne on toimitettu yliopistojen väliselle ulkomaisten tutkintotodistusten tunnustamisesta vastaavalle elimelle Dikatsalle, ja ne ovat saaneet sen hyväksynnän. Tämä merkitsee suurta viivästymistä (byrokratian ja hyväksyttäväksi toimitettujen tutkintotodistusten suuren määrän vuoksi) ja merkittäviä kustannuksia hakijoille.

Edellytetäänkö yhteisön lainsäädännössä, että jäsenvaltioissa on oltava Dikatsan kaltaisia elimiä, joihin yhteisön yliopistojen tutkintotodistukset toimitetaan? Onko kaikissa muissa jäsenvaltioissa pakollisesti vastaavanlaisia elimiä?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(14. tammikuuta 2004)

Tutkintotodistusten tunnustamiseksi on olemassa kaksi eri järjestelmää, joilla on erilaiset tavoitteet: akateemisten tutkintotodistusten tunnustaminen ja ammatillisten tutkintotodistusten tunnustaminen.

Akateemisten tutkintotodistuksien tunnustamisen tavoitteena on mahdollistaa jatko-opiskelu toisessa jäsenvaltiossa.

Ammatillisten tutkintotodistuksien tunnustamisen tavoitteena on helpottaa työntekijöiden vapaata liikkuvuutta unionin alueella. Kyse on ammattipätevyyden tunnustamisesta, jota vaaditaan ammatinharjoittamiseen ryhtymiseen eri jäsenvaltioissa, ja siitä säädetään yhteisön lainsäädännössä (direktiivit 89/48/ETY ([1]) ja 92/51/ETY ([2])).

Tällä hetkellä akateemisten tutkintotodistusten tunnustaminen kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan. Ei ole olemassa yhteisön sääntöjä tutkintotodistusten vastavuoroisesta tunnustamisesta. Kukin jäsenvaltio on vastuussa koulutusjärjestelmänsä sisällöstä ja suunnittelusta. Tällä hetkellä mitään tutkintoja ei tunnusteta Euroopan unionin tasolla. Yliopistot, jotka ovat itsenäisiä laitoksia, ovat vastuussa opetussuunnitelmansa sisällöstä ja tutkintotodistusten sekä muiden todistusten antamisesta opiskelijoille. Jäsenvaltioiden viranomaisilla on oikeus vaatia akateemisten tutkintotodistusten tunnustamista ennen opiskelemaan pääsyä, ja ne voivat arvioida, vastaako tutkintotodistuksen haltijan saaman koulutuksen sisältö kansallisen lainsäädännön vaatimaa tasoa. Viranomaiset ovat samoin vapaita määrittämään tällaista menettelyä koskevat säännöt. Niillä on kuitenkin velvollisuus olla suorasti tai epäsuorasti syrjimättä ketään kansalaisuuden perusteella EY:n perustamissopimuksen 12 artiklan mukaisesti.

Useimmissa jäsenvaltioissa yliopistot ja korkeakoulut päättävät itse ulkomaalaisten opiskelijoiden opiskelijavalinnasta. Jotkin jäsenvaltiot ovat perustaneet Dikatsan kaltaisia elimiä, joiden tehtävänä on akateemisten tutkintotodistusten tunnustaminen.

Mitä tulee ammatillisten tutkintotodistusten tunnustamiseen, eri jäsenvaltiot ovat perustaneet toimivaltaisia viranomaisia, jotka hoitavat asiaa.

Sokrates-ohjelmaan osallistuvissa maissa toimii tutkintotodistusten tunnustamisen kansallisten tietokeskusten verkko (NARIC), joka jakaa tietoa kansallisista tunnustamisjärjestelmistä. Useimmat tietokeskukset eivät tee päätöksiä, vaan tarjoavat pyynnöstä neuvoja ja tietoa ulkomaisista koulutusjärjestelmistä ja tutkintotodistuksista.

Komissio on tietoinen akateemisten tutkintotodistusten tunnustamisen liian pitkistä viivästyksistä ja muista ongelmista Kreikassa.

Vaikka, kuten yllä mainitaan, akateemisten tutkintotodistusten tunnustaminen kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan, komissio katsoo, että pelkästään hallinnollisista syistä johtuvat viivästykset akateemisten tutkintotodistusten tunnustamisessa Kreikassa voivat estää opiskelijoita käyttämästä oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen. Liian pitkä hallinnollinen menettely voi asettaa esteitä opiskelijoiden vapaalle liikkuvuudelle.

Komissio on jo ottanut yhteyttä Kreikan viranomaisiin ja kysynyt, mitkä syyt oikeuttavat viivästykset akateemisten tutkintotodistusten tunnustamisessa. Kreikan viranomaiset ovat tiedottaneet komissiolle, että viivästykset johtuivat osittain Dikatsan vastaanottamien hakemusten suuresta määrästä. Jouduttaakseen käsittelyä Kreikan viranomaiset ovat tarkistaneet asiaa koskevia kansallisia säännöksiä ja ehdottaneet uusia menettelytapoja. Dikatsa on organisoitu uudelleen, jotta se voisi tehokkaasti käsitellä suuret määrät hakemuksia.

Komissio seuraa edelleen akateemisten tutkintotodistusten tunnustamisen kehittymistä Kreikassa.

([1]) Neuvoston direktiivi 89/48/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1988, vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä, EYVL L 19, 24.1.1989.

([2]) Neuvoston direktiivi 92/51/ETY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 1992, direktiiviä 89/48/ETY täydentävästä ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevasta toisesta yleisestä järjestelmästä, EYVL L 209, 24.7.1992.

(2004/C 78 E/0351) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3892/03**

esittäjä(t): Nicole Thomas-Mauro (UEN) komissiolle

(10. joulukuuta 2003)

Aihe: Ranskan terveysturvasta vastaavan viraston AFSSA:n lausunto

Ranskan terveysturvasta vastaava virasto AFSSA antoi 3. joulukuuta 2003 maissi Bt-11:stä lausunnon, jossa se ilmaisi suhtautuvansa siihen varauksellisesti ja katsoi, että tutkimuksen esittävän sveitsiläisen yrityksen Syngentan tekemät eläinkokeet eivät ole riittävät.

Ranskan hallitus antoi asian AFSSA:n käsiteltäväksi 18. marraskuuta, ennen äänestystä EU:ssa, johon Ranska osallistuu maanantaina. Siinä päätetään, sallitaanko tämän maissisäilykkeen tuonti elintarvikkeeksi ja kuullaan AFSSA:n lausunto.

Tämä on kolmas kerta, kun terveysturvasta vastaava virasto antaa lausunnon kyseisestä asiasta. Se antoi kielteiset lausunnot 21. heinäkuuta 2000 ja 20. maaliskuuta 2001, joissa se korosti eläinkokeiden puutteellisuutta.

Komissio toivoo, että maissi Bt-11:lle myönnetään lupa. Miten se ottaa huomioon Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen kanssa työskentelevien kansallisten virastojen lausunnot ja erityisesti edellä mainitun lausunnon?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(14. tammikuuta 2004)

Ranskan terveysturvasta vastaavan viraston AFSSA:n ensimmäinen lausunto geneettisesti muunnetusta sokerimaissista Bt-11:stä toimitettiin komissiolle 21. heinäkuuta 2000, koska Ranska halusi esittää perustellun vastalauseen Alankomaiden toimivaltaisten viranomaisten uuselintarvikesäädöksen (EY) N:o 258/97 ([1]) 4 artiklan nojalla suorittamalle sokerimaissi Bt-11:tä koskevalle arviointiraportille.

Komissio välitti nämä ja muiden jäsenvaltioiden ilmaisemat vastalauseet elintarvikealan tiedekomitealle. Myös AFSSA:n seuraava 20. maaliskuuta 2001 antama lausunto toimitettiin tiedekomitean tarkasteltavaksi.

Elintarvikealan tiedekomitea antoi 17. huhtikuuta 2002 lausunnon, jonka mukaan sokerimaissi Bt-11 on yhtä turvallista ihmisravinnoksi kuin tavallisetkin maissilajit. Lausunnossa keskityttiin komission pyynnöstä jäsenvaltioiden viranomaisten kommenteissa esille tuotuihin seikkoihin, erityisesti kysynnän laajuuteen, molekyylimallinnukseen, sokerimaissi Bt-11:n koostumusanalyysiin, myrkyllisyystutkimuksiin ja pakkausmerkintöihin.

Hakijan toimittamat tiedot ja tuotteen turvallisuusarviointi noudattivat komission suosituksessa 618/97/EY [2] määritettyjä perusteita ja vaatimuksia. Maissi Bt-11:n turvallisuusarvioinnissa käytetyt menettelyt olivat myös tieteellisen ohjauskomitean hiljattain laatimien geneettisesti muunnettujen organismien, elintarvikkeiden ja rehun arvioimista koskevien suuntaviivojen [3] ja Codex Alimentarius -komission antamien bioteknologian avulla valmistettuja elintarvikkeita koskevien periaatteiden ja suuntaviivojen mukaisia [4]. Kahdessa edellä mainitussa AFSSA:n lausunnossa esitetyt huolenaiheet, jotka toistettiin AFSSA:n kolmannessa lausunnossa 3. joulukuuta 2003, eivät tuo esiin uusia tieteellisiä näkökohtia Alankomaiden toimivaltaisten viranomaisten tekemään sokerimaissi Bt-11:n arviointiin. Elintarvikealan tiedekomitea käsitteli näitä huolenaiheita asianmukaisesti 17. huhtikuuta 2002 julkaistussa lausunnossaan, jossa vahvistettiin Alankomaiden toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa arvioinnissa tekemät löydökset, joiden mukaan sokerimaissi Bt-11 on yhtä turvallista ihmisravinnoksi kuin tavallinen maissi.

---

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 258/97, annettu 27 päivänä tammikuuta 1997, uuselintarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista, EYVL L 43, 14.2.1997.

(2) Komission suositus, annettu 29 päivänä heinäkuuta 1997, uuselintarvikkeiden ja elintarvikkeiden uusien ainesosien tieteellisistä näkökohdista, niiden markkinoille saattamista koskevien hakemusten tueksi toimitettavien tietojen esittämistavasta sekä ensiarviointien laatimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 mukaisesti, EYVL L 253, 16.9.1997.

(3) 6.3. ja 7.3.2003 kokoontuneen uuselintarvikkeita ja GMO:eja käsittelevän yhteisen työryhmän asiakirja "Guidance Document for the Risk Assessment of Genetically Modified Plants and Derived Food and Feed" (Ohjeisto muuntogeenisten kasvien ja niistä valmistettujen elintarvikkeiden ja rehujen riskinarviointia varten). (http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/ssc/out327_en.pdf).

(4) Codex Alimentarius -komissio, 2003. "Codex Principles and Guidelines on Foods Derived from Biotechnology" (Bioteknologisesti tuotettuja elintarvikkeita koskevat Codex-periaatteet ja -ohjeet). FAO:n ja WHO:n yhteinen elintarvikestandardeja koskeva ohjelma, Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestö, Rooma. (ftp://ftp.fao.org/codex/standard/en/CodexTextsBiotechFoods.pdf).

(2004/C 78 E/0352) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3901/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(17. joulukuuta 2003)

Aihe: Komission puheenjohtajan Romano Prodin poliittinen toiminta Italiassa

Euroopan komission puheenjohtaja Romano Prodi julkaisi 12. marraskuuta 2003 pitkän kirjeen, jonka otsikkona oli "Eurooppa: unelma, vaihtoehdot" ja lähetti sen Italian keskustan ja vasemmiston muodostamaan koalitioon kuuluville puolueille. Kirjeeseen sisältyi täysipainoinen ohjelmallinen manifesti, jossa käsitellään oikeusasioita, rauhaa, ympäristöasioita, talouskasvua, koulutusta, hyvinvointivaltiota ja maahanmuuttoa ja jossa ehdotetaan hankkeita, joita uudistusmielisten puolueiden pitäisi edistää voidakseen tarjota ratkaisuja Euroopan unionin tasolla.

Edellä mainittu kirje on siis kaikin puolin selvä vaalimanifesti tulevia Euroopan parlamentin vaaleja silmällä pitäen, kuten voidaan päätellä kirjeen tekstistä, joka sisältää erilaisia julistuksia, kuten "voimme edistää voimakasta poliittista ohjelmaa" (asiakirjan 4 kohta), "katsoessani Italiaa ja ajatellessani ensi keväänä järjestettäviä Euroopan parlamentin vaaleja olen ehdottanut kaikille uudistusmielisille samaan vaaliluetteloon liittymistä" (niin ikään 4 kohta) ja "perustavanlaatuiset ajatukset ovat kuitenkin samat, kuin ne, jotka ovat Ulivon perustamisen taustalla" (5 kohta). Prodin kaikissa kysymyksissä esittämät argumentit perustuvat hänen kokemuksiinsa komission puheenjohtajana, ja hänen tarkoituksenaan näyttää olevan käyttää hänen asemansa suomaa arvovaltaa sen koalition vaalikampanjan tukemiseksi Italiassa, johon hän itse kuuluu. Kirje on herättänyt huolestuneisuutta Euroopan parlamentin jäsenten ja varsinkin PSE-ryhmään kuuluvien jäsenten keskuudessa, jotka kuuluvat niihin Italialaisiin puolueisiin, joille Prodi on osoittanut kirjeensä.

Voiko komissio ilmoittaa edellä esitetyt seikat huomioon ottaen,

1. pitäisikö sen mielestä Euroopan komission puheenjohtajan pysyä puoluepolitiikan yläpuolella, olla osallistumatta aktiivisesti kansallisten poliittisten teemojen käsittelyyn, olla ilmaisematta henkilökohtaisia näkemyksiään ja pysyä mahdollisimman kaukana maansa sisäisistä asioista;

2. kuuluuko komission puheenjohtajan tehtäviin osallistua jossakin jäsenvaltiossa käytävään poliittiseen keskusteluun Euroopan unioniin liittyvistä laajoista teemoista, vai voidaanko kyseisessä tapauksessa katsoa olevan kyse siitä, että Romano Prodi käyttää hyväkseen asemaa, joka hänellä on Euroopan unionin toimielimissä;

3. katsooko se, että Romano Prodin toiminta sopii yhteen EY:n perustamissopimuksen 213 artiklan kanssa, jossa todetaan, että ”komission jäsenet hoitavat tehtäväänsä täysin riippumattomina yhteisön yleisen edun mukaisesti” ja että ”tehtäväänsä hoitaessaan he eivät pyydä eivätkä ota ohjeita miltään hallitukselta tai muultakaan taholta”;

4. katsooko se, että koska Euroopan parlamentti on valinnut komission puheenjohtajan riippumatta parlamentin jäsenten poliittisista näkemyksistä, komission puheenjohtaja voi osallistua vaalikampanjaan jonkin poliittisen liikkeen pääehdokkaana, vai pitäisikö hänen erota tehtävistään, ennen kuin hän voi tehdä niin?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 2004)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi Ribeiro e Castron esittämään kirjalliseen kysymykseen P-3492/03 ([1]).

([1]) Katso sivu 292.

(2004/C 78 E/0353) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3911/03**

esittäjä(t): María Valenciano Martínez-Orozco (PSE) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Urheiluliitot ja alaikäisten syrjintä Espanjassa

Yhdistyneiden Kansakuntien lapsen oikeuksia koskevan yleissopimuksen 2 artiklassa määrätään, että lasta on suojeltava kaikenlaiselta syrjinnältä, joka perustuu hänen vanhempiensa tai muiden perheenjäsentensä asemaan tai toimintaan. Sopimuksen 31 artiklassa tunnustetaan lapsen oikeus yhtäläisiin mahdollisuuksiin osallistua kaikkiin kulttuuri-, virkistys- ja vapaa-ajantoimintoihin.

Euroopan unionin perusoikeuskirjan 24 artiklassa vahvistetaan, että lapsella on oikeus hänen hyvinvoinnilleen välttämättömään suojeluun ja huolenpitoon.

Myös Euroopan unionin tulevan perustuslain I osaston 3 artiklan 4 kohdassa vahvistetaan, että lasten oikeuksien suojelu on yksi Euroopan unionin tavoitteista.

Espanjassa on paljon kouluiässä olevia maahanmuuttajaperheiden lapsia. Urheilu voi edistää merkittävästi näiden lasten kotoutumista Espanjan yhteiskuntaan. Hallinnolliset esteet ja urheiluliittojen kielteinen asennoituminen laittomasti maassa oleskelevia tai oleskelulupaa odottavia perheitä kohtaan rajoittavat kuitenkin merkittävästi näiden lasten pääsyä urheiluliigoihin.

Ulkomaalaisten lasten syrjintä Espanjan urheiluliitoissa loukkaa vakavasti lasten perusoikeuksia. Mitä mieltä komissio on asiasta?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(16. tammikuuta 2004)

Komissio on täysin tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen esiin tuomista vaikeuksista, jotka koskevat ulkomaalaisten nuorten osallistumista tiettyjen liittojen järjestämään urheilutoimintaan Espanjassa mutta myös joissakin muissa jäsenvaltioissa.

Tietyt parlamentin jäsenen esiin tuomista seikoista kuuluvat yhteisön oikeuden soveltamisalaan. Näin ollen komissio tutkii parhaillaan urheiluliittojen sääntöjä kaikissa jäsenvaltioissa varmistaakseen, että niissä noudatetaan syrjimättömyyden periaatetta. Vaikuttaa todella siltä, että säännöissä on merkittäviä eroja ja että viranomaisten liitoille antama tehtävä on hyvin erilainen eri jäsenvaltioissa. On kuitenkin syytä korostaa, että maahantuloa ja maassa oleskelua koskevista edellytyksistä annetun yhteisön lainsäädännön (pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta 25. marraskuuta 2003 annettu direktiivi) tarkoituksena on myöntää tasavertainen kohtelu tavaroiden ja palvelujen saamisessa EU:ssa laillisesti oleskeleville kolmansien maiden kansalaisille. Tätä tasavertaista kohtelua ei voida soveltaa EU:ssa laittomasti oleskeleviin ulkomaalaisiin.

Tutkittuaan asian komissio ottaa kantaa mahdollisiin jatkotoimiin, jos se toteaa, että tietyissä jäsenvaltioissa ilmenee yhteisön oikeuden ja perusoikeuskirjan vastaista syrjintää, johon parlamentin jäsen viittaa.

(2004/C 78 E/0354) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3925/03**

esittäjä(t): Raina Echerer (Verts/ALE) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: Kissa- ja koiraturkikset sisämarkkinoilla

Kissan ja koiran karvasta valmistettuja turkiksia ei virallisesti tuoteta tai myydä Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Voiko komissio esittää ehdotuksen, että kissa- ja koiraturkisten kotimainen tuotanto, myynti ja käyttö kiellettäisiin kokonaan Euroopan unionissa? Voiko komissio muussa tapauksessa selittää, mikä sitä estää tekemästä kyseistä aloitetta?

Tietääkö komissio, että yksi jäsenvaltio on äskettäin kieltänyt kissa- ja koiraturkiksilla käytävän kaupan ja yhdeksän jäsenvaltiota on ilmoittanut haluavansa asettaa saman kiellon, koska kyseisiä tuotteita on nykyään saatavilla Euroopan unionin markkinoilla, mutta niitä ei säännellä mitenkään?

Edellä kuvattu tilanne saattaa johtaa seurauksiin Maailman kauppajärjestössä. Tietääkö komissio, että Yhdysvallat on jo asettanut kissa- ja koiraturkisten kauppaa ja tuotantoa kotimaassa sekä niiden tuontia kolmansista maista koskevan kiellon?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(27. tammikuuta 2004)

Komissio on saanut tietää, että kissojen ja koirien turkiksia saatetaan mahdollisesti tuoda yhteisöön. Komissiolle on lisäksi ilmoitettu joidenkin jäsenvaltioiden ja Yhdysvaltojen toteuttamista toimenpiteistä tällaisten turkisten kaupan ja maahantuonnin kieltämiseksi.

Asia otettiin esille myös 17. marraskuuta 2003 kokoontuneessa maatalousneuvostossa. Jäsenvaltioiden pyydettyä, että yhteisö esittäisi asiaa koskevia sääntöjä, terveys- ja kuluttajansuoja-asioista vastaava komission jäsen teki selväksi, että jäsenvaltioilla on oikeus ottaa käyttöön omia toimenpiteitään, kunhan ne noudattavat EY:n perustamissopimuksessa määrättyjä yleisiä sääntöjä. Komissio seuraa tilannetta arvioidakseen, onko mahdollista tehdä aloitteita asiaan puuttumiseksi yhteisön tasolla.

(2004/C 78 E/0355) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-4008/03**

esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle

(22. joulukuuta 2003)

Aihe: Sähköverkon tiedonsiirtojärjestelmät (Powerline Communications Systems)

Tiedonvälityksen nopea kehittyminen viime vuosina on aiheuttanut, että tutkimustyö radiotaajuuden rationaalisen järjestämisen takaamiseksi on voimistunut. Tarkoituksena on taata radiotaajuuden optimaalinen hyväksikäyttö. Samanaikaisesti operaattorit ovat yrittäneen käyttää hyväkseen sähköverkon tiedonsiirtojärjestelmiä (Powerline Communications Systems — PLC), jotka mahdollistavat nykyisten sähköverkkojen käytön toisenlaisten signaalien välittämiseen. Tähän liittyy kuitenkin ei-toivottuja tekijöitä, varsinkin mitä tulee muiden radiotaajuutta käyttävien toimintaa häiritseviin signaaleihin etenkin lyhytaaltotaajuuksissa. Näin tapahtuu monissa Euroopan unionin maissa.

Onko komissio tietoinen, että PLC-järjestelmät voivat aiheuttaa häiriöitä ja ei-toivottua säteilyä?

Mihin varotoimiin komissio voisi tai aikoo ryhtyä välttääkseen radiotaajuutta häiritsevien ja pilaavien signaalien säteilyn?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(26. tammikuuta 2004)

Kaikki verkot, joissa käytetään kuparikaapeleita, olivat nämä sitten puhelinkaapeleita (Asymmetric Digital Subscriber Line, ADSL, Very High Data Rate Digital Subscriber Line, VDSL), televisiojakeluverkkoja, erityiskaapeleita (lähiverkot, Local Area Networks, LAN) tai sähkökaapeleita (sähköverkkoa hyödyntävä tiedonsiirto, Power Line Communication, PLC), aiheuttavat sähkömagneettisia häiriöitä. Häiriöiden taso riippuu monesta tekijästä. Yleistyminen markkinoilla on tärkeä tekijä, vaikka myös tekniset seikat, kuten kaapelin pituus, signaalin voimakkuustaso ja radiovastaanottimien sijainti vaikuttavat häiriöiden esiintymiseen.

Kaikki tällaiset verkot kuuluvat direktiivin 89/336/ETY ([1]) soveltamisalaan, jossa vaaditaan varmistamaan se, etteivät sähkömagneettiset häiriöt vaikuta radio- ja televiestintälaitteiden ja muiden vastaavien laitteiden toimintaan ja että tällaiset laitteet toimivat aiotulla tavalla. Televiestintäverkoista annetun direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi komissio valtuutti vuonna 2001 Euroopan telealan standardointilaitoksen (ETSI) ja Euroopan sähkötekniikan standardointikomitean (Cenelec) laatimaan sähkömagneettisia säteilyä ja televiestintäverkkojen, sähköverkossa tapahtuva tiedonsiirto mukaan luettuna, häiriönsietoa koskevat standardit.

Tehtävän luontaisen monimutkaisuuden takia standardeja ei vielä ole saatu valmiiksi. Unionin alueella on miljoonia toimivia ADSL- ja LAN-liittymiä, mutta vain noin 6000 sähköverkkoa hyödyntävää tiedonsiirtoliittymää. Nämä käyttävät erilaisia tekniikoita ja niitä parannetaan edelleen.

Standardeja kehittäessään unionin on kuitenkin varottava tukahduttamasta innovaatiota. Komissio on myös tietoinen siitä, että tämän erityistekniikan vaikutukset huolestuttavat radion käyttäjiä. Komissio ottaa huomioon myös heidän vetoomuksensa lyhytaaltotaajuuksia käyttävien radiopalvelujen absoluuttisesta ja ehdottomasta suojaamisesta. Nämä huolenaiheet liittyvät myös muihin tekniikoihin. Sähkömagneettinen yhteensopivuus tarkoittaa eri etujen välisen tasapainon löytämistä. Yhtäältä on otettava huomioon se, että tiettyjen operaattoreiden etua ajaisi se, että ne voisivat kilpailla toisten televiestintäoperaattoreiden kanssa tilaajayhteyksistä ja näin tarjota kuluttajille todellisen valinnanvapauden laajakaistateleviestintäpalvelujen osalta. Toisaalta on otettava huomioon radion käyttäjien edut ja heidän oikeutensa vastaanottaa signaaleja jopa kaikkein huonoimmissa mahdollisissa lähetysolosuhteissa.

Koska sähköverkkoa hyödyntävää tiedonsiirtotekniikkaa parannetaan edelleen ja sen käyttö on vasta lapsen kengissä, tässä vaiheessa on vielä liian aikaista tehdä lopullisia johtopäätöksiä asiasta. Unionin sääntelyviranomaisten tulisi sallia ja he sallivatkin verkkojen käytön, mikäli operaattorit välttävät häiriöiden aiheuttamista. Espanjan sääntelyviranomaiset ovat jakaneet tiettyjä verkkoja koskevia käyttölupia. Luvan

saaminen edellyttää mahdollisten häiriöongelmien ratkaisemista. Tämä lähestymistapa on täysin direktiivin 89/336/ETY mukainen. Sen ansiosta standardeista voidaan käydä asiantuntevampaa keskustelua.

Komissio harkitsee uuden suosituksen hyväksymistä. Suositus auttaisi yhteisöä käsittelemään asiaa tasapuolisemmin ja asiantuntevammin.

---

(1) Neuvoston direktiivi 89/336/ETY, annettu 3 päivänä toukokuuta 1989, sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, EYVL L 139, 23.5.1989.

(2004/C 78 E/0356) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0001/04**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(9. tammikuuta 2004)

Aihe: Vatikaanivaltioon viedyille tuotteille myönnetty vientituki

Kysymyksissä P-3279/03 (1) ja E-3280/03 (2) on ilmoitettu väärin Vatikaanivaltioon viedyille tuotteille myönnetyn vientituen määrä, sillä CATS (Clearance Audit Trail System) -tietokannasta poimituissa tiedoissa (vastaus kysymykseen P-3202/02) (3) ei ole eritelty, että kyse on kokonaismäärästä. Vatikaanivaltioon viedyille tuotteille myönnetyn vientituen oikea määrä ajanjaksolla 1998—2001 on 4 000 813,01 euroa.

Kysymyksen P-3279/03 vastausta ajatellen on kohdassa d) esitetyt luvut ilmoitettava seuraavasti: tuen oikea kokonaismäärä on 321 711 242,39 euroa ja erittelemättömille tuotteille ja/tai mittayksiköille myönnetyn tuen osuus ei ole 15,13 prosenttia, vaan 30,26 prosenttia kokonaismäärästä.

Kysymykseen E-3280/03 antamassaan vastauksessa komissio toteaa, ettei se pidä kysymyksiä asianmukaisina, koska Vatikaanivaltioon viedyille tuotteille myönnetyn vientituen määrä on virheellinen. Tästä syystä kysymyksen esittäjä muistuttaa seuraavista seikoista:

1. Kysymyksiin E-1477/03—E-1480/03 (4) annetussa täydentävässä vastauksessa todetaan seuraavaa:

   — ”Yhteisöstä Vatikaanivaltioon vietävän naudanlihan, juurikas- ja ruokosokerin sekä jähmeän, kemiallisesti puhtaan sakkaroosin määriä ei valvota erityisesti. Vatikaanivaltioon suuntautuvan viennin määrä vaikuttaa kohtuulliselta.”

   — ”Kun vientitukea saavia yhteisön maataloustuotteita viedään Vatikaanivaltioon, sen viranomaisten on todistettava, että nämä tuotteet saatetaan kulutukseen Vatikaanivaltion alueella tai Pyhän Istuimen toimielimissä ja virastoissa.”

   — ”Vatikaaniin vientituen avulla vietyjä tuotteita koskevien erityissäännösten osalta todettakoon, että asiassa sovelletaan Italian ja Vatikaanivaltion välistä tulliyleissopimusta sekä vientitukea koskevaa yhteisön lainsäädäntöä.”

2. Kohdassa d) todetaan, että Vatikaanivaltion ja Italian tasavallan välisiä suhteita säätelevän lateraanisopimuksen 11 artiklassa taataan, että Italian valtio ei millään tavalla puutu katolisen kirkon keskusyksikköjen toimintaan.

Kysymyksen laatija toistaa kysymyksessä E-3280/03 esittämänsä pyynnön ja tiedustelee komissiolta

- miksi jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon vietävän naudanlihan, juurikas- ja ruokosokerin sekä jähmeän, kemiallisesti puhtaan sakkaroosin määriä ei valvota erityisesti?
- onko sillä luetteloa Vatikaanin ulkopuolella sijaitsevista Pyhän Istuimen toimielimistä ja virastoista, joihin tavaroita on viety?
- ovatko mitkään vientitukiin sovellettavien yhteisön säännösten rikkomukset sellaisia, joihin Italian valtio ei saa millään tavalla puuttua lateraanisopimuksen 11 artiklan perusteella?
- minkä arvioiden perusteella Vatikaanivaltioon suuntautuvan viennin määrä vaikuttaa kohtuulliselta?

(1) Katso sivu 249.
(2) Katso sivu 252.
(3) EUVL C 137 E, 12.6.2003, s. 172.
(4) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 45.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(16. tammikuuta 2004)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET
(Osa 2)

(2004/C 78 E/0357) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1653/01**

esittäjä(t): Professor Sir Neil MacCormick (Verts/ALE) komissiolle

(11. kesäkuuta 2001)

Aihe: Omaisuuden palauttaminen EU:n jäsenyyttä hakevissa maissa

Viittaan komissiolle esittämääni kirjalliseen kysymykseen E-0998/00 [1]. Viimeaikainen kehitys Puolassa näyttää estävän mahdollisuuden palauttaa omaisuutta juutalaisille ja muille maastamuuttajille. Uskooko komissio asian olevan näin ja miten se siinä tapauksessa katsoo tämän vaikuttavan Puolan kelpoisuuteen päästä pian Euroopan unionin jäsenvaltioksi?

[1] EYVL C 81 E, 13.3.2001, s. 13.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(24. heinäkuuta 2001)

Puolan presidentti on käyttänyt veto-oikeuttaan omaisuudenpalauttamislain osalta. Lisäksi Puolan parlamentin enemmistö ei ollut riittävä kumoamaan vetoa, kun laki palautettiin parlamentin äänestykseen.

Käyttäessään veto-oikeuttaan presidentti teki selväksi, että omaisuuden palautusta pyytävillä on mahdollisuus hakea korvauksia, koska Puolan nykyinen lainsäädäntö mahdollistaa tällaisten tapausten käsittelyn tuomioistuimissa.

Komissio viittaa arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-0998/00 [1] antamaansa vastaukseen. Tässä vaiheessa ei ole olemassa arvoisan parlamentin jäsenen esille ottamaa kysymystä sääntelevää erityistä lainsäädäntöä.

Komissio seuraa jatkossakin tiiviisti, että ehdokasmaat noudattavat yhteisön perussopimuksissa vahvistettua syrjimättömyyden periaatetta.

[1] EYVL C 81 E, 13.3.2001, s. 13.

(2004/C 78 E/0358) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1721/01**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(6. kesäkuuta 2001)

Aihe: Talousarvion nettosiirrot

Tammikuun 31. päivänä 2001 komissio antoi toisen taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskevan tiedonannon ja päätyi siihen tulokseen, että Portugali on YMP:n nettomaksaja. Komissio oli liittänyt kirjallista kysymystäni P-0897/01 koskevaan vastaukseensa tutkimuksen, johon sen päätelmä perustui. Tutkimuksessa käsiteltiin yhteisön sisäisen ja ulkoisen maatalouskaupan vaikutuksia. Samaa ajatustapaa voidaan soveltaa yleisesti yhteisön talousarvioon, jossa otetaan huomioon rahoitusjäämät ja yleisen kaupankäynnin vaikutukset sekä yhteisön sisällä että ulkopuolella.

Voiko komissio toimittaa minulle:

— kaikkia jäsenvaltioita koskevan kokonaistalousarvion saldon (nettomaksajat ja -saajat) ajalta 1994—2001 (arvio) kiintein hinnoin

— samalta ajanjaksolta voittojen ja tappioiden suhteen korjatun saldon sekä yhteisön sisällä että ulkopuolella tapahtuvan kaupankäynnin osalta (tuonti ja vienti) jokaisesta jäsenvaltiosta?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(17. heinäkuuta 2001)

Arvoisalle parlamentin jäsenelle ilmoitetaan, että tietoa jäsenvaltioiden budjettiasemista on saatavilla. Komissio soveltaa budjettiaseman määrittämisessä vakiomenetelmää (operatiivinen budjettiasema, jossa on otettu huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehty korjaus). Budjettiasemat on esitetty käyvin hinnoin ja bruttokansantuloon suhteutettuina prosenttiosuuksina vuosien 1993—1999 osalta kertomuksen Allocation of 1999 EU operating expenditure by Member State tilastoliitteen taulukossa 6 (kertomuksen viimeinen taulukko) [1].

Vuotta 2000 koskeva kertomus valmistunee ennen elokuuta 2001 [1].

Kertomukset perustuvat toteutuneisiin talousarvioihin. Komissio ei julkista jäsenvaltioiden budjettiasemien tulevaisuutta koskevia simulaatioita.

Tarkemmat budjettiaseman laskentamenetelmää koskevat tiedot on esitetty kertomuksen Euroopan unionin rahoitus liitteessä 3 olevassa 4.1 kohdassa. Kertomus on saatavilla samalla verkkosivustolla.

Toinen kysymys koskee budjettiasemia, jotka on korjattu sekä yhteisön sisäisen että ulkopuolisen kaupankäynnin osalta.

Komissio ei tee asiaa koskevia laskelmia. Osana laajentumista komission yksiköt ovat kuitenkin tehneet kaksi selvitystä [2], jotka koskevat laajentumisen vaikutuksia kahteen nykyisistä jäsenvaltioista, Saksaan ja Itävaltaan. Selvityksissä on pyritty ottamaan huomioon myös yhteisön sisäisen ja ulkopuolisen kaupankäynnin vaikutukset.

[1] http://europa.eu.int/comm/budget/en/agenda2000/a2000rp.htm
[2] http://europa.eu.int/comm/budget/en/financementbudget/elargissement_etude.htm

(2004/C 78 E/0359) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1746/01**

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(15. kesäkuuta 2001)

Aihe: Katerinin, Pirgosin ja Korfun sairaalarakennusten valmistuminen

Komission vastauksessa kysymykseeni E-3160/00 [1], joka koski Katerinin, Pirgosin ja Korfun sairaaloiden rakentamisen viivästymistä, lausutaan muun muassa seuraavaa: ”Komissio pahoittelee sitä, että Kreikan taloudellisen ja yhteiskunnallisen kehityksen kannalta näin merkittävät hankkeet viivästyvät. Komissio aikoo pyytää kreikkalaisilta viranomaisilta yksityiskohtaisempia tietoja kyseisten hankkeiden viivästymisen syistä ja niiden valmistumisnäkymistä eikä se epäröi tarvittaessa toteuttaa asianmukaisia taloudellisia toimia”. Komissio jatkaa: ”Koska eri toimintaohjelmista neuvotellaan parhaillaan, ei ole mahdollista tässä vaiheessa ennakoida, rahoitetaanko kyseisiä hankkeita yhteisön tukikehyksestä tällä ohjelmakaudella 2000—2006.”

1. Ovatko kreikkalaiset viranomaiset tiedottaneet komissiolle viivästymisen syistä ja hankkeiden valmistumisnäkymistä?

2. Minkä verran määrärahoja kuhunkin näistä kolmesta hankkeesta on käytetty (1994—1999)?

3. Aiotaanko kyseisten hankkeiden valmistumista loppujen lopuksi rahoittaa kolmannesta yhteisön rahoituskehyksestä?

([1]) EYVL C 151 E, 22.5.2001, s. 84.

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(7. elokuuta 2001)

Komissio lähetti 20 päivänä heinäkuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2082/93 ([1]) 24 artiklan nojalla 9. lokakuuta 2000 Kreikan viranomaisille kirjeen, jossa se pyysi yksityiskohtaista selvitystä arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemien kolmen sairaalan rakentamisen viivästymisen syistä ja sairaaloiden valmistumisnäkymistä.

Kreikan viranomaisilta 19. tammikuuta 2001 saatujen tietojen mukaan Pirgosin sairaalan rakentamisen on viivästynyt geologisista syistä. Katerinin ja Korfun sairaaloiden valmistumisen viivästyminen voidaan puolestaan lukea rakentamisesta vastuussa olevan valtionyrityksen sopimuskumppanin syyksi. Komissio tutkii parhaillaan, mihin jatkotoimenpiteisiin asiassa olisi syytä ryhtyä.

Ohjelmakaudella 1994—1999 Korfun sairaalalle myönnettiin rahoitusta 16,6 miljoonaa euroa, Katerinin sairaalalle 13 miljoonaa euroa ja Pirgosin sairaalalle 14,1 miljoonaa euroa.

Näiden kolmen hankkeen rahoitus yhteisön tukikehyksestä ohjelmakaudella 2000—2006 riippuu ensi tilassa kunkin toimenpideohjelman hallintoviranomaisten toimivallasta. Kreikan viranomaisilta saatujen tietojen mukaan kolmen sairaalan valmistumista rahoitetaan yhteisön tukikehyksestä ohjelmakaudella 2000—2006.

([1]) Neuvoston asetus (ETY) N:o 2082/93, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1993, asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta rakennerahastojen toiminnan yhteensovittamisen osalta toisaalta keskenään ja toisaalta Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun asetuksen (ETY) N:o 4253/88 muuttamisesta (EYVL L 193, 31.7.1993).

(2004/C 78 E/0360) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1897/01**

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(27. kesäkuuta 2001)

Aihe: Yleiseurooppalaisten poliittisten puolueiden perustamista ja rahoitusta koskevien komission ehdotusten oikeusperusta

Voiko komissio ilmoittaa, mitkä konsolidoitujen sopimusten artiklat muodostavat yleiseurooppalaisten poliittisten puolueiden perustamista ja rahoitusta koskevien komission ehdotusten oikeusperustan?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(11. heinäkuuta 2001)

Komission ehdotus perustuu EY:n perustamissopimuksen 308 artiklaan.

(2004/C 78 E/0361) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2120/01**

esittäjä(t): Hans Modrow (GUE/NGL) komissiolle

(9. heinäkuuta 2001)

Aihe: Milosevicin luovuttaminen Haagin tuomioistuimeen

Jugoslavian liittotasavallan presidentti Kostunica myönsi äskettäin puheessaan Euroopan parlamentille maansa kehittyneen demokraattisen oikeusvaltion suuntaan. Miten on arvioitava hänen lausuntoaan, jonka mukaan Djindjicin hallituksen toimeenpanema entisen presidentin Milosevicin luovuttaminen, jolla rikotaan perustuslakituomioistuimen päätöstä, on Jugoslavian oikeussääntöjen vastainen?

Onko Euroopan unioni tai ovatko jäsenvaltiot luvanneet Djindjicin hallitukselle etuja, joita aiheutuisi Milosevicin luovuttamisesta Haagin tuomioistuimeen?

Miten komissio suhtautuu siihen riskiin, että Jugoslavian liittotasavalta hajoaisi edelleen pienempiin osiin?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(26. heinäkuuta 2001)

Komissio ja koko unioni oli hyvin tyytyväinen Belgradin päätökseen täyttää kansainväliset velvoitteensa ja luovuttaa toinenkin syytetty (entinen presidentti Milosevic) Haagissa toimivalle entisen Jugoslavian alueella tehtyjä rikoksia käsittelevälle sotarikostuomioistuimelle.

Yhteistyö sotarikostuomioistuimen kanssa on kaikkien Yhdistyneiden Kansakuntien jäsenvaltioiden ja Daytonin rauhansopimuksen allekirjoittajien kansainvälinen velvoite. Euroopan unioni, sen jäsenvaltiot tai komissio eivät sinänsä ole antaneet millekään valtiolle lupauksia siitä, kuinka ne täyttävät tällaiset kansainväliset velvoitteet. Lisäksi toimiminen yhteistyössä sotarikostuomioistuimen kanssa on, kuten muidenkin kansainvälisten velvoitteiden täyttäminen (YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1244), yksi unionin vakautus- ja assosiaatioprosessissa määritellyistä monista edellytyksistä ja sellaisena se vaikuttaa poliittisten suhteiden kehitykseen ja yhteisön tai jäsenvaltioiden myöntämään tukeen. Komissio ja Maailmanpankki ovat jo päättäneet järjestää Jugoslavian liittotasavaltaa koskevan avunantajien konferenssin, ja tämä kokous pidettiin Brysselissä 29. kesäkuuta 2001. Osanottajat ilmaisivat tyytyväisyytensä siitä, että Belgradin viranomaiset olivat päättäneet noudattaa kansainvälisiä velvoitteitaan ja siirtäneet Milosevicin Haagiin.

Unionin Juogoslavian liittotasavaltaa koskeva politiikka määritellään selkeästi 22. tammikuuta 2001 kokoontuneen yleisten asian neuvoston päätelmissä, joissa unioni kehottaa Belgradia ja Podgoricaa sopimaan koko liittovaltiota koskevasta avoimesta ja demokraattisesta menettelystä, jota noudattaen päätettäisiin kaikkien osapuolten kannalta hyväksyttävästä liittovaltion eri osien välisiä suhteita säätelevästä uudesta perustuslaillisesta järjestelystä. Samassa yhteydessä vahvistettiin uudelleen, että tämän olisi tapahduttava Jugoslavian liittotasavallan sisäistä vakautta ja Kaakkois-Euroopan alueellista vakautta tukien. Unioni aikoo kehittää edelleen suhteitaan Jugoslavian liittotasavaltaan.

(2004/C 78 E/0362) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3711/01**

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle

(16. tammikuuta 2002)

Aihe: Uusi kauppasopimus USA:n kanssa

Keväällä 1998 suunnitelmat USA:n kanssa tehtävästä uudesta kauppasopimuksesta pantiin jäihin mm. Ranskan esittämien vastalauseiden johdosta.

Tunnusteleeko komissio jollain tavalla mahdollisuuksia uuden kauppasopimuksen aikaansaamiseksi, vai ovatko neuvottelut uudesta kauppasopimuksesta kokonaan päättyneet?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(5. maaliskuuta 2002)

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymys koskee oletettavasti mahdollista vapaakauppasopimusta yhteisön ja Yhdysvaltojen välillä. Jos näin on, on syytä todeta, että tämä ajatus nousee esiin aina ajoittain, mutta valtuuksia tällaisiin neuvotteluihin Yhdysvaltojen kanssa ei ole koskaan pyydetty, joten neuvotteluja ei ole myöskään käyty. Komissiolla ei myöskään ole suunnitelmia pyytää tällaisia neuvotteluvaltuuksia. On kuitenkin syytä mainita, että yhteisö ja Yhdysvallat käynnistivät vuonna 1998 transatlanttisen talouskumppanuuden antaakseen lisäpontta yhteisön ja Yhdysvaltojen kauppa- ja investointisuhteille. Siitä lähtien kahdenvälinen yhteistyö on kasvanut ja kattaa nykyisin lähes kaikki kaupan ja investointien alat. Näin ollen se vahvistaa tätä maailman laajinta kahdenvälistä kaupankäyntisuhdetta.

Molempien osapuolten hallinnot ovat edistyneet merkittävästi esimerkiksi sääntelyä koskevan yhteistyön suuntaviivojen laatimisessa. Yhteisö ja Yhdysvallat ovat saaneet lähes päätökseen laivavarusteita koskevan sopimuksen vastavuoroisesta tunnustamisesta. Tällaiset edistysaskeleet eivät kuitenkaan saa usein poliittista julkisuutta. Huomiota pitäisi kiinnittää siihen, mitä muuta voitaisiin tehdä: miten unioni ja Yhdysvallat voisivat sovitella erojaan rakentavasti ja kehittää yhteistyötään, kunhan se sopii yhteen Dohan kehitysohjelmasta käytävien neuvottelujen ja molempien osapuolten muiden kauppakumppanuuksien — erityisesti suhteessa kehitysmaihin — kanssa.

(2004/C 78 E/0363) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0684/02**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(11. maaliskuuta 2002)

Aihe: Euroopan köyhin valtio Moldova ja huomattava ero unionin suhtautumisessa siihen verrattuna Baltian alueen valtioihin

1. Voiko komissio vahvistaa, että Romanian ja Ukrainan välissä sijaitsevan Moldovan valtio (runsaat 4 miljoonaa asukasta) on Euroopan köyhin valtio, mikä käy ilmi myös siitä, että sen asukkaiden palkkataso on neljästä seitsemään kertaa matalampi kuin Romaniassa, tilastojen mukainen valtionvelka on jokaista syntynyttä lasta kohden 600 dollaria, 70 prosenttia valtion talousarviosta pitää käyttää maakaasun ostosta syntyneiden ulkomaisten velkojen kuoletukseen, suuri osa sairaaloista on suljettu ja muissa ei ole lämmitystä ja lääkkeitä, maaseudun kaasun, sähkön ja vesijohtoveden toimittaminen on lakkautettu, tiet eivät ole ajokunnossa ja köyhyyden vuoksi ovat monet tuhannet asukkaat myyneet yhden munuaisistaan elimensiirtoa varten Turkkiin.

2. Onko EU:n ja Venäjän Federaation ja/tai Ukrainan välillä sopimusta, joka velvoittaa EU:ta olemaan puuttumatta Moldovan tulevaisuuteen, sen taloudelliseen kehitykseen ja ihmisoikeuksiin?

3. Onko komissio ollut rohkaisematta Moldovan 90-luvun puolessavälissä tehtyä anomusta liittyä EU:n jäseneksi tai muita lähentymiskeinoja? Onko kyse rangaistuksesta, joka johtuu siitä, että 90-luvun alun suunnitelmat Moldovan jälleenyhdistämisestä Romaniaan eivät ole toistaiseksi toteutuneet?

4. Miksi EU kohtelee 28. kesäkuuta 1940 Romaniasta eronnutta Moldovaa eri tavalla kuin muita pieniä valtioita, kuten Viroa, Latviaa ja Liettuaa, jotka myös liitettiin Hitlerin ja Stalinin yhteissopimuksella toisessa maailmansodassa osaksi Neuvostoliittoa ja joita itsenäistymisensä jälkeen kohdellaan ehdokasvaltiona, päämääränä yhteisöön liittäminen vuonna 2004? Johtuuko näiden maiden välinen tärkeysero taloudellisista syistä, vai onko syynä nykyisten jäsenvaltioiden suhtautuminen?

Lähde: uutinen Volkskrantissa 31. joulukuuta 2001 ja 25. helmikuuta 2002

(2004/C 78 E/0364) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0685/02**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(11. maaliskuuta 2002)

Aihe: Moldovan jatkuvasta jälkeenjääneisyydestä ja poikkeusasemasta yhteisölle aiheutuvat kielteiset seuraukset

1. Mitä kehitystä komissio arvelee ilmenevän, kun Romanian kansalaisten viisumipakko poistettiin 1. tammikuuta 2002 — mikä ennakoi Romanian mahdollista liittymistä EU:hun — ja kun otetaan huomioon, että rajan toisella puolella sijaitsevan Moldovan valtion kansalaisilla, joiden vanhemmat tai isovanhemmat ovat syntyneet ennen 28. kesäkuuta 1940 silloisen Romanian valtion alueella, on myös oikeus Romanian kansalaisuuteen? Johtaako tämä mittavaan Moldovan romanialaisten maahanmuuttoon selvästi köyhemmästä Moldovan valtiosta (tulevalle) yhteisön alueelle?

2. Velvoitetaanko Romaniaa jatkossa yhteisön jäsenvaltiona säätämään kaikille muille moldovalaisille viisumipakko? Syntyykö komission mielestä tämän johdosta jännitystä Moldovan romanialaisten ja niiden kansalaisten välille, joilla ei ole Romanian kansalaisuutta todistavia asiakirjoja?

3. Hyväksyykö komissio Moldovan nykyisen, muiden valtioiden laiminlyönnistä johtuvan tilanteen, jota voi verrata Valko-Venäjään, missä parlamentaarisen demokratiaan kuuluvaa yhdistymis- ja kokoontumisvapautta ei enää kunnioiteta?

4. Hyväksyykö komissio Moldovan taloudellisen ahdingon, joka on kasvualusta valtion sisäisille kansallisille konflikteille, romaniankielisen enemmistön ja slaavien vähemmistön välillä ja ulkomaille suunnattuun terroritoimintaan, Afganistanin Taliban-hallinnon aikaisen esimerkin mukaan?

5. Miten komissio aikoo myötävaikuttaa niin lyhyellä aikavälillä kuin mahdollista yhteisön tulevan alueen rajavaltion Moldovan huonon aseman parantamiseen?

Lähde: uutinen Volkskrantissa 31. joulukuuta 2001 ja 25. helmikuuta 2002

Chris Pattenin komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0684/02 ja E-0685/02

(24. huhtikuuta 2002)

Komissio on hyvin huolissaan Moldovan köyhyydestä. Se on todellakin yksi Euroopan köyhimmistä maista, ja köyhyys saattaa lisätä etnisiä selkkauksia ja turvallisuusriskejä kuten terrorismia. Moldovan on mitä pikimmin päästävä sopimukseen Maailmanpankin ja Kansainvälisen valuuttarahaston kanssa (IMF), mikä mahdollistaisi taloudellisen lisätuen. Moldovan talouden ongelmat johtuvat myös osittain ratkaisematta olevista suhteista Transdnestrian alueeseen, jossa toimii suurin osa maan teollisuudesta.

EU:n ja Moldovan suhteita säännellään kumppanuus- ja yhteistyösopimuksella, joka tuli voimaan vuonna 1998. Sopimuksessa määrätään säännöllisestä poliittisesta vuoropuhelusta, kaupan vapauttamisesta ja laaja-alaisesta yhteistyöstä, jotka perustuvat demokratian periaatteiden ja ihmisoikeuksien kunnioittami-

seen. Se, että EU pitää Moldovan tilannetta tärkeänä, käy myös ilmi Göteborgissa 15. ja 16. kesäkuuta 2001 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätöksestä kutsua Moldova yhdessä Ukrainan kanssa seuraavaan Eurooppa-konferenssiin.

Yhteisön tuki on viimeksi kuluneina 10 vuonna muodostunut 120 miljoonan euron suuruisesta teknisestä tuesta ja 87 miljoonan euron suuruisesta makrotaloudellisesta rahoitusavusta. Euroopan yhteisön humanitaarisen avun toimisto (ECHO) myönsi noin 5,5 miljoonaa euroa vähentääkseen Venäjällä vuonna 1998 tapahtuneen rahoituskriisin vaikutuksia Moldovan väestöön. Päätoimialansa (välittömästi luonnononnettomuuksien tai ihmisen itsensä aiheuttamien onnettomuuksien tapahtumisen jälkeen annettava hätäapu) mukaisesti ECHO on lopettanut asteittain toimintansa Moldovassa vuonna 2001. Komissio käynnisti maaliskuussa 2001 elintarvikevarmuusohjelman (5,5 miljoonaa euroa talousarviovuonna 2002).

Mikään EU:n Venäjän- tai Ukrainan-suhteissa ei estä sitä puuttumasta Moldovan tilanteeseen. Asia on päinvastoin: Moldovaa käsitellään usein EU:n Venäjän ja Ukrainan kanssa käymässä poliittisessa vuoropuhelussa. Tavoitteena on parantaa yhteistä käsitystä maan ongelmien perussyistä ja löytää ratkaisuja Transdnestrian tilanteeseen, jossa erityisesti Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestöllä (ETYJ) on tärkeä tehtävä toteutettavanaan.

Kun kyse on Moldovan mahdollisesta EU-jäsenyydestä, komissio toimii noudattaen tarkasti Kööpenhaminassa vuonna 1993 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston EU-jäsenyydestä vahvistamia perusedellytyksiä ja Luxemburgissa vuonna 1997 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätöstä, joka koskee parhaillaan käynnissä olevaan liittymisprosessiin osallistuvia maita. Nykyisiin jäsenvaltioihin liittyvillä talous- tai kulttuurisiteillä ei ole merkitystä tässä tilanteessa.

Se, onko yksittäisellä henkilöllä jäsenvaltion kansalaisuus tai oikeus saada se, kuuluu asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaiseen päätäntävaltaan. EU:hun liityttyään Romanialla olisi yhä valtuudet myöntää maansa kansalaisuus Moldovan kansalaisille. Henkilöt, joilla olisi sekä Moldovan että Romanian kaksoiskansalaisuus, eivät tarvitsisi viisumia saapuessaan Romaniaan tai muihin jäsenvaltioihin. Komissiolla ei ole mahdollisuuksia arvioida tällaisen kehityksen synnyttämän muuttovirran suuruutta.

Yleisen käytännön mukaisesti Romanian on EU:hun liityttyään otettava käyttöön viisumivaatimus neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001 ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna 7. joulukuuta 2001 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2414/2001 ([2]), liitteessä I mainittujen maiden kansalaisia kohtaan. Tätä yleistä viisumivaatimusta koskeviin mahdollisiin poikkeuksiin sovelletaan kyseisten asetusten asiaa koskevia säännöksiä.

Komissio toivoo, että poliittinen tilanne ei kehittyisi Moldovassa samanlaiseksi kuin Valko-Venäjällä, ja on valmis toteuttamaan osansa yhdessä kansainvälisen yhteisön kanssa tämän varmistamiseksi.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 539/2001, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2001, luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske (EYVL L 81, 21.3.2001).

([2]) EYVL L 327, 12.12.2001.

(2004/C 78 E/0365) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3467/02**

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(6. joulukuuta 2002)

Aihe: Tuberkuloosin tehokas hoito

Komissio vastasi tärkeimpiä tartuntatauteja ja tuberkuloosia koskevaan aiempaan kysymykseeni (E-1238/01) ([1]) vakuuttamalla, että komission esittämässä toimintakehyksessä on otettu esille Stop TB -aloite.

Voisiko komissio kertoa asiassa tähän mennessä saavutetusta edistyksestä? Kuinka paljon rahaa näiden tautien torjuntaan on suunnattu? Onko uusien diagnosointikeinojen, lääkkeiden ja rokotteiden kehittäminen edelleen ensisijainen tavoite? Onko kehitystä havaittu?

Aikooko komissio lisätä rahoitusta maailmanlaajuiselle suunnitelmalle tuberkuloosin pysäyttämiseksi?

(1) EYVL C 350 E, 11.12.2001, s. 97.

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(16. tammikuuta 2003)

Komissio esittää kertomuksen köyhyyden vähentämiseen liittyvän tartuntatauteja koskevan toimintaohjelmansa edistymisestä parlamentille ja neuvostolle vuoden 2003 alussa. Yhteisö on antanut apua terveyssektorille viimeisten kahdeksan vuoden aikana (1994—2001) keskimäärin yli 400 miljoonaa euroa (1) vuodessa eikä luku sisällä tutkimusta eikä humanitaarista apua. Suurin osa terveysmenoihin annetusta yhteisön tuesta kohdentuu yksittäisten tautien sijasta tautien hoitamiseen tarvittavien terveydenhuoltojärjestelmien lujittamiseen kumppanuudella kehitysmaiden kanssa. Tällä hetkellä yhteisö rahoittaa HI-viruksen/aidsin, malarian ja tuberkuloosin torjuntaa kehitysmaissa pääasiassa maa- ja alueohjelmien välityksellä, valtiosta riippumattomien järjestöjen yhteisrahoituksella, viidennestä ja kuudennesta tutkimuksen ja kehityksen puiteohjelmasta, HI-virusta/aidsia ja lisääntymisterveyttä koskevista erityisistä budjettikohdista sekä osallistumalla HI-virusta ja aidsia, tuberkuloosia sekä malariaa koskevan maailmanlaajuisen rahaston rahoitukseen. Kaikkiaan voidaan arvioida yhteisön kohdentaneen nimenomaan näiden tautien torjuntaan viimeisten kahdeksan vuoden aikana (1994—2001) 660 miljoonaa euroa eli keskimäärin 82,5 miljoonaa euroa vuodessa. Uusien diagnostiikkamenetelmien, lääkkeiden ja rokotteiden tutkimus ja kehitys sisältyy näiden kolmen taudin torjuntaa koskevaan toimintaohjelmaan.

Kansainvälisistä tavoitteista tuberkuloosin torjumiseksi sovittiin Amsterdamin konferenssissa huhtikuussa 2000 ja ne vahvisti Maailman terveyskokous, joka käynnisti Stop TB -aloitteen. Tavoitteena on vuoteen 2005 mennessä havaita 70 prosenttia tapauksista ja saattaa niistä 85 prosenttia valvotun lyhytkestoisen tuberkuloosihoidon (DOTS) piiriin, jolloin tuberkuloosikuolemien määrä käytännössä puolittuisi vuoteen 2010 mennessä. Tilanne maailmalla nyt pari vuotta myöhemmin ei ole parempi: tauti yleistyy kahdella prosentilla vuodessa ja DOTS-hoito kattaa kaikkiaan 27 prosenttia tapauksista (noin 3 miljoonaa tapausta). On selvää, että DOTS-hoitoa ja sen rahoitusta on lisättävä. Komissio rahoittaa parhaillaan myös viidenteen puiteohjelmaan liittyvää tutkimusta — kansainvälistä yhteistyöohjelmaa kehitysmaiden kanssa — joka koskee DOTS-hoidon tehostamiskeinoja Afrikassa.

Stop TB -kumppanit ovat laatineet tuberkuloosin pysäyttämiseksi maailmanlaajuisen suunnitelman, jossa kuvataan strategioita ja resursseja, joita tarvitaan seuraavien viiden vuoden aikana DOTS-hoidon laajentamiseksi, mukauttamiseksi ja parantamiseksi, jotta vuodelle 2005 asetetut maailmanlaajuiset tavoitteet voitaisiin saavuttaa ja päästäisiin alkuun tuberkuloosin kitkemiseksi maailmasta. Suunnitelman tavoitteiden saavuttamiseen tarvitaan 9 miljardia Yhdysvaltain dollaria, joista puuttuu tällä hetkellä lähes 4 miljardia.

Komissio tukee HI-virusta ja aidsia, tuberkuloosia sekä malariaa koskevaa maailmanlaajuista rahastoa, jonka toimintaan kuuluu tuberkuloosin torjunta. Tuberkuloosin torjuntaohjelmista, mukaan luettuna DOTS-hoidon lisääminen, on tehty useita ehdotuksia. Komissio sitoi vuonna 2002 HI-virusta ja aidsia, tuberkuloosia sekä malariaa koskevaa maailmanlaajuista rahastoa varten 120 miljoonaa euroa ja on rahaston johtokunnan jäsen. Budjettivallan käyttäjän kanssa keskustellaan parhaillaan toimintaohjelmaa koskevasta budjettikohdasta myönnettävästä vuotuisesta määrärahasta.

(1) Syyskuussa 2002 tehdyn temaattisen EY:n ulkoiseen yhteistyöhön kuuluvien väestö- ja kehitysohjelmien arvioinnin mukaan.

(2004/C 78 E/0366) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3561/02**

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(12. joulukuuta 2002)

Aihe: Eksoottisten eläinten liha

Suurten viidakkoeläinten ja erityisesti ihmisapinoiden metsästys Keski- ja Länsi-Afrikassa on aiheuttanut vaaran näiden lajien säilymiselle lähitulevaisuudessa.

Kapkaupungissa maaliskuussa 2002 pidetyssä AKT:n ja EU:n parlamentaarisessa yleiskokouksessa hyväksyttiin seuraavat päätöslauselmat: AKT-EU/3391/02/lopullinen (kauppa), AKT-EU/3393/02/lopullinen (terveys) ja AKT-EU/3394/02/lopullinen (kestävä kehitys).

Päätöslauselmassa 3391/02 ([1]) vaaditaan toimia eksoottisten eläinten lihan kaupan rajoittamiseksi, ihmisapinoiden laittoman ravinnoksi käyttämisen lopettamiseksi ja AKT- ja EU-maiden kansalaisten informoimiseksi suurista terveydellisistä ja luonnonsuojelullisista riskeistä.

Päätöslauselmassa 3393/02 ([2]) suositellaan, että Euroopan komissio toimisi yhteistyössä EU:n jäsenvaltioiden kanssa eksoottisten eläinten lihan aiheuttaman kansanterveydellisen vaaran suhteen.

Päätöslauselmassa 3394/02 ([3]) vaaditaan, että komissio jatkaa ja laajentaa Ecofac-ohjelmaa, jolla suojellaan tärkeitä afrikkalaisia ekosysteemejä ja luonnon monimuotoisuutta, myös uhanalaisia lajeja, seuraavaksi kymmeneksi vuodeksi ja suositellaan, että komissio ja EU:n jäsenvaltiot arvioivat eksoottisten eläinten ravinnoksi käyttämisestä aiheutuvia kansanterveydellisiä riskejä ja ryhtyvät toimiin sen rajoittamiseksi.

Voiko komissio ilmoittaa, miten se vastaa kaikkien näiden päätöslauselmien esittämiin haasteisiin, ja voisiko se kertoa pääpiirteittäin jo toteuttamistaan ja suunnittelemistaan toimista eksoottisten eläinten lihaa koskevan kriisin suhteen?

([1]) EYVL C 231, 27.9.2002, s. 44.
([2]) EYVL C 231, 27.9.2002, s. 57.
([3]) EYVL C 231, 27.9.2002, s. 63.

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(17. helmikuuta 2003)

1. Toimenpiteet luonnonvaraisten eläinten lihan kaupan valvomiseksi, suurten apinoiden lihan laittoman ravinnoksi käyttämisen lopettamiseksi sekä sen varmistamiseksi, että Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maiden (AKT-maat) ja jäsenvaltioiden kansalaisille tiedotetaan suurista kansanterveydellisistä ja luonnonsuojelullisista vaaroista:

— Yksi mahdollinen keino valvoa luonnonvaraisten eläinten lihan kauppaa on tehdä kehitysyhteistyötä niiden maiden kanssa, joissa lihaa kaupataan. Komission on laatinut asiaa koskevan uuden ympäristökysymysten integrointia koskevan oppaan, joka on vielä luonnosvaiheessa, ja se on tarkoitus saada valmiiksi vuonna 2003. Oppaan luonnos sisältää tarkat ohjeet siitä, kuinka biologiseen monimuotoisuuteen liittyvät näkökohdat voidaan ottaa huomioon kehityshankkeiden ympäristöarvioinneissa. Esimerkiksi geneettisen monimuotoisuuden, lajien populaatioiden tai ekosysteemien määrä ei saa vähentyä. Ohjeistuksessa todetaan kuljetushankkeista, jotka ovat yksi suurimmista luonnonvaraisten eläinten lihan kauppaan liittyvistä huolenaiheista, että paras keino lieventää vaikutuksia on ohjata tiet siten, että kierretään suojellut ja haavoittuvaiset alueet kokonaan. Luonnonvaraisten eläinten tilannetta voidaan parantaa myös kehittämällä kehitysmaiden kansallista lainsäädäntöä ja parantamalla sen noudattamista. Kamerunissa maan hallitus on sitoutunut äskettäin allekirjoitetun maakohtaisen strategia-asiakirjan liitteessä IV lopettamaan metsien laittoman hyödyntämisen (mikä edistää epäsuorasti myös luonnonvaraisten eläinten lihan kaupan valvontaa). Gabonia varten laaditun yhteisön maakohtaisen tukistrategian tärkeänä tavoitteena on edistää metsien luonnonvarojen (sekä villieläinten) suojelua ja kestävää hoitoa. Euroopan yhdeksännestä kehitysrahastosta (EKR) myönnetään Keski-

Afrikalle tukea salametsästyksen lopettamistoimiin. Toimet liittyvät suojelulainsäädäntöön, valvontaan ja seurantaan, luonnonvarojen hoitoon yhteisöissä, koulutukseen ja tutkimukseen. Kestävän kehityksen luomisessa on tärkeintä saada kansalaisten asenteet muuttumaan ja tukea tilanteen muuttamiseen tähtääviä paikallisia toimia.

2. Luonnonvaraisten eläinten lihan aiheuttama kansanterveydellinen vaara:

— Yhteisön lainsäädännön mukaan yhteisöön tuodun lihan on oltava eläinten terveysnäkökohtia ja hygieniaa koskevien vähimmäisvaatimusten mukaisia. Koska luonnonvaraisten eläinten lihaa metsästetään enimmäkseen valvomattomissa olosuhteissa ja metsästyksen kohteena ovat usein lajit, joita ei ole tunnistettu elintarviketuotantoon käytettäviksi eläimiksi unionissa, ja koska lihaa tuodaan usein maista, joille ei ole annettu lupaa lähettää lihaa, luonnonvaraisten eläinten liha ei täytä elintarvikkeiden turvallisuutta ja eläinten olosuhteita koskevia yhteisön vaatimuksia eikä sen tuonti siten ole laillista.

— Komission tekemä uusi päätös [1] tuli voimaan 1. tammikuuta 2003, ja vaikka se koskeekin eläinten terveyteen liittyviä näkökohtia, sen odotetaan edistävän merkittävästi laittoman lihan, myös luonnonvaraisten eläinten lihan, tuonnin lopettamista. Henkilökohtaiseen käyttöön tarkoitetuille yhteisöön tuotaville liha- ja maitotuotteille asetettiin tiukemmat säännöt. Tietyistä yhteisön ulkopuolisista maista yhteisöön tulevat matkustajat eivät saa enää tuoda henkilökohtaiseen käyttöön lihaa, lihatuotteita, maitoa tai maitotuotteita henkilökohtaisesti kannettuna tai matkatavaroissaan, jos heillä ei ole niistä virallista eläinlääkärin todistusta.

3. Ecofac-ohjelman, jolla suojellaan tärkeitä afrikkalaisia ekosysteemejä ja luonnon monimuotoisuutta, myös uhanalaisia lajeja, jatkaminen ja laajentaminen seuraavaksi kymmeneksi vuodeksi:

— Maakohtaisissa ja alueellisissa tukistrategioissa säädetään Ecofac-ohjelman jatkamisesta ja afrikkalaisten ekosysteemien ja luonnon monimuotoisuuden suojelemisesta. Lisäksi komissio hyväksyi vuonna 2002 kehitysmaiden ympäristöä koskevassa budjettikohdassa Maailman luonnonsäätiön Keski-Afrikan alueellisen ympäristöohjelman (WWF-CARPO) Gabonia koskevan hankkeen, joka koskee metsästystä ja suojelutoimenpiteitä. Hanketta toteutetaan kylissä, ja siinä kehitetään tapoja hoitaa Keski-Afrikan metsien eläimistöä. Hankkeessa käsitellään suoranaisesti luonnonvaraisten eläinten lihan kauppaa yhteistyössä yksityisen sektorin kanssa. Lisäksi komissio hyväksyi hankkeita, joissa tuetaan Keski-Afrikan biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä (alueelle ominaisia lajeja koskevat Flagship species -hankkeet) yhteensä 848 269 eurolla, ja se myöntää 500 000 euroa Afrikan metsälainsäädännön valvontaa ja hallintaa koskevalle ministerityöryhmälle. Näissä hankkeissa käsitellään lainsäädännön täytäntöönpanoa salametsästykseen ja luonnonvaraisten eläinten lihaan liittyvissä asioissa useissa Afrikan maissa. Ecofac-ohjelmassa järjestettiin tiedotuskampanja Kongon tasavallan pohjoisosassa Ebola-epidemian yhteydessä vuonna 2002.

— Vuonna 2001 komissio myönsi myös ympäristön budjettikohdasta rahoitusta CyberTracker-ohjelmalle, joka tarjoaa uuden välineen luonnonvarojen valvomiseen. Hankkeessa keskitytään Afrikan biologisen monimuotoisuuden kannalta tärkeimpien suojelualueiden verkostoon, ja nimenomaisena tavoitteena on tukea ja koordinoida joitakin luonnonvarojen valvontaan keskittyviä pilottiohjelmia sekä saada niiden kautta selvästi osoitettua salametsästyksen vaikutukset. CyberTracker-teknologian kohderyhmiä ja ensisijaisia edunsaajia ovat paikallisyhteisöt, kansalliset tutkimuslaitokset ja tutkijat sekä kansalliset virastot ja suojelualueen hoidosta vastaavat laitokset.

[1] Komission päätös 2002/995/EY, tehty 9. päivänä joulukuuta 2002, henkilökohtaiseen kulutukseen tuotavia eläinperäisiä tuotteita koskevista väliaikaisista suojatoimenpiteistä, EYVL L 353, 30.12.2002.

(2004/C 78 E/0367) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3630/02**

esittäjä(t): Bill Newton Dunn (ELDR) komissiolle

(17. joulukuuta 2002)

Aihe: Espanjasta vietävien savukkeiden määrää koskevat rajoitukset

Eräs äänestäjäni ja hänen kumppaninsa olivat viime toukokuussa lomalla Espanjassa. Kun he olivat poistumassa maasta Malagan lentokentän kautta, lentoaseman tulli ilmoitti heille, että he eivät voineet viedä maasta enempää kuin neljä kartonkia savukkeita. Eräs heidän Espanjassa ollut ystävänsä joutui tulemaan lentoasemalle noutaakseen heidän loput 32 savukekartonkiaan. Päästäkseen viime hetkellä lentokoneeseen heidän piti allekirjoittaa espanjankielinen lomake, jota he eivät ymmärtäneet.

Nyt he ovat saaneet Espanjasta postitse asiakirjan, jossa mainitaan 601 euron suuruinen summa ja jonka he epäilevät olevan sakko.

Onko yhteisön lainsäädännön ja henkilöiden ja tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevan periaatteen mukaan mahdollista, että Malagan lentoaseman tulli asettaa rajan sille, kuinka monta savuketta matkailija saa viedä Espanjasta?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 2003)

Komissio tiedottaa arvoisalle parlamentin jäsenelle saaneensa muitakin valituksia Espanjan viranomaisten tupakkatakavarikoista matkustajien maasta poistumisen yhteydessä. Komissio tarkastelee näitä valituksia varmistaakseen, että Espanjan lainsäädäntö ja sen soveltaminen ovat yhdenmukaiset yhteisön yhteinäismarkkinoiden lainsäädännön kanssa ja erityisesti valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY ([1]) kanssa.

([1]) EYVL L 76, 23.3.1992.

(2004/C 78 E/0368) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3647/02**

esittäjä(t): Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) komissiolle

(17. joulukuuta 2002)

Aihe: UPDF:n vangit Ugandassa

Komissio tietää, että Ugandan ihmisoikeustilanne on huolestuttava.

Onko komissio tietoinen siitä, että Uganda People's Defence Force -liike (UPDF) on pitänyt maaliskuusta 2002 lähtien Gulun vankilassa vangittuina 21 henkilöä, jotka osallistuivat opposition ehdokkaan vaalikampanjaan Gulun paikallisvaaleissa?

Onko komissio tietoinen myös siitä, että UPDF murhasi 16. syyskuuta yhden näistä vangeista, Peter Oloyan?

Onko komissio valmis ryhtymään toimiin ja painostamaan sikäläisiä viranomaisia saadakseen aikaan rakenteellisia parannuksia maan ihmisoikeustilanteeseen?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(3. maaliskuuta 2003)

Euroopan unioni ja Ugandan hallitus ovat käyneet viime vuosina tiivistä poliittista vuoropuhelua, jossa sekä ihmisoikeudet että maan demokratisoituminen ovat olleet ensisijaisia aiheita. Vuoropuhelua käydään Cotonoun kumppanuussopimuksen nojalla, jossa ihmisoikeudet, demokratian periaatteet, oikeusvaltio ja hyvä hallintotapa ovat keskeisiä asioita.

Lisäksi komissio rahoittaa kahdeksannesta Euroopan kehitysrahastosta (EKR) oikeusvaltiota, hyvää hallintotapaa ja ihmisoikeuksia edistävää 5 miljoonan euron ohjelmaa, jonka toteutus aloitettiin heinäkuussa 2001. Ohjelman osa-alueisiin kuuluu Ugandan ihmisoikeuskomitean tukeminen Ugandan ihmisoikeustilanteen valvonnan ja tarkastelun tehostamiseksi, kansalaisjärjestöjen tukeminen ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion kannatuksen lisäämiseksi, kansalaissivistyksen lisäämiseen tähtäävien toimien tukeminen, yhdyskuntapalvelun tukeminen vankilan vaihtoehtona kansallisen yhdyskuntapalvelun välityksellä, parlamentin aseman vahvistaminen sekä armahduskomitean tukeminen armahduslain täytäntöönpanossa.

Yhdeksännestä Euroopan kehitysrahastosta myönnetään noin 18 miljoonaa euroa hyvän hallintotavan edellyttämien valmiuksien tukemiseen. Suunnitteilla on kaksi erityisohjelmaa. Toisessa tuetaan hallinnon hajauttamista ja toisessa demokratiakehitystä sekä ihmisoikeuspolitiikan edistämistä. Lisäksi unioni tukee erillisessä ohjelmassa valtiosta riippumattomien toimijoiden valmiuksien parantamista.

UPDF:n vankien tilannetta koskevaan kysymykseen voidaan vastata, että Ugandan ihmisoikeuskomitea on ilmoittanut komissiolle vankien nykyiseksi olinpaikaksi hallituksen hallinnoiman ”Kigon” vankilan, joka sijaitsee Entebbe Roadilla Kampalassa. Ugandan ihmisoikeuskomitea on vieraillut kahdesti vankien luona, ja komitea on kertonut, että jotkut vangeista ovat pyytäneet armahdusta ja osa on toivonut oikeudenkäynnin nopeuttamista. Vaikuttaa siltä, ettei yhtäkään virallista syytettä ole vielä esitetty.

Komission ja Ugandassa edustettuina olevien jäsenvaltioiden edustajat seuraavat tilannetta, ja he ovat tyytyväisiä siihen, että nyt kun vangit on siirretty armeijan huostasta, he saavat tavanomaisen oikeudenkäyntikohtelun.

Komissiolle on ilmoitettu, että Ugandan parlamentin jäsen on tehnyt tuomioistuimille valituksen kuolleen vangin omaisten puolesta. Valituksesta ei ole vielä tehty päätöstä.

(2004/C 78 E/0369) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3769/02**

esittäjä(t): Caroline Lucas (Verts/ALE) komissiolle

(16. joulukuuta 2002)

Aihe: Palvelujen kauppaa koskeva yleissopimus (GATS)

Voiko komissio ilmoittaa, onko EU kohdistanut ympäristöpalveluja koskevia pyyntöjä vähiten kehittyneille maille, ja jos näin on, voiko komissio ilmoittaa näiden pyyntöjen tarkoituksen ja laajuuden?

Komissio on ilmoittanut horisontaalisen rajoituksen julkisten palvelujen tarjoamiselle. Kyseessä on itse asiassa poikkeus kaikkia aloja koskevista säännöistä. Rajoitus kuuluu seuraavasti: ”Kansallisen tai alueellisen tason julkisiksi laitoksiksi katsottavat palvelut voivat kaikissa EU:n jäsenvaltioissa olla julkisia monopoleja tai yksityisille operaattoreille myönnettyjä yksinoikeuksia”. Eurooppalaisten palvelujen kannalta kyseessä on mahdollisesti kaikkein tärkein seikka näissä neuvotteluissa, joten miksi komissio ei viitannut tähän asiakirjansa rajoitukseen tai ottanut sitä esille mielipiteiden saamiseksi? Tarkoittaako tämä horisontaalisen rajoituksen ilmoittaminen sitä, että komission mielestä 1 artiklan 3 kohta ei ollut riittävän voimakas julkisten palvelujen puolustamiseen? Jos artikla taas oli riittävän voimakas, miksi horisontaalista rajoitusta tarvittiin?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(20. tammikuuta 2003)

Komissio voi vahvistaa, että yhteisön joillekin vähiten kehittyneille maille alustavasti esittämiin pyyntöihin sisältyi joissain tapauksissa myös ympäristöpalveluja. Näissä tapauksissa kyseisiä vähiten kehittyneitä maita kehotettiin horisontaaliseen pyyntöön liittyen harkitsemaan sitoumusten tekemistä 3. ja 4. toimitusmuodon

osalta (yhtiön sisäisesti siirretyt henkilöt ja yritysvierailijat). Yhteisön luokitusehdotuksen mukaisesti kehotukset kattoivat seuraavat palvelut: vedenotto, puhdistus ja jakelu, jätevedenkäsittely, jätehuolto, ilman- ja ilmastonsuojelu, maaperän ja vesistöjen kunnon palauttaminen ja puhdistaminen. On kuitenkin pantava merkille, että tällaisia pyyntöjä esitettiin vain seitsemälle niistä 30:stä vähiten kehittyneestä maasta, jotka ovat Maailman kauppajärjestön (WTO) jäseniä. Näissä tapauksissa yhteisö uskoo, että näiden alojen avaaminen ulkomaisille palveluntarjoajille olisi hyödyttäisi selvästi näiden maiden taloudellista kehitystä parantamalla ulkomaisen pääoman ja osaamisen saantia.

Horisontaalinen rajoitus koskee sopimuksen soveltamisalaan kuuluvia aloja eikä siis koske GATS-sopimuksen 1 artiklan 3 kohdassa määrättyä poikkeusta. Tämä koskee erityisesti tilanteita, joissa palveluja — esimerkiksi jätehuoltoa — tarjotaan kaupallisin ehdoin, mutta jäsenvaltiot ovat markkinoidensa rakenteen vuoksi päättäneet rajoittaa kyseisten palvelujen tarjoamisen tietyllä alueella vain yhteen palveluntarjoajaan.

(2004/C 78 E/0370) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3863/02**

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(10. tammikuuta 2003)

Aihe: Pohjois-Korean pakolaiset

Onko komissio tietoinen, että Kiinan viranomaiset palauttavat väkivalloin Pohjois-Koreasta tulleita pakolaisia, vaikka nämä saavat kotimaassaan todennäköisesti vankeusrangaistuksen tai jopa kuolemantuomion?

Onko komissio tietoinen myös, että Kiinan viranomaiset ovat pidättäneet ja tuominneet oikeudenkäynneissä useita ihmisiä, jotka ovat auttaneet pohjoiskorealaisia pakolaisia?

Koska Kiinan viranomaiset kieltävät YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulta pääsyn Pohjois-Koreasta tulleiden pakolaisten luokse ja siten rikkovat päävaltuutetun ja Kiinan välistä sopimusta ja kansainvälistä oikeutta, miten komissio aikoo painostaa Kiinan viranomaisia lopettamaan palautukset ja noudattamaan sopimuksen ehtoja?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2003)

Komissio on tietoinen pohjoiskorealaisten pakolaisten tilanteesta Kiinassa ja on arvoisan parlamentin jäsenen tavoin huolestunut asiasta.

Euroopan unioni on ottanut asian esille sekä Korean demokraattisen kansantasavallan että Kiinan kanssa aina, kun se on ollut mahdollista. Unioni on Kiinan kanssa käymänsä kahdenvälisen ihmisoikeusvuoropuhelun yhteydessä kehottanut Kiinaa noudattamaan kansainvälisiä humanitaarisia normeja ja päästämään YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun toimiston edustajat raja-alueelle arvioimaan pohjoiskorealaisten pakolaisten tilannetta.

Lisäksi unioni on pyytänyt Kiinaa pidättäytymään pohjoiskorealaisten palauttamisesta kotimaahansa, kunnes Pohjois-Korean viranomaisilta saadaan riittävät takeet siitä, että rangaistuksista on luovuttu. Pohjoiskorealaisten pakolaisten kohtelu Kiinassa ja unionin tähän liittyvät vaatimukset otettiin uudelleen esille viimeisimmässä unionin ja Kiinan kahdenväliseen ihmisoikeusvuoropuheluun liittyvässä tapaamisessa Pekingissä 13. ja 14. marraskuuta 2002.

Komissio aikoo jatkaa pohjoiskorealaisten pakolaisten tilanteen tarkkaa seuraamista ja ottaa asian jatkossakin esille yhteyksissään Korean demokraattisen kansantasavallan ja Kiinan viranomaisiin.

(2004/C 78 E/0371) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3882/02**

esittäjä(t): Helle Thorning-Schmidt (PSE) komissiolle

(13. tammikuuta 2003)

Aihe: Meksikon vapaakauppasopimus ja ihmisoikeuksien loukkaukset

EU ja Meksiko allekirjoittivat 8. joulukuuta 1997 vapaakauppasopimuksen, joka tuli voimaan 1. lokakuuta 2000. Tämä sopimus perustuu demokratian periaatteisiin ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen. Meksikoa koskevassa komission strategiapaperissa vuosiksi 2002—2006 todetaan lisäksi, että yksi unionin tavoitteista on ihmisoikeuksien kunnioittaminen.

Useat ihmisoikeusjärjestöt, muun muassa Amnesty International, ovat kyseenalaistaneet Meksikon tilanteen. Kidutusta sanotaan käytettävän edelleen laajalti ja nykyisen järjestelmän arvostelijoita vainotaan tai he katoavat. Lisäksi Amnesty kiinnittää huomiota siihen, että Meksikon hallitus teki The Inter-American Convention on Forced Disappearance of Persons -sopimusta ratifioitaessa tämän sopimuksen IX artiklaa koskevan varauman, jonka mukaan ”katoamisiin” osallistuneet sotilashenkilöt voidaan tuomita siviilituomioistuimessa eivätkä he voi vedota erityisiin etuoikeuksiin, kuten esimerkiksi immuniteettiin.

Onko komissio aloittanut Meksikon ihmisoikeustilannetta koskevia tutkimuksia? Jos on, minkälaisia tuloksia tutkimuksista on saatu? Jos tutkimuksia ei vielä ole aloitettu, aikooko komissio ryhtyä tutkimaan asiaa tarkemmin?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jos käy ilmi että ihmisoikeuksia jatkuvasti loukataan Meksikossa? Miten tämä vaikuttaa EU:n ja Meksikon väliseen kauppasopimukseen?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(4. helmikuuta 2003)

Komissio haluaa vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että taloudellista kumppanuutta, poliittista yhteensovittamista ja yhteistyötä koskeva sopimus (kokonaisvaltainen sopimus), joka tuli voimaan 1. lokakuuta 2000 ja joka muodostuu kolmesta pilarista — politiikasta, yhteistyöstä ja kaupasta — sisältää ns. demokratialausekkeen keskeisenä osana unionin ja Meksikon välisiä suhteita. Sopimukseen sisältyy myös ”velvoitteiden täyttämistä” koskeva lauseke, joka mahdollistaa sen, että unioni voi ottaa huomioon Meksikon ja jäsenvaltioiden ihmisoikeustilanteen arvioinnin oleellisena osana suhteitaan, ja joka tarjoaa osapuolille mahdollisuuden reagoida, jos sopimuksessa vahvistettujen tavoitteiden noudattamisessa epäonnistutaan.

Taloudellista kumppanuutta, poliittista yhteensovittamista ja yhteistyötä koskevan sopimuksen (kokonaisvaltaisen sopimuksen) ratifioinnista lähtien komissio on seurannut kehityskulkuja Meksikossa jopa tarkemmin, koska sopimuksessa institutionalisoidaan sujuva ja hedelmällinen poliittinen vuoropuhelu, jota käydään yhteisneuvostossa ja sekakomiteassa. Niissä kukin osapuoli voi vaihtaa tietoja nykyisestä tilanteesta tarkoituksena varmistaa parempien käytäntöjen toteutuminen.

Komissio on tietoinen henkilöiden sieppauksia koskevan Amerikan yleissopimuksen IX artiklaa koskevasta Meksikon hallituksen varaumasta. Meksikon hallituksen päätöksessä IX artiklaa koskevan varauman hyväksymisestä viitataan siihen, että Meksikon perustuslaki sallii sotatuomioistuimen käytön, kun asevoimiin kuuluva henkilö syyllistyy laittomaan tekoon. Komission mielestä on kuitenkin ollut rohkaisevaa, että presidentti Fox on yrittänyt asettaa ihmisoikeuskysymykset ensisijaisiksi poliittisessa asialistassaan ja saattaa aiempiin rikoksiin syyllistyneet oikeuden eteen. Vaikka komissio havaitsee tiettyjä puutteita oikeusjärjestelmässä, komissio pyrkii mahdollisuuksien mukaan tukemaan uudistuksia, joiden avulla luodaan uskottavampi, avoimempi ja toimivampi oikeusjärjestelmä. Syyskuussa 2002 tällä osa-alueella hyväksyttiin Meksikon oikeusjärjestelmän uudistamista koskeva unionin yhteistyöhanke.

On toivottavaa, että laajempi poliittinen vuoropuhelu ja keskitetty yhteistyö Meksikon kanssa kaikilla tasoilla varmistavat sen, että Meksikon käynnissä oleva ponnistelu uudistuksia kohti on menestyksekästä.

(2004/C 78 E/0372) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3900/02**

esittäjä(t): Lennart Sacrédeus (PPE-DE) komissiolle

(14. tammikuuta 2003)

Aihe: Tyttöjen ja naisten kohtelu ja elinolot Afganistanissa

Afganistanin islamistinen talibanhallitus ei sallinut tyttöjen käydä koulua ja opiskella. Talibanien harjoittama naisten syrjintä oli laajaa ja järjestelmällistä ja osa islamistista miesvaltaista ideologiaa. Talibanidiktatuurin kumoamisen jälkeen tiedotusvälineet (muun muassa CNN-kanava 22. lokakuuta) ovat edelleen välittäneet huolestuttavia tietoja siitä, että tyttöjä ja naisia kohdellaan vielä nytkin huonosti suurissa osissa Afganistania ja että maassa ilmenee esimerkiksi lapsityötä, koulunkäynnin kieltämistä tai orjakauppaan verrattavissa olevaa pikkutyttöjen myyntiä vaimoiksi velkojen vastineeksi.

Mitä komissio tekee edistääkseen tyttöjen ja naisten yhtäläistä, ainutlaatuista ja loukkaamatonta ihmisarvoa Afganistanissa? Onko unionin mahdollista paikan päällä olevien edustajien avulla valvoa, että tyttöjen ja lasten oikeuksia kunnioitetaan ja että heidän elinolojaan parannetaan?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(4. helmikuuta 2003)

Komissio edistää muutosta Afganistania koskevan avustusohjelmansa kautta. Vuonna 2002 rahoitettiin naisia koskevia erityishankkeita, joihin sisältyi naisten uimahallien kunnostaminen ja puiston perustaminen naisille Kabuliin. Komissio rahoitti myös useita aloitteita edistääkseen kansalaisyhteiskuntaa ja rohkaistakseen puolustamaan heikossa asemassa olevia ryhmiä ja vähemmistöryhmiä, mukaan lukien naisia. Vastaavia hankkeita on suunniteltu tulevaisuutta silmällä pitäen.

Laajemmin katsottuna komission on yhdessä kansainvälisen yhteisön kanssa varmistettava, että naisten oikeudet ja rooli ovat keskeisiä tekijöitä elvyttämisessä ja jälleenrakentamisessa. Tähän sisältyy esimerkiksi perusterveydenhuollon ja -koulutuksen saatavuuden helpottaminen naisille ja myös kannustaminen naisten asian sisällyttämiseen politiikan toteuttamisen kaikkiin näkökohtiin. Komissio on merkittävin avunantaja terveydenhuoltoalalla, jolla puuttuminen lapsikuolleisuuteen ja äitien kuolleisuuteen sekä lisääntymisterveyteen liittyvät kysymykset ovat tärkeimmät painopisteet

Afganistanin väliaikaishallitus on perustanut kaksi naisten ja miesten yhtäläisistä oikeuksista ja ihmisoikeuksista neuvoa-antavaa ryhmää osana neuvoa-antavien ryhmien järjestelmää, jonka tehtävänä on huolehtia elvytyksestä ja jälleenrakentamisesta. Maaliskuussa 2003 järjestettävä Afganistanin kehittämistä käsittelevä foorumi mahdollistaa sen, että kansainvälinen yhteisö seuraa edistymistä ja että nämä asiat pidetään keskeisinä hallituksen lähestymistavassa kehittämiseen.

Kansainvälisen yhteisön on myös tehtävä yhteistyötä hallituksen kanssa sen varmistamiseksi, että uudessa perustuslaissa kunnioitetaan kaikkien, myös naisten, ihmisoikeuksia ja että nämä oikeudet pannaan täytäntöön koko oikeusjärjestelmässä. Komissio tukee lakiin ja järjestykseen keskittyvää rahastoa, joka auttaa rahoittamaan oikeusjärjestelmän uudistamista ja varmistamaan, että lait pannaan täytäntöön tehokkaasti.

(2004/C 78 E/0373) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0327/03**

esittäjä(t): Helena Torres Marques (PSE) komissiolle

(5. helmikuuta 2003)

Aihe: Rajat ylittävistä euromääräisistä maksuista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2560/2001 soveltaminen

Rajat ylittävistä euromääräisistä maksuista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2560/2001 ([1]) soveltamisessa on ongelmia, jotka ovat tulleet esiin etenkin rahan nostamisessa euroalueella esimerkiksi portugalilaisten pankkien myöntämillä korteilla, joissa on sekä maksu- että luotto-ominaisuus.

Olen kokenut itse tämän ongelman käyttäessäni edellä mainitun kaltaista yhdistelmäkorttia. Tällä kortilla voin nostaa rahaa Portugalissa veloituksetta, mutta jos nostan samalla kortilla 100 euroa esimerkiksi Brysselissä, peritään siitä 1,83 euroa, koska en ole paikallisen pankin asiakas, 3 euroa kortin myöntäneen portugalilaisen pankin kuluja ja 0,19 euroa leimaveroa.

— Onko tämä käytäntö laillinen ja asetuksen 2560/2001 mukainen?

— Onko oikein periä kaksi pankin palvelumaksua yhdestä tapahtumasta?

— Jos tämä menettely on laiton, mitä seuraamuksia siitä voidaan määrätä niille, jotka ovat menetelleet lainvastaisesti, ja kuka voi panna nämä seuraamukset täytäntöön?

(1) EYVL L 344, 28.12.2001, s. 13.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(11. maaliskuuta 2003)

Asetuksessa (EY) N:o 2560/2001 (1) vahvistetaan periaate, jonka mukaan rajat ylittävistä ja jäsenvaltion sisäisistä euromääräisistä maksuista perittävien palvelumaksujen on oltava samat. Tämä koskee euromääräisiä sähköisiä maksutapahtumia, joiden arvo on enintään 12 500 euroa, 1 päivästä heinäkuuta 2002 alkaen ja tilisiirtoja 1 päivästä heinäkuuta 2003 alkaen.

Asetuksen 3 artiklan mukaan rajat ylittävistä maksutapahtumista perittävien palvelumaksujen on oltava samat kuin vastaavista jäsenvaltion sisäisistä maksutapahtumista perittävät maksut. Tämä tarkoittaa sitä, että toisessa jäsenvaltiossa esimerkiksi maksukortilla suoritetusta maksusta peritään sama palvelumaksu kuin siinä maassa suoritetusta maksusta, johon kortin myöntänyt pankki on sijoittautunut.

Monitoimikorttien (joissa on esimerkiksi sekä luotto- että maksuominaisuus) osalta periaate on sama. Samasta tapahtumasta (esim. maksu tai luotto) pitäisi periä sama maksu kuin jäsenvaltiossa, jossa kortti on myönnetty. Arvoisa parlamentin jäsen ei kuitenkaan anna riittävästi tietoja sen arvioimiseksi, onko mainitussa tapauksessa kyse asetuksen väärästä soveltamisesta.

Asetuksen noudattaminen on 7 artiklan mukaan varmistettava ”tehokkain, oikeasuhteisin ja varoittavin” seuraamuksin, joiden soveltaminen kuuluu tietenkin jäsenvaltioiden toimivaltaisille elimille. Komissio on pyytänyt tietoja Portugalin toimivaltaiselta elimeltä, mutta ei ole vielä saanut vastausta.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2560/2001, annettu 19 päivänä joulukuuta 2001, rajat ylittävistä euromääräisistä maksuista.

(2004/C 78 E/0374) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0426/03**

esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) komissiolle

(18. helmikuuta 2003)

Aihe: Ihmisoikeuksien loukkaukset Tšetšeniassa

Kun otetaan huomioon Euroopan neuvoston Tšetšeniasta antama päätöslauselma, kolme kansainvälistä järjestöä kehottaa yhteisellä julistuksella Euroopan neuvostoa tarkastelemaan seuraavia kysymyksiä:

— Molemmat osapuolet ovat syyllistyneet siviileihin kohdistuneisiin väkivaltatekoihin, mutta syyllisistä ei ole raportoitu eikä heitä ole saatettu oikeuden eteen.

— Taistelevat osapuolet ovat käyttäneet kohteinaan siviiliväestöä kansainvälisten ihmisoikeussopimusten vastaisesti.

— Venäjän hallitus on lakkauttanut Etyjin avustustyöryhmän 31. joulukuuta 2002 ja kieltäytyy jatkuvasti julkaisemasta Euroopan neuvoston kidutuksen ja epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen komitean raportteja Venäjän federaation tilanteesta.

Vahvistaako komissio edellä esitetyt väitteet, ja mihin toimiin se aikoo ryhtyä ihmisoikeuksien suojelemiseksi alueella? Ennen kaikkea mitä se aikoo tehdä, jotta sallittaisiin kansainvälisten tarkkailijoiden pääsy Tšetšeniaan ja rikkomuksista tiedotettaisiin nykyistä avoimemmin?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(19. maaliskuuta 2003)

Komissio on huolissaan Pohjois-Kaukasian tämänhetkisestä tilanteesta. Tšetšeniassa tapahtuvista ihmisoikeusloukkauksista sekä Venäjän armeijan ja sen tšetšeeniliittolaisten samoin kuin tšetšeenikapinallisten siviileihin kohdistamista kostotoimista raportoidaan jatkuvasti.

Komissio korostaa sitä, että EU:n ja Venäjän kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen perustana olevien yhteisten, demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevien arvojen kunnioittaminen ovat EU:n ja Venäjän kumppanuuden olennaisia osia. Komissio edistää ihmisoikeuksien kunnioittamista ja demokratiaa Venäjällä useilla eurooppalaisesta demokratia- ja ihmisoikeusaloitteesta rahoitettavilla hankkeilla. Hankkeet toteutetaan yhteistyössä kansalaisyhteiskunnan ja kansainvälisten järjestöjen kanssa. Myös Tacis-ohjelman puitteissa toteutetaan tämän alan toimia.

Kaukasian pohjoisosissa on käynnissä erityinen komission ja Euroopan neuvoston yhteinen ohjelma moniarvoisen demokratian ja oikeusvaltion edistämiseksi.

Komissio ottaa jatkossakin esiin ihmisoikeuksien kunnioittamiskysymyksen EU:n Venäjän kanssa kahdenvälisesti käymässä poliittisessa vuoropuhelussa. Komissio tuomitsee terrorismin sen kaikissa muodoissa ja jatkaa Venäjän painostamista tutkimaan kaikki ihmisoikeusrikkomuksia koskevat väitteet ripeästi ja puolueettomasti. Vastuulliset on pantava syytteeseen. Komissio myös toivoo, että Venäjä sallisi niin kidutusta Tšetšeniassa koskevan Euroopan neuvoston raportin julkaisemisen kuin Yhdistyneiden Kansakuntien kidutusta ja summittaisia teloituksia tarkkailevien edustajien raportoimisen tilanteesta.

Komissio pahoittelee Venäjän päätöstä olla jatkamatta Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (ETYJ) avustusryhmän mandaattia. Komissio katsoo, että on Venäjän etujen mukaista jatkaa ETYJin edustusta Tšetšeniassa. Tästä syystä se tukee ETYJin hollantilaisen puhemiehen yrityksiä saada Venäjä ymmärtämään asian tärkeys.

(2004/C 78 E/0375) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0521/03**

esittäjä(t): Miet Smet (PPE-DE) komissiolle

(24. helmikuuta 2003)

Aihe: Naisten oikeudet Pakistanissa

Euroopan unioni ja Pakistan allekirjoittivat vuonna 2001 yhteistyösopimuksen. Sopimuksen 1 artiklassa on lauseke, joka liittyy ihmisoikeuksien ja demokraattisten periaatteiden kunnioittamiseen.

Pakistanissa ei aina kunnioiteta naisten oikeuksia siitä huolimatta, että Pakistan on allekirjoittanut nämä periaatteet. AFP:n, Reutersin ja New York Timesin mukaan eräät pakistanilaiset naiset ovat joutuneet verikoston uhriksi. Heidät on raiskattu, poltettu tai murhattu. Paikalliset neuvostot voivat päättää verikostosta.

Onko EU jo ilmaissut kantansa näihin vakaviin naisten oikeuksien loukkauksiin? Jos se ei ole, aikooko EU ilmaista kantansa näihin loukkauksiin?

Aiotaanko perustaa mekanismi, jolla Pakistanin naisten oikeuksien kunnioittamista valvotaan ja jolla se tehdään velvoittavaksi? Harkitaanko mahdollisuutta, että EU pidättäytyy yhteistyöstä Pakistanin kanssa, mikäli tämä valtio loukkaa jatkuvasti naisten oikeuksia ja yleisesti ihmisoikeuksia?

Jos vastaus edellisiin kysymyksiin on kielteinen, aikooko EU tulevaisuudessa harkita näitä mahdollisuuksia?

Jos sekä naisten oikeuksien kunnioittamiseen liittyvästä valvonnasta ja velvoitteista on olemassa säännöt ja jos Pakistanin ja EU:n välisestä yhteistyöstä mahdollisesti pidättäydytään, koskeeko tämä kaikkia EU:n kanssa samankaltaisen sopimuksen (niin sanotun kolmannen sukupolven yhteistyösopimuksen, jossa viitataan selkeästi ihmisoikeuksiin) allekirjoittaneita valtioita?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(26. maaliskuuta 2003)

Komissio ja jäsenvaltioiden Islamabadin suurlähetystöt ovat edelleen hyvin huolissaan Pakistanin ihmisoikeustilanteesta ja pyrkivät jatkuvasti kiinnittämään Pakistanin viranomaisten huomion näihin asioihin kaikissa mahdollisissa tilanteissa.

Unionin troikka vieraili Islamabadissa 7. helmikuuta 2003 ja esitti Pakistanin hallitukselle virallisen aloitteen, jossa korostettiin unionin huolestuneisuutta monista ihmisoikeuksiin liittyvistä kysymyksistä, kuten naisten asemasta Pakistanissa. Aloitteessa painotettiin erityisesti sitä, että eräät lait ja etenkin Hudood-asetukset ovat luonteeltaan ilmeisen syrjiviä sukupuolen kannalta. Tämä pätee myös perintöä ja lapsen huoltajuutta koskeviin lakeihin sekä todistajanlausunnon antamista koskeviin sääntöihin. Hallituksen tietoon saatettiin myös yksittäisiä tapauksia. Unionin aloitteessa viitattiin myös sellaisiin Pakistanissa harjoitettaviin käytäntöihin, jotka ovat selvästi Pakistanin perustuslain vastaisia, sillä perustuslaissa kielletään naisten syrjintä. Tällaisia käytäntöjä ovat kunniamurhat, naisten vaikeus saada asiansa käsitellyksi puolueettomassa oikeudenkäynnissä ja naisten oikeusturvan kunnioituksen puute. Ulkosuhteista vastaava komission jäsen otti ihmisasiakysymyksen puheeksi presidentti Musharrafin kanssa myös vieraillessaan Islamabadissa 23. toukokuuta 2002.

Komissio puuttuu ihmisoikeusasioihin myös maassa toteuttamiensa yhteistyöhankkeiden kautta. Naisten oikeudet liittyvät edelleen kaikkiin komission sosiaalialalla (esimerkiksi terveydenhuolto, koulutus, vesihuolto ja hygienia) toteuttamiin hankkeisiin. Valitessaan hankkeita ja vastatessaan niiden täytäntöönpanosta komissio kiinnittää näin ollen erityishuomiota sukupuolten väliseen tasa-arvoon, naisten vaikutusvaltaan ja osallistumiseen erityisesti demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen aloitteen kautta, jossa naisten oikeudet ovat keskeisenä huolenaiheena. Komission Pakistanin lähetystö pystyy lisäksi lähitulevaisuudessa rahoittamaan suoraan kansalaisjärjestöjen toteuttamia ihmisoikeuksiin liittyviä pienoishankkeita, joissa naisten oikeudet ovat yhtenä painopisteenä.

Parlamentin jäsen esittää kysymyksiä mekanismeista, joilla naisten oikeuksien kunnioittamista valvotaan ja joilla se tehdään velvoittavaksi, joten häntä todennäköisesti kiinnostaa tietää, että komission Pakistanin lähetystö seuraa tarkasti paikallisia naiskysymyksen hoitamiseen tarkoitettuja aloitteita.

Eräitä niistä kuvaillaan seuraavassa:

— Pakistan on hyväksynyt kansallisen toimintasuunnitelman, jonka laati naisten aseman kehittämisestä ja vaikutusvallan lisäämisestä vastaava ministeriö. Koordinaattori nimettiin seuraamaan suunnitelman toteuttamista ja koordinoimaan eri ministeriöiden välistä työtä, kun ne käsittelevät naisiin liittyviä asioita omalla toimialallaan.

— Pakistanin hallitus on myös asettanut kansallisen naisten asemasta vastaavan komitean, jonka tehtävänä on tarkkailla naisten oikeuksien loukkauksia ja tehdä niistä selvitys suoraan naisten aseman kehittämisestä ja vaikutusvallan lisäämisestä vastaavalle ministeriölle. Kansallinen komitea voi tehdä myös lainsäädännön uudistusesityksiä.

— Naisten oikeuksien alalla toimii huomattava määrä paikallisia kansalaisjärjestöjä, jotka ovat osoittautuneet harvinaisen hyvin organisoiduiksi. Ne ovat perustaneet naisten toimintafoorumin, joka seuraa naisten oikeuksiin liittyvää tilannetta ja toimii lisäksi naisten oikeuksien puolestapuhujana asiasta vastaavien viranomaisten parissa.

— Parlamentin jäsenen mainitsema kolmannen sukupolven yhteistyösopimus allekirjoitettiin Pakistanin kanssa 24. marraskuuta 2001, mutta se ei ole vielä tullut voimaan. Komissio toivoo, että sopimuksen avulla Pakistanin kanssa voidaan luoda täysimittainen yhteistyöhenkinen vuoropuhelu, jonka puitteissa käsitellään myös vaikeita ihmisoikeuskysymyksiä. Muut vastaavat kolmansien maiden kanssa solmitut kolmannen sukupolven sopimukset ovat jo avanneet unionille tämän mahdollisuuden.

(2004/C 78 E/0376) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0586/03**

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(28. helmikuuta 2003)

Aihe: CD-levyjen arvonlisäverojen alentaminen

CD-levyjen arvonlisäverojen alentaminen edistäisi huomattavasti eurooppalaisen musiikkiteollisuuden elvyttämistä, sillä musiikkiteollisuus on joutunut nykyään piratismin uhriksi. Yritysten tuottamien CD-levyjen arvonlisäverojen tuntuva alentaminen lisäisi myyntiä ja jokaisen jäsenvaltioiden veroista saatavia tuloja. On pantava merkille, että CD-levyjen arvonlisäverot ovat kaikkein suurimmat (18 prosenttia) Kreikassa.

Mikä on komission kanta tähän kysymykseen? Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta arvonlisäveroa pyrittäisiin alentamaan jäsenvaltioissa? Miten komissio suhtautuu musiikkiteollisuuden toimijoiden ajatuksiin arvonlisäverojen harmonisoimisesta kirjateollisuuden ja elokuvalippujen arvonlisäverojen kaltaisesti?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(9. huhtikuuta 2003)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastauksiin, jonka komissio antoi Roberta Angelillin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-1553/02 [1] ja Walter Veltronin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-3841/02 [2].

[1] EUVL C 28 E, 6.2.2003, s. 120.
[2] EUVL C 161 E, 10.7.2003, s. 153.

(2004/C 78 E/0377) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0819/03**

esittäjä(t): Ole Krarup (GUE/NGL) komissiolle

(17. maaliskuuta 2003)

Aihe: GMO-sadot ja korvausvastuu

Miten komissio suhtautuu siihen, että WTO ottaisi käyttöön GMO-satojen patentinhaltijoiden ja/tai tuottajien korvausvastuun siinä tapauksessa, että GMO:t saastuttavat tavanomaisia tai luonnonmukaisia viljelymaita?

Erityisesti kysyn seuraavaa: Mitä aloitteita komissio on tehnyt edistääkseen WTO:ssa prosessia, joka tulevaisuudessa merkitsisi sitä, että WTO ottaa käyttöön säännöstön, jotka koskevat GMO-satojen patentinhaltijoiden ja/tai tuottajien korvausvastuuta siinä tapauksessa, että heidän tuotteensa saastuttavat tavanomaisia tai luonnonmukaisia viljelymaita?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(16. toukokuuta 2003)

Arvoisa parlamentin jäsen on ottanut esille monimutkaisen kysymyksen siitä, kenellä on korvausvastuu, jos muuntogeeniset viljelykasvit leviävät tavanomaisten tai luonnonmukaisesti viljeltyjen kasvien sekaan ja tästä aiheutuu vahinkoa näiden kasvien viljelijöille.

Kysymys koskee muuntogeenisten organismien tahallista ja tahatonta levittämistä ympäristöön ja erilaisten maataloustuotantojärjestelmien rinnakkaista käyttöä ja on ennen kaikkea geenien siirtymiseen liittyvä asia. Geenien siirtyminen viljelykasvista toiseen liittyy alkuperämaan tuotantomenetelmiin, eikä se sen vuoksi ole sinänsä kauppaa koskeva asia. Komissio ei tästä syystä pidä WTO:ta sopivana kansainvälisenä foorumina keskusteluille, joissa käsiteltäisiin geenien siirtymistä muuntogeenisten ja tavanomaisten viljelykasvien välillä sekä tähän liittyviä vastuujärjestelyjä.

Korvausvastuuta käsitellään yleensä tiettyä asiaa koskevissa kansainvälisissä yleissopimuksissa. Muuntogeenisten organismien tapauksessa komissio käy parhaillaan keskusteluja vastuu- ja korvauskysymyksistä biologista monimuotoisuutta koskevaan yleissopimukseen liittyvän Cartagenan bioturvallisuuspöytäkirjan puitteissa. Nämä keskustelut ovat kuitenkin vielä alkuvaiheessa ja virallinen neuvotteluprosessi käynnistetään vasta bioturvallisuuspöytäkirjan osapuolten ensimmäisessä kokouksessa, joka on tarkoitus pitää huhtikuussa 2004.

(2004/C 78 E/0378) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0906/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(24. maaliskuuta 2003)

Aihe: Kuuba — Cotonoun sopimus — ihmisoikeudet

Ottaen huomioon, että

a) komission jäsen Paul Nielson on parhaillaan Kuubassa Euroopan komission lähetystön avaamista varten,

b) Kuuba on ilmoittanut haluavansa liittyä Cotonoun sopimukseen,

c) Euroopan unioni on Kuuban tärkein kauppakumppani,

d) neuvoston yhteisen kannan 96/697/YUTP [1] mukainen Euroopan unionin Kuuban-politiikka on perustunut vuoropuheluun, jolla on pyritty edistämään monimuotoiseen demokratiaan siirtymistä,

e) jäsenvaltiot ovat järjestelmällisesti tuominneet Kuuban Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeustoimikunnassa,

f) Euroopan unionin puheenjohtajavaltio ilmaisi vuonna 1999 syvän huolestuneisuutensa Kuuban rikoslakiin tehdyistä muutoksista, jotka rajoittivat entisestäänkin kansalaisten oikeuksien käyttöä,

g) vuoden 2002 Saharov-palkinnon saaja Oswaldo José Paya Sardinãs ilmoitti 16. joulukuuta 2002 Euroopan parlamentissa, että jotkut hänen ystävistään olivat joutuneet todellisten terroritekojen uhreiksi ja että jos Kuuban hallitus aikoo todella allekirjoittaa Cotonoun sopimuksen, sen olisi otettava huomioon sopimukseen sisältyvä ihmisoikeuskysymystä koskeva lauseke,

pyydän komissiota vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

— Onko Kuuban poliittisen johdon käyttäytyminen muuttunut niin, että Kuuban ja EU:n välisten suhteiden lähentäminen — nimenomaan Kuuban liittymisellä Cotonoun sopimukseen — olisi perusteltua? Mitä Kuuban demokratiakehitystä koskevia konkreettisia tuloksia Euroopan unionin Kuuban-politiikalla on saavutettu? Pyrkiikö komissio edistämään Kuuban liittymistä Cotonoun sopimukseen, ja mitä tuloksia se toivoo saavuttavansa ja millä aikavälillä se odottaa ne saavuttavansa? Mikä on komission arvio Kuubasta, sen poliittisesta järjestelmästä ja sen hallituksen toiminnasta?

---

[1] EYVL L 322, 12.12.1996, s. 1.

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(17. kesäkuuta 2003)

EU kantaa jatkuvasti syvää huolta perusvapauksien ja poliittisten oikeuksien kunnioittamisesta Kuubassa. Jäsenvaltiot panivat viime vuonna merkille joitakin myönteisiä merkkejä arvioidessaan yhteistä kantaa 11. ja 12. kerran, mutta suurta edistystä ihmisoikeuksien kunnioittamiseksi tai todellista kehitystä kohti pluralistista demokratiaa ei edelleenkään ole havaittavissa.

Tilanne Kuubassa on sittemmin saanut hyvin kielteisen käänteen: toisinajattelijoita pidätettiin sankoin joukoin 18.—25. maaliskuuta, heidän oikeudenkäyntinsä ovat olleet epäoikeudenmukaisia ja saamansa tuomiot mielivaltaisia ja kohtuuttomia, minkä lisäksi käytännössä vallinnut kuolemanrangaistuksen soveltamattomuus lopetettiin huhtikuun alussa, jolloin kolme kuubalaisen lautan kaappaamisesta tuomittua henkilöä teloitettiin.

Kyseiset tapahtumat ovat saaneet EU:n reagoimaan nopeasti. Parlamentti, neuvosto ja komissio ovat tuominneet tilanteen jyrkästi. Euroopan parlamentin 10. huhtikuuta antamassa päätöslauselmassa sekä neuvoston 26. maaliskuuta ja 14. huhtikuuta antamissa päätöslauselmissa vankien vapauttaminen ja Kuuban liittyminen Cotonoun sopimukseen on kytketty toisiinsa.

Komissio päätti 30. huhtikuuta lykätä Kuuban Cotonoun sopimukseen liittymistä koskevan hakemuksen käsittelyä esittäen syyksi sen, että viimeaikaiset tapahtumat eivät puolla Euroopan unionin ja Kuuban välistä yhteistyötä.

Kuuban viranomaiset vetivät hakemuksen pois 16. toukokuuta.

Viimeisen kysymyksen osalta komissio katsoo, että Kuuban, joka on yksi maailman viimeisimmistä kommunistivaltioista, nykyhallinto ei ole demokraattinen eikä aja markkinapohjaista taloutta. Näin ollen kyseessä on hallinto, jonka kanssa on jatkettava vahvistettua vuoropuhelua rauhanomaisen pluralistiseen demokratiaan siirtymisen tukemiseksi, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamiseksi samoin kuin kestävän kehityksen edistämiseksi ja kuubalaisten elintason parantamiseksi.

(2004/C 78 E/0379) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1141/03**

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(1. huhtikuuta 2003)

Aihe: Kreikan maanvyörymät ja niiden seuraukset rakennushankkeille

Viime aikoina eri puolilla Kreikkaa on esiintynyt laajoja maanvyörymiä, jotka ovat aiheuttaneet valtavia tuhoja infrastruktuurille. Näissä maanvyörymissä on tuhoutunut lisäksi taloja ja viljelyksiä, ja jopa uusille teille (kuten Korintin ja Tripolin väliselle moottoritielle) on aiheutunut valtavia, käsittämättömiä tuhoja.

Voivatko nämä maanvyörymät liittyä Kreikkaa laajemmin koetelleisiin geologisiin mullistuksiin, jotka voivat johtua esimerkiksi voimakkaasta seismisestä toiminnasta? Ovatko Kreikan viranomaiset toimittaneet komissiolle tietoja maanvyörymistä? Mihin toimiin komissio on ryhtynyt selvittääkseen syyt EU:n yhteisrahoittamia rakennushankkeita jatkuvasti koetelleisiin vahinkoihin Kreikassa?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(15. toukokuuta 2003)

Komissio pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan vastauksiin, jotka se on antanut Konstantinos Hatzidakisin, Alexandros Alavanosin ja Antonios Trakatellisin esittämiin kirjallisiin kysymyksiin E-0492/03 ([1]), E-0657/03 ([2]) ja E-0910/03 ([3]).

([1]) EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 136.
([2]) EUVL C 268 E, 7.11.2003, s. 116.
([3]) EUVL C 11 E, 15.1.2004, s. 154.

(2004/C 78 E/0380) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1143/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(1. huhtikuuta 2003)

Aihe: Näkövammaisten mahdollisuudet käyttää digipalveluita

1. Mihin toimiin komissio on ryhtynyt varmistaakseen, että digitaalisia viestintäpalveluita on sokeiden ja heikkonäköisten henkilöiden saatavilla?

2. Aikooko komissio huolehtia siitä, että digipalveluiden yhteydessä käytettäviksi tarkoitettujen laitteiden valmistusta koskevalla lainsäädännöllä ei rajoiteta näkövammaisten tarpeiden huomioonottamista kyseisten laitteiden suunnittelussa?

3. Aikooko komissio pitää huolen myös siitä, että kyseisellä lainsäädännöllä ei estetä eurooppalaisten laitevalmistajien mahdollisuuksia saattaa kyseiset tuotteet maailmanmarkkinoille?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(22. toukokuuta 2003)

1. Komissio on toteuttanut tämänsuuntaisia toimia useilla aloilla.

Ensiksi voidaan todeta, että tämä asia on viime vuosina sisältynyt useisiin unionin tutkimuksen ja teknisen kehittämisen ohjelmien hankkeisiin. Tavoitteena on ollut vaikuttaa siihen, että kehitetään teknisiä ratkaisuja, jotka mahdollistavat digitaalisen viestinnän ja palvelujen tuonnin sokeiden ja heikkonäköisten henkilöiden saataville. Nämä hankkeet ovat koskeneet esimerkiksi sähköisten asiakirjojen saatavuutta, verkkosivujen käytettävyyttä ja sähköisessä muodossa olevan matematiikan, musiikkitiedostojen ja lapsille tarkoitetun sähköisen opetusmateriaalin saatavuutta. Yksityiskohtaisempaa tietoa on verkko-osoitteessa (http://www.cordis.lu/ist/ka1/special_needs/).

Toiseksi toimintaa on ollut standardoinnin alalla. Yksityiskohtaista tietoa on verkko-osoitteessa (http://www.eeurope-standards.org/activities_e-accessibility.htm). On syytä todeta, että tieto- ja viestintätekniikan alalla toimiva tieto- ja viestintätekniikan standardointivaltuusto on perustanut Design for All and Assistive Technologies Standardisation Co-ordination Group -koordinointiryhmän (DATSCG), jonka tavoitteena on koota yhteen Euroopassa alan standardointityössä toimivat eri elimet, mukaan luettuna CEN, Cenelec ja ETSI ([1]), vammaisryhmien edustajat ja muut tieto- ja viestintätekniikkaan liittyvän standardoinnin alalla aktiivisesti työskentelevät ryhmät. DATSCG tukee erityisesti verkon saavutettavuutta koskevan WAI-aloitteen suuntaviivoja, joilla pyritään parantamaan verkon saavutettavuutta vammaisten kannalta. Parlamentin päätöslauselmassa suositetaan niitä käytettäviksi julkisilla verkkosivuilla, unionin toimielimissä ja jäsenvaltioissa. Lisätietoja DATSCG:stä on saatavana verkkosivulta (http://www.ict.etsi.org/DATSCG/DATSCG_home.htm).

Kolmanneksi komissio kuulee vammaisjärjestöjä ja erityisesti sokeiden järjestöjä ja kutsuu niitä useisiin työryhmiin, joissa kehitetään tai sovelletaan uusia lainsäädäntötoimia. Tätä toimintatapaa käytetään sähköisten viestintäpalvelujen saatavuuden, digitaalisten oikeuksien hallinnoinnin, digitaalitelevision … aloilla, joita käsitellään Inclusive Communications -työryhmässä (INCOM) ja joista raportoidaan puitedirektiivissä (Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY, annettu 7. maaliskuuta 2002, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä) ([2]) tarkoitetulle viestintäkomitealle (COCOM).

2. Komissio ei aio ottaa käyttöön sellaista laitteiden valmistusta koskevaa lainsäädäntöä, joka voisi rajoittaa kaikkien käyttäjien tarpeiden huomioon ottamista tällaisen laitteiden suunnittelussa. Komissio päinvastoin korostaa aktiivisesti kaikille soveltuvien tietoyhteiskunnan tuotteiden ja palveluiden tärkeyttä.

3. Unionin ulkopuolella on erityislainsäädäntöä, joka koskee kaikkien saatavilla olevien tuotteiden ja palveluiden kehittämistä. Yhdysvaltain kuntoutuslain 508 pykälän mukaan liittovaltion virastojen on tehtävä elektroninen tekniikkansa ja tietotekniikkansa tiettyjen standardien mukaisesti sellaiseksi, että se on vammaisten käytettävissä. Euroopassa tilanne ei ole tätä nykyä samanlainen. Jo nyt on kuitenkin voimassa

yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27. marraskuuta 2000 annettu neuvoston direktiivi 2000/78/EY [3], joka koskee tasa-arvoisia mahdollisuuksia työhön, millä viitataan tieto- ja viestintäteknisten laitteiden käytettävyyteen työpaikalla. Direktiivissä sovelletaan kohtuullisten mukautusten periaatetta. Myös puitedirektiivissä viitataan tuotteiden ja palveluiden saatavuuteen, mutta siinä ei sanella tapaa, jolla se toteutettaisiin. Tämän direktiivin tavoitteiden toteuttamista koskevaa toimintaa suunnitellaan, mutta eurooppalaisia valmistajia ei aiota mitenkään estää markkinoimasta tuotteitaan maailmanmarkkinoilla. Maailmanmarkkinoilla, sellaisissa maissa kuin Yhdysvallat, Kanada ja Australia, päinvastoin tunnustetaan, että saavutettavuus on piirre, joka antaa lisäarvoa markkinoilla. Kuten edellä mainittiin, Yhdysvaltain hallinnolle voidaan myydä vain sellaisia tuotteita, jotka ovat kaikkien saatavilla, ja se on tieto- ja viestintäteknisten tuotteiden ja palveluiden suurin ostaja maailmassa. Komissio on täysin vakuuttunut siitä, että kaikkien saatavilla olevien tuotteiden kehittäminen Euroopassa laajentaa niiden markkinanäkymiä.

---

(1) CEN: Euroopan standardointikomitea Cenelec: Euroopan sähkötekniikan standardointikomitea ETSI: Euroopan telealan standardointilaitos.
(2) EYVL L 108, 24.4.2002.
(3) EYVL L 303, 2.12.2000.

(2004/C 78 E/0381) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1230/03**

esittäjä(t): Freddy Blak (GUE/NGL) komissiolle

(2. huhtikuuta 2003)

Aihe: Oikeudellisen yhteistyön vahvistaminen

Vierailtuani Espanjassa vangittuna olevan Tanskan kansalaisen luona olen tullut siihen tulokseen, että eurooppalaisessa oikeudellisessa yhteistyössä on paljon toivomisen varaa. Asianomainen on ollut vangittuna 28. marraskuuta 2001 saakka murhasta epäiltynä. 14. tammikuuta 2002 hänen asianajajansa lähetti Espanjan oikeusministeriölle pyynnön saada soveltaa syytetyn kotimaan lakia ja pyysi oikeusministeriötä lähettämään pyynnön edelleen Tanskan oikeusministeriölle todistajan kutsumiseksi kuulusteluun. Asianajajan pyyntö esitettiin toista vuotta sitten, mutta vieläkään se ei ole lähtenyt eteenpäin Espanjan oikeusministeriöstä.

On järkyttävää, että mainitunkaltaiset pitkälliset menettelyt voivat viivyttää ja pidentää oikeuskäsittelyä. Vangittua vastaan ei ole vieläkään nostettu syytettä.

Tämän vuoksi kysyn komissiolta seuraavaa. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä vahvistaakseen tätä alaa koskevaa eurooppalaista yhteistyötä?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(15. toukokuuta 2003)

Komissiolla ei ole mahdollisuutta puuttua Espanjan viranomaisten päätökseen pitää arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema murhasta syytetty Tanskan kansalainen tutkintavankeudessa. Asia kuuluu täysin kyseisen jäsenvaltion toimivaltaan.

Jos kansalaisen mielestä erittäin pitkä tutkintavankeusaika mahdollisesti rikkoo hänen oikeuksiaan, jotka perustuvat ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn Euroopan neuvoston yleissopimukseen, hänellä on sen jälkeen kun kaikki kansalliset oikeussuojakeinot on käytetty oikeus nostaa kanne Euroopan ihmisoikeustuomioistuimessa.

Komissio tarkastelee tällä hetkellä tutkintavankeutta ja sen vaihtoehtoja EU:ssa. Tämä aloite perustuu toimenpideohjelmaan rikosoikeudellisten päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen täytäntöönpanemiseksi [1]. Aiheesta julkaistaan vihreä kirja vuoden 2003 aikana.

Komissio julkaisi 19. helmikuuta 2003 vihreän kirjan rikoksista epäiltyjen ja syytettyjen etujen turvaamisesta rikosoikeudenkäynneissä Euroopan unionin alueella [2]. Etujen turvaamista koskevassa vihreässä kirjassa käsitellään oikeutta oikeusapuun ja oikeudelliseen edustajaan, oikeutta pätevään, ammattitaitoiseen tulkkiin ja/tai kääntäjään, muita huonommassa asemassa olevien ryhmien suojelua, konsuliapua ja oikeuksien tuntemista (oikeuksia koskeva ilmoitus).

Vuonna 2000 tehty yleissopimus keskinäisestä oikeusavusta rikosasioissa parantaa varmasti oikeusapupyyntöjen lähettämistä ja niihin vastaamista. Tähän mennessä kuitenkin vasta kaksi jäsenvaltiota on ratifioinut sopimuksen. Sen voimaantuloon tarvitaan kahdeksan maan tekemät ratifioinnit.

(1) Etenkin toimenpiteet 9 ja 10, EYVL C 12, 15.1.2001.
(2) KOM(2003) 75 lopullinen.

(2004/C 78 E/0382) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1232/03**

esittäjä(t): Nicholas Clegg (ELDR) komissiolle

(2. huhtikuuta 2003)

Aihe: Jäsenvaltioiden lentokenttien laajennuksia koskevat politiikat

Voiko komissio toimittaa yhteenvedon tiedossaan olevista jäsenvaltioiden lentokenttien laajennuksia koskevista merkittävimmistä suunnitelmista? Voiko komissio kertoa myös,

1. pitääkö se suunnitelmien koordinointia Euroopan tasolla riittävänä

2. katsooko se, että suunnitelmat vastaavat lentomatkustajien määrän arvioitua kasvua seuraavien 40 vuoden aikana?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(15. toukokuuta 2003)

Komissio ei järjestelmällisesti kokoa yhteen tai käsittele unionin lentoasemien laajennuksia koskevia tietoja. Tämän vuoksi sillä ei ole kattavaa yleiskuvaa tällaisesta nykyisestä tai suunnitellusta laajennuksesta, koska lentoasemien hallinnosta ja suunnittelusta vastaavat jäsenvaltiot.

Komissio myöntää, että lentoliikenteen kasvu vaikuttaa pitkällä aikavälillä merkittävästi lentoliikenneinfrastruktuuriin. Syyskuussa 2001 annetussa komission valkoisessa kirjassa (1) määritettiin talouskasvun pääasiallisiksi esteiksi ilma- ja maaliikenteen kapasiteettirajoitukset. Komissio on sisällyttänyt vuotta 2003 koskevaan työohjelmaansa lentoasemien kapasiteettia koskevan tiedonannon julkaisemisen. Tässä yhteydessä valmistellaan parhaillaan lentoasemien kapasiteettia ja tehokkuutta koskevaa unionin politiikan määritelmää. Kuten valkoisessa kirjassa mainitaan — ja sitä koskevien reaktioiden valossa — komissio tarkastelee, voidaanko tähän politiikkaan sisällyttää Euroopan laajuisten liikenneverkkojen nykyisten suuntaviivojen tarkistaminen. Suuntaviivojen tarkoituksena on keskittyä kansainvälisen liikenteen tärkeimpiin infrastruktuureihin ja Euroopan mantereen yhtenäisyyteen.

(1) "Valkoinen kirja — Eurooppalainen liikennepolitiikka vuoteen 2010: valintojen aika", Euroopan unioni, syyskuu 2001.

(2004/C 78 E/0383) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1272/03**

esittäjä(t): Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) komissiolle

(3. huhtikuuta 2003)

Aihe: Eurooppalaisten epäyhdenmukainen kohtelu Turkin hallituksen taholta

Onko komissio tietoinen siitä, että Alankomaiden ja Saksan kansalaisia kohdellaan eri tavoin, kun on kyse oleskeluluvan Turkkiin hankkimisen hinnasta, joka on alankomaalaisille 277 euroa, kun saman luvan hinta saksalaisille on 60 euroa?

Tietääkö komissio, mikä on Turkin viranomaisten määräämä oleskeluluvan hinta muiden jäsenvaltioiden kansalaisille?

Onko komissio valmis painostamaan Turkin viranomaisia, jotta nämä lopettaisivat kyseisen Alankomaiden kansalaisten ja mahdollisesti muidenkin EU-kansalaisten syrjimisen?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(16. toukokuuta 2003)

Komissio on tietoinen siitä, että oleskeluluvista kannettavat maksut vaihtelevat unionin kansalaisten kansallisuuden mukaan, ja se aikoo ottaa tämän asian esille säännöllisissä yhteyksissään Turkin viranomaisiin.

Turkin parlamentti antoi uuden lain ”ulkomaalaisten työluvista” 27. helmikuuta 2003. Sen mukaan unionin kansalaiset saavat työluvan Turkissa rajoittamattomaksi ajaksi. Työluvan saaneet unionin kansalaiset saavat ilman eri toimenpiteitä oleskeluluvan samaksi ajaksi. Laissa myös vahvistetaan kaikille ulkomaalaisille (kansallisuudesta riippumatta) annettavien työlupien kiinteät maksut. Vast'ikään annetun lain säännöksillä voi olla vaikutuksia oleskelulupiin sovellettaviin maksuihin.

(2004/C 78 E/0384) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1278/03**

esittäjä(t): Dana Scallon (PPE-DE) komissiolle

(4. huhtikuuta 2003)

Aihe: Romanian uniaatit

Kreikkalaiskatolisen vähemmistön (jota kutsutaan myös itäistä riitusta noudattavaksi katoliseksi kirkoksi eli uniaateiksi) kirkko Ocna Muresissa Transilvaniassa Romaniassa saattoi jälleen aloittaa toimintansa 7. helmikuuta 2002 sen jälkeen, kun oikeusistuin oli vahvistanut sen oikeudet. Muutama viikko myöhemmin, 16. maaliskuuta 2002, kolmen ortodoksipapin johtama rikollisjoukkio ajoi uniaatit pois kirkostaan paikallisen poliisin avustamana.

Muutama vuosi sitten sattui toinen vastaava tapaus. Ardudin kaupungissa poliisi varoitti kreikkalais-katolilaista pappia, että tämä pidätettäisiin, ja kutsui paikalle seurakunnan jäsenet yksitellen ja antoi näille saman varoituksen.

Vuonna 1995 Craiovan kaupungissa ortodoksipiispa määräsi kreikkalaiskatolilaisen kirkon hajotettavaksi armeijan ja poliisin avustuksella.

Onko komissio tietoinen Romanian uniaattivähemmistöön kohdistuvasta syrjinnästä?

Voiko komissio ilmoittaa, mihin toimiin se on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä uskonnollisen vainon torjumiseksi jäsenehdokasvaltioissa? Jos komissio on ryhtynyt toimiin kyseisessä asiassa, niin mihin toimiin? Voisiko komissio selvittää yksityiskohtaisesti, mihin toimiin se on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä?

Günter Verheugenin vastaus komission puolesta

(16. toukokuuta 2003)

Komissio on tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen esittämistä väitteistä, joiden mukaan Romanian kreikkalaiskatolilainen Roomaan unioitu kirkko (the Greek Catholic Romanian Church United with Rome) on joutunut syrjinnän kohteeksi.

Ihmisoikeuksien kunnioittaminen, uskonnonvapaus mukaan lukien, on yksi unionin jäsenyyden perusedellytyksistä ja siksi komissio seuraa tiiviisti sen toteutumista. Tämän seurannan tulokset julkistetaan vuosittain. Vuoden 2002 kertomuksessa Romanian edistymisestä liittymisvalmisteluissa (määräaikaiskertomus) komissio päätteli:

> Uskonnonvapaus on vahvistettu perustuslaissa ja sitä noudatetaan käytännössä. Hallitus ei rajoita uskonnon harjoittamista, mutta ihmisoikeusjärjestöt ovat raportoineet tapauksista, joissa ortodoksiseen papistoon kuuluvat henkilöt ovat toisinaan yhteistyössä paikallisviranomaisten kanssa rajoittaneet muiden kirkkokuntien uskonnollista toimintaa.

Todisteita siitä, että mitään uskonnollista ryhmää syrjittäisiin järjestelmällisesti tai että syrjintä olisi Romanian hallituksen tietoisesti harjoittaman politiikan mukaista, ei ole. Asianmukainen tapa toimia olisi Romanian oikeusjärjestelmän käyttö mahdollisten kirkon omaisuuteen kohdistuvien laittomien toimien torjumiseen.

Komissio on kuitenkin tietoinen siitä, että takavarikoitujen kirkkojen palauttamista koskevan lainsäädännön laatiminen on vielä kesken. Siksi se on kehottanut Romanian viranomaisia ottamaan käyttöön lakeja, joka koskevat nimenomaisesti kirkkojen palauttamista seurakunnille. Tästä aiheesta vuoden 2002 määräaikaiskertomuksessa todettiin:

> Parlamentti hyväksyi heinäkuussa 2002 säädökset, joilla selkiytettiin kirkoilta takavarikoidun omaisuuden palauttamista. Lainsäädännössä laajennetaan monella merkittävällä tavalla aikaisemman lain soveltamisalaa. Se koskee kuitenkin vain kirkon omaisuutta, eikä oikeudellista kehystä itse kirkkojen palauttamiseksi ole vielä olemassa. Tämä on tärkeä kysymys erityisesti kreikkalaiskatolisen kirkon kannalta, koska siltä takavarikoitiin kommunistivallan aikana paljon omaisuutta, jonka vaatiminen takaisin ei ole sille vielä oikeudellisesti mahdollista. Hallitus on sitoutunut laatimaan erityisesti tätä asiaa koskevat säädökset, mutta niiden valmistelun viivästymisestä johtuu, että merkittävää edistystä ei ole vielä ollut havaittavissa.

Näin ollen tämä on asia, johon komissio suhtautuu hyvin vakavasti. On kuitenkin syytä huomata, että komissio ei voi määritellä, merkitsevätkö tietyt tapaukset uskonnonvapauden rikkomista. Romania on allekirjoittanut Euroopan ihmisoikeussopimuksen, jonka 9 artiklassa määritellään "ajatuksen- omantunnon- ja uskonnonvapauden" perusoikeudet. Tämä tarkoittaa, että kun kotimaassa käytettävissä olevat oikeuskeinot on käytetty loppuun, valitus voidaan osoittaa Strasbourgissa toimivalle Euroopan ihmisoikeustuomioistuimelle, jotta tämä voi arvioida kyseiset tapaukset.

(2004/C 78 E/0385) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1322/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(8. huhtikuuta 2003)

Aihe: Zimbabwe: maanomistus, väkivalta ja nepotismi

Viime viikolla tuli kuluneeksi vuosi siitä, kun zimbabwelainen maanviljelijä Terry Ford murhattiin Hararesta länteen olevalla Nortonin alueella sijaitsevalla Gourie-nimisellä maatilallaan.

The Independent -sanomalehdessä 23. maaliskuuta 2003 julkaistun uutisen mukaan Sabina Mugabe, Zimbabwen presidentin vanhin sisar, ZanuPF-puolueen valtuutettu eteläisen Zvimban alueella ja talouden "alkuperäistämistä" käsittelevän parlamentaarisen erikoisvaliokunnan jäsen, on varannut Nortonin alueen maatilat — yhdet maan arvokkaimmista maista — omalle perheelleen. Hänen perheensä hallussa on jo noin tusinan verran Darwendale-järven ympärillä sijaitsevia maatiloja, mukaan lukien Terry Fordin tila.

Paikalliset tahot ovat ilmeisesti sanoneet kyseisten maatilojen olleen varattuja "kuninkaalliselle perheelle".

Maanviljelijät uskovat, että tilanteen rauhoituttua maatiloja tällä hetkellä hoitamaan sijoitetut "sotaveteraanit" ajetaan tiloilta pois, ja presidentin perheenjäsenet sekä hallituksen ja ZanuPF-puolueen johdossa olevat muut henkilöt valtaavat tilat. Presidentin serkulla Leo Mugabella on ilmeisesti hallussaan 500 hehtaarin suuruinen Diandra-tila, ja Sabinan puolestaan arvellaan vaatineen itselleen 1 000 hehtaarin suuruisen Audley End -tilan.

Välittömästi Terry Fordin raa'an murhan jälkeen Sabina Mugaben epäiltiin olleen yksi murhasta vastuussa olevista henkilöistä.

— Mitä tietoja komissiolla on asiasta nyt, kun tapahtumista on kulunut vuosi?

— Voiko komissio vahvistaa, että Zimbabwen talouden "alkuperäistämishankkeen" johtamistavoissa ilmenee nepotismia?

— Mitä ajankohtaisia tietoja komissiolla on tuloksista, joita on saavutettu soveltamalla maatilojen hoitoon uusia menetelmiä?

— Aikooko komissio ryhtyä uusiin toimiin torjuakseen jatkuvat ihmisoikeusrikkomukset Zimbabwessa?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(16. toukokuuta 2003)

Komissio on tietoinen tiedotusvälineissä raportoiduista aiheeseen liittyvistä tiedoista, mutta sillä ei ole yksityiskohtaista tietoa arvoisan parlamentin jäsenen esille ottamista erityisistä väärinkäytöstapauksista.

Nopeatempoisen maareformiprosessin yhteydessä uskotaan esiintyneen laajalle levinnyttä nepotismia ja ystävien suosimista. Koska prosessista ei kuitenkaan ole vielä tehty riippumatonta tarkastusta, komissiolla ei ole pitäviä todisteita väärinkäytösten yksityiskohdista ja laajuudesta. Maareformista vastaava ministeri Flora Bhuka teki vuoden 2002 lopulla oman luottamuksellisena pidetyn tarkastuksensa. Lehdistölle asiasta vuotaneet yksityiskohdat osoittavat, että lukuisat Zanu PF isänmaallisen rintaman johtohenkilöiden sukulaiset omistavat useita maatiloja. Hallitus ei ole toistaiseksi tehnyt mitään raportin julkaisemiseksi, mutta se näyttää aikovan käynnistää vielä uuden sisäisen tarkastuksen. Komissio katsoo, että vain riippumaton tarkastus, joka suoritetaan Yhdistyneiden Kansakuntien kaltaisen elimen vastuulla, voi muodostaa tähänastisen prosessin tarkastelulle ja tapahtuneiden vääryyksien korjaamiselle uskottavan pohjan.

Minkäänlaisesta Zimbabwen talouden "alkuperäistämiseen" liittyvästä nepotismista komissio ei voi vahvistaa yksittäisiä tapauksia.

Pääasialliset tiedot, joita komissiolla on maareformin kielteisistä vaikutuksista, liittyvät nykyiseen tuotannon romahdukseen, ja tiedot ovat peräisin kaupalliselta maataloussektorilta. Helmikuuhun 2003 mennessä 73 prosenttia kaupallisen maatalousliiton (Commercial Farming Union) jäsenistä (jotka edustavat enemmistöä kaupallisen maatalouden harjoittajista) oli lopettanut maanviljelyn. Kaupallisten maanviljelijöiden maissin tuotanto oli pudonnut 810 000 tonnista vuonna 2000 arviolta 80 000 tonniin vuonna 2003. Soijapavun tuotanto oli pudonnut 162 000 tonnista vuonna 2001 30 000 tonniin vuonna 2003. Tupakan tuotanto on myös laskenut jyrkästi ja lihan sekä maidon tuotanto on vähentynyt huomattavasti. Tällä on puolestaan kerrannaisvaikutuksia elintarvikkeiden jalostusta harjoittavaan teollisuuteen.

Zimbabwen talouden nykyinen kriittinen tilanne on hyvin tiedossa. Tärkeitä tuontitavaroita varten tarvittavan ulkomaanvaluutan puute on suoraan seurausta kaupallisen maataloussektorin heikkenemisestä. Erityisesti siihen on vaikuttanut tupakka-ala, joka on tuottanut noin 40 prosenttia Zimbabwen vientituloista. Uudistuksen myönteisistä vaikutuksista ei ole vielä käytettävissä mitään tietoja.

Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen tavoin syvästi huolestunut Zimbabwen ihmisoikeustilanteesta ja käyttää kaikki tilaisuudet välittääkseen maan hallitukselle tiedon siitä, kuinka huolissaan se on lisääntyvästä poliittisesta väkivallasta ja opposition sekä kansalaisyhteiskunnan huonosta kohtelusta. Neuvoston puheenjohtajisto on 20. helmikuuta ja 28. maaliskuuta 2003 antanut julistukset, joissa se ilmaisee huolensa oppositioon ja kansalaisyhteiskuntaan kuuluvien järjestöjen jäsenten viimeaikaisista mielivaltaisista pidätyksistä. Unioni on kehottanut Zimbabwen hallitusta lopettamaan kaiken heihin kohdistuvan vainon, pelottelut ja väkivallan. Se kehottaa hallitusta ja kaikkia poliittisia toimijoita aloittamaan vakavan vuoropuhelun Zimbabwen nykyisten valtavien ongelmien ratkaisemiseksi humanitaarisella, yhteiskunnallisella ja taloudellisella rintamalla.

(2004/C 78 E/0386) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1364/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(10. huhtikuuta 2003)

Aihe: Yhteisön kansalaisten hyväksikäyttö Vatikaanissa

— Vatikaanin kaupunkivaltio ansaitsee matkamuistojen myynnillä noin 9 miljoonaa euroa vuodessa (6 miljoonaa vuonna 2002 ja 12 miljoonaa riemuvuonna 2000).

— Myyjinä toimii noin viisikymmentä kansalaisuudeltaan italialaista Euroopan unionin kansalaista.

— Nämä työskentelevät "suullisen sopimuksen" perusteella ja saavat provisiopalkkaa, joka vaihtelee 2—3 prosentista 8—10 prosenttiin. He tekevät 8—10 tunnin työpäiviä, joihin kuuluu puolen tunnin ruokatauko. Palkka maksetaan heille käteen päivän lopussa, kun he ovat ensin järjestäneet kauppatavarat ja laskeneet kassan, mistä he ovat yhteisesti vastuussa.

— Käytäntö on ollut voimassa vuodesta 1976.

— Henkilöiden tilannetta on pyritty korjaamaan, mutta myyntikojujen pito annetaan pian yksityiselle yritykselle, joka "korjaa" kertaheitolla näiden "laittomien työntekijöiden" tilanteen epäämällä näiltä näiden oikeudet.

— Italian valtio kohtelee näitä kansalaisia työttöminä, joilla on oikeus kaikkiin julkisiin palveluihin, kuten terveydenhuoltoon.

— Mitä Euroopan unioni aikoo mahdollisesti tehdä sellaisen valtion suhteen, joka käyttää hyväksi yhteisön kansalaisia?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(16. toukokuuta 2003)

Komission käytettävänä olevat nykyiset oikeudelliset välineet eivät sisällä määräyksiä yhteisön toiminnasta kirjallisessa kysymyksessä kuvattua tilannetta vastaavissa tilanteissa.

Komissio toimittaa jäljennöksen kirjallisesta kysymyksestä ja siihen annetusta komission vastauksesta Pyhän Istuimen Euroopan unionin toimielinten edustustolle tiedoksi ja tarvittavia jatkotoimia varten.

(2004/C 78 E/0387) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1416/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(23. huhtikuuta 2003)

Aihe: Pankin määrääminen maksamaan vahingonkorvausta asiakkaille sen annettua näitä koskevia tietoja kyseisen jäsenvaltion veroviranomaisille

1. Tietääkö komissio, että luxemburgilainen tuomari on määrännyt Kredietbank Luxemburg -pankin (KBL) maksamaan kullekin sen viidestä entisestä belgialaisesta asiakkaasta, jotka olivat nostaneet kanteen pankkia vastaan, 25 000 euroa vahingonkorvausta, koska pankki ei ollut onnistumaan estämään asiakkaidensa henkilöllisyyden paljastumista Belgian veroviranomaisille?

2. Onko komission mielestä hyväksyttävää, että henkilöiden, jotka ovat syyllistyneet veronkiertoon, on mahdollista saada korvausta niiltä, jotka ovat laiminlyöneet näiden henkilöiden rangaistavien tekojen salassapidon?

3. Tietääkö komissio, että Alankomaiden veroviranomaiset ovat samalla tavalla saaneet selville 6 000 sellaisen alankomaalaisen veronkiertäjän henkilöllisyyden, joilla 90-luvun alussa oli tili KBL:ssä, ja että nämä henkilöt ovat jälkeenpäin joutuneet maksamaan lisäveroa?

4. Mitä seurauksia komissio odottaa siitä olevan, jos näissä ensimmäisessä viidessä oikeudenkäynnissä saavutettujen voittojen jälkeen myös tuhannet muut veronkiertäjät onnistuvat saamaan tuomioistuimen määräämään samankaltaisen vahingonkorvauksen? Johtaako tämä siihen, että niiden jäsenvaltioiden hallituksiin, joissa pankkisalaisuus vielä on voimassa, kohdistuu lisää paineita sellaisten toimien tiukentamisesta, joilla tietojen välittämistä toisille jäsenvaltioille pyritään estämään ja siitä rankaisemaan?

5. Odottaako komissio, että veronkiertäjien pankkeja vastaan aloittamista oikeudenkäynneistä tulee keino velvoittaa pankit, jotka väittävät voivansa pitää tilit salaisina, maksamaan niin suuria maksuja, että niiden on itsesuojelusyistä luovuttava salassapidosta?

6. Miten nämä EU:ssa vallitsevat riitaisuudet saadaan loppumaan ja miten saadaan estettyä se, että veronkiertäjiä ei vain jätetä rankaisematta, vaan jopa palkitaan, ja pankkeja kannustetaan vaikeuttamaan verojen perintää?

Lähde: Alankomaissa ilmestyvän sanomalehden ”de Volkskrant” 3. huhtikuuta 2003 ilmestynyt numero

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(27. toukokuuta 2003)

Komissio on tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta luxemburgilaisen tuomioistuimen päätöksestä. Jäsenmaissa pidettävät oikeudenkäynnit ja riippumattomien kansallisten oikeusviranomaisten päätökset tällä osa-alueella kuuluvat jäsenvaltioiden sisäiseen toimivaltaan. Komissio ei halua arvailla, mitä mahdollisia seurauksia yksittäisellä jäsenvaltion tuomioistuimen päätöksellä voisi olla muiden samanlaisten tapausten kannalta tai kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön kannalta.

Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että veropetokset ja veronkierto antavat aihetta huoleen. Komissio on vakuuttunut siitä, että komission politiikka, jolla pyritään lisäämään yhteistyötä ja tietojenvaihtoa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä, voi auttaa jäsenvaltioita puuttumaan tehokkaammin tähän ongelmaan. Komissio on tehnyt viime vuosina useita ehdotuksia jäsenvaltioiden välisen hallinnollisen tuen parantamisesta välittömien ja välillisten verojen alalla.

Komissio esitti heinäkuussa 2001 ehdotuksen säästöjen korkojen muodossa tuottamia tuloja koskevaksi direktiiviksi ([1]), joka mahdollistaa veroviranomaisten välisen automaattisen tietojenvaihdon muissa jäsenvaltioissa asuville yksityishenkilöille maksetuista koroista. Vaikka tähän ehdotukseen sisältyy Belgiaa, Luxemburgia ja Itävaltaa koskevia siirtymäkauden järjestelyjä, kaikkien jäsenvaltioiden odotetaan lopulta osallistuvan automaattiseen tietojenvaihtoon. Keskusteluissa ehdotuksesta ollaan jo pitkällä, ja komissio toivoo, että se hyväksytään pian. Komissio on vakuuttunut siitä, että tämä direktiivi mahdollistaa jäsenvaltioiden tehokkaamman taistelun rajat ylittävää veronkiertoa vastaan.

([1]) Ehdotus: neuvoston direktiivi säästöjen korkojen muodossa tuottamien tulojen tosiasiallisen vähimmäisverotuksen varmistamisesta yhteisössä, EYVL C 270 E, 25.9.2001.

(2004/C 78 E/0388) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1418/03**

esittäjä(t): Maria Carrilho (PSE) komissiolle

(23. huhtikuuta 2003)

Aihe: Euroopan ja Aasian välisten suhteiden strateginen toimintakehys

Euroopan unionin ja Aasian välisten suhteiden syventäminen on tunnetusti kummankin osapuolen etujen mukaista. 1990-luvun puolivälistä lähtien Euroopan ja Aasian välisiä suhteita on lujitettu erilaisten rakenteiden ja foorumeiden avulla, joista mainittakoon varsinkin ASEAN-EY/EU (aloitettu 1970-luvulla), ASEM, Euroopan unionin osallistuminen ASEANin alueelliseen foorumiin, EU:n ja Kiinan, EU:n ja Intian, EU:n ja Japanin sekä uusimpana EU:n ja Korean huippukokoukset. Antaakseen Euroopan toimille johdonmukaisuutta komissio julkaisi 1994 tiedonannon ”Towards a New Asia Strategy”. Tätä toimintakehystä tarkistettiin 2001 jo ennen syyskuun 11. päivän tapahtumia, ja siitä laadittiin komission

tiedonanto "Eurooppa ja Aasia: strateginen toimintakehys kumppanuuksien kehittämistä varten" [1]. Euroopan parlamentti puolestaan hyväksyi 5. syyskuuta 2002 päätöslauselman, jossa annetaan tuki komission tiedonannolle, jonka suuret suuntaviivat katsottiin oikeiksi.

Kun otetaan huomioon sellaiset merkittävät tapaukset, kuten terrori-iskut 11. syyskuuta 2001 sekä Irakin sota ja sen seuraukset, eikö komission mielestä olisi syytä aikaistaa vuodelle 2004 suunniteltua toimintakehyksen tarkistamista ja toteuttaa se jo vuoden 2003 toisella puoliskolla?

[1] KOM(2001) 469 lopullinen.

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(4. kesäkuuta 2003)

Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä unionin ja Aasian suhteiden syventämisen tärkeydestä. Siksi komissio on edistänyt näiden suhteiden parantamista käyttäen hyväksi arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemia erilaisia vaihtoja ja foorumeita.

Komissio samoin myöntää, että vuoden 2001 syyskuun 11. päivän tapahtumat ovat aiheuttaneet muutoksia. Isku tapahtui vain muutama päivä sen jälkeen, kun tiedonanto "Eurooppa ja Aasia: strateginen toimintakehys kumppanuuksien edistämistä varten" oli julkaistu.

Kuusi yleistä periaatetta, jotka esitettiin tässä Aasian-strategiaa koskevassa tiedonannossa ja jotka hyväksyttiin neuvoston 27. joulukuuta 2001 tekemässä päätöksessä [1], pysyvät kuitenkin edelleen voimassa, ja ne ovat myös kattaneet unionin myöhemmin painopisteeksi asettaman Afganistanin tilanteen. Lisäksi parlamentin 5. syyskuuta 2002 antamassa päätöslauselmassa suhtauduttiin myönteisesti komission Aasian-strategiaan ja siihen sisältyvään unionin ja Aasian suhteiden johdonmukaiseen painottamisen. Tämä on myös näkynyt komission nykyisissä toimissa, joihin se on ryhtynyt yhteistyössä alueella toimivien edustustojensa kanssa strategia-asiakirjassa ehdotettujen toimenpiteiden tulosten seuraamiseksi. Ensimmäisten seurantatietojen mukaan tulokset näyttäisivät olevan myönteisiä.

Tämän Aasian-strategian vuoden 2001 seurannan lisäksi komissio valmistelee parhaillaan tiedonantoa Kaakkois-Aasiaa koskevasta strategiasta, jossa otetaan varmasti huomioon viimeaikaiset tapahtumat. Seurantatietojen ja Kaakkois-Aasiaa koskevan strategian parissa tehdystä työstä saatujen kokemusten hedelmällinen vaihto vaikuttaa siten merkittävästi kokonaisvaltaisen Aasian-strategian tarkasteluun ja mahdollistaa sen, että komissio voi pysyä aikataulussaan valmistellessaan perusteellisesti strategian ajantasaistamista vuonna 2004.

[1] EYVL L 344, 28.12.2001.

(2004/C 78 E/0389) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1451/03**

esittäjä(t): Hiltrud Breyer (Verts/ALE) komissiolle

(28. huhtikuuta 2003)

Aihe: Yhteistyö Slovakian ilmatieteen laitoksen kanssa

Karlova Vesissä toimivan Slovakian ilmatieteen laitoksen (SMU) toiminnassa on havaittu merkittäviä laadullisia heikkouksia ja puutteita tutkimustulosten, työterveyden ja henkilökunnan pätevyyden osalta.

Puutteet käyvät ilmi muun muassa Slovakian tasavallan terveysviranomaisen tiedoista sekä eräästä Slovakian parlamentin terveysvaliokunnalle esitetystä vetoomuksesta (65. istunto, 11. heinäkuuta 2002), ja niistä on huomauttanut myös Seibersdorfissa Itävallassa toimivan tutkimuskeskuksen annosmittauslaboratorion tutkija Gabris.

Erityisesti syklotronikeskuksen rakennushankkeen yhteydessä on ilmennyt merkittäviä puutteita. Braunschweigissa Saksassa toimivan fysikaalis-teknillisen laitoksen kanssa yhteistyössä toteutetulle Euromet 526 -hankkeelle aiheutui niin paljon haittaa kyseisistä puutteista, että SMU:n osallistuminen hankkeeseen peruttiin.

1. Mitä taloudellista tai muuta tukea SMU saa tai on saanut Euroopan unionilta kaikkiaan ja Euromet-hankkeen yhteydessä?

2. Miten varojen käyttöä, tutkimuksia, mittauksia ja tutkimuskapasiteettia (esimerkiksi laitteita, palkatun henkilökunnan pätevyyttä ja työterveyttä) käytännössä valvottiin ja kuka valvonnan suoritti?

3. Miten komissio arvioi edellä kuvattuja SMU:n ja Slovakian standardointi-, metrologia- ja testausviraston tutkimustoimintaan ja hallintoon kohdistuvaa arvostelua ja huomautuksia?

4. Mitä seurauksia tällä on jatkoyhteistyön kannalta?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(11. kesäkuuta 2003)

Syklotronihanketta ja Euromet 526 -hanketta, jotka arvoisa parlamentin jäsen mainitsi kysymyksessään, ei ole tuettu yhteisön varoista. Slovakian ilmatieteen laitos (SMU) sai kuitenkin tukea vuoden 1999 Phare-kummitoimintahankkeessa, jolla pyrittiin parantamaan hallinnon yleisinfrastruktuuria sisämarkkina-alueella. SMU sai kertaluonteista tukea ISO 9001: 2000 -standardin mukaisen laadunhallintajärjestelmän käyttöönottoa varten. Tuki muodostui pääasiassa jäsenvaltioiden asiantuntijoiden antamasta asiantuntija-avusta. Tämän tuen antamiseksi SMU:lle oli budjetoitu yhteensä 179 245 euroa. Tuen päätavoite saavutettiin syyskuussa 2002, kun SMU sai ISO 9001: 2000 -hyväksynnän.

SMU on tuensaajana myös kolmessa tutkimushankkeessa, jotka toteutetaan tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen viidenteen yhteisön puiteohjelmaan sisältyvän erityisen tutkimusohjelman ”Kilpailukykyinen ja kestävä kasvu” puitteissa. Lisätietoja näistä hankkeista on saatavilla Cordis-tietokannasta osoitteessa (http://www.cordis.lu/growth/src/projects.htm).

Seuratessaan Slovakian jäsenyysvalmisteluja ja kykyä täyttää yhteisön säännöstön vaatimukset komissio on yleisesti ottaen katsonut, että Slovakian standardeista, metrologiasta ja testauksesta vastaava virasto (UNMS) toimii hyvin, vaikkakin lisäparannuksia voitaisiin tehdä. Ottaen erityisesti huomioon jäseneksi liittyvien maiden liittymisvalmisteluja koskevan kokonaisvaltaisen seurantakertomuksen, jonka komissio laatii tänä syksynä, komissio suhtautuu erityisen myönteisesti kaikkien sidosryhmien näkemysten kuulemiseen, jotta ne voitaisiin ottaa huomioon. Komissio jatkaa Slovakian kyseisten elinten kanssa tehtävää yhteistyötä puutteiden, mukaan lukien luonteeltaan arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemien puutteiden, selvittämiseksi ja lisäparannuksiin tähtäävien ponnistelujen tukemiseksi.

(2004/C 78 E/0390) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1517/03**

esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle

(6. toukokuuta 2003)

Aihe: Talouskumppanuussopimukset

EU:n edustustoja varten valmistellaan tiedotusta ja koulutusta, jolla pyritään edistämään ei-valtiollisten toimijoiden osallistumista talouskumppanuussopimuksista käytävään vuoropuheluun. AKT-maiden parlamenteille on tiedotettava tällaisista asioista. Katsooko komissio sen johdosta, että kyseinen koulutus pitäisi laajentaa koskemaan myös AKT-maiden parlamentteja?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(26. toukokuuta 2003)

Komissio on toistuvasti korostanut, että talouskumppanuussopimuksia koskeviin neuvotteluihin on liitettävä kattavia keskusteluja sekä unionista että Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) valtioista peräisin olevien "valtiosta riippumattomien toimijoiden" kanssa. Tämä prosessi on jo alkanut, mutta tiedottamista ja keskusteluja AKT-maissa tehostetaan heti, kun alueellisen tason neuvottelut on aloitettu. Komission edustustoilla on siinä tärkeä tehtävä.

Näiden toimien kohderyhmät vaihtelevat maittain ja alueittain. Niihin tulisi sisällyttää yritystoimintaa ja työnantajia edustavia järjestöjä, ammattiliittoja, maanviljelijöiden etujärjestöjä, kuluttajaryhmiä, hallituksista riippumattomia järjestöjä jne. Myös AKT-maiden yliopistojen kaupalliset asiantuntijat ja tutkimuslaitokset ovat tärkeitä, erityisesti myös arvioitaessa vaikutuksia kestävään kehitykseen.

AKT-maiden parlamentit ja erityisesti sellaiset parlamenttien jäsenet, jotka keskittyvät työssään lähinnä kauppaa ja alueellista yhdentymistä koskeviin asioihin, tulisi ottaa täysin mukaan tähän prosessiin. Heillä on myös tilaisuus osallistua komission alueelliselle pohjalle perustamiin vapaamuotoisiin kontaktiryhmiin. Parlamenttien jäsenillä tulisikin olla parhaat mahdollisuudet edistää neuvotteluja, koska heillä on mahdollisuus hyödyntää AKT-maiden virallisia kanavia, AKT:n ja EU:n yhteistä parlamentaarista edustajakokousta ja perustettavia vapaamuotoisia neuvotteluverkostoja.

Parlamentti ja ennen kaikkea AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen kokouksen kaikki eurooppalaiset jäsenet voisivat olla suureksi hyödyksi nimeämällä tähän tehtävään soveltuvia AKT-maiden parlamenttien jäseniä. Ensimmäisen yhteydenotot tätä tarkoitusta varten on tehty ja komissio pitää myönteisenä tähän aiheeseen liittyvää läheistä yhteistyötä.

(2004/C 78 E/0391) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1526/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(6. toukokuuta 2003)

Aihe: Vaikeudet sinisen ja ruskean asbestin poistamisessa saastuneista huoneistoista, työpajoista ja muista rakennuksista Unkarin liittyessä EU:n jäseneksi

1. Onko komissio tietoinen siitä, että Unkarissa 1960-, 70- ja 80-luvuilla rakennetuissa kerrostaloissa ainakin 400 000 neliömetrin alalle on käytetty ruiskuttamalla levitettyä asbestia, joka sisältää erittäin karsinogeenista sinistä asbestia? Tästä rakennusmateriaalista irtoaa 10—15 vuoden kuluttua hiukkasia, jotka leviävät huoneistojen sisälle ja niiden ulkopuolelle. Saasteen puhdistaminen maksaisi 65—130 miljoonaa euroa.

2. Onko komissio tietoinen myös siitä, että nämä huoneistot, jotka valtio alunperin antoi vuokralle, myytiin asukkaille ennen kuin maassa ymmärrettiin, että sekä asukkaiden terveys että yhteisön lainsäädäntö edellyttävät puhdistamistoimenpiteitä, ja että yhden asbestineliömetrin puhdistaminen maksaa 160—190 euroa? Se on enemmän kuin asukkaiden keskimääräinen viikon palkka.

3. Voiko komissio vahvistaa, että Unkarin hallituksella ei ole tällä hetkellä eikä varattuna taloudellisia resursseja näiden suurien asbestimäärien siivoamiseksi asuinrakennuksista ja että vasta maaliskuussa 2003 käynnistettiin tutkimus ongelman laajuudesta ja sen vaikutuksesta kansanterveyteen?

4. Käytetäänkö Unkarissa yhä ruskeaa asbestia puutarhavajoissa, kanaloissa, kellareissa ja autotalleissa osaksi siksi, että asianmukaista tietoa ei ole saatavana?

5. Eikö Unkarissa ole säädöksiä, jotka edellyttävät yrityksiä ja organisaatioita siivoamaan havaitut asbestiesiintymät tietyn ajan kuluessa? Muuttuuko tämä tilanne? Jos muuttuu, milloin?

6. Mitä komissio tekee kannustaakseen poistamaan esteet, jotka tähän asti ovat estäneet Unkaria täysin noudattamasta yhteisön lainsäädäntöä?

Lähde: Alankomaalainen sanomalehti Het Financieele Dagblad, 14. huhtikuuta 2003

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(10. kesäkuuta 2003)

1. Unkarin sisäasiainministeriö on vahvistanut komission pyynnöstä, että asbestia on käytetty kysymyksessä mainittuna aikana kerrostalojen kellarien sisäkatoissa. Antamiensa tietojen mukaan Unkarin hallitus aikoo ryhtyä tilanteen korjaamiseksi seuraaviin toimiin: Asbesti peitetään tilapäisesti kaikkein vaarallisimmissa taloissa. Tämä toimenpide on jo osittain suoritettu. Hiljattain annetulla asetuksella käynnistettiin lisätoimenpiteitä asbestin poistamiseksi asuinalueilta vuodesta 2004 lähtien osana kansallista ympäristöohjelmaa.

2. Komissio on edellä mainitusta lähteestä saatujen tietojen perusteella tietoinen siitä, että jotkin kyseisten talojen huoneistot olivat asukkaiden omistuksessa jo ennen poliittisia muutoksia. Muut huoneistot vuokrattiin hyvin alhaista vuokraa vastaan, joka ei kattanut tavanomaisesta ylläpidosta koituvia todellisia kustannuksia, joten ne myytiin vuokralaisille hyvin edulliseen hintaan, joka oli 5—10 prosenttia huoneistojen markkina-arvosta.

3. Komissio ei voi vahvistaa resurssien puuttumista. Komission tietojen mukaan tutkimukset on käynnistetty useita vuosia sitten ja näihin tutkimuksiin on käytetty jo huomattavia rahasummia. Kuten vastauksessa 1 mainittiin, toimenpiteisiin aiotaan osoittaa lisärahoitusta vuodesta 2004 lähtien osana kansallista ympäristöohjelmaa.

4. Komission saatavilla olevien tietojen mukaan Unkarissa ei valmisteta asbestia sisältäviä tuotteita, mutta markkinoille on jäänyt pieni osa asbestisementistä valmistetuista kattomateriaaleista, joita tuodaan maahan Romaniasta ja Ukrainasta. Nämä tuotteet ovat edullisempia kuin asbestittomat vaihtoehdot. Näin ollen Unkarin sisäasiainministeriö katsoo, että puutetta ei ole tiedosta vaan pikemminkin taloudellisista resursseista.

5. Komission tietojen mukaan kysymyksessä mainittua lainsäädäntöä ei ole voimassa, mutta kahta tätä asiaa koskevaa asetusta valmistellaan.

6. Komissio seuraa tarkasti Unkarin tilannetta varmistaakseen, että maa hyväksyy ja panee täytäntöön EU:n ympäristöä koskevan säännöstön kokonaisuudessaan jäseneksi liittymiseen mennessä. Unkari on valmistautumisessaan yleisesti ottaen melko pitkällä verrattuna muihin uusiin jäsenvaltioihin. Lisäksi Phare- ja Ispa-ohjelmien puitteissa on tarjottu saataville merkittäviä taloudellisia resursseja ympäristöhankkeita varten.

(2004/C 78 E/0392) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1540/03**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(7. toukokuuta 2003)

Aihe: Kidutukseen tai kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon käytettävien laitteiden kauppa

Voiko komissio ilmoittaa, mitkä kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon ja kidutukseen käytettävien tiettyjen laitteiden ja tuotteiden kauppaa koskevan asetusehdotuksen kohdat [1] sisältyvät myöskin aseiden ja puolustustarvikkeiden tuontitullien suspendoimisesta 21. tammikuuta 2003 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 150/2003 [2]?

[1] KOM(2002) 770.
[2] EYVL L 25, 30.1.2003, s. 1.

(2004/C 78 E/0393) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1541/03**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(7. toukokuuta 2003)

Aihe: Kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon ja kidutukseen käytettävien laitteiden valmistuksen kieltäminen

Komission ehdotuksessa neuvoston asetukseksi tiettyjen sellaisten laitteiden ja tuotteiden kaupasta, joita voi käyttää kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon, kidutukseen tai muuhun julmaan, epäinhimilliseen kohteluun tai rangaistukseen [1], ei kyseisille tuotteille eikä laitteille määrätä niiden käyttöä, tuotantoa, markkinointia tai myyntiä koskevia rajoituksia sisämarkkinoilla.

Koska kuolemanrangaistus on kielletty EU:n perussopimuksissa, miksi komissio ei sisällyttänyt asetukseen vaatimuksia sellaisten laitteiden valmistuksen kieltämiseksi, joita voitaisiin käyttää edellä mainittuihin tarkoituksiin EU:ssa?

[1] KOM(2002) 770.

(2004/C 78 E/0394) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1542/03**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(7. toukokuuta 2003)

Aihe: Kidutukseen käytettävien tuotteiden myynnin valvonta

Kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon ja kidutukseen käytettävien tiettyjen laitteiden ja tuotteiden kauppaa koskevan neuvoston asetusehdotuksen [1] liitteessä II myönnetään jäsenvaltioille lupa valvoa sellaisten tuotteiden kauppaa, joita voidaan käyttää kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rangaistukseen. Paljonko tällaisia laitteita tai tuotteita valmistetaan EU:n jäsenvaltioissa, missä niitä valmistetaan ja kenen toimesta?

[1] KOM(2002) 770.

(2004/C 78 E/0395) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1543/03**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(7. toukokuuta 2003)

Aihe: Kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon ja kidutukseen käytettävien tuotteiden valmistus

Kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon ja kidutukseen käytettävien tiettyjen laitteiden ja tuotteiden kauppaa koskevan neuvoston asetusehdotuksen [1] liitteessä I määrätään vientikielto sellaisille laitteille ja tuotteille, joita ei voida käyttää muuhun tarkoitukseen kuin kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon, kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rangaistukseen. Kuinka paljon tällaisia laitteita ja tuotteita valmistetaan EU:n jäsenvaltioissa, missä niitä valmistetaan ja kenen toimesta?

[1] KOM(2002) 770.

Chris Pattenin komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-1540/03, E-1541/03, E-1542/03 ja E-1543/03

(13. kesäkuuta 2003)

Komissio on esittänyt yhteisölle ehdotuksen [1] tiettyjen sellaisten laitteiden ja tuotteiden kaupan rajoittamisesta, joita voi käyttää kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon, kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rangaistukseen. Tällä aloitteella vastataan parlamentin ja neuvoston esittämiin toimintapyyntöihin.

Ehdotuksessa näkyy, kuinka voimakkaasti unioni vastustaa kuolemanrangaistuksen käyttöä sekä kiduksen ja muiden julmien, epäinhimillisten tai halventavien kohtelujen tai rangaistusten käyttöä. Unioni hyväksyi politiikan suuntaviivat vuosina 1998 ja 2001. Lisäksi unioni on kannattanut näitä asioita koskevia kansainvälisiä yleissopimuksia, sopimuksia ja mekanismeja. Lisäksi ehdotuksella vastataan Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeustoimikunnan (myös tämän vuoden 59. istunnossa) hyväksymiin kidutusta koskeviin päätöslauselmiin, joissa muun muassa kehotetaan YK:n jäsenvaltioita ryhtymään toimiin, mukaan lukien lainsäädännöllisiin toimiin, kidutukseen tai muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun suunniteltujen laitteiden viennin estämiseksi ja kieltämiseksi. YK:n kidutusasioiden erityistarkkailija Theo van Boven painotti komission ehdotusta hiljattain laatimassaan tätä asiaa koskevassa raportissa.

Kesäkuussa 2000 julkaistussa ihmismassojen hallinnan teknologioita koskevassa parlamentin suorittamassa tutkimuksessa esitettiin tietoja joidenkin edellä mainitun ehdotuksen liitteissä mainittujen laitteiden ja tuotteiden tuotannosta ja kaupasta.

Suhteista kolmansiin maihin kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rangaistukseen liittyvissä kysymyksissä annetuissa unionin politiikan suuntaviivoissa todetaan, että olisi myös ryhdyttävä toimenpiteisiin kyseisten laitteiden käytön ja tuotannon estämiseksi. Toisin kuin kaupparajoitukset, tällaiset toimenpiteet eivät kuitenkaan kuulu EY:n perustamissopimuksen 133 artiklan mukaiseen yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan. Tällä hetkellä komissio katsoo, että toissijaisuusperiaatteen huomioon ottaen jäsenvaltioiden olisi toteutettava kyseisten laitteiden käytön ja tuotannon estämiseen tähtäävät toimenpiteet.

Tiettyjen aseiden ja puolustustarvikkeiden tuontitullien suspendoimisesta 21 päivänä tammikuuta annetun 2003 neuvoston asetuksen (EY) N:o 150/2003 mukaisesti tuontitullit suspendoidaan, jos kyseiset laitteet ovat jäsenvaltion asevoimien omassa tai jäsenvaltion asevoimien nimissä tapahtuvassa käytössä. Asetusehdotuksen liitteessä I luetelluilla joillakin välineillä ja tuotteilla, kuten sähkövöillä ja henkilöiden teloittamiseen suunnitelluilla tai siihen tarkoitukseen muunnetuilla automaattisilla ruiskutusjärjestelmillä, on asetuksen (EY) N:o 150/2003 liitteissä esitetyn nimikkeistön mukainen CN-koodi. Komission ehdotus kuitenkin osoittaa, että liitteessä I mainittujen välineiden, joita ei itse asiassa voi käyttää muuhun kuin kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon, kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rangaistukseen, käyttö ei ole unionin politiikan ja asianmukaisten kansainvälisten oikeudellisten välineiden mukaista ja että niiden käyttö on siten laitonta. Lisäksi asiakirjassa KOM(2002) 770 ehdotetun asetuksen hyväksymisen myötä kyseisten materiaalien tuontitullien suspendointia ei enää sovelleta, koska niiden maahantuonnista tulee laitonta.

(1) KOM(2002) 770.

(2004/C 78 E/0396) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1594/03**

esittäjä(t): Emilio Menéndez del Valle (PSE) komissiolle

(6. toukokuuta 2003)

Aihe: Euroopan yhteisön ja Israelin kauppasopimus

Euroopan parlamentti hyväksyi 17. toukokuuta 2001 päätöslauselman, jossa se katsoi, että "koska Israel soveltaa kauppaa koskevia sopimuksiaan epäasianmukaisesti, yhteisön suosituimmuussäännöksistä koituu laitonta hyötyä laittomissa siirtokunnissa valmistetuille tuotteille" ja vaati "komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään päättäväisiin toimiin, joilla puututaan kaikkiin tapauksiin, joissa Israel rikkoo Euroopan unionin kanssa tekemänsä kauppasopimuksen alkuperäsääntöjä, ja vaatii ilmoittamaan asiasta parlamentille tarkoituksena välttää välillinen osallisuus laittomien siirtokuntien toimintaan" (Euroopan parlamentin päätöslauselma Lähi-idän tilanteesta) (1).

Vahvistaako Israel edelleen samalla tavalla vientituotteidensa alkuperän riippumatta siitä, onko tuote valmistettu Israelissa vai Israelin laittomissa siirtokunnissa?

Katsooko komissio, että Israelin toiminta on vastoin Euroopan yhteisön ja Israelin assosiaatiosopimuksen alkuperäsääntöjä koskevaa pöytäkirjaa?

(1) EYVL C 34 E, 7.2.2002, s. 356.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(5. kesäkuuta 2003)

Komissio viittaa yhteiseen vastaukseensa, jonka se antoi parlamentin jäsenten Lipietzin, Banottin, Cushnahanin, Morgantinin, Pronkin, Dhaenen ja Sandbäckin esittämiin suullisiin kysymyksiin H-0266/03, H-0268/03, H-0270/03, H-0272/03, H-0278/03, H-0283/03, ja H-0287/03 kyselytunnilla parlamentin istunnossa toukokuussa 2003 ([1]).

([1]) Kirjallinen vastaus 13.5.2003.

(2004/C 78 E/0397) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1595/03**

esittäjä(t): Helena Torres Marques (PSE) komissiolle

(6. toukokuuta 2003)

Aihe: Rajat ylittävät euromääräiset maksut

Viitaten 31. tammikuuta 2003 esittämääni kysymykseen P-0327/03 ([1]), jota koskeva komission vastaus ei ole selvä, vaadin selvitettäväksi, voiko Portugalissa sekä pankki- että luottokorttina toimiva sähköinen maksukortti toimia vain luottokorttina muissa euroalueen maissa.

Toisin sanoen kortilla, jolla Portugalissa voi nostaa euroja pankkiautomaateista maksutta, voi muissa euroalueen maissa saada samat palvelut, mutta voidaanko ilman ennakkoilmoitusta tällaista nostoa pitää ”cash advance” -palveluna, josta peritään sen mukainen provisio?

Tässä yhteydessä haluaisin, että komissio ilmoittaisi minulle, mitä tarkoitetaan 24. heinäkuuta 2002 annetun komission päätöksen 2002/914/EY ([2]) kohdassa 23 mainitulla ”maksuaikakortilla” ja mikä on tämän mahdollisuuden käytöstä koituva hyöty kuluttajalle?

([1]) Katso sivu 354.
([2]) EYVL L 318, 22.11.2002, s. 17.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(20. kesäkuuta 2003)

Komissio tutkii edelleen arvoisan parlamentin jäsenen esille tuomaa kysymystä ja ilmoittaa hänelle tutkimuksen tuloksista mahdollisimman pian.

(2004/C 78 E/0398) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1632/03**

esittäjä(t): Renato Brunetta (PPE-DE) komissiolle

(12. toukokuuta 2003)

Aihe: Venetsian kasino myy yhtiön Vittoriosa Gaming

Venetsian paikallinen lehdistö kertoi tärkeän uutisen, jonka mukaan Venetsian kasino aikoo luopua yhtiöstä Vittoriosa Gaming Ltd (joka hoitaa Maltan kasinoa). Venetsian kasino on kokonaan julkisessa omistuksessa ja Venetsian kaupungilla on suurin osakepääoma.

Näyttää siltä, että tämän operaation neuvonantaja on pankki Meliorbanca.

Voiko komissio toimittaa tietoja siitä,

— mitä määräaikoja ja ehtoja tähän kauppaan sovelletaan ottaen huomioon, että vain vähän aikaa sitten myynti ja/tai pelkkä myyntiaikomuskin kiellettiin;

— onko toimenpiteen neuvonantaja valittu julkisen tarjouskilpailun tai muun julkisen valintamenettelyn kautta;

— muodostuuko asiassa sopimaton eturistiriita, jos Venetsian kasinon johtajan Giorgio Piantinin poika Ferruccio Piantini on Meliorbancan apulaisjohtaja ja ennen kaikkea jos kaupan toteuttaminen olisi uskottu Meliorbancalle yksityisten neuvottelujen tuloksena Venetsian kasinon kanssa;

— onko kauppa EU:n ja kansallisten (erityisesti Maltan ja Italian) määräyksien mukainen?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(12. kesäkuuta 2003)

Tässä vaiheessa komissio ei pysty toteamaan, onko kyseinen liiketoimi todellakin tapahtunut ja onko siinä noudatettu asiaan liittyviä yhteisön sääntöjä.

Komissio pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä toimittamaan lisätietoja tästä asiasta. Samalla on kuitenkin muistettava, että komissiolla on toimivalta valvoa ainoastaan yhteisön oikeuden soveltamista, eikä se tästä syystä pysty vastaamaan mihinkään kysymyksiin, jotka liittyvät siihen, ovatko Italian viranomaiset soveltaneet tapaukseen oikein Italian ja Maltan lainsäädäntöä.

Komissiolla ei ole tällä hetkellä tarvittavia tietoja, jotta se voisi vastata arvoisan parlamentin jäsenen esittämään kysymykseen siitä, onko Venetsian kasino (Casinò municipale de Venise SpA) noudattanut julkisia hankintoja koskevia yhteisön säännöksiä valitessaan neuvonantajan kyseistä kauppaa varten.

Tästä syystä komissio ottaa yhteyttä Italian viranomaisiin saadakseen tarvittavat tiedot sen tarkistamiseksi, onko Venetsian kasino määriteltävissä julkisia hankintoja koskevien yhteisön direktiivien tarkoittamaksi hankintaviranomaiseksi ja onko se tämän perusteella velvollinen soveltamaan edellä mainittuja säännöksiä. Siinä tapauksessa, että kyseisiä säännöksiä olisi sovellettava, komissio tarkistaa, että säännöksiä on noudatettu valittaessa neuvonantajaa arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittamaa kauppaa varten.

(2004/C 78 E/0399) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1636/03**

esittäjä(t): Bartho Pronk (PPE-DE) komissiolle

(15. toukokuuta 2003)

Aihe: Kuudes arvonlisäverodirektiivi

Kuudennessa arvonlisäverodirektiivissä (direktiivi 77/388/ETY [1]) jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste) käsitellään muun muassa kiinteää omaisuutta. Irlannissa peritään usein arvonlisäveron lisäksi leimaveroa (Stamp duty) uusia kiinteistöjä rakennettaessa. Kyseisiä veroja perittäessä ei oteta huomioon kuudennessa arvonlisäverodirektiivissä tarkoitettuja yhdenmukaisia määräytymisperusteita.

1. Katsooko komissio, että leimaveron ja arvonlisäveron periminen samanaikaisesti on arvonlisäverodirektiivin vastainen? Onko asiasta oikeuskäytäntöä?

2. Ovatko kyseiset verot vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön muun lainsäädännön mukaisia?

---

[1] EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(19. kesäkuuta 2003)

Parlamentin jäsenen mainitsema ”leimavero” on asiakirjoja koskeva vero. Kyse on enimmäkseen oikeudellisista asiakirjoista, joita käytetään omaisuuden siirtämiseen, tai asiakirjoista, joilla luodaan oikeudet asianosaisille. Jos asiakirjoja ei ole leimattu asianmukaisesti, niitä ei voi käyttää oikeuskäsittelyssä. Jos asiakirjaan on kirjattu uuden kiinteistön omistuksen siirtyminen, kiinteistöä ei voida rekisteröidä, ellei asianmukaista leimaveroa ole maksettu.

Se, onko uuden kiinteistön siirron todistavasta asiakirjasta maksettava leimavero vai ei, riippuu kiinteistön arvosta ja asuinkiinteistön tapauksessa siitä, onko ostaja ensiasunnon ostaja.

1. Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperusta — yhdenmukaistamisesta 17. toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY ([1]) 33 artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat pysyttää voimassa tai ottaa käyttöön muiden verojen lisäksi rekisteröintimaksuja edellyttäen, että ne eivät ole luonteeltaan liikevaihtoveroja.

Käytännössä maksua voidaan luonnehtia liikevaihtoveroksi, jos sillä on samat perusominaisuudet kuin arvonlisäverolla. Ominaisuudet voidaan kuvata tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella seuraavasti:

— arvonlisäveroa sovelletaan yleensä tavaroita tai palveluita koskeviin liiketapahtumiin

— se on suhteutettu kyseisten tavaroiden tai palveluiden hintoihin

— se veloitetaan tuotanto- ja jakeluprosessin jokaisessa vaiheessa

— se määrätään tavaroiden ja palveluiden lisäarvosta.

Tuomioistuin analysoi 16. joulukuuta 1992 (asia C-208/91 Beaulande ([2])) antamassaan tuomiossa erityistapausta, jossa Ranska oli perinyt rakennusmaan hankintaan liittyvän leimaveron lisäksi arvonlisäveron. Tuomion mukaan tämäntyyppisellä maksulla ei ole edellä kuvattua arvonlisäveron luonnetta. Ottaen tämän huomioon tuomioistuin totesi, että sekä tämän veron että arvonlisäveron periminen ei ollut kuudennen arvonlisäverodirektiivin vastaista.

Tuomioistuin totesi erityisesti, että leimavero ei ole yleisvero, koska sitä ei ole tarkoitus soveltaa liiketapahtumiin. Toiseksi siihen ei sisälly mitään tuotanto- tai jakeluprosessia, koska leimavero veloitetaan vain silloin, kun kiinteistö siirtyy lopullisen käyttäjän omistukseen. Sitä ei myöskään voi vähentää myöhempien luovutusten yhteydessä suoritettavista samantyyppisistä veroista. Lopuksi voidaan todeta, että tällaisen veron perinnässä ei oteta huomioon lisäarvoa vaan se perustuu omaisuuden täyteen arvoon (kohdat 16—18).

2. Yksi verotuksen yleisperiaate on, että kiinteän omaisuuden verotus on sen valtion toimivallan alaista, jossa omaisuus sijaitsee. Siksi ei ole selvää, miten Irlannissa peritty leimavero olisi liikkumisvapauden vastaista.

([1]) EYVL L 145, 13.6.1977, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 2002/92/EY (EYVL L 331, 7.12.2002).

([2]) Asia C-208/91 Raymond Beaulande v. Directeur des services fiscaux de Nantes (Kok. 1992, s. I-6709).

(2004/C 78 E/0400) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1647/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(16. toukokuuta 2003)

Aihe: EU:n Bulgarian romaniväestön integroimiseen ja elinolojen parantamiseen myönnettävien varojen toteuttaminen ja hallinnointi

1. Onko komissio tietoinen epäluuloista, jotka aiheutuvat siitä tavasta, miten Phare-ohjelmasta myönnetään varoja Bulgarian romaniväestölle ja erityisesti, miten Sofiassa sijaitsevan EU-lähetystön toimesta perustetaan hallituksista riippumattomia järjestöjä, ja miten Plovdivin kaupungissa, jossa romaniväestön osuus on suurin, ja erityisesti 40 000 asukkaan Stolipinovon kaupunginosassa, myönnetään varoja?

2. EU tukee seuraavia hankkeita:

— Phare BG9907.01.01 ”Access to Education”: 200 000 euroa,

— Phare BG9907.01.02 ”Urbanization of Roma Neighbourhoods”: 257 000 euroa,

— Phare BG0104.01.01 ”Roma Population Integration”: 765 000 euroa,

— Phare BG0104.01.02 ”Roma Population Integration”: 1 350 000 euroa,

— Phare BG0104.01.03 ”Roma Population Integration”: 210 000 euroa,

— Phare BG0102.06 ”Social Integration of Roma”: 2 299 000 euroa,

— Phare BG0104.02 ”Access of Roma to Healthcare”: 1 000 000 euroa,

— Phare 2001 ”Study of the Housing Conditions of the Roma Population”: 160 000 euroa.

Voiko komissio ilmoittaa laatuun ja määrään perustuvien indikaattorien perustella, miten jokaisella näistä ohjelmista on todella edistetty romaniväestön elinolojen parantamista?

3. Miten näiden ja tulevien romaniväestön integrointia koskevien hankkeiden avoimuus varmistetaan?

4. Miten varmistetaan romanien osallistuminen ohjelmiin ja estetään se, että niihin osallistuisi paljon romaniväestöön kuulumattomia henkilöitä?

5. Mihin toimiin komission mielestä on ryhdyttävä, jotta tähän asti saavutettuja tuloksia tehostettaisiin?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(16. kesäkuuta 2003)

Komissio on tukenut Bulgarian romaniyhteisöä auttavia hankkeita vuodesta 1999 lähtien. Plovdivin kaupunki ja sen kaupunginosa Stolinpinovo kuuluvat tuensaajiin, koska romaniväestön osuus niissä on melko suuri. Joissakin kouluttautumismahdollisuuksia koskevaan ohjelmaan sisältyvissä ns. pienhankkeissa on itse asiassa rahoitettu romanien kansalaisjärjestöjä Stolipinovon kaupunginosassa. Näiden hankkeiden tavoitteena on kannustaa sellaisten henkilöiden ja ryhmien osallisuutta ja osallistumista, jotka ovat vaarassa syrjäytyä taloudellisesti, sosiaalisesti tai poliittisesti muutosprosessin aikana. Komissio ei kuitenkaan ole itse perustanut mitään näistä kansalaisjärjestöistä.

Kirjallisessa kysymyksessä mainituista Phare-hankkeista voidaan todeta, että tähän mennessä ainoastaan yksi niistä on saatu päätökseen. Tässä hankkeessa (BG9907 ”Romanien integroimisen edistäminen”) on saavutettu hyviä tuloksia. Hankkeen osana oli ”romanien edustajien kouluttautumismahdollisuudet julkishallinnossa ja poliisissa työskentelyä varten”, minkä puitteissa toteutettiin seuraavaa: romanipoliiseja koulutettiin, julkaistiin romanikielen käytännön opas ja kaksi romanikulttuuria ja -historiaa käsittelevää perusoppikirjaa (opettajan oppaineen), oppikirjoja jaettiin moniin kouluihin, ja opettajia koulutettiin käyttämään niitä jne. Hankkeen osana oli myös ”romanien asuinalueiden urbanisointi”, minkä puitteissa parannettiin romanikorttelien infrastruktuuria. Muut Phare-hankkeet ovat vielä käynnissä, ja niiden vaikutuksia olisi liian aikaista arvioida tässä vaiheessa.

Romaneja koskevat Phare-hankkeet toteutetaan yleensä läheisessä yhteistyössä romanien edustajien kanssa. Kansallinen ohjauskomitea, jossa ovat edustettuina etnisiä ja väestötieteellisiä kysymyksiä käsittelevä kansallinen neuvosto ja 35 romanien kansalaisjärjestöä, vastaa yleisestä koordinoinnista. Komission edustusto lähettää tarkkailijoita kansallisen ohjauskomitean kokouksiin. Avoimuus varmistetaan velvoittamalla julkistamaan kaikki hankkeet ja strategiat asianmukaisten ministeriöiden sekä etnisiä ja väestötieteellisiä kysymyksiä käsittelevän kansallisen neuvoston (NCEDI) www-sivuilla samoin kuin tiedotusvälineiden kautta.

Romanien ja heitä edustavien järjestöjen asianmukainen osallistuminen tarpeiden kartoittamiseen sekä hankkeiden suunnitteluun ja toteuttamiseen on oleellisen tärkeää hankkeiden onnistumisen kannalta. Näin ollen romani- tai vähemmistöasioista vastaavissa kansallisissa hallintoelimissä ja hallituksen elimissä toimivia romanineuvonantajia kuullaan säännöllisesti suunnitteluprosessin aikana siinä määrin kuin mahdollista. Rahoituksen tärkeimmistä painopisteistä keskustellaan komission ollessa usein yhteydessä etnisiä ja väestötieteellisiä kysymyksiä käsittelevään kansalliseen neuvostoon, joka on valtuutettu koordinoimaan etnisiin kysymyksiin liittyviä hallituksen politiikkoja, ohjelmia ja varoja sekä helpottamaan Bulgarian etnisten vähemmistöjen, hallituksen ja kansalaisjärjestöjen välistä vuoropuhelua ja vuorovaikutusta. Tähän kansalliseen neuvostoon kuuluu monien ministeriöiden, hallituksen elinten sekä myös etnisten vähemmistöjen 35 kansalaisjärjestön edustajia. Ensisijaiset tavoitteet ovat romanien integroimista koskevan puiteohjelman mukaisia. Viimeiset kaksi hallitusta ja 150 romanien kansalaisjärjestöä ovat hyväksyneet tämän puiteohjelman. Lisäksi on perustettu puiteohjelman eri näkökohtia käsitteleviä neuvoa-antavia elimiä, joiden toimintaan kansalaisjärjestöt osallistuvat.

Näistä ponnisteluista huolimatta romaniväestön sosioekonominen tilanne ja elinolot ovat edelleen vaikeat. Romanit kärsivät myös laajalle levinneestä syrjinnästä. Romanien integroimisen yhteiskuntaan olisi oltava ensisijainen tavoite, vaikka lyhyellä aikavälillä on vaikea saavuttaa näkyviä tuloksia. Tätä ensisijaista tavoitetta olisi käsiteltävä kaikkien tärkeimpien kansallisten politiikkojen, kuten koulutus-, asunto-, kansanterveys- ja työllisyyspolitiikkojen, yhteydessä, osoittaen siihen kaikki tarvittavat määrärahat. Lisäksi asianmukaisten oikeudellisten puitteiden kehittäminen vähemmistökysymyksiin puuttumiseksi parantaa edelleen useiden hankkeiden kestävyyttä. Tässä yhteydessä esimerkiksi kattavan syrjinnän vastaisen lainsäädännön hyväksyminen olisi tärkeä askel eteenpäin. Erittäin tärkeä lisänäkökohta on romaneja koskevan politiikan hajauttaminen alueellisella ja kansallisella tasolla toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Komissio on pyytänyt Bulgariaa käsittelemään näitä kysymyksiä hiljattain tarkistetun liittymistä valmistelevan kumppanuuden puitteissa.

(2004/C 78 E/0401) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1653/03**

esittäjä(t): Joost Lagendijk (Verts/ALE) komissiolle

(13. toukokuuta 2003)

Aihe: Euroopan siviilirauhanturvajoukot — tämänhetkinen tilanne — konfliktien ehkäisemisen sisällyttäminen EU:n ulkopolitiikkaan

Euroopan parlamentti on esittänyt useaan otteeseen Euroopan siviilirauhanturvajoukkojen perustamista. Tähän mennessä EU:n muut toimielimet eivät ole reagoineet parlamentin esityksiin. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä vastatakseen Kreikan puheenjohtajavaltion esitykseen kehittää EU:n konfliktien ehkäisemistä ja edistää Euroopan siviilirauhanturvajoukkojen perustamista? Miten komissio on edistynyt siviilikriisinhallintaan keskittyvien koulutuslaitosten verkoston perustamisessa? Mitä mahdollisuuksia komissio näkee siinä, että kyseisestä verkostosta ryhdyttäisiin kehittämään Euroopan siviilirauhanturvajoukkoja? Koska kansallisilla ministeriöillä ja laitoksilla on kullakin oma toimenpideaikataulunsa, mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä yhdenmukaistaakseen kyseiset aikataulut tai ainakin edistääkseen niiden yhteensopivuutta? Olisiko komissio valmis hallinnoimaan EU:n kriisinhallintaoperaatioiden toimenpideaikataulua yhteisössä? Mikä olisi kansalaisjärjestöjen ja niiden asiantuntijoiden osuus aikataulujen laatimisessa?

Missä määrin komissio on vienyt eteenpäin kansallisten parlamenttien tekemiä ehdotuksia konfliktien arvioimisesta EU:n ulkopolitiikan eri osa-alueilla? Mitä tuloksia on saavutettu ulkomaankaupan, maatalouspolitiikan ja ympäristöpolitiikan aloilla? Onko komissio saavuttanut tavoitteensa sisällyttää konfliktien ehkäisemisen EU:n kehitysyhteistyöpolitiikkaan, ja onko komissio pystynyt soveltamaan siinä Cotonoun sopimuksen 11 artiklaa? Kuinka paljon Euroopan kehitysrahastosta on varattu konfliktien ehkäisemiseen? Onko komissio pystynyt sisällyttämään konfliktinhallinnan aikaisempaa paremmin sen elintarviketurvaa,

elintarvikeapua, infrastruktuuria, vesihuoltoa ja alakohtaisia tukiohjelmia edistäviin politiikkoihin? Mikäli on, millä tavoin? Mikäli ei ole, mistä syistä?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(13. kesäkuuta 2003)

Euroopan siviilirauhanturvajoukot

Yhteisön henkilöstövoimavarojen parantaminen konfliktitilanteisiin tai mahdollisiin konfliktitilanteisiin reagoimiseksi on yhä yksi keskeisistä tavoitteista uskottavan ja tehokkaan toiminnallisen valmiuden luomiseksi unionin ulkopolitiikka tukemaan. On selvästikin tarpeellista saada lyhyellä varoitusajalla kokoon henkilöstöä, jolla on kokemusta ja koulutusta ja joka siten sopii hoitamaan unionin siviilikriisinhallinta-koneistoa ja yhteisön avustusohjelmia. Niitä pyydetään entistä useammin puuttumaan kriisitilanteisiin ja konfliktien jälkeisten tilanteiden selvittämiseen. Komission lähestymistapa kaikkiin tähän kysymykseen liittyviin seikkoihin on kerrottu liitteessä 1, joka lähetetään suoraan kysymyksen esittäneelle parlamentin jäsenelle sekä parlamentin sihteeristölle.

Konfliktien ehkäisemisen sisällyttäminen osaksi kaikkia yhteistyöohjelmia

Komissio on parlamentin kanssa samaa mieltä siitä, että konflikteille herkkää lähestymistapaa tarvitaan kaikissa ulkoisissa avustusohjelmissa ja itse asiassa muillakin aloilla, kuten talous-, maatalous-, kauppa- ja ympäristöpolitiikoissa ja diplomaattisessa toiminnassa. Rahoitusta tarvitaan vastaavasti yksittäisiin toimiin, joiden tavoitteena on konfliktitilanteiden estäminen tai lieventäminen. Komissio toteuttaa jatkossakin tätä strategiaa, joka määriteltiin ensimmäisen kerran komission huhtikuussa 2001 antamassa tiedonannossa [1]. Tiivistelmä edistymisestä on liitteessä 2, joka lähetetään suoraan kysymyksen esittäneelle parlamentin jäsenelle sekä parlamentin sihteeristölle.

[1] Komission tiedonanto konfliktien ehkäisemisestä, Bryssel 11.4.2001, KOM(2001) 211 lopullinen.

(2004/C 78 E/0402) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1661/03**

esittäjä(t): Luigi Vinci (GUE/NGL) komissiolle

(13. toukokuuta 2003)

Aihe: Oikeudenkäynti Leyla Zanaa vastaan

— Olen osallistunut Ankarassa Leyla Zanaa ja hänen kolmea työtoveriaan koskevan uuden oikeuden-käynnin yhteydessä järjestettyihin kahteen istuntoon. Zana ja hänen työtoverinsa ovat olleet vankilassa jo kymmenen vuotta kärsimässä tuomioita, jotka sekä Strasbourgin ihmisoikeustuomioistuin että Euroopan parlamentti ovat julistaneet puolueellisiksi. Toiseen istuntoon osallistuin myös Euroopan parlamentin tilapäisen valtuuskunnan jäsenenä.

— Uusi oikeudenkäynti poikkeaa vuoden 1994 oikeudenkäynnistä vain siinä, että paikalla ei ole sotatuomaria.

— Puolustuksen oikeuksia rikotaan edelleen karkeasti. Valamiehistö on hylännyt puolustuksen pyynnön saada tuoda kuultavaksi uusia todistajia, ts. puolustuksen omia todistajia, joista yhdenkään ei sallittu todistaa vuoden 1994 oikeudenkäynnissä. Puolustus ei myöskään saa esittää kysymyksiä suoraan todistajille, jotka kaikki ovat syyttäjän todistajia, vaan kysymykset on esitettävä valamiehistön puheenjohtajalle, joka muotoilee ne uudelleen ja esittää sitten itse todistajille.

— Valamiehistön puheenjohtaja on kieltänyt vuoden 1994 todistajien lausuntojen lukemisen ääneen oikeussalissa.

— Syyttäjän edustaja on läsnä valamiehistön suljetuissa kokouksissa.

— Oikeussalissa yleisöä ja syytettyjä vastapäätä seisoo kiväärein varustautuneita poliiseja. Lisäksi yleisön joukossa on pistoolein aseistautuneita poliiseja.

— Oikeudenkäynti ei ole avoin yleisölle, mutta viranomaiset, jotka vastaavat oikeustalon sisäänkäyntejä vartioivista poliisiketjuista, päättävät oman harkintansa mukaan, ketä he päästävät sisälle. Sekä ensimmäisen että toisen oikeudenistunnon päätteeksi oikeus kieltäytyi vapauttamasta syytettyjä, vaikka uuden oikeudenkäynnin järjestäminen onkin osoitus vuoden 1994 oikeudenkäynnin epäoikeudenmukaisuuden myöntämisestä.

Voisiko komissio esittää arvion näistä tosiasioista, jotka myös oikeussalissa läsnä olleet EU:n toimielinten edustajat voivat vahvistaa? Eikö Turkin hallitukselle pitäisi tehdä erittäin selvästi tiettäväksi, että tämän oikeudenkäynnin tapahtumat heikentävät ratkaisevasti Turkin mahdollisuuksia päästä Euroopan unionin jäseneksi?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(5. kesäkuuta 2003)

Komissio seuraa tarkasti Sadakin, Zanan, Diclen ja Doganin toista oikeudenkäyntiä. Komission henkilöstö on osallistunut tähän mennessä kahteen istuntoon Ankarassa valtion turvallisuusasioita käsittelevässä tuomioistuimessa nro 1.

Komissio ottaa huomioon arvoisan parlamentin jäsenen ilmaiseman huolestuneisuuden menettelyistä ja väitetyistä puutteista tässä asiassa. Komissio on tietoinen siitä, että monet näistä huolenaiheista liittyvät oikeudellisten menettelyjen näkökohtiin, jotka vaikuttavat olevan yhteisiä kaikille Turkin valtion turvallisuusasioita käsittelevissä tuomioistuimissa pidettäville oikeudenkäynneille.

Tarkistaessaan hiljattain Turkin liittymistä valmistelevaa kumppanuutta Euroopan unionin korosti Turkin tarvetta lisätä oikeusjärjestelmän riippumattomuutta ja tehokkuutta ja kehotti mukauttamaan valtion turvallisuusasioita käsittelevien tuomioistuinten toiminnan eurooppalaisiin normeihin.

Komissio jatkaa tämän asian seuraamista edellä mainittujen vaatimusten valossa ja tekee aikanaan yleisarvioinnin oikeudenkäynnistä. Komissio ottaa tämän asian esille Turkin viranomaisten kanssa Turkin kanssa käymänsä säännöllisen vuoropuhelun yhteydessä.

(2004/C 78 E/0403) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1668/03**

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(19. toukokuuta 2003)

Aihe: Ihmisoikeuksien loukkaukset Länsi-Saharassa

Miten komissio etenee Euroopan yhteisön ja Marokon kuningaskunnan välisen assosiaatiosopimuksen 2 artiklan täytäntöönpanossa, kun otetaan huomioon väitetyt ihmisoikeuksien loukkaukset Länsi-Saharassa sekä valtiosta riippumattoman Saharawi Human Rights -ihmisoikeusjärjestön totuutta ja oikeutta käsittelevän foorumin Saharan osaston hajottaminen?

Ottaako komissio esille mielipidevanki Ali Salem Tamekin tapauksen, jonka kahden vuoden vankeustuomion Amnesty International uskoo perustuvan Tamekilta kiduttamalla kiristettyyn tunnustukseen?

Lähettääkö Euroopan komission Rabatin-valtuuskunta tarkkailijoita länsisaharalaisten ihmisoikeusaktivistien oikeudenkäynteihin?

Mitä vaikutuksia tällä ratkaisemattomalla konfliktilla on Marokon taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen? Millä keinoin komissio on tukenut Marokon hallitusta löytämään tähän pitkään jatkuneeseen kiistaan ratkaisun, mikä auttaisi Marokossa ja Länsi-Saharassa asuvia ihmisiä?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(16. kesäkuuta 2003)

Ihmisoikeuksien kunnioittaminen on unionille tärkeä huolenaihe suhteissaan kaikkiin unionin ulkopuolisiin maihin. Assosiaatiosopimuksen 2 artikla tarjoaa unionille perustan kehittää hedelmällistä vuoropuhelua ja yhteistyötä Välimeren alueen kumppaniensa kanssa ihmisoikeuksien, perusoikeuksien ja oikeusvaltion alalla.

Tämän vuoropuhelun jäsentämiseksi komissio antoi 22. toukokuuta 2003 tiedonannon ([1]), jolla pyritään lujittamaan Välimeren alueen kumppanimaiden kanssa toteutettavia ihmisoikeuksiin ja demokratiakehitykseen liittyviä EU:n toimia käyttäen perustana muun muassa nykyisiä Euro—Välimeri-assosiaatiosopimuksia.

Tiedonannossa esitetään suuntaviivat niiden välineiden parhaan mahdollisen käytön varmistamiseksi, jotka EU:lla ja sen Välimeren alueen kumppaneilla on käytettävissään niiden pyrkiessä saavuttamaan demokratiakehityksen edistämistä sekä yleismaailmallisten ihmisoikeuksien ja perusvapauksien turvaamista ja edistämistä koskevan yhteisen tavoitteensa. Tiedonannossa esitetään kymmenen konkreettista suositusta EU:n ja sen Välimeren alueen kumppaneiden välisen vuoropuhelun parantamiseksi ja myös EU:n rahoitusyhteisön parantamiseksi ihmisoikeuksien alalla. Täytäntöönpanoa edistää täydentävyys kolmella tasolla eli poliittisen vuoropuhelun ja rahoitustuen välillä, MEDA-ohjelman ja eurooppalaiseen ihmisoikeus- ja demokratia-aloitteeseen (EIDHR) kuuluvan tuen välillä sekä kansallisen ja alueellisen ulottuvuuden välillä.

Tiedonannon olisi tarjottava konkreettinen perusta Välimeren alueen kumppaneiden, kuten Marokon, osallistumiselle jatkuvaan ja todelliseen vuoropuheluun kaikista ihmisoikeuksiin ja demokratiakehitykseen liittyvistä kysymyksistä, joihin kuuluvat tarvittaessa myös erityistapaukset.

Tästä syystä komissio haluaa vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se seuraa hänen kirjallisessa kysymyksessään mainitsemia erityistapauksia. Länsi-Saharan konfliktiin liittyvät humanitaariset ja ihmisoikeusnäkökohdat ovat komissiolle jatkuva ja pitkäaikainen huolenaihe, ja tässä asiassa on luotu yhteyksiä kaikkiin osapuoliin kyseisellä alueella.

On selvää, että ratkaisematon Länsi-Saharan konflikti muodostaa merkittävän taakan Marokon henkilöstö- ja rahoitusresursseille, joita voitaisiin muuten käyttää muihin tarkoituksiin. Lisäksi se vaikuttaa Marokon (jonka tärkein tavoite on turvata se, mitä Marokko väittää alueelliseksi yhtenäisyydekseen) poliittiseen asemaan sekä talouspolitiikkaan (jossa alueellinen yhdentämisprosessi kärsii eniten).

Komissio tukee täysin Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin ponnisteluja Länsi-Saharan konfliktin kaikkia osapuolia tyydyttävän ratkaisun löytämiseksi.

([1]) KOM(2003) 294 lopullinen.

(2004/C 78 E/0404) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1669/03**

esittäjä(t): Jean Lambert (Verts/ALE) komissiolle

(19. toukokuuta 2003)

Aihe: Bakusta Ceyhaniin kulkeva öljyputki

Ehdotettu Baku—Tbilisi—Ceyhan-öljyputki lähtisi Azerdaidžanin pääkaupungista Bakusta ja ulottuisi 1 760 kilometrin päähän Välimeren rannalle Ceyhanin kaupunkiin Turkkiin. Samalle reitille on suunniteltu rakennettavaksi myös kaasuputki. Öljyputken päärahoittajana toimii British Petroleum -öljy-yhtiö, ja konsortiossa on yhdeksän muuta osarahoittajaa. Konsortio pyrkii saamaan hankkeelle poliittista ja taloudellista tukea maiden vientiluottolaitoksilta, Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankilta sekä Maailmanpankkiryhmään kuuluvalta Kansainväliseltä rahoitusyhtiöltä.

Konsortio on allekirjoittanut Turkin hallituksen kanssa erittäin laajakantoisen sopimuksen (ns. Host Government Agreement), joka käytännössä estää Turkin hallitusta säätämästä lakeja, jotka saattaisivat vaarantaa hankeen taloudellisen onnistumisen (esimerkiksi ympäristön suojelua tai sosiaalisia tavoitteita palvelevia lakeja).

Sopimuksen mukaan Turkin turvallisuusjoukkojen on suojeltava öljyputken rakentavan konsortion etuja kaikin keinoin, mikä merkitsee sitä, että mahdollisia ihmisoikeuksien loukkauksia ei valvo kukaan. Koska sopimuksen sanamuoto on väljä, puolisotilaallisia yksikköjä voitaisiin sijoittaa öljyputkireitin varrelle ehkäisemään "kansalaisten aiheuttamia häiriöitä" ja "terroristien" toimia. Tämä on erittäin huolestuttavaa ottaen huomioon, mikä maine Turkin asevoimilla on erityisesti kurdien ihmisoikeuksiin liittyvissä kysymyksissä.

Mitä mieltä komissio on näistä Turkin hallitukselta vaadituista turvallisuustakuista, kun otetaan huomioon, että Turkin viranomaiset ovat usein syyllistyneet ihmisoikeuksien loukkauksiin näillä alueilla?

Uskooko komissio, että tämä sopimus saattaa kyseenalaisiksi Kööpenhaminan kriteereissä liittymiselle asetetut demokratiaa, ihmisoikeuksia ja vähemmistöjen kunnioittamista ja suojelua koskevat ehdot?

Uskooko komissio, että jos edellä kuvatun konsortion kaltaiset oikeushenkilöt sekaantuvat liikaa valtion suvereniteettiin kuuluvaan toimintavapauteen, tuloksena saattaa olla toimia, jotka eivät ole Euroopan unionin ympäristön suojelulle asettamien standardien mukaisia?

Günther Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(23. kesäkuuta 2003)

Komissio on tietoinen ehdotetusta Baku—Tbilisi—Ceyhan-öljyputkesta (BTC) sekä siihen liittyvästä laajakantoisesta sopimuksesta (ns. Host Government Agreement), jonka Turkin hallitus on allekirjoittanut konsortion kanssa. Komissio on saanut useita ilmoituksia mahdollisista pitkäkantoisista vaikutuksista sekä hankkeen seurauksista luonnolle ja ihmisille.

Kaikkea kielteistä kehitystä, joka koituu arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta täytäntöönpanoa koskevasta sopimuksesta, täytyy tarkastella Kööpenhaminassa vahvistettujen liittymisperusteiden valossa. Tähän lukeutuvat poliittiset perusteet, jotka koskevat ihmisoikeuksia ja vähemmistöjen suojelua.

Komissio jatkaa hankkeen täytäntöönpanon seuraamista ja katsoo, kunnioitetaanko siinä Kööpenhaminassa vahvistettujen perusteiden mukaisia liittymisehtoja.

(2004/C 78 E/0405) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1689/03**

esittäjä(t): Anders Wijkman (PPE-DE) komissiolle

(21. toukokuuta 2003)

Aihe: Eksoottisten eläinten liha

Komissio on parhaillaan laatimassa strategiaa metsäalan kehitysyhteistyöstä. Strategiasta saattaa tulla maailman metsien suojelun parhaan käytännön malli.

Strategialuonnoksessa ei kuitenkaan käsitellä vakavaa kysymystä eksoottisten eläinten lihan (laittomasta) käytöstä, joka on suurin uhka monien lajien säilymisen kannalta ja joka usein on suoraan yhteydessä metsävarojen kehittämiseen.

Onko komissio valmis käsittelemään eksoottisten eläinten lihaa koskevaa ongelmaa metsäalan kehitysyhteistyöstrategian lopullisessa luonnoksessa? Jos komissio ei ole valmis tähän, voisiko se laatia erityisen strategian eksoottisten eläinten lihaa koskevan ongelman ratkaisemiseksi?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(18. kesäkuuta 2003)

Komission strategialuonnoksessa metsäalan kehitysyhteistyöstä määritellään lukuisia muuttujia, joilla pyritään vaikuttamaan metsäalaan avustusten muodossa. Asiakirjan laaja sovellusala tekee siitä sopimattoman välineen useita metsäalaan liittyviä tärkeitä kysymyksiä koskevan yksityiskohtaisen politiikan luomiseen. Uusimmassa strategialuonnoksessa on kuitenkin otettu huomioon eksoottisten eläinten liha yhtenä metsäalan ongelmallisena asiana useissa kumppanuusmaissamme.

Komissio ei aio laatia metsäalan strategian lisäksi erityistä strategiaa eksoottisten eläinten lihaan liittyvistä ongelmista. Se ei kuitenkaan tarkoita sitä, etteikö asiaa jatkossakin pidettäisi hyvin merkittävänä. Eksoottisen eläinten lihaan liittyvän ongelman käsittely on seikka, johon on jo nyt suunnattu huomattavasti voimavaroja — niin kenttätason teknisessä yhteistyössä kuin korkean tason poliittisilla foorumeillakin.

Eksoottisten eläinten lihaan liittyvät kysymykset lisätään käsikirjaan ympäristöasioiden liittämisestä kehitys- ja talousyhteistyöhön (Integrating environment concerns into development and economic cooperation), joka on tarkoitus tarkistaa vuoden 2003 lopun ja vuoden 2004 alun välisenä aikana. Tarkistetulla käsikirjalla varmistetaan erityisesti se, että strategisissa ympäristöarvioinneissa kiinnitetään riittävästi huomiota eksoottisten eläinten lihaan.

Poliittisella tasolla komission Afrikan metsälain toteuttamisen ja hallinnon ministerihankkeelle (African Ministerial Process for Forest Law Enforcement and Governance, AFLEG) antama tuki helpottaa metsäalan lainsäädännön toteuttamista ja hallintaa, mukaan luettuna eksoottisten eläinten lihaan liittyvä kysymykset. Eksoottisten eläinten lihaan liittyvien ongelmien käsittelemiseen annetaan kentällä teknistä apua useissa eri komission rahoittamissa aloitteissa. Aloitteita on tuettu varoilla, jotka on jaettu trooppisten metsien budjettikohdasta sekä alueellisten ja kansallisten avustusohjelmien kautta.

Myös unioniin suuntautuvan laittoman eksoottisten eläinten lihan kaupan rajoittamiseen suunnataan toimia. Esimerkiksi komission päätöksessä on hiljattain annettu uudet säännöt, joilla estetään kaiken lihan ja maidon tuominen unioniin henkilökohtaiseen käyttöön. Tämä päätös kumoaa aiemmat poikkeukset, joiden mukaan pienten liha- ja maitomäärien tuonti henkilökohtaiseen käyttöön oli sallittua. Uusia sääntöjä maahantuonnista henkilökohtaiseen käyttöön tuetaan julistekampanjalla usealla eri kielellä. Julisteet on sijoitettu unionin rajanylityspaikkoihin, jotta voidaan varmistaa, että matkailijat ovat selvillä uusista säännöistä.

(2004/C 78 E/0406) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1739/03**

esittäjä(t): Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) komissiolle

(26. toukokuuta 2003)

Aihe: Siepattujen yhteisön turistien vapauttamisesta neuvotteleva Euroopan unionin työryhmä

Lukuisat yhteisön turistien sieppaukset kolmansissa maissa, jonne he ovat menneet historiallisten, kulttuuristen ja muiden nähtävyyksien takia, ovat osoittaneet, että Euroopan unionilla olisi oltava pysyvä neuvottelijoista ja välittäjistä koostuva ryhmä, joka hoitaisi yhdessä asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten kanssa paikallisten epäinhimillisten käytäntöjen ja terrorismin uhreiksi joutuneiden yhteisön kansalaisten vapauttamista.

Yhteisön neuvottelijat voisivat näin antaa uhrien perheille täsmällisempiä seurantatietoja kuin eri linjaa noudattaneet, epäonnistumisiaan piilottelemaan pyrkivät paikalliset viranomaiset haluavat nykyään antaa.

Katsooko komissio, että sen on ehdotettava jäsenvaltioille, että perustetaan yhteisön pysyviä neuvotteluryhmiä, jotka hoitavat kolmansissa maissa sieppauksen uhreiksi joutuneiden yhteisön turistien vapauttamista, sillä siepatut yhteisön turistit ovat täysin tietämättömiä kyseisten maiden sisäpoliittisista motiiveista?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(24. kesäkuuta 2003)

Unionin kansalaisten suojeleminen määritellään EU:n perustamissopimuksen 20 artiklassa ja siihen sisältyy, että minkä tahansa jäsenvaltion diplomaattisten tai konsuliviranomaisten on suojeltava kaikkia unionin kansalaisia kolmansissa maissa, joissa suojelua tarvitsevan kotimaa ei ole edustettuna. EU:n perustamissopimuksen 20 artiklan mukaisesti tämä vastuu ulottuu myös komission edustustoihin.

Näitä ohjeita noudattaen komissio on tehnyt tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa ratkaistakseen ongelmatilanteita tai unionin kansalaisten sieppauksia. Yhteistyötä on hoidettu sekä Brysselissä että komission ulkomaanedustuksessa. Nyt ei kuitenkaan ole suunnitteilla perustaa mitään erityistä yhteisön työryhmää, koska EU:n perustamissopimuksen 20 artiklan mukaisesti konsulaattien tarjoama suojelu jää ensisijaisesti jäsenvaltioiden vastuulle.

(2004/C 78 E/0407) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1763/03**

esittäjä(t): Torben Lund (PSE) komissiolle

(28. toukokuuta 2003)

Aihe: Hevosten pitoa koskeva lainsäädäntö Euroopan unionissa, jäsenvaltioissa ja ehdokasmaissa

Viime vuosina on tullut ilmi lukuisia esimerkkejä eläinten huonosta kohtelusta. Joissakin tapauksissa ei ole olemassa eläinten hyvinvoinnin turvaavia lakeja ja toisissa tapauksissa lakeja ei noudateta. Tämä on johtanut aivan liian monissa tapauksissa eläinten törkeään kohteluun. Valitettavasti tämä koskee myös hevosia ja poneja, joita kohdellaan usein kasvatuksen, myynnin ja kuljetuksen aikana erittäin julmasti.

Kysymyksen esittäjä pyytää tämän vuoksi komissiota selvittämään, millaisia hevosten pitoa koskevia sääntöjä Euroopan unionissa, jäsenvaltioissa ja ehdokasvaltioissa on voimassa. Onko komissiolla tietoa tutkimuksista, joissa kerrotaan hevosten ja ponien hyvinvoinnista EU:ssa, jäsenvaltioissa ja ehdokasmaissa, ja mitä uusia hankkeita komissio aikoo panna täytäntöön hevosten ja ponien hyvinvoinnin varmistamiseksi?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(4. elokuuta 2003)

Tuotantoeläinten suojelua koskevat vähimmäisvaatimukset, joita sovelletaan myös hevoseläimiin vahvistetaan 20. heinäkuuta 1998 annetussa neuvoston direktiivissä 98/58/EY ([1]). Direktiivin 1 artiklassa suljetaan kuitenkin soveltamisalan ulkopuolelle kilpailuissa, näyttelyissä, kulttuuri- tai urheilutapahtumissa tai vastaavissa toiminnoissa käytettäviksi tarkoitetut eläimet. Lisäksi 26. kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/426/ETY ([2]) eritellään hevoseläinten terveyttä koskevat vaatimukset liikkuvuuden ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta. Yli 50 kilometrin pituisiin hevoseläinten kaupallisiin kuljetuksiin sovelletaan eläinten suojelusta kuljetuksen aikana 19. marraskuuta 1991 annettua neuvoston direktiiviä 91/628/ETY ([3]), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 91/628/ETY muuttamisesta 29. kesäkuuta 1995 annetulla direktiivillä 95/29/EY ([4]).

Jäsenvaltiot voivat soveltaa lisäksi eläinten hyvinvointia koskevaa muuta kansallista lainsäädäntöä. Hevoseläinten hyvinvointia koskevaa yhteisön säännöstöä sovelletaan uudessa jäsenvaltiossa liittymissopimuksen mukaisesti liittymispäivästä alkaen. Komissio valvoo jäsenyyteen valmistautuvissa maissa tarkkaan yhteisön lainsäädännön siirtämistä osaksi kansallista lainsäädäntöä ja lainsäädännön täytäntöönpanoa.

Euroopan komissio on tukenut nykyisestä ja aiemmista tutkimuksen puiteohjelmista useita eläinten hyvinvointiin liittyviä tieteellisiä tutkimushankkeita. Myös eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevä tiedekomitea on tarjonnut tieteellistä neuvontaa. Tiedekomitean hiljattain julkaisemassa kertomuksessa "Welfare of Animals during Transport" käsitellään yksityiskohtaisesti hevoseläinten kuljetuksia. Kertomukseen sisältyy tarkka kirjallisuusluettelo.

Tieteellinen neuvonta tarjoaa vankan perustan lainsäädäntö- ja toimenpide-ehdotusten laatimiselle. Tuleva lainsäädäntöehdotus hevosten ja muiden eläinten suojelusta kuljetuksen aikana on vain yksi esimerkki komission aloitteista hevoseläinten hyvinvoinnin turvaamiseksi.

(1) EYVL L 221, 8.8.1998.
(2) EYVL L 224, 18.8.1990.
(3) EYVL L 340, 11.12.1991.
(4) EYVL L 148, 30.6.1995.

(2004/C 78 E/0408) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1777/03**

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(28. toukokuuta 2003)

Aihe: Verian oikeus- ja sisäasiain neuvosto

Minkälaista edistystä saatiin aikaan Verian oikeus- ja sisäasiain neuvostossa komission 19. helmikuuta 2003 julkistaman rikoksista epäiltyjen ja syytettyjen etujen turvaamista koskevan vihreän kirjan täytäntöönpanemiseksi?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(3. heinäkuuta 2003)

Veriassa 28. maaliskuuta 2003 järjestetyssä epävirallisessa oikeus- ja sisäasioista vastaavien ministerien kokouksessa keskusteltiin muun muassa vihreästä kirjasta, joka käsittelee rikoksista epäiltyjen ja syytettyjen etujen turvaamista rikosoikeudenkäynneissä Euroopan unionin alueella [1]. Kokouksen ajateltiin olevan ensimmäinen vaihe näkemysten vaihdossa, ja se osoittautui hyödylliseksi, koska sen perusteella komissio sai tietoa jäsenvaltioiden aiheeseen liittyvistä näkemyksistä.

Kokouksessa komissio esitteli vihreän kirjan ja korosti kansalaisten vapauksien turvaamisen tärkeyttä. Keskustelutilaisuuksien aikana jäsenvaltiot esittivät alustavia näkemyksiään menettelyllisiä takeita koskevasta aloitteesta.

Veriassa järjestetty keskustelu kuuluu vihreän kirjan laadintaprosessin alkuvaiheeseen. Julkinen kuuleminen järjestettiin 16. kesäkuuta 2003. Vihreään kirjaan on tullut yli 50 vastausta ja ne otetaan huomioon. Asiantuntijoiden ja asianomaisten osapuolten kanssa järjestettyjen pitkällisten keskustelujen jälkeen komissio aikoo esittää ehdotuksen tätä aihetta koskevasta puitepäätöksestä lokakuussa 2003. Ehdotus kuuluu komission vuodelle 2003 laadittuun vuosittaiseen työohjelmaan.

(1) KOM(2003) 75 lopullinen.

(2004/C 78 E/0409) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1827/03**

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(2. kesäkuuta 2003)

Aihe: Vuokrattavien ja myytävien videokasettien ja DVD-levyjen alennettu liikevaihtovero

Videokasettien ja DVD-levyjen osto on edistänyt merkittävästi kulttuurin ja etenkin eurooppalaisen elokuvatuotannon levittämistä. Markkinat ovat laadukkaat, luotettavat, helppokäyttöiset, ja hinnat ovat halvat.

Vuonna 2002 näiden tuotteiden vuokraus ja myynti lisääntyi 20 prosentilla edellisvuoden tilanteeseen verrattuna, mikä kuvaa alan dynaamisuutta. Vaikka on kyse kysytystä kulttuurituotteesta, laajempaa levittämistä rajoitetaan korkealla liikevaihtoverolla, eikä tuotteelle myönnetä poikkeusta elokuvalippujen ja television maksullisten kanavien tapaisesti.

Aikooko komissio laajentaa kuudennen liikevaihtoveroa koskevan direktiivin (direktiivi 77/388/ETY [1], muutettuna direktiivillä 2001/4/EY [2]) liitteen H soveltamisalaa eurooppalaisen elokuvatuotannon edistämiseksi vähentämällä tai poistamalla videokasettien ja DVD-levyjen sekä niitä koskevien palveluiden liikevaihtoveron?

[1] EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.
[2] EYVL L 22, 24.1.2001, s. 17.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(9. heinäkuuta 2003)

Kuudennen arvonlisäverodirektiivin [1] mukaan ainoastaan normaalia arvonlisäverokantaa voidaan soveltaa kaikissa jäsenvaltioissa videokasettien ja DVD-levyjen vuokraamiseen ja myyntiin. Tämä tilanne tosiasassa varmistaa näiden tuotteiden verotuksen tietyn yhdenmukaisuuden koko yhteisössä (normaaliverokanta vaihtelee tosiasiassa eri jäsenvaltioissa 15:sta 25 prosenttiin). Muistettakoon, että alennetut verokannat ovat vaihtoehtoisia ja että tällaisen mahdollisuuden käyttöönotto videokasettien ja DVD-levyjen osalta vain syventäisi yhteisössä sovellettavien verokantojen eroja.

Komissio aikookin esittää ennen kesää 2004 ehdotuksen direktiiviksi alennetuista verokannoista. Ehdotuksen keskeisenä tavoitteena olisi parantaa sisämarkkinoiden toimintaa järkeistämällä alennettujen verokantojen käyttämistä jäsenvaltioissa mahdollisten kilpailun vääristymien välttämiseksi antamalla jäsenvaltioille yhtäläiset mahdollisuudet alennettujen verokantojen soveltamiseen.

Valmisteltaessa seuraavaa alennettujen verokantojen tarkistusta tutkitaan huolellisesti niiden soveltamisalan laajentamista.

[1] Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annettu neuvoston kuudes direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, 13.6.1977), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston 3 päivänä joulukuuta 2002 antamalla direktiivillä 2002/92/EY, EYVL L 331, 7.12.2002.

(2004/C 78 E/0410) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1832/03**

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(2. kesäkuuta 2003)

Aihe: Kreikassa tehtävien töiden ala-arvoinen laatu

Päättelen komission vastauksesta esittämääni kysymykseen (E-0807/03) [1], että työt tehdään Kreikassa edelleen ala-arvoisesti, ja aina ei ole selvää, mihin toimiin viranomaiset ovat ryhtyneet tilanteen korjaamiseksi.

Koska yhteisön toisen tukikehyksen maksatusten viimeinen ajankohta on 31. toukokuuta 2003, voiko komissio ilmoittaa, mitä mieltä se on huonon työn vaikutuksista tukikehyksestä rahoitettaviin hankkeisiin Kreikassa, ja mihin toimiin se aikoo ryhtyä ratkaistakseen kysymyksen asianmukaisten EU:n säännösten mukaisesti?

[1] EUVL C 11 E, 15.1.2004, s. 122.

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(5. elokuuta 2003)

Komissio viittaa vastaukseen, jonka se antoi arvoisan parlamentin jäsenen aikaisempaan kysymykseen E-0807/03 ([1]).

Lisäksi todettakoon, että Kreikan viranomaisille esitetään ajallaan ehdotus tuen loppuun saattamisesta niiden tietojen perusteella, joita kyseiset viranomaiset ovat saattaneet komission yksiköiden käyttöön. Olisi huomattava, että yleisesti noudatettu määräaika on 31. toukokuuta 2003. Kokemukset lähes kaikkien ohjelmien loppuun saattamismenettelyistä eri jäsenvaltioissa osoittavat, että tämän määräajan noudattaminen on vaikeaa jäsenvaltioiden toimittaman aineiston määrä ja laatu huomioon ottaen. ESPELin havainnot mahdollisesta heikosta työn tasosta ja se, missä määrin Kreikan viranomaiset vahvistavat, että vaaditut korjaustyöt on sen jälkeen suoritettu, otetaan huomioon siinä vaiheessa, kun Kreikalle esitetään ehdotus tuen loppuun saattamisesta.

([1]) EUVL C 11 E, 15.1.2004, s. 122.

(2004/C 78 E/0411) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1838/03**

esittäjä(t): Roger Helmer (PPE-DE), Charles Tannock (PPE-DE), Sir Robert Atkins (PPE-DE), Giles Chichester (PPE-DE), Hartmut Nassauer (PPE-DE) ja Jules Maaten (ELDR) komissiolle

(3. kesäkuuta 2003)

Aihe: Singaporen ja EU:n välinen vapaakauppasopimus

Ymmärtääkö komissio, että EU:n ja Singaporen välisestä vapaakauppasopimuksesta molemmille osapuolille aiheutuvat hyödyt olisivat merkittäviä? Jakaako komissio huolemme, että Singapore on tehnyt tai on parhaillaan tekemässä vastaavia sopimuksia mm. Kiinan, Japanin ja Intian kanssa ja että ilman vapaakauppasopimusta EU saattaa olla epäsuotuisassa asemassa Singaporen suhteen? Katsooko komissio, että Singaporen asema vähäisen maataloustuotannon maana tekisi sopimusneuvotteluista erityisen suoraviivaisia?

EU:n alustavat tarjoukset vapaakauppasopimuksesta Singaporen kanssa on ymmärtääksemme kytketty erityisehtoihin, kuten esimerkiksi sopimuksen ulottamiseen ainakin kahteen ASEAN-valtioon (vähintään yksi Singaporen lisäksi). Koska EU hyötyisi sopimuksesta, eikö komissionkin mielestä tarjouksen hyväksymisestä olisi syytä tehdä mahdollisimman helppoa Singaporelle? Katsooko komissio, että ASEAN-valtioiden taloudellisen ja poliittisen kehityksen suuret erot saattavat tehdä "kahden valtion" kriteereistä erittäin vaikeita Singaporen kannalta, jolloin ne muodostuisivat tarpeettomaksi esteeksi vapaakauppasopimukselle?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(24. kesäkuuta 2003)

Unionin huomio ja resurssit keskitetään edelleen ensisijaisesti maailman kauppajärjestössä (WTO) käytäviin Dohan kehitysohjelmaa koskeviin monenkeskisiin neuvotteluihin.

Komissio seuraa kuitenkin tarkasti ja mielenkiinnolla kehitystä Itä-Aasiassa, jossa tehdään paljon aloitteita alueellisesta taloudellisesta yhdentymisestä. Tähän lukeutuvat vapaakauppa-aluetta käsittelevät neuvottelut, jotka Singapore on jo saanut päätökseen Japanin, Uuden-Seelannin, Euroopan vapaakauppa-alueen (Efta), Australian sekä Yhdysvaltojen kanssa ja joita se paraikaa käy Intian, Kanadan sekä Meksikon kanssa.

Singapore on ehdottanut vapaakauppa-aluetta koskevien neuvottelujen aloittamista myös unionin kanssa. Tätä valtiota, jolla on hyvin pienet sisämarkkinat, pidetään yhtenä maailman avoimimmista talouksista, sillä siellä on hyvin vähän kaupan esteitä. Vapaakauppa-alueneuvottelut vaativat yleensä huomattavia ponnisteluja ja resursseja, joiden täytyy olla perusteltuja poliittisen ja taloudellisen hyödyn näkökulmasta. Tämä pätee myös Singaporen kaltaiseen maahan, jolle maataloussektorin puuttuminen saattaisi olla helpottava tekijä neuvotteluiden joissakin osissa.

Tällä hetkellä komissio pyrkii saamaan paremman kuvan sopimuksen mahdollisista eduista unionille. Erityiset markkinaesteet ja muut Singaporen sääntelykäytännöthän ovat hyvin tärkeitä eurooppalaiselle kaupankäynnille. Komissio onkin pyytänyt useita eurooppalaisia kaupan alan järjestöjä keräämään tietoa jäseniltään. Tähän asti Singapore ja asiasta kiinnostuneet eurooppalaiset osapuolet eivät ole esittäneet riittävää näyttöä siitä, että unioni hyötyisi vapaakauppa-alueesta huomattavasti tai että sopimus lujittaisi kaupankäyntiä ja taloudellisia suhteita muiden Kaakkois-Aasian maiden liittoon (ASEAN) kuuluvien valtioiden kanssa tai muualla alueella. Tämän lisäksi tulisi vielä osoittaa, että on alueita, joilla Singaporen kahdenväliset vapaakauppasopimukset olisivat saattaneet unionin liiketoiminnan epäsuotuisaan asemaan.

Tähän mennessä komissio ei ole tehnyt edes alustavia ehdotuksia vapaakauppa-alueesta Singaporelle eikä ole esittänyt mitään erityisiä ehtoja tai ennakkoehtoja, jotka koskisivat mahdollisesti tulevaisuudessa toteutettavaa vapaakauppa-aluetta. Sen sijaan komissio kehittelee paraikaa toisenlaisia keinoja parantaa kauppa- ja sijoitussuhteita koko Kaakkois-Aasian maiden liiton kanssa tehostamalla sääntelyasioihin keskittyvää yhteistyötä.

(2004/C 78 E/0412) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1839/03**

esittäjä(t): Ilka Schröder (GUE/NGL) komissiolle

(26. toukokuuta 2003)

Aihe: EU:n suhteet Syyriaan ja assosiaatiosopimus

EU on Syyrian tärkein kauppakumppani, ja EU:n ja Syyrian väliset neuvottelut assosiaatiosopimuksen tekemisestä jatkuvat (viimeinen kokous järjestettiin maaliskuussa). Miten komissio suhtautuu sopimuksen mahdolliseen syntyyn sitä taustaa vasten, että Syyria on antanut aineellista tukea palestiinalaisten ääriryhmille PFLP-GC:lle, PFLP:lle, Hamas-järjestölle ja islamilaiselle Jihad-järjestölle? Voidaanko komission politiikkaa pitää ilmauksena Eurooppa-neuvostoa vastaan, sillä tämä on laatinut luettelon terroristeiksi luokiteltavista järjestöistä, joihin myös edellä mainitut järjestöt kuuluvat? Onko sopimusneuvottelujen aikana keskusteltu Syyrian antamasta tuesta kyseisille järjestöille ja Libanonissa toimivalle Hizbollah-järjestölle? Syyrian presidentti on viimeksi tässä kuussa ilmoittanut, että maa jatkaa Hizbollahin tukemista. Kun otetaan huomioon, että kyseisten järjestöjen toimintaan sisältyy Israelin kansalaisten tappamista, estääkö tämä komissiota tekemästä assosiaatiosopimusta Syyrian kanssa? Onko komissiolla aikomuksia vaikuttaa Syyriaan siten, että maa lopettaisi kyseisten järjestöjen tukemisen? Mikä on komission arvio Syyrian joukkojen pysyvästä oleskelusta Libanonissa ja näiden tuesta Hizbollahille, joka tekee jatkuvasti iskuja Israelin maaperälle, vaikka YK on virallisesti ilmoittanut, että Israel on osaltaan täyttänyt YK:n päätöslauselman 425 vaatimukset vedettyään joukkonsa Etelä-Libanonista toukokuussa 2000? Pitääkö komissio Syyrian ja Israelin välisiin rauhanneuvotteluihin tähtäävien kansainvälisten ponnistelujen kannalta myönteisenä sitä, että Syyrian presidentti ilmoitti 27. maaliskuuta 2003 ilmestyneessä libanonilaisessa Al Safir -sanomalehdessä, että Israelin valtiota ei koskaan tunnusteta, että Israel uhkaa Syyriaa niin kauan kuin se on olemassa, ja (toukokuussa 2001) että juutalaiset ovat syypäitä Jeesuksen ristiinnaulitsemiseen? Miten komissio suhtautuu Syyrian hallituksen jäsenten jakamiin juutalaisvastaisiin kiihkomielisiin lehtisiin? Lehtisiä on jakanut muun muassa pitkäaikainen puolustusministeri ja varapääministeri Mustafa Tlass, jonka kirjasta The Matzah of Zion on otettu jo kahdeksas painos. Tlass väittää kirjassaan, että juutalaiset valmistavat Kristuksen verestä matsaa (happamatonta leipää). Edellytän, että komissio vastaa kaikkiin esittämiini kysymyksiin.

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(19. kesäkuuta 2003)

Komissio toimii ministerineuvoston antaminen ohjeiden mukaan neuvotellessaan Syyrian kanssa assosiaatiosopimuksesta. Neuvotteluja käydään yhä, ja toistaiseksi on vaikea antaa arvioita neuvottelujen

onnistumisesta. Neuvoston neuvotteluohjeiden mukaan laadittu assosiaatiosopimus kattaa monia eri asioita. Jäsenvaltiot, jotka neuvottelevat säännöllisesti asiasta vastaavien neuvoston työryhmien kanssa, seuraavat neuvottelujen yhteydessä käytävää keskustelua poliittisista asioista ja assosioitumista määräävistä periaatteista. Kun neuvottelut ovat päättyneet, kaikki sekasopimukset toimitetaan neuvostolle ja parlamentille ratifioitaviksi.

Neuvoston neuvotteluohjeita laajennettiin vuonna 2001 niin, että niihin sisältyy nyt myös määräyksiä terrorisminvastaisesta yhteistyöstä. Kyseisen artiklan tekstistä käytävien neuvottelujen kuluessa komissio on ilmaissut Syyrian viranomaisille terrorisminvastaisen kantansa ja tuominnut siviileihin kohdistuvat hyökkäykset.

Euro—Välimeri-assosiaatiosopimuksissa ei ole kannanottoja tai lausuntoja yksittäisistä poliittisista konflikteista tai kysymyksistä vaan määräyksiä pitkän aikavälin vakaista suhteista, jotka perustuvat lukuisiin perus- ja yleisperiaatteisiin.

Yleisellä tasolla unioni on kannustanut Syyriaa toimimaan aktiivisena osapuolena Lähi-idän rauhanprosessin uudelleenkäynnistämisessä kvartettiryhmän laatiman rauhansuunnitelman puitteissa. Syyrialle luonnollinen osa tätä toimintaa on katkaista suhteet organisaatioihin, jotka eivät hyväksy Israelin olemassaolon oikeutusta, varsinkin niihin, jotka on mainittu neuvoston terroristijärjestöluettelossa. Tässä suhteessa pidämme hyvänä äskettäistä palestiinalaisten vastarintajärjestöjen toimistojen sulkemista Syyriassa. Rauhansuunnitelman asiaa koskevan kohdan mukaan mukaisesti komission ulkosuhteista vastaava jäsen toi Kreetalla 26.—27. toukokuuta 2003 pidetyssä Euro—Välimerialuetta käsittelevässä ulkoministerien välikokouksessa esille arabimaiden terroristiorganisaatioille antaman tuen lakkauttamisen.

Rauhansuunnitelmassa viitataan selvästi tarpeeseen saada jälleen liikkeelle Libanonin ja Syyrian välisten suhteiden eteneminen ja siinä mainitaan Saudi-Arabian rauhanaloite, jossa tunnustetaan Israelin oikeus olemassaoloon vuoden 1967 rajojen mukaisena. Syyria hyväksyi sen äänestämällä Arabiliiton vuonna 2002 antaman Beirutin julkilausuman puolesta vuonna. Syyrian ja Israelin välisten suhteiden uudelleenkäynnistäminen on selvä vahvistus tälle tunnustukselle.

Libanonissa olevista syyrialaisjoukoista on todettava, että kristillinen ryhmittymä kutsui joukot maahan sisällissodan syttyessä vuonna 1976. Vuonna 1989 solmitussa Taifin sopimuksessa, jolla sisällissota päätettiin, määrätään ensi kertaa syyrialaisjoukkojen vetäytymisestä Libanonin kaupungeista Bekaanlaaksoon. Syyrian ja Libanonin hallitusten oli määrä sopia joukkojen vetäytymisen lopullisesta aikataulusta. Libanon ei ole toistaiseksi vaatinut sitä. Sen jälkeen kun israelilaisjoukot vetäytyivät Etelä-Libanonista, toiveet syyrialaisjoukkojen vetäytymisestä ovat voimistuneet, ja kahden viime vuoden aikana osa syyrialaisjoukoista on jo vetäytynyt Libanonista.

Komissio paheksuu kaiken antisemitistisen kirjallisuuden julkaisemista. Voidaan todeta, että tulevan assosiaatiosopimuksen ihmisoikeuksia koskevan kohdan vuoksi Euroopan unionin on helpompi esittää vastaavia asioita käsiteltäväksi Syyrian kanssa.

(2004/C 78 E/0413) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1854/03**

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(3. kesäkuuta 2003)

Aihe: Kreikan maanvyörymät ja rakennushankkeille aiheutuneet vahingot

Kysymyksessäni E-1141/03 ([1]) kysyin komissiolta, liittyvätkö Kreikan maanvyörymät (jotka aiheuttivat suunnattomia vahinkoja rakennushankkeille, jotka oli saatu valmiiksi vain muutamia kuukausia ennen tuhoja) Kreikkaa laajemmin koetelleisiin geologisiin mullistuksiin, jotka voivat johtua esimerkiksi voimakkaasta seismisestä toiminnasta.

Komission jäsenen Michel Barnier'n vastaus ei ollut täysin tyydyttävä, koska siinä viitattiin muiden Euroopan parlamentin jäsenten kysymyksiin annettuihin vastauksiin, mutta ei mainittu lainkaan kysymystäni kivivyöryjen yhteydestä Kreikassa ilmenevään seismiseen toimintaan. Voiko komissio vastata tähän kysymykseen ja siihen, ovatko sen yksiköt tutkineet Kaakkois-Välimeren seismistä toimintaa ennustaakseen tai päätelläkseen, onko tämä ilmiö voimistumassa?

([1]) Katso sivu 360.

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(23. heinäkuuta 2003)

On yleisesti tiedossa, että eräät Kreikassa tapahtuneet maanvyörymät, kuten Malakasan vyörymä vuonna 1995, johtivat siihen, että Ateenan ja Pohjois-Kreikan väliset maantie- ja rautatieyhteydet katkesivat neljän päivän ajaksi. Maanvyörymäriskit otettiin tutkimuskohteeksi yhteisön 4. ja 5. tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelmissa, ja niiden johdosta on rahoitettu "luonnonuhkiksi" luokiteltavia tutkimushankkeita. Kuudennessa puiteohjelmassa maanvyöryjen tutkimuksen rahoituksen kaavaillaan jatkuvan osana ensisijaista aihealuetta "globaalimuutos ja ekosysteemit". Maanvyöryjen tutkimuksessa keskitytään riskien arviointiin ja lieventämiseen. Tavoitteena on yhtäältä arvioida strategioita, joiden avulla luonnonkatastrofeja vähennetään, ja toisaalta yhdistää katastrofien sosiaaliset ja taloudelliset vaikutukset. Eräs yhteisön rahoittaman tutkimuksen tärkeimpiä tavoitteita on tutkia maanvyöryjen syntymekanismeja. Toinen tavoite on tarkkailla maanvyöryjä kaukokartoituslaitteilla ja verrata niitä lähialueen tietoihin. Lisäksi meneillään on geoteknisiä selvityksiä, joissa tutkitaan maanpinnan vajoamisen ongelmaa.

Tässä yhteydessä voidaan mainita yhteisön rahoittama Segrodi-hanke, jossa tutkittiin maanjäristysten aiheuttamaa maanvyörymistä. Vaikuttaa siltä, että voimakkaat maanjäristykset voivat aiheuttaa myös maanvyörymistä. Tällä hetkellä kuitenkaan mitkään ennusteet eivät selvästi viittaa siihen, että Kreikan maanvyörymien ja maanjäristysten yhteys olisi voimistumassa.

Tällä hetkellä on meneillään joitakin asiaan kuuluvia tutkimuksia, joita tuetaan 5. tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelmaan kuuluvassa ympäristöohjelmassa. Niiden tuloksia odotetaan saatavan seuraavassa Euro—Välimeri-foorumissa, joka on suunniteltu järjestettävän vuoden 2004 lopussa.

(2004/C 78 E/0414) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1869/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(6. kesäkuuta 2003)

Aihe: Eläkkeiden menettäminen

Voiko komissio arvioida niiden eläkerahastojen jäsenten lukumäärää, joille on aiheutunut kielteisiä seurauksia siitä, että työnantajat ovat joko päättäneet kokonaan lopettaa mainitut järjestelyt, tai siitä, että työnantajat eivät maksa tavoitteena olevan eläkkeen vaatimaa työnantajaosuutta? Katsooko komissio, että eläkkeiden maksamisen varmistaminen vaatii lisätoimenpiteitä, ja tarkoittaako sisämarkkinoiden soveltamisalojen laajentaminen sitä, että mainitut lisätoimenpiteet olisi toteutettava Euroopan tasolla?

Annan Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(15. heinäkuuta 2003)

Koska tämä asia kuuluu jäsenvaltioiden ja työmarkkinaosapuolten vastuulle, komissiolla ei ole esittää arvioita niiden eläkerahastojen jäsenten lukumäärästä, joille on aiheutunut kielteisiä seurauksia siitä, että työnantajat ovat joko päättäneet kokonaan lopettaa mainitut järjestelyt, tai siitä, että työnantajat eivät maksa tavoitteena olevan eläkkeen vaatimaa työnantajaosuutta. Lisäksi tällaisia kansallisia tietoja on todennäköisesti vaikeaa saada.

Unionilla ei ole toimivaltaa, jonka nojalla se voisi rajoittaa työnantajien ja työntekijöiden vapautta muuttaa työeläkejärjestelmiä. Yhteisön lainsäädännössä jäsenvaltioiden edellytetään ainoastaan "huolehtivan tarvittavien toimenpiteiden toteuttamisesta, jotta turvataan työntekijöiden sekä yrityksestä tai liiketoiminnasta työnantajan maksukyvyttömyyden alkamispäivään mennessä lähteneiden henkilöiden välittömät tai tulevaisuuteen kohdistuvat oikeudet kansallisen lakisääteisen sosiaaliturvajärjestelmän ulkopuolella olevan, yhtiön tai useamman yhtiön yhteisen lisäeläkejärjestelmän mukaisiin vanhuusetuuksiin ja jälkeenjääneiden etuuksiin" (työntekijöiden suojaa työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä lokakuuta 1980 annetun neuvoston direktiivin 80/987/ETY [1] 8 artikla). Tämä ei estä työnantajia ja työntekijöitä neuvottelemasta eläkeoikeuksista ja niiden kertymisestä uudelleen.

Äskettäin työeläkelaitosten toiminnasta ja valvonnasta 3 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/41/EY [2] mukaan näillä laitoksilla on oltavat riittävät varat niiden vakuutusteknisen vastuuvelan kattamiseksi oikein. Vakuutusteknisen vastuuvelan vähimmäismäärän on katettava eläkkeet ja jo maksettavat etuudet sekä heijastettava sitoumuksia, jotka syntyvät jäsenten kertyneiden eläkeoikeuksien kautta. Tästä huolimatta direktiivissä annetaan jäsenvaltioiden sallia työeläkelaitosten jonkinasteinen alirahoittaminen sillä edellytyksellä, että laitokset laativat konkreettisen ja kohtuullisen elvytyssuunnitelman, jonka avulla ne pystyvät jälleen kattamaan koko vastuuvelkansa.

Jäsenvaltioiden on annettava direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset 24 kuukauden kuluessa siitä päivästä, kun direktiivi julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

---

[1] EYVL L 283, 28.10.1980.
[2] EUVL L 235, 23.9.2003.

(2004/C 78 E/0415) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1873/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(6. kesäkuuta 2003)

Aihe: Listautumiskriteerit

Onko komissio laatinut ehdotusta tai aikooko se laatia ehdotuksen, jonka tarkoituksena on rajoittaa jäsenvaltioiden kykyä säätää lakeja, jotka sisältävät EU:n direktiivejä ja asetuksia tiukempia yritysten johtamis- ja valvontavaatimuksia ja avoimuusvaatimuksia sen ehtona, että yritykset voivat listautua niiden alueella toimivissa pörsseissä? Onko komissio ehdottanut tai aikooko se ehdottaa myös menettelyä, jolla rajoitetaan kolmansien maiden mahdollisuuksia asettaa listautumiskriteerejä yrityksille?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(7. heinäkuuta 2003)

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämä kysymys on varsin samanlainen kuin hänen jo aikaisemmin esittämänsä kirjallinen kysymys P-2561/02 [1].

Komission tuohon kysymykseen antama vastaus sopii myös tähän kysymykseen. Komissio haluaa esittää lisäksi seuraavat kommentit:

Päätöksenteko- ja valvontajärjestelmästä (corporate governance) voidaan todeta, että komissio antoi 21. toukokuuta 2003 tiedonannon, jossa käsitellään yhtiöoikeuden uudistamista sekä päätöksenteko- ja valvontajärjestelmää [2]. Siinä esitellään lähestymistapa, jota komissio aikoo noudattaa näissä kysymyksissä. Tiedonanto käsittää lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin prioriteetit sisältävän toimintasuunnitelman. Se ei kuitenkaan vaikuta lähestymistapaan, jota aletaan soveltaa 31. päivään elokuuta 2003 jatkuvan lausuntokierroksen jälkeen jokaiseen ilmoitettuun aloitteeseen. Toimintasuunnitelma koskee suoraan vain eurooppalaisia yrityksiä.

Avoimuusvaatimusten osalta komissio olettaa, että parlamentin jäsen tarkoittaa komission äskettäistä direktiiviehdotusta jäsenvaltioiden säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta [3]. Ehdotus kattaa vaatimukset, jotka koskevat näiden liikkeeseenlaskijoiden säännöllistä ja jatkuvaa tiedonantovelvollisuutta. Ehdotuksen mukaan liikkeeseenlaskijan kotijäsenvaltio voi asettaa tiukempia avoimuusvaatimuksia mutta vastaanottava jäsenvaltio ei niin voi tehdä. Pääosassa joukkolainamarkkinoita ja EU:n ulkopuolisista maista olevien osakkeiden tai joukkovelkakirjojen liikkeeseenlaskijoiden osalta kotijäsenvaltiona pidettäisiin sitä maata, jossa yrityksen joukkovelkakirjat otetaan kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla. Muiden osalta kotijäsenvaltio olisi maa, jossa liikkeeseenlaskijalla on sääntömääräinen kotipaikka. Käytännössä siis usein maa, jonka säännellyillä markkinoilla liikkeeseenlaskijan arvopaperit on myös otettu kaupankäynnin kohteeksi. Ehdotuksesta keskustellaan parhaillaan Euroopan parlamentissa ja neuvostossa.

---

(1) EUVL C 222 E, 18.9.2003, s. 10.
(2) KOM(2003) 284 lopullinen.
(3) KOM(2003) 138 lopullinen.

(2004/C 78 E/0416) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1882/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(6. kesäkuuta 2003)

Aihe: Euron vaikutus kaupankäyntiin

Voiko komissio ilmoittaa, mikä on euroilla käytävän ja muulla kuin eurolla käytävän kaupan osuus BKT:stä vuotta kohti kussakin jäsenvaltiossa viiden viimeisen vuoden aikana? Voiko se ilmoittaa vastaavat luvut tavarakaupasta, palvelukaupasta ja tavara- ja palvelukaupasta? Voiko se ilmoittaa samat luvut myös investoinneista samalla tavalla eroteltuina?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(17. heinäkuuta 2003)

Taulukossa 1 (a & b) esitetään kunkin jäsenvaltion osuus tavaroiden kokonaistuonnista ja -viennistä prosenttiosuutena bruttokansantuotteesta (BKT); taulukko on lähetetty suoraan parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle. Kunkin jäsenvaltion luvuissa erotellaan kaupankäynti toisaalta euroalueen ja toisaalta sen ulkopuolisten jäsenvaltioiden kanssa. On huomattava, että nämä kauppaa koskevat tiedot perustuvat Eurostatin New Cronos -tietokannassa oleviin tilastotietoihin, joissa tuonti on laskettu cif-arvoina (kulut, vakuutus ja rahti maksettuina), eli lukuihin sisältyvät kuljetus- ja vakuutuskustannukset.

Palvelukauppaa ja investointeja koskevia tietoja on saatavissa ainoastaan maksutasetilastoista, jotka ovat vaihtoehtoinen tietolähde myös tavarakaupan suhteen. Tavara- ja palvelukaupan osalta, kuten komission vastauksissa parlamentin jäsenen kirjallisiin kysymyksiin E-2464/02 [1], E-2465/02 [1] ja E-1349/03 [2] todetaan, jäsenvaltioiden komissiolle (Eurostatille) unionin maksutasetta varten toimittamat tiedot perustuvat menetelmälle (lähetysperiaate), joka on erilainen kuin jäsenvaltioiden omien maksutaseidensa tuottamiseen ja julkaisemiseen käyttämä menetelmä (alkuperäperiaate). Vastauksessa kysymykseen E-1349/03 komissio toimitti tietoja palveluiden tuonnista ja viennistä kunkin jäsenvaltion ja EU-15:n välillä, mukaan luettuna saatavilla olevia tietoja jäsenvaltioiden kahdenvälisestä kaupasta. EU-15:ttä koskevat aggregaattitiedot on esitetty uudelleen taulukossa 2 (a—d), joka on lähetetty suoraan parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle. Investointien osalta ei ehkä ole mahdollista kerätä vastaavia maksutietoja ja esittää maantieteellistä jakaumaa, koska jäsenvaltioilla on vaikeuksia tunnistaa luotettavasti arvopapereiden haltijan kotipaikka [3].

Euroopan keskuspankin (EKP) tehtävänä on tuottaa ja julkaista euroalueen jäsenvaltioiden maksutase-aggregaatti. Euroalueen jäsenvaltiot siirtävät tiedot euroalueen maksutasepanoksista (eli euroalueen ulkopuolelle suuntautuvista tavara-, palvelu- ja investointivirroista) EKP:lle sellaisella sopimuksella, että

vain euroalueen aggregaattitiedot julkaistaan. Vain nämä luvut ovatkin politiikan kannalta merkityksellisiä. Menetelmäerojen takia emme voi tuottaa EKP:n aggregaattien kanssa vertailukelpoisia euroalueen (ja euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden) aggregaattilukuja.

Tavara- ja palvelukauppaa koskevien yhteistietojen osalta taulukoiden 1 ja 2 tietoja ei voida laskea yhteen, koska taulukon 1 luvut ovat cif-arvoja ja tämän vuoksi yhteenlaskussa kuljetus- ja vakuutuskustannukset laskettaisiin mukaan kahteen kertaan.

(1) EUVL C 28 E, 6.2.2003.
(2) EUVL C 268 E, 7.11.2003, s. 188.
(3) Lisätietoja on saatavissa julkaisusta ECB Monthly Bulletin — euro area statistics, Methodological Notes, Chapter 8, s. 4 (http://www.ecb.int/stats/mb/ecb_bull_8note.pdf).

(2004/C 78 E/0417) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1979/03**

esittäjä(t): Ian Hudghton (Verts/ALE) komissiolle

(10. kesäkuuta 2003)

Aihe: Ehkäisypillereiden ja hormonikorvaushoidon sisältämät synteettiset progestiinit

Ehkäisypillereitä käyttävät ja hormonikorvaushoitoa saavat naiset ovat huolestuneita synteettisiä progestiinejä sisältävistä tuotteista, koska näiden ja rintasyövän sekä muiden terveysriskien välillä saattaa olla yhteys. Synteettisten progestiinien tiedetään johtavan estrogeenien lisääntymiseen, mikä vuorostaan liittyy rintasyöpään.

Voiko komissio ilmoittaa, mitä tutkimustyötä tehdään parhaillaan sen selvittämiseksi, aiheutuuko naisille riskejä synteettisistä progestiineistä? Mitä ohjeita lääkäreille annetaan synteettisiä progestiinejä sisältävien tuotteiden käytöstä, kun kyseisten tuotteiden turvallisuutta epäillään? Mitä yleistä tietoa jaetaan EU:n kansalaisille synteettisiä progestiinejä sisältävistä lääketuotteista?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(2. heinäkuuta 2003)

Komissio on tietoinen ehkäisypillereiden ja hormonikorvaushoidon käyttäjien huolesta.

Euroopan lääkearviointiviraston lääkevalmistekomitea hyväksyi 28. syyskuuta 2001 yhdistelmäehkäisytabletteja ja laskimotromboosia koskevan julkisen arviointikertomuksen "Combined oral contraceptives and venous thromboembolism" sekä tiedonannon arvioinnista, joka koski progestiineja desogestrel tai gestodeeni sisältäviä yhdistelmäehkäisytabletteja ja laskimotromboosiriskiä.

Kertomuksessaan lääkearviointivirasto katsoo, että tuotteiden valmisteyhteenvedossa ja pakkauksissa olevissa käyttäjille tarkoitetuissa tuoteselosteissa olisi tiedotettava yhdistelmäehkäisytabletteja määrääville lääkäreille sekä neuvoja tarvitseville naisille näiden tuotteiden käyttöön liittyvistä riskeistä.

Jäsenvaltioiden lääkintäviranomaiset hyväksyivät joulukuussa 2002 yhtenäisen valmisteyhteenvedon hormonikorvaushoidolle. Yhteenvetoon sisältyy tietoja sydän- ja verisuonitautien sekä syövän vaarasta.

Lääketurvatoiminnassa on kuitenkin kiinnitetty huomiota laskimotromboosiin, ja yhdistelmäehkäisytabletteja ja hormonikorvaushoitoa tutkitaan parhaillaan lääkevalmistekomitean lääkevalvontatyöryhmän erityistutkimuksessa. Lopullista tieteellistä kantaa ei vielä ole, koska arviointi on edelleen käynnissä.

Lisäksi komissio rahoittaa EPIC-verkkoa (tulevaisuuteen suuntautuva eurooppalainen tutkimus syövästä ja ravitsemuksesta). Kyseinen tutkimus voi auttaa myös selvittämään yhdistelmäehkäisytabletteihin ja hormonikorvaushoitoon liittyvän toistaiseksi tuntemattoman lisääntyneen tai vähentyneen suhteellisen rintasyöpäriskin.

(2004/C 78 E/0418) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2121/03**

esittäjä(t): Isabelle Caullery (UEN) komissiolle

(25. kesäkuuta 2003)

Aihe: Uusiutuvien energialähteiden käytön ja työllistymisen edistäminen Madagaskarissa

Voiko komissio ilmoittaa, mitä tukia voidaan käyttää ja mistä toimista, ohjelmista ja/tai budjettikohdista on mahdollista saada rahoitusta Madagaskarin kehitystä edistäviin toimiin etenkin seuravilla aloilla:

1. uusiutuvien energialähteiden käyttö (erityisesti tuulienergia ottaen huomioon, että maa on melkein täysin riippuvainen öljyn tuonnista),

2. metsityksen edistäminen (65 prosenttia maan metsistä on hävinnyt),

3. maaseutuasutuskeskusten rakentaminen niin, että ensisijaisena rakennusaineena käytettäisiin tiiltä; tämä olisi erittäin työllistävää toimintaa, jolla pyritään pysyttämään ihmiset kotiseudullaan ja tarjoamaan heille parhaat mahdolliset elinolot,

4. asutus- tai matkailukeskusten rakentamisessa on pyrittävä luomaan paikalliselle väestölle pysyvät työpaikat ja taattava sille pysyvät tulot?

Voiko Euroopan kehitysrahastosta (EKR) saada varoja edellä mainittujen hankkeiden rahoittamiseen? Millä tavoin tätä rahoitusta haetaan?

Voiko komissio myös ilmoittaa, mitä Euroopan investointipankin rahoitusvälineitä on mahdollista käyttää kyseisten hankkeiden edistämiseen?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(4. elokuuta 2003)

Yhteisö on yhdeksännen Euroopan kehitysrahaston (EKR) puitteissa myöntänyt Madagaskarille kehitysapua yhteensä 327 miljoonaa euroa ajanjaksolle 2002—2007. Tärkeimmät toiminta-alat (jotka Madagaskarin hallitus on hyväksynyt) ovat liikenne, maaseudun kehittäminen, elintarvikevarmuus, kansantalouden tukeminen sekä hyvä hallintotapa, erityisesti hankkeet, joilla vahvistetaan kansalaisyhteiskuntaa kehittämällä edustuksellisuutta ja legitiimiyttä.

EKR:n kehitysapua täydennetään vuosittain yhteisön talousarviosta myönnettävällä tuella, jota myönnetään erityisesti elintarvikeapuun.

1. Uusiutuvien energialähteiden käytön edistämistä ei ole erikseen mainittu voimassa olevassa maakohtaisessa yhteistyöstrategiassa. Joillekin pienille vesivoimaloille on kuitenkin joskus myönnetty rahoitusta. Tällä erityisalalla ei ole olemassa myöskään kansallisen tason toimia tai muiden avunantajien rahoittamia toimia. Tuulivoima ja aurinkoenergia vaatisivat huomattavia investointeja, joihin kohderyhmä ei kykene tässä vaiheessa.

2. Metsitys kuuluu yhdeksännen EKR:n maaseudun kehittämisohjelmaan osana valuma-alueiden kehitystoimia. Lisäksi trooppisia metsiä koskevan budjettikohdan puitteissa tuetaan yhteisöllistä metsien istutuksen hallinnointia.

3. Komissio on pienhankkeiden ja hajautetun yhteistyön puitteissa tukenut asuntojenhankintaa asunnottomille.

4. Komissio rahoittaa Bemahara Parkissa yhdistetyn matkailu-/maaseudun kehittämisohjelman, jolla edistetään turistioppaiden ja -palvelujen paikallista tarjontaa.

Työllisyyden osalta uusien työpaikkojen luominen on kytköksissä talouden kokonaisvaltaiseen elpymiseen, mitä yhdeksännen EKR:n kehitysavun kaikilla ohjelmilla tuetaan.

Madagaskarin hallitus esittää komission hyväksyttäväksi ja sen rahoitusta varten EKR:n ohjelmiin ja hankkeisiin liittyviä yksityiskohtaisia ehdotuksia kaikilla edellä mainituilla aloilla, jotka on hyväksytty EKR:n maakohtaiseen strategiaan.

Euroopan investointipankin (EIP) osalta Madagascar, kuten muutkin AKT-valtiot, saavat tukea uudesta 2,4 miljardin euron rahoitusvälineestä, joka on hiljattain hyväksytty. EIP:n tavoitteena on tämän välineen avulla kehittää yksityistä sektoria sekä torjua köyhyyttä tuensaajamaissa.

(2004/C 78 E/0419) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2123/03**

esittäjä(t): Isabelle Caullery (UEN) komissiolle

(25. kesäkuuta 2003)

Aihe: Uusiutuvien energialähteiden käytön edistäminen ja Mauritiuksen saaren jätehuolto

Voiko komissio ilmoittaa, mitä tukia voidaan käyttää ja mistä toimista, ohjelmista ja/tai budjettikohdista on mahdollista saada rahoitusta uusiutuvien energialähteiden, erityisesti tuulienergian, käytön edistämiseen Mauritiuksella? Voidaanko Euroopan kehitysrahaston (EKR) varoja käyttää tähän tarkoitukseen? Millä menettelyllä tätä rahoitusta haetaan?

Koska jätteiden hautaaminen ei näytä kestävältä ratkaisulta Mauritiuksella, pyydän komissiota vastaamaan edellä olevaan ensimmäiseen kysymykseen ottaen huomioon myös energiaa tuottavien jätteiden polttolaitosten käyttöä koskevan vaihtoehdon.

Voidaanko ympäristöä säästävän ja kestävän kehityksen edistämiseen Mauritiuksella käyttää sekä perinteisiä rahoitusvälineitä että Euroopan investointipankin tarjoamia uusia välineitä niin uusiutuvien energialähteiden kuin jätteiden polttolaitosten käytön edistämiseksi?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(1. elokuuta 2003)

Useita uusiutuvia energialähteitä koskevia ohjelmia on toteutettu Mauritiuksella ja eteläisen Intian valtameren saarivaltioissa viidennestä Euroopan kehitysrahastosta lähtien. Ohjelmat ovat olleet osa alueellista Denroi-hanketta (Développement des énergies renouvelables pour la zone Océan Indien). Mauritiuksella rahoitettiin 1980-luvun lopulla tuulienergian pilottihanke, mutta hanketta ei koettu omaksi ja kunnossapito oli puutteellista. Yksiköt vaurioituivat lopulta pyörremyrskykausien aikana.

Yksityisellä sektorilla on suhtauduttu empien tuulienergiapuistojen perustamiseen. Tämä johtuu ymmärrettävästi siitä, että Mauritiuksella pyörremyrskykausi kestää lähes puoli vuotta.

Onnistuneemmaksi ratkaisuksi on osoittautunut sähköntuotanto lämpövoimalla sokeriruokojätteestä. Tämä teknologia on täysin yksityisen sektorin hallussa ja sen avulla tuotetaan tällä hetkellä noin 30 prosenttia runkoverkon energiasta. Suunnitelmissa on korvata fossiilisilla polttoaineilla toimivat voimalaitokset tällä menetelmällä niin, että ne kattaisivat jopa 50 prosenttia kansallisesta energiantarpeesta. Euroopan investointipankki on ensisijainen rahoituskumppani kyseessä olevissa yksityisen sektorin aloitteissa.

Komissio rahoitti Mauritiuksen kiinteiden jätteiden huoltoa koskevia tutkimuksia, jotka johtivat kansalliseen kiinteiden jätteiden huollon suunnitelmaan, jossa on selkeät lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin strategiat. Vaikka lyhyen aikavälin strategiassa on mukana jätteiden hautaaminen, on yhteisön rahoittamaan tutkimukseen pohjautuvassa pitkän aikavälin strategiassa ehdotettu suuren jätteenpolttolaitoksen (noin 220 000 tonnia vuodessa) rakentamista saaren länsiosaan ja keskikokoisen (noin 74 000 tonnia vuodessa) rakentamista saaren pohjoisosaan. Tutkimuksessa suositeltiin, että jätteenpolttolaitokset suunnitellaan, rakennetaan, rahoitetaan ja otetaan käyttöön huomioon ottaen jätteenpolttolaitoksessa tuotetun sähkön mahdolliset myyntitulot (noin 160 gigawattituntia vuodessa). Maailmanpankki tukee parhaillaan kiinteiden jätteiden huoltoa Mauritiuksella ja julkisten menojen rakennesopeutuslainasta saatetaan saada lisärahoitusta kiinteän jätteen polttolaitoksen perustamiseen. Yhdeksännessä Euroopan kehitysrahastossa komissio on keskittänyt tukensa Mauritiuksen kansallisen viemäriverkko-ohjelman toteutukseen.

Euroopan investointipankki on asettanut etusijalle uusiutuviin energialähteisiin liittyville ja muille ympäristön kestävää kehitystä tukeville hankkeille annettavien lainojen määrän lisäämisen sekä unionissa että yhteistyömaissa. Cotonoun sopimuksen, kuten myös sitä edeltäneen Lomén yleissopimuksen mukaan, Euroopan investointipankki on valtuutettu tukemaan taloudellisesti, teknisesti ja ympäristöllisesti toteuttamiskelpoisia hankkeita kaikilla keskeisimmillä talouden aloilla mukaan luettuina uusiutuvat energialähteet ja jätteidenpoltto.

Euroopan investointipankki on vaikuttanut merkittävästi Mauritiuksen öljyn polttoon perustuvan sähköntuotannon monipuolistamiseen lisäämällä maasta runsaasti löytyvän uusiutuviin energialähteisiin kuuluvan sokeriruokojätteen käyttöä osarahoittamalla hiili/sokeriruokojätekäyttöisen peruskuormavoimalaitoksen rakentamista Mauritiuksen pohjoisosaan. Hanke toteutettiin aikataulussa ja voimalaitos aloitti kaupallisen toimintansa vuonna 2000. Euroopan investointipankki on valmis tulevaisuudessa harkitsemaan muitakin toteuttamiskelpoisia uusiutuviin energialähteisiin liittyviä ehdotuksia.

(2004/C 78 E/0420) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2143/03**

esittäjä(t): Gabriele Stauner (PPE-DE) komissiolle

(26. kesäkuuta 2003)

Aihe: Komission ja Planistat-ryhmän sopimukset

Planistat Europe SA -yritys ilmoittaa omilla verkkosivuillaan (www.planistat.fr), että sillä on ollut vuodesta 1996 lähtien komission kanssa sopimuksia, jotka koskevat lisäarvoa tuottavia tilastopalveluja ja jotka ovat voimassa vuoden 2003 loppuun saakka. Voiko komissio kertoa, kuinka monta sopimusta tässä yhteydessä on tehty ja toimittaa minulle kopiot niistä?

Voiko komissio ilmoittaa yksilöidysti, minkä menettelyn mukaisesti kukin sopimus on myönnetty, saatiinko tarjouksia muiltakin hakijoilta, minkä menettelyn mukaisesti tarjoukset arvioitiin ja miksi valinnassa päädyttiin Planistatiin? Voiko komissio toimittaa minulle kopiot aineistosta, jonka perusteella Eurostatin toimivaltaiset hyväksyjät ovat allekirjoittaneet sopimukset?

Voiko komissio toimittaa minulle täydellisen ja yksityiskohtaisen luettelon sopimusten yhteydessä suoritetuista maksuista? Voiko komissio toimittaa minulle kopiot Planistatin toimittamista tiedonannoista, joista käy ilmi, mitä tuloja yritys on saanut Eurostat-tietojen markkinoinnista ja myynnistä?

Voiko komissio ilmoittaa, milloin ja millä tavoin se tarkistanut yrityksen antamien tietojen paikkansapitävyyden? Voiko komissio kertoa, onko muidenkin yritysten kanssa tehty sopimuksia Eurostat-tietojen markkinoinnista ja toimittaa siinä tapauksessa kopiot niistä?

Voiko komissio kertoa, pitääkö se edelleen tarkoituksenmukaisena ja tarpeellisena, että yksityiset yritykset voivat tavoitella voittoa markkinoimalla komission julkisena elimenä keräämiä tilastotietoja?

Voiko komissio ottaa vastauksessaan kattavasti huomioon EY:n perustamissopimuksen 197 artiklan 3 kohdan ja 287 artiklan määräykset?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(5. syyskuuta 2003)

Arvoisan parlamentin jäsenen pyyntö saada tutustua kysymyksessä mainitsemiinsa asiakirjoihin käsitellään Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 ([1]) mukaisesti.

Mitä tulee sopimuksiin, jotka on tehty Planistat-yhtiön kanssa "lisäarvoa tuottavista tilastopalveluista", on syytä muistuttaa, että kyseiset sopimukset ovat olleet tai ovat edelleen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksen, Eurostatin sisäisen tarkastuksen yksikön suorittaman tarkastuksen ja valvonnan sekä komission sisäisen tarkastuksen yksikön tarkastelun kohteena. Tämä vastaus perustuu näin ollen tämänhetkisiin tietoihin asiakirja-aineistosta, eikä siinä voida ottaa huomioon mahdollisia uusia seikkoja, joita voi ilmetä meneillään olevissa tutkimuksissa ja niitä mahdollisesti myöhemmin seuraavissa tapahtumissa.

"Lisäarvoa tuottavista tilastopalveluista" tehtiin kuusi sopimusta Planistat-yhtiön kanssa vuosina 1996—1999 ja neljä puitesopimusta vuosina 1999—2003. Kussakin tapauksessa sopimuksen tekeminen perustui kilpailuttamiseen tarjouspyynnön avulla.

Vuonna 1995 käynnistetyssä tarjouspyynnössä saatiin kymmenen tarjousta erästä 1 (Data Shop Luxembourgin hallinnointiin liittyvä palvelujen tarjoaminen) ja seitsemän erästä 2 (Data Shop Bruxellesin hallinnointiin ja Data Shop -verkon tiedottamiseen liittyvä palvelujen tarjoaminen). Sopimus myönnettiin taloudellisesti edullisimman tarjouksen tehneelle toimijalle teknisen laadun ja hinnan perusteella. Molemmissa tapauksissa Planistat-yhtiön tarjous oli tekniseltä laadultaan paras ja sen lisäksi hinnaltaan edullisin. Hankintoja ja sopimuksia käsittelevä neuvoa-antava komitea antoi ehdotuksesta myönteisen lausunnon. Tarjouspyynnön erittelyjen mukaisesti sopimus uusittiin kaksi kertaa kummankin erän osalta, ja näin ollen se kattoi yhteensä kolme vuotta.

Vuonna 1999 käynnistettiin uusi tarjouspyyntö. Erästä 1 saatiin kaksi tarjousta (Data Shop Luxembourgin hallinnointiin liittyvä palvelujen tarjoaminen), erästä 2 saatiin kaksi tarjousta (Data Shop Bruxellesin hallinnointiin liittyvä palvelujen tarjoaminen), erästä 3 saatiin yksi tarjous (Data Shop Madridin hallinnointiin liittyvä palvelujen tarjoaminen) ja erästä 4 saatiin yksi tarjous (Data Shop -verkon tukipalvelut). Kaikissa neljässä erässä sopimus myönnettiin Planistatille, joka oli tehnyt taloudellisesti edullisimman tarjouksen. Hankintoja ja sopimuksia käsittelevä neuvoa-antava komitea antoi päätöksestä kielteisen lausunnon, koska hankintailmoituksessa esitetty palveluluokka ja kuvaus hankinnan kohteesta eivät vastanneet palvelujen tarkkaa luonnetta, eikä antanut lupaa tiedustella niiden palveluntarjoajien kiinnostusta, jotka olivat kykeneviä vastaamaan tarpeisiin, joten toinen tarjouspyyntö julkaistiin vuonna 1999. Uusi hankintailmoitus ja tarjouseritelmä toimitettiin ennakolta kyseisen komitean hyväksyttäväksi. Kolme ensimmäistä erää (Data Shop Luxembourg, Bruxelles ja Madrid) oli yhdistetty, erä 2 koski tukipalveluja. Kustakin erästä saatiin ainoastaan yksi tarjous, jonka tekijä oli Planistat-yhtiö. Sopimus myönnettiin nämä tarjoukset tehneelle toimijalle, ja perusteena oli tarjottujen palvelujen laatu ja tarjouksen arvioiminen taloudellisesti edullisimmaksi. Hankintoja ja sopimuksia käsittelevä neuvoa-antava komitea antoi sopimuksen tekemisestä myönteisen lausunnon.

Vuoden 2002 tarjouspyynnön osalta tehtiin ainoastaan yksi tarjous kustakin erästä (erä 1: Data Shopin hallinnointiin liittyvä palvelujen tarjoaminen; erä 2: verkon tukipalvelut). Vaikka tarjouksia saatiin ainoastaan yksi, sopimus myönnettiin tämän tarjouksen tehneelle toimijalle teknisen ja taloudellisen analyysin ja markkina-arvioinnin perusteella. Pääasialliset perustelut ovat seuraavat: tarjouseritelmä ja tiedottaminen olivat riittävät (ennen hankintoja ja sopimuksia käsittelevän neuvoa-antavan komitean päätöstä suoritettu kysely niiden yhtiöiden keskuudessa, jotka olivat pyytäneet tarjouseritelmän mutta eivät olleet tehneet tarjousta, osoitti, että tarjouksen tekemättä jättäminen ei johtunut tarjouseritelmästä), tekniset tarjoukset olivat laadultaan hyviä, hintatarjous oli hyväksyttävissä verrattuna edelliseen sopimukseen. Hankintoja ja sopimuksia käsittelevä neuvoa-antava komitea antoi sopimuksen tekemisestä myönteisen lausunnon.

Mitä tulee julkaisujen myyntiin (paperi- ja CD-ROM-julkaisut), jokainen toimeksisaajan julkaisutoimistolta tilaama julkaisu laskutettiin systemaattisesti. Mitä tulee tietokannasta tehtyihin hakupalveluihin tai PDF-muotoisten tiedostojen myyntiin, Planistat toimitti vuodesta 2000 kuukausittain Eurostatille otteet tilauskirjasta sekä laskutustiedot. Luettelo näiden sopimusten yhteydessä suoritetuista maksuista sekä tuloerittelyt sellaisina kuin ne on esitetty sopimuksen kuukausiraporteissa toimitetaan suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle sekä parlamentin sihteeristöön.

Kun on kyse tilastotietojen levittämisestä ja erityisesti kaupallisten yritysten mahdollisesta osallistumisesta siihen, on syytä muistuttaa, että tietojen levittäminen on kiinteä osa yhteisön tilastotietojen tuottamista siten kuin se on määritelty yhteisön tilastoista 17 päivänä helmikuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 322/97 ([2]) 2 artiklassa, ja se perustuu strategiaan, joka on laadittu läheisessä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja erityisesti niiden kansallisten tilastolaitosten kanssa.

Data Shopit osallistuvat näin ollen suoraan Eurostatille kuuluvan julkisen tiedonlevityksen toteutukseen tilastotietojen levittämistä koskevan sopimuksen mukaisesti. Niiden on annettava soveltuva vastaus kaikkiin niille esitettyihin pyyntöihin, ja niiden on tarjottava Eurostatin tietopalveluja kokonaisuudessaan ilman syrjintää. Tilastotietojen levittämistä koskevia sopimuksia on allekirjoitettu kansallisten tilastolaitosten kanssa useissa Euroopan maissa, ja lisäksi on tehty sopimus, jolla New Yorkissa sijaitsevan Data Shopin hallinnointi uskotaan yhdelle yhtiölle.

Lisäksi useiden tietomarkkinayritysten kanssa on allekirjoitettu lisenssisopimuksia, jotka koskevat tietojen uudelleen levittämistä kaupallisissa tarkoituksissa. Tiettyjen tietojen uudelleen levittäminen kaupallisissa tarkoituksissa lisäarvoa tuottavien tietotuotteiden avulla vastaa aivan toiseen tavoitteeseen: tavoitteena on nimittäin palvella tiettyjä käyttäjien erityisryhmiä, jotka edellyttävät Eurostatin tiedoilta lisäarvoa. Nämä erikoistuneet ja ammatillisesti suuntautuneet tietopalvelut eroavat selvästi Eurostatille kuuluvasta yleisestä tiedonlevittämistehtävästä. Tämä lähestymistapa noudattaa komission tiedonannossa ”*e*Europe 2002: EU:n laajuisten puitteiden luominen julkisen sektorin tiedon hyödyntämiselle” ([3]) esitettyä lähestymistapaa sekä ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi julkisen sektorin asiakirjojen uudelleenkäytöstä ja kaupallisesta hyödyntämisestä ([4]).

([1]) EYVL L 145, 31.5.2001.
([2]) EYVL L 52, 22.2.1997.
([3]) KOM(2001) 607 lopullinen.
([4]) KOM(2002) 207 lopullinen.

(2004/C 78 E/0421) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2173/03**

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(30. kesäkuuta 2003)

Aihe: Asbestia koskevan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpano

Vastauksessaan kirjalliseen kysymykseeni E-1551/03 ([1]) komissio ilmoitti aikovansa ottaa yhteyttä Portugalin viranomaisiin sen varmistamiseksi, että ne ryhtyvät toimiin asbestia koskevan yhteisön lainsäädännön täytäntöön panemiseksi.

Milloin komissio toteuttaa aikomuksensa ”varmistaa, että asianomaisen direktiivin täytäntöönpanon edellyttämät toimet toteutetaan”?

([1]) Katso sivu 37.

Erkki Liikasen komission puolesta antama täydentävä vastaus

(9. joulukuuta 2003)

Kuten komissio toteaa ensimmäisessä vastauksessaan, se on pyytänyt Portugalin viranomaisia tarkistamaan väitteet, joiden mukaan Portugalin markkinoille saatettujen krysotiiliasbestia sisältävien (tarkoituksellisesti lisätty) tuotteiden merkinnät saattavat olla puutteellisia.

Tutkittuaan alan merkintöjä Portugalin viranomaiset ilmoittivat komissiolle, etteivät ne ole löytäneet Portugalin markkinoilta sellaisia asbestia sisältäviä tuotteita, joiden merkinnät olisivat puutteellisia tai rikkoisivat voimassa olevia yhteisön säännöksiä.

Tämän vuoksi komissio ei voi käytettävissään olevien tietojen perusteella hyväksyä väitettä, jonka mukaan krysotiiliasbestia sisältävien portugalilaisten tuotteiden merkinnät olisivat epäasianmukaisia.

(2004/C 78 E/0422) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2211/03**

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(2. heinäkuuta 2003)

Aihe: Turvapaikkakysymyksen edistyminen Thessalonikin huippukokouksessa

Voiko komissio esittää näkemyksensä siitä, miten Thessalonikin huippukokouksessa edistyttiin turvapaikkakysymyksessä, erityisesti Yhdistyneen kuningaskunnan ehdotuksen osalta, jonka mukaan perustettaisiin suojavyöhykkeitä turvapaikkahakemusten käsittelemiseksi pakolaisten lähtömaiden rajoilla tai lähellä niitä?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(25. heinäkuuta 2003)

Sevillan Eurooppa-neuvostossa (21.—22. kesäkuuta 2002) asetettiin määräaika (kesäkuu 2003), johon mennessä olisi pitänyt hyväksyä neuvoston direktiivi vähimmäisvaatimuksista siitä, milloin kolmansien maiden kansalaisia ja kansalaisuudettomia henkilöitä on pidettävä pakolaisina tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitsevina henkilöinä, ja näiden henkilöiden asemasta ([1]). Komissio on pahoillaan siitä, että tätä määräaikaa ei ole noudatettu. Tämän vuoksi se pitää myönteisenä sitä, että Thessalonikissa pidetty Eurooppa-neuvosto vahvisti uudelleen tukensa komission pyrkimykselle varmistaa näiden säädösten hyväksyminen ennen vuoden 2003 loppua. Se pitää myös erittäin tervetulleena määräajan vahvistamista, minkä mukaan turvapaikkamenettelyjä koskeva neuvoston direktiivi on hyväksyttävä vuoden 2003 loppuun mennessä.

Komissio katsoo valtioiden ja hallitusten päämiesten ilmaiseman kannan tavoin, että unionin on saatettava yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän perustamisen ensimmäinen vaihe kiireellisesti päätökseen. Komissio toimii yhteistyössä neuvoston puheenjohtajavaltion ja jäsenvaltioiden valtuuskuntien kanssa määräajan saavuttamiseksi. Komissio panee lisäksi merkille, että neuvostoa ja komissiota on pyydetty tutkimaan mahdollisuuksia vahvistaa turvapaikkamenettelyjä siten, että henkilöiden suojeluun liittyvät muut kuin kansainväliset hakemukset voitaisiin käsitellä mahdollisimman nopeasti.

Komissio pitää myönteisenä pyyntöä tarkastella kaikkia parametrejä, jotta varmistettaisiin kansainvälisen suojelun tarpeessa olevien henkilöiden entistä hallitumpi ja ohjatumpi pääsy EU:n alueelle, ja pohtia keinoja tehostaa lähtöalueiden suojeluvalmiuksia. Eurooppa-neuvoston esittämän pyynnön mukaisesti asiasta esitetään kattava selvitys kesäkuuhun 2004 mennessä. Tämän kertomuksen laadinnassa komissio ottaa huomioon yhteisestä turvapaikkapolitiikasta ja suojelua koskevasta toimintasuunnitelmasta maaliskuussa 2003 antamansa tiedonannon ([2]) sekä kesäkuussa 2003 antamansa tiedonannon "Kohti helpommin lähestyttäviä, oikeudenmukaisempia ja paremmin hallinnoituja turvapaikkajärjestelmiä" ([3]).

Komissio ottaa myös huomioon 19. toukokuuta 2003 kokoontuneen yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston siirtolaisuudesta ja kehitysyhteistyöstä hyväksymissä päätelmissä esitetyn päätelmän 11, jossa komissiota kehotetaan harkitsemaan keinoja kehitysmaiden vastaanottokyvyn vahvistamiseksi ottaen

huomioon sekä niiden taloudelliset ja hallinnolliset valmiudet että sen, että pakolaiset voivat muodostaa huomattavan rasitteen niiden sosiaalisille ja poliittisille rakenteille. Lisäksi komissiota kehotetaan käsittelemään yksityiskohtaisemmin sitä, miten kehitysyhteistyötä voitaisiin hyödyntää pakolaiskysymysten ratkaisemisessa pysyvällä tavalla, vapaaehtoisen paluumuuton ja kotimaan oloihin uudelleen sopeuttamisen alalla sekä paikallisessa integraatiossa, ja laatimaan konkreettisia ehdotuksia siitä, miten apua voitaisiin ohjata enemmän pakolaisten auttamiseen alueella, samalla kun kohteena on köyhyyden vähentäminen vastaanottavissa yhteisöissä. Tässä tehtävässä komissio kiinnittää erityistä huomiota lokakuussa 2002 hyväksytyn Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun laatiman suojelua koskevan toimintasuunnitelman täytäntöönpanoon. Toimintasuunnitelman tarkoituksena on kansainvälisen suojelun vahvistaminen ja nykyaikaistaminen ja siinä keskitytään erityisesti seuraaviin kolmeen painopisteeseen: suojelun saatavuus, pysyvät ratkaisut ja parempi vastuun jakaminen kolmansien maiden kanssa.

Komissio on eri tiedonannoissaan todennut, että budjettikohdan "kolmansien maiden kanssa maahanmuuttoasioiden alalla tehtävä yhteistyö" (B7-667) asianmukainen toteuttaminen edellyttää oikeusperustan hyväksymistä. Komissio onkin esittänyt ehdotuksen asiaa koskevaksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi, jolla perustettaisiin ohjelma taloudellisen ja teknisen tuen antamiseksi kolmansille maille siirtolaisuuden ja turvapaikan aloilla ([4]). Komissio suosittelee, että parlamentti tarkastelee tätä ehdotusta mahdollisimman pian.

([1]) EYVL C 51 E, 26.2.2002.
([2]) KOM(2003) 152 lopullinen.
([3]) KOM(2003) 315 lopullinen.
([4]) KOM(2003) 355 lopullinen.

(2004/C 78 E/0423) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2212/03**

esittäjä(t): Piia-Noora Kauppi (PPE-DE) komissiolle

(2. heinäkuuta 2003)

Aihe: EU-kansalaisten vaikuttamis- ja osallistumismahdollisuuksien kasvattaminen interaktiivisen informaatioteknologian avulla

Kreikan hallitus on omalla puheenjohtajakaudellaan menestyksekkäästi edistänyt interaktiivista verkkodemokratiaa verkkoäänestysaloitteen (*e*Vote) avulla. Verkkoäänestyksellä 170 000 kansalaista on ilmaissut näkemyksensä, miten Euroopan unionia tulisi heidän mielestään kehittää. Erittäin myönteistä verkkoäänestysaloitteessa on, että puheenjohtajavaltio Kreikka sisällyttää kansalaisten palautteen päivittäiseen työskentelyynsä. Kansalaisten mielipiteet ja ehdotukset virtaavat suoraan ja välittömästi EU-tason kokouksiin, neuvotteluihin ja johtopäätöksiin.

Olisi vahinko, jos verkkoäänestysaloite ei muodossa tai toisessa jatkuisi tulevina vuosina. Näin ollen kysyn Euroopan komissiolta:

Onko komissio harkinnut, miten *e*Vote-aloitteesta voitaisiin tehdä jatkuva tapa koota kansalaisten näkemyksiä EU-kysymyksistä ja saattaa näin EU-kansalaisten toiveita ja aloitteista suoraan päättäjien tietoisuuteen?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(1. elokuuta 2003)

Kreikan puheenjohtajakauden verkkoäänestysaloite kuvastaa yleistä pyrkimystä ottaa kansalaiset mukaan unionin päätöksentekoon heitä koskevissa asioissa hyödyntämällä tehokkaasti uutta viestintäteknologiaa. Komissio on edistänyt aktiivisesti tällaista osallistumista esimerkiksi "Sinun äänesi Euroopassa" -verkkosivun ([1]) kautta, joka on Euroopan kansalaisten yhteinen aloitussivu. Sen kautta voi osallistua kuulemismenettelyihin ja keskusteluihin ja käyttää muita osallistumisvälineitä, kuten kansalaisten neuvontapalvelua. Tämä portaali kehitettiin interaktiivista politiikan suunnittelua koskevassa aloitteessa (IPM) ja otettiin käyttöön 16. tammikuuta 2003. Se perustuu eurooppalaista hallintotapaa koskevaan valkoiseen kirjaan ([2]) ja on osa *e*Commission-aloitetta. Se edistää myös osaltaan komission konsultointiprosessiin sovellettavien yleisten periaatteiden ja vähimmäisvaatimusten ([3]) täytäntöönpanoa.

Tämä keskitetty palvelupiste mahdollistaa kansalaisille:

— osallistumisen kaikkiin komission avoimiin kuulemismenettelyihin (myös online-kuulemismenettelyihin)

— osallistumisen Euroopan unionia koskeviin online-keskusteluihin sekä suorat keskustelut unionin johtajien kanssa ja ajatuksenvaihdon (verkkokeskustelun) toisten, samoista aiheista kiinnostuneiden kansalaisten kanssa

— yhteydenoton asiantuntijoihin, jotka voivat neuvoa kaikissa unionin kansalaisen oikeuksiin liittyvissä kysymyksissä. Asiantuntijoiden verkko myös välittää komissiolle epäsuorasti palautteen kansalaisten kokemuksista.

Euroopan parlamentti on osallistunut IPM-aloitteen edistämiseen (esim. Euroneuvontakeskuksen yleiskokouksen 2002 aikana ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitean avoimen vuoropuhelun konferenssissa marraskuussa 2002).

Monikielisellä Futurum-verkkosivustolla [4] on kansalaisia varten useita keskustelufoorumeja Euroopan unionin tulevaisuudesta.

Komissio on myös sitoutunut tukemaan parhaita käytäntöjä sähköisessä demokratiassa. Komissio on järjestänyt vuonna 2003 "*e*Europe Awards in *e*Government" -kilpailun, jossa pyrittiin löytämään hankkeita, joita edustavat julkishallinnon parhaita käytäntöjä Euroopassa. Näistä 65 hanketta, myös sähköiseen demokratiaan ja verkkoäänestykseen liittyviä, valittiin näyttelyyn, joka pidetään Italiassa 7. ja 8. heinäkuuta 2003 järjestettävän sähköistä hallintoa käsittelevän Euroopan unionin ministerikokouksen yhteydessä.

[1] http://europa.eu.int/yourvoice/index_en.htm
[2] EYVL C 287, 12.10.2001.
[3] KOM(2002) 704 lopullinen.
[4] http://europa.eu.int/futurum/index_en.htm

(2004/C 78 E/0424) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2293/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(11. heinäkuuta 2003)

Aihe: Kansainvälisten yöjunien toiminta lopetetaan EU:ssa toisten valtioiden määräämien liian korkeiden käyttömaksujen vuoksi, jotka aiheutuvat vapaista markkinoista

1. Onko komissio tietoinen, että Belgian rautatieyritys NMBS/SNCB aikoo lopettaa vuoden 2003 lopulla ulkomaille kulkevat yöjunat, jotta se säästäisi vuosittain 15 miljoonaa euroa? Rautateiden henkilöliikennettä Etelä-Ranskaan, Saksaan, Sveitsiin ja Itävaltaan rajoitetaan siten huomattavasti.

2. Onko komissio myös tietoinen, että NMBS katsoo, että Euroopan markkinoiden vapauttamisen jälkeen se on joutunut maksamaan muille valtioille liian paljon kauttakulusta, ja se ei pysty kaupallisten tavoitteidensa mukaan harjoittamaan kuin kotimaista henkilöliikennettä?

3. Onko komissio ottanut huomioon vaaran, että yöjunat kulkevat EU:ssa kohta vain suurissa jäsenvaltioissa, kuten Saksassa ja Ranskassa ja että rajat ylittäviä yhteyksiä pidetään yllä vain niin kauan, kun muun muassa Espanjan, Puolan, Unkarin tai Romanian rautatieyritykset katsovat, että yhteydet on pidettävä kansallisen edun tai matalien palkkakustannusten vuoksi kunnossa?

4. Onko komission toimintalinjojen mukaista, että ero jäsenvaltioiden sisäisen liikenteen ja yhä harvempien jäsenvaltioiden välisten yhteyksien välillä on niin merkittävä? Komission toimintalinjoissa pyritään Euroopan yhdentymiseen, ja valkoisessa kirjassa liikennepolitiikasta vuoteen 2010 edistetään rautateiden kilpailua lento- ja autoliikenteen kanssa.

5. Aiheutuvatko keskimääräisen rautatieinfrastruktuurin käyttömaksujen korotukset ja maksujen erot komission rautatiemarkkinoiden seurantajärjestelmästä? Käyttääkö se näitä tietoja toimintalinjan tarkistamiseksi?

6. Onko komissio valmis toimimaan aktiivisesti sellaisten toimintalinjojen käyttöönottamiseksi, joilla rautatieyritykset voisivat pitää olemassa olevat kansainväliset pitkän matkan yöjunaliikenteen palvelunsa, luoda edellytykset kestävälle tulevaisuudelle sekä mahdollisesti laajentaa kansainvälisiä pitkän matkan yöjunaliikenteen palveluitaan?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(12. syyskuuta 2003)

Komissio on tietoinen siitä, että Belgiasta lähtevien kansainvälisten yöjunien ja autopikajunien määrää vähennetään joulukuusta 2003 alkaen. Komissio on sitä mieltä, että markkinoiden avaaminen kansainvälisille rautatiematkustajapalveluille mahdollistaa sen, että uudet rautatieyritykset voivat tarjota uusia, kilpailukykyisiä palveluita, jotka vastaavat matkustajien vaatimuksia. Komissio kehottaa kysyjää tutustumaan hänen aikaisempiin kirjallisiin kysymyksiinsä annettuihin vastauksiin, erityisesti kysymyksiin E-1699/03 ([1]), E-1721/03 ([2]) ja E-1722/03 ([3]).

Komissio on direktiivin 2001/12/EY ([4]) vaatimusten mukaisesti alkanut seurata markkinoiden kehitystä rautatiealalla. Rautatiemarkkinoiden kehitystä tullaan seuraamaan laajasti ja mahdollisimman monelta kannalta kiinnittäen huomiota muun muassa infrastruktuurimaksujen tasoon. Näiden maksujen tason määritteleminen ei kuulu komission toimialaan, vaan infrastruktuurimaksujen tason asettavat infrastruktuurin hallinnot. Komissio kuitenkin valvoo, että kansalliset säännökset direktiivin 2001/14/EY ([5]) täytäntöönpanemiseksi ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia. Kyseisessä direktiivissä määritellään rautateiden infrastruktuurin käyttömahdollisuuksien ja maksujen edellytykset sekä säädetään sääntelyelimen perustamisesta ([6]).

([1]) EUVL C 51 E, 26.2.2004, s. 128.
([2]) EUVL C 33 E, 6.2.2004, s. 158.
([3]) EUVL C 58 E, 6.3.2004, s. 88.
([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/12/EY, annettu 26 päivänä helmikuuta 2001, yhteisön rautateiden kehittämisestä annetun neuvoston direktiivin 91/440/ETY muuttamisesta (EYVL L 75, 15.3.2001).
([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/14/EY, annettu 26 päivänä helmikuuta 2001, rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta (EYVL L 75, 15.3.2001).
([6]) Direktiivin 2001/14/EY 30 artikla.

(2004/C 78 E/0425) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2405/03**

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle

(21. heinäkuuta 2003)

Aihe: Moottoriajoneuvovakuutus

Belgian vakuutusasioista vastuussa oleva oikeusasiamies esitti vuosikertomuksensa 19. kesäkuuta 2003. Tämän asiakirjan arvioinnin aikana häntä kommentoitiin päivälehdessä De Standaard (20. kesäkuuta 2003), että "erityisesti nuorille, mutta myös vanhoille kuljettajille kieltäydytään järjestelmällisesti myöntämästä vakuutusta, tai vakuutukset irtisanotaan nopeasti onnettomuuden jälkeen".

Vastauksessaan kysymykseen H-0525/02 ([1]) komissio katsoo myös, että vakuutustuotteiden valinnanvapaus on autonkuljettajien suuren enemmistön edun mukaista. He voivat valita vakuutusyrityksen, joka palkitsee hyvät kuljettajat alhaisemmilla vakuutusmaksuilla.

Jotta kaikkien kuljettajien ja erityisesti nuorten kuljettajien mahdollisuus saada kohtuuhintainen vahinkovastuuvakuutus varmistetaan, Belgian uusi hallitus ehdottaa, että vakuutusyritykset pitäisi velvoittaa myöntämään uusille kuljettajille vähintään viiden vuoden pituinen vakuutussopimus.

Katsooko komissio, että erityisesti nuorten, mutta myös vanhojen kuljettajien torjuminen on vastoin Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklaa ja lähestulkoon identtistä Euroopan perustuslakiluonnoksen 21 artiklaa? Jos katsoo, niin mihin toimiin se ryhtyy tämän syrjinnän ehkäisemiseksi? Jos ei katso, niin minkä syiden vuoksi se tukee tätä iän perusteella harjoitettua selvää syrjintää?

Myöntääkö komissio, että nuorilla ja vanhoilla kuljettajilla on erityisiä vaikeuksia saada tehtyä moottoriajoneuvovakuutus ja että vakuutustuotteiden valinnanvapaus ei koske tätä huomattavan suurta autonkuljettajien ryhmää? Jos myöntää, niin mihin toimiin se ryhtyy kuluttajien edun vuoksi? Jos ei myönnä, niin mitä perusteita sillä on eroavan kantansa tueksi?

Onko komissio tietoinen Belgian uuden hallituksen aikeista velvoittaa vakuutusyritykset myöntämään uusille kuljettajille vähintään viiden vuoden pituinen vakuutussopimus? Onko tämä velvoite yhteisön säännöksien mukainen? Jos ei ole, mitä vaihtoehtoja komissio esittää, jotta erityisesti nuoret kuljettajat voisivat hankkia kohtuuhintaisen (pakollisen) vahinkovastuuvakuutuksen?

([1]) Suullinen vastaus 3. syyskuuta 2002.

(2004/C 78 E/0426) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2406/03**

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle

(21. heinäkuuta 2003)

Aihe: Moottoriajoneuvovakuutus

Belgian vakuutusasioista vastuussa oleva oikeusasiamies esitti vuosikertomuksensa 19. kesäkuuta 2003. Näistä tiedoista käy ilmi, että bonus/malus-todistus korvataan 1. tammikuuta 2004 lähtien vahinkohistoriaa koskevalla todistuksella.

Yhteisen moottoriajoneuvovakuutusrahaston vuoden 2001 vuosikertomuksen mukaan vuosien 1997 ja 2001 välillä onnettomuuksiin joutuneiden vakuuttamattomien ajoneuvojen määrä kohosi 70 prosenttia, 4 950 autosta noin 8 450:een. Yhteinen moottoriajoneuvovakuutusrahasto korvaa vahingot vakuuttamattomien ajoneuvojen kohteeksi joutuneille uhreille. Se saa varansa vakuutusyritysten myöntämästä rahoituksesta, eli välillisesti kuljettajilta, jotka ovat ottaneet vakuutuksen itseään ja ajoneuvoaan varten.

Belgiassa arvioidaan olevan noin 100 000 kuljettajaa, jotka eivät ole ottaneet vakuutusta. Suurin osa on kuljettajia, jotka eivät voi tehdä vahinkohistoriansa vuoksi vakuutusta tavallisessa vakuutusyrityksessä. Yksityiset vakuutusyritykset eivät halua enää vakuuttaa heitä, tai vakuutusmaksu on huomattavan korkea. Belgialaiset kuljettajat voivat kääntyä 1. marraskuuta lähtien niin sanotun maksutoimiston (Tariferingsbureau) puoleen. Kuluista vastaavat kaikki vakuutusyritykset yhteisesti, eli välillisesti kuluttajat, jotka ovat ottaneet vakuutuksen itseään tai ajoneuvoaan varten.

Vastauksessaan kysymykseen H-0525/02 ([1]) komissio ilmoitti, että ainoastaan vahingon aiheuttaneen osapuolen pitää maksaa korvaus aiheutetusta vahingosta. Komissio ilmoittaa lisäksi, että se kieltää pakolliset bonus/malus-säännöt. Komissio katsoo myös, että vakuutustuotteiden valinnanvapaus on autonkuljettajien suuren enemmistön edun mukaista. He voivat valita vakuutusyrityksen, joka palkitsee hyvät kuljettajat alhaisemmilla vakuutusmaksuilla.

Jakaako komissio sen käsityksen, että tämä vahinkohistoriaa koskeva todistus on itse asiassa eräänlainen toinen versio bonus/malus-todistuksesta? Jos komissio ei jaa tätä käsitystä, niin miksi ei? Jos jakaa, niin millaista vaihtoehtoa se esittää?

Katsooko komissio, että hyvät kuljettajat tukevat välillisesti moottoriajoneuvovakuutusrahastoa tai maksutoimistoa kustantamalla huonojen kuljettajien aiheuttamista onnettomuuksista syntyneet kulut, mihin viitattiin komission 3. syyskuuta 2002 antamassa vastauksessa? Miten komissio perustelee tätä tilannetta? Millaista vaihtoehtoa se esittää?

Vakuuttamattomien kuljettajien määrä kasvaa päivittäin, vaikka vahinkovastuuvakuutus on pakollinen. Mihin toimiin komissio ehdottaa ryhtyvänsä, tai mihin jäsenvaltioiden on ryhdyttävä, jotta a) vakuuttamattomien kuljettajien määrää vähennetään ja b) varmistetaan samanaikaisesti, että jokainen kuljettaja saa kohtuuhintaisen vahinkovastuuvakuutuksen?

(1) Suullinen vastaus 3. syyskuuta 2002.

(2004/C 78 E/0427) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2407/03**

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle

(21. heinäkuuta 2003)

Aihe: Moottoriajoneuvovakuutus

Belgian vakuutusasioista vastuussa oleva oikeusasiamies esitti vuosikertomuksensa 19. kesäkuuta 2003. Sen mukaan sopimuksia sanottiin niin paljon irti, ja irtisanomisia perusteltiin selkeästi niin harvoin, että herää kysymys, rikkooko vakuutusyritys lakia, sillä se houkuttelee asiakasta tekemään sopimuksen ja sanoo sen sitten ilman perusteluja irti. Vakuutuksen antajat voivat sanoa sopimuksen irti joka vuosi, jos he vain ilmoittavat siitä määräajassa.

Näiden tietojen mukaan vaikuttaa siltä, että vakuutuksen antajat voivat kieltäytyä antamasta onnettomuuteen joutuneille asiakkailleen muita vakuutuksia kuin pakollisen vahinkovastuuvakuutuksen silloinkin, kun nämä eivät olleet vastuussa onnettomuudesta, tai osallisena ei ollut kolmatta osapuolta.

Jakaako komissio sen käsityksen, että vakuutuksen antajat eivät saisi tiettyihin riskeihin vedoten kieltäytyä myöntämästä vakuutusta, jos onnettomuuteen joutunut kuljettaja ei aiheuttanut onnettomuutta tai siihen ei osallistunut kolmatta osapuolta? On hyödytöntä vakuuttaa jotain, jos suurin osan vakuutuksen antajista kieltäytyy maksamasta kuluttajien hyvässä uskossa pyytämiä vahingonkorvauksia. Jos komissio ei jaa tätä käsitystä, niin miksi ei? Jos se jakaa, niin mihin toimiin se aikoo ryhtyä kuluttajien hyväksi?

Onko kyse lainsäädännön rikkomisesta, jos kuluttajia houkutellaan tekemään sopimus, ja sen jälkeen heidät hylätään perusteetta? Jos on, niin mihin toimiin komissio ryhtyy? Jos ei ole, niin millaisilla perusteluilla komissio kumoaa Belgian oikeusasiamiehen vakuutuksista esittämät huolenaiheet?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2405/03, E-2406/03 ja E-2407/03

(4. syyskuuta 2003)

Komissio seuraa huolestuneena tilannetta eräissä jäsenvaltioissa, joissa pakollisen vakuutuksen hinnankorotukset saattavat haitata tai jopa estää ihmisiä (erityisesti nuoria ja ikääntyviä) valitsemasta vapaasti eri liikennemuotojen välillä (yksityisautoilu tai joukkoliikenne). Komissio kehottaa parlamentin jäsentä tutustumaan vastauksiin, jotka se on antanut Marianne Thyssenin esittämään kirjalliseen kysymykseen 0592/02 (1) ja Armando Cossuttan kysymykseen 1522/03 (2).

Kaikesta huolimatta komissio on edelleen kolmansissa vakuutusdirektiiveissä suositellun hinnoittelu-vapauden periaatteen kannalla. Tämä koskee erityisesti pakollista liikennevakuutusta siitä huolimatta, että yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut oikeuskäytännössään vakuutuksen pakollisuuden (ks. erityisesti 25. helmikuuta 2003 annettu tuomio (3)). Tämä johtuu siitä, että kuluttajat hyötyvät kilpailun paineista.

Parlamentin jäsen vetoaa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklaan ja Euroopan unionin perustuslakia koskevan sopimusehdotuksen II-21 artiklaan. Komissio haluaa tarkentaa, ettei erilainen kohtelu ole välttämättä vakuutuksenottajan ikään perustuvaa syrjintää, jos kohtelu voidaan perustella objektiivisin syin, jotka perustuvat todenmukaisiin, piileviin olosuhteisiin, joiden perusteella vakuutuksenottajan vakuutusmaksut määritellään. On otettava huomioon, että vakuutusyhtiöt määrittävät vakuutusmaksunsa useiden tekijöiden perusteella, joista eräs on vahinkojen keskimääräinen esiintymistiheys. Oman

riskinarviointinsa perusteella yhtiöt voivat vapaasti muuttaa tarjoustaan tai jopa jättää tietyt marginaaliset kotimarkkinoiden alueet kilpailijoiden hoidettaviksi. Joka tapauksessa komissio haluaa tarkentaa, ettei tällainen ryhmäkohtainen hinnoittelu johdu yhteisön lainsäädännöstä, vaan kyse on paremminkin keinosta mukauttaa hinnoittelua paremmin paikallisten markkinoiden tarpeisiin. Erisuuruisia kustannuksia aiheuttaville henkilöille tarjotaan siis eri hintoja. Tässä mielessä erilainen hinnoittelu näyttää olevan yhteisön lainsäädännön mukaista, sillä se kuvastaa erilaisia asiakasryhmiä, joiden riskejä voidaan arvioida asianmukaisin ja objektiivisin tilastollisin analyysein.

Kysymyksessään E-2406/03 parlamentin jäsen mainitsee ongelmat, joita syntyy otettaessa huomioon vakuutuksenottajien vahinkohistoria. Komissio muistuttaa, että pakollisen bonusjärjestelmän lakkauttaminen Belgiassa oli suora seuraus komission vuonna 1996 alkaneesta toiminnasta, joka johti haluttuun lopputuloksen vuonna 2002 ([4]), kun vakuutusmaksujen hinta-asteikko purettiin. Yritykset voivat nyt vapaammin hinnoitella vakuutukset vakuutuksenottajien todellisten vahinkoriskien mukaisesti ja tehdä asiakkaille kilpailukykyisempiä tarjouksia.

Parlamentin jäsen ottaa myös esille toimenpiteet, jotka sisällytettiin Belgian lainsäädäntöön 2. elokuuta 2002 säädetyn lain (Loi Monfils ([5])) 2 artiklan nojalla. Tämän säädöksen mukaan kuka tahansa voi ottaa yhteyttä tarifiointitoimistoon, jos on saanut kieltävän vastauksen ainakin kolmelta vakuutusyhtiöltä, joille on tehnyt vakuutusta koskevan tarjouspyynnön. Tarkemmin sanoen edellä mainitun säädöksen mukaan kieltäväksi vastaukseksi katsotaan sellainen ehdotettu vakuutusmaksu, joka ylittää kynnyksen, joka saadaan kertomalla vakuutusyhtiön pienin vakuutusmaksu tarjouspyynnön kohteena olevaa autoa vastaavalle autolle viidellä. On selvää, että yhteisön sääntelypuitteiden mukaisesti jäsenvaltioiden viranomaiset voivat yksin päättää sopivista keinoista, joiden avulla vakuutuksenottajille taataan oikeus saada pakollinen liikennevakuutus. Komissio ei voi siten ottaa kantaa edellä mainittuihin tai kysymyksessä E-2407/03 esille tuotuihin toimenpiteisiin, sillä ne kuuluvat yritysten valvonnasta vastaavien Belgian viranomaisten toimivaltaan. Komissio ilmaisee kuitenkin tyytyväisyytensä edellä mainittuihin säädöksiin sisältyvästä toimenpiteestä, jonka tavoitteena on taata kaikille oikeus vakuutukseen. Komission mielestä toimenpide on yhdenmukainen pakollista liikennevakuutusta koskevien direktiivien tavoitteen kanssa.

Käynnissä olevan pakollista liikennevakuutusta koskevien direktiivien nykyaikaistamisen yhteydessä komissio on ehdottanut eräitä toimia, joilla on tarkoitus helpottaa niiden tilannetta, jotka haluavat vaihtaa vakuutusta hyötyäkseen kulloinkin parhaista hintaehdoista (vakuutusyhtiöt velvoitettaisiin antamaan todistus vakuutetun vahinkohistoriasta) ([6]). Komissio kannattaa kaikkia toimenpiteitä avoimuuden lisäämiseksi, jotta poistettaisiin tietojen saantiin liittyvä epäsuhta vakuutusyhtiön ja vakuutetun väliltä.

Komissio on vakuuttunut siitä, että pakollisen liikennevakuutuksen hintaa voidaan laskea vain tieliikenneturvallisuutta parantamalla. Vuonna 2000 Euroopan unionin alueella kuoli liikenneonnettomuuksissa 41 761 ihmistä (joista 1 470 Belgiassa) ja vahingoittui yli 1,7 miljoonaa. Vuosina 1991—2001 Belgian teillä kuoli 16 918 ihmistä ([7]). Tilanteen korjaamiseksi unionin alueella on käynnissä kunnianhimoinen liikenneturvakampanja, jonka vaikutukset tuntuvat myös vakuutettujen kukkarossa, vaikuttaahan liikenneonnettomuuksien väheneminen myös vakuutusmaksuihin.

Kysymyksessä E-2405/03 mainittiin Belgian hallituksen hanke, joka liittyy nuorten kuljettajien pakollisten liikennevakuutusten kestoon. Tämän osalta komissio toteaa, että sen tehtävä ei ole ottaa kantaa mahdollisiin kansallisia määräyksiä koskeviin hankkeisiin.

([1]) EYVL C 301 E, 5.12.2002.
([2]) EUVL C 33 E, 6.2.2004, s. 128.
([3]) Asia C-59/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta, erityisesti tuomion 29 kohta.
([4]) Asiasta annettiin 16.1.2002 kuninkaallinen asetus (julkaistu 14.2.2002 Belgian virallisessa lehdessä, Moniteur belge), jolla muutettiin 22.2.1991 annettua kuninkaallista asetusta vakuutusyhtiöiden valvontaa koskevista yleisistä säännöistä ja 14.12.1992 annettua kuninkaallista asetusta moottoriajoneuvoille tarkoitettujen pakollisten vakuutusten vakiosopimuksista.
([5]) Ilmestynyt Belgian virallisessa lehdessä 30. elokuuta 2002.
([6]) KOM(2002) 244 lopullinen.
([7]) Tiedot ovat peräisin Euroopan yhteisön liikenneonnettomuuksien tietokannasta CARE (http://europa.eu.int/comm/transport/home/care/index_en.htm).

(2004/C 78 E/0428) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2460/03**

esittäjä(t): Patricia McKenna (Verts/ALE) komissiolle

(16. heinäkuuta 2003)

Aihe: Irlannin valtion kilpailun vastaiset toimet sähkömarkkinoilla

Irlannin valtio on julkistanut viimeisimmät AER-järjestelmän (Alternative Energy Requirement) yhteydessä uusiutuville energiamuodoille myönnettävät tuet. Suurimmat edunsaajat ovat valtion sähkölaitoksen ESB:n tytäryhtiöt ja niiden kumppanuusyritykset.

Ottaen huomioon, että ESB on ehdoton markkinajohtaja Irlannin sähkömarkkinoilla ja sillä on käytössään valtavat resurssit, katsooko komissio, että ESB:n tytäryhtiöille myönnetty mahdollisuus osallistua AER-järjestelmän yhteydessä järjestettävään kilpailuun vääristää markkinoita? Eikö tämä merkitse myös itsenäisiin tuottajiin kohdistuvaa syrjintää, sillä ESB voi hyödyntää valtion omistuksessa olonsa aikana ja valtion tuella saavuttamiaan laajoja resursseja?

Aikooko komissio neuvoa Irlannin valtiota pidättymään tukien myöntämisestä ESB:n tytäryhtiöille ja kumppaneille, kunnes komissio on tutkinut asiaan liittyvät kilpailuoikeudelliset kysymykset?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(3. syyskuuta 2003)

Komission valtiontukipäätöksessä, joka koskee uusiutuvien energialähteiden käytön edistämiseen myönnettävää tukea ([1]), ei aseteta minkäänlaisia tarjoajien ominaisuuksia koskevia ehtoja. Sen tarkoituksena on lisätä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön määrää Irlannissa, eikä mikään estä sitä, että osa tavoitellusta lisäyksestä saadaan valtion sähkölaitoksen (ESB) tytäryhtiöiden tuotannosta, jos näillä on edellytykset tarjouskilpailujen voittamiseen.

Komissio katsoo, että ESB:n enemmistöosakkaana Irlannin valtio voi vapaasti päättää yhtiön pääoman käytöstä, jos se noudattaa markkinataloudessa toimivan yksityisen sijoittajan periaatetta. Komissiolla ei tarkasteltavana olevassa asiassa ole hallussaan tietoja, joiden mukaan ESB:n tytäryhtiöt saisivat tukea emoyhtiöltään esimerkiksi toimituksina, joista veloitetaan markkinahintaa vähemmän.

Komissio ei sen vuoksi aio muuttaa edellä mainittua päätöstään eikä näin aio sulkea ESB:n tytäryhtiöitä AER-järjestelmästä tai puuttua ESB:n ja sen yhteistyökumppaneiden kanssa tehtäviin hankintasopimuksiin.

([1]) Komission päätös asiassa N 553/01 (EYVL C 45, 19.2.2002).

(2004/C 78 E/0429) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2537/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(29. heinäkuuta 2003)

Aihe: YMP:n nettomaksut

Komissio totesi Euroopan unionin taloudellista ja sosiaalista koheesiota koskevassa toisessa kertomuksessa, että Portugali on yhteisen maatalouspolitiikan YMP:n nettomaksaja.

Vastauksena kirjalliseen kysymykseeni P-0897/01 ([1]) komissio toimitti numerotietoja, joiden perusteella se oli päätynyt edellä mainittuun toteamukseen. Komission mukaan Portugalin nettomaksu yhteiseen maatalouspolitiikkaan oli vuosien 1989 ja 1998 välisenä aikana 2 000 miljoonaa euroa eli 260 euroa asukasta kohti.

Voiko komissio kertoa, onko Portugali edelleen YMP:n nettomaksaja? Voiko komissio toimittaa ajantasaista tietoa vuosien 1998 ja 2002 väliseltä ajalta käyttäen samaa menetelmää kuin se sovelsi ajanjaksoon 1989—1998?

([1]) EYVL C 261 E, 18.9.2001, s. 213.

Franz Fischlerin komission puolesta antama täydentävä vastaus

(29. lokakuuta 2003)

Toisessa koheesiokertomuksessa käytetyn menetelmän suhteen, jolla mitataan maataloushintoja ja maatalousmarkkinoita koskevan politiikan vaikutusta Portugaliin ja joka ei siis koske maaseudun kehittämispolitiikkaa (toinen pilari), on huomattava, ettei menetelmässä oteta huomioon ainoastaan vaikutuksia maataloustuottajien ja elintarvikejalostajien hyvinvointiin vaan myös vaikutukset kuluttajien ja veronmaksajien hyvinvointiin. Menetelmä eroaa siis laskelmista, jotka perustuvat talousarvion nettotilanteeseen, mutta antaa täydellisemmän kuvan Portugalin asemasta sen suhteen, mitä maatalousmarkkinoita koskeva politiikka (ensimmäinen pilari) maksaa tai tuottaa Portugalin taloudelle.

Näiden tietojen laskemiseksi komissio on ennen kaikkea pyrkinyt keräämään parlamentin jäsenen pyytämät tiedot ajalta 2000—2002. Näin voidaan seurata Agenda 2000:n täytäntöönpanon jälkeistä kehitystä.

Käyttämällä samaa menetelmää kuin kaudella 1989—1998 komission on mahdollista ilmoittaa, että vuotuinen nettovaikutus nykyhintoina kaudella 2000—2002 oli seuraava:

(miljoonaa euroa)

	2000	2001	2002
Nettovaikutus Portugalille	− 227,1	+ 4	− 108,7

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosaston talousarvion mukaisten voittojen ja tappioiden perusteella lasketun talousarviosiirron suhteen, suhteessa Portugalin tuomaan prosenttiosuuteen unionin koko talousarviosta, Portugalin nettoasema, joka vuodesta 1994 alkaen on ollut positiivinen, on äskettäin kehittynyt seuraavasti:

(miljoonaa euroa)

	2000	2001	2002
Nettotalousarviosiirto Portugalin hyväksi	+ 74,7	+ 221,6	+ 115,8

(2004/C 78 E/0430) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2580/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(6. elokuuta 2003)

Aihe: Väärennettyjen euroseteleiden tuotannon oletettava yleistyminen euroa rinnakkaisvaluuttana käyttävissä harvaan asutuissa valtioissa

1. Voiko komissio vahvistaa, että väärennetyn rahan tuotanto euroalueella on tähän asti keskittynyt Ranskan ja Espanjan harvaan asutuille aluille ja että tämä on aiheuttanut kansalaisille ja liike-elämälle 16 miljoonan euron vahingot?

2. Lisäävätkö uudet tekniset laitteet, kuten offsetpainokoneet syrjäyttäneet tietokoneprintterit, mahdollisuuksia tuottaa väärennettyjä aidoista vaikeasti erotettavia seteleitä huolimatta vesileimoista, hologrammeista ja metallinauhoista?

3. Missä suhteessa euroja väärennetään verrattuna toiseen yleisesti käytettyyn valuuttaan Yhdysvaltojen dollariin? Lisääntyykö väärennysten määrä väärennettyjen dollareiden tasolle?

4. Jakaako komissio Europolin arvion, että EU:n laajeneminen ja helposti ylitettävät rajat sekä euron yleistyminen rinnakkaisvaluuttana vähätuloisissa ja korkean työttömyyden valtioissa lisäävät sitä todennäköisyyttä, että euroja väärennetään tulevaisuudessa huomattavasti enemmän harvaan asutuilla alueilla, ja sinne tuodaan väärennettyä valuuttaa tiuhaan asutuilta alueilta?

5. Miten komissio aikoo suojella kansalaisia ja yrityksiä riittävästi siltä riskiltä, että ne saavat huomaamattaan väärennettyjä seteleitä, jotka asian valjettua eivät ole enää samanarvoisia, kuin ajankohtana, jolloin ne vastaanotettiin?

Lähde: alankomaalaisen päivälehden Rotterdams Dagbladin 18. heinäkuuta 2003 ilmestynyt numero

Michaele Schreyerin komission puolesta antama täydentävä vastaus

(28. lokakuuta 2003)

Ei ole osoitettu, että väärennetyn rahan tuotanto keskittyisi harvaan asutuille alueille yhdessäkään jäsenvaltiossa. Euroopan keskuspankista (EKP) saadun tiedon mukaan 167 118 väärennettyä euroseteliä poistettiin käytöstä vuonna 2002 ja 230 534 vuoden 2003 ensimmäisellä puoliskolla. Väärennettyjen setelien yhteisarvo oli vuonna 2002 noin 8,5 miljoonaa euroa ja vuoden 2003 ensimmäisellä puoliskolla 11,5 miljoonaa euroa.

Suhteutettuna liikkeessä oleviin 8 miljardiin aitoon euroseteliin yllä mainittu väärennettyjen setelien määrä on todella pieni.

Vuonna 2002 löydettiin 2 339 liikkeessä olevaa väärennettyä eurokolikkoa ja vuoden 2003 ensimmäisellä puoliskolla 7 875. Väärennettyjen kolikkojen yhteisarvo oli 3 355 euroa vuonna 2002 ja 13 036,50 euroa vuoden 2003 ensimmäisellä puoliskolla. Eurokolikkoja on liikkeessä yli 45 miljardia, joten väärennettyjen kolikkojen määrä on todella pieni.

Nykytekniikan avulla, kuten tietokonetulostimilla, on mahdollista valmistaa väärennettyjä euroseteleitä tietämättä painotekniikasta paljoakaan. Viimeaikaisten väärennöksien laatu on ollut yleisesti huono. Uuden tekniikan avulla tehdyt väärennökset on siten yleensä helpompi tunnistaa kuin offsetmenetelmällä painetut väärennökset.

Eurojen väärentäminen on paljon harvinaisempaa kuin Yhdysvaltain dollareiden väärentäminen.

Tällä hetkellä ei näytä siltä, että euroväärennöksien määrä nousisi Yhdysvaltain dollariväärennösten tasolle.

Komissiolla ei ole tarkkaa näyttöä mahdollisesta jyrkästä noususta. Mitä suuremmalla alueella valuuttaa käytetään, sitä suurempi vaara on, että kyseistä valuuttaa väärennetään. Lisäksi tiedetään, että EU:n ulkopuolisten maiden väärentäjät ovat ottaneet euron kohteekseen. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, Europol, EKP ja komissio ovat ryhtyneet asianmukaisiin toimenpiteisiin yhteistyössä kolmansien maiden viranomaisten kanssa torjuakseen euroväärennökset.

Toimenpiteitä ovat:

— tehostettu yhteistyö kaikkien toimivaltaisten viranomaisten välillä väärennöksien torjumiseksi (poliisivoimat, keskuspankit, valtiovarainministeriöt jne.);

— jäsenvaltioissa, EU:n tasolla ja kansainvälisesti järjestetty yleinen ja erikoistunut intensiivikoulutus, jonka veturina on komission toteuttama tiedonvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskeva Perikles-ohjelma;

— jäsenvaltioiden jatkuva asiaankuuluvan lainsäädännön täytäntöönpanon valvonta; raportointi ja ehdotukset, jos katsotaan tarpeelliseksi;

— pääosin EKP:n toteuttamat erikoistiedotuskampanjat.

Kansalaisille lisääntynyt poliisiyhteistyö, jossa Europol on mukana, on tuonut lisätakuita. On myös tärkeää, että ihmiset tuntevat eurosetelien aitoustekijät. EKP:n tiedotusmateriaalissa mainittu eurosetelien aitouden tarkistusmenetelmä ”tunnustele — katso — kallistele” on osoittautunut tehokkaaksi väärennöksien tunnistamisessa.

(2004/C 78 E/0431) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2601/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(20. elokuuta 2003)

Aihe: Rietin historiallisen keskustan kunnostaminen

Rieti on yksi Lazion maakunnan tärkeimmistä kaupungeista ja siellä on useita historiallisesti ja taiteellisesti arvokkaita rakennuksia, joiden säilyttämiseksi Rietin kaupunki pyrkii toteuttamaan kunnostus- ja restaurointisuunnitelman.

Tarkoituksena on tuoda esiin kaupunkia kulttuurikohteena sekä saada kaupungille yhtenäinen ja toimiva ilme lukuisilla toimenpiteillä, kuten teiden kunnossapidolla, kohentamalla kaupungin valaisemista, parantamalla historiallisen keskustan liikennejärjestelyjä, entistämällä keskiaikaiset muurit ja vaihtamalla keskiaikaisen kaupunginosan rakennusten kyltit.

Kaupunginhallituksen täytyy löytää valtavat taloudelliset resurssit tähän kaupunkisuunnitteluun ja rakennusten kunnostustyöhön. Se käyttää kaikkia mahdollisia keinoja ja erityisesti myös Euroopan unionin panosta.

EU:n Urban I- ja II-aloitteet, joiden tavoitteena oli rahoittaa tällaisia toimia, ovat jo päättyneet.

1. Voiko komissio kertoa, onko vuodelle 2004 tai sen jälkeen suunniteltu uutta ohjelmaa tai uusien hakuilmoitusten julkaisemista?

2. Onko käynnissä muita rahoitusohjelmia, joista Rietin kaupunki voisi saada rahoitusta edellä mainittujen töiden toteuttamiseen?

Michel Barnier’n komission puolesta antama vastaus

(16. lokakuuta 2003)

Italiassa Urban II -yhteisöaloitteesta tuettavia kaupunkeja ehdotti Italian infrastruktuuri- ja liikenneministeriö Italian virallisessa lehdessä nro 168 20. heinäkuuta 2000 julkaistua menettelyä noudattaen. Vuoden 2006 loppuun asti ei ole mitään uusia kaupunkeja koskevia määrärahoja.

Muiden mahdollisten rahoituslähteiden osalta voidaan todeta, että osia Rietin kaupungista kuuluu komission 27. heinäkuuta 2000 tekemän päätöksen mukaan tavoite 2 -alueisiin ([1]).

Euroopan aluekehitysrahaston tukitoimia tältä osin ohjaavan Lazion alueen yhtenäisen ohjelma-asiakirjan (YOA) toimenpidekokonaisuudessa III.2 on mahdollista rahoittaa kunnostustoimia, jotka koskevat joitakin alueita, etenkin historiallisia keskuksia, jotka ovat matkailun, kulttuurin ja ympäristön kannalta merkittäviä.

YOA:n hallintoviranomaisen (tässä tapauksessa Regione Lazion talous- ja rahoitusosaston) tehtävä on kuitenkin tutkia, mitkä toimet mahdollisesti voivat saada yhteisön osarahoitusta.

Edellä kuvattuihin rakennerahastotoimiin liittyvän rahoituksen lisäksi komissio voi myöntää tukea kulttuurialoitteille Kulttuuri 2000 -ohjelman osana sen valintaperusteiden mukaan. Ohjelma on ainoa kulttuuriyhteistyön rahoitus- ja ohjelmatyöväline unionissa.

Ohjelman tarkoituksena on tukea hankkeita, joiden tuottamiseen ja rahoitukseen osallistuu vähintään kolme toimijaa vähintään kolmesta ohjelmaan osallistuvasta maasta. Lisätietoja tästä ohjelmasta löytyy sivustosta (http://europa.eu.int/comm/culture/c2000).

(1) 2000/530/EY: Komission päätös, tehty 27 päivänä heinäkuuta 2000, luettelosta rakennerahastojen tavoite 2 -alueista Italiassa kaudella 2000—2006 (tiedoksiannettu numerolla K(2000) 2327) (ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen), EYVL L 223, 4.9.2000.

(2004/C 78 E/0432) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2649/03**

esittäjä(t): Paul Rübig (PPE-DE) komissiolle

(10. syyskuuta 2003)

Aihe: Sähköverkkotariffien vertailu komission toisessa vertailuraportissa

Brysselissä 7. huhtikuuta 2003 julkistetussa Euroopan komission toisessa vertailuraportissa sähkön ja maakaasun sisämarkkinoiden toteuttamisesta käsitellään jäsenvaltioiden edistymistä markkinoiden avaamisessa.

Raportti on seuraavalla Internet-sivulla: (http://europa.eu.int/comm/energy/electricity/benchmarking/doc/2/sec_2003_448_en.pdf).

Raportin sivulla 4 olevan taulukon (Sähködirektiivin täytäntöönpano) sarakkeesta "Yleiset verkkotariffit" käy ilmi, että Itävallassa, Saksassa ja Luxemburgissa on keskimääräistä korkeammat verkkotariffit.

Minkä tietojen tai tutkimusten perusteella verkkotariffit laskettiin?

Kuka toimitti tiedot?

Millaisia kulutuslukuja ja muuttujia oli analyysin lähtökohtana?

Miten varmistettiin koko unionista kerättyjen tietojen vertailtavuus (erot kulutustottumuksissa, toimitusvarmuudessa, typologiassa jne.)?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(13. lokakuuta 2003)

Tutkimus perustui jäsenvaltioiden ministeriöiden ja sähkö- ja kaasualan sääntelyviranomaisten toimittamiin tietoihin. Joissakin tapauksissa käytettiin analyyseja, joita olivat laatineet toimialajärjestöt kuten "Verband der Elektrizitätswirtschaft" (VdEW) ja "Verband der Netzbetreiber" (VdN) Saksassa. Tätä selostetaan tarkemmin asiakirjan liitteessä olevassa 2 jaksossa.

Eurostatin keräämien hintatietojen perusteella luotiin seuraavanlaisia tyyppikäyttäjien ryhmiä:

— teollinen suurkulutus: 24 gigawattituntia (GWh) vuodessa

— pieni kaupallinen kulutus: 50 megawattituntia (MWh) vuodessa

— kotikäyttö: 3500 kilowattituntia (KWh) vuodessa.

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemissa kolmessa jäsenvaltiossa on keskimääräistä korkeammat verkkotariffit näille tyyppikäyttäjille.

Yleisesti katsotaan, että lopulliset päätökset verkkotariffeista tai niiden asianmukaisuudesta sopivat parhaiten kansallisten sääntelyviranomaisten tehtäviksi. On totta, että typologialla voidaan selittää joitakin eroja, mutta muut mainitut tekijät (toimitusvarmuus ja kulutustottumukset) eivät poikkea toisistaan kovinkaan paljon eri jäsenvaltioissa. Lisäksi raportissa todetaan, että erot voivat johtua myös tehokkaan sääntelyn puuttumisesta ja eriyttämisen riittämättömyydestä eräissä jäsenvaltioissa.

(2004/C 78 E/0433) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2650/03**

esittäjä(t): Theresa Villiers (PPE-DE) komissiolle

(10. syyskuuta 2003)

Aihe: Työaikadirektiivi

1. Onko komissio toteuttanut tutkimuksia työaikadirektiivin (93/104/EY ([1])) vaikutuksesta terveyspalvelujen saantiin?

2. Tietääkö komissio, miten työaikadirektiivin noudattaminen on vaikeuttanut terveyspalvelujen saantia? Yhdistyneen kuningaskunnan sairaaloista esimerkiksi Barnet ja Chase Farm General Hospital ovat ilmoittaneet olevan erittäin vaikeaa laatia sellaisia sairaanhoitajien työaikalistoja, jotka täyttäisivät direktiivin määräykset. Erityisesti yötyötä koskevat säännöt hankaloittavat sairaaloiden mahdollisuuksia asettaa sellaisia perhemyönteisiä työaikoja, jotka sopisivat sairaanhoitajille, joilla on lapsia ja jotka haluaisivat viedä itse lapsensa kouluun tai hakea heidät sieltä.

3. Aikooko komissio tarkistaa direktiiviä siten, että terveyspalvelujen alalla olisi mahdollista joustaa edellä mainittujen ongelmien ratkaisemiseksi?

([1]) EYVL L 307, 13.12.1993, s. 18.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(15. lokakuuta 2003)

Vaikka tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 23 päivänä marraskuuta 1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/104/EY säädetään työaikaa koskevista vähimmäisvaatimuksista, direktiivissä annetaan myös mahdollisuus joustaa vaatimusten noudattamisessa muun muassa silloin, kun on kyse ”toiminnasta, jossa tarvitaan jatkuvaa palvelua … erityisesti palvelut, jotka liittyvät sairaaloiden tai vastaavien laitosten … järjestämään vastaanottoon, hoitoon ja/tai huolenpitoon” (17 artiklan 2.1 kohdan c alakohdan i luetelmakohta).

Kyseisellä säännöksellä on tarkoitus vastata myös arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemiin tarpeisiin.

Direktiivissä säädetään myös, että sen kahta säännöstä on tarkasteltava uudelleen seitsemän vuoden kuluessa vuoden 1996 marraskuusta. Nämä säännökset koskevat mahdollisuutta jättää soveltamatta direktiivin 6 artiklaa silloin, kun yksittäinen työntekijä suostuu työskentelemään pidempään kuin keskimääräisen enimmäistyöskentelyajan 48 tuntia (poikkeus), ja viitejaksoa koskevia poikkeuksia. Näiden molempien tapausten osalta direktiivissä säädetään, että neuvosto tarkastelee säännöksiä uudelleen ja päättää, mitä toimia toteutetaan komission ehdotuksen ja siihen liittyvän arviointikertomuksen perusteella.

Komissio antaa vuoden 2003 loppuun mennessä tiedonannon työaikadirektiivin tarkistamisesta.

Työaikadirektiivin mahdollinen tarkistaminen riippuu neuvoa-antavasta tiedonannosta käytävien keskustelujen ja työmarkkinaosapuolten kuulemisten tuloksista.

(2004/C 78 E/0434) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2662/03**

esittäjä(t): Ian Hudghton (Verts/ALE) komissiolle

(10. syyskuuta 2003)

Aihe: Otsonia tuhoavat aineet

Viitattaan 22. maaliskuuta 2002 antamaanne vastaukseen kirjalliseen kysymykseen P-0595/02 ([1]). Nyt kun vain kaksi jäsenvaltiota on ilmoittanut mekanismeista, jotka niillä on toiminnassa otsonia tuhoavien aineiden keräämiseksi ja hävittämiseksi ja kun komissio on sitoutunut toteuttamaan laajan tilannekatsauksen kaikkialla EU:ssa, voiko komissio ilmoittaa tämänhetkiset tiedot tilanteesta kussakin jäsenvaltiossa?

([1]) EYVL C 205 E, 29.8.2002, s. 168.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(21. lokakuuta 2003)

Toistaiseksi kaikki jäsenvaltiot Irlantia lukuun ottamatta ovat vastanneet.

Useimmat jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet seuraavista: otsonikerrosta heikentäviä aineita sisältävien laitteiden turvallisuus- ja laatunormit; otsonikerrosta heikentäviä aineita sisältävien laitteistojen tarkastusmenettelyt, kirjanpito- ja ilmoitusvaatimukset; otsonikerrosta heikentävien aineiden talteenottomenetelmät; otsonikerrosta heikentävien aineiden liikkuvat ja kiinteät hävityslaitteet; talteenotettujen, kierrätettyjen, regeneroitujen ja hävitettyjen otsonikerrosta heikentävien aineiden määrät vuosina 1999, 2000 ja 2001; otsonikerrosta heikentävien aineiden talteenottoon, kierrätykseen, regenerointiin ja hävitykseen osallistuvien teknikkojen vähimmäispätevyysvaatimukset sekä toimenpiteet, joilla kansalaisille ja teollisuudelle on pyritty tiedottamaan asetuksen vaatimuksista, kuten uutiset tiedotusvälineissä, seminaarit ja virallisilla www-sivustoilla olevat tiedot.

Komissio on tehnyt arvioita ja havainnut toistaiseksi, että neljä jäsenvaltiota ei noudata otsonikerrosta heikentävistä aineista 29 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2037/2000 ([1]) 16 artiklan 5 kohtaa ([2]) eikä 16 artiklan 6 kohtaa ([3]). Näin ollen komissio päätti 9. heinäkuuta 2003 nostaa yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Irlantia vastaan ilmoitusvelvollisuuden rikkomisesta. Lisäksi on vireillä kolme jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaa menettelyä Kreikkaa, Espanjaa ja Portugalia vastaan, sillä ne eivät ole noudattaneet ilmoittamisvelvollisuutta eivätkä panneet asetusta asianmukaisesti täytäntöön. Arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristöön lähetetään taulukko, jossa on yksityiskohtainen tilannekatsaus talteenotosta ja hävittämisestä.

([1]) EYVL L 244, 29.9.2000.

([2]) Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä, joilla pyritään edistämään valvottavien aineiden talteenottoa, kierrätystä, regenerointia ja hävitystä, sekä asetettava käyttäjät, jäähdytysteknikot tai muut asianmukaiset tahot vastaamaan siitä, että 1 kohdan säännöksiä noudatetaan …

([3]) Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2001, mitä järjestelmiä on otettu käyttöön käytettyjen valvottavien aineiden talteenottoa varten ja kuinka suuria määriä näitä aineita on otettu talteen, kierrätetty, regeneroitu tai hävitetty.

(2004/C 78 E/0435) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2666/03**

esittäjä(t): Jean Lambert (Verts/ALE) komissiolle

(10. syyskuuta 2003)

Aihe: Värikasettien kierrättäminen

Sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/96/EY ([1]) pyritään vähentämään kaatopaikoilla ja polttolaitoksissa hävitettävän sähkö- ja elektroniikkalaiteromun määrää siten, että perustetaan tällaisen jätteen erilliset keräys- ja kierrätysjärjestelmät. Koska valmistajat asetetaan vastuuseen elektroniikkalaitteiden hävittämisestä niiden hyödyllisen käyttöiän päätyttyä, tällä direktiivillä kannustetaan tuottajia parantamaan kyseisten tuotteidensa kierrätettävyyttä.

Kuitenkin jos sähkö- tai elektroniikkalaitteissa käytetyt kertakulutustavarat olisi jätettävä direktiivin ulkopuolelle, värikasetit voisivat muodostaa poikkeuksen. Tämä ero on tehtävä huolimatta direktiiviin lisätystä tarkistuksesta, joka on erityisesti suunniteltu sovellettavaksi värikasetteihin, jotta varmistetaan, että tuotteita ei valmisteta niin, että niiden uudelleenkäyttö estettäisiin.

Useimpiin uusimman sukupolven kasetteihin on asennettu "älykortti" tai muu laite, jonka tarkoituksena on estää kasettien uudelleenkäyttö tai tehdä siitä vaikeaa tai kallista. Tämä merkitsee sitä, että ellei kasetteja sisällytetä direktiiviin, monet tällä hetkellä uudelleen käytettävistä kaseteista päätyisivät myös kaatopaikalle. Tämä vahingoittaisi vakavasti kasettien kierrätystoiminnan kehittämistä. Siispä direktiivin tekstiin lisättiin erityisesti artikla, jotta vältettäisiin sellaisten teknisten rakennepiirteiden käyttö, joilla estettäisiin laitteen uudelleenkäyttö.

Koska sähkö- ja elektroniikkalaiteromua koskeva direktiivi on tarkoitettu selvästi edistämään sekä kestokulutus- että kertakäyttötavaroihin kuuluvien elektroniikkalaitteiden uudelleenkäyttöä ja kierrätystä,

— olisiko komission mielestä jäsenvaltioiden hallitusten suunnitelmat poistaa sähkö- ja elektroniikkalaitteissa käytetyt kertakäyttötavarat direktiivistä sähkö- ja elektroniikkalaitteista annetun direktiivin vastaisia

— pidettäisiinkö älykortein varustettuja kasetteja luonteeltaan sähköisinä tai elektronisina ja olisivatko ne siksi sähkö- ja elektroniikkaromusta annetun direktiivin kierrätysvaatimusten alaisia?

(1) EUVL L 37, 13.2.2003, s. 24.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(5. marraskuuta 2003)

Direktiivi 2002/96/EY (1) (sähkö- ja elektroniikkalaiteromudirektiivi) sisältää sähkö- ja elektroniikkalaitteita koskevia vaatimuksia, joita sovelletaan sekä ennen kuin laitteista tulee romua että sen jälkeen.

Ennen kuin sähkö- ja elektroniikkalaitteista tulee romua, niiden on täytettävä direktiivissä säädetyt työsuunnittelua, tiedottamista ja kertomuksia koskevat vaatimukset (2). Sähkö- ja elektroniikkalaiteromuun sovelletaan direktiivin vaatimuksia erillisestä kierrätyksestä, käsittelystä, hyödyntämisestä, uudelleen käytöstä ja kierrätyksestä sekä jätehuollon rahoituksesta ja näitä asioita koskevasta tiedottamisesta (3).

Sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin 3 artiklan a alakohdassa sähkö- ja elektroniikkalaitteella tarkoitetaan "laitetta, joka toimiakseen asianmukaisesti tarvitsee sähkövirtaa tai sähkömagneettista kenttää tai joka on tarkoitettu tällaisen virran tai kentän synnyttämiseen, siirtämiseen tai mittaamiseen ja joka on suunniteltu käytettäväksi enintään 1 000 voltin vaihtojännitteellä tai enintään 1 500 voltin tasajännitteellä". Direktiivissä sähkö- ja elektroniikkalaiteromulla tarkoitetaan "sähkö- ja elektroniikkalaitteita, jotka ovat direktiivin 75/442 (4) 1 artiklan a alakohdassa tarkoitettua jätettä, mukaan lukien kaikki komponentit, osakokoonpanot ja kuluvat materiaalit, jotka ovat osa tuotetta silloin, kun se poistetaan käytöstä".

Sähkö- ja elektroniikkalaitteesta annetun määritelmän perustella ei ole mitään epäilystä, etteikö tulostin ole sähkö- ja elektroniikkalaite, koska se sisältyy direktiivin liitteen IB luokkaan 3. On niin ikään selvää, että jos tulostin heitetään pois, siitä tulee sähkö- ja elektroniikkalaiteromua. Tulostimen sisällä olevasta värikasetista, joka heitetään pois, tulee niin ikään sähkö- ja elektroniikkalaiteromua, koska se on tulostimeen kuuluva kertakäyttötavara, kun tulostin heitetään pois. Tällaisissa tilanteissa ei olisi direktiivin mukaista jättää sen soveltamisalan ulkopuolelle värikasettien kaltaisia kertakäyttötavaroita.

Suunnitelmat jättää direktiivin ulkopuolelle sähkö- ja elektroniikkalaitteissa käytettävät kertakäyttötavarat olisivat näin ollen sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin vastaisia, jos on tarkoitus esittää, että sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin kuuluvat osat eivät ole laiteromua, kun laitteet palautetaan. Kun kertakäyttötavarat tuodaan markkinoille uusina tuotteina, ne eivät kuitenkaan kuulu sähkö- ja elektroniikkalaiteromun soveltamisalaan. Näin ollen suunnitelmat jättää ne soveltamisalan ulkopuolelle tältä osin eivät ole sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin vastaisia.

Direktiivin 4 artiklassa jäsenvaltioita kehotetaan myös

> edistämään sellaista sähkö- ja elektroniikkalaitteiden suunnittelua ja valmistusta, jolla otetaan huomioon ja helpotetaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun sekä sen osien ja materiaalien purkamista ja hyödyntämistä sekä erityisesti sen uudelleenkäyttöä ja kierrätystä. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta tuottajat eivät estä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun uudelleenkäyttöä käyttämällä erityisiä suunnittelusta johtuvia ominaisuuksia tai valmistusmenetelmiä, paitsi jos tällaisilla erityisillä suunnittelusta johtuvilla ominaisuuksilla tai valmistusmenetelmillä saavutetaan esimerkiksi ympäristönsuojelun tai turvallisuusmääräysten kannalta ylivoimaista hyötyä.

Direktiivin täytäntöönpanon yhteydessä jäsenvaltioita siis kehotetaan ryhtymään tarvittaviin toimiin kannustaakseen valmistajia soveltamaan tulostimien kohdalla sellaisia suunnittelu- tai valmistusprosesseja, jotka helpottavat tulostimien uudelleenkäyttöä tai eivät ainakaan estäisi niiden uudelleenkäyttöä ilman perusteltua syytä. Kansallisten toimien on oltava EY:n perustamissopimuksen määräysten mukaisia, muun muassa tavaroiden vapaan liikkuvuuden takaavien määräysten osalta.

Älykortein varustetut värikasetit eivät sisälly sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin 3 artiklan a alakohtaan niiden sähköisestä tai elektronisesta sisällöstä huolimatta, jos niiden katsotaan olevan kertakäyttötavaraa, sillä kertakäyttötavarat eivät kuulu tämän säädöksen soveltamisalaan. Tästä asiasta keskustellaan parhaillaan jäsenvaltioiden kanssa teknisessä komiteassa, jotta sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin soveltamisalasta päästäisiin yhteisymmärrykseen.

---

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/96/EY, annettu 27 päivänä tammikuuta 2003, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta (EUVL L 37, 13.2.2003).
(2) 4 ja 12 artikla.
(3) 5—11 artikla.
(4) Neuvoston direktiivi 75/442/ETY jätteistä, annettu 15 päivänä heinäkuuta 1975 (EYVL L 194, 25.7.1975).

(2004/C 78 E/0436) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2670/03**

esittäjä(t): Giovanni Pittella (PSE) komissiolle

(10. syyskuuta 2003)

Aihe: Kielto kirjoittautua samanaikaisesti eri korkeakouluihin

Kouluopetuksen korkea laatu kaikissa Euroopan unionin kouluissa on jokaisen jäsenvaltion ensisijainen tavoite. Euroopan unionin uuden strategisen tavoitteen mukaisesti unionista ”on tultava maailman kilpailukykyisin ja dynaamisin tietopohjainen talous, joka kykenee ylläpitämään kestävää talouskasvua, luomaan uusia ja parempia työpaikkoja ja lisäämään sosiaalista yhteenkuuluvuutta”. Tavoite julkistettiin Lissabonissa kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa.

Italiassa 31. elokuuta 1933 annetun kuninkaallisen asetuksen nro 1592 momentissa 142 kielletään samanaikainen kirjoittautuminen eri yliopistoihin ja korkeakouluihin, saman yliopiston tai korkeakoulun eri tiedekuntiin tai osastoihin sekä saman tiedekunnan tai osaston eri koulutusohjelmiin.

Voisiko komissio esittää näkemyksensä tästä Italian lainsäädännössä olevasta määräyksestä, jossa kielletään samanaikainen kirjoittautuminen eri koulutusohjelmiin?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(10. lokakuuta 2003)

Arvoisan parlamentin jäsenen esille ottama kysymys kiellosta kirjoittautua samanaikaisesti useampaan korkeakouluun kuuluu koulujärjestelmän järjestämisen alaan ja näin ollen kysymys kuuluu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 149 artiklan 1 kohdan säännösten mukaan jäsenvaltioiden eikä yhteisön toimivallan piiriin.

(2004/C 78 E/0437) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2672/03**

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(2. syyskuuta 2003)

Aihe: Lentokenttien lähtö- ja tulovuorojen jakaminen

Milloin komissio aikoo saada valmiiksi neuvottelut lentokenttien lähtö- ja tulovuoroja koskevaan vuoden 1993 asetukseen ehdotetuista muutoksista, milloin se otaksuu julkaisevansa ehdotuksensa, ja onko komission aikomuksena käsitellä kysymystä suurten lentoyhtiöiden harjoittamasta saavutettujen etujen suojelusta, jolla haitataan alueellisten lentokenttien kehitystä ja lentoyhtiöiden välistä vapaata kilpailua?

Voimassa olevan asetuksen 9 artiklassa jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus varata lähtö- ja tulovuoroja alueellisille lentoreiteille. Kuinka suuri prosenttiosuus EU:n lentokenttien vuoroista on enimmillään ja vähimmillään varattu tällä tavoin, ja millaisissa olosuhteissa komissio voi puuttua asiaan vuorojen jakamisen estämiseksi tai toteuttamiseksi?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(26. syyskuuta 2003)

Komissio teki 20. kesäkuuta 2001 ehdotuksen lentoasemien lähtö- ja saapumisaikojen jakamista koskevien nykyisten sääntöjen muuttamisesta ([1]). Parlamentin annettua ensimmäisen käsittelyn lausunnon ([2]) komissio muutti alkuperäistä ehdotustaan 7. marraskuuta 2002 ([3]). Neuvosto ei ole vielä vahvistanut yhteistä kantaa ehdotukseen. Ehdotettuja tarkistuksia koskevien neuvottelujen päätökseen saaminen riippuukin tämän yhteisen kannan vahvistamisesta.

Alkuperäisen ehdotuksen perusteluissa komissio ilmoitti käynnistäneensä tutkimuksen, jossa arvioidaan lähtö- ja saapumisaikojen jakamista koskevien erilaisten järjestelmien vaikutuksia. Tämä tutkimus ei ole vielä valmistunut. Kun siitä on saatu tuloksia ja kun alan toimijoita ja jäsenvaltioita on kuultu, komissio tutkii mahdollisuuksia muuttaa lähtö- ja saapumisaikojen nykyistä jakamista, joka perustuu saavutettuihin oikeuksiin.

Voimassa olevan asetuksen ([4]) 9 artiklan soveltamiseksi ei ole määritelty vähimmäis- tai enimmäismääriä niille lähtö- ja saapumisajoille, jotka jäsenvaltio voi varata täysin yhteensovitetuilla lentoasemilla alueellista liikennettä varten. Jäsenvaltioiden on kuitenkin ilmoitettava komissiolle reitit, joille lähtö- ja saapumisaikoja on varattu. Tämän tarkoituksena on varmistaa, että varatut lähtö- ja saapumisajat on todellisuudessa varattu syrjäisille tai kehitysalueille suuntautuville reiteille ja/tai reiteille, joille on määrätty julkisen palvelun velvoitteita.

([1]) EYVL C 270 E, 25.9.2001.
([2]) A5-0186/2002, esittelijä Stockmann, 10.6.2002.
([3]) KOM(2002) 623 lopullinen.
([4]) Neuvoston asetus (ETY) No 95/93, annettu 18 päivänä tammikuuta 1993, lähtö- ja saapumisaikojen jakamista yhteisön lentoasemilla koskevista yhteisistä säännöistä, EYVL L 14, 22.1.1993.

(2004/C 78 E/0438) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2689/03**

esittäjä(t): Toine Manders (ELDR) komissiolle

(10. syyskuuta 2003)

Aihe: GSM roaming -hinnat

Komissiolle on mahdollisesti tehty paljon kysymyksiä tästä aiheesta. Koska aiemmista yrityksistä huolimatta ei valitettavasti vieläkään ole saatu aikaan matkapuhelinliikenteen sisämarkkinoita, käännyn uudemman kerran komission puoleen ja esitän seuraavat kysymykset:

Lukuisat ihmiset, jotka ovat ulkomailla ollessaan käyttäneet matkapuhelintaan, ovat myöhemmin saaneet kohtuuttoman suuria laskuja rajat ylittävistä puheluistaan. Puhelinoperaattorit laskuttavat vieraan verkon käytöstä suhteettoman suuria "roaming"-maksuja.

Kun pidetään mielessä yhdistettävän linjan maantieteellinen pituus, ei matkapuhelimella soittaminen esimerkiksi Etelä-Ranskasta Pohjois-Ranskaan voi olla eikä saa olla teknisesti kalliimpaa kuin vastaavanlaisen puhelun soittaminen kahteen eri valtioon kuuluvan ja lähellä toisiaan sijaitsevan rajakaupungin välillä. Tästä voimme päätellä, että hinnat, jotka kuluttajan on maksettava voidakseen käyttää ulkomailla vieraita verkkoja, eivät ole missään tapauksessa markkinaehtoiset. Käytäntö antaa vahvan syyn epäillä puhelinoperaattorien käyttävän väärin hallitsevaa asemaansa.

Politiikan esityslistalla sisämarkkinoiden laajentamisella on tärkeä sijansa. Koska matkapuhelinliikennettä pidetään yleisesti palveluna, katson, että tässä on kyse sisämarkkinoiden toiminnan vääristymisestä.

1. Onko komissio tietoinen niistä kohtuuttoman korkeista hinnoista, joita puhelinoperaattorit perivät matkapuhelimella soitetuista rajat ylittävistä puheluista?

2. Onko komissio kanssani yhtä mieltä siitä, että perityt hinnat eivät heijasta markkinoiden ehtoja? Jos vastaus on kielteinen, miten komissio perustelee kantansa?

3. Aikooko komissio käynnistää edellä kuvattua sisämarkkinoiden vääristymää koskevan perusteellisen tutkimuksen? Jos vastaus on kielteinen, miksei komissio aio käynnistää kyseistä tutkimusta?

4. Onko komissio lisäksi valmis ryhtymään lyhyellä aikavälillä toimiin tämän kysymyksen suhteen saadakseen sisämarkkinat toimimaan optimaalisesti rajat ylittävien matkapuhelinpalveluiden osalta? Jos vastaus on myönteinen, milloin komissio ryhtyy toimiin? Jos vastaus on kielteinen, miksei komissio aio tehdä mitään?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(1. joulukuuta 2003)

Komissio julkaisee säännöllisesti tutkimuksia teleoperaattorien yhteisössä perimistä maksuista. Viimeisin tällainen tutkimus löytyy Internet-osoitteesta (http://europa.eu.int/information_society/topics/telecoms/regulatory/studies/documents/tariff_report_2002_12.pdf).

Komissio tarkastelee myös parhaillaan yhteisön sisäisten matkapuhelujen tariffeja osana tutkimuksia, jotka koskevat EY:n perustamissopimuksessa määrättyjen kilpailusääntöjen soveltamista. Tutkimuksissa analysoidaan muun muassa teleoperaattorien kansainvälisistä matkapuheluista (verkkovierailut mukaan luettuina) maksamia tariffeja ja kustannuksia.

Se, että komissiolla on parhaillaan käynnissä useita tutkimuksia, on osoitus komission päättäväisyydestä varmistaa, että teleoperaattorit noudattavat kilpailusääntöjä täysimääräisesti. Näiden sääntöjen vastaista ei kuitenkaan välttämättä ole se, että kotimaisilla markkinoilla (esimerkiksi Ranskassa) kotimaan puheluista veloitettavat tariffit eroavat ulkomaanpuhelujen hinnoista erityisesti, kun verkko-operaattorien kustannuksissa on eroja, kuten on laita kotimaan puheluissa ja yhteisön sisäisissä puheluissa.

Tutkimukset ovat korkealla tärkeysjärjestyksessä, koska esimerkiksi kuluttajaryhmät ovat esittäneet lukuisia kanteluja ja tuoneet esille asiaan liittyviä ongelmia. Komissio on valmis toimimaan lopettaakseen mahdollisen kilpailusääntöjen rikkomisen, jos tarkasteltavien tariffien taso osoittautuu sääntöjenvastaiseksi. Komissio haluaisi kuitenkin painottaa, että tutkimus ei millään tavalla vaikuta komission tulevien päätelmien sisältöön eikä osapuolten puolustautumisoikeuteen. Kuten on tavanomaista kilpailusääntöjen soveltamista koskevissa keskeneräisissä tapauksissa, komissio ei näin ollen voi kommentoida enempää arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemaa tariffitasoa eikä esittää siitä mielipidettään.

Periaatteessa tutkimusten tulos määrittää, minkälaisiin toimiin komission on ryhdyttävä. Jos kilpailusääntöjen soveltaminen ei osoittaudu aiheelliseksi, komissio tarkastelee mahdollisia vaihtoehtoisia toimia.

(2004/C 78 E/0439) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2711/03**

esittäjä(t): Kathleen Van Brempt (PSE) komissiolle

(11. syyskuuta 2003)

Aihe: Sitoutumaton nikotiini

Yhdysvaltalaiset tiedemiehet Oregonin yliopistossa (Oregon Health and Science University) ovat mitanneet savukkeiden sitoutumattoman nikotiinin pitoisuudet. Tupakkateollisuus on tähän asti kieltäytynyt ilmoittamasta kyseisiä lukuja. Sitoutumaton nikotiini aiheuttaa tupakkariippuvaisuutta. Mitä korkeampi sitoutumattoman nikotiinin pitoisuus on, sitä nopeammin tupakoitsija saa nikotiinin himonsa tyydytettyä. Tutkijoiden mukaan jotkut merkit aiheuttavat jopa 20 kertaa nopeammin riippuvuuden kuin muut merkit. Yhdysvaltalaisessa tupakkamerkissä American Spirit esimerkiksi sitoutumattoman nikotiinin pitoisuus on 36 prosenttia. Marlboro-savukkeissa vastaava pitoisuus on 10 prosenttia, Gauloises Blondes -savukkeissa 7,5 prosenttia ja yhden Camel-savukkeen tutkijat totesivat sisältävän 2,7 prosenttia sitoutumatonta nikotiinia.

Onko komissio tietoinen kyseisestä tutkimuksesta?

Minkä johtopäätöksen komissio tekee kyseisen tutkimuksen esilletuomista uusista tiedoista?

Mitä mieltä komissio on Alankomaissa tehdystä ehdotuksesta, jonka mukaan tupakanvalmistajat olisi velvoitettava ilmoittamaan tuotteidensa kaikki ainesosat? Tukeeko komissio ehdotusta, että savukerasian kyljessä olisi kerrottava, mitkä ainesosat aiheuttavat riippuvuutta?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(22. lokakuuta 2003)

Komissio on todellakin tietoinen tupakkateollisuuden pyrkimyksestä kehittää uusia tupakkatuotteiden ainesosia ja lisäaineita, joilla niiden riippuvuusvaikutuksia voitaisiin lisätä.

Tätä asiaa käsitellään tupakkatuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 5 päivänä kesäkuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/37/EY (tupakkatuotedirektiivi) ([1]). Direktiivin säännöksissä käsitellään arvoisan parlamentin jäsenen esille ottamia asioita.

Ensinnäkin direktiivin 12 artiklassa komissiota kehotetaan esittämään parlamentille ja neuvostolle ehdotus tupakkatuotteissa sallittujen ainesosien yhteisestä luettelosta, jossa otetaan huomioon muun muassa niiden riippuvuutta aiheuttavat ominaisuudet. Ehdotus on esitettävä vuoden 2004 loppuun mennessä.

Toiseksi komission on 11 artiklan nojalla annettava Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä talous- ja sosiaalikomitealle kertomus tämän direktiivin soveltamisesta. Kertomukseen on sisällytettävä muun muassa arvio riippuvuutta aiheuttavien ainesosien riippuvuusvaikutuksista. Ensimmäinen kertomus on laadittava vuoden 2004 loppuun mennessä.

Kolmanneksi jäsenvaltioiden on 6 artiklan nojalla vaadittava kaikkia tupakkatuotteiden valmistajia ja maahantuojia toimittamaan niille tuotemerkki- ja tyyppikohtaisen luettelon kaikista tupakkatuotteiden valmistamisessa käytetyistä ainesosista ja niiden määristä. Jäsenvaltioiden on varmistettava näiden tietojen levittäminen kuluttajien tietoon niin, että samalla suojataan liikesalaisuudet.

Neljänneksi savukepakkausten kyljessä on 5 artiklan nojalla ilmoitettava savukkeista poltettaessa syntyvän tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin määrät. Kysymys siitä, mitä ainesosia koskevia tietoja savukepakkausten kyljessä olisi ilmoitettava, on erittäin kiistanalainen, kun otetaan huomioon muun muassa se, että savuke sisältää yli 600 ainesosaa. Komissio aikoo laatia tarkan selvityksen tilanteesta ennen kuin se tekee ehdotuksen tupakkatuotteissa sallittujen ainesosien yhteisestä luettelosta.

Komissio haluaa lisäksi kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion siihen, että myös tupakoinnin torjuntaa koskeva puitesopimus sisältää aihetta koskevia määräyksiä, jotka ovat melko samanlaisia kuin tupakkatuotedirektiivin säännökset.

([1]) EYVL L 194, 18.7.2001.

(2004/C 78 E/0440) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2716/03**

esittäjä(t): Kathleen Van Brempt (PSE) komissiolle

(11. syyskuuta 2003)

Aihe: Tutkanilmaisimet

Yhteisön markkinoilla on myytävänä kaikenlaisia järjestelmiä nopeusvalvontapisteiden paljastamiseksi. Britanniassa esimerkiksi on saatavilla uusi huipputeknologiatuote, Roadpilot-niminen GPS-vastaanotin, joka varoittaa autoilijoita lähestyvästä nopeusvalvontakamerasta ja ilmoittaa, onko vähennettävä nopeutta vai ei. Toisin kuin kaikki muut nopeusvalvontakameran paljastavat laitteet, Roadpilot-järjestelmä ei ole kielletty jäsenvaltio Belgiassa, koska se ei paljasta poliisin tutkia, mikä olisi laitonta Belgiassa. Belgialaiset voivat kuitenkin hankkia poliisin tutkat ilmaisevan laitteen naapurimaa Alankomaista, missä ne puolestaan ovat laillisia välineitä. Lopputuloksena on se, että teillä on paljon autoilijoita, joiden autossa on tutkanilmaisimet.

Liikenneasiantuntijat ovat kiinnittäneet huomiota kyseisiin järjestelmiin liittyviin vaaratekijöihin. He ovat panneet merkille, että eräät kuljettajat jarruttavat voimakkaasti havainnon saatuaan ja kiihdyttävät uudelleen täyteen vauhtiin valvontapisteen ohitettuaan.

Mikä on komission kanta tutkanilmaisimiin?

Onko komissio tietoinen kyseisten ilmaisinjärjestelmien saamasta myyntimenestyksestä?

Jakaako komissio käsityksen, että tutkanilmaisimet ovat vaaraksi liikenneturvallisuudelle?

Aikooko komissio antaa tätä alaa koskevia yhteisön tason sääntöjä?

Loyola de Palacion komission puolesta antama täydentävä vastaus

(20. tammikuuta 2004)

Komissio yhtyy tieliikenneasiantuntijoiden näkemykseen, jossa korostetaan tutkanilmaisimista aiheutuvaa äkillisen jarruttamisen vaaraa. Lisäksi tutkanilmaisimet voivat haitata tieliikenteen parantamiseen tähtäävien nopeusvalvontatutkien toimintaa tai tehdä niistä tehottomia. Näitä ilmaisimia käyttävät autoilijat eivät aio noudattaa nopeusrajoitusta. He haluavat tietää, milloin he ovat vaarassa saada sakot, jotta he voivat ajaa ylinopeutta nopeusvalvontapisteiden välisillä tieosuuksilla. Ylinopeus on tärkein tieliikenneonnettomuuksien syy: noin kolmannes kaikista kuolemaan johtaneista ja vakavista onnettomuuksista johtuu ylinopeutta ajavista autoilijoista.

Tutkanilmaisinjärjestelmät, joita voi hankkia laillisesti Alankomaista, ovat järjestelmiä, jotka varoittavat kuljettajaa paikoista, joihin on asennettu nopeusvalvontatutkia. Alankomaiden hallitus on kuitenkin antanut Alankomaiden parlamentin käsiteltäväksi lakiluonnoksen, johon sisältyy näitä järjestelmiä koskeva kielto, koska tutkasignaalia häiritsevien ja siten nopeusvalvontaa haittaavien järjestelmien käyttö on jo kielletty.

Alankomaissa saatavana olevien tutkanilmaisimien myyntimenestyksestä voidaan esittää arvio, että näitä järjestelmiä käyttävät sadat tuhannet autoilijat, joista suurin osa on ammattiautoilijoita.

Edellä esitetyistä syistä komissio katsoo, että tutkanilmaisinjärjestelmät ovat vaaraksi liikenneturvallisuudelle. Äskettäin julkaisemassaan tiettyjen tieliikennesäädösten täytäntöönpanoa koskevassa suosituksessa [1] se suosittelee jäsenvaltioille muun muassa sen varmistamista, että ylinopeudesta, rattijuopumuksesta ja turvavöiden käyttämättä jättämisestä määrättävät seuraamukset ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia ja että toimiin, joilla pyritään estämään tai kiertämään tällaista rikkomista koskevien säädösten täytäntöönpano, sovelletaan samoihin periaatteisiin perustuvia seuraamuksia (suositus 8). Komissio katsoo, että tutkanilmaisimien käyttö on suosituksessa tarkoitettu toimi, koska sen avulla pyritään kiertämään säädösten täytäntöönpano. Siltä varalta että liikenneturvallisuus ei kolmen vuoden kuluessa tämän suosituksen julkaisemisesta kohene riittävällä tavalla, mitä unionin tavoitteen saavuttaminen eli tieliikenteen vuotuisen kuolonuhrien määrän väheneminen 50 prosentilla vuoteen 2010 mennessä edellyttää, komissio on sitoutunut tekemään direktiiviehdotuksen kuolonuhrien määrän vähentämiseksi 50 prosentilla.

[1] KOM(2003) 628 lopullinen.

(2004/C 78 E/0441) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2722/03**

esittäjä(t): Joan Colom i Naval (PSE) komissiolle

(3. syyskuuta 2003)

Aihe: Metsäpalojen torjunnasta yhteisössä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2158/92 soveltaminen

Laajat alueet Euroopan unionin eteläosassa ovat kärsineet vakavasti hallitsemattomista metsäpaloista tänä kesänä. Heinäkuun 23. päivänä 1992 metsäpalojen torjunnasta yhteisössä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2158/92 ([1]) voimassaolo päättyi yhdeksän kuukautta sitten. Voisiko komissio ilmoittaa, miten maksusitoumus- ja maksumäärärahat ovat toteutuneet kyseisen asetuksen voimassaoloaikana? Onko olemassa muita yhteisön rahoittamia toimenpiteitä metsäpalojen torjumiseksi? Jos on, mitkä ovat olleet kyseisten toimenpiteiden maksusitoumus- ja maksumäärärahat?

Voisiko komissio ilmoittaa, miten määrärahat ovat jakautuneet jäsenvaltioittain vähintään viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana? Voisiko komissio Espanjan tapauksessa eritellä määrärahat itsehallintoyhteisöittäin sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2158/92 mukaisesti että yhteisön rahoittaman minkä tahansa muun metsäpalojen torjuntaa koskevan toimenpiteen mukaisesti?

([1]) EYVL L 217, 31.7.1992, s. 3.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(26. syyskuuta 2003)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen totesi, metsäpalojen torjunnasta yhteisössä 23. heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2158/92 voimassaolo päättyi 31. joulukuuta 2002.

Asetuksen 11 soveltamisvuoden aikana (1992—2002) yhteisö osallistui 798 yksittäisen hankkeen ja 18 kansallisen ohjelman rahoitukseen yhteensä 263,6 miljoonalla eurolla. Tämä on metsäpalojen torjuntatoimiin tehtyjen investointien kokonaismäärä niissä kuudessa jäsenvaltiossa, joissa on metsäpalovaara-alueita (Espanja, Italia, Kreikka, Portugali, Ranska ja Saksa). Investoinnit koskivat seuraavia aloja: tiedotuskampanjat, metsäpalojen syyt, valvonta sekä metsäteiden, vedenottopaikkojen ja palonkatkaisulinjojen rakentaminen, erikoishenkilöstön koulutus ja koehankkeiden toteuttaminen. Yhteisön rahoitusosuus voi olla enintään 50 prosenttia suuren metsäpalovaaran alueilla ja enintään 30 prosenttia keskisuuren metsäpalovaaran alueilla. Yhteisön maksusitoumusmäärärahat olivat 123,6 miljoonaa euroa eli 47 prosenttia kokonaiskustannuksista.

Jäljempänä olevasta taulukosta ilmenee maksusitoumus- ja maksumäärärahojen jakautuminen jäsenvaltioittain asetuksen (ETY) N:o 2158/92 mukaisesti miljoonina euroina kaudella 1992—2002.

(miljoonaa euroa)

Jäsenvaltio	Maksusitoumus-määrärahat	Maksumäärärahat
Saksa	6,4	3,3
Kreikka	25,2	20,3
Espanja	22,6	14,2
Ranska	23,5	14,4
Italia	24	7,5
Portugali	21,9	11,4
Yhteensä	123,6	71,1

Asetuksen (ETY) N:o 2158/92 nojalla voitiin kuitenkin rahoittaa vain osa metsäpalojen torjuntatoimista.

Merkittävä osa metsäpalojen torjuntatoimia koskevasta yhteisön rahoituksesta onkin peräisin rakennerahastoista. Rahoitus kanavoidaan toimenpideohjelmien (EMOTR-ohjausosasto) ja maaseudun kehittämisohjelmien (EMOTR-tukiosasto) kautta.

Määrärahat ovat huomattavasti suuremmat, ja yhteisön tuki voi joillakin tavoite 1 -alueilla olla jopa 80 prosenttia kokonaiskustannuksista.

Komission käytettävissä olevat tiedot rakennerahastoista koskevat kauden 2000—2006 määrärahaennusteita ja vuoden 2000 alun ja vuoden 2003 ensimmäisen vuosipuoliskon välisenä aikana toteutuneita määrärahoja.

Ne eivät koske pelkästään metsäpalojen torjuntatoimia vaan kaikkia metsätaloustoimenpiteitä, joista säädetään asetuksen (EY) N:o 1257/1999 ([1]) 30 artiklassa, lukuun ottamatta maatalousmaiden metsitystä, toimenpideohjelmia ja maaseudun kehitysohjelmia.

Voidaan kuitenkin arvioida, että merkittävä osa suuren ja keskisuuren metsäpalovaaran alueita koskevissa ohjelmissa toteutetuista metsätaloustoimenpiteistä, jotka eivät ole metsitystä, liittyy metsäpalojen torjuntaan.

Parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle suoraan toimitetuista taulukoista ilmenee Espanjan autonomisten alueiden osalta

— kauden 2000—2006 maksusitoumusten tai maksusitoumusennusteiden jakautuminen (kaudella 2000—2002 asetus (ETY) N:o 2158/92)

— maksumäärärahojen tai toteutuneiden määrärahojen jakautuminen vuoden 2000 alun ja vuoden 2003 ensimmäisen vuosipuoliskon välisenä aikana.

On syytä huomata, että suurin osa Espanjalle asetuksen (ETY) N:o 2158/92 mukaisesti osoitetuista määrärahoista koski ympäristöministeriön esittelemiä kansallisia toimenpiteitä (tiedotus- ja valistuskampanjat sekä alueen valvonta).

Toisin kuin rakennerahastoissa ja samoin kuin muissa jäsenvaltioissa, joita tämä asetus koskee, julkinen osarahoitus ei ollut niissä pakollinen ja yksityinen rahoitus saattoi riittää.

Parlamentin jäsen voi todeta, että Espanjan autonomiset alueet turvautuivat laajasti rakennerahastoihin. Vain Baskimaa käytti merkittävässä määrin asetusta (ETY) N:o 2158/92.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1257/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta, EYVL L 160, 26.6.1999.

(2004/C 78 E/0442) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2746/03**

esittäjä(t): Luigi Vinci (GUE/NGL) komissiolle

(10. syyskuuta 2003)

Aihe: Erityissuojelualueita ja yhteisön tärkeänä pitämiä alueita koskevien yhteisön säännösten rikkominen ja yhteisön rahastojen käyttö Alta Murgian (Bari) metsitykseen

— Ympäristöministeriö julisti asetuksella 24. joulukuuta 1998 metsäisen Alta Murgian alueen yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi (direktiivi 92/93/ETY ([1])) ja erityissuojelualueeksi (direktiivi 79/409/ETY ([2])). Direktiivin 92/93/ETY täytäntöönpanemiseksi 8. syyskuuta 1997 annetulla presidentin asetuksella nro 357 säädettiin komiteasta, joka arvioi ympäristövaikutuksia yhteisön tärkeänä pitämiä alueita koskeviin hankkeisiin.

— Alta Murgiaa on kohdannut ympäristökatastrofi, sillä siellä on laittomia avolouhoksia, jotka on perustettu ilman lupia tai käyttäen laittomia menettelyjä Apulian alueen kaivosviraston välityksellä, mikä on 12. huhtikuuta 1996 annetussa presidentin asetuksessa säädetyn ympäristövaikutusten arvioinnin ja kyseisen alueen maisema- ja ympäristölupien vastaista.

— Apulian alue on muuttamassa Alta Murgiaa metsäisestä alueesta vulkaanisen laavan louhinta-alueeksi, ja sen jälkeen kun louhokset on täytetty kaikenlaisella jätteellä, mikä on sekä Italian että yhteisön lainsäädännön vastaista, se haluaa muuttaa alueen tehoviljelypelloiksi, jotka vahingoittavat ympäristöä ja kansanterveyttä.

— Vaikka Apulian alue sääti maisemansuojelusta alueellisella lailla nro 19 vuonna 1997, se on nyt saattamassa voimaan lakia, jolla vapautetaan vastuusta ympäristörikoksiin syyllistyneet tahot, mikä on sekä Italian ja yhteisön säännösten vastaista.

— Italian valtion Corte di Cassazione on vahvistanut, että suojelualueita koskeviin rikkomuksiin sovelletaan 6. joulukuuta 1991 annetun lain nro 394 30 pykälän säännöksiä.

— Tammikuussa 2001 Verdi Ambiente e Società -yhdistys totesi ympäristönsuojelutoimintansa yhteydessä, että Alta Murgiassa on ollut vakavia eläimistöön ja ympäristöön kohdistuneita rikkomuksia ja että siellä oli rikottu asetusta nro 22/97, jolla pantiin täytäntöön jätteistä annettu direktiivi 91/156/ETY ([3]), vaarallisista jätteistä annettu direktiivi 91/689/ETY ([4]) ja pakkauksista ja pakkausjätteistä annettu direktiivi 94/62/EY ([5]). Yhdistys ilmoitti asiasta Tranin (BA) yleiselle syyttäjävirastolle.

— Syyttäjävirasto sitoutui palauttamaan lainmukaisuuden rikosoikeudellisten seuraamusten välityksellä ympäristön suojelusta rikosoikeudellisin keinoin 27. tammikuuta 2003 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2003/80/YOS ([6]) nojalla.

— Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on 20. maaliskuuta 2003 antanut asiasta päätökset C-143/02 ja C-378/01.

1. Onko Apulian alue saanut varoja Alta Murgian metsitykseen? Kuinka paljon?

2. Aikooko komissio edellä esitettyjen tosiasioiden valossa väliaikaisesti jäädyttää Apulialle myönnetyt Life-varat?

3. Onko olemassa perusteita rikkomusmenettelyn aloittamiseksi Italian valtiota kohtaan?

([1]) EYVL L 338, 23.11.1992, s. 40.
([2]) EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.
([3]) EYVL L 78, 26.3.1991, s. 32.
([4]) EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20.
([5]) EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10.
([6]) EUVL L 29, 5.2.2003, s. 55.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(14. lokakuuta 2003)

1. Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosasto osallistuu Puglian alueen maaseudun kehittämisohjelman yhteisrahoitukseen kaudella 2000—2006. Komissio on hyväksynyt ohjelman 2. maaliskuuta 2001 päätöksellä K(2001) 479. Ohjelmaan kuuluu muun muassa maatalousmaan metsittäminen. Maaseudun kehittämisohjelma kattaa koko Puglian alueen, mutta asettaa etusijalle, erityisesti maatalousmaan metsittämisen suhteen, yhteisön tärkeänä pitämät alueet, erityissuojelualueet ja muut suojelualueet. Kaudella 2000—2006 EMOTR:n tukiosaston metsittämiseen varaama yhteisrahoitusosuus on 11 miljoonaa euroa. Alta Murgian viljelijät ovat voineet ja voivat yhä esittää metsittämishankkeita.

EMOTR:n ohjausosasto osallistuu alueellisen toimintaohjelman ja yhteisöaloiteohjelman Leader+-yhteisrahoitukseen kaudella 2000—2006.

Komission 8. elokuuta 2000 päätöksellä K(2000) 2349 hyväksymän alueellisen toimintaohjelman puitteissa Puglian alue suunnittelee toimenpiteen 1.7 mukaisesti metsittämistä ja metsänuudistamista erityisesti ympäristötarkoituksiin. Myös tämä toimenpide koskee koko Puglian aluetta, mutta etusijalle asetetaan yhteisön tärkeänä pitämät alueet, erityissuojelualueet ja muut suojelualueet. Alta Murgian metsänviljelijät ja muut tukea saavat tahot voivat esittää metsittämishankkeita alueen tekemien tarjouspyyntöjen yhteydessä. EMOTR:n yhteisrahoitusosuus toimenpidettä varten on 31 miljoonaa euroa.

Mitä tulee komission 29. tammikuuta 2002 päätöksellä K(2002) 171 hyväksymään yhteisöaloiteohjelmaan Leader+-kaudella 2000—2006, mitään tiettyä EMOTR:n ohjausosaston yhteisrahoitusta ei ole varattu metsittämistä varten Puglian alueella.

Komissio on hyväksynyt mainitut ohjelmat tarkistettuaan, että ne ovat yhteisön asiaan liittyvien säännösten mukaisia. Jäsenvaltiot vastaavat ohjelmien hallinnoinnista tarkoitukseen sopivimmalla alueellisella tasolla. Ohjelmien toimeenpanosta vastaavat toimivaltaiset kansalliset ja/tai alueelliset viranomaiset, joiden on erityisesti varmistettava se, että tuettavat hankkeet valitaan kelpoisuusehdot täyttävien hakijoiden esittämien hankkeiden joukosta. Komissio saa kumppanuusperiaatteen mukaisesti yksityiskohtaisia tietoja rakennerahastojen käyttöön liittyvistä menettelyistä asianomaisten ohjelmien täytäntöönpanokertomuksista ja mahdollisilta seurantakomiteoilta, joiden työskentelyyn se osallistuu. Rahoituksen seurannan ja fyysisen seurannan indikaattoreiden muodossa toimitetut tiedot ja arviointiperusteet eivät kuitenkaan koske erityisalueita, kuten Alta Murgiaa, eivätkä tukiohjelmaan kuuluvia yksittäisiä hankkeita, joista komissiolla ei toissijaisuusperiaatteen mukaisesti ole valtuuksia ilmaista kantaansa.

Komissio pyytääkin parlamentin jäsentä ottamaan yhteyttä Puglian alueen Assessorato all'Agricoltura -viranomaiseen ja pyytämään tietoja edellä mainittujen ohjelmien rahoitusosuuksista, jotka on varattu Alta Murgian erityisalueen metsittämiseen.

2. LIFE III -ohjelmaan kuuluvat hankkeet ovat yksityisten tuensaajien, eivät alueiden, vastuulla. Kaikkien alueen tuensaajien rahoitusta ei ole mahdollista jäädyttää. Rahoitus voidaan lakkauttaa ainoastaan siinä tapauksessa, että tuensaaja rikkoo yhteisön lainsäädäntöä. Puglian alue ei saa tällä hetkellä tukea LIFE-ohjelmasta. Yhteisön määräyksien rikkominen alueella voitaisiin kuitenkin ottaa huomioon siinä tapauksessa, että alue itse ehdottaisi LIFE-hanketta vuonna 2004. LIFE III -ohjelma päättyy 31. joulukuuta 2004.

3. Komissio on vastaanottanut kantelun, joka koskee parlamentin jäsenen kysymyksessään mainitsemien luonnonvaraisten lintujen suojelusta annetun direktiivin 79/409/ETY ja luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun direktiivin 92/43/ETY [1] riittämätöntä soveltamista. Kantelua käsitellään parhaillaan.

Parlamentin jäsenen kysymyksessä mainitsemat tiedot on lisätty kantelua koskeviin tietoihin.

Jos komissio tekee päätelmän, että mainitussa tapauksessa rikotaan yhteisön lainsäädäntöä, se ei epäröi EY:n perustamissopimuksen valvojana toteuttaa kaikkia toimenpiteitä — EY:n perustamissopimuksen 226 artiklassa määrätty rikkomista koskeva menettely mukaan luettuna — sen varmistamiseksi, että tapauksessa noudatetaan asianmukaista yhteisön lainsäädäntöä.

[1] EYVL L 206, 22.7.1992.

(2004/C 78 E/0443) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2771/03**

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(16. syyskuuta 2003)

Aihe: EU:n rahoitus Enable-hankkeelle

EY:n rahoittamassa Enable-hankkeessa mukana olevan kumppanin Dementia Voicen edustaja on ilmaissut huolestuneisuutena vajeesta, jota heille on koitunut, koska he eivät ole vielä saaneet EU:n rahoitusosuutta.

Vaikka kaikki asiakirjat esitettiin tämän vuoden kesäkuussa olleeseen määräaikaan mennessä, komissio on ilmoittanut heille, että hanketta ei ole vielä käsitelty ja että heidän on odotettava syksyyn. Hanke on nyt noin 8 000 puntaa alijäämäinen, mikä näkyy heidän vuosikirjanpidossaan ja millä saattaa olla haitallinen vaikutus muihin rahoitushakemuksiin.

Mitä suunnitelmia komissiolla on parantaa rahoitusvajetta koskevia järjestelyjä, jotka nykyisin vaikeuttavat pienten mutta innovatiivisten hankkeiden ja organisaatioiden selviytymistä?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(29. lokakuuta 2003)

Kyseessä olevan hankkeen tukikelpoisia kustannuksia vastaava rahoitusosuus on suoritettu hankkeesta vastaavalle koordinaattorille.

Komissio pyrkii koko ajan parantamaan toimintaansa. Tässä yhteydessä ja ottaen huomioon hallinnonuudistuksen ja uusien rahoituskanavien yhteydessä käyttöön otettavat vahvistetut valvontamenetelmät, komissio toteuttaa merkittäviä toimenpiteitä sekä henkilöstöresurssien (yksiköt täyttävät kaikki rahoitushallinnon ja maksupuolen vapaana olevat paikat vakaaseen tahtiin: 16 vapaasta paikasta enää yksi on täyttämättä) että taloushallinnon rationalisoinnin (muutamia toteutettuja toimenpiteitä: tavanomaisten vaatimusten lisäksi intensiivinen koulutus työn yhteydessä; sekä sisäisten että ulkoisten (koordinaattoreille asetettujen) määräaikojen tiukka noudattaminen) muodossa varmistaakseen hankkeiden rahoitusosuuksien maksamisen tehokkaasti.

(2004/C 78 E/0444) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2772/03**

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(16. syyskuuta 2003)

Aihe: Pienten vakuutusyhtiöiden ammatillisten vastuuvakuutusten taso

Suunnitteleeko komissio ehdottavansa EU:ssa alhaisempia rajoja ammatillisille vastuuvakuutuksille? Eräs äänestäjistäni on huolissaan miljoonan euron vakuutuksesta, joka hänen pienestä vakuutusyhtiöstä vastaavana on maksettava.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(23. lokakuuta 2003)

Arvoisa parlamentin jäsen viittaa hyvin todennäköisesti vakuutusedustuksesta 9 päivänä joulukuuta 2002 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2002/92/EY ([1]). Direktiivissä vahvistetaan oikeudellinen järjestelmä vakuutusedustajien korkean ammattitaidon varmistamiseksi ja asiakkaille annettavia tietoja koskevien vaatimusten vahvistamiseksi. Näin lisätään asiakkaiden suojaa.

Direktiivissä säädetään, että vakuutusedustajien on oltava kotijäsenvaltionsa toimivaltaisen viranomaisen rekisteröimiä edellyttäen, että ne täyttävät tiukat ammatilliset vaatimukset, jotka liittyvät pätevyyteen, hyvään maineeseen ja ammatilliseen vastuuvakuutukseen sekä taloudelliseen kapasiteettiin, mikäli edustajat hallinnoivat asiakkaansa varoja.

Direktiivissä säädetään, että vakuutusedustajalla on oltava ammatillisesta virheestä aiheutuvan korvausvastuun kattamiseksi koko yhteisön alueella voimassa oleva ammatillinen vastuuvakuutus tai muu vastaava vakuus, jonka määrä on vähintään miljoona euroa kutakin vahinkoa kohden ja yhteensä 1,5 miljoonaa euroa kaikkien vahinkojen osalta vuotta kohden. Vastuuvakuutusta tai taloudellisia takuita ei edellytetä, jos vakuutusyritys, jälleenvakuutusyritys tai muu yritys, jonka puolesta vakuutus- tai jälleenvakuutusedustaja toimii, ottaa täyden vastuun edustajan toimista (direktiivin 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti).

Kotijäsenvaltiossaan rekisteröitynyt vakuutus- tai jälleenvakuutusedustaja voi harjoittaa liiketoimintaa kaikkialla yhteisön alueella sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella.

Jäsenvaltiot soveltavat direktiiviä 15. tammikuuta 2005 lähtien.

(1) EYVL L 9, 15.1.2003.

(2004/C 78 E/0445) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2779/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(17. syyskuuta 2003)

Aihe: Rautateitse tapahtuvien posti- ja tavarankuljetusten lisääntyminen Saksassa ja keinot kannustaa muita jäsenvaltioita pyrkimään samaan

1. Onko komissio tietoinen siitä, että useissa jäsenvaltioissa suurten postimäärien kuljettaminen rautateitse pitkien matkojen päähän on lopetettu tai sen lopettaminen on näköpiirissä, että erityiset postijunat poistetaan käytöstä ja että kuljetukset siirretään maanteille, mutta että Saksassa Deutsche Post -yritys, joka tähän asti on hoitanut ainoastaan Hampurin ja Münchenin väliset postikuljetukset rautateitse, laajentaa kyseistä toimintatapaa myös Kölnin ja Berliinin ja muidenkin kaupunkien välisille kuljetuksille, osittain sen vuoksi, että kuorma-autojen on alettava maksaa moottoriteiden käyttömaksuja?

2. Onko komissio tietoinen myös siitä, että eräissä jäsenvaltioissa kansalliset rautatieyhtiöt ovat siirtäneet täydentävät kuorma-autokuljetukset (joista Alankomaissa aiemmin huolehti Van Gend en Loos -yhtiö) muille yrityksille, mutta että Saksassa Deutsche Bahn omistaa nyt Stinnes Logistics- ja Schenker-nimiset maantiekuljetusyritykset, jotka yhdistävät toimintonsa DB Cargoon, yritykseen, joka vastaa tavarankuljetuksesta rautateitse ja joka otettuaan haltuunsa kyseiset kuljetukset Alankomaissa ja Tanskassa, toimii vastaisuudessa Railion-nimen alla?

3. Pitääkö komissio näitä Saksan kehityskulkuja toivoa antavana edistysaskeleena pyrkimyksissä palauttaa rautatiekuljetusten viime aikoina merkittävästi laskenut osuus rahtiliikenteestä entiselleen ja kasvattaa sen osuutta pysyvästi?

4. Mihin toimiin komissio ryhtyy edistääkseen Saksan esimerkin — siinä määrin kuin sillä tarkoitetaan rautateiden aseman vahvistumista postin- ja rahdinkuljetuksen alalla — leviämistä EU:n muihin jäsenvaltioihin? Mitä esteitä kyseisen leviämisen tiellä vielä tällä haavaa on ja miten ne aiotaan poistaa?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(4. marraskuuta 2003)

Komissio seuraa tarkkaan rautatiemarkkinoiden tilannetta, kuten yhteisön rautateiden kehittämisestä annetun neuvoston direktiivin 91/440/ETY muuttamisesta 26. helmikuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/12/EY (1) säädetään. Komissio suhtautuu myönteisesti parlamentin jäsenen kysymyksessään mainitsemiin menestystarinoihin, sillä se pahoittelee rautatieyritysten päätöksiä lakkauttaa kansainvälisen henkilöliikennepalvelujen tai postipalvelujen kaltaiset palvelut. Viimeaikaiset menestyneet hankkeet rahtiliikenteen alalla ovat seurausta siitä, että rautatieyritysten suhtautumistavat ovat muuttuneet merkittävästi, kun ne pyrkivät lähestymään rahtiliikennemarkkinoita niin, että tavoitteena on toimia osana yleismaailmallisia liikenneketjuja ja liiketoiminnan harjoittajina. Tämän vuoksi komissio harjoittaa politiikkaa sääntelykehyksen nykyaikaistamiseksi, jotta rautatieyritykset voisivat tarjota kilpailukykyisiä kansallisia ja kansainvälisiä rautateiden rahtiliikennepalveluja. Komissio on tyytyväinen huomatessaan, että tämä politiikka on tuottanut tuloksia joissakin jäsenvaltioissa ja erityisesti niissä, jotka ovat jo kehittäneet uusia kilpailuedellytyksiä, kuten Saksassa ja Alankomaissa.

Nykyisten kysyntäsuuntausten ja asiakkaiden vaatimusten vuoksi on loogista, että rautatieyritykset kehittävät sellaisia eurooppalaisia liiketoimintastrategioita, joissa logistiikkapalvelut sisällytetään asiakkaille tarjottaviin kuljetuspalveluihin, joiden tarjoaminen on niiden päätehtävä.

Komissio voi tukea tällaista kehitystä ainoastaan luomalla yhteisen eurooppalaisen sääntelykehyksen, joka koskee ei-syrjivää pääsyä markkinoille, turvallisuussääntöjä sekä yhteentoimivuuden asettamia edellytyksiä. Sen lisäksi yhteisön varoilla tuetaan sellaisten rautatieinfrastruktuurien kehittämistä, joita tarvitaan kilpailukykyisten ja asiakaslähtöisten rautatiepalvelujen tarjoamiseksi erityisesti Euroopan laajuisissa liikenneverkoissa.

(1) EYVL L 75, 15.3.2001.

(2004/C 78 E/0446) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2780/03**

esittäjä(t): António Campos (PSE) komissiolle

(11. syyskuuta 2003)

Aihe: Metsäpalot Euroopan unionissa

Tänä vuonna osa Euroopan unionista on kärsinyt lukuisista metsäpaloista, jotka minun maassani ovat savuttaneet todellisen katastrofin mittasuhteet.

Komissio käyttää huomattavia määrärahoja metsien suojeluun ja metsiä koskeviin toimenpiteisiin.

Komissiolla on myös käytettävissään metsäpaloja koskeva yhteisön tiedotusjärjestelmä.

Pyydän komissiolta seuraavia tietoja:

1. Mitä puulajeja metsäpalot tuhoavat eniten, ja kuinka suuret alueet ovat tuhoutuneet viimeksi kuluneiden kymmenen vuoden aikana kussakin jäsenvaltiossa?

2. Mikä on näiden lajien prosentuaalinen osuus metsien kokonaispinta-alasta kussakin jäsenvaltiossa?

3. Miten laajoja ovat viimeksi kuluneiden kymmenen vuoden aikana palaneet alueet, joilla kasvaa kyseisiä metsäpaloherkkiä lajeja?

4. Mitkä ovat olleet EMOTR:n takuurahaston hallinnossa toteutetut toimenpiteet herkimpien lajien rahoittamisen estämiseksi, ja mitä rahoitukseen liittyviä ponnisteluja on tehty parhaiten tulta kestävien lajien suosimiseksi?

5. Onko komissiolla käytettävissään taulukoita siitä, miten puulajit käyttäytyvät palonkestävyyden suhteen? Voisiko komissio toimittaa minulle kyseiset tiedot?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(8. lokakuuta 2003)

Jäsenvaltiot ovat luokitelleet alueensa metsäpalovaaran todennäköisyyden mukaan asetuksen (ETY) N:o 2158/92 (1) 2 artiklan mukaisesti. 60 miljoonaa hehtaaria metsää ja muita metsitettyjä alueita (60 prosenttia yksityisiä ja 40 prosenttia julkisia) on luokiteltu suuren tai keskisuuren metsäpalovaaran alueiksi kuudessa jäsenvaltiossa (Espanja, Italia, Kreikka, Portugali, Ranska ja Saksa). Tämä metsäpalovaara-alue muodostaa 40 prosenttia 15 jäsenvaltion kokonaisalueesta.

Metsäpaloja koskevassa yhteisön tietojärjestelmässä olevista, 12 viime vuotta koskevista tiedoista ilmenee, että vuosittain keskimäärin yksi prosentti jäsenvaltioiden metsäpalovaara-alueista palaa, mutta tietyillä alueilla Kreikassa, Keski- ja Itä-Espanjassa ja Etelä-Italiassa metsistä palaa yli 3 prosenttia.

Metsäpaloja koskevassa yhteisön tietojärjestelmässä olevista, 12 viime vuotta koskevista tiedoista ilmenee niin ikään, että kolmella suurella alueella palojen määrä on erityisen suuri: Iberian niemimaan luoteisosassa (Pohjois-Portugali, Galicia ja Asturia), ranskalais-italialaisessa kolmiossa, jonka muodostavat Kaakkois-Ranska, Korsika, Liguria ja Toscana, sekä Lounais-Italiassa (Sardinia, Sicilia, Basilicata ja Calabria).

Epäsuotuisissa sääoloissa (ankara kuivuus ja tuuli) ja jos torjunta- ja valvontatoimet eivät ole riittäviä, nämä lukuisat palot voivat levitä suuriksi metsäpaloiksi. Näin näyttää tapahtuneen kesällä 2003 ainakin Kaakkois-Ranskassa ja Portugalissa.

Jäsenvaltioiden metsäpalojen torjuntasuunnitelmissaan esittämien tietojen mukaan palaneet puulajit vaihtelevat eri alueilla. Portugalissa on palanut eniten euroopanmustamäntyä (pinus nigra) (56 prosenttia palaneesta pinta-alasta) ja toiseksi eniten eukalyptusta (17 prosenttia). Piemontessa Italiassa palaa eniten jalokastanjaa (castanea sativa). Lisäksi Italiassa ilmoitetaan kaikkiaan lehtipuiden olevan alttiimpia palamaan kuin havupuiden, kun taas Saksassa tilanne on päinvastainen. Drômen departementissa (Ranska) ilmoitetaan palavan eniten nukkatammea (quercus pubescens) ja vähiten euroopanmustamäntyä (pinus nigra).

Kannattaa kuitenkin huomata, että tiettyjä puulajeja palaa eniten epäilemättä siksi, että ne ovat myös kyseisten alueiden yleisimmät puulajit.

Lisäksi metsäpalojen torjuntasuunnitelmissa ei niinkään mainita eniten palaneita puulajeja kuin puustotyyppejä.

Useimmissa torjuntasuunnitelmissa todetaankin, että kaikkein alttiimpia palamaan ovat

— havupuiden metsitysistutukset ensimmäisinä vuosinaan (Saksa, Ranska)

— vesakot ja maquiskasvillisuus (Ranska, Espanja, Italia)

— järeäpuustoiset lehtimetsät (Ranska, Italia)

— varttuneet nummet

— havupuuviljelmät (Saksa).

Komissiolla ei ole yksityiskohtaisia tilastoja vuosittain palaneista puulajeista, mutta Yhteinen tutkimuskeskus Isprassa suoritti vuonna 2000 tutkimuksen, jossa se vertasi palaneiden alueiden satelliittikarttoja Corine-LandCoverin maankäyttökarttaan.

Siitä ilmenee, että vuonna 2000 palaneesta pinta-alasta 29 prosenttia oli lehtipuita tai lehtipensaita (lehtimetsää (5 prosenttia), sklerofyyttistä kasvillisuutta (13 prosenttia), maquiskasvillisuutta (11 prosenttia)), 8 prosenttia havumetsää, 6 prosenttia sekametsää (lehti- ja havupuita). Loput olivat maatalousalueita ja/tai peltometsäviljelyalueita (20 prosenttia), luonnonniittyjä (10 prosenttia), nummia, joutomaata ja kanervikkoa (16 prosenttia) sekä muunlaista maata (11 prosenttia).

Ennen kuin vastaan tähän kysymykseen, on syytä selvittää paloherkkyyden käsitettä.

Puulajin paloherkkyys riippuu

— sen luontaisesta syttyvyydestä, erityisesti sen kyvystä sitoa vettä.

— sen palavuudesta, joka liittyy tulen etenemiseen kasvustossa. Kasvi muodostaa tiheämmän tai harvemman latvuston ja liittyy muihin ruoho- ja pensaskerroksen lajeihin. Se kasvaa erityyppisissä puustoissa (vesakko, maquiskasvillisuus, järeäpuustoiset metsät), joita hyödynnetään tai hoidetaan enemmän tai vähemmän ja jotka ovat eri-ikäisiä (luonnollinen palautuminen, eri kehitysvaiheissa olevat taimikot, riukumetsät).

— sen ympäristössä olevista sytyttävistä tai paloa pahentavista tekijöistä: asutusten, huonosti suojattujen kaatopaikkojen, teiden, moottoriteiden, rautateiden ja sähköjohtojen läheisyys, sääolosuhteet ja niin edelleen.

Lajin paloherkkyys riippuu siis sen omista ominaisuuksista (syttyvyys), sen käyttäytymisestä muihin kasveihin nähden ja siihen kohdistuneista metsänhoitotoimista (palavuus) sekä ulkoisista tekijöistä.

Asiantuntijat ovat yhtä mieltä siitä, että kasvien luontainen syttyvyys eli metsityslajien valinta ei vaikuta ratkaisevasti tulen käyttäytymiseen. Tärkeämpi on puuston rakenne eli se, miten metsää hoidetaan.

Komissiolla ei kuitenkaan ole lajikohtaisia tilastoja palaneista puustotyypeistä. Se tietää vain, että erityisen palonarkoja ovat uudelleen metsitetyt alueet, erityisesti ensimmäisinä vuosinaan, ja niitä on siis suojeltava.

Tästä syystä asetuksen (EY) N:o 1257/99 [2] 29 artiklan 5 kohdassa säädetään, että yhteisön rahoittamien metsitystoimenpiteiden on oltava jäsenvaltioiden asetuksen (ETY) N:o 2158/92 nojalla esittämien metsiensuojelusuunnitelmien mukaisia.

Komissiolla ei ole erityisiä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastoa koskevia säännöksiä kaikkein palonarimpien puulajien rahoittamisen estämiseksi. Komissio muistuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että metsäpolitiikan hallinnointi kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Palontorjuntatarkoituksessa suoritettavia metsänhoitotoimia on kuitenkin tuettu vuodesta 1992 lähtien asetuksen (ETY) N:o 2158/92 mukaisesti 7,2 miljoonalla eurolla kaikkein palonarimpien puustojen suojelun tehostamiseksi seuraavasti:

— havupuuistutusten palonkestävyyden parantaminen Saksassa, Italiassa ja Portugalissa,

— nuorten puustojen suojelu (uudelleenmetsitys tai luonnollinen palautuminen) (Ranska)

— puustojen hoito siten, että syntyy vain yksi suljettu latvuskerros; pyrkimys horisontaaliseen epäjatkuvuuteen viljelylohkoilla (Ranska)

— metsänhoito, jolla pyritään vertikaaliseen epäjatkuvuuteen puustossa (tasainen järeäpuustoinen metsä, vesametsä, tiheästi peittävien lajien istuttaminen) (Ranska)

— vesakkojen muuttaminen järeäpuustoiseksi metsäksi (Italia).

Maailmassa on tehty lukuisia tutkimuksia kasvien syttyvyydestä ja palavuudesta. Yhteisö on rahoittanut niistä joitakin joko tutkimusohjelmien kautta tai asetuksen (ETY) N:o 2158/92 mukaisesti.

Esimerkiksi Ranskan maatalouden tutkimuslaitos INRA (Avignon) ja Espanjan maatalouden tutkimuslaitos INIA (Madrid) ovat laatineet Välimeren lajien syttyvyyttä koskevia vertailevia luetteloita, jotka ovat saatavissa näistä laitoksista. Samoin jäsenvaltioiden eri metsätalousministeriöt ovat laatineet puustojen palonkestävyyttä koskevia karttoja, joita käytetään metsäpalojen torjumiseksi ja ehkäisemiseksi.

---

[1] Neuvoston asetus (ETY) N:o 2158/92, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1992, metsäpalojen torjunnasta yhteisössä, EYVL L 217, 31.7.1992.

[2] Neuvoston asetus (EY) N:o 1257/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta, EYVL L 160, 26.6.1999.

(2004/C 78 E/0447) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2789/03**

esittäjä(t): Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) komissiolle

(19. syyskuuta 2003)

Aihe: Banking-säännöt EU:n päästökaupassa: maiden oikeus tallettaa päästöoikeuksia

Kioton pöytäkirjassa (Art 3.13) annetaan sopijapuolille mahdollisuus tallettaa päästöoikeuksia kaudelta toiselle. EU:n päästökauppadirektiivissä (ei vielä julkaistu EU:n virallisessa lehdessä) sallitaan maakohtaiset päätökset tallettamismahdollisuudesta toimijoille.

Onko komissio sitä mieltä, että jäsenvaltioilla on oikeus tallettaa jakamatta jääneet päästöoikeudet, vaikka direktiivi koskeekin vain toimijoita (laitoksia)? Katsooko komissio, että jäsenvaltioilla on tämä oikeus jo EU:n sisäisen päästökauppakauden (2005—2007) ja ensimmäisen Kioto-kauden (2008—2012) välisenä aikana?

Tuleeko päästökauppadirektiiviä muuttaa tältä osin, jotta se olisi Kioton sopimuksen mukainen?

(2004/C 78 E/0448) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2790/03**

esittäjä(t): Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) komissiolle

(19. syyskuuta 2003)

Aihe: Banking-säännöt EU:n päästökaupassa: AAU:n (BSA:n) muuttumattomuus

EU:n päästökauppadirektiivissä (ei vielä julkaistu EU:n virallisessa lehdessä) sallitaan maakohtaiset päätökset päästöoikeuksien tallettamismahdollisuudesta toimijoille EU:n sisäisen päästökauppakauden (2005—2007) ja ensimmäisen Kioto-kauden (2008—2012) välisenä aikana. Kaikissa jäsenmaissa voi olla yrityksiä jotka esimerkiksi vuosituotannon suurten vaihteluiden vuoksi haluavat tallettaa päästöoikeuksia, vaikka oma maa ei tallettamista sallikaan. Näin syntyy yllyke siirtää tällaiset päästöoikeudet tilapäisesti toiseen jäsenmaahan.

Sisäisen päästökauppakauden aikana tehdyt rajatylittävät siirrot eivät kuitenkaan johda maakohtaisen päästöoikeuden (AAU tai BSA) muutoksiin, kuten ensimmäisestä Kioto-kaudesta lähtien tapahtuu.

Näkeekö komissio ongelmana, että päästöoikeuksien siirto toiseen maahan pelkkää tallettamista (banking) varten ja palauttaminen alkuperäiseen maahan Kioto-kaudella muuttaa epäoikeudenmukaisella tavalla tallettamisen sallineen maan päästöoikeuksien kokonaismäärää ja mahdollistaa kaksinkertaisen päästöoikeuden alkuperäisessä maassa talletetun päästöoikeuksien määrä osalta? Pitäisikö AAU:n ja BSA:n tarkistamista koskevia sääntöjä tarkistaa EU:n päästökauppadirektiivin uudelleentarkastelussa 2004 tai 2006 ennen kuin ensimmäiset tallettamista varten tehdyt siirrot jäsenmaiden välillä toteutuvat?

(2004/C 78 E/0449) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2791/03**

esittäjä(t): Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) komissiolle

(19. syyskuuta 2003)

Aihe: Double accounting -ongelma päästökaupassa

Kansallista AAU (BSA) -määrää tarkistetaan vuodesta 2008 lähtien rajat ylittävien päästöoikeuksien siirtojen osalta niin, että myyjämaan AAU (BSA) vähenee ja ostajamaan kasvaa siirretyllä määrällä. Vastaavasti myyjämaan viranomaisilla on saman verran vähemmän jaettavaa seuraavalla päästökauppakaudella. Koska viranomainen ei luultavasti voi kohdella yrityksiä eri tavoin sen mukaan myyvätkö ne päästöoikeuksia maan sisällä tai rajojen ulkopuolelle, tulisi siis myyjän päästöoikeutta vähentää seuraavalla kaudella johdonmukaisesti kaikissa tapauksissa. Tämä olisi myös yhdenmukaista sen periaatteen kanssa, että päästövähennyksestä palkitaan vain kerran.

Yritys voi kuitenkin valita strategiansa myynnin ja päästöoikeuksien tallettamisen (banking) välillä niin, että se saa suurimman hyödyn. Jos kuitenkin on niin, että yritys voi tallettaa päästöoikeutensa saadakseen seuraavalla kaudella paremman (muuttumattoman) jaon, tulisi viranomaisten kohdella tallettanutta ja myynyttä yritystä samalla tavoin eli vähentää kummassakin tapauksessa myydyn tai talletetun määrän verran päästöoikeuksia kyseisen yrityksen uudesta alkujaosta (ellei kyseessä ole puhtaasti talletus yrityksen tuotannon vaihteluiden, business cycle -syiden vuoksi). Muussa tapauksessa yrityksen kannattaisi lykätä myyntiä ja tallettaa päästöoikeudet, jolloin se voisi seuraavalla kaudella myydä kaksinkertaisen määrä myytäviä päästöoikeuksia.

Onko tässä kohdin komission mielestä ongelma yritysten tasapuolisen kohtelun kannalta? Tulisiko jäsenvaltiot ohjeistaa yhtenäisesti vähentämään aina yrityksen seuraavasta allokaatiosta talletetun tai myydyn päästöoikeuden määrä, jotta kaksinkertaisen palkitsemisen ongelmaa ei syntyisi? Olisiko asia otettava esille direktiivin uudelleentarkastelun yhteydessä?

(2004/C 78 E/0450) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2792/03**

esittäjä(t): Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) komissiolle

(19. syyskuuta 2003)

Aihe: Aggressiivisen spekulaation mahdollisuudet päästökaupassa

Kansallista AAU (BSA) -määrää tarkistetaan vuodesta 2008 lähtien rajat ylittävien päästöoikeuksien siirtojen osalta niin, että myyjämaan AAU (BSA) vähenee ja ostajamaan kasvaa siirretyllä määrällä.

Jos kuitenkin 2008 alkavalla kaudella rajatylittävä päästöoikeuden siirto on seurausta siitä, että kyseiset päästöoikeudet oli alun perin vain talletettu (banked) kyseisessä maassa, saa päästöoikeuksien alkuperämaa talletettujen päästöoikeuksien määrän kaksinkertaisena. Suuressa mittakaavassa, etenkään hallitusten toimesta on vaikea uskoa jäsenmaiden ryhtyvän tällaisiin spekulatiivisiin siirtoihin, mutta jokin EU:n ulkopuolinen Annex I -maa (joka liittyy Kioton sopimukseen ja EU:n päästökauppajärjestelmään ennen vuotta 2007) tai sen yritys voisi näin tehdäkin saadakseen kaksinkertaisen myytävän oikeuden. Lisäksi syntyy mahdollisuus eräänlaisen markkinavoiman (market power) käyttämiseen, jos talletus on tehty kilpailevaan päästöoikeuksia myyvään maahan (esimerkiksi Ukrainasta Saksan liittotasavaltaan). Näin kilpailevan myyjän markkina-asema heikkenee samalla kun itse saa kaksinkertaisen hyödyn.

Toisen tyyppinen aggressiivinen spekulaatio on mahdollinen, jos joitakin vuosia sitten valuuttamarkkinoilla tapahtuneen kaltainen keinottelu siirtyy päästökauppamarkkinoille. Näin EU:n ulkopuolinen toimija voisi teoriassa myös häiritä EU:n sisällä (ja päästökaupan piirissä) toimivaa kilpailijaa.

Onko komissio varautunut tällaiseen aggressiiviseen spekulaatioon päästökaupassa? Jos on, miten?

Pitääkö komissio edelleen tarpeettomana ajatusta markkina-interventioiden käyttämisestä (esimerkiksi EU:n keskusrekisterin toimesta) päästökauppamarkkinoiden häiriöiden vakaannuttamiseksi?

(2004/C 78 E/0451) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2793/03**

esittäjä(t): Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) komissiolle

(19. syyskuuta 2003)

Aihe: Kuuman ilman määritelmä ja kieltäminen Kioton pöytäkirjassa

Tällä hetkellä EU:n päästökauppadirektiivi ja perustamissopimuksen kilpailusäännöt (87 ja 88 artikla) estävät allokoimasta yrityksille enemmän kuin ne todennäköisesti tarvitsevat. Tähän perustuu myös se, että niin sanottua kuumaa ilmaa (eli päästöoikeuksia, joiden myyminen ei perustu todellisiin päästövähennyksiin) ei uskota tulevan markkinoille. Itse Kioton sopimuksessa kuuman ilman myymistä ei ole kielletty tai kuumaa ilmaa määritelty.

Onko EU:lla keinoja estää jäsenvaltioiden hallituksia myymästä kuumaa ilmaa suoraan (allokoimatta niitä ensin yrityksille)?

Jos ei, onko komission mielestä tarpeen, myös kansainvälisen yhtenäisen käytännön varmistamiseksi, kehittää kuuman ilman määritelmä ja esittää Kioton sopimuksen muuttamista sen sekä kuuman ilman myymisen kiellon sisällyttämiseksi sopimukseen?

(2004/C 78 E/0452) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2794/03**

esittäjä(t): Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) komissiolle

(19. syyskuuta 2003)

Aihe: EU:n Kioto-tavoitteen julkistaminen viisivuotiskauden liukuvana keskiarvona

Kioton sopimuksen mukaan sopimuksen tavoitteen täyttyminen arvioidaan vuosien 2008—2012 keskiarvona. Tämä on luonnollista, sillä esimerkiksi säätilojen muutokset voivat vaikuttaa suuresti vuotuisiin päästöihin muun muassa vesivoiman vähäisyytenä kuivina vuosina. Viime aikoina on voitu lukea keskenään ristiriitaisia arvioita EU:n ja sen jäsenmaiden kehityksestä Kioton tavoitteen saavuttamisessa, esimerkiksi juuri mainituista sääoloista johtuen. Lehdistöllä, puhumattakaan suuresta yleisöstä, ei ole kykyä ymmärtää tällaisia heilahteluja ja nähdä, onko tasoitettu trendi kielteinen vai myönteinen.

Onko komissio harkinnut omien yksiköidensä tiedottamisen muuttamista niin, että vuosittaisten tilastojen lisäksi ilmoitettaisiin distance to target -tyyppinen lukema laskettuna viiden vuoden liukuvasta keskiarvosta? Arvioiko komissio, että tämä lisäisi yleisön kykyä ymmärtää todellinen vuotta pidemmän kehityksen suunta?

(2004/C 78 E/0453) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2795/03**

esittäjä(t): Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) komissiolle

(19. syyskuuta 2003)

Aihe: Päästökauppakauden mittaisen allokaation ongelma

Yritys saa päästökauppadirektiivin mukaan allokaation kolmevuotiskaudeksi (ensimmäinen päästökauppakausi) tai viisivuotiskaudeksi (toinen kausi). Niinpä sen kannattaa päästökauppakauden loppuvaiheessa olla myymättä ylimääräisiä päästöoikeuksiaan, jos se näin voi saada muuttumattoman määrän päästöoikeuksia koko seuraavalle viisivuotiskaudelle. Vastaavasti syntyy (ympäristön kannalta valitettava) kannuste lykätä ympäristöinvestointia ensimmäisen kauden alkuun tai yli vuoden 2008 alkuun, jotta yritys saisi myydä ylimääräiset päästöoikeudet niin monena vuonna kuin mahdollista.

Onko komission näkemyksen mukaan edellä kuvattu allokointisääntö yksinkertaisen palkitsemisen periaatteen mukainen?

Tulisiko komission näkemyksen mukaan direktiivin uudelleentarkastelussa arvioida ja tarvittaessa muuttaa allokointisääntöjä niin, että päästöoikeuksia myyvän yrityksen allokaatio muuttuu myytävää määrää vastaavasti välittömästi kauppaa seuraavana vuotena vaikka päästökauppakausi olisi kesken?

Margot Wallströmin komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2789/03, E-2790/03, E-2791/03, E-2792/03, E-2793/03, E-2794/03 ja E-2795/03

(7. marraskuuta 2003)

E-2789/03

Kioton pöytäkirjan ensimmäinen sitoumuskausi on 2008—2012. Pöytäkirjan mukaan osapuolet voivat tallettaa päästöoikeuksia kaudelta 2008—2012 seuraavalle sitoumuskaudelle, jos osapuolet ovat saavuttaneet Kioton pöytäkirjan mukaisen tavoitteen. Päästökauppaa koskeva direktiivi ([1]) on Kioton pöytäkirjan mukainen, ja siinä säädetään, että henkilöt voivat tallettaa kauden 2008—2012 päästöoikeuksia seuraavalle kaudelle.

Kioton pöytäkirjassa määrinä ilmaistuja päästörajoitus- ja -vähennysvaatimuksia ei sovelleta ennen vuotta 2008, ja päästökauppaa koskevan direktiivin mukaan jäsenvaltiot voivat itse päättää, sallivatko ne toiminnanharjoittajien tallettaa päästöoikeuksia ensimmäiseltä kaudelta (2005—2007) kaudelle 2008—2012. Päästökauppaa koskevan direktiivin mukaan toiminnanharjoittajille myönnetään päästöoikeuksia, ja vuodesta 2008 alkaen päästöoikeuksia siirrettäessä tehdään vastaavat mukautukset sallittuihin päästömääriin.

Kysymys perustuu Kioton pöytäkirjan ja unionin päästökauppajärjestelmän välisen yhteyden väärään tulkintaan. Jäsenvaltioiden ei tarvitse pitää järjestelmän mukaisia päästöoikeuksia. Ne myöntävät päästöoikeuksia laitosten toiminnanharjoittajille tapauksen mukaan soveltuvana aikana ilman muodollista yhteyttä Kioton pöytäkirjan mukaisiin velvoitteisiin tai joustomekanismiin.

E-2790/03

Päästökauppaa koskevassa direktiivissä säädetään jäsenvaltioiden välisistä päästöoikeuksien siirroista kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi kustannustehokkaalla tavalla. Koska vuodesta 2008 lähtien päästöoikeuksien siirtoon liittyvät vastaavat mukautukset sallittuihin päästömääriin, komissio on selvittänyt jäsenvaltioille mahdollisia vaikutuksia, joita aiheutuu sallittaessa päästöoikeuksien siirrot kaudelta 2005—2007 kaudelle 2008—2012. Neuvosto ja parlamentti ovat päättäneet, että jäsenvaltiot voivat sallia päästöoikeuksien tallettamisen kaudelta 2005—2007 kaudelle 2008—2012 ja sopineet johdanto-osan kappaleesta, josta selviää, kuinka jäsenvaltiot voivat päättää sallia siirrot kaudelta 2005—2007 kaudelle 2008—2012. Komissio ei aio ottaa asiaa uudelleen käsiteltäväksi.

E-2791/03

Komission mielestä ei ole kaksoislaskennan tai yritysten epätasa-arvoisen kohtelun vaaraa. Kioton pöytäkirjassa on määrätty kunkin osapuolen sallittu päästömäärä. Kioton päästöyksiköiden yhteenlaskeminen ja vähentäminen otetaan huomioon Kioton pöytäkirjan noudattamista valvovan komitean toteuttamassa arvioinnissa, mutta ne eivät muuta kunkin pöytäkirjan osapuolen sallittua kokonaismäärää. Vuoden 2012 jälkeen toiminnanharjoittajille myönnetyissä päästöoikeuksissa otetaan huomioon jäsenvaltioiden sitoumukset kyseisen vuoden jälkeisinä kausina. Jos toiminnanharjoittajan myöhemmin hankkimasta päästöoikeusmäärästä vähennettäisiin päästöoikeuksia, se merkitsisi, ettei tallettaminen olisi mahdollista.

E-2792/03

Unionin päästöoikeuksien kaupan järjestelmä on suunniteltu markkinapohjaiseksi välineeksi, jolla alennetaan Kioton pöytäkirjan vaatimusten noudattamisesta toiminnanharjoittajille ja yhteiskunnalle aiheutuvia kustannuksia. Markkinainstrumentin luonteeseen kuuluu käyttää hyväksi yksittäisiä päätöksiä, joita toimijat tekevät optimoidakseen järjestelmän tarjoamat voitot. Kuten kaikilla markkinoilla, myös näillä markkinoilla saattaa esiintyä spekulointia. Järjestelmää suunniteltaessa olikin tärkeää tehdä näistä markkinoista mahdollisimman laajat ja vakaat. Koska markkinoilla on luultavasti useita tuhansia toimijoita alusta lähtien, markkinoiden voidaan olettaa olevan kohtuullisen vakaat. Määräävän markkina-aseman väärinkäytön merkkejä on tietenkin aina seurattava ja ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin.

EY:n perustamissopimuksessa olevia kilpailusääntöjä sovelletaan joka tapauksessa, eikä komissio aio puuttua asiaan, ellei kyseisiä sääntöjä rikota.

E-2793/03

Jäsenvaltiot voivat ostaa ja myydä hankittuja päästöyksiköitä Kioton pöytäkirjassa ja sen täytäntöönpanomääräyksissä sovittujen sääntöjen mukaisesti. Komissio ei katso aiheelliseksi ehdottaa Kioton pöytäkirjan muuttamista sattumanvaraisen päästökiintiöiden alituksen (ns. hot air) määritelmän ja myyntikiellon osalta.

E-2794/03

Komissio on selvästi ilmoittanut kantansa raportointiin ehdotuksessaan päätökseksi yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen seurantajärjestelmästä ja Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanosta [2]. Neuvosto ja parlamentti ovat pääsemässä sopimukseen asiasta ehdotuksen ensimmäisessä käsittelyssä, eivätkä ne ole ehdottaneet, että raportoinnissa olisi käytettävä viiden vuoden liukuvaa keskiarvoa.

E-2795/03

Päästökauppaa koskevassa direktiivissä ei ole säädetty erityistä jakosääntöä, esimerkiksi kirjallisessa kysymyksessä esitetyn kaltaista.

Jäsenvaltion on laadittava säännöllisesti kansallinen päästöoikeuksien jakosuunnitelma, joka noudattaa päästökauppaa koskevan direktiivin liitteessä III esitettyjä perusteita.

Vuoden 2006 puolivälissä tehtävässä tarkistuksessa komissio tarkastelee saadun kokemuksen perusteella, olisiko jakomenetelmää ja liitteen III perusteita yhdenmukaistettava edelleen.

Komissio ei ole samaa mieltä jakosäännöstä, jonka johdosta toiminnanharjoittajan päästöoikeusmäärä alenisi tietyllä kaudella sen jälkeen kun toiminnanharjoittaja on myynyt päästöoikeuksia. Tällainen sääntö ei ole direktiivin säännösten mukainen eikä se ole toivottava myöskään taloudellisesta näkökulmasta tarkasteltuna.

---

(1) Direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, EUVL L 275, 25.10.2003.
(2) KOM(2003) 51 lopullinen.

(2004/C 78 E/0454) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2799/03**

esittäjä(t): Domenico Mennitti (PPE-DE) komissiolle

(17. syyskuuta 2003)

Aihe: Yleiseurooppalaisten liikennekäytävien kehittäminen

Euroopan yhdentymiskehitys on tullut nyt loppuvaiheeseensa, kun kymmenen uutta valtiota liittyy unioniin.

Siksi olisi kiireellisesti kehitettävä infrastruktuuri, joka hyödyttää tämän valtavasti laajentuvan alueen sisäisiä kauppasuhteita.

Erityistä painoarvoa saavat tällaiseen infrastruktuuriin kuuluvat ”yleiseurooppalaiset liikennekäytävät”, jotka on suunniteltu edistämään taloussuhteita ja erityisesti kauppavaihtoa.

Eikö komissio aio siis laajentaa ensisijaisuusperusteita ja kiinnittää erityistä huomiota Välimeren alueen maiden kehittämissuunnitelmassa olevalle liikennekäytävälle nro 8? Näitä maita tulisi tukea luomalla sopiva infrastruktuuri.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(15. lokakuuta 2003)

Euroopan unionin laajentuminen aiheuttaa suuria muutoksia liikennekäytäväkäsitteeseen. Kaksi kolmasosaa olemassa olevista käytävistä sijaitsee tuolloin Euroopan unionin alueella ja vain yksi kolmasosa sen ulkopuolella. Liikennekäytäviä tai -väyliä voidaan siis tarkastella joko laajentuneen unionin alueella tai sen ulkopuolella. Unionin alueella sijaitsevia käytäviä voidaan pitää puitteina, joiden avulla kanavoidaan uusia ensisijaisia kuljetusreittejä, joita syntyy kiihtyvän taloudellisen yhdentymisen myötä ja joita parhaillaan käsitellään Euroopan laajuisia liikenneverkkoja (TEN-T) koskevien suuntaviivojen tarkistamisen yhteydessä. Unionin ulkopuolella sijaitsevien käytävien voidaan katsoa heijastavan kansainvälisen kaupan kehittymistä.

Liikennekäytävien tulevaa kehitystä ja ohjaamista on kuitenkin tarkistettava perin pohjin. Käytävien lukumäärän olisi todennäköisesti pysyttävä sellaisella tasolla, että niiden kehitystä pystytään ohjaamaan ja että niitä pystytään rahoittamaan. Näiden uudelleen määriteltyjen käytävien ja väylien toteuttamista on valvottava tarkkaan ja järjestelmällisesti, jotta ne saadaan valmiiksi kohtuullisessa ajassa. Käytävien toteuttamiseksi on kehitetty useita hyödyllisiä ohjaustekniikoita. Näiden rakenteiden (yhteisymmärrys-pöytäkirjat, ohjauskomiteat, jne.) toivotaan auttavan kartoitusten laatimisessa sekä pullonkaulojen ja ensisijaisten hankkeiden määrittelyssä.

Liikennekäytävän VIII, jota koskeva pöytäkirja allekirjoitettiin vasta äskettäin, toteutuminen riippuu ennen kaikkea asianomaisista valtioista. Kuten arvoisa parlamentin jäsen varmaan tietääkin, Euroopan laajuisia liikenneverkkoja (TEN-T) käsittelevän korkean tason työryhmän raportissa mainitaan myös liikennekäytävän VIII rautatielinja, jota pidetään alueellisen yhteenkuuluvuuden kannalta tärkeänä hankkeena.

(2004/C 78 E/0455) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2819/03**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(19. syyskuuta 2003)

Aihe: Ympäristövaikutusten arviointi Irlannissa

Komissio ilmoitti 22. heinäkuuta (IP/03/1070), että se aikoo haastaa Irlannin EY:n tuomioistuimeen, koska on muun muassa mahdollista, että Irlannin viranomaiset sallivat päätöksen tekemisen ennen kuin ympäristövaikutusten arviointi on suoritettu loppuun ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin mukaisesti eikä sen jälkeen.

Mistä erityisistä Irlantia koskevista tapauksista komissio on huolestunut tässä yhteydessä?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(28. lokakuuta 2003)

Komissio huolestui asiasta selvitettyään, millä tavoin Kildaren ohitustiehankkeen vaikutukset kansainvälisesti merkittävään Pollardstownin suohon ja siihen liittyvään pohjavesiesiintymään oli arvioitu.

Vaikka valtuutettu luonnonsuojeluviranomainen oli todennut, että rakentajan toimittamissa tiedoissa oli vakavia puutteita, hankkeen todennäköisiä vaikutuksia koskevat tietyt tärkeät tutkimukset toteutettiin vasta sen jälkeen, kun päätös, jolla hanke hyväksyttiin, oli jo tehty.

Komissio ei ole kyseenalaistanut itse hanketta, vaan lähestymistavan, johon hanke perustuu. Kyseinen lähestymistapa ei ole tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY ([1]) vaatimusten mukainen.

([1]) EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

(2004/C 78 E/0456) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2826/03**

esittäjä(t): Kathleen Van Brempt (PSE) komissiolle

(23. syyskuuta 2003)

Aihe: Eko-ajaminen

Elektroniikkaan perustuvan uuden ympäristöystävällisen ajotavan, niin kutsutun eko-ajamisen, käyttöönotosta Euroopassa on puhuttu jo kauan. Pyydän komissiota antamaan lisätietoja tästä eko-ajamisen käsitteestä.

Voiko komissio kertoa, mihin toimiin se aikoo ryhtyä esitelläkseen ympäristöystävällisemmän ajotavan?

Miten komissio suhtautuu Alankomaiden hallituksen ehdotukseen, jonka mukaan kaikki uudet autot olisi Euroopassa varustettava vakionopeuden säätimellä ja ajotietokoneella? Alankomaiden mukaan autojen polttoainekulutus ja hiilidioksidipäästöt saattaisivat pienentyä noin 10 prosenttia. Onko ehdotus toteuttamiskelpoinen?

Jäsenvaltio Belgiassa sattuu paljon onnettomuuksia, jotka johtuvat kuorma-autoissa käytetyistä vakionopeuden säätimistä. Voiko komissio kertoa, mitkä ovat elektroniikan ja tarkemmin sanoen autojen vakionopeuden säätimien mahdollisen käyttöönoton yhteydessä annetut turvatakuut?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(13. marraskuuta 2003)

Ajoneuvojen ympäristövaikutuksia voidaan vähentää monin eri tavoin. Tässä mielessä hiilidioksidipäästöjä koskevilla vapaaehtoisilla sopimuksilla sekä ajoneuvoihin tehtävillä teknisillä parannuksilla on suuri merkitys.

Ajotapa on niin ikään tärkeä asia. Tulokset osoittavat, että nk. ekoajaminen tarjoaa mahdollisuuden vähentää energiankulutusta noin 10 prosenttia, jolloin myös onnettomuudet ja päästöt vähenevät. Komissio on tukenut lukuisia tähän liittyviä hankkeita (ks. www.ecodrive.org). Steer-ohjelma, joka on osa "Älykäs energiahuolto Euroopalle" -ohjelmaa (Intelligent Energy for Europe), antaa mahdollisuuden tukea muitakin hankkeita.

Ajoneuvoista pyritään tekemään yhä ympäristöystävällisempiä lukuisilla teknologiaan liittyvillä tutkimushankkeilla, jotka ovat parhaillaan käynnissä tutkimuksen ja kehityksen viidennen puiteohjelman mukaisesti. Yleisesti ottaen niiden tärkeimpänä tavoitteena on kehittää sellaisia uusia moottoritekniikoita, jotka säästäisivät polttoainetta (tämä liittyy hiilidioksidipäästöihin) ja olisivat myös puhtaita. Näiden asioiden hyväksi on tehty merkittävää työtä esimerkiksi DEXA-hankkeiden (diesel-ajoneuvojen hiukkaspäästöjen jälkikäsittely) yhteydessä dieselmoottorien synnyttämien hiukkasten eliminoimiseksi, sekä VCR-hankkeella (muuttuva puristussuhde bensiinimoottorin hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi), jonka ansiosta energiankulutusta ja näin ollen hiilidioksidipäästöjä voidaan vähentää tuntuvasti. Tämä tavoite on osa kuudetta puiteohjelmaa, johon kuuluvien uusien hankkeiden pitäisi johtaa uudenlaiseen kehitykseen, olipa kyse sitten perinteisistä moottoritekniikoista tai pidemmällä aikavälillä polttokennoista.

Komissio aikoo antaa direktiiviehdotuksen energiahuollosta tulevina kuukausina. Ehdotuksen myötä energiayhtiöille voitaisiin asettaa velvoite avustaa asiakkaitaan hyödyntämään energiatuotteita entistä järkevämmin. Liikenteen osalta asiakkaita neuvottaisiin pitämään energiakustannukset paremmin kurissa, valvomaan renkaiden ilmanpainetta sekä osallistumaan ekoajamista koskevaan opetukseen.

Koska ajoneuvojen tyyppihyväksyntä on yhteisön toimivaltaan kuuluva asia, komissio toteaa Alankomaiden ehdotuksesta tehdä vakionopeuden säätimen asentamisesta pakollinen toimenpide, että komissiolle pitäisi esittää konkreettinen hanke, jotta se voisi arvioida ehdotuksen todellista vaikutusta sekä kahdelle muulle lainsäätäjälle esitettävän ehdotuksen tarkoituksenmukaisuutta. Joka tapauksessa kyse on yhdestä monista innovatiivisista tekniikoista, joilla mahdollisesti voitaisiin yhä paremmin suojella ympäristöä ja parantaa turvallisuutta. Erilaisten vaihtoehtojen vaikutuksia täytyisi punnita tarkoin kaikkein tehokkaimman vaihtoehdon valitsemiseksi.

Vastauksena kysymykseen Belgiassa sattuneista onnettomuuksista, jotka johtuvat kuorma-autoissa käytetyistä vakionopeuden säätimistä, arvoisaa parlamentin jäsentä kehotetaan tutustumaan kirjalliseen kysymykseen E-1501/03 ([1]) annettuun vastaukseen.

([1]) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 48.

(2004/C 78 E/0457) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2827/03**

esittäjä(t): Kathleen Van Brempt (PSE) komissiolle

(23. syyskuuta 2003)

Aihe: Sairaaloiden eristetyt huoneet

Eurooppa välttyi sars-virukselta. Virusasiantuntijoiden mukaan on kuitenkin hyvin mahdollista, että virus palaa takaisin ennen kuluvan vuoden loppua eikä bioterrorisminkaan mahdollisuutta voida koskaan sulkea pois. Sarsin tapaisten virustautien laajoille alueille leviämisen ehkäisemiseksi on ryhdyttävä toimiin sairaaloiden varustamiseksi eristyshuoneilla. Nyt kun sarsin uhka näyttää väistyneen eivät jäsenvaltiot kuitenkaan ole tehneet mitään asian hyväksi.

Onko komissio yhtä mieltä siitä, että Euroopan sairaaloissa olisi oltava eristettyjä huoneita?

Aikooko komissio ryhtyä toimiin tämän puutteen suhteen?

Kuinka monta eristettyä huonetta olisi komission mielestä oltava sairaaloissa Euroopan unionissa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(16. lokakuuta 2003)

Terveydensuojelutoimien toteuttaminen, myös sarsin (äkillisen vakavan hengitystieoireyhtymän) leviämisen estäminen sairaaloissa, on jäsenvaltioiden viranomaisten vastuulla.

Komissio on toteuttanut aktiivisesti sarsia ja muita virustauteja koskevia toimia sen toimivaltaan kuuluvilla aloilla.

Komissio on erityisesti yhteensovittanut sarsin ja muiden tarttuvien tautien seurantaa ja niihin liittyvää teknistä opastusta, jotta tauteja voitaisiin torjua yhdenmukaisesti kaikkialla Euroopan unionissa. Tarkempia tietoja toimista saa Internet-sivustolta (http://europa.eu.int/comm/health/index_fi.html).

(2004/C 78 E/0458) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2832/03**

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(23. syyskuuta 2003)

Aihe: Vakaus- ja kasvusopimuksen noudattaminen

Mikä on vakaus- ja kasvusopimuksen noudattamista koskeva yleinen tilanne jäsenvaltioissa, kun otetaan huomioon Ranskan ja Saksan kaltaisten taloudeltaan suurten valtioiden vaikeudet olla ylittämättä budjettivajeelle määritettyä 3 prosentin rajaa? Mikä on komission kanta siihen, että tietyt valtiot onnistuvat pysymään kyseisen vajeelle määritellyn rajan sisäpuolella ulkoistamalla huomattavan osan valtionhallinnon investoinneista julkisiin yrityksiin tai rajoittamalla voimakkaasti sosiaalimenoja?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(12. tammikuuta 2004)

Jäsenvaltioiden julkisen talouden rahoitusaseman heikkeneminen kuvastaa osittain talouden nykyistä heikkoa tilannetta. Bruttokansantuotteen (BKT) kasvu on jäänyt hitaammaksi kuin keväällä ennustettiin, ja monet euroalueen maat ovat ajautuneet taantumaan. Heikentynyt tilanne johtuu pääasiassa kuitenkin entisen politiikan tehottomuudesta tai alijäämää lisäävistä toimista.

Kolmen liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn kohteena olevan jäsenvaltion tilanne on erityisen huolestuttava. Neuvosto esitti Saksalle, Ranskalle ja Portugalille EY:n perustamissopimuksen 104 artiklan 7 kohdan nojalla suositukset ja asetti määräajat korjaaville toimille: Portugalin tuli korjata liiallinen alijäämä vuoden 2003 aikana ja Saksan ja Ranskan vuoden 2004 aikana. Komission on arvioitava

Portugalin tilanne vuoden 2003 talousarvion toteuttamisesta ja vuoden 2004 talousarviosta saadun viimeisen tiedon perusteella. Vuoden 2003 toisella puoliskolla tuli selväksi, että Saksan ja Ranskan toteuttamat toimet eivät riitä liiallisen alijäämän korjaamiseksi vuoteen 2004 mennessä, kuten Saksalle tammikuussa 2003 ja Ranskalle kesäkuussa 2003 annetuissa neuvoston suosituksissa edellytettiin, vaikka Saksa täyttikin suosituksessa vuodelle 2003 asetetut vaatimukset. Tilanne johtuu pääasiassa odotettua pitemmästä taantumasta, mutta myös hallitusten toteuttamista toimenpiteistä, jotka edelleen huononsivat tilannetta. Tämän vuoksi komissio on päättänyt soveltaa perustamissopimuksen 104 artiklan 8 ja 9 kohdan mukaisia menettelyjä, joiden perusteella se vaatii Ranskaa ja Saksaa toteuttamaan tarvittavat toimet. Komissio on tarkastellut viimeaikaista kehitystä perusteellisesti ja laatinut uudet suositukset, jotka perustuvat tosiasiallisten olosuhteiden tasapuoliseen tarkasteluun. Komissio on tarkastelun perusteella suosittanut neuvostolle, että Saksalle ja Ranskalle annetaan vuosi lisäaikaa alijäämän supistamiseksi. Samalla esitettiin uskottavien vakauttamistoimien toteuttamista vuonna 2004, jotta alijäämä voitaisiin supistaa alle 3 prosenttiin BKT:sta vuonna 2005. Komission suositukset eivät kuitenkaan saavuttaneet hyväksymiseen tarvittavaa enemmistöä Ecofin-neuvoston istunnossa 25. marraskuuta 2003. Tämän jälkeen neuvosto toimi ennennäkemättömällä tavalla ja saavutti yhteisymmärryksen perustamissopimuksen soveltamisalan ulkopuolella. Komissio on selvästi ilmaissut olevansa eri mieltä neuvoston kanssa. Tämä koskee erityisesti neuvoston soveltamaa menettelyä.

Komissio tulee jatkamaan perustamissopimuksen ja vakaus- ja kasvusopimuksen määräysten soveltamista. Tämä takaa parhaiten sekä kaikkien jäsenvaltioiden tasavertaisen kohtelun että niiden julkisen talouden terveyden. Komissio tulee varmistamaan, että menettelyjä pannaan täytäntöön tarvittaessa ja että niitä sovelletaan puolueettomasti.

Euroopan unionin talousarviosääntöjen ja julkisten investointien suhdetta on tarkasteltu yksityiskohtaisesti kertomuksessa Julkinen talous EMUssa 2003 Siinä tehdyt päätelmät sisältyvät kertomukseen liittyvään komission tiedonantoon neuvostolle ja Euroopan parlamentille ([1]). Analyysit osoittavat, että julkiset investoinnit ovat vähentyneet jo 1970-luvulta alkaen EU:n jäsenvaltioiden lisäksi kaikissa muissakin teollisuusmaissa. Julkisten investointien vähenemisen suhteessa BKT:hen on katsottu johtuvan muun muassa yksityistämiskehityksen osittain aiheuttaman julkisten ja yksityisten investointien välisen rajan hämärtymisestä. Julkisten investointien vähentyminen on jossain määrin yhteydessä julkisen talouden vakauttamiseen, joka on ollut välttämätöntä talous- ja rahaliitosta riippumatta, erityisesti korkean ja edelleen kasvavan velkaantumisen vuoksi. Tilastotietojen yksityiskohtainen analysointi ei kuitenkaan ole paljastanut selvää yhteyttä investointien määrän muuttumisen ja EU:n julkisen talouden valvontasäännösten välillä. EMUn perustamisen jälkeen julkisten investointimenojen väheneminen on itse asiassa pysähtynyt useissa jäsenvaltioissa.

Perinteisten investointien vaihtoehtoiset rahoitusmuodot saattavat olla tarpeen. Nämä vaihtelisivat täysin yksityisestä rahoituksesta erilaisiin sekarahoituksen muotoihin, joihin julkinen sektori osallistuisi. Tunnetuimpia ovat julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet. Tällä käytännöllä on vakaa mikrotaloudellinen perusta, koska sen avulla voidaan luoda kustannustehokkaita aloitteita vaarantamatta yleisen edun mukaisia tavoitteita, jotka liittyvät investointien avulla toteutettavien palvelujen laatuun ja erityispiirteisiin. On tärkeää, että jäsenvaltiot valitsevat hankkeita niiden mikrotaloudellisen perustan pohjalta, eikä ainoastaan julkiseen talouteen kohdistuvien mahdollisten vaikutusten perusteella.

Jäsenvaltiot päättävät itse julkisen taloutensa koostumuksesta (investoinnit ja sosiaalimenot mukaan luettuina).

Euroopan unioni antaa kuitenkin ohjeita toimintalinjojen koordinointivälineidensä ja erityisesti talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen välityksellä.

Neuvoston viimeksi 26. kesäkuuta 2003 hyväksymissä suuntaviivoissa korostetaan erityisesti

i) julkisten menojen kohdentamista kasvua edistäviin kustannustehokkaisiin investointeihin, jotka liittyvät erityisesti fyysiseen ja inhimilliseen pääomaan sekä osaamiseen,

ii) julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyyden varmistamista ja

iii) sosiaalisen kestävyyden varmistamista.

([1]) KOM(2003) 283 lopullinen.

(2004/C 78 E/0459) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2851/03**

esittäjä(t): Monica Frassoni (Verts/ALE) komissiolle

(26. syyskuuta 2003)

Aihe: Tien rakentaminen ilman ympäristövaikutusten arviointia yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi ehdotetulle Gessi Triassicin alueelle Appennino Tosco-Emilianon kansallispuistoon (Villa Minozzo, Reggio Emilia, Italia)

Apenniineilla, Gessi Triassicin nimellä kutsutulla alueella, Secchia-joen läheisyydessä, Villa Minozzon kunnassa (Reggio Emilia) on hyväksytty [1] tienrakennushanke, johon liittyy laajoja maansiirtoja, suuria infrastruktuurihankkeita ja josta aiheutuu alueen tilaan vaikuttavia merkittäviä muutoksia.

Ympäristöjärjestöt Maan ystävät ja Maailman luonnonsäätiö (WWF) ovat pyytäneet useaan otteeseen Euroopan yhteisöjen toimivaltaisilta viranomaisilta sekä kansallisilta, alueellisilta ja paikallisilta viranomaisilta ympäristövaikutusten arvioinnin [2] tekemistä kyseiselle hankkeelle, koska siinä on kyse Apenniineihin kuuluvasta, ympäristö- ja maisema-arvoltaan varsin merkittävästä ja hyvin säilyneestä alueesta. Vihreiden edustajat Reggio Emilian maakuntaneuvostossa ovat lähettäneet kyseisestä asiasta raportin komission jäsenelle Margot Wallströmille 26. toukokuuta 2000.

Kyseinen alue on suojattu maisemansuojelua koskevilla säännöksillä [3], ja se kuuluu yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi ehdotettuun Gessi Triassicin alueeseen (koodi IT403009) [4] sekä Appennino Tosco-Emilianon kansallispuistoon [5].

Tiehankkeelle ja Secchia-joen vesiolojen muuttamiselle ei ole tehty minkäänlaista ennakkotarkastusta eikä ympäristövaikutusten arviointia ennen lopullisten lupien myöntämistä.

Uuden tien rakennustyöt on jo aloitettu 2. syyskuuta 2003.

Onko komissio tietoinen edellä mainituista seikoista?

Onko parhaillaan meneillään tai onko suunnitteilla infrastruktuurihankkeita (tietyöt, vesi- ja viemäriverkostotyöt) yhteisön rahoituksella edellä mainittujen hankkeiden yhteydessä?

Aikooko komissio ryhtyä asian vaatimiin toimiin edellä mainitussa tapauksessa, jossa on selvästi jätetty noudattamatta direktiivejä 97/11/EY [6] ja 85/337/ETY [7]?

---

[1] Reggio Emilian maakuntaneuvoston päätös n:o 176, 24. kesäkuuta 2003.
[2] Direktiivi 97/11/EY (liite II, 10 kohdan e ja f alakohta), jolla on muutettu ja täydennetty direktiiviä 85/337/ETY (liite II, 10 kohdan e ja f alakohta), presidentin asetus, annettu 12. huhtikuuta 1996 (5 ja 10 artikla, liite B, 7 kohdan g ja o alakohta) sekä Emilia-Romagnan alueellinen laki n:o 9/1999 sekä sen muutetut ja täydennetyt versiot.
[3] Asetuksen n:o 490/1999 146 artiklan 1 kohdan c ja g alakohta.
[4] Ympäristöstä ja maa-alojen suojelusta 3. huhtikuuta 2000 annettu ministerin asetus n:o 65 sekä Emilia-Romagnan aluehallinnon päätös n:o 1242, 15. heinäkuuta 2002.
[5] Presidentin asetus, annettu 21. toukokuuta 2001 lain n:o 394/1991 mukaisesti, sekä sen muutetut ja täydennetyt versiot.
[6] EYVL L 73, 14.3.1997, s. 5.
[7] EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(6. marraskuuta 2003)

Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 3. maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY, mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennen luvan myöntämistä hankkeet, joilla etenkin laatunsa, kokonsa tai sijaintinsa vuoksi todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia, alistetaan lupamenettelyyn ja että niiden vaikutukset arvioidaan. Direktiivin soveltamisalaan kuuluvat hankkeet määritellään sen liitteissä. Direktiivin 4 artiklan 1 kohdan mukaan liitteessä I luetelluista hankkeista on tehtävä ympäristövaikutusten arviointi. Direktiivin 4 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on liitteessä II lueteltujen hankkeiden osalta määritettävä tapauskohtaisesti selvittämällä tai

jäsenvaltioiden asettamien raja-arvojen tai valintaperusteiden avulla, onko hankkeen ympäristövaikutukset arvioitava. Arvoisan parlamentin jäsenen antamien tietojen perusteella komissio katsoo, että kysymyksessä mainitut työt saattaisivat kuulua direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteeseen II ja sen vuoksi ne olisi määritettävä direktiivin 85/337/ETY 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY ([1]) 6 artiklan 3 kohdassa säädetään, että kaikki suunnitelmat tai hankkeet, jotka eivät liity suoranaisesti alueen käyttöön tai ole sen kannalta tarpeellisia, mutta saattavat vaikuttaa tähän alueeseen merkittävästi joko erikseen tai yhdessä muiden suunnitelmien tai hankkeiden kanssa, on arvioitava asianmukaisesti sen kannalta, miten ne vaikuttavat alueen suojelutavoitteisiin. Jäsenvaltioiden kaikkien kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten on sovellettava tätä säännöstä neuvoston direktiivin 92/43/ETY mukaisiin yhteisön tärkeänä pitämiin alueisiin ja luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2. huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY ([2]) mukaisiin erityisiin suojelualueisiin. Lisäksi jäsenvaltioiden on 10. kesäkuuta 1998 alkaen sovellettava kyseistä säännöstä myös yhteisön tärkeinä pitämien alueiden luettelon puuttuessa kaikkiin alueisiin, jotka olisi direktiivissä 92/43/ETY säädettyjen tieteellisten valintakriteereiden perusteella syytä sisällyttää luetteloon yhteisön tärkeinä pitämistä alueista, ja erityisesti alueisiin, joilla esiintyy ensisijaisesti suojeltavia luontotyyppejä tai lajeja. Jos arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemalla hankkeella näyttäisi olevan merkittäviä vaikutuksia yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi ehdotettuun alueeseen IT4030009 "Gessi Triassici", siitä olisi pitänyt tehdä asianmukainen arvio direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Komissio on vastaanottanut kysymyksessä esitettyä asiaa koskevan valituksen. Arvoisan parlamentin jäsenen antamat tiedot lisätään valitusta koskeviin asiakirjoihin, jotka ovat parhaillaan komission käsiteltävinä.

Jos komissio tulee siihen tulokseen, että kyseisessä tapauksessa rikotaan yhteisön lainsäädäntöä, se toteuttaa EY:n perustamissopimuksen valvojan ominaisuudessa kaikki tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien perustamissopimuksen 226 artiklan mukaiset rikkomista koskevat menettelyt, voidakseen varmistaa, että yhteisön oikeutta noudatetaan.

Tarkistettuaan asian Emilia-Romagnan viranomaisilta komissio voi ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että tavoitteen 2 nykyiseen ohjelma-asiakirjaan ei sisälly Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) tukea Gessi Triassicin alueen (Villa Minozzon kunta, Reggio Emilia, Italia) tiehankkeeseen. Tällaiset toimet eivät edes kuulu kyseiseen ohjelmaan.

([1]) EYVL L 206, 22.7.1992.
([2]) EYVL L 103, 25.4.1979.

(2004/C 78 E/0460) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2853/03**

esittäjä(t): Richard Corbett (PSE) komissiolle

(26. syyskuuta 2003)

Aihe: Satamapalveluja koskeva direktiivi ja parlamentin päätöstä arvostellut komission virkamies

Pitääkö paikkansa, että komission virkamies Wolfgang Elsner, jonka on määrä puhua Barcelonassa järjestettävässä Kansainvälisen merenkulkujärjestön kongressissa, on arvostellut kovin sanoin parlamentin päätöstä jättää luotsipalvelut satamapalveluja koskevan direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle ja syyttänyt parlamenttia liiketoiminnan vastaisuudesta?

Onko komissio antanut Elsnerille tehtäväksi arvostella parlamentin päätöstä? Mitä komissio muussa tapauksessa aikoo tehdä ehkäistäkseen tällaisten poliittisten hyökkäysten toistumisen?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(28. lokakuuta 2003)

Parlamentin jäsen voi olla varma siitä, ettei hänen mainitsemansa komission virkamies esittänyt kyseisiä kommentteja Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) konferenssissa Barcelonassa.

(2004/C 78 E/0461) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2877/03**

esittäjä(t): Jan Dhaene (PSE) komissiolle

(29. syyskuuta 2003)

Aihe: Kansainvälinen Les Sentiers de l'Europe -arkkitehtikilpailu ja Jean Rey -aukio

Tämä kysymys on jatkoa kysymykselle E-0405/03 ([1]).

1. On todettu, että kansainvälisen Les Sentiers de l'Europe -arkkitehtikilpailun tuomariston puheenjohtajan ja kilpailussa toiselle sijalle tulleen kilpailijan välistä riippumattomuuden velvoitetta ei noudatettu, koska näiden välillä havaittiin olevan suoria ja virallisia taloudellisia yhteyksiä (ks. Moniteur belge -julkaisun nro 980804 — Atelier Espace Léopold S.A.).

   Aikooko komissio tässä tilanteessa vaatia takaisin toiseksi sijoittuneelta kilpailijalta sille maksettuja palkkioita?

2. Belgian viranomaiset tekivät l'Union européenne -aukion (Jean Rey -aukio) suunnittelemisesta arkkitehtitoimisto ODC:n kanssa palvelunhankintasopimuksen. Voiko komissio, otettuaan yhteyttä Belgian viranomaisiin (Neil Kinnockin 21. toukokuuta 2003 antama vastaus kysymykseen E-0405/03), viimein tarkentaa, tehtiinkö sopimus julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18. kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/50/ETY ([2]) säännöksiä noudattaen?

([1]) EUVL C 268 E, 7.11.2003, s. 98.
([2]) EYVL L 209, 24.7.1992, s. 1.

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(11. joulukuuta 2003)

Kansainvälistä "European Footpaths" -arkkitehtikilpailua koskeva valitusmenettely saatiin päätökseen komission 24. huhtikuuta 2002 tekemällä päätöksellä. Komissio on ottamassa yhteyttä Brysselin alueeseen, jotta voitaisiin keskustella palkinnonsaajalle myönnetyn palkinnon takaisinmaksamisesta. Komissio aikoo lisäksi keskustella tuomariston puheenjohtajan riippumattomuudesta toiseksi tulleeseen kilpailijaan nähden.

"Place de l'Union européenne" -tutkimusta koskevan palveluhankintasopimuksen osalta arvoisan parlamentin jäsenen kannattaa tutustua sisämarkkinoiden pääosaston varapääjohtajan parlamentin jäsenelle lähettämään 4. elokuuta 2003 päivättyyn kirjeeseen. Kirjeestä käy ilmi, että sopimus myönnettiin ODC:lle vuonna 1986 tuolloin voimassa olleen Belgian lainsäädännön mukaisesti. Direktiiviä 92/50/EY ([1]), joka tuli voimaan sopimuksen tekopäivää myöhemmin, ei näin ollen voitu soveltaa.

([1]) Neuvoston direktiivi 92/50/ETY, annettu 18. kesäkuuta 1992, julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta.

(2004/C 78 E/0462) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2895/03**

esittäjä(t): Dana Scallon (PPE-DE) komissiolle

(29. syyskuuta 2003)

Aihe: Irlantilaiset lampaiden kasvattajat

Montako jäsenvaltiota pitää kiinni siitä, että eläintiheyden on oltava sama aidatulla laitumella ja sen viereisellä yhteisomistuksessa olevalla aitaamattomalla rinteellä yhden maatilan sisällä?

Onko komissio pyytänyt 800 000 lampaan teurastamista Irlannin kukkulanrinteiden ympäristönsuojelun perusteella?

Minkä määrän lampaita komissio on pyytänyt poistettavan Irlannin kukkulanrinteiltä?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(4. marraskuuta 2003)

Muissa jäsenvaltioissa ei näytä olevan tilannetta, jossa ”jäsenvaltiot pitävät kiinni siitä, että eläintiheyden on oltava sama aidatulla laitumella ja sen viereisellä yhteisomistuksessa olevalla aitaamattomalla rinteellä yhden maatilan sisällä”. Kotieläintuotannon laajaperäistämiseen liittyvistä sitoumuksista annettuja ohjeita koskevan 26. helmikuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 445/2002 ([1]) nykyisen 13 artiklan b alakohdassa todetaan, että ”karja jaetaan maatilan alueelle siten, että ylläpidetään koko rehuntuotannossa olevaa alaa ja vältetään siten sekä liiallinen laiduntaminen että liian vähäinen käyttö”.

Komissio ei ole nimenomaisesti vaatinut 800 000 lampaan teurastamista (toinen ja kolmas kysymys), vaan pikemmin se on vaatinut maaseutuympäristön suojeluohjelman (maatalous- ja ympäristöohjelma) ja ”lampaiden päälukuohjelmien” sisältämien ympäristöehtojen noudattamista toisiaan täydentävästi sekä unionin luontotyyppien suojelua koskevien vaatimusten noudattamista, joista säädettiin luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2. huhtikuuta 1979 annetussa neuvoston direktiivissä 79/409/ETY ([2]), sekä luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/43/ETY ([3]). Euroopan yhteisöjen tuomioistuin antoi Irlannille 13. kesäkuuta 2002 tuomion. Se koskee kasvillisuuden häviämistä laajalla alueella ja eroosiota, joka johtui liian suurista lammasmääristä Länsi-Irlannissa sijaitsevilla laitumilla (asia C-117/00). Irlanti on velvollinen toteuttamaan mahdollisimman pian toimia tuomioistuimen päätöksen noudattamiseksi. Tuomiossa pidetään teurastustoimia pidetään välttämättöminä, jotta liian suuren lammasmäärän laiduntamiseen yhteisomistuksessa olevilla alueilla (yhteislaitumet) liittyvät ongelmat ja niistä johtuvat ympäristövahingot tällaisilla herkillä alueilla voitaisiin korjata. Näin ollen komissio hyväksyi lisätoimen A vuonna 1998 maaseutuympäristön suojeluohjelmien mukaisesti, joilla viljelijöille korvataan kyseiset alueet noudattamalla maatalous- ja ympäristöohjelmaa, jonka tarkoituksena oli vähentää lampaiden määrää niin, että eläintiheys olisi kestävä ja joka sisälsi erityisehtoja rappeutuneiden alueiden elvyttämiseksi. Maatalous- ja ympäristöohjelma olisi niiden puiteohjelmien mukainen, joita on tarkoitus laatia kutakin yhteislaidunta varten.

Yhteislaitumia koskevien puitesuunnitelmien laatimisen kanssa samanaikaisesti alettiin myös toteuttaa väliaikaisia toimia, jotta voitaisiin ratkaista ongelma, joka johtuu liikalaiduntamisesta niillä kuudella läntisellä hallintoalueella, joilla ympäristövahingot olivat pahempia kuin muualla. Lampaiden määrää vähennetään välittömästi 30 prosenttia, ja noin 140 000 lammasta poistettiin marraskuun ja joulukuun 1998 välisenä aikana kyseisillä hallintoalueilla sijaitsevilta yhteislaitumilta. Täydentävien ympäristöehtojen noudattamiseen liittyvä toimenpide otettiin käyttöön ennen vuoden 1998 päälukumaksuja koskevia ohjelmia. Vuosina 1999 ja 2000 viljelijöiden maksettavaksi koituvaa lampaiden päälukumaksua rajoitettiin hakemuksessa esitetyn määrän mukaan kuitenkin niin, että enimmäismäärä oli kaiken kaikkiaan 70 prosenttia siitä, mihin ohjelma oikeutti vuonna 1998.

Vaatimus noudattaa täydentäviä ympäristöehtoja kokonaisuudessaan asetettiin vuodesta 2001 lähtien. Vuoden 2001 päälukuohjelmien ehtona on, että yhteisomistuksessa olevilla mailla toimivien viljelijöiden pitää osallistua hyväksyttyyn maaseutuympäristön suojeluohjelmaan (myös toimenpiteeseen A) tai kansalliseen ohjelmaan (komission syyskuussa 2003 hyväksymä valtiontukiohjelma), ennen kuin maksu voidaan suorittaa uuhipalkkion ja epäsuotuisien alueiden luonnonhaittakorvausten mukaisesti. Koska täydentäviä ympäristöehtoja on pitänyt noudattaa vuodesta 2001 lähtien, lampaiden määrän vähentämistä koskevia tietoja ei ole saatavilla.

([1]) Komission asetus (EY) N:o 445/2002, annettu 26 päivänä helmikuuta 2002, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 74, 15.3.2002).
([2]) EYVL L 103, 25.4.1979.
([3]) EYVL L 206, 22.7.1992.

(2004/C 78 E/0463) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2903/03**

esittäjä(t): Miet Smet (PPE-DE) komissiolle

(1. lokakuuta 2003)

Aihe: Yhteistyösopimusten keskeyttäminen ja yhteistyösopimusten allekirjoittamisten lykkääminen

Neuvosto ilmoittaa 13. helmikuuta 2003 antamassa vastauksessaan kysymykseeni E-0520/03 ([1]) naisten oikeuksista Pakistanissa, että ”tähän mennessä yhdenkään ihmisoikeuksia koskevan ’olennainen osa’ -lausekkeen sisältävän sopimuksen soveltamista ei ole keskeytetty”.

Kuitenkin silloin, kun EU on katsonut, että kumppanivaltio on rikkonut sopimuksen olennaisia osia, on sopimuksen tiettyjen määräysten soveltaminen keskeytetty. Tällainen tapaus oli esimerkiksi Cotonoun sopimuksen rahoitusmääräykset Zimbabwen (2002), Komorien (2000), Norsunluurannikon (2000), Fidzin (2000), Haitin (2000) ja Liberian osalta (2001). Miten nämä kuusi valtioita rikkoivat sopimuksen olennaisia osia?

Yhteistyösopimusten allekirjoittamista on ihmisoikeuksia koskevien huolenaiheiden takia lykätty esimerkiksi Kroatian (1995), Pakistanin (1999), Algerian (1998) ja Venäjän (1995) kanssa. Ihmisoikeudet ovat luonnollisesti laaja käsite. Mistä ihmisoikeusrikkomuksista näissä neljässä valtiossa oli kyse?

([1]) EUVL C 280 E, 21.11.2003, s. 62.

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(25. marraskuuta 2003)

Komissio pitää kolmansien maiden kanssa tehtäviin sopimuksiin sisällytettävää ihmisoikeuksia koskevaa lauseketta erityisen tärkeänä keinona ihmisoikeuksien ja demokratian edistämiseksi. Ihmisoikeuksia koskevan lausekkeen sisältöön perustuva kokemusten vaihto kolmansien maiden kanssa tarjoaa realistisemman tavan saavuttaa lausekkeessa määritellyt tavoitteet kuin tiukkojen ehtojen asettaminen sopimuksen soveltamisen jatkamiselle. Komissio kuitenkin myöntää, että joissakin tapauksissa saatetaan tarvita myös rankaisevia toimenpiteitä, mutta niihin ryhdytään vain perusteellisen harkinnan jälkeen. Jos sellaisiin joudutaan asianomaisessa maassa vallitsevan tilanteen perusteella turvautumaan, on tärkeää pohtia toimenpiteistä aiheutuvien seurausten lisäksi myös sitä, millä ehdoilla niistä voidaan jälleen luopua.

Vuodesta 1996 alkaen ihmisoikeuksia koskevan lausekkeen perusteella on joitakin kertoja esitetty vaatimus virallisen kuulemismenettelyn aloittamisesta kolmannen maan kanssa, keskeytetty yhteistyö tai sovellettu muita rangaistusseuraamuksia. Näihin kertoihin sisältyvät myös parlamentin jäsenen mainitsemat tapaukset. Asianomaisten maiden poliittinen ja demokraattinen tilanne sekä ihmisoikeustilanne arvioitiin kussakin tapauksessa perusteellisesti. Komissio on välttänyt soveltamasta minkäänlaista "mekaanista" arviointitapaa tai "tyyppiratkaisumallia", joka olisi estänyt saamasta riittävän kattavaa käsitystä kunkin maan yksilöllisestä tilanteesta.

Komissio soveltaa samanlaista menettelytapaa päättäessään siitä, hidastetaanko parlamentin jäsenen mainitsemia kahdenvälisiä sopimusneuvotteluja, lykätäänkö sopimuksen allekirjoittamista vai keskeytetäänkö neuvottelut.

(2004/C 78 E/0464) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2916/03**

esittäjä(t): Marianne Thyssen (PPE-DE) komissiolle

(29. syyskuuta 2003)

Aihe: Yhteisön rahoitustuki kansainvälisille hedelmä- ja vihannesalan tuottajajärjestöille

Asetuksen (EY) 2200/96 ([1]) mukaisesti myönnetään yhteisön rahoitustukea hedelmä- ja vihannesalan tuottajajärjestöille sillä edellytyksellä, että ne ovat laatineet toimintaohjelman ja perustaneet toimintarahaston.

Toimintarahasto saa varansa tuottajien suorittamista maksuista ja yhteisön tuesta, joka on enintään 4,1 prosenttia tuottajajärjestön myynnin arvosta. Rahoitus jakautuu suhteessa 50 prosenttia — 50 prosenttia kansallisten toimien yhteydessä. Näin ollen toimintarahasto käsittää tässä tapauksessa enintään 8,2 prosenttia myynnin arvosta.

Kansainvälisten toimien yhteydessä rahoitus jakautuu suhteessa 60 prosenttia — 40 prosenttia. Kuitenkin ongelmana on se, että tuen määrä on vahvistettu enintään 4,1 prosentiksi. Näin ollen toimintarahastolle asetetaan rajoituksia kansainvälisessä yhteistyössä, jota asetuksen mukaan pitäisi erityisesti edistää.

Onko komissio tietoinen ongelmasta? Mikäli vastaus on myönteinen, aikooko komissio ryhtyä pian toimiin korjatakseen lainsäädännöllisen epäkohdan ja hyväksyä 4,1 prosentin enimmäisrajaa koskevan poikkeuksen, kun on kyse kansainvälisistä hedelmä- ja vihannesalan tuottajajärjestöistä?

(1) EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(5. marraskuuta 2003)

Erityisesti Euroopan parlamentille antamiensa sitoumusten mukaisesti komissio on tähän päivään saakka pyrkinyt yksinkertaistamaan ja selkeyttämään soveltamissääntöjä, jotka koskevat hedelmä- ja vihannesalan yhteistä markkinajärjestelyä. Tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja kansalaisyhteiskunnan edustajien kanssa toteutettavan yksinkertaistamisen ansiosta on voitu tunnistaa joitakin ratkaisua vaativia ongelmia, joista yhden parlamentin jäsen mainitsee.

Komissio on siis tietoinen ongelmasta. Parlamentin jäsen on oikeassa todetessaan, että nykyinen tukien laskemiseen käytettävä mekanismi ja erityisesti se, että tuen määrän ehdoton yläraja on 4,1 prosenttia, vaikeuttaa usein yhteisön rahoitusosuuden (60 prosenttia) tehokasta soveltamista.

Komissio pohtii mahdollisuuksia ongelman ratkaisemiseksi. Kun komissio antaa neuvostolle ehdotuksen asetuksen (EY) N:o 2200/96 (1) muuttamisesta edistääkseen hedelmä- ja vihannesalan yhteisen markkinajärjestelyn yksinkertaistamista, tutkitaan eri vaihtoehtojen vaikutus talousarvioon ja otetaan huomioon vaatimus siitä, että ehdotuksella ei saisi olla tällaisia vaikutuksia.

Tämä tehdään mahdollisimman nopeasti ottaen huomioon asian käsittelyyn osallistuvien toimielinten työohjelmat.

(1) Neuvoston asetus (EY) N:o 2200/96, annettu 28 päivänä lokakuuta 1996, hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä.

(2004/C 78 E/0465) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2959/03**

esittäjä(t): Armando Cossutta (GUE/NGL) komissiolle

(8. lokakuuta 2003)

Aihe: Sähkökatkosten uhka

Eräissä Etelä-Lontoon kortteleissa keskiviikkona 28. elokuuta 2003 sattuneen 34 minuuttia kestäneen sähkökatkoksen vuoksi noin 250 000 ihmistä juuttui juniin, metroon, hisseihin ja teiden risteyksiin. Sähkönjakeluverkko National Gridin edustajan mukaan kyseessä oli harvinainen ilmiö, jonka hän ei olisi uskonut — Yhdysvalloissa äsken sattuneen sähkökatkon yhteydessä — voivan tapahtua Isossa-Britanniassa.

Italian tuotantotoimintaministeri on ilmoittanut, että vuoden 2005 loppuun mennessä rakennetaan uusia sähkölaitoksia, ja kansallisen jakeluverkko-operaattorin edustaja on ilmoittanut, että kahden seuraavan vuoden ajan on odotettavissa jonkin verran sähkökatkoksia.

1. Voiko komission mielestä laitosten yksityistämisprosessi olla syynä edellä esitettyyn?

2. Mitä komissio aikoo tehdä arvioidakseen, ovatko laitosten kehittämissuunnitelmat sopusoinnussa yksittäisten maiden tuotannollisten ja sosiaalisten tarpeiden kasvusuuntausten kanssa?

3. Mitä komissio aikoo tehdä yhdenmukaistaakseen turvallisuusstandardit, jotka ehkäisevät tai vähentävät sähkökatkosten uhkaa?

4. Mitä toimia jo toteutetaan uusien, etenkin uusiutuvien, energialähteiden käytön lisäämiseksi, ovathan ne hajautettuja energialähteitä ja ainoa turva sähkökatkoksia vastaan?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(12. marraskuuta 2003)

Verkon toimintahäiriöt eivät ole riippuvaisia verkon omistajasta. Olipa verkon omistaja yksityinen sijoittaja tai valtion laitos, on ratkaisevan tärkeää, että kyseisiin yhtiöihin ja niiden työntekijöihin sovelletaan asianmukaisia kannustimia verkon ylläpitämiseksi, hallinnoimiseksi ja kehittämiseksi. Sähköalalla tämä on tehtävä kansallisten sääntelyviranomaisten valvonnassa, sillä ne käytännössä valvovat siirto- ja jakeluyritysten käytettävissä olevia resursseja.

Siirtoverkkoinfrastruktuurin kehittäminen on pääasiassa asianomaisten jäsenvaltioiden tehtävä. Yhteisön kannalta on kuitenkin tärkeää varmistaa tuotantovarmuus kilpailulle avautuville sähkömarkkinoilla. Yhteisö haluaa myöskin edistää kilpailua rajat ylittävän vaihdon avulla. Tämän mukaisesti neuvosto on Barcelonan Eurooppa-neuvostossa (15. ja 16. maaliskuuta 2002) tehdyn komission ehdotuksen pohjalta hyväksynyt Euroopan laajuisia verkkoja koskevalle ohjelmalle suuntaviivat, joissa nimetään Euroopan edun kannalta ensisijaiset kohteet. Näihin liittyviä hankkeita suositaan myönnettäessä Euroopan laajuisia verkkoja koskevaa rahoitusta.

Komissio on jo ryhtynyt toimenpiteisiin tässä asiassa pyytämällä sähköalan sääntelyä käsittelevän Firenzen foorumin välityksellä sähkönsiirron koordinointiliittoa (Union for the Co-ordination of Transmission of Electricity, UCTE) kehittämään toimintakäsikirjan, jonka avulla yhdistetään erilaiset nykyiset suuntaviivat. Osia tästä käsikirjasta voidaan saattaa oikeudellisesti sitoviksi verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähkön kaupassa 26. kesäkuuta 2003 annetun parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1228/2003 ([1]) perusteella.

Ei koskaan voida esittää sataprosenttisia takeita sille, ettei sähkökatkoksia esiinny. Tästä huolimatta hajautetun tuotannon, esimerkiksi uusiutuvien energialähteiden ja yhdistetyn lämmön ja sähkön tuotannon avulla voidaan parantaa verkon toimintavarmuutta. Uusiutuvia energialähteitä koskevassa direktiivissä (sähköntuotannon edistämisestä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön sisämarkkinoilla 27 päivänä syyskuuta 2001 annettu parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/77/EY ([2])) edellytetään jäsenvaltioiden asettavan tavoitteita uusiutuvien energialähteiden kehittämiselle. Yhdistetyn lämmön ja sähkön tuotannon osalta on tehty vastaavanlainen ehdotus, jota koskeva lainsäädäntöprosessi on vielä kesken.

([1]) EUVL L 176, 15.7.2003.
([2]) EYVL L 283, 27.10.2001.

(2004/C 78 E/0466) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2966/03**

esittäjä(t): Brian Simpson (PSE) komissiolle

(8. lokakuuta 2003)

Aihe: Espanjan kansallisten vesivarojen hallintasuunnitelma ja La Breñan patohankkeen vaikutus espanjanilvekseen ja suojeltuihin petolintuihin

Tietääkö komissio, mitä ongelmia Espanjan kansallisten vesivarojen hallintasuunnitelmasta, erityisesti La Breñan patohankkeesta, todennäköisesti koituu espanjanilveksen ja pyreneidenkeisarikotkan kaltaisille herkille lajeille?

Voiko komissio kertoa, mitä suunnitelmia sillä on uhanalaisten lajien, erityisesti espanjanilveksen ja pyreneidenkeisarikotkan suojelemiseksi?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(18. marraskuuta 2003)

Komissio on tietoinen Cordoban maakunnassa Andalusian itsehallintoalueella Etelä-Espanjassa toteutettavasta La Breña II -patohankkeesta.

Komissio on aloittanut tätä hanketta koskevan rikkomismenettelyn varmistaakseen, että yhteisön ympäristölainsäädäntöä sovelletaan asianmukaisesti.

Komissio ja Espanjan viranomaiset ovat käsitelleet La Breña II -patohanketta useaan otteeseen keskinäisessä tietojenvaihdossaan ja kokouksissaan. On huomattava, että komissio on saanut tästä asiasta laajalti tietoa Espanjan viranomaisilta sekä eri henkilöiltä, yhdistyksiltä ja toimielimiltä, jotka ovat esittäneet näkökohtia sekä hankkeen puolesta että sitä vastaan.

On tärkeää huomata, että Espanjan viranomaiset ovat tämän tapauksen yhteydessä pyytäneet komissiolta luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY [1] 6 rtiklan 4 kohdan mukaista lausuntoa. Komissio tutkii pyyntöä parhaillaan. Todennäköisesti komissio antaa lausuntonsa hankkeesta piakkoin.

[1] EYVL L 206, 22.7.1992.

(2004/C 78 E/0467) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2975/03**

esittäjä(t): Freddy Blak (GUE/NGL) komissiolle

(6. lokakuuta 2003)

Aihe: CESD:n kanssa tehdyt sopimukset

Joulukuussa 2001 komissio (EuropeAid) allekirjoitti CESD-nimisen yrityksen kanssa 999 780 euron arvoisen sopimuksen. Yrityksen oli määrä avustaa entisen Jugoslavian väestölaskennassa. Tämän sopimuksen tekeminen on hyvin ongelmallinen asia. Ensinnäkin yritys sai toimeksiannon ilman tavanomaista tarjouskilpailua. Toiseksi sopimus tehtiin, vaikka oli jo osoitettu, että yritys oli petkuttanut Eurostatia yli 3 miljoonan euron arvosta.

CESD teki vuosien 1996 ja 2001 välisenä aikana Eurostatin kanssa sopimuksia 31 655 756 euron arvosta. Jotkut näistä sopimuksista tehtiin ilman tavanomaista tarjouskilpailua. Tilintarkastustuomioistuin on vuosikertomuksissaan [1] arvostellut Eurostatin ja CESD:n välisten sopimusten tekemistä tarjouskilpailuja koskevista säännöistä poikkeavalla tavalla.

Voiko komissio kertoa, eikö se ollut tietoinen tilintarkastustuomioistuimen arvostelusta vai päättikö se jättää arvostelun huomiotta?

Komission jäsen Patten väittää Theatolle 29. syyskuuta 2003 lähettämässään kirjeessä, että EuropeAid ei ollut tietoinen CESD:hen liittyvistä säännönvastaisuuksista ja petoksista ennen heinäkuuta 2003.

Voiko komissio selvittää, miten on mahdollista, että EuropeAid ei tiennyt CESD:hen liittyvistä ongelmista, kun tilintarkastustuomioistuin oli kahdessa kertomuksessa touko- ja heinäkuussa 2001 todennut säännönvastaisuuksia, petoksia ja suosimista yli 3 miljoonan euron arvosta? Ongelmat olivat niin vakavia, että molemmat kertomukset lähetettiin Olafille marraskuussa 2001.

Voiko komissio selittää, miten on mahdollista, että CESD ei sisältynyt komission varhaisvaroitustietokantaan?

Voiko komissio selittää, onko yleinen käytäntö, että pääosasto tekee uusia sopimuksia sellaisen yrityksen kanssa, joka on syyllistynyt laajamittaisiin petoksiin toisessa pääosastossa, vai onko voimassa olevia sääntöjä rikottu?

[1] EYVL C 327, 24.11.1994; EYVL C 349, 3.12.1999 ja EYVL C 342, 1.12.2000.

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(26. marraskuuta 2003)

Tilintarkastustuomioistuin arvosteli varainhoitovuotta 1998 koskevassa vuosikertomuksessaan tapaa, jolla erityisrahastojen hallinnointiin liittyviä sopimuksia oli tehty yritysten kanssa. CESD oli yksi tilintarkastustuomioistuimen mainitsemista lukuisista yrityksistä. Kuten komission jäsenen Chris Pattenin 29. syyskuuta 2003 päivätystä kirjeestä Theatolle käy ilmi, juuri tästä syystä entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa koskevaan sopimukseen sisällytettiin määräykset hankkeen valvontajärjestelyistä. Lisäksi CESD-Roman kanssa tehty entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa koskeva sopimus oli palvelusopimus eikä tuen myöntämissopimus, ja siihen liittyvät tarkemmat määräykset kuluselvityksistä ja periaate ainoastaan toteutuneiden kulujen korvaamisesta.

Tilintarkastustuomioistuin käsitteli varainhoitovuotta 1999 koskevassa vuosikertomuksessaan ehdokasvaltioille Phare-ohjelman kautta annettua tilastopalvelujen tukea ja asetti kyseenalaiseksi CESD:n nimittämisen teknisen tuen sopimuspuoleksi suoraan tehdyllä sopimuksella (arvoltaan 15 miljoonaa euroa). Komissio totesi vastauksessaan, että suoralla sopimuksella oli pyritty tekemään mahdolliseksi jäsenvaltioiden tilastotoimistojen erikoisasiantuntemuksen hyväksikäyttö ja että vuonna 1997 tehtyjen lisäselvitysten perusteella oli vuodesta 1998 alkaen päätetty suunnitella ulkoistettavien tehtävien sisältö ja laajuus uudelleen ja järjestää tarjouskilpailut tavanomaisten Phare-käytäntöjen mukaisesti.

Komissio (EuropeAid) oli tietoinen siitä, että tilintarkastustuomioistuin oli arvostellut eräitä CESD:n kanssa tehtyjä sopimuksia niihin liittyvistä potentiaalisista ongelmista ja ryhtyi toimenpiteisiin tilanteen korjaamiseksi. Tilintarkastustuomioistuimen kertomuksissa ei kuitenkaan viitattu millään tavoin petolliseen tai epäasianmukaiseen toimintaan, joka olisi liittynyt CESD-yhtiöön.

Päätös 0,999 miljoonan euron arvoisen, entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian vaaleja varten suoritettavaa väestölaskentaa koskevan sopimuksen tekemisestä ilman tarjouskilpailua tehtiin Eurostatin antaman teknisen konsultoinnin perusteella sekä vuonna 2001 alkavaksi suunnitellun väestölaskennan onnistumisen varmistamiseksi. Ochridjärven sopimuksen toimeenpanoa pidettiin tuolloin laajalti erityisen kiireellisenä; kiirehtijöiden joukossa olivat myös neuvosto ja parlamentti.

EuropeAid ei ollut tietoinen tilintarkastuskertomuksista kuten eivät muutkaan komission yksiköt. Eurostat ei tiedottanut kyseisistä kertomuksista eikä Euroopan petostentorjuntavirastolle (OLAF) marraskuussa 2001 lähetetyistä tuloksista. Syyt tähän menettelyyn on jo selvitetty parlamentin talousarvion valvontavaliokunnalle, minkä lisäksi komission puheenjohtaja teki niistä selkoa myös 25. syyskuuta 2003 pidetyssä puheenjohtajakokouksessa, johon osallistuivat myös talousarvion valvontavaliokunnan jäsenet. Tuolloin käytössä olleisiin menettelytapoihin ei sisältynyt ilmoitusvelvollisuutta komissiolle tilintarkastuskertomuksissa mahdollisesti esitetyistä huolenilmauksista. Komissio saattoi ryhtyä paljastuneiden ongelmien edellyttämiin toimenpiteisiin (joihin kuului varhaisvaroitusjärjestelmän käyttö) vasta saatuaan tietää niistä Euroopan petostentorjuntavirastolta. Tässä tapauksessa pääsihteeri sai ensimmäiset asiaa valaisevat tiedot Euroopan petostentorjuntavirastolta toukokuussa 2003. EuropeAidille kertomuksista tiedotettiin kesäkuussa 2003, ja heinäkuussa 2003 komissio päätti purkaa kaikki asiaan liittyvät sopimukset CESD:n kanssa.

Komissio myöntää, että asiaan liittyvässä tiedonkulussa oli ilmeisiä puutteita. Vastaavien tilanteiden syntyminen onkin pyritty estämään laatimalla komission 23. heinäkuuta 2003 hyväksymä yhteisymmärryspöytäkirjaluonnos käytännesäännöistä ripeän tiedonkulun varmistamiseksi Euroopan petostentorjuntaviraston ja komission välillä asioissa, jotka koskevat Euroopan petostentorjuntaviraston suorittamia komission sisäisiä tutkimuksia. Komission pääsihteeri ja Euroopan petostentorjuntavirasto ovat päättäneet soveltaa kyseisiä käytännesääntöjä väliaikaisesti, kunnes ne on hyväksytty lopullisesti. Komissio on myös päättänyt, että pääjohtajien on tiedotettava komission jäsenille tilintarkastuskertomusten tuloksista ja suosituksista.

Niillä vaiheittain käyttöön otettavilla ennaltaehkäisy- ja valvontamekanismeilla, jotka tämä komissio on hyväksynyt vuoden 2001 alun jälkeen, on tarkoitus estää vastaavanlaiset tilanteet tulevaisuudessa. Uuden varainhoitoasetuksen [1] voimaantulo auttaa osaltaan määrittämään selkeämmät ja tiukemmat säännöt kyseisenlaisten käytäntöjen estämiseksi, ja jo heinäkuussa 2003 ryhdyttiin muihinkin toimenpiteisiin.

Puheenjohtaja Prodi esitteli parlamentille 18. marraskuuta 2003 toimintasuunnitelman Eurostatin tapauksessa esiin tulleiden puutteiden korjaamiseksi.

[1] Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002, tehty 25 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta, EYVL L 248, 16.9.2002.

(2004/C 78 E/0468) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2994/03**

esittäjä(t): Bernhard Rapkay (PSE) komissiolle

(14. lokakuuta 2003)

Aihe: Euroopan unionin Nordrhein-Westfalenin osavaltiolle myöntämät tuet vuosina 2001 ja 2002

1. Mitä tukia Nordrhein-Westfalenin osavaltio on saanut Euroopan unionilta vuosina 2001 ja 2002

— Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR)

— Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston ohjausosaston (EMOTR-O)

— Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosaston (EMOTR-T)

— Euroopan sosiaalirahaston (ESR)

— Euroopan yhteisön tutkimusohjelmien

— Euroopan yhteisön ympäristöohjelmien

— Euroopan yhteisön muiden ohjelmien varoista?

2. Keitä tuensaajat olivat?

3. Mitä varoja myönnettiin Nordrhein-Westfalenin osavaltion tai Saksan liittotasavallan kanssa yhteisrahoitetuille hankkeille?

Romano Prodin komission puolesta antama täydentävä vastaus

(16. helmikuuta 2004)

Vastauksensa pituuden vuoksi komissio lähettää sen suoraan kunnianarvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

(2004/C 78 E/0469) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2996/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(14. lokakuuta 2003)

Aihe: Tietokoneiden päivämäärien standardisointi

Onko olemassa EU:n lainsäädäntöä, jossa on määritelty standardimuoto päivämäärien ilmoittamiselle tietokoneohjelmissa?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(24. marraskuuta 2003)

Yhteisön lainsäädännössä ei säännellä päivämäärien esittämisen muotoa tietokoneohjelmissa.

Euroopan standardointikomitea [1] on kuitenkin hyväksynyt vuonna 1992 ISO 8601 -standardin EN 28601 -standardina, jotta perinteiset sekaannukset pisteiden ja vinoviivojen käytössä sekä numeroiden järjestyksessä saataisiin loppumaan ja jotta muut Euroopassa aiemmin käytetyt päivämäärän esittämismuodot poistuisivat käytöstä.

[1] http://www.cenorm.be/

(2004/C 78 E/0470) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3007/03**

esittäjä(t): Giacomo Santini (PPE-DE) komissiolle

(14. lokakuuta 2003)

Aihe: Maaseudun EU-tietokeskusten asema yhteistä maatalouspolitiikkaa (YMP) koskevissa tiedotustoimissa

Komission kertomuksessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevista tiedotustoimista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 814/2000 täytäntöönpanosta [1] pannaan tyytyväisenä merkille vuosina 2000, 2001 ja 2002 toteutettujen tiedotuskampanjoiden tulokset, mutta korostetaan myös, että toimissa olisi vielä parantamisen varaa ja että huomiota olisi kiinnitettävä etenkin toimien vaikutukseen laajempaan yleisöön ja niiden kustannusvaikuttavuuteen. Komissio totesi Flash-Eurobarometrikyselyjen perusteella, että suuren yleisön yleinen tiedon puute YMP:sta, WTO:sta, elintarvikkeiden turvallisuudesta ja muista maatalouspolitiikkaan liittyvistä aiheista näyttää vahvistavan tarvetta tehostaa tiedotustoimien yleistä tasoa.

Maaseudun EU-tietokeskuksilla on ollut jo vuosia suuri merkitys yhteisen maatalouspolitiikan tunnetuksi tekemisessä. Näitä EU-tietoutta maaseutuväestölle jakavia keskuksia on EU:n alueella 140, niillä on omia julkaisuja, tiedotuslehtiä ja Internet-sivustoja ja niiden henkilöstö on perehtynyt yhteiseen maatalouspolitiikkaan. Maaseudun EU-tietokeskusten verkosto edistää omalta osaltaan merkittävästi asetuksen (EY) N:o 814/2000 [2] tavoitteiden toteutumista tehostamalla toimien vaikutusta kansalaisiin ja parantamalla kustannusvaikuttavuutta. Tavoitteiden saavuttamiseksi maatalouden pääosaston olisi näin ollen aiheellista ottaa nämä keskukset järjestäytyneesti mukaan maatalouspolitiikan tiedotustoimiin, jotta tiedotuskampanjoita pystyttäisiin kehittämään entistä paremmiksi ja jotta komission tiedotustoiminta olisi paremmin organisoitunutta.

Lisäksi komissio on kouluttanut juuri näiden tietokeskusten vetäjiä yhteiseen maatalouspolitiikkaan liittyvissä asioissa maatalouden pääosaston johdolla. Se on täten osoittanut, että käytännön yhteistyö tietokeskusten kanssa on tarpeen. Maaseudun EU-tietokeskusten verkosto on osallistunut komission henkilöstön ohella messuille pystytettyjen tiedotuspisteiden järjestelyihin.

Voisiko komissio kertoa:

1. Aikooko se laajentaa yhteistyötään maaseudun EU-tietokeskusten kanssa komission käynnistämien toimien toteutuksessa?

2. Millainen on maaseudun EU-tietokeskusten asema toimissa, joita komission aloitteesta toteutetaan mainitun asetuksen (EY) N:o 814/2000 täytäntöönpanemiseksi?

---

[1] KOM(2003) 235 lopullinen.
[2] EYVL L 100, 20.4.2000, s. 7.

(2004/C 78 E/0471) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3068/03**

esittäjä(t): Hugues Martin (PPE-DE) komissiolle

(14. lokakuuta 2003)

Aihe: Eurotiedon palvelupisteitä ylläpitävien järjestöjen rahoitus

Saamieni tietojen mukaan sen jälkeen kun kaikkiin Euroopan toimielimiin ja täytäntöönpanomenettelyihin sovellettava varainhoitoasetus (25 päivänä kesäkuuta 2002 annettu neuvoston asetus N:o 1605/2002 [1]) tuli voimaan 1. tammikuuta 2003, eurotiedon palvelupisteitä ylläpitävien järjestöjen toiminnan tähän saakka jatkunut avustaminen järjestetään uudella tavalla. Automaattisen rahoituksen sijaan palvelupisteiden on osallistuttava tarjouskilpailuun, jota ilman ne eivät voi edellyttää saavansa tukea.

Nämä järjestöt ovat saaneet toimintansa taloudellisen tukemisen lisäksi myös logistista tukea, jolla tarkoitetaan muun muassa julkaisujen saamista, pääsyä tietopisteiden ja tietoverkkojen sisäiseen tietoverkkoon, tiedonvälittäjien ja tietoverkkojen käytön tukemista, teknistä apua sekä apua asiakirjojen laadinnassa ja pääsyä tietopisteiden vastuuhenkilöiden kokoukseen. On päätetty, että järjestöt saavat siirtymävaiheessa pyydettäessä tätä logistista tukea vuonna 2004.

Kyseisestä uudesta menettelystä, jonka tarkoituksena on lisätä rahoituksen jakamisen avoimuutta, herää kuitenkin kolme kysymystä, joihin komissio on lupautunut antamaan yksityiskohtaisen vastauksen:

— millä arviointiperusteilla tarjouskilpailuun osallistuneista järjestöistä tehdään valinta?

— jatketaanko logistista tukea vuoden 2004 jälkeen?

— komissio suunnittelee tulevaisuutta varten yleisesti uusia yhteistyön muotoja, joilla kansalaisille varmistetaan edellä mainitussa asetuksessa säädettyjen säännösten mukaisesti paikallinen tiedottaminen. Voiko komissio tarkentaa tätä asiaa?

(1) EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

(2004/C 78 E/0472) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3112/03**

esittäjä(t): Giacomo Santini (PPE-DE), Elena Paciotti (PSE), Luciana Sbarbati (ELDR), Giovanni Pittella (PSE), Generoso Andria (PPE-DE), Enrico Ferri (PPE-DE), Carlo Fatuzzo (PPE-DE), Gianfranco Dell'Alba (NI), Roberta Angelilli (UEN), Stefano Zappalà (PPE-DE), Paolo Pastorelli (PPE-DE), Antonio Di Pietro (ELDR), Mauro Nobilia (UEN), Sebastiano Musumeci (UEN), Michl Ebner (PPE-DE), Roberto Bigliardo (UEN), Catherine Guy-Quint (PSE), Adriana Poli Bortone (UEN), Fiorella Ghilardotti (PSE), Monica Frassoni (Verts/ALE), Franz Turchi (UEN), Massimo Carraro (PSE), Guido Bodrato (PPE-DE), Francesco Musotto (PPE-DE), Vincenzo Lavarra (PSE), Vitaliano Gemelli (PPE-DE) ja Giovanni Fava (PSE) komissiolle

(22. lokakuuta 2003)

Aihe: EU:n tiedotuspolitiikka. Maaseudun EU-tietokeskuksien ja Eurooppatietopisteiden (Info Point Europe, IPE) oikeusperusta. Toiminta-avustuksen maksamisen tarve vuodeksi 2004

— Euroopan parlamentti on monta kertaa korostanut, miten tärkeitä EU:n jäsenvaltioihinsa luomat verkostot, kuten maaseudun EU-tietokeskukset ja Eurooppatietopisteet (Info Point Europe, IPE), ovat tiedotus- ja viestintäpolitiikassa.

— Komission tiedonannoissa (1) verkostot arvioidaan äärettömän arvokkaiksi, "sillä niillä on runsaasti kokemusta ja ne voivat toimia joustavasti erittäin lähellä kansalaisyhteiskuntaa ja kansalaisia".

— Komissio on aina tukenut mainittua politiikkaa. Tämän todistaa esimerkiksi puheenjohtaja Romano Prodin joidenkin parlamentin jäsenten esittämään kirjalliseen kysymykseen (E-2357/02 (2)) 27. syyskuuta 2002 antama vastaus, jossa hän toteaa Euroopan unionin harjoittaman politiikan ja toteuttamien hankkeiden ymmärtämisen lisääntyneen tiedotusverkostojen kautta.

Lehdistö- ja viestintäpääosasto on 29. syyskuuta 2003 päivätyssä kirjeessään ilmoittanut kansallisille verkostoja hoitaville tahoille aiemmista tiedoista poiketen, että sopimuksen uudistaminen vuodeksi 2004 ei anna enää oikeutta tukeen mutta että tulevaisuudessa komissio arvioi uusia yhteistyömuotoja 1. tammikuuta 2003 voimaan tulleiden varainhoitoasetusten N:o 1605/2002 (3) ja N:o 2342/2002 (4) takia.

Tämä uusi ja odottamaton tilanne asettaa kyseenalaiseksi verkostojen toiminnan jatkuvuuden ja se joka tapauksessa vähentää huomattavasti niiden mahdollisuutta käydä vuoropuhelua kansalaisten kanssa EU:n historian kriittisimmillä hetkillä, jolloin mainitusta mahdollisuudesta olisi erityisesti hyötyä.

— Eikö komissio katso aiheelliseksi huolehtia siitä, ettei EU:n tiedotusverkostojen vuosikausia kestäneen toiminnan aikana luotuja suhteita, yhteyksiä, tietämystä sekä aineellista ja aineetonta omaisuutta hävitetä, tekemällä ehdotuksen oikeusperustasta, joka antaa oikeushenkilön aseman ja jonka perusteella muutenkin voitaisiin katsoa, että maaseudun EU-tietokeskukset ja Eurooppatietopisteet ovat hyväksynnän saaneita tai yhteisön elimiä neuvoston asetuksen N:o 1605/2002 54, 55 tai 185 artiklan nojalla?

— Aikooko komissio myöntää varoja vuodeksi 2004 budjettikohtaan 16 5 01, josta on jo pitemmän aikaa rahoitettu tietopalvelukeskuksia tai -pisteitä ja näin osoittaa rankaisun sijaan arvostusta tämän alan hyväksi vuosikausia tehdylle työlle?

---

(1) KOM(2001) 354 lopullinen ja KOM(2002) 350 lopullinen.
(2) EUVL C 92 E, 17.4.2003, s. 158.
(3) EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.
(4) EYVL L 357, 31.12.2002, s. 1.

(2004/C 78 E/0473) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3153/03**

esittäjä(t): Evelyne Gebhardt (PSE) komissiolle

(20. lokakuuta 2003)

Aihe: Eurooppa-tiedotuspisteet

Euroopan komissio ilmoitti Eurooppa-tiedotuspisteille syyskuun 2003 lopulla, että kun uusi talousarvioasetus tulee voimaan tammikuussa 2004, niiden toimintamenoihin ei enää voida myöntää varoja. Tiedotuspisteet ja tietokeskukset ovat tunnetusti tehneet hyvää työtä kansalaisten ja Euroopan parlamentin hyväksi, Euroopan komissiosta puhumattakaan. Jos budjettivarat loppuvat, tiedotuspisteiden koko olemassaolo on uhattuna. Tiedotuspisteitä tarvitaan kuitenkin ehdottomasti Euroopan kansalaisten ja Euroopan unionin toimielinten välisen luottamuspohjan luomiseksi.

1. Miksi komissio ilmoitti asiasta niin myöhään ja yllättäen, että tiedotuspisteiden ja tietokeskusten toiminnanharjoittajat eivät pystyneet ottamaan muuttunutta tilannetta huomioon varainhoitovuoden 2004 talousarviota suunnitellessaan?

2. Miksi hyviksi havaittujen tiedotuspisteiden toiminnan jatkumisen takaamiseksi ei sovittu minkäänlaisesta järjestelystä, vaikka talousarvioasetus, johon komissio viittaa, on ollut valmiina jo yli vuoden (vuoden 2002 kesäkuusta lähtien)?

3. Onko komissio valmis siirtymäaikajärjestelyyn, jolla taattaisiin tiedotuspisteiden toiminnan jatkuminen keskeytyksettä vuonna 2004?

4. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä taatakseen tiedotuspisteiden ja tietokeskusten pysyvän toiminnan?

(2004/C 78 E/0474) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3240/03**

esittäjä(t): Thierry Cornillet (PPE-DE) komissiolle

(3. marraskuuta 2003)

Aihe: Info-Point Europe -tiedotusverkon toimintatuen lakkauttaminen

Komission hiljattain tekemä päätös lakkauttaa Info-Point Europe -tiedotusverkon toiminnan tukeminen tapahtui hetkellä, joka on ratkaisevan tärkeä Euroopan unionin tulevaisuuden kannalta.

Onko komissio tietoinen, että päätöstä ei olisi voitu tehdä sopimattomampaan aikaan, kun otetaan huomioon hallitustenvälinen konferenssi, jäsenvaltioiden kampanjat tulevan perustuslain hyväksymiseksi ja tulevat Euroopan parlamentin vaalit?

Onko komissiolle tiedotettu Info-Point Europe -tiedotusverkon merkityksestä tiedonvälittäjänä, kun pyritään tuomaan unionia lähemmäksi kansalaisia?

Kun lisäksi otetaan huomioon uusi varainhoitoasetus ja komission myöntämän toimintatuen merkitys, miksi tukea ei vähennetty vähitellen yhtäkkisen lakkauttamisen sijaan? Tämä nimittäin aiheuttaa taloudellisia ongelmia ja pakottaa tietopisteitä vähentämään henkilökuntaansa tai sulkemaan yksikkönsä kokonaan.

(2004/C 78 E/0475) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3265/03**

esittäjä(t): Maria Sanders-ten Holte (ELDR) komissiolle

(29. lokakuuta 2003)

Aihe: Tietopisteet ja maaseututietokeskukset

Euroopan parlamentti kehottaa 13. maaliskuuta 2002 antamassaan päätöslauselmassa EY:n toimielimiä tukemaan voimakkaammin tietopisteiden (Info-Points) ja maaseututietokeskusten (Carrefour-keskusten) kaltaisia jo toimivia tiedotusverkostoja. Parlamentti totesi 10. huhtikuuta 2003 antamassaan toisessa päätöslauselmassa olevan välttämätöntä, että vuonna 2004 ponnisteluja yhteisön politiikkoja koskevan tiedotuksen ja viestinnän alalla lisätään.

Tietopisteet ja maaseututietokeskukset ovat ne tiedotuskeskukset, jotka ovat lähinnä kansalaisia. Kun pidetään mielessä Euroopan parlamentin vaalit, laajentuminen ja Euroopan uusi perustuslaki, jotka kaikki toteutuvat vuonna 2004, on erittäin tärkeää, että juuri nämä keskukset voivat toimia täydellä teholla. Tästä huolimatta komissio on päättänyt lakkauttaa kyseisten keskusten toiminta-avustukset 1. tammikuuta 2004 lukien.

Voiko komissio kertoa, miksi se lakkauttaa tietopisteiden ja maaseututietokeskusten vuosittaiset toiminta-avustukset 1. tammikuuta 2004 lähtien?

Onko komissiolla pätevä syy tehdä näin näin lyhyellä varoitusajalla?

Turvautuuko komissio siirtymäajan järjestelyihin auttaakseen tietopisteitä ja maaseututietokeskuksia selviämään vaikeasta vuodesta 2004?

Milloin komissio aikoo antaa tiedotuskeskusten tukemista tulevaisuudessa koskevia konkreettisia ehdotuksia?

(2004/C 78 E/0476) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3287/03**

esittäjä(t): Brice Hortefeux (PPE-DE) komissiolle

(5. marraskuuta 2003)

Aihe: Eurooppa-talot

Demokratiavajeen käsite mainitaan yleensä, kun halutaan osoittaa, että Euroopan unioni kärsii demokratian puutteesta ja että unionin toiminnan monimutkaisuus saa sen vaikuttamaan kansalaisen näkökulmasta luoksepääsemättömältä. Sen mukaan asiaan perehtymättömillä eurooppalaisilla on edelleen varsin hämärä kuva yhteisöjen toimielinjärjestelmästä.

Kun Eurooppa-taloliitto perustettiin, yksi sille määrätyistä tehtävistä oli yhteisön toimielinten kaukaisuuden ja luoksepääsemättömyyden vähentäminen. Talojen päätavoitteena oli tarjota tietoa yhteisön toiminnasta ja antaa siitä selkeämpi kuva sekä tuoda Euroopan toimielimet näin lähemmäksi kansalaisia.

Onkin todettava, että Eurooppa-talot täyttävät tämän tehtävän päivittäisessä toiminnassaan erinomaisella tavalla, taidokkaasti ja tarmokkaasti. Olinkin siksi järkyttynyt saadessani tietää, että Euroopan komissio ilmoitti 29. syyskuuta 2003 lähettämällään ilmoituksella aikovansa peruuttaa kokonaan talojen toiminnan vuoden 2004 tuen! Tuen peruuttaminen aiheuttaa taloille vaikeuksia ja hankaloittaa etenkin hankkeen tärkeään toimintaan vuosien ajan tarmokkaasti paneutuneiden ja panostaneiden nuorten eurooppalaisten työsuhteita. Myös tuen peruuttamisen vaikutus Euroopan unionin imagoon on kuitenkin otettava huomioon. EU neuvottelee parhaillaan uudesta perustuslaistaan ja sen voimaantulomenettelyistä. Se valmistautuu ottamaan vastaan 10 uutta jäsenvaltiota, joiden tulo EU:n jäseniksi huolestuttaa kansalaisia

jonkin verran. Lisäksi EU:n kansalaisia kutsutaan jälleen äänestämään ensi kesäkuussa pidettävissä Euroopan parlamentin vaaleissa, ja tiedetään hyvin, kuinka vaikeaa äänestäjiä on saada osallistumaan näihin vaaleihin. Juuri tällä hetkellä Euroopan komissio hankkiutuu eroon suurimmasta tiedotus-verkostostaan jäsenvaltioissa.

Koska päätökseen johtaneita syitä on vaikea ymmärtää, voisiko komissio antaa asiaa valaisevia tietoja?

(2004/C 78 E/0477) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3301/03**

esittäjä(t): Nicole Thomas-Mauro (UEN) komissiolle

(7. marraskuuta 2003)

Aihe: Eurooppa-tietopisteet

Eurooppa-tietopisteet saivat äskettäin kirjeen, jossa ilmoitettiin EU:n niille antaman tuen lakkauttamisesta.

Eurooppa-tietopisteet perustettiin, jotta kansalaiset voisivat saada tietoa Euroopasta.

Tukien lakkauttaminen on selvässä ristiriidassa vuonna 2002 hyväksytyn uuden tiedotusstrategian kanssa. Komissio näyttää olevan sitä mieltä, että 1. tammikuuta voimaan tullut uusi varainhoitoasetus on riittävä syy näihin leikkauksiin.

Miten komissio aikoo järjestää taloudellisen tuen antamisen?

Harkitaanko tietopisteiden toiminnan mahdollistamista myös muin keinoin?

(2004/C 78 E/0478) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3389/03**

esittäjä(t): John Hume (PSE) komissiolle

(10. marraskuuta 2003)

Aihe: EU:n maaseututietokeskukset

Voisiko komissio selittää, miksi lehdistön ja viestinnän pääosasto on ilmoittanut, että Euroopan maaseututietokeskusten verkoston 138 jäsenelle myönnetyt toiminta-avustukset lakkautetaan äkillisesti? Käsitteleekö se päätöstä vielä uudelleen ja varmistaa, että rahoitus jatkuu vuonna 2004?

(2004/C 78 E/0479) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3403/03**

esittäjä(t): John Cushnahan (PPE-DE) komissiolle

(11. marraskuuta 2003)

Aihe: EU-tietokeskusten (Carrefour-verkosto) rahoitus

Komission lehdistö- ja viestintäpääosasto on ilmeisesti hiljattain päättänyt purkaa nykyiset sopimukset yhteisön Carrefour-verkostoon kuuluvien järjestöjen kanssa ja tarjota niille korvaavia sopimuksia, joihin ei sisälly 20 000 euron vuosittaista toiminta-avustusta vuodeksi 2004. Vaikka asiaa koskeva varainhoitoasetus on nähtävästi ollut voimassa jo 1. tammikuuta 2003 alkaen, Carrefour-verkosto sai tietoja päätöksestä vasta 29. syyskuuta 2003.

Carrefour-verkoston tärkeänä tehtävänä on tietojen välittäminen Euroopan unionista. Ajankohta ei liene sopiva politiikan muutokselle, kun otetaan huomioon, että tietokeskukset parhaillaan valmistelevat toimia, joiden tarkoituksena on antaa yleisölle tietoja laajentumisesta, uudesta perustuslaista ja Euroopan parlamentin vaaleista.

Olisi kiinnostavaa saada tietää, miksi kyseinen päätös tehtiin ja kuinka komissio arvioi Carrefour-verkoston voivan toimia vähennetyin määrärahoin vuonna 2004?

Romano Prodin komission puolesta antama yhteinen täydentävä vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3007/03, P-3068/03, E-3112/03, P-3153/03, E-3240/03, P-3265/03, E-3287/03, E-3301/03, P-3389/03 ja P-3403/03

(29. tammikuuta 2004)

Tämä vastaus täydentää 21. marraskuuta 2003 annettua ensimmäistä komission vastausta arvoisten parlamentin jäsenten esittämiin kysymyksiin.

Kuten henkilöstöstä ja hallinnosta vastaava komission jäsen ilmoitti 20. marraskuuta 2003 Euroopan parlamentin täyistunnossa ([1]), komissio ilmoittaa arvoisille parlamentin jäsenille tehneensä 26. marraskuuta 2003 päätöksen ([2]) myöntää vuotuisen toimintatuen Eurotiedon palvelupisteiden ja maaseudun EU-tietokeskusten ylläpitäjille poikkeuksellisesti ja viimeisen kerran. Toimintatuen enimmäismäärä on sama kuin vuonna 2003 vuodelle 2004 myönnetyn tuen enimmäismäärä. Luettelo kyseisen tuen 266 potentiaalisesta tuensaajasta on komission päätöksen liitteenä. Tarkemmat edellytykset ja asianmukaiset valvontatoimenpiteet määritetään yksityiskohtaisesti jokaisen tuensaajan kanssa tehtävässä tukisopimuksessa.

Päätöstä tukee 24. marraskuuta 2003 budjettineuvotteluissa annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston julkilausuma ([3]).

Vuodesta 2005 alkaen komissio on pyytänyt, että tiedotus- ja viestintästrategian täytäntöönpanosta vuodesta 2004 eteenpäin annettaisiin tiedonanto mahdollisimman pian ([4]). Kyseisessä tiedonannossa otetaan kantaa tiedotustoimipisteiden ja tietoverkkojen uuteen toimintakehykseen laajentuneessa unionissa.

Muun muassa kysymyksissä E-3007/03, P-3389/03 ja P-3403/03 käsitellään maaseudun EU-tietokeskusten erityisasemaa. Komissio haluaa todeta, että neuvoston asetuksen (EY) N:o 814/2000 mukaisissa, komission aloitteesta toteutettavissa yhteistä maatalouspolitiikkaa ja maaseudun kehittämispolitiikkaa koskevissa tiedotustoimissa maaseudun EU-tietokeskuksilla on etuoikeutettu asema kerrannaisvaikuttajina mielipiteiden ja paikallisten tietokeskusten sekä kansalaisyhteiskunnan, erityisesti viljelijöiden ja muun maaseutuväestön, osalta.

Komission ja maaseudun EU-tietokeskusten välistä yhteistyötä on viime vuosien aikana lujitettu pysyvämmillä yhteyksillä ja maaseudun EU-tietokeskusten edustajille 30. ja 31. toukokuuta 2002 komission järjestämän ja rahoittaman erityiskonferenssin kaltaisilla tapahtumilla; vastaavanlaisia tapahtumia kaavaillaan järjestettäviksi vuosittain. Maaseudun EU-tietokeskukset olivat keskeisessä asemassa maaseudun kehittämiskonferensissa, joka pidettiin Salzburgissa 12.—14. marraskuuta 2003.

Maaseudun EU-tietokeskusten ja komission välistä tiedonvälitystä vahvistetaan edelleen.

([1]) Ks. vastaus Christa Pretsin (Michel Rocardin puolesta) esittämään suulliseen kysymykseen (O-0086/2003) "Euroopan unionin tiedotusverkkojen ja Eurooppatietopisteiden nykytilanne" ja tulevaisuus — 20. marraskuuta 2003 pidetyn täysistunnon sanatarkat istuntoselostukset, (http://www3.europarl.eu.int/omk/omnsapir.so/calendar?APP=CRE&LANGUE=FI).

([2]) Tuen myöntämisestä vuodelle 2004 Eurotiedon palvelupisteiden ja maaseudun EU-tietokeskusten ylläpitäjille 26. marraskuuta 2003 tehty komission päätös C(2003) 4446.

([3]) Neuvoston asiakirjan 15231/03 LIITTEEN "Tiivistelmä 24. marraskuuta pidetyn sovittelukokouksen päätelmistä" liite 5, 24.11.2003.

([4]) Brysselissä keskiviikkona 26. marraskuuta 2003 pidetyn komission 1636. kokouksen pöytäkirjaluonnos PV(2003) 1636, 28.11.2003, kohta 8, s. 13.

(2004/C 78 E/0480) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3012/03**

esittäjä(t): Jaime Valdivielso de Cué (PPE-DE) komissiolle

(14. lokakuuta 2003)

Aihe: Viini

Maailman kauppajärjestössä käydään tiukkoja neuvotteluja alkoholijuomista ja elintarvikkeista. Onko Euroopan komissio pystynyt neuvottelemaan muiden WTO:n jäsenvaltioiden kanssa luettelon maantieteellisistä merkinnöistä, joille Euroopan unioni haluaa kansainvälisen suojan?

Kyseisiin merkintöihin kuuluu useita viinien, esimerkiksi Rioja-viinin, ja muiden elintarvikkeiden nimityksiä.

Uskooko komissio, että asiassa päästään yhteisymmärrykseen Yhdysvaltojen ja muiden yhteisön merkintöjä vapaasti väärinkäyttämään tottuneiden valtioiden vastustuksesta huolimatta?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(18. marraskuuta 2003)

Yhteisö esitteli maantieteellisiä merkintöjä koskevan luettelonsa Maailman kauppajärjestön (WTO) maatalousneuvotteluissa elokuun 2003 lopussa Genevessä. Koska aika luettelon WTO:lle jättämisen ja viidennen ministerikokouksen välillä oli lyhyt, luettelosta ei ehditty keskustella ennen Cancunia. Kokouksen tapahtumien kulusta johtuen siitä ei valitettavasti voitu keskustella Cancunissakaan.

Komission mielestä kyseessä on hyvin tärkeä asia, ja maantieteelliset merkinnät olisi voitava suojata tehokkaasti maailmanlaajuiselta väärinkäytöltä. Siksi komissio aikookin vaatia edelleen, että asia olisi mukana Genevessä neuvoteltavassa kokonaisuudessa, vaikka muut WTO:n jäsenet eivät tässä vaiheessa vaikutakaan halukkailta ehdotusta hyväksymään.

(2004/C 78 E/0481) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3030/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(17. lokakuuta 2003)

Aihe: Osteriharojen käyttö EU:ssa

Hydraulinen osterihara on pyyntiväline, jonka käyttäminen vahingoittaa vakavasti ympäristöä ja merten luonnonvaroja. Tämä simpukoiden pyynnissä käytettävä väline rikkoo valtamerten pohjakerrosta painesuihkulla, joka tunkeutuu syvälle merenpohjaan ja sekoittaa sitä. Tarkoituksena on kerätä haraa vetämällä merenpohjan eläimistöä, johon kohdistuu sekä suoria että välillisiä tuhoja. Pyynti vaikuttaa valtamerten pohjien eliökantaan ja koostumukseen.

— Tietääkö komissio tällaisen pyynnin harjoittamisesta EU:ssa? Jos tietää, mitkä laivaston osat käyttävät sitä ja missä?

— Mitä mieltä se on tällaisen pyyntivälineen käytöstä? Onko yhteisön lainsäädännössä asiaa koskevia säännöksiä?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(14. marraskuuta 2003)

Komissio on tietoinen hydraulisten harojen käytöstä useimmilla yhteisön vesialueilla Itämereltä Välimerelle. Tekniikkaa käytetään hyvin usein simpukoiden pyyntiin ja huuhtomaan esiin syvemmällä sijaitsevia simpukoita, yleensä pienillä, lähellä rantaa kalastavilla aluksilla.

Komissio on myös tietoinen joistakin tutkimuksista, jotka koskevat tämän pyyntivälineen vaikutusta ympäristöön. Yksityiskohtaisia tutkimuksia pyyntimenetelmän pitkäaikaisista vaikutuksista ei ole tehty. Lyhytaikaisista ympäristövaikutuksista on kuitenkin esitetty jonkin verran näyttöä.

Tällä hetkellä ei ole kalastusalaa koskevaa yhteisön lainsäädäntöä, jota voitaisiin soveltaa hydraulisten harojen käyttöön. Siellä, missä tällaisia toimenpiteitä sovelletaan, ne perustuvat jäsenvaltioiden paikallisia kalastusalueita koskeviin säädöksiin.

Tietyissä tapauksissa näiden laitteiden käyttöä voitaisiin rajoittaa ympäristönsuojelua koskevan yhteisön lainsäädännön perusteella.

(2004/C 78 E/0482) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3037/03**

esittäjä(t): Hiltrud Breyer (Verts/ALE) komissiolle

(8. lokakuuta 2003)

Aihe: Frankfurtin lentoaseman laajentaminen ja EU:n ympäristölainsäädännön rikkominen

Monet Frankfurtin lentoaseman laajentamissuunnitelman kohdista ovat selvästi EU:n ympäristölainsäädännön vastaisia. Onnettomuusriskit ovat valtavia etenkin, jos lentokone putoaa Ticonan kemiantehtaaseen.

1. Onko komissio samaa mieltä siitä, että koillista rataa koskevissa suunnitelmissa on läheisten vaaratilannetekijöiden (esim. Ticona) perusteella sovellettava Seveso II -direktiiviä?

2. Onko komissio samaa mieltä siitä, että suunnitelmissa on noudatettava ympäristövaikutusten arviointia koskevaa direktiiviä?

3. Katsooko komissio myös, että menettelyssä on huolehdittava EU:n ympäristötiedotusdirektiivin, luontotyyppidirektiivin ja EU:n lintujensuojeludirektiivin noudattamisesta?

4. Onko komissio myös samaa mieltä siitä, etteivät tutkimukset, joissa arvioidaan harhaanjohtavasti kemiantehtaaseen putoavan lentokoneen aiheuttamia riskejä, ole asianmukaisia?

5. Mitä toimia komissio toteuttaa varmistaakseen, että Frankfurtin lentoaseman laajentamissuunnitelmissa noudatetaan voimassa olevaa EU:n lainsäädäntöä?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(20. marraskuuta 2003)

1. Seveso II -direktiivin 12 artiklan mukaan jäsenvaltiot huolehtivat, että suuronnettomuuksien ehkäisemisen ja niiden seurausten rajoittamisen tarve otetaan huomioon jäsenvaltioiden maankäytön suunnittelussa. Ne pyrkivät näihin tavoitteisiin valvomalla muun muassa olemassa olevien tuotantolaitosten läheisyydessä toteutettavia uusia rakennushankkeita tai uusia liikenneväyliä silloin, kun tuotantolaitoksen sijainti tai alueen uudet järjestelyt saattavat lisätä suuronnettomuuden vaaraa tai pahentaa sen seurauksia.

Technical Polymers Ticona -niminen yritys, joka sijaitsee suunnitellun kiitoradan päässä, on ylemmän tason Seveso-tuotantolaitos. Näin ollen komissio on samaa mieltä siitä, että Seveso II -direktiiviä ja erityisesti sen 12 artiklaa on sovellettava Frankfurtin lentoaseman laajentamisen yhteydessä.

Koska itse Frankfurtin lentoasema on ylemmän tason Seveso-tuotantolaitos, maankäytön suunnittelua koskevien vaatimusten lisäksi on tutkittava mahdolliset ketjureaktiot Ticonan ja Frankfurtin lentoaseman välillä.

2. Ympäristövaikutusten arviointia koskevan muutetun direktiivin 4 artiklan 2 kohdan ja liitteessä I olevan 13 kohdan ja liitteessä II olevan 7 kohdan a alakohdan mukaan vähintään 2 100 metriä pääkiitoradaltaan pitkien lentokenttien laajentamisesta on tehtävä ympäristövaikutusten arviointi, jos jäsenvaltiot niin päättävät yksittäisen arvion perusteella tai kansallisten arviointiperusteiden ja rajojen mukaan. Päätös on tehtävä ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin liitteessä III annettujen perusteiden mukaisesti. Direktiivin 1 ja 4 artiklan mukaan direktiiviä sovelletaan ainoastaan ”hankkeisiin” eikä ”suunnitelmiin”. Komissio katsoo siksi, että direktiiviä voidaan soveltaa ainoastaan lupamenettelyyn, ei hankkeen aikaisempiin suunnitteluvaiheisiin.

3. Komissio ei ole saanut tietoa ympäristöä koskevan tiedon saannin vapaudesta 7 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/313/ETY ([1]) mahdollisesta merkityksestä. Kantelijoiden toimittamat tiedot lintujensuojeludirektiivin ja luontotyyppidirektiivin mahdollisesta rikkomisesta ovat parhaillaan arvioitavana. Arviointi ei ole vielä valmis.

4. Seveso II -direktiivin 12 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toimivaltaiset viranomaiset ja kaavoitukseen liittyviä päätöksiä tekevät viranomaiset ottavat käyttöön asianmukaisia kuulemismenettelyjä. Menettelyjen on oltava sellaisia, että päätöksentekohetkellä on käytettävissä joko tapauskohtaisen tutkimuksen tai yleisten perusteiden nojalla laadittu tekninen lausunto tuotantolaitokseen liittyvistä riskeistä. On itsestään selvää, että harhaanjohtavat tutkimukset eivät ole koskaan tarkoituksenmukaisia onnettomuusriskien arvioimiseksi.

5. Jos komissio tulee siihen tulokseen, että yhteisön lainsäädäntöä rikotaan, se ryhtyy asianmukaisiin toimiin ja aloittaa tarvittaessa rikkomista koskevan menettelyn Saksaa vastaan.

([1]) EYVL L 158, 23.6.1990.

(2004/C 78 E/0483) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3059/03**

esittäjä(t): Avril Doyle (PPE-DE) komissiolle

(17. lokakuuta 2003)

Aihe: Euroopan unionin rahoituksen myöntäminen meriympäristön suojeluun

Irlannilla ei ole merten suojeluun erikoistuneita järjestelmiä, kuten suojelun kohteena olevaa merialuetta, johon olisi avoin pääsy ja jonka ansiosta sillä voisi olla merkittävä rooli merinisäkkäiden suojeluun ja öljyvahinkojen torjuntaan erikoistuvassa Euroopan unionin verkostossa. Näin ollen sillä ei ole tarvittavia välineitä, jotta se voisi täyttää kansainväliset tehtävänsä.

Voiko Euroopan unioni myöntää rahoitusta edellä mainitun suojelukeskuksen perustamiseen Irlantiin?

Voiko Euroopan unioni myöntää rahoitusta irlantilaisen Irish Seal Sanctuary -järjestön toiminnan tukemiseen? Kyseessä on luonnonsuojelujärjestö, joka on toiminut 20 viime vuoden ajan kokonaan vapaaehtoisvoimin mutta jolla ei ole tällä hetkellä varoja toimintansa jatkamiseen.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(27. marraskuuta 2003)

Arvoisa parlamentin jäsen on tietoinen siitä, että Irlantia vaaditaan toteuttamaan tarvittavia toimia meriympäristön suojelemiseksi tai parantamiseksi monien kansainvälisten sekä yhteisön toimien ja politiikkojen yhteydessä. Periaatteessa yhteisön myöntämiä ja Irlannin hallinnoimia varoja voitaisiin käyttää näiden velvollisuuksien noudattamiseen edellyttäen, että se on lainsäädännön kannalta mahdollista.

Komissiolla on rajoitetusti mahdollisuuksia myöntää suoraa tukea luonnonsuojeluhankkeisiin. Pääasiallinen rahoitusväline on LIFE-asetus [1], josta lähes puolet on suunnattu luonnonsuojeluhankkeisiin. Luonnon LIFE-tuen päätavoite on tukea Natura 2000 -verkoston suojeltujen alueiden muodostamista.

LIFE-rahoituksen myöntämistä säätelevät tietyt säännöt ja perusteet. LIFE-rahoitushakemukset käsitellään vuosittain, ja ne täytyy toimittaa komissiolle kansallisen luonnonsuojeluviranomaisen kautta. Nykyisen LIFE-asetuksen viimeisen hakukierroksen hakemukset oli toimitettava komissioon lokakuun 2003 loppuun mennessä.

Komission vastaanottamien hakemusten määrä ylittää valitettavasti rahoitusvälineen taloudelliset mahdollisuudet.

Rakennerahastojen osalta komissio on ymmärtänyt, että Irish Seal Sanctuary -järjestö tutkii parhaillaan mahdollisuutta hakea rahoitusta alueellisten toimintaohjelmien matkailualan toimien yhteydessä.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1655/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, ympäristöalan rahoitusvälineestä (LIFE) (EYVL L 192, 28.7.2000).

(2004/C 78 E/0484) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3062/03**

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle

(17. lokakuuta 2003)

Aihe: Vedenottoverkostojen parantaminen

Viime kesän ilmasto-olot toivat esiin veden suuren merkityksen niin ihmisille kuin maataloudelle ja tuotantojärjestelmälle yleensä. Kuivuus, josta monet Euroopan alueet kärsivät, on yhtäkkiä kiinnittänyt huomion katastrofaalisiin seurauksiin, joita valtioillemme koituisi ilmiön toistuessa. Eräs huolestuttavimmista kriisitilanteessa esille tulleista asioista on veden tuhlaus, joka aiheutuu putkistojen ja vedenottoverkostojen huonosta kunnosta. Niin maataloudessa käytetyt putkistot kuin juomaveden jakeluverkosto on uudenaikaistettava, mikä joissakin tapauksissa, etenkin kun on kyse juomavedestä, voi vaatia täydellistä putkien vaihtamista. Jotkut putket on lisäksi tehty lyijystä, jonka käyttö kielletään terveydellisistä syistä EU:n direktiivillä vuodesta 2013 lähtien. Ranskassa ikivanhojen verkostojen korvaamisesta aiheutuvan kokonaislaskun arvioidaan olevan noin 18 miljardia euroa. Tilanne ei ole Italiassa kovinkaan erilainen. Verkostojen nykytila pahentaa veden tuhlausta, jonka määrän on laskettu olevan 15—40 prosenttia.

1. Eikö komissio katso aiheelliseksi kiinnittää jäsenvaltioiden huomiota tarpeeseen käynnistää putkien ja verkostojen parantamis- tai uudistamishankkeita?

2. Eikö komission mielestä ole hyödyllistä ehdottaa suunnitelmaa vedenottoverkostojen uudenaikaistamiseksi vastaavasti kuin on tehty moottoritieverkostolle?

3. Eikö komissio katso tarpeelliseksi esittää vedensäästöohjelmaa, koska vesi on korvaamaton ja elintärkeä hyödyke yksilöille ja yhteisölle?

4. Eikö komissio mielestä ole aiheellista valmistella yleisestä vesiongelmasta direktiiviä, jossa kerrotaan tavoitteet, aikataulut ja rahoitus verkostojen uudenaikaistamiselle?

5. Voiko komissio kertoa mahdollisesti jo käynnistetyistä hankkeista?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(3. joulukuuta 2003)

Komissio on yhtä mieltä arvoisan parlamentin jäsenen kanssa siitä, että vedenjakeluverkostojen suunnittelu, rakentaminen ja ylläpito asettavat haasteita sekä ympäristön että rahoituksen kannalta. Haasteita asettavat niin käytetyt materiaalit (esim. lyijyputket, joiden käyttö johtaa juomaveden korkeisiin lyijypitoisuuksiin) kuin putkivuodot ja niistä aiheutuvat lisääntyvät kustannukset ja resurssien tuhlaaminen.

Euroopan unioni on kiinnittänyt asiaan huomiota:

— yhtäältä ympäristölainsäädännön, kuten vesipolitiikan puitedirektiivin [1] ja juomavesidirektiivin [2], yhteydessä ja

— toisaalta — ottaen huomioon EY-sopimuksen periaatteen [3], jonka mukaan jäsenvaltiot huolehtivat ympäristöpolitiikan rahoittamisesta — vedenjakeluverkostojen parantamistoimia tukevien yhteisön rahoitusmekanismien yhteydessä.

Euroopan unioni on äskettäin muokannut ja laajentanut vedensuojelupolitiikkaansa vesipolitiikan puitedirektiivillä sekä sitoutunut saavuttamaan kaikkien vesien hyvän laadun ("hyvän tilan") vuoteen 2015 mennessä ja luomaan yhtenäisen hallintokehyksen yhteisön kaiken veteen liittyvän lainsäädännön täytäntöönpanolle. Tämän ympäristötavoitteen toteutumista määräaikaan mennessä edistetään pakollisilla valmistelevilla toimenpiteillä kuten joulukuuhun 2004 mennessä tehtävällä ensimmäisellä paineiden ja vaikutusten arvioinnilla ja nimeämällä vesipiirin hoitosuunnitelman puitteissa tarvittavat toimenpiteet joulukuuhun 2009 mennessä. Näiden ympäristötavoitteiden toteuttamista tuetaan vesipalveluiden (kuten veden toimituksen tai jäteveden keräyksen ja käsittelyn) kuluja kattavilla maksuilla, jotka samalla toimivat taloudellisena kannustimena järkevään ja kestävään vesivarojen käyttöön.

Jäsenvaltioiden ja niiden alueiden tehtävänä tässä jatkuvassa prosessissa on tunnistaa ne alueet, laitokset ja jakeluverkostot, jotka aiheuttavat vedenhukkaa, ja kehittää avoimella tavalla tarvittavia parannustoimenpiteitä.

Varmistaakseen direktiivin täsmällisen täytäntöönpanon komissio, jäsenvaltiot, kansalaisjärjestöt ja muut osalliset (mm. Euroopan vesipalvelujen tarjoajien kattojärjestö) ovat sitoutuneet toteuttamaan direktiivin perusteellista täytäntöönpanostrategiaa vaihtamalla tietoja, kehittämällä yhteistyössä täytäntöönpanoa koskevaa neuvontaa ja hyödyntämällä mahdollisimman tehokkaasti käytettävissä olevia resursseja.

Juomavesidirektiivissä, johon jäsen viittaa, säädetään hanasta saatavan juomaveden laatustandardeista, kuten lyijyä koskevista standardeista. Lyijyputket on julkisissa juomavedenjakeluverkostoissa korvattava paremmin soveltuvalla materiaalilla.

Yhteisön rahoitusvälineiden, kuten koheesiorahaston, liittymistä edeltävän rakennepolitiikan välineen (ISPA) ja rakennerahastojen, avulla on taloudellisesti tuettu välttämättömiä suunnittelu- ja uudelleenrakennustoimia. Lisäksi yhteisen maatalouspolitiikan toinen pilari, maaseudun kehittäminen, tarjoaa mahdollisuuksia edistää vettä säästävien kastelutekniikoiden käyttöä ja muuta kestävää vedenkäyttöä.

---

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000).

(2) Neuvoston direktiivi 98/83/EY, annettu 3 päivänä marraskuuta 1998, ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta (EYVL L 330, 5.12.1998).

(3) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 175 artiklan 4 kohta.

(2004/C 78 E/0485) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3069/03**

esittäjä(t): Luciana Sbarbati (ELDR) komissiolle

(14. lokakuuta 2003)

Aihe: Adrianmeren liikennekäytävä

Vuonna 1994 Essenissä kokoontuneen Eurooppa-neuvoston mainitsema Adrianmeren liikennekäytävä eli liikennekäytävä nro 8 on väylä, joka kulkee koko Italian itäisten alueiden läpi, Marchen maakunta ja sen keskus Ancona mukaan lukien, yhdistäen eteläisen Keski-Euroopan Adrianmeren itäiseen puoleen rajoittuvien maiden ja Lähi-idän maiden kanssa.

Liikennekäytävä nro 8 on yhdistelmäkuljetuksia koskeva hanke, joka kattaa merkittäviä liikenteeseen (tiet ja rautatiet), öljy- ja kaasujohtoihin sekä televiestintään liittyviä perusrakenteita.

Äskettäisessä Van Miertin suunnitelmassa (ensisijaiset hankkeet, jotka on määrä toteuttaa vuoteen 2020 mennessä) ei liikennekäytävää nro 8 kuitenkaan mainita. Tällainen päätös on Marchen, Veneton, Emilia Romagnan, Abruzzon, Puglian ja Basilicatan alueiden kannalta tuhoisa ja syrjivä eikä sitä voida hyväksyä.

Vuonna 1996 hyväksyttyjä Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevia suuntaviivoja on tarkistettava, jotta voidaan ratkaista yhä monitahoisemmat infrastruktuuriongelmat ja valmistautua laajentumiseen. Van Miertin suunnitelman strategista lähestymistapaa ei voida täysin hyväksyä, koska se suosii Pohjois-Eurooppaa ja syrjii Etelä-Eurooppaa ja Välimeren aluetta. Viimeksi mainittu tarjoaisi kuitenkin paitsi suuria haasteita myös merkittäviä mahdollisuuksia edistää niiden kansojen ja maiden taloudellista, kulttuurista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta, joiden kanssa olemme käynnistämässä laajamittaista vuoropuhelua.

Jos kerran Italia on merkittävä silta pohjoisen ja etelän sekä lännen ja idän välillä, on vaikea ymmärtää, miksi Adrianmeren ja Tyrrhenanmeren liikennekäytävät, jotka suunniteltiin yhdistelmäkuljetuksia ja yhteentoimivuutta koskevien kriteerien perusteella, on poistettu ensisijaisista hankkeista. Jäljelle on jätetty vain Messinan salmen ylittävä silta, mutta alueellisesti ja logistisesti se on hyödytön, ellei sitä yhdistetä liikennekäytäviin.

Ottaen huomioon EU:n laajentumiseen itään ja tarpeen parantaa keskeisten alueiden kuten Adrianmeren rannikon perusrakenteita, aikooko komissio varmistaa, että ainakin Adrianmeren liikennekäytävä otetaan uudelleen mukaan vuoteen 2020 mennessä toteutettaviin olennaisiin hankkeisiin?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(7. marraskuuta 2003)

Liikennekäytävää nro 8 ei määritelty Eurooppa-neuvoston Essenin huippukokouksessa.

Yleiseurooppalaiset liikennekäytävät määriteltiin liikenneministerien yleiseurooppalaisissa konferensseissa Kreetalla vuonna 1994 ja Helsingissä vuonna 1997. Liikennekäytävät, jotka kulkevat Keski- ja Itä-Euroopan maiden halki ja jotka on yhdistetty unionin liikenneverkostoon, mahdollistivat sen, että eri viranomaisten toimia koordinoitiin, mikä koski myös niitä yhteisön toimia, joilla jo tuettiin Keski- ja Itä-Euroopan maita Phare- ja Ispa-ohjelmien kautta.

Van Miertin johdolla toimivan korkean tason työryhmän tehtävänä oli määritellä, mitä ovat Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevat ensisijaiset hankkeet. Neuvoa-antava raportti oli avuksi komissiolle, kun se tarkisti Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevia suuntaviivoja.

Koska liikennekäytävä nro 8 on unionin alueen ulkopuolella (lukuun ottamatta Barin ja Brindisin satamia), työryhmän tehtävänä ei ole sisällyttää Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevien ensisijaisten hankkeiden luetteloon. Saman ajattelutavan mukaisesti komissio ei sisällyttänyt kyseistä liikennekäytävää Euroopan laajuisia energiaverkkoja koskevien suuntaviivojen tarkistamisesta tehtyyn päätökseen ([1]).

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1229/2003/EY, tehty 26 päivänä kesäkuuta 2003, Euroopan laajuisia energiaverkkoja koskevien suuntaviivojen vahvistamisesta ja päätöksen N:o 1254/96/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 15.7.2003).

(2004/C 78 E/0486) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3077/03**

esittäjä(t): Torben Lund (PSE) komissiolle

(14. lokakuuta 2003)

Aihe: Romuajoneuvoista annetun direktiivin 2000/53/EY puutteellinen täytäntöönpano

Useat jäsenvaltiot ovat aivan liian monessa tapauksissa liian hitaita EU-lainsäädännön täytäntöönpanossa. Toisaalta esiintyy myös sitä, että EU:n direktiivejä ei panna täytäntöön asianmukaisesti. Se voi johtua tulkintaongelmista, mutta joissakin tapauksissa sillä voidaan suojella myös kansallisia etuja. Tuloksena on usein ympäristönsuojelun parantamisen laiminlyöminen ja se, että uusiin markkinaehtoihin mukautuneet innovatiiviset yritykset eivät pääse toimimaan EU-lainsäädännön mukaisissa olosuhteissa.

Edellä mainitun vuoksi pyydän komissiota esittämään tilannekatsauksen direktiivin 2000/53/EY ([1]) täytäntöönpanosta eri jäsenvaltioissa ja kommentoimaan direktiivin säännösten täytäntöönpanoa öljynsuodatinten irrottamisen ja jäteöljypäästöjen ehkäisemismahdollisuuksien osalta. Katsooko komissio, että viimeksi mainittua säännöstä sovelletaan siten, että teknisiä esteitä ei ole olemassa, ja että myös muissa jäsenvaltioissa toimiville yrityksille — jotka ovat kehittäneet öljypäästöjä ehkäisevää teknologiaa (kuten öljynsuodatintulppia ym.) — taataan todella esteetön markkinoille pääsy?

Onko komissio ryhtynyt asianmukaisiin toimenpiteisiin niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät ole panneet direktiiviä asianmukaisesti täytäntöön, ja jos on, mitä jäsenvaltioita vastaan? Koska näiden jäsenvaltioiden odotetaan pystyvän soveltamaan direktiiviä asianmukaisesti? Aikooko komissio ryhtyä lisätoimenpiteisiin mainitun direktiivin täytäntöönpanon varmistamiseksi ja jos aikoo, mihin lisätoimenpiteisiin?

([1]) EYVL L 269, 21.10.2000, s. 34.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(12. marraskuuta 2003)

Romuajoneuvoista 18 päivänä syyskuuta 2000 annetun parlamentin ja neuvoston direktiivin 9 artiklan mukaisesti komissio julkaisee kertomuksen direktiivin täytäntöönpanosta yhdeksän kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut jäsenvaltioiden laatimat täytäntöönpanokertomukset. Direktiivin 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden ensimmäinen täytäntöönpanokertomus koskee 21. huhtikuuta 2002 alkavaa kolmen vuoden jaksoa.

Direktiivin 6 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikki romuajoneuvot käsitellään direktiivin liitteessä I asetettujen teknisten vähimmäisvaatimusten mukaisesti. Liitteessä I edellytetään muun muassa öljyn poistamista, erilliskeräystä ja varastointia. On huomattava, että direktiivi koskee ensisijaisesti romuajoneuvoissa olevien öljynsuodattimien purkamista. Sellaisten henkilöautojen korjaustoiminnasta peräisin olevien käytettyjen osien osalta, jotka ovat jätettä, direktiivin 5 artiklan 1 kohdassa säädetään vain, että jäsenvaltioiden on huolehdittava keräysjärjestelmien perustamisesta, siltä osin kuin se on teknisesti mahdollista.

Tähän mennessä 12 jäsenvaltiota (Belgia, Tanska, Saksa, Espanja, Ranska, Italia, Luxemburg, Alankomaat, Itävalta, Portugali, Suomi ja Ruotsi) on virallisesti ilmoittanut komissiolle toimenpiteistä, joilla direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Belgian, Ranskan ja Suomen osalta nämä toimenpiteet merkitsevät kuitenkin vain direktiivin osittaista saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tämän vuoksi komissio on Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 226 artiklan perusteella haastanut seuraavat jäsenvaltiot yhteisöjen tuomioistuimeen, koska ne ovat jättäneet tekemättä ilmoituksen toimenpiteistä, joilla direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, tai tehneet ilmoituksen vain osittaisista toimenpiteistä: Belgia (C-2003/345), Kreikka (C-2003/246), Ranska (C-2003/331), Irlanti (komission päätöstä vedota yhteisöjen tuomioistuimeen toteutetaan parhaillaan), Suomi (C-2003/292) ja Yhdistynyt kuningaskunta (C-2003/277). Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 10 artiklan perusteella jäsenvaltioiden edellytetään toteuttavan tarvittavat toimenpiteet noudattaakseen direktiivin kaikkia velvoitteita.

Komissio arvioi parhaillaan, ovatko sellaiset ilmoitetut toimenpiteet direktiivin mukaisia, joilla direktiivi, 5 ja 6 artiklan ja liitteen I vaatimukset mukaan luettuna, saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Komissiolla ei tämän vuoksi tällä hetkellä ole selkeää yleiskuvaa kunkin jäsenvaltion toteuttamien keräys- ja purkujärjestelmien erityispiirteistä. Jos täytäntöönpano on virheellistä, komissio puuttuu asiaan kyseisen jäsenvaltion osalta Euroopan yhteisön perustamissopimukseen perustuvien toimivaltuuksiensa puitteissa.

Komissio keskustelee säännöllisesti jäsenvaltioiden kanssa tähän direktiiviin liittyvistä täytäntöönpanokysymyksistä teknistä mukauttamista käsittelevän komitean kokouksissa; komitea on perustettu jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY ([1]) 18 artiklan perusteella.

([1]) EYVL L 194, 25.7.1975.

(2004/C 78 E/0487) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3086/03**

esittäjä(t): Bruno Gollnisch (NI) komissiolle

(20. lokakuuta 2003)

Aihe: Savukkeiden myynti Ranskassa

Ranskassa tupakkavalmisteiden veroja on nostettu huomattavasti. Näin ollen savukkeita ei enää ainoastaan kuljeteta laittomasti Ranskan läpi myyntitarkoituksissa, vaan myös tuodaan Ranskaan laittomasti myytäväksi.

Varsinkin rajaseuduilla tupakkavalmisteiden lailliset myyjät joutuvat kilpailemaan naapurivaltioiden tupakkakauppiaiden kanssa. Ranskalaiset asiakkaat menevät naapurivaltioihin ostamaan savukkeita joskus yli oman tarpeen. Kuitenkin Ranskassa toimii 34 000 tupakkakauppaa, jotka muodostavat korvaamattoman lähikauppojen verkoston erityisesti maaseudulla.

Tutkimusten mukaan laittomasti myytävät savukkeet tulevat pääasiassa Itä-Euroopan maista ja joistakin tulevista jäsenvaltioista. Laittomasti myytäviä tavaroita on helppo kuljettaa Euroopan unionin alueella. Yhteisön sisäinen rajavalvonta puuttuu, joten seuraukset voivat olla kohtalokkaita ja jopa edistää rikollisuutta.

Euroopan unionin laajentumiseen on enää muutama kuukausi jäljellä.

— Mitä komissio aikoo tehdä varmistaakseen Euroopan unionin ulkorajojen todellisen ja tehokkaan valvonnan?

— Mitä komissio aikoo tehdä rajoittaakseen epäreilua kilpailua, josta joutuvat kärsimään ranskalaiset tupakkavalmisteiden vähittäismyyjät erityisesti rajaseuduilla?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(5. joulukuuta 2003)

Aluksi on syytä täsmentää, että järjestelmällisten tullitarkastusten poistaminen unionin sisärajoilta on mahdollistanut tulli- ja valmisteveroviranomaisten huomion keskittämisen unionin ulkorajoille. Savukkeiden laittoman myynnin torjuminen on ensisijainen tavoite, ei ainoastaan siksi, että tämä laiton myynti synnyttää vilpillistä kilpailua lailliselle kaupalle, vaan myös talousarviosyistä sekä EU:n että jäsenvaltioiden kannalta.

Savukkeiden laittoman myynnin torjunta kuuluu ensi sijassa jäsenvaltioiden vastuualueeseen, ja niiden on toimittava sekä erillään että yhdessä. Jos tämä laiton myynti kuitenkin vaikuttaa yhteisön taloudellisiin etuihin, sen torjuminen kuuluu yhteisesti yhteisölle ja jäsenvaltioille (EY:n perustamissopimuksen 280 artikla). Komissiolla on etenkin Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) kautta aktiivinen rooli eri jäsenvaltioiden toteuttamien toimenpiteiden koordinoinnissa. Tarkemmin sanoen OLAF on perustanut toimintatason yhteyksien verkoston jäsenvaltioihin sekä ehdokasmaihin ja liittyviin maihin helpottaakseen nopeaa toimintaa savukkeiden laittoman myynnin torjumisessa samoin kuin tällaisen myynnin alkulähteiden vastaisessa taistelussa. OLAFilla on lisäksi tätä tarkoitusta varten erikoisyksikkö, joka huolehtii valvonnasta jäsenvaltioissa ja ehdokasmaissa.

Lisäksi jäsenvaltiot järjestävät Euroopan unionin perustamissopimuksella perustetussa tulliyhteistyön työryhmässä (kolmas pilari — oikeus- ja sisäasiat) vuosittain yhteisten tullivalvontaoperaatioiden ohjelman, joka kohdistuu laittomasti myytävään tavaraan. Nämä operaatiot kohdistuvat usein savukkeiden, tupakan ja alkoholijuomien laittomaan myyntiin EU:ssa. Komissio osallistuu operaatioiden rahoitukseen rahoitusohjelma AGISin kautta.

Yleensä ottaen kysymys tarkastuksista ulkorajoilla on aina ollut tärkeä komissiolle. Se antoi hiljattain tullin roolia ulkorajojen yhdennetyssä valvonnassa koskevan tiedonannon [1], jossa määritellään komission strategia tällä alalla. Tavoitteena on vahvistaa EU:n ulkorajat ylittävien tavaroiden turvallisuutta ympäristöä, terveyttä ja kansalaisten turvallisuutta uhkaavia tekijöitä vastaan. Kyseisessä tiedonannossa ehdotetaan yhteistä riskienhallintaa, jota voisivat soveltaa kaikki jäsenvaltiot ja joka mahdollistaisi ensisijaisten tarkastusten valikoimisen ulkorajoilla. Näin tarkastukset ulkorajoilla olisivat tehokkaampia.

Mainittakoon, että uusi ohjelma Tulli 2007, kuten edeltäjänsä Tulli 2002, pitää huolen siitä, että jäsenvaltiot toteuttavat yhdenmukaisesti korkeatasoista tullivalvontaa, erityisesti ulkorajoilla. Tässä tarkoituksessa yksi tärkeimmistä tavoitteista on vahvistaa tulliviranomaisten välistä yhteistyötä petostentorjunnan parantamiseksi. Tämä ohjelma hyödyttää nykyisiä jäsenvaltioita mutta myös liittyviä valtioita.

Komissio haluaa pitää kiinni sisämarkkinoita säätelevien periaatteiden mukaisesta yhteisön kansalaisen perusvapaudesta hankkia toisesta jäsenvaltiosta valmisteveron alaisia tuotteita, jotka hän kuljettaa itse ja jotka on tarkoitettu hänen omaan käyttöönsä, ilman että tämä hankinta johtaa valmisteveron maksuun siinä jäsenvaltiossa, jossa hän oleskelee.

Tällä hetkellä yhteisön lainsäädännössä säädetään ainoastaan valmisteveron vähimmäisverokannoista, joiden pohjalta jäsenvaltiot vahvistavat vapaasti omat verokantansa. On syytä mainita, että komission ehdotuksesta näitä valmistettuun tupakkaan sovellettavia valmisteveron vähimmäisverokantoja nostettiin hiljattain [2]. Lisäksi tällä direktiivillä otettiin käyttöön euroina ilmoitettava kiinteä vähimmäisveromäärä savukkeiden valmisteveron vähimmäisverokannan varmistamiseksi jäsenvaltioissa.

Komissio on kuitenkin tietoinen siitä, että koska jäsenvaltiot eivät ole tehneet sopimusta valmisteverojen pidemmälle menevästä yhdenmukaistamisesta, erot sovellettavissa valmisteverokannoissa synnyttävät kilpailun vääristymiä eri jäsenvaltioiden myyjien välillä, pääasiassa rajaseuduilla. Tämän ongelman ratkaisemiseksi komissio on aina kannattanut valmisteverojen pidemmälle menevää lähentämistä, etenkin valmistetun tupakan osalta. Komissio aikoo vastakin puoltaa tätä lähestymistapaa sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi.

---

[1] KOM(2003) 452 lopullinen.

[2] Neuvoston direktiivi 2002/10/EY, annettu 12 päivänä helmikuuta 2002, direktiivien 92/79/ETY, 92/80/ETY ja 95/59/EY muuttamisesta valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenteen ja valmisteverokantojen osalta, EYVL L 46, 16.2.2002.

(2004/C 78 E/0488) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3087/03**

esittäjä(t): Bruno Gollnisch (NI) komissiolle

(20. lokakuuta 2003)

Aihe: Yrityskeskittymät ja komission arviointikriteerit

Arvioidessaan yritysten fuusioiden ja keskittymien laillisuutta komissio ei ainoastaan valvo valta-asemien väärinkäyttöä, vaan näyttää vastustavan kaikkea, mikä liittyy eurooppalaisten valta-asemien lisäämiseen yrityskeskittymissä.

Vielä huolestuttavampaa on se, että komission päätökset näyttävät usein järjestelmällisesti saattavan epäedulliseen asemaan sellaiset fuusiot, joissa maailmanmarkkinoita hallitseva yritys olisi eurooppalainen, mutta ovat hyvinkin suopeita päinvastaisessa tapauksessa. Esimerkkeinä aiemmin tehdyistä päätöksistä ovat muun muassa ATR-De Havilland, Legrand-Schneider ja viimeaikaisesta päätöksestä Alcan-Péchiney.

Voisiko komissio täsmentää yrityskeskittymiä koskevan politiikkansa perusperiaatteet?

Voisiko komissio kertoa, vastustaako se eurooppalaisten yritysten kunnianhimoisia pyrkimyksiä päästä alallaan johtavaan asemaan maailmassa?

Vastustaako komissio periaatteessa, että perustetaan maailmanlaajuisia teollisuuskeskittymiä, joiden johto on eurooppalainen?

Pitääkö komissio arviointikriteerinä Euroopan unionin tai sen teollisuuden alojen saamia nettoetuuksia?

Ottaako komissio arvioissaan huomioon Euroopan työllisyystilanteen?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(9. joulukuuta 2003)

Komissio katsoo, että yrityskeskittymät (sulautumat) ovat yritysmaailmassa tavallisia ja että ne ovat periaatteessa talouden kannalta hyödyllisiä. Keskittymät synnyttävät suurtuotannon etuja, parantavat kilpailukykyä ja siten asianomaisten yritysten toimintaa. Ne voivat laajasti katsoen vaikuttaa teollisuuden kilpailukykyyn ja talouden kasvuun sekä sitä kautta pitkällä aikavälillä myös työllisyyteen, sillä kestävä talouden kasvu takaa parhaiten työllisyysasteen nousun. Vaikuttaa siis siltä, että keskittymät ovat oleellisia vaurauden ja työllisyyden edistämisen kannalta ja että ne ovat osaltaan vaikuttamassa kestävän kehityksen taloudellisiin ja sosiaalisiin näkökohtiin.

Tämä suotuisa ketjureaktio perustuu siihen, että hyöty yrityskeskittymien avulla aikaansaadusta tuotannon kasvusta välittyy ainakin osittain niiden asiakkaille (loppu- ja välikäyttäjille, joista jälkimmäiset ovat muita yrityksiä, usein pk-yrityksiä) alhaisempina tuotteiden tai palveluiden hintoina tai parempana laatuna. Toisin sanoen voimme olla vakuuttuneita siitä, että sulautumasta koituvat edut eivät jää pelkästään, tai edes suurimmaksi osaksi, sulautuman seurauksena syntyneelle yritykselle.

Jo riittävän kilpailupaineen olemassaolo kannustaa keskittymän seurauksena syntynyttä yritystä huolehtimaan asiakkaidensa eduista, kuluttajien eduista yleensä sekä kyseisen toimenpiteen synnyttämästä tuotannon kasvusta ja tehokkuudesta siten, että tuo kasvu jakautuu kokonaisuudessaan talouden hyväksi.

Yrityskeskittymien valvonnasta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 ([1]) (jäljempänä "sulautuma-asetus") tarkoituksena on edellä mainitusta syystä estää sulautumat, jotka johtavat hallitsevan markkina-aseman syntymiseen, toisin sanoen sellaisen, jossa ne voivat vaatia asiakkailtaan poikkeuksellisen korkeita hintoja, heikentää heidän ostovoimaansa sekä riistää talouselämältä sulautumasta koituneet talous- ja tehokkuusedut.

Sulautuma-asetuksen olennainen merkitys on tiivistetysti se, että kilpailukykyisten markkinoiden rakenteen säilyttäminen takaa parhaiten teollisuuden kilpailukyvyn ja Euroopan talouden ylläpidon ja parantamisen yleensä, vakaan ja kestävän kasvun sekä näiden seurauksena työllisyyden kasvun Euroopan unionissa.

Kun komissio tarkastelee jotain yrityskeskittymää, se ei ensimmäiseksi ryhdy pohtimaan Euroopan työllisyystilannetta, mutta kyseinen asia on hyvin esillä kilpailupolitiikassa yleensä. Sulautuma-asetuksen 18 artiklassa säädetään, että ilmoituksen tekevien yritysten työntekijöiden hyväksytyillä edustajilla on hakemuksesta oikeus tulla kuulluksi keskittymäasian käsittelyn aikana. Lisäksi komission tarkoituksena on lisätä ilmoituskaavakkeeseen muistutus niistä sosiaalisista velvoitteista, jotka yhteisön ja kansallisten määräysten perusteella koskevat ilmoituksen tekeviä yrityksiä keskittymäasioissa.

Tässä yhteydessä on myös korostettava sitä, että Euroopan unionin muilla politiikan aloilla, kuten työllisyys- ja yrityspolitiikassa, pyritään myös laajasti pitämään työllisyys korkealla tasolla ja parantamaan Euroopan talouden kilpailukykyä EY:n perustamissopimuksessa määrättyjen tavoitteiden mukaisesti. Nämä eri politiikan alat tukevat siis toisiaan luonnollistaan ja laaja-alaisesti.

Siispä komission on sille yrityskeskittymien valvonnasta kuuluvan toimivallan puitteissa tutkittava, ovatko sille tutkittavaksi annetut keskittymät luoneet tai vahvistaneet sellaista määräävää asemaa, jonka seurauksena tehokas kilpailu yhteismarkkinoilla tai niiden merkittävällä osalla olennaisesti estyy. Kyseisessä tarkastelussa komission on erityisesti otettava huomioon sulautuma-asetuksen 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu tekninen ja taloudellinen kehitys. On siis otettava huomioon, että tehokkuuden lisääntyminen, joka on suoraa seurausta keskittymästä, koituu käyttäjille eduksi eikä estä kilpailua. Tehokkuuden kasvun huomioon ottaminen voi käytännössä johtaa samankaltaisiin tuloksiin kuin "netto-hyödyn" soveltaminen, mutta on selvää, että komissio arvioi tehokkuuden kasvun ja määrän kilpailun kannalta ja että kasvu voidaan ottaa huomioon vain, jos se on lopulta hyödyksi kilpailulle.

Tässä suhteessa on siis totta, että sulautuma-asetuksen tarkoituksena on kieltää sellaisen määräävän aseman luominen tai vahvistaminen, jonka seurauksena tehokas kilpailu yhteismarkkinoilla tai niiden merkittävällä osalla olennaisesti estyy. Tämä tavoite ei vastaa EY:n perustamissopimuksen 82 artiklan määräystä, jossa kielletään vain jo merkittävässä asemassa olevien yritysten määräävän aseman väärinkäyttö. Tämä heijastaa näiden kahden säädöksen erilaista ja toisiaan täydentävää luonnetta: toinen perustuu ennakoivaan valvontaan ja toinen jälkivalvontaan, jonka tarkoituksena on väärinkäytösten torjuminen. Yrityskeskittymien ennakkovalvonta perustuu siihen, että on paljon tehokkaampaa pitää yllä tehokasta kilpailua markkinoilla, joihin keskittymä vaikuttaa, kuin torjua kilpailunvastaisia väärinkäytöksiä, joihin syyllistyvät keskittymän tuloksena määräävän aseman jo hankkineet tai sitä vahvistaneet yritykset.

Komissio on 13 vuoden aikana, jona sulautuma-asetusta on sovellettu, tutkinut yli 2 300 yrityskeskittymää, ja vain 18 näistä on kielletty. Komission hyväksymistä keskittymistä lukuisat ovat mahdollistaneet voimakkaan eurooppalaisen konsernin — monet alallaan maailman johtavia yrityksiä — syntymisen tai johtavien yritysten haastamisen alan markkinoilla. Tällaisia ovat muun muassa seuraavien kauppojen seurauksena syntyneet konsernit: Carrefour/Promodes, TotalFina/Elf, Volvo/Renault, Framatome/Siemens, Usinor/Arbed/Aceralia (sulautuman jälkeen Arcelor) ja Aérospatiale/DaimlerChrysler Aerospace/Centre for Advanced Spatial Analysis (CASA) (sulautuman jälkeen European Aeronautic, Defense and Space Company (EADS)). Samaan ryhmään voitaisiin lukea myös Air Liquide/Brin's Oxygen Company (BOC) -kaupan seurauksena syntynyt konserni, ellei kauppaa olisi peruttu amerikkalaisten viranomaisten ilmoitettua, että he tulevat hyvin todennäköisesti kieltämään konsernin toiminnan. Kiellettyihin (tai komission tekemän tutkimuksen jälkeen peruttuihin) keskittymiin kuuluu sekä eurooppalaisten johtamia (esimerkiksi Volvo/Scania) että ei-eurooppalaisten johtamia pooleja (esimerkiksi General Electric (GE)/Honeywell).

Edellä mainitut seikat osoittavat selvästi, että komissio käyttää yrityskeskittymien valvontavaltaansa täysin riippumatta keskittymään osallistuvien yritysten ja niiden osakkeenomistajien tunnistetiedoista ja kansallisuudesta. Ne osoittavat myös sen, että valvonta ei ole ristiriidassa seuraavien tavoitteiden kanssa: teollisuuden kilpailukyvyn ja Euroopan talouden parantaminen yleensä, korkean työllisyysasteen säilyttäminen ja vakaan ja kestävän kasvun takaaminen EU:n alueella.

([1]) EYVL L 395, 30.12.1989. Oikaistu versio EYVL L 257, 21.9.1990.

(2004/C 78 E/0489) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3099/03**

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle

(20. lokakuuta 2003)

Aihe: Simpukanviljelyn tukeminen

Rannikkovesiemme liiallinen rehevöityminen on edelleen vakava ympäristöongelma, vaikka tiettyihin toimenpiteisiin onkin ryhdytty mereen päästettävien ravinteiden vähentämiseksi. Ekosysteemi pystyy jossakin määrin sopeutumaan rehevöitymisen aiheuttamaan kasviplanktonin määrän lisääntymiseen siten, että simpukoiden ja muiden nk. suodattajina toimivien organismien lukumäärä kasvaa voimakkaasti. Nämä suodattajat ovat ratkaisevan tärkeitä rannikkovesien planktonmassan vähentäjiä. Vahingollisten plankton-kukintojen riski on pienempi alueilla, joilla suodattajien määrä on suuri. Joillakin alueilla on hyvät mahdollisuudet vuonosysteemin "biologiseen manipulointiin", joka perustuu suodattajien määrän lisäämiseen simpukanviljelyn avulla.

Simpukoita viljellään jo esimerkiksi Ruotsissa Bohuslänin rannikkovesillä, mutta simpukanviljelyn laajentamispyrkimykset ovat törmänneet suuriin ongelmiin. Simpukanviljelyä haittaa se, että myrkylliset levät tekevät simpukat myrkyllisiksi, minkä seurauksena ne ovat pitkään korjuukelvottomia.

Mikä on komission arvion mukaan simpukanviljelyn strateginen rooli rehevöitymisen vähentämisessä ja mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä sen varmistamiseksi, että simpukanviljely säilyy kaupallisesti kannattavana?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(16. joulukuuta 2003)

Komissio on luonnollisesti tietoinen ongelmista, joita rehevöityminen aiheuttaa meren ekosysteemille.

Rehevöitymisongelmaan on monia syitä, jotka ovat monimutkaisessa suhteessa toisiinsa. Veden suuri ravinnepitoisuus on kuitenkin ehdoton edellytys rehevöitymisjaksojen alkamiselle.

Tämän vuoksi tällä alalla toteutettavan yhteisön toiminnan tavoitteena on ennen kaikkea vähentää mereen päästettävien ravinteiden määrää riippumatta siitä, mistä ne ovat peräisin.

Joissakin tapauksissa mereen päästettävät ja runsaasti ravinteita sisältävät jätevedet ovat peräisin sekä makeassa vedessä että merivedessä harjoitettavasta vesiviljelystä. Tämän vuoksi olisi harkittava tarkoin, ennen kuin viljeltyjä simpukoita aletaan käyttää luonnollisina rehevöitymisen torjujina. Lisäksi, koska myrkylliset levät siirtyvät usein avomereltä rannikkovesiin virtausten mukana, ne voivat olla haitallisia riippumatta siitä, kuinka paljon suodattajia on rannikon tuntumassa.

Monien muiden vesiviljelymuotojen tavoin simpukoiden viljelyyn voidaan soveltaa niitä toimenpiteitä, joista on säädetty kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä neuvoston antamassa asetuksessa (EY) N:o 2792/1999 [1].

[1] EYVL L 337, 30.12.1999.

(2004/C 78 E/0490) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3106/03**

esittäjä(t): María Bergaz Conesa (GUE/NGL) komissiolle

(22. lokakuuta 2003)

Aihe: Juoksutushanke Júcar—Vinalopó

Júcar-joen ja Vinalopó-joen välinen juoksutushanke on suuri, kokonaiskustannuksiltaan yli 50 miljoonaa euroa maksava hanke, joka on osa kansallisten vesivarojen hallintasuunnitelmaa. Hanke esiteltiin yhteisön rahoituksen saamiseksi lokakuussa 2002. Teknisiltä ominaisuuksiltaan Júcarista Vinalopóon tapahtuva veden siirto, hanke jota ei ole vielä lähetetty komissiolle, liittyy kiinteästi veden johtamiseen Ebro-joesta. Asia on näin vahvistettu kansallisessa vesivarojen hallintasuunnitelmassa, jonka mukaan 63 kuutiohehtometriä siirretään Tousin patoaltaan läheisyyteen, jotta veden johtaminen Júcarista Vinalopóon olisi mahdollista (kansallisten vesivarojen hallintasuunnitelman taustoja ja suunniteltuja juoksutuksia koskeva analyysi s. 170).

Komissio (ympäristöasioiden pääosasto) analysoi hanketta yksityiskohtaisesti ympäristövaikutusten näkökulmasta, ja Euroopan investointipankki on tekemässä toteutettavuustutkimusta, jonka tuloksia ei ole julkaistu.

Riippumattomien asiantuntijoiden mukaan hanke ei ole taloudellisesti eikä ympäristön kannalta toteutuskelpoinen, ja teknisestä näkökulmasta hankkeessa on merkittäviä puutteita. Hankkeesta ei ole tehty esimerkiksi tarkkaa, ajan tasalla olevaa ja täydellistä ympäristövaikutusten arviointia. Komission ja Euroopan parlamentin tietoon hankkeen puutteet on tuotu lukuisissa kansalaisten tekemissä valituksissa, vetoomuksissa ja parlamentin jäsenten esittämissä kysymyksissä.

Kaikesta huolimatta Espanjan hallitus jatkaa prosessia, ja Espanjan ympäristöministerin lausuntojen mukaan hallitus aikoo jatkaa töitä hajautetusti eri osuuksilla. Tällainen kiire voi aiheuttaa ristiriitoja yhteisölle tehtyjen valitusten asianmukaisen käsittelyn kanssa.

Voiko komissio toimittaa EIP:n tekemän tutkimuksen tulokset ja johtopäätökset? Katsooko komissio, että hanke riippuu olennaisesti Ebrosta siirrettävästä vedestä? Aikooko komissio pyytää Espanjan viranomaisia tekemään ajan tasalla olevan ympäristövaikutusten arvioinnin ja kustannus-hyötyanalyysin sekä noudattamaan rakennerahastoista annetun asetuksen (EY) N:o 1260/1999 [1] 26 artiklassa säädettyjä suuriin hankkeisiin sovellettavia muita määräyksiä? Voiko komissio vahvistaa, että komission jäsen on luvannut ministerille, että kertomus julkaistaan ennen vuoden loppua?

[1] EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1.

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 2003)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se on riippumattoman kannan saamiseksi kuullut Euroopan investointipankkia (EIP) pankin kanssa tehdyn yhteistyösopimuksen ja asetuksiin sisältyvien säännösten mukaisesti. Komissio pyysi kyseiseltä elimeltä teknisen kertomuksen Júcar—Vinalopó-väliä koskevan juoksutushankkeen toteutuskelpoisuudesta. EIP antoi kertomuksensa 1. elokuuta 2003. Pankin johtopäätöksen mukaan suunnitelma on itsessään toteutuskelpoinen tietyissä tarkoin määritellyissä olosuhteissa Ebro-joen juoksutushankkeen eli vedensiirtosuunnitelman täytäntöönpanosta riippumatta.

Tässä yhteydessä on syytä muistuttaa Espanjan viranomaisten vahvistavan, että PHN-lain (Plan Hidrològico de la Cuenca del Jùcar) alustavaan esitykseen sisältyvä hypoteesi vedensiirrosta Ebro-joesta Júcar-jokeen ja vastaavasti Júcar-joesta Vinalopó-jokeen ei loppujen lopuksi sisälly asiakirjan siihen versioon, joka annettiin yleisön tiedottamiseksi 20. kesäkuuta 2003 ja 2. elokuuta 2003 välisenä aikana.

Komissio arvioi, että sen käytössä olevat tiedot, joita on tarkistettu ja täydennetty EIP:n teknisestä tutkimuksesta saaduilla tiedoilla, ovat tässä vaiheessa riittävät hankkeen arvioimiseksi rakennerahaston sääntömääräisten vaatimusten, muun muassa asetuksen EY 1260/1999 [1] 26 artiklan kohtien, mukaisesti.

Tämän tiedon täydentämiseksi komissio haluaa tarkentaa, että EIP:n kertomuksessa määritellyt ehdot toimitetaan Espanjan viranomaisille heti niiden tutkimisen jälkeen. Lisäksi komissio pyytää asianomaisilta viranomaisilta tapauksen käsittelyn aikana mahdollisesti tarpeellisiksi osoittautuvia tietoja. Espanjan viranomaiset toimittavat komissiolle virallisen vastauksen 20. lokakuuta 2003 esitettyihin ehtoihin. Komissio arvioi parhaillaan viranomaisten vastauksen merkitystä.

Komissiolle ei ole ilmoitettu virallisesta sitoumuksesta kertomuksen julkaisemiseen.

Tutkittavana olevan asiakirjan monitahoisuuden vuoksi komissio ei ole tässä vaiheessa tehnyt lopullista päätöstä yhteisrahoituspyynnöstä.

Pyydämme arvoisaa jäsentä tutustumaan myös vastaukseen (täydentävä vastaus), jonka komissio antoi Laura Gonzàlez Àlvarezin [2] tekemään kirjalliseen kysymykseen E-0419/03.

[1] Neuvoston asetus (EY) N:o 1260/1999, annettu 21 päivänä kesäkuuta 1999, rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä, EYVL L 161, 26.6.1999.
[2] EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 28.

(2004/C 78 E/0491) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3128/03**

esittäjä(t): Jaime Valdivielso de Cué (PPE-DE) komissiolle

(23. lokakuuta 2003)

Aihe: Kauppa

Cancunissa järjestetty WTO:n huippukokous epäonnistui etenkin maatalouskysymyksissä. Tämän vuoksi on laadittu johtopäätösluonnos, joka merkitsisi juuri uudistetun yhteisen maatalouspolitiikan tukien leikkaamista.

Aikooko Euroopan unioni hyväksyä nämä uudet ehdot huolimatta siitä, että Cancunissa ei tehty mitään maatalousalaa koskevia sitoumuksia?

Kuinka paljon liikkumavaraa — joutumatta jälleen uudistamaan YMP:tä — Euroopan unionilla on maatalousalalla seuraavia monenvälisiä neuvotteluita silmällä pitäen?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(25. marraskuuta 2003)

Cancunin tapahtumien kulun vuoksi ministereillä ei ollut tilaisuutta käsitellä puheenjohtaja Derbezin toimittaman ministerijulistusluonnoksen maataloutta käsittelevää osaa. Tämä osa sisälsi eräitä komission kannalta erittäin huolestuttavia ehdotuksia, jotka liittyivät erityisesti kotimaiseen tukeen ja vientikilpailuun. Jos keskustelu olisi aloitettu Cancunissa, komissio olisi pyrkinyt tekemään tekstiin tarvittavat muutokset.

Komissio on perustanut kantansa päätöksiin, joita tehtiin yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistamisesta Luxemburgissa vuonna 2003. Uudistuksen laajuuden turvin komissio pystyy jatkamaan tulevaa työtään tältä pohjalta ja säilyttämään johdonmukaisuuden WTO-neuvottelujen ja yhteisön oman toimintakehyksen kesken.

(2004/C 78 E/0492) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3131/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(23. lokakuuta 2003)

Aihe: Cavalo do Sorraia -hevosrotu

Cavalo Ibérico -hevonen, kansanomaiselta nimeltään Cavalo do Sorraia, jota asiantuntijat pitävät Iberian niemimaan alkukantaisena hevosrotuna, on kuolemassa sukupuuttoon.

Asiantuntijoiden mukaan kyseinen hevonen esiintyy Espanjassa La Piletan ja Portugalissa Escouralin luolamaalauksissa. Uskotaan, että roomalaisten legioonien ratsuhevoset olisivat olleet tätä rotua ja että niitä olisi viety Amerikkoihin satoja vuosia kestäneen kolonisaation aikana ja siten kyseinen rotu olisi useimpien Amerikan mantereella olevien hevosrotujen kantarotu. Tästä rodusta on peräisin ehkä myös espanjalainen Cavalo Andaluz -rotu ja portugalilainen Cavalo Lusitano -rotu.

Portugalissa on valtaosa tämän rodun edustajista, vuonna 2002 niiden lukumäärän arvioitiin jäävän alle sadan.

Koska Cavalo do Sorraia -rodun hevosia on vähän ja ne ovat alkukantaisia, ne ovat geneettiseltä perimältään erityisen arvokkaita.

— Aikooko komissio tukea toimia Cavalo do Sorraia -rodun säilyttämiseksi?

— Mitä tietoja komissiolla on kyseisen rodun alkuperästä ja geeniperinnöstä?

— Onko komissio valmis yhteistyöhön niiden viranomaisten ja laitosten kanssa, jotka ovat kehittäneet ohjelmia kyseisen rodun suojelemiseksi?

— Mitä yhteisön tukia näiden hevosten kasvattajat voisivat hakea?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(2. joulukuuta 2003)

Vuosina 1994—1999 Euroopan yhteisö on tarjonnut mahdollisuuden biologisen ja geneettisen monimuotoisuuden säilyttämiseen maataloudessa neuvoston asetuksella (EY) N:o 1467/94 ([1]). Asetuksella käynnistettiin yhteisön ohjelma maatalouden geneettisten voimavarojen säilyttämiseksi, kuvaamiseksi, keräämiseksi ja käyttämiseksi. Ohjelman tuoma lisäarvo yksittäisissä jäsenvaltioissa toteutettuihin toimiin nähden saatiin kansainvälisestä yhteistyöstä. Edunsaajina saattoivat olla kaikki fyysiset tai juridiset henkilöt, jotka ovat jonkin jäsenvaltion kansalaisia tai harjoittavat toimintaansa Euroopan yhteisössä. Asetuksen ansiosta on voitu rahoittaa 21 hanketta, joista neljä on liittynyt eläinten geneettisiin voimavaroihin. Yhdessäkään hankkeessa ei ole ehdotettu Sorraia-hevosen suojelemista.

Samana ajanjaksona yhteisö on tukenut uhanalaisten paikallisten rotujen kasvattamista neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2078/92 ([2]) (2 artikla) puitteissa. Näin 35 Sorraia-rodun hevosta on saanut tukea Portugalissa.

Vuodesta 2000 lähtien yhteisö on tukenut uhanalaisten rotujen suojelutoimenpiteitä neuvoston asetuksella (EY) N:o 1257/1993 ([3]) (luku VI) ja sen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 445/2002 ([4]) (14 artikla).

Jälkimmäisessä asetuksessa säädetään, että yhteisön tuella voidaan kasvattaa ”sellaisia paikallisia kotieläinrotuja, jotka ovat peräisin kyseiseltä alueelta ja jotka ovat uhanalaisia kasvatuksesta luopumisen vuoksi”. Näiden rotujen on täytettävä neuvoston asetuksen (EY) N:o 445/2002 liitteessä I määritellyt kasvatuksesta luopumisen vuoksi uhanalaisten paikallisten rotujen kynnysmääriä koskevat kriteerit. Mikäli jäsenvaltiot päättävät sisällyttää tällaisen toimenpiteen maaseudun kehittämissuunnitelmiinsa, tukea myönnetään maanviljelijöille, jotka tekevät ympäristösitoumuksensa vähintään viideksi vuodeksi. Lisäksi neuvoston asetusta (EY) N:o 445/2202 sovelletaan sellaisiin tuotantoeläimiin, jotka on rekisteröity hyväksytyn järjestön pitämään kantakirjaan. Portugalin viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle, että l'Associação de Criadores do Cavalo Ibérico de Tipo Primitivo — Sorraia (AICS) -järjestö on hyväksytty komission päätöksen 92/353/ETY ([5]) mukaisesti pitämään Sorraia-hevosrodun kantakirjaa.

Portugalin viranomaiset ovat sisällyttäneet Portugalin mantereen maaseudun kehittämissuunnitelman (Ruris-ohjelma) ”alkuperäisten rotujen säilyttämisen” -ympäristötoimenpiteeseen säännöksiä Sorraia-rodun säilyttämiseksi. Tämän uhanalaisen rodun kasvattajat ovat siis vuodesta 2000 lähtien voineet saada ohjelman kautta tukea, mikäli he täyttävät siinä määritellyt ehdot ja noudattavat siihen liittyviä sitoumuksia. Vuosina 2001 ja 2002 jätettiin kahdeksaa Sorraia-rodun tammaa koskevat hakemukset, ja näille hankkeille on jo myönnetty tukea.

Lisäksi piakkoin eli kaudella 2003—2006 on käytössä yhteisön uusi ohjelma maatalouden geneettisten voimavarojoen säilyttämiseksi, kuvaamiseksi, keräämiseksi ja käyttämiseksi. Komission ehdotus on jo lähes valmis. Kun neuvosto on hyväksynyt sen, kaikki asianosaiset henkilöt (kansalliset/alueelliset viranomaiset, yhteisöt, yksittäiset henkilöt) voivat vastata komission esittämiin pyyntöihin toimintaehdotuksista. Itsenäiset asiantuntijat valitsevat hankkeet, jotka voivat saada yhteisön osarahoitusta.

— Komissiolla on tietoja Sorraia-hevosen alkuperästä ja geeniperinnöstä. Tieto on myös yleisön saatavilla FAOn tuotantoeläinten geneettisiä voimavaroja käsittelevän tietokannan (http://dad.fao.org) ja AICS-järjestön Internet-sivujen (www.aicsorraia.fc.ul.pt) ansiosta.

---

(1) Neuvoston asetus (EY) N:o 1467/94, annettu 20 päivänä kesäkuuta 1994, maatalouden geneettisten voimavarojen säilyttämisestä, kuvauksesta, keräämisestä ja käytöstä (EYVL L 159, 28.6.1994).

(2) Neuvoston asetus (ETY) N:o 2078/92, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1992, ympäristönsuojelun vaatimusten ja maaseutuympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusointuisista maatalouden tuotantomenetelmistä (EYVL L 215, 30.7.1992).

(3) Neuvoston asetus (EY) N:o 1257/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta (EYVL L 160, 26.6.1999).

(4) Komission asetus (EY) N:o 445/2002, annettu 26 päivänä helmikuuta 2002, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 74, 15.3.2002).

(5) Komission päätös 92/353/ETY, tehty 11 päivänä kesäkuuta 1992, rekisteröityjen hevoseläinten kantakirjoja pitävien tai perustavien järjestöjen ja yhdistysten hyväksymisen tai tunnustamisen perusteista (EYVL L 192, 11.7.1992).

(2004/C 78 E/0493) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3135/03**

esittäjä(t): Patricia McKenna (Verts/ALE) komissiolle

(17. lokakuuta 2003)

Aihe: Ongelmajätelaivojen hävittäminen

Komissaari Wallström on varmasti tietoinen siitä, että useita ongelmajätteiden saastuttamia Yhdysvaltojen laivaston aluksia on parhaillaan matkalla Yhdysvalloista Isoon-Britanniaan hävitettäväksi. Näiden ikääntyvien laivojen hinaus Atlantin yli vaarantaa Euroopan merialueet, erityisesti Ison-Britannian, Ranskan, Belgian ja Alankomaiden rannikkovedet. Kysynkin siksi komissiolta, ovatko tällaiset kuljetukset Erika I ja II:n ja Prestigen onnettomuuksien jälkeen laadittujen lainsäädäntöpakettien mukaisia ja mihin, jos mihinkään, toimiin voidaan ryhtyä, ettei jäsenvaltioista tulisi tämäntyyppisen ongelmajätteen kaatopaikkoja?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(14. marraskuuta 2003)

Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan unionin Erikan ja Prestigen havereiden jälkeen hyväksymät toimenpiteet eivät koske romualusten siirtoja.

Haavoittuvan meriympäristön suojelemisesta Johannesburgissa tehdyn sitoumuksen sekä Erikan, Prestigen ja Tricolorin onnettomuuksista saatujen kokemusten perusteella meidän on kuitenkin syytä noudattaa varovaisuutta.

Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta 1. helmikuuta 1993 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 259/93 sovelletaan kaikkiin jätteiden siirtoihin ja siten myös näihin romualuksiin. Komissiolle toimitettujen tietojen mukaan romualukset on tarkoitettu hyödynnettäviksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Asetuksen mukaan tällaiseen siirtoon osallistuvien maiden, eli lähettävän maan, vastaanottavan maan ja kauttakulkumaan, on kaikkien annettava lupa siirtoon. Tämän mukaisesti kaikki osallisina olevat toimivaltaiset viranomaiset voivat vastustaa siirtoa.

Edellytyksenä toimivaltaisen viranomaisen — erityisesti vastaanottavan viranomaisen — myöntämälle luvalle on, että käsittelylaitos on saanut luvan toimintaansa ja että sillä on riittävä tekninen kapasiteetti kyseisen jätteen käsittelyyn olosuhteissa, joista ei aiheudu vaaraa ihmisten terveydelle ja ympäristölle. Komissiolle on tehty valitus tästä asiasta, ja se tutkii valitusta kiireellisessä menettelyssä yhdessä

Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten kanssa. Komission käytettävissä olevan viimeisimmän tiedon perusteella näyttää siltä, että Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset arvioivat parhaillaan tilannetta vastaanottavan yhtiön luvan osalta.

Jos romualukset on tarkoitettu huolehdittaviksi, neuvoston asetuksen (EY) N:o 259/93 mukaan tällaisia jätteitä saadaan tuoda yhteisön alueelle vain, jos niitä ei kyetä käsittelemään viejämaassa.

(2004/C 78 E/0494) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3138/03**

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(23. lokakuuta 2003)

Aihe: Ilmansaasteet Thessalonikissa

Kreikan ympäristön ja aluesuunnittelun sekä yleisten töiden ministeriön äskettäin julkistamien tietojen mukaan joillakin Thessalonikin alueilla typpidioksidi- ja rikkimonoksidiarvojen havaittiin ylittyneen 111 ja 105 päivän ajan vuoden aikana, mikä on kaksi ja puoli kertaa niin paljon kuin Euroopan unionin asettamat raja-arvot.

Mihin konkreettisiin toimiin Kreikka on ilmoittanut ryhtyvänsä ja miten se on toistaiseksi toiminut varoituskynnysten ylittyessä, kun otetaan huomioon, että (ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista annetun) direktiivin 1999/30/EY ([1]) ja (ilmanlaadun arvioinnista ja hallinnasta annetun) direktiivin 96/62/EY ([2]) 4 ja 10 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on laadittava varoituskynnysten ylittymisen varalta toimintasuunnitelmat, joista ne ilmoittavat komissiolle, ja että varoituskynnysten ohella on laadittava luettelo perustiedoista, joista on tiedotettava väestölle?

([1]) EYVL L 163, 29.6.1999, s. 41.
([2]) EYVL L 296, 21.11.1996, s. 55.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(17. joulukuuta 2003)

Ilmanlaadun arvioinnista ja hallinnasta 27. syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/62/EY 10 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle alustavat tiedot mitattujen epäpuhtauksien tasoista ja pilaantumisjakson tai -jaksojen kestosta viimeistään kolmen kuukauden kuluttua tapahtumasta. Ilman laatua koskevan puitedirektiivin ensimmäinen johdannaisdirektiivi on ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista 22. huhtikuuta 1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/30/EY. Siinä määritellään raja-arvot rikkidioksidille (500 µg/m3) ja typpidioksidille (400 µg/m3), jotka perustuvat tuntipitoisuuksiin kolmen peräkkäisen tunnin ajalta. Kreikka ei ole toimittanut komissiolle tietoja nämä raja-arvot ylittävistä pitoisuuksista vuonna 2002.

Komissio olettaa, että kysymyksessä mainituilla pitoisuuksien ylityksillä 111 ja 115 päivänä tarkoitetaan direktiivin 1999/30/EY raja-arvojen ylittymistä. Jäsenvaltioiden on osana vuosikertomusta ilmoitettava komissiolle yksittäisistä raja-arvon ylittämistapauksista. Tällöin on kuitenkin ilmoitettava ainoastaan pitoisuudet, jotka ylittävät raja-arvon, johon on lisätty ylitysmarginaali (joka pienenee vuosittain ja poistuu tavoitearvon saavuttamisen määräpäivänä, joka on typpidioksidin osalta vuosi 2010 ja muiden direktiivin 1999/30/EY soveltamisalaan kuuluvien hiukkasten osalta vuosi 2005).

Kreikka ei ole ilmoittanut komissiolle, että vuonna 2002 rikkidioksidin tai typpidioksidin pitoisuudet olisivat ylittäneet raja-arvon, jota on korotettu ylitysmarginaalilla. Tämä ei luonnollisesti tarkoita, etteivät raja-arvot olisi ylittyneet. Raja-arvot ovat sitovia tavoitearvon saavuttamisen määräajasta lähtien.

(2004/C 78 E/0495) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3140/03**

esittäjä(t): Koenraad Dillen (NI) komissiolle

(23. lokakuuta 2003)

Aihe: Kuolemanrangaistukseen liittyvät hankkeet

Komission korkeiden virkamiesten lausunnoista sain tietää, että Euroopan komissio rahoittaa Yhdysvalloissa ja muissa valtioissa, joissa kuolemanrangaistus on käytössä, useita hankkeita, joilla pyritään saattamaan yleinen mielipide kyseisissä maissa tietoiseksi kuolemanrangaistuksen ongelmasta. Edellä mainitut lausunnot annettiin perjantaina 10. lokakuuta vietetyn maailman kuolemanrangaistuksen vastaisen päivän johdosta (lähde: The European Weekly — New Europe, 12. lokakuuta, s. 6: "Commission seeks abolishment of death penalty", komissio ajaa kuolemanrangaistuksen lakkauttamista).

Mistä hankkeista tässä on tarkasti ottaen kyse?

Kuinka moni kyseisistä hankkeista käynnistettiin Yhdysvalloissa ja missä sen osavaltioissa?

Mitkä ovat kyseisten hankkeiden kokonaiskustannukset? Onko tämä ensimmäinen vuosi, jolloin kyseisenlaisia hankkeita käynnistetään?

Käynnistettiinkö vastaavanlaisia hankkeita myös Kuubassa ja Kiinan kansantasavallassa? Missä muissa valtioissa Yhdysvaltojen ohella käynnistettiin näitä hankkeita?

Onko tässä kyse kertaluonteisista hankkeista vai jatkuvatko ne useiden vuosien ajan?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(1. joulukuuta 2003)

Komissio on rahoittanut kuolemanrangaistuksen poistamiseen tähtääviä hankkeita useiden vuosien ajan. Tällaisten hankkeiden rahoitus vahvistettiin myös ensisijaiseksi tavoitteeksi 8. toukokuuta 2001 annetussa komission tiedonannossa ([1]), joka koski Euroopan unionin tehtävää ihmisoikeuksien ja demokratisoitumisen edistämisessä kolmansissa maissa. Tiedonannossa mainitaan erityisesti, että "kuolemanrangaistuksen poistamisen tukemiseen olisi sisällyttävä hankkeita, joiden tarkoituksena on vähentää sen käyttöä esimerkiksi käynnistämällä keskusteluja hallituksessa ja kansalaisyhteiskunnan tasolla kuolemanrangaistuksen tehottomuudesta rikollisuuden vähentämisessä".

Demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen aloitteen puitteissa myönnetään yhteisön rahoitusta monille osa-alueille, kuten tiedotuskampanjoiden järjestämiseen maissa, missä kuolemanrangaistusta edelleen käytetään, sekä vangeille annettavaan suoraan tukeen. Kuolemanrangaistukseen poistamiseen liittyviä hankkeita koskeva erityinen ehdotuspyyntö käynnistettiin vuonna 2002. Tämän ehdotuspyynnön tuloksena hankkeisiin myönnettiin tukea yhteensä 4 897 328 euroa.

Ehdotuspyynnön puitteissa tukea myönnettiin kahteen hankkeeseen, joihin sisältyy Yhdysvalloissa toteuttavia toimia:

— Ensimmäiseen hankkeeseen sisältyy kuolemanrangaistukseen liittyviä toimia sekä tiedotus- ja tukistrategioita vaihtoehtojen löytämiseksi kuolemanrangaistukselle. Hankkeen tavoitteena on lisätä tietoisuutta kuolemanrangaistukseen liittyvistä kysymyksistä ja antaa tukea niille, jotka toimivat kuolemanrangaistuksen poistamiseksi. Toimiin sisältyy seuraavaa: erityistietokantojen perustaminen kuolemanrangaistusoikeudenkäynneissä toimivien lakimiesten tukemiseksi erityisesti Yhdysvalloissa ja Karibian alueella, kuolemanrangaistusta käsittelevä luentosarja, kuolemanrangaistusta käsitteleviä tutkimuksia sisältävän kirjaston perustaminen, tutkimustoimia sekä yleisen tietoisuuden parantamiseen tähtääviä toimia.

— Toiseen hankkeeseen sisältyy tutkimus aiheesta "Kuinka osavaltioiden kuolemanrangaistusjärjestelmät vastaavat vähimmäisnormeja, jotka on suunniteltu asianmukaisten oikeudenkäyntien ja oikeudenmukaisuuden turvaamiseksi?". Yleistavoitteena on saada 40 yhdysvaltalaista lainkäyttöaluetta, missä kuolemanrangaistus on edelleen voimassa, lykkäämään teloituksia sekä tehdä perusteellisia tutkimuksia näiden lainkäyttöalueiden kuolemanrangaistusjärjestelmistä.

Kuolemanrangaistuksen poistamista edistäviä hankkeita on maailmanlaajuisesti käynnissä tällä hetkellä yhteensä 13, joita unioni tukee enintään 8 136 217 eurolla.

Kiinassa toteutettavista hankkeista voidaan todeta, että vuoden 2002 ehdotuspyyntömenettelyssä hyväksyttiin yksi Kiinaa koskeva hanke. Hankkeen nimi on ”Puolustuksen vahvistaminen kuolemanrangaistusasioissa Kiinan kansantasavallassa”. Tämän hankkeen puitteissa annetaan puolustus- ja oikeudellista tukea syytetyille, joita uhkaa kuolemanrangaistus.

Kuubassa ei ole tälle hetkellä käynnissä erityisiä hankkeita, jotka tähtäävät kuolemanrangaistuksen poistamiseen.

Vastauksena arvoisan parlamentin jäsenen viimeiseen kysymykseen voidaan todeta, että tällaiset hankkeet kestävät yleensä 24—36 kuukautta.

(1) KOM(2001) 252.

(2004/C 78 E/0496) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3141/03**

esittäjä(t): Koenraad Dillen (NI) komissiolle

(23. lokakuuta 2003)

Aihe: Euroopan syövänvastainen viikko — tieteellinen tutkimustyö

Vuosittaisen Euroopan syövänvastaisen viikon yhteydessä on Euroopan komissio tiedottanut valinneensa eräitä uusia hankkeita, jotka voivat saada tukea kuudennen tutkimuksen puiteohjelman perusteella. Tieteellisestä tutkimustoiminnasta vastaavan komission jäsen Philippe Busquinin mukaan EU haluaa sijoittaa neljänä seuraavana vuotena 400 miljoonaa euroa syöpätutkimukseen. Ensimmäisessä vaiheessa myönnetään 19 hankkeelle yhteensä noin 100 miljoonan euron suuruinen tukisumma.

Mitkä ovat tarkalleen nämä 19 hanketta ja kuinka suuren tuen kukin hanke saa?

Missä jäsenvaltioissa kyseiset hankkeet tosiasiallisesti toteutetaan?

Millä perustein hankkeet valittiin? Miten yritysten ja tiedekeskusten on tarkasti ottaen meneteltävä tukea hakiessaan?

Noudatetaanko tieteellisen tutkimuksen tukia myönnettäessä maantieteellisiä jakoperusteita, jotta tutkimuskeskukset, yliopistot ja yritykset voivat kaikissa jäsenvaltioissa hyödyntää tasapuolisesti kyseisiä tukia?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(1. joulukuuta 2003)

”Terveysalan biotieteet, genomiikka ja bioteknologia” -ohjelman syövänvastaista tutkimusta koskevan ensimmäisen ehdotuspyynnön (määräaika maaliskuussa 2003) seurauksena valittiin 19 hanketta, jotka saavat yhteisöltä yhteensä noin 100 miljoonan euron suuruisen tukisumman.

Valittuja hankkeita, joiden sopimusneuvottelut ovat yhä käynnissä, toteuttavat suuret, monitieteiset ja monikansalliset yhteenliittymät, joissa on mukana tiedemaailman ja teollisuuden edustajia, tutkimusjärjestöjä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä (pk-yritykset), jotka sijaisevat jäsenvaltioissa, assosioituneissa valtioissa, ehdokasmaissa tai joissakin tapauksissa kolmansissa valtioissa. Valittujen hankkeiden nimet, osallistujien maat ja ehdotettu yhteisön tuen osuus käyvät ilmi taulukosta, joka toimitetaan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

Ehdotusten arviointi ja valinta suoritetaan riippumattomien asiantuntijoiden avustuksella yritysten, tutkimuskeskusten ja korkeakoulujen osallistumista Euroopan yhteisön kuudennen puiteohjelman (2002—2006) toteuttamiseen koskevissa säännöksissä esitettyjen arviointi- ja valintamenettelyä koskevien sääntöjen mukaisesti (1).

Arviointimenettelyssä noudatetaan lukuisia määritettyjä periaatteita kuten laatua, avoimuutta, tasapuolista käsittelyä, puolueettomuutta, tehokkuutta, nopeutta ja eettistä harkintaa.

Ehdotuspyyntöihin vastauksena saadut hakemukset arvioidaan seuraavin pakollisin perustein:

a) tieteellinen ja teknologinen laadukkuus sekä innovaatioaste;

b) voimavarojen ja osaamisen suhteen arvioitu kyky saattaa toimi päätökseen ja varmistaa sen tehokas hallinnointi;

c) soveltuvuus erityisohjelman tavoitteisiin;

d) Euroopan tasolla saatava lisäarvo, koottujen voimavarojen riittävyys ja yhteisön politiikkojen edistäminen ja

e) tulosaineiston käyttöä ja levittämistä koskevan suunnitelman laadukkuus, mahdolliset vaikutukset innovoinnin kannalta sekä selkeät suunnitelmat teollis- ja tekijänoikeuksien hallinnointia varten.

Osallistuminen kuudenteen puiteohjelmaan perustuu tasapuolisen osallistumisen periaatteeseen ja osallistumissäännöissä määriteltyihin kelpoisuusvaatimuksiin. Kiintiöjärjestelmää ei siis sovelleta, mutta valintamenettelyt perustuvat riippumattomaan vertaisarviointiin ja huippuosaamiseen osallistujan tyyppiin tai maantieteelliseen alkuperään katsomatta.

Tutkimuslaitokset, tutkimuskeskukset, teollisuus ja pk-yritykset ovat kuudennen puiteohjelman tärkeimmät kohderyhmät. Käytännön ohjeita hakemiseen sekä kelpoisuusvaatimukset esitetään ehdotuspyynnöissä, jotka ovat nähtävillä Cordisin kuudennen puiteohjelman Internet-sivulla (http://fp6.cordis.lu/fp6/home.cfm). Vuosina 2004—2005 julkaistaan vielä kaksi syövänvastaista tutkimusta koskevaa ehdotuspyyntöä.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2321/2002, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, säännöistä, jotka koskevat yritysten, tutkimuskeskusten ja korkeakoulujen osallistumista Euroopan yhteisön kuudennen puiteohjelman (2002—2006) toteuttamiseen sekä sen tutkimustulosten levittämistä (EYVL L 355, 30.12.2002).

(2004/C 78 E/0497) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3144/03**

esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle

(23. lokakuuta 2003)

Aihe: EU:n rahoitus Espanjan kansalliselle vesivarojen hallintasuunnitelmalle

Espanjan kansallisten vesivarojen hallintasuunnitelma on herättänyt huolestuneisuutta, koska sen katsotaan rikkovan luontotyyppi-, lintu-, ympäristövaikutusten arviointi- ja vesipuitedirektiiviä ja aiheuttavan laajoja ympäristötuhoja Espanjassa. Käsitysten mukaan Espanjan hallitus pyrkii saamaan tälle hankkeelle noin 8 miljardin euron rahoituksen rakennerahastoista ja koheesiorahastosta.

Voiko komissio vahvistaa, että EU:n varoja ei myönnetä tälle suunnitelmalle ennen kuin on varmistettu sen yhdenmukaisuus EU:n ympäristölainsäädännön kanssa?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(18. joulukuuta 2003)

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan seuraaviin suullisiin ja kirjallisiin kysymyksiin annettuihin komission vastauksiin: H-0211/03 ([1]) (Alexander de Roo, parlamentin huhtikuun 2003 täysistunnon kyselytunti), H-0810/02 ([2]) (Chris Davies, parlamentin joulukuun 2002 täysistunnon kyselytunti), H-0678/02 ([3]) (María Sornosa Martínez, parlamentin lokakuun 2002 täysistunnon kyselytunti), H-0452/02 ([4]) (Chris Davies parlamentin kesäkuun 2002 täysistunnon kyselytunti), H-0444/02 ([4]) (Pedro Marset Campos, parlamentin kesäkuun 2002 täysistunnon kyselytunti), H-0947/01 ([5]) (Miguel Mayol i Raynal, parlamentin joulukuun 2001 täysistunnon kyselytunti), H-0561/01 ([6]) (María Sornosa Martínez, parlamentin heinäkuun 2001 täysistunnon kyselytunti), P-1610/03 ([7]) (Joan Colom i Naval), E-1499/03 ([8]) (José María Mendiluce Pereiro), P-1171/03 ([9]) (Chris Davies), P-0689/03 ([10]) (Laura González Álvarez),

P-0653/03 ([10]) (Miguel Mayol i Raynal), P-0638/03 ([10]) (María Mendiluce Pereiro), E-0510/03 ([11]) (Joan Colom i Naval), E-0509/03 ([12]) (Joan Colom i Naval), E-2819/02 ([13]) (Chris Davies), E-2708/02 ([13]) (Chris Davies), E-1334/02 ([14]) (María Sornosa Martínez), E-0997/02 ([14]) (Alexander de Roo), E-0638/02 ([14]) (Miguel Mayol i Raynal), E-3205/01 ([15]) (Alexander de Roo), P-2918/01 ([16]) (Giovanni Pittella), E-2614/01 ([16]) (María Sornosa Martínez), E-2568/01 ([17]) (Richard Corbett), E-2288/01 ([17]) (Alexander de Roo), P-1231/01 ([18]) (María Sornosa Martínez), E-0811/01 ([19]) (María Sornosa Martínez), E-0645/01 ([19]) (Alexander de Roo), E-0004/01 ([20]) (Alexander de Roo) ja E-0003/01 ([21]) (Alexander de Roo).

Komissio aikoo analysoida tarkkaan Espanjan viranomaisten mahdolliset hakemukset, jotka koskevat rahoituksen myöntämistä Espanjan kansalliseen vesivarojen hallintasuunnitelmaan kuuluville hankkeille. Tällaisten hankkeiden hyväksyminen edellyttää ehdottomasti, että niissä noudatetaan yhteisön lainsäädäntöä ja politiikkaa myös ympäristöalalla.

([1]) Suullinen vastaus 8.4.2003.
([2]) Kirjallinen vastaus 17.12.2002.
([3]) Kirjallinen vastaus 22.10.2002.
([4]) Kirjallinen vastaus 11.6.2002.
([5]) Kirjallinen vastaus 11.12.2001.
([6]) Kirjallinen vastaus 3.7.2001.
([7]) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 52.
([8]) EUVL C 280 E, 21.11.2003, s. 157.
([9]) EUVL C 11 E, 15.1.2004, s. 162.
([10]) EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 160.
([11]) EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 141.
([12]) EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 140.
([13]) EUVL C 92 E, 17.4.2003.
([14]) EYVL C 277 E, 14.11.2002.
([15]) EYVL C 147 E, 20.6.2002.
([16]) EYVL C 134 E, 6.6.2002.
([17]) EYVL C 93 E, 18.4.2002.
([18]) EYVL C 318 E, 13.11.2001.
([19]) EYVL C 340 E, 4.12.2001.
([20]) EYVL C 235 E, 21.8.2001.
([21]) EYVL C 261 E, 18.9.2001.

(2004/C 78 E/0498) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3145/03**

esittäjä(t): W.G. van Velzen (PPE-DE) komissiolle

(20. lokakuuta 2003)

Aihe: Matkapuhelinten räjähtävät akut

1. Onko Euroopan komissio tietoinen tapauksista, joissa matkapuhelinten akut ovat räjähtäneet käyttäjien käsissä aiheuttaen eräissä tapauksissa heille jopa (vakavia) vammoja?

2. Jos vastaus on myönteinen, osaako komissio sanoa myös, oliko näissä tapauksissa kyse matkapuhelimen valmistajan valmistamista akuista? Jos vastaus on kielteinen, aikooko komissio ottaa pikaisesti selvää kyseisistä tapauksista, kun on ilmennyt, että ne voivat sisältää uhan eurooppalaisten turvallisuutta ja terveyttä kohtaan?

3. Aikooko komissio käynnistää näiden räjähtämisten syitä koskevan tutkimuksen, jossa selvitetään muun muassa akkujen alkuperä ja räjähdyksissä vallinneet olosuhteet?

4. Mihin toimiin komissio voi ryhtyä edellä mainittujen tapausten johdosta pyrkiäkseen muun muassa:

— parantamaan kuluttajansuojaa;

— parantamaan viranomaisten ja valmistajien antamia tietoja ja varoituksia;

— edistämään akkujen turvallisuutta koskevaa tutkimusta;

— edistämään uusien turvallisuusmääräysten antamista ja standardointia;

— torjumaan piratismia ja väärennöksiä?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(11. marraskuuta 2003)

Komissio on tietoinen useista sekä unionissa että unionin ulkopuolisissa maissa sattuneista tapauksista, joissa matkapuhelimissa käytetyt akut ovat räjähtäneet ja aiheuttaneet joissakin tapauksissa vakavia vammoja puhelinten käyttäjille. Yksittäisten tapausten tutkiminen on ensisijaisesti jäsenvaltioiden täytäntöönpanoviranomaisten vastuulla, ja niiden on tarvittaessa vedettävä tuotteet pois markkinoilta sekä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille näistä toimista. Komissio on kuitenkin toteuttanut alustavan tutkimuksen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista tapauksista ja ottanut yhteyttä jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisiin ongelman laajuuden arvioimiseksi.

Puuttumatta mainittujen tapausten tosiseikkojen arviointiin, tutkimuksen perusteella vaikuttaa alustavasti siltä, että onnettomuudet johtuvat viallisista jäljitelmäakuista, jotka räjähtävät sisäisen oikosulun vuoksi. Jos näin on, nämä akut eivät täytä turvallisuusvaatimuksia, joita sovelletaan matkapuhelinvalmistajiin. Näyttöä ei kuitenkaan ole siitä, että onnettomuuksien syynä olisi ollut se, että itse puhelimet olisivat olleet vaarallisia, tai että kyseessä olisi merkittävä ongelma.

Matkapuhelinten valmistajat väittävät, että matkapuhelinten akkujen pimeät markkinat ovat kehittyneet ja että niiden tuotenimeä käytetään jäljitelmäakuissa laittomasti. Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema matkapuhelinten valmistaja on tässä yhteydessä ilmoittanut, että se aikoo toteuttaa tarvittavat toimenpiteet tuotteittensa väärennösten ja piratismin torjumiseksi, ja se on tehostanut omia toimiaan lainsäädännön soveltamisen varmistamiseksi.

Puutteellinen suunnittelu, valvomaton tuotantoprosessi tai näiden yhdistelmä voivat aiheuttaa sisäisen oikosulun. Akut ja laturit on tästä syystä suunniteltava ja valmistettava tiukkojen turvallisuus- ja laatuvaatimusten mukaisesti. Näihin kuuluvat materiaaleja ja akkujen sisällä käytettäviä eristeitä koskevat erittäin tiukat vaatimukset sekä jatkuva laadunvalvonta ja intensiiviset tuotetestaukset.

Tuoteturvallisuus ja viallisen tuotteen aiheuttamien vahinkojen korvaaminen ovat erityisen tärkeitä yhteiskunnallisia tarpeita, jotka on turvattava sisämarkkinoilla.

Tätä tarkoitusta varten unioni on säätänyt useita säädöksiä, joita ovat

— tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25 päivänä heinäkuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/374/ETY ([1]) (tuotevastuudirektiivi)

— yleisestä tuoteturvallisuudesta 29 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/59/ETY ([2]) (yleistä tuoteturvallisuutta koskeva direktiivi), muutettu ja kodifioitu vastikään 3 päivänä joulukuuta 2001 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/95/EY ([3])

— tietyllä jännitealueella toimivia sähkölaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 19 päivänä helmikuuta 1973 annettu neuvoston direktiivi 73/23/ETY ([4]) (matalajännitedirektiivi)

— radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1999 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/5/EY ([5]) (radio- ja telepäätelaitedirektiivi).

Tuotevastuudirektiivissä vahvistetaan tuottamuksesta riippumattoman vastuun periaate, jonka mukaan tuottaja on vastuussa tuotteensa viallisuudesta aiheutuneista henkilö- ja esinevahingoista ja valmistaja on joissakin tapauksissa vapautettu vastuusta.

Matkapuhelimen mukana tulevat akut kuuluvat radio- ja telepäätelaitedirektiivin soveltamisalaan. Sen sijaan yhteisön lainsäädännössä ei tällä hetkellä säädetä vaihtoakuista, vaikka komissio onkin tehnyt aloitteita niiden sisällyttämiseksi matalajännitedirektiiviin sen muuttamisen yhteydessä. Komissio kuulee parhaillaan osapuolia direktiivin muuttamisesta ja aikoo esittää ehdotuksen siitä neuvostolle ja parlamentille vuoden 2005 alussa. Sitä ennen vaihtoakkuja koskevia vaatimuksia ei siis ole yhdenmukaistettu yhteisössä, ja valmistajia koskevista vaatimuksista säädetään yleistä tuoteturvallisuutta koskevassa direktiivissä, jolla valmistajat velvoitetaan varmistamaan tuotteiden turvallisuus ja jossa säädetään turvattomia tuotteita koskevista jäsenvaltioiden välisistä nopeista tietojenvaihtomenetelmistä.

Komissiolla ei ole tiedossaan syitä, joiden perusteella olisi laajennettava turvallisuutta, kuluttajansuojaa tai tuotevastuuta koskevaa lainsäädäntöä tai lisättävä asiasta tiedottamista kuluttajille tai toteutettava lisää tutkimuksia. On tärkeää, että voimassa olevassa lainsäädännössä säädetään tehokkaista toimista kuluttajien suojelemiseksi näiltä vaarallisilta akuilta ja luodaan tähän tarvittavat välineet.

Komissio jatkaa tilanteen seuraamista pitämällä säännöllisesti yhteyttä kansallisiin täytäntöönpanoviranomaisiin.

(1) EYVL L 210, 7.8.1985, sellaisena kuin se on muutettuna 10 päivänä toukokuuta 1999 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 1999/34/EY (EYVL L 141, 4.6.1999).
(2) EYVL L 228, 11.8.1992.
(3) EYVL L 11, 15.1.2002. Direktiivi on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä 15. tammikuuta 2004 mennessä.
(4) EYVL L 77, 26.3.1973.
(5) EYVL L 91, 7.4.1999.

(2004/C 78 E/0499) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3152/03**

esittäjä(t): Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) komissiolle

(20. lokakuuta 2003)

Aihe: Räjähtävät Nokia-puhelimet

Viime aikoina ovat useat suomalaisen puhelinyhtiö Nokian valmistamat matkapuhelimet räjähtäneet. Nokian mukaan syynä räjähtämisiin on ollut se, että puhelimissa on käytetty halpoja (lithium-)akkuja, jotka eivät ole peräisin Nokialta.

Alankomaiden kuluttajaliitto tutkii parhaillaan hengelolaisen henkilön puhelinta ja akkua, jotka räjähtivät hiljan aiheuttaen vammoja kyseiselle käyttäjälle. Liiton mukaan hengelolaisnuorukainen käytti alkuperäistä akkua. Nokia on tapauksesta tietoinen, muttei ole vielä ehtinyt tutkia sitä. Yhtiö väittää kuitenkin voivansa päätellä tähänastisten tietojensa perusteella, että tässäkin tapauksessa räjähtämisen aiheutti muun kuin alkuperäisen akun käyttö.

Näiden tapausten johdosta Nokia suosittelee kuluttajille, että nämä käyttäisivät ainoastaan alkuperäisiä Nokia-akkuja. Nokia kieltää olevansa vastuussa räjähdyksistä ja ilmoittaa antamansa takuun raukeavan, jos kuluttaja käyttää muuta kuin Nokian toimittamaa akkua.

1. Onko komissio tietoinen lukuisista tapauksista, joissa Nokia-puhelin on räjähtänyt?

2. Katsooko komissio, että räjähdyksissä syntyneet vahingot kuuluvat Nokian tuotevastuun piiriin?

3. Katsooko komissio, että tässä on kyse kytkykauppaan pakottamisesta?

4. Jos vastaus on myönteinen, katsooko komissio myös, että kyseisenlainen pakkokytkykauppa vahingoittaa kilpailua ja että se on mahdollisesti myös ristiriidassa kilpailulainsäädännön kanssa?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(17. marraskuuta 2003)

Arvoisaa parlamentin jäsentä kehotetaan aluksi kiinnittämään huomiota vastaukseen, jonka komissio on antanut Wim van Velzenin kirjalliseen kysymykseen P-3145/03 (1) ja jossa annettiin tietoja yhteisön lainsäädännöstä ja sen soveltamisesta matkapuhelimiin sekä niiden akkuihin.

Komissio odottaa edelleen jäsenvaltioiden toimeenpanoviranomaisten yksityiskohtaisia kertomuksia, mutta sen hallussa olevien tietojen mukaan tapaukset johtuvat lyhytsuluista viallisissa akuissa, jotka eivät ole olleet kyseisen matkapuhelinten valmistajan myymiä. Näin ollen sitä ei voida pitää vastuullisena näiden akkujen mahdollisen räjähtämisen aiheuttamista vahingoista.

Neuvosto on antanut 25 päivänä heinäkuuta 1985 direktiivin 85/374/ETY tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä [2] (tuotevastuudirektiivi).

Direktiivissä määritellään valmistajan tuottamuksesta riippumaton vastuuperiaate tapauksissa, joissa tämän tuotteessa oleva vika on aiheuttanut vahinkoa henkilöille tai omaisuudelle. Direktiivin mukaisesti matkapuhelimen valmistaja voidaan vapauttaa vastuusta, jos vahinko johtuu viallisesta tarvikeakusta.

Jos kuitenkin voitaisiin osoittaa, että räjähdyksen aiheuttanut lyhytsulku on voinut johtua itse matkapuhelimen viasta, valmistajan vapautuminen vastuusta on epätodennäköistä, mikäli tarvikeakku todetaan turvalliseksi.

Komissiolla ei ole toistaiseksi syytä uskoa, että kyseinen valmistaja toimisi kilpailua vahingoittavalla tavalla. Valmistajan nykyisessä asemassa näyttää olevan keskeistä tarve puolustautua sellaisia väitteitä vastaan, joissa sen puhelinten turvallisuus asetetaan kyseenalaiseksi. Komissio ottaa kuitenkin esille tämän asian alan kanssa käymänsä säännöllisen vuoropuhelun yhteydessä varmistaakseen, että matkapuhelinten turvallisille tarvikeakuille on olemassa kilpailuun perustuvat markkinat.

[1] Katso sivu 474.
[2] EYVL L 210, 7.8.1985, sellaisena kuin direktiivi on muutettuna 10 päivänä toukokuuta 1999 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 1999/34/EY, EYVL L 141, 4.6.1999.

(2004/C 78 E/0500) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3156/03**

esittäjä(t): María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle

(24. lokakuuta 2003)

Aihe: La Renegà -vuoriston ja Oropesa-Benicàssimin SCI:n (Castellón, Espanja) rakentaminen

Oropesa del Marín (Castellón) kunnassa sijaitsevassa La Renegà -vuoristossa on pantu alulle joukko rakennushankkeita (tuhannen lomamökin ja kahden hotellin rakentaminen), jotka vaikuttavat peruuttamattomasti alueen poikkeukselliseen luontoon sekä Oropesa-Benicàssimin yhteisön tärkeänä pitämään alueeseen (SCI). Espanjan viranomaiset ovat valinneet kyseisen, La Renegàan rajoittuvan alueen Natura 2000 -verkostoon (merellinen SCI, jota ehdotettiin merkittävien Posidonia-kasvustojen vuoksi).

Mainituilla alueilla elää lintudirektiivillä (79/409/ETY [1]) suojeltuja lajeja, kuten muuttohaukka, kehrääjä, iberiantöyhtökiuru, mustatasku ja ruskokerttu. Lisäksi niillä sijaitsee luontotyyppidirektiivin (92/43/ETY [2]) mukaisia ensisijaisia ekosysteemejä, kuten kalkkipitoiset karstiniityt, joissa on Alysso-Sedion albi -kasvillisuutta, ruohoja ja yksivuotisia kasveja kasvavat Thero-Brachypodietea -pseudostepit sekä termovälimerelliset esiaavikkopensaistot.

Nykyisessä asemakaavassa koko La Renegàn alue on luokiteltu rakennuskelpoiseksi alueeksi.

— Voisiko komissio kertoa, missä vaiheessa on La Renegàn suojelua ajavien yhdistysten liiton Plataforma en Defensa de la Sierra de la Renegàn esittämän valituksen 2003/4833, SG (2003) A/7394/2 käsittely?

— Eikö komissio katso, että yhteisön lainsäädännön kattamien lajien suojelemiseksi olisi aiheellista laajentaa kyseistä yhteisön tärkeänä pitämää aluetta niin, että siihen kuuluisi myös La Renegàn vuoristo?

— Eikö komissio pidä suunniteltua lomamökkien ja matkailuinfrastruktuurin rakentamista lintu- ja luontotyyppidirektiivien rikkomisena, koska sillä olisi kielteisiä vaikutuksia suojeltuihin lajeihin ja luontotyyppeihin?

[1] EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.
[2] EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(1. joulukuuta 2003)

Arvoisa parlamentin jäsen on ilmaissut huolensa kaupungin ja matkailun kehittämishankkeiden vaikutuksista La Renegà -vuoristossa yhteisön tärkeänä pitämällä alueella ES5223037 (Orpesa-Benicàssim), jota Espanjan viranomaiset ovat ehdottaneet Natura 2000 -verkostoon.

Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 3 kohdan mukaan kaikki suunnitelmat tai hankkeet, jotka eivät liity suoranaisesti Natura 2000 -alueen käyttöön tai ole sen kannalta tarpeellisia, mutta saattavat vaikuttaa tähän alueeseen merkittävästi joko erikseen tai yhdessä muiden suunnitelmien tai hankkeiden kanssa, on arvioitava asianmukaisesti sen kannalta, miten ne vaikuttavat alueen suojelutavoitteisiin. Jos tämän arvioinnin päätelmät ovat kielteisiä, viranomaiset voivat toteuttaa hankkeen vain tietyin ehdoin: vaihtoehtoisten ratkaisujen puuttuessa ja erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä. Lisäksi jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarvittavat korvaavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että Natura 2000:n yleinen kokonaisuus säilyy yhtenäisenä.

Komissio on vedonnut Espanjan viranomaisiin varmistaakseen, että neuvoston direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 3 kohdan ehtoja noudatetaan kyseisessä tapauksessa.

Parlamentin jäsen ehdottaa yhteisön tärkeänä pitämän alueen laajentamista. Natura 2000 -tietokannan mukaan ES5223037-alueella sijaitsee kuitenkin vain kaksi kolmesta arvoisan jäsenen mainitsemasta yhteisön tärkeänä pitämästä luontotyypistä:

— luontotyyppi 6220*: ruohoja ja yksivuotisia kasveja kasvavat Thero-Brachypodietea-pseudoteipit ja

— luontotyyppi 5330: termovälimerellinen ja esiaavikko-pensaisto.

Espanjan viranomaisten Välimeren alueelle ehdottamien yhteisön tärkeinä pitämien alueiden arvioinnin yhteydessä on todettu, että luontotyyppi 6110* on riittävästi edustettuna, eikä lisää alueita ole tarpeen ehdottaa. Luontotyypit 6220 ja 5330 arvioitiin riittävästi edustetuiksi edellyttäen, että tietoja korjataan.

Komissio katsookin, että Espanja on ehdottanut riittävästi tämänkaltaisia luontotyyppejä eikä viranomaisten ole tarpeellista ehdottaa lisää alueita. Natura-lomakemalliin on kuitenkin tehtävä joitakin korjauksia.

(2004/C 78 E/0501) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3157/03**

esittäjä(t): Monica Frassoni (Verts/ALE) komissiolle

(24. lokakuuta 2003)

Aihe: Sotilastukikohdan laajentaminen Natura 2000 -verkostoon kuuluvalla La Maddalenan alueella Sardiniassa

Italian puolustusministeri myönsi 30. syyskuuta 2003 luvan ydinsukellusveneiden satamana toimivan Yhdysvaltojen sotilastukikohdan laajentamiselle Sardiniassa La Maddalenan saaristossa (hanke USA n:o 080-02), joka kuuluu yhteisön tärkeinä pitämien alueiden luetteloon (koodi ITB000008, pinta-ala 13 240 hehtaaria).

Hankkeeseen sisältyy 52 000 neliömetrin suuruisten rakennuskompleksien rakentaminen sekä uuden, 180 metrin pituisen laiturin rakentaminen Santo Stefanoon mukaan lukien kymmenen metriä leveä ja sata metriä pitkä merenalainen rakenne, johon sota-alukset voivat kiinnittyä. La Maddalenan saaren muille alueille on lisäksi kaavailtu lukuisia muita rakennushankkeita (asuntoja, palveluja, urheilukeskuksia, varastoja ym.).

Nykyinen sotilastukikohta, jota aiotaan nyt laajentaa, sijaitsee La Maddalenan saariston kansallispuiston alueella, ja kyseiselle hankkeelle ei tiettävästi ole tehty ympäristövaikutusten arviointia luontotyyppidirektiivin 92/43/ETY [1] eikä direktiivin 97/11/EY [2] mukaisesti.

Kyseinen sotilastukikohta ei kuulu Italian kansalliseen puolustusjärjestelmään, eikä tukikohdan laajentaminen siis ole yleisen edun mukainen hanke.

Onko komissio tietoinen edellä esitetyistä seikoista?

Aikooko komissio ryhtyä asian vaatimiin toimiin kyseisessä tapauksessa, jossa on jätetty noudattamatta direktiivejä 97/11/EY, 85/337/ETY [3] ja 92/43/ETY?

---

(1) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.
(2) EYVL L 73, 14.3.1997, s. 5.
(3) EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(10. joulukuuta 2003)

Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY nojalla, sellaisena kuin se on muutettuna 3. maaliskuuta annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY, jäsenvaltiot velvoitetaan varmistamaan, että ennen luvan myöntämistä hankkeet, joilla etenkin laatunsa, kokonsa tai sijaintinsa vuoksi todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia, alistetaan lupamenettelyyn ja että niiden vaikutukset arvioidaan. Direktiivin soveltamisalaan kuuluvat hankkeet on määritelty direktiivin liitteissä.

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema sotilastukikohdan laajentamishanke La Maddalenan alueella Sardiniassa ei kuulu direktiivin liitteissä määriteltyihin hanketyyppeihin. Sen vuoksi direktiiviä 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna, ei voida soveltaa tässä tapauksessa.

Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa: "Kaikki suunnitelmat tai hankkeet, jotka eivät liity suoranaisesti alueen käyttöön tai ole sen kannalta tarpeellisia, mutta saattavat vaikuttaa tähän alueeseen merkittävästi joko erikseen tai yhdessä muiden suunnitelmien tai hankkeiden kanssa, on arvioitava asianmukaisesti sen kannalta, miten ne vaikuttavat alueen suojelutavoitteisiin." Edellä mainittua säännöstä sovelletaan direktiivin 92/43/ETY nojalla erityisten suojelutoimien alueisiin ja yhteisön tärkeinä pitämiin alueisiin. Yhteisön tärkeinä pitämiksi alueiksi ehdotettujen alueiden osalta jäsenvaltiot on velvoitettu toimimaan siten, etteivät ne vaaranna direktiivin tavoitteita, ja sen vuoksi varmistamaan, että toteutetaan toimia, joilla pyritään ehkäisemään ehdotettujen alueiden elinolojen heikentymistä. Erityisesti 10. kesäkuuta 1998 alkaen jäsenvaltion viranomaisilla on ollut 6 artiklan (2, 3 ja 4 kohdan) täytäntöön panemiseksi velvollisuus sisällyttää yhteisön tärkeinä pitämiä alueita koskevaan luetteloon kaikki ne alueet, jotka täyttävät direktiivissä 92/43/ETY esitetyt tieteelliset valintaperusteet, ja erityisesti sellaiset alueet, joilla on ensisijaisesti suojeltavia luontotyyppejä ja lajeja. Näin voidaan välttää luontotyyppien ja lajien elinympäristöjen heikentyminen sekä estää lajeja koskevat häiriöt. Lisäksi voidaan varmistaa, että kaikki suunnitelmat tai hankkeet, jotka eivät liity suoranaisesti alueen käyttöön tai ole sen kannalta tarpeellisia, mutta saattavat vaikuttaa tähän alueeseen merkittävästi, on arvioitava asianmukaisesti sen kannalta, miten ne vaikuttavat alueeseen.

Mikäli parlamentin jäsenen mainitseman hankkeen katsotaan vaikuttavan merkittävästi tähän yhteisön tärkeänä pitämään alueeseen eli La Maddalenan saaristoon (koodi ITB010008), Italian viranomaisten olisi pitänyt täyttää edellä mainitut direktiivin 92/43/ETY mukaiset velvoitteensa.

Koska komissio ei ole tietoinen arvoisan jäsenen kuvailemasta tilanteesta, se ryhtyy asianmukaisiin toimiin saadakseen asiasta yksityiskohtaisia tietoja ja varmistaakseen EY:n perustamissopimuksen sille antamien valtuuksien rajoissa, onko tilanne yhteisön lainsäädännön mukainen.

Mikäli komissio tekee päätelmän, että tässä tapauksessa rikotaan yhteisön lakia, EY:n perustamissopimuksen valvojana se ei epäröi ryhtyä kaikkiin tarvittaviin toimiin, vaan aloittaa EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisen rikkomista koskevan menettelyn varmistaakseen, että yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan.

(2004/C 78 E/0502) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3173/03**

esittäjä(t): Koenraad Dillen (NI) komissiolle

(27. lokakuuta 2003)

Aihe: Äänioikeus maahanmuuttajille

Vieraillessaan viime viikolla Egyptin pääkaupungissa Kairossa Euroopan komission puheenjohtaja Romano Prodi otti kantaa Italiassa käynnissä olevaan vilkkaaseen keskusteluun kunnallisen äänioikeuden myöntämisestä maahanmuuttajille. Romano Prodi otti selkeästi myönteisen kannan äänioikeuden myöntämiselle Euroopan unionin jäsenvaltioissa asuville ei-eurooppalaisille ulkomaalaisille henkilöille.

Puhuiko Romano Prodi tuolloin Euroopan komission puheenjohtajan ominaisuudessa vai italialaisena poliitikkona? Ilmensikö Romano Prodi toisin sanoen näkemyksellään nykyisen Euroopan komission virallisen kannan?

Onko Euroopan komissio aiemmin ottanut kantaa ulkomaalaisten äänioikeutta Euroopan unionissa koskevaan kysymykseen? Mitä neuvotteluja ja keskusteluja käytiin ennen kyseisten kantojen esittämistä?

Onko Euroopan komissio yleisesti ottaen sitä mieltä, että ei-eurooppalaisten ulkomaalaisten äänioikeutta jäsenvaltioissa koskeva kysymys voidaan järjestää direktiivin kautta samalla tavalla kaikissa jäsenvaltioissa, vai katsooko komissio, että vaalien järjestämistä ja ulkomaalaisten äänioikeutta/äänestyspakkoa koskevat yksityiskohdat kuuluvat yksinomaan jäsenvaltioiden toimivallan piiriin?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(16. joulukuuta 2003)

Komissio sekä sen puheenjohtaja Romano Prodi ovat ilmaisseet kantansa kolmansien maiden kansalaisten yhteiskunnan kansalaisuudesta ja poliittisista oikeuksista useaan otteeseen.

Tampereen Eurooppa-neuvosto (1999) laati suuntaviivat Euroopan unionin yhteiselle maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikalle. Yksi tämän politiikan osatekijöistä on jäsenvaltioiden alueella laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten oikeudenmukainen kohtelu. Eurooppa-neuvoston päätelmissä todettiin, että kolmansien maiden kansalaisten oikeudellista asemaa olisi lähennettävä vastaamaan jäsenvaltioiden kansalaisten oikeudellista asemaa. Kolmansien maiden kansalaisille olisi annettava yhdenmukaiset oikeudet, jotka ovat mahdollisimman lähellä EU:n kansalaisten oikeuksia, kuten oikeus oleskella maassa, opiskella ja työskennellä. Lisäksi olisi vahvistettava periaate, jonka mukaan kolmansien maiden kansalaisia ei saa syrjiä oleskeluvaltion kansalaisiin nähden.

Direktiiviehdotuksessa pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta ([1]) selvitetään, miten tämä toteutetaan käytännössä. Neuvosto pääsi ehdotuksesta poliittiseen yhteisymmärrykseen 5. kesäkuuta 2003. Äskettäin antamassaan tiedonannossa maahanmuutosta, kotouttamisesta ja työllisyydestä ([2]) komissio on ilmaissut, että jäsenvaltiot harkitsevat poliittisten oikeuksien myöntämistä maassa pitkään oleskelleille asukkaille etenkin paikallistasolla, kun direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Komissio on ryhtynyt toimenpiteisiin Tampereella asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Komission tiedonannoissa yhteisön maahanmuuttopolitiikasta ([3]) ja yhteisön maahanmuuttopolitiikkaan sovellettavasta avoimen koordinaation menetelmästä ([4]) on esitetty kolmansien maiden kansalaisia varten kehitetty ”yhteiskunnan kansalaisuus” -käsite (johon kuuluu yhteisiä oikeuksia ja velvollisuuksia). Yhteiskunnan kansalaisuus kuuluu yhtenä keinona yhteiseen maahanmuuttajien kotouttamispolitiikkaan. Komissio myös tukee käsitteen kehittämistä edistämällä parhaiden käytäntöjen vaihtoa ja tiedonvaihtoa kansallisten kotouttamiseen erikoistuneiden yhteyspisteiden kanssa.

Komissio uskoo, että yhteiskunnan kansalaisuus ja poliittisten oikeuksien myöntäminen maassa pitkään oleskelleille maahanmuuttajille ovat tärkeitä kotouttamisprosessissa, ja tuleva perustuslaki tarjoaa niille oikeusperustan, toisin kuin nykyiset perustamissopimukset. Komissio esitti nämä tavoitteet Euroopan tulevaisuutta käsittelevässä valmistelukunnassa, mutta niitä ei otettu huomioon.

([1]) EYVL C 240 E, 28.8.2001.
([2]) KOM(2003) 336 lopullinen.
([3]) KOM(2000) 757 lopullinen.
([4]) KOM(2001) 387 lopullinen.

(2004/C 78 E/0503) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3182/03**

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(27. lokakuuta 2003)

Aihe: SATA-lentoyhtiön yhteisön lainsäädännön noudattamatta jättäminen

4 päivänä helmikuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 295/91 [1] 4 artiklan 2 kohdassa on säädetty niistä vähimmäiskorvauksista, jotka lentoyhtiön on välittömästi maksettava, jos matkustajalta evätään pääsy lennolle.

Tämän asetuksen sisältämiä asioita käsitellään 25 päivänä syyskuuta 1989 annetussa lakiasetuksessa nro 321/89, 2 päivänä huhtikuuta 1997 annetussa päätöksessä nro 223/97 ja 31 päivänä heinäkuuta 1996 annetussa laissa nro 24/96, mutta Portugalin laissa ei ole vastaavia säännöksiä kuin edellä mainitussa yhteisön asetuksessa.

Mikään portugalilainen lentoyhtiö ei sovella kyseistä asetusta.

Syyskuun 12. päivänä SATA Internacional -lentoyhtiö peruutti tuntien odotuksen jälkeen, antamatta mitään selityksiä tai tietoja, lennon S4 125 Lissabon—Ponta Delgada ja ohjasi matkustajat toiselle lennolle: S4 221 Lissabon—Ponta Delgada.

Yhtiö kieltäytyi noudattamasta edellä mainittua yhteisön säädöstä.

Mitä toimia komissio on toteuttanut sen varmistamiseksi, että matkustajien oikeuksia koskeva yhteisön lainsäädäntö saatetaan osaksi Portugalin lainsäädäntöä ja että sitä noudatetaan Portugalissa?

Mikä on komission arvio siitä, milloin matkustajien oikeuksia koskeva yhteisön lainsäädäntö pannaan täytäntöön Portugalissa?

[1] EYVL L 36, 8.2.1991, s. 5.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(8. joulukuuta 2003)

Lennolle pääsyn epäämisestä maksettavista korvauksista määrätään yhteisön lainsäädännössä neuvoston asetuksella, ei direktiivillä. Asetuksessa määrätään velvoitteista, jotka kohdistuvat suoraan lentoliikenteen harjoittajiin. Näin ollen asetuksen soveltamiseen ei tarvita sen saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä. Kansallisen lainsäädännön ei tarvitse sisältää lennolle pääsyn epäämistä koskevia määräyksiä, jotta asetus olisi sitova.

Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 295/91 [1] säännökset koskevat ainoastaan lennolle pääsyn epäämistä, ei lennon peruuttamista. Näin ollen asetus ei velvoita lentoliikenteen harjoittajia maksamaan korvauksia kysymyksessä mainitun tapauksen kaltaisissa tilanteissa.

Komissio katsoo kuitenkin, että matkustajilla tulisi myös olla tiettyjä oikeuksia, mikäli heidän lentonsa peruutetaan tai jos se viivästyy huomattavasti. Se antoi joulukuussa 2001 asetusehdotuksen lennolle pääsyn epäämisestä sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen yhteydessä lentomatkustajille annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä [2]. Ehdotus on parhaillaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklan mukaisen Euroopan parlamentin ja neuvoston jäsenistä muodostuvan sovittelukomitean käsiteltävänä. Sovittelukomitea hyväksyi 14. lokakuuta 2003 kompromissitekstin, josta Euroopan parlamentti äänestää 17 päivänä joulukuuta 2003. Komissio toivoo, että parlamentti hyväksyy ehdotuksen.

[1] Neuvoston asetus (ETY) N:o 295/91, annettu 4 päivänä helmikuuta 1991, sitä korvausjärjestelmää koskevista yhteisistä säännöistä, jota sovelletaan, jos matkustajalta säännöllisessä lentoliikenteessä evätään pääsy lennolle (EYVL L 36, 8.2.1991).

[2] EYVL C 103, 30.4.2002.

(2004/C 78 E/0504) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3183/03**

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(27. lokakuuta 2003)

Aihe: Lisämaksun arvioiminen Azorien itsehallintoalueella

Kuten komissio varmasti tietää, maito- ja maitotuotealan lisämaksusta annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3950/92 ([1]) säädetyt maksun arviointia koskevat säännöt ovat monimutkaisia ja antavat jäsenvaltioille mahdollisuuden moniin erilaisiin perusteiden määrittelyihin ja arviointimenetelmiin.

Poseima-asetuksessa määriteltyyn Azorien itsehallintoalueeseen sovellettavaan järjestelmään sisältyvät mekanismit ja lisäehdot tekevät edellä mainitun asetuksen soveltamisen vieläkin monimutkaisemmaksi.

Azorien itsehallintoalueella ostajien maidon tuottajille ilmoittamat tiedot ovat aiheuttaneet sekaannusta ja hämmennystä, koska ensimmäiset tiedot osoittivat, ettei mitään lisämaksua ollut, mutta komission myöhemmin välittämien tietojen mukaan lisämaksua oli sovellettu.

Euroopan parlamentin jäsenen ominaisuudessa minua luonnollisesti pyydetään selvittämään näitä maanviljelijöitä koskevia kysymyksiä. Olen siis pyytänyt maitoalan lisämaksujärjestelmän hallinnoimisesta vastaavaa komission yksikköä selvittämään tämän asian, mutta kyseinen yksikkö on kieltäytynyt tähän mennessä antamasta minulle mitään tietoja vetoamalla siihen, että se on velvollinen antamaan kyseiset tiedot ainoastaan asianomaiselle jäsenvaltiolle.

Näin ollen haluaisin tietää, onko tämä todella komission näkemys sen tiedonantovelvollisuudesta (tai sen puutteesta) kansalaisille ja erityisesti kansalaisten valitsemille edustajille.

Jos näin ei ole, haluaisin tietää, milloin ja miten voin saada pyytämäni selvitykset.

([1]) EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(17. joulukuuta 2003)

Komissio korostaa, että kaikkiin jäsenvaltioihin sovelletaan samoja sääntöjä arvioitaessa, ovatko tuottajat noudattaneet maitokiintiöitä koskevia sääntöjä. Kun arvioidaan, onko kiintiö ylittynyt, jalostusteollisuudelle suuntautuvia toimituksia koskevan kansallisen viitemäärän tai suoramyyntiä kuluttajille koskevan kansallisen viitemäärän puitteissa tuotetun maidon todellista määrää verrataan vastaaviin kansallisiin viitemääriin. Toimitusten osalta määrää korjataan ylöspäin, jos tuotetun maidon rasvapitoisuus ylittää rasvapitoisuutta koskevan viitearvon.

Jakaessaan lisämaksua niiden tuottajien kesken, jotka ovat vaikuttaneet ylitykseen, jäsenvaltiot voivat halutessaan vähentää tuottajien tilakohtaista ylitystä jakamalla uudelleen muiden tuottajien käyttämättömät viitemäärät. Siinä tapauksessa niiden on noudatettava uudelleen jakamisesta annettuja tarkkoja sääntöjä.

Edellä kuvattujen perussääntöjen lisäksi Azoreille on myönnetty tilapäinen vapautus lisämaksusta 73 000 tonnin vuotuiseen tuotantomäärään asti. Jos tuottajat ylittävät viitemääränsä, vapautusta voidaan käyttää pienentämään niiden ylitystä (ks. asetuksen (EY) N:o 1453/2001 ([1]) 23 artikla).

Neuvosto päätti syyskuussa 2003 myöntää Azoreille pysyvän kiintiön korotuksen, jonka määrä on 50 000 tonnia/vuosi (ks. asetuksen (EY) N:o 1788/2003 ([2]) liitteessä I olevan b kohdan alaviite), ja pienentää määrää, johon sovelletaan tilapäistä vapautusta (ks. asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ([3]) 147 artiklan 3 kohdan d alakohta). Komissio ehdotti äskettäin, että vuotuisen kiintiön 50 000 tonnin korotuksen lisäksi viitemääränsä ylittäneille tuottajille myönnetään 23 000 tonnin vuotuiseen tuotantomäärään sovellettava pysyvä vapautus ([4]).

Portugali on kaikkien muiden jäsenvaltioiden tapaan toimittanut komissiolle alustavat kauden 2002—2003 tuotantoa koskevat luvut. Näyttää siltä, että toimituksia koskeva kansallinen viitemäärä on ylittynyt. Komissio pyytää nyt saatujen tietojen perusteella Portugalin viranomaisilta lisäselvityksiä.

Komissio ilmoittaa asiasta parlamentin jäsenelle saatuaan ja arvioituaan nämä tiedot.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1453/2001, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Azorien ja Madeiran hyväksi ja asetuksen (ETY) N:o 1600/92 kumoamisesta (Poseima) (EYVL L198, 21.7.2001).

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1788/2003, annettu 29 päivänä syyskuuta 2003, maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta (EUVL L 270, 21.10.2003).

([3]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003, annettu 29 päivänä syyskuuta 2003, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71, (EY) N:o 1254/1999 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta (EUVL L 270, 21.10.2003).

([4]) KOM(2003) 617 lopullinen.

(2004/C 78 E/0505) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3186/03**

esittäjä(t): Geoffrey Van Orden (PPE-DE) komissiolle

(27. lokakuuta 2003)

Aihe: Rajat ylittävä kauppa kulutushyödykkeillä

Mitä suojakeinoja kuluttajilla on käytettävissään, jos he ostavat toisesta EU-maasta tuotteita, jotka kuluttajan päästyä kotimaahansa osoittautuvat viallisiksi ja edellyttävät korjausta tai vaihtoa?

Onko olemassa menettelyjä tällaisia kauppoja koskevien rajat ylittävien kiistojen nopeaa ratkaisua varten?

Jos tällaiset menettelyt ovat olemassa, miten EU:n kansalaiset saavat tietoa niistä?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(25. päivänä marraskuuta 2003)

Euroopan tasolla on säädetty kuluttajansuojasta, jotta kuluttajilla olisi samantasoinen suoja heidän ostaessaan tuotteita ja palveluja kotimaassaan tai toisessa jäsenmaassa. Näin komissio pyrkii lisäämään luottamusta ja rohkaisemaan kuluttajia käyttämään sisämarkkinoita täysipainoisesti hyödyksi.

Tärkeimmät tätä tarkoitusta varten annetut säädökset ovat kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista 25 päivänä toukokuuta 1999 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/44/EY ([1]) ja kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20 päivänä toukokuuta 1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/7/EY ([2]).

Direktiivissä 1999/44/EY taataan kuluttajalle suoja siinä tapauksessa, että hän on ostanut viallisen tavaran tai tavaran, joka ei vastaa sopimusehtoja. Kuluttaja voi vaatia tavaran korjaamista, uuden tavaran toimittamista, hinnan alennusta tai hinnan palauttamista kokonaan, jos virhe ilmenee kahden vuoden kuluessa tavaran luovutuksesta. Direktiivissä edellytetään myös, että kaupallisten takuiden kuten valmistajan tai myyjän takuiden on oltava selkeitä ja ymmärrettäviä ([3]).

Direktiivi 97/7/EY annettiin kuluttajansuojan minimitason takaamiseksi etäsopimuksissa. Nämä ovat kuluttajan ja myyjän välisiä sopimuksia, joissa osapuolet eivät tapaa henkilökohtaisesti ennen sopimuksen solmimista. Puhelimen, postin, faksin, television, Internetin ja sähköpostin välityksellä solmitut sopimukset ovat kaikki direktiivin tarkoittamia etäsopimuksia. Direktiivissä määrätään, mitä tietoja myyjän on vähintään annettava, sekä taataan kuluttajalle perumisoikeus, jonka määräajan on oltava vähintään seitsemän arkipäivää ([4]).

Vaikka ei olekaan olemassa menettelyjä rajat ylittäviä kauppoja koskevien kiistojen nopeaksi ratkaisemiseksi, komissio on perustanut jäsenvaltioiden avustuksella kaksi verkostoa, joiden kautta kuluttajat voivat paremmin vaatia oikeuksiaan.

Kymmenen viimeksi kuluneen vuoden aikana EU-kuluttajaneuvontakeskusten verkosto on auttanut kuluttajia ymmärtämään sisämarkkinoiden etuja paremmin ja selvittämään rajat ylittävään kauppaan liittyviä ongelmia. EU-kuluttajaneuvontakeskus ottaa suoraan yhteyttä myyjään sovitteluratkaisun löytämiseksi. Tällä hetkellä Euroopassa on 15 EU-kuluttajaneuvontakeskusta 13 jäsenvaltiossa.

Tuomioistuinten ulkopuolisten elinten eurooppalaisen verkoston (EEJ-verkosto) pilottivaihe käynnistettiin lokakuussa 2001. Jokaisessa jäsenvaltiossa sekä Islannissa ja Norjassa toimii yhteensä 17 selvityskeskusta, jotka tarjoavat tyytymättömille kuluttajille tietoa ja tukea asian viemiseksi sopivaan vaihtoehtoiseen riidanratkaisumenettelyyn toisessa valtiossa. Keskukset myös auttavat seuraamaan prosessin etenemistä.

Komissio valmistelee parhaillaan raporttia, jossa arvioidaan verkoston toimintaa ja sen tulevaisuudennäkymiä. Raportti annetaan aikanaan parlamentille ja neuvostolle.

Tietoja näistä prosesseista on saatavilla komission sivuilla (EU-kuluttajaneuvontakeskusten verkosto ([5]) ja EEJ-verkosto ([6])).

([1]) EYVL L 171, 7.7.1999.
([2]) EYVL L 144, 4.6.1997.
([3]) http://europa.eu.int/comm/consumers/cons_int/safe_shop/guarantees/index_en.htm
([4]) http://europa.eu.int/comm/consumers/cons_int/safe_shop/dist_sell/index_en.htm
([5]) http://europa.eu.int/comm/consumers/redress/compl/euroguichet/index_en.htm
([6]) http://europa.eu.int/comm/consumers/redress/out_of_court/index_en.htm

(2004/C 78 E/0506) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3189/03**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(27. lokakuuta 2003)

Aihe: Nokian GSM-puhelimien akkujen räjähtäminen

Brysselissä ilmestyvä päivälehti La Libre Belgique julkaisi 16. lokakuuta 2003 artikkelin, jossa kerrottiin belgialaisen kuluttajajärjestön Test-Achatsin tekemän tutkimuksen tuloksista. Tutkimus koski useita viime kuukausina sattuneita tapauksia, joissa Nokian GSM-puhelimien akut ovat räjähtäneet.

Tällaisia tapauksia on sattunut varsinkin Belgiassa ja Hollannissa sekä Sveitsissä, Norjassa ja Vietnamissa. Edellä mainitun lehden mukaan aivan äskettäin Hollannissa sattuneessa tapauksessa Nokian matkapuhelin räjähti omistajansa taskussa.

Onko Euroopan komissio tietoinen edellä esitetyistä seikoista? Mihin toimiin se aikoo ryhtyä eurooppalaisten kuluttajien suojelemiseksi?

Katsooko komissio, että on tarpeen ryhtyä pikaisesti toimiin kyseisessä asiassa ja peruuttaa turvallisuussyistä edellä mainittujen matkapuhelimien myynti Euroopan unionissa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(20. marraskuuta 2003)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastauksiin, jonka komissio antoi W.G. van Velzenin esittämään kirjalliseen kysymykseen P-3145/03 ([1]) ja Elly Plooij-Van Gorselin esittämään kirjalliseen kysymykseen P-3152/03 ([2]).

([1]) Katso sivu 474.
([2]) Katso sivu 476.

(2004/C 78 E/0507) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3193/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(28. lokakuuta 2003)

Aihe: Eurostatin entistä pääjohtajaa koskevat tiedot

Eurostatin sopimuksiin liittyvät vakavat väärinkäytökset tulivat julkisuuteen vasta tämän vuoden toukokuussa, mutta samassa yhteydessä kävi ilmi, että epärehellinen toiminta oli jatkunut jo vuosia ja että ainakin vuodesta 1999 alkaen komission sisäiset yksiköt ja Olaf olivat saaneet tietoja asiasta.

Eurostatin tuolloinen pääjohtaja Yves Franchet ja jaospäällikkö Daniel Byk ovat ilmoittaneet lehdistössä olevansa valmiita todistamaan aiheellisissa yhteyksissä, että poliittiset päättäjät olivat tietoisia tehdyistä sopimuksista ja kyseisiin sopimuksiin liittyneistä petosepäilyistä. Kaikesta tästä huolimatta Franchet ja Byk pidätettiin tehtävistään vasta viime heinäkuussa.

Voisiko komissio täten vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Miten pääosastojen poliittiset päättäjät valvovat heidän vastuullaan olevan hallintopuolen toimia?

2. Mistä alkaen Franchet'hen ja Bykiin on kohdistunut epäilyjä?

3. Milloin heidän osallisuutensa asiaan kävi ilmi ja varmistui?

4. Mihin toimiin on ryhdytty ja milloin?

5. Työskentelevätkö nämä virkamiehet vielä suoraan tai epäsuorasti komission tai jonkin toisen unionin toimielimen lukuun?

6. Voisiko komissio antaa vastaavia tietoja muista henkilöistä, jotka on todettu osallisiksi asiaan?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(27. tammikuuta 2004)

1. Komission jäsenten ja osastojen toimintasääntöjen mukaan pääosastojen pääjohtajat ovat suoraan vastuussa asiasta vastaavalle komission jäsenelle komission ja komission jäsenten antamien poliittisten suuntaviivojen moitteettomasta soveltamisesta. Nämä toimintasäännöt hyväksyttiin nykyisen komission toimikauden alussa. Pääosastojen pääjohtajat vastaavat pääosastojen tehokkaasta toiminnasta toimivallan jaon sekä henkilöstösäännöissä, varainhoitoasetuksissa ([1]), komission työjärjestyksessä ja SEM 2000- ja MAP 2000 -ohjelmien säännöissä määrättyjen velvollisuuksiensa mukaisesti. Lisäksi he antavat tietoja komission jäsenille ja tiedottavat mistä tahansa osastoja, jäsenvaltioita tai kansainvälisiä elimiä koskevasta merkittävästä asiasta, jos asialla voi olla vaikutusta heidän vastuualaansa tai heidän asemaansa komissiossa.

Kuten komission puheenjohtaja Romano Prodi 18. marraskuuta 2003 ilmoitti, komissio on päättänyt tarkistaa näitä toimintasääntöjä Eurostat-asian käsittelyn alkaessa parantaakseen yksiköiden päällikköjen ja vastaavien komission jäsenten välistä tiedonkulkua. Tarkistuksen tavoitteena on ottaa käyttöön paremmat järjestelyt, joiden avulla varmistetaan se, että osastojen johtajat toimittavat riittävästi tietoja komission jäsenille. Näin komission jäsenet voivat paremmin keskittyä sekä omien että koko osastoa koskevien poliittisten velvollisuuksien hoitamiseen.

Tarkistetuissa toimintasäännöissä määrätään, että komission jäsenten virkaan astumisen jälkeen, ja tämän jälkeen säännöllisin väliajoin, vastaavien osastojen on huolehdittava siitä, että kaikki asiamukaiset tiedot ovat komission jäsenten saatavilla, jotta komission jäsenet voivat paremmin valvoa osastojen työtä ja antaa yleisluonteisia ohjeita.

Tarkistetuissa toimintasäännöissä määrätään myös erityisestä menettelystä, joka koskee komission jäsenille ilmoitettavia asioita. Pääosaston pääjohtajan on viipymättä ja henkilökohtaisesti ilmoitettava suoraan komission jäsenelle sellaisesta seikasta tai tapahtumasta, joka voi liittyä joko hänen tai koko komission poliittiseen vastuuseen.

2., 3. ja 4. Arvoisaa parlamentin jäsentä kehotetaan tutustumaan puheenjohtaja Prodin 25. päivänä syyskuuta 2003 puheenjohtajakokoukselle ja talousarvion valvontavaliokunnan jäsenille antamiin selvityksiin sekä 18. marraskuuta 2003 täysistunnossa annettuihin selvityksiin. Selvityksissä käsitellään muun muassa sitä, minkä takia Eurostatiin liittyviin epäselvyyksiin, joiden olisi pitänyt herättää suurempaa huolestumista, ei puututtu aikaisemmassa vaiheessa.

Komissio sai 7. heinäkuuta 2003 kaksi Eurostatiin liittyvää raporttia. Ensimmäinen raportti laadittiin komission toukokuussa 2003 tekemän tutkimuspyynnön johdosta. Raportin laati budjettipääosasto. Toinen raportti oli sisäisen tarkastuksen laatima sopimusten tutkimusta koskeva väliraportti. Komissio oli pyytänyt laatimaan raportin kesäkuussa 2003. Tutkimukset suoritettiin Euroopan petostentorjuntavirastolta (OLAF) pääsihteerille osoitetun, toukokuussa 2003 lähetetyn muistion mukaisesti sekä parlamentin hutikuussa 2003 antaman päätöslauselman mukaisesti, mikäli kyseeseen olisi tullut sisäisen tarkastuksen osaston suorittama tarkastus. Molemmat komission raportit lähetettiin 11. heinäkuuta 2003 parlamentin puhemiehelle, talousarvion valvontavaliokunnan puheenjohtajalle sekä Paulo Casacalle että Herbert Böschille parlamentin ja komission välisen puitesopimuksen liitteen III mukaisesti.

Komissio sai raporteista ensimmäiset kattavat prima facie -todisteet siitä, että komission henkilökunta oli rikkonut useita kertoja varainhoitoasetusta ja että sisäisen tarkastuksen toimittamista tarkastuskertomuksista selvinneiden huomionarvoisten seikkojen seurantaa ei ollut toteutettu riittävän laajasti ja kaikenkattavasti eikä oleellisiin toimiin ollut ryhdytty. Komissio aloitti toimenpiteiden toteuttamisen 9. heinäkuuta 2003. Se aloitti muun muassa oletetusta varainhoitoasetuksen ja henkilöstösääntöjen rikkomisesta johtuvan kurinpitomenettelyn kolmea vanhempaa Eurostatin virkamiestä vastaan. Kaksi menettelyä oli keskeytettävä oikeudellisista syistä. Asiasta ilmoitettiin julkisesti parlamentille sekä muille asianosaisille. Menettelyn jatkaminen ei ollut mahdollista OLAFin samanaikaisesti suorittamien, samoja virkamiehiä koskevien tutkimusten takia. Komissio päätti keskeyttää kolmannen menettelyn, kun OLAFilta saatujen tietojen perusteella kävi ilmi, että OLAF tutki myös tämän kolmannen virkamiehen toimia.

Parhaillaan tutkitaan ja varmistetaan kunkin henkilökohtainen vastuu. Tämä tehdään Pariisissa toimivien Ranskan oikeusviranomaisten aloittaman menettelyn johdosta ja kurinpitomenettelyn mukaisesti.

Komissio haluaa varmistaa, että tulevaisuudessa kaikki mahdollisia petoksia ja epäsäännönmukaisuuksia koskevat tiedot kerätään ja arvioidaan johdonmukaisesti ja ripeästi. Puheenjohtaja Prodi ilmoittikin parlamentille, että komissio aikoo perustaa rakenteita, joiden ansiosta komission jäsenten muodostama kollegio saa paremmin tietoa hälyttävistä seikoista ja jotka antavat komission jäsenille enemmän mahdollisuuksia esittää asianmukaisia hallinnollisia toimenpiteitä.

5. Komissio hyväksyi 21. toukokuuta 2003 arvoisan jäsenen kysymyksessä nimeltä mainittujen virkamiesten pyynnön siirtyä muihin tehtäviin tutkimusten ajaksi. Molemmat henkilöt toimivat toistaiseksi neuvonantajan virassa komission henkilöstön ja hallinnon pääosastolla ja osallistuvat komission työtä koskeviin hankkeisiin.

6. Kuten edellä mainittiin, 9. heinäkuuta 2003 käynnistetty kurinpitomenettely kohdistuu myös kolmanteen vanhempaan Eurostatin virkamieheen. Myös hänet on siirretty neuvonantajan virkaan. Myös tämä virkamies siis on edelleen toimessaan.

Samana päivänä useita Eurostatin johtajia siirrettiin neuvonantajan virkoihin Eurostatin sisällä. Nämä siirrot olivat ennalta ehkäiseviä toimia, joiden tarkoituksena oli turvata toimielimen ja sen henkilöstön asema. Nämä siirrot eivät olleet kurinpitomenettelyihin liittyviä.

Tähän mennessä ei ole käynnistetty muita kurinpitomenettelyjä. Jos todisteista käy ilmi, että kuka tahansa nykyinen tai entinen henkilöstön jäsen on rikkonut varainhoitoasetuksia tai henkilöstösääntöjä, kyseistä henkilöä vastaan käynnistetään normaali kurinpitomenettely, jossa noudetaan syyttömyysolettaman periaatetta.

([1]) Komission asetus (EY, Euratom) N:o 2342/2002, annettu 23 päivänä joulukuuta 2002, Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 soveltamissäännöistä, EYVL L 357, 31.12.2002.

(2004/C 78 E/0508) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3200/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(30. lokakuuta 2003)

Aihe: Poliisi ja tulliviranomaiset arvioivat EU:n sisärajojen yli matkustavia henkilöitä ulkoisten tuntomerkkien perusteella

Monacon rautatieaseman ja Ranskan alueella sijaitsevan tilapäisen aseman Montecarlo Country Clubin välillä tehtävien ratatöiden vuoksi Genovan (Italia) ja Nizzan (Ranska) välisen yhteyden suora rautatieliikenne on keskeytetty vuoden 2003 syyskuusta joulukuuhun, ja matkustajat kuljetetaan linja-autoilla. Panin itse merkille torstai-iltana 16. lokakuuta 2003 klo 19.15—19.45, että Baselin, Genovan ja Nizzan välillä kulkevan Intercity-junan IC 346 Riviera dei Fiorin matkustajat joutuivat odottamaan puoli tuntia linja-autoissa Italian puoleisessa rajakaupungissa Ventimigliassa, koska henkilöt tarkastettiin Ranskan rajan ylityksen vuoksi, ja näin tehdään mahdollisesti junillakin kuljettaessa. Italian poliisi tarkasti afrikkalaisten ja aasialaisten näköisten matkustajien henkilötodistukset nähtävästi rodullisin perustein, ja heidän oli noustava linja-autosta ja haettava pois matkatavaransa. Eurooppalaisten, pohjoisamerikkalaisten, australialaisten ja uusiseelantilaisten näköiset matkustajat jätettiin täysin tarkastamatta.

1. Voiko komissio ilmoittaa, onko tällainen vakiintunut tapa yhdenmukainen niiden menettelyjen kanssa, joita Shengenin sopimukseen kuuluvien yhteisön jäsenvaltioiden sisärajoilla ajoittain suoritettavalta valvonnalta edellytetään?

2. Johtaako tämä siihen, että valkoihoiset, joilla ei ole EU:n jäsenvaltion kansalaisuutta, voivat matkustaa helpommin EU:n sisärajojen yli kuin asukkaat, joilla on EU:n jäsenvaltion kansalaisuus, mutta joista näkee, että heidän esivanhempansa ovat kotoisin muualta maailmasta?

3. Millaista muutosta komissio aikoo ajaa tällaisen ulkonäköön perustuvan valinnan vuoksi? Miten edistetään sitä, että asenteita muutetaan EU:ssa perusteellisesti? Voiko komissio vahvistaa tämän perussopimusten perusteella, vai pitääkö neuvoston ensin puuttua tähän asiaan?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(24. marraskuuta 2003)

Komissio pyytää Italian viranomaisilta tiedot, joiden perusteella se voi vastata arvoisan parlamentin jäsenen esittämään kysymykseen.

Komissio ilmoittaa tutkimustensa tuloksista mahdollisimman pian.

(2004/C 78 E/0509) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3204/03**

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(30. lokakuuta 2003)

Aihe: Kreikan luonnon suojeltujen lajien kaupallinen hyödyntäminen

Ympäristö- ja tiedejärjestöt ovat To Vima -sanomalehden (5. lokakuuta 2003) mukaan paljastaneet, että maatalousministeriö on antanut eräälle yritykselle luvan Kreikan luonnon harvinaisiin ja suojeltuihin lajeihin (linnut, kilpikonnat, käärmeet, kameleontit ym.) kuuluvien yksilöiden vangitsemiselle ja kaupalliselle hyödyntämiselle asettamatta mitään rajoituksia keräämis-, vangitsemis-, kuljettamis- tai elinolosuhteille.

1. Kuinka komissio kommentoi tätä tosiasiaa? Kuinka se lisäksi kommentoi sitä tosiasiaa, että annetuissa luvissa mainitaan lehtitietojen mukaan näiden lajien olevan ”julkista omaisuutta”?

2. Kuinka turvataan direktiivin 79/409/ETY [1] 5 artiklan noudattaminen, jonka mukaan kaikkien luonnonvaraisten lintulajien pyydystäminen on kielletty paitsi niiden, jotka kuuluvat metsästettäviin lajeihin?

3. Onko tämä asia tuotu asetuksen (EY) N:o 338/97 [2] (CITES) 14 artiklan mukaisesti perustetun täytäntöönpanoryhmän tietoon, jonka tehtävänä on varmistaa tämän asetuksen säännösten noudattaminen? Onko Kreikka mukana täytäntöönpanoryhmässä? Noudatetaanko kyseisen asetuksen 8 artiklan 1 kohdan säännöksiä?

---

[1] EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.
[2] EYVL L 61, 3.3.1997, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 2003)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se on ottanut käsiteltäväksi kantelun 2003/4831, joka koskee neuvoston direktiivin 92/43/ETY [1] liitteeseen IV sisällytettyjen Kreikan luonnonvaraisten lajien keräämis- ja kasvatuslupia, jotka maatalousministeriö myöntää. Tarkoituksena on tutkia, onko noudatettu käytäntö edellä mainitun direktiivin 12 ja 16 artiklan velvoitteiden mukainen.

Vastaanotetussa kantelussa ei viitattu lintulajien pyydystämiseen, joten kanteluasiassa ei vielä ole tarkasteltu neuvoston direktiiviä 79/409/ETY [2]. Komissio ottaa kuitenkin tämän lisäkysymyksen esiin Kreikan viranomaisten kanssa, ja jos direktiivillä 79/409/ETY suojeltujen lintulajien yksilöiden keräämiseen on myönnetty lupia, tähän säädökseen viitataan asianmukaisesti. Komissio vakuuttaa parlamentin jäsenelle, että se jatkaa kantelun tutkimista eikä epäröi ryhtyä kaikkiin tarvittaviin toimiin sen varmistamiseksi, että Kreikka noudattaa yhteisön lainsäädäntöä.

Mitä tulee toimiin, jotka ovat mahdollisesti ristiriidassa neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 [3] (CITES) kanssa, komissio toteaa, että mainitun asetuksen 5 ja 8 artiklassa sallitaan kaupankäynti liitteissä A, B ja C luetelluilla lajeilla, jos eläimet on otettu luonnollisesta ympäristöstään jossakin jäsenvaltiossa lainsäädännön mukaisesti. Näin ollen tämän asetuksen rikkomista koskeva kysymys liittyy ainoastaan asetuksessa lueteltuihin lajeihin (eikä muihin lajeihin) ja niihinkin vain, jos voidaan osoittaa, että Kreikan viranomaiset ovat myöntäneet näitä lajeja koskevia lupia vastoin omaa lainsäädäntöään tai vastoin neuvoston direktiiviä 92/43/ETY.

Komissio käsittelee asian tavanomaisen kantelumenettelyn mukaisesti eikä aio saattaa sitä neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti perustetun täytäntöönpanoryhmän käsiteltäväksi. Kyseinen ryhmä ei ole säännösten noudattamista valvova ryhmä, jossa voitaisiin käsitellä jäsenvaltioiden mahdollisia rikkomisia koskevia kanteluita. Sen sijaan se on kaikkien jäsenvaltioiden täytäntöönpanoviranomaisille (toisin sanoen poliisille ja tullille) tarkoitettu foorumi, jossa keskustellaan yhteisistä teknisistä kysymyksistä ja vaihdetaan tietoja niistä CITES-määräysten täytäntöönpanon parantamiseksi.

---

[1] Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992).
[2] Neuvoston direktiivi 79/409/ETY, annettu 2 päivänä huhtikuuta 1979, luonnonvaraisten lintujen suojelusta.
[3] Neuvoston asetus (EY) N:o 338/97, annettu 9.12.1996, luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä (EYVL L 61, 3.3.1997).

(2004/C 78 E/0510) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3207/03**

esittäjä(t): Alexander de Roo (Verts/ALE) komissiolle

(30. lokakuuta 2003)

Aihe: Peroksidia hammastahnassa

Komissio aikoo myöntää luvan kosmetiikkatuotteiden peroksidipitoisuuden lisäämiseksi 0,1 prosentista kuuteen prosenttiin. Lupa myönnetään, jotta markkinoille voidaan tuoda uusia hampaidenhoitotuotteita.

Peroksidi on sisäisesti nautittuna vaarallista. Japani ja Brasilia ovat sen vuoksi kieltäneet käyttämästä peroksidia kyseiseen tarkoitukseen. On turvallisempia vaihtoehtoja valkaista hampaat. Myös Yhdysvaltain hammaslääkäriyhdistys varoittaa korkeita määriä peroksidia sisältävistä tuotteista, jotka voivat haurastuttaa hampaita ja aiheuttaa ongelmia vatsalle.

Myös Maailman terveysjärjestö on huolissaan peroksidia sisältävistä kosmetiikkatuotteista.

Eikö komissio katso ehkäisemistä koskevien periaatteiden mukaisesti, että peroksidipitoisuuden lisääminen ei edistä (kansan)terveyttä?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(1. joulukuuta 2003)

Yksi neuvoston direktiivin 76/768/ETY ([1]) päätavoitteista on kansanterveyden suojeleminen. Siksi direktiivin yleiperiaate on, että markkinoille saa tuoda ainoastaan sellaisia kosmeettisia tuotteita, jotka eivät vaaranna ihmisten terveyttä (direktiivin 2 artikla). Tämän varmistamiseksi on ryhdytty toimenpiteisiin; esimerkiksi kosmeettisissa tuotteissa ei saa olla tiettyjä ainesosia (direktiivin II liite) tai tiettyjä aineita saa käyttää vain enimmäispitoisuuksina tai tietyissä käyttöolosuhteissa (direktiivin III liite). Direktiivissä olevan III liitteen viitekohta 12 sääntelee vetyperoksidin ja muiden yhdisteiden tai seosten, joista vapautuu vetyperoksidia, karbamidiperoksidi ja sinkkiperoksidi mukaan luettuina, käyttöä suuhygieniatuotteissa siten, että suurin sallittu pitoisuus on 0,1 %.

Kosmetiikan ja kuluttajille tarkoitettujen muiden tuotteiden kuin elintarvikkeiden tiedekomitean (SCCNFP) tehtävänä on antaa tieteellisen tiedon perusteella lausuntoja kuluttajien terveyttä ja turvallisuutta koskevista kysymyksistä kosmetiikan alalla. Komissio pyysi tiedekomiteaa arvioimaan, ovatko korkeammat vetyperoksidin ja muiden vetyperoksidia vapauttavien yhdisteiden pitoisuudet turvallisia hampaiden valkaisuun käytettävissä tuotteissa. Nämä tuotteet luokitellaan eri kosmetiikkaluokkaan kuin suuhygieniatuotteet.

SCCNFP totesi 21. täysistunnossaan 17 päivänä syyskuuta 2002 hyväksymässään lausunnossa seuraavaa: ”vetyperoksidipitoisuus ei saisi hampaiden valkaisuun käytettävissä tuotteissa ylittää 6 % (tuote ei saa sisältää eikä siitä saa vapautua yli 6 %) ja yläraja on 50 milligrammaa vetyperoksidia päivässä. Hampaiden valkaisuun tarkoitettujen tuotteiden käyttöä ei suositella ennen hampaiden korjausta eikä heti sen jälkeen. Olemassaoleva kudosvaurio tai samanaikainen tupakan ja/tai alkoholin käyttö saattavat pahentaa vetyperoksidin myrkyllisyysvaikutuksia. Kokonaisuudessaan todisteet viittaavat siihen, että 0.1—6.0 % vetyperoksidia (tai vastaava määrä vetyperoksidia vapauttavia aineita) sisältävien hampaidenvalkaisuvalmisteiden asianmukainen käyttö on turvallista, jos se tapahtuu hammaslääkärin valvonnassa.”

Lausunnon perusteella komissio aikoo ryhtyä asianmukaisiin toimiin muuttaakseen III liitteen direktiivin 76/768/ETY mukaiseksi.

([1]) Neuvoston direktiivi 76/768/ETY, joka on annettu 27. heinäkuuta 1976 jäsenvaltioiden kosmeettisia valmisteita koskevan lainsäädännön lähentämisestä, EYVL L 262, 27.9.1976.

(2004/C 78 E/0511) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3212/03**

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(30. lokakuuta 2003)

Aihe: Brittisanomalehden esittämä syytös väärinkäytöksistä komission hallinnoiman rahoituksen yhteydessä

Brittisanomalehti Daily Telegraphin 24. syyskuuta 2003 julkaiseman artikkelin mukaan komission varapuheenjohtajalle Neil Kinnockille on lähetetty kirje, jossa esitetään syytöksiä OLAFin havaitsemista —

kuten artikkelissa mainitaan — väärinkäytöksistä yhteisön tukien myöntämisessä kreikkalaisille yrityksille. Sanomalehtiartikkelin kirjoittaja (Ambrose Evans-Pritchard) toteaa, että kirjeessä viitataan Eurostatissa syytösten mukaan ilmenneisiin väärinkäytöksiin, jotka ovat lähes merkityksettömiä verrattuna niihin, joita OLAFin sanotaan todenneen joidenkin kreikkalaisten yritysten kanssa tehtyjen sopimusten yhteydessä.

Onko Neil Kinnockille lähetetty tällainen kirje? Kuka sen on allekirjoittanut ja mikä tarkalleen sanoen on sen sisältö? Minkä suuruisista summista näissä mahdollisissa väärinkäytöksissä on kyse (yksityiskohtaisesti eriteltynä) ja mitä kreikkalaisia yrityksiä (nimeltä mainiten) ne koskevat? Mihin toimiin komissio on jo ryhtynyt ja mitä se aikoo tehdä välittömästi tämän asian täydelliseksi selvittämiseksi, joka vahingoittaa — perusteettomasti — myös Kreikan mainetta?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(23. joulukuuta 2003)

On totta, että eräs arvoisa parlamentin jäsen toimitti 4. syyskuuta 2003 henkilöstöstä ja hallinnosta vastaavalle komission jäsenelle, varapuheenjohtaja Kinnockille, saamansa nimettömän kirjeen, jossa esitettiin väitteitä väärinkäytöksistä.

Samana päivänä varapuheenjohtaja Kinnock välitti nimettömän kirjeen sovittua menettelytapaa noudattaen OLAFin pääjohtajalle Brünerille, jotta tapaus tutkittaisiin asianmukaisella tavalla ja tilannetta voitaisiin seurata. Sen jälkeen varapuheenjohtaja Kinnock tiedotti parlamentin jäsenelle, mihin toimiin oli ryhdytty. Komissio ei tietenkään kertonut kirjeestä lehdistölle missään vaiheessa.

OLAF suoritti arvioinnin, jonka yhteydessä muun muassa kaikki kirjeessä mainitut asiakirjat tutkittiin perusteellisesti.

OLAF tuli arvioinnissaan siihen tulokseen, että väitteet olivat perusteettomia. Komission mielestä yksityishenkilön tai yrityksen, saati sitten jäsenvaltion maine ei voi kärsiä tällaisista nimettömistä väitteistä, kun OLAFin tutkimuksissa tai pääosaston, jonka toimialaan asia kuuluu, suorittamissa sisäisissä tutkimuksissa ei ole löydetty mitään perusteita väitteiden tueksi.

OLAFin tutkimusten tulokset toimitettiin arvoisalle jäsenelle, joka oli välittänyt nimettömän kirjeen varapuheenjohtaja Kinnockille.

Komissio käsittelee huolellisesti kaikki tiedot, jotka voivat johtaa väärinkäytösten paljastamiseen, ja toimittaa ne asianmukaisille tutkintayksiköille. Väärinkäytösten raportointijärjestelmän kustannuksella leikkimiseen kuluu kuitenkin tutkijoiden kallista aikaa. Tämä voi turhauttaa niitä, jotka haluavat tuoda esiin oikeutettuja epäilyksiään vastuullisella tavalla.

Komissio toivookin saavansa tietoja, jotka auttaisivat nimettömän kirjeen kirjoittajan henkilöllisyyden selvittämisessä.

(2004/C 78 E/0512) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3216/03**

esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE-DE) komissiolle

(31. lokakuuta 2003)

Aihe: Vaarallisten jätteiden sijoittaminen Kreikassa ja ympäristölainsäädännön rikkominen

Komission jäsen Wallströmin kysymykseeni (P-2724/03 ([1])) liitteen muodossa antaman vastauksen mukaan maassamme tuotettavien vaarallisten jätteiden yhteismäärä on 392 539 tonnia vuosittain. Kun samassa vastauksessa mainitaan, ettei komissio ole tietoinen vaarallisten jätteiden sijoituspaikoista, herättää oikeutettua ihmetystä se, minne tilapäisesti varastoidut vaaralliset jätteet, joiden määrän täytyy olla ajan myötä jo ylittänyt miljoona tonnia, oikeastaan päätyvät?

1. Mitkä tahot tai viranomaiset ovat toimivaltaisia lupien myöntämisessä vaarallisten jätteiden keräämiseen, kuljettamiseen ja alustavaan varastoimiseen, montako lupaa on myönnetty ja miten suurta jätemäärää ne koskevat?

2. Missä määrin on perustettu laitoksia vaarallisten jätteiden alustavaa varastointia, käsittelyä, hyödyntämistä ja loppusijoitusta varten direktiivin 75/442/ETY ([2]) mukaisesti?

3. Minne vaaralliset jätteet lopuksi sijoitetaan alustavan varastoinnin jälkeen ja kuinka kielto, joka koskee eri luokkiin kuuluvien vaarallisten jätteiden keskinäistä sekoittamista sekä niiden ja ei-vaarallisten jätteiden sekoittamista, onnistutaan täytäntöönpanemaan direktiivin 91/689/ETY ([3]) säännösten mukaisesti, kun otetaan huomioon, ettei Kreikalla ole sopivia laitoksia vaarallisten jätteiden käsittelyä tai sijoittamista varten?

4. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä perussopimusten ja sekundaarioikeuden vartijana yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanemiseksi ja kuinka se voi varmistaa, että kaatopaikoille sijoitetaan vain muita kuin vaarallisia jätteitä ja että kreikkalaisten viranomaisten lähettämät tiedot pitävät paikkansa, kun kreikkalaisessa lehdistössä julkaistaan jatkuvasti tietoja valvomattomasta jätteiden sijoittamisesta?

([1]) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 132.
([2]) EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39.
([3]) EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(17. joulukuuta 2003)

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämään kirjalliseen kysymykseen P-2724/03 ([1]) antamansa vastauksen lisäksi komissio haluaisi kiinnittää parlamentin jäsenen huomion seuraaviin seikkoihin:

1. Kreikan viranomaisten komissiolle jätteistä 15. heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY mukaisessa kertomuksessa toimittamien tietojen perusteella jätteiden huolehtimista ja hyödyntämistä koskevien lupien myöntämisestä vastaavat toimivaltaiset alueviranomaiset. Näitä kertomuksia varten laaditussa kyselylomakkeessa ei pyydetä antamaan tarkempia tietoja vaarallisista jätteistä vastaavista toimivaltaisista viranomaisista.

   Kreikan viranomaisten komissiolle vaarallisista jätteistä 12. joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY ([2]) 8 artiklan 3 kohdan nojalla toimittamista tiedoista käy ilmi, että yhdelle laitokselle on myönnetty lupa käsitellä jätteitä 12 000 tonnia vuodessa R 13 -hyödyntämistoimen ([3]) puitteissa, ja yhdellä laitoksella on lupa D 15 -huolehtimistoimea varten (20 tonnia vuodessa). Komissiolla ei ole tietoja siitä, kuinka monta lupaa on myönnetty vaarallisten jätteiden keräämistä ja kuljetusta varten.

2. Kreikan viranomaisten joulukuussa 2002 antamien vuotta 2000 koskeneiden tietojen perusteella noin 230 000 tonnia jätteistä varastoidaan alustavasti niiden tuottamispaikalla, jossa ne käsitellään ja jossa niitä hyödynnetään. Kreikan viranomaiset korostavat, että valtion jatkuvan valvonnan tarkoituksena on varmistaa, että kansanterveyttä ja ympäristöä suojellaan täysipainoisesti.

3. Komissiolla ei ole tietoja siitä, minne alustavasti varastoidut vaaralliset jätteet nykyisin lopuksi sijoitetaan niistä huolehtimista tai niiden hyödyntämistä varten. Kreikan vaarallisia jätteitä koskevassa lainsäädännössä eli ministeriöiden yhteisessä päätöksessä 19396/1546/1997 säädetään useista vaarallisten jätteiden huoltoa koskevista erityistoimista. Päätöksessä vaaditaan muun muassa selvästi, että ne laitokset ja yritykset, jotka huolehtivat vaarallisista jätteistä, hyödyntävät, keräävät tai kuljettavat niitä, eivät saa sekoittaa keskenään eri luokkiin kuuluvia vaarallisia jätteitä tai vaarallisia jätteitä ja ei-vaarallisia jätteitä. Lisäksi Kreikan viranomaiset ovat vahvistaneet, että ne ehdot, jotka koskevat jätteiden alustavaa varastointia niiden tuottamispaikalle, sulkevat pois sen mahdollisuuden, että vaaralliset jätteet sekoitettaisiin toisten (vaarallisten tai ei-vaarallisten) jätteiden kanssa.

4. Koska komissio ei ole vielä saanut täydellisiä tietoja Kreikan hallituksen toteuttamista toimista yhteisön tuomioistuimen 13. kesäkuuta 2002 antaman tuomion [4] täytäntöön panemiseksi, komissio katsoo, että Kreikka ei ole täyttänyt EY:n perustamissopimuksen 228 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteita, ja on lähettänyt asiasta perustellun lausunnon EY:n perustamissopimuksen 228 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Sen yhteydessä komissio aikoo tutkia kaikki tiedot, jotka antavat aihetta olettaa, että Kreikka ei noudata yhteisön lainsäädäntöä asianmukaisesti.

---

(1) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 132.
(2) EYVL L 377, 31.12.1991.
(3) Direktiivin 75/442/ETY liitteen II mukaisesti.
(4) Asia C-33/01, komissio v. Kreikka, tuomio 13.6.2002, Kok. s. 5447.

(2004/C 78 E/0513) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3218/03**

esittäjä(t): John Bowis (PPE-DE) komissiolle

(31. lokakuuta 2003)

Aihe: Harvinaiset sairaudet: Evansin oireyhtymä

Onko komissio tietoinen Evansin oireyhtymää sairastavien lasten kohtaamista vaikeuksista sekä ei-geneettisiä harvinaisia sairauksia (kuten Evansin oireyhtymää) koskevien budjetiltaan pientenkin lääketieteellisten tutkimushankkeiden äärimmäisistä ja hälyttävistä rahoitusvaikeuksista Euroopassa?

Onko komissio valmis antamaan rahallista tukea Evansin oireyhtymään liittyville tutkimushankkeille (mukaan luettuna ranskalaisen Association Française du Syndrome d'Evans -järjestön (AFSE) ja isobritannialaisen People in Search of a Cure for Evans Syndrome -järjestön tukemat hankkeet)?

Koska EY:n asetus harvinaislääkkeistä vaatii sairauksien fysiopatologisen perustan tuntemista ennalta (eikä Evansin oireyhtymän fysiopatologiaa vielä tunneta) ja koska yhteisön harvinaisia sairauksia koskevat toimet eivät liity kuolleisuuslukuihin tai sairauden lapsille aiheuttamiin vaikutuksiin (ja ovat käytännössä liian valikoivia, sillä ne eivät koske aikaisemmin tutkimattomia sairauksia), voisiko komissio harkita muilla aloilla käytettyjen yleisrahastojen kaltaisen harvinaisten sairauksien yleisrahaston perustamista, jotta heikoimpienkin oikeudet turvattaisiin?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(10. joulukuuta 2003)

Harvinaiset sairaudet kuuluvat kuudennen puiteohjelman ensisijaiseen aihealueeseen 1 kuuluvaan ohjelmaan "Terveysalan biotieteet, genomiikka ja bioteknologia". Tähän ensisijaiseen tavoitteeseen liittyviä työohjelmia koskevia ehdotuspyyntöjä julkaistaan säännöllisesti. Ehdotettavaan hankkeeseen on osallistuttava vähintään kolme oikeushenkilöä, jotka ovat sijoittautuneet kolmeen eri jäsenvaltioon tai assosioituneeseen valtioon.

Vaikka tässä ensisijaisen aihealueen ohjelmassa keskitytäänkin genomiikkaan ja bioteknologisiin tutkimuksiin ja vaikka Evansin oireyhtymällä ei näytä olevan geneettistä taustaa, tällä aihealueella tehtävästä tutkimuksesta voi olla sairauden tutkimisen kannalta hyötyä.

Vuonna 2003 on julkaistu jo kaksi ehdotuspyyntöä.

Vaikka Evansin oireyhtymää ei ole erityisesti mainittu näihin kahteen ensimmäiseen ehdotuspyyntöön liittyvissä työohjelmissa, Evansin oireyhtymästä kiinnostuneet tutkijat ovat voineet hyödyntää tilaisuutta ja osallistua konsortioon, joka hakee rahoitusta heidän tutkimusalaansa liittyviä hankkeita varten. Hankkeet voivat liittyä esimerkiksi seuraaviin aiheisiin:

— harvinaisia sairauksia koskevien tutkimusten koordinointi Euroopassa useiden tutkimusalan sidosryhmien, pk-yritysten ja potilasjärjestöjen kanssa;

— lapsille tarkoitetut lääkkeet;

— erityiset tukitoimet autoimmuunisairauksien solupohjaisia hoitomuotoja koskevien mahdollisuuksien ja tulevaisuudennäkymien tutkimista varten.

Seuraavat ehdotuspyynnöt julkaistaan vuosina 2004 ja 2005. Aiheet näihin ehdotuspyyntöihin valitaan kuulemalla tiedeyhteisöä tieteellisen neuvoa-antavan komitean ja ensisijaiseen aihealueeseen 1 kuuluvan ohjelman ohjelmakomitean avustuksella. Evansin oireyhtymästä kiinnostuneet tutkijat voivat tarkistaa ehdotuspyynnön julkaisemisen jälkeen, olisiko heillä mahdollisuus osallistua omaan tutkimusalaansa liittyviin hankkeisiin.

Harvinaiset sairaudet ovat tärkeässä asemassa myös uudessa yhteisön kansanterveysalan toimintaohjelmassa (2003—2008). Uuden ohjelman liitteessä olevan 2.3 kohdan mukaan harvinaisiin sairauksiin liittyviä toimia ovat muun muassa strategioiden ja keinojen kehittäminen näitä sairauksia koskevien tietojen vaihtamiseksi ja niiden ehkäisemiseksi. Vuosia 2003—2004 koskevissa työohjelmissa toiminnan kaksi peruspilaria ovat tietojen vaihto harvinaisia sairauksia koskevan eurooppalaisen tietoverkon välityksellä sekä strategioiden ja keinojen kehittäminen tietojen vaihtamiseksi ja koordinoimiseksi yhteisön tasolla, jotta tällä tavoin voitaisiin edistää työn jatkumista sekä rajatylittävää yhteistyötä sinänsä. Tässä yhteydessä voidaan tukea myös sellaisia hankkeita, jotka liittyvät Evansin oireyhtymään.

Komissio ei aio perustaa harvinaisten sairauksien yleisrahastoa.

(2004/C 78 E/0514) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3222/03**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(31. lokakuuta 2003)

Aihe: Kadonneet henkilöt

Komissio ilmoitti syyskuussa 2001 antamassaan vastauksessa kadonneiden henkilöiden yhteyspalveluita koskevaan kysymykseeni E-1932/01 [1] keskittyvänsä tuolloin kadonneiden lasten ja nuorten tilanteeseen.

Asiaa koskevia jäsenvaltioiden voimassa olevia säännöksiä tarkastelevan tutkimuksen odotettiin valmistuvan alkuvuodesta 2002. Mihin toimiin tämän tutkimuksen tulosten pohjalta on ryhdytty?

Belgia on esittänyt päätöslauselman, jossa jäsenvaltioita vaadittiin perustamaan kansallisia toimipisteitä ja seurantakeskuksia lasten katoamisten ja sukupuolisen hyväksikäytön estämiseksi. Mihin toimiin tämän päätöslauselmaesityksen pohjalta on ryhdytty?

Brysselissä syyskuussa 2002 järjestetty ihmiskaupan ehkäisemistä ja torjumista käsitellyt eurooppalainen konferenssi suositteli, että Euroopan laajuisen kadonneiden henkilöiden tietokannan perustamisesta tehtäisiin toteutettavuustutkimus. Euroopan parlamentti toisti tämän suosituksen äskettäisessä Daphne II -ohjelmaa koskevassa päätöslauselmassaan [2]. Mihin toimiin tämän suosituksen pohjalta on ryhdytty?

[1] EYVL C 40 E, 14.2.2002, s. 142.
[2] P5_TA(2003)0366 — A5-0280/2003.

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(3. joulukuuta 2003)

Tutkimus, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, on nimeltään Child Abuse and Adult Justice. A comparative study of different European Criminal Justice Systems handling of cases concerning Child Sexual Abuse. Sen on tehnyt ruotsalainen järjestö Rädda Barnen yhteistyössä muiden eurooppalaisten järjestöjen kanssa. Arvoisalle parlamentin jäsenelle on lähetetty kopio kyseisestä tutkimuksesta.

Mitä taas tulee neuvoston päätöslauselmaan [1], jossa kehotetaan komissiota tekemään tutkimus kadonneista tai seksuaalisesti hyväksikäytetyistä lapsista, käynnistettiin tähän liittyvä hanke STOP II -ohjelman puitteissa vuonna 2002 [2]. Hankkeen ensimmäisen vaiheen aikana selvitetään lasten katoamisen ja seksuaalisen hyväksikäytön todellista laajuutta. Hankkeen toisen vaiheen aikana tehdään kokonaisselvitys lasten katoamisen ja hyväksikäytön torjumiseksi aktiivisesti toimivien jäsenvaltioiden kansalaisjärjestöjen olemassaolosta, tehtävistä ja rakenteesta. Hankkeen kolmannessa vaiheessa tarkastellaan lainsäädännöllisiä näkökohtia, jotka liittyvät lasten katoamisen ja hyväksikäytön torjumiseksi aktiivisesti toimivien jäsenvaltioiden kansalaisjärjestöjen osallisuuteen. Tällöin tarkastellaan erityisesti toimivaltaisten viranomaisten näille järjestöille lähettämiin luottamuksellisiin tietoihin liittyviä kysymyksiä. Loppuraportin odotetaan valmistuvan 31. päivään maaliskuuta 2004 mennessä.

Brysselissä syyskuussa 2002 pidetyssä eurooppalaisessa konferenssissa, jossa käsiteltiin ihmiskaupan ehkäisemistä, suositettiin, että tehtäisiin toteutettavuustutkimus kadonneita ihmisiä koskevan eurooppalaisen tietokannan perustamisesta. Euroopan parlamentti toisti suosituksen Daphne II -ohjelmaa koskevassa päätöslauselmassaan [3]. Vastaus suositukseen esitettiin komission Daphne II -ohjelmaa koskevan muutetun ehdotuksen [4] perusteluissa. Niissä todettiin, että kadonneita ihmisiä ja erityisesti lapsia voidaan jo etsiä Schengenin tietojärjestelmän (SIS) avulla (ks. myös Schengenin yleissopimuksen 97 artikla). SIS:n toisen sukupolven sovellus tulee sisältämään saman toiminnon. Kyseisten SIS:n käyttöominaisuuksien vuoksi komissio ei katso, että olisi tarpeen tarkastella erityisten lisäjärjestelmän kehittämistä. Se sisältäisi päällekkäisyyksiä nykyisen järjestelmän kanssa ja synnyttäisi merkittäviä lisäkustannuksia.

[1] EYVL C 283, 9.10.2001.
[2] Hanke 2002/STOP II/108.
[3] P5_TA(2003)0366 — A5-0280/2003.
[4] KOM(2003) 616 lopullinen.

(2004/C 78 E/0515) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3226/03**

esittäjä(t): Felipe Camisón Asensio (PPE-DE) komissiolle

(31. lokakuuta 2003)

Aihe: Tupakanviljelyalan uudistaminen

Komissio on ehdottanut yhteisön tupakanviljelijöiden suorien tukien huomattavaa vähentämistä. Leikkaukset ovat täysin omaa luokkaansa verrattuna muihin äskettäin uudistettuihin tai parhaillaan uudistettaviin aloihin. Espanjan tapauksessa asianosaiset ovat laskeneet, että he saisivat nyt maksettavasta suorasta tuesta uudistuksen jälkeen vain keskimäärin 45 prosenttia. Loput 55 prosenttia maksettaisiin rakenneuudistusrahastoon. Suorien tukien leikkaaminen asettaisi tilojen selviytymisen kyseenalaiseksi samoin kuin koko tupakantuotannon ja siitä riippuvaiset teollisuudenalat, mikä vaikeuttaisi vakavasti työllisyystilannetta Extremaduran kaltaisilla alueilla, jotka ovat riippuvaisia tästä elinkeinosta.

Komissio on perustellut uudistusta terveyssyillä ja viitannut tarpeeseen vähentää tupakan kulutusta. Koska komission tavoite on näin jalo, sillä pitäisi kaiken järjen mukaan olla jo jonkinlaiset ennusteet siitä kuinka paljon tupakan kulutus pienenisi uudistuksen myötä. Voisiko komissio esittää suuntaa antavia lukuja? Koska uudistus toisaalta ei koske tuontitupakkaa, aikooko komissio ryhtyä tullitoimenpiteisiin, esimerkiksi rajoittamaan tupakan tuontia Euroopan unioniin?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(6. tammikuuta 2004)

Komissio antoi ehdotuksen tupakan yhteisen markkinajärjestelyn uudistamisesta [1] 18. marraskuuta 2003.

Uudistusehdotuksen mukaan nykyinen suora tuki tupakantuottajille irrotetaan tuotantomääristä kolmen vuoden kuluessa.

Uudistuksen toteuttaminen on tarkoitus aloittaa muuttamalla nykyiset tupakkapalkkiot kokonaisuudessaan tai osittain maatilan tulotukioikeuksiksi. Tämä siirto toteutettaisiin täysimääräisesti tuottajan 3,5 ensimmäisen tuotantotonnin osalta; pientuottajat ovat haavoittuvimpia, ja heidän mahdollisuutensa siirtyä viljelemään muita kasveja ovat rajalliset. Seuraavasta 3,5—10 tonnin tuotantoerästä sisällytettäisiin maatilan tulotukeen 75 prosenttia nykyisestä tupakkapalkkiosta. Jäljellä olevat 25 prosenttia varattaisiin ehdotettuun rakenneuudistuksen rahoituskehykseen.

Suurten tupakkatilojen osalta uudistuksessa alennettaisiin nykyistä, yli 10 tonnin tuotantoerää koskevaa tupakkapalkkiota kolmasosalla kahdessa ensimmäisessä vuoden kestävässä vaiheessa, ja kolmannessa vaiheessa se vähennettäisiin 45 prosenttiin ja sisällytettäisiin maatilan tulotukeen. Tilakohtaisen tulotason suurten muutosten välttämiseksi loput 55 prosenttia tupakkapalkkiosta siirrettäisiin rakenneuudistuksen rahoituskehykseen. Tällaisten suurehkojen tuottajien saama tuki vähenee osittain, mutta tässä kokoluokassa on paremmat mahdollisuudet siirtyä muiden kasvien viljelyyn, ja jos tähän päädytään, tuottajat voivat saada toiminnan uudelleensuuntaamiseen tukea rakenneuudistuksen rahoituskehyksestä.

Tupakka-alan talousarviomäärärahat pysyvät nykyisellä tasolla, ja tulotukena jakamatta jäävä osuus siirretään rakenneuudistuksen rahoituskehykseen. Sitä käytetään infrastruktuurin kehittämisen edistämiseen ja tupakantuottajien, erityisesti sellaisten tuottajien tukemiseen, jotka haluavat siirtyä viljelemään muita kasveja. Tästä on huomattava, että rahoituskehyksen varat käytetään niiden jäsenvaltioiden tupakanviljely-alueilla, joista ne kerätään.

Uudistuksen tärkein peruste on komission kannalta ollut se, että tupakka-alalla on pyritty pitkällä aikavälillä kestäviin näkymiin osana kestävää maataloutta. Yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) vuoden 2003 uudistuksessa katkaistaan tehokkaasti tuotannon ja tuen yhteys siten, että maatilan tulotuesta tulee suoran tulotuen väline. Tämä on taustalla, kun tupakkatuki sisällytetään maatilan tulotukeen samoin kuin muiden viljelykasvien, kuten humalan, oliiviöljyn ja puuvillan palkkiot. Komissio kuitenkin uskoo myös, että on parannettava YMP:n ja unionin kuluttaja- ja kansanterveyspolitiikan keskinäistä johdonmukaisuutta. Tuotantosidonnaisten tukien poisto ei ehkä lyhyellä aikavälillä vaikuta suoraan tupakoinnin yleisyyteen, kuten komission kertomuksessa laajasta vaikutusten arvioinnista ([2]) äskettäin todettiin, mutta silti on selvää, että kansanterveyspolitiikan ja tuen johdonmukaisuuden parantaminen on tärkeää unionin kansalaisten uskon ja luottamuksen säilyttämiseksi.

Kysymys tupakkaa koskevien tullitoimenpiteiden käyttöönotosta: komissio ei aio rajoittaa tupakan tuontia Euroopan unioniin, eikä se näe tähän mitään syytä.

([1]) KOM(2003) 698 lopullinen.
([2]) KOM(2003) 554 lopullinen. Saatavissa myös osoitteesta (http://europa.eu.int/comm/agriculture/capreform).

(2004/C 78 E/0516) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3227/03**

esittäjä(t): John Bowis (PPE-DE) komissiolle

(31. lokakuuta 2003)

Aihe: Indonesia

Aikooko komissio painostaa Indonesian hallitusta, jotta kansallisten ja kansainvälisten tarkkailijoiden pääsy ja siten myös YK:n ihmisoikeuksien puolustajien erityisedustajan ja YK:n kidutuksen erityistarkkailijan pääsy Acehiin varmistetaan, jotta PB-HAM East Acehin (Pos Bantuan Hukum dan Hak Asasi Manusia, Human Rights and Legal Aid Post) sunnuntaista 11. toukokuuta 2003 lähtien kateissa olleen vapaaehtois-työntekijän Abdussalam Muhmad Delin katoaminen ja Aceh Tamiangin alueella PB-HAM East Acehille vapaaehtoisesti työskennelleen Raja Ismailin surmaaminen tutkitaan ja jotta ihmisoikeuksien puolustajien turvallisuutta Acehissa suojellaan ja varmistetaan, että he voivat tehdä oikeutettua ja tärkeää työtänsä ilman pelkoa ihmisoikeuksien rikkomisesta?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(27. marraskuuta 2003)

Unioni on huolestunut tilanteesta Acehin maakunnassa. Hiljattaisessa lausunnossaan unioni ja yhteisö eräinä Tokion Acehin rauhaa ja jälleenrakennusta valmistelevan konferenssin puheenjohtajista ovat ilmaisseet huolensa sotilaallisen hätätilan jatkamisesta maakunnassa ja toivonsa siitä, että hätätila lopetetaan mahdollisimman pian.

Unionin lähestymistapana on rohkaista hallitusta toteuttamaan sotilaallisen hätätilan aikaiset toimenpiteensä siten, että Acehissa asuvien hyvinvoinnille aiheutuu mahdollisimman vähän haittaa ja että toimenpiteisiin sisältyy humanitaarinen apu, siviili-instituutioiden jälleenrakennus ja oikeusjärjestelmän kunnioittaminen.

Komissio toivoo myös, että inhimillinen kärsimys rajoittuu mahdollisimman vähiin ja että avoimuus Acehin tilanteen suhteen paranee. Tässä suhteessa komissio jatkaa vaatimusten esittämistä siitä, että humanitaarista toimintaa harjoittaville kansainvälisille järjestöille ja asiaankuuluville kansalaisjärjestöille sallitaan pääsy Acehiin.

Samalla kun komissio vahvistaa uudelleen sitoutuneensa kunnioittamaan Indonesian alueellista yhtenäisyyttä, komissio on myös täysin vakuuttunut siitä, että Acehin konflikti voidaan ratkaista yksinomaan poliittisin keinoin.

Komission Jakartassa sijaitseva lähetystö seuraa tiiviisti Acehin maakunnan tilanteen kehittymistä kentällä yhteistyössä jäsenvaltioiden Indonesian-edustustojen kanssa ja huolimatta vaikeuksista saada luotettavia ja todennettavia tietoja. Tässä yhteydessä komissio on saanut PB Ham Aceh Timurilta ja kontrilta tietoja Abdussalam Muhamad Delin katoamisesta ja Raja Ismailin surmaamisesta hänen toukokuussa 2003 tapahtuneen sieppaamisensa jälkeen.

Valitettavasti Indonesian viranomaiset ovat viime hetkellä lykänneet hiljattain suunniteltua useiden lähetystöjen poliittisten neuvonantajien vierailua Acehiin.

Komissio on ilmaissut huolestumisensa sekä Indonesian ulkoasiainministerille että presidentti Megawati Sukarnoputrille viimeaikaisten Indonesiassa järjestettyjen tapaamisten yhteydessä ja korostanut tarvetta taata asianmukainen humanitaarinen apu konfliktin kohteeksi joutuneelle siviiliväestölle. Komissio pitää ihmisoikeustarkkailijoiden läsnäoloa yhtä tärkeänä.

Komissio vakuuttaa parlamentin jäsenelle, että se jatkaa tilanteen tiivistä seuraamista. Komissio jatkaa Indonesian viranomaisten painostamista, jotta nämä palaisivat neuvottelupöytään mahdollisimman pian ja sallisivat sillä välin riippumattoman humanitaarisen avustustoiminnan kentällä.

(2004/C 78 E/0517) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3230/03**

esittäjä(t): Dorette Corbey (PSE) komissiolle

(31. lokakuuta 2003)

Aihe: Interreg- ja Urban-ohjelmien tuki

Interreg- ja Urban-ohjelmista rahoitettavia hankkeita pidetään yleensä suuressa arvossa. Ne ovat usein innovatiivisia ja vaatimus niihin tarvittavasta eri valtioiden osapuolten/laitosten yhteistyöstä luo positiivista yhteisvaikutusta, jolla edistetään yhteisten arvojen rakentamista.

Valitettavasti tietooni on tullut ongelmia, jotka ovat usein niin vakavia, että ne asettavat kyseenalaiseksi ohjelmien hankkeiden myönteisen vaikutuksen. Monissa tapauksissa ongelmat aiheuttavat pettymystä ja heikkoa motivaatiota esittää uusia aloitteita.

Valitukset koskevat erityisesti ohjelmien hallinnointia:

— Hallinnollinen järjestelmä on monimutkainen, se ei ole avoin, ja siihen tarvitaan liikaa aikaa, varoja ja ponnisteluita.

— Pienimmille laitoksille hallinnollisesta taakasta on tullut ylitsepääsemätön este, ja kulujen kattamista varten tarkoitettu rahoitus on liian pieni.

— Joissain tapauksissa pyydetään lisätietoja aivan määräajan umpeutuessa. Hakemusten käsittely ja maksatusten hoito viivästyy sen vuoksi valtavasti.

— Hankkeita koskevia ehdotuksia arvioidaan mielivaltaisesti. Hanketta, jolla on korkealaatuinen sisältö ja joka on hyvin esitelty, ei välttämättä hyväksytä, ja huonon laadun vuoksi ei aina tehdä hylkäävää päätöstä.

Olen tietoinen, että tarvitaan huolellisia menettelyjä petoksien ja yhteisön varojen väärinkäytön ehkäisemiseksi.

Haluaisin kuitenkin esittää seuraavat kysymykset

1. Onko komissio tietoinen edellä mainituista ongelmista?

2. Ovatko sen asianmukaiset yksiköt ottaneet käyttöön menettelyitä, joilla vastataan ongelmiin?

3. Mihin toimiin komission yksiköt ovat ryhtyneet parantaakseen ja/tai selkeyttääkseen hallinnollisia menettelyjä?

4. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(13. tammikuuta 2004)

Arvoisan parlamentin jäsenen myönteiset huomautukset Interreg- ja Urban-aloitteista rahoitettavista hankkeista, erityisesti niiden innovatiivisuudesta, ilahduttavat komissiota. Kumpikin aloite on saanut osakseen erittäin suurta kiinnostusta, minkä osoittaa hanke-ehdotusten suuri määrä ja rahoituksesta käytävä kilpailu.

Koska nämä yhteisöaloitteet kuuluvat rakennerahastoihin, niihin sovelletaan samoja sääntöjä. Tämä tarkoittaa, että yksittäisten ohjelmien, muun muassa ehdotuspyyntöjen ja valintamenettelyjen, hallinnointi on ohjelmaan osallistuvan jäsenvaltion tai jäsenvaltioiden vastuulla.

Tämän hajauttamisen seurauksena ohjelmia koskevat vastuut, menettelyt ja hallinnointijärjestelmät vaihtelevat jäsenvaltioittain. Komissio on kannustanut kaikkia jäsenvaltioita yksinkertaistamaan ohjelmien hallinnointia koskevia sääntöjä mahdollisimman paljon. Komissio on myös toteuttanut muita toimia kannustaakseen täytäntöönpanon kehittämistä.

Komissio voi saamiensa tietojen pohjalta ottaa hallinnointiin liittyviä kysymyksiä epävirallisesti esille yksittäisten ohjelmien hallintoviranomaisen tai sihteeristön kanssa tai virallisemmin kyseessä olevan ohjelman seurantakomitean kokouksessa. Komission kokemus on, että jäsenvaltioiden viranomaiset ovat reagoineet myönteisesti rakentavaan arvosteluun. Hyvien käytäntöjen edistäminen ja kokemusten vaihto on mahdollista Interact- ja Urbact-aloitteiden puitteissa.

Komissio on tällä ohjelmakaudella tehnyt paljon yksinkertaistaakseen ohjelman täytäntöönpanoa. Komissio on erityisesti antanut rakennepolitiikkojen yksinkertaistamista, selkeyttämistä, koordinointia ja joustavaa hallinnointia koskevan tiedonannon (Communication on the Simplification, clarification, co-ordination and flexible management of the structural policies 2000—2006) [1], jossa otettiin käyttöön joukko toimia, joilla virtaviivaistetaan ohjelman muuttamista, raportointia ja valvontaa.

Nykyinen lainsäädäntökehys on voimassa 31. joulukuuta 2006 asti. Vuonna 2007 alkavalla kaudella komissio aikoo esittää uusia ehdotuksia eurooppalaisten ohjelmien hallinnoinnin yksinkertaistamiseksi moitteettoman ja tehokkaan varainhoidon periaatteita noudattaen.

[1] C(2003) 1255, 25.4.2003.

(2004/C 78 E/0518) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3232/03**

esittäjä(t): Joan Colom i Naval (PSE) komissiolle

(27. lokakuuta 2003)

Aihe: Budjettilukujen päivittäminen

Voiko komissio antaa seuraavat tiedot:

— rahoitusnäkymien ylärajat vuosina 1988—2003,

— omien varojen ylärajat samalla ajanjaksolla euroissa ilmoitettuna ja

— toteutuneet maksusitoumusmäärärahat ja maksumäärärahat vuosina 1998—2002?

Pyytäisin antamaan kyseiset tiedot seuraavasti:

— vuoden 2004 hintoina,

— sisältäen tarvittaessa kunkin vuosittaisen tiedon osalta kaikki alkuperäiseen lukuun tehdyt muutokset: tekniset mukautukset, muutokset, tarkistukset, siirrot joustavuusvälineellä, jne., lukuun ottamatta mukautuksia otsakkeen 2 toteuttamisehtoihin.

Voiko komissio lisäksi antaa selvityksen kaikista rahoitusnäkymiin vuodesta 1998 lähtien tehdyistä muutoksista käyttäen mallina lopetettua vuosittaista julkaisua nimeltä ”Käsikirja yhteisön talousarviosta”?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama täydentävä vastaus

(16. tammikuuta 2004)

Arvoisan parlamentin jäsenen pyytämiä, vuosia 1988—2003 koskevia tietoja sisältävät taulukot on toimitettu suoraan parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

(2004/C 78 E/0519) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3236/03**

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(3. marraskuuta 2003)

Aihe: Julkisen sektorin virkamiesten kouluttaminen uusien tekniikoiden käytössä

Kreikassa ollaan vakuuttuneita siitä, että julkisen sektorin virkamiehet eivät hallitse uusia tekniikoita tai nykyaikaisia tietojenkäsittelyjärjestelmiä.

Voisiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Mitä tietoja sillä on siitä, miten julkisen sektorin virkamiehet käyttävät uusia tekniikoita Kreikassa? Millä sijalla Kreikka on muihin jäsenvaltioihin verrattuna siinä, missä määrin julkisen sektorin virkamiehet käyttävät uusia tekniikoita (prosentteina ilmaistuna)?

2. Mitkä ovat uusien tekniikoiden tuomiseen julkiselle sektorille käytetyt menot henkeä kohti Kreikassa? Millä sijalla Kreikka on tällä hetkellä tässä tilastossa suhteessa muihin jäsenvaltioihin?

3. Onko komissio tyytyväinen näihin tietoihin ja jos se ei ole, kuinka se aikoo edistää virkamiesten perinpohjaisempaa koulutusta ja parempien sähköisten julkisten palveluiden kehittämistä kansalaisille?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(16. joulukuuta 2003)

Kreikan viimeaikaisesta edistymisestä huolimatta komissio on samaa mieltä arvoisan parlamentin jäsenen kanssa siitä, että valtion olisi edelleen tehostettava uusien tekniikoiden ja nykyaikaisten tietojenkäsittely-järjestelmien käyttöönottoa julkisten palvelujen alalla.

Komission tietojen mukaan Kreikassa julkisten palvelujen alalla työskentelee noin 270 000 virkamiestä. On arvioitu, että noin 20 prosentilla on käytössään tietokone. Tilannetta on yritetty parantaa huomattavasti viime vuosina. Taxis-järjestelmän puitteissa otettiin käyttöön 10 000 henkilökohtaista tietokonetta ja tullilaitoksen nykyaikaistamisohjelman myötä 2 500 tietokonetta. Lisäksi kansalaisille palveluja tarjoaviin keskuksiin asennettiin hiljattain 3 500 tietokonetta. Vastaava määrä virkamiehiä on saanut uusien järjestelmien käyttöä koskevaa koulutusta.

Myös Euroopan sosiaalirahasto on myöntänyt tukea tähän tarkoitukseen. Tietoyhteiskuntaa kaudella 2000—2006 koskevaan toimenpideohjelmaan sisältyy 850 miljoonan euron toimintalinja, joka on tarkoitettu kansalaisille tarjottujen julkisten palvelujen parantamiseen tieto- ja viestintätekniikan avulla. Tietokonetta käyttävien virkamiesten määrä pyritään nostamaan 70 prosenttiin ohjelman myötä. Ohjelman ansiosta verkossa toimivat julkiset palvelut, paikallisviranomaiset mukaan luettuina, saavat ennen pitkää 100-prosenttisesti tietokoneyhteyden toisiinsa. Yksi työllisyyttä ja ammatillista koulutusta koskevan toimenpideohjelman tavoitteista on antaa virkamiehille tieto- ja viestintätekniikan perustaitoja koulutuksen avulla.

Myös Kreikan tutkimusorganisaatiot osallistuvat huomattavassa määrin sähköistä hallintoa koskevaan tutkimustoimintaan yhteisön tukeman tietoyhteiskuntaan liittyvää tekniikkaa koskevan tutkimusohjelman puitteissa. Tämän ansiosta Kreikan julkinen sektori pysyy sähköisen hallinnon alalla tapahtuvan teknisen kehityksen eturivissä.

(2004/C 78 E/0520) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3237/03**

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(3. marraskuuta 2003)

Aihe: Kreikkalaisten kotitalouksien pääsy Internetiin

Kreikkalaisten kotitalouksien pääsy/kytkeytyminen Internetiin on edelleen alhaisella tasolla, vaikka Internetin käyttö on valtavasti lisääntynyt.

Mitä tietoja komissiolla on kreikkalaisten kotitalouksien pääsystä ja mahdollisuuksista päästä Internetiin? Millä sijalla Kreikka on muihin jäsenvaltioihin verrattuna Internetiin pääsyssä (prosentteina ilmaistuna)?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(18. joulukuuta 2003)

Miltei kaikilla kreikkalaisilla kotitalouksilla on käytettävissään tekninen infrastruktuuri, joka mahdollistaa niiden pääsyn Internetiin. Komission tietojen mukaan 99 prosentilla Kreikan kotitalouksista on kiinteä puhelinlinja.

Sen sijaan kotitalouksista vain melko pienellä osalla on Internet-yhteys. Kreikka on viimeisellä sijalla, kun verrataan Internet-yhteyksien määrää kaikkien EU:n 15 jäsenvaltion välillä: Kreikassa Internet yhteyksiä oli 12 prosentilla kotitalouksista vuoden 2002 lopussa, kun yhteisön keskiarvo oli 43 prosenttia.

Kaiken kaikkiaan Kreikan Internetyhteyksien kokonaisprosenttiluku (kotitaloudet ja muut) on 32 %, mikä on vähiten Euroopassa Portugalin (35 %) ja Ranskan (37 %) jälkeen. Euroopan keskiarvo on 52 %.

(2004/C 78 E/0521) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3239/03**

esittäjä(t): Martin Callanan (PPE-DE) komissiolle

(3. marraskuuta 2003)

Aihe: Lintujen tappaminen Maltalla

Lintujen laiton metsästys ja pyydystys on Maltassa laajalle levinnyttä. Mihin toimiin komissio on ryhtynyt varmistaakseen, että lintudirektiivi (79/409/ETY [1]) pannaan kokonaisuudessaan täytäntöön ja sen täytäntöönpanoa valvotaan Maltaan kuuluvilla saarilla?

[1] EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(16. joulukuuta 2003)

Liittymistä hakeneena maana Maltan on saatettava lintudirektiivi 79/409/ETY [1] voimaan 1. toukokuuta 2004 mennessä ja pantava se kokonaisuudessaan täytäntöön. Tämä ei kuitenkaan koske seitsemän eri peippolajin pyydystämistä varten myönnettyä siirtymäaikaa, joka päättyy 31. joulukuuta 2008. Komissio seuraa ja raportoi jatkossakin Maltan edistymisestä tämän velvoitteen täyttämisessä, ja viimeaikaista kehitystä kuvataan marraskuussa julkaistussa kokonaisvaltaisessa seurantakertomuksessa.

Kokonaisvaltaisessa seurantakertomuksessa esitetyn päätelmän mukaan Malta täyttää osittain luonnonsuojelua koskevat sitoumukset ja vaatimukset. Seurantakertomuksessa myös huomautetaan, että ehdotettuja luonnonsuojelukohteita ja erityisiä lintujen suojelualueita koskevan luettelon laatimiseksi sekä kuulemisprosessin loppuun saattamiseksi tarvitaan lisäponnistuksia. Huomattavia ponnistuksia tarvitaan myös Maltan lintudirektiiviin liittyvien sitoumusten voimaan saattamiseksi. Kansallisen ORNIS-komitean ensisjaisena tavoitteena olisi oltava täytäntöönpanostrategian laatiminen.

Komissio jatkaa tilanteen seurantaa jäsenyyttä edeltävänä aikana.

[1] Neuvoston direktiivi 79/409/ETY, annettu 2 päivänä huhtikuuta 1979, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EYVL L 103, 25.4.1979).

(2004/C 78 E/0522) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3243/03**

esittäjä(t): Jan Wiersma (PSE) komissiolle

(3. marraskuuta 2003)

Aihe: ”Buy American Act” (osta amerikkalaista -säädös) Yhdysvaltojen puolustusbudjetissa

Tietääkö komissio, että USA:n edustajainhuoneessa puolustusbudjettiin on sisällytetty laki, (niin kutsuttu ”Buy American Act”) joka velvoittaa Pentagonin pitkälti ostamaan amerikkalaisia puolustustarvikkeita?

Mikä on komission kanta ”Buy American Actiin”, joka on sisällytetty Yhdysvaltojen puolustusta koskevaan säädökseen Defence Authorization Bill FY 2004?

Mitä komissio on tehnyt estääkseen kyseisen lain hyväksymisen?

Missä määrin kyseinen laki merkitsee kansainvälisten kauppasopimusten rikkomista?

Mitä seurauksia kyseisen lain hyväksymisestä on eurooppalaiselle aseteollisuudelle sekä EU:n ja USA:n väliselle yhteistyölle aseidentuotannossa?

Mitä vastatoimia komissio harkitsee, mikäli kyseinen laki lopullisesti hyväksytään?

Mikäli kyseinen laki hyväksytään, aikooko komissio antaa EU:n jäsenvaltioille samansuuntaisia ohjeita kuin kyseisessä laissa annetaan Pentagonille?

Katsooko komissio, että Buy American Actin hyväksyminen kiristää entisestään Yhdysvaltojen ja EU:n välisiä jäykkiä suhteita?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(23. joulukuuta 2003)

Komissio on seurannut tiiviisti National Defence Authorisation Act for Fiscal Year 2004 -nimisen lakiesityksen etenemistä sen jälkeen, kun se hyväksyttiin Yhdysvaltojen edustajainhuoneessa toukokuussa 2003. Alun perin komissio kiinnitti huomiota tähän lakiesitykseen, koska siinä laajennetaan Buy American (suosi amerikkalaista) -säännöksiä ennennäkemättömällä tavalla aloille, joilla on saatettu rikkoa Yhdysvaltojen Maailman kauppajärjestön (WTO:n) julkisten hankintojen sopimuksessa (GPA) tekemiä sitoumuksia.

Asiat ovat edenneet oikeaan suuntaan sen jälkeen, kun lakiesitystä käsiteltiin edustajainhuoneessa ja senaatissa, joissa vakavat erimielisyydet johtivat sovittelumenettelyyn ja Yhdysvaltojen hallituksen mukaantuloon. Sovittelukokokouksen raportista (Conciliation Conference Report) sovittiin lopulta 11. marraskuuta 2003, ja välittömästi tämän jälkeen se hyväksyttiin edustajainhuoneessa ja senaatissa. Lakiesitys esiteltiin presidentti Bushille täytäntöönpanoa varten 21. marraskuuta 2003.

Mitä tulee komission toimiin lakialoitteen vastustamiseksi, syyskuun alussa 2003 komissio toimitti Yhdysvaltojen hallitukselle ja kongressille "verbaalinootin", jossa tuotiin esiin komission huolestuminen ja todettiin, että jotkin lakiesitykseen sisältyvistä säännöksistä saattavat olla ristiriidassa WTO:n julkisten hankintojen sopimuksen kanssa. Euroopan komission Washingtonin lähetystön päällikkö toisti kirjeessään Yhdysvaltojen ulkoministerille ja tietyille edustajainhuoneen ja senaatin jäsenille, että komissio vastustaa kaikenlaista Buy American -säännösten soveltamisalan laajentamista. Lisäksi komission kauppapolitiikasta vastaava jäsen keskusteli asiasta Yhdysvaltojen kauppapoliittisen edustajan Robert Zoellickin kanssa. Lokakuussa 2003 komission puheenjohtaja Romano Prodi pyysi kirjeessään Yhdysvaltojen presidentille George W. Bushille, että tämä käyttäisi kyseisen lain osalta veto-oikeuttaan, jos se hyväksyttäisiin kongressissa (silloisessa) nykymuodossaan. Komissio uskoo, että nämä toistuvat interventiot ovat vaikuttaneet siihen, että alkuperäisen esityksen merkittäviä puutteita on poistettu. Unionin näkökulmasta lopputulosta voi kaiken kaikkiaan pitää suurelta osin tyydyttävänä, erityisesti siltä osin, että poikkeuslupien tai vapautusten laajaa soveltamista vältetään — se johtaisi oikeusvarmuuden huomattavaan vaarantumiseen — ja että harkinnanvaraisten toimenpiteiden soveltamiseen jää runsaasti mahdollisuuksia.

Lakialoitteen tekijä, edustajainhuoneen Armed Services -komitean puheenjohtaja Duncan Hunter (Kalifornian edustaja) on todennut, että lakiesitykseen sisältyneen hankintoja koskevan luvun tarkoituksena oli alun perin vahvistaa Yhdysvaltojen puolustusteollisuuden toimintakykyä ja vähentää sen riippuvuutta ulkomaisista tulonlähteistä. Lakiesityksen alkuperäisen version mukaan muiden toimien lisäksi olisi ollut mahdollista, että puolustusministeriö olisi kieltänyt sellaisissa maissa valmistettujen tavaroiden ostamisen, joissa sovelletaan aseviennin rajoituksia ja jotka eivät tukeneet Yhdysvaltojen operaatioita Afganistanissa tai Irakissa. Lopulliseen versioon sisältyy samantapainen säännös, mutta sitä on hiukan tarkistettu siten, että tuotteiden ostokielto koskee nyt vain maita, jotka soveltavat aseteollisuustuotteiden vientirajoituksia Yhdysvaltoihin sen terrorisminvastaisen sodan takia; tällöin edellytetään, että näitä rajoituksia sovelletaan lain voimaantulon jälkeen (eikä säännös koske takautuvasti rajoituksia, joita sovellettiin Yhdysvaltojen Irakin operaatioiden aikana, niin kuin alun perin ehdotettiin). Lisäksi tämän säännöksen soveltaminen edellyttää, että Yhdysvaltojen hallitus varmistaa, että soveltaminen ei ole ristiriidassa asiaan sovellettavien kansainvälisten velvoitteiden, muiden muassa WTO:n julkisten hankintojen sopimuksen kanssa.

Lopullisesta versiosta on jätetty pois myös muita ehdotettuja toimia, kuten Buy American -säännösten alaisen yhdysvaltalaisen sisällön lisääminen (nykyisestä 50 prosentista 65 prosenttiin) tai joidenkin kansallisen puolustuksen kannalta keskeisten tuotteiden tuontikielto.

Lopullisessa versiossa on edelleen säännös, jolla kannustetaan yhdysvaltalaisia yrittäjiä käyttämään asetuotantoon Yhdysvalloissa valmistettuja konetyökaluja tai käyttöomaisuutta ja jonka nojalla tällaisia konetyökaluja tai omaisuutta käyttäviä tavarantoimittajia on jossain määrin suosittava, ja se on pääsyynä komission huolen jatkumiseen. Komission tähän säännökseen liittyvä huoli riippuu siitä, miten Yhdysvaltojen hallitus soveltaa säännöstä, ja säädöksen laajemmasta poikkeuslausekkeesta, jossa edellytetään, että Yhdysvaltojen hallitus ei sovella säädöksen säännöksiä tavalla, joka on ristiriidassa Yhdysvaltojen

kansainvälisten velvoitteiden, muun muassa WTO:n julkisten hankintojen sopimuksen kanssa. Komissio on tietoinen siitä, että tätä säännöstä voidaan mahdollisesti soveltaa eurooppalaisiin siviili- ja sotilastavaroiden toimituksiin Yhdysvaltojen puolustusministeriölle, ellei poikkeussäännöstä sovelleta asianmukaisesti. Tästä syystä komissio aikoo seurata erityisen tarkasti näiden säännösten täytäntöönpanoa.

Komissio seuraa National Defence Authorisation Act for Fiscal Year 2004 -säädöksen täytäntöönpanoa tiiviisti edelleen ja ryhtyy kaikkiin tarpeellisiksi katsottaviin toimiin.

(2004/C 78 E/0523) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3250/03**

esittäjä(t): Ruth Hieronymi (PPE-DE), Christa Prets (PSE), Karin Junker (PSE), Raina Echerer (Verts/ALE) ja Maria Sanders-ten Holte (ELDR) komissiolle

(3. marraskuuta 2003)

Aihe: Euroopan komission jäsenvaltioille tarjoama tuki avoimeen, yhteistoimivaan digitaalitelevisiostandardiin siirtymiseen rohkaisemisessa

Velvoittaminen ei ole suotavaa ja sen tulisi olla viimeinen käytettävissä oleva keino. Velvoittamisen välttämiseksi kehotamme Euroopan komissiota selittämään, miten se aikoo tukea jäsenvaltioita puitedirektiivin 2002/21/EY [1] 17 artiklan 2 kohdan tuomassa velvoitteessa rohkaista siirtymään avoimeen, yhteistoimivaan digitaalitelevisiostandardiin, esimerkiksi MHP:hen?

Pyydämme komissiolta tietoja jäsenvaltioiden toimista yhteentoimivuuteen rohkaisemiseksi nyt kun direktiivin täytäntöönpanon määräajan umpeutumiseen on alle yhdeksän kuukautta. Kuinka hyvin jäsenvaltiot täyttävät direktiivin tiukat velvollisuudet?

Voiko komissio ilmoittaa tarkan ajankohdan, jolloin se julkaisee tiedonannon jäsenvaltioiden toimista avoimeen, yhteentoimivaan standardiin siirtymisen rohkaisemiseksi?

Komissio ilmoitti 26. syyskuuta 2002 käydyssä täysistuntokeskustelussa digitaalitelevision yhteentoimivuudesta tarjoavansa ”poliittista tukea standardin (MHP) vapaaehtoiselle noudattamiselle”. Mihin konkreettisiin toimiin komissio on ryhtynyt tämän sitoumuksen noudattamiseksi?

Mitä komissio aikoo tehdä kansallisten sääntelyviranomaisten, lähetystoiminnan harjoittajien ja katselijoiden keskuudessa vallitsevan oikeudellisen epätietoisuuden poistamiseksi, joka haittaa digitaalitelevision käyttöönottoa? Voiko se määrittää selkeästi, mitä digitaalitelevision käyttöönottoon tähtääviä kansallisia toimia se pitää ongelmattomina, kun on kyse valtiontukea koskevista säännöistä?

Milloin komissio julkistaa ehdot, joita sovelletaan yhteentoimivuutta määritettäessä?

Missä vaiheessa heinäkuun 2004 jälkeen komissio alkaa valmistella menettelyä, jolla velvoitetaan noudattamaan standardeja direktiivin 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti tapauksissa, joissa jäsenvaltiot eivät ole huolehtineet velvollisuuksistaan? Tämän menettelyn käynnistäminen painostaisi jäsenvaltioita toimimaan, koska siten välittyisi viesti, että viimeiseen käytettävissä olevaan keinoon turvaudutaan, jos muut toimet eivät tehoa.

Aikooko komissio mahdollisesti sen sijaan olla tekemättä mitään määräajan umpeutumiseen saakka, koska se on todennut useaan kertaan tänä vuonna, että velvoittamiseen joudutaan turvautumaan, jättäen siten huomiotta Euroopan parlamentin 26. syyskuuta 2002 antaman päätöslauselman?

---

[1] EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2004)

Siirtymisestä analogisista digitaalisiin radio- ja televisiolähetyksiin äskettäin antamassaan tiedonannossa ([1]) komissio tarkastelee digitaalitelevision etuja ja hyötyjä. Asiakirjassa pyrittiin myös antamaan suuntaviivoja jäsenvaltioille niiden valmistautuessa tiedonannossa "*e*Europe 2005: tietoyhteiskunta kaikille" ([2]) asetetun vaatimuksen täyttämiseen eli mahdollista digitaalisiin lähetyksiin siirtymistä koskevien aikomustensa julkistamiseen vuoden 2003 loppuun mennessä. Tiedonanto parantaa osaltaan oikeusvarmuutta analysoimalla, kuinka yhteisön oikeus — valtiontukisäännöt mukaan luettuina — saattaa vaikuttaa kansallisiin siirtymäsuunnitelmiin. Jäsenvaltiot ovat jo tietoisia siitä, että niiden on ilmoitettava aloitteista, jotka saattavat olla ongelmallisia valtiontukisääntöjen kannalta. Komissio voi vahvistaa, että sen käsiteltävänä on jo yksi ilmoitus ja useita kanteluja, jotka liittyvät digitaalitelevisioon.

Avointen järjestelmäalustojen kautta tapahtuvan uusien tietoyhteiskuntapalvelujen ja -sovellusten käytön esteistä aiemmin antamassaan tiedonannossa ([3]) komissio esitti vision monikanavajärjestelmästä, jossa digitaalitelevisio kaapeliverkkoineen, satelliittiverkkoineen ja maanpäällisine verkkoineen on yksi tärkeistä järjestelmäalustoista. Tässä tiedonannossa korostettiin yhteentoimivuuden tarpeellisuutta ja avoimien standardien merkitystä ja todettiin, että yhteisön oikeudessa säädetään kolmansien osapuolten mahdollisuudesta hyödyntää sovellusrajapintoja (API) koskevaa tekniikkaa uuden viestintäjärjestelmän mukaisesti. Siinä katsottiin myös, että yrityksen päätöksen siirtyä avoimeen toisen sukupolven rajapintatekniikkaan, kuten MHP-standardiin (Multi-media Home Platform), olisi perustuttava kestävään liiketoimintasuunnitelmaan, jossa otetaan huomioon tehdyt investoinnit ja kuluttajien muuttuvat tarpeet.

Lisäksi komissio on antanut toimeksiannon N:o 331, jossa se kehottaa eurooppalaisia standardointijärjestöjä laatimaan standardointia koskevan toimintasuunnitelman puitedirektiivin ([4]) (interaktiivisten digitaalitelevisiopalvelujen yhteentoimivuutta koskevan direktiivin) 18 artiklan tehokkaan täytäntöönpanon tukemiseksi jäsenvaltioiden markkinoilla. Näin saadaan MHP-standardia täydentäviä, yhteentoimivuutta parantavia standardeja, jotka muun muassa helpottavat siirtymistä MHP-standardiin.

Puitedirektiivin 18 artiklan 3 kohdassa säädetty interaktiivisten televisiopalvelujen yhteentoimivuuden tuleva tarkastelu on myös aktivoinut markkinoiden toimijoita. Euroopan telealan standardointilaitoksessa (ETSI) on parhaillaan käynnissä MHEG5-sovellusrajapintaa ([5]) koskeva standardointiprosessi; tämä sovellusrajapinta on erittäin hyvin yhteentoimiva MHP-standardin kanssa ja vähentää täytäntöönpanokustannuksia.

Nämä toimet täydentävät muita interaktiivisen television yhteentoimivuutta tukevia aloitteita, jotka on käynnistetty aiemmin ja lueteltu vastauksessa ([6]) Astrid Thorsin parlamentin kesäkuun 2002 istuntojakson kyselytunnilla tekemään suulliseen kysymykseen H-0449/2002.

Jäsenvaltiot ovat myös ilmaisseet tukevansa yhteentoimivuutta ja edistävänsä avoimuutta. Televiestintäneuvosto hyväksyi 20. marraskuuta 2003 digitaalitelevision ja kolmannen sukupolven matkaviestinnän avoimia järjestelmäalustoja koskevat päätelmät, joissa jäsenvaltioita kehotetaan tukemaan komissiota pyrkimyksissä standardointiohjelman edistämiseksi ja suhtaudutaan myönteisesti komission aikomukseen järjestää interaktiivisen digitaalitelevision yhteentoimivuutta koskeva julkinen kuuleminen osana digitaalitelevisiopalvelujen yhteentoimivuuden ja käyttäjien valinnanvaran toteutumisen laajuutta koskevaa selvitystä jäsenvaltioissa.

Jäsenvaltioilla on erilaisia näkemyksiä yhteentoimivuuden toteuttamistavoista. Jäsenvaltiot, joiden digitaalitelevisiomarkkinat ovat muita kehittymättömämpiä, ovat MHP-standardin käyttöönoton kannalla. Jäsenvaltiot, joissa aiemman API-tekniikan käyttö on merkittävää, katsovat, että tulisi liian kalliiksi korvata eri puolilla unionia käytössä olevat 32 miljoonaa tv-sovitinta ja että on olemassa muita tapoja saavuttaa käyttäjien valinnanvapauden tukemiseksi tarvittava yhteentoimivuus. Edellä mainitun standardointitoimeksiannon seurauksena jatketaan alan yritysten kanssa vuoropuhelua erilaisista keinoista palvelujen yhteentoimivuuden saavuttamiseksi.

Komissio tukee edelleen MHP-standardin vapaaehtoista soveltamista. Komissio pitää MHP-standardin täytäntöönpanoa ilmeisimpänä tapana saavuttaa yhteentoimivuus. Kuten komissio totesi parlamentin täysistunnossa 12. joulukuuta 2001, se aikoo tarkastella, ovatko yhteentoimivuus ja käyttäjien valinnanvapaus toteutuneet riittävässä määrin jäsenvaltioissa. Jos näin ei ole, komissio voi ehdottaa merkityksellisten eurooppalaisten standardien täytäntöönpanon tekemistä pakolliseksi. Arvioidessaan yhteentoimivuutta

komissio ottaa huomioon puitedirektiivissä 2002/21/EY säädetyt arviointiperusteet sekä välttämättömyyden ja suhteellisuuden periaatteet. Komissio aikoo käynnistää julkisen kuulemisen lähitulevaisuudessa ja määritellä lopullisen kantansa heinäkuuhun 2004 mennessä noudattaen tekemäänsä sitoumusta.

---

(1) KOM(2003) 541 lopullinen, 2.1.3 ja 2.2.1 jakso.
(2) KOM(2002) 263 lopullinen.
(3) KOM(2003) 410 lopullinen.
(4) Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7.3.2002 annettu parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY (puitedirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002).
(5) Luonnos: ETSI ES 202 184.
(6) Suullinen vastaus, 11.6.2002.

(2004/C 78 E/0524) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3259/03**

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(4. marraskuuta 2003)

Aihe: Ano Liosian kaatopaikan hajuhaitat

Kuten Petroupolisin kunnan asukkaat ja itse kunnan viranomaiset ovat valittaneet, viime aikoina Ano Liosian kaatopaikka on aiheuttanut voimakkaita hajuhaittoja ajoittain laajalla alueella ja erityisesti kyseisessä kunnassa. Tämä ilmiö aiheuttaa kansanterveydelle vakavia vaaroja ja heikentää monin tavoin elämänlaatua ja alueen kehitystä. Asukkaiden levottomuutta vahvistaa myös se, että Ano Liosian kaatopaikalle sijoitetaan valvomatta Psittalian ja Metamorfosin jätevesien biologisen käsittelylaitoksen jätevesiä ja tarkasteltavana on myös jätteiden sijoittaminen hyvin lähellä näitä alueita sijaitsevaan Mousamasin louhokseen.

Onko komissio tietoinen edellä mainituista seikoista? Kuinka se aikoo toimia ongelman ratkaisemiseksi odoteltaessa uusien kaatopaikkojen rakentamista?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(17. joulukuuta 2003)

Komissio on tutustunut sille tehtyjen kantelujen perusteella sekä Ano Liosian kaatopaikan toimintaan että Psittalian yhdyskuntajätevesien käsittelylaitoksesta peräisin olevien jätevesien poistamiseen liittyviin ongelmiin.

Psittalian jätevesien tyhjentäminen Ano Liosian kaatopaikalle vaikuttaa suoraan kaatopaikan toimintaan. Kreikan viranomaisia on pyydetty selvittämään komissiolle kaatopaikan nykyiset toimintaolosuhteet ja 10. maaliskuuta 2003 tapahtuneen jätekasojen sortumisen syyt. Komissio jatkaa kantelussa esitetyn asian selvittämistä tutkiakseen, onko asiassa toimittu yhteisön ympäristölainsäädännön vastaisesti.

Psittalian käsittelylaitokselta tulevien jätteiden käsittelyyn liittyen komissio katsoo, että Kreikan viranomaiset eivät ole ryhtyneet riittäviin toimenpiteisiin taatakseen, että Psittaliassa tuotetut jätteet käsitellään niiden tuotantopaikassa uudelleenkäyttöä varten tai hävitettäviksi, ja ettei väärillä menetelmillä vaaranneta asukkaiden terveyttä tai aiheuteta vahinkoa luonnolle.

Psittalian jätteidenpoistotapa ei vastaa velvoitteita, jotka sisältyvät yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21. toukokuuta 1991 annettuun neuvoston direktiiviin 91/271/ETY [1] ja jätteistä 15. heinäkuuta 1975 annettuun neuvoston direktiiviin 75/442/ETY [2], sellaisena kuin se on muutettuna 18. maaliskuuta 1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY [3], sillä Psittalia siirtää jätteet Ano Liosian kaatopaikalle, joka toimii jo nyt kapasiteettinsa äärirajoilla. Siksi komissio on aloittanut direktiivin rikkomista koskevan, EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisen menettelyn. Kreikalle on osoitettu perusteltu lausunto heinäkuussa 2003. Kreikan viranomaiset ovat vastanneet tähän perusteltuun lausuntoon antamalla vastineensa komission väitteisiin. Kreikan vastausta tutkitaan parhaillaan. Komissio ryhtyy kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin taatakseen, että ympäristöä koskevaa yhteisön oikeutta noudatetaan.

[1] EYVL L 135, 30.5.1991.
[2] EYVL L 194, 25.7.1975.
[3] EYVL L 78, 26.3.1991.

(2004/C 78 E/0525) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3274/03**

esittäjä(t): Inger Schörling (Verts/ALE) komissiolle

(5. marraskuuta 2003)

Aihe: Espanjan Fuerteventurassa Antiguan kunnassa sijaitsevaan Caleta de la Guirraan rakennettavien keinotekoisten rantojen ympäristövaikutukset

Fuerteventuran Antiguan kunnassa sijaitsevaan Caleta de la Guirraan rakennetaan keinotekoisia hiekkarantoja julkiselle maalle. Rakennustyöt ovat tuhonneet luonnonarvoiltaan merkittävän rannan, jossa oli suuret kalavarat (mm. papukaijakalojen pyynnissä käytetty pieni rapulaji). Tätä omintakeista aluetta käyttivät ohikulkupaikkana, lepäämiseen ja pesimiseen myös monet paikalliset ja muuttolinnut: kanariantaskut, pikkukorppikotkat, aavikkotulkut, aavikkojuoksijat, pikkutyllit, karikukot, tyrskykahlaajat, silkkihaikarat, räikkähaikarat ja flamingot. Töiden aikana on paikalta on löytynyt merkittävä paleontologinen esiintymä. Kanarialaisten yliopistojen tunnettujen paleontologien raporttien mukaan kyseessä on kaikkien aikojen laajin ja monipuolisin esiintymä Fuerteventuran saarella. Esiintymään kuuluu suuri määrä eri merieläinten fossiileja 100 000 vuoden ajalta. Vuoden 2002 lopusta alkaen raskaat koneet tuhoavat päivittäin rantaa ja esiintymää, kaivamalla ja louhimalla tonneittain fossiilista ainetta kuljettaen sen tuntemattomaan paikkaan. Kanarian vihreät ovat valittaneet näistä tapahtumista paikallisille, alueellisille ja valtiollisille viranomaisille ja pyytäneet Kanarian historiallisesta perinnöstä 15. maaliskuuta 1999 annetun lain nojalla töiden keskeyttämistä, mutta kaikesta huolimatta työt jatkuvat samoin kuin löydötkin. Rakennustöistä on valitettu ja niiden keskeyttämistä on vaadittu ympäristöasioiden syyttäjältä ja Puerto del Rosarion Juzgado de Instrucción nº 2 tuomioistuimelta. Alueellinen ympäristöviranomainen (asetus 7039, Espanjan valtion virallinen lehti nro. 88, 12. huhtikuuta 2002) on vapauttanut Guirrassa toteutettavan hankkeen ympäristövaikutusarvioinnista jättäen huomiotta lausuntokierroksella esitetyt negatiiviset raportit. Ympäristövaikutusten arviointi olisi ollut välttämätön paleontologisen esiintymän vuoksi ja koska alueen luonnonarvoja on vähätelty (vaikutukset rannikon suolakkokasvistoon ja kanariantamariskikasvustoon, vuorovesialueen tiheään kasvistoon sekä seudulle tyypillisten papukaijakalojen pyynnissä käytettävien syöttien, jotka ovat muutenkin vähentymässä, keruualueen tuhoutuminen).

Voiko komissio toimia direktiivin 97/11/EY [1] ympäristövaikutusmenettelyn soveltamiseksi tähän asiaan?

[1] EYVL L 73, 14.3.1997, s. 5.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(18. joulukuuta 2003)

Komissio on varmistanut, että Espanjan viranomaiset eivät ole nimenneet kysymyksessä mainitun hankkeen toteuttamisaluetta luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY [1] mukaiseksi Natura 2000 -verkostoon kuuluvaksi erityisten suojelutoimien alueeksi.

Espanjan viranomaisten mukaan kyseisessä hankkeessa toteutetaan rakennustöitä 600 metrin pituisella rantakaistaleella uimisen mahdollistamiseksi. Hankkeen päätoimia ovat jaksottaisen padon rakentaminen ja hiekan levittäminen alueelle hiekkarannan rakentamiseksi. Kyseisenlainen hanke on mainittu tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY [2], sellaisena kuin se on muutettuna 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY, liitteessä II olevan 1 kohdan k alakohdassa.

Kyseisen direktiivin 4 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltiot määrittelevät tapauskohtaisesti rajojen tai arviointiperusteiden tai niiden molempien perusteella, arvioidaanko liitteessä II mainittu hanke direktiivin 5—10 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltioiden on tätä varten otettava huomioon direktiivin liitteessä III vahvistetut valintaperusteet, joita ovat muun muassa hankkeen ominaisuudet, sijainti ja mahdollisten vaikutusten luonne. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toimivaltaisten viranomaisten tekemä ratkaisu on yleisön saatavilla.

Espanjan viranomaiset ovat 14. maaliskuuta 2002 tehdyn päätöksen mukaan ratkaisseet, sovelletaanko käsiteltävänä olevaan hankkeeseen ympäristövaikutusten arviointimenettelyä. Ratkaisu on se, että hankkeella ei todennäköisesti ole merkittäviä ympäristövaikutuksia, joten vaikutusten arviointi ei ole välttämätön.

Komissio katsoo saatavilla olevien tietojen perusteella, että Espanjan viranomaiset ovat noudattaneet edellä mainittujen neuvoston direktiivien säännöksiä kyseisen hankkeen tapauksessa.

---

[1] EYVL L 206, 22.7.1993.
[2] EYVL L 175, 5.7.1985.

(2004/C 78 E/0526) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3275/03**

esittäjä(t): Caroline Jackson (PPE-DE) komissiolle

(5. marraskuuta 2003)

Aihe: Venäjän metsien tuhoutuminen

Saamiemme tietojen mukaan Venäjä suunnittelee myyvänsä suuren osan metsistään yksityisille hakkuuyhtiöille. Maan metsät muodostavat suunnattoman hiilinielun ja ainoastaan Amazonin sademetsät ovat tässä mielessä merkittävämpiä. Onko komissio tietoinen tilanteesta? Mitä EU voi siinä tapauksessa komission mielestä tehdä saadakseen Venäjän luopumaan politiikasta, jolla voi olla suunnattoman vaarallisia ympäristövaikutuksia?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(17. joulukuuta 2003)

Komissio ei ole tietoinen Venäjän hallituksen suunnitelmista myydä suuri osa metsistään yksityisille hakkuuyhtiöille, vaikka on seurannut Venäjän uutta metsälainsäädäntöä koskevia lehdistötiedotteita. Metsäalueiden myynti yksityisille tai julkisille yhtiöille voi vaikuttaa haitallisesti Venäjän metsiin, mutta ei näin kuitenkaan välttämättä tapahdu. Venäjän hallitus on useilla kansainvälisillä foorumeilla — muun muassa Euroopan metsien suojelua koskevassa ministerikonferenssissa — ilmoittanut sitoutuneensa hoitamaan metsiään kestävällä tavalla. Komissio olettaa Venäjän noudattavan sitoumuksiaan ja panevan täytäntöön sen sitoumusten edellyttämät päätöslauselmat.

(2004/C 78 E/0527) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3276/03**

esittäjä(t): Brian Simpson (PSE) komissiolle

(5. marraskuuta 2003)

Aihe: Zürichin lentokentälle saapuvia lentoja koskevat rajoitukset

Voiko komissio ilmoittaa, milloin se voi antaa selonteon valituksesta, jonka SWISS-lentoyhtiö on esittänyt, koska Saksan viranomaiset ovat asettaneet rajoituksia Zürichin lentokentälle saapuville lennoille?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 2003)

Komissio on vastaanottanut Sveitsin viranomaisilta kantelun, joka koskee Saksan toimia, jotka saattavat vaikuttaa tiettyihin laskeutumismenettelyihin Zürichin lentokentällä. Kantelua on tutkittu yhteisön ja Sveitsin välisen sopimuksen perusteella, ja 5. joulukuuta 2003 komissio teki asiasta päätöksen edellä mainitussa sopimuksessa määrättyjen ja asetuksessa (ETY) N:o 2408/92 [1] säädettyjen menettelyjen mukaisesti. Päätöksen mukaan Saksa voi jatkaa lentoliikennettään koskevia asetuksia koskevan 213. täytäntöönpanoasetuksen soveltamista, sellaisena kuin se on muutettuna 4. huhtikuuta 2003. Samaisessa täytäntöönpanoasetuksessa määritellään mittariohjattuun laskeutumiseen ja lentoonlähtöön sovellettavat menettelyt Zürichin lentokentällä. Komission päätös julkaistaan piakkoin Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

[1] Neuvoston asetus (ETY) N:o 2408/92, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1992, yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille, EYVL L 240, 24.8.1992.

(2004/C 78 E/0528) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3284/03**

esittäjä(t): Lord Inglewood (PPE-DE) komissiolle

(5. marraskuuta 2003)

Aihe: Air Francen lentojen ylivaraaminen

Onko komission mielestä hyvän kauppatavan vastaista tai epäeettistä, että lentoyhtiöt eivät päästä voimassaolevan lipun ostaneita matkustajia lennoille? Tekeekö se muodollisen tutkimuksen siitä, että Air France ottaa säännöllisesti ja jatkuvasti liikaa varauksia osalle Newcastlesta lähtevistä lennoistaan?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(16. joulukuuta 2003)

Komissio on tietoinen siitä, että matkustajia ei usein päästetä lennoille (tämä koskee noin yhtä matkustajaa tuhatta matkustajaa kohti), vaikka sillä ei olekaan tietoja mistään tietyistä lennoista, kuten Air Francen Newcastlesta lähtevistä.

Komissio katsoo, että lennolle pääsy voidaan kieltää ainoastaan siinä tapauksessa, että lennolta pois jääneille matkustajille maksetaan korvaus ja annetaan apua tarvittaessa. Vuonna 1991 annettiin neuvoston asetus (ETY) N:o 295/91 [1], jossa sellaiset lentoliikenteen harjoittajat, jotka epäävät matkustajilta pääsyn lennolle jäsenvaltioiden lentoasemilla, velvoitetaan maksamaan matkustajille korvausta sekä antamaan heille mahdollisuus valita joko lipun hinnan palautus tai vaihtoehtoinen lento sekä ateriat ja hotellimajoitus tarkoituksenmukaisesti. Tämä oli ensimmäinen askel, jonka yhteisö on ottanut matkustajien oikeuksien suojelemisessa.

Kymmenen vuotta myöhemmin komissio tarkasteli tilannetta uudelleen ja tuli siihen tulokseen, että matkustajilta evätään pääsy lennolle liian usein — tämä koskee vuosittain noin 250 000:ta matkustajaa — ja että tällaisten tapausten määrää pitäisi vähentää. Sen vuoksi se antoi vuonna 2001 ehdotuksen uudeksi asetukseksi [2], jolla oli tarkoitus vähentää lennolta epäämistapausten määrää. Kun lentoliikenteen harjoittajat arvelevat joutuvansa epäämään joiltakin matkustajilta pääsyn lennolle, niillä olisi velvollisuus etsiä matkustajia, jotka vapaaehtoisesti luopuivat lentovarauksistaan etuja vastaan. Vasta jos liian harvat suostuisivat tähän, lentoyhtiöillä olisi oikeus evätä matkustajilta pääsy lennolle vastoin näiden tahtoa. Mikäli lentoyhtiöt toimisivat näin, niiden pitäisi maksaa matkustajille lipun hintaa korkeampi korvaus ja antaa heille tarvittaessa apua kyseisen asetuksen mukaisesti. Näin niiden matkustajien määrän, joilta evätään pääsy lennolle, pitäisi laskea merkittävästi.

Lisäksi uusi asetus toisi oikeuksia sellaisille matkustajille, joiden lennot on peruttu tai lennot viivästyvät pitkään, ja oikeudet koskisivat sekä muita kuin säännöllisiä lentoja (tilauslentoja) että säännöllisiä lentoja.

Komissio toivoo, että parlamentti äänestää sovittelukomitean tästä ehdotuksesta tekemän kompromissin puolesta.

---

[1] Neuvoston asetus (ETY) N:o 295/91, annettu 4 päivänä helmikuuta 1991, sitä korvausjärjestelmää koskevista yhteisistä säännöistä, jota sovelletaan, jos matkustajalta säännöllisessä lentoliikenteessä evätään pääsy lennolle (EYVL L 36, 8.2.1991).

[2] EYVL C 103 E, 30.4.2002.

(2004/C 78 E/0529) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3285/03**

esittäjä(t): Pierre Jonckheer (Verts/ALE) komissiolle

(5. marraskuuta 2003)

Aihe: Feixolínin hiiliavolouhos (Valle de Lacianan alue, Espanja)

Minero Siderúrgica de Ponferrada S.A. -yritys (MSP) käynnisti kaivuutyöt Feixolínin avolouhoksessa vuonna 1995. Tämä kaivos sijaitsee kahden kilometrin päässä Fonfrían kaivoksesta (josta on esitetty kysymykset E-1892/02 [1], E-1431/03, E-1432/03 [2] ja E-2858/03 [3]), joten myös se on ruskeakarhun elinympäristöä. Yritys pyysi lupaa Fonfrían kaivuutöihin Feixolínin ehtymiseen vedoten. Itse asiassa töiden havaittiin vähentyneen huomattavasti ja jopa keskeytyneen sen jälkeen, kun Fonfrían kaivuutyöt aloitettiin vuoden 2002 alussa, minkä vuoksi luultiin, että kaivosta oltiin palauttamassa entiselleen. MSP aloitti kuitenkin keväällä 2003 Feixolínin intensiiviset kaivuutyöt, jotka jatkuvat täydellä teholla.

Kaivoksella ei ole mitään tarvittavia lupia ja selvityksiä yhteensopivuudesta ympäristön kanssa. Alueen asukkaat hyväksyivät sen, koska sen negatiivisista vaikutuksista ympäristöön ei tiedetty ja koska MSP oli luvannut säilyttää työpaikat. Tätä lupausta ei ole kuitenkaan pidetty, koska työpaikkojen määrä on laskenut noin 2 500 työpaikasta tuhanteen. Tästä huolimatta MSP uhkailee edelleenkin paikallisia ja autonomisen alueen viranomaisia toiminnan lopullisella lopettamisella, jos sille ei myönnetä lupaa avolouhostoimintaan.

MSP saa edelleenkin valtavia taloudellisia tukia kaivoksen kannattavuuden säilyttämiseksi [4], vaikka todellisuudessa se vähentää kustannuksia harjoittamalla avolouhostoimintaa samanaikaisesti kun se sulkee maanalaisia kaivoksia. Kustannusten alentamisesta ja tuista saatavat tuotot kanavoidaan saman ryhmän muihin yrityksiin investoimalla koneisiin ja alihankintapalveluihin. Näitä avolouhostoiminnassa tarvittavia koneita käytetään myös muihin, kaivostoimintaan liittymättömiin töihin, kuten tienrakennukseen jne., joita mainitut yritykset sattumalta harjoittavat.

1. Kuinka paljon MSP on saanut EU:n tukia ja mitä toimintaa varten? Voiko komissio tutkia, onko MSP:n saamia EU-tukia käytetty väärin?

2. Eikö komissio katso, että myönnetyt tuet olisi käytettävä saattamaan maanalainen kaivostoiminta kannattavaksi, mikä on ainoa keino työpaikkojen säilyttämiseen, sekä luomaan alueen tulevaisuuden takaavia, vaihtoehtoisia ja kestäviä teollisuudenaloja, mitä nyt ei tehdä?

3. Voiko komissio sisällyttää MSP:n kaivosten ympäristövaikutuksia koskeviin tutkimuksiinsa Feixolínin kaivoksen, koska Unesco on julistanut Valle de Lacianan biosfäärialueeksi?

(1) EUVL C 28 E, 6.2.2003, s. 149.
(2) Katso sivu 32.
(3) Katso sivu 180.
(4) Katso E-0342/02, EYVL C 205 E, 29.8.2002, s. 122. Uninsa ja MSP kuuluvat Victorino Alonson yritysryhmään yhdessä muiden tämän ostamien tappiollisten kaivosyritysten kanssa.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(18. joulukuuta 2003)

1. Minería Siderúrgica de Ponferrada S.A. -yritys (MSP) saa joka vuosi hiilen tuotantoon valtiontukea, jonka Espanja myöntää, ja jonka komissio hyväksyy.

Viime vuosina MSP:lle on myönnetty tuotantotukea seuraavasti:

— vuonna 1998: 11 014 miljoonaa pesetaa

— vuonna 1999: 9 924,26 miljoonaa pesetaa

— vuonna 2000: 9 633,34 miljoonaa pesetaa

— vuonna 2001: 8 934,84 miljoonaa pesetaa

— vuonna 2002: 48 miljoonaa euroa (7 986,44 miljoonaa pesetaa)

Komissio on hyväksynyt nämä tuet tarkistettuaan, että kyseinen yritys on toteuttanut "nykyaikaistamis-, järkeistämis- ja uudelleenjärjestämissuunnitelmansa", jonka tarkoituksena on parantaa sen kannattavuutta tuotantokustannuksia alentamalla. MSP:n saama tuki tonnia kohti on alhaisimpia yhteisössä. Komission tietoon ei ole tullut mitään näiden tukien väärinkäyttöön viittaavaa päätöksen N:o 3632/93/EHTY (1) tavoitteiden toteutumisen osalta.

2. Komissio hyväksyy hiiliteollisuudelle myönnettävät Euroopan unionin tuet voimassa olevan lainsäädännön perusteella. Jatkossa kyseinen lainsäädäntö tulee pohjautumaan asetukseen (EY) N:o 1407/2002 (2), joka antaa taloudellisesti lupaavimmille tuotantoyksiköille mahdollisuuden osallistua energiaturvallisuuden parantamiseen kestävän kehityksen periaatteiden mukaisesti. Tämä päämäärä voidaan saavuttaa sekä maanalaisissa kaivoksissa että avolouhoksissa sillä ehdolla, että kansallista ja yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan kestävän kehityksen tärkeimpien tekijöiden — sosiaalisten, taloudellisten ja ympäristöön liittyvien — päämäärien osalta. Komissio ei voi puuttua yritysten toimintaa koskeviin valintoihin, vaan valvoo yhteisön lainsäädännön toteutumista.

Vaihtoehtoisten teollisuusalojen luomiseen annettavia tukia komissio myöntää hankkeisiin, joilla edistetään elinkeinorakenteen monipuolistumista kaivosteollisuusalueilla. Hiiliteollisuudelle suunnatut interventiojärjestelmän tukitoimenpiteet on kuitenkin tarkoitettu ainoastaan hiilentuotantoa, ei monipuolistamishankkeita varten. Espanjan tapauksessa komissiolle on kerrottu kaivosalueiden vaihtoehtoisia kehitysmahdollisuuksia koskevasta vuosien 1998—2005 suunnitelmasta, jonka tarkoituksena on alueellinen kehittäminen, jota arvoisa parlamentin jäsen ehdottaa.

3. Komissio varmistaa parhaillaan, että Espanjan viranomaiset ovat noudattaneet yhteisön ympäristölainsäädäntöä kyseisen yrityksen tapauksessa.

(1) Komission päätös N:o 3632/93/EHTY, tehty 28 päivänä joulukuuta 1993, jäsenvaltioiden kivihiiliteollisuuden hyväksi toteuttamia toimia koskevasta yhteisön järjestelmästä (EYVL L 329, 30.12.1993).
(2) Neuvoston asetus (EY) N:o 1407/2002, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2002, kivihiiliteollisuuden valtiontuesta (EYVL L 205, 2.8.2002).

(2004/C 78 E/0530) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3286/03**

esittäjä(t): Anne André-Léonard (ELDR) komissiolle

(5. marraskuuta 2003)

Aihe: Huviveneiden ajolupia koskevan lainsäädännön yhdenmukaistaminen Euroopassa

Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto ovat äskettäin muuttaneet direktiiviä 94/25/EY [1] huviveneitä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä.

Direktiivissä käsitellään pääasiassa veneiden rakentamisen ympäristönsuojelu- ja turvallisuusnormeja.

Myös huviveneiden ajolupien yhdenmukaistaminen yhteisössä on kuitenkin tarpeen.

Harkitseeko komissio EU:n ajoluvan käyttöönottoa? Mikäli näin on, mihin toimiin se aikoo ryhtyä varmistaakseen alan tehokkaan lainsäädännön?

[1] EYVL L 164, 30.6.1994, s. 15.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(15. joulukuuta 2003)

Yhteisön lainsäädännössä ei ole huviveneiden ajolupia koskevia säännöksiä, vaan asia kuuluu jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan. Huviveneitä koskeva yhteisön lainsäädäntö todellakin rajoittuu huviveneitä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 16. kesäkuuta 1994 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 94/25/EY [1]. Direktiivillä varmistetaan etenkin turvallisuutta koskevien vähimmäisvaatimusten noudattaminen kyseisten alusten rakentamisessa.

Mainittakoon kuitenkin, että YK:n Euroopan talouskomissio on antanut vuonna 1998 huviveneenkuljettajan kansainvälistä todistusta koskevan päätöslauselman (ECE) 40. Siinä luodaan yhdenmukainen käytäntö kansainvälisen todistuksen saamiseksi kansallisen todistuksen pohjalta anojan kotimaan tai oleskelumaan viranomaisilta. Todistus antaa näin kulkuluvan päätöslauselman hyväksyneiden maiden sisä- ja rannikkoalueille.

Komissio tutkii tämän kansainvälisen todistuksen käyttöönottoa ja ryhtyy tarvittaessa toimenpiteisiin. Tässä vaiheessa asia ei kuitenkaan sisälly komission työohjelmaan.

[1] EYVL L 17, 21.1.1997.

(2004/C 78 E/0531) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3288/03**

esittäjä(t): Margrietus van den Berg (PSE) komissiolle

(5. marraskuuta 2003)

Aihe: Yritysten sijoittautumisongelmat Losserin kunnassa

Losserin kunta Alankomaissa sijaitsee Saksan rajalla. Kyseisellä kunnalla on tätä nykyä suuria yritysten sijoittautumista koskevia ongelmia. Alankomaiden puolella on erittäin vaikeaa hankkia pieniä teollisuustontteja. Saksan puolella on toisaalta saatavilla teollisuustontteja. Losserin kunnan yrittäjät, jotka haluavat käynnistää yrityksen rajan toisella puolella, törmäävät siellä kuitenkin erilaiseen lainsäädäntöön, joka tekee sijoittautumisesta sinne erittäin hankalan. Voimassa olevassa Alankomaiden ja Saksan alueellisten viranomaisten rajat ylittävää yhteistyötä koskevassa Anholtin sopimuksessa ei mainita Saksan ja

Alankomaiden säädäntöjen yhdenmukaistamista eikä siinä anneta mahdollisuutta valita. Rajat ylittävien teollisuusalueiden kehittäminenkään ei ole mahdollista, koska Alankomaiden aluesuunnitelmassa sellaisia ei sallita.

Olen aiemminkin katsonut, että raja-alueet ovat yhdentyneen Euroopan koekenttiä ja että nimenomaan raja-alueilla olisi eurooppalaisen yhteistyön ilmennyttävä konkreettisella tavalla lainsäädäntöjen ja julkisten palvelujen yhdenmukaistamisen kautta.

1. Onko komissio kanssani yhtä mieltä siitä, että nimenomaan raja-alueilla olisi edistettävä yritysten sijoittautumista maan rajan viereen tai sen yli?

2. Onko komissio kanssani yhtä mieltä siitä, että lainsäädännön tekeminen joustavammaksi ja yhdenmukaisemmaksi edellä mainituilla alueilla on erittäin tärkeää ja onko komissio valmis ehdottamaan aloitteita jäsenvaltioiden kannustamiseksi kyseisen päämäärän saavuttamiseen?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(23. joulukuuta 2003)

1. Interreg-yhteisöaloitteen suuntaviivojen mukaisesti yrittäjyyden kannustaminen, pienten yritysten kehittäminen ja paikallista työllisyyttä edistävät aloitteet kuuluvat Euroopan unionin rajaseutuyhteistyöohjelmien ensisijaisiin tavoitteisiin.

2. Nykyisillä ohjelmilla, jotka koskevat yhteistyötä aikavälillä 2000—2006, pyritään edistämään yhteisten rajaseutujen ja valtioiden sekä alueidenvälisten strategioiden kehittämistä ja ylittämään erilaisten kansallisten lainsäädäntö- ja hallintojärjestelmien ja käytäntöjen aiheuttamat esteet. Kansalliset lainsäädäntö- ja hallintojärjestelmät ovat kuitenkin jäsenvaltioiden vastuulla edellyttäen, että yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan, esimerkiksi sisämarkkinoiden tai kilpailusääntöjen kohdalla.

(2004/C 78 E/0532) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3289/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(5. marraskuuta 2003)

Aihe: Pohjanmerellä työskentelevät portugalilaiset työntekijät vailla oikeuksia

Pohjanmerellä, Alankomaiden aluevesillä työskentelee muiden muassa useita portugalilaisia. Jotkut heistä ovat olleet alankomaalaisen Catering Logistics Management -yhtiön palveluksessa jo yli kymmenen vuotta ilman, että heillä on samoja oikeuksia kuin paikallisilla työntekijöillä.

Syrjintää on perusteltu sillä, että työntekijät asuvat virallisesti Portugalissa ja ovat työssä kaksi viikkoa kerrallaan.

Tällaista perustelua ei voida hyväksyä. Alankomaalainen yhtiö ei maksa näille työntekijöille sosiaaliturvaa eikä matkoja. Työntekijöillä ei myöskään ole mitään sosiaalisia oikeuksia (esim. perhelisiä, työttömyyskorvauksia, korvauksia työtapaturmista jne.).

Alankomaat on Euroopan unionin jäsenvaltio. Miten on mahdollista, että alankomaalaisessa yrityksessä rikotaan työntekijöiden perusoikeuksia?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä tämän asiaintilan korjaamiseksi?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(4. joulukuuta 2003)

Komissio toteaa aluksi seuraavaa: asetuksella (ETY) N:o 1408/71 [1] sovitetaan yhteen jäsenvaltioiden kansalliset sosiaaliturvajärjestelmät, jotta unionin alueella liikkuvien henkilöiden oikeus sosiaaliturvaan voitaisiin varmistaa parhaalla mahdollisella tavalla. Asetuksessa on joukko sääntöjä, joissa määrätään, mitä lainsäädäntöä sovelletaan tilanteissa, joissa on osapuolina vähintään kaksi jäsenvaltiota. Kyseessä olevat säännöt ovat velvoittavia, eikä vakuutettu voi niiden perusteella valita omaan tapaukseensa sovellettavaa sosiaaliturvalainsäädäntöä.

Jotta komissio voisi määrätä, mitä lainsäädäntöä asiassa on sovellettava, se aikoo pyytää Alankomaiden viranomaisilta selvitystä voidakseen varmistua, onko tässä yhteydessä kyse palvelujen tarjoamisen vuoksi toiseen jäsenvaltioon lähetyistä työntekijöistä ja onko yhteisön lainsäädännön vaatimuksia noudatettu.

[1] Neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1971, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä, EYVL L 149, 5.7.1971.

(2004/C 78 E/0533) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3291/03**

esittäjä(t): Helena Torres Marques (PSE) komissiolle

(3. marraskuuta 2003)

Aihe: Yhteisön päätösten täytäntöönpanon valvonta Portugalissa

Virallisessa lehdessä [1] julkaistiin 24 päivänä heinäkuuta 2002 tehty komission päätös EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia COMP/D1/29.373 — Visa International — monenvälinen toimituspalkkio).

Päätöksessä ilmoitetaan ne enimmäismäärät, joita Visa voi veloittaa pankki- ja luottokorttiensa käytöstä euroalueella.

Kunkin maan sisäisten maksujen välitykseen sovellettavien palkkioiden on luonnollisesti oltava alhaisempia kuin euroalueen rahansiirroista perittävät maksut, koska maan sisäiset teleliikennemaksut ovat halvempia.

1. Voiko komissio ilmoittaa, mikä elin vastaa kyseisen päätöksen täytäntöönpanosta Portugalissa?

2. Ottaen huomioon, että on vain yksi, portugalilaisten pankkien omistama yhtiö UNICRE, jonka kautta käytännöllisesti katsoen kaikki Portugalissa myönnetyillä pankki- ja luottokorteilla tehdyt maksut siirtyvät, mikä elin vastaa asianomaisten yhteisön päätösten täytäntöönpanosta Portugalissa?

[1] EYVL L 318, 22.11.2002, s. 17.

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(5. joulukuuta 2003)

Heinäkuun 24 päivänä 2002 tehdyn päätöksen 2002/914/EY nojalla komissio on myöntänyt EU:n kilpailusääntöjen mukaisesti poikkeusluvan eräisiin rajatylittäviin Visa-korttimaksuihin sovellettaville monenvälisille toimitusmaksuille. Poikkeus on voimassa vuoteen 2007 saakka.

Vastauksessaan arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen komissio haluaa ensiksi selvittää päätöksen 2002/914/EY taustaa. Monenvälinen toimitusmaksu (multilateral interchange fee, MIF) on pankkien välinen maksu, joka suoritetaan jokaisesta maksukortilla tehdystä maksusta. Visa-järjestelmässä vähittäiskauppiaan pankki maksaa tämän maksun kortinhaltijan pankille. Vähittäiskauppiaan pankille aiheutuvat kustannukset veloitetaan yleensä vähittäiskauppiailta osana maksua, jonka ne suorittavat pankilleen jokaisesta Visa-korttimaksusta. Rajatylittävissä Visa-korttien maksutapahtumissa EU:n alueella monenvälisen toimitus-

maksun määrittää Visa EU -alueen hallitus, ja toimitusmaksua sovelletaan, elleivät pankit keskenään toisin päätä. Toimitusmaksusta on ilmoitettu komissiolle hyväksymistä varten. Komissio myönsi EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan nojalla poikkeusluvan, sen jälkeen kun Visa oli toimittanut uudistuspaketin ja paketista oli neuvoteltu ja asianomaisia osapuolia kuultu. Visa on ensinnäkin sitoutunut alentamaan erityyppisistä kuluttajien käyttämistä korteista veloitettavia monenvälisiä toimitusmaksuja: maksuaikakorteilla ja luottokorteilla tehdyistä maksuista veloitettavaa painotettua keskimääräistä toimitusmaksua alennetaan vähitellen 0,7 prosenttiin vuonna 2007. Pankkikorttitapahtumien osalta Visa ottaa välittömästi käyttöön 0,28 euron kiinteän toimitusmaksun. Toiseksi monenvälisten toimitusmaksujen enimmäismäärä rajataan kortteja myöntävien pankkien tarjoamien tiettyjen erityispalvelujen kustannustasoon. Komissio katsoo näiden palvelujen vastaavan kortinhaltijoiden pankkien tarjoamia palveluja, jotka hyödyttävät niitä vähittäiskauppiaita, jotka viime kädessä maksavat rajatylittävistä maksuista veloitettavan toimitusmaksun. Kolmanneksi Visa antaa jäsenpankeille oikeuden luovuttaa vähittäiskauppiaille näiden pyynnöstä tietoja monenvälisistä toimitusmaksuista sekä kolmen kustannusryhmän prosentuaalisesta osuudesta kyseisistä maksuista.

1. Komission tehtävä on valvoa, että Visa noudattaa muutettua rajatylittäviin maksutapahtumiin sovellettavien monenvälisten toimitusmaksujen järjestelmää kaikissa jäsenvaltioissa, kuten Portugalissa. Jos komissio saa tietää poikkeuslupapäätöksen ehtojen rikkomisesta, kilpailupääosaston yksiköt tutkivat kaikki mahdolliset poikkeamiset päätöksen ehdoista.

Komission poikkeuslupapäätös koskee ainoastaan kuluttajien käyttämillä Visa-korteilla tehtyjä rajatylittäviä maksuja Euroopan talousalueella sijaitsevissa vähittäismyyntiliikkeissä. Päätös ei koske jäsenvaltioiden sisäisiin Visa-maksuihin sovellettavia monenvälisiä toimitusmaksuja. Komissio arvioi Visan uudistettujen toimitusmaksujen soveltuvuutta poikkeusluvan myöntämiseen ainoastaan Visa-maksujärjestelmään kuuluvien rajatylittävien maksujen osalta. Portugalissa suoritettaviin kotimaisiin maksuihin sovellettavia monenvälisiä toimitusmaksuja tulisi tarkastella kyseisen jäsenvaltion markkinaolosuhteiden valossa.

2. Yhteisön kilpailulainsäädäntöä sovelletaan tapauksissa, jotka vaikuttavat merkittävästi jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Jos siis yhteisön kilpailulainsäädäntöä rikottaisiin Portugalin korttimarkkinoilla, tieto välitettäisiin kansalliselle kilpailuviranomaiselle tai komissiolle.

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämistä ongelmista on lähetetty kopio Portugalin kilpailuviranomaiselle (Autoridade da Concorrência).

(2004/C 78 E/0534) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3294/03**

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(7. marraskuuta 2003)

Aihe: Euroopan komission viides puiteohjelma

Miten komissio aikoo käyttää viidennen puiteohjelmansa hankkeen ”The Orientation of Young Men and Women to Citizenship and European Identity” (HPSE-CT-2001-00077) tutkimustuloksia?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(12. joulukuuta 2003)

Viidennen puiteohjelman alaisen toimintaohjelman ”Sosiaalis-taloudellisen tietopohjan parantaminen” toisen ehdotuspyynnön mukaisesti yhteisö osoitti hankkeelle ”Orientations of Young Men and Women to Citizenship and European Identity” (HPSE-CT-2001-00077) 995 000 euron suuruisen määrärahan, jota maksetaan 36 kuukauden ajan. Hanketta koordinoi professori Lynn Jamieson Edinburghin yliopistosta, ja hän toivoo voivansa tutkia eurooppalaisen identiteetin ja Euroopan kansalaisuuden rakenteita nuorten keskuudessa kuudessa maassa, joista neljä valitaan nykyisten jäsenvaltioiden ja kaksi tulevien jäsenvaltioiden keskuudesta.

Hanke on edelleen käynnissä, ja suurimman osan tuloksista odotetaan valmistuvan hankkeen viimeisen vuoden aikana niin, että niitä voidaan hyödyntää käytännössä. Hanketta koskeva lopullinen konferenssi pidetään heinäkuussa 2004 Brysselissä, ja siellä esitellään tärkeimmät tutkimustulokset ja poliittiset ehdotukset, ja erityistä huomiota kiinnitetään politiikantekijöiden (institutionaalisten toimijoiden, opetusviranomaisten, ammattialoja edustavien organisaatioiden) tarpeisiin.

Tutkimuskonsortio suunnittelee lisäävänsä tiedon jakelua asiasta ja hyödyntävänsä tutkimustuloksia tuomalla ne julki kahdella tavalla: ensimmäinen tapa on hankkeen kotisivu (http://www.ed.ac.uk/sociol/youth), jossa yleisö voi tutustua asiakirjoihin ja raportteihin sekä tiedeyhteisöön ja politiikan päätöksentekijöihin. Toinen tapa on luoda yhteyksiä eurooppalaisten, kansallisten ja paikallisten instituutioiden ja toimijoiden välille (luettelo näistä yhteyksistä lähetetään suoraan arvoisalla parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle). Konsortio suunnittelee laativansa politiikkoja koskevan muistion, joka sisältää tärkeimmät tutkimustulokset ja jonka se lähettää kaikkiin Euroopan opetusministeriöihin ja hallitusten kaikille eri tasoille.

Komissio pyysi hankkeen koordinaattoria jakamaan tutkimustulokset konferenssissa, jonka koulutuksen ja kulttuurin pääosasto (PO EAC) ja Euroopan neuvosto järjestivät yhdessä otsakkeella nuoret ja osallistumismahdollisuudet Strasbourgissa 24.—26. marraskuuta 2003 ja jonka tarkoituksena oli tukea nuorisopolitiikkaa koskevan valkoisen kirjan [1] täytäntöönpanoa. Lisäksi on arveltu, että tutkimuksen pääosaston sekä koulutuksen ja kulttuurin pääosaston tiiviin yhteistyön ansiosta tutkimustuloksilla on vaikutuksia koulutuspolitiikkaan ja kansalaisten aktiiviseen osallistumiseen. Tutkimustulokset toimitetaan myös parlamentin teollisuus-, ulkomaankauppa-, tutkimus- ja energiavaliokunnalle sekä kulttuuri-, nuoriso-, koulutus-, tiedonvälitys- ja urheiluvaliokunnalle.

[1] KOM(2001) 681 lopullinen.

(2004/C 78 E/0535) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3296/03**

esittäjä(t): Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE) komissiolle

(7. marraskuuta 2003)

Aihe: Oleskeluluvan myöntämisestä perittävät maksut

Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansalaisilta veloitetaan Alankomaissa säännöllisesti korkeita maksuja heidän hakiessaan oleskelulupaa. Esimerkkinä mainittakoon 1. heinäkuuta 2002 lähtien virallisesti Alankomaiden kansalaisen kanssa yhdessä asuneen saksalaisen naisen tapaus. Kyseinen nainen työskenteli rajatyöntekijänä Saksassa, mutta hän jäi työttömäksi 31. toukokuuta 2003. Hän saa asetuksen N:o 1408/71 [1] 71 artiklan nojalla Alankomaissa työttömyyskorvausta. Naisen oli pakko maksaa 430 euron suuruinen summa oleskelulupansa pidentämisestä.

Naisella on kaksi lasta, jotka asuvat naisen entisen aviomiehen (lasten isän) luona Saksassa. Tällä saksalaisnaisella ei ole työhistoriaa Alankomaissa. Mitä naisen avopuolisoon tulee, hän on aina asunut Alankomaissa ja hän oli maaliskuuhun 2001 saakka itsenäinen yrittäjä Alankomaissa. Huhtikuusta 2001 lähtien hän on ollut palkkatyössä saksalaisessa yrityksessä (rajatyöntekijänä).

1. Saako Alankomaat periä oleskeluluvan pidentämisestä 430 euron maksun? Entä käykö se päinsä 6. kesäkuuta 2003 tapahtuneen kuuden kuukauden määräaikaisen (6. joulukuuta 2003 saakka) oleskeluluvan myöntämisen tapauksessa?

2. Voiko Alankomaat periä 285 euron maksun kunkin lapsen oleskeluluvan myöntämisen yhteydessä, jos saksalainen äiti haluaa hoitaa lapsiaan Alankomaissa ja kasvattaa heidät siellä yhdessä alankomaalaisen avopuolisonsa kanssa?

3. Missä määrin näissä tapauksissa rikotaan yhteisön lainsäädäntöä (EY:n perustamissopimuksen 13, 17, 18 ja 39 artikla ja muun muassa direktiivi 68/360/ETY [2])?

Huomautus: Alankomaissa maan asukkaille ja omille kansalaisille myönnetyn henkilöllisyystodistuksen hinta on 28,73 euroa.

[1] EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.
[2] EYVL L 257, 19.10.1968, s. 13.

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(15. tammikuuta 2004)

Oleskeluoikeutta koskeva yhteisön lainsäädäntö on saatettu osaksi Alankomaiden lainsäädäntöä, jonka mukaan EU:n kansalaiset, jotka asuvat Alankomaissa yhteisön lainsäädännön nojalla, saavat väliaikaisen oleskelukortin enintään viideksi vuodeksi. Kortin voimassaoloaika riippuu EU:n kansalaisen hakuperusteista (työnhakija, työntekijä, työvoiman ulkopuolella oleva, opiskelija).

Kirjallisessa kysymyksessä annetun tiedon perusteella kyseinen Saksan kansalainen ei ole koskaan työskennellyt Alankomaissa eikä siksi ole voinut hakea oleskelukorttia direktiivin 68/360/ETY ([1]) perusteella. Parlamentin jäsenen kysymyksessä annetuista tiedoista ei kuitenkaan käy ilmi, millä perustein hän haki oleskelukorttia Alankomaista, kun hänellä oli vielä työpaikka Saksassa, ja myöhemmin kortin jatkamista, kun hän jäi työttömäksi. Hän on ehkä käyttänyt vapaan liikkuvuuden oikeuttaan oleskeluoikeudesta 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetun direktiivin 90/364/ETY ([2]) perusteella. On myös mahdollista, että hän haki oleskelulupaa perheen yhdistämistä koskevan kansallisen lain perusteella hollantilaisen kumppaninsa kanssa.

Riippumatta perusteista, joilla EU:n kansalainen hakee oleskelukorttia, vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön mukaan oleskelukortit on myönnettävä ja uusittava maksutta tai sellaisesta summasta, joka ei ylitä maan kansalaisille myönnettävistä henkilötodistuksista perittäviä maksuja ja veroja. Komission saaman tiedon mukaan EU:n kansalaisille myönnettävien väliaikaisten oleskelukorttien hinta Alankomaissa on noussut 28 euroon. Koska maan kansalaisille myönnettävät kansalliset henkilötodistukset maksavat 28,77 euroa, korotus ei ole kohtuuton kansallisten henkilökorttien hintaan verrattuna ja on siksi yhteisön lainsäädännön mukainen.

Alankomaiden lainsäädännön mukaan on myös mahdollista saada pysyvä oleskelukortti. Asiakirja maksaa 226,89 euroa komission saaman tiedon mukaan. EU:n kansalaisten ei kuitenkaan tarvitse hakea tällaista kallista asiakirjaa.

Jos kyseiseltä Saksan kansalaiselta veloitettiin 430 euroa oleskelukortin jatkamisesta ja 285 euroa kummaltakin lapselta, summat näyttäisivät ylittävän edellä mainitut Alankomaiden lainsäädäntöön perustuvat säännöt. Voidakseen arvioida tapausta perusteellisesti ja ottaa lopulta yhteyttä Alankomaiden viranomaisiin komissio tarvitsisi kuitenkin lisätietoja tapauksesta.

Komissio haluaisi huomauttaa, että EY:n perustamissopimuksen 13 artiklaa ei voida soveltaa tässä tapauksessa, koska se tarjoaa oikeusperustan ainoastaan sellaisille toimille, joiden avulla torjutaan sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää.

([1]) Neuvoston direktiivi 68/360/ETY, annettu 15 päivänä lokakuuta 1968, jäsenvaltioiden työntekijöiden ja heidän perheidensä liikkumista ja oleskelua yhteisön alueella koskevien rajoitusten poistamisesta, EYVL L 257, 19.10.1968.
([2]) EYVL L 180, 13.7.1990.

(2004/C 78 E/0536) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3300/03**

esittäjä(t): Robert Sturdy (PPE-DE) komissiolle

(7. marraskuuta 2003)

Aihe: Pankkitietoja pyytävät huijaussähköpostiviestit muun muassa Afrikasta

Pankkitilitietoja pyytäviä huijausviestejä tavataan jatkuvasti, ja parlamentin sähköpostiosoitteeseeni saapuu useita tällaisia viestejä päivittäin. Voiko komissio kertoa, mihin toimiin se voi ryhtyä estääkseen tällaisten sähköpostiviestien pääsyn eurooppalaisiin sähköpostiosoitteisiin, ennen kuin yhä useammat ihmiset huijataan antamaan pankkitilitietonsa ja menettämään suuria rahasummia?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(18. joulukuuta 2003)

Parlamentin jäsen kysyy, mitä komissio voi tehdä muun muassa Afrikasta tulevien pankkitietoja pyytävien huijaussähköpostiviestien estämiseksi.

Huijaussähköpostiviestit tunnetaan myös ennakkomaksun huijausviesteinä, jotka ovat eräs ei-toivotun mainossähköpostin eli roskapostin muoto. Viestit ovat erityisen harhaanjohtavia ja vilpillisiä, ja niiden avulla kerätään rahaa sinisilmäisiltä sähköpostin käyttäjiltä.

Komissio ei voi varsinaisesti estää käyttäjiä luovuttamasta pankkitietojaan, mutta on ryhtynyt toimiin roskapostin ja erityisesti huijausviestien torjumiseksi. Roskapostin osalta yksityisyyttä ja sähköistä viestintää koskevassa direktiivissä 2002/58/EY ([1]) kielletään ei-toivottu viestintä kaikkialla unionissa (tiettyjä rajoitettuja tapauksia lukuun ottamatta). Direktiivi oli määrä saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä lokakuun 2003 loppuun mennessä. Komissio pyytää parlamentin jäsentä tutustumaan myös vastauksiin, jotka se on antanut roskapostia käsitteleviin Mihail Papayannakisin kirjalliseen kysymykseen E-1997/03 ([2]), Graham Watsonin kirjalliseen kysymykseen E-2085/03 ([2]) ja Piia-Noora Kaupin kirjalliseen kysymykseen E-2254/03 ([3]).

Komissio esittää tulevassa tiedonannossaan tämän uuden lainsäädännön pohjalta joitakin lisätoimia, joita tarvitaan, jotta järjestelmä olisi mahdollisimman tehokas. Konkreettisessa toiminnassa keskitytään jäsenvaltioissa tapahtuvan tehokkaan täytäntöönpanon ja teknisten ratkaisujen, kuten suodattamisen ja turvatoimien, lisäksi myös kansainväliseen yhteistyöhön ja kuluttajien tietoisuuden lisäämiseen ([4]). Ehdotetuista toimenpiteistä on keskusteltu jäsenvaltioiden ja asiaan liittyvien osapuolten kanssa Brysselissä 16. lokakuuta 2003 järjestetyssä seminaarissa ([5]).

Tietoisuuden lisäämisen kannalta on erityisen tärkeää, että sähköpostin käyttäjille kerrotaan, mikä on laillista ja mikä laitonta, mitkä ovat verkossa olemisesta tai kyseisenlaisiin viesteihin vastaamisesta aiheutuvat mahdolliset riskit, minkälaista apua he voivat saada sähköpostipalvelujen tarjoajiltaan tai kolmansilta osapuolilta, kuten suodatinohjelmistojen valmistajilta, ja kenelle he voivat ilmoittaa lainvastaisesta toiminnasta.

Lainsäädännön täytäntöönpanon osalta lainrikkojien syytteeseen asettamisen on oltava jäsenvaltioiden ensisijainen tavoite. Syytteeseenpanoon liittyvää kansainvälistä yhteistyötä onkin jo alettu hyödyntää joissakin rajatylittävissä tapauksissa. Verkkotoimintaan liittyviä todisteita ei ole aina helppo saada, varsinkaan kun roskapostin tai huijausviestien lähettäjät toimivat ulkomailta käsin, mutta välikäsiä sijoitetaan usein paljon lähemmäs Euroopan unionin viranomaisten tuomiovaltaan kuuluvia alueita.

On hyvä pitää mielessä, että Euroopan unionista peräisin olevat huijaussähköpostiviestit voidaan usein luokitella harhaanjohtavaksi mainonnaksi, joka kielletään harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta annetussa direktiivissä 84/450/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/55/EY ([6]). Mainitulla direktiivillä suojellaan sekä yrityksiä että kuluttajia joutumasta harhaanjohdetuiksi. Kaikki jäsenvaltiot ovat saattaneet direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään. Kansallisten tuomioistuinten ja viranomaisten tehtävänä on siten huolehtia, että sitä sovelletaan täysimääräisesti. Komission ehdottamaan sopimattomia kaupallisia käytäntöjä koskevaan direktiiviin ([7]) sisällytetään tällä hetkellä harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta annettuun direktiiviin sisältyvät lausekkeet, joilla kuluttajia suojellaan heidän taloudellisia etujaan vahingoittavalta harhaanjohtavalta mainonnalta, kuluttajille suunnatut huijaussähköpostiviestit mukaan luettuina.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL L 201, 31.7.2002).

([2]) EUVL C 51 E, 26.2.2004, s. 178.

([3]) EUVL C 51 E, 26.2.2004, s. 232.

([4]) IP/03/1015.

([5]) IP/03/1373.

([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/55/EY, annettu 6 päivänä lokakuuta 1997, harhaanjohtavaa mainontaa koskevan direktiivin 84/450/ETY muuttamisesta sisällyttämällä siihen vertaileva mainonta (EYVL L 290, 23.10.1997).

([7]) KOM(2003) 356 lopullinen.

(2004/C 78 E/0537) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3302/03**

esittäjä(t): Hiltrud Breyer (Verts/ALE) komissiolle

(10. marraskuuta 2003)

Aihe: Toimintasuunnitelmat melun vähentämiseksi (direktiivi 2002/49/EY)

Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyivät ympäristömelun arviointia ja hallintaa koskevan direktiivin 2002/49/EY [1] 25. kesäkuuta 2002. Direktiivissä säädetään, että jäsenvaltioiden on yhteisten arviointimenetelmien ja strategisten melukarttojen avulla kerättävä tietoja melutilanteesta tieliikenteen pääväylillä ja tärkeimmillä raideliikenneväylillä sekä suurimpien lentokenttien ja taajamien läheisyydessä 18. heinäkuuta 2005 mennessä.

Saksan liittotasavallassa on jo vuodesta 1990 lähtien ollut voimassa päästöjen valvontaa koskeva laki (Bundes-Immissionsschutzgesetz, BImSchG), jonka 47 pykälän a momentin perusteella kaikilla alueilla, joilla melusta aiheutuu tai on odotettavissa haitallisia ympäristövaikutuksia, on kerättävä tietoja melulähteistä ja niiden vaikutuksista ympäristöön. Laissa säädetään, että osavaltioiden ja kuntien on esitettävä toimintasuunnitelma melun vähentämiseksi. Saarlandin osavaltiossa yksikään kunta ei tähän mennessä kuitenkaan ole esittänyt BImSchG:n 47 pykälän a momentin mukaista melunvähentämissuunnitelmaa. Tämä saattaa johtua myös siitä, ettei toimintasuunnitelmien laatiminen onnistu ilman rahoitusapua ja ne koskettavat kaikkia kunnan asukkaita.

1. Miten estetään se, etteivät jäsenvaltioiden hallitukset käytä hyväkseen direktiivissä vuodeksi 2005 säädettyä aikarajaa ja viivyttele siihen vedoten kansallisen lainsäädännön täytäntöönpanossa?

2. Myöntääkö Euroopan unioni rahoitusta melun vähentämistä koskeviin toimintasuunnitelmiin?

[1] EYVL L 189, 18.7.2002, s. 12.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(16. joulukuuta 2003)

Komissio on pannut kiinnostuksella merkille arvoisan parlamentin jäsenen esittämän kirjallisen kysymyksen ympäristömelua koskevan yhteisön lainsäädännön ja nykyisten kansallisten lainsäädäntöjen niveltymisestä ja mahdollisuudet antaa yhteisön taloudellista tukea meluhaittojen vähentämistä koskeviin suunnitelmiin.

Vastauksena ensimmäiseen kohtaan parlamentin jäsenelle tiedotetaan, että 18. heinäkuuta 2002 voimaan tullessa ympäristömelun arvioinnista ja hallinnasta 25. kesäkuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/49/EY [1] säädetään, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat velvollisia laatimaan yhteisten indikaattoreiden perusteella strategisia melukarttoja pääasiallisten liikenteen infrastruktuurien läheisyydessä ja suurimmissa taajamissa, tiedottamaan yleisölle melulle altistumisesta ja sen vaikutuksista sekä toteuttamaan toimintasuunnitelmia melun vähentämiseksi siellä, missä tämä on tarpeen, ja ympäristömelun tason säilyttämiseksi ennallaan siellä, missä se on hyvä. Direktiivi on saatettava osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä viimeistään 18. heinäkuuta 2004, ensimmäiset melukartat on laadittava 30. kesäkuuta 2007 mennessä ja ensimmäisten toimintasuunnitelmien on oltava valmiina viimeistään 18. heinäkuuta 2008.

Mitä nykyisten melua koskevien kansallisten lainsäädäntöjen ja direktiivin 2002/49/EY niveltymiseen tulee, jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla on vapaus panna täytäntöön direktiivin säännökset aiotulla tavalla, ja tämä mahdollisuus jätetään täysin niiden omaan harkintaan.

Mitä toiseen kohtaan tulee, ympäristömelun torjumiseen ei ole olemassa erityistä yhteisön rahoitusta. Alalla toteutettavat hankkeet voisivat kuitenkin saada taloudellista tukea nykyisten järjestelyjen puitteissa. Yksi näistä on ympäristöalan rahoitusväline (LIFE).

[1] EYVL L 189, 18.7.2002.

(2004/C 78 E/0538) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3306/03**

esittäjä(t): Gary Titley (PSE) komissiolle

(10. marraskuuta 2003)

Aihe: Juomaveden fluori

Juomavesidirektiivi (98/83/EY) [1] määrittää juomaveden fluoripitoisuuden ylärajaksi 1,5 mg/l.

Voiko komissio ilmoittaa juomaveteen tällä hetkellä fluoria lisäävien jäsenvaltioiden tai jäsenvaltioiden alueiden lukumäärän? Millaiset ovat EU:n kansalaisten oikeudet juomaveteen lisättävän fluorin suhteen?

Kun otetaan huomioon direktiivin 98/83/EY suunniteltu tarkistaminen, aikooko komissio muuttaa fluorille asetettuja rajoja?

[1] EYVL L 330, 5.12.1998, s. 32.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(16. joulukuuta 2003)

Fluorin lisääminen juomaveteen on sallittua neljässä jäsenvaltiossa (Saksassa, Espanjassa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa). Näistä kolmessa ensimmäisessä päätöksen fluorin lisäämisestä tekevät paikallis- tai alueviranomaiset. Italiassa ei ole erityistä lainsäädäntöä, jolla kiellettäisiin tai sallittaisiin fluorin lisääminen. Komissio ei ole tietoinen tilanteesta jäsenvaltioiden eri alueilla. Euroopan unionin kansalaisten oikeudet juomaveteen lisättävän fluorin suhteen eivät kuulu juomavesidirektiivin soveltamisalaan, ja asia kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Direktiivissä 98/83/EY [1] säädettyjen vaatimusten täyttämisen määräaika on 25. joulukuuta 2003, joten tässä vaiheessa on ennenaikaista pohtia tarvetta muuttaa fluorille asetettuja raja-arvoja.

[1] Neuvoston direktiivi 98/83/EY, annettu 3 päivänä marraskuuta 1998, ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta (EYVL L 330, 5.12.1998).

(2004/C 78 E/0539) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3309/03**

esittäjä(t): Philip Claeys (NI) komissiolle

(10. marraskuuta 2003)

Aihe: ”Vastuullisen ostamisen viikko” komission rakennuksissa

Euroopan komission tiloissa järjestettiin 6.—10. lokakuuta ”vastuullisen ostamisen viikko” -niminen tapahtuma. Kyseisen tempauksen yhteydessä laaditun esitteen mukaan tapahtumaan osallistuivat ”Fair Trade Centre” sekä komission tärkeimmät tavarantoimittajat ja ravintolapalvelujen toimittajat Delhaize, Eurest ja Sodexho.

Antoiko komissio sen lisäksi, että se asetti tilojaan tapahtuman käyttöön, sille myös taloudellista tukea? Jos vastaus on myönteinen, millaisista summista siinä oli kyse?

Liitettiinkö ”vastuullisen ostamisen viikkoon” tulostavoitteita? Jos vastaus on myönteinen, mitkä ne olivat? Saavutettiinko kyseiset tavoitteet?

Tarjosivatko järjestäjät kävijöille mahdollisuuden arvioida tarjottujen tuotteiden laatua? Jos tarjosivat, mitkä olivat arviointien tulokset?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 2003)

Euroopan komission tiloissa järjestettiin 6.—10. lokakuuta 2003 viikon pituinen "vastuullisen kuluttamisen viikko" -niminen tapahtuma. Tapahtuma järjestettiin yhtäaikaa Belgiassa vietetyn reilun kaupan viikon kanssa ja yhteistyössä Fair Trade Centre -keskuksen kanssa. Fair Trade Centre koordinoi reilusta kaupasta vastaavien järjestöjen toimintaa Belgiassa. Komissio sitoutui yritysten sosiaalisesta vastuusta antamassaan tiedonannossa ([1]) käynnistämään työntekijöilleen suunnatun tiedostamiskampanjan vuoden 2003 aikana. Tällä tapahtumalla pyrittiin lisäämään työntekijöiden tietoisuutta yritysten sosiaalista vastuuta koskevista periaatteista.

Tapahtuman aikana Brysselin komission toimitilojen ravintoloissa, kahviloissa, myyntiautomaateissa ja Euro City shop -kaupassa myytiin reilun kaupan tuotteita. Myytävänä oli kahvia, teetä, hedelmämehuja, sokeria, vilja- ja suklaapatukoita, riisiä, kvitteneitä ja banaaneja.

Myös parlamentti osallistui tapahtumaan, ja kuten arvoisa parlamentin jäsen varmaan muistaakin, parlamentin ravintoloissa ja kahviloissa myytiin reilun kaupan tuotteita.

Komission työllisyyden ja sosiaaliasioiden pääosasto myönsi tapahtuman järjestämiseen 30 000 euroa, jotka käytettiin mainosmateriaalin tuottamiseen (esitteet, julisteet jne.) ja reilun kaupan tuotteita tarjoavien maistiaistiskien kustannuksiin.

Viikon tavoitteena oli lisätä työntekijöiden tietoisuutta yritysten sosiaaliseen vastuuseen sekä vastuulliseen kuluttamiseen liittyvissä asioissa. Työntekijöille tarjottiin tietoa aiheesta ja mahdollisuus ostaa reilun kaupan tuotteita työpaikallaan.

Komission henkilökunnan esittämät, myynnissä olleita tuotteita, ja erityisesti kahvia, teetä, vilja- ja suklaapatukoita ja hedelmämehuja, koskeneet ensireaktiot ovat olleet myönteisiä. Näitä tuotteita myytiin huomattavassa määrin. Tapahtuman kokonaistuloksia arvioidaan tarkemmin vuoden 2003 lopussa.

Komission ravintoloiden ja kahviloiden, myyntiautomaattien ja Euro City shop -kaupan toimeksiantosopimusosapuolet ovat sitoutuneet jatkamaan näiden reilun kaupan tuotteiden myyntiä niin kauan kuin niiden kysyntä pysyy riittävän korkeana.

([1]) KOM(2002) 347 lopullinen.

(2004/C 78 E/0540) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3321/03**

esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) komissiolle

(10. marraskuuta 2003)

Aihe: Maltan tilapäiset kaatopaikat

EU:n kaatopaikkadirektiiviä (1999/31/EY) ([1]) noudattaakseen Maltan hallitus ilmoitti 8. heinäkuuta 2003, että kahteen louhokseen perustetaan tilapäinen kaatopaikka talousjätteelle ja orgaaniselle jätteelle, kunnes Tal-Ghallisiin suunniteltu kaatopaikka valmistuu vuonna 2005. Kahden tietyn louhoksen valitseminen on aiheuttanut vakavaa vastustusta, koska ne sijaitsevat vain muutaman sadan metrin päässä Unescon maailmanperintöluetteloon merkityistä Mnjandran ja Hagar Qimin kivitemppeleistä ja koska kyseinen alue on varattu pitkäksi ajaksi perinnepuistoksi.

Voiko komissio vahvistaa, onko Maltan hallitus ilmoittanut sille kahden tilapäisen alueen valinnasta? Katsooko komissio, että kyseinen tilapäisratkaisu on nykyisten ja tulevien jäsenvaltioiden tekemien, kulttuuriperinnön säilyttämistä ja edistämistä koskevien sitoumusten mukainen?

([1]) EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(23. joulukuuta 2003)

Maltan hallitus ei ole ilmoittanut komissiolle Maltalle suunnitelluista kaatopaikoista.

Liittymisneuvottelujen yhteydessä Malta sitoutui noudattamaan kaatopaikoista annetun direktiivin ([1]) säännöksiä 1. toukokuuta 2004 lähtien. Ennen toukokuun alkua komissio valvoo Maltan edistymistä kaatopaikkadirektiivin saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä sen täytäntöönpanossa. Komissio myös valvoo Maltan liittymisneuvottelujen yhteydessä antamien sitoumusten täyttämistä.

Mitä tulee luonnon ja kulttuuriperinnön suojeluun alueella, jolle tilapäisiä kaatopaikkoja suunnitellaan, päätös kaatopaikkojen sijoittamisesta kuuluu kansallisten viranomaisten toimivallan piiriin. Edellä mainitun direktiivin liitteessä I mainittuja yleisiä vaatimuksia on kuitenkin noudatettava.

Kun Maltasta tulee EU:n jäsenvaltio, komission tehtävänä on varmistaa, että Malta noudattaa direktiiviä kuten muutkin jäsenvaltiot.

([1]) Neuvoston direktiivi 1999/31/EY, annettu 26 päivänä huhtikuuta 1999, kaatopaikoista.

(2004/C 78 E/0541) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3322/03**

esittäjä(t): Gabriele Stauner (PPE-DE) komissiolle

(5. marraskuuta 2003)

Aihe: Varapuheenjohtaja Kinnock ja viitteet Eurostatissa ilmenneistä säännönvastaisuuksista

Paul van Buitenen paljasti 31. elokuuta 2001 pääjohtaja Brünerille ja Reichenbachille toimittamassaan asiakirjassa ("File on possible irregularities in many Commission services") myös lukuisia Eurostatiin liittyviä säännönvastaisuuksia.

Van Buitenen toi pääjohtajien tietoon muun muassa tarkastuskertomuksen, jossa kuvaillaan salaisten tilien käyttöä Eurostatissa.

Lisäksi hän esitti viitteitä siitä, että eräs Eurostatin johtaja olisi syyllistynyt useaan virkavirheeseen.

Milloin kurinpitokysymyksistä vastaava komission varapuheenjohtaja Kinnock sai kopion mainitusta asiakirjasta?

Ovatko myös hänen kabinettinsa jäsenet saaneet tutustua kyseiseen asiakirjaan? Jos ovat, niin milloin?

Mitä Kinnock on tehnyt saadakseen haltuunsa edellä mainitun tarkastuskertomuksen?

Mihin toimiin Kinnock on ryhtynyt, jotta kyseistä johtajaa vastaan esitetyt syytteet tutkittaisiin? Mikä on tulos?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(19. tammikuuta 2004)

Paul van Buitenen toimitti 31. elokuuta 2001 Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) pääjohtajalle sekä komission henkilöstön ja hallinnon pääosaston pääjohtajalle 5 000-sivuisen asiakirjan. Myöhemmin OLAF sekä henkilöstön ja hallinnon pääosasto totesivat, että asiakirja sisälsi 270 yksilöitävissä olevaa väitettä.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää aiemmin annettujen parlamentin vastausten ja lausuntojen perusteella, komission henkilöstöstä ja hallinnosta vastaava varapuheenjohtaja Neil Kinnock vastaanotti jäljennöksen kyseisestä asiakirjasta hallinnon ja henkilöstön pääosastolta syyskuun 2001 alussa ylempiä virkamiehiä nimittävänä virkamiehenä, johon asiakirjassa viitataan.

Komission jäsenellä ja hänen kabinettinsa jäsenillä ei ollut syytösten laajuuden vuoksi mahdollisuutta määritellä, olivatko asiakirjassa esitetyt asiat sääntöjenvastaisuuksia. Siispä ainoastaan tutkintaelimet pystyivät määrittelemään asian perustellusti ja tyydyttävästi. Asiakirja toimitettiin niille vakiintuneiden ja asiaan liittyvien menettelytapojen mukaisesti ja selvitystyö jätettiin asianmukaisesti niille.

Kuten parlamentille on tiedotettu, OLAF sekä hallinnon ja henkilöstön pääosasto tekivät alustavan arvion Paul van Buitenenin toimittamasta materiaalista hänen esittämiensä alustavien luonnosten pohjalta määritelläkseen, mitkä hänen tekemistään syytöksistä kuuluivat OLAFin toimivaltaan Euroopan petosten-torjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ([1]) 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja siten OLAFin tutkittaviksi. Aiemmin annettujen vastausten perusteella parlamentin jäsen tietää, että Eurostatiin liittyvän asiakirjan aineiston katsottiin kuuluvan kokonaisuudessaan OLAFin toimialaan erityisesti siksi, että OLAF tutki jo kyseisiä asioita.

Siksi toimivaltaiset analyytikot arvioivat alusta alkaen, että Paul van Buitenenin Eurostatin osalta esittämät tiedot kuuluivat OLAFin toimivaltaan ja siten ennemminkin OLAFin kuin hallinnon ja henkilöstön pääosaston tai Neil Kinnockin tutkittaviksi. OLAFin tutkintatuomareiden tiivistetty arvio OLAFille toimitetun asiakirjan sisällöstä lähetettiin komission hallinnon pääosaston pääjohtajalle sekä parlamentin talousarvion valvontavaliokunnan puheenjohtajalle 15. helmikuuta 2002.

Tällöin OLAF päätti Eurostatin osalta, etteivät saadut tiedot olleet peruste uusien tutkimusten aloittamiseksi. Paul van Buitenenin Eurostatista toimittamat tiedot siirrettiin kuitenkin asiaa koskeviin tiedostoihin.

([1]) EYVL L 136, 31.5.1999.

(2004/C 78 E/0542) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3326/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(12. marraskuuta 2003)

Aihe: Komission jäsenten palkkaedut

Voiko komissio täydennyksenä kysymystä E-2235/99 ([1]) koskevaan vastaukseensa antaa kaikki aikaisemmin pyydetyt tiedot päivitettyinä siten, että se antaa viimeisimmät saatavissa olevat tiedot?

([1]) EYVL C 280 E, 3.10.2000, s. 19.

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(15. tammikuuta 2004)

Aikaisempien parlamentille annettujen vastausten mukaisesti:

— Peruspalkka, johon komission jäsenet, komission puheenjohtaja ja varapuheenjohtajat ovat oikeutettuja kuukausittain (12 kertaa vuodessa), on komission jäsenillä 17 341 euroa (112,5 % palkkaluokkaan A1/6 kuuluvan virkamiehen peruspalkasta), komission varapuheenjohtajilla 19 268 euroa (125 % palkkaluokkaan A1/6 kuuluvan virkamiehen peruspalkasta) ja komission puheenjohtajalla 21 272 euroa (138 % palkkaluokkaan A1/6 kuuluvan virkamiehen peruspalkasta). Palkoista maksetaan tietysti Euroopan yhteisöjen virkamiehille määrätyt verot ja vähennykset.

— Perhelisät, joihin komission jäsenillä, puheenjohtajalla ja varapuheenjohtajilla on kuukausittain oikeus, koostuvat kotitalouslisästä, joka on viisi prosenttia peruspalkasta (jos puoliso ei ole ansiotyössä), huollettavana olevaa lasta koskevasta lisästä, joka on 237,38 euroa kuukaudessa lasta kohti, ja koulutuslisästä, jonka suuruus vaihtelee lapsen iän ja koulutusasteen mukaan (peruskoulussa 36 prosenttia, keskiasteella 50 prosenttia ja korkeakoulussa 100 prosenttia 212,14 eurosta).

— Komission jäsenet saavat asuntokorvauksen samoin perustein kuin ulkomailla työskentelevät virkamiehet. Korvaus on 15 prosenttia peruspalkasta muille kuin belgialaisille komission jäsenille.

— Komission jäsenet saavat kuukausittaisen edustuskorvauksen, joka on tällä hetkellä komission jäsenillä 607,71 euroa, varapuheenjohtajilla 911,38 euroa ja puheenjohtajalla 1 418,07 euroa. Edustuskulut korvataan kuitteja ja perusteluja vastaan, ja niille on määrätty kuukausittainen enimmäismäärä. Korvauksen enimmäismäärä vuosittain on useimmilla komission jäsenillä 11 489 euroa. Varapuheenjohtajilla ja ulkosuhteista vastaavilla jäsenillä enimmäismäärä on 17 234 euroa ja puheenjohtajalla 28 723 euroa.

— Aloittaessaan tehtäviensä hoitamisen komission jäsenellä (paitsi Belgian kansalaisilla) on oikeus kahden kuukauden bruttoperuspalkan suuruiseen korvaukseen asettautumisesta aiheutuneista kuluista (eli tällä hetkellä 34 682 euroa komission jäsentä kohti), korvaukseen henkilökohtaisista sekä huollettavien matkakuluista ja korvaukseen henkilökohtaisen omaisuuden muuttamisesta aiheutuneista kuluista (vakuutuskulut mukaan luettuina).

— Samanlaisten järjestelyjen on säädetty koskevan myös Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ja tilintarkastustuomioistuimen puheenjohtajia ja jäseniä.

(2004/C 78 E/0543) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3328/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(12. marraskuuta 2003)

Aihe: Tärkeän yhteisen eurooppalaisen historiallisen muistomerkin vankileiri Stammlager X B Sandbostelin tahallinen laiminlyöminen

1. Onko komissio tietoinen, että toisen maailmansodan aikana yli miljoona 46 valtiosta (kuten Isosta-Britanniasta, Belgiasta, Ranskasta, Kreikasta, Serbiasta, Puolasta, Italiasta, Venäjältä, Ukrainasta ja Alankomaista) peräisin olevaa henkilöä pidettiin Hitlerin hallinnon vankeina Stammlager X B Sandbostelin leirillä, joka sijaitsee Bremervörden lähellä Weser- ja Elbe-jokien välissä Saksan Ala-Saksin osavaltiossa ja että heitä kuoli vankeuden aikana 50 000 nälkään, tauteihin ja pahoinpitelyyn?

2. Onko komissio myös tietoinen, että 1940-luvun loppupuolella samaa leiriä käytettiin leirien valvojien ja SS-henkilökunnan vankilana ja että 1950-luvulta lähtien sinne majoitettiin Saksan demokraattisesta tasavallasta peräisin olevia pakolaisia, mutta vuodesta 1974 lähtien leiri kuuluu Immenhainin teollisuuskylään ja on siten yksityisomaisuutta, ja osavaltio, piirikunta tai kunta ei voi suojella sitä?

3. Onko komissio tietoinen, että jo monien vuosien ajan leirin olemassaoloa koskevat tekijät on järjestelmällisesti hävitetty? Leiriä on laiminlyöty, joten monet rakennukset sortuvat, ja leiriltä selvinneet ja vierailijat eivät voi siten käydä siellä vierailulla. Myös TV-kamerat ovat kiellettyjä, vierailijoille huudellaan, että heidän pitäisi unohtaa menneisyys ja toimitaan vastoin vuonna 1992 perustettua Dokumentations- und Gedenkstätte Sandbostel -järjestöä, joka pyrkii säilyttämään leirin muistomerkkinä.

4. Aikooko komissio huolimatta virallisesta toimivallastaan, Euroopan kansojen yhteisen historian ja yhteisten väkivallasta ja diktatuurista aiheutuneiden kärsimysten vuoksi, ryhtyä toimiin lisätäkseen mahdollisimman paljon toimia, joilla tätä aikaisempaa vanki- ja keskitysleiriä suojeltaisiin muistomerkkinä ja jotta siihen voitaisiin tutustua, ja aikooko se näiden seikkojen perusteella ottaa yhteyttä Sandbostelin maankäytöstä, koulutuksesta ja muistomerkeistä vastuussa oleviin viranomaisiin?

Lähde: TV Nederland 1, Netwerk, 19. lokakuuta 2003

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(12. joulukuuta 2003)

Vuonna 1993 parlamentti antoi päätöslauselman natsien keskitysleirien suojelemisesta historiallisina muistomerkkeinä Euroopassa ja kansainvälisesti [1]. Päätöslauselmassa kehotettiin jäsenvaltioita, neuvostoa ja komissiota tarjoamaan taloudellista tai muuta tukea toimenpiteisiin, joiden avulla natsien keskitysleirien merkitys säilytetään ja niitä suojellaan Euroopassa ja kansainvälisesti.

Vuoden 1995 talousarviossa varattiin määräraha avustuksiin, joilla pyritään säilyttämään pakkosiirtoihin liittyvät keskeiset paikat ja arkistot entisiin keskitysleireihin perustetuissa muistomerkeissä. Tämän jälkeen määräraha on sisällytetty joka vuosi talousarvioon ja vuoden 2004 alustavassa talousarviossa se on budjettikohdassa 15.04.01.02.

Toukokuussa 2003 komissio ehdotti EY:n perustamissopimuksen 151 artiklan perusteella uutta oikeusperustaa tukiohjelmalle [2] osana Euroopan parlamentin ja neuvoston päätösehdotusta yhteisön toimintaohjelmasta kulttuurialalla Euroopan laajuisesti toimivien organisaatioiden tukemiseksi.

Hankkeet, joille näitä avustuksia myönnetään, valitaan ehdotuspyyntöjen perusteella. Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemaan leiriin tai järjestöön liittyvästä hankkeesta ei ole tähän mennessä tullut aiemmin ehdotusta. Vuoden 2004 ehdotuspyynnöt julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja Internetissä.

Komissiolla ei ole mahdollisuutta ottaa yhteyttä asianomaisiin viranomaisiin, koska toissijaisuusperiaatteen nojalla tapaus on täysin kyseisen jäsenvaltion vastuulla.

[1] EYVL C 72, 15.3.1993.
[2] KOM(2003) 275 lopullinen.

(2004/C 78 E/0544) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3329/03**

esittäjä(t): Antonio Tajani (PPE-DE) komissiolle

(12. marraskuuta 2003)

Aihe: Eurobarometri-kysely, jossa Israelia pidettiin pahimpana uhkana maailmanrauhalle

Komission tilaaman eurobarometri-kyselyn tulosten mukaan EU:n kansalaiset pitävät maailman maista Israelia suurimpana uhkana rauhalle.

Tietääkö komissio millä perusteilla tämän mielipidetiedustelun kysymykset laadittiin?

Tietääkö komissio, että haastatelluille esitetyissä vastausvaihtoehdoissa kaksi demokraattista maata, Yhdysvallat ja Israel, niputettiin yhteen vapautta polkevien diktatuurien ja teokratioiden kanssa.

Mihin toimiin komissio ja sen puheenjohtaja Romano Prodi aikovat ryhtyä estääkseen EU:n toimielimiä edistämästä asiattomia aloitteita, jotka voivat kiristää jännitystä Euroopassa ja Lähi-idässä?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä estääkseen näin arkaluontoisissa asioissa sellaiset uutisvuodot kuten eurobarometri-kyselyn tulosten julkaiseminen El Paísissa?

Eikö komissio katso, että juutalaisten kansanmurhan muiston nimissä Euroopan pitää kantaa suurempi vastuu Lähi-idän rauhanpyrkimyksistä?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(22. joulukuuta 2003)

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi Cristiana Muscardinin kirjalliseen kysymykseen P-3334/03 [1].

[1] Katso sivu 263.

(2004/C 78 E/0545) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3340/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(12. marraskuuta 2003)

Aihe: Pyyntö eräiden puheenjohtaja Prodia koskevien tietojen tarkistamisesta

Italian lehdistössä on viime päivinä näkynyt tietoja, joiden mukaan komission puheenjohtaja Romano Prodi on parhaillaan, vähemmän kuin vuosi ennen toimikautensa päättymistä, nimittämässä läheisiä työtovereitaan arvostettuihin tehtäviin, joissa heidän virkauransa suotuisa jatkuminen ja korkean aseman säilyminen on taattu myös nykyisen komission lopettamisen jälkeen.

Niinpä esimerkiksi Prodin entisestä tiedottajasta Riccardo Franco Levistä on kuulemma tehty EU:n poliittisten yksiköiden päällikkö, kabinetin entisestä päälliköstä Michel Petit'stä yhteisön oikeudellisen yksikön johtaja ja kabinetin apulaispäälliköstä Fabio Colasantista komission yritystoiminnan pääosaston pääjohtaja.

Myös valitettavaan Eurostatin tapaukseen suoraan tai epäsuorasti liittyviä henkilöitä on nimitetty korkeisiin virkoihin: David O'Sullivan kylläkin siirrettiin tilastotoimiston apulaispäällikön virasta, mutta on nyt komission pääsihteeri.

Lehdet kertovat lisäksi, että komission jäsen Pedro Solbes olisi menossa erääseen Espanjan valtion yrityksen virkaan.

Voiko komissio kertoa, pitävätkö nämä tiedot paikkansa?

Aiemmat tapaukset, joissa komission jäsenten läheisiä kollegoita nimitettiin EU:n johtaviin virkoihin, johtivat Santerin komission kriisiin ja eroamiseen. Eikö komissio katso, että Prodin samanlaista toimintaa — jos näin todella on ollut — olisi vältettävä, jotta ei herätettäisi turhia epäilyjä ja jotta toimielinten avoimuus säilyisi?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(12. tammikuuta 2004)

Arvoisa parlamentin jäsen viittaa nimityksiin, jotka olisi annettujen tietojen mukaan tehty alle vuosi ennen komission puheenjohtajan toimikauden päättymistä, ja hän kysyy, pitävätkö kyseiset tiedot paikkansa.

Komissio haluaa täsmentää, että eräät mainituista tiedoista ovat virheellisiä, että suurin osa mainituista nimityksistä on jo vanhoja ja että kaikkien niiden kohdalla on sovellettu voimassa olevia komission johtotehtäviä koskevia nimitysmenettelyjä.

Riccardo Franco Levi nimitettiin poliittisten neuvonantajien ryhmän (GOPA) johtajaksi 16. toukokuuta 2001, Michel Petite nimitettiin oikeudellisen yksikön pääjohtajaksi 1. kesäkuuta 2001, Fabio Colasanti nimitettiin yritystoiminnan pääosaston johtajaksi 1. tammikuuta 2000, ja 1. heinäkuuta 2002 lähtien hän on toiminut tietoyhteiskunnan pääosaston pääjohtajana. David O'Sullivan ei ole koskaan toiminut tilastotoimiston apulaispäällikkönä, vaan hän toimi koulutuksen ja kulttuurin pääosaston pääjohtajana, ennen kuin hänestä tuli puheenjohtaja Prodin kabinettipäällikkö, ja hänet nimitettiin komission pääsihteeriksi 1. kesäkuuta 2000. Näistä neljästä virkanimityksestä kaksi toteutettiin yksikön edun mukaisena siirtona (henkilöstösääntöjen 7 artikla) ja kahdessa muussa täytettiin avoimena oleva virka (henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohta).

Komissio ei ole tietoinen muista työtarjouksista, joita jollekin komission jäsenelle on saatettu tehdä. Komission jäsenten kollegion toimikautensa alussa hyväksymien käytännesääntöjen mukaan siitä ammatillisesta toiminnasta, jota komission jäsenet aikovat harjoittaa heidän toimikautensa päättymistä seuraavana vuonna, on ilmoitettava komissiolle, joka tutkii toiminnan laatua ja sitä, onko toiminnalla mahdollista yhteyttä niiden tehtävien sisältöön, joita henkilö hoitaa komission jäsenenä toimiessaan, jotta voitaisiin todeta, noudatetaanko asiassa EY:n perustamissopimuksen 213 artiklan viimeisen kohdan määräyksiä. Myös eettinen komitea antaa lausunnon siitä, onko suunnitellulla toiminnalla jonkinlainen yhteys tehtävien sisältöön koko toimikauden ajan.

Arvoisan jäsenen mainitsemat nimitykset tehtiin voimassa olevien menettelyjen mukaisesti, ja niissä kiinnitettiin huomiota ainoastaan siihen, että tehtäviin nimettäisiin kaikkein pätevimmät henkilöt henkilöstöä koskevan yleisen politiikan ja koko toimielimen yleisen edun mukaisesti.

(2004/C 78 E/0546) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3341/03**

esittäjä(t): Adriana Poli Bortone (UEN) komissiolle

(12. marraskuuta 2003)

Aihe: Albania

Voisiko komissio kertoa, ovatko Albanian äskettäisten vaalien tarkkailijat ilmoittaneet huomionarvoisista poikkeavuuksista?

— Korjattiinko uudet vaaliluettelot lukuisien valitusten jälkeen ajoissa avoimen vaalituloksen ja kansalaisten täysipainoisen osallistumisen takaamiseksi?

— Noudatettiinko asianmukaisesti menettelyä keskusvaalilautakunnan järjestämiseksi uudelleen?

— Kunnioitettiinko opposition oikeuksia?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(23. joulukuuta 2003)

Albaniassa viimeksi pidettyjen paikallisvaalien yhteydessä todettiin merkittäviä puutteita, etenkin vaalien jälkeisenä aikana ja tulosten julkaisemisen yhteydessä. Himaran alueen vaalien järjestäminen uudelleen 16. marraskuuta osoitti, että huomattavat ponnistukset ovat edelleen Albaniassa tarpeen, jotta pystytään takaamaan vaalinormien täydellinen noudattaminen. Joulukuun alussa Albanian vaalituomioistuin kehotti järjestämään vaalit uudelleen 188 äänestyspaikalla Tiranassa (yli 30 prosentissa pääkaupungin äänestyspaikoista). Uudet vaalit pidetään 28. joulukuuta.

Tärkeä vaaleissa esiin noussut kysymys ovat olleet vaaliluettelot. Oppositiopuolueiden pyynnöstä keskusvaalilautakunta (Central Electoral Commission, CEC) tarkisti luetteloita viime hetkellä. Tarkistukset eivät kuitenkaan riittäneet takaamaan luetteloiden tyydyttävää tarkkuutta. Lisäksi muutokset tehtiin liian myöhään, eikä äänestäjille tiedotettu niistä asianmukaisesti. Tämä aiheutti jonkin verran sekaannuksia vaalipäivänä.

Keskusvaalilautakunnan uudelleenjärjestämisestä vaalien alla on kiistelty. Vaikka keskusvaalilautakunnan ratkaisut ovat vaalien aikana vaikuttaneet yleisesti ottaen tasapuolisilta, vaalituomioistuimen äskettäinen Tiranan vaaleja koskeva päätös heittää varjon keskusvaalilautakunnan toiminnan ylle.

Opposition oikeuksia on pyritty kunnioittamaan, ja muutoksenhakumenettelyjä on käytetty. Hyviä esimerkkejä ovat kehotus järjestää Tiranan vaalit uudelleen ja keskusvaalilautakunnan päätös muuttaa Himaran tuloksia vakavien väärinkäytösten vuoksi. On kuitenkin selvää, että kaikilta Albanian poliittisilta toimijoilta vaaditaan vielä nykyistä enemmän halua, päättäväisyyttä ja sitoutuneisuutta, jotta voidaan varmistaa onnistuneiden demokraattisten vaalien järjestäminen.

(2004/C 78 E/0547) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3343/03**

esittäjä(t): Mogens Camre (UEN) komissiolle

(12. marraskuuta 2003)

Aihe: Euroopan ihmisoikeussopimus ja kolmannet maat

Kaikkiin vuodesta 1992 lähtien tehtyihin Euroopan yhteisön ja kolmansien maiden välisiin sopimuksiin on sisällytetty ihmisoikeuksien kunnioittamista koskeva lauseke. Saamieni tietojen mukaan on luotu joukko välineitä, joita EU käyttää tämän tavoitteen saavuttamiseen, kuten viisumin epääminen hallituksen jäseniltä ja EU-maissa olevien varojen jäädyttäminen. Olen täysin samaa mieltä siitä, että on tarpeen täsmentää, että ihmisoikeuksien kunnioittaminen on olennaista. Kannatan myös naisten oikeuksien loukkaamisesta ja Euroopan unionin kansainvälisistä suhteista laadittuun mietintöön A5-0334/2003 sisältyviä tavoitteita, erityisesti kohtia 1, 7, 8, 10 ja 17, ja pyydän komissiolta selvitystä siitä, mihin käytännön toimiin EU on ryhtynyt niiden maiden hallituksia vastaan, jotka eivät lainsäädännössään ja hallinnossaan kunnioita ihmisoikeuksia.

Vuonna 1969 tehdyn valtiosopimusoikeutta koskevan Wienin yleissopimuksen mukaan valtioilla — tai valtioiden välisillä järjestöillä kuten EU:lla — on oikeus irtisanoutua sopimuksesta, mikäli kolmas osapuoli on rikkonut tärkeitä sopimusehtoja. Tämän johdosta pyydän selvitystä myös siitä, onko näin tapahtunut ja onko viitattu sopimuksiin sisältyviin vaatimuksiin ihmisoikeuksien kunnioittamisesta. Tiedän, että EU on ryhtynyt muun muassa Keniaa, Nigeriaa, Sambiaa, Egyptiä ja Pakistania koskeviin toimiin, minkä vuoksi nämä sopimukset pyydetään jättämään huomioimatta ja ainoastaan antamaan selvitys siitä, onko sopimuksia todella irtisanottu ihmisoikeussopimuksen loukkausten perusteella.

Lopuksi pyydän ilmoittamaan, kuinka monissa tapauksissa hallituksen jäseniltä on evätty viisumi ja kuinka monessa tapauksessa varoja on jäädytetty EU-maissa ihmisoikeussopimuksen loukkausten perusteella.

Komissiolta pyydetään selvitystä siitä, mitä käytännön toimia on toteutettu sen jälkeen, kun vuonna 1992 päätettiin sisällyttää kaikkiin EU:n ja kolmansien maiden välisiin sopimuksiin ihmisoikeuksien kunnioittamista koskeva lauseke.

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(23. joulukuuta 2003)

Komissio viittaa vastaukseen, jonka se on antanut jäsen Smetin kirjalliseen kysymykseen nro E-2903/03 ([1])

Tämän vastauksen täydennykseksi komissio huomauttaa, että ihmisoikeuslauseke on dynaaminen väline, jonka avulla unioni voi edistää ihmisoikeuksia myönteisellä tavalla. Olennainen osa -lausekkeen sisällyttämistä sopimukseen ei ole aiottu negatiiviseksi tai rankaisevaksi suhtautumiseksi. Tarkoituksena on edistää vuoropuhelua ja myönteisiä toimia, kuten demokratian ja ihmisoikeuksien yhteistä tukemista, kansainvälisiin ihmisoikeussopimuksiin liittymistä, niiden ratifiointia ja täytäntöönpanoa silloin, kun tässä on puutteita, sekä kriisien ehkäisemistä luomalla johdonmukaiset ja pitkäaikaiset suhteet.

Komission tiedonannossa vuodelta 1995 ([2]) todetaan selvästi, että jos lauseketta rikotaan, voidaan harkita eri toimenpiteitä edellyttäen, että niitä sovellettaessa noudatetaan suhteellisuusperiaatetta (vastatoimi on oikeassa suhteessa rikkomukseen). Unioni ei ole koskaan vetäytynyt kokonaan yhteistyösopimuksesta, mutta toisinaan sopimuksen soveltaminen on keskeytetty.

On huomattava, että viisumien myöntämisestä ei yleensä säädetä näillä sopimuksilla. Näin ollen sellaisen sopimuksen soveltamista, joka yhteisöllä on kolmannen maan kanssa, ei tarvitse keskeyttää, vaikka viisumikielto hyväksyttäisiinkin. Euroopan unioni voi päättää tästä toimesta yksipuolisesti yhteisön ulko- ja turvallisuuspolitiikan alaan kuuluvana asiana. Käytännössä viisumeja on evätty Zimbabwen, Angolan, Nigerian, Sudanin ja Zairen edustajilta, ja ne ovat toimia, jotka täydentävät näiden maiden kanssa solmitun Lomén/Cotonoun sopimuksen soveltamisen keskeyttämistä. Lisäksi EU on hyväksynyt viisumikiellot, jotka koskevat Burmaa, Afganistania, Valko-Venäjää, Jugoslavian liittotasavaltaa ja Libyaa, joiden kanssa yhteisöllä ei ole mitään kansainvälisiä sopimuksia.

Varoja on jäädytetty Afganistanin, Burman, entisen Jugoslavian liittotasavallan, Irakin ja Libyan osalta, ja nämä valtiot eivät siis tähän mennessä ole tehneet yhteisön kanssa mitään sopimuksia. Angolaan ja Haitiin, jotka ovat Lomén/Cotonoun sopimuksen allekirjoittajia, sovellettiin varojen jäädyttämistä, kun päätettiin keskeyttää tähän sopimukseen perustuva yhteistyö näiden maiden kanssa.

(1) Katso sivu 411.
(2) Ks. komission tiedonanto kansanvallan periaatteiden ja ihmisoikeuksien sisällyttämisestä yhteisön ja kolmansien maiden sopimuksiin, tiedonannon liite 2, KOM(95) 216 lopullinen.

(2004/C 78 E/0548) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3345/03**

esittäjä(t): John Bowis (PPE-DE) komissiolle

(13. marraskuuta 2003)

Aihe: Palladion villat

Palladion villat otettiin vuonna 1994 Unescon maailmanperintölistalle. Nyt on ehdotettu 54 kilometrin pituisen Valdasticon eteläisen moottoritien rakentamista Veneton alueen halki. Moottoritiellä olisi 7 liittymää ja tietullipistettä.

Vaikka tunnustankin, että Italian hallituksella on oikeus rakentaa tällaisia teitä parhaaksi katsomallaan tavalla, aikooko komissio toimia yhteistyössä Italian viranomaisten kanssa sen varmistamiseksi, että kyseiset suunnitelmat eivät vahingoita Palladion villoja tai ympäröivää maisemaa ja että ehdotuksista laaditaan täysimääräinen tehostettu ympäristövaikutusarviointi?

Entä aikooko komissio keskustella Italian viranomaisten kanssa siitä, onko Valdasticon eteläinen moottoritie tarpeen, kun otetaan huomioon olemassa oleva moottoritie A22 ja tie SS247 sekä se, että Valdasticon pohjoista moottoritietä käytetään erittäin vähän?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(7. tammikuuta 2004)

Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY (YVA-direktiivin), sellaisena kuin se on muutettuna 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY (1), mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennen luvan myöntämistä hankkeiden, joilla etenkin laatunsa, kokonsa tai sijaintinsa vuoksi todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia, ympäristövaikutukset arvioidaan. Nämä hankkeet on määritelty 4 artiklassa, jossa viitataan direktiivin liitteisiin I ja II. Moottoriteiden rakentaminen kuuluu liitteessä I olevan 7 kohdan b alakohtaan, joten siitä on tehtävä pakollinen ympäristövaikutusten arviointi.

Tällaisessa tapauksessa Italian viranomaisten on ryhdyttävä toimiin sen varmistamiseksi, että toteutetaan ympäristövaikutusten arviointimenettely, johon sisältyy

a) kuvaus ehdotetun hankkeen todennäköisten merkittävien vaikutusten kohteena olevan ympäristön tilasta, mukaan lukien arkeologinen perintö, maisema, väestö jne. (5 artiklan ja liitteen IV mukaisesti),

b) julkisten ja muiden ympäristöasioista vastaavien viranomaisten kuuleminen ja

c) päätöksen julkaiseminen: päätöksestä on käytävä ilmi hankelupaan liittyvät ehdot, päätöksen perusteena olevat pääasialliset syyt ja näkökohdat sekä tarvittaessa kuvaus tärkeimmistä toimenpiteistä merkittävimpien haitallisten vaikutusten välttämiseksi, vähentämiseksi ja, jos mahdollista, poistamiseksi.

Kuulemisten tulos sekä 5 ja 6 artiklan mukaisesti kerätyt tiedot on otettava huomioon hankelupamenettelyssä.

Komissio on jo tutkinut parlamentin jäsenen esille ottaman asian eikä ole havainnut viitteitä siitä, että tässä erityisessä tapauksessa olisi rikottu direktiiviä millään tavalla. Lisäksi YVA-direktiiviin ei sisälly mitään hankkeen tarpeellisuuden tai itse hankeluvan moittimista koskevia oikeudellisia vaatimuksia.

(1) EYVL L 73, 14.3.1997.

(2004/C 78 E/0549) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3350/03**

esittäjä(t): Patricia McKenna (Verts/ALE) komissiolle

(6. marraskuuta 2003)

Aihe: Derrybrienin tuulipuiston maanvyörymä

Jo valokuvat ja lehtiartikkelit osoittavat selvästi, että torstaina 16. lokakuuta Derrybrienissä (Loughrea, Irlanti) sijaitsevalla suoalueella alkanut valtava maanvyörymä sai alkunsa 60 megawatin tuulipuiston rakennustöistä. Tuulipuiston omistaja, ESB:n tytäryhtiö Hibernian Wind Power Ltd, on toistaiseksi kieltänyt olevansa vastuussa tästä. Tämä suomaanvyörymä kattaa nyt yli 50 hehtaarin suuruisen alueen ja on katkaissut kaksi paikalliseen kylään johtavaa tietä. Tuulipuiston rakennustyömaalla on kaksi hyväksymätöntä louhosta, joilla käytetään räjähteitä, lisäksi raskaat ajoneuvot liikkuvat epävakailla teillä, jotka on rakennettu vuorenrinteelle jopa kuuden metrin syvyyteen ulottuvan suopeitteen päälle. Hankkeen toteuttaja ei täyttänyt kaikkia ennen töiden aloittamista vaadittuja suunnitteluehtoja, ja useita on edelleen täyttämättä, muun muassa sitoumus ottaa vastuu hankkeesta luopumisesta tai sen keskeyttämisestä.

Muun muassa paikallista kylää uhkaavan vaaran ja muiden turvallisuusriskien lisäksi vyörymä uhkaa alueen vesistöjä ja vedenjakelua, esimerkiksi lähellä sijaitsevaa Lough Cutraa, joka on erityisten suojelutoimien alueeksi ehdotetulla alueella. Galwayn kreivikunnanvaltuusto ei alun perin antanut lupaa projektin kolmannen vaiheen toteuttamiseen, koska sen mielestä rakentamisen aiheuttama maanpinnan kuluminen oli esitetty huonosti ympäristövaikutusselostuksessa. Irlannin aluesuunnitteluviranomainen (An Bord Pleanála) kuitenkin kumosi päätöksen ja antoi rakennusluvan ilman ehtoja. Uusiutuvan energian laajempi hyödyntäminen on ehdottoman tärkeää etenkin Irlannissa, mutta tällaiset piittaamattomat toimet saattavat asian huonoon valoon.

Katsooko komissio, että kyseiset asiat ovat tai että niiden pitäisi olla keskeisiä näkökohtia ympäristövaikutusselostuksessa? Koska niitä ei tässä tapauksessa esitetty kunnolla, aikooko komissio neuvoa aluesuunnitteluviranomaisia keskeyttämään työt suurempien ympäristö- ja turvallisuusriskien välttämiseksi ja jotta uudistuvien energiamuotojen kehittäminen ei estyisi?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(16. joulukuuta 2003)

Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/337/ETY (YVA-direktiivi) (1), sellaisena kuin se on muutettuna 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY (2), säädetään, että jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennen luvan myöntämistä hankkeisiin, joilla etenkin laatunsa, kokonsa tai sijaintinsa vuoksi on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia, sovelletaan lupamenettelyä ja että niiden vaikutukset arvioidaan. Tällaiset hankkeet on määritelty 4 artiklassa, jossa viitataan direktiivin liitteisiin I ja II. Tuulipuistojen rakentaminen kuuluu liitteen II 3 kohdan i alakohdan soveltamisalaan. Jäsenvaltioiden tehtävänä on määritellä, onko jollakin yksittäisellä hankkeella mahdollisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia. Jos on todennäköistä, että hankkeilla on tällaisia merkittäviä vaikutuksia, jäsenvaltioiden on tehtävä ympäristövaikutusten arviointi (YVA).

Saaduista tiedoista päätellen tämän hankkeen kohdalla on tehty ympäristövaikutusselostus ja sen jälkeen ympäristövaikutusten arviointi. Arvoisa parlamentin jäsen kuitenkin katsoo, että ympäristövaikutusselostuksesta saadut ja erityisesti maanpinnan kulumista koskevat tiedot olivat puutteellisia. Parlamentin jäsenen mukaan hankkeen toteuttamisella saattaa olla tekemistä suuren maanvyörymän kanssa.

Komissio aikoo edellä esitetyn perusteella käydä asiaa läpi Irlannin viranomaisten kanssa ja toimittaa sitten lisätietoja arvoisalle parlamentin jäsenelle.

(1) EYVL L 175, 5.7.1985.
(2) EYVL L 73, 14.3.1997.

(2004/C 78 E/0550) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3361/03**

esittäjä(t): Koenraad Dillen (NI) komissiolle

(14. marraskuuta 2003)

Aihe: Rauta-Reinin ratahanke

Rauta-Rein-rautatie on esimerkki eurooppalaisesta liikenneyhteydestä, joka hyödyttää avointa taloutta. Rauta-Rein yhdistää nimittäin niin Antwerpenin kuin Gentin, Zeebruggen ja Oostendenkin satamat Ruhrin alueeseen ja Saksan sisäosiin. Rauta-rein on olemassa ja on aikoinaan jo osoittanut tarpeellisuutensa, mutta se jäi pois käytöstä joitakin vuosikymmeniä sitten, koska alikulkutunneleiden rakentamisen kaltaisten ympäristöteknisten muutosten toteuttamisen kustannukset ovat paikoittain liian korkeat, jotta yhteydestä tulisi kannattava lyhyellä aikavälillä. Alankomaiden hallitus on piiloutunut kyseisen verukkeen taakse estääkseen hankkeen etenemisen. Flanderi pitää kuitenkin tämän rautatieyhteyden uudelleenkäynnistämistä välttämättömänä liikenneongelmien paheneminen ja konttiliikenteen eksponentiaalinen kasvu huomioon ottaen. Saksa ja etenkin sen Nordrhein-Westfalenin osavaltio ovat jo vuosikausia tukeneet Flanderia tässä taloudellisessa mielessä elintärkeässä vaatimuksessa. Ikävä kyllä Alankomaat harjoittaa tässä kysymyksessä jarrutuspolitiikkaa tukeakseen omaa suunnitelmaansa nykyaikaisen yhteyden tarjoamiseksi Rotterdamin sataman ja Ruhrin alueen välille erittäin kalliin ja ympäristöä vahingoittavan Betuwe-radan muodossa, joka yhteys ei hyödyttäisi taloudellisesti yhtä ainoata muuta jäsenvaltiota. Rajat ylittävien rautatieyhteyksien merkitys on tunnustettu virallisesti Euroopassa.

Onko komissio seurannut Rauta-Rein-hankkeen viime vaiheita?

Onko komissio valmis etsimään tähän tärkeään kysymykseen yhteisön tason ratkaisua, jonka kaikki osapuolet voisivat hyväksyä?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(16. joulukuuta 2003)

Komissio seuraa suurella kiinnostuksella Antwerpenin ja Saksassa sijaitsevan Ruhrin alueen väliseen Rauta-Rein-rautatiehen liittyvää kehitystä. Komissio on sisällyttänyt ehdotuksessaan Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevien suuntaviivojen (TEN-T) (1) tarkistamiseksi tämän rautatien ensisijaiseen hankkeeseen nro 24: rautatieyhteys Lyon/Genova—Basel—Duisburg—Rotterdam/Antwerpen. Maat, joiden kautta kyseinen rautatie kulkee, ovat sitoutuneet panemaan hankkeen täytäntöön vuoteen 2010 mennessä. On kuitenkin syytä huomata, että Betuwelijn-rautatie oli osa ensimmäisiä TEN-liikenneverkkohankkeita, jotka hyväksyttiin ns. Essen-hankeluettelon yhteydessä vuonna 1996.

Belgia ja Alankomaat ovat hiljattain päättäneet antaa Rauta-Rein-rautatietä koskevan riitansa Haagin pysyvän välitystuomioistuimen käsiteltäväksi. Meneillään olevassa käsittelyvaiheessa asianosaiset esittävät vaatimuksensa ja väitteensä, ja välitystuomio on odotettavissa vuoden 2004 puolivälissä. Tuomioistuimen päätöksestä saadaan toivon mukaan perusta tyydyttävälle ratkaisulle.

(1) KOM(2003) 564 lopullinen.

(2004/C 78 E/0551) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3367/03**

esittäjä(t): Avril Doyle (PPE-DE) komissiolle

(14. marraskuuta 2003)

Aihe: Lasertekniikka ja säteilypäästöt

Lasertekniikka, jota käytetään tekniikan alalla teräsosien valmistamiseen, on kehittynyt huomattavasti kuluneen 10 vuoden aikana. Onko komissio tietoinen, että sellainen lasertekniikka toteutetaan valon vahvistamisella stimuloidun säteilyn avulla (Light Amplification by Stimulated Emissions of Radiation) ja että menetelmässä mukana olevat aineet ja sähkömagneettinen pöly leviävät ilmakehään?

Vesileikkauksessa sen sijaan käytetään vain vettä ja hiekkaa täsmälleen saman työn tekemiseen. Se on ainoastaan hitaampaa. Tämä menetelmä on kuitenkin täysin ympäristöä säästävä ja siitä ei synny pakokaasuja.

Voiko komissio ilmoittaa, voidaanko tällaiselle ympäristölle suotuisalle tekniselle menetelmälle antaa rahoitusta tai onko olemassa muita keinoja, joita voidaan tutkia rahoitusmahdollisuuksien selvittämiseksi?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 2003)

Komissio on tietoinen laser- ja vesileikkausmenetelmien eduista ja haitoista.

Cordis-hankkeiden tietokannassa (http://dbs.cordis.lu/search/en/simple/EN_PROJ_simple.html) suoritettu haku osoittaa, että aiempiin puiteohjelmiin kuuluneissa erilaisissa ohjelmissa on rahoitettu huomattava määrä (yli 20) vesisuihkutekniikkaan liittyviä hankkeita. Laser- ja vesileikkausmenetelmien suhteellisen pitkälle edenneestä kehittelystä johtuen teollisuusteknologian linjassa suoritetaan nykyisin vain vähän niihin liittyvää tutkimusta, ja tutkimuksissa keskitytään rajatumpiin erikoisaloihin (esim. G1ST-CT-2002, kovapinnoitteiden hiovan vesisuihkupoistomenetelmän kehittäminen korvaamaan ympäristölle vaarallisen kemiallisen irrottamisen ja G1RD-CT2002-00746, läpinäkyvien materiaalien työstäminen (laserilla) moninkertaisen absorption avulla).

Kuudennen puiteohjelman ensisijainen aihealue ”Nanoteknologia ja nanotieteet, älykkäät materiaalit ja uudet tuotantomenetelmät ja -laitteet” voisi tarjota rahoitusmahdollisuuksia uusille vesisuihkutekniikkaan liittyville tutkimuksille edellyttäen että tutkimusta ja teknologian kehittämistä (TTK) koskevissa ehdotuksissa pystytään osoittamaan niiden riittävän innovoiva luonne ja selvä edistys tutkimuksen nykyvaiheeseen nähden. Kyseisen ensisijaisen aihealueen tutkimusohjelmaan sisältyy yleisemmällä tasolla tutkimusala, jonka tarkoituksena on edistää teollisen tuotannon kestävää kehitystä ja vähentää ympäristöön ja terveyteen kohdistuvia haittavaikutuksia.

(2004/C 78 E/0552) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3368/03**

esittäjä(t): Koenraad Dillen (NI) komissiolle

(14. marraskuuta 2003)

Aihe: Eurobarometrin mielipidemittaus Irakista ja maailmanrauhasta

Komission toimesta lokakuussa tehty Eurobarometrin mielipidemittaus Irakista ja maailmanrauhasta osoittaa, että 59 prosenttia eurooppalaisista katsoo Irakin valtion olevan uhka maailmanrauhalle. Mielipidemittauksen teki tutkimuskeskus EOS Gallup Europe. Tulosten tultua julki neuvosto, Italian ulkoministeri Frattinin johdolla, päätti olla huomioimatta mielipidemittausta (Le Figaro, tiistai 4. marraskuuta).

Suhtautuuko komissio tähän itse tilaamaansa tutkimukseen samalla tavalla? Jos suhtautuu, onko se ensimmäinen kerta, kun komissio ei ota huomioon oman tutkimuksensa tuloksia? Miksi tällaisia mielipidemittauksia tehdään, jos komissio kerran ilmoittaa, että tulokset eivät ole sen kannan mukaisia? Eikö komissio katso, että tässä tapauksessa olisi parempi olla tilaamatta näin vastuutonta tutkimusta, jotta ei aiheutettaisi sekaannusta?

Työskentelikö komissio aikaisemmin tutkimuskeskus EOS Gallup Europen kanssa? Annettiinko työ tehtäväksi tarjouskilpailun perusteella? Kuinka paljon mielipidemittaus maksoi?

Kuka oli vastuussa tutkimuksen kysymyksien laadinnasta? Kuka valitsi luettelon viidestätoista valtiosta, jotka voivat "vaarantaa maailmanrauhan"?

Onko komissio samaa mieltä Israelin Italian suurlähettilään kanssa siitä, että näin vastuuton mielipidemittaus vaikeuttaa Euroopan tehtävää välittäjänä Lähi-idän rauhanprosessissa?

Esittääkö komissio pahoittelunsa Israelin viranomaisille tästä kielteisestä kuvasta, joka syntyi eurooppalaisilla varoilla Israelista tehdystä tutkimuksesta?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(16. tammikuuta 2004)

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi Cristiana Muscardinin kirjalliseen kysymykseen P-3334/03 ([1]).

Lisäksi komissio palauttaa arvoisan parlamentin jäsenen mieleen, että jokaisessa Eurobarometrin mielipidemittauksessa on seuraava varoitus: "Tämä asiakirja ei edusta Euroopan komission näkökantaa. Sen sisältämät tulkinnat ja mielipiteet sitovat ainoastaan sen laatijoita". Sitä paitsi komissio ilmaisi suhtautuvansa varauksella kysymykseen maailmanrauhaa uhkaavista maista. Komissio katsoo kuitenkin, että mielipidetutkimuksen tulokset heijastavat huolestuttavia ennakkoluuloja.

Komissio on tehnyt viisi puitesopimusta mielipidemittausten toteuttamiseksi. Sopimukset on tehty tarjouskilpailumenettelyjä noudattaen. Eurobarometri Flash on väline, jolla komissio voi toteuttaa mielipidemittauksia puhelimitse. Eurobarometri Flashistä tehty sopimus allekirjoitettiin TNS Sofres -yrityksen kanssa tammikuussa 2002, ja EOS Gallup Europe on sen osalta TNS Sofresin koordinointikeskus. Sopimuksen allekirjoituksen jälkeen Eurobarometri Flashillä on komission tilauksesta toteutettu kolmisenkymmentä mielipidetutkimusta. Noin viisitoista kysymystä käsittäneen Irakia ja maailmanrauhaa koskeneen mielipidemittauksen kustannukset (mielipidemittauksen valmistelu, kenttätyö, tilastointi ja kirjalliseen muotoon laatiminen) olivat 150 098,34 euroa.

([1]) Katso sivu 263.

(2004/C 78 E/0553) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3370/03**

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle

(14. marraskuuta 2003)

Aihe: Prodin lausunnot Ruotsin EMU-kansanäänestyksen tuloksesta

Ruotsissa ilmestyvä Aftonbladet julkaisi 21. syyskuuta 2003 Romano Prodin näkemyksiä Ruotsin EMU-kansanäänestyksen tuloksesta. Lehden mukaan Prodi oli kommentoinut tulosta mm. seuraavasti: "Vastauksemme on ei, koska pelkäämme kaikkea uutta ja koska uskomme, että Ruotsin demokraattinen järjestelmä on muita demokratioita parempi." Artikkeli jatkui seuraavasti: "Vaalitulos on ilmaus maan yleisestä ilmapiiristä. Kielteinen vastaus kuvastaa Romano Prodin mukaan myös ruotsalaisten tunnetta omasta erityislaadustaan sekä pesäeroa ruotsalaisten ja muiden eurooppalaisten välillä. Se osoittaa sitä paitsi, että tiedot Euroopasta ovat puutteelliset."

Ilmentävätkö Romano Prodin lausunnot myös komission näkemystä asiasta? Jos näin on, voisiko komissio selventää esimerkiksi, mitä se tarkoittaa ruotsalaisten uuden pelolla ja pesäerolla ruotsalaisten ja muiden eurooppalaisten välillä?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(8. tammikuuta 2004)

Komission puheenjohtaja korosti 16. tammikuuta 2002 kokoontuneessa parlamentin täysistunnossa seuraavaa: "Miljoonille Euroopan kansalaisille heidän mukanaan kantamansa setelit ja kolikot ovat käsin kosketeltava todiste yhdistyneen Euroopan suuresta poliittisesta hankkeesta. Symboliselta kannalta euro päihittää sen emotionaalisen vaikutuksen, jonka henkilöllisyyden tarkastamisen lakkauttaminen yhteisön sisärajoilla aiheutti, vaikka tämän vaikutus olikin vahva. Eurolla on näin olennainen merkitys kansalaisten eurooppalaisen identiteetin ja yhteisen tulevaisuuden tunteen syntymisessä, ja samoin se on käsin kosketeltava merkki siitä, että Euroopan yhdentymiseen liittyy peruuttamattomia piirteitä. (…) Meidän on pidettävä tämä opetus mielessä valmistellaksemme kaikki ne askeleet, joita valmistaudumme yhdentymisprosessissa ottamaan."

Koko komissio yhtyy tähän yleisesti tiedossa olevaan kantaan, eikä sitä ollut mitään syytä muuttaa euron käyttöönotosta Ruotsissa järjestetyn kansanäänestyksen yhteydessä.

Ruotsissa ilmestyvän sanomalehti Aftonbladetin artikkeleista haluan sanoa, että niissä on ilmeisesti lainattu ajatuksia puheenjohtaja Prodin antamasta haastattelusta, joka julkaistiin 15. syyskuuta 2003 italialaisessa päivälehti La Repubblicassa.

Tosiasiassa komission puheenjohtaja ei kommentoinut asioita sillä tavoin kuin ruotsalainen lehti ilmoitti hänen tehneen, vaan täysin komission linjaa tässä asiassa noudattaen hän sanoi seuraavaa: "Tämä on vahinko, koska monet ruotsalaiset ymmärtävät ne edut, joita euro tuo kehitykselle. Kansalaismielipiteen enemmistö pelkäsi kuitenkin vielä asian uutuutta. Tämä oli poliittinen valinta, jonka tekijät halusivat korostaa ominaislaatuaan ja pelkäsivät menettävänsä jotakin sellaista, mitä he pitävät oman identiteettinsä kannalta olennaisen tärkeänä, vaikka näin menetettäisiinkin taloudelliset edut. […] Jokaisella kansalla on oikeus ilmaista mielipiteensä, ja meidän velvollisuutemme on kunnioittaa demokratian sääntöjen mukaisessa kansanäänestyksessä esitettyä kantaa." Teksti jatkuu seuraavasti: "Pohjois-Euroopassa osa väestöstä on vahvasti vakuuttunut, että tiettyä sosiaalista mallia voidaan paremmin puolustaa korostamalla oman identiteetin merkitystä. Tämä on pikemminkin poliittinen kuin taloudellinen valinta."

(2004/C 78 E/0554) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3371/03**

esittäjä(t): Mogens Camre (UEN) komissiolle

(14. marraskuuta 2003)

Aihe: EU:n perustuslakiluonnoksen ratifioinnin oikeudelliset seuraukset

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 311 artiklan mukaisesti pöytäkirjat ovat "erottamaton osa tätä sopimusta". Kun voimassa olevat perussopimukset — sopimus Euroopan unionista ja Euroopan yhteisön perustamissopimus — raukeavat EU:n perustuslaista tehdyn sopimuksen ratifioinnin seurauksena, voidaanko näin ollen odottaa, että myös voimassa olevat pöytäkirjat raukeavat, minkä vuoksi niistä on neuvoteltava uudelleen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 48 artiklassa mainitun periaatteen mukaisesti.

Viittaan erityisesti valmistelukunnan esittämän perustuslakiluonnoksen IV osan IV-2 ja IV-3 artiklaan, ja erityisesti viimeksi mainitun 2 kohtaan, jossa todetaan, että vain perustuslaista tehdyn sopimuksen liitteessä mainitut pöytäkirjat jäävät voimaan. Tämä lienee ymmärrettävissä siten, että kaikki muut pöytäkirjat, jotka eivät sisälly perustuslaista tehdyn sopimuksen liitteeseen, raukeavat, minkä vuoksi niistä on neuvoteltava uudelleen hallitustenvälisessä konferenssissa. Pyydän komissiota vahvistamaan, onko tämä oikea olettamus.

Mitä tietoja komissiolla on siitä, miten perustuslaista tehdyn sopimuksen ratifiointi vaikuttaa oikeudellisesti niihin pöytäkirjoihin, jotka sisältyvät tällä hetkellä voimassa oleviin perussopimuksiin?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(23. joulukuuta 2003)

Sopimukseksi Euroopan perustuslaista tehdyn ehdotuksen IV-2 artiklan 1 kohdan mukaan Euroopan yhteisön perustamissopimus ja sopimus Euroopan unionista kumotaan. Tämä koskee myös kaikkia näihin sopimuksiin liitettyjä pöytäkirjoja.

Näin ollen perustuslain tullessa voimaan kaikki kyseiset pöytäkirjat kumoutuvat.

Hallitustenvälisen konferenssin (HVK) puheenjohtaja antoi valtuuskuntien oikeudellisten asiantuntijoiden työryhmän tehtäväksi tarkastaa oikeudellisesti Eurooppa-valmistelukunnan laatima ehdotus sopimukseksi Euroopan perustuslaista. Ryhmän puheenjohtajana toimi HVK:n lainopillinen neuvonantaja Jean-Claude Piris. Kyseinen tarkastus koski myös EY:n perustamissopimukseen tai sopimukseen Euroopan unionista liitettyjen pöytäkirjojen sisällyttämistä perustuslakiin ja niiden mukauttamista. Tarkastuksen tulokset on toimitettu konferenssille (asiak. CIG 50/03-ADD 1). Jos konferenssi hyväksyy nämä tulokset, kyseiset työryhmän tarkistamat pöytäkirjat liitetään sopimukseen Euroopan perustuslaista.

(2004/C 78 E/0555) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3376/03**

esittäjä(t): Christine De Veyrac (PPE-DE) komissiolle

(10. marraskuuta 2003)

Aihe: Alennettu arvonlisäverokanta — kampaamoala

Euroopan unionissa on vuodesta 1999 alkaen ollut lupa kokeilla alennetun arvonlisäverokannan soveltamista erityisen työvoimavaltaisilla aloilla. Tuolloin laadittiin tyhjentävä luettelo asianomaisista aloista. Kolme unionin jäsenvaltiota (Espanja, Luxemburg ja Alankomaat) päätti soveltaa veronalennusta kampaamoalalla, ja ne olisivat nyt valmiita jatkamaan käytäntöä. Viimeksi tekemässään arvonlisäveroa koskevassa direktiiviehdotuksessa komissio kuitenkin ehdottaa kampaamoalan poistamista niiden palvelujen luettelosta, joihin alennettua verokantaa voidaan soveltaa. Ehdotus perustuu komission tekemään tutkimukseen, jonka mukaan myönteisiä vaikutuksia työllisyyteen ei ollut eikä vaikutuksesta hintatasoon ollut varmuutta.

Komission kanta on valitettava, sillä selvityksen päätelmät on laadittu maasta riippuen vain kahden tai kolmen vuoden tarkkailujakson perusteella. Näin suppean arvioinnin perusteella lienee mahdotonta muodostaa lopullista kantaa taloudellisesta vaikuttavuudesta.

Voisiko komission näin ollen ilmoittaa, onko sen mielestä kahden (tai kolmen) vuoden arviointijakso riittävä verotoimenpiteen taloudellisen vaikuttavuuden arvioimiseen? Olisiko meneillään olevaa kokeilua hyvä jatkaa ja säilyttää kampaamoala niiden työvoimavaltaisten palvelualojen luettelossa, joilla alennettua arvonlisäverokantaa voidaan soveltaa?

Fritz Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(4. joulukuuta 2003)

Alennetun arvonlisäverokannan soveltaminen kampaamoalalla tuli mahdolliseksi 22. lokakuuta 1999 annetun direktiivin 1999/85/ETY ([1]) ansiosta, koska direktiiviin sisällytettiin mahdollisuus soveltaa kokeiluluonteisesti alennettua arvonlisäverokantaa erityisen työvaltaisiin palveluihin. Kokeiluaika oli tiukasti rajattu, ja sekä kokeiluun osallistuneiden jäsenvaltioiden että komission piti antaa siitä arviointikertomus.

Komissio antoi arviointikertomuksensa 2. heinäkuuta 2003 ([2]). Komission mukaan jäsenvaltioiden toimittamien tietojen ja käytettyjen analyysimenetelmin asettamien rajoitusten vuoksi […] arvonlisäverokannan alentamisesta johtuvia myönteisiä vaikutuksia työllisyyteen tai harmaan talouden vähenemiseen ei voitu todeta selvästi.

Arvioinnin yhteydessä komissio lisäksi analysoi ja vertaili makrotaloudellisen Quest-mallinsa avulla arvonlisäverokannan ja työvoimakustannusten alentamisen vaikutuksia hintatasoon. Tämä tarkastelu osoitti, että arvonlisäverokannan alentamiselle myönteisestä oletuksesta huolimatta Euroopan unionin tasolla on laskettu, että samansuuruisin vaikutuksin talousarvioon työvoimakustannusten alentamisella luodaan 52 prosenttia enemmän työpaikkoja.

Neuvosto vahvisti arviointikauden pituudeksi alun alkaen kolme vuotta (kestoaikaa pidennettiin vuodella). Näin on aikaa varmistaa, toimiiko toivottu taloudellinen mekanismi (hintojen lasku, kysynnän kasvu ja työllisyyden tosiasiallinen kasvu) asianmukaisesti. Yksi kokeilun keskeisistä tuloksista on kuitenkin se, ettei arvonlisäverokannan alentaminen siirtynyt kuluttajahintoihin lainkaan tai näin tapahtui ainoastaan osittain. Vaikutus oli useimmiten tilapäinen, ja kohdealoilla vaikutus oli korjaava (hinnankorotukset ylittivät inflaatiotason). Tämä taloudellinen mekanismi ei siis toimi toivotulla tavalla, minkä vuoksi sen työllisyysvaikutukset ovat sattumanvaraisia myös pitkällä aikavälillä.

Komissio antoi 23. heinäkuuta 2003 alennettuja arvonlisäverokantoja koskevan direktiiviehdotuksen [3]. Koska komissio pyrkii parantamaan sisämarkkinoiden toimivuutta, oli tärkeää taata kaikille jäsenvaltioille samanlaiset mahdollisuudet valita, millä aloilla ne soveltavat alennettua arvonlisäverokantaa, soveltavatko ne sitä ylipäätään ja soveltavatko ne sitä samoilla ehdoilla. Direktiiviehdotuksessa ei säädetä kampaamopalvelujen arvolisäverokannan alentamisesta.

Ehdotus on neuvoston tarkasteltavana. Neuvosto päättää alennetun arvonlisäverokannan uusista soveltamisaloista yksimielisesti komission lausunnon perusteella.

---

[1] Neuvoston direktiivi 1999/85/EY, annettu 22 päivänä lokakuuta 1999, direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta sisällyttämällä siihen mahdollisuus soveltaa kokeiluluontoisesti alennettua arvonlisäverokantaa erityisen työvaltaisiin palveluihin, EYVL L 277, 28.10.1999.
[2] KOM(2003) 309 lopullinen.
[3] KOM(2003) 397 lopullinen.

(2004/C 78 E/0556) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3379/03**

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(14. marraskuuta 2003)

Aihe: Öljy-yhtiöiden laajentuminen Ambrakikosin lahdella

Asukkaat ovat valittaneet Ambrakikosin lahden öljylaitosten laajentamista koskevien suunnitelmien toteutumisesta. Tämä ympäristöalue ja sen harvinainen ekosysteemi ovat eräs tärkeimmistä Kreikan vesiperäisistä maista, joten sitä suojellaan erityisenä suojeltavana alueena kansainvälisessä Ramsarin yleissopimuksessa.

Ambrakikosin lahti kuuluu Natura 2000-verkostoon, joka luotiin direktiivin 92/43/ETY [1] täytäntöönpanossa. Voiko komissio ilmoittaa, mitä se aikoo tehdä, jotta koko alueen harvinaista elollista luonnon monimuotoisuutta (sekä kasvistoa että eläinkuntaa) suojellaan ja että ihmisten terveyttä ei vaaranneta? Aikooko komissio, joka rahoitti yhteisön kolmannesta tukikehyksestä lukusia alueen ympäristönsuojeluhankkeita edellisen vuosikymmenen aikana (biologisia puhdistuslaitoksia), tarkastella, onko tällaisen teollisen toiminnan vaikutusta ekosysteemiin tutkittu ja arvioitu riittävästi?

---

[1] EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 2003)

Ambrakikosin lahti on nimetty erityissuojelualueeksi (GR2110004) luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2. huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY [1] nojalla. Kreikan viranomaiset ovat ehdottaneet sitä liitettäväksi myös yhteisön tärkeänä pitämiin alueisiin (GR2110001) luontotyyppien sekä

luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY [2] nojalla. Näin ollen alueeseen sovelletaan direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjä velvoitteita. Arvoisan parlamentin jäsenen esiin tuomat asiat kuuluvat mahdollisesti myös tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY [3], sellaisena kuin se on muutettuna 3. maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY [4] soveltamisalaan.

Parlamentin jäsenen esiin tuomien tietojen tutkiminen on osoittanut, että Kreikan viranomaiset ovat aloittaneet kyseisten öljylaitosten laajentamishankkeen ympäristövaikutuksia kartoittavan selvityksen. Huomattavaa on, että laajentamishankkeen tavoitteena on nykyisten laitosten ajanmukaistaminen ja niissä tuotettavien jätteiden puhdistusjärjestelmän parantaminen. Saatavilla olevien tietojen perusteella komissio ei toistaiseksi katso, että tapauksessa rikotaan direktiiviä 85/337/ETY. Jos parlamentin jäsen saa jatkossa tietoonsa uusia seikkoja, jotka viittaisivat direktiivin vastaiseen menettelyyn, komissio pyytää häntä ilmoittamaan niistä.

Mitä tulee direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyihin velvoitteisiin, komissio toteaa, että kyseinen laitos ei sijaitse suojelualueella vaan selkeästi sen ulkopuolella. Lisäksi voidaan päätellä, ettei hankkeella tule olemaan merkittäviä haitallisia ympäristövaikutuksia, koska sen tarkoituksena on nykyisten laitosten nykyaikaistaminen. On myös käynyt ilmi, että hankkeen ympäristövaikutuksia tutkitaan.

Komissio selvittää, onko voimassa oleva lainsäädäntö Ambrakikosin lahden tapaukseen sovellettavissa, yhtenäinen ja riittävän kattava taatakseen lahden kestävän hoidon ja tehokkaan suojelun, jossa otetaan huomioon direktiivien 79/409/ETY ja 92/43/ETY suojelutavoitteet.

---

(1) EYVL L 103, 25.4.1979.
(2) EYVL L 206, 22.7.1992.
(3) EYVL L 175, 5.7.1985.
(4) EYVL L 73, 14.3.1997.

(2004/C 78 E/0557) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3384/03**

esittäjä(t): Gianfranco Dell'Alba (NI), Emma Bonino (NI), Marco Cappato (NI), Benedetto Della Vedova (NI), Olivier Dupuis (NI), Marco Pannella (NI) ja Maurizio Turco (NI) komissiolle

(17. marraskuuta 2003)

Aihe: Liikennekäytävä 5

Liikennekäytävä 5:n Italiassa kulkevan osuuden (ns. "transpadana") merkitys on suuri sekä Euroopan talouden kannalta että Italiassa Friuli-Venezia Giulian alueen ja Triesten kaupungin kannalta. Liikennekäytävän tarkoituksena on luoda yhteydet Lissabonista Kieviin saakka ja taata optimaaliset liikenneyhteydet Etelä-Euroopan itä- ja länsiosien välillä.

Triestellä on erityisen suuri merkitys Keski- ja Itä-Euroopan maiden välisenä yhdyslinkkinä, ja se on paras mahdollinen idän ja lännen yhdistävä rautatie- ja maantieliikenteen solmukohta Alppien eteläpuolella.

Venetsia—Trieste—Capodistria—Ljubljana—Budapest-osuus, joka on yksi komission alkuaan ehdottamista Euroopan laajuisista hankkeista, on odottamatta jätetty pois ns. quick list -luettelosta, minkä vuoksi hanketta ei ehkä pystytä käynnistämään lähitulevaisuudessa.

Voisiko komissio mitä pikimmin ilmoittaa, miksi asiassa on haluttu perääntyä, ja kertoa, merkitseekö tämä sitä, että se olisi muuttanut kantaansa?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(12. tammikuuta 2004)

Komissio on antanut 1. lokakuuta 2003 Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämistä koskevien suuntaviivojen muutosehdotuksen ([1]). Kyseinen ehdotus sisältää luettelon ensisijaisista, "unionin etua" koskevista hankkeista, joista yksi on hanke nro 6 (suurnopeusjuna/yhdistetty kuljetus) Lyon—Torino—Milano—Venetsia—Trieste—Ljubljana—Budapest (päätösehdotuksen liite III). Tämä osoittaa komission kiinnostuksen tätä unionin keskiosan ja uusien jäsenvaltioiden yhteyksien parantamisen kannalta erittäin tärkeää hanketta kohtaan.

Jäsenvaltioiden antamat kyseistä hanketta koskevat tiedot sisältyvät liitteeseen III, ja ne osoittavat, että työt suurimmalla osalla osuuksista aloitetaan vasta vuosina 2010—2015. Täten niiden aikataulu ylittää selvästi kasvualoitteeseen kirjatut perusteet, joiden mukaan hankkeet tulisi käynnistää vuoteen 2006 mennessä. Tämän vuoksi hanketta ei voitu kokonaisuudessaan sisällyttää "pikakäynnistysohjelmaan". Kaksi vaadittavat puitteet täyttävää osuutta on kuitenkin sisällytetty ohjelmaan: St Jean de Maurienne-Bussolenon kansainvälinen osuus (Mont Cenisin tunneli Ranskan ja Italian välillä), jonka valmistelutyöt ovat jo käynnissä, sekä Ljubljanan ja Budapestin välinen osuus, jonka rakennustöiden on määrä alkaa vuoteen 2005 mennessä.

Mikäli ilmenee, että jokin muu osuus vastaa asetettuja vaatimuksia, ohjelmaa voidaan täydentää sen laatimiseen alun perin sovelletun menettelyn mukaisesti.

Komissio haluaa korostaa, ettei kasvualoite missään tapauksessa heikennä sen 1. lokakuuta 2003 päivättyä ehdotusta, jonka lainsäädäntöprosessiin osallistuvat tahot tulevat hyväksymään yhteispäätösmenettelyllä.

([1]) KOM(2003) 564 lopullinen.

(2004/C 78 E/0558) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3390/03**

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(10. marraskuuta 2003)

Aihe: Arvonlisävero räätälien ammattialalla

Ecofin on asettanut vuoden 2003 lopussa päättyvän määräajan alennetun, 8 prosentin suuruisen arvonlisäveron soveltamiselle perinteisellä, mutta kuihtuvalla räätälien käsityötaiteen alalla. Kysyn komissiolta: Mitä tapahtuu, kun edellä mainittu määräaika päättyy? Hyväksyykö komissio arvonlisäveron nostamisen räätälien ammattialalla? Mitä toimia komissio joka tapauksessa aikoo toteuttaa tämän herkästi haavoittuvan alan auttamiseksi ja vahvistamiseksi?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(11. joulukuuta 2003)

Joulukuun 22. päivänä 1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/85/EY ([1]) annettiin, jotta erityisen työvaltaisiin palveluihin voitaisiin kokeiluluontoisesti soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa. Tässä yhteydessä laadittiin luettelo, liite K, aloista, jotka voivat hyötyä tästä toimenpiteestä. Näiden alojen joukossa yksi kategoria koski todellakin räätälien ammattialaa, mutta ainoastaan vaatteiden ja liinavaatteiden pienten korjauspalveluiden osalta (korjaukset ja muutokset mukaan lukien). Toimenpidettä jatkettiin itse asiassa vuodella. Kokeilun jatkamisen tarkoitus oli antaa kyseisille aloille takeet oikeusvarmuudesta ja jatkuvuudesta ajaksi, jona komissio valmisteli raporttia toimenpiteen kokonaisarvioinnista.

Komissio antoi arviointiraporttinsa 2. kesäkuuta 2003 ([2]). Se totesi päätelmissään, "ettei arvonlisäverokannan alentamisesta johtuvia myönteisiä vaikutuksia työllisyyteen tai harmaan talouden vähenemistä ollut todettavissa selvästi".

Lisäksi komissio teki tämän arvioinnin yhteydessä makrotaloudellisen Quest-mallinsa avulla vertailevan analyysin arvonlisäverokannan alentamisen ja työvoimakustannusten alentamisen vaikutuksista. Kokeilu osoittaa, että huolimatta siitä arvonlisäverokannan alentamiselle myönteisestä oletuksesta, että alentaminen siirtyy täysimääräisesti hintoihin, luodaan samansuuruisin vaikutuksin talousarvioon työvoimakustannusten alentamisella Euroopan unionin tasolla 52 prosenttia enemmän työpaikkoja.

Kuten komissio oli ilmoittanut vuonna 2000 antamassaan tiedonannossa arvonlisäverostrategiasta ([3]), se antoi 23. heinäkuuta 2003 ehdotuksen direktiiviksi alennettuja arvonlisäverokantoja koskevien sääntöjen ja poikkeusten tarkistamisesta ja järkeistämisestä ([4]). Komission ensisijainen tavoite oli sisämarkkinoiden parantaminen erityisesti pyrkimällä arvonlisäveron yksinkertaistamiseen ja yhdenmukaisempaan soveltamiseen. Lisäksi oli tärkeää taata kaikille jäsenvaltioille samat mahdollisuudet soveltaa tai olla soveltamatta alennettuja verokantoja samoilla aloilla.

Ehdotusta laatiessaan komissio otti huomioon kokeilutoimenpiteen tuloksen, mutta se otti huomioon myös näiden palveluiden kohtelun kaikissa jäsenvaltioissa. Tällä hetkellä neljä jäsenvaltiota (Belgia, Kreikka, Luxemburg ja Alankomaat) soveltaa näihin palveluihin alennettua verokantaa kokeilupohjalta ja yksi jäsenvaltio (Irlanti) soveltaa siirtymäkauden verokantaa tilapäisen poikkeuksen nojalla. Näin ollen näitä palveluita ei ole otettu uudelleen mukaan alennettujen verokantojen järkeistämisen yhteydessä.

Ehdotus on parhaillaan neuvoston tarkasteltavana. On neuvoston asia päättää, yksimielisesti ja parlamentin lausunto huomioon ottaen, alennettujen arvonlisäverokantojen tulevasta soveltamisalasta.

Tässä vaiheessa kyseiselle alalle ei ole suunniteltu muita yhteisön tason verotustoimenpiteitä.

([1]) Neuvoston direktiivi 1999/85/EY, annettu 22 päivänä lokakuuta 1999, direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta sisällyttämällä siihen mahdollisuus soveltaa kokeiluluontoisesti alennettua arvonlisäverokantaa erityisen työvaltaisiin palveluihin, EYVL L 277, 28.10.1999.
([2]) KOM(2003) 309 lopullinen.
([3]) KOM(2000) 348 lopullinen.
([4]) KOM(2003) 397 lopullinen.

(2004/C 78 E/0559) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3393/03**

esittäjä(t): Jean Lambert (Verts/ALE) komissiolle

(17. marraskuuta 2003)

Aihe: Mopon tyyppihyväksyntä

Tyyppihyväksynnästä annetussa direktiivissä 2002/24/EY ([1]) on tehty selkeä ero tavallisten mopojen ja pienitehoisten mopojen välillä. Liitteen I huomautuksessa todetaan, että ”erityisdirektiiveissä säädetään erityisistä vaatimuksista pienitehoisille mopoille eli polkimin varustetuille mopoille, joiden apumoottoriteho on enintään 1 kW ja suurin rakenteellinen nopeus enintään 25 km/h”. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus ei kuitenkaan ole antanut mitään myönnytyksiä mopoille, ja näin ollen Yhdistyneessä kuningaskunnassa kyseinen ajoneuvo on rekisteröitävä, siitä on maksettava vero, se on katsastettava, sitä varten on otettava vastuuvakuutus, siitä on maksettava tievero ja sitä ajaessa on käytettävä kypärää. Saksassa sitä vastoin mopoja eivät koske mitkään edellä mainitut vaatimukset.

Katsooko komissio, että Yhdistynyt kuningaskunta toimii lainvastaisesti siinä, ettei se tee eroa tavallisten mopojen ja pienitehoisten mopojen välillä?

([1]) EYVL L 124, 9.5.2002, s. 1.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(9. tammikuuta 2004)

Euroopan parlamentin ja neuvoston 18 päivänä maaliskuuta 2002 antama direktiivi 2002/24/EY ([1]) koskee kaksi- ja kolmipyöräisten moottoriajoneuvojen tyyppihyväksyntää. Direktiivissä ei säädetä, missä olosuhteissa näitä moottoriajoneuvoja voidaan käyttää jäsenvaltioissa. Koska yhdenmukaisia yhteisön sääntöjä ei ole olemassa, jäsenvaltioilla on laaja toimintavapaus päättää mopojen käyttöä julkisilla teillä koskevista säännöistä.

Tyyppihyväksynnän vaatimuksien kohdalla direktiivissä erotetaan polkimin varustetut ajoneuvot ja säädetään erityisiä tyyppihyväksynnän vaatimuksia pienitehoisille mopoille. Tämä ei kuitenkaan millään tavalla velvoita jäsenvaltioita tekemään samanlaista erottelua näiden ajoneuvojen käyttöä koskevissa säännöissään. Niinpä komissio katsoo, että Yhdistynyt kuningaskunta ei toimi direktiivin vastaisesti, mitä tulee rekisteröintiin, tieveroon, liikenneministeriön katsastusvaatimuksiin, vastuuvakuutukseen ja kypäräpakkoon.

Jonkin jäsenvaltion määräämät tuotteen käyttöön liittyvät hankalat säännöt voivat estää tällaisen tuotteen tuonnin muista jäsenvaltioista. Komissio pohtii, ovatko Yhdistyneen kuningaskunnan säännöt pienitehoisten mopojen käytöstä sellainen perustelematon toimenpide, jolla olisi samanlaisia vaikutuksia kuin kaupan määrällisillä rajoituksilla EY:n perustamissopimuksen 28 ja 30 artiklan merkityksessä. Arvoisan jäsenen kysymyksestä ei kuitenkaan käy selvästi ilmi, että Yhdistyneen kuningaskunnan säännöt aiheuttaisivat esteitä tuonnille.

Lisäksi komissio huomauttaa, että vaikka näin olisikin, ainakin osaa Yhdistyneen kuningaskunnan määräämistä velvoitteista (kuten vastuuvakuutus ja kypäräpakko) voidaan pitää oikeutettuina kansanterveyden tai tieturvallisuuden perusteella, eli joko EY:n perustamissopimuksen 30 artiklassa lueteltujen selkeiden syiden perusteella tai selkeän yleisen edun vaatiessa, kuten Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on määritellyt.

Lisäksi komissio muistuttaa, että moottoriajoneuvojen vakuutusta koskevan ensimmäisen direktiivin (72/5/ETY ([2])) mukaan moottoriajoneuvolla, joka on tarkoitettu kulkemaan mekaanisella voimalla maata mutta ei raiteita pitkin, sekä kytketyllä tai irrallisella perävaunulla täytyy olla pakollinen vakuutus. Siten myös tässä mielessä vaikuttaa siltä, että Yhdistynyt kuningaskunta voi lainmukaisesti vaatia vastuuvakuutuksen ottamista pienitehoisille mopoille.

([1]) EYVL L 124, 9.5.2002.
([2]) EYVL L 103, 2.5.1972.

(2004/C 78 E/0560) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3404/03**

esittäjä(t): Patricia McKenna (Verts/ALE) komissiolle

(17. marraskuuta 2003)

Aihe: Irlanti ja määräysten rikkomisesta johtuvat menettelyt kehnon EU:n ympäristölainsäädännön soveltamisen takia

1. Mitkä ovat ne 85 ympäristölainsäädännön täytäntöönpanoon liittyvää tapausta vuosilta 1998—2002, joista Irlannille on annettu virallinen ilmoitus? Mihin direktiiveihin ne liittyvät?

2. Kuinka monta direktiivien täytäntöönpanoon liittyvää oikeusjuttua Irlanti on hävinnyt ajanjaksolla 1993—2003?

3. Kuinka monta virallista ilmoitusta Irlannille annettiin vuosina 1993—1998?

4. Missä Irlantia koskevissa tapauksissa komissio on jo virallisesti käynnistänyt selvitykset, mutta virallista ilmoitusta ei ole vielä annettu?

5. Kuinka monessa tapauksessa komissio on antanut jollekin toiselle jäsenvaltiolle ”perustellun lausunnon” vuosina 1993—2003?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(22. joulukuuta 2003)

1. Irlannille osoitettiin unionin ympäristölainsäädännön puutteelliseen täytäntöönpanoon liittyvissä tapauksissa vuosina 1998—2002 yhteensä 75 virallista ilmoitusta [1]. Lisäksi virallisia ilmoituksia annettiin tapauksissa, joihin liittyi vain kansallisten täytäntöönpanosäännösten ilmoittamatta jättäminen tai niiden yhteensopimattomuus yhteisön lainsäädännön kanssa, joten virallisten ilmoitusten kokonaismääräksi voidaan laskea 108. Puutteelliseen täytäntöönpanoon liittyvistä 75 ilmoituksesta suurin osa sai alkunsa kanteluista, mutta 14 tapauksessa tutkimus oli aloitettu komission omasta aloitteesta. Niissä käsiteltiin luonnonvaraisten lintujen erityissuojelualueiden puutteellista luokittelua, yhdyskuntajätevesien käsittelyn kannalta haavoittuvaisten alueiden riittämätöntä nimeämistä sekä ympäristödirektiiveissä vaadittujen kertomusten ja muiden tietojen toimittamatta jättämistä. Useaan viralliseen ilmoitukseen liittyi se, että Irlanti ei ollut toimittanut komission pyytämiä tietoja, ja ne perustuivat siten EY:n perustamissopimuksen 10 artiklaan (yhteistyövelvollisuus). Kantelujen johdosta suoritettujen tutkimusten osana esitetyt muut viralliset ilmoitukset koskivat monenlaisia, esimerkiksi seuraavia aiheita: ympäristövaikutusten arviointien toteuttamatta jättäminen, tärkeiden luontokohteiden vaarantuminen hankkeiden tai toimintojen takia, laittomiin jätteenkäsittelytoimiin puuttumiseen tarvittavan tehokkaan toiminnan puute, puutteet pohjaveden suojelussa, riittämätön simpukkavesien suojeleminen veden pilaantumiselta, eläinkokeita koskevien sääntöjen noudattamatta jättäminen, yhdyskuntajätevesien käsittelylaitoksen aiheuttamat hajuhaitat.

2. Irlannille annettiin vuosina 1993—2003 kielteinen tuomio kahdeksassa unionin ympäristölainsäädäntöön liittyvässä asiassa. Tuomiot annettiin ympäristövaikutusten arviointia koskevassa asiassa C-392/96, eläinkokeita koskevassa asiassa C-354/99, luontotyyppien nimeämistä koskevassa asiassa C-67/99, lampaiden liiallista laiduntamista koskevassa asiassa C-117/2000, saastunutta juomavettä koskevassa asiassa C-316/2000, suuronnettomuusvaaroja koskevassa asiassa C-394/2000, biosidituotteita koskevassa asiassa C-376/2001 ja simpukkavesien pilaantumisen vähentämiseen liittyviä ohjelmia koskevassa asiassa C-67/2002.

3. Irlannille lähetettiin vuosina 1993—1998 16 puutteellisesta täytäntöönpanosta johtuvaa virallista ilmoitusta.

4. Komission käsiteltävänä oli marraskuun 2003 puolivälissä 85 Irlantia vastaan esitettyä kantelua ja oma-aloitteista tutkimusta, joiden yhteydessä ei ollut lähetetty virallista ilmoitusta. Tapaukset koskevat erilaisia aiheita, kuten väitteitä ympäristövaikutusten arvioinnin puutteista, luontokohteiden vaarantumisesta, laittomista jätteenkäsittelytoimista ja juomaveden saastumisesta.

5. Muille jäsenvaltioille kuin Irlannille osoitettiin unionin ympäristölainsäädännön puutteelliseen täytäntöönpanoon liittyvissä tapauksissa vuosina 1993—2003 yhteensä 279 perusteltua lausuntoa. Muille jäsenvaltioille kaikkiin unionin ympäristölainsäädännön noudattamatta jättämistä koskeviin näkökohtiin eli ilmoittamatta jättämiseen, yhteensopimattomuuteen ja puutteelliseen täytäntöönpanoon liittyvien tapausten yhteydessä esitettyjen perusteltujen lausuntojen määrä oli kaiken kaikkiaan 894.

[1] Kaikkia komission päätöksiä, joiden mukaan Irlannille annetaan virallinen ilmoitus, ei pantu täytäntöön Irlannin toimittamien tietojen johdosta.

(2004/C 78 E/0561) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3405/03**

esittäjä(t): Concepció Ferrer (PPE-DE) komissiolle

(17. marraskuuta 2003)

Aihe: Rakennerahastojen hallinnointi

Voisiko komissio ilmoittaa, mitkä viranomaiset on nimetty tavoitteisiin 1, 2 ja 3 liittyvistä rakennerahastotoimista (2000—2006) vastaaviksi maksu- ja hallintoviranomaisiksi Belgiassa, Espanjassa, Italiassa, Itävallassa, Ranskassa ja Saksassa?

Michel Barnier'n komission puolesta antama täydentävä vastaus

(30. tammikuuta 2004)

A. Hallintoviranomaiset Belgiassa, Saksassa, Espanjassa, Ranskassa, Italiassa ja Itävallassa:

— Arvoisa parlamentin jäsen löytää kaikki hallintoviranomaisia koskevat asiaankuuluvat tiedot jäljempänä mainituista rakennerahastoista vastaavien neljän pääosaston www-sivustoilta:

  — http://europa.eu.int/comm/regional_policy/manage/authority/authority_en.cfm

  — http://europa.eu.int/comm/agriculture/rur/countries/index_fi.htm

  — http://europa.eu.int/comm/employment_social/esf2000/contacts-en.htm

  — http://europa.eu.int/comm/fisheries/doc_et_publ/cfp_fi.htm

— Kun on kyse Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR), arvoisaa parlamentin jäsentä kehotetaan tutkimaan parlamentille toimitettua kertomusta, joka koskee 30. huhtikuuta 2003 tehtyä hallinto- ja valvontajärjestelmien tarkastelua.

B. Maksuviranomaiset Belgiassa, Saksassa, Espanjassa, Ranskassa, Italiassa ja Itävallassa:

— Seuraavat tai seuraavanlaiset tahot on nimetty vuosien 2000—2006 ohjelmien maksuviranomaisiksi Belgiassa, Saksassa, Espanjassa, Ranskassa, Italiassa ja Itävallassa.

— Itävallassa maksuviranomaisina ovat yhdessä tavoite 1 -ohjelmassa ja kahdeksassa alueellisessa tavoite 2 -ohjelmassa EAKR:n osalta liittokanslerinvirasto, Euroopan sosiaalirahaston (ESR) osalta talous- ja työministeriö sekä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) ja kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineen (KOR) osalta maa- ja metsätalous-, ympäristö- ja vesihuoltoministeriö. Tavoite 3 -ohjelmassa (ESR) maksuviranomaisena on talous- ja työministeriö.

— Belgiassa kolme alueviranomaista (Ministère de la Région Wallonne, Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ja Ministère de l'Economie de Bruxelles-Capitale) toimivat omilla alueillaan maksuviranomaisina EAKR:n ja ESR:n osalta tavoite 1- ja tavoite 2 -ohjelmissa (yksi tavoite 1 -ohjelma ja kaksi tavoite 2 -ohjelmaa Valloniassa, neljä tavoite 2 -ohjelmaa Flanderissa ja yksi tavoite 2 -ohjelma Brysselissä). Asianomainen alueviranomainen (Ministère de la Région Wallonne) toimii maksuviranomaisena myös EMOTR:n ja KOR:n osalta (vain tavoite 1). Liittovaltiotasolla tavoite 3 -ohjelmassa (ESR) maksuviranomaisena on työministeriö.

— Ranskan alueilla ja merentakaisissa departementeissa kyseisen alueen prefekti ("préfet") on maksuviranomainen EAKR:n ja ESR:n osalta 26 ohjelmassa 27:stä (kuusi tavoite 1 -ohjelmaa ja 21 tavoite 2 -ohjelmaa). "Secrétariat général des Affaires régionales" hoitaa prefektin tehtäviä asianomaisessa prefektuurissa. "Caisse des Dépôts et Consignations" hoitaa tällä hetkellä yhden tavoite 2 -ohjelman (Alsace) maksuviranomaisen tehtäviä.

  DATAR on maksuviranomaisena tietojärjestelmiä koskevassa ohjelmassa (Presage) ja sisäministeriö kahdessa teknisen avun ohjelmassa (tavoitteet 1 ja 2). Tavoite 3 -ohjelmassa (ESR) maksuviranomaisena on sosiaali-, työ- ja yhteisvastuuministeriö. EMOTR:n osalta maksuviranomaisena kaikissa ohjelmissa on CNASEA. Maksuviranomaisena KOR:n osalta tavoitteen 1 ulkopuolella on maataloudesta, elintarvikkeista ja maaseudun kehittämisestä vastaava ministeriö, emämaa Ranskan neljässä tavoite 1 -ohjelmassa alueista vastaava valtiovarainministeriö ja Korsikan tavoite 1 -ohjelmassa Marseillessa sijaitseva "Direction Générale des Affaires Maritimes".

— Saksassa jokaisen 16 alueellisen ohjelman (kuusi tavoite 1 -ohjelmaa ja kymmenen tavoite 2 -ohjelmaa) viralliset maksuviranomaiset ovat "Bundesamt für Wirtschaft" EAKR:n osalta, liittovaltion talous- ja työministeriö ESR:n osalta sekä kuluttajansuoja-, elintarvike- ja maatalousministeriö EMOTR:n ja KOR:n osalta. Käytännössä maksuviranomaisen tehtäviä hoitavat kuitenkin yksittäisten osavaltioiden asianomaiset ministeriöt. Liikenne-, rakennus- ja asuntoministeriö on liikenneinfrastruktuuria koskevan horisontaalisen tavoite 1 -ohjelman maksuviranomainen, kun taas inhimillisiä voimavaroja koskevassa horisontaalisessa tavoite 1 -ohjelmassa ja tavoite 3 -ohjelmissa (ESR) maksuviranomaisena on talous- ja työministeriö.

— Espanjassa kaikkien EAKR:n rahoittamien ohjelmien (19 alueellista ohjelmaa, joista 12 on tavoite 1 -ohjelmia ja seitsemän tavoite 2 -ohjelmia, sekä kahdeksan horisontaalista yhteen rahastoon perustuvaa ohjelmaa ja kolme horisontaalista useaan rahastoon perustuvaa ohjelmaa) maksuviranomainen on valtiovarainministeriö. Maksuviranomainen ESR:n osalta kaikissa ohjelmissa on työ- ja sosiaaliministeriö, kun taas EMOTR:n ohjausosaston ja KOR:n osalta se on maatalous-, kalastus- ja elintarvikeministeriö.

— Italiassa kaikkien alueellisten ohjelmien (yhteensä 19 ohjelmaa, joista seitsemän on tavoite 1 -ohjelmia ja 12 tavoite 2 -ohjelmia) rahastojen maksuviranomaiset löytyvät asianomaisista aluehallinnoista. Keskushallintotason ministeriöt toimivat horisontaalisten tavoite 1 -ohjelmien maksuviranomaisina. Kyseiset ohjelmat koskevat paikallisen yritystoiminnan kehittämistä (tuotantoministeriö), liikennettä (infrastruktuuri- ja liikenneministeriö), tutkimusta (korkeakoulutuksen sekä tieteellisen ja teknologisen tutkimuksen ministeriö), turvallisuutta Etelä-Italiassa (sisäministeriö) ja teknistä apua (valtiovarain-, budjetti- ja taloussuunnitteluministeriö). Työ- ja sosiaaliturvaministeriö on "Azioni di Sistema" -nimisen horisontaalisen tavoite 3 -ohjelman maksuviranomainen. KOR:n osalta maksuviranomaisena toimii maa- ja metsätalousministeriö.

(2004/C 78 E/0562) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3407/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(17. marraskuuta 2003)

Aihe: Cabinda — ihmisoikeusraportti

Erään tiedotusvälineen mukaan Cabindassa toimivien katolisten pappien keräämiin todisteisiin perustuva selvitys osoittaa, että kyseisellä alueella on lukuisia kidutus-, raiskaus- ja murhatapauksia, kansalaisia on vangittu laittomasti ja useilta on varastettu rahaa ja muuta omaisuutta. Viimeaikaisten tapausten joukosta mainitaan erityisesti 30 kuolemantuottamusta ja 16 raiskaustapausta.

Saman lähteen mukaan Jonas Savimbin kuoltua ja Unitan kanssa käydyn sodan päätyttyä Angolan armeija (FAA) on siirtänyt Cabindaan 30 000 miestä tavoitteenaan lopettaa sissien toiminta tällä alueella. Selvityksessä paljastetaan sekä Cabindan vapautusrintaman (FLEC) että FAA:n joukkojen tekemät ihmisoikeusrikokset, joista kuitenkin useimmat ovat FAA:n tekemiä.

Cabindan piispan Dom Paulino Madecan kirjoittamassa raportin esipuheessa todetaan, että "Valitettavasti poliittinen tilanne on muuttunut kielteiseen suuntaan viime vuosina. Sotilaallinen lähestymistapa on vallitseva niin kutsutun Cabindan tilanteen ratkaisemiseksi. (…) Tämän hyökkäyksen tulokset ovat kaikkien nähtävissä ja selvitettyjen tapausten pohjalta voidaan sanoa, että kyse on järjestelmällisestä ihmisoikeuksien rikkomisesta ja ihmiskunnan vastaisista rikoksista".

Mitä tietoja komissiolla on väitetyistä viimeaikaisista ihmisoikeusloukkauksista Cabindassa? Onko komissio perehtynyt kyseiseen selvitykseen?

Onko komissio ryhtynyt toimiin saadakseen Angolan viranomaiset kiinnittämään huomiota tähän asiaan ja saadakseen ne tietoisiksi ihmisoikeuksien puolustamisen tarpeesta Cabindassa? Onko se ryhtynyt samankaltaisiin toimiin sissiliikkeiden suhteen?

Mitä yhteyksiä komissiolla on Cabindan kirkkoon ja kansalaisyhteiskuntaan puolueettoman ja riippumattoman arvion saamiseksi alueen tilanteesta?

Mitä odotuksia komissiolla on kaivatusta Cabindan alueen rauhoittamisesta ja konfliktia koskevan poliittisen ratkaisun aikaansaamisesta?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(22. joulukuuta 2003)

Komissio on tietoinen tästä raportista, ja se uskoo, että vaikka se ei kykene tutkimaan kaikkia väitteitä yksityiskohtaisesti, raportti on lisäosoitus siitä, että Cabindan tilanne on edelleen vakava. Komissio pitää

yllä säännöllistä yhteyttä kansalaisyhteiskuntaan yleensä ja kirkkoon erityisesti ja pyrkii keskustelemaan Angolan tilanteesta, myös ihmisoikeustilanteesta. Kansalaisyhteiskunnan tukeminen sisältyy yhteisön ja Angolan yhteistyöstrategiaan. Ihmisoikeuskysymystä käsitellään myös demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen aloitteen EIDHR:n kautta; se rahoittaa The church and the construction of peace in Angola (Kirkko ja Angolan rauhanprosessi) -nimistä hanketta ([1]).

Ihmisoikeudet ovat ilman muuta Angolan ja unionin säännöllisen poliittisen vuoropuhelun asialistalla (Cotonoun sopimuksen 8 artikla), ja tähän viitattiinkin neuvoston päätelmissä 13. lokakuuta 2003. Poliittinen vuoropuhelu on asianmukainen foorumi ja tehokkain työkalu tämän asian ottamiseksi esiin Angolan hallituksen kanssa. Komissiolla ei ole suoraa yhteyttä kapinallisten sotavoimiin.

Tarkasteltaessa Cabindan tilannetta pitkällä aikavälillä komissio luottaa siihen, että Angolan demokratian vakautuminen vaikuttaa myönteisesti myös Cabindan alueen ihmisiin. Tilanne on epäilemättä erittäin vakava, mutta komissio tekee parhaansa ihmisoikeuksien kunnioittamisen varmistamiseksi ja sellaisen rauhanomaisen ratkaisun löytämiseksi konfliktiin, jossa ovat mukana kaikki osapuolet, toisin sanoen Angolan hallitus, Cabindan vapautusrintama (FLEC) ja Cabindan erittäin aktiivisen kansalaisyhteiskunnan edustajat.

([1]) Kirkkojen rauhankomitean (COIEPA, Comite Intereclesial para a paz em Angola) hanke.

(2004/C 78 E/0563) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3413/03**

esittäjä(t): Olivier Duhamel (PSE) komissiolle

(18. marraskuuta 2003)

Aihe: Eurobarometri

Äskettäisessä Eurobarometri-mielipidetutkimuksessa esiintynyt kysymys valtioista, jotka muodostavat ”uhkan maailman turvallisuudelle”, on kuohuttanut tunteita tietyissä maissa, erityisesti Israelissa ja Yhdysvalloissa. Voidaan tietysti kysyä, onko tällaisen kysymyksen esittäminen järkevää ja onko se muotoiltu asianmukaisella tavalla. Tiedetäänhän, että tiedotusvälineissä kritisoituihin (sisäisiin tai ulkoisiin) sotilaallisiin toimiin osallistuvista maista syntyy usein maailmalla kielteinen mielikuva.

Olisikin parempi ainakin muuttaa hieman kysymyksen muotoa ja kysyä: ”Muodostavatko seuraavien maiden johtajat mielestänne uhkan maailman turvallisuudelle?” sekä lisätä ”palestiinalaishallinto” kysymyksen listalle. Aikooko komissio tulevaisuudessa esittää kysymyksen tässä muodossa, jottei se joutuisi luopumaan hyödyllisestä unionin mielipiteiden kehityksen osoittimesta?

Olisi myös mielenkiintoista tutkia, niin kuin Eurobarometri on aikaisemmin tehnytkin, kuinka suuresti kukin haastateltu henkilö luottaa omaan kansaansa ja kuhunkin muista tutkittavista kansoista.

Onko komissio sitä mieltä, että kansojen välinen luottamus on Euroopan yhdentymisen ja kansainvälisen elämän ”välttämätön” osa? Mikäli se on tätä mieltä, onko se valmis esittämään tällaisen kysymyksen uudestaan lähitulevaisuudessa?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(8. tammikuuta 2004)

Arvoisaa parlamentin jäsentä kehotetaan tutustumaan vastaukseen, jonka komissio on antanut parlamentin jäsen Cristiana Muscardinin esittämään kirjalliseen kysymykseen P-3334/03 ([1]).

Komissio on tietoinen siitä, että maailman turvallisuutta uhkaavia maita koskevan kysymyksen käyttökelpoisuus on rajallinen. Se katsoo kuitenkin, että saadut tulokset paljastavat huolestuttavia ennakkoluuloja. Komissio kiittää arvoisaa jäsentä tämän esittämistä ehdotuksista, mutta se ei ole vielä tehnyt päätöstä asiaan liittyvän kysymyksen esittämisestä muutetussa muodossa.

Kysymyksiä kansojen keskinäisestä luottamuksesta on sen sijaan esitetty säännöllisesti vuosina 1976 ja 1996 välillä. Onkin voitu todeta, että unioniin kuuluvien kansojen luottamus toisiinsa on vähitellen kasvanut. Komissio tutkii, voisiko tuon kysymyksen mahdollisesti esittää uudelleen.

(1) Katso sivu 263.

(2004/C 78 E/0564) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3416/03**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(18. marraskuuta 2003)

Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta

Ottaen huomioon Eurostat-skandaalin viimeaikaisen kehityksen, pitääkö edelleen paikkansa, että komissio noudattaa ilmoittamaansa nollatoleranssia väärinkäytöksistä vastuussa olevien suhteen?

(2004/C 78 E/0565) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3417/03**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(18. marraskuuta 2003)

Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta

Koska yleiseen uudistusprosessiin saattaa mennä monta vuotta, voisiko komissio vastata, onko mahdollista, että osa mahdollisista säännönvastaisuus- ja petostapauksista on jatkunut vuoden 1999 jälkeen ja jopa vuoteen 2002 asti? Onko komissio vastuussa siitä, miten se on toiminut asian suhteen vuoden 1999 jälkeen?

(2004/C 78 E/0566) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3418/03**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(18. marraskuuta 2003)

Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta

Voisiko komissio kertoa, mitä se ymmärtää komission jäsenten poliittisella vastuulla, josta puhutaan riippumattomien asiantuntijoiden komitean suosituksissa ja sopimuksia koskevissa käytännesäännöissä vuodelta 1999?

(2004/C 78 E/0567) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3419/03**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(18. marraskuuta 2003)

Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta

Onko komissio samaa mieltä riippumattomien asiantuntijoiden komitean kanssa siitä, että komission jäsenten täysimääräinen poliittinen vastuu on ymmärrettävä velvoitteeksi vastata ensinnäkin komissiolle elimenä ja toiseksi parlamentille heidän omista toimistaan sekä pääjohtajan ja muiden heidän oman osastonsa virkamiesten toimista?

(2004/C 78 E/0568) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3420/03**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(18. marraskuuta 2003)

Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta

Voisiko komissio kertoa tarkemmin, mitä se tarkoitti 25. syyskuuta 2003 komission jäsen Solbesista antamallaan lausunnolla, että tämä olisi syyllistynyt passiivisuuteen Eurostatin tapauksessa? Tarkoittaako se puutteellista poliittista valvontaa? Montako kertaa komission jäsen Solbes on vuodesta 1999 alkaen ollut yhteydessä Eurostatin pääosastoon?

(2004/C 78 E/0569) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3421/03**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(18. marraskuuta 2003)

Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta

Uskooko komissio vielä, että asiasta vastaava komission jäsen pystyy valvomaan Eurostatin sisäistä uudistusprosessia ja että tämä huolehtii velvoitteistaan?

(2004/C 78 E/0570) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3422/03**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(18. marraskuuta 2003)

Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta

Onko komission jäsen Solbes missään vaiheessa esittänyt eronpyyntöä Eurostat-skandaalin vuoksi? Jos on, miksi komissio ei ole pitänyt sitä aiheellisena?

(2004/C 78 E/0571) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3423/03**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(18. marraskuuta 2003)

Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin odotetaan vastausta

Aikooko komissio muuttaa komission jäsenten ja vastaavien pääjohtajien suhteita siten, että nämä jälkimmäiset olisivat tulevaisuudessa korkeita virkamiehiä, mutta kuuluisivat kuitenkin vastaavan komission jäsenen poliittisen valvonnan alaisuuteen, kuten on tapana jäsenvaltioiden ministeriöissä? Jos aikoo, milloin päätös aiotaan tehdä?

(2004/C 78 E/0572) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3424/03**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(18. marraskuuta 2003)

Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta

Montako kertaa komissio on keskustellut Eurostatista syyskuun 1999 jälkeen? Milloin nämä keskustelut on käyty?

(2004/C 78 E/0573) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3425/03**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(18. marraskuuta 2003)

Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta

Miten on selitettävissä, ettei komissio ollut pannut merkille jo vuodesta 2000 alkaen ilmaantuneita viitteitä Eurostat-skandaalista? Pääsihteeristön ylin esimies sai OLAFilta luottamuksellisia tietoja tutkimusten aloittamisesta. Onko komission mielestä hyväksyttävää, ettei sille eikä henkilöstöstä vastaaville komission jäsenille tiedotettu asiasta? Oliko se ehkä perusteltua sisäisten hallintomenettelyjen perusteella?

(2004/C 78 E/0574) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3426/03**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(18. marraskuuta 2003)

Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta

Missä määrin komissio sai tietoja Dorte Schmidt-Brownin syytöksistä? Saiko se 13. marraskuuta 2000 tietoja Eurocostin ongelmista ja pyysikö se Franchet'lta vastausta? Ilmoittiko se komission jäsen Solbesille ongelmista tai pyydettiinkö tätä ryhtymään joihinkin toimiin? Seurasiko komissio tapausta tai tiedottiko se asiasta jollekin toiselle komission jäsenelle? Mitä toimia komissio toteutti Euroopan parlamentin jäsenen Freddy Blakin 12. heinäkuuta 2002 päivätyn kirjeen seurauksena?

(2004/C 78 E/0575) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3427/03**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(18. marraskuuta 2003)

Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta

Missä määrin komissio sai tietoja elokuun 2001 lopussa esitetyn Buitenen II -aineiston sisällöstä ja erityisesti Eurostatin sisällä havaituista ongelmista? Miten se vastasi asiaan?

(2004/C 78 E/0576) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3428/03**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(18. marraskuuta 2003)

Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta

OLAF välitti keräämänsä aineiston Luxemburgin oikeuslaitokselle 8. heinäkuuta 2003. Onko puheenjohtaja Prodi tai hänen henkilökuntansa ottanut yhteyttä komission jäsen Solbesiin tai hänen toimistoonsa keskustellakseen tarvittavista toimenpiteistä?

(2004/C 78 E/0577) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3429/03**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(18. marraskuuta 2003)

Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta

Asianmukaisten tarkastusten puute oli yksi tärkeimmistä viisaiden raportissa vuonna 1999 kritisoiduista seikoista, joka toistettiin myös Euroopan parlamentin päätöslauselmassa vastuuvapauden myöntämisen lykkäämisestä komissiolle Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 1998 (annettu 13. huhtikuuta 2000, A5-0087/2000 ([1])) ja johon Eurostatin tapausta tutkivat elimet äskettäin kiinnittivät huomiota. Oliko tarkastuksia varten nimetty erityinen vastuuhenkilö? Onko Eurostatissa joku, jota voitaisiin pitää vastuussa puutteellisista tarkastusmerkinnöistä?

([1]) EYVL C 40, 7.2.2001, s. 381.

(2004/C 78 E/0578) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3430/03**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(18. marraskuuta 2003)

Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta

Santerin komission kaaduttua vuonna 1999 päätettiin, että alihankkijoihin on sovellettava vakiosopimuksissa vahvistettuja avoimia säännöksiä. Miksei tätä periaatetta noudatettu Eurostatissa? Miten uudet toimeenpanovirastot voivat välttää saman tilanteen toistumisen?

(2004/C 78 E/0579) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3431/03**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(18. marraskuuta 2003)

Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta

Ottaen huomioon, että Luxemburgissa toimineet komission virastot kuuluivat poliittisen vallan piiriin, onko perusteita epäillä, että jokin komission jäsen olisi helpottanut mahdollisuuksia jatkaa normeista poikkeavia käytäntöjä tai olisi valvonut niitä riittämättömästi? Miten komissio aikoo ratkaista tällaisen ongelman?

(2004/C 78 E/0580) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3432/03**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(18. marraskuuta 2003)

Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta

Yhdeksi selitykseksi Eurostatin tilanteeseen on tarjottu sitä, että sillä ei ole ollut riittävästi henkilöstöä huolehtimaan sen lisääntyneistä tehtävistä. Voisiko komissio esittää vertailun Eurostatin pyytämästä lisähenkilöstöstä ja budjettivallan käyttäjän hyväksymistä pyynnöistä?

(2004/C 78 E/0581) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3433/03**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(18. marraskuuta 2003)

Aihe: Eurostat-skandaali: kysymykset, joihin vielä odotetaan vastausta

Eurostatin tärkeimpiin tehtäviin kuuluu muun muassa vakaussopimuksen noudattamisen arviointi ja EU:n talousarvioon maksettavien jäsenvaltioiden osuuksien määrittäminen. Hyväksyykö komissio Eurostatin tekemät päätelmät jäsenvaltioiden taloudellisista edellytyksistä vai hankkiiko se tietoja muualta? Miten viimeaikaiset paljastukset ovat vaikuttaneet Eurostatin työn laatuun tai luotettavuuteen? Mitä laadunvarmistuskeinoja on otettu käyttöön ulkopuolisten virastojen toimittamien tietojen luotettavuuden varmentamiseksi näin arkaluonteisissa asioissa?

Romano Prodin komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-3416/03, E-3417/03, E-3418/03, E-3419/03, E-3420/03, E-3421/03, E-3422/03, E-3423/03, E-3424/03, E-3425/03, E-3426/03, E-3427/03, E-3428/03, E-3429/03, E-3430/03, E-3431/03, E-3432/03 ja E-3433/03

(12. tammikuuta 2004)

Ne 18 kysymystä, joihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa, liittyvät Eurostat-asiakirjojen seurantaan, ja ne koskevat muun muassa petostentorjuntapolitiikkaa, poliittista vastuuta, henkilökohtaista vastuuta, tietoja, joita komissiolla on Eurostatiin liittyvistä asioista, sekä eräitä ilmiantotapauksia, Eurostatin valvontaa sekä Eurostatin työn laatua.

Komission puheenjohtajalla on ollut tilaisuus ilmaista komission kanta kaikista näistä kysymyksistä puheenjohtajakokoukselle ja talousarvion valvontavaliokunnalle (CONT) 25. syyskuuta 2003 pitämässään puheessa, sekä hiljattain 18 marraskuuta budjettivaliokunnalle pitämässään puheessa ja vielä parlamentin täysistunnossa Strasbourgissa.

Tämän lisäksi komission puheenjohtaja on myös vastannut kirjallisesti kaikkiin 18 kysymykseen, jotka hänelle esitettiin hänen 25. syyskuuta 2003 pitämänsä puheen jälkeen. Vastaukset kattavat yksityiskohtaisesti parlamentin jäsenen esittämät eri kysymykset, ja ne toimitetaan suoraan hänelle ja parlamentin sihteeristölle.

(2004/C 78 E/0582) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3437/03**

esittäjä(t): Philip Claeys (NI) komissiolle

(20. marraskuuta 2003)

Aihe: Pohjoisafrikkalaisten ja muiden islamilaisten maahanmuuttajien juutalaisvastaisuus Euroopassa

Vuosittain järjestettävässä Kristalliyön muistotilaisuudessa komission jäsen Bolkestein puhui 9. marraskuuta 2003 siitä, että nykyisin suurimman osan juutalaisvastaisista rikoksista tekevät pohjoisafrikkalaiset maahanmuuttajat. Nuorten maahanmuuttajien sympatia palestiinalaisten intifadaa kohtaan ja samaistuminen palestiinalaisiin ilmenevät tekoina, jotka kohdistuvat Euroopan juutalaisyhteisöjen jäseniä vastaan. Ei ole kyse vain sanallisesta vaan yhä useammin myös fyysisestä väkivallasta, jota esiintyy Alankomaiden lisäksi myös (muun muassa) Ranskassa ja Belgiassa.

Onko nykyisissä rasismin ja syrjinnän vastaisissa kampanjoissa ja ohjelmissa, joita Euroopan unioni järjestää ja/tai tukee, olemassa erityistoimia, joiden avulla voitaisiin torjua lisääntyvää juutalaisvihaa islamilaisten ja/tai pohjoisafrikkalaisten maahanmuuttajien keskuudessa?

Onko olemassa rasismin torjuntaan liittyviä suunnitelmia, joiden avulla lähitulevaisuudessa voidaan kohdistaa poliittisia toimia tiettyihin ryhmiin ja torjua erityisesti juutalaisvastaisuutta maahanmuuttajien keskuudessa? Mitä toimia komissio pitää ensisijaisina? Mitä määrärahoja asiaan myönnetään?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(16. tammikuuta 2004)

Syrjinnän torjumista koskevan yhteisön toimintaohjelman [1] tarkoituksena on torjua rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaan, ikään taikka sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa välitöntä tai välillistä, yhden- tai monenlaista syrjintää. Ohjelmalla, jota varten on vuosille 2001—2006 varattu lähes 100 miljoonaa euroa, tuetaan ja täydennetään yhteisön toimivallan rajoissa yhteisön tasolla ja jäsenvaltioissa toteutettuja pyrkimyksiä edistää syrjinnän ehkäisemiseksi ja torjumiseksi tarkoitettuja toimia. Yksi ohjelman tavoitteista on edistää ja levittää syrjinnän vastaisen toiminnan perustana olevia arvoja ja toimintatapoja, mukaan lukien tietoisuutta lisäävät toimet. Ryhmiin, jotka ovat vaarassa joutua syrjinnän kohteiksi, kohdistetaan ohjelmassa useita erilaisia toimia. Tällaisia ryhmiä ovat luonnollisesti mm. juutalaisyhteisön jäsenet, muslimit sekä maahanmuuttajat.

Huoli, jonka Euroopan unionissa ilmi tullut yhä kasvava antisemitismi ja islaminvastaisuus on aiheuttanut, sai komission aiemmin vuonna 2003 järjestämään yhteistyössä Euroopan rasismin ja muukalaisvihan seurantakeskuksen kanssa sarjan pyöreän pöydän neuvotteluja antisemitismistä ja islaminvastaisuudesta.

Seurantakeskus on luonnollisesti se taho, jonka vastuulla on seurata Euroopan unionin sisällä tapahtuvia rasistisia ja muukalaisvihamielisiä tapauksia. Seurantakeskus on parhaillaan valmistelemassa tutkimusta antisemitismistä Euroopan unionissa. Se aikoo julkaista tutkimuksen vuoden 2004 ensimmäisellä neljänneksellä.

Rasismin ja muukalaisvihan torjunnassa tärkeitä välineitä ovat toisaalta myös asianmukaiset rikoslakiin perustuvat toimenpiteet. Rankaisevuuden lisäksi niillä on myös varoittava vaikutus, minkä tärkeyttä ei voi väheksyä. Tähän liittyen komissio esitti marraskuussa 2001 ehdotuksen neuvoston puitepäätökseksi rasismin ja muukalaisvihan vastaisesta toiminnasta [2].

Ehdotetulla puitepäätöksellä on kaksi tavoitetta:

1. toisaalta sillä halutaan varmistaa, että rasismi ja muukalaisviha ovat kaikissa jäsenvaltioissa rikosoikeudellisesti rangaistavia tehokkain, oikeasuhteisin ja varoittavin rangaistuksin, jotka voivat vakavissa tapauksissa johtaa rikoksen johdosta tapahtuvaan luovuttamiseen, ja

2. toisaalta sillä pyritään edistämään ja kannustamaan oikeudellista yhteistyötä mahdollisia esteitä poistamalla.

Edellyttäen, että tämä väline hyväksytään ja otetaan käyttöön kansallisissa lainsäädännöissä, sitä voidaan luonnollisesti soveltaa sellaisiin luonnollisiin ja oikeushenkilöihin, jotka harjoittavat rikollista käyttäytymistä — riippumatta siitä, kuuluvatko he johonkin tiettyyn väestöryhmään vai eivät.

[1] 2000/750/EY: Neuvoston päätös, tehty 27 päivänä marraskuuta 2000, EYVL L 303, 2.12.2000.
[2] EYVL C 75 E, 26.3.2002.

(2004/C 78 E/0583) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3442/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(20. marraskuuta 2003)

Aihe: Naisurheilijoiden syrjintä

Kesäkuun 5. päivänä 2003 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman "Naiset ja urheilu" (P5_TA-PROV(2003)0269) kohdassa 14 pyydetään valtioiden viranomaisia ottamaan järjestelmällisesti huomioon sukupuolten tasa-arvo toteuttamassaan urheilupolitiikassa etenkin tukia myöntäessään.

Kuitenkin kuluvan marraskuun alussa Portossa pidetyssä, portugalilaisen As Mulheres e o Desporto -järjestön organisoimassa toisessa kansainvälisessä konferenssissa "Mulheres e Desporto: Agir para a Mudança" portugalilaiset naisurheilijat ottivat esiin miesten ja naisten välisen syrjinnän urheilussa, etenkin mitä tulee palkintojen jakoon yleisurheilukilpailuissa, joissa kilpailee sekä miehiä että naisia. Tällainen tuomittava tilanne toistuu usein Portugalissa.

Pyydän komissiota ilmoittamaan minulle, mihin toimenpiteisiin se aikoo ryhtyä lopettaakseen syrjinnän, jonka uhreiksi naisurheilijat jatkuvasti joutuvat.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(16. tammikuuta 2004)

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan Hiltrud Breyerin esittämään kysymykseen E-3353/03 annettuun vastaukseen [1], jossa esitellään yhteisön toimivalta siltä osin kuin on kyse naisten ja miesten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta urheilun alalla.

[1] Katso sivu 271.

(2004/C 78 E/0584) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3446/03**

esittäjä(t): Sebastiano Musumeci (UEN) komissiolle

(13. marraskuuta 2003)

Aihe: Biologisen palautumisajan vuoksi myönnettävän tuen hyväksyminen Sisiliassa vuodeksi 2002

Sisilian alue ilmoitti maaliskuussa 2002 alueellisen asetuksen (D.A.) nro 22/Kalastus nojalla Euroopan komissiolle rahoitustuen myöntämisestä kalastajille, jotka olivat joutuneet keskeyttämään kalastuksen niin sanotun biologisen palautumisajan vuoksi vuoden 2002 ajaksi.

Komissio esitti asiasta perustellusti lisäkysymyksiä, mikä viivästytti huomattavasti vastausta Brysselistä.

Edellä mainitussa asetuksessa nro 22/Kalastus säädetyt tuet perustuivat tuolloin voimassa olleeseen lainsäädäntöön eli asetuksen (EY) 2792/1999 [1] säännöksiin.

Komissio katsoi yllättäen, että sen on tehtävä päätös 20. joulukuuta 2002 annetun asetuksen (EY) 2369/2002 [2] perusteella. Tällä asetuksella muutetaan huomattavasti asetusta (EY) 2792/1999.

Jos vuoden 2002 biologisen palautumisajan vuoksi myönnettäviä tukia ei hyväksytä, aiheutuu monille alan toimijoille huomattavia taloudellisia vaikeuksia, sillä he ovat joka tapauksessa noudattaneet biologista palautumisaikaa.

Onko Sisilian alueen pyyntöä vuoden 2002 osalta pidettävä yhteisön lainsäädännön mukaisena? Ei olisi syytä enää pahentaa niitä vaikeita taloudellisia oloja, joista Sisilian kalastusalan toimijat jo kärsivät. Lisäksi heitä koettelevat yhteisön kalastusalan toimintasuunnitelmassa määrätyt toimet.

[1] EYVL L 337, 30.12.1999, s. 10.
[2] EYVL L 358, 31.12.2002, s. 49.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(11. joulukuuta 2003)

Komissio ilmoittaa parlamentin jäsenen tiedoksi, että kalastuksen pääosasto käsitteli kysymyksessä kuvattua tilanneta heinäkuussa 2003 lähettämässään kirjeessä. Kirjeessään pääosasto palautti mieliin asiaan liittyvät yhteisön säännökset [1] ja suuntaviivat, joiden pohjalta tarkastellaan kalastuksen kansallisia valtiontukia erikoistapauksissa.

Kalastuksesta vastaava Sisilian aluehallinto lähetti asiasta kirjeen kalastuksen pääosastolle lokakuussa 2003. Komissio jatkaa tapauksen analysointia edellä tarkoitettujen suuntaviivojen [2] ja asetuksen pohjalta.

[1] Neuvoston asetus (EY) N:o 2792/1999, annettu 17 päivänä joulukuuta 1999, kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä, EYVL L 337, 30.12.1999, 12 artikla.
[2] EYVL C 19, 20.1.2001.

(2004/C 78 E/0585) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3447/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(20. marraskuuta 2003)

Aihe: Viinialan markkinointiongelmat ja tuonti

Viininviljelijöiden ja viiniosuuskuntien tilanne Portugalissa on viime vuosina kiristynyt, sillä viinintuotannossa on valtavia menekkivaikeuksia. Ongelmia viinin myymisessä edes hädin tuskin kannattavalla hinnalla pahentaa jättimäinen viinin tuonti useasta maasta varsinkin vuodesta 2001 alkaen, mikä on viivästyttänyt viljelijöille suoritettavia maksuja yli kahdella vuodella. Eräissä tapauksissa on tuotu irtotavarana ollutta viiniä, jolla ei ole minkäänlaista tma-laatuluokitusta.

1. Tunteeko komissio Portugalin vakavan tilanteen? Mihin toimiin se aikoo ryhtyä Portugalin viininviljelijöiden tukemiseksi?

2. Onko se valmis antamaan luvan ja rahoittamaan viinin (sekä nuoren että kypsytetyn) ylimääräistä tislaamista tuetuilla hinnoilla markkinoiden tervehdyttämiseksi?

3. Millaisia avustuksia voitaisiin harkita viiniosuuskuntien talouden tervehdyttämisen tukemiseksi ja lainarahaston perustamiseksi, jotta varmistettaisiin rahoitus ja viivästyneiden maksujen nopea vapauttaminen viljelijöille?

4. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä viinin laadun parantamiseksi torjuakseen erityisesti kolmansista maista tuoduista viineistä tehdyt sekoitukset ja irtotavarana tuotavan viinin pullottamisen ja luokittelemisen tma-laatuviiniksi?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(9. tammikuuta 2004)

Komissio on tietoinen, että Portugalin viinialan markkinatilanne on huonontunut viimeisen kahden vuoden aikana. Tilannetta on korjattu kahdesti erityisellä tislaustoimenpiteellä, joka on mahdollistanut yhteensä 700 000 hehtolitran, poistamisen Portugalin markkinoilta. Tästä on ollut 200 000 hehtolitraa laatuviiniä (pääasiassa Vinho Verdeä). Komissio ei ole saanut erityisiä tietoja viiniosuuskuntien tilanteesta.

Viinin erityinen tislaustoimenpide voidaan käynnistää ainoastaan jäsenvaltion virallisen pyynnön perusteella. Jäsenvaltion tulee lisäksi perustella pyyntönsä yksityiskohtaisesti. Analysoituaan perustelut ja saatuaan viinin hallintokomitean kannan komissio päättää, voidaanko erityinen tislaustoimenpide käynnistää. Mitä tulee kuluvaan markkinointivuoteen, Portugali ei ole toistaiseksi esittänyt asiaa koskevaa pyyntöä.

Viiniosuuskuntien talouden tervehdyttämiseen suunnatut tuet, joita arvoisa parlamentin jäsen ehdottaa, eivät sisälly viinin yhteiseen markkinajärjestelyyn eivätkä maaseudun kehittämispolitiikkaan. Kansallisella tasolla toimenpiteitä voidaan harkita ainoastaan, jos ne ovat kansallisia maataloustukia koskeviin suuntaviivoihin kirjattujen perusteiden mukaisia (2000/C28/02).

Mitä tulee parlamentin jäsenen mainitsemiin ongelmiin, jotka liittyvät viinien tuontiin kolmansista maista Portugalin markkinoille, komissio toteaa tullista saatujen tietojen perusteella, että tämä tuonti on merkityksetöntä (1 130 hehtolitraa vuonna 2001, 1 730 hehtolitraa vuonna 2002). Lisäksi komissio muistuttaa, että kolmansista maista peräisin olevien viinien leikkaaminen yhteisön viineillä kielletään asetuksen (EY) N:o 1493/1999 44 artiklan 14 kohdassa [1]. Yhteisön sääntöjen, kuten markkinoille tuotavien viinien tarjontamuotoa ja nimitystä koskevien sääntöjen noudattamisen valvonta kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Lopuksi viinin tuonnin kieltäminen irtotavarana ei ole kansainvälisen kaupan sääntöjen mukaista.

[1] Neuvoston asetus (EY) N:o 1493/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, viinin yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 179, 14.7.1999).

(2004/C 78 E/0586) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3453/03**

esittäjä(t): Philip Claeys (NI) komissiolle

(20. marraskuuta 2003)

Aihe: EU:n virkamiesten ammattijärjestön (TAO-AFI) poliittinen kannanotto Brysselin alueen yölentoihin

EU:n virkamiesten ammattijärjestö TAO-AFI otti marraskuun alussa julkisesti kantaa Zaventemin lentokentältä lähteviin yölentoihin. Belgiassa on jo kuukausien ajan käyty poliittista kiistelyä siitä, minkä kuntien kautta kyseiset lentoreitit tulevat kulkemaan. Yksimielisyyteen voidaan ehkä päästä sellaisen hajauttamissuunnitelman avulla, jossa yölennoista aiheutuvat haitat jakautuvat Brysselin eri osien ja Brysseliä ympäröivien kuntien kannettaviksi. EU:n virkamiesten ammattijärjestön jäsenistä monet ilmeisesti asuvat huvila-alueilla Brysselin itäpuolisissa kunnissa ja vastustavat sitä, että yölennot häiritsisivät myös heidän asuinalueitaan. Perusteluna esitetään muun muassa, että kyseisissä kunnissa asuntojen vuokrat ovat korkeat ja monet siirtyivät sinne asumaan silloin, kun Zaventemin lentokentän aiheuttamasta yöllisestä melusta ei ollut tietoakaan.

Ammattijärjestön puuttuminen asiaan on herättänyt pahaa verta Brysselin ympäristön asukkaissa, jotka katsovat, että Zaventemin lentokentän läheisyyden aiheuttamat haitat on jaettava solidaarisesti kaikkien kesken. Kannanotto ei anna myönteistä kuvaa yhteisön toimielimistä Brysselissä.

Pitääkö komissio asiallisena ja suotavana, että yhteisön virkamiesten ammattijärjestö ottaa julkisesti kantaa kiisteltyyn kysymykseen?

Onko asiasta keskusteltu ammattijärjestön kanssa? Mikäli vastaus on myönteinen, mihin tuloksiin asiassa on päästy?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(13. tammikuuta 2004)

Unionin toimielimissä toimivat ammattiliitot ja henkilöstöyhdistykset ovat yksin vastuussa päätöksestään ilmaista näkemyksiä yleisestä mielenkiintoa ja huolta aiheuttavista asioista. Kyseiset järjestöt eivät siksi luonnollisestikaan ilmaise komission näkemyksiä.

Komissio ei ole keskustellut Zaventemin lentokentän yölennoista kysymyksessä mainittujen järjestöjen tai minkään muunkaan ammattiliiton tai henkilöstöyhdistyksen kanssa.

(2004/C 78 E/0587) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3455/03**

esittäjä(t): Elspeth Attwooll (ELDR) komissiolle

(20. marraskuuta 2003)

Aihe: Yhteisön toimintasuunnitelma merilintujen suojelemiseksi pitkäsiimakalastukselta

YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) kansainvälisen toimintasuunnitelman nojalla merilintuja on suojeltava pitkäsiimakalastukselta. Yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksen yhteydessä komissio on sitoutunut antamaan ennen vuoden loppua lainsäädäntöehdotuksen asiaa koskevan yhteisön toimintasuunnitelman täytäntöönpanemisesta. Miten kiireellisesti komissio aikoo noudattaa tätä sitoumustaan?

Aikooko komissio ehdottaa viipymättä kyseistä lainsäädäntöä ja esittää lopullisen suunnitelman FAO:n ja kalatalousvaliokunnan seuraavassa yhteiskokouksessa vuonna 2005?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(8. tammikuuta 2004)

Kuten parlamentin jäsen kenties tietääkin, yhteisö esitti jo vuonna 2001 elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) komiteassa luonnoksen alustavaksi toimintasuunnitelmaksi, jolla merilintuja suojellaan pitkäsiimakalastukselta. FAOn toimintasuunnitelmaan ei sisälly mitään erityistä aikataulua. Komissio aikoo kuitenkin esitellä alustavaa toimintasuunnitelmaluonnosta koskevat seurantatoimet seuraavassa kalastuskomiteassa (COFI) vuonna 2005. Tätä tarkoitusta silmällä pitäen komission täytyy jatkaa työskentelyä jäsenvaltioiden kanssa, sillä merilintujen suojelu kuuluu yhteiseen toimivaltaan jäsenvaltioiden kanssa.

Kysyjä lienee tietoinen myös siitä, että merilintujen tahaton saaliiksi joutuminen on yhteisön vesillä uhka monille direktiivin 79/409/ETY ([1]) liitteessä I mainituille linnuille.

Suurimman ongelman näyttävät kuitenkin aiheuttavan kolmansien maiden alukset, jotka kalastavat joko kansainvälisillä vesillä tai omilla vesillään. Yhteisöllä ei ole välittömiä oikeudellisia valtuuksia valvoa kolmansien maiden alusten toimintaa näillä alueilla.

Tärkeimmät huolenaiheet liittyvät albatrosseihin ja muihin lajeihin, lähinnä eteläisillä valtamerillä.

Näihin ongelmiin puuttumiseksi yhteisö on jo sisällyttänyt seuraavat lieventämistoimet yhteisön lainsäädäntöön ([2]):

— Muovisuikaleilla varustettujen, lintuja karkottavien pelotussiimojen käyttö;

— Siimojen varustaminen painoilla niin, että ne uppoavat nopeammin ja aiheuttavat näin vähemmän vaaraa;

— Merilintuja siimoihin houkuttelevien kalanjätteiden mereen heittämisen kieltäminen;

— Siimojen laskeminen öisin, jolloin on todennäköisempää, että albatrossit ja muut merilinnut eivät olisi etsimässä ruokaa.

— Vain sulatettujen syöttien käyttö.

Nämä toimenpiteet, jotka ovat pakollisia yhteisön kalastusyrityksille, on laatinut Etelämantereen meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä käsittelevä toimikunta (CCAMLR), jonka sopimuskumppani yhteisön on.

Koska yhteisö on jo pannut täytäntöön tämän yhteisön asetuksen, uutta lainsäädäntöä merilintujen suojelemiseksi pitkäsiimakalastukselta ei ole suunnitteilla ennen vuotta 2004.

Lisäksi yhteisön aloitteen pohjalta kansainvälinen Atlantin tonnikalojen suojelukomissio (ICCAT) on antanut merilintujen suojelua koskevan suosituksen 02-14. Tämä onkin ICCATin ensimmäinen toimenpide asiaan puuttumiseksi.

(1) Neuvoston direktiivi 79/409/ETY, annettu 2 päivänä huhtikuuta 1979, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EYVL L 103, 25.4.1979).

(2) Neuvoston asetus (EY) N:o 2479/98, annettu 12 päivänä marraskuuta 1998, tietyistä Etelämantereella harjoitettavaan kalastustoimintaan sovellettavista säilyttämis- ja valvontatoimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 66/98 muuttamisesta (EYVL L 309, 19.11.1998).

(2004/C 78 E/0588) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3456/03**

esittäjä(t): Adriana Poli Bortone (UEN) komissiolle

(20. marraskuuta 2003)

Aihe: Kansalaisjärjestöille myönnettävä rahoitus

Komissio on päättänyt vähentää köyhyyden torjumiseen liittyvälle yhteistyölle varattavia määrärahoja vuonna 2003 myönnetystä 199,9 miljoonasta eurosta 193,8 miljoonaan euroon vuonna 2004. Vuonna 2002 komissio valitsi "hyviksi hankkeiksi" vain 20 prosenttia hankkeista, vaikka se olisi voinut rahoittaa niistä kaikkiaan 50:tä prosenttia. Voiko komissio kertoa, mistä budjettikohdasta ja mille kansalaisjärjestöille on myönnetty rahoitusta, mitkä hankkeet on saatettu päätökseen ja mitä lyhyen tai pitkän aikavälin tuloksia niistä on saatu?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(22. joulukuuta 2003)

Ehdotuspyyntöjen tulokset julkaistaan yhteistyötoimisto EuropeAidin verkkosivustossa osoitteessa (http://europa.eu.int/comm/europeaid/projects/ong_cd/index_en.htm).

Luettelossa ilmoitetaan edunsaajan nimi, hankkeen nimi ja edunsaajamaa. Luettelo vuonna 2002 budjettikohdan B7-6000 mukaisesti kehitysmaissa yhteisrahoitetuista toimista toimitetaan suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle. Budjettikohdan B7-6000 perusteella käytettävistä olevista 199,9 miljoonasta eurosta varattiin 199,2 miljoonaa euroa vuonna 2002.

Kustakin budjettikohdasta on säädetty asetuksessa, jossa ilmoitetaan muun muassa mahdolliset edunsaajat. Nämä voivat olla ainoastaan valtioista riippumattomia järjestöjä (B7-6000) tai yleishyödyllisiä järjestöjä, jotka eivät välttämättä kuitenkaan ole valtioista riippumattomia järjestöjä (B7-6002).

Komissio seuraa budjettikohdan B7-6000 mukaisesti valtioista riippumattomien järjestöjen kanssa yhteisrahoitettuja toimia. Viimeksi julkaistussa, noin sataa toimea koskeneessa seurantakertomuksessa korostetaan arvioitujen toimien laatua tulosten ja kestävyyden perusteella tarkasteltuna. Yhteisön rahoitusosuuden viimeinen maksuerä suoritetaan vasta sen jälkeen, kun komissio on hyväksynyt loppukertomuksen. Loppukertomus koostuu teknisestä osasta, jossa ilmoitetaan hyvin usein arviointitulokset, sekä rahoitusosasta ja ulkopuolista tilintarkastusta koskevasta kertomuksesta.

Lisäksi komissio laati vuonna 2000 budjettikohtaa B7-6000 koskevan kokonaisarvioinnin, jossa tunnustetaan useimpien yhteisrahoitettujen toimien myönteiset tulokset, vaikka arvioinnissa tuodaankin esiin joitakin budjettikohdan kokonaisvaikutukseen liittyviä heikkouksia, joihin on syynä toimien, valtioista riippumattomien järjestöjen ja maantieteellisten kohdealueiden moninaisuus. Arviointiin voi tutustua seuraavassa Internet-osoitteessa: (http://europa.eu.int/comm/europeaid/evaluation/program/otherrep.htm).

(2004/C 78 E/0589) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3457/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(20. marraskuuta 2003)

Aihe: Oliiviöljyalan uudistus

Komission tiedonannossa "Kestävän eurooppalaisen maatalousmallin toteuttaminen YMP:n uudistuksella — Tupakka-, oliiviöljy-, puuvilla- ja sokerialat" [1] todetaan, että "yksinkertaistamisen vuoksi oliivitarhojen lisätukea ei myönnettäisi alle 50 euroa koskevista hakemuksista".

Edellä mainittu ilmaisu on antanut aihetta erilaisiin tulkintoihin, minkä vuoksi pyydän komissiota selventämään, tarkoittaako tämä sitä, että kaikki nykyään alle 50 euron tukea saavat oliiviviljelijät saavat jatkossa 50 euroa, vai sitä, etteivät he saa enää mitään tukea, mikä olisi hyvin epäoikeudenmukaista. Kiitos tämän asian selventämisestä.

[1] KOM(2003) 554 lopullinen.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(22. joulukuuta 2003)

Komission tiedonanto "Kestävän eurooppalaisen maatalousmallin toteuttaminen YMP:n uudistuksella — Tupakka-, oliiviöljy-, puuvilla- ja sokerialat" [1] sai jatkoa 18. marraskuuta 2003, kun komissio antoi puuvilla-, tupakka-, oliiviöljy- ja humala-alojen uudistuksia koskevat säädösehdotukset.

Ehdotuksen osa, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, sisältyy pyrkimykseen yksinkertaistaa järjestelmää, jolle on ominaista enimmäkseen pieniä tukisummia saavien edunsaajien hyvin suuri määrä yhteisössä (yli 2 100 000). Järjestelmän yksinkertaistaminen on kuitenkin suunniteltu niin, ettei se loukkaa kaikkein pienimpien tuottajien etuja.

Toimenpiteet muodostuvat siis kahdesta osasta: ensinnäkin niillä oliivitiloilla, joiden pinta-ala on alle 0,3 paikkatietojärjestelmään kuuluvaa hehtaaria (ha), on riippumatta tuen suuruudesta oikeus siirtyä kokonaisuudessaan maatilan tulotukijärjestelmään, jonka puitteissa tuki vastaa viitekauden aikana saatua keskimääräistä tukea. Niiden tuottajien osalta, joilla on yli 0,3 paikkatietojärjestelmään kuuluvaa hehtaaria, esitetään, että tulotukijärjestelmään siirretään 60 % tuesta. Toiseksi, jotta järjestelmän hallinnointia voitaisiin keventää, uuden oliiviviljelmien tuen puitteissa ainoastaan yli 50 euron hakemukset katsotaan hyväksyttäviksi ilman, että oliiviviljelmien koolle asetetaan minkäänlaisia rajoituksia.

Loppujen lopuksi pienimmätkin tuottajat tulevat ehdotetussa järjestelmässä saamaan aina vähintään viitekauden aikana myönnettyjen tukien keskiarvon suuruista tukea. Ne oliiviviljelmät, joita jäsenvaltio pitää ympäristöllisesti tai sosiaalisesti arvokkaina, voivat lisäksi saada oliiviviljelmille suunnattua tukea, mikäli sen summa on yli 50 euroa

[1] KOM(2003) 554 lopullinen.

(2004/C 78 E/0590) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3459/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(21. marraskuuta 2003)

Aihe: Toimenpiteet kemikaalien, asbestin ja dieselöljyn saastuttamien vanhojen amerikkalaisten sota-alusten romuttamisen estämiseksi Euroopassa

1. Tietääkö komissio, että alankomaalainen yritys ICT tuo Eurooppaan toisen maailmansodan aikaisia, paljon kemikaaleja, asbestia ja raskasta polttoöljyä sisältäviä amerikkalaisia sota-aluksia englantilaisen Able-yrityksen purettaviksi Pohjanmeren satamassa Hartlepoolissa?

2. Tietääkö komissio myös, että brittiläinen "Environment Agency" päätti lokakuun lopussa, että alusten purkamista ei voida jatkaa, sillä laivojen purkamiseen tarkoitetulle kuivatelakalle ei ole vielä myönnetty rakennuslupaa?

3. Onko näin ollen mahdollista, että nämä ja muut amerikkalaiset sota-alukset puretaan Euroopassa sellaisessa paikassa tai sellaisissa olosuhteissa, joissa työn tekemisestä annetaan vähemmän takuita?

4. Miksi laivoja romutetaan Euroopassa eikä Yhdysvalloissa? Samanaikaisesti Euroopasta puuttuu toistaiseksi paikkoja, joissa laivoja voitaisiin romuttaa ympäristön huomioonottavalla tavalla. Näin ollen eurooppalaisia laivoja viedään romutettaviksi Aasiaan, jossa ne saastuttavat ympäristöä.

5. Miten komissio katsoo voitavan toteuttaa sen, että kyseiset alukset kuljetetaan mahdollisimman nopeasti Euroopan vesialueilta takaisin USA:han siellä romutettaviksi? Kuinka voidaan estää kyseisten laivojen kuljettaminen Eurooppaan?

Tietolähde: Alankomaissa ilmestyvä päivälehti "de Volkskrant", 6. marraskuuta 2003

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(19. tammikuuta 2004)

Komissio ei ole saanut nimenomaan alankomaalaista ICT-yritystä koskevia tietoja. Komissio on kuitenkin tietoinen siitä, että kyseinen yritys toi amerikkalaiset loppuun käytetyt alukset Eurooppaan brittiläisen Able-yrityksen purettaviksi Pohjanmeren satamassa Hartlepoolissa.

Komissio on tietoinen Hartlepoolin kaupunginvaltuuston (toimivaltaisen kaavoitusviranomaisen) 7. lokakuuta 2003 tiedotusvälineille antamasta lausunnosta, jossa kaupunginvaltuusto ilmoitti, että ehdotetun sulun rakentamiselle ja telakan porttien käyttöönotolle ei ole olemassa voimassa olevaa rakennuslupaa, joten kuivatelakan rakentaminen ei ole mahdollista. Lupa ei myöskään salli kyseessä olevien jätemäärien vastaanottamista.

Lisäksi komissio on tietoinen siitä, että Englannin ja Walesin ympäristövirasto (Environmental Agency) ilmoitti loka-marraskuun vaihteessa vuonna 2003 Able UK Ltd:lle, Yhdysvaltojen merenkulkulaitokselle ja Yhdysvaltojen ympäristönsuojeluvirastolle, että vastaanottavalla laitoksella ei ollut lupaa alusten vastaanottamiseen tai hyödyntämiseen ilmoituksen mukaisella tavalla. Tämän vuoksi siirtolupa peruttiin.

Hyödynnettäviksi tarkoitettujen jätteiden siirroista vuonna 1993 tehdyssä taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) sopimuksessa, joka on saatettu osaksi yhteisön lainsäädäntöä jätteiden siirtoja koskevalla asetuksella (ETY) N:o 259/93 ([1]), määrätään, että kaikki hyödynnettäviksi tarkoitetut jätteet voidaan kuljettaa lähes vapaasti OECD-alueella. Ainoana edellytyksenä on se, että siirrosta ilmoitetaan etukäteen lähettävän, vastaanottavan ja kauttakulkuvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja että nämä viranomaiset myöntävät luvan. Tämän vuoksi yksittäisten viranomaisten tai jäsenvaltioiden on harkintansa mukaan päätettävä, onko niillä tarvittavat laitteet ja kapasiteetti ilmoitusmenettelyn kohteena olleiden, loppuun käytettyjen alusten vastaanottamiseen ja käsittelemiseen. Unionin alueella tapahtuvan alusten purkamisen on joka tapauksessa täytettävä yhteisön jätelainsäädännön vaatimukset.

Komissio tutkii parhaillaan Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisia koskevaa kantelua, joka liittyy neljän loppuun käytetyn aluksen siirtoon Yhdysvalloista Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja jossa tarkastellaan jätteiden siirtoja koskevassa yhteisön asetuksessa ja useissa yhteisön jätedirektiiveissä säädettyjen velvoitteiden noudattamista. Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ovat esittäneet, että alukset olisi palautettava Yhdysvaltoihin heti kun sääolosuhteet sen sallivat. Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset pitävät komissiosta vastedeskin ajan tasalla tilanteen kehittymisestä.

Yhteisön lainsäädännön — myös jätteiden siirtoja koskevan asetuksen — täytäntöönpano ja noudattamisen valvominen on jäsenvaltioiden velvollisuus. EY:n perustamissopimuksen 211 artiklan mukaisesti komissio varmistaa, että yhteisön lainsäädäntöä sovelletaan oikein. Lisäksi komissio kannustaa jäsenvaltioita tekemään keskinäistä yhteistyötä varmistaakseen asetuksen asianmukaisen ja täysimääräisen täytäntöönpanon.

([1]) Neuvoston asetus (ETY) N:o 259/93, annettu 1 päivänä helmikuuta 1993, Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta (EYVL L 30, 6.2.1993).

(2004/C 78 E/0591) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3460/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(21. marraskuuta 2003)

Aihe: Tuleva jäsenvaltio Tšekki vastustamassa lapsiprostituution hävittämistä alueiltaan Saksan rajan läheisyydessä

1. Tietääkö komissio, että saksalaisen avustusjärjestön KAROn raportin mukaan yhdeksänkymmentäluvun alusta lähtien sadat 9—14-vuotiaat lapset ovat joutuneet Tšekin alueella Saksan rajan läheisyydessä vanhempien köyhyyden tähden prostituution uhreiksi ja että Saksasta tulevat seksituristit käyttävät heitä siellä hyväkseen?

2. Tietääkö komissio myös, että Tšekin hallitus on toistaiseksi kieltänyt KAROn raportin sisällön ja torjunut Unicefin pyynnöt ottaa asia vakavasti? Tšekin hallitus ei myöskään ole ottanut vastaan Saksan hallituksen tarjousta auttaa väärinkäytösten torjumisessa.

3. Pitääkö komissio suotavana, että tuleva jäsenvaltio Tšekki ei ryhdy toimiin väärinkäytöksiä vastaan, vaan on pannut vireille tutkimukset KAROn mahdollisista rikoksista, sillä KAROn väitetään levittävän valheita? Syynä on se, että KAROn jo vuosien ajan välittämiä tietoja säännöllisesti prostituutiota hyväksikäyttävien ihmisten autojen väristä ja rekisterinumeroista ei ole esitetty virallisina ilmoituksina, joilla olisi oikeudellista merkitystä.

4. Pitääkö komissio yleisesti suotavana, että EU:n jäsenvaltiot kieltävät rajatylittävät ongelmansa toisten jäsenvaltioiden kanssa, vastustavat kansalaisjärjestöjä ja kieltäytyvät yhteistyöstä naapurivaltioiden kanssa, jotta ongelmat saataisiin ratkaistua?

5. Millä tavoin komissio voi vaikuttaa siihen, että ongelma saadaan ratkaistuksi ennen kuin Tšekistä tulee 1. toukokuuta 2004 EU:n jäsenvaltio? Muussa tapauksessa tilanne jatkuu kestämättömänä tulevalla EU:n sisärajalla.

Tietolähde: Alankomaissa ilmestyvä päivälehti "de Volkskrant", 6. marraskuuta 2003

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(7. tammikuuta 2004)

Komissio on tietoinen KARO-hankkeesta, jolla tuetaan prostituoituja sekä ihmiskaupan ja seksuaalisen hyväksikäytön uhreja, myös lapsia. KARO saa rahoitusta EU:n Interreg-ohjelmasta.

Komissio on myös tietoinen KARO-hankkeen parissa työskentelevän Cathrin Schauerin kirjoittamasta kirjasta "Kinder auf dem Strich. Bericht von der deutsch-tschechischen Grenze", jonka Saksan Unicef-komitea ja lapsiprostituution, lapsipornografian ja lapsikaupan vastaista toimintaa harjoittavan ECPAT-järjestön Saksan osasto julkaisivat 28. lokakuuta 2003.

Komissio on pannut merkille Tšekin tasavallan hallituksen asiasta esittämät lausunnot ja kirjasta käynnissä olevan keskustelun. Komissio on jatkuvasti yhteydessä Tšekin hallitukseen ja tarkkailee tilannetta sekä Tšekin hallituksen tulevia toimia tukeakseen kaikin mahdollisin tavoin lasten hyväksikäytön torjuntaa.

Vuoden 2002 määräaikaiskertomuksessaan Tšekin tasavallan edistymisestä unioniin liittymisen valmisteluissa komissio katsoi, että Tšekin hallitus on ryhtynyt merkittäviin toimiin ihmiskaupan torjumiseksi. Viime vuosina hallitus on toteuttanut useita toimenpiteitä parantaakseen oikeudellisia puitteita. Vuonna 2002 toteutetulla rikoslain muutoksella laajennettiin "ihmiskaupan" määritelmää koskemaan myös lapsia, ja rikosprosessilakiin tehty muutos nopeutti ja yksinkertaisti menettelyä tapauksissa, joissa uhreina on lapsia. Vuonna 2000 Tšekin hallitus hyväksyi kansallisen suunnitelman kaupallisiin tarkoituksiin tapahtuvan lasten seksuaalisen hyväksikäytön torjumiseksi ja vuonna 2003 kansallisen suunnitelman seksuaalisen hyväksikäytön tarkoituksessa tapahtuvan ihmiskaupan torjumiseksi. Suunnitelmien täytäntöönpanoa seurataan säännöllisesti. Komissio kehottaa Tšekin viranomaisia jatkotoimiin ja huolehtimaan erityisesti tehokkaan seurantajärjestelmän kehittämisestä ja rikoksentekijöiden jäljittämisestä ja syytteeseen asettamisesta. Tšekin viranomaisten olisi myös huolehdittava siitä, että asiasta vastaavat poliisin yksiköt toimivat läheisessä yhteistyössä keskenään ja naapurivaltioiden vastaavien yksiköiden kanssa.

Komissio on myöntänyt Tšekin tasavallalle Phare-ohjelmasta merkittävän määrän rahoitusta järjestäytyneen rikollisuuden ja ihmiskaupan torjuntaan: viimeisten neljän vuoden aikana noin 5,5 miljoonaa euroa. Liittymisen jälkeen tukea voidaan myöntää siirtymäjärjestelyn (Transition Facility) avulla.

Komissio korostaa jälleen, että jäsenvaltioiden, liittymässä olevien maiden ja ehdokasmaiden on tehtävä yhteistyötä lapsikaupan, lapsiprostituution ja lasten seksuaalisen hyväksikäytön ehkäisemiseksi ja poistamiseksi monialaista lähestymistapaa soveltaen. Tähän sisältyy sekä lasten hyväksikäyttäjiin kohdistuvia toimia että toimintaa, jolla estetään lasten pakottaminen prostituutioon ja lasten seksuaalinen hyväksikäyttö. Asiasta vastaavien viranomaisten ja kansainvälisten, hallitustenvälisten ja valtiosta riippumattomien järjestöjen yhteistyötä laajentuneessa Euroopan unionissa on vahvistettava mahdollisuuksien mukaan.

Eräs tärkeä askel näiden ilmiöiden torjunnassa on puitepäätös lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjumisesta, joka odottaa vielä neuvoston hyväksyntää ja jäsenvaltioiden täytäntöönpanoa.

(2004/C 78 E/0592) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3466/03**

esittäjä(t): Theresa Villiers (PPE-DE) komissiolle

(21. marraskuuta 2003)

Aihe: Eläinten hyvinvointi ja teurastamot Kreikassa

Komission elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston (FVO) uudessa selvityksessä todetaan, että Kreikka on ponnistellut täyttääkseen EU:n eläinten hyvinvointia teurastuksessa koskevat vaatimukset, mutta valvonta ja täytäntöönpano eivät ole kehittyneet riittävästi. FVO korostaa, että sen kreikkalaisissa teurastamoissa näkemät menetelmät eivät olleet rutiininomaisia. Oli selvästi nähtävissä, että eläinten hyvinvointiin ei kiinnitetä yhtä paljon huomiota silloin, kun FVO:n tarkastajat eivät ole läsnä. FVO:n havaitsemia ongelmia olivat seuraavat: kaksi lammasta 12:sta sai ennalta tainnuttavan sähköiskun, joitain eläimiä ei tainnutettu kunnolla tai tainnutuksen ja pistoksen välinen aika oli liian pitkä, jonka vuoksi eläimet saattoivat herätä tajuttomuudesta.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä painostaakseen Kreikkaa tehostamaan täytäntöönpanoa ja seuraamuksia sekä kehittämään teurastajien koulutusta?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(27. tammikuuta 2004)

Komission elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston (FVO) Kreikassa tammikuussa 2003 suorittamassa tarkastuksessa (MR 9002/2003) merkille pannuista ongelmista ilmoitettiin Kreikassa tarkastuksen kohteena olleiden alueiden alueviranomaisille, keskusviranomaisille Ateenassa pidetyn loppukokouksen aikana sekä

Kreikan viranomaisille lähetetyssä virallisessa selvityksessä. Komission julkaisemaan selvitykseen vastaukseksi annetussa toimintasuunnitelmassa Kreikan viranomaiset ilmoittavat, että ne aikovat ryhtyä toimiin eläinten hyvinvointia koskevan lainsäädännön vahvistamiseksi ja suorittaa uusia tarkastuksia kaikissa teurastamoissa ennen vuotta 2004 varmistaakseen eläinten hyvinvointia teurastushetkellä koskevan lainsäädännön noudattamisen (eläinten suojelusta teurastus- tai lopettamishetkellä 22 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi 93/119/EY ([1])).

Komission elintarvike- ja eläinlääkintätoimisto (FVO) suoritti seurantatarkastuksen Kreikassa 15.—19. syyskuuta 2003 (MR 9211/2003). Komission elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston tarkastajaryhmä ei silloisen eläinlääkintähenkilöstön lakon johdosta voinut arvioida eläinten hyvinvointia teurastushetkellä, mutta ryhmä tarkasti Kreikan viranomaisten aiempien kuukausien aikana suorittamien tarkastusten tulokset sekä komission elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston tammikuussa 2003 suorittamien tarkastusten aikana esiin nousseita hallinnollisia seikkoja. Tarkastusryhmä totesi, että eläinten hyvinvointia koskevassa kreikkalaisessa tarkastusjärjestelmässä on vielä huomattavia heikkouksia. Tätä tarkastusta koskeva selvitysluonnos lähetettiin Kreikan viranomaisille 7. marraskuuta 2003. Komissio odottaa Kreikan viranomaisten kommentteja selvitysluonnoksesta sekä viranomaisten laatimaa toimintasuunnitelmaa jäljellä olevien puutteiden korjaamiseksi.

Terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosaston virkaatekevä pääjohtaja tapasi 23. lokakuuta 2003 Kreikan pysyvän edustajan varamiehen sekä Kreikan eläinlääkintätoimiston päällikön. Virkaatekevä pääjohtaja korosti, että komissio on huolissaan unionin elintarviketurvallisuutta ja eläinlääkintää koskevan lainsäädännön vahvistamisesta ja täytäntöönpanosta Kreikassa. Komissio katsoo, että Kreikan viranomaiset eivät ole soveltaneet eivätkä edelleenkään sovella eläinten hyvinvointia koskevia valvontajärjestelmiä unionin lainsäädännön vaatimusten mukaisesti. Tämän kokouksen jälkeen Kreikan viranomaiset ovat sitoutuneet parantamaan eläinten hyvinvointia. Komissio tutkii parhaillaan näiden sitoumusten täytäntöönpanoa. Jos tilanne ei parane riittävästi kesään mennessä, komissio käynnistää rikkomusmenettelyn Kreikkaa vastaan.

([1]) EYVL L 340, 31.12.1993.

(2004/C 78 E/0593) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3472/03**

esittäjä(t): Christoph Konrad (PPE-DE) komissiolle

(21. marraskuuta 2003)

Aihe: Landesbank Nordrhein-Westfalenin muuttaminen puhtaaksi tukea myöntäväksi laitokseksi

1. Nordrhein-Westfalenin osavaltion hallitus valmistelee parhaillaan uutta lakia, joka mahdollistaa osavaltion Landesbankin muuttamisen puhtaaksi tukea myöntäväksi laitokseksi. Näin ollen pankki voisi hyötyä vielä vuoden 2005 jälkeenkin takaajan vastuusta ja viranomaisvastuusta toisin kuin muut osavaltioiden laitokset.

Onko komissio tietoinen näistä suunnitelmista? Miten komissio suhtautuu niihin, kun otetaan huomioon, että tällä tavoin voidaan edelleen tarjota takuita, joiden myöntämisen komissio on äskettäin kieltänyt vuodesta 2005 alkaen? Katsooko komissio, että näin kierretään sen päätös takuiden poistamisesta?

2. Kuinka komissio aikoo reagoida lain hyväksymisen jälkeen mahdollisiin kilpailun vääristymiin, jotka aiheutuvat siitä, että tällaisen laitoksen uudelleenrahoitusmahdollisuudet ovat selvästi muita edullisemmat? Kuinka se aikoo valvoa pankin kilpailulle avointen liiketoiminta-alojen ja kehittämistehtävien erottamista toisistaan?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(15. tammikuuta 2004)

1. Komissio on tietoinen, että Nordrhein-Westfalenin osavaltion hallitus valmistelee uutta Landesbank-lakia, jonka nojalla nykyinen Landesbank muutetaan puhtaasti investointipankiksi. Lakiluonnosta on

tarkasteltu komission yksiköissä ja — sen jälkeen kun komission yksiköiden kommentit oli otettu huomioon — sen täytäntöönpano on todettu 27 päivänä maaliskuuta 2002 tehdyn komission päätöksen mukaiseksi ([1]). Myös muut julkisia investointipankkeja koskevat Saksan liittovaltion lait, joita on muutettu tämän komission päätöksen perusteella, ovat tämän päätöksen mukaisia.

Tämä muutos noudattaa tarkasti 27 päivänä maaliskuuta 2002 tehtyä komission päätöstä, joka kehottaa Saksaa ryhtymään tarvittaviin toimiin Anstaltslast- ja Gewährträgerhaftung-takausten vuoksi. Muutoksen nojalla uusi julkinen investointipankki voi pitää valtion takaukset, jotka koskevat julkisen kehitystoiminnan rahoittamista, etenkin julkisten tukitoimien toteuttamista yhteisön valtiontukisäännösten mukaisesti.

Saatavissa olevan tiedon mukaan uusi julkinen investointipankki voi pitää julkista tehtäväänsä koskevat valtion takaukset, kuten kymmenkunta muuta Saksan julkista investointipankkia, mm. KfW. Landesbank (joka aikoo muuttaa nimensä) ei luonteensa vuoksi tule harjoittamaan liikepankkitoimintaa. Muutos ei merkitse 27 päivänä maaliskuuta 2002 tehdyn komission päätöksen kiertämistä. Valtion takaukset poistetaan 19. heinäkuuta 2005 kaikilta Landesbankeilta ja säästöpankeilta (Sparkassen), joilla on liikepankkitoimintaa. Tarvittavat lainsäädännön muutokset on jo pantu täytäntöön.

2. On huomattava, että suurin osa entisen Westdeutsche Landesbank Girozentralen liikepankkitoiminnasta oli jo koottu uuteen WestLB AG:hen, joka perustettiin vuonna 2002. Landesbankin nykyinen liikepankkitoiminta täytyy siirtää erilliseen yhtiöön (WestLB AG:hen tai muuhun), jota valtio ei tue. Myös liittovaltion julkisen investointipankin KfW:n täytyy panna täytäntöön samanlainen jako kahteen erilliseen oikeudelliseen yksikköön, joista toinen toteuttaa julkista tehtävää (valtion tukemana) ja toinen harjoittaa liikepankkitoimintaa (ilman valtion tukea).

Uusi lainsäädäntö näyttää siten pystyvän estämään kilpailun vääristymät tulevaisuudessa. Komissio tietysti valvoo edelleen yksittäisissä tapauksissa, saako liikepankkitoiminta aiheettomia etuja valtion varoista, ja ryhtyy tarvittaessa asianmukaisiin toimiin.

([1]) EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen — Tapaukset, joita komissio ei vastusta, EYVL C 150, 22.6.2002; viittaa julkaisuun komission Internet-sivulla (http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/industrie/e010-00.pdf).

(2004/C 78 E/0594) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3474/03**

esittäjä(t): Herbert Bösch (PSE) komissiolle

(24. marraskuuta 2003)

Aihe: Komission jäsenten kabinettien tekemät yrityskonsultointisopimukset

Koska 18. maaliskuuta 2003 esittämääni kirjalliseen kysymykseen E-0844/2003 ([1]) ei vieläkään — noin kahdeksan kuukauden kuluttua kysymyksen esittämisestä — ole tullut lopullista vastausta, pyydän komissiolta seuraavia tietoja:

— Kuinka monta sopimusta yksittäiset kabinetit ovat tehneet konsultointiyritysten kanssa vuodesta 2000 lähtien? Mikä on näiden sopimusten kokonaisarvo?

— Mitä palveluja konsultointiyritysten tehtäväksi on annettu?

— Miksi näitä palveluja ei ole teetetty komission virkamiehillä?

— Voiko komissio ilmoittaa, tulevatko ulkopuoliset palvelut edullisemmiksi, kuin jos ne tuotettaisiin toimielimen sisällä, ja ilmoittaa luvut tietojen tueksi?

— Onko komissio koskaan havainnut puutteita tehdyssä konsultoinnissa? Mitä kriteereitä komissio käyttää konsultointipalvelujen arvioimiseen?

— Onko komissiolle koskaan aiheutunut taloudellista vahinkoa konsultointiyrityksen kanssa tehdystä sopimuksesta, ja kuinka suuri mahdollinen vahinko oli?

(1) EUVL C 192 E, 14.8.2003, s. 220.

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(5. helmikuuta 2004)

Komission jäsenten kabineteille osoitetut määrärahat kattavat kokousten järjestämisen (budjettikohta A-7030) ja ylimääräisten toimihenkilöiden palkkaamisen, mutta eivät konsulttipalveluja.

Pääbudjettikohta A-7002 ja myös toimialasta riippuvat kohdat A-7050 ja A-7060 — joista jotkut saattavat kattaa myös konsulttipalveluista aiheutuvat menot — kuuluvat komission eri pääosastojen ja yksiköiden toimivaltaan.

Yksikään komission jäsenen kabinetti ei ole tehnyt sopimuksia konsultointiyritysten kanssa vuoden 2000 jälkeen.

Komission jäsenet voivat käyttää myös erityisneuvonantajien palveluja joko korvauksetta tai käyttämällä budjettikohtaa A-1113, jota varten on varattu vuoden 2004 talousarviossa 300 000 euroa.

(2004/C 78 E/0595) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3477/03**

esittäjä(t): Baroness Sarah Ludford (ELDR) komissiolle

(24. marraskuuta 2003)

Aihe: Naisvangit

Voiko komissio antaa yksityiskohtaisia tietoja naisvankien nykyisestä lukumäärästä kussakin Euroopan unionin jäsenvaltiossa?

Voiko komissio ilmoittaa niiden naisvankien lukumäärän, joilla on lapsia, kussakin jäsenvaltiossa?

Mikä on naisten prosenttiosuus vankien kokonaismäärästä kussakin Euroopan unionin jäsenvaltiossa?

Voiko komissio ilmoittaa, missä Euroopan unionin jäsenvaltiossa on väkilukuun suhteutettuna eniten naisvankeja?

Mikä on naisvankien yleisin rikos kussakin Euroopan unionin jäsenvaltiossa?

Miltä edellä mainitut tiedot näyttävät, kun niitä verrataan miesvankien määrään kussakin Euroopan unionin jäsenvaltiossa?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(27. tammikuuta 2004)

Komissiolla ei ole tilastotietoja, joiden perusteella se voisi antaa asianmukaisen vastauksen arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen.

Komissio on kerännyt joitakin tilastotietoja vangeista jäsenvaltioissa ja liittymässä olevissa maissa valmistellessaan kahta vihreää kirjaa. Toinen käsittelee mahdollisia EU:ssa toteutettavia menettelyjä henkilöiden oikeuksien turvaamiseksi tutkintavankeuden ja sen vaihtoehtojen aikana, ja toinen käsittelee rikosoikeudellisten rangaistusten lähentämistä, tunnustamista ja täytäntöönpanoa EU:ssa.

Puheenjohtajamaan Italian pyynnöstä komissio lähetti jäsenvaltioille kyselyn, jossa niitä pyydettiin antamaan tilastotietoja vankien kokonaislukumäärästä: niitä pyydettiin antamaan tietoja tutkintavankeudessa olevista henkilöistä ja tuomituista vangeista. Lisäksi niitä pyydettiin laatimaan kummastakin ryhmästä tilastot, joissa vangitut jaettiin kansalaisiin ja ei-kansalaisiin, jotka puolestaan jaettiin muista jäsenvaltioista, liittymässä olevista maista ja kolmansista maista kotoisin oleviin henkilöihin. Muun muassa naisvankien lukumäärää koskevia kysymyksiä ei sisällytetty kyselyyn, koska naisvankien lukumäärä ei liity kahteen edellä mainittuun vihreään kirjaan. Komissiolla ei ole myöskään aikeita kerätä tietoa tästä kyseisestä aiheesta.

(2004/C 78 E/0596) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3479/03**

esittäjä(t): Christine De Veyrac (PPE-DE) komissiolle

(24. marraskuuta 2003)

Aihe: Ravintolisiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 2002/46/EY saattaminen osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä

Euroopan yhteisöjen toimielimet hyväksyivät heinäkuussa 2002 direktiivin ravintolisiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (2002/46/EY) ([1]).

Direktiivin avulla on voitu selkeyttää ravintolisien alaa, sillä siinä selvennetään elintarvikkeen ja lääkkeen välistä rajaa ja parannetaan ravintolisien turvallisuutta ja uskottavuutta. Direktiivissä määritellään myös tuotteiden määrittelyä, sisältöä, annostusta ja vitamiinien ja hivenaineiden kohdalla myös käyttöä koskevat tarkat normit ja säädetään samoista, kaikkialla Euroopan unionissa noudatettavista, kuluttajille tiedottamista koskevista säännöistä. Siinä jätetään sitä vastoin jäsenvaltioiden huoleksi ratkaista kasvien käyttöön ravintolisissä liittyvä ongelma.

Kyseisen direktiivin saattaminen osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä oli määrä saada päätökseen 31. heinäkuuta 2003 mennessä, mutta kaikki jäsenvaltiot eivät ole noudattaneet määräaikaa.

Voiko komissio näin ollen

— välittää luettelon niistä jäsenvaltioista, jotka todella ovat saattaneet edellä mainitun direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään määräaikaan mennessä, sekä niistä, jotka eivät vielä ole sitä tehneet;

— niiden jäsenvaltioiden tapauksessa, jotka ovat saattaneet edellä mainitun direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään, välittää luettelon niistä jäsenvaltioista, jotka ovat tehneet sen kirjaimellisesti, sekä niistä, jotka ovat menneet pidemmälle ja ottaneet mukaan myös osa-alueita, joita ei ole yhdenmukaistettu kyseisellä direktiivillä?

Katsooko komissio olevan mahdollista soveltaa liittymissopimuksessa vahvistettua vapaan liikkuvuuden periaatetta niiden osa-alueiden kohdalla, joita ei ole yhdenmukaistettu edellä mainitulla direktiivillä ja joita ei ole otettu huomioon sen saattamisessa osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä?

Aikooko komissio tehdä uusia aloitteita niiden osa-alueiden kohdalla, joita ei ole yhdenmukaistettu direktiivillä 2002/46/EY, jotta voitaisiin edistää ravintolisiä koskevan lainsäädännön laajempaa yhdenmukaistamista Euroopan unionissa?

([1]) EYVL L 183, 12.7.2002, s. 51.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(20. tammikuuta 2004)

Ravintolisiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 10. kesäkuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/46/EY on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä seuraavasti:

— Direktiivin 2002/46/EY ovat saattaneet osaksi kansallista lainsäädäntöään määräajassa viisi jäsenvaltiota, jotka ovat Alankomaat, Belgia, Portugali, Ruotsi ja Tanska.

— Komissio lähetti 6. lokakuuta 2003 muille kymmenelle jäsenvaltiolle virallisen ilmoituksen kansallisten täytäntöönpanotoimien ilmoittamatta jättämisen vuoksi.

— Tämän jälkeen Espanja, Irlanti ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat ilmoittaneet kansalliset täytäntöönpanotoimensa.

— Tällä haavaa direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on siis myöhässä seitsemässä jäsenvaltiossa, jotka ovat Italia, Itävalta, Kreikka, Luxemburg, Ranska, Saksa ja Suomi (myöhästyminen koskee ainoastaan Ahvenanmaan itsehallintoaluetta).

— Tilanteen vuoksi ei tällä hetkellä ole mahdollista antaa informatiivista kuvausta eri jäsenvaltioiden täytäntöönpanotoimista.

— Kun kyseisessä direktiivissä ei säädetä yhdenmukaistamistoimista tiettyjen alojen tai tuotteiden suhteen, tällaisten tuotteiden liikkumista sisämarkkinoilla koskevat yhteisön lainsäädännön yleiset säännöt ja varsinkin tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevat määräykset (EY:n perustamissopimuksen 28 ja 30 artikla). Näitä säädöksiä ja määräyksiä ryhdytään luonnollisesti soveltamaan liittymässä oleviin maihin niiden liittymishetkestä lähtien.

— Komissio vahvistaa direktiivin 5 artiklan 4 kohdassa sille annetun täytäntöönpanovallan nojalla ravintolisissä esiintyvien vitamiinien ja kivennäisaineiden enimmäismäärät. Tällöin on otettava huomioon työ, jota Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen tekee parhaillaan vitamiinien ja kivennäisaineiden suurimpien turvallisten raja-arvojen selvittämiseksi. Työ on määrä saada päätökseen vuoden 2005 aikana.

— Direktiivin 4 artiklan 8 kohdan mukaan komission on viimeistään 12. heinäkuuta 2007 annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus siitä, onko tarpeen vahvistaa erityissäännöt, jotka koskevat vitamiineja ja kivennäisaineita lukuun ottamatta sellaisten ravintoaineiden tai aineiden luokkia, joilla on ravitsemuksellinen tai fysiologinen vaikutus. Komissio ei ole vielä aloittanut työtä.

(2004/C 78 E/0597) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3482/03**

esittäjä(t): Richard Corbett (PSE) komissiolle

(24. marraskuuta 2003)

Aihe: Yritysten ja niitä edustavien lakiasiaintoimistojen välisten asiakirjojen luottamuksellisuuden suojaaminen

Katsooko komissio, että yritysten ja niitä edustavien lakiasiaintoimistojen välinen kirjeenvaihto kuuluu asiakirjojen luottamuksellisuuden suojaamisen piiriin kartellien vastaisissa tapauksissa?

Jos komission vastaus on myönteinen, mikä estää yrityksiä järjestämästä kartelleja lakimiestensä välityksellä paljastumisen estämiseksi?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(8. tammikuuta 2004)

Komissio on täysin sitä mieltä, että yritysten ja niiden asianajotoimistojen välinen kirjeenvaihto voi olla oikeudellisesti luottamuksellista. Tämä näkemys vastaa myös Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä. Oikeuskäytäntö määrää kyseisen erioikeuden ehdot. Siten oikeuskäytännön mukaan asianajajan ja päämiehen välisen kirjeenvaihdon luottamuksellisuus on suojattu, mikäli yhtäältä tällaista kirjeenvaihtoa käydään päämiehen puolustuksesta ja sen edistämiseksi ja toisaalta päämies on kirjeenvaihdossa riippumattomien asianajajien kanssa eli asianajajien kanssa, joilla ei ole työsuhdetta kyseiseen päämieheen.

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksen toinen osa on komission mielestä erityisen tärkeä EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan tehokkaan täytäntöönpanon vuoksi. Edellä mainittu oikeuskäytäntö määrää ehtoja, joiden avulla pyritään estämään yrityksiä käyttämästä oikeudellista erioikeutta väärin. Asiakirjat on suojattu ainoastaan silloin, kun ne ovat kirjeenvaihtoa, jossa pyydetään asianajajan neuvoja puolustuksesta.

(2004/C 78 E/0598) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3486/03**

esittäjä(t): Karl von Wogau (PPE-DE) komissiolle

(24. marraskuuta 2003)

Aihe: Pankkien tilisiirtoja koskevat maksut euroalueella

Tietääkö komissio, että rajat ylittävistä euromääräisistä maksuista annettua direktiiviä (EY) N:o 2560/2001 ([1]) ei Espanjassa vieläkään sovelleta koko maassa? Mitä komissio aikoo tehdä asian korjaamiseksi? Miten kansalaiset voivat saada korvauksen pidätetyistä kuluista?

Eräs EU:n kansalainen siirsi Saksassa paikallisessa säästöpankissa olevalta tililtään 10 euroa Espanjassa Caja de Ahorros del Mediterráneossa avaamalleen tilille. Espanjalaisessa pankissa hänen tiliään hyvitettiin kuitenkin vain 3,99 eurolla. Tilisiirto tehtiin 1. heinäkuuta 2003 jälkeen. Kun kyseinen henkilö tiedusteli asiaa espanjalaisesta pankistaan, hänelle ilmoitettiin, että ulkomaisista pankeista tulevista maksusuorituksista veloitetaan yleensä kuluja 2 promillea, vähintään kuitenkin 6,01 euroa. Kulut laskee pankin mukaan suoraan Banca España. Rajat ylittävistä maksuista annettua asetusta (EY) N:o 2560/2001 kyseisen espanjalaisen pankin virkailijat eivät tunteneet.

([1]) EYVL L 344, 28.12.2001, s. 13.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(19. tammikuuta 2004)

Rajat ylittävistä euromääräisistä maksuista 19 päivänä joulukuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa säädetään, että rajat ylittävistä ja kansallisista euromääräisistä maksuista perittävien palvelumaksujen on oltava samat. Tätä periaatetta on sovellettu sähköisiin rajat ylittäviin euromääräisiin maksutapahtumiin 1. heinäkuuta 2002 alkaen ja tilisiirtoihin 1. heinäkuuta 2003 alkaen. Yksittäisen maksun tai tilisiirron arvo voi olla enintään 12 500 euroa. Asetuksen mukaan maksajan pankki voi pyytää asiakasta ilmoittamaan saajan kansainvälisen tilinumeron (International Bank Account Number, IBAN) ja pankkitunnuksen (Bank Identifier Code, BIC) ja periä lisämaksun, jos kyseisiä tietoja ei ilmoiteta.

Parlamentin jäsenen mainitsemassa tapauksessa saaja joutui maksamaan 6,01 euron palvelumaksun 10 euron tilisiirrosta Saksasta Espanjaan. Palvelumaksujen yhdenmukaisuutta koskevan periaatteen mukaan palvelumaksu on oikeutettu ainoastaan siinä tapauksessa, että se on sama kuin Espanjan sisäisestä vastaavasta tilisiirrosta perittävä palvelumaksu, ja tilisiirron suorittaneelle pankille on pyynnöstä ilmoitettu IBAN- ja BIC-koodit. Jos pankin työntekijä ei ollut tietoinen asetuksen säännöksistä ja kyseistä palvelumaksua kerrottiin sovellettavan "yleensä ulkomaisista pankeista tuleviin tilisiirtoihin", kyseinen pankki ei ilmeisesti sovella asetuksessa säädetyllä tavalla unionin sisäisiin ja kansallisiin euromääräisiin tilisiirtoihin samoja palvelumaksuja.

Mikäli tämä pitää paikkaansa, Espanjan viranomaisten pitäisi toteuttaa tarvittavat toimet asetuksen asianmukaisen ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi. Asetuksen 7 artiklassa säädetään, että asetuksen noudattaminen on varmistettava tehokkain, oikeasuhteisin ja varoittavin seuraamuksin. Komissio lähetti syyskuussa 2003 jäsenvaltioille kirjeen, jossa pyydettiin nimeämään asiasta vastaava kansallinen viranomainen ja jäsenvaltion toteuttamat toimet. Komissio on yhteydessä Banco de Españaan asetuksen epäiltyä puutteellista soveltamista koskevissa tapauksissa.

Asiakkaan halutessa espanjalaiselta pankilta korvauksen kärsimästään haitasta hänen on ensin oltava yhteydessä kyseiseen pankkiin. Jos pankin vastaus ei tyydytä, asiakkaan on osoitettava Banco de Españan valitusosastolle (C/Alcalá nº 50, 28014 Madrid) perusteltu valitus ja liitettävä siihen tarvittavat hallussaan olevat asiakirjat.

(2004/C 78 E/0599) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3490/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(24. marraskuuta 2003)

Aihe: Markkinoiden sääntely ja oliivinviljelijöiden tulot oliivialan yhteisen markkinajärjestelyn uudistamisessa

Komission tiedonannossa Kestävän eurooppalaisen maatalousmallin toteuttaminen YMP:n uudistuksella — Tupakka-, oliiviöljy-, puuvilla- ja sokerialat [1] todetaan, että ”tulotukijärjestelmään kuuluminen vakauttaa viljelijöiden tuloja”. Komissio ehdottaa kuitenkin, että ”sekä vientiin että tiettyjen jalosteiden valmistamiseen myönnettävä tuki olisi (…) lakkautettava” mutta että muut markkinajärjestelyt ”säilytetään ennallaan”.

1. Mitä vaikutuksia edellisen uudistuksen mukaisten oliiviöljyalan interventiohintojen lakkauttamisesta on oliivintuottajien tulotasoon, kun otetaan huomioon tuotantohintojen kehitys? Katsooko komissio, että nykyiset yksityiseen varastointiin perustuvat sääntelymekanismit ovat riittäviä markkinoiden sääntelemiseksi markkinavuosien aikana ja niiden välisinä aikoina?

2. Miten tämä ehdotus vaikuttaa portugalilaisten oliivinviljelijöiden tulotasoon?

3. Mistä syystä luovutaan vientiin tarkoitettujen oliiviöljyalan tuotteiden tukemisesta, etenkin tietyille jalostetuille elintarvikkeille tarkoitetuista tuista, kun ajatellaan, että tällä tuella edistetään oliiviöljyn käyttöä? Eikö komissio katso, että lakkautetun kulutustuen uudelleen käyttöönotto olisi hyvä ratkaisu sekä oliiviöljyn käytön edistämiseksi että sen tuotannon rajoittamiseksi?

---

[1] KOM(2003) 554 lopullinen.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(22. joulukuuta 2003)

Interventiomekanismi lakkautettiin vuonna 1998 voimaan tulleen uudistuksen yhteydessä. Siitä lähtien voidaan havaita markkinahintojen asettuneen — tiettyjä lyhyitä ajanjaksoja lukuun ottamatta — aikaisemman interventiohinnan yläpuolelle. Oliivinviljelijöiden tulot eivät siis ole laskeneet, ja samanaikaisesti on vältytty tukemasta laadun kustannuksella tapahtuvaa tuotannon kasvua ja myynnin ohjautumista interventioelimille. Se olisi voinut yleisesti laskea tuottajille maksettavia hintoja, eli heidän tulojaan.

Yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistuksen tärkeimpiä periaatteita on pyrkimys tuotannon säätelyyn kysynnän mukaan, mikä on nykyisin suurelta osin toteutunut oliiviöljyalalla. Nykyisen järjestelmä muuttaminen ei siis näyttäisi olevan tarpeellista. Komissio ehdottaa, että vain yksityistä varastointia koskeva säännös pidetään voimassa turvaverkkona, ja sen poistamisesta päätetään mahdollisessa kriisitilanteessa.

Koska oliiviöljysektori on jo hyvin markkinasuuntautunut, komissio ei usko tuotannon laskevan merkittävästi Portugalissa uudistuksen tullessa voimaan. Komissio esittää myös, että oliiviöljyalalle maksettavan tuen määrä pidetään ennallaan kaikissa oliiviöljyä tuottavissa jäsenmaissa uuden tukijärjestelmän vakauttaessa tuottajien tukitason niin, että se ei ole riippuvainen sadon vuosittaisesta suuruudesta.

Komission mielestä oliiviöljysektorin tasapainossa pysymiseen tarvitaan kaikkien alan osapuolien sitoutumista säännöllisiin laadunparannustoimenpiteisiin, jotka vaikuttavat positiivisesti kysyntään.

Oliiviöljyn vienti on kasvanut 50 % vuodesta 1998, jolloin vientituki lopetettiin. Tämä on selvä osoitus siitä, että vientitukijärjestelmä ei ollut tehokas keino edistää oliiviöljyn vientiä EU-maista. Näyttää siis siltä, että on syytä luopua mekanismista, joka ei enää ole tarpeen.

Mitä tulee tiettyjen oliiviöljysäilykkeiden valmistukseen myönnettävään tukeen, komissio ei katso sen olevan enää tarpeellinen, koska oliiviöljyn myönteisen mielikuvan vuoksi kuluttajat ovat valmiita maksamaan korkeamman hinnan oliiviöljyä sisältävistä elintarvikkeista. Tässäkin tapauksessa juuri tuotteen laatuun pohjautuvan kysynnän tulee avata uusia markkinoita oliiviöljylle.

Samasta syystä kulutustuen uudelleen käyttöönotto ei ole perusteltua. Sillä ei olisi vaikutusta tuotannon rajoittamiseen, ja se aiheuttaisi hallinnollisia ongelmia, kuten aiemmin on nähty.

(2004/C 78 E/0600) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3494/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(24. marraskuuta 2003)

Aihe: Kuuba — poliittiset vangit

Kuubalaisilta toisinajattelijoilta saatujen tietojen mukaan 16. lokakuuta Partido Democrático 30 de Noviembre "Frank País" (PD-30-N) -puolueen kunniapuheenjohtajaa Rafael Ibarra Roquea kidutettiin ja vedettiin kahlittuna pitkin Havannan Combinado del Este -vankilan lattiaa ja hänet suljettiin lopuksi osaston 47 rangaistusselliin, koska hän oli aloittanut tuona samana päivänä nälkälakon vastalauseeksi saamastaan kohtelusta vaatiakseen ihmisoikeuksiensa kunnioittamista ja päästäkseen olemasta samoissa tiloissa tavallisten rikollisten kanssa, jotka uhkaavat ja nöyryyttävät häntä, sekä saadakseen tukea kieltäytymiselleen käyttää samanlaista vangin pukua kuin muut vangit.

Saamieni tietojen mukaan riippumattomien toimittajien osuuskunnan Avilenan (CAPI) kustantaja Pedro Argüelles Morán, joka kuuluu viime maaliskuussa vangittujen ja tuomittujen 26 riippumattoman toimittajan joukkoon ja on myös suljettu kyseisen vankilan osaston 47 rangaistusselliin, olisi myös liittynyt tähän nälkälakkoon.

Tiedot näiden kahden vangin terveydentilasta ovat huolestuttavia. Molemmat kuuluvat kärsivän pahasta nestehukasta eivätkä he ole saaneet mitään lääkärinapua.

Myös Arturo Suárez Ramos on ollut samassa tilanteessa 14. lokakuuta lähtien.

Holguínissa vangittuina ja nälkälakossa olevat viisi muuta kuubalaista toisinajattelijaa tarvitsevat myös erityishuomiota.

— Mitä tietoja komissiolla on näiden poliittisten vankien terveydentilasta? Mitä tietoja sillä on Kuuban poliittisten vankien jatkuvasta huonosta kohtelusta ja heihin päivittäin kohdistuvista väärinkäytöksistä?

— Mihin toimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä saadakseen Kuuban viranomaiset huolehtimaan siitä, että vankeja, jotka eivät selvästikään ole tavallisia rikoksentekijöitä, kohdellaan asianmukaisesti?

— Miten komissio aikoo lisätä Euroopan unionin poliittista painostusta Kuuban hallintoa kohtaan vapauden, demokratian ja kansalaisten perusoikeuksien noudattamisen edistämiseksi?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2004)

1. Komission lähetystö Havannassa on saanut tietää, että kahta Holguinissa olevaa poliittista vankia eli Ivan Hernandez Carrilloa ja Angel Moya Acostaa on pidetty rangaistusselleissä, Hernandez Carrilloa lokakuun 17. päivästä ja Moya Acostaa lokakuun 18. päivästä lähtien. Lähetystö on myös saanut tietää, että viisi poliittista vankia samasta vankilasta ovat aloittaneet 18. lokakuuta nälkälakon vastalauseeksi tovereittensa rangaistuksille. Näiden viiden nälkälakossa olevan poliittisen vangin nimet ovat Antonio Díaz Sánchez, Alfredo Dominguez Batista, Adolfo Fernández Sainz, Mario Enrique Mayo ja Arnaldo Ramos Lauzerique.

Lisäksi komission lähetystölle on ilmoitettu, että arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat kolme poliittista vankia, Rafael Ibarra Roque, Pedro Arguelles Morán ja Arturo Suárez Ramos, ovat joutuneet julman ja alentavan kohtelun tai rangaistuksen kohteeksi, samoin kuin muut poliittiset vangit, kuten Oscar Elias Biscet, Francisco Chaviano, Nestor Rodriguez Lovaina, Oscar Espinosa Chepe ja Juan Carlos Gonzalez Leiva.

Unionin Kuuban-suurlähetystöjen ihmisoikeustyöryhmä järjesti 28. marraskuuta tapaamisen, jonne kutsuttiin Oswaldo Payá, vuoden 2002 Saharov-palkinnon saaja. Oswaldo Payá kertoi siitä painostuksesta, jonka alaisena toisinajattelijat ja poliittisten vankien sukulaiset elävät, ja hän ilmaisi syvän huolensa vankien ja erityisesti tällä hetkellä nälkälakossa olevien terveydentilasta. Oswaldo Payá valitti pääasiassa siitä, ettei poliittisille vangeille anneta ruoka-annoksia, koska nälkää käytetään rangaistuksena, että vierailuja rajoitetaan, kun pahoinpitelystä, kidutuksesta tai epäinhimillisestä kohtelusta on tehty ilmoitus, että olot rangaistusselleissä ovat sietämättömät (ei valoa, ei WC:tä, rottia) ja että sairaat vangit eivät saa kunnollista hoitoa.

2. Komissio on Havannassa olevan lähetystönsä kautta unionin Kuuban-suurlähetystöjen ihmisoikeustyöryhmän jäsen. Varmistaakseen yhtenäisyyden ja vipuvaikutuksen komissio ei toimi jäsenvaltioista riippumatta. Toimenpiteisiin ryhdytään täydessä yksimielisyydessä jäsenvaltioiden kanssa ja unionin tasolla aikaisemmin sovitun toimintatavan perusteella. Komissio on myös mukana kaikissa troikan virallisissa toimenpiteissä, mukaan luettuina ihmisoikeusasioihin liittyvät toimenpiteet.

3. Komissio toteuttaa täysimääräisesti toimenpiteet, joista neuvosto päätti 5. kesäkuuta 2003 ja joilla esimerkiksi rajoitetaan kahdenvälisten hallitusten edustajien korkean tason vierailuja, alennetaan tasoa, jolla jäsenvaltiot osallistuvat kulttuuritapahtumiin, sekä kehotetaan kuubalaisia toisinajattelijoita osallistumaan kansallispäivän juhlallisuuksiin.

(2004/C 78 E/0601) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3502/03**

esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) komissiolle

(24. marraskuuta 2003)

Aihe: Ilmanlaatustandardit raskaasti liikennöidyillä alueilla

Liikenteen kasvu ja siihen liittyvät ilmiöt, kuten ilman saastuminen ja meluhaitat, ovat säännöllisesti keskeisiä puheenaiheita myös Etelä-Tirolin läpikulkualueella. Hiukkasten ja typen oksidien raja-arvojen tiukentaminen sekä ankarampi päästövalvonta ovat välttämättömiä. Pölyhiukkaset sitovat myrkyllisiä aineita, laskeutuvat keuhkorakkuloihin ja aiheuttavat vaikeita hengityselinsairauksia. Terveydelle haitallisten päästöjen suurin aiheuttaja on läpikulkuteiden raskas liikenne. Rekkoihin on tosin saatavissa hiukkas-

suodattimia, mutta niitä käytetään vain harvoin. Tämä pätee myös ympäristöystävällisenä liikennemuotona kehuttuun linja-auto- ja raideliikenteeseen, sillä linja-autojen ja junien moottorit eivät enää vastaa nykyisiä päästönormeja.

Mihin toimiin ryhdytään haitallisten aineiden vähentämiseksi?

Mitä raja-arvoja säädetään kasvavan liikenteen haittojen huomioon ottamiseksi?

Miksi moottoreiden päästöjä ei valvota tiukemmin?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(14. tammikuuta 2004)

Direktiivissä 1999/96/EY ([1]) säädetään uusien raskaiden hyötyajoneuvojen uusien päästövaatimusten käyttöönotosta kahdessa vaiheessa. Euro IV -vaiheessa, joka koskee pakollisesti kaikkia uusia raskaita hyötyajoneuvoja lokakuusta 2006 alkaen, vähennetään typen oksidien määrää 30 prosenttia nykyisiin lainsäädännön vaatimuksiin verrattuna, ja hiukkaspäästöt vähenevät noin 80 prosenttia. Seuraava pakollinen vaihe (Euro V) koskee kaikkia raskaita hyötyajoneuvoja lokakuusta 2009 alkaen, ja se johtaa typen oksidien vähentämiseen kokonaisuudessaan 60 prosenttia nykyisiin lainsäädännön vaatimuksiin verrattuna. Tällä hetkellä komissio tutkii raskaiden hyötyajoneuvojen päästöjen vähentämisen seuraavan vaiheen toteuttamista, jossa keskitytään ensisijaisiin epäpuhtauksien aiheuttajiin, typen oksideihin ja hiukkasiin. Lisää päästövähennyksiä toteutettaneen Euro VI -vaiheessa vuosina 2012—2013.

Nämä raja-arvot koskevat uusia ajoneuvoja, jotka otetaan ensimmäistä kertaa käyttöön unionin teillä. Komissiolla ei ole suunnitelmia esittää uusia ajonevojen päästöstandardeja, jotka vaihtelevat liikennemäärien kasvaessa. Tieteellisessä työohjelmassa, joka saattaa johtaa komission ehdotukseen Euro VI -vaiheesta, otetaan huomioon koko unionin laajuisen liikenteen ja alueellisen liikenteen lisääntyminen.

Tiukempien päästötarkastusten ohella otetaan käyttöön uusia teknisiä toimenpiteitä raskaiden hyötyajoneuvojen sisäistä valvontajärjestelmää (OBD-järjestelmä) varten. OBD-järjestelmä kuuluu vuodesta 2006 lähtien toteutettavaan Euro IV -vaiheeseen. Järjestelmässä valvotaan päästövaatimusten noudattamista reaaliajassa ja ilmoitetaan kuljettajalle ja korjaamolle päästövalvontajärjestelmän korjattavista vioista. Komissio suunnittelee myös uutta menetelmää käytössä olevien raskaiden hyötyajoneuvojen käytön vaatimustenmukaisuuden testaamiseksi kannettavien päästövalvontajärjestelmien (PEMS) avulla, jotka täydentävät Euro IV -vaiheen teknisiä toimenpiteitä.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/96/EY, annettu 13 päivänä joulukuuta 1999, ajoneuvojen puristussytytysmoottoreiden kaasumaisten ja hiukkasmaisten päästöjen sekä ajoneuvoissa käytettävien maa- tai nestekaasulla toimivien ottomoottoreiden kaasupäästöjen torjumiseksi toteutettavista toimenpiteistä annetun jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä ja neuvoston direktiivin 88/77/ETY muuttamisesta, EYVL L 44, 16.2.2000.

(2004/C 78 E/0602) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3506/03**

esittäjä(t): Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) komissiolle

(24. marraskuuta 2003)

Aihe: DNA:ta koskeva yhteisön lainsäädäntö

Asiantuntijoiden mukaan rikoksia voitaisiin useammin ratkaista, mikäli yhteisössä otettaisiin käyttöön yhteinen DNA:ta koskeva lainsäädäntö. Henkilöiden tunnistamiseen liittyvän tekniikan avulla jäsenvaltioiden yhteistyö rikostutkimuksissa olisi tehokkaampaa.

DNA:ta koskeva lainsäädäntö on erilaista eri jäsenvaltioissa, mikä viivästyttää rikostutkimuksia ja estää ottamasta rikollisia nopeammin kiinni.

Katsooko komissio, että sille kuuluvan aloiteoikeuden perusteella sen olisi selvitettävä DNA:ta koskevan lainsäädännön tila Euroopan unionin alueella ja ehdotettava yhteisölle uutta yhtenäistä lainsäädäntöä, jonka avulla rikokset voitaisiin selvittää nopeammin?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(14. tammikuuta 2004)

Deoksiribonukleiinihappo- eli DNA-analyysin käyttö asianmukaisen oikeudellisen kehyksen nojalla tarjoaa poliisille ja oikeuslaitokselle tehokkaan tutkintakeinon yhä useammilla rikollisuuden aloilla. Tämän tutkintakeinon avulla voidaan määritellä rikospaikalta saatujen solujen tai ihmiskudoksen alkuperä hyvin suurella todennäköisyydellä. DNA-analyysillä voidaan täten helpottaa huomattavasti rikokseen liittyvien henkilöiden tunnistamista sekä syytteen nostamista tai siitä luopumista.

DNA-analyysit sallivan oikeudellisen kehyksen tehokkuus lisääntyy, jos se mahdollistaa geneettisiä tietoja sisältävien tietokantojen perustamisen. Tällaisten tietokantojen avulla voidaan verrata rikospaikalta saatujen näytteiden DNA-profiilia muihin rikosasioihin liittyviin DNA-profiileihin.

Neuvosto on hyväksynyt kaksi päätöslauselmaa DNA-analyysitulosten vaihdosta. Ensimmäisessä, 9. kesäkuuta 1997 ([1]) hyväksytyssä päätöslauselmassa kehotetaan jäsenvaltioita ottamaan käyttöön kansalliset tietokannat samojen standardien mukaisesti ja tietokantojen yhteensopivuudesta huolehtien. Toisessa, 25. kesäkuuta 2001 ([2]) hyväksytyssä päätöslauselmassa vahvistetaan DNA-profiilien vaihtoa varten vähimmäisluettelo seitsemästä markkerista, joita käytetään rikostutkinnassa tehtävissä DNA-analyyseissä jäsenvaltioissa.

Jotta poliisin ja oikeuslaitoksen toiminta rikosten ratkaisemisessa tehostuisi ja edellyttäen, että asian osalta vahvistetaan lainsäädännöllinen järjestely, komissio harkitsee mahdollisuutta kannustaa kansallisten tietokantojen perustamiseen kaikissa jäsenvaltioissa. Se harkitsee myös mahdollisuuksia hyödyntää laajemmin rikospaikalta jossakin jäsenvaltiossa saadun näytteen DNA-profiilin vertailua muiden jäsenvaltioiden tietokannoissa oleviin profiileihin.

([1]) Päätöslauselma 97C 193/02, annettu 9 päivänä kesäkuuta 1997.
([2]) Päätöslauselma 2001C 187/01, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2001.

(2004/C 78 E/0603) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3510/03**

esittäjä(t): Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE) komissiolle

(18. marraskuuta 2003)

Aihe: Ajokortti Euroopan unionissa

Kysyn Euroopan komissiolta: Onko Ison-Britannian poliisiviranomaisten toiminta laillista heidän katsoessaan, ettei kreikkalaista syntyperää olevalla Leedsin yliopiston opiskelijalla ole oikeutta ajaa autoa Isossa-Britanniassa, vaikka hänellä on yksityisauton ajamiseen oikeuttava, 29. heinäkuuta 1991 annetun direktiivin 91/439/ETY ([1]) mukaisesti Kreikassa myönnetty ajokortti (Kreikka on pannut täytäntöön kyseisen direktiivin, jonka mukaan jäsenvaltiot tunnustavat toistensa myöntämät ajokortit)?

([1]) EYVL L 237, 24.8.1991, s. 1.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(15. joulukuuta 2003)

Yhteisön ajokortista 29 päivänä heinäkuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/439/ETY ([1]) vahvistetaan kaikkien jossakin jäsenvaltiossa annettujen ajokorttien vastavuoroista tunnustamista koskeva periaate. Yhteisöjen tuomioistuin on asiassa C-246/00 antamassaan tuomiossa ([2]) katsonut, että ajokorttien vastavuoroisen tunnustamisen velvollisuus on ehdoton. On selvää, että Ison-Britannian viranomaisten on tunnustettava Kreikan viranomaisten antama ajokortti, etenkin kun opiskelijalla on vapaus hankkia ajokortti joko opiskelumaassaan tai alkuperämaassaan ([3]).

([1]) EYVL L 237, 24.8.1991, 1 artiklan 2 kohta.
([2]) Komissio v. Alankomaat, C-246/00, 10.7.2003 annettu tuomio.
([3]) EYVL L 237, 24.8.1991, 7 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 9 artikla.

(2004/C 78 E/0604) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3516/03**

esittäjä(t): Baroness Sarah Ludford (ELDR) komissiolle

(25. marraskuuta 2003)

Aihe: Komission henkilöstö

Mikä on Euroopan komissiossa vakituisesti työskentelevän henkilöstön kokonaismäärä? Kuinka paljon kussakin pääosastossa on henkilöstöä?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(15. tammikuuta 2004)

Komissio tulkitsee arvoisan parlamentin jäsenen esittämän kysymyksen viittaavan työtehtävissä toimiviin virkamiehiin (henkilöstösääntöjen 36 artikla).

Komission vakituisen henkilöstön määrä 1. joulukuuta 2003 oli 18 670 virkamiestä. Virkamiesten lukumäärä kussakin pääosastossa oli seuraava:

Pääosasto (PO)	Virkamiesten lukumäärä
Kabinetit (20)	265
Pääsihteeristö	420
Oikeudellinen yksikkö	277
LehdistöPO	372
Poliittisten neuvonantajien ryhmä	19
Talouden ja rahoituksen PO	379
Yritystoiminnan PO	577
Kilpailun PO	469
Työllisyyden ja sosiaaliasioiden PO	447
Maatalouden PO	756
Energian ja liikenteen PO	715
Ympäristöasioiden PO	389
Tutkimuksen PO	616
Yhteinen tutkimuskeskus	1 025

Pääosasto (PO)	Virkamiesten lukumäärä
Tietoyhteiskunnan PO	546
Kalastuksen PO	202
Sisämarkkinoiden PO	311
Aluepolitiikan PO	417
Verotuksen ja tulliliiton PO	309
Koulutuksen ja kulttuurin PO	504
Terveys- ja kuluttaja-asioiden PO	499
Oikeus- ja sisäasioiden PO	197
Ulkosuhteiden PO	1 385
Kauppapolitiikan PO	352
Kehitysyhteistyön PO	264
Laajentumisasioiden PO	244
Yhteistyötoimisto EuropeAid	797
Humanitaarisen avun toimisto ECHO	134
Eurostat	534
Henkilöstön ja hallinnon PO	946
BudjettiPO	359
Sisäisen tarkastuksen toimiala	64
Euroopan petostentorjuntavirasto (1)	141
Tulkkauksen PO	562
Käännöstoimen PO	1 685
Julkaisutoimisto (1)	436
Infrastruktuuri- ja logistiikkatoimisto Brysselissä	501
Henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimisto	276
Infrastruktuuri- ja logistiikkatoimisto Luxemburgissa	195
Euroopan henkilöstövalintatoimisto (1)	84
Yhteensä	18 670

(1) Toimielinten yhteisiä elimiä, joiden henkilöstö koostuu komission vakinaisista virkamiehistä.

(2004/C 78 E/0605) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3519/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(19. marraskuuta 2003)

Aihe: Italian tasavallan hallituksen odottamaton ja yksipuolinen päätös luoda Scanzano Jonicon kuntaan radioaktiivisten jätteiden varastointialue

— Italian hallitus hyväksyi 13. marraskuuta asetuksen Italian maaperällä olevan radioaktiivisen jätteen välittömästä keräämisestä Materan maakunnassa sijaitsevaan Scanzano Jonicon kuntaan rakennetta-

vaan valtakunnalliseen varastoon. Kyseiseen kuntaan on tarkoitus kuljettaa noin 60 000 kuutiometriä italialaisista laitoksista ja tutkimustoiminnasta peräisin olevaa luokkiin 2 a ja 3 a kuuluvaa ydinjätettä, eli jätettä, joka on vaarallista pitkän tai keskipitkän ajan.

— Italian hallituksen päätös tehtiin odottamatta ja yksipuolisesti.

— Vaikka 27. marraskuuta 1989 annettu neuvoston direktiivi 89/618/Euratom [1] on sisällytetty Italian lainsäädäntöön 17. maaliskuuta 1995 annetun asetuksen 230 luvussa X ("säteilyvaaratilanteet"), täytäntöönpanoasetuksia ei ole vieläkään annettu seuraavista asioista:

  a) pysyvä tiedotuskomitea, jonka tehtävänä on valmistella ennaltavarautumista koskevia tietoja ja osoittaa asianmukaiset tiedotusvälineet näiden tietojen levittämiseksi (133 artikla),

  b) päätös viranomaisista ja tahoista, joiden tehtävänä on levittää ennaltavarautumista koskevia tietoja (134 artikla),

  c) tapaukset, joissa on pantava täytäntöön hätäsuunnitelmia radioaktiivisen materiaalin kuljettamiseksi, ja näitä suunnitelmia koskevat ohjeet (125 artikla).

— Euroopan komissio rahoittaa 743 miljoonalla eurolla tavoitteeseen 1 kuuluvaa ohjelmaa Basilicatan alueella ajanjaksolla 2000—2006. Basilicataa koskevan alueellisen toimintasuunnitelman 2 luvussa (Kehitysstrategia) todetaan, että kestävä kehitys on Basilicataa koskevan alueellisen toimenpideohjelman perusvalinta. Ohjelmassa annetaan erityistä painoa toimintatavoille, joilla pyritään suoraan ja alakohtaisesti ympäristön säilyttämiseen (ekojärjestelmien säilyttäminen, maaperän suojelu, vedenkäyttö, jätteiden käsittely), ja tunnustetaan, että kestävä kehitys on välttämätöntä alueen myönteistä kuvaa ja taloudellista lisäarvoa ajatellen. Lisäksi alueen kuvauksessa todetaan, että suurin osa työpaikoista on maataloustuotteiden (hedelmät, vihannekset ja eläinperäiset tuotteet) jalostusteollisuudessa.

— Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä Italian tasavallan suhteen, kun tämä on odottamatta ja yksipuolisesti hyväksynyt edellä mainitun päätöksen, mutta ei ole vielä hyväksynyt yhteisön direktiivin 89/618/Euratom täytäntöönpanoasetuksia?

— Onko Italian hallituksen päätös keskittää ydinjätteiden varastointi Basilicataan komission mielestä vastoin alueen luonnetta, jota kuvataan rahoituksen ja Euroopan unionin rahoittamien kehityssuuntausten perustana olevissa asiakirjoissa, ja jos on, mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä?

[1] EYVL L 357, 7.12.1989, s. 31.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(16. joulukuuta 2003)

Ehdotuksesta rakentaa radioaktiivisten jätteiden varasto Scanzano Jonicon kuntaan Italiassa voidaan todeta, että Euroopan yhteisöjen lainsäädännössä säädetään toimenpiteistä, jotka on toteutettava ennen kuin rakennuslupaa voidaan myöntää.

Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetussa direktiivissä 85/337/ETY [1], sellaisena kuin se on muutettuna 3. maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY [2], vaaditaan arvioinnin tekemistä muun muassa niistä ympäristövaikutuksista, joita millä tahansa radioaktiivisten jätteiden tai säteilytetyn ydinpolttoaineen lopulliseen tai pitkän aikavälin varastointiin tarkoitetuilla tiloilla saattaa olla.

Tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/42/EY [3] vaaditaan tehtäväksi arviointi muun muassa kaikista radioaktiivisten jätteiden hävittämistä koskevasta hallituksen suunnitelmasta tai ohjelmasta. Jäsenvaltioilla on kuitenkin 21. heinäkuuta 2004 saakka aikaa saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöään.

Kummankin arvion osalta vaaditaan, että niitä koskevat tiedot ovat kansalaisten saatavilla "kohtuullisessa ajassa, jotta niillä, joita hanke koskee, on mahdollisuus ilmaista kantansa" ennen luvan myöntämistä. Asianosaisten kanssa käytyjen neuvottelujen tulokset on otettava huomioon lupamenettelyssä. Tiedot vaikutuksista "ihmisiin, eläimiin ja kasveihin", "maaperään, veteen, ilmaan, ilmastoon ja maisemaan" sekä "kiinteään ja irtaimeen omaisuuteen ja kulttuuriperintöön" on liitettävä arvioon, samoin kuin tiedot näiden tekijöiden keskinäisestä vuorovaikutuksesta. Myös eri vaihtoehdot ja vaikutuksia lieventävät toimenpiteet on otettava huomioon. Radiologiset vaikutukset kuuluvat myös arvioitavien vaikutusten joukkoon.

Jos kehityslupa myönnetään, sovelletaan Euratomin perustamissopimuksen ja johdetun oikeuden mukaisia erityistoimia. Kaikkiin radioaktiivisia aineita koskeviin käytäntöihin sovelletaan perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta 13. toukokuuta 1996 annettua neuvoston direktiiviä 96/29/Euratom ([4]). Euratomin perustamissopimuksen 37 artiklan nojalla ei ole myöskään mitään ilmoitusvaatimuksia, jotka koskisivat tätä radioaktiivisten jätteiden hävittämistapausta.

([1]) EYVL L 175, 5.7.1985.
([2]) EYVL L 73, 14.3.1997.
([3]) EYVL L 197, 21.7.2001.
([4]) EYVL L 159, 29.6.1996.

(2004/C 78 E/0606) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3520/03**

esittäjä(t): Rijk van Dam (EDD) komissiolle

(25. marraskuuta 2003)

Aihe: Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 4/2003 maaseudun kehittämisestä: epäsuotuisten alueiden tuki

Vastauksessaan erityiskertomuksen 78 kohtaan komissio ilmoittaa, että se aikoo tehdä vuoden 2003 loppuun mennessä kokonaisvaltaisen arvion tukijärjestelyiden vaikutuksesta epäsuotuisten alueiden tukeen ([1]).

1. Onko komissio tehnyt kokonaisvaltaisen arvion tukijärjestelyiden vaikutuksesta epäsuotuisten alueiden tukeen viime vuosikymmenten aikana? Jos on, milloin arvio toimitetaan Euroopan parlamentille? Jos ei ole, miksi arviota ei ole vielä tehty?

2. Onko komissio voinut käyttää tai aikooko se käyttää arviota laatiessaan tietoja ja arvioita, joita jäsenvaltiot, kansalliset tai alueelliset tilintarkastustuomioistuimet ovat tehneet tuesta epäsuotuisille alueille? Aikooko komissio antaa katsauksen saamistaan selvityksistä?

3. Miten komissio varmistaa, että arviot ja jäsenvaltioiden antamat tiedot ovat kokonaisvaltaisia ja luotettavia? Voidaanko tietoja käyttää jäsenvaltioiden vertailemiseen?

4. Täydentävillä ehdoilla (cross compliance) on tärkeä tehtävä yhteisön maatalouspolitiikassa. Nämä ehdot, erityisesti hyvä maatalouskäytäntö, sisältyvät epäsuotuisten alueiden tukijärjestelmään erittäin epätyydyttävästi, sillä käytetyt käsitteet ja standardit ovat epäselviä ja monitulkintaisia. Miten ja millä aikavälillä komissio aikoo ratkaista nämä epäselvyydet?

([1]) EUVL C 151, 27.6.2003, s. 23.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(26. tammikuuta 2004)

1. ja 2. Jäsenvaltioiden oli määrä esittää ennen vuoden 2003 loppua nykyistä maaseudun kehittämisen ohjelmakautta koskeva väliarviointi, jossa käsitellään myös "epäsuotuisia alueita" koskevaa toimenpidettä, ja näin tapahtuikin melkein kaikkien ohjelmien osalta. Koko yhteisöä koskeva yhteenveto on saatavissa vuonna 2004. Lisäksi saamme tietoja tästä aiheesta sen jälkeen kun väliarviointi, jälkiarviointi sekä epäsuotuisiin alueisiin kohdennettu erityisarviointi on saatettu ajan tasalle.

Komissiolla on tällä hetkellä käytettävissään arviointi, joka koskee edellistä ohjelmakautta 1994—1999. Tässä koko yhteisöä koskevassa arvioinnissa on analysoitu, onko poliittiset tavoitteet, sellaisina kuin ne on määritelty kyseisissä asetuksissa, saavutettu, ja siinä käytetään analyysin perustana ja sen selittämiseksi kansallisia jälkiarviointikertomuksia.

Loppukertomukselle on annettu nimeksi "asetuksessa (EY) N:o 950/97 [1] säädettyjen toimenpiteiden arviointi maatalouden rakenteiden parantamiseksi", ja siinä tuodaan esiin seuraavat korvauksia koskevat kohdat:

— Epäsuotuisten alueiden tukijärjestelmässä on selvästi saavutettu sille asetettu tavoite korvata luonnonhaittojen vaikutukset tuotantokustannuksiin.

— Kuitenkin epäsuotuisten alueiden tuelta puuttuu yhteinen ja yhtenäinen määritelmä, ja tällä tekijällä voidaan selittää se seikka, että joillakin epäsuotuisilla alueilla maksetaan liian vähän korvauksia ja joillakin liian paljon — liian paljon maksetaan sellaisilla alueilla, joissa haitta on vähäinen ja jopa merkityksetön verrattuna kyseisen jäsenvaltion niin sanottuihin muihin kuin epäsuotuisiin alueisiin.

3. Jäsenvaltioiden tekemien arviointien laatu varmistetaan noudattamalla yhteisiä sääntöjä siltä osin kuin niissä täsmennetään, kuinka arviot on suoritettava ja mikä on niiden sisältö (komission asetuksen (EY) N:o 445/2002 [2] 54—57 artikla). Näillä säännöillä säädellään lisäksi yhteisten arviointikysymysten laatimista sekä kertomuksissa noudatettavaa yhteistä rakennetta.

4. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 [3] 5 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on hyväksyttävä 1. tammikuuta 2005 mennessä kansallisella tai alueellisella tasolla hyvää maataloutta ja ympäristöä koskevat vähimmäisvaatimukset asetuksen liitteen IV perusteella, ottaen huomioon alueiden erityispiirteet, mukaan luettuina maaperä ja ilmasto-olosuhteet. Näillä standardeilla helpotetaan asetuksen (EY) N:o 445/2002 29 artiklassa määriteltyjen hyvien maatalouskäytäntöjen toimeenpanoa, ja niihin kuuluu vähintään ympäristöä koskevien yleisten ja pakollisten vaatimusten noudattaminen.

---

(1) Neuvoston asetus (EY) N:o 950/97, annettu 20 päivänä toukokuuta 1997, maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta, EYVL L 142, 2.6.1997.

(2) Komission asetus (EY) N:o 445/2002, annettu 26 päivänä helmikuuta 2002, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, EYVL L 74, 15.3.2002.

(3) Neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003, annettu 29 päivänä syyskuuta 2003, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71, (EY) N:o 1254/1999 ja (EY) N:o 2529/2001, EUVL L 270, 21.10.2003.

(2004/C 78 E/0607) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3522/03**

esittäjä(t): Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) komissiolle

(19. marraskuuta 2003)

Aihe: Kiinan kansantasavallan valokuvausalan tuotteille määräämät erityiset tuontitullit

Esitin tämän vuoden maaliskuussa kirjallisen kysymyksen komissiolle Kiinan kansantasavallan valokuvaustuotteille määräämistä erityisistä tuontitulleista (E-1289/03) [1].

Vastauksessaan tähän kysymykseen komissio ilmoittaa muun muassa, että valokuvausalan tuotteisiin sovellettavilla erityisillä tulleilla on monissa tapauksissa aiheutettu se, että maksut ovat korkeampia kuin konsolidoitujen arvotullien perusteella. Komissio on siksi keskustellut asiasta Kiinan viranomaisten kanssa kahdenvälisesti sekä WTO:n siirtymäkauden valvontamekanismin yhteydessä. Kiinan viranomaiset ovat ilmoittaneet, että he tutkivat komission pyyntöä perusteellisesti.

1. Onko komissio saanut jo tietoja Kiinan viranomaisilta?

2. Jos ei ole, mihin lisätoimiin komissio on ryhtynyt kuluneen vuoden aikana tässä asiassa tuloksien saavuttamiseksi?

3. Mihin toimiin komissio ryhtyy, jotta oikeiden tullien perinnästä tehdään velvoittavaa mahdollisimman lyhyellä aikavälillä?

([1]) Katso sivu 27.

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(16. joulukuuta 2003)

Yhteisön teollisuus oli vuonna 2002 ottanut tämän asian takia yhteyttä komissioon, minkä takia komissio oli ryhtynyt toimiin, joihin arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessä viitataan. Kiina asetti uusia tulleja tammikuussa 2003, minkä jälkeen yhteisön teollisuus ei kuitenkaan ole kääntynyt uudelleen komission puoleen.

Lisäksi EU:n Kiinaa koskevia kaupallisia prioriteetteja, jotka koskevat erityisesti Kiinan Maailman kauppajärjestölle WTO:lle tekemien sitoumusten täytäntöönpanoa, määritettäessä eivät jäsenvaltiot, joita asiassa kuultiin, viitanneet lainkaan tähän kysymykseen.

Tästä syystä ja siksi, että eurooppalaisilla yrityksillä on Kiinassa ollut paljon ensisijaisia kaupallisia ongelmia, komissio ei ole enää painottanut tätä kysymystä.

Komissio pyytää ystävällisesti arvoisaa jäsentä ilmoittamaan kaikista uusista seikoista, jotka antaisivat aihetta ottaa kysymyksen esille uudelleen Kiinan viranomaisten kanssa.

On syytä mainita komission olevan tietoinen siitä, että tämä kysymys näyttää sen sijaan olevan erittäin tärkeä Japanille, jonka teollisuuteen Kiinan käyttöön ottama erityistullien järjestelmä ilmeisesti vaikuttaa enemmän kuin yhteisön teollisuuteen.

(2004/C 78 E/0608) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3523/03**

esittäjä(t): Struan Stevenson (PPE-DE) komissiolle

(28. marraskuuta 2003)

Aihe: Ehdotetut uudet karjan kuljetuksia koskevat säännökset

1. Ovatko komission virkamiehet, jotka vastaavat ehdotettujen uusien karjan kuljetuksia koskevien säännösten laatimisesta, saaneet koulutusta eläinten hoidon, karjan käsittelyn tai eläinlääketieteen alalla?

2. Hyväksyykö komissio sen, että matkan enimmäiskeston rajoittaminen 14 tunnista 9 tuntiin ja pakollisen 12 tunnin lepotauon pitäminen itse asiassa pidentävät matka-aikoja huomattavasti ja lisäävät siten kuljetettavien eläinten stressiä? Mihin tieteelliseen aineistoon nämä suositukset perustuvat?

3. Onko komissio suorittanut kustannusanalyysin selvittääkseen uusien säännösten aiheuttamat eläinkohtaiset lisäkustannukset, jotka tulevat maanviljelijöiden maksettaviksi?

4. Onko komissio analysoinut vaikutukset työpaikkoihin nykyisissä kuljetusliikkeissä, jotka saattavat mieluummin lopettaa toimintansa kuin yrittää noudattaa uusia vaatimuksia?

5. Kuinka komissio on suunnitellut, että veden tarjoaminen karjalle järjestetään kuljetusvaunuissa?

6. Jos vettä tarjotaan vetimien tai "tuttien" avulla, kuinka komissio on ajatellut, että eläimet opetetaan käyttämään tällaisia välineitä?

7. Hyväksyykö komissio sen, että jatkuva ruoan ja veden tarjoaminen kuljetuksen aikana on ristiriidassa kansanterveyttä koskevan vaatimuksen kanssa, jonka mukaan teurastettavaksi voi viedä vain puhdasta karjaa?

8. Mihin tieteelliseen aineistoon ehdotus tilatarpeesta karjan kuljetusten aikana perustuu? Hyväksyykö komissio sen, että ehdotuksen mukaiset suuremmat tilat voivat aiheuttaa eläimille vakavia loukkaantumisia ja heikentää vaarallisesti ajoneuvojen vakautta ja siten vaarantaa liikennettä?

9. Voiko komissio esittää tieteellistä aineistoa perustellakseen sen, että yhtenäisiä kuljetussäännöksiä sovelletaan kaikissa 25 jäsenvaltiossa riippumatta siitä, vallitseeko niissä lauha pohjoinen ilmasto vai kuuma eteläinen ilmasto?

10. Voiko komissio ilmoittaa, kuinka monessa nykyisten karjan kuljetuksia koskevien säännösten rikkomistapauksessa on kussakin jäsenvaltiossa vuoden 2002 aikana nostettu onnistuneesti kanne?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(20. tammikuuta 2004)

1. Eläinten suojelua kuljetuksen aikana koskevan komission tiedonannon ([1]) laatimista koordinoi eläinten hyvinvoinnista vastaava terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosasto. Valmisteluvaiheessa käytettiin riittävästi sekä komission sisäistä että ulkopuolista asiantuntija-apua.

2. Komission ehdotuksessa otetaan huomioon monia näkökohtia ja siinä huomioidaan myös eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevän tiedekomitean (Scientific Committee on Animal Health and Animal Welfare, Scahaw) maaliskuussa 2002 antama lausunto. Asiantuntijoiden suosittelemat kuljetusaikaa koskevat rajoitukset on laadittu siten, että kuljettajia koskeva yhteisön sosiaalilainsäädäntö on otettu huomioon. Komissio hyväksyi kyseiset kuljetusjaksot siksi, että valvontaa helpotettaisiin ja voitaisiin kehittää ilman, että tämänhetkiset kuljetuksen kestoa koskevat rajoitukset ylitetään.

3. Komissio on arvioinut, että alle yhdeksän tunnin kuljetuksissa tästä aiheutuu minimaalisia kustannusvaikutuksia. Suurin osa (lähes 90 prosenttia) eläinkuljetuksista kestää alle yhdeksän tuntia. Lisäkustannusten, joita ehdotuksesta mahdollisesti aiheutuu pitkänmatkan kuljetuksissa, odotetaan osittain kompensoituvan suorilla taloudellisilla tuotoilla, kuten alhaisella eläinkuolleisuudella ja lihan paremmalla laadulla.

4. Kokemus osoittaa, että pitkänmatkan kuljetuksilla on suuri merkitys eläinten hyvinvoinnille, ja niitä on säänneltävä asianmukaisin standardein. Komission mukaan ainoastaan kuljettajien, jotka voivat antaa riittävät takuut tässä suhteessa, pitäisi vastata pitkänmatkan kuljetuksista. Siksi ehdotuksen valmistelun aikana onkin kuultu kuljetusyrityksiä edustavia järjestöjä. Järjestöt ovat antaneet komissiolle tukensa aloitteen laatimisessa ja haluavat tällä tavoin kehittää alaa.

5. ja 6. Määräyksiä, jotka koskevat juomaveden saatavuutta pitkänmatkan maantie-, rautatie- ja merikonteissa tapahtuvan kuljetuksen aikana, on annettu ([2]). Ajoneuvot ja kontit tulee varustaa automaattisella juomavesijärjestelmällä ja vesisäiliöillä, joiden kapasiteetti on määritelty siten, että kuljettaja voi tarvittaessa itse päättää sopivasta juottoajankohdasta ja juottaa eläimet myös lastauksen yhteydessä. Ehdotuksessa ([3]) esitetään, että kuljetusvälineissä on oltava juomavesisäiliö tai tuotantolaitteet, jotka soveltuvat kuljetettavien eläinten tarpeisiin. Rehua koskevia määräyksiä sovelletaan ainoastaan silloin, kun matka-aika ylittää 24 tuntia. Asiantuntijoiden mukaan eläinten hyvinvointi voi kärsiä, jos ne ovat ilman ravintoa pidempään.

7. Ehdotetut säännöt ovat viimeisimpien kansanterveyden ja elintarviketurvallisuuden alan säädösten mukaisia.

8. Komission ehdotuksen lähtökohtana tilavaatimusten osalta oli Scahawin lausunto, jossa suositeltiin huomattavaa lisäystä kuljetustilavaatimuksiin.

9. Ilmasto-olosuhteiden suuret vaihtelut, joita pitkänmatkan kuljetuksen aikana voi esiintyä (esimerkiksi vaihtelut kuljetuksessa Yhdistyneestä kuningaskunnasta Kreikkaan kesällä), vaikuttavat todistetusti eläinten hyvinvointiin kuljetusvälineissä. Scahaw antoi vuonna 1999 lausunnon "Standards for the Microclimate inside Animal Transport Road Vehicles" (Eläinkuljetuksiin käytettävien maantieajoneuvojen sisätilojen pienilmastoa koskevat standardit). Lausunto otetaan ehdotuksessa huomioon pitkänmatkan kuljetusten ilmanvaihtoa ja lämpötilaa koskevissa määräyksissä. Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevä lautakunta arvioi parhaillaan, onko vuoden 1999 lausunnon päivittäminen tarpeen uuden tieteellisen tiedon perusteella.

10. Direktiivin 91/628/ETY ([4]) 8 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle vuosittain, kuinka monta tarkastusta ne ovat tehneet eläinten suojelemiseksi kuljetuksen aikana. Raporteista on käytävä ilmi rikkomistapausten yksityiskohdat, muttei onnistuneiden syytemenettelyiden määrää. Arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristöön lähetetään taulukko, josta ilmenee kaikkien jäsenvaltioiden vuonna 2001 ilmoittamat rikkomukset. Komissio antoi kuitenkin vuonna 2000 neuvostolle ja parlamentille kertomuksen ([5]), jonka mukaan tiedon tulkinta on vaikeaa, koska tämänhetkinen yhteisön lainsäädäntö ei sisällä yhtenäistä toimintatapaa. Komission ehdotuksella pyritään korjaamaan kyseinen epäkohta.

([1]) KOM(2003) 425 lopullinen.
([2]) Ehdotuksen I liitteen VI luku.
([3]) Ehdotuksen I liitteen IV luku.
([4]) Neuvoston direktiivi 91/628/ETY, annettu 19 päivänä marraskuuta 1991, eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana ja direktiivien 90/425/ETY ja 91/496/ETY muuttamisesta, EYVL L 340, 11.12.1991.
([5]) KOM(2000) 809 lopullinen.

(2004/C 78 E/0609) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3527/03**

esittäjä(t): Rijk van Dam (EDD) komissiolle

(20. marraskuuta 2003)

Aihe: Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 4/2003 maaseudun kehittämisestä: epäsuotuisten alueiden tuki

Euroopan tilintarkastustuomioistuin toteaa erityiskertomuksensa nro 4/2003 ([1]) 77 kohdassa muun muassa, että komission olisi arvioitava perusteellisesti kaikkien epäsuotuisten alueiden nykyinen luokittelu. Vastauksessaan komissio toteaa nykyisten ohjelmien tulosten arvioinnin näyttävän, onko luokitusperusteita aiheellista tarkistaa.

1. Onko komissio seurannan ja arvioinnin tuloksena saatujen uusien tietojen pohjalta todennut, että nykyiset epäsuotuisten alueiden luokitusperusteet eivät ole enää voimassa ja että näin ollen nykyisten ohjelmien puitteissa on ehkäistävä ylisuuret korvaukset sikäli kuin ne eivät ole vältettävissä?

2. Jos komissio voi vahvistaa tämän, mihin korjaaviin toimiin se on toistaiseksi ryhtynyt? Mikäli komissio ei katso, että luokitusperusteet eivät ole enää voimassa, voiko se antaa kantaansa tukevia tietoja ja voiko se ilmoittaa yksiselitteisesti nykyisen luokittelun olevan edelleen voimassa ja että sitä sovelletaan asianmukaisesti, niin että ylisuuret korvaukset eivät kaiken todennäköisyyden mukaan ole mahdollisia?

3. Onko komissiolla nyt käytettävissään selkeä ja toimiva määritelmä ilmiöstä nimeltä "ylisuuret korvaukset", kun pidetään mielessä, että käsitettä ei ole määritelty sen enempää direktiivissä 75/268/ETY ([2]), asetuksessa 1257/1999 ([3]) kuin niihin liittyvässä sääntelyssäkään?

4. Voiko komissio todeta ja todistaa, että tämän järjestelyn piiriin kuuluvat menot ovat nyt lainmukaiset ja säännönmukaiset? Voiko komissio myös antaa tietoja, joista käy ilmi, että valtavat erot hehtaarikohtaisissa ja tilakohtaisissa korvauksissa eri alueiden ja jäsenvaltioiden välillä ovat perusteltavissa?

(1) EUVL C 151, 27.6.2003, s. 1.
(2) EYVL L 128, 19.5.1975, s. 1.
(3) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(18. joulukuuta 2003)

Maaseudun kehittämisohjelman nykyvaiheessa jäsenvaltioiden on ennen vuoden 2003 loppua jätettävä välikertomus, joka sisältää tiedot "epäsuotuisten alueiden" tukitoimista. Jäsenvaltioita koskeva yhteenveto julkaistaan vuonna 2004. Välikertomuksen tietojen päivittämisestä ja jälkiarvioinnista saadaan varmaankin lisätietoja aiheesta. Komissiolla on tällä hetkellä käytössään kertomus, joka koskee edellistä ohjelmakautta 1994—1999.

Loppukertomuksesta "Arvio asetuksen (EY) N:o 950/97 (1) toimenpiteiden vaikutuksista maatalouden rakenteiden parantamiseen" käyvät esille seuraavat korvauksiin liittyvät seikat:

— Epäsuotuisten alueiden tukijärjestelmä on selvästi toiminut tavoitteiden mukaisesti ja kompensoinut tuotannon hintaan kohdistuneita luonnonolosuhteista johtuvia epäedullisia vaikutuksia.

— Voidaan kuitenkin olettaa, että korvausperusteiden yhtenäisyyden puute aiheuttaa useimmissa tapauksissa alikorvauksia, ja niillä alueilla, joilla haitta on pieni tai jopa merkityksetön verrattuna kyseisen jäsenmaan muihin alueisiin, se aiheuttaa ylisuuria korvauksia.

Epäsuotuisten alueiden määrittely saatiin päätökseen 1990-luvulla ja on pysynyt tähän asti lähes muuttumattomana. Uuden asetuksen (EY) N:o 1257/1999 (2) myötä jäsenmaat määrittelevät alueet itse asetuksessa annettujen yhteisten kriteerien pohjalta. Direktiivin 75/268/CEE (3) perusteluosassa esitetyt määrälliset kriteerit ovat nykyisenkin luokittelun pohjana. Laadittaessa uutta asetusta seuraavan ohjelmakauden "maaseudun kehittämisohjelmalle" kaikki käytettävät toimenpiteet, "epäsuotuisan alueen" tuki mukaan luettuna, käsitellään uudelleen saatavilla olevien analyysien perusteella.

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 15 artiklassa tarkennetaan, että korvauksen tulee olla tarpeeksi suuri, jotta se kattaa haitan (suhteellisuuden periaate), mutta se ei saa ylittää riittävää korvausta (ylisuurien korvausten kielto).

Korvausperiaatteiden soveltaminen kuuluu jäsenvaltioille. Hehtaarikohtaisesti myönnettyjen summien ero jäsenmaiden välillä heijastaa tuottavuuden eroja hehtaaria kohti; tilakohtaisten tukien erot heijastavat tilojen kokoon liittyviä rakenteellisia eroja.

(1) Neuvoston asetus (EY) N:o 950/97, annettu 20 päivänä toukokuuta 1997, maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta (EYVL L 142, 2.6.1997).
(2) Neuvoston asetus (EY) N:o 1257/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta (EYVL L 160, 26.6.1999).
(3) Neuvoston direktiivi 75/268/ETY, annettu 28 päivänä huhtikuuta 1975, vuoristoalueiden ja eräiden epäsuotuisien alueiden maataloudesta (EYVL L 128, 19.5.1975).

(2004/C 78 E/0610) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3529/03**

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(28. marraskuuta 2003)

Aihe: Amnesty Internationalin ja Oxfamin raportti asevalvonnasta

Onko komissio tutustunut Amnesty Internationalin ja Oxfamin asevalvontaa koskevaan raporttiin ”Shattered lives: The case for tough international arms control”? Entä aikooko komissio vastata siihen?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(6. tammikuuta 2004)

Komissio on saanut raportin ja ottanut sen huomioon.

Jäsenvaltiot ovat tähän asti EY:n perustamissopimuksen 296 artiklan (entinen 223 artikla) nojalla jättäneet asekaupan perustamissopimusten sääntöjen soveltamisen ulkopuolelle. Siten toistaiseksi ei ole olemassa yhteisön asekauppaa koskevaa lainsäädäntöä. Asekauppaa tarkastellaan parhaillaan yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) yhteydessä, ja komissio on tässä tiiviisti mukana.

Komissio osallistuu aktiivisesti unionin laajempaan pienaseiden leviämisen vastaiseen työhön. Raportissa viitataan useisiin unionin aloitteisiin ja hankkeisiin. Unioni on tunnustanut jatkuvan toiminnan tarpeen, ja se on varannut huomattavia rahasummia taloudellisen ja teknisen tuen antamiseksi komission toimeenpanemille ohjelmille eri puolilla maailmaa. Lisäksi toukokuussa 2003 Euroopan kehitysrahastosta rahoitettiin 2 miljoonan euron pienasehanke Tansaniassa. Samanlaisia hankkeita voidaan tukea Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maissa tukea vastaanottavien maiden pyynnöstä.

Komissio tarkasteleekin huolella raportissa ehdotettuja toimenpiteitä.

Komissio on vakuuttanut raportin tekijöille, että se tukee jatkuvasti heidän päämääräänsä saavuttaa turvallisempi tulevaisuus kaikille.

(2004/C 78 E/0611) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3536/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(28. marraskuuta 2003)

Aihe: Ammatillisen pätevyyden ja opintojen tunnustamisen vaikeudet Ranskassa

Ranskassa sosiaalialalla työskentelee lukuisia Euroopan unionin jäsenvaltioista, etenkin Portugalista, Espanjasta ja Saksasta kotoisin olevia akateemisen loppututkinnon suorittaneita henkilöitä, jotka asuvat maassa ja haluavat harjoittaa ammattiaan, mutta Ranskan viranomaiset eivät tunnusta suoraan heidän pätevyyttään.

Viranomaiset vaativat asianomaisia henkilöitä suorittamaan kuuden kuukauden palkattoman harjoittelujakson ja kirjoittautumaan oppilaitokseen, jonka kulut heidän on itse maksettava. Lopuksi heistä laaditaan arviointi, jota ilman sosiaaliasiain ministeriö ei valtuuta heitä harjoittamaan ammattiaan Ranskassa.

Pyydän komissiota ilmoittamaan minulle suunnitelluista toimenpiteistä, joilla toteutetaan työntekijöiden vapaa liikkuvuus Euroopan unionissa ja ratkaistaan kyseinen ammatillisen pätevyyden ja opintojen vastaavuutta koskeva ongelma.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(20. tammikuuta 2004)

Direktiivit 89/48/ETY [1] ja 92/51/ETY [2] eivät perustu soveltamisalaansa kuuluvien ammattien koulutuksen ja harjoittamisehtojen yhteensovittamiseen. EY:n perustamissopimuksen 149 ja 150 artiklan mukaisesti jokainen jäsenvaltio voi vapaasti säännellä tai olla sääntelemättä jotain tiettyä ammattia sekä määritellä alueellaan harjoitettavan ammatin edellyttämän koulutuksen tason ja sisällön. Kyseisillä direktiiveillä ei siis ole voitu luoda tutkintotodistusten automaattista tunnustamisjärjestelmää.

Direktiiveissä säädetään, että vastaanottavalla jäsenvaltiolla on oikeus vaatia maahanmuuttajaa suorittamaan kelpoisuuskoe tai enintään kolmen vuoden pituinen sopeutumisaika, jos kyseisen maahanmuuttajan saaman koulutuksen sisältö olennaisesti eroaa vastaanottavan jäsenvaltion alueellaan edellyttämän tutkinnon sisällöstä. Vastaanottavan jäsenvaltion on kuitenkin annettava maahanmuuttajan valita joko kelpoisuuskokeen tai sopeutumisajan suorittamisen välillä. Direktiiveissä säädetään, että sopeutumisajan suorittamisesta laaditaan arvio ja että vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen määrää sopeutumisajan suorittamistavasta ja arvioinnista sekä maahanmuuttajan asemasta yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

Komissiolla ei ole tietoa ongelmista, jotka koskevat sosiaalialan loppututkintojen tunnustamista Ranskassa. Komissio pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä toimittamaan sille saamansa valitukset, jotta se voi tutkia ne ja ryhtyä niiden osalta asianmukaisiin jatkotoimiin.

[1] Neuvoston direktiivi 89/48/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1988, vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä, EYVL L 19, 24.1.1989.

[2] Neuvoston direktiivi 92/51/ETY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 1992, direktiiviä 89/48/ETY täydentävästä ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevasta toisesta yleisestä järjestelmästä, EYVL L 209, 24.7.1992.

(2004/C 78 E/0612) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3542/03**

esittäjä(t): Caroline Lucas (Verts/ALE) komissiolle

(28. marraskuuta 2003)

Aihe: Geneettisesti muunnellut organismit

Komission asiakirjassa [1] tehtävistä päätöksistä, jotka koskevat geneettisesti muunneltuja organismeja ja geneettisesti muunneltua ruokaa, rehua ja siemeniä (Bryssel, 13. lokakuuta 2003) todetaan englanninkielisen asiakirjan sivulla 5 kohdassa 4, että ”23 geneettisesti muunneltua maissilajiketta on merkitty Ranskan, Alankomaiden ja Espanjan kansallisiin lajikeluetteloihin ja ne merkitään tulevaisuudessa viljelykasvilajien yleiseen lajikeluetteloon (direktiivi 2002/53/EY)”.

Voiko komissio siksi ilmoittaa

1. kunkin lajikkeen nimen ja mistä geneettisesti muunnellusta kannasta se on johdettu?

2. mihin kansalliseen siemenluetteloon kukin lajike on tällä hetkellä merkitty?

[1] SEC(2003) 1131.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(20. tammikuuta 2004)

Taulukko, joka sisältää pyydetyt tiedot komission asiakirjassa [1] mainituista 23 muuntogeenisestä maissilajikkeesta, jotka on merkitty kansallisiin luetteloihin ja jotka tullaan merkitsemään viljelykasvilajien yleiseen lajikeluetteloon, lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle sekä parlamentin sihteeristöön.

[1] SEC(2003) 1131.

(2004/C 78 E/0613) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3543/03**

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(28. marraskuuta 2003)

Aihe: Bulgarialaisten vapaa liikkuvuus

Voiko komissio ilmoittaa, miten liikkumisvapautta sovelletaan Bulgarian kansalaisiin ja bulgarialaisiin, joilla on pakolaisasema EU:ssa?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(14. tammikuuta 2004)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, Bulgaria säilyy ehdokasmaana kunnes se suunnitelmien mukaan liittyy unioniin vuonna 2007. Liittymisvuoteen saakka Bulgarian kansalaisia pidetään yhteisön ulkopuolisen maan kansalaisina. Bulgarian kansalaiset voivat tulla unionin alueelle ja liikkua Schengen-alueella vapaasti enintään kolmen kuukauden ajan.

Bulgarialaisten työntekijöiden oleskelu- ja työlupahakemuksiin sovelletaan kunkin jäsenvaltion vahvistamia edellytyksiä ja yksityiskohtaisia sääntöjä. Eurooppa-sopimuksessa on kuitenkin määräys, jonka mukaan jäsenvaltioiden kahdenvälisten sopimusten perusteella bulgarialaisille työntekijöille myöntämät nykyiset työnsaantimahdollisuudet on säilytettävä ja mahdollisuuksien mukaan niitä on parannettava. Bulgarian kansalaisia ei Eurooppa-sopimuksen nojalla saa kohdella epäsuotuisammin kuin jäsenvaltion omia kansalaisia heidän tai bulgarialaisten yritysten pyrkiessä asettumaan jonkin jäsenvaltion alueelle. Viimeksi mainitun määräyksen soveltamisalaa on selkeyttänyt yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö.

Kysyjä saattaa olla selvillä siitä, että 25. marraskuuta 2003 neuvosto hyväksyi direktiivin jäsenvaltiossa pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta ([1]). Kyseisen direktiivin III luvun mukaisesti jossakin jäsenvaltiossa laillisesti vähintään viisi vuotta asuneet yhteisön ulkopuolisten maiden kansalaiset (Bulgarian kansalaiset mukaan luettuina) voidaan tietyin edellytyksin katsoa vakiintuneiksi, minkä perusteella heillä on oikeus oleskella ja työskennellä muissa jäsenvaltioissa. Jäsenvaltioiden on saatettava kyseinen direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä marraskuuhun 2005 mennessä.

Kyseistä direktiiviä ei kuitenkaan sovelleta niihin yhteisön ulkopuolisten maiden kansalaisiin, jotka ovat pakolaisia. Pakolaisten oikeudet määritellään pakolaisten asemaa koskevassa vuoden 1951 Geneven yleissopimuksessa, jonka kaikki jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet. Tällä hetkellä yhteisössä ei ole voimassa lainsäädäntöä, joka koskisi pakolaisten liikkumisvapautta unionissa.

([1]) Neuvoston direktiivi 2003/109/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2003 (EUVL L 16, 23.1.2004, s. 44.).

(2004/C 78 E/0614) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3544/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(28. marraskuuta 2003)

Aihe: Eurobarometri-kysely rauhaa uhkaavista tekijöistä

Komission säännöllisin väliajoin teettämistä ns. Eurobarometri-mielipidetiedusteluista uusin, joka koski Euroopan kansalaisten mielipidettä siitä, mitkä maat ovat uhkana maailmanrauhalle, on herättänyt yleistä närkästystä tulostensa vuoksi.

Lopputuloksena oli, että 60 prosenttia Euroopan väestöstä pitää Israelia kaikkein suurimpana uhkana. Tämä on herättänyt närkästystä maailman juutalaisyhteisössä, hämmentänyt suurta yleisöä ja yllättänyt täysin puheenjohtaja Romano Prodin, joka on ilmoittanut olevansa "järkyttynyt ja hämmästynyt" siitä, että tulos on haluttu tulkita merkiksi uusista juutalaisvastaisista suuntauksista Euroopassa. Minkäänlaista itsetutkiskelua tai syvällisiä pohdiskeluja syistä, joiden vuoksi eurooppalaiset pitävät Israelia suurimpana rauhan uhkana, ei kuitenkaan ole näiden lausuntojen jälkeen käyty.

Tulosten valossa näyttäisi kuitenkin perustellulta miettiä, oliko kyselyn tekeminen poliittisesti viisasta ja oliko sen tekninen toteutus loppuun saakka harkittu. Itse puheenjohtaja Prodi on arvostellut sen muotoilua ja sitä, että luettelo maista, joiden joukosta vastaajien oli tehtävä valintansa, oli suppea. Monet ovat tapauksen jälkeen epäilleet koko Eurobarometrin tarpeellisuutta ja tarkoituksenmukaisuutta, sillä pelkkä tutkimus, jonka tuloksia ei voi mitenkään hyödyntää, ei keskustelun herättämiseksi eikä syventämiseksi, on tarpeetonta julkisten varojen tuhlausta.

Voiko komissio näin ollen kertoa,

1. mitä tarkoitusta varten kysely teetettiin?

2. aikooko komissio hyödyntää tutkimuksesta saatuja tuloksia rakentavasti ja selvittää tarkemmin pelkojen syitä ja torjua mahdollisia suuntauksia, jotka äärimmilleen vietynä voivat synnyttää juutalaisvastaisia tunteita?

3. paljonko tämän kyselyn ja ylipäätään Eurobarometri-kyselyjen teettäminen on maksanut Euroopan unionille?

4. onko totta, mitä puheenjohtaja Prodi totesi, että kyselyn valmistelussa olisi tapahtunut teknisiä virheitä? Miten niin on voinut käydä, ilman että komissiolle on ilmoitettu asiasta tai että tämä on valvonut hanketta?

5. miten on mahdollista, että komission puheenjohtaja on yllättynyt ja epätietoinen komission itse teettämän kyselyn tuloksista?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(13. tammikuuta 2004)

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi Cristiana Muscardinin kirjalliseen kysymykseen P-3334/0 ([1]).

Täydennyksenä vastaukseensa komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se teetti asianomaisen kyselytutkimuksen. Kyselyn laativat yhdessä komission lehdistö- ja viestintäpalvelu ja toimeksisaaja TNS Sofres. Komissio on tietoinen siitä, että maailman turvallisuutta uhkaavia maita koskevan kysymyksen käyttökelpoisuus on rajallinen. Se katsoo kuitenkin, että saadut tulokset paljastavat huolestuttavia ennakkoluuloja.

([1]) Katso sivu 263.

(2004/C 78 E/0615) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3546/03**

esittäjä(t): Miet Smet (PPE-DE) komissiolle

(28. marraskuuta 2003)

Aihe: Automaattisen nopeuden säädön käyttäminen liikenteessä

Vuosittain Euroopan maantieliikenteessä kuolee 40 000 ihmistä ja loukkaantuu 1 700 000 ihmistä. Euroopan komission ehdotuksen mukaan yhteisön maanteiden liikenneturvallisuutta voidaan lisätä käyttämällä enemmän tieto- ja viestintätekniikkaa. Tekniset mahdollisuudet lisääntyvät huomattavasti ja tuovat mukanaan innovaatioita, jotka toistaiseksi kuitenkin on suunnattu pääasiassa autojen kuljettajiin ja matkustajiin.

Automaattinen nopeudensäätöjärjestelmä (ISA) ei sisälly komission ehdotuksiin. ISA-järjestelmän avulla estetään autojen kuljettajia ylittämästä sallittuja ajonopeuksia. Euroopan liikenneturvallisuusneuvoston (European Transport Safety Council) tutkimuksen mukaan kyseisen tekniikan avulla voidaan varmistaa paremmin sekä matkustajien turvallisuus että suojata riskialttiita tienkäyttäjiä, erityisesti jalankulkijoita ja pyöräilijöitä.

Onko komissiolla suunnitelmia ISA-järjestelmän käytön edistämiseksi ja tukemiseksi yhteisössä? Mikäli vastaus on kielteinen, mitä komissio aikoo tehdä riskialttiiden tienkäyttäjien turvallisuuden parantamiseksi?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(26. tammikuuta 2004)

Komissio ilmoittaa tieliikenneturvallisuuden eurooppalaisessa toimintaohjelmassa [1] aikomuksestaan ottaa huomioon automaattisen nopeudensäätöjärjestelmän (ISA) kansalliset kokeilut ja arvioida sen hyväksyttävyys julkisessa mielipiteessä. Tässä yhteydessä komissio tukee ISA-järjestelmän kehittämistä, erityisesti käynnissä olevien Prosper- ja SpeedAlert-hankkeiden kautta. Näillä hankkeilla pyritään arvioimaan ISA-järjestelmän tehokkuutta, sen toteuttamiskustannuksia, seurauksia teollisuudelle toteutettaessa järjestelmää tukeva infrastruktuuri sekä markkinoille saattamisen eri strategioita ja niiden hyväksyttävyyttä.

Suurin osa tieliikenneturvallisuuden eurooppalaisessa toimintaohjelmassa ilmoitetuista toimista parantaa huomattavasti riskialttiiden tienkäyttäjien suojaa. Joillakin toimilla pyritään suoraan riskialttiiden tienkäyttäjien suojaamiseen, kuten edistämään kouluikäisten kouluttamista tieturvallisuuteen, kannustamaan moottoripyöräilijöitä käyttämään kypärää, kehittämään edelleen parempia ajoneuvoja siten, että vähennetään jalankulkijoita ja pyöräilijöitä koskevien onnettomuuksien seurauksia, sekä lisäämään moottoripyörien ja käyttäjien turvallisuutta.

Parhaillaan tutkitaan, millä tieto- ja viestintäteknisin toimilla voidaan suojata riskialttiita tienkäyttäjiä. Jotkin näistä toimista kuuluvat myös eurooppalaisiin tutkimusprojekteihin. Ratkaisut, joilla voitaisiin estää ajoneuvoja törmäämästä jalankulkijoihin tai pyöräilijöihin, jäävät vielä tulevaisuuteen.

Komissio siis tukee ISA-järjestelmää koskevia tutkimushankkeita silti laiminlyömättä muunlaisia riskialttiiden tienkäyttäjien suojaamiseksi tarkoitettuja toimenpiteitä.

[1] Komission tiedonanto: Tieliikenneturvallisuuden eurooppalainen toimintaohjelma — tieliikenteen kuolonuhrien määrän puolittaminen EU:ssa vuoteen 2010 mennessä: yhteinen vastuu. (KOM(2003) 311 lopullinen).

(2004/C 78 E/0616) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3547/03**

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(24. marraskuuta 2003)

Aihe: Säännöllisesti toistuvat ja rankaisemattomat öljypäästöt Portugalin rannikolla

Kaikki Portugalin rannoilla, etenkin manner-Portugalin, mutta myös Azorien itsehallintoalueen rannoilla eri vuodenaikoihin liikkuvat joutuvat toistuvasti sen lohduttoman näyn eteen, että rannoille on aaltojen mukana ajautunut öljyä, joka on peräisin Portugalin yksinomaisen talousvyöhykkeen kautta kulkevien öljyrahtialusten säiliöiden pesusta.

Diário de Notícias -lehdessä 19. marraskuuta 2003 julkaistussa artikkelissa Portugalin rantojen valvonnasta vastaavien viranomaisten mukaan Portugalin rannikon edustalla 15 alusta kuukaudessa puhdistaa säiliönsä öljystä tai sen johdannaisista.

Saman lehden mukaan niitä, jotka ovat syyllistyneet öljyn mereen päästämiseen, ei rangaista. Se, miksi nämä rikokset jäävät rankaisematta, johtuu artikkelin mukaan muun muassa seuraavista syistä ja olosuhteista.

1. On erittäin vaikeaa todistaa, että mereen valutettu neste on peräisin jonkin tietyn aluksen säiliöistä.

2. Satamaviranomaiset niissä satamissa, joihin laivat ankkuroituvat pestyään säiliönsä, eivät myöskään aina helpota testien tekemistä.

3. Jos varustaja voittaa oikeudenkäynnissä, Portugalin valtio voi joutua maksamaan kymmenien tuhansien eurojen sakkoja.

Lopuksi laivaston esikunnan edustaja toteaa, että meri on vapaa ja sitä sääntelee kansainvälinen merioikeus. Vaikka Portugalilla olisi oma lainsäädäntö rantojensa suojelemiseksi, sillä ei olisi mitään merkitystä. Voimme tehdä jotakin ainoastaan siinä tapauksessa, että on olemassa katastrofin vaara.

Voiko komissio vahvistaa, pitääkö se paikkansa, että kaikki tällaisten rikosten torjumiseksi toteutetut yhteisön toimet ovat täysin tehottomia? Mihin toimiin komission mielestä olisi ryhdyttävä sen estämiseksi, että tämä tilanne toistuu joka toinen päivä.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(15. joulukuuta 2003)

Jokaisella jäsenvaltiolla on jo olemassa rikosoikeudellinen lainsäädäntö tällä alalla. Kansalliset lainsäädännöt heijastavat osittain asiaan sovellettavien kansainvälisten yleissopimusten määräyksiä. Erityisesti kyse on vuonna 1982 merioikeudesta tehdystä Montego Bayn yleissopimuksesta sekä aluksista aiheutuvan meren pilaantumisen ehkäisemisestä tehdystä yleissopimuksesta (Marpol 1973—1978).

Marraskuussa 2002 sattuneen Prestige-katastrofin jälkeen yhteisön toimielimet asettivat tavoitteeksi muun muassa seuraamusjärjestelmän luomisen. Seuraamuksiin kuuluisivat rikosoikeudelliset seuraamukset pilaamisrikoksista, kuten tarkoituksellisesti tehdyistä laittomista päästöistä ja tietyissä olosuhteissa vahingossa tehdyistä päästöistä.

Komissio antoi 5. maaliskuuta 2003 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi alusten aiheuttamasta ympäristön pilaantumisesta ja pilaamisrikoksista määrättävistä seuraamuksista, myös rikosoikeudellisista seuraamuksista.

Ehdotuksella komissio pyrkii ennen kaikkea neljään tavoitteeseen:

— Yhteisön oikeudessa määritellään pilaavien aineiden laiton päästö mereen. Komissio noudattaa tässä yhteydessä kirjaimellisesti Marpol-yleissopimuksen määritelmiä.

— Taataan, että mainituista laittomista päästöistä vastuussa olevat saavat syytteen ja heille määrätään seuraamuksia, mukaan luettuna tarvittaessa rikosoikeudellisia seuraamuksia kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

— Laaditaan luettelo kaikista niistä, joiden on voitava joutua vastuuseen — alusten kapteenien ja omistajien lisäksi myös rahdinantajat, luokituslaitokset jne.

— Määritellään ehdot, joiden täyttyessä kukin edellä mainituista voi joutua vastuuseen. Aavalla merellä ja erityisillä talousvyöhykkeillä tapahtuvien päästöjen osalta komissiota sitovat Marpol-yleissopimuksen määräykset. Aluevesillä tapahtuvien päästöjen osalta komissio voi kuitenkin vuoden 1982 merioikeudesta tehdyn yleissopimuksen mukaisesti irrottaa EU:n Marpol-yleissopimuksesta, noudattaa tiukempaa linjaa ja määrätä, että vastuuseen on voitava joutua, jos kyseessä on törkeä huolimattomuus.

Direktiiviehdotuksessa käsitellään lisäksi kysymystä todisteista, joita tarvitaan laittomasta (tahallaan tai vahingossa tehdystä) päästöstä vastuussa olevien luonnollisten tai oikeushenkilöiden rankaisemiseksi. Komissio kehottaakin jäsenvaltioita kehittämään luotettavia menetelmiä ”merestä löytyvien ympäristöä pilaavien aineiden jäljittämiseksi tiettyyn alukseen”. Tällä hetkellä ollaan kehittämässä useita menetelmiä, kuten aluksille asennettavia erityislaitteita, joilla voidaan rekisteröidä automaattisesti laittomat aineet, joita alusten päästöt mereen voivat sisältää.

Komissio pitää tätä ehdotusta erityisen tärkeänä ja luottaa voimakkaaseen tukeen neuvostolta ja parlamentilta, jotka parhaillaan jatkavat työskentelyä tekstin parissa.

(2004/C 78 E/0617) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3549/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(28. marraskuuta 2003)

Aihe: Koheesiorahasto ja Portugali

Komission kertomuksen mukaan Portugalin koheesiorahaston tukien jäädytys lopetettiin tämän vuoden alusta. On kuitenkin todettava, että rahaston toiminnan normalisoinnin vaikutukset ovat olleet hyvin pieniä tai olemattomia. Tiedossa on, että Portugalin nykyinen hallitus on ponnistellut valtavasti valtiontalouden

lujittamiseksi ja täyttääkseen vakaus- ja kasvusopimuksen vaatimukset. Samoin tiedetään, että Portugali kärsii maantieteellisten seikkojen vuoksi — erityisesti meneillään olevan laajentumisen takia — valtavista syrjäisyyteen liittyvistä taloudellisista ongelmista. Liikenneinfrastruktuuri-investoinnit ovatkin maalle erittäin tärkeitä.

Toisaalta Göteborgin (1999) ja Lissabonin (2000) huippukokousten jälkeen on jo onneksi yleisesti hyväksytty, että Euroopan unionin taloudellisen ja materiaalisen kehityksen tavoitteet pitää saavuttaa kestävyyden kriteerejä noudattaen, mitä on kutsuttu ympäristöulottuvuudeksi. On esimerkiksi laadittu ympäristöä koskevat ns. täydentävät ehdot eri toimille, myös unionin toimivaltaan kuuluville toimille.

Liikenneinfrastruktuurit ja ympäristö ovat kaksi keskeisen tärkeää osa-aluetta sekä Portugalin tavoittelemassa lähentymisessä että unionin sosiaalisessa koheesiossa, ja siksi ne ovatkin koheesiorahaston kohteina.

1. Voiko komissio ilmoittaa mikä on koheesiorahaston soveltamisen tilanne Portugalissa sekä menettelyiden että rahamäärien osalta?

2. Perustuvatko julkisuuteen tulleet tiedot, että Portugali on vaarassa menettää nämä tuet, tosiasioihin?

3. Kuinka monta hanketta on tähän asti hyväksytty ja onko määrä ollut komission odotusten mukainen?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(9. tammikuuta 2004)

Koheesiorahastosta on osoitettu vuodeksi 2003 Portugalille alustavasti 478 miljoonaa euroa. Vuonna 2002 Portugali jätti lisäksi sitomatta 169 miljoonaa euroa, joten vuonna 2003 sillä on käytössään liikenne- ja ympäristöalojen hankkeiden yhteisrahoitukseen alustavasti 647 miljoonaa euroa.

Kyseisestä määrästä komissio sitoi vuoden 2003 joulukuussa 645 miljoonaa euroa, josta 139 miljoonaa euroa 12:ta aiempina vuosina hyväksyttyä hanketta varten ja 506 miljoonaa euroa 23:a uutta hanketta varten.

Näin ollen komissio katsoo, että Portugali on käyttänyt koheesiorahaston maksusitoumusmäärärahat tyydyttävällä tavalla, koska se on kuronut kiinni vuoden 2002 viivästykset.

(2004/C 78 E/0618) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3552/03**

esittäjä(t): Gabriele Stauner (PPE-DE) komissiolle

(1. joulukuuta 2003)

Aihe: Euroopan unionin tutkimusohjelmiin myöntämä rahoitus Ukrainassa

Lehdistötietojen mukaan ukrainalaisen Harkovan kaupungin alueella on vuosina 1996—2003 kadonnut 700 lasta, joista yli 300:n kohtalosta ei tähän päivään mennessä ole mitään tietoa. ZDF-televisiokanavan 12. lokakuuta 2003 lähettämässä "Mona Lisa" -ohjelmassa esitettiin raskaita syytöksiä erästä harkovalaista sairaalaa kohtaan, koska kuolleina syntyneiden lasten ja lapsen kuolemaan johtaneiden keskenmenojen määrä on sairaalassa huomiota herättävän korkea. Joukkohaudasta on löydetty sikiöiden ja vauvojen ruumiita, joista on poistettu elimet.

Pyydän komissiota vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

1. Rahoitetaanko Euroopan unionin varoista alkioiden ja aikuisten kantasoluja käyttävää tutkimusta Ukrainassa?

2. Mille laitoksille tai järjestöille varat siinä tapauksessa myönnetään?

3. Pitääkö komissio mahdollisena, että tällaista tutkimustoimintaa, jossa väärinkäytetään sikiöitä tai vastasyntyneitä, rahoitetaan muista Euroopan unionin tutkimusvaroista?

4. Tietääkö komissio, voisiko kadonneiden vastasyntyneiden tai kuolleina syntyneiden vauvojen silmiinpistävän korkea määrä liittyä ihmissoluja käyttäviin tutkimushankkeisiin Ukrainassa?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(22. tammikuuta 2004)

1. ja 2. EU ei rahoita viidennen puiteohjelman (1998—2002) eikä tämänhetkisessä kuudennen puiteohjelman (2002—2006) täytäntöönpanovaiheessa mitään sellaista tutkimushanketta, joka koskisi alkioiden tai aikuisten kantasoluja ja jossa olisi ukrainalainen osapuoli.

3. Komissio ei usko, että EU:n myöntämää apua, varsinkaan Tacis-ohjelman (tekninen apu uusille itsenäisille valtioille) rahoitusta, käytetään sellaisen tutkimustoiminnan rahoittamiseen, johon liittyisi sikiöiden tai vastasyntyneiden käyttöä.

4. Komissiolla ei ole käytettävissään tilastotietoja Ukrainassa kadonneista tai kuolleina syntyneistä vauvoista, eikä sillä ole syytä uskoa, että imeväiskuolevuuden ja ihmisten kantasolujen tutkimuksen välillä olisi Ukrainassa jokin yhteys.

(2004/C 78 E/0619) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3553/03**

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(1. joulukuuta 2003)

Aihe: Kadonneet kyproslaiset

Vaalipiirissäni toimiva ryhmä ”Organisation of Relatives of Missing Cypriotes” (Yhdistynyt kuningaskunta) haluaa tietää, miten Kyproksella kadonneiden henkilöiden tapausten ratkaisussa on edetty.

Katsooko komissio, että Turkin hallitus voisi painostaa enemmän kyproksenturkkilaisia johtajia noudattamaan ihmisoikeuksiin liittyviä velvoitteitaan ja vastuitaan? Jos näin on, voiko komissio täsmentää, otetaanko tämän asia osaksi Turkin liittymisneuvotteluja?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2004)

Glafkos Clerides ja Rauf Denktash tapasivat kesä- ja heinäkuussa 2002 käydäkseen läpi kadonneita henkilöitä koskevia ehdotuksia. Tapaamisen pohjana oli heidän välillään 31. heinäkuuta 1997 tehty sopimus. Kyproksen kreikkalainen yhteisö jatkoi ohjelmaansa, joka koski ruumiiden kaivamista haudasta ja niiden tunnistamista sen hallitsemilla alueilla. Tutkimukset suorittaa Yhdysvaltain rahoittama kummankin yhteisön neurologian ja genetiikan instituutti (Institute for Neurology and Genetics). Kyproksen turkkilainen yhteisö ei ole vielä nimennyt tutkijoita, jotka työskentelisivät instituutissa.

Tasavallan hallitus hyväksyi 30. huhtikuuta 2003 Kyproksen turkkilaisia koskevia toimenpiteitä ja ilmoitti useista toimenpiteistä, jotka koskivat kadonneiden ja tapettujen Kyproksen turkkilaisten sukulaisia. Toimenpiteillä turvataan muun muassa tiedonsaanti, kadonneiden henkilöiden sukulaisten ja hallituksen virkamiesten väliset tapaamiset, hautapaikkojen tutkimuskaivaukset ja järjestelyt DNA-pankin perustamiseksi. Tasavallan hallitus julkaisi Kyproksen turkkilaisissa sanomalehdissä 14. kesäkuuta 2003 luettelon viidestäsadasta Kyproksen turkkilaisesta, joiden tapaukset on luovutettu kadonneita henkilöitä käsittelevän komitean CMP:n (Committee of Missing Persons) tutkittavaksi. Komissio on myös saanut tietää, että hallituksen viranomaiset ovat virallisesti ilmoittaneet 201 kadonneen Kyproksen turkkilaisen kohtalosta Punaisen Ristin kansainväliselle komitealle.

Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteeri Kofi Annan kehotti 3. joulukuuta 2003 päivätyssä kirjeessään Tassos Papadopoulosia ja Rauf Denktashia kutsumaan omaa yhteisöään edustavat CMP:n jäsenet viralliseen tapaamiseen, jotta komitean työ saataisiin uudelleen käyntiin.

Turkin osalta komissio on toistuvasti todennut Turkille, että sen on pyrittävä vaikuttamaan Kyproksen turkkilaisen yhteisön johtajiin, jotta saadaan aikaan kokonaisvaltainen ratkaisu. Koska saaren pohjoisosassa on muodostettu uusi "hallitus" oppositiojohtaja Talatin johdolla, lähikuukausina on otollinen hetki löytää ratkaisu Annanin suunnitelman pohjalta. Jos ratkaisu saadaan aikaan Annanin suunnitelman pohjalta, arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema kysymys ratkaistaan asiaa koskevien määräysten perusteella.

(2004/C 78 E/0620) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3554/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(1. joulukuuta 2003)

Aihe: Synteettisten virusten ja bakteerien kehittäminen Yhdysvalloissa ja asiaan liittyvät mahdolliset ympäristönsuojelun laiminlyönnin seuraukset Euroopassa

1. Onko komissio tietoinen siitä, että geeniteknikko Graig Venter ja hänen tutkimuslaitoksensa IBEA (Institute for Biological Energy Alternatives), jota Yhdysvaltojen hallitus tukee vuosittain kolmella miljoonalla dollarilla, ovat vuodesta 1999 lähtien kehittäneet synteettisiä viruksia?

2. Tietääkö komissio, että tutkimuksen avulla on hiljattain kehitetty elävä tuote nimeltään "PhiX174", joka muodostuu 5 386 rakenneosasta, joihin sisältyy 9 proteiinia? Samalla kehitetään synteettistä bakteeria, joka koostuu 580 000 rakenneosasta ja 470 proteiinista.

3. Tietääkö komissio, että "PhiX174", toisin kuin viime vuonna New Yorkissa esitelty synteettinen poliovirus, kykenee tunkeutumaan bakteerien sisälle kuten tavalliset virukset, muuntamaan bakteereja ja lisääntymään niiden avulla?

4. Tietääkö komissio, että Rockvillessä (Maryland) 13. marraskuuta 2003 pidetyssä lehdistötilaisuudessa USA:n energiaministeri Spencer Abraham ilmoitti, että vähän ajan kuluttua kyseiset ihmisten kehittämät mikro-organismit tuovat mukanaan käänteentekevän muutoksen ympäristönsuojeluun?

5. Kuinka komissio aikoo vaikuttaa siihen, etteivät EU:n jäsenvaltiot ja niiden alueet tai kunnat laiminlyö ympäristönsuojelua toivoen, että tuleva ihmeaine imee itseensä ja poistaa kaikki aikaansaadut saasteet ja jopa radioaktiiviset jätteet?

Tietolähde: Saksassa ilmestyvä sanomalehti "Frankfurter Allgemeine Zeitung", 15. marraskuuta 2003

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(21. tammikuuta 2004)

1. ja 2. Komissio on tietoinen PhiX174-viruksesta. Asiaa käsitellään yksityiskohtaisesti komission vastauksessa arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-3555/03 ([1]). Huomattakoon, että arvoisan parlamentin jäsenen kirjallisessa kysymyksessään mainitsema virus ei ole synteettinen virus.

3. Kuten kohdassa 1 todetaan, PhiX174 ei ole synteettinen organismi, vaan Microvirus-sukuun ja Microviridiae-heimoon kuuluva virus.

4. Kyllä. Yhdysvaltain energiaministeri Spencer Abraham mainitsi tulevaisuudenkuvassaan esimerkiksi, että tietyillä mikrobeilla voitaisiin poistaa saasteita voimalaitosten päästöistä tai vähentää veden saastumista ja radioaktiivisen jätteen myrkyllisyyttä.

5. Komissio aikoo vastaisuudessakin varmistaa, että jäsenvaltiot noudattavat yhteisön ympäristölainsäädäntöön liittyviä sitoumuksiaan riippumatta tulevaisuudessa mahdollisesti tarjoutuvista teknologian mahdollisuuksista.

(1) Katso sivu 587.

(2004/C 78 E/0621) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3555/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(1. joulukuuta 2003)

Aihe: Synteettisten virusten ja bakteerien kehittäminen USA:ssa — vaikutukset biodiversiteettiin ja biologiseen sodankäyntiin Euroopassa

1. Frankfurter Algemeine Zeitung-lehdessä ilmestyi 15. marraskuuta 2003 artikkeli, jossa käsiteltiin "PhiX174:ää" ja muita synteettisiä tuotteita koskevaa tutkimusta IBEA:ssa (Institute for Biological Energy Alternatives) Yhdysvalloissa. Pitääkö komissio mahdollisena, että olemassaolevat kasvit ja eläimet voidaan syrjäyttää ja että nykyisten elollisten olioiden kyky vastustaa uusia sairauksia häviää ja että luonnossa tapahtuu muita hallitsemattomia muutoksia? Tilannetta voi verrata uudisasukkaiden Australiaan mukanaan viemään kaniinivitsaukseen tai amerikkalaisten piisamien karkaamiseen ja leviämiseen Alankomaissa, jossa ne edelleen nakertavat patoja.

2. Pitääkö komissio mahdollisena sitä, että kyseisten kokeiden seurauksena voi syntyä eläinlajeja, jotka käyttäytyvät agressiivisesti ihmisiä kohtaan, levittävät tauteja tai voivat tehdä ravinnosta ja juomavedestä ihmisille ja eläimille käyttökelvottomia?

3. Takaavatko biologista sodankäyntiä koskevat kansainväliset sopimukset, että kyseisiä synteettisiä organismeja ei koskaan käytetä tarkoituksellisesti ihmisten sairastuttamiseksi tai heidän hävittämisekseen vihamieliseksi katsotulta alueelta?

4. Katsooko komissio, että vasta myöhemmin tulevaisuudessa voidaan todeta, merkitsevätkö kyseiset keksinnöt, joista Ibean keksinnöt on esimerkkinä, ihmiskunnalle ja maailmalle siunausta vai katastrofia?

5. Harkitseeko komissio, että toistaiseksi — niin kauan kuin seurauksia ei tunneta — kiellettäisiin synteettisten elävien organismien tuonti Eurooppaan ja eristettäisiin kaikki tieteellisissä tutkimuksissa aikaansaadut uudet tuotteet?

6. Mitä komissio aikoo lisäksi tehdä, jotta synteettisten virusten ja bakteerien hallitsematon tai pahantahtoinen levittäminen Eurooppaan estettäisiin?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(22. tammikuuta 2004)

Luonnolle ja sen kehitykselle on luontaista, että nykyiset kasvit ja eläimet voivat korvautua toisilla, että nykyiset elolliset olennot voivat menettää kykynsä vastustaa tauteja (tai muita stressitekijöitä) ja että niillä ei ehkä ole kykyä vastustaa uusia tai maasta toiseen siirtyviä tauteja tai uhkia. Esimerkiksi muutokset ja vaihtelut ilmastossa, ihmisten muuttoliikkeet, luonnonkatastrofit, puhjenneet luonnolliset (eli muut kuin ihmisen aiheuttamat) taudit ja spontaanit geneettiset muutokset muuttavat lajien välisiä kilpailuedellytyksiä ja voivat johtaa merkittäviin muutoksiin, kuten lajien täydelliseen häviämiseen ja muutoksiin elinympäristöjen kasvi- ja eläinkokoonpanoissa. Siten ei voida koskaan sulkea pois mahdollisuutta, että luonnossa tapahtuu hallitsemattomia, arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemiin verrattavissa olevia muutoksia.

Tällaisia muutoksia ei kuitenkaan voida panna PhiX174:n tiliin. PhiX174-virus on bakteriofaagi ja sellaisena Escherichia coli -bakteerin luonnollinen loinen. Viruksen geneettinen identiteetti on tunnettu pitkään. Tiedemiehet eivät ole vasta luoneet tätä virusta. Sen perimä on ennemminkin syntetisoitu in vitro ja koottu uudelleen, mikä tarkoittaa, että syntetisoitu perimä on luonnollisen kanssa identtinen. Itse asiassa tulokseksi saatavaa virusta ei voi erottaa sen luonnollisesta vastineesta.

Siitä huolimatta on tarpeen pikaisesti lisätä tietämystä yhtäältä ihmisten ja eläinten haavoittuvuuden ja terveyden ja toisaalta biologisen monimuotoisuuden, ekosysteemien dynamiikan, elinympäristöjen pirstoutumisen, maankäytön muutosten, ilmastonmuutoksen ja muiden ympäristöä koskevien ja sosiaalisten muutosten ja tekijöiden välisistä yhteyksistä.

Tämä ei koske PhiX174:ää tai vastaavanlaisia kokeita. Komissio on tietoinen siitä, että geneettisesti muunnetut organismit saattavat kontaminoida ruokaa, juomavettä ja ympäristöä ja tätä kautta muodostua vaaraksi ihmisille ja eläimille. Siksi näiden organismien käsittelyssä on noudatettava yhteisön geneettisesti muunnettuja organismeja koskevaa säännöstöä, erityisesti direktiivejä 2000/54/EY ([1]), 2001/18/EY ([2]) ja 2000/618/EY ([3]).

Ei ole olemassa sellaisia biologista sodankäyntiä koskevia kansainvälisiä sopimuksia, jotka takaisivat, että synteettisiä organismeja ei koskaan käytetä tarkoituksellisesti ihmisten sairastuttamiseksi tai heidän hävittämisekseen vihamieliseksi katsotulta alueelta. Ainoassa asiaan liittyvässä kansainvälisessä yleissopimuksessa —biologisia ja toksiiniaseita koskevassa yleissopimuksessa — määrätään valvonnan puitteista. Edistys sen täytäntöönpanossa on kuitenkin pysähtynyt. Komissio ei ole sopimuspuolena tässä yleissopimuksessa eikä osallistu sitä koskeviin kokouksiin.

Lisäksi kansainvälisillä sopimuksilla pyritään valvomaan geenimuunnettujen organismien käyttöä. Sopimukset eivät kuitenkaan ole luonteeltaan sopivia takaamaan, ettei geenimuunnettuja organismeja koskaan voida käyttää vaarallisella tavalla.

Komissio on tietoinen siitä tosiasiasta, että uudet bioteknologiat edellyttävät käynnissä olevan kehityksen tiivistä tarkkailua, ja rahoittaa hankkeita, jotka koskevat näiden uusien teknologioiden riskinarviointia.

Geenimuunnettujen organismien saatavuuden pitäisi antaa Euroopassa työskenteleville tiedemiehille mahdollisuus seurata alan uutta kehitystä. Näiden geenimuunnettujen organismien maahantuontia valvotaan kuitenkin tiukasti, ja niitä käsitellään vain niissä laboratorioissa, joilla on siihen yhteisön asiaa koskevan lainsäädännön mukainen lupa.

Mikään yksittäinen viranomainen, komissio mukaan luettuna, ei pysty täydellisesti sulkemaan pois tai ehkäisemään tällaista kehitystä. Täydentääkseen yksittäisten jäsenvaltioiden toimia komissio on kuitenkin aktiivisesti ottanut käyttöön huomattavan määrän tätä riskiä mahdollisimman paljon pienentäviä mekanismeja ja järjestelmiä tai on osa niitä.

Joitakin esimerkkejä voidaan mainita tässä yhteydessä:

— Bioturvallisuuden alalla komissio on perustanut biologisten ja kemiallisten aineiden työryhmän (BICHAT) käsittelemään erityisesti biologisten ja kemiallisten aineiden tarkoituksellisen levittämisen aiheuttamia terveysuhkia. Työryhmä on ottanut käyttöön pysyvän valmiustilassa olevan tiedonvaihtojärjestelmän, joka yhdistää toisiinsa kansalliset viranomaiset yhteisön tasolla ja jonka tarkoitus on levittää turvallista tietoa, jotta varmistetaan uhkiin reagoiminen ajoissa.

— Terveyden alalla komissio on vuodesta 2002 lähtien toteuttanut yhteistyöohjelmaa, jossa keskitytään biologisiin ja kemiallisiin iskuihin valmistautumiseen ja reagoimiseen (terveysturvallisuus). Ohjelma sisältää 25 toimenpidekokonaisuutta, jotka on ryhmitelty seuraavien neljän tavoitteen mukaan:

  a) Luodaan tiedonvaihto-, konsultaatio- ja koordinointimekanismi terveyteen liittyvien kysymysten käsittelemiseksi iskujen yhteydessä.

  b) Luodaan EU:n laajuiset valmiudet, joiden avulla voidaan ajoissa havaita ja tunnistaa iskuissa mahdollisesti käytettävät biologiset ja kemialliset aineet sekä tehdä tarvittaessa nopeat tilannemääritykset ja luotettavat diagnoosit.

  c) Luodaan varasto- ja terveyspalvelutietokanta sekä valmiusjärjestelmä, joiden avulla saadaan käyttöön lääkkeitä ja terveydenhuollon asiantuntijoita sellaisissa tapauksissa, joissa on tehty terrori-isku tai joissa sitä pidetään mahdollisena.

  d) Laaditaan sääntöjä ja levitetään ohjeita siitä, miten iskujen yhteydessä on toimittava terveydenhuollon osalta, sekä siitä, miten koordinoidaan EU:n vastatoimia ja yhteyksiä yhteisön ulkopuolisiin maihin ja kansainvälisiin järjestöihin.

  Ohjelman toteuttamisessa saavutetusta edistyksestä on raportoitu komission tiedonannossa ([4]).

— Gentissä lokakuussa 2001 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston kehotuksesta komissio ja neuvosto hyväksyivät yhdessä vuoden 2002 lopulla ohjelman yhteistyön parantamiseksi EU:ssa kemiallisen, biologisen, säteily- ja ydinterrorismin uhkien torjumisessa ja niiden seurausten rajoittamisessa (CBRN-ohjelma). Ohjelmassa asetetaan strategiset tavoitteet, joihin on keskityttävä, jotta voidaan parantaa väestön, ympäristön, elintarvikeketjun ja omaisuuden suojelua kyseisiltä uhkilta ja iskuilta, ja määritetään alat, joilla tarvitaan lisätoimia. Komissio tarkastelee ohjelmaa säännöllisesti neuvoston kanssa. Ohjelma on jo osoittanut sen yhteistyön merkityksen, joka on luotu yhteisön eri väestönsuojelusta, terveydensuojelusta, säteilyhätätilanteista ja tutkimuksen alalla saatavilla olevasta asiantuntemuksesta vastuussa olevien verkostojen välille yhteisen foorumin perustamiseksi, jotta kemiallisten, biologisten, säteily- ja ydinuhkien aiheuttamiin hätätilanteisiin voidaan reagoida optimaalisesti.

— Kuudennessa puiteohjelmassa on käynnistetty tai ollaan valmistelemassa — osana ohjelman ensisijaista tavoitetta käyttää tiedettä politiikan tukena — hankkeita ja verkostoja, jotka toimivat seuraavilla aloilla: puhjenneiden tautien seuranta yhdistettynä bioterrorismin uhkiin, tartuntatautien mallintaminen, bioterroristien mahdollisesti käyttämien aineiden nopea havaitseminen, bioterrorismiaineiden käsittely ja yhteiskuntien haavoittuvuus. Lisäksi monet muut viidennestä tai kuudennesta tutkimuksen puiteohjelmasta rahoitetut tutkimushankkeet ja -verkostot liittyvät suoraan arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemiin riskeihin.

---

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/54/EY, annettu 18 päivänä syyskuuta 2000, työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät biologisille tekijöille altistumiseen työssä (seitsemäs direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi), EYVL L 262, 17.10.2000.

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/18/EY, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2001, geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta — Komission julistus, EYVL L 106, 17.4.2001.

(3) Komission direktiivi 2000/68/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, tehoaineen (bentatsoni) sisällyttämisestä kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I, EYVL L 276, 28.10.2000.

(4) KOM(2003) 320 lopullinen.

(2004/C 78 E/0622) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3559/03**

esittäjä(t): Margrietus van den Berg (PSE) ja Jan Wiersma (PSE) komissiolle

(1. joulukuuta 2003)

Aihe: Groningenin rautatiepalvelukeskus ja Nieuweschansin rautatieyhteyden käyttämättä jättäminen Pohjois-Saksaan suuntautuvalle liikenteelle

Voiko komissio selvittää, miksi yhteisön varoilla rahoitettua rahtiasemaa Gronigenin rautatiepalvelukeskusta (rail servicecentrum Groningen) ei käytetä Pohjois-Saksaan, Itä-Eurooppaan ja Skandinaviaan suuntautuvalle ja sieltä tulevalle suoralle tavaraliikenteelle? Tällaisella toiminnalla aiheutetaan tarpeetonta kiertoliikennettä, rautateiden tehotonta käyttöä, ja ympäristönäkökohtia ei edistetä.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(23. tammikuuta 2004)

Groningenin rautatiepalvelukeskus käsittelee noin 100 000 TEU:ta (Twenty foot Equivalent Unit) vuodessa, ja uusia investointeja niiden rautatiepalvelujen kehittämiseksi edelleen, jotka yhdistävät Groningenin Rotterdamin alueeseen ja muihin jäsenvaltioihin, suunnitellaan parhaillaan. Kasvua odotetaan etenkin rahtiliikenteessä niin sanotussa pohjoisessa käytävässä, joka yhdistää Rotterdamin satama-alueen Pohjois-Saksaan ja Skandinaviaan. Rautateiden rahtiliikenteen markkinat on avattu direktiivillä 91/440/ETY (1), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2001/12/EY (2). Direktiivissä säädetään, että Euroopan laajuisen rautateiden rahtiliikenneverkon kautta kulkeva rahtiliikenne on avattava viimeistään 15. maaliskuuta 2003 kaikille rautatieyrityksille, joilla on direktiivissä 95/18/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2001/13/EY (3), vahvistettujen puite-edellytysten mukaisesti myönnetty eurooppalainen toimilupa sekä vaaditut turvasertifikaatit niitä maita varten, joissa rautatiepalveluita on suunniteltu tarjottavan. Kaikki rautatieyritykset, jotka katsovat voivansa liikennöidä näillä reiteillä, voivat niin tehdä.

Groningen sijaitsee Euroopan laajuisen rautateiden rahtiliikenneverkon varrella. Tässä yhteydessä on kuitenkin mainittava, että muutetussa direktiivissä 91/440/EY edellytetään rautatieyrityksiä johdettavan kaupallisiin yhtiöihin soveltuvien periaatteiden mukaisesti.

Groningenin rautatiepalvelukeskuksen kehittäminen on ollut osa toimintalinjaa 1 (teollisuus, liikepalvelut ja turismi), joka esitettiin komission vuonna 1997 hyväksymässä, Alankomaiden Groningen-Drenthen tavoite 2 -aluetta koskevassa yhtenäisessä ohjelma-asiakirjassa. Tähän toimintalinjaan rakennerahastoista myönnetty osuus kaudella 1997—1999 oli 32,4 prosenttia (74,25 miljoonaa euroa).

(1) Neuvoston direktiivi 91/440/ETY, annettu 29 päivänä heinäkuuta 1991, yhteisön rautateiden kehittämisestä (EYVL L 237, 24.8.1991).
(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/12/EY, annettu 26 päivänä helmikuuta 2001, yhteisön rautateiden kehittämisestä annetun neuvoston direktiivin 91/440/ETY muuttamisesta (EYVL L 75, 15.3.2001).
(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/13/EY, annettu 26 päivänä helmikuuta 2001, rautatieyritysten toimiluvista annetun neuvoston direktiivin 95/18/EY muuttamisesta (EYVL L 75, 15.3.2001).

(2004/C 78 E/0623) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3561/03**

esittäjä(t): Jan Andersson (PSE) komissiolle

(1. joulukuuta 2003)

Aihe: Näennäisesti itsenäiset ammatinharjoittajat ja sosiaalinen polkumyynti

Ruotsin työmarkkinoilla ja etenkin rakennusalalla on viime vuosina ollut ongelmana, että ehdokasvaltioista kotoisin olevat työntekijät työskentelevät ruotsalaisten työehtosopimusten takaamaa tasoa huomattavasti alemmin palkoin ja huonommin työehdoin. Esimerkiksi puolalaiset rakennustyöntekijät voivat kiertää nykyisiä sääntöjä niin, että heidän ilmoitetaan olevan itsenäisiä ammatinharjoittajia, vaikka he ovatkin itse asiassa kaikin tavoin työntekijän asemassa. Näiden järjestelyjen taustalla on usein välitysyhtiö, joka välittää ulkomaalaisten työntekijöiden palveluja ruotsalaisille toimeksiantajille sekä auttaa työntekijöitä hankkimaan niin kutsutut F-veroliput ja muut tarvittavat todistukset. Välitysyhtiö toimii näissä tapauksissa selvästi työnantajana, mutta se käyttäytyy ulkopuolelta nähden aivan kuin se vain välittäisi itsenäisten ammatinharjoittajien tarjoamia palveluja.

Mikäli tällainen järjestely yleistyy, se saattaa johtaa järjestelmälliseen sosiaaliseen polkumyyntiin. On epätodennäköistä, että tilanne koskisi vain Ruotsia.

1. Mitä mieltä komissio on tästä tilanteesta?

2. Aikooko komissio ryhtyä joihinkin toimiin tämän ongelman ratkaisemiseksi?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(22. tammikuuta 2004)

Arvoisan parlamentin jäsenen selonteosta ei käy selvästi ilmi, kuuluvatko kuvatut olosuhteet palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16. joulukuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY (1) soveltamisalaan.

Jos on kyse direktiivin 96/71/EY mukaisesta työntekijöiden lähettämisestä, työntekijän käsite määritellään kyseisen direktiivin 2 artiklan 2 kohdan mukaan sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jonka alueelle työntekijä on lähetetty työhön.

Jos sitä vastoin on kyse henkilön siirtämisestä työskentelemään vakituisesti Ruotsissa, työehtojen ja -olojen henkilöllinen soveltamisala määräytyy myös tällöin yleensä Ruotsin lainsäädännön mukaan.

Tämän vuoksi vastaanottavan jäsenvaltion on toimittava niin, että parlamentin jäsenen mainitsema henkilöryhmä kuuluu sen työntekijöiden suojelua koskevan lainsäädännön piiriin.

(1) EYVL L 18, 21.1.1997.

(2004/C 78 E/0624) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3562/03**

esittäjä(t): Giacomo Santini (PPE-DE) komissiolle

(1. joulukuuta 2003)

Aihe: Brennerin moottoritien toimiluvan automaattinen uusiminen

Brennerin moottoritieyhtiön toimiluvan automaattista uusimista koskeva ongelma otettiin äskettäin uudelleen esille sen jälkeen, kun komission jäsen Frits Bolkestein oli antanut asiasta kielteisen lausunnon. Pitkään kestänyt kiista, jonka yhteydessä on esitetty laaja joukko erilaisia ratkaisuvaihtoehtoja ja vastakkaisia kantoja, ei ole vieläkään päättynyt.

1. Katsooko komissio edellä esitetyt seikat huomioon ottaen, että A22-moottoritien strateginen asema oikeuttaa unionin tarjouskilpailukäytännöstä poikkeamisen?

2. Miten komissio perustelee A22-moottoritietä koskevan kielteisen lausunnon, kun toimilupia on vastaavalla tavalla uusittu automaattisesti useaan otteeseen aiemminkin Italiassa 20. lokakuuta 1998 annetun ministeriöidenvälisen ohjeen nro 283 nojalla?

3. Katsooko komissio voivansa luottaa nykyiseen hallintoyhtiöön, joka on sijoittanut huomattavia summia Brennerin perustunnelin rakentamiseen, ja katsooko komissio myös voivansa harkita uudelleen Italian hallituksen esittämiä, automaattista uusimista koskevia ehdotuksia?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(16. tammikuuta 2004)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen painottaa, moottoritien A22 strateginen asema ei tarkoita sitä, etteivät toimilupien myöntämisessä sovellettavat yhteisön säännöt koskisi toimiluvan myöntämistä tämän moottoritien hallinnointiin. Yhteisön oikeuden mukaan toimiluvan uusiminen vastaa uuden toimiluvan myöntämistä. Tästä johtuen Brennerin moottoritieyhtiölle myönnetyn toimiluvan uusiminen ilman edeltävää tarjouskilpailua aiheuttaa vakavia epäilyksiä siitä, onko menettely yhteensopiva edellä mainittujen yhteisön sääntöjen kanssa.

Toisin kuin arvoisa parlamentin jäsen väittää, komissiota ei ole koskaan pyydetty ottamaan kantaa niiden toimilupien uusimiseen, joita Italiassa on myönnetty 20. lokakuuta 1998 annetun ministeriöidenvälisen ohjeen nro 283 nojalla. Vaikka komissio on tutustunut kyseisen ministeriöidenvälisen ohjeen tekstiin, Italian viranomaiset eivät ole toimittaneet sille täsmällisiä ja täydellisiä tietoja ohjeen täytäntöönpanon yksityiskohdista, erityisesti toimiluvista, joita on uusittu edellä mainitun ohjeen mukaisesti, uusittujen toimilupien voimassaoloajasta tai syistä, joilla uusimista kussakin tapauksessa on perusteltu. Näin ollen komissio varaa itselleen oikeuden tarvittaessa pyytää Italian viranomaisilta tietoja, joiden avulla voidaan arvioida kyseisen ohjeen täytäntöönpanoa.

Komissio tähdentää, että sen mainitsemat, kyseisen toimiluvan uusimisen yhteensopivuuteen yhteisön oikeuden kanssa liittyvät ongelmat koskevat ainoastaan edeltävän tarjouskilpailun puuttumista, eivät missään tapauksessa nykyisen toimiluvan haltijan luotettavuutta, jonka arvioiminen sitä paitsi ei kuulu komission tehtäviin.

Lopuksi komissio painottaa, että koska se ei tahdo vaarantaa niiden tavoitteiden toteutumista, joihin kyseinen ongelma liittyy, se jatkaa yhteydenpitoa Italian viranomaisiin löytääkseen ratkaisun, jossa kunnioitetaan kaikkia mukana olevia ratkaisevia tekijöitä.

(2004/C 78 E/0625) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3564/03**

esittäjä(t): Torben Lund (PSE) komissiolle

(2. joulukuuta 2003)

Aihe: Kansainväliset telepalvelut ja kilpailu

Kansainvälistyminen on lisännyt telepalvelujen käyttöä, ja teknisen edistymisen ansiosta telemarkkinat kehittyvät koko ajan. Tämä tarjoaa uusi työpaikkoja, uusia kasvumahdollisuuksia yrityksille ja lisää tarjontaa kuluttajille.

Matkapuhelinyritysten hinnat ja palvelujen tarjonta ei monien kuluttajien mielestä kuitenkaan ole avointa eikä joustavaa. Lisäksi rajat ylittävien palvelujen hinnat ovat monien mielestä kohtuuttoman korkeita. Täydelliset kilpailuolosuhteet eivät ole luonteenomaisia alalle, mikä merkitsee myös, että telepalveluista riippuvaiset yritykset maksavat kohtuuttoman korkeita hintoja joistakin välttämättömistä palveluista.

Voisiko komissio ilmoittaa, mitä se tietää Euroopan telemarkkinoilla ilmenevistä kilpailuolosuhteisiin, muun muassa avoimuuteen, vertailtavuuteen ja rajat ylittäviin palveluihin (esim. roaming ja näihin palveluihin liittyvät erinäiset maksut) liittyvistä ongelmista sekä kuluttajille tiedottamisessa jäsenvaltioissa ja EU:ssa ilmenevistä ongelmista? Onko komissiolla tietoja yllä mainituista ongelmista tehdyistä tutkimuksista? Aikooko komissio varmistaa, että tilaajille tarjotaan roamingin yhteydessä "lyhin" tai "halvin" tie sen sijaan että puhelu johdetaan kiertotietä ja tilaaja maksaa siitä ylimääräistä? Mitä komissio aikoo tehdä kilpailuolosuhteiden parantamiseksi ja kuluttajien ja Euroopan talouselämän hyväksi erityisesti kun on kyse avoimuudesta, vertailtavuudesta ja rajat ylittävistä palveluista sekä kuluttajille tiedottamisessa ilmenevistä puutteista?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(28. tammikuuta 2004)

Komissio valvoo säännöllisesti Euroopan Euroopan televiestintämarkkinoilla vallitsevia kilpailuolosuhteita unionin kilpailusääntöjen täytäntöönpanoa koskevan tehtävänsä mukaisesti. Komissio sitoutuu soveltamaan näitä sääntöjä määrätietoisesti televiestintämarkkinoilla ja erityisesti rajatylittävien palvelujen osalta. Komissio haluaa muistuttaa useista huolenaiheista, kuten erityisesti rajatylittävien verkkovierailupalvelujen (roaming) hintataso sekä hintojen avoimuus ja vertailtavuus, jotka nousivat esille komission neuvoston asetuksen N:o 17 12 artiklan mukaisesti käynnistämässä alakohtaisessa tutkimuksessa, jolla selvitettiin matkaviestintäverkoissa tarjottavien verkkovierailupalvelujen kustannuksia ([1]).

Asianomaisten osapuolten kanssa tämän jälkeen vuonna 2001 käytyjen keskustelujen perusteella komissio toteaa yleisesti, että kuluttajille tiedottaminen on parantunut huomattavasti koko unionissa useilla eri sektoreilla: useimmat matkapuhelinverkko-operaattorit veloittavat tilaajiltaan nykyisin kiinteän hinnan muissa jäsenvaltioissa tehdyistä verkkovierailupuheluista. Kiinteät vähittäishinnat ovat korvanneet aikaisemmat läpinäkymättömät ja vaikeasti ennakoitavissa olleet tapahtumakohtaiset ad valorem -hinnat, joita käytännössä kaikki unionin matkapuhelinoperaattorit käyttivät ja jotka perustuivat sen operaattorin veloittaman tukkuhinnan perusteella laskettuun voittolisään, jonka verkossa ulkomaisten tilaajien verkkovierailut tapahtuivat. Matkapuhelinverkko-operaattorit ilmoittavat nyt yleisesti verkkovierailujen vähittäishinnat hinnastoissaan, ja komissio julkaisee säännöllisesti näitä hintoja koskevia koko unionin kattavia katsauksia ([2]).

Mitä tulee tietyn matkapuhelinverkon valintaan toisessa jäsenvaltiossa tapahtuvia verkkovierailuja varten, unionin markkinoilla toimivien matkapuhelinoperaattoreiden välisenä yleisenä käytäntönä on tehdä etuuskohtelusopimuksia, joihin voi liittyä etuusalennuksia. Lisäksi tilaajat voivat olla käyttämättä matkapuhelinoperaattorinsa ehdottamaa ja automaattisesti ohjelmoimaa ulkomaista verkkoa.

Komissio tutkii parhaillaan unionin kilpailusääntöjen valossa niitä verkkovierailujen hintoja, joita matkapuhelinoperaattorit veloittavat tukkuportaassa muilta operaattoreilta. Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetäänkin tutustumaan Toine Mandersin esittämään kysymykseen E-2689/03 ([3]) annettuun vastaukseen.

Näiden aloitteiden ohella ja unionin kilpailusääntöjen rikkomista koskevien todisteiden tai viitteiden puuttuessa komissio katsoo, että operaattoreiden välisen tavanomaisen kilpailun pitäisi hyödyttää kuluttajaa. Tämä voi toteutua paremman tiedottamisen ja ulkomaanpalveluihin liittyvien edullisten tarjousten muodossa. Nämä ovat osa koti- ja ulkomaanpalvelujen pakettia, joita yksi tai useampi jäsenvaltiossa toimivista matkapuhelinoperaattoreista tarjoaa asiakkailleen. Jos jäsenvaltiossa ilmenee

erityisiä kuluttajien tietoisuuteen liittyviä ongelmia, komissio katsoo, että asianomaisella kansallisella sääntelyviranomaisella on edellytykset ryhtyä tarvittaviin toimiin.

(1) Matkaviestintäverkoissa tarjottavien verkkovierailupalvelujen hintoja koskeva valmisteluasiakirja, kilpailun pääosasto, joulukuu 2000. Asiakirja on saatavissa Internet-osoitteessa (http://europa.eu.int/comm/competition/antitrust/others/sector_inquiries/roaming). Neuvoston asetus (ETY) N:o 17: perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus, EYVL P 13, 21.2.1962.

(2) Tuorein katsaus on saatavissa Internet-osoitteessa (http://europa.eu.int/information_society/topics/telecoms/regulatory/studies/documents/tariff_report_2002_12.pdf).

(3) Katso sivu 416.

(2004/C 78 E/0626) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3566/03**

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(2. joulukuuta 2003)

Aihe: Talousarvion määrärahojen palauttaminen

Komission 29. lokakuuta 2003 antaman tiedonannon mukaan komissio ehdottaa, että 5 miljardia euroa vuoden 2003 talousarvion käyttämättä jääneitä määrärahoja palautetaan jäsenvaltioille.

Mistä toimista, joita rahoitetaan talousarviosta, nämä käyttämättömät määrärahat ovat peräisin?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(22. joulukuuta 2003)

Arvoisa parlamentin jäsen viittaa komission ehdotukseen alustavasta esityksestä täydentäväksi talousarvioksi nro 7, jonka mukaan jäsenvaltioille palautetaan 5 miljardia euroa talousarvion otsakkeen 2 ylijäämämäärärahoista. Ylijäämämäärärahat sisältyivät budjettikohtiin, jotka koskevat vuotta 2000 edeltävien rakennerahastoista tuettujen ohjelmien loppuun saattamista.

Budjettivallan käyttäjä on nyt hyväksynyt komission ehdotuksen täydentävänä talousarviona nro 6.

(2004/C 78 E/0627) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3568/03**

esittäjä(t): Herman Schmid (GUE/NGL) komissiolle

(25. marraskuuta 2003)

Aihe: Perustuslakiluonnos ei ratkaise EU:n demokraattisen legitiimiyden puutetta

EU:n demokratiavajeen voidaan katsoa johtuvan siitä, että yhä useammat päätökset tehdään EU:n tasolla, mutta EU:n kansat samastuvat edelleen kansalliseen politiikkaan. Tämä näkyy siinä, että Euroopan parlamentin vaalien äänestysprosentti on hyvin alhainen eikä suuntaus näytä muuttuvan tulevien vaalien alla. Ongelman ydin on tämän näkemyksen mukaan, että EU:ssa ei yksinkertaisesti ole olemassa eurooppalaista identiteettiä eikä siis myöskään yhtä ainoaa eurooppalaista kansaa (demos). Useat jäsenvaltiot (Irlanti, Iso-Britannia, Ruotsi ja Tanska) vastustavatkin tästä syystä EU:n kehittämistä valtiomuodostumaksi ja toivovat EU:n pysyvän pikemminkin käytännön asiakysymyksiä ratkaisevana yhteistyöelimenä. Mikäli perustuslakiteksti hyväksytään, otamme jälleen muutaman askeleen kohti tulevaisuuden valtiomuodostumaa. Tällainen kehitys tarkoittaa edellä mainitun näkemyksen mukaan kuitenkin sitä, että EU:n demokratia heikkenee. Niin kauan kuin Euroopan parlamentin demokraattinen legitiimiys on vähäinen, kaikki Euroopan parlamentin valtaa vahvistavat toimet heikentävät demokratiaa ja vastaavasti myös kansallisten parlamenttien vaikuttamista ministerineuvoston kautta. Tämä ei lähennä EU:n päätöksentekijöitä ja äänestäjiä, vaan kasvattaa heidän välistään välimatkaa. Tämä on kokonaan EU:n perustuslain laatimistarkoituksen vastaista.

Yksi esimerkki Euroopan parlamentin demokraattisen legitiimiyden puutteesta on, että erittäin harvat EU:n kansalaiset tietävät nykyään ainoankaan Euroopan parlamentissa toimivan poliittisen ryhmän nimeä puhumattakaan siitä, että he tietäisivät, mitä poliittista kantaa kukin ryhmä edustaa. Nämä seikat ovat suurelle yleisölle tuntemattomia. Ihmiset ajattelevat ainoastaan kansallisia kysymyksiä äänestäessään Euroopan parlamentin vaaleissa. Euroopan parlamentin jäsenten on kuitenkin monesti noudatettava EU:n tason puoluepoliittista linjaa, joka on usein kansallisen vaaliohjelman vastainen. Vakavinta on, että äänestäjä, joka on äänestänyt, jotta Euroopan parlamentin jäsenet edustaisivat häntä, ei saa tietää tulleensa huijatuksi. Äänestäjien on nykyään lähes mahdotonta saada tietää, mitä EU:n politiikassa tapahtuu. Muun muassa tiedotusvälineiden uutisointi puuttuu. Kaikki tämä muodostaa poliitikkojen halveksumiseen johtavan noidankehän.

Palaan kysymykseeni. EU:n tiedetään yleisesti kärsivän demokraattisen legitiimiyden puutteesta edellä kuvatulla tavalla. Miten Euroopan komissio voi siis puoltaa uutta perustuslakiluonnosta, jossa ehdotetaan Euroopan parlamentin vallan lisäämistä, mikä heikentää demokratiaa EU:ssa? Miten uskotte kansan hyväksyvän ylikansallisen tason vahvistamisen, kun Euroopassa ei tosiasiallisesti ole päätösten legitiimiyden kannalta välttämätöntä eurooppalaista kansaa ja identiteettiä?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(6. tammikuuta 2004)

Komissio ei yhdy arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessään esittämiin mielipiteisiin. Erityisesti komissio katsoo, että Euroopan parlamentin vallan lisääminen ei merkitse demokratian heikentymistä unionissa, vaan se ennemminkin vahvistaa unionin demokraattista luonnetta. Euroopan parlamentin vallan lisäämisellä ei ole kielteistä vaikutusta kansallisiin parlamentteihin. Päinvastoin perustuslakiluonnoksessa lisätään kansallisten parlamenttien osallistumista unionin toimintaan.

(2004/C 78 E/0628) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3571/03**

esittäjä(t): Gerhard Schmid (PSE) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Vesien suojelualueen vaarantuminen toisen jäsenvaltion rakennushankkeen vuoksi

Tšekin tasavallassa Saksan rajan läheisyydessä rakennetaan parhaillaan autojen pysähdyspaikkaa Pavlùv Studenec -nimisen paikkakunnan tuntumaan. Suunnitelmien mukaan paikalle rakennetaan myös suuri huoltoasema. Rajan tuntumassa Saksan puolella Bärnaun kunnan läheisyydessä sijaitsee vesien suojelualue. Kyseiseltä alueelta saa 60 prosenttia Bärnaun väestöstä juomavetensä. Koska Tšekin puolelle suunniteltu huoltoasema sijaitsee rajan suuntaan viettävän mäen päällä, suojelualue saattaa saastua Tšekin puolelta veteen vuotavien vaarallisten aineiden vuoksi. Tšekin hallinto aikoo kuitenkin hyväksyä huoltoaseman rakentamisen.

Voiko komissio ilmoittaa tämän vuoksi, onko Tšekin viranomaisilla Euroopan unioniin liittymisen jälkeen velvollisuus ottaa huomioon vesistöjä koskevat säännökset ja tämän myötä Saksan puolella sijaitseva vesiensuojelualue?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(6. helmikuuta 2004)

Kuten ympäristövaikutusten arviointia (YVA) koskevassa yhteisön lainsäädännössä ([1]) edellytetään, jos yksityisillä ja julkisilla hankkeilla on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia, niiden mahdolliset ympäristövaikutukset on arvioitava, ennen kuin hankkeet voivat edetä. YVA on pakollinen tietyissä direktiivin liitteessä I luetelluissa hankkeissa, mutta jäsenvaltiot voivat päättää liitteessä III tarkoitettujen arviointiperusteiden mukaan, pitääkö liitteessä II luetelluissa hankkeissa tehdä YVA.

Jos YVA:n alaisella hankkeella on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia toisessa jäsenvaltiossa, on varmistettava, että noudatetaan tiedonvaihtoa, arviointimenettelyyn osallistumista ja kuulemista koskevia erityismenettelyjä.

Kuulemisen tulos on otettava huomioon lupamenettelyssä. Kielteinen vaikutustenarviointi ei kuitenkaan automaattisesti estä hankkeen etenemistä.

Huoltoaseman kapasiteetin on oltava tiedossa, jotta voidaan päättää, edellyttääkö sen rakentaminen ympäristövaikutusten arviointia. Jos kapasiteetti on yli 100 000 tonnia, YVA on pakollinen. Jos kapasiteetti on 5 000—100 000 tonnia, on kartoitettava, onko YVA tarpeen. Kun kapasiteetti on alle 5 000 tonnia, kartoitusta ei tarvitse tehdä.

Tšekin tasavallan on pantava YVA-direktiivi täysimääräisesti täytäntöön viimeistään maan liittyessä Euroopan unioniin. Tšekin tasavallan antamien tietojen mukaan direktiivi on kuitenkin jo saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (ECE) yleissopimus valtioiden rajat ylittävien ympäristövaikutusten arvioinnista (Espoon yleissopimus) on ratifioitu. Valtioiden rajat ylittävä kuuleminen olisi siis jo pitänyt toteuttaa hankkeissa, joilla on mahdollisesti ympäristövaikutuksia toisissa valtioissa, ja asianomaisen valtion näkemykset olisi pitänyt ottaa huomioon YVA-lausuntoa ja lopullista päätöstä valmisteltaessa.

Yhteisön vesiensuojelulainsäädäntö perustuu suureksi osaksi vesipuitedirektiiviin ([2]). Direktiivin 7 artiklassa säädetään muun muassa, että vuoden 2004 loppuun mennessä on perustettava suojelualueita juomaveden ottoa varten. Hallinnointi sovitetaan yhteen vesipiireissä, joten valtioiden rajat ylittäviä kysymyksiä on tarkasteltava tässä yhteydessä. Tšekin tasavallan ja Saksan viranomaisten on toisin sanoen neuvoteltava keskenään ja sovittava, tuleeko alueesta valtioiden rajat ylittävä juomaveden suojelualue. Komissio voi kuitenkin vaatia vesipuitedirektiivin mukaisen velvoitteen noudattamista vasta sitten, kun Tšekin tasavalta on liittynyt Euroopan unioniin ja kun direktiivissä asetettu määräaika on kulunut umpeen. Aiemmassa yhteisön vesilainsäädännössä, kuten pohjavesidirektiivissä ([3]), ei mainita pohjaveden suojelualueiden perustamista. Siinä vaaditaan kuitenkin ennakkoluvan hankkimista esimerkiksi maanalaisille varastosäiliöille.

Komission tietoon on tullut, että Saksa ja Tšekin tasavalta ovat jo käyneet kahdenvälisiä neuvotteluja arvoisan parlamentin jäsenen kirjallisessa kysymyksessään esille ottamasta aiheesta maiden välisessä rajavesistökomissiossa. Neuvottelut jatkunevat Saksan ja Tšekin tasavallan kahdenvälisten sopimusten puitteissa.

Komissio seuraa tarkkaan, että Tšekin tasavalta ja muut liittyvät maat noudattavat liittymisneuvotteluissa tekemiään sitoumuksia.

([1]) Direktiivi 97/11/EY, annettu 3 päivänä maaliskuuta 1997 tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta, EYVL L 73, 14.3.1997.

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 2455/2001/EY, tehty 20 päivänä marraskuuta 2001, vesipolitiikan alan prioriteettiaineiden luettelon vahvistamisesta ja direktiivin 2000/60/EY muuttamisesta, EYVL L 331, 15.12.2001.

([3]) Neuvoston direktiivi 80/68/ETY, annettu 17 päivänä joulukuuta 1979, pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta, EYVL L 20, 26.1.1980.

(2004/C 78 E/0629) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3576/03**

esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Eurooppalainen vammaiskortti

Euroopan unionissa on 37 miljoonaa vammaista, toisin sanoen vammaisuus koskettaa joka kymmenettä unionin kansalaista. Muutaman viikon kuluttua päättyvän Euroopan vammaisten teemavuoden seurauksena olisi saatava aikaan uusia aloitteita ja konkreettisia tuloksia vammaisten kansalaisten tasa-arvon saavuttamiseksi, jotta nämä voisivat tulevaisuudessa elää kokonaisvaltaisesti elämän kaikilla aloilla.

Yksi askel tähän suuntaan olisi koko unionissa voimassa olevan vammaiskortin käyttöönotto. Kortti toisi kaikkien vammaisten saataville etuuksia ja helpotuksia kansalaisuudesta riippumatta. 18. heinäkuuta 2002 esittämässäni kirjallisessa kysymyksessä E-2173/02 (1) viittasin jo tällaisen vammaiskortin tarpeellisuuteen.

Koska jäsenvaltiot voivat itse päättää vammaisille myönnettävistä etuuksista ja helpotuksista, koko unionissa yhtenäinen vammaiskortti olisi tarpeen. Kortin olisi taattava kaikille vammaisille joka maassa samat oikeudet.

— Onko Euroopan unioni jo harkinnut koko unionin alueella voimassa olevan vammaiskortin käyttöönottoa?

— Jos vastaus on myönteinen, miten asia on edennyt?

— Jos vastaus on kielteinen, eikö koko unionissa hyväksytyn vammaiskortin käyttöönotto olisi tarpeellista?

(1) EYVL C 277 E, 14.11.2002, s. 257.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(28. tammikuuta 2004)

Komissio toivoo arvoisan parlamentin jäsenen tutustuvan komission antamaan vastaukseen parlamentin jäsenen aiempaan kirjalliseen kysymykseen E-2173/02 (1). Kuten vastauksessa selvästi todetaan, vammaisuuden määrittelystä ja näin ollen oikeudesta saada vammaiskortti päätetään toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioissa.

(1) EYVL C 277 E, 14.11.2002, s. 257.

(2004/C 78 E/0630) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3580/03**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: EU:n työaikalainsäädäntö

Kysyn edelleen komission 15. lokakuuta kysymykseen E-2611/03 (1) antaman vastauksen vuoksi, milloin se julisti kaksi tarjouskilpailua tutkimuksesta, joka koskee yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Simap antaman tuomion (2) vaikutuksia?

Miksi se odotti tarjouskilpailun julkistamista lähes kaksi ja puoli vuotta?

Katsooko komissio, että tällainen loppuun saatettu tutkimus olisi ollut käyttökelpoinen komission työaikalainsäädäntöä koskevan tiedonannon valmistelussa, joka on saatava valmiiksi vuoden 2003 loppuun mennessä? Komissio käsittelee siinä ilmoituksensa mukaan Simap-tuomion vaikutuksia.

Millaisia näkökantoja Irlannin hallituksen edustaja esitti kansallisten asiantuntijoiden kokouksessa, johon komissio viittaa vastauksessaan kysymykseen E-0535/03 (3)?

Onko Irlannin hallitus ollut yhteydessä komission ja pyytänyt nuorten lääkärien osalta poikkeusta direktiivin 2000/34/EY (4) soveltamisalaan? Mikä on komission vastaus tällaiseen pyyntöön?

(1) EUVL C 58 E, 6.3.2004, s. 187.
(2) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 3 päivänä lokakuuta asiassa C-303/98, Sindicato de Médicos de Asistencia Pública (Simap) vastaan Conselleria de Sanidad y Consumo de la Generalidad Valenciana.
(3) EUVL C 192 E, 14.8.2003, s. 199.
(4) EYVL L 195, 1.8.2000, s. 41.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(16. tammikuuta 2004)

Komissio lähetti yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Simap [1] antaman tuomion vaikutuksia käsittelevää tutkimusta koskevat tarjouspyyntökirjeet 11. huhtikuuta 2002 ja 18. joulukuuta 2002.

Tutkimus oli tarkoitus käynnistää työaikalainsäädäntöä koskevan tiedonannon valmistelemiseksi.

Komission ja kansallisten työaika-asiantuntijoiden kokouksen osalta komissio viittaa arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-2611/03 annettuun vastaukseen [2]. Komissio haluaa kuitenkin täsmentää, ettei tässä kokouksessa ollut tarkoitus keskustella direktiivin 2000/34/CE [3] saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä, vaan komission tulevasta työaikalainsäädäntöä koskevasta tiedonannosta. Mikään jäsenvaltio ei sitä paitsi ole ilmoittanut vaikeuksista kyseisen direktiivin saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Lopuksi komissio haluaa tähdentää, että poikkeukset direktiivin 2000/34/EY soveltamisalasta eivät ole mahdollisia ja ettei se ole saanut yhtään tätä koskevaa pyyntöä miltään jäsenvaltiolta.

---

[1] Yhteisöjen tuomioistuimen 3. lokakuuta 2000 antama tuomio asiassa C-303/98, Sindicato de Médicos de Asistencia Pública (Simap) ja Conselleria de Sanidad y Consumo de la Generalidad Valenciana.

[2] EUVL C 58 E, 6.3.2004, s. 187.

[3] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/34/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 2000, tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista annetun direktiivin 93/104/EY muuttamisesta koskemaan direktiivin soveltamisalan ulkopuolisia toimialoja ja toimintoja, EYVL L 195, 1.8.2000.

(2004/C 78 E/0631) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3582/03**

esittäjä(t): Yasmine Boudjenah (GUE/NGL) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Monikansallisten yritysten rooli Afrikan konfliktialueilla

On syytä ryhtyä kiireesti ja suurempaan avoimuuteen pyrkien tarkastelemaan monikansallisten yritysten vastuun ja joissakin maissa vallitsevan sotatilanteen välistä yhteyttä, erityisesti Afrikan mantereella. Kiireelliseksi asian tekee YK:n turvallisuusneuvoston vahvistama asiantuntijaryhmän raportti, jossa tutkittiin Kongon demokraattisen tasavallan (entinen Zaire) rikkauksien laitonta hyödyntämistä, sekä se, että Ranskan lehdistössä on julkaistu otteita kyseisestä raportista.

Voiko komissio kertoa, kuinka asiassa on edetty sen jälkeen, kun Euroopan parlamentti vuonna 1998 hyväksyi Howittin mietinnön "Kehitysmaissa toimiviin eurooppalaisiin yrityksiin sovellettavat eurooppalaiset kriteerit: eurooppalaiset käytännesäännöt" (A4-0508/1998)? Komissiota on myös useaan otteeseen pyydetty ottamaan käyttöön tiukat säännöt, joiden avulla valvottaisiin sitä, että monikansalliset yritykset kunnioittavat alueiden väestöä, heidän ihmisarvoaan ja työolosuhteitaan sekä demokratian periaatteita ja rauhanomaisia arvoja. Onko tässä asiassa edetty?

Konkreettisempi kysymys kuuluu, onko komissio nähnyt YK:n tutkintaraportin kokonaisuudessaan? Jos on, voiko se kertoa, onko Kongon konfliktiin liittyvässä laittomassa toiminnassa mukana myös eurooppalaisia — yksityisiä tai valtiollisia — yrityksiä? Jos on, eikö olisi syytä harkita toimia (tutkintakomission perustaminen, seuraamukset) sen varmistamiseksi, ettei konfliktiin liity Euroopan yhteisön myöntämää tukea?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(14. tammikuuta 2004)

Komissio ei usko kehitysmaissa toimivien eurooppalaisten yritysten käytännesäännöissä pakotteiden vaan pikemminkin vapaaehtoisen strategisen kehyksen toimivuuteen. Yritysten sosiaalista vastuuta koskeva eurooppalainen strategia (CSR) perustuu tällaiseen lähestymistapaan. Myös Howittin raportissa vuonna 1998 pidettiin vapaaehtoisuuteen perustuvaa lähestymistapaa kaiken toiminnan lähtökohtana tällä alalla.

Komissio käynnisti syyskuussa 2002 CSR:n soveltamisstrategian, kun asiaa koskeva tiedonanto oli hyväksytty heinäkuussa 2002 ([1]). Merkittävässä osassa strategiassa on yritysten sosiaalista vastuuta käsittelevä sidosryhmien välinen CSR-foorumi, joka käynnistettiin virallisesti 16. lokakuuta 2002. Foorumissa edistetään CSR-strategiaa lisäämällä elinkeinoelämän, ammattiyhdistysten, kansalaisyhteiskunnan järjestöjen ja muiden sidosryhmien välistä vuoropuhelua. Sen tavoitteena on lisätä tietoisuutta CSR-strategian hyvistä käytänteistä ja välineistä ja edistää niitä ottaen huomioon unionin nykyiset aloitteet ja kansainvälisesti tunnustetut välineet kuten taloudellisen kehityksen ja yhteistyön järjestön OECD:n ohjeet monikansallisille yrityksille sekä kansainvälisen työjärjestön ILO:n perustyönormeja koskevat sopimukset.

Kansainvälinen ulottuvuus otetaan huomioon ”kehitysyhteistyön pyöreässä pöydässä”, johon osallistuu aktiivisesti erilaisia yhtiöitä ja valtiosta riippumattomia järjestöjä. Käsiteltäviä aiheita ovat esim. terveys ja kehitysyhteistyö, perustyönormien edistäminen, hyvä hallintotapa, sosiaalinen vuoropuhelu, rahoituksen avoimuus ja OECD:n monikansallisten yritysten ohjeiden soveltaminen. Foorumin työstä esitetään komissiolle kesään 2004 mennessä raportti, jossa arvioidaan tuloksia ja päätetään jatkotoimista.

Komissio on saanut YK:n verkkosivuilla julkaistun version tutkintaraportista. Se on vapaasti kaikkien saatavilla. Raportissa ei mainita mitään tarkkoja tietoja eurooppalaisten yritysten — niin yksityisten kuin valtiollistenkaan — osallistumisesta laittomiin toimiin Kongon konfliktin yhteydessä.

Komission kehitysyhteistyö Kongon kanssa ei taasen saa olla yhteydessä konfliktiin. Se muodostuukin pääasiassa hankkeista, joiden täytäntöönpanosta vastaavat paikalliset ja kansainväliset valtiosta riippumattomat järjestöt ja jotka hyödyttävät suoraan eniten avun tarpeessa olevaa väestöä, sillä kyseeseen tulee erityisesti perusrakenteiden ja maaseututeiden kunnostaminen ja maataloustoiminnan uudelleenkäynnistäminen.

Komissio panee merkille, että Yhdistyneiden Kansakuntien asiantuntijaryhmän tehtävänä oli raportin mukaan tosiasioiden selvittäminen, mutta sillä ei ollut oikeushallinnollista asemaa. Raportin liitteenä olevassa yritysluettelossa käytettiin OECD:n monikansallisten yritysten ohjeita ”yleisesti hyväksytyn kansainvälisen yhtiökäytännön normien” vertailuarvona.

OECD:n ohjeet sisältävät vapaaehtoisuuden perustuvia periaatteita ja normeja vastuulliselle yrityskäyttäytymiselle mm. ihmisoikeuksien, tietojen julkisuuden ja korruption vastustamisen aloilla. Komissio arvostaa ohjeita suuresti keskeisenä yhtiöiden vastuullistamisen maailmanlaajuisena välineenä. Kansalliset yhteyspisteet kussakin jäsenmaassa käsittelevät ohjeita koskevat kysymykset ja tapaukset, joissa ohjeita ei mahdollisesti ole noudatettu.

Komissio panee merkille, että YK:n asiantuntijaryhmä on kehottanut useita unioniin sijoittautuneita yrityksiä ottamaan yhteyttä yhteyspisteisiin sen selvittämiseksi, onko niiden toiminta Kongon demokraattisessa tasavallassa ollut OECD:n ohjeiden mukaista. Komission mielestä kansallisten yhteyspisteiden tehtävä on tutkia kaikki perustellut syytökset ohjeiden vastaisesta käytöksestä.

([1]) KOM(2002) 347 lopullinen.

(2004/C 78 E/0632) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3584/03**

esittäjä(t): Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Täydentävä vastaus

Komission jäsen Viviane Reding lähetti 6. maaliskuuta komission puolesta vastauksen kirjalliseen kysymykseen E-3868/02 ([1]). Siinä ilmoitettiin, että komissio antaa asiasta vielä täydentävän vastauksen.

Voiko komissio ilmoittaa, miksi se ei ole tähän mennessä antanut täydentävää vastausta kysymykseen, joka koskee lasten yhtäläistä kohtelua: Alankomaissa keskiasteen (ammatillisessa) oppilaitoksessa opiskelevat saavat opintoavustusta, mutta Saksassa tai Belgiassa keskiasteen (ammatillisessa) oppilaitoksessa opiskelevat alankomaalaiset eivät saa opintoavustusta.

Voiko komissio ilmoittaa, milloin se antaa täydentävän vastauksen?

([1]) EUVL C 161 E, 10.7.2003, s. 157.

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(23. tammikuuta 2004)

Tutkittuaan kysymystä huolellisesti komissio päätti kääntyä Alankomaiden viranomaisten puoleen tarkistaakseen opintoavustusten myöntämistä koskevan lainsäädännön yhdenmukaisuuden vapaata liikkuvuutta koskevien yhteisön säännösten kanssa. Jäsenvaltioiden tehtävänä on määrittää kansallisen koulutusjärjestelmän pääsyvaatimukset sekä edellytykset opintotuen myöntämiselle niille opiskelijoille, jotka haluavat hankkia koulutuksensa toisessa jäsenvaltiossa; tällöin jäsenvaltioiden on noudatettava yhteisön oikeutta ja erityisesti syrjimättömyysperiaatetta, kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut asiassa Meeusen antamassaan tuomiossa (C-337/97).

Saamiensa asiakirjojen perusteella komissiolla ei ole tiedossaan seikkoja, jotka osoittaisivat, että Alankomaissa myönnetään opintoavustuksia vapaan liikkuvuuden periaatteen vastaisesti.

Erityisesti

— Alankomaiden opiskelijoilla on oikeus siirtyä muihin Euroopan maihin opintoja varten, ja he käyttävät tätä oikeutta,

— unionin muiden jäsenmaiden opiskelijoilla on oikeus opiskella Alankomaissa.

(2004/C 78 E/0633) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3585/03**

esittäjä(t): Mogens Camre (UEN) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: EUCM:n salattu raportti muslimien antisemitismistä

Financial Times ja tanskalainen päivälehti Berlingske Tidende kertoivat uutisissaan 23. marraskuuta 2003, että Euroopan rasismin ja muukalaisvihan seurantakeskus (EUMC) on salannut 112-sivuisen raportin, jonka berliiniläiset akateemiset tutkijat laativat EUMC:n itsensä pyynnöstä.

Salaamisen syyksi kerrotaan se, että raportin antama poliittinen kuva ei vastaa EUMC:n toivomuksia. Siinä nimittäin paljastetaan, että islamilaiset maahanmuuttajat ja palestiinalaismieliset ryhmät ovat vastuussa suurimasta osasta juutalaista omaisuutta ja juutalaisia vastaan tehdyistä hyökkäyksistä Euroopassa, ja sitä EUMC:n vahvasti muslimeja suosiva johtaja Beate Winkler ei halua saattaa julkisuuteen.

Beate Winklerin johtama seurantakeskus on järjestelmällisesti pyrkinyt kuvaamaan eurooppalaiset rasisteiksi, vaikka tämä on pohjimmiltaan täysin väärä kuva. Kaikissa EU:n muslimiyhteisöissä — kuten muslimiyhteisöissä muualla maailmassa — rikotaan massiivisesti ihmisoikeuksia koskevaa eurooppalaista yleissopimusta. Tämä ilmenee ennen kaikkea laajamittaisena naisten alistamisena, minkä lisäksi monet EU:n muslimiyhteisöt soveltavat islamilaista lakia kohdellessaan naisia eriarvoisesti perintöoikeuteen liittyvissä kysymyksissä EU:n jäsenvaltioiden lainsäädännön vastaisesti. Vielä pahempia ovat vapauteen pyrkiviin naisiin kohdistuvat "kunniamurhat" ja raiskauksen uhreiksi joutuneiden naisten tappaminen. EUMC ei ole koskaan käsitellyt näitä vakavia kysymyksiä.

EUMC on järjestelmällisesti luonut väärän kuvan siitä, ketkä ovat rasisteja ja kuka rikkoo ihmisoikeuksia Euroopan unionissa. Nyt Beate Winkler haluaa myös salata muslimien antisemitismin.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä estääkseen EUMC:n poliittisesti yksipuolisesti toiminnan ja varmistaakseen totuudenmukaisen kuvan antamisen rasistisista uhkatekijöistä ja ihmisoikeuksien rikkomisesta Euroopan unionissa?

(2004/C 78 E/0634) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3587/03**

esittäjä(t): Koenraad Dillen (NI) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Euroopan rasismin ja muukalaisvihan seurantakeskus

Financial Times -julkaisussa ja muissa eurooppalaisissa sanomalehdissä ilmoitettiin tällä viikolla, että Wienissä toimiva Euroopan rasismin ja muukalaisvihan seurantakeskus oli päättänyt olla julkistamatta hiljattain antisemitismistä tehdyn kertomuksen tuloksia. Euroopan rasismin ja muukalaisvihan seurantakeskukseen kuuluu jäsenvaltioiden, Euroopan neuvoston, komission ja Euroopan parlamentin edustajia. Kyseisessä kertomuksessa on 112 sivua, ja sen teki seurantakeskuksen pyynnöstä Berliinin tekninen yliopisto. Sanomalehtitietojen mukaan kertomuksesta käy ilmi, että juutalaisvastaiset lausunnot ja väärinkäytökset ovat lisääntyneet siirtolaisten keskuudessa. Kertomusta ei julkistettu siis poliittisen korrektiuden vuoksi.

Pitävätkö kyseiset tiedot paikkansa?

Oliko komissio tietoinen päätöksestä olla julkistamatta tätä kertomusta? Voiko komissio ilmoittaa siitä aiheutuneet kustannukset?

Minkä päätöksen perusteella tätä kertomusta ei julkistettu? Minkä näkökohtien perusteella päätettiin olla ottamatta huomioon Berliinin teknisen yliopiston tieteellistä tutkimusta?

Minkä perusteella ja millä tuella Euroopan rasismin ja muukalaisvihan seurantakeskusta rahoitetaan? Mistä summista on kyse? Mikä on sen hallintoneuvoston kokoonpano? Missä määrin komissio tukee tätä seurantakeskusta?

Voivatko Euroopan parlamentin jäsenet tutustua tähän kertomukseen?

(2004/C 78 E/0635) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3607/03**

esittäjä(t): Olivier Duhamel (PSE) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Wienin seurantakeskus

Pitääkö komissio hyväksyttävänä, että Euroopan rasismin ja muukalaisvihan seurantakeskus ei julkaise Berliinin teknisen yliopiston antisemitismin tutkimuskeskukselta pyytämäänsä kertomusta?

Onko komissio samaa mieltä siitä, että antisemitismin uusia muotoja peittelemällä ei edistetä sen vastaista taistelua?

Onko komissio tietoinen niistä riskeistä, jotka Euroopan unioni ottaa, jos se antaa vaikka erehdyksessä sellaisen kuva, että se sallii juutalaisvastaisuuden, koska se ei halua vaarantaa esikaupunkialueiden Palestiinaa tukevia nuoria, joista kehittyy vaarallisesti, joskus tiedostamattaan, juutalaisvihamielisiä.

Voiko komissio pyytää Wienin seurantakeskukselta, että se ei turvautuisi tällaiseen liialliseen varovaisuuteen, jonka perusteella sitä voidaan luulla myötämieliseksi? Voiko komissio esittää seurantakeskukselle sekä kaikille muille EU:n toimielimissä työskenteleville henkilöille, että he eivät loukkaisi tutkimukseen liittyviä vaatimuksia, sillä ne ovat joskus arkaluontoisia ja usein riittämättömiä? Se kävi ilmi Eurobarometrin maailmanrauhalle aiheutettua uhkaa koskevan julkaisun synnyttämistä ristiriidoista.

Tarvitaan pontevaa, selkeää ja nopeaa toimintaa. Euroopan unioni ja sen eri vastuulliset eivät saa toimia epäselvästi antisemitismiä analysoidessaan tai torjuessaan sitä.

(2004/C 78 E/0636) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3700/03**

esittäjä(t): Marco Pannella (NI), Maurizio Turco (NI), Marco Cappato (NI), Gianfranco Dell'Alba (NI), Benedetto Della Vedova (NI) ja Olivier Dupuis (NI) komissiolle

(10. joulukuuta 2003)

Aihe: Euroopan rasismin ja muukalaisvihan seurantakeskuksen pimittämä tutkimus juutalaisvastaisuudesta

— Englantilainen sanomalehti Financial Times julkaisi 22. marraskuuta etusivullaan uutisen, jonka mukaan Euroopan rasismin ja muukalaisvihan seurantakeskus olisi salannut juutalaisvastaisuutta Euroopassa käsittelevän 112-sivuisen selvityksen, jonka se oli teettänyt vuonna 2002 Berliinin yliopiston antisemitismin tutkimuskeskuksessa.

— Seurantakeskuksen johtaja Beate Winkler on ilmoittanut, että tutkimus päätettiin jättää julkistamatta, koska ajankohtana, jolloin tutkimus tehtiin (touko—kesäkuu 2002), ei pystytty saamaan edustavaa otosta ja koska seurantakeskuksen ja Berliinin tutkimuskeskuksen käsitykset antisemitismin käsitteestä eivät lainkaan vastanneet toisiaan.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

— Miksi selvitys, joka antaisi hyödyllistä tietoa juutalaisvastaisuuden muotojen kehittymisestä, on pidetty salassa unionin kansalaisilta?

— Miten seurantakeskuksen ja Berliinin tutkimuskeskuksen käsitykset antisemitismin käsitteestä eroavat toisistaan?

— Miksi Eurobarometri-kysely, jota ei tehdä tieteellisin perustein, julkaistiin viipymättä kaikkien tuntemine seurauksineen, kun taas tämä tutkimus salattiin?

— Ilmoitettiinko komission edustajalle seurantakeskuksessa päätöksestä jättää selvitys julkaisematta?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3585/03, E-3587/03, E-3607/03 ja E-3700/03

(30. tammikuuta 2004)

Komissio haluaa kiinnittää arvoisien parlamentin jäsenten huomion vastaukseen, jonka se antoi Armin Laschetin tekemään kirjalliseen kysymykseen P-3693/03 [1].

[1] Katso sivu 313.

(2004/C 78 E/0637) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3590/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Ibero-Amerikan huippukokous — päätelmät ja odotukset

Ibero-Amerikan maissa asuu 600 miljoonaa ihmistä, mikä on noin 10—12 prosenttia maailman väestöstä. Ibero-Amerikan vuotuisten huippukokousten tehtävänä on ollut poliittisten kysymysten yhteensovittaminen ja niitä koskeva neuvonpito sekä Portugalin, Latinalaisen Amerikan maiden ja Espanjan yhteisten etujen mukaisten erityisasioiden käsittely. Huippukokouksen tavoitteena on muodostaa todellinen Ibero-Amerikan maiden yhteisö, joka ylittää mannertenväliset rajat ja yhdistää Portugalin ja Espanjan portugalia ja espanjaa puhuviin Amerikan maihin. Tämän yhteisön tarkoituksena on toimia siltana Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan välillä.

Marraskuun 14. ja 15. päivänä 2003 Bolivian Santa Cruz de la Sierrassa järjestettiin 13. huippukokous, johon osallistuivat valtioiden ja hallitusten päämiehet 21:stä Ibero-Amerikan maasta ja jossa oli läsnä myös YK:n pääsihteeri Kofi Annan. Ibero-Amerikan valtioiden yksimielisellä päätöksellä hyväksyttiin perustettavaksi pysyvä sihteeristö, joka koordinoi tulevia huippukokouksia ja toteuttaa ne. Kuten muista alueellisista järjestöistä, siitä voi tulla liikkeelle paneva voima lähennettäessä kyseisten valtioiden välistä yhteistyötä.

Komission laatimassa Latinalaisen Amerikan alueellista strategiaa ohjelmakaudeksi 2002—2006 käsittelevässä asiakirjassa todetaan, että alueiden maiden kansainvälinen haaste liittyy niiden kykyyn omaksua merkittävämpi rooli kansainvälisissä kysymyksissä parantamalla sisäistä yhteenkuuluvuutta ja perustamalla liittoutumia kolmansien osapuolten kanssa. Asiakirjassa tunnustetaan vielä, että eurooppalaisen ja yhteisön Latinalaiselle Amerikalle annettavan avun roolin näkyvyyttä koskeva vaje on selvästi havaittavissa ja että tässä suhteessa toteutetaan merkittäviä ponnisteluja, jotta varmistetaan kyseisten toimintojen julkisuus ja niitä koskevan tiedon levittäminen.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Mitä huippukokousta ja sen päätelmiä koskevia tietoja komissiolla on käytettävissään? Mitä johtopäätöksiä se tekee?

— Ottaen huomioon Latinalaisen Amerikan historia, sen eurooppalaisia arvoja lähellä olevat arvot ja yhteiset kielet miten komissio aikoo tehdä yhteistyötä Ibero-Amerikan huippukokouksen kanssa ja edistää tätä erittäin hyvin tunnettua ja sopivaa eurooppalaista osallistumista yhteistyöhön siteiden vahvistamiseksi kyseisen alueen kanssa?

— Minkä arvion komissio tekee strategisesta merkityksestä, jonka Euroopan unionille koituu yhtenäisemmästä ja tiiviimmästä Ibero-Amerikan yhteisöstä? Mihin toimenpiteisiin se on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä tässä suhteessa?

— Mitä tukia komissio on valmis myöntämään etenkin edustustojen perustamiseen, infrastruktuureihin ja Ibero-Amerikan yhteisön laitoksiin yhteisön alueella?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(23. joulukuuta 2003)

Komissio on täysin tietoinen 15. marraskuuta 2003 Santa Cruzissa päättyneen 13. iberoamerikkalaisen huippukokouksen tuloksista. Huippukokouksen ja muutamien sen päätelmien teema noudattaa täysin yhtä komission Latinalaisen Amerikan suhteisiin liittyvää päätavoitetta: sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämistä.

Unionin ja Rion ryhmän edellisessä Vouliagmenissa järjestetyssä ministerikokouksessa ulkosuhteista vastaava komission jäsen ehdotti sosiaalista yhteenkuuluvuutta unionin ja Latinalaisen Amerikan sekä Karibian maiden valtionpäämiesten seuraavan huippukokouksen keskeiseksi aiheeksi; huippukokous pidetään Meksikon Guadalajarassa vuonna 2004. Se tosiasia, että tämä aihe on ollut Santa Cruzin keskustelujen keskiössä, rohkaisee komissiota jatkamaan työskentelyä asian parissa. Komissio ja Latinalaisen Amerikan kehityspankki ovat perustaneet sosiaalisen yhteenkuuluvuuden työryhmän, jonka on määrä ehdottaa tämän alan toimia, jotka voidaan esittää valtionpäämiehille Meksikossa.

Komissio katsoo, että iberoamerikkalaisen yhteisön kehitys on unionin kannalta erittäin myönteinen asia. Kahden jäsenvaltion osallistuminen tähän yhteisöön edistää suhteiden lujittamista, vuoropuhelua ja yhteisymmärrystä unionin ja Latinalaisen Amerikan välillä.

Komissio katsoo, että edustus iberoamerikkalaisessa yhteisössä on jäsenvaltion sisäinen asia, eikä se näin ollen aio tehdä tältä osin mitään erityisiä aloitteita.

(2004/C 78 E/0638) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3596/03**

esittäjä(t): Brigitte Langenhagen (PPE-DE) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: EU:n rajoilla tehtävät tarkastukset

On käynyt todistettavasti ilmi, että Euroopan unioniin on tuotu kolmansista maista yleensä Euroopan talousalueeseen (ETA) kuuluvien maiden kautta sellaisilta tehdasaluksilta lähtöisin olevia kalataloustuotteita, joita ei ole hyväksytty EU:hun suuntautuvaa vientiä varten. Tällainen tuonti pystyy kilpailemaan taloudellisesti unionin oman kalatalousalan kanssa, koska pyydystämisen ja jalostuksen hygieniaan vaadittavissa investoinneissa on säästetty. Tällainen tuonti ei ole myöskään terveyden kannalta turvallista, vaan tuotteiden voidaan katsoa aiheuttavan terveysriskin.

Tiedän, että eläinperäisten tuotteiden tuonnille, johon kolmansista maista tuotavat kalataloustuotteet kuuluvat, on olemassa kattava yhteisön sisäinen säännöstö, jossa on säädetty rajatarkastusasemilla noudatettavista menettelyistä.

Tiedän myös, että komission yksiköt ja niiden virkamiehet tekevät kaikkensa paljastaakseen tarkastusten avulla säännönvastaisuuksia rajatarkastusasemilla.

Olen tietoinen, että ETA:aan kuuluvat valtiot ovat antaneet EU:n säännöksiä vastaavia tai niiden kanssa samanarvoisia säännöksiä ja että yhteisön säännösten mukaisesti kolmansista maista ETA-maiden kautta yhteisöön tuotavat kalataloustuotteet on tarkastettava rajatarkastusasemilla.

Kuitenkin näiden rajatarkastusasemien kautta tuodaan yhteisön sisäisille markkinoille huomattavia määriä kalataloustuotteita, jotka eivät ole EU:n normien mukaisia. Tämä on alan toimijoiden keskuudessa julkinen salaisuus Koillis-Atlantin ja Pohjanmeren alueella.

Näin ollen pyydän komissiolta vastausta seuraaviin kysymyksiin.

— Millä tavoin ja kuinka laajasti komission asiasta vastaavat yksiköt tutkivat kalataloustuotteiden tuonnin säännönmukaisuuden ETA-maiden (ja siten myös EU:n) ulkorajoilla?

— Mitä todellisia mahdollisuuksia komissiolla on paljastaa vaihteluita yhteisön tuontimenettelyjen soveltamisessa ETA-maissa ja varmistaa, että asiassa tehdään pysyviä parannuksia, kun otetaan huomioon, että ETA-maat ovat kolmansia maita, vaikka niillä on erityinen asema?

— Miten komissio voi kieltää edellä mainitun ETA-maiden kautta tapahtuvan sellaisten kalataloustuotteiden tuonnin, jotka eivät täytä EU:n normeja, suojellakseen yhteisön omaa kalatalousalaa ja kuluttajia?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(2. helmikuuta 2004)

Islanti ja Norja ovat yhteydessä unioniin Euroopan talousalueesta (ETA) tehdyn sopimuksen kautta. Kumpikin maa on hyväksynyt kala- ja kalastustuotteiden tuontia yhteisön ulkopuolisista maista koskevan yhteisön lainsäädännön sekä tuonnin edellytysten että tuontimenettelyjen osalta. Nämä ETA-valtiot ovat ottaneet käyttöön rajatarkastusasemien verkoston, joka tarkastaa yhteisön ulkopuolisista maista tuodut tuotteet. Kun kala- ja kalastustuotteet on luovutettu vapaaseen liikkeeseen näissä kahdessa ETA-valtiossa, ne saavat liikkua vapaasti yhtenäismarkkinoiden alueella.

Tarkastuksista ja lainsäädännön täytäntöönpanosta ETA-valtioissa huolehtii Euroopan vapaakauppaliiton (EFTAn) valvontaviranomainen, joka tekee tarkastuskäyntejä ETA-valtioihin varmistaakseen yhteisön vaatimusten täyttymisen yhteisön säännöstön merkityksellisillä osa-alueilla. ETA-sopimuksen liitteen I (eläinlääkintä- ja kasvinsuojeluasiat) I luvun johdanto-osan 4 kohdan B alakohdassa todetaan kuitenkin rajatarkastusasemista seuraavaa:

> EY:n komissio ja EFTAn valvontaviranomainen tarkastavat rajatarkastusasemat toimien tiiviissä yhteistyössä.
>
> EFTAn valvontaviranomaisella on oikeus osallistua komission yksiköiden EY:n jäsenvaltioihin suuntautuviin tarkastuskäynteihin, jotka koskevat 5 kohdan b alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettuja päätöksiä.
>
> EY:n komissio ja EFTAn valvontaviranomainen toteuttavat yhteisiä tarkastuskäyntejä vahvistaakseen 5 kohdan b alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettuja päätöksiä koskevan yhteisen suosituksen. Tähän liittyvät kysymykset voidaan saattaa ETA:n sekakomitean käsiteltäviksi.

Tarkastuskäyntien kohteina ovat sekä tuotantolaitosten kehitys että merkityksellisen eläinlääkintää koskevan säännöstön soveltaminen.

EFTAn valvontaviranomaisen tarkastuskertomukset lähetetään komissiolle ja ovat myös saatavana valvontaviranomaisen www-sivustolla [1].

Kahdessa uusimmassa Norjaan ja Islantiin tehtyjä tarkastuskäyntejä koskevassa EFTAn valvontaviranomaisen kertomuksessa on tuotu esiin, että näissä kahdessa maassa on ilmeisesti hyväksytty sellaisista lähteistä tulevat kalastustuotteet, joita ei ole hyväksytty. Mikäli tämän katsotaan rikkovan ETAn lainsäädäntöä (ts. EY:n lainsäädäntöä), EFTAn valvontaviranomaisen velvollisuutena on toteuttaa toimenpiteitä lainsäädännön täytäntöönpanosta ETA-valtioissa vastaavana elimenä.

[1] http://www.eftasurv.int/

(2004/C 78 E/0639) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3601/03**

esittäjä(t): Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Buy American Act -säännös

Buy American Act on niitä tuottajia koskeva säännös, jotka toimivat Yhdysvaltain viranomaisten rahoittamien projektien hankkijoina. Säännöksen perusteella annetaan tukea yhdysvaltalaisille yrityksille ja palkansaajille, sillä heidän tuotteitaan hankitaan etusijaisesti.

Yhdysvaltalaiset yritykset saavat tarjouskilpailua koskevissa menettelyissä tietoja ulkomaisten, esimerkiksi eurooppalaisten, yritysten tarjouksista. Nämä yritykset voivat tehdä siten alhaisemman tarjouksen.

1. Onko komissio tietoinen Yhdysvaltain viranomaisten ja hallintoelinten tehtävästä tarjouskilpailuissa, jotka perustuvat Buy American Act -säännökseen?

2. Onko komissio tietoinen niistä vaikeuksista, jota tällä säännöksellä aiheutetaan monille eurooppalaisille yrityksille, esimerkiksi Alankomaiden bioteknologiaan erikoistuneille yrityksille?

3. Katsooko komissio, että säännös on protektionistinen ja rikkoo WTO:n määräyksiä?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2004)

Komissio tuntee hyvin lainsäädännön, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa. Sen alkuperä on yhdysvaltalaisessa laissa (Buy American Act), joka annettiin vuonna 1933 keskellä suurta lamaa ja jonka tavoitteena oli kehittää teollisuutta ja rakennusalaa sekä luoda uusia työpaikkoja Yhdysvaltoihin. Tämän lain henkeä pidetään yllä lukuisissa säädöksissä, jotka koskevat Yhdysvaltain julkisten elinten ja virastojen tekemiä hankintoja. Useimpien säännösten tarkoituksena on sulkea ulkomaiset hyödykkeet tai tarjoajat julkisten elinten järjestämien tarjouskilpailujen ulkopuolelle. Buy American -säännökset koskevat myös Yhdysvaltain talousarviosta rahoitettuja toimintoja. Esimerkkinä voitaisiin mainita velvoite käyttää yhdysvaltalaisia lentoyhtiöitä silloin, kun lento rahoitetaan Yhdysvaltain liittovaltion talousarviosta (tämä pakottaa kaikki komennuksella olevat virkamiehet tai kongressin jäsenet tai jopa valtion apurahoja saavat opiskelijat matkustamaan yhdysvaltalaisten lentoyhtiöiden koneilla). Nämä protektionistiset toimenpiteet ovat kalliita Yhdysvaltain veronmaksajille, ja ne ovat syynä tehottomaan ja vilpilliseen kilpailuun useilla talouden sektoreilla.

Vuonna 1996 Yhdysvallat allekirjoitti Maailman kauppajärjestön (WTO) julkisia hankintoja koskevan sopimuksen, jolla myönnetään syrjimätön pääsy 12 allekirjoittajamaan (myös yhteisön) tarjoajille. Tuolloin Yhdysvaltain piti tehdä suuria muutoksia Buy American -lainsäädäntöön noudattaakseen WTO:n uusia sääntöjä. Valitettavasti sopimuksen soveltamisala on melko rajallinen, eivätkä monet merkittävät sopimukset ja hankinnat edelleenkään ole näiden sääntöjen alaisia.

Komissio ei ole tietoinen sellaisista yhdysvaltalaisista säännöksistä, joiden nojalla hankintaviranomainen voisi pyytää ehdotuksia ulkomaisilta tarjoajilta ja antaa sitten oman maan toimittajalle oikeuden ohittaa ulkomainen tarjous. Komissio on valmis tutkimaan, ovatko tämä ja muut toimenpiteet, jotka saattavat luoda esteitä yhteisön bioteknologia-alan tai muiden alojen vientiyrityksille, WTO:n sääntöjen mukaisia. Komissio ei ole saanut yhtään tätä koskevaa valitusta yhteisön yrityksiltä.

(2004/C 78 E/0640) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3602/03**

esittäjä(t): Anne Van Lancker (PSE) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Euroopan perustuslain 51 artikla

Euroopan unionin perustuslakia koskevan ehdotuksen 51 artiklan mukaan uskonnollisiin yhteisöihin ja ei-tunnustuksellisiin järjestöihin suhtaudutaan tasapuolisesti. Tunnustuksellisten järjestöjen edustajia kuultiin 21. lokakuuta 2003 maahanmuuttajiin ja prostituution ja ihmiskaupan torjuntaan liittyvissä kysymyksissä. On ilmeistä, että ei-tunnustuksellisia järjestöjä ei kuultu.

1. Voiko komissio perustella, miksi ei-tunnustukselliset järjestöt jätettiin vuoropuhelun ulkopuolelle huolimatta siitä, että Amsterdamin sopimukseen liitetyssä julistuksessa numero 11 taataan uskonnollisten ja ei-tunnustuksellisten järjestöjen tasavertainen kohtelu? Tämä suhtautuminen on myös vastoin ehdotuksen EU:n perustuslaiksi 51 artiklaa.

2. Voiko komissio vahvistaa, että vuoropuheluun uskonnollista ajatusmaailmaa edustavien kansalais-järjestöjen kanssa otetaan välittömästi mukaan myös ei-tunnustuksellista elämänkatsomusta edustavia järjestöjä?

3. Voiko komissio vahvistaa, että ei-tunnustuksellista elämänkatsomusta edustavia järjestöjä kohdellaan tulevaisuudessa samoin kuin uskonnollisia järjestöjä?

4. Voiko komissio varmistaa, että sen suhtautuminen tähän kysymykseen ei kuvaa komission tulkintaa 51 artiklan täytäntöönpanosta?

(2004/C 78 E/0641) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3665/03**

esittäjä(t): Nelly Maes (Verts/ALE) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: Ei-tunnustukselliset järjestöt

Huolimatta siitä, että ehdotuksessa Euroopan unionin perustuslaiksi uskonnollisiin yhteisöihin ja ei-tunnustuksellisiin järjestöihin suhtaudutaan tasapuolisesti voimme todeta, että Euroopan komissio on kuullut eräitä tunnustuksellisia elämänkatsomuksia maahanmuuttajiin ja prostituution ja ihmiskaupan torjuntaan liittyvissä kysymyksissä. On ilmeistä, että ei-tunnustuksellisten järjestöjen osalta ei toimittu samoin.

1. Voiko komissio selittää, miksi European Humanist Federationin kaltaiset ei-tunnustukselliset järjestöt jätettiin kyseisen vuoropuhelun ulkopuolelle?

2. Voiko komissio perustella, miksi ei-tunnustukselliset järjestöt jätettiin vuoropuhelun ulkopuolelle huolimatta siitä, että Amsterdamin sopimukseen liitetyssä julistuksessa numero 11 taataan uskonnollisten ja ei-tunnustuksellisten järjestöjen tasavertainen kohtelu? Tämä suhtautuminen on sitä paitsi vastoin ehdotuksen EU:n perustuslaiksi 51 artiklan henkeä.

3. Voiko komissio vahvistaa, että vuoropuheluun uskonnollisen ajatusmaailman omaavien kansalais-järjestöjen kanssa otetaan välittömästi mukaan myös ei-tunnustuksellista elämänkatsomusta edustavia järjestöjä?

4. Voiko komissio vahvistaa, että ei-tunnustuksellista elämänkatsomusta edustavia järjestöjä kohdellaan tulevaisuudessa samoin kuin uskonnollisia järjestöjä?

5. Voiko komissio taata, että sen asenne tässä kysymyksessä ei ennakoi tulkintaa, jonka se aikoo antaa ehdotuksen EU:n perustuslaiksi 51 artiklan soveltamiselle?

Romano Prodin komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3602/03 ja E-3665/03

(10. helmikuuta 2004)

Komissio vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että perustuslakiluonnoksen 51 artiklassa, jonka otsikko on Kirkkojen ja ei-tunnustuksellisten järjestöjen asema ja jossa todetaan unionin käyvän vuoropuhelua tällaisten järjestöjen kanssa, ei ole kyse ei-tunnustuksellisten järjestöjen aseman huonontumisesta. Tätä vuoropuhelua käydään itse asiassa jo nyt säännöllisesti, etenkin Eurooppa-neuvostojen jälkeen, ja vakiintunutta käytäntöä jatketaan. Komissiolla ei ole tietoa ei-tunnustuksellisten järjestöjen tyytymättömyydestä vuoropuheluun.

Kysyjän mainitsema kokous 21. lokakuuta 2003 oli tiedotuskokous, joka järjestettiin ennen Roomassa pidettävää konferenssia. Silloinen neuvoston puheenjohtajamaa teki tiedotuskokouksesta aloitteen ja järjesti sen.

Koska puheenjohtajamaa Italia etsi uskonnollisten järjestöjen asiantuntijoita Roomassa järjestettävään konferenssiin, se päätti käyttää tilaisuutta hyväkseen ja keskustella muun muassa kyseisten Brysselissä sijaitsevien järjestöjen kanssa, jotka olivat tulleet säännölliseen vuoropuheluun kuuluvaan kokoukseen.

(2004/C 78 E/0642) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3603/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Portugalin siirtomaissa vammautuneet entiset sotilashenkilöt

Heinäkuun 15. päivänä 2003 antamassaan päätöslauselmassa [1] neuvosto palautti mieleen Málagassa 8. toukokuuta 2003 annetun ministereiden julkilausuman, jossa vahvistetaan, että vammaisten ja heidän perheidensä elämänlaadun parantaminen on ”seuraavan vuosikymmenen päätavoitteita”.

Euroopan parlamentti on myös hyväksynyt useita päätöslauselmia asiasta. Erityisesti on korostettava 3. syyskuuta 2003 tiedonannosta ”Tavoitteena oikeudellisesti sitova Yhdistyneiden Kansakuntien asiakirja vammaisten oikeuksien ja ihmisarvon edistämiseksi ja suojelemiseksi” annettua päätöslauselmaa, jossa kiinnitetään huomiota myös velvoitteeseen huolehtia ”piilevästi” vammaisten henkilöiden tarpeista.

Vammaisia henkilöitä koskevien yleisten ongelmien ohella Portugalissa on lisäksi ryhmä henkilöitä, jotka ovat vailla erityishuomiota. Kyse on monista entisistä portugalilaisista taistelijoista, jotka osallistuivat siirtomaasotiin 1961—1974 Angolassa, Mosambikissa ja Guinea-Bissaussa.

Monet näistä noin 800 000 miehestä, jotka palvelivat Portugalin puolustusvoimissa kyseisillä alueilla, palasivat haavoittuneina tai heillä on kroonisia psyykkisiä häiriöitä, jotka johtuvat traumaattisille stressitekijöille altistumisesta sotilaselämän aikana. Kyseessä on sodasta johtuva traumaperäinen stressireaktio, joka on eräänlainen ahdistushäiriö American Psychiatric Associationin julkaiseman mielentilahäiriöiden diagnosointia ja tilastoja käsittelevän käsikirjan (DSM) mukaan.

Portugalin valtio on yrittänyt täyttää velvollisuutensa niitä henkilöitä kohtaan, jotka ovat saivat vammoja asepalveluksen aikana, mutta myös yhteisön solidaarisuus ja yhteiset kokemukset voivat olla erittäin hyödyllisiä kyseisten kansalaistemme erityisongelmia ratkaistaessa.

Kysyn komissiolta seuraavaa: Mihin Euroopan vammaisten teemavuoden mukaisiin erityistoimenpiteisiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä sopeuttaakseen sotatoimiin osallistuessaan vammautuneet henkilöt ja etenkin Portugalin siirtomaissa palvelleet entiset taistelijat takaisiin yhteiskuntaan? Entä minkälaisia toimenpiteitä komissio suosittelee?

Koska tiedetään, että "piilevät" sairaudet, joihin voidaan lukea traumaperäinen stressireaktio, ovat vakavia, mihin erityistoimenpiteisiin komission mielestä voidaan ryhtyä, jotta tämäntyyppisen vammaisuuden syitä, oireita ja seurauksia koskevan tiedon puute korjataan ja kärsivät henkilöt ohjataan kuntoutukseen tai hoitoon? Aikooko komissio tehdä jotakin tämän suhteen?

(1) EUVL C 175, 24.7.2003, s. 1.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(16. tammikuuta 2004)

Kysymys sotaan osallistumisen seurauksena vammautuneiden henkilöiden integroimisesta yhteiskuntaan kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Komissiolla on kuitenkin pitkät perinteet vammaisten oikeuksien ja osallisuuden edistämisessä sekä yhteiskunnallisella että talouden alalla. Tässä muutamia esimerkkejä asiasta: Euroopan sosiaalirahasto edistää vammaisten integroitumista työmarkkinoille. Muita yhteisön rahastoja (1) käytetään terveydenhoidon infrastruktuurin parantamiseen, vammaisten sosiaalisen osallisuuden edistämiseen, syrjinnän vastaiseen taisteluun jne. Lisäksi yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27. marraskuuta 2000 annettu neuvoston direktiivi 2000/78/EY (2) annettiin komission ehdotuksen pohjalta. Tämä direktiivi kieltää kaikenlaisen uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään taikka sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan välittömän tai välillisen syrjinnän. Olisi toivottavaa, että direktiivi osaltaan nostaisi työkykyisten vammaisten alhaista työllisyysastetta. Ulkopolitiikkansa ja kehitysapunsa puitteissa komissio tukee aloitteita, jotka edistävät vammaisten työelämään sopeuttamista, kuntoutusjärjestelmien parantamista jne.

Euroopan vammaisten teemavuoden 2003 puitteissa ja vammaisuuteen liittyvien kysymysten säilyttämiseksi edelleen keskeisenä asiana EU:n poliittisessa ohjelmassa komissio on muun muassa antanut tiedonannon "Yhtäläiset mahdollisuudet vammaisille: eurooppalainen toimintasuunnitelma" (3), joka tähtää vammaiskysymyksiä laajentuneessa Euroopassa koskevan kestävän ja toimivan mallin luomiseen tuleviksi vuosiksi. Tiedonantoon kuuluu monivuotinen toimintasuunnitelma, joka ulottuu vuoteen 2010. Suunnitelman tavoitteena on saada vammaisuuteen liittyvät näkökohdat mukaan kaikkeen asiaan liittyvään EU:n politiikkaan sekä kehittää keskeisillä aloilla konkreettisia toimia, joilla vahvistetaan vammaisten yhteiskunnallista ja taloudellista integroitumista.

Kansanterveysalan toimintaohjelmaan sisältyvän terveystiedotuksen ja -tietämyksen lohkoa toimeenpannakseen komissio on perustanut mielenterveyttä käsittelevän työryhmän parantaakseen saatavilla olevaa tietoa mielenterveyshäiriöistä ja kehittääkseen relevantteja mielenterveyttä kuvaavia indikaattoreita sekä saamaan ne käyttökelpoisiksi. Mielenterveyttä käsittelevä työryhmä kokoontui ensimmäisen kerran marraskuussa 2003. Lisäksi on perustettu erityinen mielenterveyden indikaattoreita käsittelevä työryhmä. Traumaperäistä stressireaktiota koskeva tutkimus ja hoito eivät kuulu kansanterveysalan toimintaohjelman piiriin.

(1) EAKR, koulutusta ja nuorisoa koskevat yhteisön toimintaohjelmat, Equal-yhteisöaloite, syrjinnän vastainen ohjelma, sosiaalisen syrjäytymisen torjuntaa koskevan ohjelma jne.
(2) EYVL L 303, 2.12.2000.
(3) KOM(2003) 650.

(2004/C 78 E/0643) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3604/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Itä-Timorin hätäapu

Komissio on ilmoittanut julkisesti, että se aikoo myöntää Itä-Timorin väestölle 2 miljoonan euron arvosta humanitaarista apua kuivuuden torjuntaan ja elintarvikepulan lievittämiseen.

Komission mukaan nykyisistä jälleenrakennusponnisteluista huolimatta 110 000 henkilöä tarvitsee elintarvikkeita hätäapuna marraskuusta 2003 maaliskuuhun 2004.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Mitä käytännön toimenpiteitä kyseinen humanitaarinen apu edellyttää?

— Onko kyseistä operaatiota koskeva aikataulu hyväksytty?

— Mitä alueita apu koskee?

— Kuka on Itä-Timorin hallituksessa pääasiallisesti vastuussa avun kanavoimisesta?

— Miten komissio aikoo seurata myönnetyn avun jakamista ja käyttöä?

— Suostuuko komissio lisäämään tukea, jos se osoittautuu riittämättömäksi?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2004)

Hyväksytyn humanitaarisen avun tarkoituksena on tarjota Itä-Timorin hädänalaisille perheille välttämättömin elintarvikeapu, jota he tarvitsevat vuoden 2003 tulvien ja kuivuuden takia.

Tärkeimmät tukimuodot ovat

— ruoka-avun antaminen 110 000 uhrille Alieun, Ainaron, Ermeran, Bobonaron, Cova Liman ja Baucaun ylänköalueilla sekä kaukaisilla ja eristyneillä alueilla, joita ovat esimerkiksi Oecussi, Lautem ja Atauron saari

— hätäapu maatalouteen (alueelle soveltuvia, laadultaan varmennettuja siemeniä, lannoitteita ja yksinkertaisia käsityökaluja) 8 200:lle kuivuuden ja tulvien koettelemalle maatilalle, jotta niillä voidaan aloittaa uudelleen viljely tulevana kylvökautena

— lisäravinnon antaminen pahimmin aliravitun väestön hoitamiseksi ja siementen jakaminen Bobonaron, Cova Liman ja Liquican alueilla.

Operaatiot aloitettiin lokakuussa 2003 (maatalousapu) ja marraskuussa 2003 (elintarvike- ja ravintoapu). Kumpikin operaatio kestää puoli vuotta.

Euroopan humanitaarisen avun toimiston (ECHO) sääntöjen mukaan vain ECHO:n kumppanit voivat vastata ECHO:n hyväksymän avun täytäntöönpanosta. ECHO:n kumppaneiksi ei voida valita maiden hallituksia.

Kyseisessä tapauksessa avun täytäntöönpanosta vastaavat seuraavat järjestöt:

— Maailman elintarvikeohjelma: elintarvikeapu

— Elintarvike- ja maatalousjärjestö (FAO): maatalousapu

— Itävallan CARE: ravintoapu ja siementen jakaminen.

Saksan World Vision on lisäksi juuri viimeistelemässä elintarvikeapua koskevaa hanke-ehdotusta, joka hyväksyttäneen tammikuussa 2004.

Itä-Timorin hallitus ei suoraan vastaa täytäntöönpanosta, mutta se on asiassa täysipainoisesti mukana. Maa- ja metsätalousministeriö, työ- ja yhteisvastuuministeriö, aluehallinnosta ja paikallisesta kehittämisestä vastaava ALDG, valtionhallinnon ministeriö ja kansallinen katastrofienhallintatoimisto valvovat täytäntöönpanoa ja osallistuvat siihen eri tavoin. Tätä varten hallitus ja ECHO:n kumppanit ovat allekirjoittaneet tai aikovat allekirjoittaa useita sopimuksia.

ECHO seuraa hankkeen täytäntöönpanoa Laosista, Indonesiasta ja Itä-Timorista vastaavan, Bangkokissa toimivan teknisen avustajan välityksellä, mutta se aikoo tehdä useita tarkastuskäyntejä alueelle hankkeen täytäntöönpanon aikana. Brysselissä toimivan vastuuvirkamiehen on myös tarkoitus käydä paikan päällä vuoden 2004 ensimmäisen neljänneksen aikana.

ECHO:n varoja myönnetään olemassa olevien humanitaaristen tarpeiden perusteella. Jos kiireellistä humanitaarista apua tarvitaan vielä nykyisten hankkeiden päätyttyä, ECHO voi harkita Itä-Timorille myönnetyn avun lisäämistä. Tämä näyttää kuitenkin tällä hetkellä epätodennäköiseltä.

(2004/C 78 E/0644) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3608/03**

esittäjä(t): Marco Pannella (NI), Maurizio Turco (NI), Marco Cappato (NI), Gianfranco Dell'Alba (NI), Benedetto Della Vedova (NI) ja Olivier Dupuis (NI) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Kreikan cham-vähemmistöön kohdistuvat ihmisoikeusloukkaukset

Kesäkuussa 1944 Chamariasta ajettiin pois 44 000 islaminuskoista albaania, joita syytettiin yhteistyöstä natsi- ja fasistimiehittäjien kanssa. Kyseiset tapahtumat olivat loppunäytös cham-vähemmistön kansanmurhalle, jonka yhteydessä myös takavarikoitiin heidän kiinteä ja irtain omaisuutensa (maat, asunnot, kotieläimet ja huonekalut).

Chamariaan jääneet ortodoksit eivät nauti Euroopan unionissa tunnustetuista oikeuksista, eivät varsinkaan etnisten ja kielellisten vähemmistöjen oikeuksista, eivätkä myöskään oikeudesta oppia albaanin kieltä albaaninkielisissä kouluissa, sillä niiden toiminta on Kreikassa kielletty.

Vain kyseisten Kreikassa ja Albaniassa asuvien kahden vähemmistön yhdenvertaisen poliittisen ja oikeudellisen aseman pohjalta voidaan luoda avoimet ja ystävälliset välit eri yhteisöjen ja maiden välillä.

Mitä aloitteita komissio aikoo tehdä, jotta Chamariasta pois ajettu islaminuskoinen albaaniväestö voisi palata kotiseudulleen ja jotta heille suotaisiin oikeus saada omaisuutensa takaisin sekä korvausta menettämästään omaisuudesta?

Mitä aloitteita komissio aikoo tehdä, jotta Chamariaan jääneille ortodokseille voidaan taata mahdollisuus käyttää albaania virallisissa yhteyksissä ja nauttia täysistä kansalaisoikeuksista Kreikassa samaan tapaan kuin on Albanian kreikkalaisvähemmistön laita?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(3. helmikuuta 2004)

Komissio on tietoinen siitä, että osa albaaniväestöstä on sitä mieltä, ettei heidän oikeuksiaan kunnioiteta täysimääräisesti Kreikassa etenkään toisen maailmansodan lopussa takavarikoidun omaisuuden osalta.

Komission mielestä kyseessä on lähinnä Albanian ja Kreikan kahdenvälinen asia. Komissio huomauttaa kuitenkin, että asia on edennyt myönteiseen suuntaan vuoden 2003 aikana. On järjestetty korkean tason tapaamisia (esimerkiksi Albanian pääministerin Fatos Nanon ja Kreikan pääministerin Konstandinos Simitisin välillä), joissa on tarkasteltu sellaisia kysymyksiä kuin ns. sotalain pätevyys (tätä Kreikan säätämää lakia on väitetty sovellettavan albaaneihin), albaaniväestön mahdollisuus vedota oikeuksiinsa Kreikan tuomioistuimissa ja tuomioistuinten vastaukset. Komissio pani merkille, että pääministeri Nano totesi Albanian parlamentin istunnossa (15. toukokuuta 2003), ettei sotatilaa Albanian hallituksen mielestä enää ole, sillä Kreikka ja Albania allekirjoittivat 21. maaliskuuta 1996 ystävyys- ja yhteistyösopimuksen. Pääministeri Nanon mukaan sotatila kuuluu menneisyyteen. Myös demokraattipuolueen (tärkeimmän oppositiopuolueen) johtaja Sali Berisha on todennut, ettei Kreikan ja Albanian välillä enää ole sotatilaa. Oikeaan suuntaan siis edetään, vaikka takavarikoitua omaisuutta koskeva kysymys on vielä kiistanalainen.

Komissio seuraa edelleen tilannetta, ja se pyrkii edistämään Kreikan ja Albanian hallitusten välisen vuoropuhelun jatkumista, jotta avoinna oleviin kysymyksiin saataisiin oikeudenmukainen ratkaisu.

(2004/C 78 E/0645) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3611/03**

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Maahanmuuton laillistaminen

Oikeus- ja sisäasioista vastaavan komission jäsenen mukaan maahanmuuton laillistamista koskevat lainsäädäntöaloitteet kaatuvat aina neuvoston kovaan vastustukseen. Ainoastaan perheen yhdistämistä ja pitkään maassa oleskelleiden asemaa koskevissa kysymyksissä on saatu aikaan parannuksia.

Voiko komissio ilmoittaa, mistä kysymyksistä syntyy ongelmia ja mitkä jäsenvaltiot viivyttävät ratkaisuja tässä vakavassa ja tärkeässä asiassa, kun edelleen kymmeniä maahanmuuttajia kuolee unionin etelärannikolla?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(28. tammikuuta 2004)

Komissio on tehnyt useita direktiiviehdotuksia kolmansien maiden kansalaisten maahantulosta ja oleskelun ehdoista pannakseen täytäntöön Amsterdamin sopimuksen ja Tampereella annetun valtuutuksen.

Nämä ehdotukset on hyväksyttävä yksimielisesti, vaikka jäsenvaltioiden lainsäädäntö on kovin epäyhtenäistä tiettyjen kolmansien maiden suhteen. Nämä tekijät on otettava huomioon.

Eurooppa-neuvoston kokouksissa Sevillassa 21.—22. kesäkuuta 2002, Thessalonikissa 19.—20. kesäkuuta 2003 ja Brysselissä 12. joulukuuta 2003 korostettiin kuitenkin lainsäädäntötyön nopeuttamisen tarpeellisuutta, jotta Tampereella hyväksytty ohjelma etenkin EU:n yhteisen maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikan kehittämisen osalta saadaan toteutettua.

Lainsäädäntötyössä on saatu jossain määrin edistystä aikaan:

— Neuvosto hyväksyi 22. syyskuuta 2003 oikeudesta perheenyhdistämiseen annetun neuvoston direktiivin 2003/86/EY ([1]) ja 25. marraskuuta 2003 direktiivin pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta ([2]).

— Lokakuun 7. päivänä 2002 esitettiin direktiiviehdotus opiskelijoiden ja vapaaehtoistyöntekijöiden maahantulosta ja oleskelusta ([3]), ja ehdotus toivotaan hyväksyttävän vuoden 2004 ensimmäisen puoliskon aikana. Komissio aikoo esittää tutkijoiden maahantuloa koskevan ehdotuksen tammikuussa 2004.

— Komissio pahoittelee, että Eurooppa-neuvoston edellä mainituista kannanotoista huolimatta neuvosto ei ole vielä hyväksynyt komission direktiiviehdotusta taloudellisista syistä muuttavien maahantulosta. Komissio aloittaa laajan keskustelun aiheesta vuoden 2004 aikana.

— Tarkasteltaessa nykyistä maahanmuuttopainetta EU:n eteläisillä ulkorajoilla komissio viittaa Camilo Noguiera Románin kirjalliseen kysymykseen E-2347/03 antamaansa vastaukseen ([4]). Lisäksi on huomattava, että syyskuussa 2003 komissio esitti lopullisen raportin toteuttavuustutkimuksesta, joka käsittelee EU:n merirajojen valvontaa. Neuvosto hyväksyi 27.—28. lokakuuta 2003 ohjelman, joka koskee menettelytapoja laittoman maahanmuuton torjumiseksi jäsenvaltioiden merirajoilla.

— Komissio aikoo esittää vuonna 2004 tutkimuksen laillisen ja laittoman maahanmuuton välisistä yhteyksistä. Tutkimuksessa tarkastellaan mahdollisia vetäviä ja työntäviä tekijöitä ja otetaan asianmukaisesti huomioon jäsenvaltioiden kokemukset ja näkemykset laittoman maahanmuuton valvonnasta.

(1) EUVL L 251, 3.10.2003.
(2) EYVL C 240 E, 28.8.2001.
(3) EUVL C 45, 25.2.2003.
(4) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 88.

(2004/C 78 E/0646) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3620/03**

esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE-DE) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Matemaattisen kaavan soveltaminen julkisten hankkeiden toimeksiantoihin

Sen vastauksen mukaan, jonka komissio antoi edelliseen matemaattisen kaavan soveltamista Kreikassa koskeneeseen kysymykseeni (H-0097/03 [1]), komissio on lähettänyt kreikkalaisille viranomaisille kirjeen saadakseen tietoja siitä, millä tavalla nämä soveltavat mainittua kaavaa sekä mikä on sen täsmällinen sisältö. Uusissa julkisuuteen tulleissa tiedoissa kuitenkin mainitaan, että vaikka ympäristön ja aluesuunnittelun sekä yleisten töiden ministeriössä on peruttu matemaattisen kaavan käyttäminen suurten hankkeiden yhteydessä, kaavaa käytetään edelleen pienten hankkeiden kohdalla, jolloin julkisten hankkeiden rakentamisen alalla vallitseva lähes monopolistinen tilanne jatkuu ja havaittavissa on lisäksi kartelleja.

Edellä mainittujen seikkojen taustaa vasten kysyn:

1. Ovatko kreikkalaiset viranomaiset antaneet komissiolle tietoja matemaattisen kaavan aikaisemmasta ja nykyisestä toimintatavasta?

2. Onko tämän kaavan soveltaminen yhteisön oikeuden mukaista?

3. Aikooko komissio tutkia uudelleen kyseistä matemaattista kaavaa ja mihin toimiin se aikoo ryhtyä niiden syytösten suhteen, joiden mukaan sitä kierretään?

4. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jos epäterveen kilpailun olemassaoloa koskevat, edellä mainitut julkisuuteen tulleet tiedot pitävät paikkansa?

5. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä Kreikan nykyisen institutionaalisen kehyksen toiminnan suhteen, joka johtaa oligopoliin julkisten hankkeiden alalla?

Aikooko komissio pyytää paitsi matemaattisen kaavan käytöstä luopumista myös sen korvaamista avoimella institutionaalisella kehyksellä, joka estää rikkomasta vapaan ja terveen kilpailun periaatteita vastaan julkisten hankkeiden toimeksi antamisen ja toteuttamisen yhteydessä?

(1) Kirjallinen vastaus, 11.3.2003.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 2004)

Kuten komissio on jo ilmoittanut vastauksessaan arvoisan parlamentin jäsenen maaliskuun 2001 täysistuntojakson kyselytunnilla esittämään suulliseen kysymykseen H-0097/03 [1], yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön (asiat C-285/99 ja C-286/99) mukaan matemaattisen kriteerin käyttäminen poikkeuksellisen alhaisten tarjousten osoittamiseksi ei sinällään riko yhteisön lainsäädäntöä. Tästä oikeuskäytännöstä ilmenee kuitenkin, että myös matemaattisin menetelmin poikkeuksellisen alhaiseksi katsotun tarjouksen tekijän on voitava esittää kaikki selvitykset, joita se pitää tarpeellisina tarjouksensa sisällön selventämiseksi. Hankintaviranomaisen on puolestaan otettava huomioon kaikki selvitykset, ennen kuin se tekee päätöksen kyseisen tarjouksen hyväksymisestä tai hylkäämisestä.

Valitusten johdosta komissio on tutkinut poikkeuksellisen alhaisten tarjousten osoittamista koskevan Kreikan järjestelmän soveltuvuutta. Komissio on myös ollut yhteydessä useita kertoja Kreikan viranomaisiin tilanteen selvittämiseksi. Asiasta on lisäksi keskusteltu 23.—24. lokakuuta 2003 Ateenassa järjestetyssä pakettikokouksessa, jossa käsiteltiin yhteisön lainsäädännön soveltamista julkisiin hankintoihin Kreikassa.

Komission tutkimus osoittaa, että perustelut poikkeuksellisen alhaisille tarjouksille hyväksytään vain hyvin erityisissä tapauksissa Kreikan lainsäädännössä. Siinä säädetään poikkeuksellisen alhaisia tarjouksia koskevasta luokasta, jonka osalta ei hyväksytä mitään perusteluja. Komission asiaankuuluvat yksiköt arvioivat, että tällainen lainsäädäntö ja siitä seuraava hallinnollinen käytäntö olisivat julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/37/ETY ([2]) vastaisia.

Kahdenvälisen yhteydenpidon seurauksena Kreikan viranomaiset ovat muuttaneet lainsäädäntöään poistamalla poikkeuksellisen alhaisia tarjouksia koskevan luokan. Samalla Kreikan viranomaiset hyväksyvät, että matemaattisella menetelmällä poikkeuksellisen alhaiseksi katsotun tarjouksen tekijä voi esittää selvityksiä.

Näin ollen matemaattista menetelmää ei ole kumottu, kuten lehtiartikkeleista näyttäisi ilmenevän. Menetelmää koskevia hankintaviranomaisten soveltamistapoja on kuitenkin muutettu sen saattamiseksi yhteisön lainsäädännön mukaiseksi.

Komissio valvoo, että matemaattisen menetelmän toteuttamistapaa ja erityisesti poikkeuksellisen alhaisten tarjousten osoittamista koskevaa uutta kansallista lainsäädäntöä sovelletaan yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

Väitettyjen rakennusalan kartellien osalta komissiolla ei ole tässä vaiheessa mitään perusteita todeta, että rakenteellinen markkinatilanne rikkoisi unionin kilpailusääntöjä. Näin ollen komissio kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä toimittamaan sille kaikki tiedot, jotka osoittavat julkisten hankintojen mahdollisesti epärehellisen järjestelyn.

([1]) Kirjallinen vastaus, 11.3.2003.
([2]) EYVL L 199, 9.8.1993.

(2004/C 78 E/0647) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3621/03**

esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE-DE) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Clophen Kreikan eri alueilla tuotettavissa elintarvikkeissa

Ateenan yliopiston ja Demokritos-tutkimuskeskuksen tekemän tutkimuksen tulosten julkistamisesta ilmenee, että Kreikan eri alueilla kuten Kozanissa ja Aspropirgosissa tuotetussa maidossa on tavattu clophenia.

Ottaen huomioon, kuinka vaarallista on, että elintarvikkeet sisältävät clophenia, ja että näillä alueilla on teollisuutta ja aikaisemminkin on todettu clophenvuoto, kysyn komissiolta:

1. Ovatko toimivaltaiset viranomaiset suorittaneet asiaa koskevan tarkastuksen edellä mainituilla alueilla?

2. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä tarkastaakseen, onko mainituilla alueilla tuotettavissa elintarvikkeissa clophenia?

3. Aiotaanko perustaa erityinen valvontaohjelma ja jos aiotaan, mistä lähtien sitä ryhdytään toteuttamaan? Jos clophenia tavataan elintarvikkeissa, kuluttajien terveys on vakavassa vaarassa. Mihin toimiin komissio aikoo tämän huomioon ottaen ryhtyä?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(22. tammikuuta 2004)

Komissio ei tunne päätelmiä, jotka on julkaistu Ateenan yliopiston ja Demokritos-tutkimuskeskuksen tekemästä tutkimuksesta, joka koskee polykloorattujen bifenyylien esiintymistä maidossa Kreikan eri alueilla.

Niinpä komissio ei voi tällä haavaa vastata tutkimusta koskeviin kysymyksiin.

Komissio on pyytänyt tutkimusraportin Kreikan toimivaltaisilta viranomaisilta, ja se voi antaa vastauksen arvoisan parlamentin jäsenen esittämiin kysymyksiin raportin saatuaan.

(2004/C 78 E/0648) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3622/03**

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: ”Ilmaisen” koulutuksen hinta Kreikassa

Kreikan lehdistössä julkistetun tutkimuksen mukaan koulutukseen käytettyjen yksityisten kokonaismenojen määrä nousi vuonna 2002 Kreikassa 1 770 000 000 euroon, mikä summa vastaa 2,8 prosenttia kreikkalaisten yksityisistä kokonaismenoista ja 1,2 prosenttia bruttokansantulosta. Tämä tähtitieteellinen summa koostuu yksityisiin kouluihin käytetyistä menoista, nimittäin sellaisten ylimääräisten tukiopetustuntien maksuista, joita annetaan Kreikassa hyvin tunnetuissa yksityisissä kouluissa, ”frontistirioissa”, aineissa, joita jo opetetaan valtion kouluissa, mutta joiden opetus osoittautuu kreikkalaisiin yliopistoihin pyrkiville oppilaille riittämättömäksi, sekä näissä yksityisissä kouluissa järjestettävien kielikurssien maksuista.

Onko käytettävissä tietoja tällaisten yksityisten koulujen olemassaolosta ja niiden toiminnan laajuudesta muissa unionin jäsenvaltioissa? Missä muissa unionin jäsenvaltiossa tällaisten yksityisten koulujen toiminta on näin laajaa ja henkilöä kohden lasketut yksityiset kustannukset ylimääräisestä tukiopetuksesta niin korkeat kuin Kreikassa? Onko komissiolla tietoja tämän ilmiön paisumisesta Kreikassa viimeisten 20 vuoden aikana? Se kuormittaa valtavasti jokaisen kreikkalaisen perhebudjettia, ja kreikkalaisten tulot ovat unionin alhaisimmat yltäen vaivoin 67 prosenttiin yhteisön keskiarvosta.

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(27. tammikuuta 2004)

Komissiolla on käytettävissään Eurostatin tekemä kotitaloustiedustelu (Household Budget Survey), joka sisältää tietoja myös kotitalouksien koulutusmenoista. Tämä kotitaloustiedustelu toimitetaan suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle. Viimeisin tiedustelu tehtiin vuonna 1999. Tiedustelussa kotitalouksien kaikki erilaiset koulutusmenot on laskettu yhteen. Menoihin sisältyy muun muassa julkiseen koulutukseen liittyviä menoja, kuten koulukirjamenoja, sekä yksityiskouluihin tai yksityiseen tukiopetukseen liittyviä menoja. Yksityiskouluja koskevia menoja ei kuitenkaan ole eritelty.

Vuoden 1999 tiedot osoittavat, että Kreikassa kotitalouksien koulutusmenot olivat 2,4 prosenttia kotitalouksien kokonaismenoista. Koulutusmenojen osuutta kuvaava luku on kolme kertaa suurempi kuin unionissa keskimäärin ja suurempi kuin missään muussa jäsenvaltiossa.

Vaikka tiedot koskevat kotitalouksien koulutukseen käyttämiä kokonaismenoja, yksityiseen tukiopetukseen liittyvistä menoista on hyvin vähän tietoa saatavilla. Ranskassa yksityiseen tukiopetukseen (cours particuliers) käytetään 1,4 miljardia euroa (0,2 prosenttia kotitalouksien menoista) ja Saksassa Nachhilfeopetukseen yli miljardi euroa (0,1 prosenttia kotitalouksien menoista). Koko unionissa yksityiseen tukiopetukseen arvioidaan käytettävän alle 0,5 prosenttia kotitalouksien menoista. Kreikassa luku siis vaikuttaisi olevan yli 2 prosenttia.

Tietojen oikein tulkitsemiseksi on syytä pitää mielessä, että luvut eivät viittaa koko yksityissektorin menoihin, joihin sisältyvät myös esimerkiksi yksityisyritysten koulutusmenot, eivätkä ne paljasta koulutusmenojen suhdetta bruttokansantuotteeseen (BKT). Komissio analysoi koulutusinvestointeja koskevia kysymyksiä tammikuussa 2003 antamassaan tiedonannossa "Tehokas investoiminen koulutukseen tärkeää Euroopalle" ([1]). Tiedonannossa esitetään sekä julkista että yksityissektoria koskevia yksityiskohtaisia tietoja jäsenvaltioiden kokonaisinvestointitasoista.

Komissiolla ei ole käytettävissään yksityiskohtaisia tietoja frontistirioita vastaavista laitoksista jäsenvaltioissa. Kreikkaa koskevien tietojen perusteella voidaan kuitenkin todeta, että frontistirioiden merkitys on kasvanut viime vuosikymmenen aikana. Tämä havaitaan myös siitä, että toisen ja kolmannen asteen koululaitoksissa opiskelee nykyään enemmän opiskelijoita.

Eurostatin tietojen perusteella voidaan todeta, että kotitalouksien koulutusmenot ovat kaksinkertaistuneet absoluuttisesti Kreikassa ajanjaksolla 1988—1999. Kotitalouksien menoilla mitattuna koulutusmenot ovat nousseet 50 prosenttia vuodesta 1988 vuoteen 1999 mennessä (1,6 prosentista 2,4 prosenttiin). Kreikkalaisessa lehdistössä esitetyt, vuoden 2002 koulutusmenoja koskevat tiedot viittaavat siihen, että menot ovat vuoden 1999 jälkeen yhä kasvaneet.

([1]) KOM(2002) 779 lopullinen.

(2004/C 78 E/0649) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3626/03**

esittäjä(t): Marianne Thyssen (PPE-DE) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Jäsenvaltioiden työmarkkinoiden avaaminen

Ehdokasvaltioiden liittymissopimuksessa on sovittu siirtymäkauden järjestelyistä, jotka koskevat uusien EU:n kansalaisten osallistumista nykyisten jäsenvaltioiden työmarkkinoille.

Jäsenvaltiot voivat olla joustavampia ja avata työmarkkinansa sovittua aikaisemmin.

Se voi johtaa huomattaviin eroihin jäsenvaltioiden välillä ja häiritä yritysten välistä kilpailua.

Katsooko komissio, ettei ole toivottavaa koordinoida mitenkään jäsenvaltioiden kantoja? Aikooko komissio ryhtyä koordinointitehtävään?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(28. tammikuuta 2004)

Liittymissopimuksessa sovitun siirtymäjärjestelyn mukaisesti uusien jäsenvaltioiden liittymistä seuraavien ensimmäisten kahden vuoden aikana ei sovelleta yhteisön lainsäädännössä säädettyä työntekijöiden vapaata liikkuvuutta. Pääsy nykyisten jäsenvaltioiden työmarkkinoille on riippuvainen niiden kansallisesta lainsäädännöstä ja politiikasta sekä kahdenvälisistä sopimuksista, joita ne mahdollisesti ovat solmineet uusien jäsenvaltioiden kanssa. Tämä tarkoittaa sitä, että siirtymäkauden aikana unionin uusien jäsenvaltioiden kansalaiset, jotka haluavat työskennellä unionin muissa jäsenvaltioissa, saattavat joutua hankkimaan työluvan. Työluvan tarve on riippuvainen sen jäsenvaltion kansallisesta lainsäädännöstä, jossa nämä henkilöt haluavat työskennellä. Eräät jäsenvaltiot ovat aikeissa avata työmarkkinansa kokonaan kaikkien uusien jäsenvaltioiden työntekijöille. Muut nykyisistä jäsenvaltioista aikovat sallia työmarkkinoilleen rajoitetumman pääsyn, joka vaihtelee kyseessä olevasta uudesta jäsenvaltiosta. Tätä siirtymäjärjestelyä ei sovelleta Kyprokseen eikä Maltaan.

Komissio uskoo, että tällainen sovittu järjestely antaa nykyisille jäsenvaltioille mahdollisuuden jatkaa voimassa olevien, uusia jäsenvaltioita koskevien määräysten soveltamista. Näin ollen mahdollinen kilpailun vääristyminen ei heikentäisi nykyistä tilannetta. Liittymissopimuksen määräysten mukaisesti komission on ennen liittymispäivää seuraavan kaksivuotiskauden loppumista esitettävä neuvostolle raportti näiden siirtymäsäännösten toimivuudesta.

Komissio uskoo, että jos nykyiset jäsenvaltiot tiedottavat oikeaan aikaan kansallisen lainsäädäntönsä soveltamista koskevista päätöksistään, se auttaa sekä nykyisten että uusien jäsenvaltioiden kansalaisia ymmärtämään paremmin laajentumisen seuraukset tällä alalla. Komissio seuraa tiiviisti liittymissopimuksen määräysten täytäntöönpanoa tällä alalla.

(2004/C 78 E/0650) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3627/03**

esittäjä(t): Marianne Thyssen (PPE-DE) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Uusien EU:n kansalaisten ja muiden kuin unionin kansalaisten osallistuminen työmarkkinoille

Euroopan unioni kasvaa 1. toukokuuta 2004 kymmenellä uudella jäsenvaltiolla. On sovittu työmarkkinoille osallistumista koskevista siirtymäkauden toimista. Jäsenvaltiot voivat olla joustavampia ja avata työmarkkinansa sovittua aikaisemmin.

Komissio on tietoinen, että eräät jäsenvaltiot ovat tehneet kahdenvälisiä sopimuksia kolmansien maiden kanssa esimerkiksi kausityöntekijöiden osallistumisesta jäsenvaltion työmarkkinoille.

Eikö komission mielestä ole loogista, että uusien jäsenvaltioiden kansalaisille myönnettäisiin toukokuun 1. päivästä 2004 lähtien samat oikeudet kausityöntekoa varten kuin kahdenvälisten sopimusten perusteella on myönnetty unioniin kuulumattomille henkilöille?

Aikooko komissio edistää toimia, jotta (uusien) EU:n kansalaisten ja unioniin kuulumattomien henkilöiden välinen syrjintä estetään?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(28. tammikuuta 2004)

Komissio pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä huomioimaan liittymissopimuksen määräyksiin sisällytetyn yhteisön ensisijaisuuden periaatteen, joka koskee työntekijöiden vapaata liikkuvuutta. Tämän periaatteen mukaisesti ja parlamentin jäsenen mainitsemasta siirtymäkaudesta huolimatta "nykyisten jäsenvaltioden on asetettava sellaiset työntekijät, jotka ovat jäsenvaltioiden kansalaisia, etusijalle sellaisiin työntekijöihin nähden, jotka ovat kolmansien maiden kansalaisia, työmarkkinoilleen pääsyn osalta milloin tahansa soveltaessaan kansallisia tai kahdenvälisistä sopimuksista johtuvia toimenpiteitä".

Näin ollen liittymässä olevien maiden kansalaisiin ei voi unioniin liittymisen jälkeen soveltaa säännöksiä, jotka ovat epäedullisempia kuin kolmansien maiden kansalaisiin sovelletut. Komissio seuraa tätä asiaa tiiviisti ja ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin tapauksissa, joissa unionin kansalaista syrjitään suhteessa unionin ulkopuoliseen kansalaiseen.

(2004/C 78 E/0651) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3631/03**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Hyväntekeväisyysjärjestöjen kuuleminen arvonlisäveron soveltamisesta postipalveluihin

Kuten komissio tietääkin, ehdotuksesta [1], jonka mukaan arvonlisäveroa tulisi soveltaa postipalveluihin, aiheutuu vakavia taloudellisia seuraamuksia hyväntekeväisyysjärjestöille. Minkälaisia neuvotteluja komissio kävi hyväntekeväisyysjärjestöjen ja etenkin Irlannin järjestöjen kanssa ennen ehdotuksen julkaisemista toukokuussa 2003? Miten mahdollisten kuulemisten tulokset otettiin huomioon komission lopullisessa ehdotuksessa?

[1] KOM(2003) 234.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(28. tammikuuta 2004)

Komissio kävi pitkiä neuvotteluja ennen kuin se antoi ehdotuksensa postipalveluista. Komissio haluaa vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että hyväntekeväisyysjärjestöjä ja muitakin suoramainontapostin asiakkaita kuultiin asiasta. Irlantilaiset hyväntekeväisyysjärjestöt olivat tällöin mukana. Komission virkamiehet keskustelivat postipalvelujen arvonlisäveron käyttöön oton vaikutuksista jo vuoden 2000 puolivälissä arvonlisäverokomiteassa (jonka jäseniin kuuluu Irlannin syöpäyhdistys) ja monissa muissa postin asiakkaita edustavissa ryhmissä ja elimissä. Näiden keskustelujen perusteella komissio vahvisti alennetun verokannan (jonka Irlanti voi vahvistaa viideksi prosentiksi) ja laajensi vaihtoehdon soveltamisalan siten, että siihen kuuluu myös suoramainontaposti, mikä on merkittävä seikka hyväntekeväisyysjärjestöille. Jäsenvaltioille tarjottu mahdollisuus ottaa käyttöön alennettu verokanta ja julkisten postitoiminnan harjoittajien vähennysoikeudesta koituvat säästöt neutralisoisivat suurin piirtein mahdolliset hinnankorotukset.

(2004/C 78 E/0652) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3632/03**

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Komission puheenjohtajan Romano Prodin avustajan André Sapirin lausunnot unionin koheesiopolitiikasta

Oletettavasti Espanjan, Italian, Portugalin, Alankomaiden, Yhdistyneen kuningaskunnan, Irlannin ja Saksan näkökantojen mukaisesti komission puheenjohtaja Romano Prodin avustaja André Sapir esitti hiljattain Barcelonassa sellaisen lausunnon, että yhteenkuuluvuuden edistäminen on ollut hyödyllistä, mutta nyt tavoitteena on kasvun edistäminen. Hän lisäsi vielä, että jos koheesiopolitiikkaa jatketaan, se olisi keskitettävä itse jäsenvaltioihin eikä alueisiin, joissa talouskasvu henkeä kohden on alhainen.

Mikä ulottuvuus ja merkitys on sellaisen henkilön lausunnoilla, joka puheenjohtaja Prodin avustajan ominaisuudessa rohkenee väheksyä sitä periaatetta, että alueet ovat ensisijaisessa asemassa yhteisön politiikkojen täytäntöönpanossa, ja pitää sitä vain eräänä poliittisena mielipiteenä muiden joukossa? Kuka on antanut luvan tälle Prodin avustajalle esittää neuvonantajan ominaisuudessa sellaisen näkemyksen, että taloudellisista eikä poliittisista syistä hankkeet olisi keskitettävä eri valtioihin sekä unionin rikkaimpien ja teollistuneimpien alueiden kehittämiseen ja jättää vähemmälle huomiolle ne alueet, joilla on suuri kehittymispotentiaali, jos ne vain pystyvät voittamaan jäsenvaltioiden ja EU:n kielteisistä politiikoista aiheutuvat rakenteelliset esteet?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(8. tammikuuta 2004)

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymys viittaa André Sapirin lausuntoon, jonka hän antoi El País -sanomalehden haastattelussa vuoden 2003 marraskuun alkupuolella. Haastattelu tehtiin IESE-kauppakorkeakoulussa järjestetyn seminaarin yhteydessä. André Sapir esitti seminaarissa puheenjohtaja Romano Prodin aloitteesta perustetun riippumattoman tutkimusryhmän raportin. André Sapir toimi tutkimusryhmän puheenjohtajana. Hänen lausuntonsa heijastavat raportissa esiin tuotuja näkemyksiä eivätkä puheenjohtaja Prodin tai komission näkemyksiä. Itse asiassa Sapirin raportin kansilehdessä mainitaan, että se esittelee vain riippumattoman ryhmän mielipiteen eikä välttämättä kuvasta Euroopan komission näkemyksiä.

(2004/C 78 E/0653) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3645/03**

esittäjä(t): Salvador Jové Peres (GUE/NGL)
ja Pedro Marset Campos (GUE/NGL) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: Euroopan unionin ja Marokon sopimus

Eräs komission virkamies myönsi Almeríassa 24. lokakuuta 2003 pidetyssä konferenssissa, että Euroopan markkinoille tuotujen hedelmien ja vihannesten määrät ovat ylittäneet monissa tapauksissa assosiaatiosopimuksessa vahvistetut rajat. Hän myönsi, että Marokko toi Eurooppaan sallitut kiintiöt ylittäviä määriä tomaattia ja kesäkurpitsaa. Lehdistön mukaan hän totesi, että Marokon kanssa neuvoteltu uusi kesäkurpitsakiintiö ei ole mikään uusi asia eikä uhkaa mitenkään Espanjan kaakkoisosan tuottajia, koska Marokko on jo aikaisemmin tuonut samoja määriä laittomasti, minkä vuoksi markkinavaikutus jää huomaamatta.

Jos komissio oli tietoinen tuontikiintiöiden ylityksestä, miksi se ei ryhtynyt toimiin? Miten komissio aikoo tarkistaa kiintiöiden noudattamisen EU:n ja Marokon assosiaatiosopimuksen uudistamisen jälkeen? Jos kiintiöitä ylitetään, mitä toimia komissio aikoo toteuttaa?

(2004/C 78 E/0654) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3646/03**

esittäjä(t): Salvador Jové Peres (GUE/NGL)
ja Pedro Marset Campos (GUE/NGL) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: Euroopan unionin ja Marokon sopimus

Maatalousneuvostojen maaliskuussa ja joulukuussa 1997 pidetyissä kokouksissa tuotiin esille tarve ottaa huomioon maatalousmarkkinoiden ominaispiirteet ja näille samoille markkinoille tarkoitettujen myönnytysten vaikutukset sekä tarve kehittää asiaa koskeva kattava ja johdonmukainen strategia yhteisen kannan määrittämiseksi kolmansien maiden kanssa käytävissä neuvotteluissa. Komissiota rohkaistiin säännöllisen analyysin tekemiseen maataloustuotteiden kaupan tilanteesta ja varsinkin tiettyjen tuotteiden tuontia koskevien suosituimmuusjärjestelmien vaikutuksesta. Lisäksi korostettiin tarvetta saada tutkimus vaikutuksista, joita saattaisi aiheutua kolmansille maille tai kolmansien maiden ryhmille annetuista myönnytyksistä, ja myönnytyksistä Euroopan unionille mahdollisesti syntyvistä eduista ennen maataloustuotteiden myönnytyksiä sisältävien neuvottelusuuntaviivojen tai itsenäisten toimien hyväksymistä.

Tekikö komissio neuvoston vaatimat vaikutustutkimukset vahvistaakseen yhteisön kannan Marokon kanssa käytävissä neuvotteluissa? Voisiko komissio toimittaa ne parlamentille? Mikä on neuvoston vaatimien, assosiaatiosopimusten vaikutusta koskevien säännöllisten analyysien suunniteltu esittämisaikataulu?

Chris Pattenin komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3645/03 ja E-3646/03

(30. tammikuuta 2004)

Marokon kanssa äskettäin tehdyssä maataloustuotteiden maahantuontia koskevassa sopimuksessa kiintiöt on määritetty perinteisten kauppavirtojen perusteella. Marokko on ylittänyt assosiaatiosopimuksessa sovitut kiintiöt kesäkurpitsojen viennissä. Tämä ei kuitenkaan ole aiheuttanut häiriöitä yhteisön markkinoilla, eikä yksikään toimija tai maa ole valittanut asiasta. Asiaa koskevia tietoja on lisäksi toimitettu säännöllisesti hedelmien ja vihannesten hallintokomitealle. Komission mielestä asiassa ei siis ollut tarpeellista ryhtyä toimiin, sillä tapaukseen ei liity petoksia tai muuta epäilyttävää, vaan tuontikiintiöiden ylittyminen on johtunut kesäkurpitsan kysynnän kasvusta yhteisössä.

Vuonna 1997 tehtiin vaikutustutkimus. Neuvosto pyysi vuonna 2002 virallisesti komissiota tekemään toisen tutkimuksen Välimeren alueen maataloustuotteiden vapauttamisen vaikutuksesta kahdenvälisiin maatalousneuvotteluihin. Tähän tutkimukseen viitataan Napolissa 2. ja 3. joulukuuta 2003 pidetyn Euro—Välimeri-alueen ulkoministerikokouksen päätelmissä. Tutkimus on saatu hiljattain päätökseen, ja se on saatavilla osoitteessa (www.femise.org).

Komissio on täysin tietoinen siitä, että Välimeren alueen tuotteisiin liittyy arkaluonteisia kysymyksiä. Siksi komissio antaakin säännöllisesti tietoja alan toimijoille erilaisissa hallintokomiteoissa ja neuvoa-antavissa komiteoissa sekä neuvoston eri työryhmien välityksellä.

(2004/C 78 E/0655) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3647/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: Sorankaivua koskevista vastalauseista johtuva Maas-joen syventäminen ja laajentaminen Maastrichtin pohjoispuolella

1. Onko komissio tietoinen, että Alankomaiden ja Belgian rajalla Maastrichtin kaupungista pohjoiseen syntyneiden Maas-joen tulvien vuoksi on tehty Alankomaiden hallituksen päätös? Sen mukaan enää ei pyritä rajoittamaan ajoittaisia tulvia esimerkiksi patoja korottamalla, vaan syventämällä ja laajentamalla jokea ja sen lähiympäristöä. Tällä toimella ympäristöä hoidetaan kestävästi.

2. Voiko komissio vahvistaa, että tätä Maas-joen seudun rajahanketta, jonka kustannukset ovat arviolta 450 miljoonaa euroa, on siirretty, koska komissio haluaa asiasta julkisen tarjouskilpailun, mutta Alankomaat haluaa neuvotella sopimukset yksityisesti. Niihin sisältyy hanke kaivaa 50 miljoonaa tonnia soraa, ja sen tukijoina olisivat vaihtojärjestelyä soveltamalla alueelliset yksityisyritykset.

3. Johtuvatko komission vastalauseet sopimukseen sisältyvästä toimiluvasta, jonka perusteella yritykset voivat hyödyntää soraa kaupallisiin tarkoituksiin? Nämä yritykset ovat jo aikaisemmin voineet kaivaa samalla alueilla joentörmiin syviä sorakuoppia, jotka on täytetty vedellä. Vai onko kyse siitä, että suuria julkisia rakennusurakoita ei pitäisi suorittaa julkisen ja yksityisen sektoriin yhteistyöllä?

4. Aiheutuuko Alankomaiden hallitukselle korkeammat kustannukset komission näkökannan vuoksi ja onko muutkin kuin alueella tällä hetkellä toimivat yritykset otettava mukaan?

5. Kuka vastaa tulvien aiheuttamista suurista tuhoista kotitalouksille, yrityksille, ympäristölle ja maatalousalueille sinä aikana, kun komission väliintulo jarruttaa töitä?

6. Mitä komissio tekee varmistaakseen, että töihin ryhdytään nopeasti, mahdollisimman pienin kustannuksin ja ympäristöä säästäen?

Lähde: TV Nederland 1, kello kahdeksan tv-uutiset, 26. marraskuuta 2003

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2004)

1. Komissio on tietoinen Grensmaas-hankkeesta. Hankkeen tavoitteena on alueen ekologinen kehittäminen, sorankaivu ja tulvien rajoittaminen. Komissio on myös tietoinen siitä, että hankkeeseen kuuluu Maasjoen ruoppaus.

2. Komissio on useiden valitusten perusteella käynnistänyt rikkomusmenettelyn Alankomaita vastaan Grensmaas-hankkeen johdosta ja lähettänyt Alankomaiden hallitukselle virallisen huomautuksen asiasta 2. toukokuuta 2003. Tässä virallisessa huomautuksessa komissio ilmoittaa, että se katsoo Alankomaiden viranomaisten ja Grensmaas-hankkeeseen liittyvien töiden toimeksisaajien välisen suhteen olevan sellainen, että se edellyttää julkisia hankintoja koskevien yhteisön direktiivien mukaisen julkisia rakennusurakoita koskevan sopimuksen laatimista. Tämänkaltaiset sopimukset olisi näin ollen tehtävä yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Komissiolla ei ole tietoa siitä, että Grensmaas-hanke olisi viivästynyt käynnissä olevan rikkomusmenettelyn takia. Komission hallussa olevien tietojen perusteella vaikuttaa lähinnä siltä, että hanke on tarkoitus saattaa päätökseen vuoden 2022 loppuun mennessä ja että toimivaltaiset viranomaiset eivät aio aloittaa hankkeeseen liittyviä töitä ennen vuotta 2005. Julkisia hankintoja koskevan yhteisön lainsäädännön mukainen tarjouskilpailumenettely ei yleensä vaadi kuutta kuukautta pidempää aikaa.

3. Kuten kohdassa 2 todetaan, komissio on huolissaan ennen kaikkea kyseisten urakoiden myöntämismenettelyistä. Komissio toteaa edellä mainitussa virallisessa huomautuksessa, että Grensmaas-hankkeeseen kuuluu julkisia rakennusurakoita koskevia sopimuksia, jotka tulisi tehdä julkisia hankintoja koskevien yhteisön direktiivien mukaisesti. Komissio korostaa edelleen myös sitä, että vaikka sopimus katsottaisiinkin toimeksiantosopimukseksi, se olisi silti tehtävä yksityisen kumppanin kanssa Euroopan yhteisön lainsäädännön mukaisesti eli Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa säädettyjen syrjimättömyyttä, avoimuutta ja yhdenvertaista kohtelua koskevien periaatteiden mukaisesti. Nämä periaatteet edellyttävät, että sopimuksen tarjoajan on toteutettava tarjouspyyntömenettelyt avoimesti ja riittävän julkisesti.

4. Komissiolla ei ole hallussaan erityisiä tietoja, joiden perusteella se voisi vastata tähän kysymykseen. Tarjouspyyntömenettelyjen tarkoituksena on kuitenkin varmistaa se, että julkiset rakennusurakat myönnetään parhaimman tarjouksen tehneelle tarjoajalle. Näin julkisille varoille saadaan parasta — eikä huonointa — mahdollista vastinetta.

5. Komissio viittaa kohdassa 2 annettuun vastaukseen. Komissio korostaa myös sitä, että vaikka rikkomusmenettely aiheuttaisikin viivästymistä, viivästymistä ei voitaisi katsoa komissiosta johtuvaksi. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 226 artiklassa määrätään rikkomusmenettelystä, jos jäsenvaltio on jättänyt täyttämättä perustamissopimuksen mukaan sille kuuluvan velvollisuuden. Jäsenvaltio on myös vastuussa tästä aiheutuvista seuraamuksista.

6. Komissio on virallisen huomautuksen lähettämisen jälkeen tavannut Alankomaiden viranomaisia kaksi kertaa. Yhdessä on pyritty löytämään ratkaisu, jossa noudatettaisiin julkisia hankintoja koskevaa lainsäädäntöä ja otettaisiin huomioon hankkeen merkitys. Lisätapaamisia on tarkoitus järjestää lähitulevaisuudessa.

(2004/C 78 E/0656) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3648/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: Kansainvälisiä rautateiden tavarakuljetuksia hoitavien toimijoiden toive korvata kansalliset rautateiden turvallisuusjärjestelmät eurooppalaisella liikenteenvalvontajärjestelmän standardilla (ETCS)

1. Voiko komissio vahvistaa, että ponnistelut rautateiden tavarakuljetuksia hoitavien toimijoiden määrän lisäämisessä johtuu oletuksesta, että uusi eurooppalainen liikenteenvalvontajärjestelmä (ETCS) on toiminnassa yleisesti ainakin rajatylittävillä osuuksilla ja jäsenvaltiot ottavat sen käyttöön ensiksi kansainvälisissä liikennekäytävissä?

2. Miten komissio arvio yksityisen "Shortlines"-rautatieyrityksen johtajan lausuntoa alankomaalaisessa sanomalehdessä Rotterdams Dagbladissa 21. marraskuuta 2003, että hän pelkää jäsenvaltioiden suojelevan ponnekkaasti vanhoja erillisiä valvontajärjestelmiään, kuten Alankomaiden ATB:tä, Belgian Memoria ja Saksan Indusia, ja että hän kehottaa laatimaan hätäsuunnitelman sen varalta, että valvontajärjestelmän laitteiden yhdistäminen ei valmistu tai ole käytettävissä ajoissa?

3. Mitkä ovat lisäkustannukset jäsenvaltioita kohti ECTS-järjestelmään siirtymiseksi ennen kuin olemassa olevat turvajärjestelmät vanhentuvat tai ne poistetaan käytöstä?

4. Ovatko jäsenvaltiot vastuussa näistä investoinneista, sillä ne vastaavat rautateiden hallinnoinnista? Missä tapauksissa osittaiset tai kokonaiskustannukset peritään asianmukaisilta yrityksiltä, vai vastaavatko Euroopan laajuiset verkot niistä?

5. Ottaako komissio huomioon, että uudistamista ei voida suorittaa sen asettamassa määräajassa ja että yhteisen turvajärjestelmän käyttöönotto on pitkän aikavälin hanke? Mitä vaikutuksia sillä on? Miten komissio vastaa näihin tosiasioihin?

Lähde: Rotterdams Dagblad, 21. marraskuuta 2003

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(27. tammikuuta 2004)

Komission toimenpiteet rautateiden tavarakuljetusten elvyttämiseksi Euroopassa eivät rajoitu ohjaus- ja hallintajärjestelmien yhdenmukaistamiseen, vaan kattavat myös turvallisuusnäkökohdat ja koko rautatielainsäädännön.

1. Nykyisen rautatieverkon turvallisuus on varmistettu merkinantojärjestelmillä, joista osa on asennettu aivan äskettäin. On tietenkin epärealistista, että järjestelmät voitaisiin korvata käden käänteessä. Toisaalta ei ole välttämätöntä asentaa eurooppalaista liikenteenvalvontajärjestelmän standardia (ETCS) koko verkkoon tai kaikkiin liikennekäytäviin, jotta junat voisivat liikkua häiriöittä. ETCS-järjestelmä on nimittäin suunniteltu toimimaan rinnakkain muiden järjestelmien kanssa älykkäiden liityntöjen ansiosta. Lopuksi todettakoon, että ETCS-tekniikka on käytettävissä ja että sitä asennetaan parhaillaan useiden hankkeiden yhteydessä.

2. Koko verkkoon ja liikkuvaan kalustoon tarvittavien kustannusten arviointia varten tarvitaan siirtymästrategia. Tätä strategiaa suunnitellaan parhaillaan niiden kansallisten suunnitelmien pohjalta, joita jäsenvaltiot ovat antaneet tiedoksi Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmää koskevasta yhteentoimivuuden teknisestä eritelmästä 30 päivänä toukokuuta 2002 tehdyn komission päätöksen 2002/731/EY [1] perusteella. Komission tiedonannossa, jonka odotetaan valmistuvan vuonna 2004, ilmoitetaan yhtenäinen eurooppalainen suunnitelma ERTMS-järjestelmän (European Rail Traffic Management System) täytäntöönpanosta (ETCS ja Global Standard for Mobile Communication/Rail eli GSM-R), ja siinä ehdotetaan ratkaisuja, jotka koskevat järjestelmän täytäntöönpanon rahoittamista.

3. Kyseisen järjestelmän käyttöönoton rahoittamiseksi on jokaisen toimijan osallistuttava siihen. Vakioratkaisua ei ole: jokainen erityishanke rahoitetaan sille ominaisen kokoonpanon mukaan, hankkeen koon ja luonteen mukaan (infrastruktuuri tai liikkuva kalusto, uusi kalusto tai uudistaminen jne.) ja ennen kaikkea sen järjestelmän kunnon mukaan, johon hanke liittyy, koska ETCS-järjestelmä ei toimi itsenäisenä järjestelmänä vaan yhdessä kiinteiden merkinantojärjestelmien (asetinlaitejärjestelmät, vaihdelaitteistot, raidevirtapiirit jne.) ja junajärjestelmien (ohjaamo, jarrut, matkanmittaustoiminto jne.) kanssa. Yhteisrahoitus Euroopan laajuisten verkkojen budjettivaroista on mahdollinen, ja joidenkin hankkeiden osalta se on jo todellisuutta.

4. Ohjaus-, hallinta- ja merkinantojärjestelmien käyttöikä on tekniikan mukaan 10—30 vuotta. Tällaisten järjestelmien nykyaikaistaminen verkkoon, joka on yhtä laajalle levinnyt ja haaroittunut kuin yhteisön verkosto, ei voi olla muuta kuin jatkuva prosessi, jonka aikana useat sukupolvet elävät rinnakkain. Tämä rinnakkaisuus ei estä verkostoa olemasta yhteentoimiva ja junia liikkumasta pysähtymättä rajoilla.

[1] EYVL L 245, 12.9.2002.

(2004/C 78 E/0657) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3650/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: Espanjanilveksen sukupuuttoon kuoleminen Andalusian Sierra Morenan luonnonsuojelualueella suuren tekoaltaan ja korvauksien puutteen vuoksi

1. Voiko komissio vahvistaa, että espanjanilvesten määrä on pudonnut 1 100:sta (vuonna 1989) nykyiseen 200 yksilöön? Nämä arat kissapedot elävät Espanjan Andalusian alueen pohjoisosassa Sierra Morenan luonnonsuojelualueen Doñanan kansallispuistossa Guadalquivir-joen alajuoksulla.

2. Katsooko komissio, että ponnistelut espanjanilveksen pelastamiseksi ovat lopullisesti epäonnistuneet, joten laji häviää lopullisesti luonnollisesta ympäristöstään seuraavien vuosien aikana ja säilyy korkeintaan eläintarhoissa?

3. Onko komissio tietoinen, että Breña II -padon valmistuttua vuonna 2008 olemassa oleva Sierra Morenan alueen Guadatio-joen tekoallas korvataan uudella tekojärvellä, jonka vedenpinnan taso on 80 metriä korkeampi ja tilavuus kahdeksankertainen, joten se on monta kilometriä pidempi?

4. Mitä mahdollisuuksia espanjanilveksillä on säilyä hengissä Sierra Morenalla, Natura 2000 -alueella, jos niiden elinympäristöstä häviää 2000 hehtaaria veden alle ja jäljelle jäävä alue jaetaan kahtia?

5. Onko komissio tietoinen, että aikaisemmin komission tuella tällä alueella espanjanilveksen suojelun turvaamiseksi toimineen Maailman luonnonsuojelujärjestön mukaan viereiset alueet, joilla kompensoidaan veden alle jäävää aluetta, eivät sovellu ilveksen elinympäristöksi?

6. Katsooko komissio näiden seikkojen vuoksi, että Espanjan pyytämä EU:n yhteisrahoitus uudelle oletettavasti 150 miljoonaa euroa maksavalle padolle on komission ympäristönsuojelupolitiikan mukainen?

Lähde: Rotterdams Dagblad, 20. marraskuuta 2003

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(22. tammikuuta 2004)

Arvoisa parlamentin jäsen on ilmaissut huolensa espanjanilveksen tilanteesta Sierra Morenan alueella (Andalusiassa).

Lokakuussa 2002 Espanjan ympäristöministeriö ja Andalusian aluehallitus järjestivät Maailman luonnonsuojeluliiton (IUCN), Euroopan neuvoston, Maailman Luonnon Säätiön (WWF) ja muiden kumppaneiden tuella kansainvälisen kokouksen espanjanilveksen nykytilanteen arvioimiseksi. Yksi kokouksen tuloksista oli, että ilveskannasta tehtiin uusi laskenta; sen mukaan osapopulaatiot ovat tällä hetkellä sijoittuneet kolmelle pääasialliselle elinalueelle. Osapopulaatioista kaksi on lisääntyviä, ja ne sijaitsevat Doñanan kansallispuistossa ja Andújar-Cardeñassa (Sierra Morena, Andalusia).

Espanjan ympäristöministeriö on perustanut erityistyöryhmän espanjanilvestä varten.

Ryhmä käsittelee Espanjan populaatiota (200—300 yksilöä), joka on jakautunut neljään osapopulaatioon:

— Gata-Granadilla Sierra (Cáceres — Salamanca).

— Montes de Toledo (Toledo — Ciudad Real — Cáceres).

— Sierra Morena (”Sierra Morena Central de Córdoba”, ”Ciudad Real ja Jaén” ja ”Sierras del Relumbrar-Guadalmena Ciudad Realissa ja Albacetessa”).

— Doñana ja sen ympäristö (Sevilla, Huelva).

Komissio tukee LIFE-Luonto-ohjelmasta kansallisia toimia lajin suojelutilanteen parantamiseksi. Viime vuosikymmenen aikana on sekä Espanjassa että Portugalissa toteutettu suuri määrä espanjanilvestä koskeneita LIFE-hankkeita. Niihin on kuulunut peruslaskentoja ja lajin ekologista ja biologista tutkimista mutta myös elinympäristöjen, mukaan luettuna käytävien, parantamista tai uudelleen luomista ja erityisesti uusien kaniinipopulaatioiden istuttamista ilveksen potentiaalisille elinalueille — laji on ilveksen tärkein saaliseläin. Toinen pääasiallinen toimi koostui populaatioiden seurannasta ja ilveksen elinalueiden tarkkailusta.

Espanjassa on parhaillaan käynnissä vankeudessa tapahtuva kasvatusohjelma Portugalin viranomaisten kanssa tehdyn sopimuksen mukaisesti. Ohjelmaan ei pyydetty yhteisön rahoitusta, vaikka joitakin siihen liittyviä marginaalisia toimia on sisällytetty joihinkin edellä mainituista LIFE-hankkeista.

Breña II -tekojärvi on ehdotettu rakennettavaksi Guadiato-jokeen, lähelle Guadalquivir-jokea. Pato tulee sijaitsemaan 120 metrin päässä nykyisestä Breña I -tekojärvestä. Osa nykyisestä Breña I -tekojärvestä on alueen "Sierra de Hornachuelos" sisällä. Breña II -tekojärvi tulee peittämään alleen koko Breña I -tekojärven. Uusi tekojärvi tulee peittämään 626 hehtaaria Natura 2000 -alueesta, mikä tarkoittaa 1,05:tä prosenttia sen pinta-alasta. Tämä tekojärvi ei sijaitse Sierra Morenan alueella.

Käytettävissä olevien tietojen mukaan Espanja on ehdottanut 2 615 102 hehtaarin laajuisia alueita yhteisön tärkeinä pitämiksi alueiksi (SCI-alueiksi) espanjanilveksen suojelemiseksi. Erityisesti Andalusian aluehallitus on ehdottanut 1 356 845 hehtaarin laajuisia alueita (36 ehdotettua SCI-aluetta).

Korvaavien toimenpiteiden suunnitelma on saanut myönteisen lausunnon Andalusian alueelliselta ympäristöministeriöltä sekä Espanjan ympäristöministeriöltä. Se on laadittu yhteistyössä espanjanilvestä käsittelevän työryhmän, Doñanan tutkimusaseman ja Córdoban yliopiston kanssa.

Ympäristöministeriön vesi- ja rannikkoasioiden kansliapäällikön toimisto on pyytänyt komissiolta lausuntoa luontotyyppidirektiivin [1] 6 artiklan 4 kohdan nojalla vaihtoehtoisten ratkaisujen puuttuessa ja erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien sosiaaliset tai taloudelliset syyt. Tarkoitus on, että komissio antaa piakkoin lausuntonsa tästä hankkeesta.

[1] Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä heinäkuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992).

(2004/C 78 E/0658) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3651/03**

esittäjä(t): Cees Bremmer (PPE-DE)
ja Bartho Pronk (PPE-DE) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: Au pair -sopimuksella työskentelevien huonot työolot Alankomaissa

Onko komissio tietoinen, että 70 prosenttia Alankomaiden au pair -sopimuksella työskentelevistä henkilöistä toimii huonoissa työoloissa? He joutuvat tekemään liian paljon raskasta kotitaloustyötä ja huolehtimaan lapsista enemmän kuin sallitun 30 tunnin ajan viikossa. Tämä käy ilmi kohta julkaistavasta Alankomaiden oikeusministeriön kertomuksesta (uutinen de Volkskrantin numerossa 25. marraskuuta 2003)

Onko komissio lisäksi tietoinen, että välitystoimistojen lisääntyminen Internetissä, niiden luokittelujärjestelmän puute, aikaa vievät viisumimenettelyt ja korkeat kustannukset aiheuttavat sen, että monet au pair -sopimuksella työskentelevät palkataan laittomasti, ja heidän oikeuksiaan ei kunnioiteta riittävästi?

Onko komissio tietoinen, että tämä tilanne ei vastaa sen omaa jäsenvaltioille antamaansa suositusta allekirjoittaa ja ratifioida mahdollisimman pikaisesti Euroopan neuvoston 24. marraskuuta 1969 laatima au pairien työjärjestelyjä koskeva eurooppalainen sopimus, joka sisältää työoloja koskevat määräykset ja jonka perusteella perustetaan kansalliset tiedotus- ja neuvontapalvelut.

Voiko komissio ilmoittaa, missä määrin au pair -sopimuksella työskenteleviä käytetään hyväksi muissa jäsenvaltioissa?

Miten komissio aikoo puuttua tähän ongelmaan ja ottaa huomioon, että au pair -sopimuksella työskentelevien oikeuksien takaaminen on edelleen epävarmaa huolimatta heidän omasta vastuustaan sekä sen, että komission tehtävä on edistää jäsenvaltioiden läheistä yhteistyötä sosiaalipolitiikan alalla (EY:n perustamissopimuksen 136 artikla ja 140 artikla)?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(23. tammikuuta 2004)

Yhteisöllä ei ole lainsäädäntöä, joka koskisi nimenomaisesti au pair -sopimuksella työskenteleviä. Jos näitä henkilöitä pidetään työntekijöinä sen maan määritelmän mukaan, jossa he työskentelevät, voimassa olevia työoikeutta koskevia direktiivejä sovelletaan yleensä myös heihin.

Komissio on 20. joulukuuta 1984 antamallaan suosituksella 85/64/ETY [1] suosittanut, että jäsenvaltiot allekirjoittaisivat ja ratifioisivat Euroopan neuvoston 24. marraskuuta 1969 tekemän au pair -sijoituksia koskevan eurooppalaisen sopimuksen. Komissio ei ole katsonut tarpeelliseksi ryhtyä mihinkään erityisiin lisätoimiin au pair -sopimuksella työskentelevien tilanteesta tähän mennessä saamiensa tietojen perusteella.

[1] EYVL L 24, 29.1.1985.

(2004/C 78 E/0659) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3660/03**

esittäjä(t): Olivier Dupuis (NI) komissiolle

(2. joulukuuta 2003)

Aihe: Lasten järkyttävä terveydentila Tšetšeniassa

Hasan Gadajev, joka johtaa Venäjää kannattavan tšetšeenihallinnon odottavien äitien ja lasten terveydentilasta vastaavaa osastoa, on ilmoittanut, että yli 80 prosentilla tšetšeenilapsista on terveydellisiä ongelmia. Tieto julkaistiin terveyskyselyn yhteydessä, joka kattoi koko Venäjän federaation alueen ja jossa 320 000 lasta tutkittiin rutiinitarkastuksilla Tšetšeniassa. Gadajevin mukaan nämä ongelmat ovat yleensä neurologisia tai psykologisia, vaikka useat lapset kärsivät myös anemiasta, endokrinologisista sairauksista sekä vatsa- ja suolisto-ongelmista. Sen lisäksi yli 40 prosenttia lapsista kärsii näkö- ja kuuloelinten sairauksista ja 70 prosentilla tutkituista lapsista on tuberkuloosi. Pitkässä luettelossa, joka on laadittu nuorten terveyteen kielteisesti vaikuttavista tekijöistä, Gadajev korostaa erityisesti koulutuksen keskenjäämistä, ylisuuria luokkakokoja sekä lämpimän aterian ja liikunnan puutetta. Gadajev on todennut, että ”sodan seuraukset vaikuttavat valitettavasti lastemme terveyteen kielteisesti monen vuoden ajan”. Vaikka humanitaarisista asioista vastaava komissaari ja komission puheenjohtaja ovat tietoisia vakavasta tilanteesta, he eivät ole koskaan katsoneet aiheelliseksi lähteä Tšetšeniaan tutkimaan avun tarvetta ja määrittelemään mahdollisia toimia ratkaisun löytämiseksi murhenäytelmään.

Onko suunniteltu, että komission puheenjohtaja ja yksi komission jäsen lähtevät Tšetšeniaan ennen tämän komission toimikauden päättymistä hankkiakseen kaiken mahdollisen tiedon sen määrittelemiseksi, mitä Euroopan unioni voi tehdä, jotta se voi tarjota konkreettisia ratkaisuja siellä käynnissä olevalle inhimilliselle murhenäytelmälle? Mihin konkreettisiin toimiin komissio aikoo erityisesti ryhtyä auttaakseen tehokkaalla tavalla tšetšeenilapsia, joiden terveystilanne on järkyttävä? Aikooko komissio suositella, että jäsenvaltiot ryhtyvät yhteisiin toimiin, joilla pyritään järjestämään ylimääräinen humanitaarinen operaatio tuhansien erityishoitoa tarvitsevien tšetšeenilasten hoitamiseksi EU:n jäsenvaltioiden terveydenhuoltojärjestelmissä?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(28. tammikuuta 2004)

Komissio on tietoinen ja huolissaan Pohjois-Kaukasuksen humanitaarisesta tilanteesta. Tšetšeniassa jatkuvien selkkausten vaikutus tavallisiin kansalaisiin ja erityisesti lapsiin on erittäin järkyttävää.

Komissio ja sen humanitaarisen avun toimisto (ECHO) on suurin humanitaarisen avun antaja Pohjois-Kaukasukselle. Vuodesta 1999 lähtien alueelle on myönnetty varoja 110 miljoonaa euroa. Tšetšenialle on jo myönnetty runsaasti rahoitusta, jolla on tarkoitus parantaa sen kehnoa terveysinfrastruktuuria, mahdollistaa puhtaan juomaveden tarjonta ja parantaa paikallisten asukkaiden sanitaatio-olosuhteita. Groznyssa on käynnissä neljässä eri paikassa erityisiä lasten terveysohjelmia. Näitä ohjelmia jatketaan ja lisäksi niitä käynnistetään pian kahdessa uudessa paikassa. Komissio toivoo, että näillä toimenpiteillä pystytään ajan mittaan parantamaan siviiliväestön erittäin heikkoa terveystilannetta Tšetšeniassa, mutta niin kauan kuin ihmiset elävät tällaisissa kurjissa olosuhteissa, ohjelmien vaikutus yleiseen terveystilanteeseen jää rajalliseksi.

Komissio ilmoittaa, että kehitysyhteistyöstä ja humanitaarisesta avusta vastaava komission jäsen teki vierailukäynnin Pohjois-Kaukasuksen alueella vuonna 2000. On valitettavaa, että alueen vaikean turvallisuustilanteen vuoksi useampia korkean tason vierailuja ei ole voitu toistaiseksi järjestää. Komissio haluaa tässä yhteydessä painottaa, että ECHO pyrkii tekemään säännöllisesti vierailukäyntejä Tšetšeniaan arvioidakseen yksityiskohtaisesti ja asiantuntevasti paikallisen väestön tarpeet ja kartoittaakseen, kuinka erityisesti lasten humanitaarista tilannetta voitaisiin parantaa. Tšetšeniassa toteutettujen ohjelmien laajuus ja vierailukäyntien tiheys riippuvat kuitenkin täysin alueen turvallisuustilanteesta.

(2004/C 78 E/0660) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3671/03**

esittäjä(t): Joost Lagendijk (Verts/ALE)
ja Arie Oostlander (PPE-DE) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: Terrorismin vastaista taistelua koskevan yhteistyön laajentaminen

Turkissa on hiljattain tehty terrori-iskut Istanbulissa kahteen synagogaan 15. marraskuuta ja Britannian konsulaattiin ja HSBC-pankkiin 20. marraskuuta 2003.

Näkeekö komissio lisämahdollisuuksia laajentaa Turkin kanssa tehtävää yhteistyötä terrorismin torjunnan alalla, kun otetaan huomioon, että kyseisenlaiset iskut voivat horjuttaa Turkin uudistusprosessia?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2004)

Komissio tarjoaa jo nyt apua monella Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) terrorismin vastaisessa taistelussa keskeiseksi määrittelemällä alalla, etenkin poliisin valmiuksien parantamisessa, rajavalvonnassa, tullialalla ja maahanmuuttopalveluissa. Turkin kanssa tehtävää yhteistyötä terrorismin vastaisessa taistelussa laajennetaan lisäksi kumppanuushankkeella, joka aloitetaan vuoden 2004 alkupuolella Turkin talousrikosten tutkintalautakunnan (MASAK) vahvistamiseksi. Lautakunnalla on hallinto-, sääntely- ja valvontavaltuuksia, jotka koskevat rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen liittyvien epäilyttävien liiketointen tunnistamista.

Kumppanuushankkeessa analysoidaan terrorismin rahoitukseen liittyvän hyödyn rahanpesua, menetetyksi tuomitsemista ja menettämistä koskevaa Turkin nykyistä lainsäädäntöä sekä sen parantamisehdotuksia, kehitetään kaikkien rahanpesun torjuntaan osallistuvien viranomaisten yhteistyötä sekä koulutetaan henkilöstöä.

Turkin kansallisen poliisin kanssa toteutettava kumppanuushanke "Rahanpesun, rikollisuuden rahoituslähteiden ja terrorismin rahoituksen vastaisen taistelun vahvistaminen" aloitetaan vuoden 2004 loppupuolella. Kumppanuushankkeella on tarkoitus poistaa kaikki oikeudelliset ja käytännön esteet terroristien varojen jäädyttämiseltä ja menetetyksi tuomitsemiseltä, auttaa Turkin viranomaisia tarjoamaan mahdollisimman kattavaa apua muiden maiden lainvalvonta- ja sääntelyviranomaisille terrorismin rahoituksen selvittämiseksi sekä varmistaa, ettei etenkään voittoa tavoittelemattomia järjestöjä voida käyttää väärin terrorismin rahoitukseen.

(2004/C 78 E/0661) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3672/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: Tilanne Sorefamessa

Sorefame aloitti toimintansa Portugalissa vuonna 1943. Yhtiö on tunnettu laadustaan, kapasiteetistaan ja tekniikan tasostaan suurten laitteiden, erityisesti junakaluston valmistamisessa.

Sorefame on tällä hetkellä Bombardier-yhtiön omistuksessa. Yritys työllistää suoranaisesti 550 ihmistä ja alihankkijoidensa kautta noin tuhat työntekijää.

Sorefamin tilanne on erittäin vaikea, vaikka sen henkilöstö on erikoistunutta ja yhtiö harjoittaa rautatiekaluston valmistuksen lisäksi näiden laitteiden suunnittelua ja kehittelyä, mikä on taloudellisesti ja teknologisesti erittäin arvokasta ja takaa yrityksen tunnustetun laadun ja kilpailukyvyn.

Tilauksista on kuitenkin pulaa ja Bombardier on ilmoittanut joutuneensa maailmanlaajuisen rakennemuutoksen kouriin. Amadorassa Portugalissa sijaitsevan Sorefamen tehdasta uhkaakin sulkeminen, mikäli tilauksia ei saada lisää.

Portugalissa on tekeillä eräitä hankkeita, jotka toteutuessaan saattavat ratkaista yrityksen ongelmat, erityisesti Lissabonin ja Porton metrojen ja Porton lähiliikenteen rautateiden junakaluston laajentamissuunnitelmat.

Muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden kokemusten perusteella pyydän komissiota vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

1. Mihin toimiin se aikoo ryhtyä tukeakseen Sorefamen ja Bombardierin toimintaa Portugalissa ottaen huomioon niiden panoksen työllisyydelle ja aluekehitykselle?

2. Onko komissiolla suunnitelmia tukea portugalilaisten tilausten suuntaamista yhtiölle, jotta vältettäisiin kokoonpanolinjan sulkeminen lyhyellä aikavälillä ja sen työntekijöiden irtisanomiset, sillä työttömyyden kasvu on Portugalissa tällä hetkellä nopeinta koko Euroopan unionissa?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 2004)

Aiheellisten toimenpiteiden toteuttaminen kriisialoilla kuuluu Portugalin viranomaisten yksinomaiseen toimivaltaan. Tästä syystä kyseiset viranomaiset sopivat komission kanssa tukijärjestelyjen käyttöönottamisesta parlamentin jäsenen tarkoittamalla alalla toimiville yrityksille ja julkisille investoinneille. Tukijärjestelmät kuuluvat komission hyväksymien taloutta ja liikennettä koskevien toimenpideohjelmien [1] piiriin.

Mitä tulee suunnitelmiin myöntää yhteisön tukea uusiin portugalilaisiin tilauksiin kyseiseltä yhtiöltä, komissio haluaa kiinnittää parlamentin jäsenen huomion siihen seikkaan, että kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että julkisia hankintoja koskevia yhteisön sääntöjä noudatetaan.

[1] K(2000) 1774, 28.7.2000, ja K(2000) 2382, 28.7.2000.

(2004/C 78 E/0662) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3675/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: Portugalin pk- ja mikroyritysten tilanne

Portugalia vaivaava talouslama on aiheuttanut myös pk- ja mikroyrityksille pahoja ongelmia huolimatta siitä, että niillä on keskeinen rooli tuotannossa, kaupassa ja palvelussa ja ne ovat alueellisen ja valtakunnallisen kehityksen kannalta välttämättömiä.

1. Millaista tukea Portugalin pk- ja mikroyrityksille on myönnetty yhteisön ohjelmista vuoden 2000 jälkeen?

2. Mitä toimia on suunnitteilla työllistämisen tukemiseksi ja yhteistyön edistämiseksi yritysten kesken ja tutkimuslaitosten ja yrityksissä tehtävän kehittämistyön välillä?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(27. tammikuuta 2004)

1. Komissio viittaa arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-3898/02 ([1]) antamaansa vastaukseen, joka jo kattaa suurimman osan mainitusta ajanjaksosta (vuodesta 2000 lähtien). Seuraavat uudet tiedot ovat kuitenkin juuri tulleet saataville:

Euroopan investointipankin (EIP) ryhmään kuuluva erityisrahoituslaitos Euroopan investointirahasto (EIR) on taannut yhteisörahoitteisen "pk-yritysten takausjärjestelmän" avulla Portugalissa sijaitsevien pienten ja keskisuurten yritysten lainoja. Takaukset olivat suuruudeltaan yhteensä 75 348 euroa vuonna 2000, 92 778 euroa vuonna 2001, 10 599 891 euroa vuonna 2002 ja 6 057 502 euroa vuonna 2003. Luvut perustuvat portugalilaisen välittäjän SPGM:n EIR:lle antamiin tietoihin.

Euroopan teknologiaohjelman ETF-käynnistysjärjestelmän yhteydessä allekirjoitettiin joulukuussa 2002 5 000 000 euron sijoitussopimus portugalilaisen pääomasijoitusten yleisrahaston kanssa. Rahasto keskittyy innovatiivisiin nopean kasvun pk-yrityksiin Portugalissa (80 %) ja Galiciassa (20 %), ja sen kokonaisvarat ovat tällä hetkellä 20 miljoonaa euroa. ETF-käynnistysjärjestelmän osuus on 25 prosenttia. Pääomasijoitusrahasto alkoi käyttää rahoitusta tammikuussa 2003 tehdäkseen sijoituksia portfolioyrityksiin, ja on tähän mennessä tehnyt yhden EIR:lle ilmoitetun investoinnin, jonka suuruus on 1 236 555 euroa.

Komissio ilmoittaa lisäksi arvoisalle parlamentin jäsenelle, että pk-yrityksille myönnettävä tuki on avainasemassa EAKR:n kuluvan kauden (2000—2006) yhteisön tukikehyksessä, onhan tuettavista yrityksistä 90 prosenttia pk-yrityksiä.

A. Pk-yritysten tuet muodostavat näin ollen 50 prosenttia myönnetyistä julkisista tuista talousalan toimintaohjelmassa. Muihin toimintaohjelmiin sisältyy myös aloitekokonaisuuksia pk-yritysten tueksi — näitä ovat muun muassa alueellisten ohjelmien toimintalinjaan 3 kuuluvat aloitteet (taulukko pk-yrityksille annettaviin Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) tukiin osoitetuista rahoitusmääristä lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle sekä parlamentin sihteeristölle).

B. Euroopan työllisyysstrategiassa määritellään laajat puitteet työpaikkojen luomista kaikkialla unionissa tukevien toimintalinjojen kehittämiselle. Portugalin kansallisessa toimintasuunnitelmassa Euroopan työllisyysstrategian poliittiset painopisteet siirretään kansalliseen työllisyyspolitiikkaan, ja siinä on asetettu tavoitteeksi, että kokonaistyöllisyysaste on 70 prosenttia vuoteen 2010 mennessä. Portugalin kansallisen toimintasuunnitelman pääasiallinen rahoitusväline on Euroopan sosiaalirahasto (ESR), ja rahoituksen määrä on yhteensä yli 4,7 miljardia euroa nykyisen yhteisön tukikehyksen (YTK) III puitteissa. Kun otetaan huomioon, että yli 92 prosentilla Portugalin yrityksistä on alle 20 työntekijää, huomattava osa ESR:n tuesta kohdistuu tähän yritysryhmään.

Euroopan työllisyysstrategiaa vuosina 1997—2002 käsittelevä tuore arviointi osoittaa, että Euroopan työllisyysstrategian täytäntöönpanosta Portugalissa johtuva työpaikkojen nettolisäys oli yli 20 000 uutta työpaikkaa pelkästään vuonna 2001.

Vaikka ESR:sta ei suoraan tueta työpaikkojen luomista (lukuun ottamatta toimia, joilla työttömiä kannustetaan luomaan työpaikkoja itselleen), ESR myötävaikuttaa taloudessa kestävien työpaikkojen luomiseen tukemalla politiikkaa ja toimenpiteitä, jotka edistävät työmarkkinoiden lujittamista ja ammattitaitoisen työvoiman lisäämistä.

ESR:sta tuettuja suoria toimenpiteitä ovat seuraavat:

— Ammatillinen jatkokoulutus — tukea saa vuosittain yli 400 000 henkilöä.

— Ammatilliset oppisopimukset — tukea saa vuosittain yli 200 000 henkilöä.

— Ammattikoulut — näissä kouluissa opiskelee vuosittain yli 30 000 nuorta aikuista.

— Sosiaaliset työmarkkinat — tukea saa vuosittain yli 30 000 henkilöä (lähinnä muita heikommassa asemassa olevista yhteiskuntaryhmistä).

Lisäksi Euroopan työllisyysstrategia myötävaikuttaa työpaikkojen syntymiseen viemällä eteenpäin lainsäädäntöpuitteiden yksinkertaistamista uusien yritysten ja työnormien luomiseksi, naisten työllisyysasteen nostamista lapsenhoitopalvelujen avulla, aktiivisen ikääntymisen edistämistä, paikallisten työllisyysaloitteiden kehittämistä sekä työn laadun parantamista ja sen houkuttelevuuden lisäämistä.

Portugalin viranomaiset tukevat myös projekteja, joilla edistetään innovointia vireyttämällä yritysten ja teknologian tutkimus- ja kehitysorganisaatioiden (T & K) välisiä yhteenliittymiä. Tavoitteeseen pyritään tiedeohjelman toimenpiteen 2.3 ja talous-/Prime-ohjelman avulla. Kyseiseen ohjelmaan sisältyy myös muita innovaatioprojekteihin liittyviä budjettikohtia, esimerkiksi SIME-toimi, jolla pyritään lisäämään yritysten nykyaikaistamista innovaatiokeinoin, IDEIA-ohjelma sekä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet.

2. Komissio tarkastelee edelleen, kuinka pk-yritysten välistä yhteistyötä edistäviä välineitä voitaisiin parantaa ottaen samalla huomioon arvioinnin tulokset aiemmista projekteista, jotka liittyvät kolmanteen monivuotiseen ohjelmaan pienten ja keskisuurten yritysten hyväksi, sekä yrittäjyyden edistämistä koskevan pohdintansa, joka perustuu komission vuonna 2003 esittämään vihreään kirjaan ([2]).

Kyse on kokonaisvaltaisesta ja järjestelmällisestä lähestymistavasta, joka perustuu tapaamisiin merkittävien alakohtaisten messujen ja näyttelyiden yhteydessä. Kyseisiin tapahtumiin osallistuvat ja niitä rahoittavat itse yritykset, mutta niitä koordinoivat tapahtumia tukevien verkostojen jäsenet.

Lähestymistapa koostuu seuraavista osista:

— EIC-, IRC- ja BIC-verkkoihin perustuvat uudet menetelmät, ohjelma ja interaktiivinen aikataulu, jossa vahvistetaan ennalta erikoismessuille osallistuvien pk-yritysten väliset tapaamiset, yritysten perehdyttäminen ennakkoon ja niille annettava koulutus sekä verkkojen jäsenten välisen yhteistyön jatkuva seuranta.

— Yritykset käyttävät kumppanin etsintään parannettua tietokantaa saavuttaakseen riittävän laajan joukon, jotta kumppanuuksien muodostamisesta saadaan hyvät tulokset; tämä toteutetaan parhaillaan käynnissä olevan yhteisön verkkojen rationalisoinnin puitteissa.

Komissio esittää vuonna 2004 innovaatioita koskevan toimintasuunnitelman. Tarkoituksena on, että innovaatioita koskevaan toimintasuunnitelmaan sisältyy toimenpiteitä, joilla edistetään innovointiryppäitä sekä tutkimusorganisaatioiden ja yritysten välistä yhteistyötä sekä laajennetaan osaamisen siirtoa yrityksiin ja osaamisen omaksumista yrityksissä, erityisesti pk-yrityksissä. Tämä käsittää muun muassa teknologiasiirrot sekä organisaatioon ja muihin kuin teknologiaan liittyvän innovoinnin. Koska innovaatioprosessi on

monitahoinen, uudella innovaatiopolitiikalla pyritään saamaan mukaan useita erilaisia toimijoita ja resursseja yhteisön ja jäsenvaltioiden tasoilla. Innovaatioita koskeva toimintasuunnitelma täydentää huomattavalla tavalla vuonna 2003 hyväksyttyä kolmen prosentin toimintasuunnitelmaa, jonka tarkoituksena on nostaa tutkimukseen tehtyjen investointien keskimääräinen taso 3 prosenttiin bruttokansantuotteesta (BKT) vuoteen 2010 mennessä.

(1) EUVL C 268 E, 7.11.2003, s. 60.
(2) KOM(2003) 27 lopullinen.

(2004/C 78 E/0663) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3690/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: Firenzen kunnalle Daphne-ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne

Komissio vastasi saman esittäjän kysymykseen E-1006/2003 (1), jossa tiedusteltiin, onko Firenzen kunta esittänyt Daphne-ohjelmaa koskevia hankkeita ja saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin, että joitakin ehdotuksia on tehty ja niitä koskeva arviointi saadaan päätökseen heinäkuussa 2003.

Voiko komissio kertoa, onko esitetyille hankkeille todella myönnetty rahoitusta ja ellei ole, voiko se tarkentaa, miksi niitä ei kelpuutettu?

Onko tällä välin esitetty muita hankkeita?

(1) EUVL C 51 E, 26.2.2004, s. 62.

(2004/C 78 E/0664) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3691/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: Pesaro-Urbinon kunnalle Daphne-ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne

Komissio vastasi saman esittäjän kysymykseen E-1011/2003 (1), jossa tiedusteltiin, onko Pesaro-Urbinon kunta esittänyt Daphne-ohjelmaa koskevia hankkeita ja saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin, että joitakin ehdotuksia on tehty ja niitä koskeva arviointi saadaan päätökseen heinäkuussa 2003.

Voiko komissio kertoa, onko esitetyille hankkeille todella myönnetty rahoitusta ja ellei ole, voiko se tarkentaa, miksi niitä ei kelpuutettu?

Onko tällä välin esitetty muita hankkeita?

(1) EUVL C 51 E, 26.2.2004, s. 62.

(2004/C 78 E/0665) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3692/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: Sienan kunnalle Daphne-ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne

Komissio vastasi saman esittäjän kysymykseen E-1015/2003 (1), jossa tiedusteltiin, onko Sienan kunta esittänyt Daphne-ohjelmaa koskevia hankkeita ja saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin, että joitakin ehdotuksia on tehty ja niitä koskeva arviointi saadaan päätökseen heinäkuussa 2003.

Voiko komissio kertoa, onko esitetyille hankkeille todella myönnetty rahoitusta ja ellei ole, voiko se tarkentaa, miksi niitä ei kelpuutettu?

Onko tällä välin esitetty muita hankkeita?

(1) EUVL C 51 E, 26.2.2004, s. 62.

António Vitorinon komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3690/03, E-3691/03 ja E-3692/03

(19. tammikuuta 2004)

Daphne-ohjelmaan saatiin vuonna 2003 kunnilta seuraavat ehdotukset:

— kaksi ehdotusta, joiden tekijänä oli Comune di Firenze — Assessorato Pubblica Istruzione e Politiche Giovanili, Direzione Istruzione,

— yksi ehdotus, jonka tekijänä oli Comune di Pesaro — Servizio sociale,

— yksi ehdotus, jonka tekijänä oli Comune di Siena — Comitato di ente per le pari opportunita.

Komissio ei myöntänyt näille ehdotuksille yhteisön rahoitusta, koska niiden laatu ei ollut riittävä.

Päätöksistä ja hylkäämisperusteista on ilmoitettu asianmukaisesti ehdotusten tekijöille. Lisäksi komissio on kertonut kirjeenvaihdossaan, mitkä ehdotusten osatekijät kaipaavat parannusta.

Komissio on myös ilmoittanut, että ehdotusten tekijät voivat luonnollisesti esittää uudet ehdotukset seuraavan ehdotuspyynnön käynnistyessä vuonna 2004.

Vuonna 2003 ei toteutettu muita ehdotuspyyntöjä, joten komissio ei ole saanut muita ehdotuksia.

(2004/C 78 E/0666) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3697/03**

esittäjä(t): Luigi Vinci (GUE/NGL) komissiolle

(3. joulukuuta 2003)

Aihe: Turkista lähtöisin olevien pakolaisten palauttaminen Turkkiin

Turkin hallitus ja UNHCR ovat päässeet sopimukseen vuodesta 1998 lähtien Mahmurin pakolaisleirillä Pohjois-Irakissa asuneiden arviolta 9 500 kurdipakolaisen palauttamisesta Turkkiin.

Onko komissiolla ollut osuutta edellä mainittuun päätökseen? Jos sillä ei ole ollut osuutta siihen, niin katsooko se, että rahoituksen myöntäminen on tarpeen sen varmistamiseksi, että Mahmurin pakolaisten paluu perustuu vapaaehtoisuuteen ja että pakolaisia suojellaan Turkin turvallisuusjoukkojen mahdollisilta tukahduttamistoimilta, sillä turvallisuusjoukot ovat tunnettuja kurdien vastaisista mielialoistaan?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(20. tammikuuta 2004)

Komissio on tietoinen Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun (UNHCR), Turkin hallituksen ja Yhdysvaltain hallituksen välillä parhaillaan käytävistä neuvotteluista, jotka koskevat Mahmurin leirillä Pohjois-Irakissa oleskelevien kurdipakolaisten paluuta Turkkiin.

UNHCR on ilmoittanut komissiolle, että kolmikantasopimusta koskevien korkean tason neuvottelujen seuraavan kierroksen on tarkoitus alkaa Ankarassa 21. tammikuuta.

Taloudellisen osallistumisen osalta, UNHCR on ilmaissut aikomuksensa perustaa hanke, jolla varmistetaan näiden ihmisten onnistunut palauttaminen kotimaahan, ja ehdottanut unionia yhdeksi rahoituslähteeksi. Tätä harkitaan, kunhan osapuolet ovat päässeet sopimukseen.

(2004/C 78 E/0667) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3699/03**

esittäjä(t): Dana Scallon (PPE-DE) komissiolle

(10. joulukuuta 2003)

Aihe: Connacht/Ulsterin (Irlanti) tavoite 1 -alueet

Connacht/Ulsterin vaalipiiri, josta minut valittiin, koostuu nykyisin kahdeksasta kreivikunnasta, jotka kuuluvat tavoite 1 -alueisiin. Kun vuoden 2004 Euroopan parlamentin vaalit on pidetty, kyseistä vaalipiiriä laajennetaan ja sille annetaan uusi nimi. Siihen liitetään uusi kreivikunta, joka on nykyisin luokiteltu ”muutettavan tavoitteen 1 piiriin” kuuluvaksi. Kyseessä on nykyisin Munsterin vaalipiiriin kuuluva Claren kreivikunta.

Voiko komissio kertoa minulle, onko täten laajennetussa vaalipiirissä kahdeksan kreivikuntaa, jotka kuuluvat ”muutettavan tavoitteen 1 piiriin”? Voiko komissio antaa tietoja Claren kreivikunnan ehdotetusta asemasta?

Michel Barnier’n komission puolesta antama vastaus

(21. tammikuuta 2004)

Komissio teki 1. heinäkuuta 1999 ([1]) neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 3 artiklassa vahvistetun menettelyn mukaisesti päätöksen rakennerahastojen tavoitteen 1 tukikelpoisista alueista, siirtymävaiheessa olevat alueet mukaan luettuina. Jäsenvaltioiden hallinnolliseen aluejakoon myöhemmin tehtävät muutokset eivät vaikuta päätökseen. Cavanin, Donegalin, Galwayn, Leitrimin, Mayon, Monaghanin, Roscommonin ja Sligon kreivikunnat säilyvät tavoitteen 1 tukikelpoisina alueina 31. joulukuuta 2006 asti, kun taas Claren kreivikunta voi hakea siirtymäkauden tukea.

([1]) 1999/502/EY.

(2004/C 78 E/0668) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3702/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(10. joulukuuta 2003)

Aihe: EY:n ja Macaon sekakomitean kymmenes kokous

Tammikuun 1. päivänä 1993 voimaan tulleen EU:n ja Macaon yhteistyösopimuksen nojalla perustettiin EY:n ja Macaon sekakomitea, jonka vuosittaiset kokoukset pidetään vuoron perään kummankin allekirjoittajan alueella.

Tähän mennessä ei ole annettu ilmoitusta tälle vuodelle kaavaillun kymmenennen kokouksen järjestämisestä.

Nimittämättä on yhä EU:n ja Macaon yhteistyöstä vastaava erityinen vastuuhenkilö, joka pystyisi edistämään Macaossa paikallisesti kahdenvälistä yhteistyötä.

Komissaari Pattenin antamassa vastauksessa kirjalliseen kysymykseeni E-3098/02 [1] todettiin, että komissio ”on kuitenkin edelleen sitoutunut pitämään läheisiä suhteita Macaoon”.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Onko sekakomitean kymmenennen kokouksen päivämäärästä päätetty?

— Mistä syystä kokouksen järjestämistä ei ole julkistettu tähän mennessä?

— Katsooko komissio, että EY:n ja Macaon yhteistyöstä erityisesti vastuussa oleva henkilö, joka todettiin tarpeelliseksi sekä komission että parlamentin toimesta, varmistaisi sen, että kyseisen erityishallintoalueen ja EU:n suhteiden tehokas seuranta jatkuisi?

— Katsooko komissio, että se voi edellä esitetyn perusteella sekä aikaisempiin kirjallisiin kysymyksiini P-1961/01 [2] ja E-3098/02 liittyvien jatkotoimien vuoksi, ottaen huomioon kysymyksessä E-3278/03 [3] kuvatut viimeaikaiset tapahtumat, ”ryhtyä rekrytoimaan virkamiestä Macaon kanssa tehtävää yhteistyötä varten”?

[1] EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 39.
[2] EYVL C 364 E, 20.10.2001, s. 232.
[3] Katso sivu 248.

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(22. tammikuuta 2004)

Yhteisön ja Macaon 14. joulukuuta 1992 tekemän yhteistyösopimuksen mukaan sekakomitea kokoontuu vuosittain tarkastelemaan kauppasuhteita sekä yhteisön ja Macaon erityishallintoalueen kahdenvälisen yhteistyön tilaa. Komissio on sitoutunut kokouksen pitämiseen vuosittain. Osana epävirallisesta tiedonvaihtoa talous- ja kauppakysymyksiä käsittelevän Macaon Euroopan yhteisöjen -toimiston kanssa komissio ehdotti päivämäärää kymmenennen sekakomitean kokoontumiseksi Macaossa joulukuussa 2003. Ajankohta ei valitettavasti sopinut macaolaiselle osapuolelle. Nyt komissio selvittää Macaon edustajien kanssa muita mahdollisia, vuoden 2004 helmi- tai maaliskuulle sijoittuvia ajankohtia.

Mitä taas tulee ehdotettuun yhteistyövastaavan nimittämiseen, komissio on edelleen sitä mieltä, että tällä hetkellä Macaossa täytäntöönpanovaiheessa olevan yhteistyöohjelman laajuus — yksi ainoa vuonna 2004 päättyvä hanke — on riittämätön peruste toimen perustamiselle.

(2004/C 78 E/0669) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3703/03**

esittäjä(t): Ulla Sandbæk (EDD) komissiolle

(3. joulukuuta 2003)

Aihe: HIV ja komissio tuki huokean mikrobisidin kehittämiselle

Voiko komissio antaa kokonaisvaltaisen selvityksen aikaisemmista ja käynnissä olevista tukitoimistaan, jotka koskevat mikrobisidien tutkimusta ja kehittämistä, mukaan lukien yhteisön tähänastiset valmiustoimenpiteet EU:n jäsenvaltioissa ja kehitysmaissa, ja voiko komissio erityisesti antaa yksityiskohtaisia tietoja mainitun tuen ajoituksesta, siitä kenelle tukea on jaettu ja mistä budjettikohdista se on otettu?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(23. joulukuuta 2003)

Mikrobisidien kehittämistä ja käyttöön saattamista koskevat yhteisöaloitteet koostuvat monista osatekijöistä.

Komission 3. heinäkuuta 1998 hyväksymä tiedonanto solidaarisuuden lisäämisestä aidsin torjunnassa kehitysmaissa [1] on toiminut kehyksenä Euroopan pyrkiessä vastaamaan pyyntöihin kansainvälisen solidaarisuuden lisäämisestä ihmisen immuunikadon (HI-viruksen/aidsin) torjumiseksi yhdessä kehitysmaiden kanssa sekä erityisesti pyyntöihin, jotka koskevat HI-viruksen/aidsin hoitojen saatavuuden parantamista ja HI-viruksen vastaisten rokotteiden ja mikrobisidien kehittämistä kehitysmaita varten. Lisäksi tiedonannossa käsitellään mahdollisuutta nopeuttaa rokotteiden ja mikrobisidien kehittämistä.

Tässä yhteydessä yhteisö on käynnistänyt ja johtanut tutkimuksen sukupuolitaudeilta ja etenkin HI-virukselta mahdollisesti suojaavien emätinmikrobisidien potentiaalisista markkinoista.

Brasiliassa, Norsunluurannikolla, Egyptissä, Ranskassa, Intiassa, Keniassa, Filippiineillä, Puolassa, Etelä-Afrikassa, Thaimaassa ja Venezuelassa tehtiin tutkimus, jonka kohteena oli 4 000 ihmistä.

Vuonna 2000 käynnistettiin aiheeseen liittyvän budjettikohdan (B7-6211) mukaisesti ehdotuspyyntö, jonka tarkoituksena on tukea uudistavia ohjelmia solidaarisuuden lisäämistä koskevassa tiedonannossa nimetyillä aloilla. Ehdotuspyynnön yhteydessä valittiin hanke "Microbicide Awareness, Investment and Demand". Sen tarkoituksena on edistää mikrobisidien käyttöä Euroopassa, Afrikassa ja Aasiassa sekä luoda verkostoja, joilla pyritään nopeuttamaan mikrobisidien kehittämistä ja tuomaan mikrobisidit kaikkein haavoittuvimpien väestöjen, erityisesti kehitysmaiden naisten, saataville. Hankkeen arvo on 1 450 071 euroa, ja sitä koskeva sopimus allekirjoitettiin joulukuussa 2001 kolmen vuoden ajaksi. Hankkeen täytäntöönpanosta vastaa International Family Health.

Euroopan parlamentti ja neuvosto antoivat 15 päivänä heinäkuuta 2003 vuosia 2003—2006 koskevan asetuksen N:o 1568/2003 avusta köyhyyteen liittyvien sairauksien torjumiseksi kehitysmaissa [2]. Yksi asetuksen tavoitteista on vahvistaa muun muassa rokotteiden, mikrobisidien ja uudentyyppisten hoitojen tutkimista ja kehittämistä.

Tätä varten on vuoden 2004 kyseistä budjettikohtaa (21 02 07 02) koskevassa toimintasuunnitelmassa varattu 0,87 miljoonan euron tuki mikrobisidejä edistävän kansainvälisen kumppanuustoiminnan edistämiseksi (International Partnership for Microbicides). Tämän järjestön tehtävänä on nopeuttaa mikrobisidien löytämistä, kehittämistä ja saatavuutta HI-virustartuntojen ehkäisemiseksi erityisesti köyhissä oloissa. Myönnetyn tuen tarkoituksena on rahoittaa hanketta, jolla pyritään kehittämään malli mikrobisidien nopean saatavuuden edistämiseksi eri maissa sekä panemaan täytäntöön valmisteleva rakenne laatimalla tapaustutkimuksia neljässä maassa. Komissio on mukana maiden valmistelun tilannetta käsittelevässä neuvoa antavassa ryhmässä mikrobisidejä edistävän kansainvälisen kumppanuustoiminnan yhteydessä.

Euroopan kuudennen tutkimuksen puiteohjelman (2002—2006) yksi erikoisala koskee köyhyyteen liittyviä sairauksia ja kattaa myös mikrobisidejä koskevan tutkimuksen. Komissio valitsi vuonna 2003 kaksi mikrobisidejä koskevaa perustutkimushanketta. Tutkimusten kohteina olevista mikrobisideistä toinen estää HI-viruksen pääsyn soluun ja toinen sen replikaation limakalvolla. Näihin kahteen hankkeeseen osallistuvat alan parhaat eurooppalaiset asiantuntijat sekä afrikkalaisia asiantuntijaryhmiä. Yhteistyökumppaneita on yhteensä 40, joista kolme Afrikassa. Hankkeiden kokonaisbudjetti on yli 15 miljoonaa euroa. Hankkeista käydään parhaillaan neuvotteluja koordinoijien kanssa, ja hankkeiden on tarkoitus käynnistyä vuoden 2004 ensimmäisen vuosineljänneksen aikana.

[1] KOM(98) 407.
[2] EUVL L 224, 6.9.2003.

(2004/C 78 E/0670) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3718/03**

esittäjä(t): Paul Rübig (PPE-DE) komissiolle

(10. joulukuuta 2003)

Aihe: Energiaa käyttäviä tuotteita koskevan ekologisen suunnittelun vaatimukset

Euroopan komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi puitteiden säätämisestä energiaa käyttäviä tuotteita koskevien ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamista varten ja neuvoston direktiivin 92/42/ETY muuttamisesta [1].

Kyseistä direktiiviä olisi tarkasteltava yhdennettyä tuotepolitiikkaa koskeneen komission tiedonannon [2] valossa. Tiedonanto yhdennetystä tuotepolitiikasta on väline, jolla pyritään luomaan Euroopan kaikkia teollisuudenaloja koskeva tasapainoinen ja koordinoitu ympäristöpolitiikka. Tiedonannossa todetaan sääntelyn ja vapaaehtoisten toimien välillä saavutettavan symbioosin osalta, että "jotta tuotteiden ympäristöystävällisyyttä voitaisiin lisätä tehokkaasti, lainsäädännön lisäksi on harkittava muitakin ratkaisuja, kuten ympäristösopimuksia ja standardointiprosessia" (kappale 5.1.b).

Puitteiden säätämistä energiaa käyttäville tuotteille koskeva ehdotus on esimerkki yhdennetyn tuotepolitiikan aloitteesta. Kyseisissä puitteissa olisi määriteltävä vapaaehtoisten toimien ja mahdollisen lisäsääntelyn, kuten sellaiset ekologisen suunnittelun täytäntöönpanotoimet ja energiatehokkuusvaatimukset, jotka voitaisiin hyväksyä energiaa käyttäviä tuotteita koskevien puitteiden perusteella, välinen suhde.

1. Onko komissio yhtä mieltä siitä, että pääsääntöisesti olisi annettava etusija joustaville ja käyttäjäystävällisille välineille kuten alan vapaaehtoisille toimille, itsenäisille sitoumuksille, standardeille ja sopimuksille?

2. Aikooko komissio arvioida tällä hetkellä voimassa olevia alan vapaaehtoisia toimia, itsenäisiä sitoumuksia, standardeja ja sopimuksia ennen kuin se ehdottaa täytäntöönpanotoimia, jotta vältetään kaksien vaatimusten asettaminen ja jotta varmistetaan, että täytäntöönpanotoimet eivät vaikuta kielteisesti vapaaehtoisten toimien kehittämiseen?

3. Miten komissio aikoo arvioida tällä hetkellä voimassa olevien alan vapaaehtoisten toimien, itsenäisten sitoumusten, standardien ja sopimusten tehokkuutta?

4. Onko komission mahdollista toimittaa Euroopan parlamentille asiakirja, jossa luetellaan eri aloilla jo käyttöön otettujen vapaaehtoisten toimien/ohjelmien määrä ja tyyppi?

---

[1] KOM(2003) 453 lopullinen — 2003/0172(COD).
[2] KOM(2003) 302 lopullinen.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(2. helmikuuta 2004)

Komissio uskoo, että vapaaehtoisista sopimuksista voi olla etua verrattuna säännöksiin ja että ne mahdollistavat joustavan mukautuksen teknisiin vaihtoehtoihin ja markkinoiden suuntauksiin. Puitedirektiiviehdotuksessa ensisijainen asema olisi annettava vaihtoehtoisille toimintatavoille kuten toimialan itsesääntelylle, jos tällaisella toiminnalla voidaan todennäköisesti saavuttaa asetetut tavoitteet nopeammin tai halvemmalla kuin pakollisilla vaatimuksilla. Lainsäädäntöä voidaan tarvita, jos markkinat eivät kehity oikeaan suuntaan tai riittävän nopeasti.

Standardeilla voidaan tukea energiaa käyttäviä tuotteita koskevan puitedirektiiviehdotuksen täytäntöönpanoa (esimerkiksi luomalla testaus- ja mittausmenetelmiä, kuvailemalla nykyistä paremmin tiettyjä ympäristöparametreja tai tuottamalla tietoa, tietokantoja, tarkistuslistoja jne.). On todellakin ehdotettu, että vaatimustenmukaisuusolettamina voitaisiin käyttää eurooppalaisten standardointijärjestöjen komission toimeksiannosta direktiivin 98/34/EY [1] mukaisesti laatimia yhdenmukaistettuja standardeja, joiden viitenumerot on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Standardointielinten ei kuitenkaan missään tapauksessa edellytetä ratkaisevan asioita, jotka monitahoisuutensa vuoksi on syytä jättää sääntelyviranomaisten tehtäväksi; esimerkkinä voidaan mainita tiettyä ympäristönäkökohtaa koskevan raja-arvon määritteleminen.

Ennen tiettyä tuotetta (tai ympäristönäkökohtaa) koskevien täytäntöönpanotoimenpiteiden esittämistä komissio tutkii, missä määrin ehdotuksen 12 artiklan kriteerit täyttyvät; tuotteeseen on muun muassa liityttävä "merkittäviä mahdollisuuksia ympäristövaikutusten parantamiseen". Näiden mahdollisuuksien selvittämiseksi on tarpeen esittää riittävä kuvaus olemassa olevista toimenpiteistä ja/tai vapaaehtoisista aloitteista; tässä yhteydessä arvioidaan toimialan vapaaehtoisia toimenpiteitä sekä standardien ja muiden sopimusten olemassaoloa, yleisyyttä ja tehokkuutta.

Arvioidessaan toimialan käynnistämiä itsesääntelytoimenpiteitä komissio aikoo ottaa huomioon muun muassa niiden kunnianhimoisuuden (selkeät ja yksiselitteiset sitoumukset, esim. määrälliset tavoitteet ja täsmällisesti määritellyt lähtökohdat), edustavuuden (osuus kohdemarkkinoista), seuranta- ja raportointijärjestelmät (säännöllinen, yksityiskohtainen ja avoin raportointi), täsmälliset vastuualueet ja itsenäisen varmentamisen, tiedottamisen (vapaaehtoisen sopimuksen sisällön ja säännöllisten raporttien julkaiseminen), kustannustehokkaan hallinnoinnin (oikeasuhteinen hallinnollinen taakka verrattuna tavoitteisiin ja vaihtoehtoisiin politiikan välineisiin) sekä unionin kansainvälisten sitoumusten — esimerkiksi Maailman kauppajärjestön (WTO) laatimien kaupan teknisiä esteitä koskevien sääntöjen — noudattamisen.

Eurooppalaiset standardointielimet antavat yhdenmukaistettuja standardeja, joita energiaa käyttäviä tuotteita koskevan puitedirektiiviehdotuksen mukaan (8 artikla) voitaisiin käyttää vaatimustenmukaisuusolettamina. Järjestelmää, jossa komissio ja/tai jäsenvaltiot voivat vastustaa tällaisten olettamien käyttöä, kuvaillaan mainitun ehdotuksen 9 artiklassa (lausunnon pyytäminen teknisiä määräyksiä ja standardeja koskevassa direktiivissä 98/34/EY tarkoitetulta komitealta).

Energiaa käyttäviä tuotteita koskevan puitedirektiiviehdotuksen kannalta merkittäviä, komissiolle ilmoitettuja vapaaehtoisia toimia ovat:

- Yksipuoliset itsenäiset sitoumukset (allekirjoittajat käsittävät yli 70 prosenttia unionin markkinoista):
  - Katodisädekuvaputkitelevisiot valmiustilassa ja päälle kytkettynä, DVD-soittimet, nestekidenäytöt ja plasmatelevisiot valmiustilassa (EICTA, 2003); alalla suunnitellaan DVD-soittimia, nestekidenäyttöjä ja plasmatelevisioita koskevia uusia tavoitteita, joihin sisältyy energiankulutus päälle kytkettynä
  - Pesukoneet (CECED, 2003)
  - Jääkaapit, pakastimet ja niiden yhdistelmät (CECED, 2003)
  - Audiolaitteiden energiankulutus valmiustilassa (EICTA, 2000)
  - Astianpesukoneet (CECED, 2000—2001)
  - Pesuaineet (pesukoneisiin liittyvä energiaa säästävä kuluttajakäyttäytyminen mukaan luettuna, AISE 1998)
- Toimintasäännöt (jotka koskevat yksittäisiä yrityksiä ja joihin sisältyy määrällisiä tavoitteita):
  - Digitaalitelevisiopalvelut (2000)
  - Ulkoiset virtalähteet (2000).

([1]) Teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22.6.1998 annettu parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY, EYVL L 204, 21.7.1998.

(2004/C 78 E/0671) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3720/03**

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle

(10. joulukuuta 2003)

Aihe: Direktiivin 97/24/EY mukauttaminen tekniikan kehitykseen

Otsikossa mainitun direktiivin perusteella katalysaattoreita ei tiettävästi pidetä ”itsenäisinä teknisinä laitteina”, vaan kiinteinä ajoneuvon osina, mikä estää valmistajia hakemasta kyseisille laitteille tyyppihyväksyntää ja johtaa näin tilanteeseen, jossa tyyppihyväksyntää koskeva monopoli on ajoneuvojen valmistajilla. Ajoneuvoalalla vallinnut samanlainen tilanne korjattiin kahden vuoden kuluessa siten, että perusdirektiiviä mukautettiin tekniikan kehitykseen. Vuonna 2000 Italian hallitus pyysi, että vastaavaa menettelyä sovelletaan myös kaksi- ja kolmipyöräisiin ajoneuvoihin, ja ehdotti, että samaa tekniikan kehitykseen mukauttamista koskevaa mallia sovelletaan direktiiviin 97/24/EY ([1]).

Voiko komissio edelliseen vedoten kertoa,

— onko totta, että MVEG-työryhmä hyväksyi asiaa koskevan Italian ehdotuksen vasta 20. helmikuuta 2003

— mistä syystä MVEG-työryhmän ehdotus yksinkertaisesti vain lisättiin Euro 3 -päästönormeista annettua direktiiviä 2002/51/EY [2] koskevien tarkistusten yhteyteen sen sijaan, että se olisi toimitettu suoraan CAPT-komitealle nopeaa hyväksymistä varten

— eikö komissio katso, että kaksi- ja kolmipyöräisten ajoneuvojen alalla olisi oltava samat mahdollisuudet kuin autoalalla

— mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä kuroakseen kiinni viivästyksen, jolla on erittäin haitallisia vaikutuksia kyseisille yrityksille

— mihin päivämäärään mennessä komissio arvelee saavansa korjattua tilanteen, jotta tyyppihyväksyntämonopolista kärsineiden yritysten tilanne paranee?

[1] EYVL L 226, 18.8.1997, s. 1.
[2] EYVL L 252, 20.9.2002, s. 20.

Erkki Liikasen komission puolesta antama

(19. tammikuuta 2004)

Moottoriajoneuvojen päästöjä käsittelevä MVEG-työryhmä on neuvoa-antava työryhmä, jonka yhteydessä komissio tavallisesti keskustelee osapuolten kanssa moottoriajoneuvojen päästöjen valvontaa koskevista seikoista ennen kuin se päättää lopullisesti alaa koskevista lakiehdotuksistaan.

Kun Italian edustajat ensimmäisen kerran esittivät varaosakatalysaattoreita koskevan ehdotuksensa, komissio huomautti MVEG-työryhmän moottoripyöriä käsittelevässä alaryhmässä, että kaksi- ja kolmipyöräisten ajoneuvojen varaosakatalysaattoreita voitaisiin käsitellä sääntelykomiteassa (CAPT). Komission oli kuitenkin otettava huomioon aiempi ehdotus tehdä samanlainen muutos direktiiviin 70/220/ETY [1] komiteamenettelyn kautta, joka täytyi peruuttaa, sillä parlamentti katsoi, että ehdotus ei kuulunut komitologian piiriin.

Komissio valmistelee parhaillaan hyvin laajaa moottoripyörien päästöjä koskevaa muutospakettia, joka liittyy direktiivin 2001/51/EY [2] (jolla muutetaan direktiiviä 97/24/EY [3]) 5—8 artiklaan. Komissio päättikin lisätä kaksi- ja kolmipyöräisten ajoneuvojen varaosakatalysaattoreita koskevan ehdotuksen tähän muutospakettiin, joka esitellään neuvostolle ja parlamentille vuoden 2004 ensimmäisen puoliskon aikana.

Komissio on yhtä mieltä siitä, että kaksi- ja kolmipyöräisten ajoneuvojen varaosakatalysaattorien valmistajilla tulisi olla samat mahdollisuudet kuin autojen varaosakatalysaattoreiden valmistajilla.

[1] Neuvoston direktiivi 70/220/ETY, annettu 20 päivänä maaliskuuta 1970, moottoriajoneuvojen ottomoottoreiden kaasujen aiheuttaman ilman pilaantumisen estämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, EYVL 76, 6.4.1970.
[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/51/EY, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2002, kaksi- ja kolmipyöräisten moottoriajoneuvojen päästöjen vähentämisestä ja direktiivin 97/24/EY muuttamisesta, EYVL L 252, 20.9.2002, s. 20.
[3] Neuvoston ja Euroopan parlamentin direktiivi 97/24/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 1997, kaksi- ja kolmipyöräisten moottoriajoneuvojen tietyistä osista ja ominaisuuksista, EYVL L 226, 18.8.1997, s. 1.

(2004/C 78 E/0672) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3732/03**

esittäjä(t): Olivier Dupuis (NI) komissiolle

(3. joulukuuta 2003)

Aihe: Vietnam

EU:n ja Vietnamin yhteistyösopimuksen puitteissa toimiva sekakomitea, jonka tehtävänä on varmistaa, että tällaisia sopimuksia noudatetaan, kokoontui Brysselissä 21. marraskuuta. Agence Europen 25. marraskuuta ilmestyneen tiedotteen mukaan komissio ja Vietnamin viranomaiset päättivät "laajentaa keskusteluaan ottamalla siihen mukaan aiheita kuten hallinto ja ihmisoikeudet, joista vastaa kyseisenä päivänä perustettu uusi alaryhmä". Komissio ei ole kuitenkaan antanut tietoja siitä, onko Vietnam mahdollisesti sitoutunut uudistuksiin sen turvaamiseksi, ettei se jatkossa riko yhteistyösopimuksen 1 artiklaa (ihmisoikeuksia koskeva kohta). Parlamentti oli antanut sekakomitean kokousta edeltävänä päivänä uuden päätöslauselman, jossa se pyysi komissiota tiedustelemaan, miten uskonnonvapautta kunnioitetaan ja erityisesti, tunnustetaanko oikeudellisesti aikaisemmin tunnustamattomat kirkot. Tämä on eräs oikeudellisia uudistuksia koskevan politiikan päätavoite, jota komissio tukee uudistamista koskevalla tukiohjelmalla.

Mitkä ovat ne oikeudelliset ja poliittiset perusteet, joiden vuoksi komissio harkitsee mahdollisesti laajentavansa EU:n ja Vietnamin välistä vuoropuhelua?

Katsooko komissio, että yhteistyösopimuksen 1 artikla (ihmisoikeuksia koskeva kohta) ei ole vielä riittävä oikeudellinen ja poliittinen perusta, jotta sen perusteella voitaisiin käsitellä kaikkia osapuolten ihmisoikeuksiin liittyviä kysymyksiä?

Eikö komission mielestä hallinnosta ja ihmisoikeuksista vastaavan alaryhmän perustaminen tarkoita tosiasiassa sitä, että ihmisoikeuskysymyksiä vähätellään ja etusija annetaan osapuolten vuoropuhelulle, jossa voidaan käsitellä "tärkeitä" kysymyksiä, kuten yhteistyöohjelma ja kankaita koskevan sopimuksen täytäntöönpanoa, eikä puuttua "toisarvoisiin" kysymyksiin, kuten uskonnon-, kokoontumis- ja ilmaisunvapauden vakaviin loukkauksiin?

Mitä lupauksia komissio on saanut sekakomitean kokouksessa sen varmistamiseksi, että Vietnamin viranomaiset aikovat viipymättä tunnustaa ne kirkot, joita ei aikaisemmin ole tunnustettu, alkaen Vietnamin yhdistyneen buddhalaiskirkon tunnustamisesta?

Aikooko komissio tarjota oikeudellisia uudistuksia tukevan ohjelmansa puitteissa teknistä apua Vietnamin viranomaisille, jotta ne voivat viipymättä tunnustaa Vietnamin yhdistyneen buddhalaiskirkon ja muut kirkot, joita ei aikaisemmin ole tunnustettu?

Aikooko komissio yhdistää oikeudellisia uudistuksia tukevan ohjelman jatkamisen ja yleensä kaiken Vietnamille annettavan yhteistyöavun uudistukseen, joka koskee eri uskonnoille myönnettävää oikeudellista asemaa?

Voiko komissio yleisemmin antaa yksityiskohtaiset tiedot niistä hankkeista, joita se on rahoittanut, tai joiden rahoittamisessa se on ollut mukana sen oikeudellisia uudistuksia koskevan ohjelman puitteissa?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(21. tammikuuta 2004)

Yhteisön ja Vietnamin sekakomitea päätti Brysselissä 21. marraskuuta 2003 järjestetyssä kokouksessaan lisätä ihmisoikeuksia ja niihin liittyviä seikkoja koskevaa vuoropuhelua ja yhteistyötä. Sekakomitea perusti yhteisön ja Vietnamin yhteistyösopimuksen 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti alaryhmän, joka käsittelee yhteistyötä instituutioiden kehittämisessä, hallintouudistusta, hallintotapaa ja ihmisoikeuksia. Kaksi muuta kehitystä ja talousyhteistyötä sekä kauppaa ja investointeja käsittelevää alaryhmää perustettiin jo vuonna 1996, ja ne ovat kokoontuneet valmistelutyötä varten säännöllisesti, viimeksi 20. marraskuuta 2003, ja raportoineet sekakomitealle.

Uuden alaryhmän erityistavoitteena on käynnistää säännöllinen vuoropuhelu vastavuoroisen ymmärryksen lisäämiseksi näillä aloilla, laatia ohjeet yhteistyötä varten alaryhmän toimialaan kuuluvilla aloilla ja tunnistaa aihepiirit, joissa yhteisön apu olisi hyödyllisintä ja tuottavinta. Alaryhmä raportoi ja antaa suosituksia sekakomitealle, joka valvoo ryhmän työn edistymistä. Ryhmä järjestää virallisia tapaamisia ja epävirallisia tapahtumia (seminaareja, pyöreän pöydän keskusteluja, tutustumiskäyntejä jne.) ja täydentää toiminnallaan aiemmin käynnistettyä ja hiljattain lisättyä EU:n ja Vietnamin välistä vuoropuhelua ihmisoikeuksista, jota käyvät unionin troikan Hanoin edustustojen päälliköt ja Vietnamin hallitus.

Komissio toteaa jälleen olevansa sitoutunut käsittelemään ihmisoikeustilannetta kaikissa poliittisissa tapaamisissa Vietnamin kanssa. Komissio on ottanut esiin ihmisoikeusasioita sekakomitean kokouksissa viittaamalla mm. Euroopan parlamentin 20. marraskuuta 2003 antamaan päätöslauselmaan uskonnonvapaudesta. Lisäksi EU:n troikan suurlähettiläät esittivät 26. marraskuuta 2003 Vietnamin hallituksen kanssa ihmisoikeuksia koskevan vuoropuhelun osana järjestetyssä kokouksessa jälleen huolensa asiasta ja esittivät kysymyksiä perusvapauksien (mielipiteen-, lehdistön-, uskonnon- ja kokoontumisvapaus) kunnioittamisesta Vietnamissa sekä hädänalaisista, kuolemantuomiosta, kidutuksesta ja etnisten vähemmistöjen asemasta. EU:n troikka korosti avoimuuden lisäämisen merkitystä ja sitä, että vuoropuhelun on johdettava konkreettisiin parannuksiin. Näiden tapaamisten jatkotoimina unioni aikoo edelleen seurata tilannetta tarkasti ja painostaa Vietnamia parantamaan ihmisoikeustilannettaan.

Jäsenvaltioiden tavoin komissio uskoo, että Vietnamin ihmisoikeustilannetta voidaan parantaa ainoastaan yhdistämällä vuoropuhelu ja yhteistyö. Näin parannetaan toisinajattelijoiden ja erilaisten mielipiteiden hyväksymistä. Maassa toteutetaan parhaillaan myös haastavaa sosiaalista, taloudellista ja oikeudellista uudistusta, joka liittyy mm. Vietnamin haluun liittyä WTO:hon, mistä syystä hallintotapaa on kehitettävä avoimemmaksi, tulosvastuullisemmaksi ja nykyaikaisemmaksi. Tämä on myös merkittävä tekijä kehitettäessä avoimempaa ympäristöä, jossa poliittisia, uskonnollisia ja kansalaisoikeuksia voidaan parantaa.

Maakohtaisessa ohjeellisessa ohjelmassa vuosiksi 2002—2004 on varattu 9 miljoonaa euroa institutionaaliseen tukiohjelmaan, jota valmistellaan parhaillaan ja joka keskittyy keskeisiin kapasiteettiongelmiin merkittävimmissä lainsäädäntö- ja oikeuslaitoksissa, kansalliskokouksessa, oikeusministeriössä, korkeimmassa oikeudessa ja ylimmässä syyttäjäviranomaisessa sekä vastaavissa koulutuslaitoksissa.

(2004/C 78 E/0673) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3733/03**

esittäjä(t): Constanze Krehl (PSE) komissiolle

(10. joulukuuta 2003)

Aihe: Työmarkkinaosapuoliin perustuva lähestymistapa Sachsenin alueelliseen rakenteiden kehittämiseen

Sachsenissa toimiva Innovaation ja työn säätiö ilmentää erityisellä tavalla Sachsenin osavaltion työtä edistävää liittoutumaa. Säätiön elimissä ovat edustettuna kolmikantaisesti sekä työnantajat ja työntekijät että julkinen valta. Säätiö turvautuu mm. asiantuntijoihin tukeakseen pk-yrityksiä. Alueellisten foorumeiden avulla huolehditaan infrastruktuurista, jotta alueelliset toimijat voitaisiin ottaa mukaan alueellisten esikuvien ja hankkeiden kehittämiseen.

1. Mitä mieltä komissio on työmarkkinaosapuoliin perustuvan lähestymistavan edistämisen merkityksestä alueellisia rakenteita kehitettäessä?

2. Mitä mahdollisuuksia EU:lla on tukea alueellisten rakenteiden kehittämisen yhteydessä sovellettavaa työmarkkinaosapuoliin perustuvaa lähestymistapaa (jota esim. Sachsenissa toimiva Innovaation ja työn säätiö edustaa)?

3. Onko institutionaalinen tuki muunnettava tukiteknisistä syistä alueellisille elimille myönnettäväksi hanketueksi?

4. Edellyttääkö täydentävyyttä koskeva tukikriteeri alueellisten elinten kaltaisille organisaatioille myönnettävän tuen täsmällistä ajallista rajaamista?

5. Millä tavoin komission mielestä menestyksekäs työmarkkinaosapuoliin perustuva lähestymistapa olisi varmistettava alueellisessa rakennepolitiikassa rakennerahastotuen ja Sachsenin vapaavaltion synergian avulla?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(3. helmikuuta 2004)

1. ja 2. Asiaa koskevassa lainsäädännössä tunnustetaan selkeästi työmarkkinaosapuolten asema rakennerahastoista tuettujen ohjelmien täytäntöönpanossa. Rakennerahastoja koskevan yleisasetuksen [1] 8 artiklan mukaisesti työmarkkinaosapuolet kuuluvat niihin viranomaisiin ja elimiin, joita jäsenvaltiot nimeävät "tukitoimien valmistelua, rahoitusta, seurantaa ja arviointia" varten. Asetuksen 8 artiklassa säädetään myös, että komissio kuulee vuosittain "Euroopan tasolla järjestäytyneitä työmarkkinaosapuolia yhteisön rakennepolitiikasta".

Työmarkkinaosapuolten järjestöt voivat myös toimia hankkeiden vetäjinä joko yksin tai muiden kumppaneiden kanssa. Jäsenvaltio voi lisäksi kansallisten ja yhteisön sääntöjen mukaisesti siirtää tällaisille järjestöille vastuun ohjelmien (tai niiden osien) täytäntöönpanosta, jos tämä edistää ohjelmien tavoitteiden saavuttamista.

Euroopan sosiaalirahastosta (ESR) tuettavissa inhimillisten voimavarojen kehittämistoimissa työmarkkinaosapuolilla voi olla ja niillä pitäisi olla tärkeä asema etenkin elinikäistä oppimista koskevien toimintalinjojen ja strategioiden kehittämisessä, jotta voidaan parantaa yritysten ja työntekijöiden sopeutumiskykyä.

3. Nykyinen lainsäädäntö on voimassa 31. joulukuuta 2006 saakka. Komissio tekee aikanaan tulevaa koheesiopolitiikkaa koskevia ehdotuksia, joissa käsitellään myös työmarkkinaosapuolten osallistumiseen liittyviä seikkoja.

4. Rakennerahastoista rahoitettavien nykyisten ohjelmien määrärahat on sidottava lopullisille edunsaajille viimeistään 31. joulukuuta 2006. Sachsen kuuluu tavoite 1 -alueisiin, joten se rahoittaa huomattavan osan rakennerahasto-ohjelmien yhteydessä toteutettavista kehittämistoimista. Suurin osa osavaltion talousarvion menoista ei kuitenkaan liity rakennerahastoihin. Osavaltion viranomaisten tehtävänä on varmistaa täydentävyys, jotta Sachsenin asukkaille koituisi mahdollisimman suuri hyöty.

[1] Neuvoston asetus (EY) N:o 1260/1999, annettu 21 päivänä kesäkuuta 1999, rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä, EYVL L 161, 26.6.1999.

(2004/C 78 E/0674) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3751/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(10. joulukuuta 2003)

Aihe: Ternin kunnalle Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne

Komissio vastasi kysymykseen E-1029/03 [1], jossa tiedusteltiin, onko Ternin kunta esittänyt Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmaa koskevia hankkeita ja saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin, ettei kyseiselle kunnalle myönnetty vuotta 2000 varten minkäänlaista rahoitusta.

Voiko komissio kertoa, onko kyseinen kunta esittänyt mainittua vuotta seuranneina varainhoitovuosina hankkeita, saanut rahoitusta ja käyttänyt mahdollisesti myönnettyjä varoja?

(1) EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 208.

(2004/C 78 E/0675) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3752/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(10. joulukuuta 2003)

Aihe: Anconan kunnalle Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne

Komissio vastasi kysymykseen E-1017/03 (1), jossa tiedusteltiin, onko Anconan kunta esittänyt Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmaa koskevia hankkeita ja saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin, ettei kyseiselle kunnalle myönnetty vuotta 2000 varten minkäänlaista rahoitusta.

Voiko komissio kertoa, onko kyseinen kunta esittänyt mainittua vuotta seuranneina varainhoitovuosina hankkeita, saanut rahoitusta ja käyttänyt mahdollisesti myönnettyjä varoja?

(1) EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 208.

(2004/C 78 E/0676) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3753/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(10. joulukuuta 2003)

Aihe: Firenzen kunnalle Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne

Komissio vastasi kysymykseen E-1019/03 (1), jossa tiedusteltiin, onko Firenzen kunta esittänyt Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmaa koskevia hankkeita ja saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin, ettei kyseiselle kunnalle myönnetty vuotta 2000 varten minkäänlaista rahoitusta.

Voiko komissio kertoa, onko kyseinen kunta esittänyt mainittua vuotta seuranneina varainhoitovuosina hankkeita, saanut rahoitusta ja käyttänyt mahdollisesti myönnettyjä varoja?

(1) EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 208.

(2004/C 78 E/0677) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3754/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(10. joulukuuta 2003)

Aihe: Livornon kunnalle Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne

Komissio vastasi kysymykseen E-1020/2003 (1), jossa tiedusteltiin, onko Livornon kunta esittänyt Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmaa koskevia hankkeita ja saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin, ettei kyseiselle kunnalle myönnetty vuotta 2000 varten minkäänlaista rahoitusta.

Voiko komissio kertoa, onko kyseinen kunta esittänyt mainittua vuotta seuranneina varainhoitovuosina hankkeita, saanut rahoitusta ja käyttänyt mahdollisesti myönnettyjä varoja?

(1) EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 208.

(2004/C 78 E/0678) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3755/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(10. joulukuuta 2003)

Aihe: Maceratan kunnalle Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne

Komissio vastasi kysymykseen E-1021/03 ([1]), jossa tiedusteltiin, onko Maceratan kunta esittänyt Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmaa koskevia hankkeita ja saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin, ettei kyseiselle kunnalle myönnetty vuotta 2000 varten minkäänlaista rahoitusta.

Voiko komissio kertoa, onko kyseinen kunta esittänyt mainittua vuotta seuranneina varainhoitovuosina hankkeita, saanut rahoitusta ja käyttänyt mahdollisesti myönnettyjä varoja?

([1]) EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 208.

(2004/C 78 E/0679) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3756/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(10. joulukuuta 2003)

Aihe: Perugian kunnalle Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne

Komissio vastasi kysymykseen E-1023/03 ([1]), jossa tiedusteltiin, onko Perugian kunta esittänyt Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmaa koskevia hankkeita ja saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin, ettei kyseiselle kunnalle myönnetty vuotta 2000 varten minkäänlaista rahoitusta.

Voiko komissio kertoa, onko kyseinen kunta esittänyt mainittua vuotta seuranneina varainhoitovuosina hankkeita, saanut rahoitusta ja käyttänyt mahdollisesti myönnettyjä varoja?

([1]) EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 208.

(2004/C 78 E/0680) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3757/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(10. joulukuuta 2003)

Aihe: Pesaron kunnalle Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne

Komissio vastasi kysymykseen E-1024/2003 ([1]), jossa tiedusteltiin, onko Pesaron kunta esittänyt Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmaa koskevia hankkeita ja saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin, ettei kyseiselle kunnalle myönnetty vuotta 2000 varten minkäänlaista rahoitusta.

Voiko komissio kertoa, onko kyseinen kunta esittänyt mainittua vuotta seuranneina varainhoitovuosina hankkeita, saanut rahoitusta ja käyttänyt mahdollisesti myönnettyjä varoja?

([1]) EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 208.

(2004/C 78 E/0681) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3758/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(10. joulukuuta 2003)

Aihe: Pisan kunnalle Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne

Komissio vastasi kysymykseen E-1025/03 [1], jossa tiedusteltiin, onko Pisan kunta esittänyt Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmaa koskevia hankkeita ja saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin, ettei kyseiselle kunnalle myönnetty vuotta 2000 varten minkäänlaista rahoitusta.

Voiko komissio kertoa, onko kyseinen kunta esittänyt mainittua vuotta seuranneina varainhoitovuosina hankkeita, saanut rahoitusta ja käyttänyt mahdollisesti myönnettyjä varoja?

[1] EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 208.

(2004/C 78 E/0682) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3759/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(10. joulukuuta 2003)

Aihe: Pistoian kunnalle Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne

Komissio vastasi kysymykseen E-1026/03 [1], jossa tiedusteltiin, onko Pistoian kunta esittänyt Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmaa koskevia hankkeita ja saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin, ettei kyseiselle kunnalle myönnetty vuotta 2000 varten minkäänlaista rahoitusta.

Voiko komissio kertoa, onko kyseinen kunta esittänyt mainittua vuotta seuranneina varainhoitovuosina hankkeita, saanut rahoitusta ja käyttänyt mahdollisesti myönnettyjä varoja?

[1] EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 208.

(2004/C 78 E/0683) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3760/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(10. joulukuuta 2003)

Aihe: Sienan kunnalle Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne

Komissio vastasi kysymykseen E-1028/03 [1], jossa tiedusteltiin, onko Sienan kunta esittänyt Ystävyyskuntatoiminta 2000 -ohjelmaa koskevia hankkeita ja saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin, ettei kyseiselle kunnalle myönnetty vuotta 2000 varten minkäänlaista rahoitusta.

Voiko komissio kertoa, onko kyseinen kunta esittänyt mainittua vuotta seuranneina varainhoitovuosina hankkeita, saanut rahoitusta ja käyttänyt mahdollisesti myönnettyjä varoja?

[1] EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 208.

Viviane Redingin komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3751/03, E-3752/03, E-3753/03, E-3754/03, E-3755/03, E-3756/03, E-3757/03, E-3758/03, E-3759/03 ja E-3760/03

(20. tammikuuta 2004)

Täydennyksenä arvoisan parlamentin jäsenen aiempiin kysymyksiin annettuun vastaukseen selvitetään jäljempänä jokaisen mainitun kunnan ehdottamien hankkeiden ja mahdollisesti saamien avustusten lukumäärä vuosina 2000—2003 ystävyyskuntatoimintaohjelman puitteissa.

- Ternin kunta, Italia
  - Vuonna 2000 ja 2003 ei ehdotuksia
  - Vuonna 2001 yksi ehdotus, ei hyväksytty
  - Vuonna 2002 yksi hanke, jolle on myönnetty avustusta (1 027 euroa), sekä toinen hanke, johon Ternin kunta on osallistunut kutsuttuna ja jota varten se on saanut 1 170 euron avustuksen
- Anconan kunta, Italia
  - Vuonna 2002 yksi ehdotus, ei hyväksytty
  - Muina vuosina ei ehdotuksia
- Firenzen kunta, Italia
  - Vuonna 2000 ei ehdotuksia
  - Vuonna 2001 yksi hyväksytty, sitten peruutettu hanke
  - Vuonna 2002 yksi hyväksytty hanke (johon Firenzen kunta on osallistunut kutsuttuna), avustus maksettu järjestäjäkaupungille
  - Vuonna 2003 yksi hyväksytty hanke, johon Firenzen kunta on osallistunut kutsuttuna ja jota varten se on saanut 472,50 euron avustuksen
- Livornon kunta, Italia
  - Vuonna 2001 yksi hylätty ehdotus ja yksi avustusta (9 000 euroa) saanut hanke
  - Muina vuosina ei ehdotuksia
- Maceratan kunta, Italia
  - Vuonna 2001 yksi ehdotus, ei hyväksytty
  - Muina vuosina ei ehdotuksia
- Perugian kunta, Italia
  - Ei milloinkaan ehdotuksia
- Pesaron kunta, Italia
  - Vuonna 2000 ja 2003 ei ehdotuksia
  - Vuonna 2001 yksi avustusta (2 618 euroa) saanut hanke
  - Vuonna 2002 yksi avustusta (4 638 euroa) saanut hanke
- Pisan kunta, Italia
  - Vuonna 2000 yksi ehdotus, ei hyväksytty
  - Muina vuosina ei ehdotuksia
- Pistoian kunta, Italia
  - Vuoden 1993 jälkeen ei ehdotuksia

- Sienan kunta, Italia
  - Vuonna 2000 yksi ehdotus, ei hyväksytty
  - Vuonna 2001 yksi ehdotus, ei hyväksytty
  - Vuonna 2002 yksi avustusta (2 854 euroa) saanut hanke
  - Vuonna 2003 ei ehdotuksia

Arvoisa parlamentin jäsen voi kääntyä myös alueviranomaisten puoleen saadakseen lisätietoja.

(2004/C 78 E/0684) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3763/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Kliiniset tutkimukset

1. Voiko komissio toimittaa taulukon, josta ilmenee, mitä kliinistä tutkimusta koskevia erityisedellytyksiä jäsenvaltiot ovat asettaneet hyväntekeväisyysjärjestöille ja korkeakouluille, jotka tutkivat lääkkeitä, joiden potentiaaliset markkinat ovat rajalliset (esimerkiksi sairastuneiden vähäisen määrän tai välittömän hengenvaaran takia)?

2. Voiko komissio lisäksi kertoa, ovatko nämä erityisedellytykset sopusoinnussa kliinisiä tutkimuksia koskevan direktiivin asianmukaisen täytäntöönpanon kanssa?

3. Tehdäänkö missään jäsenvaltiossa eroa kliinisten testien ensimmäisestä, toisesta ja kolmannesta vaiheesta myönnettävien vapautusten välillä?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2004)

Komissio ja jäsenvaltiot ovat keskustelleet, millainen vastuu jäsenvaltioilla on ottaa huomioon muita kuin kaupallisia tutkimuksia koskeva suositus, joka on annettu direktiivin 2001/20/EY ([1]) johdanto-osan 14 kappaleessa.

Kyseisessä johdanto-osan kappaleessa säädetään: ”Erityisasiantuntijoiden suorittamat muut kuin kaupalliset kliiniset tutkimukset, joihin lääketeollisuus ei osallistu, voivat hyödyttää asianomaisia potilaita merkittävästi. Tässä direktiivissä olisi siten otettava huomioon sellaisten tutkimusten erityistilanne, joiden suunnittelu ei edellytä erityistä valmistusta tai pakkaamista, jos tutkimukset tehdään lääkkeillä, joille on myönnetty (…) markkinoille saattamista koskeva lupa ja (…) jos ne tehdään potilailla, joilla on samat ominaispiirteet kuin markkinoille saattamista koskevassa luvassa määritellyssä hoitotarkoituksessa (…)”.

Kyseisen direktiivin 22 artiklan mukaan jäsenvaltioita pyydetään ilmoittamaan komissiolle kansallisista toimista, jotka on toteutettu tämän tekstin täytäntöönpanemiseksi ja soveltamiseksi. Komissio valmistelee tällä hetkellä yhdessä jäsenvaltioiden kanssa tämän direktiivin toteuttamista koskevia suuntaviivoja. Komissio on näin ollen vakuuttunut, että jotkut näistä huolenaiheista voitaisiin ottaa asianmukaisesti käsiteltäväksi sekä yhteisön tasolla että kansallisesti tämän valmistelutyön aikana.

Saadakseen kattavan ja lopullisen kuvan jäsenvaltioiden asiassa tekemistä päätöksistä komissio lähettää lisäksi jäsenvaltioille kyselyn, jotta pyydetty tieto saadaan vertailukelpoisessa muodossa.

Komissio tulee julkaisemaan jäsenvaltioilta saadut saamat tiedot.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/20/EY, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2001, hyvän kliinisen tutkimustavan noudattamista ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden kliinisissä tutkimuksissa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä, EYVL L 121, 1.5.2001.

(2004/C 78 E/0685) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3792/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Pesaro-Urbinon kunnalle Tempus III -ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne

Komissio vastasi kysymykseen E-1168/03 ([1]), jossa tiedusteltiin, onko Pesaro-Urbinon kunta esittänyt Tempus III -ohjelmaa koskevia hankkeita ja saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin, ettei kunta ollut 8. toukokuuta 2003 mennessä esittänyt minkäänlaisia hankkeita.

Onko komissio tietoinen, onko kyseinen kunta esittänyt edellä mainitun päivämäärän jälkeen hankkeita, saanut niihin rahoitusta sekä käyttänyt mahdollisia varoja?

([1]) EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 184.

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2004)

On otettava huomioon, että kunnille ei voida myöntää tukea Tempus-ohjelmasta. Sen puitteissa on kuitenkin maaliskuusta 2003 esitetty useita ehdotuspyyntöjä, joista viimeisin on laadittu 15. joulukuuta 2003. Urbinon yliopisto (Università degli studi di Urbino) on jättänyt näiden ehdotuspyyntöjen osalta hakemuksensa, johon osallistuu yliopistoja Espanjasta, Marokosta ja Maltasta. Valintamenettely on käynnistynyt, ja lopullinen päätös tehdään kesäkuussa 2004. Hankkeet voidaan aloittaa lukuvuonna 2004—2005.

Tempus-ohjelman puitteissa rahoitettuun hankkeeseen osallistuu yleensä useita yliopistoja EU:n jäsenmaista ja kumppanimaista. Kyseiset hankkeet koskevat korkeakoulutuksen kehittämistä ja uudistamista näissä maissa, jotka ovat yhteisön rahoituksen lopullisia edunsaajia.

(2004/C 78 E/0686) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3811/03**

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Miestyyppisen kaljuuden (alopecia androgenetica) leviäminen

San Franciscon yliopiston ihotautiopin laitoksen toteuttaman tutkimuksen mukaan 15 prosenttia alle 17-vuotiaista nuorista kärsii hiustenlähdöstä. Kaljuuntuminen vaivaa tyttöjä 14 vuoden iästä ja poikia 16 vuoden iästä alkaen. Bolognan yliopiston ihotautiopin laitoksella tutkittiin neljän vuoden ajan 6—10-vuotiaita lapsia, joilla esiintyi merkkejä kaljuuntumisesta. Kaikkien näiden lasten vanhemmat kärsivät androgeneettisestä kaljuuntumisesta, mutta mistä tällainen varhainen kaljuuntuminen voi mahdollisesti johtua? Journal of American Academy of Dermatology -lehdessä julkaistiin Bolognan yliopiston dermatologin Antonella Tostin tutkimustulokset, joissa esitetään yhteenveto kyseisen ilmiön syistä: adrenarkeksi kutsutun hormonaalisen prosessin, joka esiintyy 2—3 vuotta ennen puberteettia, ennenaikainen ilmeneminen; runsaasti sokeria sisältävä ruokavalio, joka voi aikaistaa esipuberteettia; estrogeenia ja istukasta peräisin olevia aineita sisältävien kosmeettisten tuotteiden käyttö sekä estrogeeniä sisältävän ravinnon nauttiminen.

Ottaen huomioon edellä mainitut alaikäisiin kohdistuvat riskit — sillä ennenaikainen kaljuuntuminen voi olla varoitus myös muista toimintahäiriöistä — voiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

— Onko komissio tietoinen kyseisistä oireista?

— Katsooko komissio, että olisi tarpeen kiinnittää hallitusten huomio kyseiseen ilmiöön sekä tarpeeseen lisätä kosmeettisten tuotteiden ja sellaisten elintarvikkeiden valvontaa, jotka saattavat sisältää istukasta peräisin olevia aineita ja/tai estrogeenejä?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 2004)

Androgeneettinen kaljuuntuminen aiheuttaa hiustenlähtöä sekä miehillä että naisilla ja sille on ominaista hormoneista johtuva hiustenlähtö perinnöllisesti altistuneissa yksilöissä. Tietämys androgeneettisen kaljuuntumisen epidemiologiasta on puutteellista. Sille on löydetty vahva geneettinen perusta, mutta muista kuin geneettisistä aiheuttajista ei tiedetä paljoakaan. Viimeaikaisen taudin epidemiologiaa koskevan tutkimuksen ([1]) perusteella ympäristötekijöiden vaikutus näyttää edelleen hyvin vähäiseltä. Tohtori Antonella Tosti on raportoinut noin 20 tapauksesta, joissa useimmat selittämättömästä ja hyvin varhaisesta kaljuudesta kärsivät potilaat ovat lähtöisin perinnöllisesti altistuneista suvuista. Koska ennenaikainen kaljuus liittyy umpirauhasten toimintaan, samanaikaisesti vaikuttavaksi tekijäksi epäiltiin estrogeenejä sisältävien yhdisteiden saantia. Tutkimusten suppeuden vuoksi tarvitaan lisätodisteita.

Komissio on rahoittanut useita hankkeita, joissa selvitetään hormonitoimintaa häiritsevien aineiden vaikutuksia ihmiskehon eri elimiin ([2]). Monissa hankkeissa keskitytään ravintoon, jonka mukana aineet pääsevät elimistöön. Komissio odottaa aikanaan valmistuvien tulosten osaltaan myötävaikuttavan kemiallisia aineita koskevaan asetukseen (jossa aineiden käyttö sallitaan tai sitä rajoitetaan). Erityisesti on syytä mainita Eurisked-hanke ([3]), jossa muun muassa tutkitaan kosmeettisissa valmisteissa oleviin estrogeeneihin kohdistuvia vaikutuksia ja joka osaltaan edistää kosmeettisia valmisteita koskevaa riskien arviointia ja sääntelyä tuonnempana. Helmikuuhun 2004 asti on käynnissä kuudennen puiteohjelman ensisijaisen aihealueen 5 (elintarvikkeiden laatu ja turvallisuus) mukainen ehdotuspyyntö, johon toivotaan tutkimusehdotuksia murrosiän varhaisesta alkamisesta, jossa näyttää olevan paljon yhtäläisyyksiä androgeneettisen kaljuuntumisen kanssa. Tämän alan hankkeen/hankkeiden valitsemisen ja rahoittamisen jälkeen komissio voi neuvotteluvaiheessa pyrkiä varmistamaan, että tehtävään tutkimukseen sisällytetään tätä ilmiötä koskevia selvityksiä.

Jäsenvaltiot ja komissio keskustelevat säännöllisesti kansanterveysalan ensisijaisista tavoitteista osana kansanterveysalan ohjelmaa. Tätä ongelmaa ei ole sisällytetty ensisijaisiin tavoitteisiin vuosien 2003 ja 2004 työohjelmista käydyissä keskusteluissa.

Kosmeettisia valmisteita säännellään 27. heinäkuuta 1976 annetulla neuvoston direktiivillä 76/768/ETY ([4]). Direktiivissä esitetään yleisperiaatteena, että markkinoille voidaan saattaa ainoastaan kosmeettisia valmisteita, jotka eivät aiheuta haittaa ihmisten terveydelle (direktiivin 2 artikla).

Direktiivissä säädetään erityisistä toimenpiteistä, esimerkiksi tietyistä ainesosista, joita kosmeettisissa valmisteissa ei saa olla. Direktiivin liitteessä II mainitaan estrogeenit numerolla 260. Näin ollen estrogeenien käyttö kosmeettisissa valmisteissa on kielletty. Istukasta peräisin olevia aineita ei mainita kosmeettisissa valmisteissa käytettyjen kosmeettisten ainesosien luettelossa (kosmeettisissa valmisteissa käytettyjen ainesosien luettelosta ja yhteisestä nimikkeistöstä 8. toukokuuta 1996 tehty komission päätös 96/335/EY) ([5]). Näitä aineita käytetään raaka-aineena seuraavien kosmeettisten ainesosien valmistuksessa: hydrolisoitu ihmisen istukkahormoni, hydrolisoitu istukkahormoni, istukkaentsyymit, istukkalipidit ja istukkaproteiini. Näitä ainesosia saadaan nisäkkäiden istukoista mutta niihin ei saa sisältyä estrogeenejä.

Direktiivin 3 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että markkinoille voidaan saattaa vain sellaisia kosmeettisia valmisteita, jotka ovat tämän direktiivin ja sen liitteiden säännösten mukaisia.

Hormonien käyttö karjan kasvun edistämiseksi on ollut yhteisön alueella kiellettyä vuodesta 1988. Nykyään voimassa oleva lainsäädäntö on tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa 29. huhtikuuta 1996 annettu neuvoston direktiivi 96/22/EY ([6]), sellaisena kuin se on muutettuna 22. syyskuuta 2003 annetulla parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/74/EY ([7]).

([1]) Severi G et al. Br J Dermatol. 2003 Dec;149(6):1207-13.
([2]) http://europa.eu.int/comm/research/endocrine/index_en.html
([3]) http://www.eurisked.org/index.htm
([4]) EYVL L 262, 27.9.1976.
([5]) EYVL L 132, 1.6.1996.
([6]) EYVL L 125, 23.5.1996.
([7]) EUVL L 262, 14.10.2003.

(2004/C 78 E/0687) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3813/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Venetsian syyttäjäviranomaisen tutkittavana oleva yhteisön rahoituksen käyttö maatalousalalla

Bellunon Vivacity-internetsivuilla ilmestyi 26. marraskuuta 2003 artikkeli nimeltä ”Apulialainen yrittäjä pidätetty petoksesta Euroopan unionin rahoitustuen saamiseksi”, jossa kerrottiin, että

— kolme henkilöä on pidätetty osallisuudesta vakavaan ja jatkuvaan petokseen valtion ja yhteisön tukien saamiseksi, julkisessa virassa tehdyistä vakavista ja jatkuvista väärennöksistä sekä huomattavien vahinkojen aiheuttamisesta

— kyseiset kolme henkilöä ovat Guardia di Finanzan selvityksen mukaan perustaneet ja johtaneet useita Venetsiassa, Latiumissa ja Apuliassa toimineita yrityksiä, jotka tuottivat ja myivät ”kuivattua lääkekasvia” ja saivat toiminnalle huomattavia määriä yhteisön tukea

— kyseistä ”lääkekasvia” koskevassa kaupankäynnissä ja laskuttamisessa hyödynnettiin yhdistyksiä, joiden ansiosta kyseiset kolme henkilöä saivat pelkästään vuoden 2002 aikana laittomasti 500 000 euroa AGEA:lta (Agenzia per le erogazioni in agricoltura)

— palautettava summa, johon on lisätty hallintokulut ja johdon toimien valvontaa koskevien laiminlyöntien vuoksi yritysten maksettavaksi langetettavat summat sekä lainmukaiset ja tarkistetut korot, on vähintään 1 300 000 euroa ja enintään 1 900 000 euroa.

Voiko komissio edelliseen vedoten kertoa,

— onko se tietoinen kyseisistä tapahtumista ja jos on, mihin toimiin se on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä

— onko OLAFille kerrottu asiasta ja jos on, onko se käynnistänyt tai aikooko se käynnistää tutkimuksen?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(27. tammikuuta 2004)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) on tietoinen erääseen yritykseen kohdistuvasta Italian viranomaisten oikeustutkinnasta, joka liittyy kansallisten ja yhteisön tukien saamiseksi tehtyä törkeätä ja jatkettua petosta sekä törkeätä ja jatkettua väärentämistä koskevan rikossyytteen pääkohtiin.

Koska asia on jo Italiassa Venetsian virallisen syyttäjän käsiteltävänä, OLAF on kyseisen oikeusviranomaisen käytettävissä mahdollisia lisäselvityksiä varten.

(2004/C 78 E/0688) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3814/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Palermon syyttäjäviranomaisen tutkittavana oleva EU:n rahoitustuen saamiseksi tehty 6,5 miljoonan euron petos

”La Gazzetta del Mezzogiorno” -lehden internetsivuilla ilmestyi 7. marraskuuta 2003 artikkeli nimeltä ”Euroopan unionin tuen saamiseksi tehty 6,5 miljoonan euron petos Cosa Nostran rahoittamista varten”, jossa kerrottiin, että

— Guardia di Finanza on pidättänyt Palermossa kolme henkilöä, joita syytetään Euroopan unionin rahoituksen saamiseksi tehdystä 6,5 miljoonan euron petoksesta

— rahoja on käytetty joidenkin Cosa Nostran laittomien toimien tukemiseen

— kyseiset kolme henkilöä ovat erinäisten yritysten välityksellä anoneet teollisuusministeriöltä noin kuuden miljoonan euron edestä Euroopan unionin rahoitusta uusien yritysten perustamiseksi; tukea on myönnetty ja vastaanotettu 2,5 miljoonaa euroa

— asian tutkinta käynnistettiin vuonna 2001 ja tuolloin kävi ilmi, että edellä mainittujen summien saamiseksi kolme nyt pidätettynä olevaa henkilöä olivat tuottaneet väärennettyjä asiakirjoja, jotka ovat sittemmin paljastuneet täysin fiktiivisiksi

— pidätetyt henkilöt, jotka olivat useiden rengasmyyntiä harjoittavien yritysten omistajia, olivat anoneet ja saaneet lähes 2,5 miljoonaa euroa käytettyjen renkaiden hävittämisestä vastaavan yrityksen perustamiseksi erääseen halliin; tästä hallista — johon on jo aikaisempina vuosina kohdistettu ulosmittaustoimia — ei kuitenkaan löytynyt ainoatakaan konetta eikä hallissa ollut harjoitettu minkäänlaista toimintaa.

Voiko komissio edelliseen vedoten kertoa,

— onko se tietoinen kyseisistä tapahtumista ja jos on, mihin toimiin se on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä

— onko OLAFille kerrottu asiasta ja jos on, onko se käynnistänyt tai aikooko se käynnistää tutkimuksen?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(27. tammikuuta 2004)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) on tietoinen Italian viranomaisten toteuttamasta oikeustutkinnasta, joka liittyy unionin kustannuksella tehtyä petosta koskevan rikossyytteen pääkohtiin.

Koska asia on jo Italiassa Palermon virallisen syyttäjän käsiteltävänä, OLAF on kyseisen oikeusviranomaisen käytettävissä mahdollisia lisäselvityksiä varten.

(2004/C 78 E/0689) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3815/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Salernon syyttäjäviranomaisen tutkittavana oleva EU:n rahoitustuen saamiseksi tehty 30 miljoonan euron petos

Italian uutistoimisto AGI antoi 2. joulukuuta 2003 levitykseen tiedotteen nimeltä ”Euroopan unionin tuen saamiseksi tehty 30 miljoonan euron petos; seitsemän henkilöä pidätetty Salernon alueella”, jossa kerrottiin, että

— Guardia di Finanzan (tulli- ja veropoliisi) verorikoksia hoitava alueellinen yksikkö paljasti järjestön, joka on saanut laittomasti valtion ja yhteisön rahoitusta

— tutkimuksia on johtanut Salernon virallisen syyttäjän virasto

— valtion alueella on lisäksi takavarikoitu 100 miljoonan euron arvosta yrityksiä ja kiinteistöjä

— tutkinnan kohteena olevat henkilöt ovat perustaneet toisiinsa nivoutuneiden ja keskinäistä valvontaa harjoittaneiden yritysten ryhmittymän, joka sai vuosina 1997—2003 rahoitusta 30 miljoonaa euroa

— järjestö, joka saattoi tukeutua myös tuotantotoiminnasta vastaavan ministeriön kolmen virkamiehen yhteistyöhön, laati väärennettyjä tilinpäätöksiä sepitetyn kirjanpidon ja kirjanpidon ulkopuolisten väärennettyjen asiakirjojen avulla, keksi väärennettyjä kuluja ja anoi niitä varten julkista tukea.

Voiko komissio edelliseen vedoten kertoa,

— onko se tietoinen kyseisistä tapahtumista ja jos on, mihin toimiin se on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä

— onko OLAFille kerrottu asiasta ja jos on, onko se käynnistänyt tai aikooko se käynnistää tutkimuksen?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(27. tammikuuta 2004)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) on tietoinen Italian viranomaisten toteuttamasta oikeustutkinnasta, joka liittyy unionin kustannuksella tehtyä petosta koskevan rikossyytteen pääkohtiin.

Koska asia on jo Italiassa Salernon virallisen syyttäjän käsiteltävänä, OLAF on kyseisen oikeusviranomaisen käytettävissä mahdollisia lisäselvityksiä varten.

(2004/C 78 E/0690) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3816/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Leccen syyttäjäviranomaisen tutkittavana oleva EU:n rahoitustuen saamiseksi tehty kuuden miljoonan euron petos

La Gazzetta del Mezzogiorno -lehden internetsivuilla ilmestyi 22. marraskuuta 2003 artikkeli nimeltä ”Euroopan unionin tuen saamiseksi tehty kuuden miljoonan euron petos Salenton alueella”, jossa kerrottiin, että

— kolme henkilöä on pidätetty osallisuudesta rikokseen eli Euroopan yhteisön tuen saamiseksi tehtyyn vakavaan, kuuden miljoonan euroon petokseen ja väärien laskujen esittämiseen

— asia koskee tuen laitonta saantia lain nro 488 perusteella, sillä kyseiset henkilöt ovat hankkineet fiktiivisiä laitteita taitavasti väärennettyjen laskujen avulla

— näiden laskujen ansiosta kyseiset henkilöt ovat saaneet väärin perustein kuuden miljoonan euron edestä yhteisön rahoitusta.

Voiko komissio edelliseen vedoten kertoa,

— onko se tietoinen näistä tosiasioista ja jos on, mihin toimiin se on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä

— onko asiasta kerrottu OLAFille ja jos on, onko se käynnistänyt tai aikooko se käynnistää asiaa koskevan tutkimuksen?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(26. tammikuuta 2004)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) on tietoinen Italian viranomaisten toteuttamasta oikeustutkinnasta, joka liittyy unionin kustannuksella tehtyä petosta koskevan rikossyytteen pääkohtiin.

Koska asia on jo Italiassa Leccen virallisen syyttäjän käsiteltävänä, OLAF on kyseisen oikeusviranomaisen käytettävissä mahdollisia lisäselvityksiä varten.

(2004/C 78 E/0691) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3818/03**

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(12. joulukuuta 2003)

Aihe: Eläkkeen saamisen edellytykset Kreikassa

Eläkeläisten Kreikassa esittämien valitusten mukaan kaikissa muissa unionin jäsenvaltioissa tärkein arviointiperuste eläkkeen myöntämisessä on se, millä hetkellä niin kutsuttu "vakuutusriski" alkaa, toisin sanoen milloin kansalainen ylittää tietyn ikärajan ja vanhuuteen itsestään selvästi liittyvät riskit alkavat ilmetä. Esitettyjen valitusten mukaan näin ei kuitenkaan ole Kreikassa, missä tärkeimpänä perusteena on tietyn työvuosien vähimmäismäärän (eli leimamerkkien määrän) täyttyminen kansalaisen kohdalla.

Valitusten esittäjät mainitsevat, että kaikkialla muualla Euroopan unionissa jokainen kansalainen saa oikeuden eläkkeeseen ylittäessään jonkin ikärajan ja että hänen eläkkeensä määrä on täysin suhteutettu hänen työvuosiinsa (vaikka niitä olisi vain vähän), mutta Kreikassa tämä ei päde.

On syytä huomata, että yksi tämän tilanteen seuraus on, että monet iäkkäät kreikkalaiset naiset (joilla ei ole esittää leimamerkkejä, koska he ovat koko elämänsä hoitaneet perheen lapsia ja huolehtineet kodinhoidosta) eivät saa minkäänlaista eläkettä, jos esimerkiksi heidän puolisonsa saa noin 600 euron suuruisen kuukausieläkkeen. Huomautettakoon yleisemmin, että kreikkalaiset eläkkeet ovat unionin alhaisemmat; laajat eläkeläisryhmät (lähes 90 prosenttia eläkeläisistä) saavat alle 500 euron kuukausieläkkeen, ja on ryhmiä (esimerkiksi taksinkuljettajat), jotka saavat 300 euron tai sitäkin alhaisemman eläkkeen.

Voiko komissio kertoa, ovatko Kreikassa sovellettavat eläkkeiden myöntämisperusteet täysin sopusoinnussa yhteisön lainsäädännön kanssa? Saavatko muiden unionin jäsenvaltioiden kansalaiset jonkin vähimmäiseläkkeen, kun niin kutsuttu "vakuutusriski" alkaa, eli kun he ylittävät jonkin ikärajan, riippumatta siitä, paljonko heille on kertynyt työvuosia? Minkä suuruisia nämä vähimmäiseläkkeet ovat (yksityiskohtaisesti eriteltyinä) muissa unionin 14 jäsenvaltiossa? Saavatko eläkeläiset muualla EU:ssa täysin työvuosiinsa (vaikka vähäisiinkin) suhteutettuja eläkkeitä ylitettyään jonkin tietyn ikärajan? Mikä tämä ikäraja on (yksityiskohtaisesti eriteltynä) muissa 14 jäsenvaltiossa? Onko yhteisön lainsäädännön mukaista, ettei joillakin iäkkäillä Kreikan kansalaisilla ole oikeutta minkäänlaiseen eläkkeeseen, kun heillä kuitenkin on takanaan (edes vähän) työvuosia? Voisivatko he EU:n lainsäädännön perusteella vaatia edes pientä eläkettä, joka vastaisi heille kertyneitä työvuosia?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(28. tammikuuta 2004)

Eläkejärjestelmien suunnittelu kuuluu jäsenvaltioiden vastuualaan. Sosiaalista suojelua koskeva yhteisön lainsäädäntö kattaa vain muutamat eläkejärjestelmiin liittyvät näkökulmat, esimerkiksi jäsenvaltiosta toiseen muuttavien kansalaisten oikeudet sekä miesten ja naisten yhtäläisen kohtelun (joitakin poikkeuksia myönnetään kuitenkin eläkeiän ja perhe-etuuksien osalta). Yhteisön lainsäädännössä ei säädetä eläkemaksujen ja eläkeoikeuksien välisestä yhteydestä.

Lakisääteisten eläkejärjestelmien suunnittelu on hyvin erilaista EU:ssa. Joissakin jäsenvaltioissa maksetaan kiinteää eläkettä 65. ikävuodesta lähtien (Tanskassa ja Alankomaissa asuinpaikan sekä Irlannissa eläkemaksujen perusteella). Useimmissa jäsenvaltioissa eläke perustuu vakuutuksen piiriin kuuluviin tuloihin, minkä yhteydessä otetaan huomioon yhä pitenevät ansiotulohistoriat. Lakisääteiset eläkejärjestelmät poikkeavat kuitenkin monin tavoin tiukista vakuutusperiaatteista. Eläkeoikeuden saamisen edellytyksenä saattaa olla vähimmäisvakuutuskauden täyttyminen (jolloin eläkemaksut eivät välttämättä johda vastaaviin etuuksiin). Toisaalta taas tietyt kaudet, joilta ei ole maksettu eläkemaksuja (työttömyyden, sairauden, perhesyistä tapahtuvan työuran keskeyttämisen tai koulutuksen vuoksi), voidaan tunnustaa eläkkeeseen oikeuttaviksi. Tuloihin tai eläkemaksuihin perustuvat lakisääteiset eläkejärjestelmät takaavat lisäksi usein vähimmäiseläkkeen.

Lisätietoja kansallisten eläkejärjestelmien piirteistä saa "Missoc — Social Protection in the Member States and the European Economic Area" -julkaisusta [1] sekä komission ja neuvoston yhteisestä raportista riittävistä ja kestävistä eläkkeistä (maaliskuu 2003) [2]. Yhteinen raportti sisältää erityisesti taulukoita eläkeiästä (taulukko 7) ja ikääntyneiden vähimmäistulotakuusta (taulukko 1).

[1] http://europa.eu.int/comm/employment_social/missoc/index_en.html
[2] http://europa.eu.int/comm/employment_social/soc-prot/pensions/index_en.htm

(2004/C 78 E/0692) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3820/03**

esittäjä(t): Elspeth Attwooll (ELDR) komissiolle

(12. joulukuuta 2003)

Aihe: Liittymät sähkön- ja vedenjakeluverkkoihin

Kysyisin komissiolta esittämääni kirjalliseen kysymykseen E-2399/03 ja siihen saamaani vastaukseen liittyen, voiko komissio antaa vastauksen samaan kysymykseen siten muutettuna, ettei se koske Skotlannin osia, jotka kuuluvat ylämaihin tai saarialueisiin?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(27. tammikuuta 2004)

Rakennerahaston tavoite 2 -alueilla tai tavoite 2 -siirtymäalueilla asuu Skotlannissa 3 746 381 ihmistä. Tukitoimet kuuluvat kolmeen tavoite 2 -ohjelmaan 21. ja 22. maaliskuuta 2001 tehtyjen komission päätösten mukaisesti: Länsi-Skotlannin tavoite 2 -ohjelma, Itä-Skotlannin tavoite 2 -ohjelma ja Etelä-Skotlannin tavoite 2 -ohjelma.

Tavoite 2 -ohjelmien tukitoimet liittyvät talouden taantumasta kärsivien alueiden elinkeinojen monipuolistamiseen ja elvyttämiseen. Näiden alueiden infrastruktuuri-investointeja tuetaan, jos työpaikkoja synnyttävien taloudellisten toimintojen luominen tai kehittäminen tätä edellyttää. Kaikissa kolmessa tavoite 2 -ohjelmassa määrätään toimista, joilla edistetään jätteiden vähentämistä, energiatehokkuutta ja ympäristöjärjestelmiä elinkeinotoiminnan tukemiseksi ja ympäristönsuojelun parantamiseksi voimavarojen käyttöä tehostamalla.

Euroopan rakennerahastoista osarahoitettavat hankkeet valitsee kunkin tavoite 2 -ohjelman alueellinen yhteistyökumppani. Länsi-Skotlannin ohjelman kumppani on Strathclyde European Partnership Ltd (SEP Ltd), Itä-Skotlannin East of Scotland European Partnership Ltd (ESEP Ltd) ja Etelä-Skotlannin South of Scotland Partnership (SOSEP).

(2004/C 78 E/0693) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3827/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(12. joulukuuta 2003)

Aihe: Maaseudun EU-tietokeskusten (Carrefour-verkosto) ja Eurooppa-tietopisteiden rahoitus

Maaseudun EU-tietokeskukset ja Eurooppa-tietopisteet ovat äskettäin julkistaneet vastalauseensa, joka koskee tiedotuksesta ja viestinnästä vastaavan komission pääosaston 29. syyskuuta 2003 tekemää päätöstä perua maaseudun EU-tietokeskuksille ja Eurooppa-tietopisteille tarkoitettu 20 000 euron vuotuinen määräraha. Komission tarkoituksena on säilyttää ainoastaan asiakirjojen levitystä, koulutusta ja helpdesk-toimintaa koskeva yhteistyö. Vastalauseessa todettiin vielä, että tämä yksipuolinen päätös, joka tehtiin asianomaisia osapuolia kuulematta ja nopeasti, vaikuttaa kaikkien tietokeskusten budjettiin ja toimintaan.

Voiko komissio ilmoittaa, mihin toimiin se aikoo ryhtyä sen varmistamiseksi, että kyseiset tietokeskukset pystyvät täyttämään jo tehdyt sitoumuksensa, ottaen huomioon, että se on luvannut huolehtia tietokeskusten rahoituksesta vuoden 2004 loppuun saakka?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(3. helmikuuta 2004)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi Giacomo Santinin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-3007/03 ([1]).

([1]) Katso sivu 448.

(2004/C 78 E/0694) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3830/03**

esittäjä(t): Juan Ferrández Lezaun (Verts/ALE) komissiolle

(8. joulukuuta 2003)

Aihe: Kansallisten vesivarojen hallintasuunnitelmaan liittyvä tarjouskilpailu

Espanjan hallitus on aloittanut tarjouskilpailuprosessin Ebro-joen vedensiirtohanketta koskevista urakkasopimuksista. Kyseessä ovat kaksi osuutta Almerían provinssissa (osuus 46/kohta 1) ja kaksi Murcian provinssissa (osuus 41/kohta 1).

Kuten komissaari Bolkestein ja espanjalainen ministeri myönsivät, Espanjan hallitus on toiminut julkisia palveluhankintoja koskevista sopimuksista annetun direktiivin 92/50/ETY ([1]) vastaisesti, koska se ei ole noudattanut kilpailuttamissäännöksiä yhdessä palveluhankintoja koskevassa sopimuksessa.

Vaikka Espanjan hallitus jättänyt toistuvasti noudattamatta määräyksiä tässä asiassa, komissio päätti olla aloittamatta rikkomismenettelyä Espanjaa vastaan, eikä Espanjan hallitusta vaadittu uusimaan sopimusmenettelyä.

Voiko komissio ilmoittaa, onko se seurannut kahta edellä mainittua hanketta koskevaa tarjouskilpailua? Jos on, voiko komissio ilmoittaa, onko julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta annettua direktiiviä 95/50/ETY noudatettu?

Voiko komissio vahvistaa, että näissä kahdessa rakennushankkeessa noudatetaan yhteisön ympäristölainsäädäntöä? Jos asia ei ole näin, mitä säännöksiä rikotaan ja miksi sekä mihin toimenpiteisiin komissio aikoo asiassa ryhtyä?

Voiko komissio vahvistaa, että näistä kahdesta vedensiirtohankkeesta on etukäteen tehty kustannushyötyanalyysi sekä hankkeen toteutuskelpoisuutta ja sosiaalis-taloudellisia vaikutuksia koskeva analyysi asetuksen (EY) N:o 1260/1999 ([2]) määräysten mukaisesti?

Voiko komissio ilmoittaa, onko se tähän mennessä myöntänyt yhteisön yhteisrahoitusta vedensiirtohankkeen kahden osuuden rakentamiseksi? Jos on, voiko komissio ilmoittaa kummallekin osuudelle myönnetyn määrän?

([1]) EYVL L 209, 24.7.1992, s. 1.
([2]) EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 2004)

Ensinnäkin komissio haluaa selventää, että Trasagua teki jokin aika sitten ympäristötutkimuksiin liittyviä palveluhankintoja koskevat sopimukset, joihin arvoisa parlamentin jäsen Alexander de Roo viittasi lokakuussa 2003 parlamentin täysistunnon kyselytunnilla esittämässään kysymyksessä (H-0563/03 ([1])) ja arvoisa parlamentin jäsen Bárbara Dührkop marraskuussa 2003 parlamentin täysistunnon kyselytunnilla esittämässään kysymyksessä (H-688/03 ([2])). Komissio päätti olla aloittamatta näitä sopimuksia koskevaa

rikkomismenettelyä syistä, jotka se esitti edellä mainittuihin kysymyksiin antamassaan vastauksessa. Sopimukset, joita arvoisan parlamentin jäsenen kysymys koskee, ovat osa Trasaguan äskettäin julkaisemaa uutta tarjouspyyntöä. Trasagua on tosiasiallisesti julkaissut rakennusurakoita koskevia erillisiä tarjouspyyntöjä, jotka koskevat infrastruktuurin rakentamista Ebro-joen vedensiirtoa varten, ja palveluhankintoja koskevia tarjouspyyntöjä, jotka koskevat infrastruktuurin rakentamisen eri osatekijöihin liittyviä konsulttipalveluja. Siltä osin kuin rakennusurakoitten arvo ylittää unionin kynnysarvot, niitä koskevien sopimusten on noudatettava julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14. kesäkuuta 1993 annettua direktiiviä 93/37/ETY ([3]), kun taas palveluhankintoja koskeviin sopimuksiin sovelletaan julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18. kesäkuuta 1992 annettua direktiiviä 92/50/ETY ([4]). Komissio katsoo arvoisan parlamentin jäsenen viittaavan erityisesti siihen, täyttävätkö kyseiset palveluhankintoja koskevat sopimukset direktiivin 92/50/ETY vaatimukset. Näihin sopimuksiin todellakin sisältyy rakennusurakoitten johtamiseen liittyviä konsultti- ja tukipalveluja, ympäristöjohtamista sekä infrastruktuurin kahteen osa-alueeseen liittyvien terveys- ja turvallisuusasioiden koordinointia. Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan näitä sopimuksia koskevat tarjouspyyntöilmoitukset julkaistiin Euroopan unionin virallisen lehden numerossa S 229 27. marraskuuta 2003 ja numerossa S 230 28. marraskuuta 2003. Lisäksi komissio haluaa huomauttaa, että Espanjan viranomaiset sitoutuivat varmistamaan, että tehdessään julkisia sopimuksia Trasagua soveltaa julkisia hankintoja koskevia yhteisön sääntöjä kaikilta osin. Tällä hetkellä komission käytettävissä ei ole tietoja, joiden perusteella se voisi katsoa tämän sitoumuksen jääneen täyttymättä.

Komissiolla ei ole sellaisia tietoja, joiden perusteella se voisi päätellä, että kyseessä oleva vedensiirto-infrastruktuuri ei noudata yhteisön ympäristölainsäädäntöä. Itse asiassa komissio ei saa tämäntyyppisiä tietoja ilman eri toimenpiteitä lukuun ottamatta koheesiorahaston rahoittamia hankkeita ja hankkeita, joissa rakennerahastojen kautta järjestetty yhteisön rahoitus on yli 50 miljoonaa euroa.

Kolmanneksi: hankkeen kustannus-hyötyanalyysi, taloudellisen elinkelpoisuuden arviointi ja sosio-ekonomisten hyötyjen analyysi ovat rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21. kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 ([5]) mukaisesti tarpeen ainoastaan, jos siihen haetaan osarahoitusta yhteisöltä ja jos kyseessä on suurhanke.

Tähän mennessä komissio ei ole saanut yhtään ehdotusta tarjouspyynnön kohteena olevien kahden infrastruktuurin rahoittamisesta.

([1]) Suullinen vastaus, 21.10.2003.
([2]) Kirjallinen vastaus, 18.11.2003.
([3]) EYVL L 199, 9.8.1993.
([4]) EYVL L 209, 24.7.1992.
([5]) EYVL L 161, 26.6.1999.

(2004/C 78 E/0695) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3833/03**

esittäjä(t): Roberto Bigliardo (UEN) komissiolle

(12. joulukuuta 2003)

Aihe: Maakuntien osallistuminen EU:n rakennerahastojen hallinnointiin

Euroopan unionin rakennerahastojen suunnitelmissa yhteisön rahastojen käytön takaavat asianomaiset alueet paikallishallinnon eli lähinnä maakuntien välityksellä. Tavoite 1 -alueilla — joihin Italia kuuluu — maakunnat ovat asianomaisten alueiden kanssa tehtyjen puitesopimusten nojalla ottaneet itselleen merkittävän roolin alueellisia toimintasuunnitelmia koskevien rahastojen hallinnoinnissa.

1. Pitääkö paikkansa, että Italian tavoite 1 -alueiden on säädettävä, että alueellisia toimintasuunnitelmia koskevien rahastojen hallinnointiin on otettava mukaan maakunnat? Voiko tällainen käytäntö vaarantaa rahastojen varojen käytön ennalta määrättyihin päiviin mennessä koordinointimenettelyn pitkän keston vuoksi?

2. Onko paikallishallinnon (maakunnat) mukaan ottaminen alueellisia toimintasuunnitelmia koskevien rahastojen hallinnointiin pelkästään muodollisuus vai tapahtuuko se myös käytännössä ottaen huomioon, että yhteisön tukikehys vuosiksi 2000—2006 laadittiin ilman paikallishallinnon mukanaoloa?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(27. tammikuuta 2004)

Arvoisan parlametin jäsenen esittämät kaksi kysymystä koskevat periaatetta kumppanien osallistumisesta yhteisön rakennerahastoista yhteisrahoitettujen tukitoimien ohjelmatyöhön ja hallinnointiin.

Tästä periaatteesta säädetään rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 [1] 8 artiklassa. Artiklassa säädetään, että "yhteisön toiminta (…) suunnitellaan tiiviissä yhteistyössä, jossa ovat mukana komissio, jäsenvaltio sekä jäsenvaltion kansallisen sääntelynsä ja vallitsevan käytäntönsä mukaan nimeämät viranomaiset ja elimet, joita ovat erityisesti alue- ja paikallisviranomaiset". Siinä säädetään myös, että jäsenvaltion tehtävänä on varmistaa asianomaisten kumppanien osallistuminen ohjelmatyön kaikissa vaiheissa.

Näin ollen toimenpideohjelmista vastuussa olevien viranomaisten on otettava mukaan maakunnat (paikallisviranomaiset), mikäli kansallisissa säännöissä niin määrätään ja mikäli ne pitävät sitä tarpeellisena. Kumppanuusperiaatteen oikean ja tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi tämä edellyttää asianmukaisten osallisuutta ja yhteistoimintaa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamista.

[1] EYVL L 161, 26.6.1999.

(2004/C 78 E/0696) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3834/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(12. joulukuuta 2003)

Aihe: Portugalilaisten työntekijöiden syrjintä ulkomailla

Pohjois-Portugalin rakennusalan, puu-, marmori-, kivi- ja keramiikkateollisuuden sekä rakennusmateriaali-alan työntekijöiden ammattiliitto kiinnitti äskettäin huomiota ongelmiin, joista tuhannet portugalilaiset rakennusalan työntekijät kärsivät ulkomailla. Talven tullessa näiden työntekijöiden sopimuksia ei jatketa, minkä vuoksi heidän on pakko muuttaa pois maasta. Usein häikäilemättömät työnvälittäjät tarjoavat heille hyviä työehtoja, joita ei sitten noudateta.

Mainitsen tästä muutaman esimerkin:

— Islannissa portugalilaiset työntekijät rakentavat tunneleita veden johtamiseksi Kárahnjúkariin rakennettaviin patoihin. Työmaalla ei ole evakuointimahdollisuuksia onnettomuuksien varalta, ja portugalilaisia työntekijöitä kohdellaan eri tavalla kuin muista Euroopan unionin jäsenvaltioista tulevia työntekijöitä.

— Saksassa (Bernissä maan eteläosassa) ja Espanjassa portugalilaisia työntekijöitä syrjitään palkka-, asunto-, turvallisuus- ja työaikakysymyksissä. Esimerkiksi Espanjassa heidän on tehtävä 12-tuntisia työpäiviä, ja he saavat vähemmän palkkaa kuin espanjalaiset työntekijät, jotka työskentelevät 8 tuntia päivässä (mm. Galiciassa, Baskimaassa, Valenciassa ja Lleidassa toimivissa yrityksissä).

1. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä tämän portugalilaisiin työntekijöihin etenkin Euroopan unionin jäsenvaltioissa kohdistuvan vakavan syrjinnän ja riiston torjumiseksi sekä sen varmistamiseksi, että portugalilaisille työntekijöille taataan samat palkka- ja työehdot kuin muille työntekijöille?

2. Mitä toimia toteutetaan näiden työntekijöiden ammatillisen pätevyyden varmentamiseksi Euroopan unionissa?

3. Millä toimilla aiotaan estää se, että kansainvälisiä tarjouskilpailuita voittaneet yritykset palkkaavat työntekijöitä epäasiallisten työvoimanvälittäjien kautta?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2004)

Kysymyksestä ei käy selvästi ilmi, kuuluvatko mainitut tilanteet palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16 päivänä joulukuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY [1] soveltamisalaan. Jos näin on, asianomaiset työntekijät kuuluvat suojasääntöjen "kovan ytimen" alaisuuteen. Säännöt koskevat vastaanottajamaassa voimassa olevia työehtoja ja -oloja sisältäen muun muassa säännöt enimmäistyöajoista, vähimmäispalkoista sekä työturvallisuudesta, työterveydestä ja työhygieniasta.

Jos sen sijaan kyseessä on työntekijöiden sijoittuminen työhön siten, että työntekijöiden tarkoituksena on työskennellä tavallisesti kyseisissä unionin tai Euroopan talousalueen jäsenvaltioissa, työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1612/68 [2] säädetään, että jäsenvaltion kansalaista ei työntekijänä saa saattaa toisen jäsenvaltion alueella kotimaisiin työntekijöihin verrattuna eri asemaan työ- ja palvelussuhteen ehtojen suhteen.

Komissio on luonnollisesti pahoillaan sellaisista tilanteista, joissa näitä sääntöjä rikotaan. Komissio muistuttaa kuitenkin, että työ- ja palvelussuhteen ehtojen noudattamisen valvonta ja seuranta kuuluvat ensisijaisesti kansallisten viranomaisten vastuulle.

[1] EYVL L 18, 21.1.1997.
[2] EYVL L 257, 19.10.1968.

(2004/C 78 E/0697) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3836/03**

esittäjä(t): Emmanouil Bakopoulos (GUE/NGL) komissiolle

(8. joulukuuta 2003)

Aihe: Liikennepalvelujen tarjoajien arvonlisävero

Liikennealaa sääntelevät Euroopan unionissa erilaiset säännöt, mitä tulee verotukseen. Belgialainen liikennepalveluja tarjoava yritys esimerkiksi voi kuljettaa asiakkaita Ateenaan kreikkalaisen yrityksen linja-autolla, viedä heidät sieltä Wieniin itävaltalaisen yrityksen linja-autolla ja lopulta tuoda heidät määränpäähänsä Hollantiin hollantilaisen yrityksen linja-autolla. Ongelma, jonka eteen tällaisia palveluja tarjoava yritys — joka tarjoaa asiakkailleen tietyn paketin ja käyttää sen toteuttamisessa alihankkijoita — joutuu, on: Miten tällaisen palvelun arvonlisävero lasketaan?

Voisiko komissio kertoa, miten arvonlisävero maksetaan edellä mainitussa esimerkkitapauksessa niin, että kaikki palvelun tarjoamiseen osallistuneet alihankkijat hoitavat verovelvoitteensa?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(20. tammikuuta 2004)

Koska yhteisön alv-lainsäädäntö perustuu direktiiviin (kuudenteen alv-direktiiviin — 17 päivänä toukokuuta 1977 annettuun direktiiviin 77/388/ETY), kukin jäsenvaltio vastaa näiden säännösten saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä ja niiden asianmukaisesta soveltamisesta omalla alueellaan. Tästä syystä ja toissijaisuutta koskevan perusperiaatteen nojalla kansallisilla veroviranomaisilla on ensisijainen vastuu siitä, että ne tiedottavat verovelvollisilleen näiden säännösten tulkinnasta ja soveltamisesta.

Kuudennen alv-direktiivin 9 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla kuljetuspalvelun suorituspaikka on paikka, jossa kuljetus, huomioon ottaen kuljettu matka, tapahtuu. Siksi mainitussa esimerkkitapauksessa on kunkin jäsenvaltion oma asia määritellä, miten alv peritään ja mitkä velvollisuudet kunkin alihankkijan on sen alueella täytettävä.

Komissio on tietoinen matkustajaliikennepalveluihin liittyvistä verotusongelmista ja on tiedonannossaan arvonlisäverostrategian painopistealueiden nykyisestä tilanteesta ja ajan tasalle saattamisesta ([1]) sitoutunut tutkimaan yrittäjien arvonlisäveroa koskevien velvollisuuksien yksinkertaistamista vuoden 2004 kolmannella vuosineljänneksellä ja matkustajaliikennepalvelujen verotuspaikkaa koskevaa kysymystä vuonna 2005.

([1]) KOM(2003) 614 lopullinen, 20.10.2003.

(2004/C 78 E/0698) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3839/03**

esittäjä(t): Monica Frassoni (Verts/ALE)
ja Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE) komissiolle

(12. joulukuuta 2003)

Aihe: Marmaran maanjäristyksen jälkeiset Euroopan yhteisön rahoittamat jälleenrakennushankkeet — integroidut toimet Düzcen jälleenrakentamiseksi Turkissa

Euroopan komission yhteistyötoimisto EuropeAid on yhteisrahoittanut otsikossa mainittuja hankkeita Marmaran maanjäristyksen jälkeisiä Euroopan yhteisön rahoittamia jälleenrakennushankkeita varten käynnistetystä ohjelmasta, budjettikohdasta B7-411 (sopimuksen tunnistusnumero: PIU-ID-MERP-2002-0004 — toimeksiantaja: Turkin pääministeri, hankkeen toimeenpanosta vastaava yksikkö [Project Implementation Unit, PIU] — kesto: 1. joulukuuta 2002 — 30. marraskuuta 2004). Tarjouskilpailun perusteella annettavien hankinta-, palvelu- ja urakkasopimusten kokonaisarvo on 1 130 000 euroa.

Ennakkoarviot jätettiin 22. tammikuuta 2003, ja vaikka ne pitäisi tarkastaa ja hyväksyä neljän viikon kuluessa, hankkeen toimeenpanosta vastaavan yksikön ensimmäiset huomautukset saatiin vasta 13. maaliskuuta 2003. Tarjousasiakirjat jätettiin heti tämän jälkeen maaliskuun 19:n ja kesäkuun 27:n päivän välisenä aikana (alkuvaiheen kymmenestä tarjouksesta mukana oli nyt seitsemän), sen mukaan, kun eri vaiheissa otettiin huomioon vastaanotetut lisähuomautukset.

Hankkeen johtaja, hankkeen toimeenpanosta vastaavan yksikön edustajat sekä tarjouskilpailuista ja julkisista hankinnoista vastaava komission palkkaama neuvonantaja tapasivat Düzcessä, missä he keskustelivat esiintuoduista erityishuomioista. Tässä yhteydessä kävi ilmi, että EuropeAidin hankintamenettelyssä käyttämät väliaikaiset asiakirjat olivat muuttuneet ja uusien vaatimusten täyttämiseksi kaikki tarjousasiakirjat oli käytävä uudelleen läpi. Uudet tarjousasiakirjat jätettiin 8. heinäkuuta 2003.

Tähän päivään mennessä tarjousasiakirjoihin ei ole saatu minkäänlaista vastausta, vaikka marraskuun aikana päästiin lopulta neuvottelujen pattitilanteesta, jonka oli aiheuttanut Turkin pankin myöntämä vapautus arvonlisäverosta. Hankkeen koko toteuttaminen on jo vaarassa julkisista hankintamenettelystä vastaavien Euroopan komission yksiköiden viivyttelyn takia.

Mihin kiireellisiin toimiin komissio ryhtyy nykyisten esteiden poistamiseksi, jotta Marmaran maanjäristyksen jälkeiset Euroopan yhteisön rahoittamat jälleenrakennushankkeet voisivat jatkua menestyksekkäästi Düzcessä?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 2004)

Vaikka kysymyksessä esitetyt yksityiskohdat pitävät suurin piirtein paikkansa, on kuitenkin syytä huomauttaa, ettei Marmaran maanjäristyksen jälkeisiä Euroopan yhteisön rahoittamia jälleenrakennushankkeita toteuta komissio vaan Turkin hallitus (hajautettu hallinto). Kuten kysymyksen ensimmäisessä kappaleessa todetaan, sopimuspuolena on Turkin pääministeri, hankkeen toimeenpanosta vastaava yksikkö (Project Implementation Unit, PIU). Komissio ei siis palkannut kysymyksessä mainittua julkisista hankinnoista vastaavaa neuvonantajaa, eikä komissiolla ole neuvonantajaan sopimussuhdetta. Vain sopimuksen tehneellä Turkin viranomaisella on sopimussuhde neuvonantajaan.

Kaiken toiminnan hallinnointi on hajautettu, joten asia koskee komissiota vain silloin, jos sopimuksen tehnyt viranomainen viivästyy toimissaan. Tällöin komissio voi painostaa sopimuksen tehnyttä viranomaista tehostamaan toimintaansa, ja komissio voi lopulta kieltäytyä jatkamasta hankkeelle myönnettyä talousarviositoumusta, jos sopimuksen tehnyt viranomainen laiminlyö toteutuksen komission ja edunsaajahallituksen välillä allekirjoitetun rahoitussopimuksen ehtojen mukaisesti.

Komission käsityksen mukaan Marmaran maanjäristyksen jälkeisten Euroopan yhteisön rahoittamien jälleenrakennushankkeiden alkuvaiheessa esiintyneet ongelmat on nyt saatu suurimmaksi osaksi ratkaistua hankkeen toimeenpanosta vastaavan yksikön ja Grevanan aluehallinnon välillä ja että tarjouskilpailuasiakirjat julkistetaan piakkoin. Komissio on ilmoittanut Grevanan aluehallinnolle, että jos hankkeen toimeenpanosta vastaavan yksikön kanssa tulee ongelmia, komissio on valmis puuttumaan asiaan edistääkseen vuoropuhelua asianosaisten välillä. Komissio onkin pyytänyt virallisesti, että hankkeen toimeenpanosta vastaava yksikkö järjestäisi kuukausittain tapaamisen kaikkien hankkeen osapuolten kanssa.

(2004/C 78 E/0699) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3843/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI), Marco Pannella (NI), Marco Cappato (NI), Gianfranco Dell'Alba (NI), Benedetto Della Vedova (NI) ja Olivier Dupuis (NI) komissiolle

(12. joulukuuta 2003)

Aihe: Milanon kunnan Venäjän Milanon konsulaatin pyynnöstä sensuroima Romano Cagnonin valokuvanäyttely

Milanon kunnassa avattiin 4. joulukuuta 2003 jo huhtikuusta asti suunniteltu valokuvaaja Romano Cagnonin näyttely.

Näyttelykutsussa ja näyttelyä mainostavissa ilmoituksissa ja viireissä sekä julkisissa liikennevälineissä olevissa mainoksissa ja näyttelyluettelon kannessa oli lähikuva hymyilevästä tšetšeenisotilaasta.

Ensimmäisten ilmoitusten ilmestyttyä talojen seiniin Milanossa Venäjän konsulaatti teki Milanon kunnalle valituksen ja totesi, että kyseessä oli "tarpeeton provokaatio", ja kunta päätti vajaa viikko ennen avajaisia olla enää kiinnittämättä ilmoituksia, viirejä tai mainoksia seiniin tai julkisiin liikennevälineisiin ja peittää mainokset, jotka oli jo ehditty laittaa esille. Milanon kunta ei ole vielä päättänyt, sensuroiko se myös näyttelyluettelon kannen, mutta kutsuihin se ei voi enää puuttua, koska ne on jo lähetetty.

Perustellakseen sensurointipäätöstä Milanon kunnan kulttuurilautakunnan puheenjohtaja Salvatore Carrubba oli todennut Romano Cagnonille, että "tällaiset rumat murhaajan kasvot joulun aikaan tuomiokirkon aukiolla eivät olisi piispan mieleen".

Voisiko komissio kertoa, onko se tietoinen edellä esitetyistä seikoista ja miten se aikoo lähestyä Milanon kuntaa tämän vakavan sensuuritapauksen vuoksi?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(23. tammikuuta 2004)

Mielipiteen- ja sananvapaus kuuluvat unionin perusoikeuksiin, jotka on taattu Euroopan unionin perusoikeuskirjassa. Ei ole kuitenkaan komission asia ottaa kantaa arvoisien parlamentin jäsenten esille ottamaan tapaukseen, joka kuuluu yksinomaan kyseisen jäsenvaltion toimivaltaan.

(2004/C 78 E/0700) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3846/03**

esittäjä(t): Maj Theorin (PSE) komissiolle

(12. joulukuuta 2003)

Aihe: Naisten asema konfliktien ratkaisussa

Naisten osallistumista konfliktien rauhanomaiseen ratkaisemiseen koskevassa mietinnössä (A5-0308/2000), jonka parlamentti hyväksyi marraskuussa 2000, on kuvattu, miten naiset joutuvat kaikissa konflikteissa raiskausten ja väkivallan uhreiksi, mutta eivät yleensä pääse osallistumaan rauhanprosessiin. Samaa aihetta käsittelevässä Yhdistyneiden Kansakuntien vuonna 2002 valmistuneessa raportissa "Naiset, sota ja rauha" ehdotetaan toimia naisten oikeuksien lujittamiseksi.

Mihin toimiin komissio on valmis ryhtymään lisätäkseen naisten osallistumista koko rauhanprosessiin?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2004)

On todella tarpeen toteuttaa käytännön toimia, jotta varmistetaan naisten täysimääräinen osallistuminen ja sukupuolten välisen tasa-arvon huomioon ottaminen rauhaa ja turvallisuutta koskevissa kysymyksissä.

Komissio jatkaa toimivaltuuksiensa mukaisesti toimintaansa edistääkseen tehokkaasti sukupuolten välistä tasa-arvoa kriisinhallinnassa ja konfliktinehkäisyssä. Sukupuolten välisen tasa-arvon valtavirtaistamista koskeva komission kaksitahoinen lähestymistapa varmistaa tasa-arvokysymysten ottamisen huomioon politiikassa sekä tuen erityisille tasa-arvo-ohjelmille ja -hankkeille. Sukupuolten välinen tasa-arvo on lisäksi kaikkien unionin tukien yhtenä arviointiperusteena. On syytä huomata, että komission näkemystä sukupuolten välisen tasa-arvon valtavirtaistamisesta tarkistetaan säännöllisesti, ja siitä keskustellaan jäsenvaltioiden kanssa.

Esimerkkeinä komission käytännön toimenpiteistä voitaisiin mainita yksittäisten toimien tukeminen esimerkiksi Angolassa, jossa komissio on edistänyt naisten eturyhmien, kansalaisjärjestöjen ja muiden tahojen välisten yhteyksien tiivistämistä, tai Kyproksella, jossa komissio on tukenut naisten käynnistämiä yhteisöjen välisiä aloitteita. Toimia on tuettu myös Afganistanissa, jossa komissio on kunnostanut naisten tapaamispaikkoja — kuten hammam-kylpylöitä — ja Tšetšeniassa, jossa komissio on rahoittanut äitien ja lasten terveydenhoitoa.

Sukupuolinäkökulman ottaminen siviilikriisihallintaa koskevien yhteisön kokeilukurssien keskeiseksi tekijäksi on samoin konkreettinen toimi, jolla sukupuolinäkökulman huomioon ottamisen tärkeys rauhanpalauttamistehtävissä saatetaan poliittisten päättäjien tietoon. Tähän mennessä yhdeksässä jäsenvaltiossa sijaitsevissa koulutuskeskuksissa on koulutettu 260 asiantuntijaa.

(2004/C 78 E/0701) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3849/03**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: Elinsiirtotietojen keruu Euroopassa

Voiko komissio täydennyksenä kirjalliseen kysymykseeni E-1666/03 [1] antamaansa vastaukseen kertoa, onko se jo saanut päätökseen elinsiirtojen tilanteesta järjestämänsä tietojenkeruun jäsenvaltioissa ja ehdokasvaltioissa? Jos on, millaisia päätelmiä se on tehnyt ja mihin toimiin se ehdottaa nyt ryhdyttävän?

[1] EUVL C 51 E, 26.2.2004, s. 122.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(2. helmikuuta 2004)

Komissio on kerännyt tietoa elinsiirtoihin liittyvistä nykyisistä käytännöistä ja oikeudellisista vaatimuksista jäsenvaltioissa ja unioniin liittyvissä valtioissa ja analysoi parhaillaan tuloksia. Tuloksista kootaan kattava kertomus elinsiirtoja koskevaksi tulevaksi yhteisön toimintamalliksi, josta komissio laatii ehdotuksen sitten kun tarvittavat analyysit ja valmistelutoimet on tehty.

(2004/C 78 E/0702) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3850/03**

esittäjä(t): Jan Andersson (PSE) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: Haitalliset isosyanaatit ja työntekijöiden suojelu

Isosyanaatit ovat peruskemikaaleja, joita käytetään pääasiassa polyuretaanivaahdon sekä polyuretaani-elastomeerien jne. valmistuksessa. Isosyanaatteja on siten kemiallisissa tuotteissa, kuten maaleissa, lakoissa, pintakäsittelyaineissa, liimoissa ja saumausaineissa. Vastikään on havaittu, että isosyanaateille altistumista tapahtuu myös vuorivillaa, lasivillaa, bakeliittia jne. kuumennettaessa.

Isosyanaattien tuotanto ja käyttö on ollut kasvussa jo pitemmän aikaa. Useimmat läntisen Euroopan maat soveltavat samoja työssä altistumisen raja-arvoja (0,005 ppm). Tutkimukset ovat kuitenkin osoittaneet, että Euroopassa vuosien ajan käytetyt isosyanaattien mittausmenetelmät ovat puutteellisia. Siksi EU-maiden ammattiliitot vaativat yhteisön säännöksiä sellaisten tuotteiden teolliselle käytölle, jotka sisältävät tai joista voi erittyä isosyanaatteja.

1. Onko komissio tietoinen isosyanaattien haitallisuudesta ja niiden eri teollisuudenaloilla toimiville työntekijöille aiheuttamista altistumisriskeistä?

2. Aikooko komissio ryhtyä toimiin ja antaa yhteisön säännöksiä työntekijöiden suojelemisesta isosyanaateilta?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2004)

Komissio on tietoinen isosyanaattien työntekijöille aiheuttamista haitallisista vaikutuksista.

Useat isosyanaatit ovat työperäisen altistuksen raja-arvoja käsittelevän tiedekomitean (SCOELin) [1] ensijaisten töiden listalla.

Tiedekomitea (SCOEL) suunnittelee aloittavansa saatavissa olevien toksikologisten tietojen arvioinnin vuonna 2004. Arvioinnin tavoitteena on suositusten antaminen työperäisen altistumisen raja-arvoista isosyanaattien osalta. Kun tämä työ on suoritettu, komissio tekee tarvittaessa ehdotuksen työperäisen altistumisen viiteraja-arvoista isosyanaattien osalta työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä 7 päivänä huhtikuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/24/EY [2] 3 artiklan mukaisesti.

---

[1] EYVL L 188, 9.8.1995.
[2] EYVL L 131, 5.5.1998.

(2004/C 78 E/0703) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3853/03**

esittäjä(t): Joan Colom i Naval (PSE) komissiolle

(8. joulukuuta 2003)

Aihe: Espanjan kansallisten vesivarojen hallintasuunnitelman rahoitus

Espanjan kansallisten vesivarojen hallintasuunnitelma hyväksyttiin 5. heinäkuuta 2001 lailla n:o 10/2001.

Espanjan hallitus on hakenut suunnitelman kehittämiselle yhteisön rahoitusta.

Voiko komissio ilmoittaa, mihin kyseisen lain piiriin kuuluviin hankkeisiin yhteisön rahoitusta on haettu? Mihin hankkeisiin rahoitusta on myönnetty? Kuinka suuri yhteisön rahoituksen osuus on ollut näissä hankkeissa? Mihin hankkeisiin rahoitusta ei ole myönnetty?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(22. tammikuuta 2004)

Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti koheesiorahastosta ja rakennerahastoista osittain rahoitettavien hankkeiden valinta kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Rakennerahastoista osittain rahoitettavista hankkeista jäsenvaltioiden on ilmoitettava ainoastaan ne, joiden kustannukset menevät yli neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 ([1]) 25 artiklassa vahvistetun 50 miljoonan euron rajan.

Kansallista vesisuunnitelmaa koskevan Espanjan lain 10/2001 liitteessä II luetellaan useista sadoista hankkeista muodostuvat investoinnit. Espanjan viranomaiset ovat äskettäin ilmoittaneet komissiolle hankkeista, joille aiotaan hakea yhteisön rahoitusta koheesiorahastosta ja Euroopan aluekehitysrahastosta.

Koheesiorahastosta 16 päivänä toukokuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1164/94 ([2]), sellaisena kuin se on muutettuna 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetuilla neuvoston asetuksilla (EY) N:o 1264/1999 ([3]) ja (EY) N:o 1265/1999 ([3]), tiedotusta ja mainontaa koskevan 14 artiklan 3 kohdan mukaan komissio julkaisee vuosittain Euroopan unionin virallisessa lehdessä päätökset, joille edellä mainitun asetuksen nojalla myönnetään rahoitusta.

Espanjalaisia hankkeita koskevat tiedot on julkaistu seuraavissa EYVL/EUVL:n numeroissa:

— Vuosi 2000: EYVL C 361, 17.12.2001, s. 9,

— Vuosi 2001: EYVL C 126, 28.5.2002, s. 3,

— Vuosi 2002: EUVL C 123, 24.5.2003, s. 6.

Hankkeet, joille on haettu rahoitusta koheesiorahastosta mutta joiden käsittely on kesken tai jotka on hyväksytty vuonna 2003, luetellaan tämän vastauksen liitteessä I. Liitteessä II luetellaan ne rakennerahastoista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 25 artiklassa esitetyn määritelmän mukaiset vesialan suurhankkeet, joista asianomainen jäsenvaltio on antanut ilmoituksen.

Nämä liitteet lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristöön.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1260/1999, annettu 21 päivänä kesäkuuta 1999, rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä (EYVL L 161, 26.6.1999).
([2]) EYVL L 130, 25.5.1994.
([3]) EYVL L 161, 26.6.1999.

(2004/C 78 E/0704) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3861/03**

esittäjä(t): Heide Rühle (Verts/ALE) komissiolle

(8. joulukuuta 2003)

Aihe: Saksan liittohallituksen vientitakuu Suomen ydinvoimalaa varten

Suomen hallitus on päättänyt rakentaa Olkiluotoon maan viidennen ydinvoimalan, ja tämän lisäksi pitäisi päättää vielä vuoden 2003 loppuun mennessä, mitkä yritykset osallistuvat ydinreaktorin rakentamiseen TVO-yhtymän (Teollisuuden voima) kanssa. Saksan hallitus aikoo hyväksyä Siemens-konsernin esittämän hakemuksen vientitakuun saamiseksi varmistaakseen Siemensin mahdollisen osallistumisen Olkiluodossa toteutettaviin töihin. Jos Siemens saa tällaisen valtion takuun, joka on tavallisesti tarkoitettu Euroopan unionin ulkopuolelta tulevan tuonnin tukemiseksi, pienenevät Siemensin riskit merkittävästi epävarman hankkeen yhteydessä, ja tämän lisäksi se voi saada selvästi halvempia lainoja suomalaisen ydinreaktorin rakentamista varten. Myös ranskalainen Framatome-konserni on tarjoutunut rakentamaan kyseistä reaktoria.

Katsooko komissio, että unionin sisällä tapahtuvan vientitoiminnan valtion takaus edellä kuvatulla tavalla rikkoo asiaan liittyviä valtion tukia koskevia yhteisön säännöksiä, etenkin EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohtaa, jonka mukaan ”valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki” ei sovellu yhteismarkkinoille? Onko myös Ranskan hallitus myöntänyt vientitakuun Framatome-konsernin suunnitelmille osallistua Olkiluodon hankkeeseen? Jos vastaus on myönteinen, mikä on komission arvio päätöksen yhteensopivuudesta tukia koskevan yhteisön säännöstön kanssa? Onko Euroopan komissio tai yhteisöjen tuomioistuin aikaisemmin tehnyt vastaavissa tapauksissa päätöksiä vientituista?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(26. tammikuuta 2004)

Kysymyksen ensimmäiseen osaan liittyen Siemens on ilmoittanut, ettei se hae arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemaa valtiontakuuta.

Komissio ei ole tietoinen siitä, että Ranskan valtio tukisi Framatomea vastaavalla vientitakuulla.

Komissio tai yhteisöjen tuomioistuin eivät ole koskaan ottaneet kantaa vientitakuisiin ydinenergia-alalla. Komissio on aina katsonut EY:n perustamissopimuksen mukaisesti, että EU:n jäsenvaltioissa myönnetyt vientituet ovat ristiriidassa valtiontukisäännösten ja muiden perusperiaatteiden kanssa (esim. EY:n perustamissopimuksen 10 artikla), sillä vientituki katsotaan yhdeksi kilpailua eniten vääristävistä tukimuodoista (ks. esim. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdan mukainen komission tiedonanto jäsenvaltioille perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta lyhytaikaisiin vientiluottovakuutuksiin [1]). Euratomin perustamissopimuksessa ei puolestaan ole erityisiä vientitukia koskevia määräyksiä.

[1] EYVL C 281, 17.9.1997; tiedonanto sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2001, EYVL C 217, 2.8.2001.

(2004/C 78 E/0705) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3862/03**

esittäjä(t): Sebastiano Musumeci (UEN) komissiolle

(8. joulukuuta 2003)

Aihe: Yhteisön rahoituksen myöntäminen Messinan salmen sillalle

Yli viiden miljoonan asukkaan Sisilia on Välimeren väkirikkain saari.

Vaikka Messinan salmen ylittävä silta ei olekaan valtioiden rajat ylittävä hanke, se on kuitenkin tärkeä osa Berliini—Palermo-akselia.

Stretto di Messina -yhtiö on laatinut rahoitussuunnitelman ilman minkäänlaista julkista tukea ja aikoo noudattaa suunniteltua aikataulua, jonka mukaan menettely pääurakoitsijan valitsemiseksi käynnistetään vuoden 2004 alussa.

Jos Euroopan unioni osallistuisi investointien rahoittamiseen, se helpottaisi kyseisen hankkeen toteuttamista, vähentäisi siihen liittyviä taloudellisia riskejä, lyhentäisi lainojen lyhennysaikoja ja parantaisi siten koko hankkeen toteutettavuutta.

Messinan salmen siltahankkeen jättäminen pois nopeasti käynnistettävien hankkeiden luettelosta aiheuttaisi kalliita kuluja nimenomaan sillan käyttäjille.

Edellä mainitussa asiassa on syytä ottaa huomioon Amsterdamin sopimukseen liitetty julistus numero 30, johon silloinen puheenjohtajavaltio Ranska viittasi joulukuussa 2000 pidetyn Nizzan Eurooppa-neuvoston päätelmissä ja jonka mukaan "saaristoalueet kärsivät saaristoasemaansa liittyvistä rakenteellisista puutteista, joiden pysyvyys vaikeuttaa näiden alueiden taloudellista ja sosiaalista kehitystä".

Katsooko komissio, että sen on syytä harkita uudelleen Messinan salmen ylittävän sillan lukemista sellaisten tärkeiden hankkeiden joukkoon, joille myönnetään yhteisön rahoitusta?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(9. tammikuuta 2004)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että liikenneinfrastruktuurin rahoitus toteutetaan Etelä-Italiassa kansallisella liikennealan toimenpideohjelmalla ja alueellisilla toimenpideohjelmilla.

Vuosina 2000—2006 Euroopan aluekehitysrahastosta rahoitetaan kansallisen liikennealan toimenpideohjelman hankkeita 1 801 313 000 eurolla ja liikenneinfrastruktuurien rakentamista alueellisten toimenpideohjelmien yhteydessä 1 058 479 469 eurolla. Liikenneohjelmiin kuuluvia toimenpiteitä tuetaan aluekehitysrahastosta Calabriassa 136 048 000 eurolla ja Sisiliassa 295 376 000 eurolla.

Rahoitettavien hankkeiden valinnan suorittavat toimenpideohjelmista vastaavat kansalliset ja alueelliset viranomaiset ohjelmien suunnittelussa käytettävien alan kansallisten ja alueellisten välineiden mukaisesti (liikenne- ja logistiikka-alojen yleinen asiakirja, alueelliset liikennesuunnitelmat).

Messinan salmen ylittävä silta ei toistaiseksi kuulu hankkeisiin, jotka Italian viranomaiset ovat valinneet saamaan yhteisön rahoitusta liikenneministeriön ja Calabrian ja Sisilian alueiden hallinnoimien toimenpideohjelmien yhteydessä.

Komissio ehdotti kuitenkin 1. lokakuuta 2003 Euroopan laajuisten liikenneverkkojen suuntaviivojen ja rahoitussääntöjen ylimääräistä tarkistusta, jotta ne soveltuisivat laajentumisen jälkeiseen uuteen tilanteeseen, jossa varat pyritään keskittämään ensisijaisiin infrastruktuurihankkeisiin. Tavoitteena on, että sekä neuvosto ja parlamentti voisivat helposti hyväksyä nämä uudet ehdotukset, jotta ne voisivat tulla voimaan mahdollisimman pian, kuten Eurooppa-neuvosto on toivonut. Komission ehdottamiin 29 ensisijaiseen infrastruktuurihankkeeseen, jotka on tarkoitus toteuttaa vuoteen 2020 mennessä, kuuluu sekä matkustaja- että rahtiliikenteeseen tarkoitettu rautatielinja Berliini—Verona/Milano—Bologna—Napoli—Messina—Palermo, johon sisältyy myös Messinan silta.

(2004/C 78 E/0706) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3872/03**

esittäjä(t): Alexander de Roo (Verts/ALE) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: EU:n Júcar ja Vinalopó -jokien juoksutukseen tekemien investointien vaikutukset

Júcar-Vinalopón juoksutuksen käyttäjien ja valtiollisen yhtiön Aguas del Júcar 13. heinäkuuta 2001 tekemässä sopimuksessa sanotaan yksiselitteisesti, että Espanjan valtion tai Euroopan unionin tekemillä

investoinneilla (sopimuksen III lausekkeen c kohdassa tarkoitetut ”muut investoinnit”) ei ole vaikutuksia. Rahoja ei peritä käyttäjiltä vesimaksuina, lyhennyksinä tai käyttökustannuksina eikä missään muussakaan muodossa.

Eikö yhteisön rahoituksen kohteleminen tällä tavoin ole vastoin seuraavia yhteisön velvoitteita: avoimuus yhteisön rahastojen hallinnossa ja toteuttamisessa (asetuksen 1260/1999 [1]) johdanto-osan kappaleet 26 ja 57 ja 17—19, 34, 36 ja 46 artiklat) kilpailua vääristäviä valtion tukia yhteismarkkinoilla koskeva kielto (EY:n perustamissopimuksen 87 artikla); yhteisön taloudellisten etujen suojaaminen (EY:n perustamissopimuksen 280 artikla) sekä taloudellisen avoimuuden velvoitteen ja vesipalveluiden kustannusten kattamisen periaate (direktiivin 2000/60/EY [2]) 9 artikla ja liite III)?

Espanjan oikeusviranomaiset tunnustivat 2. kesäkuuta 2003 annetussa lausunnossa julkisten varojen riippumattoman luonteen kysymyksessä, joka koskee yhteisön vesihuoltoon sijoittamien summien sisällyttämistä säännöstelymaksuihin ja veden käyttömaksuun.

On otettava huomioon sekin, että 35 hm^3 vuosittaisesta 80 hm^3 kokonaisjuoksutusmäärästä käytetään kaupungeissa, joissa on jo vuosia ollut käytäntö, että investoinnit peritään käyttäjiltä maksuina. Alacantín ja Marína Bajan tapauksessa uudet vesimäärät suunnataan pääasiallisesti lisääntyneen matkailun aiheuttaman tarpeen tyydyttämiseen. Se merkitsee sitä, että komissio rahoittaa turhaan Espanjan matkailualaa. Voiko komissio hyväksyä tilanteen?

[1] EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1.
[2] EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

Michel Barnier’n komission puolesta antama vastaus

(4. helmikuuta 2004)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2004/C 78 E/0707) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3874/03**

esittäjä(t): Francesco Fiori (PPE-DE) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: Sertifioimattomien farmaseuttisten tehoaineiden tuonti Euroopan unioniin

Euroopan unionin ulkopuolisista maista (pääasiassa Intiasta, Kiinasta ja muista Aasian alueen nousevista maista) tuotavat farmaseuttiset tehoaineet, jotka eivät ole minkään Euroopan unionin viranomaisen tarkastamia, vaarantavat niiden italialaisten tuottajien aseman, jotka valmistavat lääketeollisuudessa käytettäviä tehoaineita. Kyseisillä unionissa tarjolla olevilla tuotteilla on ainoastaan paperilla olevat todistukset (Certificate of Suitability — COS), jotka osoittavat niiden olevan yhdenmukaisia eurooppalaisen farmakopean kanssa, minkä vuoksi ei ole riittäviä takeita niiden vaarattomuudesta kansanterveydelle. Italiassa tuotettavat, lääketeollisuudessa ympäri maailman käytettävät tehoaineet ovat tunnettuja korkeasta laadustaan ja luotettavuudestaan, sillä nämä ominaisuudet taataan hyvien tuotantotapojen (good manufacturing practices) tai vaikuttavien farmaseuttisten aineiden opasta (GMP Guide for Active Pharmaceutical Ingedients) koskevien eurooppalaisten ohjeiden mukaisilla menettelyillä, ja ne ovat joko Yhdysvaltojen elintarvike- ja lääkehallinnon tai Italian terveysministeriön tarkastamia.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä edellä esitetyt seikat huomioon ottaen unionin kansalaisten terveyden suojelemiseksi sellaisten farmaseuttisten tehoaineiden tuonnilta, jotka ovat peräisin edellä mainituissa maissa toimivista yrityksistä?

Katsooko komissio, että yhteisön periaatteiden mukaisesti on tarpeen voida ottaa käyttöön yhdenmukaiset säännöt, joilla kaikki tuottajat asetettaisiin yhteisössä samalle lähtöviivalle kilpailukyvyssä ja luotettavuudessa, jolloin turvattaisiin ihmisten terveyden edistämiseen tarkoitettujen tuotteiden laadun kansainvälinen vertailu?

Katsooko komissio, että on tarpeen edistää yhteisön lainsäädäntöä, jolla säädeltäisiin koko edellä mainittua alaa ja jonka avulla voitaisiin tuontiin kohdistuvien tarkastusten avulla varmistaa riittävät takuut Euroopan unionissa käytettävien aineiden ja lääkkeiden turvallisuudesta?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(5. helmikuuta 2004)

Unionin tämänhetkisessä lääkealan lainsäädännössä ei säädetä, että farmaseuttiset tehoaineet olisi tuotettava hyviä tuotantotapoja koskevien vaatimusten mukaisesti. Tietoisena tästä tilanteesta komissio antoikin 26. marraskuuta 2001 uusia lainsäädäntöehdotuksia ([1]), joihin sisältyy lääkevalmistajille asetettu vaatimus käyttää vain sellaisia tehoaineita, jotka on valmistettu lääkkeiden hyviä tuotantotapoja koskevien vaatimusten mukaisesti. Kun ehdotuksesta on päästy sopuun 17. joulukuuta 2003 pidetyn parlamentin toisen käsittelyn jälkeen, komissio odottaa, että uusi lainsäädäntö hyväksytään lopullisesti vuoden 2004 alussa. Kun muistetaan, että uusi lainsäädäntö pannaan täytäntöön 18 kuukauden kuluttua sen antamisesta, farmaseuttisia tehoaineita koskevia säännöksiä voidaan alkaa soveltaa vuoden 2005 lopussa.

Nykyisinkin on kuitenkin jo mahdollista, että unionin jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tarkastavat vapaaehtoisesti, noudattavatko farmaseuttisten tehoaineiden valmistajat hyviä tuotantotapoja, jos viranomaisilla on syytä huoleen. Unionin tarkastajat voivat tällaisessa tapauksessa tarkastaa, noudatetaanko unionin hyvien tuotantotapojen oppaan liitteessä 18 (farmaseuttisten tehoaineiden hyvät tuotantotavat) esitettyjä vaatimuksia. Opas kattaa jo kansainvälisesti sovitut farmaseuttisten tehoaineiden hyviä tuotantotapoja koskevat vaatimukset. Ohjeet tulevat pakollisiksi, kun uusi lainsäädäntö tulee voimaan.

([1]) Ehdotukset Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveiksi ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä annetun direktiivin 2001/83/EY muuttamisesta ja eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä annetun direktiivin 2001/82/EY muuttamisesta.

(2004/C 78 E/0708) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3877/03**

esittäjä(t): Francesco Fiori (PPE-DE) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: Yhteisön periaatteita rikkova lain numero 289/2002 24 pykälä

Italian lain numero 488 (joka on annettu 23. joulukuuta 1999) 26 pykälässä määritellään järjestelmä, jonka mukaisesti valitaan julkisen menettelyn perusteella yritykset, jotka toimittavat tavaroita ja palveluita julkisille laitoksille. Lain numero 289 (joka on annettu 27. joulukuuta 2002) 24 pykälän 3 momentissa toistetaan vaatimus käyttää Consip S.p.A:n määrittelemiä puitesopimuksia taulukkoon C sisältyvien yksiköiden tapauksessa sekä institutionaalisten yksiköiden tapauksessa.

Ne yleiset periaatteet, jotka ovat Italian valtion mukaan vaikuttaneet siihen, että se on antanut edellä mainitun säännöksen, ovat kilpailun ja avoimuuden turvaaminen säästöjen aikaansaamiseksi ja kulujen rajoittamiseksi sekä toimitusjärjestelmien tehokkuus.

Italian valtio aikoo kuitenkin noudattaa edellä mainittuja tavoitteita (edellä mainitun) säännöksen avulla, joka on vastoin Italian perustuslakia (monet alueet ovat jo nostaneet kyseistä asiaa koskevan kanteen perustuslakituomioistuimessa) sekä yhteisön lainsäädäntöä ja periaatteita ainakin kolmesta eri näkökulmasta tarkasteltuna:

a) Italian lainsäätäjän mahdollisuus muuttaa itsenäisesti yhteisön direktiiveissä ja niihin liittyvissä täytäntöönpanoasetuksissa vahvistettua yhteisön kynnystä (alentamalla sitä);

b) Consip-menettelyillä täytäntöönpannun keskitetyn toimitusjärjestelmän epäjohdonmukaisuus suhteessa yhteisön kilpailusääntöihin;

c) sellaisen lainsäädännöllisen ja hallinnollisen kontekstin luominen, joka on epäsuotuisa pienyritysten kehittämiselle.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä edellä esitetyt seikat huomioon ottaen turvatakseen pk-yritysten järjestöt, joihin edellä mainittu säännös kiistatta vaikuttaa?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(2. helmikuuta 2004)

Komission on toistuvasti tarkastellut Consipin Italiassa perustamaan yhteishankintamenetelmään liittyviä juridisia seikkoja eikä ole havainnut yhteisön oikeuden rikkomista, jonka perusteella olisi aloitettava jäsenyysvelvollisuuksien laiminlyöntiä koskeva menettely. Komissio haluaa toissijaisesti kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomiota Euroopan parlamentin ja neuvoston ehdotukseen julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamista koskevaksi direktiiviksi, jolla korvattaisiin nykyiset kolme direktiiviä. Neuvoston 20. maaliskuuta 2003 hyväksymän yhteisen kannan 11 artiklan mukaan "jäsenvaltiot voivat antaa hankintaviranomaisille mahdollisuuden hankkia julkisia rakennusurakoita, tavaraa ja/tai palveluja yhteishankintaviranomaista käyttäen" ja lisäksi "hankintaviranomaisten, jotka hankkivat julkisia rakennusurakoita, tavaraa ja/tai palveluja käyttäen yhteishankintaviranomaista … katsotaan noudattaneen tätä direktiiviä, jos kyseinen yhteishankintaviranomainen on noudattanut sitä".

Ensiksi on todettava arvoisan parlamentin jäsenen väitteestä, jonka mukaan Italia olisi muuttanut yhteisön direktiiveissä julkisille hankinnoille vahvistettua soveltamiskynnystä alentamalla sitä, että kyseisissä yhteisön direktiiveissä asetetaan jäsenvaltioille vähimmäisvelvoitteet, samalla kun niille annetaan mahdollisuus vahvistaa tiukempia sääntöjä saadakseen aikaan avoimemman ja julkisemman kilpailun julkisista palveluista. Yhteisöjen tuomioistuin onkin toistuvasti todennut, että kyseisillä yhteisön direktiiveillä sovitetaan yhteen julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjä yhteisössä eikä suinkaan yhdenmukaisteta niitä.

Lisäksi on todettava, että yhteisön oikeuden mukaan julkisiin hankintoihin on sovellettava julkistamisvelvoitetta koskevaa periaatetta. Yhteisöjen tuomioistuin on selventänyt oikeuskäytännössään, että hankinnoissa, joiden hinta on yhteisön kynnystä alhaisempi, on varmistettava asianmukainen julkisuus ottaen huomioon sopimuksen hinta ja luonne. Jäsenvaltion tehtävänä on määritellä tällaista julkisuutta koskevat menetelmät ja se voi tässä yhteydessä velvoittaa julkistamaan hankinnat koko yhteisössä, erityisesti julkaisemalla ne Euroopan unionin virallisessa lehdessä ([1]).

Edellä esitetyn perusteella on todettava, että kyseisissä direktiiveissä vahvistettua soveltamiskynnystä ei ole muutettu arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemalla lailla. On selvää, että viitatessaan edellä mainittujen yhteisön direktiivien täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten sääntöjen soveltamiseen kansallinen lainsäätäjä on halunnut viitata kyseisissä säännöksissä asetettuihin julkistamismenetelmiin, mukaan luettuna erityisesti hankintoja koskevien ilmoitusten julkaisemiseen Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Toiseksi komissio korostaa huomautuksesta, jonka mukaan hankintojen keskittämisellä luotaisiin pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) kehitystä jarruttavat lainsäädännölliset ja hallinnolliset puitteet, että Consip-menetelmällä tehtävien yhteishankintojen vaikutukset viitemarkkinoihin ja erityisesti pk-yritysten toimintaan ovat huolestuttavia, mutta ne kuuluvat kansallisten kilpailuviranomaisten toimivaltaan ja nämä ovat jo toistuvasti paneutuneet kyseiseen menetelmään. Asiaa ovat tutkineet myös toimivaltaiset poliittiset ja hallintoviranomaiset.

Komissio haluaa vielä korostaa olevansa tietoinen siitä, että kansallinen kilpailuviranomainen on antanut Consipille useita suosituksia, joiden tarkoituksena on välttää liiallista kilpailun rajoittamista Consipin tarjouspyynnöissä. Consip näyttää ottaneen huomioon nämä suositukset. Lisäksi Italian poliittiset ja hallintoviranomaiset, toisin sanoen Italian hallitus, parlamentti ja Consip ovat äskettäin alkaneet tutkia, miten voitaisiin rajoittaa hankintojen keskittämismenetelmistä mahdollisesti aiheutuvia kielteisiä vaikutuksia pienten ja keskisuurten yritysten toiminnalle.

Komissio muistuttaa, että asetuksella nro 143/2003, josta on tullut laki nro 212/2003, joka on julkaistu 11. elokuuta 2003 Italian valtion virallisessa lehdessä nro 131/L, on kyseisiä menetelmiä muutettu merkittävästi. Mainittakoon erityisesti arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema lain nro 289/2002 24 pykälän 3 momentti. Muutosten tarkoituksena on nimenomaan ollut vähentää yhteishankintamenetelmistä pienille ja keskisuurille yrityksille aiheutuvaa haittaa. Komission saamien tietojen mukaan suunnitteilla on lisää muutoksia nykyiseen lainsäädäntöön ja ne tehtäisiin vuonna 2004 annettavan varainhoitolain yhteydessä.

([1]) Tästä mahdollisuudesta on nimenomaan säädetty kyseisissä direktiiveissä — nimittäin tavaranhankintoja koskevan direktiivin 93/36/ETY 13 artiklassa ja palvelujenhankintoja koskevan direktiivin 92/50/ETY 21 artiklassa — joiden mukaan hankintaviranomaiset voivat toimittaa julkaistavaksi Euroopan unionin virallisessa lehdessä ilmoituksia sellaisista julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevista sopimuksista, joita kyseisissä direktiiveissä säädetty julkistamisvelvoite ei koske.

(2004/C 78 E/0709) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3878/03**

esittäjä(t): Johannes Blokland (EDD) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: Tutkimus lääkeaineiden vaikutuksesta lapsiin

1. Onko komissio tietoinen, että suurinta osaa, mahdollisesti 70 prosenttia, lääkeaineista ei ole tutkittu lapsille aiheutuvien terveysvaikutusten selvittämiseksi?

2. Voiko komissio ilmoittaa, kuinka monta prosenttia Euroopan lääkearviointiviraston tutkimista lääkeaineista on katsottu soveltuvan lapsille?

3. Voiko komissio ilmoittaa, mihin toimiin on ryhdytty, jotta lääkeaineiden valmistajat tutkisivat enemmän lääkkeiden lapsille aiheuttamia vaikutuksia?

4. Voiko komissio ilmoittaa, onko tähän tutkimukseen myönnetty yhteisön varoja, ja jos on, mistä varoista on kysymys ja miten ne käytetään?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 2004)

1. Komissio on täysin tietoinen siitä, että lasten hoitoon käytettyjä lääkkeitä ei ole tutkittu erityisesti lapsille aiheutuvien vaikutusten kannalta eikä näille lääkkeille ole myönnetty lupia nimenomaan lasten lääkitsemistä varten. Komissio pyrkii korjaamaan tämän tilanteen.

2. Euroopan lääkearviointivirasto tarkisti lokakuussa 2003 191 lääkkeissä käytetyn vaikuttavan aineen hyväksynnän lasten kannalta. Näille aineille on annettu lupa yhteisön menettelyn ja Euroopan lääkearviointiviraston tieteellisen arvioinnin perusteella. Kuusikymmentäkaksi vaikuttavaa ainetta (32 prosenttia) oli hyväksytty lasten lääkkeiksi. Jäljelle jäävistä vaikuttavista aineista viisikymmentäyksi (27 prosenttia) oli muihin kuin lapsilla ilmeneviin sairauksiin (esimerkiksi ainoastaan aikuisilla todettuihin syöpätauteihin) tarkoitettuja lääkkeitä.

3. Nykyinen yhteisön lääkelainsäädäntö ei velvoita lääketeollisuutta tutkimaan lapsille tarkoitettuja lääkkeitä. Voimassa olevassa lainsäädännössä säädetään kuitenkin harvinaislääkkeitä koskevista kannustimista. Harvinaislääkkeistä 16 päivänä joulukuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 141/2000 ([1]) säädetään lääketeollisuudelle myönnettävistä kannustimista, joiden avulla

pyritään kehittämään lääkeaineita harvinaisiin sairauksiin, joiden hoitoon ei toistaiseksi ole muuta tyydyttävää menetelmää, ja tukemaan lupien myöntämistä näille lääkkeille. Lainsäädäntöä sovelletaan sekä lapsia että aikuisia koskeviin sairauksiin.

Unionin huomattavan panoksen jälkeen saatiin vuonna 2000 valmiiksi ihmisille tarkoitettujen lääkevalmisteiden rekisteröimistä koskevia teknisiä vaatimuksia käsittelevän kansainvälisen yhdenmukaistamiskonferenssin (ICH) suuntaviiva E11 "lääkevalmisteiden kliiniset tutkimukset lapsiin", ja sitä alettiin soveltaa Euroopan unionissa.

Euroopan lääkearviointivirasto perusti vuonna 2001 lääkevalmistekomitean yhteydessä toimivan lastenlääketieteen asiantuntijaryhmän. Tämä antaa lapsille tarkoitettujen lääkkeiden tutkimusta ja käyttöä koskevia neuvoja ja kehittää ohjeita tutkijoille ja lääketeollisuudelle.

Ministerineuvoston päätöslauselman seurauksena komissio on kehittänyt ehdotuksia ja kuullut muiden asianosaisten näkemyksiä uudesta asetuksesta, joka pyrkii erityisesti vaikuttamaan lastenlääkkeitä koskevien tutkimusten käynnistämiseen ja lääkkeitä koskevien lupien myöntämiseen. Komission ehdotuksista tehdään parhaillaan laajaa vaikutustenarviointia. Vaikutustenarvioinnin odotetaan valmistuvan vuoden 2004 ensimmäisen neljänneksen aikana. Mikäli arvioinnin tulokset ovat myönteiset, ehdotus voidaan viimeistellä komission hyväksymistä varten. Vaikutustenarvioinnin tuloksia odotettaessa komissio on lainsäädäntömenettelyä nopeuttaakseen perustanut farmasian komitean epävirallisen työryhmän (jossa on edustajia kaikista jäsenvaltioista), joka neuvoo sitä epäviralliseen ehdotusluonnokseen liittyvissä kysymyksissä. Lisäksi komissio jatkaa myös muiden sidosryhmien kanssa käymäänsä keskustelua.

4. Lisäksi tutkimuksen, teknologisen kehittämisen ja esittelyn kuudennen erityisohjelman ensisijaisessa aihealueessa 1 painotetaan lasten terveyden merkitystä. Aihealueeseen kuuluvalla työllä edistetään ja ylläpidetään monitieteellistä perustutkimusta, jonka tarkoituksena on hyödyntää mahdollisimman tehokkaasti genomitietoa ihmisten terveyttä koskevien sovellusten tukemiseksi. Eurooppalaisen tutkimusalueen integrointiin ja lujittamiseen tähtäävässä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja esittelyn erityisohjelmassa 2002—2006 todetaan, että "että lastentauteihin ja niihin liittyviin hoitoihin on kiinnitettävä asianmukaista huomiota". Osa tämän ensisijaisen aihealueen työohjelman aiheista on selkeästi omistettu lapsille, kuten esimerkiksi "lastenlääkkeet" ja "harvinaiset autoimmuunisairaudet: geeneistä yksilökeskeisempään lääketieteeseen" sekä lastentaudit. Vaikka kaikissa aiheissa ei selkeästi mainitakaan lapsia, rahoitettavaksi valittavat ehdotukset voivat silti keskittyä lasten terveyteen tai sisältää osia, joissa käsitellään lasten terveyttä. Näin ollen voidaan toivoa, että hankkeiden tuloksista on suoraa hyötyä lapsille. Esimerkiksi sairauden mekanismien ymmärtäminen, uusien taudinmääritysvälineiden ja uusien parantavien aineiden kehittäminen hyödyttää lapsia.

Kansanterveysohjelman osalta voidaan todeta, että hankkeita voidaan tukea myös niiden kansanterveyteen vaikuttavien lääketieteellisten näkökohtien perusteella. Ensisijaiset kohdealueet ja erityiset tutkimuskohteet nimetään vuosittaisessa toimintasuunnitelmassa.

([1]) EYVL L 18, 22.1.2000.

(2004/C 78 E/0710) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3882/03**

esittäjä(t): Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE), Bernd Lange (PSE), Karl-Heinz Florenz (PPE-DE) ja Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: Inspire-aloite

Alueellisia vaikutuksia omaavien EU-politiikkojen, kuten Natura 2000 -verkko, vesipuitedirektiivi ja maaperänsuojelua koskevat tulevat toimet, täytäntöönpanossa tarvitaan kartografiaan perustuvaa kattavaa ympäristötietoa.

Euroopan parlamentti kehotti maaperänsuojelun teemakohtaisesta strategiasta 19. marraskuuta hyväksymässään mietinnössä (A5-0354/03) komissiota ottamaan asian nopeasti esille.

Tässä mielessä on pidettävä myönteisenä Inspire-lainsäädäntöaloitetta, johon komission jäsenet Solbes, Busquin ja Wallström ovat sitoutuneet vuoden 2002 yhteisymmärryspöytäkirjassa ja komission vuoden 2003 työohjelmassa.

Komission Internetissä tarjoama informaatio on osoittanut suurta edistymistä kohti aloitteen toteutusta. Asiaa ovat edistäneet julkiset ja yksityiset tahot sekä jäsenvaltioiden ja ehdokasvaltioiden sille ilmaisema tuki.

On selvää, että ellei saada aikaan lakisääteisiä valtuuksia, tietojenkeruun kehittymisen esteitä ei saada poistettua, mikä hidastaa merkittävästi alueellisia vaikutuksia omaavien EU-politiikkojen täytäntöönpanoa.

Aikooko komissio hyväksyä edellä mainituissa asiakirjoissa esitetyn Inspire-lainsäädäntöaloitteen, ja aikooko se pitää esitettyjä päivämääriä koskevat lupauksensa?

Jos vastaus on myönteinen, voiko komissio kertoa parlamentille, miten tähän mennessä on edistytty tulevan ehdotuksen päälinjoissa?

Jos vastaus on kielteinen, voiko komissio kertoa, miksi se muuttanut kantaansa yhteisymmärryspöytäkirjassa ja työohjelmassa esitettyjen päivämäärien suhteen?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(5. helmikuuta 2004)

Inspire-lainsäädäntöaloitetta koskeva aiesopimus, jonka ympäristöasioista, talous- ja rahoitusasioista sekä tutkimuksesta vastaavat komission jäsenet allekirjoittivat vuonna 2002, toimii ympäristöasioiden pääosaston, Eurostatin ja yhteisen tutkimuskeskuksen välisen yhteistyön perustana Inspire-aloitteen kehittämisessä. Inspire-aloitteen ensisijaisena tavoitteena on saada käyttöön yhdenmukaiset paikkatietojen lähteet tukemaan yhteisön politiikkojen laatimista, täytäntöönpanoa ja arviointia.

Kuten aiesopimuksessa todetaan, aloitteen ensimmäisessä vaiheessa määritellään oikeudellinen kehys paikkatietojen keruun, käytön ja saatavuuden koordinoimista varten. Komissio oli aiesopimuksen mukaisesti sisällyttänyt Inspire-aloitteen oikeudellisen kehyksen hyväksynnän vuoden 2003 työohjelmaansa, mikä edellytti myös laajennetun vaikutuksien arvioinnin suorittamista.

Loppuvuoden 2003 muista lainsäädäntöehdotuksista johtuvien paineiden vuoksi komission oli kuitenkin pakko lykätä Inspire-aloitteen hyväksymistä. Lisäksi laajennetussa vaikutusten arvioinnissa oli noussut esiin Inspire-aloitteen kunnianhimoisuuteen ja sen täytäntöönpanoa koskeviin mahdollisiin investointitarpeisiin liittyviä kysymyksiä, joita oli syytä tarkastella lähemmin.

Tämän vuoksi komissio on siirtänyt Inspire-aloitteen vuoden 2004 työohjelmaansa. Inspire on edelleen itsenäinen aloite mutta siinä varmistetaan, että muiden lähekkäisten toimien kanssa voidaan kehittää synergiaa noudattaen täydentävää toimintamallia. Vaikutusten arviointia koskevassa kertomuksessa esitetyt investointitarpeita koskevat seikat otetaan huomioon varmistamalla, että Inspire-aloitteessa keskitytään yhteisön aloitteelle asetettuihin keskeisiin vaatimuksiin, ja tarkistamalla vaikutuksia koskevaa analyysia vastaavasti.

Koska monet sidosryhmät ovat ilmaisseet kannattavansa Inspire-aloitetta, komissio on edelleen sitoutunut siihen ja on päättänyt viimeistellä Inspire-lainsäädäntöehdotuksen hyväksyttäväksi vuoden 2004 toisella neljänneksellä, mikä on ensimmäinen vaihe kehitettäessä tietojen käsittelemistä ja saatavuutta koskeva monialainen kehys, johon kuuluvat yhteiseen maantieteelliseen kehykseen perustuvat paikkatiedot.

(2004/C 78 E/0711) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3893/03**

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(10. joulukuuta 2003)

Aihe: Savukepakkauksiin painettavat terveysvaroitukset

Komissio on parhaillaan kokoamassa kuvia ja graafisia esityksiä, joilla pyritään täydentämään savukepakkauksissa jo olevia kirjallisia terveysvaroituksia yhteismarkkinoiden vaatimuksia noudattaen.

Mihin mennessä komissio arvioi saavansa työn päätökseen? Mistä päivämäärästä lähtien jäsenvaltiot voivat halutessaan edellyttää savukkeiden valmistajilta visuaalisten varoitusten painattamista savukepakkauksiin?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(19. tammikuuta 2004)

Komissio odottaa, että savukepakkauksiin laitettavia kirjallisia terveysvaroituksia täydentämään tarkoitettujen värivalokuvien tai muiden kuvien keskusarkistoa koskeva työ saadaan päätökseen 30. päivään syyskuuta 2004 mennessä. Arkisto on sen jälkeen jäsenvaltioiden käytettävissä.

(2004/C 78 E/0712) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3894/03**

esittäjä(t): Ian Hudghton (Verts/ALE) komissiolle

(10. joulukuuta 2003)

Aihe: Tavoite 1 -alueen asema ja Skotlannin ylämaa ja saaret

Suulliseen kysymykseen H-0809/02 ([1]) annetun vastauksen johdosta kysyn seuraavaa: Onko Yhdistyneen kuningaskunnan tilastokeskus tai maan hallitus ilmoittanut komissiolle, että tiedot, jotka koottiin vuonna 1999 kun Skotlannin Ylämaalle ja saarille pyrittiin saamaan tavoite 1 -alueen asema, saattavat olla virheellisiä?

Mitä mieltä komissio on tilanteesta, jos tiedot osoittautuvat virheellisiksi?

Mitä mieltä komissio on asetuksen 1260/1999 ([2]) tulkinnasta, jos tavoite 1 -rahoitusta koskevasta tukikelpoisuudesta päätettäessä käytetyt tiedot ovatkin olleet virheellisiä sen sijaan, että tietoja ei olisi ollut saatavilla vaadittuna ajankohtana?

Onko yhteisön lainsäädännössä säännöstä, joka estäisi jäsenvaltion hallitusta myöntämästä tietylle alueelleen korvauksia tavoite 1 -rahoituksen menettämisen vuoksi, jos hallitus on tehnyt virheellisen rahoituspäätöksen?

([1]) Kirjallinen vastaus 17.12.2002.
([2]) EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1.

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(22. tammikuuta 2004)

Komissio vahvistaa, ettei se ole saanut Yhdistyneen kuningaskunnan tilastokeskukselta tai maan hallitukselta lisätietoja Skotlannin ylämaata ja saaristoa koskevien tietojen täsmällisyydestä.

Tavoite 1 -alueiden luettelon tarkistamismahdollisuutta koskevan kysymyksen suhteen komissio pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä palaamaan vastaukseen, jonka komissio antoi tämän suulliseen kysymykseen H-0809/02 ([1]) parlamentin joulukuun 2002 toisessa täysistunnossa.

([1]) Kirjallinen vastaus 17.12.2002.

(2004/C 78 E/0713) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3899/03**

esittäjä(t): Olivier Dupuis (NI) komissiolle

(17. joulukuuta 2003)

Aihe: Euroopan unionin ja Laosin demokraattisen kansantasavallan sekakomitean kokous

Euroopan unionin ja Laosin demokraattisen kansantasavallan välisen yhteistyösopimuksen 14 artiklassa määrätään, että ”sekakomitea […] kokoontuu tavallisesti joka toinen vuosi vuorotellen Vientianessa ja Brysselissä yhteisesti sovittuna ajankohtana. Ylimääräisiä kokouksia voidaan kutsua koolle sopimuspuolten yhteisestä sopimuksesta.” Luotettavien lähteiden mukaan marraskuuksi kaavailtua kokousta ei kyseisistä säännöistä huolimatta kuitenkaan järjestetty, koska ainakin toinen sopimuspuoli oli arvioinut, että käsiteltävänä ei olisi tärkeitä eikä kiireisiä asioita.

Laosissa on sovellettu ”nopeutettuja katoamisia” hallituksen vastustajiin, esimerkiksi 26. lokakuuta 1999 -liikkeen viiteen opiskelijajohtajaan. Laosin demokraattisen kansantasavallan entinen ministeri Latsamy Khamphoui ja oikeusministeriön entinen korkea virkamies Feng Sackchittaphong ovat olleet yli 13 vuoden ajan vangittuina pakkotyöleirillä numero seitsemän, koska he olivat kritisoineet maan korkeimpia virkamiehiä avoimessa kirjeessä. Hmong-heimoon kuuluva väestö ja Laosin kristilliset yhteisöt kärsivät ankarista pakkokeinoista. Menneenä kesänä pidätettiin ja tuomittiin näennäisessä oikeudenkäynnissä kaksi eurooppalaista toimittajaa, laosilais-amerikkalainen tulkki ja kolme laosilaista. Korruptio kukoistaa maassa, oikeusjärjestystä ei ole uudistettu, ja se on täysin maan ainoan puolueen hallinnassa, kiduttaminen on vallitseva käytäntö, hallituksen korkeat virkamiehet ovat sekaantuneet kaikenlaiseen laittomaan kaupankäyntiin (kallisarvoinen puutavara, huumeet, jalokivet). Yleisesti ottaen Euroopan unionin ja Laosin demokraattisen kansantasavallan välisen yhteistyösopimuksen periaatteita, kuten sananvapautta, kokoontumisvapautta, uskonnonvapautta ja muita perusoikeuksia ei noudateta. Eivätkö nämä tapahtumat ja olosuhteet ole riittävän tärkeitä ja kiireellisiä asioita sekakomitean koollekutsumiseksi? Katsooko komissio, että Euroopan unionin ja Laosin demokraattisen kansantasavallan välisissä suhteissa olisi painotettava enemmän edellä mainitun kaltaisia asioita ja niitä, jotka parlamentti on ottanut esille monta kertaa?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 2004)

Komission ja Laosin demokraattisen kansantasavallan sekakomitean kolmas kokous pidettiin 7. tammikuuta 2004 Vientianessa Laosissa. Sekakomitean kokouksen järjestämisessä ilmennyt pieni viive johtui yksinomaan aikatauluun liittyvistä ongelmista.

Yhteistyösopimukseen liittyviä monia aiheita (muun muassa hallintotapaa ja ihmisoikeuksia) koskevien keskustelujen lisäksi sopimuspuolet sopivat perustavansa epävirallisen työryhmän, jossa käsitellään yhteistyötä instituutioiden kehittämisen, hallintouudistuksen, hallintotavan ja ihmisoikeuksien aloilla. Säännöllisesti kokoontuvan työryhmän ansiosta komissio ja Laosin demokraattisen kansantasavallan hallitus pystyvät osoittamaan olevansa sitoutuneita täytäntöönpanemaan proaktiivisemmin komission ja Laosin demokraattisen tasavallan yhteistyösopimukseen sisältyvän ihmisoikeuksia koskevan luvun.

(2004/C 78 E/0714) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3903/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(17. joulukuuta 2003)

Aihe: Pankkiluottojen eriarvoinen kohtelu Democratici di Sinistra -puolueen maksamattomien velkojen tapauksessa

Democratici di Sinistra -puolue antoi vuonna 1996 Beta Immobiliare -yhtiölle, joka on perustettu vuonna 1995 omaisuuden ja kaikenlaisten omaisuusoikeuksien ostamista, rakentamista, hallinnointia, siirtämistä ja myyntiä varten, tehtäväksi laittaa puolueen tilit järjestykseen. Tehtävän suorittamiseksi Democratici di Sinistran paikallisyhdistykset antoivat Beta Immobiliare -yhtiön hoidettavaksi huomattavan määrän omaisuutta, josta saatavat myyntivoitot oli tarkoitus käyttää puolueen tilivajeiden kattamiseen. Tervehdyttämissuunnitelma kuitenkin epäonnistui. Lainoja myöntäneiden pankkien joukossa on Monte dei Paschi di Siena, jolta on vielä saamatta takaisin neljästä kyseiselle puolueelle myönnetystä lainasta 27 maksuerää, jotka vastaavat yhteensä usean miljoonan euron suuruista summaa. Näin huomattavasta rahasummasta huolimatta pankinjohtajat eivät näytä haluavan vaatia puoluetta maksamaan puuttuvia eriä, ja Italian pankin valvontaviranomaiset eivät ole ryhtyneet kyseisessä asiassa mihinkään toimiin. Lisäksi Democratici di Sinistra -puolueen puoluesihteeri Fassino ehdotti äskettäin kyseiseen tilanteeseen sellaista ratkaisua, että puolueelle myönnettäisiin 50 prosenttia alennusta lainoista. Vaikka ehdotusta ei ole vielä virallisesti hyväksytty, pankit selvästikin harkitsevat siihen suostumista.

1. Normaalisti pankit käynnistävät perintämenettelyn heti toisesta maksamattomasta maksuerästä alkaen. Tässä tapauksessa ei kuitenkaan ole ryhdytty perintätoimiin. Katsooko komissio, että kyseinen tapaus on vastoin kuluttajien tasavertaisen kohtelun periaatetta, sillä vallanpitäjät nauttivat suosituimmuuskohtelusta, kun taas tavalliset kansalaiset joutuvat maksamaan toisinaan hyvinkin kalliita korkoja ja lisäksi erilaisia maksuja kaikista pankkitapahtumista ja kalliita kuluja, jos heidän maksunsa viivästyvät?

2. Voiko komissio ilmoittaa, mitä pankkitoimintaa koskevaa yhteisön lainsäädäntöä edellä mainitussa tapauksessa sovelletaan, ja erityisesti millaisilla säännöksillä suojellaan kuluttajia näiden käyttäessä pankkipalveluja?

3. Onko edellä mainitussa tapauksessa kyse ”ylivelkaantumisesta”, josta Euroopan talous- ja sosiaalikomitea on useaan otteeseen ilmaissut kantansa ja johon liittyvissä asioissa se on usein pyytänyt komissiota ryhtymään toimiin?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(5. helmikuuta 2004)

Parlamentin jäsenen esille tuomat asiat eivät kuulu yhteisön toimialaan.

Koska asianomaiset osapuolet eivät ole luonnollisia henkilöitä ja koska toiminta liittyy yritys- tai ammattitoimintaan, tapaukseen ei voida soveltaa kuluttajansuojasta annettuja yhteisön säännöksiä, joihin parlamentin jäsen viittaa.

(2004/C 78 E/0715) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3910/03**

esittäjä(t): Amalia Sartori (PPE-DE) komissiolle

(10. joulukuuta 2003)

Aihe: Kotitapaturmat ja kodin rinnastaminen työpaikkaan

Kotitapaturmien määrä sekä Italiassa että muualla maailmassa on huolestuttavan suuri.

Käytettävissä olevien tilastotietojen perusteella voidaan todeta, että joka vuosi yli kolmelle miljoonalle ihmiselle sattuu kotitapaturma. Tästä määrästä yli 7 000 kotitapaturmaa johtaa kuolemaan. Maailman terveysjärjestön mukaan kotitapaturmat, joita sattuu kaiken ikäisille ihmisille, ovat teollisuusmaissa pikkulasten yleisin kuolinsyy, joskin yleisesti ottaen useimmiten kotitapaturman uhreiksi joutuvat kotiäidit.

Kotitapaturmien syyt ovat moninaiset. Osa niitä johtuu huolimattomuudesta, turvallisuusnormien pinnallisesta tai huonosta tuntemuksesta ja/tai noudattamatta jättämisestä, kodeissa säilytettävistä vaarallisista laitteista tai kemiallisista aineista, sekä — ja ehkä ennen kaikkea — turvallisuuden ja ennaltaehkäisyn merkityksen riittämättömästä sisäistämisestä.

Koska kotiäidit kuuluvat sellaiseen henkilöryhmään, jonka olojen turvallisuudesta ei yleensä huolehdita tarpeeksi, merkittävä ratkaisu kyseiseen ongelmaan voisi olla kodin laskeminen työpaikaksi päin vastoin kuin työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä 7. huhtikuuta 1998 annetussa neuvoston direktiivissä 98/24/EY ([1]) vahvistetaan.

Italiassa 3. joulukuuta 1999 annetussa laissa n:o 493, joka koskee terveyden suojelua asunnoissa sekä vakuuttamista kotitapaturmia vastaan koskevia normeja ([2]), koti rinnastetaan työpaikkaan.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä edellä mainitussa asiassa?

Katsooko komissio olevan tarpeen ryhtyä toimiin kotiäitien suojelemiseksi Italian lainsäädännön tarjoaman esimerkin mukaisesti?

([1]) EYVL L 131, 5.5.1998, s. 11.
([2]) Julkaistu Italian valtion virallisessa lehdessä n:o 303 28. joulukuuta 1999.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(19. tammikuuta 2004)

Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen tavoin huolissaan kotitapaturmien määrästä.

Työntekijöiden suojelusta on säädetty toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12. kesäkuuta 1989 annetulla neuvoston puitedirektiivillä 89/391/ETY ([1]) sekä 17 erityisdirektiivillä, jotka on hyväksytty puitedirektiivin 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Direktiivin 89/391/ETY 3 artiklan mukaan työntekijällä tarkoitetaan ”henkilöä, jonka työnantaja on palkannut, mukaan lukien myös harjoittelijat ja oppisopimussuhteiset työntekijät, ei kuitenkaan kotitaloustyöntekijää”. Koska kotiäidit eivät ole työnantajan palkkaamia, he eivät direktiivin 89/391/ETY määritelmän mukaan kuulu kyseisen puitedirektiivin eivätkä siihen liittyvien erityisdirektiivien soveltamisalaan, varsinkaan arvoisan parlamentin jäsenen mainitseman työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä 7. huhtikuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/24/ETY ([2]) soveltamisalaan.

On selvä, että jäsenvaltiot voivat hyväksyä täsmällisesti kohdennettuja säännöksiä, joilla pyritään suojelemaan kotiäitejä terveys- ja turvallisuusriskeiltä. Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema tapaus, toisin sanoen normeista, jotka koskevat terveyden suojelua asunnoissa sekä vakuuttamista kotitapaturmia vastaan, Italiassa 3. joulukuuta 1999 annettu laki n:o 493, on tässä mielessä hyvin kiinnostava, ja se voisi toimia esimerkkinä toisille jäsenvaltioille.

Koska työtekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelua koskeva yhteisön lainsäädäntö perustuu kuitenkin EY:n perustamissopimuksen 137 artiklaan, jossa määrätään vähimmäisvaatimusten hyväksymisestä ainoastaan työntekijöiden suojelemiseksi, komissio ei harkitse erityistoimenpiteiden toteuttamista yhteisön tasolla kotiympäristön rinnastamiseksi työpaikkaan.

([1]) EYVL L 183, 29.6.1989.
([2]) EYVL L 131, 5.5.1998.

(2004/C 78 E/0716) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3913/03**

esittäjä(t): Ole Krarup (GUE/NGL) komissiolle

(17. joulukuuta 2003)

Aihe: Öljynporaussopimusten jako

Voiko komissio ilmoittaa, katsooko se että Tanskan hallituksen ja A. P. Møllerin ja Dansk Underground Consortiumin välinen sopimus Pohjanmerellä seuraavien 40 vuoden aikana tapahtuvan öljynporauksen ehdoista täyttää vaatimuksen siitä, että luvat "on annettava puolueettomien arviointiperusteiden mukaan ketään syrjimättä" (vrt. hiilivetyjen etsintään, hyödyntämiseen ja tuotantoon tarkoitettujen lupien antamisen ja käytön edellytyksistä annetun direktiivin 94/22/EY [1] 13 artikla)? Mikäli vastaus on myönteinen, voiko komissio ilmoittaa, tunteeko se esimerkkejä vastaavista toimilupaehdoista?

[1] EYVL L 164, 30.6.1994, s. 3.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(6. helmikuuta 2004)

Komissio on pyytänyt asianomaiselta jäsenvaltiolta tietoja niistä tosiseikoista, joihin kunnianarvoisa jäsen on viitannut. Komissio ilmoittaa hänelle näistä tiedoista.

(2004/C 78 E/0717) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3915/03**

esittäjä(t): Marco Pannella (NI), Maurizio Turco (NI), Marco Cappato (NI), Gianfranco Dell'Alba (NI), Benedetto Della Vedova (NI) ja Olivier Dupuis (NI) komissiolle

(17. joulukuuta 2003)

Aihe: Kambodzan hallituksen Vietnamiin palaamaan pakottamat Montagnard-pakolaiset ja YK:n pakolaisyleissopimuksen jatkuva rikkominen

Radio Free Asian raportin mukaan Kambodžan viranomaiset palauttivat marraskuun puolivälissä loput 11 Kambodžassa olleista 60 Montagnard-pakolaisesta vastoin näiden omaa tahtoa Vietnamiin ja luovuttivat heidät Vietnamin viranomaisille. Pakolaiset olivat tulleet esiin sademetsästä viime heinäkuussa, kun viranomaiset olivat pakottaneet eräät kambodžalaiskalastajat paljastamaan, missä pakolaiset piileskelivät.

Kaikki 60 montagnardia kuuluvat Jarai-heimoon, ja Rattanakirin poliisipiiri on vahvistanut, että heidät on pakkosiirretty, muttei kuitenkaan täsmentänyt ajankohtaa. O Lvean kylän asukkaat ovat lisäksi kertoneet, että poliisi oli piirittänyt ja pidättänyt viimeiset pakolaiset Koh Nhekin alueen metsässä Rattanakirin ja Mondolkirin maakuntien välissä. Mitään tietoja 60 pakolaisen kohtalosta ei ole saatu Kambodžan eikä Vietnamin viranomaisilta. Paikallisväestön kertomusten mukaan kaikki 60 olivat sairastuneet malariaan syötyään kuukausien ajan pelkkiä juuria ja bambua, koska poliisi oli lokakuusta asti estänyt paikallisia kalastajia auttamasta pakolaisia. Kambodžan poliisiviranomaisten antamat tiedot alueellaan oleskelevista Montagnard-pakolaisista ovat ristiriitaisia, eivätkä viranomaiset ole toimittaneet näille mitään apua vaan ovat luovuttaneet näitä Vietnamin viranomaisille ruokaa ja rahaa vastaan, kuten erilaiset riippumattomat lähteet ovat äskettäin raportoineet.

Sam Rainsy -puolueen edustaja, Kambodžan parlamentin jäsen Son Chay sekä itse Kambodžan kuningas ovat viime kuukausien aikana korostaneet, että Kambodžan hallitus rikkoo pakolaisyleissopimusta, joka velvoittaa antamaan apua Kambodžan alueella oleville pakolaisille. Kambodžan kansalaisjärjestöt ovat toistuvasti ilmoittaneet, että hallitus ei suostu antamaan tietoja Montagnard-pakolaisten tilanteesta eikä toimittamaan humanitaarista apua.

YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun toimisto Kambodžassa on epäasianmukaisesti tukenut hallitusta keskeyttämällä kaiken Montagnard-pakolaisille annetun tuen Vietnamin rajan tuntumassa sijaitsevissa maakunnissa, vaikka se on tietoinen satojen Montagnard-pakolaisten pidättämisestä ja pakkopalautuksesta sekä näihin kohdistuneesta väkivallasta ja näiden altistumisesta erilaisille sairauksille puolentoista viime vuoden aikana.

Voisiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

— Mitä se mahdollisesti aikoo tehdä varmistaakseen ja taatakseen, että Kambodžan hallitus noudattaa YK:n vuoden 1951 pakolaisyleissopimusta ja lopettaa Vietnamin viranomaisten harjoittamaa poliittista ja uskonnollista vainoa pakenevien Montagnard-pakolaisten pidätykset ja pakkopalautukset, joihin Euroopan parlamentti kiinnitti huomiota marraskuussa 2003 annetussa päätöslauselmassa?

— Miten se aikoo painostaa YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun toimistoa — sekä Genevessä että Kambodžassa — varmistaakseen, että Kambodžan poliisi ei pidätä ja "myy" viidakossa piileskeleviä Montagnard-pakolaisia Vietnamin poliisille, joka partioi usein raja-alueella Kambodžan puolella?

— Eikö Kambodžan ja Vietnamin hallituksen olisi sen mielestä välittömästi muutettava linjaansa sen uhalla, että niiden kanssa tehdyt yhteistyösopimukset keskeytetään — sopimukset, joilla komissio itse asiassa jatkuvasti rahoittaa tällaista politiikkaa, joka polkee ihmisoikeuksia niiden kunnioittamisen sijaan?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(5. helmikuuta 2004)

Komissio on tietoinen Vietnamin ja Kambodžan rajan ylittäneiden Montagnard-pakolaisten ahdingosta. Monikaan maanpakolaisista ei näytä vaatineen pakolaisen oikeusasemaa Geneven yleissopimuksen perusteella, eikä Vietnamiin palaavien kohtaloa tai tilannetta yleensä saada valvottua tehokkaasti rajan molemmin puolin, sillä vuonna 2001 purkautui Vietnamin, Kambodžan ja YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun UNHCR:n välinen sopimus. Komissio on samoin tietoinen kysymyksessä mainituista pakkosiirroista ja yrittää saada tiedoille puolueettoman vahvistuksen.

Unioni tukee YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun toimia, jotta nykyisestä suosta selvitään. Komissio rohkaisee sekä Kambodžaa että Vietnamia palauttamaan kolmen osapuolen välisen sopimuksen voimaan tai tekemään uuden vastaavan sopimuksen. YK:n pakolaisasiain päävaltuutettu on aloittanut keskustelut Kambodžan kuninkaallisen hallituksen kanssa uuden järjestelmän valmisteluista. Järjestelmän tarkoituksena on varmistaa turvapaikanhakijoiden kohtelu Kambodžassa siten, että Kambodža noudattaa vuonna 1951 tehdyn pakolaisten oikeusasemaa koskevan yleissopimuksen ja kansainvälisen oikeuden mukaisia velvoitteitaan sekä kuningaskunnan alueellista itsemääräämisoikeutta. Komissio tukee tällaista lähestymistapaa ja odottaa neuvotteluista onnistuneita tuloksia. Väitteet, joiden mukaan YK:n pakolaisasiain päävaltuutettu olisi "epäasianmukaisesti tukenut Kambodžan hallitusta" ja joilla tarkoitetaan pakolaisten pakottamista palaamaan Vietnamiin, ovat komission näkemyksen mukaan aiheettomia, eikä niitä ole vahvistettu luotettavista lähteistä.

Komissio pystyy puuttumaan ihmisoikeuskysymyksiin kahdenvälisissä suhteissaan Vietnamin ja Kambodžan hallitusten kanssa, sillä näiden maiden kanssa tehdyissä yhteisön yhteistyösopimuksissa viitataan ihmisoikeuksien kunnioittamiseen ja demokratian periaatteisiin.

Unioni on toistanut ihmisoikeusvuoropuhelussaan sekä troikan edustustojen päällikköjen vieraillessa Vietnamin keskiosan ylänköalueella joulukuussa 2003 huolensa keskiosan ylänköalueen tilanteesta. Unioni on kiirehtinyt maata lisäämään avoimuutta ja antamaan YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulle ja muille Yhdistyneiden Kansakuntien elimille vapaan pääsyn alueelle.

Lopuksi on todettava, ettei komissio koskaan rahoita politiikkaa, joka polkee ihmisoikeuksia. Ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja puolustaminen on keskeisellä sijalla vuoropuhelussa ja yhteistyössä kolmansien maiden kanssa.

(2004/C 78 E/0718) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3918/03**

esittäjä(t): Georges Berthu (NI) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Alennetut arvonlisäverokannat

Komission jäsen Bolkestein ilmoitti Euroopan parlamentille 3. joulukuuta 2003, että komissio ei aio antaa uutta ehdotusta alennettujen arvonlisäverokantojen soveltamisen jatkamisesta (mikä koskisi etenkin asunnoissa ja ravintola-alalla tehtävää työtä), koska neuvosto suhtautui varauksellisesti komission 7. heinäkuuta antamaan ehdotukseen.

Kyseisenä päivänä annettu ehdotus oli kuitenkin laajempi ja siinä tähdättiin poikkeuksien poistamiseen, mikä on arkaluontoinen asia.

Eikö komissio katso, että ristiriitatilanteita olisi vältettävä ja että sen olisi yhdyttävä parlamentin kantaan (Randzio-Plathin 4. joulukuuta 2003 hyväksytty mietintö, P5_TA-PROV(2003)0547), jossa ehdotetaan alennetun ALV-kannan soveltamista edelleen työvoimavaltaisiin palveluihin ja jäsenvaltioiden mahdollisuuksien laajentamista alennetun ALV-kannan soveltamiseksi etenkin ravintola-alalla?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(19. tammikuuta 2004)

Komissio hyväksyi 16. joulukuuta 2003 ehdotuksen neuvoston direktiiviksi direktiivin 77/388/ETY ([1]) muuttamisesta niin, että jäsenvaltioille annetaan lupa jatkaa alennetun arvonlisäverokannan soveltamista tiettyihin erityisen työvaltaisiin palveluihin, sekä päätösehdotuksen ([2]), jolla jatketaan luvan antamisesta jäsenvaltioille soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa tiettyihin erityisen työvaltaisiin palveluihin direktiivin 77/388/ETY 28 artiklan 6 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti tehdyn päätöksen 2000/185/EY ([3]) soveltamisaikaa.

Jatkoluvan turvin yhdeksän jäsenvaltiota, jotka soveltavat nyt alennettua alv:tä erityisen työvaltaisiin palveluihin, voivat edelleen soveltaa sitä kahden vuoden ajan vuoden 2005 loppuun asti samoin ehdoin soveltamisalaa muuttamatta tai laajentamatta.

Näin neuvostolla on riittävästi aikaa saada komission alkuperäisen ehdotuksen ([4]) perusteella aikaan yksimielinen päätös alennetun arvonlisäverokannan soveltamisesta tulevaisuudessa.

Komission tavoitteena on 23. heinäkuuta 2003 tekemällään ehdotuksella parantaa sisämarkkinoita erityisesti arvonlisäverokantaa yksinkertaistamalla ja järkiperäistämällä. Komissio on mm. ehdottanut, että catering-palvelut sekä asuntojen korjaus-, huolto- ja siivouspalvelut ja avohoito sisällytettäisiin pysyvästi liitteeseen H.

Ehdotus on edelleen käsiteltävänä neuvostossa, jonka tehtävä on parlamentin lausunnon perusteella tehdä lopullinen päätös alennetusta arvonlisäverokannasta.

([1]) Kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste (EYVL L 145, 13.6.1977).

([2]) KOM(2003) 825 lopullinen.

([3]) Neuvoston päätös 2000/185/EY, tehty 28 päivänä helmikuuta 2000, luvan antamisesta jäsenvaltioille soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa tiettyihin erityisen työvaltaisiin palveluihin direktiivin 77/388/ETY 28 artiklan 6 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti (EYVL L 59, 4.3.2000).

([4]) KOM(2003) 397 lopullinen.

(2004/C 78 E/0719) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3922/03**

esittäjä(t): María Bergaz Conesa (GUE/NGL) komissiolle

(18. joulukuuta 2003)

Aihe: Espanjan kansalliseen vesivarojen hallintasuunnitelmaan liittyvät komission yhteisrahoittamat hankkeet

Espanjan ympäristöministeriö julkaisee säännöllisesti tilastoja kansalliseen vesivarojen hallintasuunnitelmaan (PHN) liittyvistä ja lain nro 889 liitteeseen II (työt ja hankkeet) sisältyvistä hankkeista, jotka saavat jo Euroopan unionin rahoitusta. Aluepolitiikan pääosasto on kuitenkin vastannut kaikkiin näiden hankkeiden rahoitusta koskeviin kysymyksiin ja tiedonpyyntöihin, ettei rahoitus koske PHN:ään liittyviä hankkeita, koska rahoituspyynnöt on tehty ilman selkeää viittausta PHN:ään ja viitteet poikkeavat PHN:ää koskevassa laissa olevista viitetiedoista. Tämä tilanne on huolestuttava erityisesti eri hankkeiden aiheuttamien kerrannaisten ja yhteisten ympäristövaikutusten vuoksi.

Voiko komissio antaa yksityiskohtaiset tiedot kunkin PHN-hankkeen saamasta yhteisrahoituksesta?

Eikö aluepolitiikan pääosaston pitäisi pyytää Espanjan hallitusta yksilöimään tästä lähtien kaikki PHN:ää koskevaan lakiin liittyvät hankkeet ilmoittamalla kunkin hankkeen tarkat viitetiedot, jotta PHN-hankkeiden seuranta helpottuisi.

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(4. helmikuuta 2004)

Komissio pyytää parlamentin jäsentä tutustumaan kysymykseen E-2288/01 annettuun vastaukseen.

Huomautettakoon, että parlamentin jäsenen mainitsemaa kansallista vesiverojen hallintasuunnitelmaa koskevan Espanjan lain 10/2001 liitteessä II luetellaan useista sadoista hankkeista muodostuvat investoinnit. Espanjan viranomaiset ovat hakeneet monille luetteloon sisältyville hankkeille rahoitusta edellä tarkoitetussa vastauksessa mainituista rahoitusvälineistä ja ohjelma-asiakirjoista. Hakemuksissa ei ole ilmoitettu komissiolle, kuuluvatko hankkeet kansalliseen vesivarojen hallintasuunnitelmaan, sillä tällaista ilmoitusta ei varsinaisesti vaadita.

(2004/C 78 E/0720) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3943/03**

esittäjä(t): Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE) komissiolle

(22. joulukuuta 2003)

Aihe: Kansallisuutta ja Israeliin pääsyä koskeva tilapäinen laki

On laajalti tunnettua, että Israelin arabivähemmistön yhteiskunnallista, poliittista ja taloudellista asemaa on muutettava kiireellisesti ja että arabivähemmistö pyrkii saamaan tunnustetun vähemmistön aseman ja oikeudet. Tällä hetkellä Lähi-Idän rauhansuunnitelman täytäntöönpano vaikuttaa olevan ratkaisemattomassa umpikujassa, ja Israelin yhteiskunnassa olisi lisättävä ponnisteluja todellisen sovinnon löytymiseksi kaikkien osapuolten kesken. Näitä ponnisteluja voitaisiin pitää rauhanprosessin uudelleenkäynnistämisen ensiaskeleena.

Ikävä kyllä Israelin Knesset hyväksyi 31. heinäkuuta 2003 kansallisuutta ja Israeliin pääsyä koskevan tilapäisen lain, jolla Israelin kansalaisten kanssa avioituneilta Länsirannan ja Gazan alueen palestiinalaisilta kielletään kansalaisuus sekä pysyvä ja tilapäinen oleskelu Israelissa. Laissa kielletään Israelin kansalaisten kanssa naimisissa olevilta miehitettyjen alueiden asukkailta ja Israelissa asuvilta palestiinalaisilta laillinen oleskelu Israelissa kumppaninsa kanssa. Lisäksi lailla pyritään estämään perheiden yhdistäminen ja se tulee voimaan taannehtivasti vaikuttaen kymmenien tuhansien pariskuntien elämään. Tämän lain voimaantulo hajottaa lähes 22 000 perhettä.

Laki syrjii välittömästi Israelin arabikansalaisia, koska enemmistö miehitettyjen alueiden asukkaiden kanssa avioituneista israelilaisista kuuluu Israelin palestiinalaisvähemmistöön. Näin ollen se on ristiriidassa monien Israelin ratifioimien kansainvälisten ihmisoikeussopimusten kanssa, erityisesti Israelin vuonna 1979 ratifioiman, kaikkinaisen rotusyrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen kanssa.

Eikö tämä laki komissionkin mielestä ole EU:n ja Israelin välisen assosiaatiosopimuksen 2 artiklan vastainen? Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä taivuttaakseen Israelin toimivaltaiset viranomaiset hylkäämään kyseisen lain tai jättämään sen panematta täytäntöön?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 2004)

Komissio on pannut merkille, että Knesset hyväksyi heinäkuussa 2003 kansallisuutta ja Israeliin pääsyä koskevan tilapäisen lain. Komission mielestä laissa on huolestuttavaa mahdollinen syrjintä sukuoikeuden erittäin aralla alalla. Komissio on jo tuonut esille huolestumisensa Israelissa ja seuraa tarkasti mainitun lain käytännön soveltamisen kehitystä. Komissio seuraa myös tarkasti Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeuskomitean ja rotusyrjinnän poistamista käsittelevän komitean asiaa koskevia havaintoja. EU:n ja Israelin assosiaatiosopimuksen mukaan ihmisoikeuksien kunnioittaminen Israelissa on olennainen osa sen kumppanuutta unionin kanssa. Ihmisoikeuskysymyksiä käsitellään assosiaatiosopimuksen mukaisesti Euroopan unionin ja Israelin välisessä poliittisessa vuoropuhelussa

---

(2004/C 78 E/0721) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3951/03**

esittäjä(t): Alexander de Roo (Verts/ALE) komissiolle

(22. joulukuuta 2003)

Aihe: Geneettisesti muunneltu seeprakala

Yhdysvalloissa toimiva yritys Yorktown Technologies alkaa maanantaina 5. tammikuuta myydä ensimmäisiä geneettisesti muunneltuja lemmikkieläimiä. Seeprakalaa on muunneltu geneettisesti ja siitä käytetään nimeä hohtava seeprakala (GlowFish). Vihreää fluoriloistetta hohtava meduusan geeni ja punaista fluoriloistetta hohtava merivuokon geeni vaikuttavat siihen, että seeprakala hohtaa vihreänä tai punaisena hämärän huoneen ultraviolettivalossa. Hohtava seeprakala kehitettiin alunperin Singaporessa, jotta sen avulla voitaisiin havaita myrkyllisiä aineita vedessä. Kala nimittäin hohti punaisena, kun se joutui kosketuksiin myrkyllisten aineiden kanssa. Nyt vaikuttaa uhkaavasti siltä, että geneettisesti muunnellusta seeprakalasta tulee haluttu lemmikkieläin, joka maksaa viisi dollaria.

Katsooko komissio, että näiden kalojen muunteleminen geneettisesti on ristiriidassa Amsterdamin sopimuksen (1997) eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevan pöytäkirjan kanssa?

Mitä komissio aikoo tehdä, jotta voitaisiin estää kyseisten kalojen tuonti yhteisöön ja myynti yhteisön alueella toistaiseksi voimassa olevien GMO-tuotteita koskevien kieltojen mukaisesti?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(10. helmikuuta 2004)

Komissiolla ei tällä hetkellä ole tietoa siitä, vaarantuuko arvoisan parlamentin jäsenen mainitseman, lemmikkieläimenä akvaariossa pidettävän eläinlajin hyvinvointi, jos sitä muutetaan geneettisesti.

Yhteisön tasolla ei ole annettu säädöksiä lemmikkieläimenä pidettävistä kaloista. Näin olen tämä ala kuuluu kokonaisuudessaan jäsenvaltioiden vastuualueeseen.

Genettisesti muunnettujen kalojen EU:hun suuntautuvan tuonnin ja EU:ssa tapahtuvan kaupallisen hyödyntämisen osalta komissio haluaa muistuttaa, että geneettisesti muunnettujen organismien (GMO:en) tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön 12. maaliskuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/18/EY säädetään [1], että yhteisössä ei saa saattaa markkinoille GMO:ja, ennen kuin niille on myönnetty asiaa koskeva lupa direktiivin C osan mukaisesti. Lupa myönnetään sellaisen tieteellisen arvioinnin perusteella, jossa tutkitaan tapauskohtaisesti GMO:n ympäristölle ja ihmisten terveydelle mahdollisesti aiheuttamia riskejä. Tähän mennessä ei ole haettu yhtään lupaa arvoisan parlamentin jäsenen mainitseman GMO:n levittämiseksi ympäristöön kokeellisisa tai kaupallisia tarkoituksia varten.

[1] EYVL L 106, 17.4.2001.

(2004/C 78 E/0722) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3953/03**

esittäjä(t): Catherine Stihler (PSE) komissiolle

(22. joulukuuta 2003)

Aihe: Pyörätuolien suunnittelun tekniset tiedot

Onko pyörätuolimallien teknisistä tiedoista olemassa EU-standardia?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2004)

Pyörätuolit ovat lääkinnällisiä laitteita. Näin ollen ne kuuluvat lääkinnällisistä laitteista 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/42/ETY [1] soveltamisalaan.

Seuraavat eurooppalaiset standardit koskevat pyörätuoleja.

Kun kyseisiä standardeja noudatetaan, ne antavat perusteet olettaa pyörätuolien olevan olennaisten vaatimusten mukaiset.

— EN 12183: 1999 rev, käsikäyttöisistä pyörätuoleista — vaatimukset ja testausmenetelmät;

— EN 12184: 1999 rev, sähkökäyttöisistä pyörätuoleista — vaatimukset ja testausmenetelmät;

— EN 12182, vammaisten apuvälineistä — vaatimukset ja testausmenetelmät.

Rakennetiedot sisältävät tekniset tiedot on oltava käytettävissä, jotta direktiivissä vahvistetut vaatimukset täyttyisivät.

[1] EYVL L 323, 26.11.1997.

(2004/C 78 E/0723) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3960/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(5. tammikuuta 2004)

Aihe: Angola — entisten taistelijoiden sopeutuminen takaisin yhteiskuntaan ja siviilien aseistariisunta

Unitan pysyvä komitea piti 31. lokakuuta — 2. marraskuuta 2003 sääntömääräisen kokouksensa analysoidakseen puolueen sisäistä tilaa sekä Angolan poliittista, yhteiskunnallista ja taloudellista tilannetta. Komitean antaman tiedotteen mukaan FALA:n entisiin taistelijoihin ja Unitaa kannattavaan väestöön

kohdistuva pelottelu ja väkivalta on lisääntynyt Angolassa. Kylien tuhoaminen ja Quembo-joen varrella asuvien kansalaisten pakkosiirto Lupirin kuntaan (joka on vielä miinoitettu), ovat esimerkkejä tästä.

Edellä mainitun pelottelun ja väkivallan tuomiten pysyvä komitea on vedonnut hallitukseen, jotta se ryhtyisi tarvittaviin toimenpiteisiin estääkseen näiden tapahtumien yleistymisen ja toistumisen. Komitea pahoittelee, että Luenan muistioon perustuva, tämäntyyppisten tapausten käsittelyä koskeva kahdenvälinen mekanismi ei ole toiminut.

Unitan pysyvä komitea vetosi tiedotteessaan jopa tasavallan presidenttiin, jotta hän tekisi kaikkensa edistääkseen rauhaa Angolan kansan keskuudessa ja vaatiakseen siviiliväestön riisumista aseista ja Organização da Defesa Civil -järjestön lakkauttamista, koska järjestön katsotaan rikkovan räikeästi maan voimassa olevaa perustuslakia.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Mitä tietoja komissiolla on edellä mainittujen tietojen todenperäisyydestä? Pelkääkö komissio, että ne voivat vaikuttaa valtiollisten elinten vakiintumiseen ja parhaillaan toteutettavaan kansalliseen rauhanprosessiin?

— Minkä arvion komissio tekee kyseistä asiaa säätelevien yhteisymmärryspöytäkirjan kohtien noudattamisesta, etenkin mitä tulee asiaa koskevien välineiden — tai niitä korvaavien muiden välineiden — normaaliin toimintaan sekä saavutettuihin tuloksiin?

— Mihin toimenpiteisiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä pyrkiäkseen korjaamaan edellä mainitut tilanteet, mikäli ne osoittautuvat oikeiksi? Miten komission mielestä EU voi vaikuttaa Angolan viranomaisiin, jotta ne edistäisivät tämäntyyppisten tapahtumien tehokasta torjuntaa ja panisivat tehokkaasti täytäntöön edellä mainitun kahdenvälisen mekanismin?

— Minkä arvion komissio tekee siviiliväestön tämänhetkisestä aseistariisunnasta ja Organização da Defesa Civil -järjestön toiminnasta? Katsooko komissio, että ne ovat mahdollisesti epävakautta aiheuttavia tekijöitä?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 2004)

Komissio on tietoinen Unitan pysyvän komitean tiedotteesta sekä Unitan Terra Angolana -lehdessä julkaistusta asiaa koskevasta artikkelista. Väitteiden tueksi on vaikea saada lisätietoja, muttei kuitenkaan ole mahdotonta, etteikö tällaisia toimia olisi voitu toteuttaa. Hallituksen olisi tehtävä kaikkensa estääkseen tällaista tapahtumasta. Saatavilla olevien tietojen rajallisuuden takia on tultava siihen tulokseen, että kyseessä näyttävät olevan yksittäiset tapahtumat, jotka eivät uhkaa merkittävästi rauhanprosessin lujittumista.

Yleiseltä kannalta katsottuna nämä asiat kuuluvat ihmisoikeuksien kunnioittamisen alaan, joka on yksi kohta 3. joulukuuta 2003 virallisesti käynnistetyn Euroopan unionin ja Angolan välisen jäsennellyn poliittisen vuoropuhelun esityslistalla. Lisäksi komissio on luokitellut Angolan ensisijaiseksi maaksi demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevassa eurooppalaisessa aloitteessa. Yhdistyneillä Kansakunnilla (YK) on toimisto Luandassa ja erityiset toimivaltuudet puuttua ihmisoikeuskysymyksiin.

Yhteisymmärryspöytäkirjan toteuttamisesta ja mekanismeista komissio on sitä mieltä, että troikka ja YK ovat asiakirjan virallisina todistajina merkittävässä asemassa, ja niiden olisi puututtava asiaan konfliktitilanteessa, sopimusrikkomuksessa tai tilanteessa, jossa kahden sopimuspuolen ei katsota noudattaneen sopimusta asianmukaisesti.

Maailmanpankki toimii yhteistyössä Angolan hallituksen kanssa ja tukee hallitusta sotilaiden kotiuttamiseen ja sopeuttamiseen keskittyvän ohjelman (ADRP) avulla (jota myös komissio rahoittaa antamalla tarkoitukseen osan Suurten järvien alueelle varatulle monenväliselle rahastolle osoittamastaan 20 miljoonan euron rahoituksesta). Kotiutuneiden sotilaiden ja heidän perheidensä tilanteesta Maailmanpankki on sitä mieltä, että kotiuttaminen on sujunut tyydyttävällä tavalla. ADRP-ohjelma on käynnistetty, ja pian on määrä käynnistää erityisiä toimia kotiutuneiden sopeuttamiseksi (tähän mennessä lähes kaikki kotiutuneet ovat palanneet takaisin ja asettuneet ja heidän sopeuttamisensa on alkanut). Asettumisprosessi ei ole sujunut yleisesti todellakaan moitteetta, ja monet vastaanottotilat eivät täytä vähimmäisvaatimuksia. Myös jalkaväkimiinat aiheuttavat ongelmia. Komission miinanraivausohjelmissa (meneillään olevissa ja suunnitteilla olevissa) sekä Euroopan yhteisön humanitaarisen avun toimiston (ECHO) toimissa puututaan suoraan näihin asioihin.

Vaikka rauhanprosessi etenee koko ajan, ihmisten vaikeat elinolot voivat jatkossa johtaa rikollisuuden lisääntymiseen. Pienaseiden ja kevyiden aseiden suuri määrä on ongelma, jonka ei sinänsä katsota uhkaavan vakautta mutta joka on kuitenkin vakava ja johon on puututtava. Hallitus vaikuttaa pitävän siviiliväestön aseistariisuntaa entistä tärkeämpänä toimena, ja se on toteuttanut lukuisia (yksittäisiä) operaatioita. Yhdistyneiden Kansankuntien kehitysohjelma (UNDP) on valmis tukemaan hallitusta erityisen ohjelman avulla.

(2004/C 78 E/0724) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3998/03**

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(19. joulukuuta 2003)

Aihe: Mainoskampanja Kreikassa yhteisön tukikehyksen varoilla

Kreikassa valitettavasti jatkuu se käytäntö, että hallituksen propagandaa esitetään yhteisön tukikehyksen varoilla televisio- ja myös lehtimainosten kautta. Näiden mainosten tavoitteena pitäisi olla yhteisön tukikehyksestä rahoitettavien toimintaohjelmien esiintuominen. Käytännössä ne kuitenkin ovat osa hallituspuolueen mainoskampanjaa.

Tyypillinen esimerkki tästä ovat terveysministeriön mainokset. Iskulauseella ”terveyden uusi aikakausi” ministeriö mainostaa uusien sairaaloiden rakentamista ja tiettyjen terveyspalveluiden parantamista. Se kuitenkin esittää nämä hallituksen saavutuksina ja käytännössä piilottelee EU:n osuutta. Televisiospotin lopussa näytetään sekunnin kymmenesosien ajan hyvin pientä Euroopan unionin lippua Kreikan lipun vieressä, ilman mitään muuta viittausta unioniin. Toimintaohjelmaan ”Terveys ja sosiaalihuolto”, johon myönnetyillä varoilla nämä hankkeet toteutettiin, ei viitata millään tavalla, eikä edes yhteisön tukikehykseen. Luonnollisesti koko tämä mainoskampanja toteutetaan yhteisön tukikehyksen tiedotuskampanjaan osoitetuilla varoilla.

1. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä kreikkalaisten viranomaisten suuntaan, jotta tämän ja muiden vastaavien mainoskampanjoiden (julkisia hankkeita, työllisyyttä jne. koskevien kampanjoiden) muotoa muutettaisiin, sillä ne ovat räikeässä ristiriidassa rakennerahastoja koskevan asetuksen hengen kanssa ja palvelevat kaikkea muuta kuin yhteisön tukikehyksen esiintuomista?

2. Ottaen huomioon, että vaaleja edeltävä kampanjointi on jo tosiasiassa alkanut Kreikassa, koska komissio aikoo ryhtyä toimiin kreikkalaisten viranomaisten suuntaan — kuten aikaisemminkin on muuten tapahtunut — estääkseen tämäntyyppiset mainoskampanjat, jotka vaalien alla voivat toimia hallituspuolueen propagandana?

Michel Barnier’n komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 2004)

Komissio kiinnittää huomiota parlamentin jäsenen mainitsemiin seikkoihin.

a) Uusien sairaaloiden rakentamista koskevasta tiedotuksesta keskusteltiin Kreikan kolmannen yhteisön tukikehyksen (YTK) seurantakomitean kokouksessa 17. joulukuuta 2003. Kokouksessa sovittiin, että vaikka kyseinen mainoskampanja rahoitetaan yksinomaan kansallisista varoista, Kreikan viranomaiset muuttavat televisiomainosta siten, että EU:n osuus uusien sairaaloiden rakentamisessa mainitaan.

b) Komissiolle on ilmoitettu kansallisia vaaleja edeltävän ajan osalta, että kansalliset viranomaiset antoivat tiedotusta ja julkisuutta koskevat ohjeet 8. tammikuuta 2004. Ohjeet toimitetaan rakennerahastojen hallinnointiin osallistuville kaikille ministeriöille ja muille elimille. Niissä on otettu huomioon YTK:n 4.8 luvun kolmannessa kappaleessa mainittu sopimus.

(2004/C 78 E/0725) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4001/03**

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(7. tammikuuta 2004)

Aihe: Opiskelijoiden siirtyminen oppilaitosten välillä

Tuhannet yhteisön kansalaiset opiskelevat sen maan ulkopuolella, jonka kansalaisuus heillä on. Nämä korkeimman asteen oppilaitokset ovat valtiollisia, sijaitsevat Euroopan unionin alueella tai sen ulkopuolella ja ovat luonnollisesti sen valtion viranomaisten tunnustamia, jonka alueella ne toimivat.

Olisiko vastoin yhteisön lainsäädäntöä tukea jossakin EU:n jäsenvaltiossa oikeudellista sääntelyä, jolla kyseisten yliopistojen opiskelijoille annettaisiin mahdollisuus siirtyä opiskelemaan (tietenkin tiettyjen ennakkoehtojen mukaisesti, kuten että he ovat suorittaneet menestyksekkäästi kahden ensimmäisen vuoden opintonsa) alkuperämaansa yliopistoihin?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(2. helmikuuta 2004)

Parlamentin jäsenen esittämä kysymys koskee jäsenvaltioiden koulutusjärjestelmän järjestämistä. EY:n perustamissopimuksen 149 artiklan mukaan yhteisö noudattaa täysin periaatetta, jonka mukaan jäsenvaltiot ovat vastuussa opetuksen sisällöstä ja koulutusjärjestelmän järjestämisestä. Kysymyksen aihe ei siis kuulu yhteisön toimialaan.

Bolognan prosessissa, jonka tarkoituksena on luoda korkea-asteen koulutuksen eurooppalainen alue, toteutetaan eräitä uudistuksia (kaksi tutkintoastetta, avoimuutta lisäävät välineet, laadun parantaminen), jotta korkea-asteen koulutustarjonta olisi selkeämpi ja houkuttelevampi.

Bolognan uudistusten yhteydessä toimivaltaiset viranomaiset (kuten ministeriöt ja yliopistot) voivat edistää avoimuutta ja helpottaa tutkintojen tunnustamista. Päätösvalta kuuluu jatkossakin viranomaisille.

(2004/C 78 E/0726) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4031/03**

esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) komissiolle

(12. tammikuuta 2004)

Aihe: Vähemmistökielten kieliohjelma

Euroopan komissio julkaisi heinäkuussa 2003 ehdotuspyynnön (GD EAC/45/03) kielten oppimista ja kielellistä monimuotoisuutta koskevan toimintasuunnitelman toteutuksen valmistelemisesta ([1]).

Ehdotuspyynnössä selvästi esitettyihin tavoitteisiin kuuluivat muun muassa alueellisten ja vähemmistökielten tukemiseksi tarkoitetuista nykyisistä ohjelmista ja toimista tiedottaminen sekä niiden tunnettavuuden lisääminen. Hanke-ehdotusten esittämisen määräaikaan mennessä (syyskuun loppu!) oli jätetty 33 hanke-ehdotusta, joista seitsemän hyväksyttiin.

Kuinka moni näistä 33 hanke-ehdotuksesta käsitteli nimenomaan niiden alueellisten ja vähemmistökielten tukemista, jotka kuuluvat toimintasuunnitelman sisältämän lähestymistavan mukaisesti sekä kielelliseen monimuotoisuuteen että Euroopan unionin virallisiin kieliin?

Kuinka moni seitsemästä hyväksytystä hanke-ehdotuksesta käsitteli nimenomaan niiden alueellisten ja vähemmistökielten tukemista, jotka kuuluvat toimintasuunnitelman sisältämän lähestymistavan mukaisesti sekä kielelliseen monimuotoisuuteen että Euroopan unionin virallisiin kieliin?

([1]) EUVL C 180, 31.7.2003, s. 34.

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(5. helmikuuta 2004)

Ehdotuspyynnön EAC/45/03 tarkoituksena oli rahoittaa

— hankkeita, joissa tiedotetaan nykyisistä ohjelmista ja lisätään niiden tunnettuutta

— toimia, joilla tuetaan alueellisia ja vähemmistökieliä sekä luodaan verkostoja, jotka valmistelevat tulevaa toimintasuunnitelmaa kielten oppimisesta ja kielellisestä monimuotoisuudesta.

Komissio sai yhteensä 33 hanke-ehdotusta. Useimmat hankkeet eivät koskeneet erityisesti tiettyjä kieliä. Kymmenessä hanke-ehdotuksessa oli kuitenkin kyse nimenomaan alueellisten ja vähemmistökielten tukemisesta.

Seitsemästä valitusta hanke-ehdotuksesta seuraavissa kolmessa tavoitteena oli erityisesti alueellisten ja vähemmistökielten tukeminen:

a) ”Cramlap — Celtic, Regional and Minority Languages Abroad Project” (Belfastin yliopisto)

b) ”Network of European Language Planning Boards — Developing a structure for co-operation” (Walesin kielilautakunta, Cardiff)

c) ”ADUM — Working together to promote regional and minority languages in Europe” (Katalonian avoin yliopisto).

Muissa neljässä hankkeessa kyse ei ole tiettyjen kielten tukemisesta.

Seuraavilla Internet-sivuilla on lisätietoja seitsemästä valitusta hankkeesta: (http://europa.eu.int/comm/education/programmes/calls/languages/selection.pdf).

(2004/C 78 E/0727) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-4059/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(8. tammikuuta 2004)

Aihe: Suurperheet

On olemassa suuri joukko tavaroita ja palveluja, jotka ovat erityisen tarpeellisia monilapsisille perheille, mutta joiden käytöstä ne joutuvat maksamaan enemmän korkeampien hintojen, maksujen ja verojen vuoksi.

Näin esimerkiksi tullimaksut tulevat erityisen kalliiksi monilapsisille perheille, koska niiden on käytettävä suurempia autoja.

Veden kulutuksessa käy samoin, koska tavallisesti käytetyissä hintojen porrastuksissa ei oteta huomioon perheen jäsenten lukumäärää. Siten monilapsisia perheitä rangaistaan vedenkulutuksesta, jota ei voida pitää liiallisena eikä ylellisyytenä

Liiallisesta vedenkulutuksesta ja suoranaisesta vedentuhlauksesta on tietysti rangaistava, mutta monilapsisten perheiden veden kulutusta ei pitäisi rajoittaa hintojen porrastuksen avulla. On pelkästään oikeudenmukaista, ettei tässä tapauksessa suuresta vedenkulutuksesta rangaista tällä tavoin. Olisi otettava käyttöön uudenlainen porrastusjärjestelmä. Ainoastaan sellainen porrastusjärjestelmä, jossa otetaan huomioon veden kulutus henkeä kohden kotitaloudessa, tai vastaavien korjauskertoimien käyttöönotto mahdollistaisivat tämän vakavan sosiaalisen epäkohdan korjaamisen.

On myös muita tilanteita, joissa perheen jäsenten lukumäärää ei ole otettu asianmukaisesti huomioon.

Vuonna 2004 vietetään kansainvälistä perheen vuotta ja kymmenettä kertaa Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen perustamaa kansainvälistä perheen päivää (15. toukokuuta). Näin ollen Euroopan unionin olisi syytä viestittää jäsenvaltioille, mitä asianomaisia politiikkoja ja toimia niiden olisi toteutettava.

— Miten komissio aikoo edistää sellaisten perheiden tasa-arvoa, joilla on perheenjäsentensä lukumäärän vuoksi suuremmat menot ja velvoitteet ja jotka maksavat usein korkeamman hinnan, veron tai maksun samoista palveluista? Onko komissio tehnyt selvityksen sellaisista tapauksista, joissa monilapsisia perheitä kohdellaan eriarvoisesti tai joissa niitä ei ole syrjitty positiivisesti, vaikka niin olisi pitänyt tehdä?

— Unionissa on erittäin matala syntyvyys, josta aiheutuu ongelmia, jos tätä suuntausta ei saada kääntymään. Eikö komissio katso, että jäsenvaltioiden ei pitäisi rangaista kolme- tai useampilapsisia perheitä vaan soveltaa niihin erityisesti verotukseen ja veroluonteisiin maksuihin sekä julkisten palvelujen hintoihin liittyvää positiivista syrjintää?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 2004)

Komissio yhtyy arvoisan parlamentin jäsenen esille ottamiin huolenaiheisiin. Lisäksi komissio aikoo vastedeskin kiinnittää kansalaisten huomiota nykyiseen väestönkehitystä koskevaan haasteeseen, joka osittain johtuu alhaisena pysyvästä syntyvyydestä koko unionin alueella. Unionin käytettävissä ei kuitenkaan ole erityistä oikeusperustaa, jonka avulla voitaisiin kehittää ja panna täytäntöön toimenpiteitä perhepolitiikan alalla. Tämä on selkeästi jäsenvaltioiden velvollisuus.

Perheasiat ovat kuitenkin komission kannalta kiinnostavia, koska ne vaikuttavat väestönkehitykseen ja ovat vuorovaikutuksessa eri alojen eurooppalaisten politiikkojen kanssa. Tämän vuoksi komissio keskittää huomionsa perheiden ja kotitalouksien kehityssuuntausten ja niiden poliittisten vaikutusten tutkimiseen. Julkaisussa "Sosiaalinen tilanne Euroopan unionissa", jonka komissio julkaisee vuosittain, esitetään analyysi sosiaalisista suuntauksista ja väestönkehityksestä, perheisiin liittyvät seikat mukaan luettuina.

Päätöksenteon näkökulmasta eurooppalainen sosiaalisen osallisuuden edistäminen, joka perustuu avoimeen koordinointimenetelmään, on erityisen merkityksellinen arvoisan parlamentin jäsenen esille ottamien kysymysten kannalta. Perheiden kannalta merkityksellisiä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan tavoitteita ovat sellaisten politiikkojen täytäntöönpano, joiden avulla pyritään tarjoamaan kaikille mahdollisuus asianmukaiseen ja terveelliseen asumiseen sekä normaaliin elämään tarvittavat peruspalvelut ottaen huomioon paikalliset olosuhteet (sähkö, vesi, lämmitys jne.); työn ja perhe-elämän yhteensovittamista edistävät politiikat, kohtuuhintaiset lasten ja muiden huollettavien hoitopalvelut mukaan luettuina; kaikenlaisen perheiden yhteisvastuullisuuden säilyttämiseen tähtäävien toimenpiteiden toteuttaminen; ja sosiaalisen syrjäytymisen ehkäiseminen ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta edistävien mahdollisuuksien lisääminen lasten keskuudessa.

(2004/C 78 E/0728) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-4072/03**

esittäjä(t): John Cushnahan (PPE-DE) komissiolle

(8. tammikuuta 2004)

Aihe: EY:n ja Israelin assosiaatiosopimuksen noudattaminen

Katsooko komissio, että Israelin marraskuussa 2003 tekemä ehdotus, jonka mukaan tavaroiden alkuperäkaupunki luetteloidaan alkuperän (tai tuotteiden) todentamista koskevien määräysten mukaisesti, mahdollistaisi sen, että kansalliset tulliviranomaiset pystyisivät kunkin yksittäisen tavaralähetyksen osalta määrittelemään, voidaanko edellä mainittujen määräysten pohjalta tosiseikkoihin ja oikeudellisiin seikkoihin perustuen kieltää tullietuuskohtelu?

Katsooko komissio, että paikannimiluettelon perusteella jäsenvaltioiden on mahdollista tunnistaa Israelin siirtokunnissa tuotetut tavarat, jotka ovat lähetyksissä sekoittuneet pääasiassa samanlaisiin Israelissa tuotettuihin tavaroihin sekä tuotteet, joissa on siinä määrin siirtokunnissa valmistettuja komponentteja, ettei kyseistä tuotetta voida pitää alkuperäsäännösten mukaisena tai joiden valmistukseen tai prosessointiin siirtokunnissa yhdistetään valmistus tai prosessointi Israelissa?

Onko komissio tietoinen, että Israelin viranomaisten tekemien arvioiden mukaan Israelin 7 miljardin dollarin arvoisesta viennistä Eurooppaan 2 miljardiin sisältyy jotakin siirtokunnista peräisin olevaa materiaalia ([1])?

([1]) Neuvotteluissa eurooppalaisten osapuolten kanssa Israelin viranomaiset ovat sanoneet, että Israelin seitsemän miljardin dollarin arvoisesta viennistä Eurooppaan kahta miljardia voitaisiin rankaista politiikan muutoksella, sillä tämä määrä Israelissa valmistettuja tuotteita sisältää joitakin siirtokunnissa tuotettuja materiaaleja. EU Targets Goods Made in Israeli Settlements (EU ottaa tarkastelun kohteeksi Israelin siirtokunnissa valmistetut tuotteet), William A. Orme Jr., New York Times, 22. toukokuuta 2001.

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(28. tammikuuta 2004)

Ennen kuin johtopäätöksiä voidaan tehdä Israelin esittämästä ehdotuksesta, jonka mukaan yhteisöön vietäviin tavaroihin on merkittävä niiden tuotantopaikka, Israelin on annettava asiasta lisäselvityksiä. On esimerkiksi selvitettävä, miten ehdotus vaikuttaisi kansallisten tulliviranomaisten epäämään tariffietuuskohteluun.

Lisäksi on selvitettävä, kuinka ehdotettua järjestelmää sovellettaisiin esim. silloin, kun kyseessä ovat sekalähetykset, jotka sisältävät sekä siirtokunnissa tuotettuja tavaroita että Israelin valtion alueella valmistettuja tuotteita.

Israelin viranomaiset eivät ole milloinkaan esittäneet komissiolle New York Timesissa toukokuussa 2001 julkaistua lausuntoa.

(2004/C 78 E/0729) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-4074/03**

esittäjä(t): Marianne Thyssen (PPE-DE) komissiolle

(8. tammikuuta 2004)

Aihe: Ongelmia direktiivin 2002/2/EY saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä

Tammikuun 28 päivänä 2002 annettiin direktiivi 2002/2/EY ([1]) rehuseosten liikkuvuudesta annetun neuvoston direktiivin 79/373/ETY ([2]) muuttamisesta ja komission direktiivin 91/357/ETY ([3]) kumoamisesta. Kyseisen direktiivin 3 artiklassa todetaan, että jäsenvaltioiden on saatettava voimaan ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 6 päivänä maaliskuuta 2003. Kyseisen artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 6 päivästä marraskuuta 2003 lukien.

Yhteisön tasolla direktiivin 2002/2/EY saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä vaikuttaa ongelmalliselta ja aiheuttaa melkoisesti sekaannusta aloilla, joita asia koskee. Erityisesti 1 artiklan 1 kohdan b alakohdan tulkinta sekä vastaava 1 artiklan 4 kohdan osa, joka koskee rehuaineiden ja niiden prosenttiosuuksien ilmoittamista, aiheuttavat ongelmia (avoimet tuoteselostemerkinnät).

Useissa jäsenvaltioissa (Ranskassa, Italiassa ja Portugalissa) on ryhdytty oikeustoimiin kyseisiä säännöksiä vastaan. Yhdistyneessä kuningaskunnassa tuomioistuin on nähtävästi jo antanut tuomion, jonka mukaan prosenttiosuuksia ei tule ilmoittaa, sillä ilmoittaminen aiheuttaa suurta taloudellista vahinkoa asianomaisille aloille. Muissa jäsenvaltioissa ei yksinkertaisesti noudateta kyseisiä säännöksiä.

Voisiko komissio kertoa, onko se tietoinen näistä ongelmista? Mitä aloitteita komissio on jo tehnyt tai aikoo pian tehdä tilanteen korjaamiseksi? Katsooko komissio myös, että tuoteselostemerkintöjä koskevat velvoitteet eivät voi olla niin tarkkoja, että yritysten olisi ilmoitettava julkisesti valmistusohjeensa?

(1) EYVL L 63, 6.3.2002, s. 23.
(2) EYVL L 86, 6.4.1979, s. 30.
(3) EYVL L 193, 17.7.1991, s. 34.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2004)

Komissio korostaa, että rehuseosten liikkuvuudesta annetun neuvoston direktiivin 79/373/ETY muuttamisesta ja komission direktiivin 91/357/ETY kumoamisesta 28 päivänä tammikuuta 2002 annettu parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/2/EY annettiin sovittelumenettelyn sisältäneessä yhteispäätösmenettelyssä. Prosenttiosuusmerkintöjä koskeva ehdotus säilytettiin parlamentin vaatimuksesta. Parlamentti hyväksyi direktiivin täysistunnossaan suurella enemmistöllä. Direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä kaikissa jäsenvaltioissa, joista osa ei ole vielä julkaissut täytäntöönpanotoimia.

Komissio on tietoinen, että tuomioistuimet ovat lykänneet kansallisten toimien soveltamista Ranskassa, Italiassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa, mutta kahdessatoista muussa jäsenvaltiossa asia ei ole näin.

High Court of Justice (Englanti ja Wales) on pyytänyt Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta EY:n perustamissopimuksen 234 artiklan mukaista ennakkoratkaisua direktiivin 2002/2/EY rehuseosten päällysmerkintöjen niin kutsuttua "avointa ilmoitusta" koskevien 1 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 1 artiklan 4 kohdan pätevyydestä (asia C-453/03).

Komissio pitää direktiivin 2002/2/EY säädöksiä pätevinä ja jää odottamaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ennakkoratkaisua.

(2004/C 78 E/0730) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0037/04**

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(12. tammikuuta 2004)

Aihe: EU:n 10 uuden jäsenvaltion määräykset EU:n muiden jäsenvaltioiden kansalaisten liikkumisvapaudesta ja asettautumisoikeudesta 1. toukokuuta 2004 lähtien

EU laajentuu 25 jäsenvaltion unioniksi 1. toukokuuta 2004. Laajentumissopimusten salliman 7 vuoden siirtymäajan puitteissa nykyiset 15 jäsenvaltiota ovat ottaneet käyttöön erilaisia järjestelyjä, jotka koskevat 10 uuden jäsenvaltion kansalaisten vapaata liikkuvuutta ja asettautumisoikeutta. Käsitykseni mukaan mainitut järjestelyt vaihtelevat Saksan määräämästä 7 vuoden siirtymäajasta siihen, että Iso-Britannia myöntää uusien jäsenvaltioiden kansalaisille välittömästi täyden EU:n vaatimusten mukaisen liikkumisvapauden ja asettautumisoikeuden.

Voiko komissio laatia luettelon siitä, mihin järjestelyihin EU:n 10 uutta jäsenvaltiota ovat ryhtyneet rajoittaakseen muiden jäsenvaltioiden kansalaisten vapaata liikkuvuutta ja asettautumisoikeutta 1. toukokuuta 2004 lähtien, mukaan lukien sekä nykyisten 15 jäsenvaltion että muiden uusien jäsenvaltioiden kansalaiset?

Günther Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2004)

Komissio ei ole saanut yhdeltäkään nykyiseltä jäsenvaltiolta virallista tietoa niiden aikeista muuttaa kansallisia sääntöjään, joiden nojalla nykyiset jäsenvaltiot päästävät maahan uusien jäsenvaltioiden työntekijöitä siirtymäkauden aikana. Jäsenvaltioita on jo pyydetty ilmoittamaan tällaiset tiedot komissiolle, vaikka liittymissopimuksissa ei aseteta tällaista velvoitetta nykyisille jäsenvaltioille.

Uusien jäsenvaltioiden jostakin muusta jäsenvaltiosta tuleviin työntekijöihin mahdollisesti soveltamien siirtymätoimenpiteiden osalta liittymissopimuksissa määrätään, että kun nykyiset jäsenvaltiot soveltavat hyväksyttyjen siirtymäkauden määräysten nojalla kansallisia toimenpiteitä tai kahdenvälisistä sopimuksista johtuvia velvoitteita, uudet jäsenvaltiot saavat pitää voimassa vastaavat toimenpiteet kyseisen jäsenvaltion kansalaisia kohtaan. Tämän vuoksi uusi jäsenvaltio voi tehdä päätöksen vasta sen jälkeen, kun se tietää, soveltaako nykyinen jäsenvaltio siirtymätoimenpiteitä.

Lopuksi on syytä huomauttaa, että siirtymäjärjestelyt eivät koske Kyprosta eivätkä Maltaa. Näin ollen nykyisten jäsenvaltioiden ja näiden valtioiden välillä sekä myös uusien jäsenvaltioiden ja Kyproksen ja Maltan välillä tulee voimaan täydellinen vapaa liikkuvuus. Maltalla on kuitenkin oikeus ottaa käyttöön suojalauseke, jos se pelkää suurta maahan suuntautuvaa työntekijöiden virtaa.

(2004/C 78 E/0731) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0151/04**

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(27. tammikuuta 2004)

Aihe: Teho-osastojen puute Kreikassa

Kreikassa on todettu olevan merkittävässä määrin puutetta teho-osastoista. Yhteisön toisen tukikehyksen Terveys ja sosiaalihuolto -ohjelman terveyttä koskevan alaohjelman 1.1 toimessa säädetään erityisistä määrärahoista, jotka osoitetaan teho-osastojen nykyaikaistamiseen ja perustamiseen.

1. Montako teho-osastoa oli suunniteltu perustettavan, kun toisesta tukikehyksestä rahoitettu Terveys ja sosiaalihuolto -ohjelma jätettiin hyväksyttäväksi, montako perustettiin ja montako näistä on nyt toiminnassa?

2. Mitkä teho-osastot eivät valmistuneet, vaikka niiden oli tarkoitus valmistua yhteisön toisen tukikehyksen puitteissa?

3. Mitkä valmistuneista teho-osastoista eivät ole toiminnassa ja miksi?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(19. helmikuuta 2004)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2004/C 78 E/0732) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0230/04**

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(26. tammikuuta 2004)

Aihe: Yhteisön määrärahojen käyttöönotto EU:n jäsenvaltioissa vuoden 2003 lopulla

Voiko komissio ilmoittaa, minkä verran yhteisön tukikehyksessä on tehty sitoumuksia ja otettu käyttöön tosiasiallisia määrärahoja kussakin EU:n jäsenvaltiossa vuoden 2003 loppuun mennessä?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(18. helmikuuta 2004)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2004/C 78 E/0733) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0417/04**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(9. helmikuuta 2004)

Aihe: Irtisanomiset Finex-yhtiön tehtaalla

Suomalaisella Finex-yhtiöllä on Nogueirassa, Maiassa (Portugali) vaatetehdas, jossa oli jo lähes 1 000 työntekijää. Yhtiö painosti työntekijöitään hyväksymään irtisanomissopimuksia. Tällä hetkellä tehtaalla on vain 430 työntekijää, ja yhtiö painostaa lähes 300:aa naistyöntekijää hyväksymään sopimuksia, joita on mahdoton hyväksyä. Työntekijät on määrä sanoa irti kuun loppuun mennessä. Yritys näyttää saaneen monenlaista rahoitustukea.

Pyydän näin ollen komissiota kertomaan minulle seuraavat tiedot:

1. Miten paljon Finex-yhtiölle on maksettu yhteisön tukea Portugalissa ja muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa?
2. Mihin toimenpiteisiin komissio ja Portugalin hallitus aikovat ryhtyä puolustaakseen Finexin työntekijöiden (joista suurin osa on naisia) työpaikkoja ja kaikkia oikeuksia?
3. Aikooko komissio vaatia Finex-yhtiölle myönnetyn rahoitustuen takaisinmaksua, jos työntekijöiden painostaminen näiden irtisanomiseksi jatkuu?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(19. helmikuuta 2004)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET
(Osa 3)

(2004/C 78 E/0734) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1287/02**

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(7. toukokuuta 2002)

Aihe: Rapsin viljely

Onko komission tiedossa rapsiviljelmien vaikutuksista ihmisten terveyteen tehtyjä tutkimuksia, etenkin, jos sitä viljellään asutuksen läheisyydessä?

Aikooko komissio rajoittaa tämän öljykasvin viljelyä ihmisasutuksen läheisyydessä?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(28. kesäkuuta 2002)

Vastaavia kirjallisia kysymyksiä on esitetty vuosina 1991, 1992 ja 1996 (E-1452/91 — McCubbin [1], E-2414/91 — Ewing [2], E-2415/91 — Ewing [3], E-611/92 — Raffin [4], E-2146/96 — McNally [5]). Komission tietojen mukaan tiedeyhteisössä ei ole yksimielisyyttä arvoisan parlamentin jäsenen esiin tuomassa asiassa. Komissio on kuitenkin tietoinen, että ihmisillä esiintyvien allergisten oireiden ja rapsin mahdolliset yhteydet herättävät huolta. Aiheesta on tehty useita tutkimuksia [6], joista mainittakoon erityisesti Scottish Crops Research Instituten ja Dundeen yliopiston tutkimukset [7]. Julkaistun aineiston perusteella ei ole selvää näyttöä siitä, että rapsinviljelyllä olisi selvä syy-yhteys ihmisten terveyteen.

---

(1) EYVL C 311, 2.12.1991.
(2) EYVL C 159, 25.6.1992.
(3) EYVL C 209, 15.8.1992.
(4) EYVL C 32, 2.2.1994.
(5) EYVL C 11, 13.1.1997.
(6) Butcher RD, Goodman BA, Deighton N, Smith WH. Evaluation of the allergic/irritant potential of air pollutants: detection of proteins modified by volatile organic compounds from oilseed rape (Brassica napus ssp. Oleifera) using electrospray ionization-mass spectrometry. Cli Exp Allergy Oct 1995; 25(10): 985-92. Hemmer W, Focke M, Wantke F, Jager S, Gotz M, Jarisch R. Oilseed rape pollen is a potential relevant allergen. Cli Exp Allergy. Feb 1997; 27(2): 156-161. Hemmer W. The health effects of oilseed rape: myth or reality? BMJ. 1998; 316: 1327-28. Soutar A, Harker C, Seaton A, Brooke M, Marr I. Oilseed rape and seasonal symptoms: epidemiological and environmental studies. Thorax, 1994; Vol 49: 352-56. Soutar A, Harker C, Seaton A, Packe G. Oilseed rape and bronchial reactivity. Occup Environ Med. Sep 1995; 52 575-580. Welch J, Jones MG, Cullinam P, Coates OA, Newman Taylor AJ. Sensitization to oilseed rape is not due to cross-reactivity with grass pollen Cli Exp Allergy. Mar 2000; 30(3): 370-375.
(7) McEvan M, Macfarlane Smith WH. Identification of volatile organic compounds emitted in the field by oilseed rape (Brassica napus ssp. Oleifera) over the growing season. Cli Exp Allergy. 1998; 28: 332-38. Parratt D, Macfarlane Smith WH, Thomson G, Cameron LA, Butcher RD. Evidence that oilseed rape (Brassica napus spp. Oleifera) causes respiratory illness in rural dwellers; Sco Med J. 1995; 40: 074-76.

(2004/C 78 E/0735) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2931/02**

esittäjä(t): María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle

(17. lokakuuta 2002)

Aihe: Yhteisön rahoituksen myöntäminen ensisijaisesti sellaisille suurnopeusjunan reiteille, jotka edistävät alueellista tasapainoa sekä taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta

Teruel on olemassa -toimikunta on tehnyt ehdotuksen Madrid—Levante-suurnopeusjunan reitin muuttamisesta siten, että se kulkisi myös Teruelin kautta (vetoomus 219/2001). Komissio tutkii parhaillaan asiaa.

Ottaen huomioon seuraavat asiakirjat:

— Potsdamin kokouksessa (1999) hyväksytty Euroopan aluekehitysstrategia, jossa korostetaan erityisesti tarvetta valvoa, että kaikki alueet, myös saarialueet ja syrjäiset alueet saavat asianmukaiset infrastruktuurit ja liikennepalvelut.

— Parlamentin hyväksymä Morettin mietintö (A3-0115/1993), jossa puhutaan harvaan asuttujen alueiden erityisestä taloudellisesta syrjäytyneisyydestä, on otettava huomioon kehitettäessä Euroopan laajuisia verkkoja.

— Euroopan unionin kestävän kehityksen strategia ja valkoinen kirja eurooppalaisesta liikennepolitiikasta, jossa ilmaistaan muun muassa, että taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden politiikkoja sekä alueiden välisen yhteenkuuluvuuden tavoitteita on sovellettava kestävään liikennepolitiikkaan, jolla edistetään sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta.

Ottaen lisäksi huomioon Teruel on olemassa -toimikunnan esittämät perusteet vetoomuksessa ja erityisesti asiakirjassa ”Perusteet Madrid—Levante-suurnopeusjunan reitin muuttamiselle”, joka komissiolla on hallussaan:

— Voisiko komissio myöntäessään yhteisön rahoitusta suurnopeusjunahankkeeseen samalla ilmaista Espanjan hallitukselle kantansa pienen muutoksen puolesta, joka pidentäisi junamatkaa vain kymmenellä minuutilla? Uusi reitti edistäisi myös harvaan asuttujen tai köyhimpien alueiden kehitystä, kuten Euroopan unionin taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta käsittelevissä teksteissä edellytetään.

— Katsooko komissio, että kaikkien yhteisön rahoittamien hankkeiden tulisi yleensä edistää suurimmissa vaikeuksissa olevia alueita (syrjäisiä alueita, saarialueita, harvaan asuttuja alueita) sen sijaan, että ne vahvistavat kehittyneimpiä alueita (kuten tapahtuisi suunnitellun suurnopeusjunan reitin osalta Espanjassa)?

— Onko komissio sitä mieltä, että Teruelin maakunta voisi joutua kaksinkertaisen syrjinnän kohteeksi, sillä se ei ole enää tavoitteen 1 kohdealue ja toisaalta se jää komission ensisijaisina pitämien liikennepolitiikan suuntaviivojen ulkopuolelle?

— Voisiko komissio ilmoittaa, missä vaiheessa Euroopan parlamentin vetoomusvaliokunnan komissiolle toimittaman vetoomuksen 219/2001 käsittely on tällä hetkellä?

Michel Barnier’n komission puolesta antama vastaus

(13. joulukuuta 2002)

Komissio haluaisi korostaa seuraavaa parlamentin jäsenen mainitseman Teruelin maakunnan mahdollisen kaksinkertaisen syrjinnän osalta:

— Kyseistä maakuntaa ei ole poistettu tavoitteen 1 kohdealueiden listalta, sillä se ei ole koskaan kuulunut kyseiseen tavoitteeseen liittyvään, rakennerahastoista rahoitettuun aluejakoon,

— Euroopan laajuisten rautatieverkkojen kehittämiseksi komissio pitäytyy yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisten verkkojen kehittämiseksi liikenteen alalla 23 päivänä heinäkuuta 1996 tehtyyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseen 1692/96/EY [1]. Komissio ehdotti vuonna 2001 tämän päätöksen muuttamista [2] siten, että siihen lisättäisiin junayhteys Huesca—Saragosse—Teruel suunnitelluksi suurnopeusjunan reitiksi, mikä vähentäisi Teruelin maakunnan eristyneisyyttä. Tämä ehdotus on jo saanut parlamentilta myönteisen lausunnon, ja neuvosto tutkii sitä parhaillaan.

Lisäksi komissio käsittelee parhaillaan pyyntöjä saada täydentäviä tietoja parlamentin jäsenen mainitsemaa vetoomusta 219/2001 varten. Näitä pyyntöjä koskeva ilmoitus toimitetaan mahdollisimman pian parlamentin vetoomusvaliokunnalle.

[1] EYVL L 228, 9.9.1996.
[2] KOM(2001) 544 lopullinen.

(2004/C 78 E/0736) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3340/02**

esittäjä(t): Astrid Thors (ELDR) komissiolle

(26. marraskuuta 2002)

Aihe: Vientiluomuviljan sertifiointi sisämarkkinoilla

Suomalaisen luomuviljan vienti Saksan markkinoille on tällä hetkellä pysähdyksissä. Syynä on se, että saksalaiset ostajat eivät hyväksy Suomen viranomaisten sertifiointikäytäntöä. Saksa vaatii, että jokainen vientierä on varustettava ekosertifikaatilla, kun taas Suomen viranomaiset eivät pidä tätä tarpeellisena. Asiaa koskevassa EY:n asetuksessa ei siinäkään vaadita jokaisen erän sertifiointia, vaikka se onkin käytäntönä useimpien EU:n luomutuotteiden kaupassa.

Suomi haluaa ehdottomasti turvata luomuviljan viennin ja on tarvittaessa valmis muuttamaan valvontaa siten, että ostajien vaatimat sertifikaatit voidaan toimittaa. Saksalainen ostajaosapuoli ei kuitenkaan ole ollut halukas esittämään selkeitä tietoja siitä, millaisen sertifikaatin se haluaa laadittavaksi.

Katsooko komissio, että jokaista yksittäistä luomuviljan vientierää koskevaa saksalaisten ostajien sertifiointivaatimus voi olla kilpailua rajoittava toimenpide? Jos vastaus on myönteinen, mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä tämän sisämarkkinoiden esteen poistamiseksi?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(7. tammikuuta 2003)

Arvoisa parlamentin jäsen selvittää, että suomalaisen luomuviljan vienti Saksaan on tällä hetkellä vähäistä, koska saksalaiset ostajat vaativat, että jokaisen erän mukana seuraa sertifikaatti, kertomatta kuitenkaan, minkälaisen sertifikaatin he haluavat.

Maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maatalous-tuotteissa ja elintarvikkeissa 24 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 ([1]) liitteessä III vahvistetaan tarkastusta koskevat vaatimukset ja mainitaan erityisesti, että tuotetta vastaanottaessaan toimijan on tarkastettava, että merkinnöissä tai saateasiakirjoissa on seuraavat tiedot asianmukaisesti:

a) toimijan nimi ja osoite sekä tuotteen omistajan tai myyjän nimi ja osoite, jos eri kuin ensimmäinen,

b) tuotteen nimi ja viittaus luonnonmukaiseen tuotantotapaan,

c) toimijan alueesta vastaavan tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen nimi ja/tai tunnistusnumero, ja

d) tarvittaessa erän tunnistusmerkintä joko kansallisesti hyväksytyn taikka tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen kanssa sovitun merkintäjärjestelmän mukaan.

Viljan ostajat voivat siis vaatia tiedot, jotka koskevat viittausta luonnonmukaiseen tuotantotapaan ja tarkastuslaitokseen tai -viranomaiseen. Neuvoston asetuksessa ei vaadita, että tietojen on oltava sertifikaa-tissa.

Asetuksen (ETY) N:o 2092/91 12 artiklassa taataan lisäksi luomutuotteiden vapaa liikkuvuus yhteisössä ja todetaan, että jäsenvaltiot eivät saa etiketöintiin tai tuotantotavan esittämiseen liittyvistä syistä estää tuotteiden pitämistä kaupan, jos tuotteet täyttävät kyseissä asetuksessa säädetyt vaatimukset.

([1]) EYVL L 198, 22.7.1991.

(2004/C 78 E/0737) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3636/02**

esittäjä(t): Niall Andrews (UEN) komissiolle

(10. joulukuuta 2002)

Aihe: Humanitaarinen apu ja maahanmuuton valvonta

Koska komissio on esittänyt tervetulleita näkemyksiä kehitysavun ja kaupan välisestä yhteydestä, voiko se ilmoittaa, miten se suhtautuu Irlannin oikeusministerin ehdotukseen, jonka mukaan kehitysapu olisi kytkettävä avun vastaanottajavaltion maastamuuton valvontaan ja Irlannin maahanmuuton valvontaan?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(17. tammikuuta 2003)

Äskettäisessä tiedonannossaan siirtolaisuuskysymysten liittämisestä osaksi unionin suhteita kolmansiin maihin komissio ehdotti kolmitahoista strategiaa yhteistyön tehostamiseksi kolmansien maiden kanssa siirtolaisuuden alalla.

— Ensinnäkin olisi luotava tasapainoinen toimintalinja, jossa puututaan siirtolaisuuden perussyihin. Yhteisön toiminta tällä alalla on merkittävää eikä sitä voi aliarvioida. Sen ulkoisen yhteistyön ja kehitysavun ohjelmat ja politiikat, joilla pyritään edistämään ihmisoikeuksia ja demokratiaa, vähentämään köyhyyttä, ehkäisemään konflikteja sekä parantamaan yleistä taloudellista ja yhteiskunnallista tilannetta, puuttuvat niihin keskeisiin tekijöihin, jotka aiheuttavat kolmansissa maissa painetta siirtolaisuuteen, ja näin ollen vaikuttavat välillisesti kyseisiin paineisiin.

— Toiseksi siirtolaisuusasioissa on kehitettävä kumppanuus, joka pohjautuu kolmansien maiden kanssa yhteisten etujen määrittelemiseen. Siirtolaisvirtojen tehokkaamman hallitsemisen tavoite edellyttää, että yhteisö jatkaa siirtolaisuusasioiden sisällyttämistä poliittiseen vuoropuheluunsa yhteisön ulkopuolisten maiden ja alueiden kanssa. Vuoropuhelussa olisi keskityttävä laittoman maahanmuuton lisäksi laillisen maahanmuuton eri mahdollisuuksiin.

— Kolmanneksi olisi tehtävä tarkoin määritettyjä ja konkreettisia aloitteita kolmansien maiden auttamiseksi parantamaan valmiuksiaan siirtolaisuuden hallinnassa. Tampereella pidetyn Eurooppaneuvoston kokouksen jälkeen komissio on pyrkinyt sisällyttämään siirtolaisuuskysymykset yhteistyöohjelmiinsa kolmansien maiden kanssa.

Tiedonannossaan komissio suosii myönteistä lähestymistapaa, joka perustuu tukeen ja kannustimiin kumppanimaille, joiden kanssa yhteistyötä siirtolaisuusasioissa pyritään parantamaan. Komission mielestä rankaisevat toimet sellaisia maita kohtaan, joiden valmiudet siirtolaisuuden hallinnassa ovat rajalliset, eivät palvele tarkoitustaan vaan niitä olisi vältettävä.

(2004/C 78 E/0738) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3857/02**

esittäjä(t): Mark Watts (PSE) komissiolle

(6. tammikuuta 2003)

Aihe: Hylkeenpoikasten teurastaminen Vienanmerellä Venäjällä

Aiemmin tästä aiheesta esittämässäni kirjallisessa kysymyksessä (P-2365/02 ([1])) pyysin komissiota kertomaan, kuinka monta hylkeenpoikasta nuijittiin kuoliaaksi Vienanmerellä vuonna 2001. Pyysin myös, että komissio ottaisi mahdollisimman pian yhteyttä Venäjän viranomaisiin tästä asiasta, joka kauhistuttaa niin monia ihmisiä vaalipiirissäni ja muualla.

Vastauksessaan komission jäsen totesi, että hylkeenpoikasten kohtelu Vienanmerellä on ollut jatkuva huolenaihe viime vuosina. Aikooko komissio nyt uudelleen varmistaa ja julkistaa Vienanmerellä vuonna 2001 teurastettujen hylkeenpoikasten määrän ja varautua vastaavien tietojen hankkimiseen vuodelta 2002?

Aikooko komissio lisäksi ottaa asian esille tehokkaalla tavalla Venäjän viranomaisten kanssa ja pyytää heiltä tarvittaessa apua näiden hankalasti saatavien tietojen saamisessa, ja voiko komissio ilmoittaa, kun tiedot ovat saatavilla?

(1) EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 18.

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(27. tammikuuta 2003)

Komissio aikoo vastaisuudessakin ottaa hylkeenpoikasten kohtelun Vienanmerellä esille Venäjän viranomaisten kanssa kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen yhteydessä, erityisesti ympäristöasioita käsittelevässä alakomiteassa.

Venäjän viranomaisilla ei kertomansa mukaan toistaiseksi ole tietoja viime vuosina tapettujen hylkeenpoikasten määrästä, mutta ne uskovat, että määrä on viime vuosina vähentynyt hylkeenmetsästyksen kannattavuuden laskun myötä. Muista lähteistä saadut tiedot eivät ole riittävän hyvin ajan tasalla tilanteen arvioimiseksi.

(2004/C 78 E/0739) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3878/02**

esittäjä(t): Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) komissiolle

(10. tammikuuta 2003)

Aihe: Verovelkojen vanhentumista koskevien määräaikojen yhdenmukaistaminen yhteisössä

Euroopan unioni pyrkii yhdenmukaistamaan verotusta. Monet kansainväliseen, jäsenvaltioiden väliseen verotukseen erikoistuneet ammattilaiset kysyvät nyt, merkitseekö yhdenmukaistaminen myös verovelkojen määräaikojen vanhentumista.

Koska verovelkojen vanhentumisajat vaihtelevat jäsenvaltiosta toiseen, merkitsee se tietynlaista syrjintää kansalaisten ja yritysten välillä eri maissa, ja useammissa maissa toimiville saattaa aiheutua sekaannusta.

Voiko komissio kertoa, sisältyykö sen verovelkojen vanhentumisen määräaikoja koskeviin ehdotuksiin mitään esitystä soveliaisuudesta yhdenmukaistaa jäsenvaltioiden säännökset alalla, jotta yhdenmukaisuuden avulla vältettäisiin syrjivä kohtelu jäsenvaltioiden kesken?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(20. helmikuuta 2003)

Komission politiikka välittömän verotuksen alalla on esitetty neuvostolle, parlamentille ja talous- ja sosiaalikomitealle osoitetussa tiedonannossa (1), jossa todetaan:

> On selvää, että tarvetta jäsenvaltioiden verojärjestelmien yleiselle yhdenmukaistamiselle ei ole. Jäsenvaltiot ovat vapaita valitsemaan parhaaksi katsomansa verojärjestelmät edellyttäen, että ne noudattavat yhteisön sääntöjä.

Tässä yhteydessä komissiolla ei ole mitään suunnitelmia tehdä ehdotusta välittömän verotuksen sääntöjen yhdenmukaistamiseksi, mihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa.

(1) EYVL C 284, 10.10.2001.

(2004/C 78 E/0740) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3908/02**

esittäjä(t): Caroline Lucas (Verts/ALE) komissiolle

(14. tammikuuta 2003)

Aihe: Malta

Liittymisneuvottelujen aikana unioni myönsi Maltalle viiriäisen (coturnix coturnix) ja turturikyyhkyn (streptopelia turtur) kevätmetsästystä koskevan poikkeusluvan. Komissio on aiemmin todennut, että lupaan liittyy "tiukkoja ehtoja".

Voiko komissio selittää, miksi Maltalle ylipäänsä myönnettiin poikkeuslupa?

Voiko komissio myöskin selventää, mitä nämä "tiukat ehdot" ovat ja mitä myönnytyksiä Malta joutuu mahdollisesti tekemään poikkeusluvan saamiseksi? Entä miten komissio aikoo valvoa, noudattaako Malta asiassa antamiaan sitoumuksia?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(14. helmikuuta 2003)

Maltalle ei ole myönnetty viiriäisen (coturnix coturnix) ja turturikyyhkyn (streptopelia turtur) metsästyksessä lintudirektiivin [1] säännöksiä laajempaa poikkeusta. Kyseisen neuvoston direktiivin 9 artiklassa sallitaan poikkeukset tiukoin edellytyksin, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole tarjolla.

Niinpä mikäli Malta haluaa sallia kyseisten lajien kevätmetsästyksen, sen on varmistettava, että kaikki 9 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja sallittu metsästys tapahtuu "tiukasti valvotuissa oloissa" ja koskee vain "pieniä määriä". Lisäksi 9 artiklan soveltaminen edellyttää, että komissio valvoo kyseistä metsästystä ja että Malta antaa komissiolle vuosittain kertomuksen kyseisen artiklan soveltamisesta.

[1] Neuvoston direktiivi 79/409/ETY, annettu 2 päivänä huhtikuuta 1979, luonnonvaraisten lintujen suojelusta, EYVL L 103, 25.4.1979.

(2004/C 78 E/0741) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0064/03**

esittäjä(t): Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) komissiolle

(22. tammikuuta 2003)

Aihe: Eurooppalainen apu Senegalin rannikolla uponneelle La Joola -lautalle

La Joola -lautta upposi Senegalin/Gambian rannikolla syyskuussa. Aluksessa oli yli tuhat afrikkalaista ja joitakin EU:n kansalaisia, kuten alankomaalaiset Roel ja Lisette Arendshorst. Monet afrikkalaisten, eurooppalaisten ja alankomaalaisten omaiset pyysivät, että uhrit noudetaan ja haudataan maahan.

Onko totta, että komissio on jo tarjoutunut rahoittamaan kahdeksannesta Euroopan kehitysrahastosta aluksen nostamisesta aiheutuvat kulut?

Miksi Senegalin hallitus ei ole vieläkään ottanut tarjousta vastaan, ja mikä estää sitä nostamasta laivaa, jotta omaiset voisivat järjestää vainajille kunnon hautajaiset perhepiirissä?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(28. helmikuuta 2003)

Komissio ei ole tehnyt arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemaa tarjousta, koska tällainen rahoitus ei kuulu Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) valtioiden kanssa harjoitettavan kehitysyhteistön tavoitteisiin siten kuin ne on määritelty Euroopen yhteisön perustamissopimuksen 177 artiklassa ja Cotonoun sopimuksessa.

Kuten aiemmin esitettyihin kirjallisiin kysymyksiin E-3166/02 [1] (Bonino), E-3319/02 [2] ja P-0108/03 [3] (Van den Berg) annetuissa vastauksissa mainittiin, Senegalin hallitus ei ole esittänyt komissiolle vaatimusta aluksen nostamisesta ylös.

[1] EUVL C 155 E, 3.7.2003, s. 105.
[2] EUVL C 268 E, 7.11.2003, s. 29.
[3] EUVL C 268 E, 7.11.2003, s. 72.

(2004/C 78 E/0742) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0075/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(23. tammikuuta 2003)

Aihe: Kalliita, epävarmoja ja huonoja palveluja tarjoavat pikkubussit syrjäyttävät kaupunkien säännöllistä raideliikennettä

1. Onko komissio tietoinen, että Venäjällä Pietarissa, jossa on maailman suurin raitiovaunuyhtiö, julkinen liikenne on jo vuosien ajan nopeasti rapistunut riittämättömän kunnossapidon vuoksi? Kaikki käytettävissä olevat varat on suunnattu vuodesta 1995 lähtien metrotunnelin kunnostamiseen, ja samalla autot täyttävät raitiotielinjat, joita ei ole suojattu muulta liikenteeltä.

2. Onko komissio tietoinen, että tilannetta pahentavat vuodesta 1998 alkaen liikennöineet tuhannet yksityisten yritysten omistamat kilpailevat bussit ja pikkubussit, jotka ovat kalliimpia mutta nopeampia? Kaupungeissa on lähes 400 yksityistä bussilinjaa, mikä vastaa arvioiden mukaan 40 prosentista julkisesta liikenteestä. Varattoman kaupunginhallinnon mielestä kyseisten yritysten toiminta oikeuttaa sen, että varoja ei enää käytetä säännöllisen julkisen liikenteen parantamiseen ja uudistamiseen.

3. Onko komissio tietoinen myös siitä, että Pietarin tilanne ei ole mitenkään erityisen poikkeuksellinen vaan että jo aiemmin Odessassa (Ukraina) julkisen liikenteen toimintaa vahingoitettiin? Mahdollisesti myös EU:n tulevissa jäsenvaltioissa Balkanin suurissa kaupungeissa pikkubusseja käyttävät yritykset kilpailevat säännöllisen julkisen liikenteen kanssa.

4. Pelkääkö komissio, että kyseisen kehityksen jatkuminen Euroopassa johtaa samanlaiseen liikennekaaokseen kuin kolmannen maailman kaupungeissa, joissa ei ole olemassa käyttäjille kohtuuhintaista tai ulkopuolisille selkeää julkista liikennettä, vaan ainoastaan joukko busseja, jotka yrittävät nopeasti ja vaarallisesti suoriutua matkoista lisääntyvän autoliikenteen keskellä?

5. Katsooko komissio, että kyseinen tilaa vaativa kehitys, joka aiheuttaa liikennekaaoksen ja tarjoaa vähävaraisille vain vähän liikennevälineiden käyttömahdollisuuksia, on hyväksi suurkaupunkien elinympäristölle? Näin ollen on yhä vaikeampi päästä käyttämään palveluja kaupunkien tiheään asutuissa keskustoissa, joissa ei ole tilaa liikenteelle.

6. Miten komissio voi edistää säännöllisen julkisen liikenteen säilyttämistä jäsenvaltioissa, kun vastassa ovat kilpailevat yritykset, jotka toimivat pienin kustannuksin siirtäessään kustannuksia yhteiskunnalle? Epävarmoja palveluja tarjoamalla nämä yritykset aiheuttavat vahinkoa ympäristölle ja heikentävät julkista liikennettä.

Tietolähde: "Tramfan Magazine", 2. vuosikerta, nro 10, s. 32.

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(3. maaliskuuta 2003)

Yhteisö on tehnyt sekä Venäjän federaation että Ukrainan kanssa kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen (http://www.europa.eu.int/comm/external_relations/ceeca/pca/index.htm), jossa luodaan perusta ja annetaan

välineet eri alojen yhteistyölle liikenneala mukaan luettuna. Komission strategiana on ennen kaikkea hyödyntää kumppanuus- ja yhteistyösopimusten tarjoamia välineitä tukiessaan kumppanuusmaita liikenne-infrastruktuurin paremmassa hyödyntämisessä ja nykyaikaisten hallinto- ja arviointimenetelmien käyttämisessä kilpailuun perustuvilla markkinoilla. Näin maat pystyvät määrittelemään strategiset vaihtoehtonsa ja toimensa liikennealalla, arvioimaan infrastruktuurin kehittämisehdotuksia ja päättämään omista painopisteistään.

Komissio ei pysty varmistamaan kaikkien niiden Venäjää ja Ukrainaa koskevien tietojen oikeellisuutta, jotka arvoisa parlamentin jäsen esittää kysymyksensä 1, 2 ja 3 kohdissa. Komission ei myöskään olisi sopivaa puuttua asioihin, jotka ovat täysin kyseisten maiden sisäisiä.

Komissio tukee uudistuspolitiikkaa liikennealalla osana makrotaloudellisiin ja rakenteellisiin uudistuksiin tarjoamaansa laajempaa tukea. Yhteisön Tacis-politiikan painopisteisiin eivät kuitenkaan kuulu julkisen liikenteen erityistuet, sillä julkinen liikenne ei kuulu jäsenvaltioiden hyväksymien maaohjelmien ensisijaisiin tavoitteisiin.

Komissio tunnustaa, että kaupunkien on tarjottava hyviä ja houkuttelevia julkisen liikenteen palveluja. Komission unionissa toteuttamat selvitykset kaupunkien julkisesta liikenteestä, johon kysymyksessä viitattiin, ja sen järjestämistavoista ovat osoittaneet, että sääntelyn purkamisella on onnistuttu alentamaan kustannuksia ja parantamaan tuottavuutta, mutta samalla palveluiden houkuttelevuus on vähentynyt. Sen sijaan "säännellyllä kilpailulla" palveluista saadaan yleensä asiakkaan kannalta houkuttelevampia ja halvempia. Säännellyssä kilpailussa palvelut tarjotaan yksinoikeuteen oikeuttavien määräaikaisten sopimusten perusteella, jotka on tehty tarjouskilpailun jälkeen. Hankintaviranomainen valvoo jatkuvasti palvelun laatua, eli luotettavuutta, säännöllisyyttä ja hintaa. Useimmat jäsenvaltiot ovat pyrkineet avaamaan kansalliset markkinansa tämän mallin perusteella, ja komissio suosittelee sitä rautateiden, maanteiden ja sisävesien henkilöliikenteeseen liittyvistä julkisista palveluista tekemässään asetusehdotuksessa [1]. Komissio kehittää lisäksi kaupunkiympäristöä koskevaa teemakohtaista strategiaa osana ympäristöä koskevaa kuudetta toimintaohjelmaansa, jossa ensisijaisena aiheena käsitellään kestävää kaupunkiliikennettä. Strategiaa koskeva tiedonanto annetaan vuoden 2003 lopulla.

[1] KOM(2002) 107 lopullinen.

(2004/C 78 E/0743) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0115/03**

esittäjä(t): Catherine Stihler (PSE) komissiolle

(28. tammikuuta 2003)

Aihe: Maltan liittyminen EU:hun: luonnonvaraisia lintuja koskeva direktiivi (79/409/ETY)

Komissio antoi 11. marraskuuta vastauksen kirjalliseen kysymykseeni E-2554/02 [1]. Voiko komissio tähän liittyen vahvistaa, että kevätmetsästys voidaan hyväksyä vain, "jollei muuta tyydyttävää ratkaisua ole" (79/409/ETY [2] 9 artiklan 1 kohta)? Voiko se myöskin selittää, miksi tämä ei ole täysin tyydyttävä ratkaisu kyseisten lajien lentäessä Maltan kautta syksyllä, kun niiden metsästys olisi sallittua direktiivin säädösten mukaan?

Voiko komissio vahvistaa, että kevätmetsästys on hyväksyttävää vain, jos kyseessä on asiallinen hyötykäyttö (79/409/ETY 9 artiklan 1 kohdan c alakohta), sekä selittää, miten voi olla asiallista tappaa kahden pienenevän kannan yksilöitä vain muutamaa viikkoa ennen niiden lisääntymisaikaa?

Voiko komissio lisäksi vahvistaa, että Malta todellakin on perustanut ornis-komitean 31. joulukuuta 2002 mennessä? Mikä on komitean kokoonpano?

[1] EUVL C 280 E, 21.11.2003, s. 5.
[2] EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(7. maaliskuuta 2003)

Luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY täytäntöönpanosta ja etenkin kevätmetsästykseen liittyvistä seikoista on neuvoteltu Maltan liittymisneuvotteluissa ympäristöä koskevan neuvotteluluvun yhteydessä.

Komissio vahvistaa, että kaikkien poikkeusten on oltava kaikkien kyseisen direktiivin 9 artiklassa lueteltujen vaatimusten mukaisia. Malta on sitoutunut panemaan direktiivin täysimääräisesti täytäntöön jäsenyytensä alusta lähtien. Jos Malta haluaa sallia esimerkiksi turturikyyhkyn ja viiriäisten kevätmetsästyksen direktiivin 9 artiklassa mainittujen poikkeusten nojalla, sen on varmistettava, että kaikki nämä edellytykset täyttyvät.

Jäsenvaltiot päättävät poikkeusten käytöstä näiden vaatimusten mukaisesti ja ilmoittavat niistä jälkikäteen komissiolle. Komissio vahvistaa, että se toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että Malta panee direktiivin säännökset ja etenkin poikkeusten käyttöön liittyvät säännökset täysimääräisesti täytäntöön jäsenyytensä alusta alkaen liittymisneuvottelujen tulosten mukaisesti.

Ornis-komiteaa koskevan kysymyksen osalta voidaan todeta, että Malta antoi vuoden 2003 tammikuun lopussa säädöksen komitean perustamisesta. Valtiosta riippumattomia järjestöjä pyydettiin hakemaan sen jäsenyyttä 5. helmikuuta 2003 mennessä. On odotettavissa, että jäsenet valitaan ja komitean puheenjohtaja nimitetään virallisesti vuoden 2003 maaliskuuhun mennessä.

(2004/C 78 E/0744) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0118/03**

esittäjä(t): Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) komissiolle

(28. tammikuuta 2003)

Aihe: Euroopan unionin ulkorajojen rajaaminen

Ateenassa 16. huhtikuuta 2003 allekirjoitettava liittymissopimus avaa lopullisesti ovet kymmenen uuden maan liittymiselle unioniin 1. toukokuuta 2004 sen jälkeen, kun 15 jäsenvaltiota ja 10 uutta jäsenvaltiota on ratifioinut sopimuksen.

Monien analyytikkojen mielestä laajenemisen pitäisi olla syynä vahvistaa lopullisesti, mitkä olisi katsottava Euroopan unionin ulkorajoiksi, koska unioni ei voi laajentua loputtomasti.

Katsooko komissio, että aihetta koskevan keskustelun pohjustamiseksi sen olisi edistettävä alan asiantuntijoista valitun ryhmän laatimaa yksityiskohtaista tutkimusta siitä, mitkä eurooppalaisen kulttuuri- ja sivistyskäsityksen perusteella olisi katsottava unionin lopullisiksi ulkorajoiksi selvinä merkkeinä yhtäläisestä ja yhteisestä maantieteellisestä identiteetistä?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(27. helmikuuta 2003)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 49 artiklan mukaan ”Jokainen Euroopan valtio, joka noudattaa 6 artiklan 1 kohdassa määrättyjä periaatteita, voi hakea unionin jäsenyyttä”. Sopimuksen 6 artiklan mukaan unioni perustuu ”jäsenvaltioille yhteisiin vapauden, kansanvallan, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen sekä oikeusvaltion periaatteisiin”.

Sen jälkeen kun kymmenen uutta jäsenvaltiota on liittynyt unioniin vuonna 2004, unioni on sitoutunut tukemaan Bulgariaa ja Romaniaa niiden pyrkimyksissä tulla jäseniksi vuonna 2007. Komissio aikoo ehdottaa tarkistettua liittymiskumppanuutta näille kahdelle maalle sekä Turkille, joka on ”ehdokasvaltio, jonka on määrä liittyä unioniin samojen kriteerien perusteella, joita sovelletaan muihinkin ehdokasvaltioihin”, kuten Kööpenhaminassa kokoontunut Eurooppa-neuvosto määritteli joulukuussa 2002.

Kööpenhaminassa kokoontunut Eurooppa-neuvosto ilmoitti, että unioni pyrkii edelleen määrätietoisesti välttämään uusien Eurooppaa jakavien rajojen luomista ja edistämään vakautta ja hyvinvointia sekä unionin uusien rajojen sisällä että niiden ulkopuolella.

Eurooppa-neuvosto vahvisti uudelleen sen, että vakautus- ja assosiaatioprosessiin osallistuvilla Länsi-Balkanin mailla on Eurooppa-neuvoston Feirassa (19.—20.6.2000) tehdyn puheenjohtajan päätelmän mukaisesti eurooppalainen näkökulma asioihin.

Laajentuneen unionin ja sen naapureiden suhteista Eurooppa-neuvosto totesi, että laajentuminen vahvistaa suhteita Venäjään, ja toivoi pitkäaikaisille demokratian ja talouden uudistuksille sekä kestävälle kehitykselle ja kaupankäynnille perustuvien suhteiden vahvistuvan Ukrainaan, Moldovaan, Valko-Venäjään ja eteläisen Välimeren maihin.

Komissio aikoo pian tehdä tässä asiassa ehdotuksia.

(2004/C 78 E/0745) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0120/03**

esittäjä(t): Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) komissiolle

(28. tammikuuta 2003)

Aihe: Kalastusta koskeva rajakiista Guadianan jokisuistossa

Espanjan ja Portugalin rajalla Guadianan jokisuistossa käynnissä oleva kalastuskiista on edennyt dramaattisesti pisteeseen, jossa Espanjan puolella sijaitsevan Huelvan rannikkoalueiden kalastajat ovat valittaneet Portugalin laivaston ampuneen heitä kohti.

Espanjalaiset kalastajat ovat tästä syystä pyytäneet nykyisen kalastussopimuksen keskeyttämistä siihen saakka, kunnes Portugalin laivasto lupautuu olemaan ampumatta. Kalastajien mukaan on näet ihme, ettei kukaan kuollut Portugalin partioveneiden hyökkäyksessä, koska niistä ”ammuttiin tappotarkoituksessa”.

Komissiolla on YMP:n nojalla toimivalta kalastuksen alalla. Voiko komissio siis kertoa, mihin toimiin se on ryhtynyt kyseisen kalastuskiistan ratkaisemiseksi? Missä määrin se aikoo olla yhteydessä Portugalin viranomaisiin estääkseen, että Portugalin laivasto ampuu jatkossakin kohti huelvalaisia kalastajia, ja pyrkii myötävaikuttamaan välimiesmenettelynsä kautta sellaisen kompromissimallin löytämiseen, jolla konflikti ratkaistaan?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(24. helmikuuta 2003)

Komissio voi kertoa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se ei ole saanut jäsenvaltioiden viranomaisilta minkäänlaista pyyntöä puuttua Guadianajoen suistoalueella mahdollisesti tapahtuneisiin välikohtauksiin.

Komissio haluaa tältä osin korostaa, että voimassa olevan yhteisön ja kansallisen lainsäädännön noudattamisen varmistaminen kuuluu jäsenvaltion valvontaviranomaisille. Vastaavasti seuraamusten langettamisesta rikkomisiin syyllistyneille vastaavat kansalliset oikeusviranomaiset.

On joka tapauksessa selvää, että komissio toivoo kalastustoiminnan sujuvan kyseisellä alueella kaikkia osapuolia tyydyttävissä olosuhteissa.

(2004/C 78 E/0746) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0192/03**

esittäjä(t): Lennart Sacrédeus (PPE-DE) komissiolle

(31. tammikuuta 2003)

Aihe: Perustelematon intialaisen pastorin vangitseminen Qatarissa

Arokiyasamy Stanislas Chellappa on intialainen kristitty mies, joka asuu yhdessä vaimonsa Esterin ja 12-vuotiaan poikansa kanssa Arabian niemimaalla Qatarissa, jossa hän on työskennellyt insinöörinä jo

22 vuoden ajan. Hänet pidätettiin 9. joulukuuta 2002 mitään syytä ilmoittamatta. Kaksi viikkoa myöhemmin, 23. joulukuuta, hänet vapautettiin takuita vastaan, ja hänen käskettiin palata Intiaan 22. tammikuuta 2003 mennessä.

Ellei näin tapahtuisi, Chellappa pidätettäisiin uudelleen. Viranomaiset eivät ilmoittaneet pidättämisen syytä tälläkään kertaa.

Chellappa on toiminut kristittyjen intialaisten yhteisön pastorina Qatarissa. Hänen perheensä ja ystävänsä epäilevät, että pidättämissyy liittyy hänen uskonkäsitykseensä ja kristilliseen toimintaansa.

Mitä komissio voi tehdä tällaisissa tapauksissa vaikuttaakseen hallituksen toimintaan? Millainen on olemassa oleva käytäntö? Onko komissio entuudestaan tietoinen tästä tapauksesta? Onko komissiolla mahdollisuuksia vaikuttaa tässä nimenomaisessa ihmisoikeus- ja uskonnonvapausasiassa?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(28. helmikuuta 2003)

Komissiolla ei ole yksityiskohtaisia tietoja arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittamasta tapauksesta. Niiden hankkiminen on hankalaa, koska komissiolla ei ole lähetystöä Qatarissa.

Silloin kun Euroopan unionilla on käytettävissään tarvittavat tiedot, se voi ryhtyä toimenpiteisiin yksittäisissä ihmisoikeusrikkomustapauksissa ottamalla virallisesti yhteyttä asianomaisten maiden viranomaisiin. Tällaisen yhteydenoton tarkoituksenmukaisuus arvioidaan tapauskohtaisesti luottamuksellisessa kuulemismenettelyssä.

On myös syytä korostaa, että komissio neuvottelee parhaillaan yhteisön ja Persianlahden yhteistyöneuvoston välistä vapaakauppasopimusta, jonka olennaiseksi osaksi on tarkoitus ottaa ihmisoikeuslauseke. Lisäksi komissio on ehdottanut Persianlahden yhteistyöneuvostolle ihmisoikeuksista käytävän poliittisen vuoropuhelun aloittamista. Tarkoituksena on, että vuoropuhelussa käsiteltäisiin säännöllisesti erityisesti ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa ja sitä täydentävissä kansainvälisissä sopimuksissa vahvistettujen perusoikeuksien kunnioittamista ja että niitä yhteistyöneuvostoon kuuluvia maita, jotka eivät ole vielä allekirjoittaneet ja ratifioineet kyseisiä asiakirjoja, kannustettaisiin tekemään niin. Vuoropuhelu tarjoaisi myös tilaisuuden käsitellä yksityistapauksia.

(2004/C 78 E/0747) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0281/03**

esittäjä(t): Ulpu Iivari (PSE) komissiolle

(3. helmikuuta 2003)

Aihe: EU:n kalastuspolitiikan uudistus ja villilohikantojen elvyttäminen

Itämeren villilohien merkitys virkistyskalastukselle ja sen myötä matkailuelinkeinolle Perämeren alueella ja Pohjois-Suomessa on suuri. Villilohen avomeri- ja suistopyynti on kuitenkin nykyisellään liian voimakasta ja usein myös väärin ajoitettua. Tästä syystä lohen vaellus kutujokiin estyy tai ainakin vakavasti häiriintyy.

Euroopan unionin kalastuspolitiikka ei kiinnitä juuri lainkaan huomiota Itämeren villilohikantojen elvyttämiseen, vaikka EU:n toimivalta ulottuu jäsenvaltioiden meri- ja jokikalastukseen. Itämeren alueella EU käyttää toimivaltaansa lohenkalastuksen osalta vain Itämeren kalastuskomission jäsenenä, ja kalastuksen rajoitukset koskevat lähinnä lajikohtaisia kalastuskiintiöitä.

Ruotsi ja Suomi ovat ministeriöiden yhteisellä päätöksellä rajoittaneet lohen pyyntiä Perämerellä ja erityisesti Torniojoen suistossa, mutta vain Suomi on pitänyt tiukan linjan sopimuksen täytäntöönpanossa. Ruotsi on myöntänyt jokseenkin säännönmukaisesti poikkeuslupia omille kalastajilleen ja ruotsalaisten lohisaaliit jokisuulta ovat nousseet moninkertaisiksi verrattuna koko Torniojoen virkistyskalastuksen saaliiseen.

Pitääkö Euroopan unionin komissio tärkeänä villilohikantojen elvyttämistä ja niiden virkistyskalastuksen edistämistä? Miten komissio aikoo ottaa Itämeren villilohen huomioon EU:n kalastuspolitiikan parhaillaan käynnissä olevassa uudistuksessa?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(3. maaliskuuta 2003)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen mainitsikin, Itämeren lohikantaa hoitaa sen elämän merivaiheessa kansainvälinen Itämeren kalastuskomissio (IBSFC), joka vuoden 1973 Gdanskin yleissopimuksen mukaisesti on vastuussa Itämeren elollisten luonnonvarojen hoidosta.

Tämä komissio hyväksyi vuonna 1997 lohen pitkän aikavälin elvytyssuunnitelman (Salmon Action Plan). Suunnitelman päätavoitteena on parantaa luonnonvaraisten lohikantojen tilaa Itämerellä ja lisätä asteittain Itämeren luonnonvaraisen lohen luonnollista tuotantoa siten, että vuoteen 2010 mennessä saavutetaan vähintään 50 prosenttia luonnonlohijokien rohkeimmin arvioidusta mahdollisesta poikastuotannosta. Muita tavoitteita ovat mahdollisten lohijokien luonnonvaraisten lohipopulaatioiden elvyttäminen ja luonnonvaraisten lohien elinympäristön parantaminen mahdollisuuksien mukaan.

Vaikka kaikki lohen elvytyssuunnitelmaan kuuluvat tekijät eivät kuuluukaan IBSFC:n vastuulle, se kuitenkin valvoo tiukasti kaikkien suunnitelman näkökohtien täytäntöönpanoa. Sopimuspuolten edellytetään raportoivan säännöllisesti vastuulleen kuuluvista toimista, kuten viljeltyjen lohien vapauttamisesta luonnonvesiin tai luonnonvaraisen lohen istutuksista.

Rannikkoalueilla sovellettavat, luonnonvaraisen lohen pyyntipaineen vähentämiseen tähtäävät kansalliset sääntelytoimenpiteet kulkevat käsi kädessä IBSFC:n tasolla toteutettujen toimenpiteiden kanssa. Tehokkain IBSFC:n tasolla toteutettu toimenpide on ehdottomasti ollut luonnonvaraisten lohipopulaatioiden kannalta tarpeellinen lohen suurimman sallitun saaliin (TAC) pienentäminen. 1980-luvun lopulla avomeri- ja rannikkokalastuksessa pyydettiin peräti miljoona lohta vuodessa. Vuoden 2003 pääaltaan ja Pohjanlahden TAC on 460 000 yksilöä.

Nämä toimenpiteet ovat jo tuottaneet tuloksia. Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) mukaan pääaltaan ja Pohjanlahden luonnonvaraisten populaatioiden tila on yleisesti ottaen parantunut viime vuosina ja luonnonvaraisten smolttien määrä lisääntyi vuosina 2000—2002 erittäin paljon. Vuosiksi 2003—2005 siis odotetaan hyvää kudulle nousua. Luonnonvaraisen lohen tilan odotetaan edelleen paranevan, kun vuonna 2004 aletaan toteuttaa Itämeren lohen vaihtoehtoista pyyntistrategiaa, joka hyväksyttiin viimeisimmässä IBSFC:n vuosikokouksessa ja jonka tavoitteena on siirtyä luonnonvaraisen ja viljellyn lohen sekakalastuksesta valikoivaan viljeltyjen populaatioiden pyyntiin.

Tämä saattaa osoittaa miksi komissio on sitä mieltä, että luonnonvaraisen lohen suojelemiseksi niin kansallisella kuin IBSFC:n tasolla toteutetut säilyttämistoimenpiteet ovat menestystarina Itämeren kalastuksen hallinnon kannalta. Niin kauan kun tilanne on tällainen, komissio ei katso tarpeelliseksi ottaa enempää vastuuta lohikannoista. Virkistyskalastuksen osalta yhteisöllä ei ole Itämeren luonnonvaraista lohta koskevaa politiikkaa.

(2004/C 78 E/0748) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0320/03**

esittäjä(t): Massimo Carraro (PSE)
ja Vincenzo Lavarra (PSE) komissiolle

(10. helmikuuta 2003)

Aihe: Siipikarjanlihan tuonti

Kahden viime vuoden aikana siipikarjanlihan (kana ja kalkkuna) tuonti yhteisön markkinoille on lisääntynyt huomattavasti (109 prosenttia vuodessa), 244 000 tonnista 790 000 tonniin. Siipikarjanliha kuuluu tariffinimikkeiden 0210, 1602 3111 ja 1602 3119 alle (tuore liha ja lihavalmisteet).

Onko komissio tietoinen siitä, että lihaa tuodaan unioniin kiertämällä Maailman kauppajärjestön puitteissa vahvistettuja, voimassaolevia tariffeja, sillä lisäämällä pieniä määriä suolaa ja/tai muita mausteita vientiyritykset hyötyvät laittomasti tariffien alennuksista, mistä taas aiheutuu perusteettomia menetyksiä yhteisön talousarviolle?

Mihin konkreettisiin toimiin komissio aikoo ryhtyä kuluttajien suojelemiseksi, ottaen huomioon, että eri puolilla Euroopan unionia tehdyissä kokeissa tuontilihan on havaittu sisältävän nitrofuraania ja että tuontilihan tuotannossa on käytetty eläinjauhoja, mikä on yhteisön normien vastaista?

Onko komissio tietoinen siitä, että edellä mainittu, edelleen ilmenevä epäkohta on aiheuttanut sekä ihmisten terveyden että talouden kannalta vakavia häiriöitä yhteisön markkinoilla ja huomattavaa haittaa Euroopan unionin maataloustuottajille, jotka joutuvat kärsimään vääristyneestä ja epäreilusta kilpailusta?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(18. maaliskuuta 2003)

Komissio on myös havainnut siipikarjanlihan ja siipikarjanlihavalmisteiden tuonnin lisääntyneen merkittävästi. Parlamentin jäsenen mainitsemat luvut eivät kuitenkaan koske viimeisimpiä 24:ää kuukautta ja edellä mainittuja tuotteita, vaan ne näyttävät viittaavan muihin viiteajanjaksoihin ja kaikkiin siipikarjanlihavalmisteisiin, joiden määrä on ilmaistu teuraspainona. Vuosina 2000—2001 tuonti kasvoi 397 000 tonnista 576 000 tonniin. Vuonna 2002 tuonti oli arviolta 550 000 tonnia.

Joidenkin jäsenvaltioiden tulliviranomaiset luokittelevat kananlihan suolattua lihaa koskevaan tariffinimikkeeseen 0210, vaikka kyseessä olevan jäädytetyn kananlihan sisältämä suolamäärä ei takaa lihan pitkäaikaista säilymistä ja vaikka jäädytetty liha kuuluu tariffinimikkeeseen 0207. Koska tariffisääntöjen tulkinta on yhteisössä hyvin kirjavaa, komissio toteutti viipymättä asetuksen (EY) N:o 1223/2002 ([1]) mukaiset toimenpiteet tämäntyyppisten tuotteiden tariffiluokituksen selkeyttämiseksi ja sen varmistamiseksi, että ne luokitellaan yhdenmukaisesti nimikkeen 0207 mukaiseksi jäädytetyksi kananlihaksi.

Tariffinimikkeeseen 1602 kuuluu muun muassa kypsentämätön ja maustettu liha. Vaikka komissiolla ei olekaan tietoa tavoista, jolla nimikettä tällä hetkellä kierretään, parlamentin jäsenet voivat luottaa siihen, että komissio toteuttaa tämäntyyppisten petosten ilmetessä tarvittaessa välittömästi kaikki aiheelliset toimenpiteet.

Komissio on tietoinen terveydellisistä ja taloudellisista riskeistä ja on toteuttanut joukon käytännön toimenpiteitä kuluttajien ja tuottajien suojelemiseksi. Kolmansien maiden on esitettävä komissiolle jäämien valvontaohjelmasuunnitelma ja toimenpiteet väärinkäytösten ehkäisemiseksi. Testejä aineiden toteamiseksi tehdään myös tuontipaikalla unionissa. Myös elintarvike- ja eläinlääkintätoimisto suorittaa valvontatoimia paikalla kiellettyjen aineiden toteamiseksi.

Jos ongelmia ilmenee, on harkittava lisätoimia. Niitä voivat olla testausten lisääminen siten, että testit koskevat koko tuontierää entisen 20 prosentin sijaan, tai välitön tuontikielto. Tämäntyyppisiä toimenpiteitä sovelletaan tällä hetkellä useista kolmansista maista, esimerkiksi Brasiliasta, Kiinasta ja Thaimaasta peräisin olevan siipikarjanlihan tuontiin.

Komissio on myös antanut äskettäin rehujen ja elintarvikkeiden virallista valvontaa koskevan ehdotuksen [2] ja valmistelee parhaillaan rehuhygieniaa koskevaa ehdotusta, jolla ihmisten ja eläinten terveydelle sekä ympäristölle aiheutuvien haittojen ehkäisemistä koskevia määräyksiä yhdenmukaistetaan ja tiukennetaan edelleen. Kumpaakin ehdotusta voidaan soveltaa myös unioniin suuntautuvasta tuonnista kiinnostuneisiin kolmansiin maihin.

---

[1] Komission asetus (EY) N:o 1223/2002, annettu 8 päivänä heinäkuuta 2002, tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön, EYVL L 179, 9.7.2002.

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston ehdotus rehujen ja elintarvikkeiden virallisesta valvonnasta, KOM(2003) 52 lopullinen.

(2004/C 78 E/0749) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0450/03**

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle

(19. helmikuuta 2003)

Aihe: Vastaanottoleirit ja orjakauppiaat

"Pendelin vastaanottoleiri Kreikassa: peltihökkeleitä jätteiden ja liejun keskellä." "… 80 kilometrin päässä Ateenasta. Leirin ylläpidosta vastaa Maailman lääkärit -kansalaisjärjestö, joka tekee kaikkensa auttaakseen Kreikkaan tulevia epätoivoisia maahanmuuttajia, mutta turhaan, sillä maahanmuuton hyökyaalto kasvaa päivä päivältä. Afganistanilaisia, irakilaisia ja kurdeja tulee Turkkiin ja sieltä edelleen Kreikkaan, jossa heidän on eteenpäin päästäkseen maksettava mafialle vähintään 2 500 dollaria. He piiloutuvat pika-alusten kuljettamiin rekkoihin tai ruumisarkkumaisiin veneisiin." "Tämän leirin kautta on kulkenut ainakin 15 000 ulkomaalaista, ja jokaisella heistä on ollut päässään yksi ainoa ajatus: päästä oikeaan Eurooppaan." Nämä otteet ovat 6. helmikuuta 2003 julkaistusta Panorama-lehdestä. "Turkin kansalaisia olevien kurdien toiveidentäyteinen matka alkaa Istanbulista ja jatkuu eri teitä … Ensimmäinen tie vie Balkanin maiden poikki rekassa ja jalkaisin, ja johtaa Italiaan. Toinen tie vie Kosovoon ja Albaniaan, josta pääsee Italiaan kumiveneellä. Kolmantena vaihtoehtona on matkustaminen kehnoilla hakurahtilaivoilla Smyrnasta Calabrian rannikon suuntaan. Neljättä vaihtoehtoa kutsutaan viimeisimpien kuulopuheiden mukaan 'uudeksi reitiksi': ensin lentokoneella Tunisiaan, missä sitten noustaan Sisiliaan meneviin kalastusaluksiin. Oli valittu reitti mikä hyvänsä, maksaa 'matkalippu' 3 000—6 000 euroa. Hinta vaihtelee lopullisen määränpään mukaan. Rahaa liikkuu yhteensä 18 miljoonaa euroa kahdessa vuodessa. Matka maksetaan käteisellä Turkissa." (Panorama 6. helmikuuta 2003) Tässä esitetyt lainaukset Italiassa ilmestyvästä Panorama-lehdestä kertovat liiankin hyvin niin tietyillä vastaanottoleireillä vallitsevasta alennustilasta, kurjuudesta, rappiosta, raakalaismaisuudesta ja ihmisarvon kunnioittamisen täydellisestä puutteesta, kuin siitä tosiasiastakin, että ilmiselvästi on olemassa rikollisjärjestöjä, joissa orjakauppiaat käyttävät törkeästi hyväkseen siirtymään joutuneiden henkilöiden epätoivoa.

Kysymme komissiolta:

1. Miten näiden unionin alueella sijaitsevien vastaanottoleirien olemassaolo ja niillä vallitsevat olosuhteet ovat sovitettavissa yhteen Schengenin sopimuksen maahanmuuttoa koskevien määräysten kanssa?

2. Millä keinoilla unioni voi estää sen, että näiden leirien rappiotila ja maahanmuuttajien rikollinen hyväksikäyttö kurjistavat entisestään näiden ihmisten elämää ja mitätöivät täysin heidän ihmisarvonsa?

3. Eikö komissio katso olevan tarpeellista ja suotavaa, että unionin jäseneksi pyrkivän valtion hallitukseen pyrittäisiin vaikuttamaan niin, että se yhdenmukaistaisi maahanmuuttoa koskevan lainsäädäntönsä sen kauan kaipaaman Euroopan unionin lainsäädännön kanssa, jolloin tilanne ei enää olisi sellainen, että kyseisen valtion alueella ei voida soveltaa rikoslakia edellä kuvatun kaltaisiin ilmiöihin?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(15. toukokuuta 2003)

Pöytäkirjassa Schengenin säännöstön sisällyttämiseksi osaksi Euroopan unionia edellytetään, että jäsenvaltioiden on karkotettava henkilöt, jotka eivät täytä tai eivät enää täytä lyhyen oleskelun edellytyksiä, joita sovelletaan, silloin kun kyseiset henkilöt eivät ole lähteneet maasta vapaaehtoisesti, tai jos voidaan olettaa, etteivät he tee näin, tai jos heidän on lähdettävä välittömästi kansallisen turvallisuuden tai yleisen järjestyksen vuoksi. Näiden määräysten täytäntöönpanemiseksi jäsenvaltiot voivat ottaa laittomasti maassa olevia henkilöitä säilöön tai vaatia heitä asumaan tietyllä alueella.

Kuten Poli Bortonen kirjalliseen kysymykseen E-0431/03 ([1]) annetussa vastauksessa todettiin, neuvosto antoi 28. helmikuuta 2002 laitonta maahanmuuttoa koskevasta yhteisön politiikasta 15. marraskuuta 2001 annetun komission tiedonannon ([2]) mukaisesti laitonta maahanmuuttoa koskevan toimintasuunnitelman ([3]). Lisäksi neuvosto antoi 13. kesäkuuta 2002 suunnitelman jäsenvaltioiden ulkorajojen hallinnasta komission samasta aiheesta 7. toukokuuta 2002 antaman tiedoannon mukaan ([4]). Toteuttamalla nämä toimenpiteet asianmukaisesti voidaan vähentää laittomien maahanmuuttajien määrää ja keventää pitkällä aikavälillä kysymyksessä kuvailtujen keskusten ja leirien taakkaa.

Lisäksi on korostettava, että jos kyseiset henkilöt olisivat hakeneet tai hakisivat turvapaikkaa Kreikasta, komissio ei voisi ryhtyä toimiin kuten esimerkiksi pyytää tietoja Kreikan viranomaisilta EY:n perustamissopimuksen 63 artiklan mukaisten säännösten perusteella, sillä tällaisia säännöksiä ei ole.

Neuvosto antoi 27. tammikuuta 2003 direktiivin 2003/9/EY, jossa säädettiin turvapaikanhakijoiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vähimmäisvaatimuksista ([5]). Jäsenvaltioiden on kuitenkin vielä saatettava säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään. Direktiivillä pyritään parantamaan huomattavasti turvapaikanhakijoiden vastaanotto-olosuhteita ainakin tietyissä jäsenvaltioissa. Kaikki jäsenvaltiot ovat hyväksyneet periaatteen, jonka mukaan hädänalaisilla turvapaikanhakijoilla, jotka saavat odottaa maassa menettelyjen tuloksia, on oikeus vastaanotto-olosuhteisiin (kuten majoitukseen, ruokaan, vaatteisiin ja päivärahaan). (Vastaanotto-olosuhteet voidaan kuitenkin evätä, jos turvapaikkahakemusta ei jätetä heti, kun sen jättäminen on kohtuudella mahdollista). Turvapaikanhakijoilla on oikeus kaikissa jäsenvaltioissa asianmukaiseen terveydenhuoltoon, tietoon, tietomateriaaliin ja opetukseen sekä tietyissä rajoitetuissa tapauksissa pääsyyn työmarkkinoille. Jäsenvaltioiden olisi myös sitouduttava varmistamaan asianmukainen ohjaus, seuranta ja vastaanotto-olosuhteiden valvonta. Määräaika säännösten saattamiselle osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä on 6. helmikuuta 2005.

Tältä osin on syytä panna merkille, että Kreikan viranomaiset käyttävät suurimman osan Euroopan pakolaisrahaston varoistaan turvapaikanhakijoiden vastaanottovalmiuksien parantamiseen ja tehostamiseen. Vuoden 1998 jälkeen useat kansalaisjärjestöt ovat parantaneet majoituksen ja ruuan tarjoamista ja taanneet sen turvapaikanhakijoille Kreikassa (muun muassa EL.IN.AS:n johtamassa Aspropyrgosin keskuksessa, Kreikan Punaisen Ristin johtamassa Nea Makrin majoituskeskuksessa ja Maailman lääkärit -järjestön johtamassa turvapaikanhakijoiden yömajassa Ateenan keskustassa).

Turkilla on hakijamaana liittymistä edeltävä kumppanuus, ja se on hyväksynyt yhteisön säännöstön hyväksymistä koskevan kansallisen ohjelman. Ohjelmassa Turkki velvoitetaan luonnollisesti saattamaan vähitellen muuttoa, turvapaikkaa ja rajavalvontaa koskeva lainsäädäntönsä yhteisön säännöstön mukaiseksi. Turkin viranomaiset perustivat vuonna 2002 muuttoa, turvapaikkaa ja rajavalvontaa käsitteleviä yksiköiden välisiä työryhmiä, joiden tehtävänä oli laatia strategiat, joilla vahvistetaan yksityiskohtainen suunnitelma lainsäädännön muuttamisesta yhteisön säännöstön mukaisesti näillä alueilla. Muuttoa ja rajavalvontaa koskevat strategiat julkaistaan pian. Turkin viranomaiset ovat myös päättäneet laatia muuttoa, turvapaikkaa ja rajavalvontaa koskevat toimintasuunnitelmat. Suunnitelmissa vahvistetaan yksityiskohtainen aikataulu, jonka mukaisesti lainsäädäntö, institutionaaliset uudistukset, koulutus ja investoinnit saatetaan yhteisön säännöstön mukaisiksi. Komissio tukee toimintaohjelmien laatimista ja toteuttamista kahdella "kaksoishankkeella", jotka aloitetaan vuonna 2003. Lisäksi komissio ja Turkki aloittavat kesäkuussa 2002 neuvottelut erityisestä laitonta maahanmuuttoa koskevasta toimintasuunnitelmasta, ja neuvottelut on tarkoitus saattaa pian loppuun.

([1]) EUVL C 51 E, 26.2.2004, s. 24.
([2]) KOM(2001) 672 lopullinen.
([3]) EYVL C 142, 14.6.2002.
([4]) KOM(2002) 233 lopullinen.
([5]) EUVL L 31, 6.2.2003.

(2004/C 78 E/0750) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0557/03**

esittäjä(t): Anne Van Lancker (PSE) komissiolle

(20. helmikuuta 2003)

Aihe: Maitokiintiöitä koskevat järjestelyt rajat ylittävissä yrityksissä

Belgialaisella maanviljelijällä lypsykarjaan erikoistuneen yrityksen, joka sijaitsee Belgiassa, Meer-Hoogstratenissa, kiintiö on 397 727 litraa (rasvaprosentti: 3,873, tuottajanumero 00113020140). Maanviljelijän vaimo aikoo ottaa haltuunsa äitinsä ja isäpuolensa Baarle Nassaussa (Alankomaissa) sijaitsevan tilan, jonka kiintiö on 307 164 litraa ja rasvaprosentin määrä 4,04 (tilan rekisterinumero (COS registratie) on 66244). Maatilat sijaitsevat rajavyöhykkeellä, viiden kilometrin päässä toisistaan. Aviomiehen tilan alat on jaoteltu huonosti (vähemmän kuin kolme hehtaaria alaa kohden) ja ne sijaitsevat herkällä alueella, jossa pintavettä suojellaan (nitraattidirektiivin mukaisesti). Vaimon tuleva tila sijaitsee uudelleen jaetulla alueella, jossa on maatalo ja jonka ala on 40 hehtaaria.

Belgialainen maanviljelijä haluaa tuottaa kiintiöönsä kuuluvat määrät maitoa Castelre-Baarle Nassaun tilalla Ballmann-tuomion mukaisesti ([1]). Hän pitää Meer-Hoogstratenin tilansa ja siihen kuuluvat maat ja toimittaa maidon belgialaiselle ostajalle. Hänen vaimonsa toimittaa tulevalta tilaltaan maitoa alankomaalaiselle ostajalle.

Belgian kiintiö koskee belgialaista tuottajaa (aviomies) ja Belgiassa sijaitsevaa tilaa, eli se on belgialainen kiintiö. Belgian lainsäädännössä ei ole selviä säännöksiä siitä, että maitotuotteiden tuotantoyksikön on sijaittava Belgiassa. Belgian lainsäädännön mukaan "maitotuotteiden tuotantoyksikkö" on toiminnallisten välineiden muodostama yksikkö. Toiminnan ei tarvitse lain mukaan tapahtua Belgiassa.

Voiko komissio vastata, onko tämä työskentelytapa yhteisön lainsäädännön mukaista? Mitä määräyksiä on kummankin tilan noudatettava? Voiko belgialainen ostaja hakea maitoa Castelre-Baarle Naussaussa (Alankomaat) sijaitsevan tilan maitotankilla, vai onko tilanomistajan itse kuljetettava maitotankki Meer-Hoogstratenin (Belgia) tilalle?

([1]) Tuomio asiassa C-341/89, Ballmann vastaan Hauptzollamt Osnabrück.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(17. maaliskuuta 2003)

Komission on valitettavasti ilmoitettava parlamentin jäsenelle, että suunnitellut järjestelyt eivät ole mahdollisia. Maito- ja maitotuotealan lisämaksusta 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3950/92 ([1]) 9 artiklan mukaan "tuottajalla" tarkoitetaan maataloustuottajaa, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tai luonnollisten henkilöiden taikka oikeushenkilöiden ryhmittymää, jonka tila sijaitsee yhteisön maantieteellisellä alueella, ja joka myy maitoa tai muita maitotuotteita suoraan kuluttajalle ja/tai joka toimittaa niitä ostajalle, ja "tilalla" yksittäisen tuottajan hoitamien tuotantoyksiköiden kokonaisuutta, joka sijaitsee yhteisön maantieteellisellä alueella. Molemmissa määritelmissä käsite "yhteisön maantieteellinen alue" lisättiin varta vasten 14 päivänä kesäkuuta 1993 ([2]) annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1560/93, jotta valvonnan avulla voitaisiin välttää hallitsemattomia tilanteita kiintiöjärjestelmässä.

Parlamentin jäsenen mainitsema Ballmann-tuomio ei ole ratkaiseva tässä asiassa: se ei koske rajat ylittäviä järjestelyjä, mutta sen sijaan se koskee vielä asetuksessa (ETY) N:o 857/84 ([3]) tarkoitettua vanhaa maitokiintiöjärjestelmää.

Tämä tarkoittaa, että kahdella tilalla tuotetut maitomäärät on toimitettava ja niistä on pidettävä kirjaa erikseen Belgiassa ja Alankomaissa kunkin maan maitokiintiöitä noudattaen.

([1]) EYVL L 405, 31.12.1992.

([2]) Neuvoston asetus (ETY) N:o 1560/93, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1993, maito- ja maitotuotealan lisämaksusta annetun asetuksen (ETY) N:o 3950/92 muuttamisesta, EYVL L 154, 25.6.1993.

([3]) Neuvoston asetus (ETY) N:o 857/84, annettu 31 päivänä maaliskuuta 1984, asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitetun maksun soveltamista maito- ja maitotuotealalla koskevista yleisistä säännöistä, EYVL L 90, 1.4.1984.

(2004/C 78 E/0751) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0736/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(11. maaliskuuta 2003)

Aihe: Valvottujen kaatopaikkojen rakentaminen

Useita tavanomaisten jätteiden ”valvottuja kaatopaikkoja” on suunniteltu rakennettavaksi Portugaliin eri paikkakunnille ja joissakin tapauksissa yhteisön rahastojen tuella.

Pyydän komissiota ilmoittamaan minulle, mille hankkeille on jo myönnetty yhteisön rahoitusta ja mikä on niiden toteutusaste.

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(28. huhtikuuta 2003)

Tähän hetkeen mennessä koheesiorahastosta ei ole haettu rahoitusta Portugalin valvomille kaatopaikoille.

Tämän alan hankkeiden mahdollisen rakennerahastoista suoritettavan rahoituksen osalta komissio muistuttaa parlamentin jäsenelle, että toissijaisuusperiaatteen perusteella toimenpideohjelmien hallinto-viranomainen valitsee nämä hankkeet kansallisella tasolla komission hyväksyttyä ohjelmien strategiset painopistealueet. Ainoastaan hankkeista, joiden kustannukset ylittävät neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 [1] 25 artiklassa säädetyn 50 miljoonan euron rajan, on ilmoitettava komissiolle. Komissio ei siis tunne ennalta kaikkia rakennerahastoista rahoitettavia hankkeita.

Komissio pyytääkin parlamentin jäsentä kääntymään asiassa Portugalin viranomaisten puoleen.

[1] Neuvoston asetus (EY) N:o 1260/1999, annettu 21 päivänä kesäkuuta 1999, rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä.

(2004/C 78 E/0752) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0751/03**

esittäjä(t): Mary Banotti (PPE-DE) komissiolle

(11. maaliskuuta 2003)

Aihe: Irlannin kansallinen kehityssuunnitelma vuosiksi 2000—2006

Kuinka Irlannin kansalliselle meriturismin infrastruktuurin kehityssuunnitelmalle myönnetty 20 miljoonaa euroa on kohdennettu? Onko komissio vakuuttunut siitä, että koko tämä summa jaettiin alkuperäisen suunnitelman mukaan?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(14. huhtikuuta 2003)

Irlannin kansallinen kehityssuunnitelma toteutetaan useiden eri toimintaohjelmien avulla, joihin kuhunkin sisältyy monia toimenpiteitä. Toimenpiteistä osa on yhteisön osarahoittamia ja osa rahoitetaan yksinomaan kansallisista varoista.

Meriturismia koskeva suunnitelma on kansallisesti rahoitettu toimenpide, joka sisältyy kahteen alueelliseen toimenpideohjelmaan, nimittäin Midlandin raja-alueen ja läntisen alueen ohjelmaan sekä eteläisen ja itäisen alueen ohjelmaan.

Koska toimenpide ei saa rahoitustukea unionin rakennerahastoista, komissio ei voi ottaa kantaa rahoituksen jakamiseen.

(2004/C 78 E/0753) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0790/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(14. maaliskuuta 2003)

Aihe: Jätteidenpolttoa koskeva lainsäädäntö

1. Aikooko komissio esittää muutoksia nykyiseen jätteiden polttoa koskevaan yhteisön lainsäädäntöön 13. helmikuuta yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-458/2000 antaman tuomion mukaisesti sen selventämiseksi, luokitellaanko jätteiden polttaminen huolehtimistoimeksi vai hyödyntämistoimeksi?

2. Eikö komissio katso, että tätä asiaa koskevan tuomioistuimen tuomion ja olemassa olevan EU-lainsäädännön, kuten vuonna 1994 annetun pakkausdirektiivin, välillä on ristiriitaisuuksia ottaen huomioon, että kyseisessä direktiivissä määritellään, että energiantuotanto voidaan laskea mukaan pakkausjätteiden hyödyntämistavoitteisiin?

3. Miten tuomio vaikuttaa komission mielestä yhdyskuntajätteiden polttamiskäytäntöön ja halukkuuteen käyttää polttamista jätteidenkäsittelymenetelmänä?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(27. toukokuuta 2003)

1. Komissio on käynnistänyt jätteiden hyödyntämis- ja huolehtimistoimista yleisen tutkimuksen, jolla halutaan selkeyttää jätteiden hyödyntämis- ja huolehtimistoimien käsitteitä. Tutkimus luovutetaan jäsenvaltioiden ja sidosryhmien asiantuntijoiden työryhmille vuoden 2003 puolivälissä.

Komissio katsoo kuitenkin, että energian hyödyntämisen käsitteen määritelmää olisi muutettava muuttamalla jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annettua neuvoston direktiiviä 75/442/ETA ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna ([2]). Tässä vaiheessa komissio pohtii yhä tämänsuuntaisten ehdotusten tarpeellisuutta.

2. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on päättänyt asiasta C-458/00 tekemässään päätöksessä, että kunnallisissa jätteenpolttolaitoksissa tapahtuvan jätteenpolton pääasiallinen päämäärä on jätteistä huolehtiminen. Tuomioistuin mainitsi päätöksessään lisäksi, että tämä luokittelu jätteiden huolehtimiseksi ei muutu, vaikka prosessin toissijainen vaikutus olisikin energian talteenotto ja tuotetun energian käyttäminen.

Tuomioistuimen päätöksestä seuraa se, että jätteiden hyödyntämisen tavoite, joka on määritelty pakkauksista ja pakkausjätteestä 20 päivänä joulukuuta 1994 annetun parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY ([3]) 6 artiklassa, olisi tulkittava seuraavasti: Sana hyödyntäminen tarkoittaa direktiivissä 94/62/EY kaikkea direktiivin 75/442/ETY liitteessä II olevassa B osassa tarkoitettua toimintaa. Asiassa C-458/00 tuomioistuin on toiminnan ensisijaisen tavoitteen käsitettä soveltamalla sulkenut pois toimintaluettelosta jätteenpolton kunnallisissa jätteenpolttolaitoksissa.

Energian hyödyntäminen määriteltynä niin, että se on ”palavien pakkausjätteiden käyttöä energian tuottamiseen polttamalla suoraan muiden jätteiden kanssa tai yksinään kuitenkin siten, että lämpö otetaan talteen”, on jätetty pois kierrätyksen käsitteestä siinä merkityksessä kuin se on määritelty direktiivissä 94/62/EY.

Tämän perusteella jäsenvaltioiden on kierrätyksen kokonaistavoitteen saavuttamiseksi joko lisättävä kierrätystä tai otettava talteen energiaa pakkausjätteen polttokelpoisesta osasta polttamalla sitä joko sementtiuuneissa tai voimalaitoksissa, joista kummankin tuomioistuin on tunnustanut hyödyntämistoimiksi (Oikeusasia C-228/00, päätös 13. helmikuuta 2003).

3. Yhteisön jätehuoltostrategiasta 27 päivänä helmikuuta 1997 annetussa neuvoston päätöslauselmassa ([4]) pidetään ensisijaisena jätteiden syntymisen vähentämistä ja toissijaisena jätteiden hyödyntämistä kierrätyksen ja materiaalien uudelleenkäytön muodossa, jos ne ovat ympäristön kannalta paras vaihtoehto. Jätteiden toimittaminen kaatopaikoille on viimeinen vaihtoehto.

Toistaiseksi komissio arvioi tuomioistuimen päätöksen mahdollisia vaikutuksia asiasta vastaavien viranomaisten jätteen käsittelytekniikoita koskeviin päätöksiin. Näihin päätöksiin vaikuttavat muun muassa ympäristölainsäädäntö, mukaan luettuna yhteisön säännökset, joiden mukaan viranomaisilla on velvollisuus

johtaa mahdollisimman suuri osa kompostoituvasta jätteestä muualle kuin kaatopaikoille ja kierrättää suuria määriä tietyistä jätevirroista (pakkausjätteitä, loppuun käytettyjä ajoneuvoja, elektroniikkajätteitä ja sähkölaitteita). Tässä yhteydessä viranomaisille yksi vaihtoehto jätteiden hyödyntämiseksi olisi käyttää enemmän kompostointia ja kierrätystä ja ottaa talteen enemmän energiaa polttamalla jätettä sen sijaan, että teollisuuslaitoksissa (voimalaitoksissa, sementtiuuneissa) käytetään primäärejä polttoaineita.

Lisäksi riippumatta hyödyntämiseen tähtäävän jätteenpolton luokittelusta joko hyödyntämiseksi tai huolehtimiseksi, jätteenpoltosta 4 päivänä joulukuuta 2000 annettu parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/76/EY ([5]) on säännöksiä, joissa vaaditaan ottamaan talteen niin paljon energiaa kuin se on käytännössä mahdollista. Kaatopaikkajätteestä 26. päivänä huhtikuuta annetussa neuvoston direktiivissä 1999/31/EY ([6]) on niin ikään säädöksiä energian talteenottamiseksi kaatopaikkakaasuista. Lisäksi jätteenpoltosta parhaillaan laadittavassa parhaita käytettävissä olevia tekniikoita koskeva BREF-asiakirjassa, jota laaditaan ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämisestä 24 päivänä syyskuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/61/EY ([7]) suomissa puitteissa, on kappale, jossa käsitellään jätteestä saatavan energian käyttöä.

([1]) EYVL L 194, 25.7.1975.
([2]) EYVL L 78, 26.3.1991.
([3]) EYVL L 365, 31.12.1994.
([4]) EYVL C 76, 11.3.1997.
([5]) EYVL L 332, 28.12.2000.
([6]) EYVL L 182, 16.7.1999.
([7]) EYVL L 257, 10.10.1996.

(2004/C 78 E/0754) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0816/03**

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(17. maaliskuuta 2003)

Aihe: Hybridilajikkeita koskeva riippumaton tutkimus

Vastauksessaan kysymykseeni E-3520/01 ([1]) komissio ilmoitti minulle, että se aikoo teettää "hybridilajikkeiden käyttöä koskevan riippumattoman tutkimuksen", johon perustuen se laatii kertomuksen 31. joulukuuta 2003 mennessä.

Siitä huolimatta, että kertomuksen esittämispäivään on vielä pitkä aika, tätä asiaa seurataan luonnollisesti hyvin kiinnostuneesti Azorien autonomisella alueella, jolle on myönnetty poikkeuslupa tämäntyyppisten viinien kaupan pitoon vain vuoteen 2006 asti. Voisiko komissio ilmoittaa minulle, onko mainitusta tutkimuksesta mahdollista saada edes alustavaa tietoa ennen kuin kertomus laaditaan?

([1]) EYVL C 160 E, 4.7.2002, s. 131.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(15. huhtikuuta 2003)

Komissio avasi tarjouskilpailun heinäkuussa 2002 tutkimuksen tekemiseksi viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 ([1]) 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Saatujen tarjousten perusteella komissio valitsi saksalaisista, ranskalaisista ja unkarilaisista yrityksistä koostuvan yhteenliittymän.

Tutkimus on saatava päätökseen 30. kesäkuuta 2003 mennessä, jonka jälkeen komissio toimittaa sen arvoisalle parlamentin jäsenelle heti, kun se on saatavilla.

([1]) EYVL L 179, 14.7.1999.

(2004/C 78 E/0755) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0926/03**

esittäjä(t): Peter Skinner (PSE) komissiolle

(24. maaliskuuta 2003)

Aihe: Pirelli-yrityksen päätös siirtää työvoimaa Eastleighista (Yhdistynyt kuningaskunta) Battipagliaan (Italia)

Labour-puoluetta edustavalta Eastleighin kaupunginvaltuuston jäseneltä Bill Luffmanilta saatujen tietojen mukaan Pirelli-yritys on siirtänyt lainvastaisesti 312 työpaikkaa Kaakkois-Englannissa sijaitsevasta Eastleighista Battipaglian kaupunkiin Etelä-Italiaan käyttäen tähän Italian hallitukselta saamaansa 50 miljoonan punnan suuruista tukea.

Voisiko komissio viipymättä tehdä tutkimuksen kyseisten varojen väitetystä väärinkäytöstä sen perusteella, että Italia on houkutellut toisessa jäsenvaltiossa toimivan yrityksen asettumaan omalle maaperälleen valtion varojen avulla?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(8. toukokuuta 2003)

Yhteisön lainsäädännössä ei kielletä yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa toimivia yrityksiä järjestämästä toimintansa uudelleen ja sijoittamasta investointinsa yritysten omien etujen mukaisesti.

Komissio hyväksyi 2. lokakuuta 2002 Fibre Ottiche Sudille myönnetyn tuen Etelä-Italian Battipagliaan tehtävää investointia varten. Päätös tehtiin, koska hanke oli alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille annettujen monialaisten puitteiden ([1]) mukainen. Lisätietoja tästä asiasta arvoisa parlamentin jäsen saa komission vastauksesta Christopher Huhnen esittämään kirjalliseen kysymykseen E-3777/02 ([2]).

([1]) EYVL C 107, 7.4.1998.
([2]) EUVL C 280 E, 21.11.2003, s. 26.

(2004/C 78 E/0756) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1237/03**

esittäjä(t): Diana Wallis (ELDR) komissiolle

(26. maaliskuuta 2003)

Aihe: ETA-sopimus EU:n laajentumisesta

Voiko komissio vahvistaa Euroopan parlamentin kuulemisaikataulun kysymyksessä, joka koskee Euroopan unionin laajenemisesta ehdokasvaltioiden kanssa tehtävän ETA-sopimuksen solmimista ja ratifiointia?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(25. huhtikuuta 2003)

Unionin laajentuessa on laajennettava myös Euroopan talousalueesta (ETA) tehtyä sopimusta, jolla sisämarkkinat laajenivat Norjaan, Islantiin ja Liechtensteiniin. Tästä asiasta on neuvoteltava kyseisten kolmen ETAan kuuluvien Euroopan vapaakauppaliiton (EFTA) maan kanssa. Koska ETA-sopimus on sekasopimus, yleisten asioiden neuvosto myönsi komissiolle 9. joulukuuta 2002 valtuudet neuvotella sopimuksesta yhteisön ja nykyisten jäsenvaltioiden puolesta. Neuvottelut aloitettiin 9. tammikuuta 2003.

Vaikeassa neuvotteluprosessissa on saavutettu paljon tuloksia viime viikkoina, ja joukko erittäin tasapainoisesti muotoiltuja sopimuksen osia on jo saatu valmiiksi, minkä komissio uskoo nopeuttavan neuvottelujen päättämistä. Komissio on esitellyt Euroopan parlamentille neuvotteluja koskevia näkökantojaan useaan otteeseen.

Komissio toivoo, että ETA-/EFTA-maiden ja liittyvien valtioiden kanssa käytävät ETA-sopimuksen laajentamista koskevat neuvottelut saadaan päätökseen lähiaikoina. ETA-sopimuksen laajentamista koskeva luonnos toimitetaan neuvottelujen päätyttyä Euroopan parlamentille. ETAn laajentamissopimus ja Euroopan unioniin liittymisestä tehty sopimus ratifioidaan todennäköisesti yhtä aikaa. Euroopan parlamentti antaa EY:n perustamissopimuksen 300 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti puoltavan lausuntonsa, koska ETA-sopimus kuuluu perustamissopimuksen 310 artiklan mukaisiin yhteisön tekemiin sopimuksiin.

(2004/C 78 E/0757) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1266/03**

esittäjä(t): Caroline Lucas (Verts/ALE) komissiolle

(27. maaliskuuta 2003)

Aihe: TRIPS-sopimus, UPOV ja maanviljelijöiden oikeudet

Kahdenvälisissä kauppasopimuksissaan Euroopan unioni ei jätä sopimuskumppaneilleen juuri muuta vaihtoehtoa kuin liittyä kansainvälisiin henkistä omaisuutta koskeviin sopimuksiin, jolloin ne joutuvat tekemään uusia sitoumuksia. Eräs esimerkki tästä käytännöstä on niin kutsuttu TRIPS+, joka edellyttää, että kauppakumppaneiden on liityttävä TRIPS-sopimuksen lisäksi myös uusien kasvilajikkeiden suojaamista koskevaan yleissopimukseen (UPOV 1991), jossa määrätään TRIPS-sopimuksen ulkopuolelle jäävistä kasvilajikeoikeuksiin liittyvistä erityisistä säännöistä. Euroopan unionin ja Libanonin välinen sopimus on viimeisin esimerkki: vaikka Libanon ei vielä ole WTO:n jäsen, sitä vaaditaan liittymään sekä UPOV 1991:een että TRIPS-sopimukseen viiden vuoden kuluessa.

Komissio hyväksyi syyskuussa 2002 luonnoksen TRIPS-sopimuksen 27 artiklan 3 kohdan b alakohdan sekä TRIPS-sopimuksen ja biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen (CBD) välisen suhteen tarkistamista varten. Luonnoksessaan komissio huomauttaa, että 27 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaan kasvilajikkeille on taattava riittävä suoja tehokkaalla tätä varten luodulla erityisellä järjestelmällä, mutta myöntää, että vaikka UPOV 1991:n määräykset toteuttavat 27 artiklan 3 kohdan b alakohdan vaatimukset, muut suojelun mallit saattavat olla yhtä tehokkaita.

Komission luonnoksessa todetaan myös, että maanviljelijöille myönnetyt vapautukset (eli vapautukset kasvilajikeoikeuksista tai patenteista, joiden perusteella viljelijät saavat varastoida, käyttää, vaihtaa tai myydä suojeltuja siemenlajikkeita) voivat tietyin edellytyksin olla perusteltuja TRIPS-sopimuksen 27 artiklan 3 kohdan b alakohdan tai 30 artiklan nojalla. UPOV 1991:n määräykset kuitenkin joko estävät näiden oikeuksien käytön tai asettavat niiden käytölle merkittäviä rajoituksia.

Voisiko komissio selittää, miksi se pyrkii kahdenvälisissä kauppaneuvotteluissaan asettamaan tavoitteita, jotka selvästi ja tehokkaasti estävät henkistä omaisuutta koskevien joustavampien, monenkeskisen TRIPS-sopimuksen sallimien säännösten soveltamisen kasvilajikkeisiin?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2003)

EU oli 17. lokakuuta 2002 annetun tiedonannon ([1]) (mietintö) kautta ensimmäinen Maailman kauppajärjestöön (WTO) kuuluva teollistuneen maailman edustaja, joka käsitteli teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehdyn sopimuksen (TRIPS) 27 artiklan 3 kohdan b alakohdan tarkistamista ja siihen liittyviä asioita merkityksellisesti, rakentavasti ja järjestelmällisesti.

Erityisesti EU tunnusti, ettei UPOV-yleissopimus ole ainoa suojelumalli kasvilajikkeille, ja suositteli, että TRIPS-sopimusta tulkittaisiin siten, että maanviljelijöille myönnetyt vapautukset hyväksyttäisiin. Sekä TRIPS-neuvoston että WTO:n kauppaa ja ympäristöä käsittelevän komitean kehitysmaajäsenet suhtautuivat lähestymistapaan myönteisesti.

EU:n tekemiin kahdenvälisiin kauppasopimuksiin sisältyy viittaus UPOV-yleissopimukseen, joko siten, että niissä sitoudutaan liittymään UPOV-yleissopimukseen, tai siten, että niissä sitoudutaan tekemään parhaansa (mikä ei kuitenkaan ole itsessään tiukka vaatimus). Nämä sitoumukset ovat osa molemminpuolisten sitoumusten ja myönnytysten tasapainoista pakettia, jota ei ole ”määrätty” mutta jonka kauppakumppanit ovat yleensä hyväksyneet.

EU:n lähestymistapaa on vuodesta 2002 lähtien mukautettu siten, että siinä otetaan entistä paremmin huomioon kehitysyhteistyön näkökohdat: parhaillaan käytävissä kahdenvälisissä neuvotteluissa komissio ehdottaa kauppakumppaneille, että ne voivat UPOV-yleissopimuksen vaihtoehtona panna täytäntöön jonkin toisen tarkoituksenmukaisen ja tehokkaan kasvilajikkeiden suojelujärjestelmän TRIPS-sopimuksen 27 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti.

Komission mielestä UPOV-yleissopimus (sekä vuoden 1978 että vuoden 1991 versio) tarjoaa paljon patenttisuojaa joustavamman suojelujärjestelmän, joka soveltuu siksi paremmin kasvilajikkeiden erityispiirteisiin (oikeastaan yleissopimus toimii mallina yhteisön lainsäädännölle ja useassa jäsenvaltiossa kansalliselle lainsäädännölle). Tästä syystä jotkin kehitysmaat, kuten Meksiko, Brasilia ja Argentiina, ovat liittyneet UPOV-yleissopimukseen ilman, että ne olisivat tehneet tällaista sitoumusta kahdenvälisessä sopimuksessa EU:n kanssa.

Maanviljelijöille myönnettävistä vapautuksista voidaan todeta, että UPOV-yleissopimukseen sisältyy ”maanviljelijöiden etuoikeus”, joka sallii niiden käyttää lisääntymistarkoitukseen ja omalla maallaan satoa, jonka ne ovat saaneet suojeltujen lajikkeiden istuttamisesta omille mailleen.

Lisäksi yleissopimuksessa esitetään, etteivät jalostajanoikeudet koske yksityisesti ja ei-kaupallisiin tarkoituksiin tehtyjä toimia: komission mielestä tämä poikkeus kattaa kaikki kotitarveviljelijöiden (joiden toiminta on nimen mukaisesti ei-kaupallista) suojeltujen lajikkeiden alalla toteuttamat toimet, siementen vaihtaminen mukaan luettuna. Kotitarveviljelijöiden osalta mahdollisuus poikkeuksien soveltamiseen menee siis paljon ”viljelijöiden etuoikeutta” pitemmälle.

Yleissopimuksessa sallitaan myös useissa tapauksissa uusien lajikkeiden vapaa jalostaminen nykyisten lajikkeiden pohjalta (olipa kyse maatalouden liiketoiminnasta tai maanviljelijöiden toiminnasta).

Lopuksi UPOV-yleissopimukseen liittyminen ei estä muiden suojelujärjestelmien luomista perinteiselle maanviljelylle, perinteiselle osaamiselle tai sellaisille lajikkeille, jotka eivät täytä UPOV-yleissopimuksessa asetettuja vaatimuksia, sekä elintarvikkeiden ja maatalouden kasvigeenivaroja koskevassa kansainvälisessä sopimuksessa vahvistettujen viljelijänoikeuksien suojaamiseksi.

Muita poikkeuksia kuin niitä, jotka on myönnetty vuoden 1991 UPOV-yleissopimuksessa, voitaisiin suunnitella ja puolustaa sen perusteella, että ne sallitaan TRIPS-sopimuksen 27 artiklan 3 kohdan b alakohdassa. Olisi kuitenkin virheellistä väittää, ettei UPOV-yleissopimuksessa sallita joustavaa järjestelmää ja maanviljelijöille myönnettäviä vapautuksia.

Vuoden 1991 UPOV-yleissopimukseen sisältyy tehokas ja joustava järjestelmä kasvilajikkeiden suojeluun, mutta vaihtoehtoisia malleja voidaan ottaa käyttöön, ja ne olisivat TRIPS-sopimuksen mukaisia, kunhan ne takaisivat riittävän suojan.

(1) IP/C/W/383.

(2004/C 78 E/0758) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1280/03**

esittäjä(t): María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle

(4. huhtikuuta 2003)

Aihe: Direktiivin 2002/49/EY epätäsmällinen voimaansaattamisprosessi Espanjassa

Espanjan hallitus on ryhtynyt toimiin saattaakseen ympäristömelun arvioinnista ja hallinnasta annetun direktiivin 2002/49/EY (1) osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Vaikka direktiivin voimaansaattamisen määräajaksi on asetettu heinäkuu 2004, hallituksen valmistelema alustava lakiesitys on jo saanut aikaan valtavan polemiikin kansalaisten ja ympäristöaktivistien keskuudessa. Nämä katsovat, että hallituksen laatima teksti ei täytä direktiivin odotuksia, erityisesti seuraavilta osin:

— Vaikka toimivallan jakaminen meluun liittyvistä kysymyksistä vastaavien eri tahojen kesken on yksi direktiivin velvoitteista, sitä ei rajata lakiesityksessä riittävän tarkasti.

— Vaikka direktiivissä säädetään kolmesta perusindikaattorista, joita käytetään melukartoissa, ja jäsenvaltioiden määritettävissä olevista muista akustisista indikaattoreista, lakiesityksessä puututaan hyvin vähän tähän puoleen. Siinä vahvistetaan vuorokauden aikoja (direktiivissä määritetyt päiväaika, iltaaika ja yöaika) vastaavat akustiset indikaattorit, mutta näiden tarkempi määrittely siirretään myöhempään esitykseen.

— Melukarttojen ja niiden luokittelun (direktiivin mukaan pakollisia) käsittely on lakiesityksessä hyvin häilyvää, ja myös taajamiksi asukastiheyden perusteella rajattujen alueiden määrittely, melukarttojen luokittelu jne. jätetään myöhempään esitykseen.

— Direktiivin liitteessä V esitetyistä toimintasuunnitelmista lakiesitykseen on sisällytetty ainoastaan laajat tavoitteet, ja direktiivissä edellytettyjen vähimmäisvaatimusten määrittely jätetään tuonnemmaksi.

Komissio voi ja sen tulee tehdä yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa direktiivien moitteettomaksi saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä ehdottamalla lainsäädännön hyväksymistä edeltävässä vaiheessa korjauksia niihin kohtiin, jotka ovat mahdollisesti puutteellisia.

Aikooko komissio puuttua direktiivin 2002/49/EY voimaansaattamisprosessiin korjatakseen niitä Espanjan laiksi esitetyn aloitteen sisältämiä kohtia, jotka eivät missään valossa tarkasteltuna ole yhdenmukaisia yhteisön melua koskevassa lainsäädännössä annettujen määräysten kanssa?

(1) EYVL L 189, 18.7.2002, s. 12.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 2003)

Komissio on vastaanottanut luonnoksen niistä säädöksistä, joilla Espanja aikoo saattaa osaksi lainsäädäntöään Euroopan parlamentin ja neuvoston 25. kesäkuuta 2002 ympäristömelun arvioinnista ja hallinnasta antaman direktiivin 2002/49/EY. Komissio ottaa huomioon myös sovittelukomitean lausuman, joka koskee ympäristömelun arvioinnista ja hallinnasta annettua direktiiviä, sekä parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen liittämät selonteot.

Koska alustavaan suunnitelmaan saatetaan kuitenkin tehdä vielä muutoksia, komissio ei tässä vaiheessa aio puuttua siihen. Komissio voi siis vain odottaa virallista ilmoitusta niistä toimenpiteistä, joilla direktiivi saatetaan osaksi Espanjan lainsäädäntöä.

Komissio on Espanjan viranomaisten käytettävissä ja auttaa tarvittaessa, jotta direktiivi saatetaan osaksi Espanjan lainsäädäntöä 18. heinäkuuta 2004 mennessä, ja komissio tulee pitää ajan tasalla näistä toimenpiteistä.

(2004/C 78 E/0759) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1285/03**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(4. huhtikuuta 2003)

Aihe: Euroopan unionin toiminta sotavankien arvokkaan ja inhimillisen kohtelun takaamiseksi Irakissa

Irakin sodan ensipäivistä lähtien olemme saaneet nähdä pöyristyttäviä kuvia sotavangeiksi joutuneiden Britannian ja Yhdysvaltain liittouman sotilaiden epäinhimillisestä kohtelusta. Irakin viranomaisten käytös on selvästi ristiriidassa Geneven yleissopimuksen sotavankien kunnioittamista koskevien määräysten kanssa. Myös EU:n kansalaisia saattaa hyvin pian joutua Irakin viranomaisten sotavangeiksi.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä tässä asiassa?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(15. toukokuuta 2003)

Komissio on erittäin huolestunut sotavankien epäinhimillisestä, Geneven yleissopimuksen määräysten vastaisesta kohtelusta tässä sodassa ja missä tahansa konfliktissa. Tässä suhteessa Irakin viranomaisten käyttäytyminen yhdysvaltalaisten sotavankien haastattelussa pelottelutarkoituksessa on selvä Geneven yleissopimuksen loukkaus. Tämä käyttäytyminen on tuomittava.

Irakin hallitus on hajoitettu Yhdysvaltain sotilaallisen operaation jälkeen. Tämän vuoksi unionin kansalaisilla ei ole enää vaaraa joutua Irakin viranomaisten vangeiksi.

(2004/C 78 E/0760) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1318/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(7. huhtikuuta 2003)

Aihe: Pelko ei-kaupallisten palvelujen tarjonnan säilymisestä EU:n ulkopuolella sen kannan johdosta, jonka EU on ottanut WTO:n Gats 2 -neuvotteluissa

1. Onko komissio tietoinen amerikkalaisen kuluttajajärjestön Public Citizenin närkästymisestä komission kantaan palveluja koskevien WTO:n neuvottelujen (General Agreement on Trade in Services 2000) valmistelussa Genevessä? Public Citizen väittää, että komissio aikoo pyytää eurooppalaisille yhtiöille pääsyä Yhdysvaltojen ja muun maailman markkinoille postipalvelujen, juomaveden jakelun, energian jakelun, ympäristönhallinnan, julkisen liikenteen, korkeamman koulutuksen, alkoholin jakelun ja vakuutusten myynnin alalla ja vaatia kuluttajia, ympäristöä ja valittujen edustajien hoitamaa demokraattista päätöksentekoa koskevien sääntöjen kumoamista?

2. Pitäisikö komissaari Lamyn 10. maaliskuuta 2003 antamasta rauhoittelevasta lausunnosta, jonka hän esitti Euroopan parlamentin aloittaessa keskustelua EU:n strategiasta Gats 2 -neuvotteluissa, päätellä, että EU on ankarampi ulospäin kuin omia kansalaisiaan kohtaan, kun hän totesi, että kaikki EU:n sitoumukset ovat vain tilapäisiä, että audiovisuaalista mediaa olisi suojeltava kulttuurisen monimuotoisuuden takia, että hallituksen monopolien olisi yhä oltava mahdollisia, ettei pitäisi painostaa yksityistämiseen tai sääntelyn vapauttamiseen ja että eurooppalainen sosiaalinen malli olisi säilytettävä?

3. Kun UNCTADin kanta kehitysmaiden GATS-listasta on selvinnyt, kykenevätkö kehitysmaat ajoissa esittämään vastaavan kannan niille tärkeistä horisontaalisista kysymyksistä, varotoimenpiteistä ja riippumatonta sääntelyn vapauttamista koskevista määrärahoista, vai tunnustaako komissio, että kehitysmaat tarvitsevat lisäaikaa?

4. Miten komissio aikoo lieventää EU:n ulkopuolella vallitsevaa pelkoa vaatimuksista, joilla saatetaan häiritä paikallista ja alueellista palveluntarjontaa, ainakin niin, että vältettäisiin tilanne, jossa maailman yleinen mielipide katsoo EU:n toimivan perinteisesti Yhdysvalloilta odotetussa negatiivisessa roolissa?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(26. toukokuuta 2003)

1. Komissio on tietoinen Public Citizenin tekemistä lukuisista sensaationhakuisista ja harhaanjohtavista väitteistä, jotka koskevat yhteisön Yhdysvalloille esittämää pyyntöä. Kritiikki perustuu kahteen virheelliseen tulkintaan palvelukauppaa koskevasta yleissopimuksesta (GATS). Ne ovat, että sopimuksella edistettäisiin yksityistämistä ja että sopimuksella uhattaisiin hallitusten kykyä toteuttaa yleisen edun mukaista sääntelyä.

GATS-sopimuksella tai unionin pyynnöillä ei kummallakaan ole tavoitteena julkisten yritysten yksityistäminen, riippumatta siitä, vastaavatko ne yleisen edun mukaisten palvelujen tarjoamisesta vai ei. Unioni pyrkii saamaan sitoumuksia, jotka mahdollistavat EU:n palveluntarjoajille pääsyn kolmansien maiden markkinoille useilla eri sektoreilla, mikäli hallitus on jo päättänyt avata tietyn sektorin yksityisille kotimaisille toimittajille tai kokemus on osoittanut, että kilpailu voi olla väline, joka lisää tehokkuutta vaarantamatta julkisten palvelujen yhtäläistä saatavuutta.

Esimerkiksi nykyiset Yhdysvaltain jätevesihuoltopalveluja koskevat sitoumukset kattavat vain ”yksityiselle teollisuudelle myönnettävät palvelusopimukset”. Unioni on pyytänyt tämän sitoumuksen laajentamista, jotta unionin palveluntarjoajat voivat tehdä tarjouksen, kun kunnat tekevät näistä palveluista sopimuksia yksityisten yritysten kanssa. Tämä ei merkitse kunnallisten palvelujen yksityistämistä, kuten on väitetty. Sen sijaan, jos kunta jo käyttää tai aikoo käyttää yksityisiä sopimuskumppaneita, unionin palveluntarjoajien sulkemiseen niiden ulkopuolelle ei näytä olevan juuri syytä.

Unioni ei myöskään kehota kumoamaan kuluttajia, ympäristöä tai vaaleilla valittujen edustajien demokraattista päätöksentekoprosessia suojelevia sääntöjä eivätkä sen pyynnöt johda niiden kumoamiseen. Monet palvelut ovat täydestä syystä tiukasti säänneltyjä ja GATS-sopimuksessa tunnustetaan nimenomaisesti WTO:n jäsenten suvereenit oikeudet säännellä taloudellisia ja ei-taloudellisia toimintoja omalla alueellaan, kun ne pyrkivät julkisen politiikan mukaisiin päämääriin. Jotta markkinoiden avaamisesta voitaisiin saada täydet hyödyt, siihen on liitettävä asianmukaiset institutionaaliset ja sääntelyyn liittyvät puitteet, joilla lisätään kilpailua ja autetaan varmistamaan keskeisten palvelujen yhtäläinen saatavuus. Unionilla ei ole aikomusta pyrkiä purkamaan palveluja koskevaa sääntelyä.

2. Unioni on jo avannut ulkomaisille toimittajille sektoreita, jotka liittyvät sellaisten yleisen edun mukaisten palvelujen toimittamiseen, jotka on jo avattu kotimaiselle kilpailulle, kuten televiestintä- ja postipalvelut. Unionin pyynnöt koskevat myös sektoreita, joilla poliittiset tavoitteet kuten palvelun saatavuus köyhille voidaan varmistaa käyttämällä muita keinoja kuin kilpailun rajoittamista. Tällaisia keinoja ovat esimerkiksi yleispalvelun tarjoamisvelvoite tai tuet. Monille kehitysmaiden ihmisille kohtuuhintaisten ja tehokkaiden yleisen edun mukaisten palvelujen saatavuus on yhä vasta kaukainen toive. Ulkomaisten yritysten markkinoillepääsyn esteiden poistaminen tai niiden syrjinnän lopettaminen voi auttaa parantamaan tiettyjen yleisen edun mukaisten palvelujen saatavuutta ja niiden tehokkuutta.

3. WTO:n jäsenet hyväksyivät maaliskuun alussa 2003 riippumatonta sääntelyn vapauttamista koskevat menettelyt. Määrittelemällä yhdessä sovitut perusteet, joiden mukaisesti riippumaton sääntelyn vapauttaminen hyväksytään, sekä kehittyneistä maista että kehitysmaista peräisin olevat neuvottelijat voivat nyt entistä luottavaisempina käydä kahdenvälisiä neuvottelujaan erityisistä markkinoillepääsyä koskevista sitoumuksista.

GATS-sopimuksen mukaisista kiireellisistä varotoimenpiteistä käytävien neuvottelujen päättymisaikaa on lykätty useita kertoja, koska kyseistä mekanismia toivovat jäsenet ja sen toivottavuutta ja toteuttamiskelpoisuutta epäilevät jäsenet eivät ole päässeet sopimukseen. Jälkimmäiseen ryhmään kuuluu sekä kehittyneitä maita että joitakin kehitysmaita. Unioni on osallistunut aktiivisesti keskusteluihin, joissa ei ole vielä osoitettu liiketoimintaan kuuluvaa tapausta, joka olisi voitu ratkaista kiireellistä varotoimenpidemekanismia käyttäen.

Varotoimenpide on luonteeltaan väliaikainen eikä vastaa sellaisena väitettä, jonka mukaan kehitysmaat tarvitsevat mekanismin, jonka avulla ne voivat peruuttaa sitoumuksiaan, joista havaitaan aiheutuvan epätoivottuja seurauksia. Sitä paitsi tällainen sitoumusten peruuttamismekanismi sisältyy jo GATS-sopimuksen XXI artiklaan. Ottaen huomioon GATS-sopimuksen joustavuus uudet sitoumukset on tarvittaessa aina mahdollista varustaa erityisillä varaumilla, jotka ovat käytettävissä hätätilanteessa.

Unioni tunnustaa tarpeen auttaa kehitysmaita lisäämään niiden neuvottelukapasiteettia ja YK:n kauppa- ja kehityskonferenssin (UNCTAC) sihteeristön tärkeän tehtävän, kun se tarjoaa jatkuvaa apua kehitysmaille näiden osallistuessa palvelujen kauppaa koskeviin neuvotteluihin. Myös unioni työskentelee rakentavasti vähiten kehittyneiden maiden ryhmän ja muiden WTO:n jäsenten kanssa laadittaessa GATS-sopimuksen XIX artiklan määräysten mukaisesti menettelytapoja vähiten kehittyneiden maiden kohtelemiseksi neuvotteluissa.

4. Komissio on täysin tietoinen siitä, että palvelujen kaupan edelleen vapauttamisen seuraukset aiheuttavat huolta ja jotkut ovat yhdistäneet tämän huolen tapauksiin, joissa yksityistäminen on aiheuttanut vaikeuksia ja käyttöön otettu sääntelyjärjestelmä on osoittautunut riittämättömäksi. Tällaiset

politiikan epäonnistumiset eivät kuitenkaan johdu GATS-sopimuksesta. Komissio selittää edelleen, että GATS-prosessi antaa hallituksille vapauden valita, tarjoavatko niiden palveluja julkiset vai yksityiset yhtiöt, ja vapauden säännellä toimintoja pyrkiäkseen julkiseen politiikkaan liittyviin tavoitteisiin. Komissio valmistelee parhaillaan yleisen edun mukaisia palveluja koskevaa vihreää kirjaa, johon sisällytetään jakso, jossa tarkastellaan mahdollisia kyseisten palvelujen ja kauppapolitiikan välisiä yhteyksiä.

Komissio on tässä yhteydessä sitoutunut varmistamaan kansalaisyhteiskunnan edustajien säännöllisen ja avoimen tiedonsaannin ja vuoropuhelun heidän kanssaan. Kuuleminen on osa kauppapolitiikan pääosaston ja kansalaisyhteiskunnan vuoropuhelua, johon kuluttajajärjestöt osallistuvat. Komissio tapaa kuluttajajärjestöjä myös keskustellakseen näistä aiheista tapauskohtaisesti. Keskusteluja käydään esimerkiksi kuluttajien neuvoa-antavassa komiteassa tai käytäessä transatlanttista kuluttajien vuoropuhelua (TACD), johon unionin ja Yhdysvaltain kuluttajajärjestöjen edustajat osallistuvat.

(2004/C 78 E/0761) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1330/03**

esittäjä(t): Sérgio Marques (PPE-DE) komissiolle

(8. huhtikuuta 2003)

Aihe: Prestige — yhteisön tuet

Prestige-öljysäiliöaluksen uppoaminen Galician rannikon läheisyydessä 19. marraskuuta 2002 aiheutti ympäristökatastrofin, josta on hyvin vakavia taloudellisia ja sosiaalisia seurauksia jo muutenkin taloudellisesti heikossa asemassa olevalle tavoite 1 -alueelle, joka on erittäin riippuvainen kalastuksesta.

Tämä kauhea onnettomuus, jolta Portugali välttyi ainoastaan suotuisten merivirtauksien ansiosta, herätti jälleen kysymyksen meriturvallisuudesta ja öljytuotteiden kuljetusten valvonnasta. Tämä kysymys on ensisijaisen tärkeä sellaiselle valtiolle kuin Portugali, jolla on pitkä meriraja ja johon kuuluu hyvin haavoittuvaisia saarialueita, kuten Madeiran ja Azorien saaristot.

Haaksirikon tapahduttua komissio antoi tiedonannon meriturvallisuuden parantamisesta, jossa edellytettiin lainsäädännön, johon sisältyvät toimenpidekokonaisuudet Erika I (satamavaltion suorittamaa valvontaa ja luokituslaitosten toimintaa koskevat toimet sekä toimet aikataulun vahvistamiseksi yksirunkoisten säiliöalusten vaiheittaiselle käytöstäpoistolle) ja Erika II (Euroopan meriturvallisuusviraston perustamista ja öljyvahinkojen uhreille maksettavia korvauksia koskevat toimet), nopeutettua täytäntöönpanoa sekä kansainvälisen tason toimia ja pilaantumiseen johtaneista rikoksista langetettavien rangaistusten, mukaan lukien rikosoikeudellisten seuraamusten käyttöönottoa.

Euroopan parlamentin 19. joulukuuta 2002 antaman päätöslauselman 11 ja 12 kohdissa komissiota kehotettiin harkitsemaan kiireellisesti kaikkien mahdollisten rahoitusvälineiden käyttämistä Prestige-säiliöaluksen haverin aiheuttamien taloudellisten, sosiaalisten ja ympäristöön liittyvien vahinkojen korjaamiseksi ja öljyvahingosta kärsivien talouselämän alojen tukemiseksi sekä ryhtymään välittömästi toimiin katastrofista kärsineiden tilanteen helpottamiseksi käyttämällä solidaarisuusrahastoa.

1. Nyt kun neljä kuukautta on kulunut Prestige-onnettomuudesta, voiko komissio ilmoittaa, mitä rahoitusvälineitä on käytetty ja mihin toimiin on ryhdytty taloudellisten, sosiaalisten ja ympäristöön liittyvien vahinkojen korjaamiseksi?

2. Onko komissio tehnyt Prestige-aluksen uppoamisesta aiheutuneita vahinkoja koskevan arvion?

3. Mikä on komission päätös solidaarisuusrahaston käytöstä Prestige-katastrofin aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(21. toukokuuta 2003)

Komissio kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan kysymykseen H-0221/03 annettuun vastaukseen.

(2004/C 78 E/0762) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1340/03**

esittäjä(t): Marjo Matikainen-Kallström (PPE-DE) komissiolle

(9. huhtikuuta 2003)

Aihe: Prionitautien tutkimuksen rahoitus tutkimuksen kuudennessa puiteohjelmassa

Prionitaudit (eli TSE-taudit, ”Transmissible Spongiform Encephalophaties”) edustavat kokonaan uudentyyppisiä tartunta-agensseja. Asia on EU:ssa ajankohtaistunut erityisesti nautojen BSE-tartuntojen ja niiden variantin, Creutzfeldt-Jakobin taudin esiintulon myötä.

TSE-tautien tartuntatavoissa sekä levinneisyydessä on vielä paljon epäselvyyksiä, minkä johdosta niiden laajamittainen tutkimus on kansanterveyden nimissä välttämätöntä. Prionien toimintaperiaate sekä niiden aiheuttamat taudit saattavat olla luonnossa paljon yleisempiä kuin tähän asti on tiedetty. Tällä hetkellä ei ole esimerkiksi tiedossa, onko BSE jo siirtynyt lampaisiin, ja jos on niin missä laajuudessa. Myöskin BSE:n esiintyminen eri EU-maissa sekä sen infektioreitti ovat hämärän peitossa.

BSE-kriisin johdosta monet jäsenvaltiot ovat tilapäisesti tukeneet prionitautien tutkimuksen rahoitusta. Näiden projektien jatkumisesta ei kuitenkaan ole takeita, joten TSE-tautien tutkimuksen rahoitus lepää ratkaisevasti EU:n varassa.

Panostus prionien ja TSE-tautien tutkimukseen tutkimuksen kuudennessa puiteohjelmassa on äärimmäisen tärkeää ja ajankohtaista. Riittävän laaja-alaisen tutkimuksen jatkumista ei voida varmistaa, mikäli prionitautien tutkimus joutuu kilpailemaan rahoituksessa muiden hermostoa rappeuttavien tautien ohella (kuten Alzheimerin ja Huntingtonin taudit). Asian tärkeys huomioon ottaen TSE-tautien tutkimuksen rahoittamiseen ei riitä ”European Network of Excellence” -tyyppinen rahoitus, vaan prionitaudeille on omistettava integroitu projekti (”integrated project”) tutkimuksen kuudennessa puiteohjelmassa.

Mihin toimenpiteisiin ryhtymällä komissio aikoo varmistaa TSE-tautien tutkimuksen riittävän rahoituksen jatkumisen? Aikooko komissio omistaa prionitutkimukselle oman integroidun projektin tutkimuksen kuudennessa puiteohjelmassa?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(27. toukokuuta 2003)

Tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden (TSE) tutkimusta voidaan tukea EU:n kuudennessa puiteohjelmassa lukuisilla eri tavoilla.

Ensisijaisten aihealueiden I ja V (Terveysalan biotieteet, genomiikka ja bioteknologia) vuosien 2003 ja 2004 työohjelman mukaisesti komissio pyytää ehdotuksia seuraavista aiheista:

— Ensisijainen aihealue V: T19; Prionisairauksien ehkäisy, valvonta ja hallinta. Tukena huippuosaamisen verkosto tai integroitu hanke (huippuosaamisen verkostoa suositellaan).

— Ensisijainen aihealue I: LSH-2002-2.1.2-3; Proteiinien aggregaation rooli ja mekanismit hermoston rappeumasairauksissa. Tukena integroitu hanke.

— Ensisijainen aihealue I; LSH-2002-1.2.2-3; Uudet diagnostiset välineet prionisairauksia varten. Tukena kohdennettu tutkimushanke (STREP).

Näiden tutkimusaiheiden valinnassa otettiin huomioon komission ja jäsenvaltioiden jo rahoittama TSE-tutkimustyö sekä tutkimusyhteisön mielipiteet kiinnostuksenilmaisujen perusteella.

Komissio julkaisi vuonna 2001 TSE-tutkimusta koskevan erityisen ehdotuspyynnön tavoitteena täyttää TSE-tutkimustyön aukkokohtia Euroopassa. Ehdotuspyyntö perustui tuolloin käynnissä olleista TSE-tutkimustoimista tehtyyn analyysiin, jonka komissio teki kaikkien jäsenvaltioiden riippumattomien asiantuntijoiden avustuksella. Suurin osa tutkimuksen aukkokohdista on nyt katettu kyseisessä ehdotuspyynnössä rahoitetuilla hankkeilla. Näihin kuuluvat hankkeet, joissa tutkitaan naudan spongiformisen enkefalopation (BSE) vaikutuksia pienissä märehtijöissä.

Ehdotuspyynnössä vähemmälle huomiolle jäi EU:ssa tehtävän TSE-tutkimuksen koordinointi. Koordinoinnin puutteeseen voidaan parhaiten vaikuttaa onnistuneen huippuosaamisen verkoston kautta, minkä vuoksi sitä suositellaankin toteutusvälineeksi ensisijaisella aihealueella V. Tällä aihealueella on kuitenkin edelleen mahdollista rahoittaa TSE-tutkimukseen kohdistuva integroitu hanke, mikäli riippumattomat asiantuntijat, jotka arvioivat kaikki hankkeet, pitävät sitä tärkeänä.

Terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosaston verkkosivulla (http://europa.eu.int/comm/food/fs/bse/index_en.html) on saatavilla tietoa eri jäsenmaiden BSE:n testausohjelmista. EU:ssa testataan teurastuksen tai kuoleman yhteydessä kaikki täysikasvuiset eli iältään yli 30-kuukautiset naudat (lukuun ottamatta sellaisia eläimiä, jotka Yhdistyneessä kuningaskunnassa hävitetään OTMS-järjestelyn (over-thirty-months-scheme) puitteissa), ja testausohjelmalla varmistetaan, että kaikki kliiniset tapaukset havaitaan ja niistä raportoidaan. On kuitenkin otettava huomioon, että jos tartunnan saanut eläin kuolee tai teurastetaan ennen kliinistä vaihetta, tautia ei ehkä havaita, koska testien kyky löytää esikliinisessä vaiheessa olevat tartunnat on rajoitettu.

(2004/C 78 E/0763) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1441/03**

esittäjä(t): Caroline Jackson (PPE-DE) komissiolle

(24. huhtikuuta 2003)

Aihe: Renkaat: kaatopaikoista annetun direktiivin 1999/31/EY soveltaminen

Kaatopaikoista annetussa direktiivissä 1999/31/EY ([1]) kielletään kokonaiset käytetyt renkaat kaatopaikoilla heinäkuusta 2003 alkaen ja silputut käytetyt renkaat heinäkuusta 2006 alkaen.

1. Espanjassa vuonna 2001 vielä 74 prosenttia käytetyistä renkaista päätyi kaatopaikoille. Voiko komissio varmistaa, että Espanjan viranomaisia tullaan seuraamaan, jos ne rikkovat sovittuja aikatauluja ja erityisesti heinäkuun 2003 aikarajaa? Minkälaisiin toimenpiteisiin komissio on ryhtynyt korostaakseen Espanjan hallitukselle määräajan noudattamisen tärkeyttä?

2. Puolassa vuonna 2001 käytetyistä renkaista 69 prosenttia päätyi kaatopaikalle. Onko Puolan hallitus neuvotellut direktiivin merkityksellisen osan kumoamisesta vai sovelletaanko määräaikoja muuttumattomina siitä päivästä lähtien, kun Puola liittyy Euroopan unioniin?

([1]) EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(27. toukokuuta 2003)

Direktiivin 1999/31/EY 5 artiklan 3 kohdan d alakohdassa kielletään kokonaiset käytetyt renkaat kaatopaikoilla 16. heinäkuuta 2003 alkaen ja silputut käytetyt renkaat 16. heinäkuuta 2006 alkaen.

Komissio on tietoinen siitä, että joillekin jäsenvaltioille kiellon täytäntöönpano on huomattava haaste. Useimmat jäsenvaltiot ovat ottaneet tai ovat parhaillaan ottamassa käyttöön renkaiden keräysjärjestelmiä, jotta renkaiden vienti kaatopaikoille voidaan lopettaa.

Komission tehtävänä on EY:n perustamissopimuksen valtuuttamana varmistaa, että yhteisön lainsäädäntö pannaan täytäntöön oikealla tavalla. EY:n perustamissopimuksen valvojan ominaisuudessa komissio ei epäröi ryhtyä kaikkiin tarvittaviin toimiin, perustamissopimuksen 226 artiklan mukainen jäsenvelvoitteiden rikkomismenettely mukaan luettuna, varmistaakseen yhteisön oikeuden noudattamisen.

Puola ei ole pyytänyt siirtymäkautta renkaiden kaatopaikalle vientiä koskevalle kiellolle. Sen vuoksi Puolan on pantava kielto täytäntöön maan liittyessä unioniin.

(2004/C 78 E/0764) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1450/03**

esittäjä(t): María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle

(16. huhtikuuta 2003)

Aihe: Kiireellinen puuttuminen Altean sataman laajennushankkeeseen (Espanja)

Komissio on jo yli vuoden ajan saanut valituksia ja parlamentin jäsenten esittämiä kysymyksiä, jotka koskevat Altean sataman laajentamista veneurheilua varten ja laajennushankkeen seurauksia Alicanten rannikolle, joka kärsii jo monista aikaisemmista rakennustöistä.

Kysymyksen esittäjä kiittää kysymyksiin P-0769/03 ja E-0775/03 ([1]) annetusta yhteisestä vastauksesta, jossa komissio ilmoittaa odottavansa edelleen Espanjan viranomaisilta tietoja asiasta. Laajennushanke on kuitenkin läpäissyt jo monen eri sääntömääräisen vaiheen, minkä seurauksena rakennustyöt voisivat alkaa lyhyen ajan kuluessa.

Eikö komissio katso, että valitusten tekijöiden esittämät tiedot ja edellä mainituissa kysymyksissä mainittujen yliopistojen selvitysten tulokset ole riittäviä, jotta Espanjan hallitusta voidaan vaatia pidättäytymään kyseisestä hankkeesta, kunnes komissio päättää tutkimuksensa?

Eikö komissio ole sitä mieltä, että sen on puututtava kiireellisesti tapahtumien kulkuun ottaen huomioon rakennustöiden edistyessä mahdollisesti aiheutuvat ympäristövaikutukset?

Eikö komission mielestä ole ensisijaisen tärkeää pyrkiä estämään kaikki Alicanten rannikkoa uhkaavat uudet vahingot ottaen erityisesti huomioon korvaamattomien posidonia-kasvustojen (Posidonia Oceanica) tämänhetkisen tilan?

([1]) EUVL C 268 E, 7.11.2003, s. 132.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(23. toukokuuta 2003)

Komissiolla ei ole toimivaltaa vaatia, että jäsenvaltiot lopettaisivat hankkeen, joka on tutkittavana. On kuitenkin todettava, että komissio on hyväksynyt viipymättä ja niiden menettelysääntöjen mukaisesti, joita se on velvollinen noudattamaan, kaikki toimenpiteet yhteisön oikeuden noudattamisen takaamiseksi tässä tapauksessa.

Asiaa käsitellessään komissio on ollut yhteydessä Espanjan viranomaisiin. Hankkeesta keskusteltiin Espanjan viranomaisten kanssa myös Madridissa huhtikuussa 2003 pidetyssä kahdenvälisessä kokouksessa. Tällä hetkellä komissio tutkii Espanjan viranomaisten vastausta. Komissio tekee lähiaikoina päätöksen kaikkia huolestuttavan tapauksen edellyttämistä jatkotoimenpiteistä.

Lisäksi on todettava, että komissio pyrkii takaamaan, että posidonia-kasvustoja, jotka ovat luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY ([1]) mukaisesti yhteisön ensisijaisesti suojeltavia luontotyyppejä, suojellaan.

([1]) EYVL L 206, 22.7.1992.

(2004/C 78 E/0765) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1504/03**

esittäjä(t): Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) komissiolle

(5. toukokuuta 2003)

Aihe: Mahdollisuudet mitata elintarvikkeissa olevien geneettisesti muunnettujen raaka-aineiden määriä

Euroopan komission ehdotus direktiiviksi muuntogeenisten organismien jäljitettävyydestä ja merkinnöistä on Euroopan parlamentin toisessa käsittelyssä. Direktiivin perusperiaatteena on antaa kuluttajille mahdollisuus valita, haluavatko he geneettisesti muunnettuja vai tavallisia tuotteita.

Maatalousneuvosto pääsi yksimielisyyteen komission ehdotuksesta 28. marraskuuta 2002. Kokouksessa vahvistettiin raja-arvot, joiden perusteella määritellään, onko tuotteeseen tehtävä merkintä geneettisesti muunnettujen raaka-aineiden käytöstä.

Neuvosto vahvisti, että mikäli kyseinen raja-arvo on alle 0,9 prosenttia, tuotteeseen ei tarvitse tehdä merkintää geneettisesti muunnettujen raaka-aineiden käytöstä.

Samoin vahvistettiin toinen 0,5 prosentin raja-arvo muita geneettisesti muunnettuja raaka-aineita varten, jotka eivät ole sallittuja mutta jotka eivät arvioinnin mukaan myöskään ole vaarallisia. On kyseessä niin sanottu toleranssiraja-arvo, jota sovelletaan kolmen vuoden ajan.

Komissio suhtautuu myönteisesti neuvostossa saavutettuun sopimukseen. Komissio vihki 4. joulukuuta 2002 käyttöön gm-tuotteita tutkivan eurooppalaisten laboratorioiden verkoston. Verkostoon kuuluvat 45 yhteisön laboratoriota tekevät yhteistyötä kehittääkseen menetelmiä muuntogeenisten organismien jäljittämiseksi, tunnistamiseksi ja kvantifioimiseksi sekä vertailumateriaalin tuottamiseksi.

Muuntogeenisten organismien jäljittäminen vaatii riittäviä välineitä ja asianmukaisia testimenetelmiä.

1. Missä määrin komission mielestä on mahdollista mitata elintarvikkeiden sisältämiä muuntogeenisiä organismeja, kun niiden määrä on näin marginaalinen?

2. Onko jo käytössä riittäviä välineitä ja asianmukaisia testimenetelmiä, joiden avulla voidaan jäljittää muuntogeeniset organismit?

3. Mikäli välineitä ja testimenetelmiä on käytössä, onko niitä yhtälailla saatavana kaikissa jäsenvaltioissa ja ovatko ne samantasoisia?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(17. heinäkuuta 2003)

1. Komissio haluaa korostaa, että muuntogeenisten organismien jäljitettävyydestä ja merkitsemistä ja muuntogeenisistä organismeista valmistettujen elintarvikkeiden ja rehujen jäljitettävyydestä annettavaa asetusta koskevassa yhteisessä kannassa [1] yksilöidyt raja-arvot koskevat ainoastaan muuntogeenisiä organismeja, jotka ovat satunnaisia tai teknisesti mahdottomia välttää.

Lisäksi geneettisesti muunnettujen organismien (GMO) jäljittämistä sekä niistä valmistettujen elintarvikkeiden ja rehujen jäljittämistä koskevista vaatimuksista on sovittu yhteisessä kannassa muuntogeenisten organismien jäljitettävyydestä ja merkitsemisestä ja muuntogeenisistä organismeista valmistettujen elintarvikkeiden ja rehujen jäljitettävyydestä. Nämä vaatimukset perustuvat paperidokumentaatioon ja viittaavat siihen, että toimijoilla on oltava käytössään järjestelmä, jonka avulla ne voivat tunnistaa, keneltä ne ovat ostaneet tällaisia tuotteita ja kenelle ne ovat niitä myyneet. Yhteisessä kannassa ei edellytetä, että toimijoiden olisi testattava, esiintyykö tuotteissa muuntogeenisiä organismeja. Vaikka käytettävissä ei tällä hetkellä olisikaan analyyttisiä havaitsemismenetelmiä, pakkausmerkinnöissä esitettyjen tietojen tarkkuutta ja todenmukaisuutta voidaan valvoa jäljitettävyysjärjestelmän avulla.

Analyyttisissä menetelmissä muuntogeenisten organismien esiintymistä mitataan määrittelemällä muuntogeenille tyypillisen DNA:n tai proteiinin määrä. Siten testin suorittaminen yleensä edellyttää etsittävän tietyn muuntogeeniorganismin ominaisuuksien tuntemista.

2. Muuntogeenejä sisältävien organismien analyysissä tarvittavia laitteita on laajalti eri jäsenvaltioissa täytäntöönpanoon osallistuvissa ja yksityisissä laboratorioissa. Hyväksyttyjen geenimuunneltujen organismien havaitsemista varten on myös protokollia, kuten on esitetty 25 päivänä tammikuuta 2002 annetussa komission suosituksessa virallisesta elintarvikkeiden tarkastusta koskevasta yhteensovitetusta ohjelmasta vuodeksi 2002 [2]. Havaitsemisen helpottamiseksi geenimuunneltuja elintarvikkeita ja rehuja koskevassa ehdotetussa lainsäädännössä ilmoittajalta edellytetään hyväksyntämenettelyn osana toimittamaan menetelmä ja sertifioitujen vertailumateriaalien valmistamiseksi tarvittavat ainesosat.

3. Kaikissa jäsenvaltioissa on tiettävästi käytettävissä vaatimukset täyttävät tutkimusvälineet ja menetelmät. Lisäksi komissiolla on käytössään eurooppalainen GMO-laboratorioiden verkko. Verkko koostuu yli 40 valvontalaboratoriosta, jotka sijaitsevat EU:n jäsenvaltioissa ja joihin myös EU:n hakijamaat voivat osallistua. Lisäksi verkko tekee yhteistyötä EU:n maailmanlaajuisten kauppakumppanien kanssa. Eräs tavoitteista on edesauttaa ruokaketjussa olevien muuntogeenisten organismien merkitsemistä ja jäljitettävyyttä koskevien sääntöjen täytäntöönpanoa.

---

[1] EUVL C 113 E, 13.5.2003.
[2] EYVL L 26, 30.1.2002.

(2004/C 78 E/0766) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1531/03**

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(29. huhtikuuta 2003)

Aihe: Tonnikalasäilykkeiden tuonti Thaimaasta ja Filippiineiltä

Marraskuussa 2001 Euroopan unioni, Thaimaa ja Filippiinit päättivät neuvotella WTO:n yhteydessä analysoidakseen, missä määrin Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden tonnikalasäilykkeitä suosivat tullimääräykset ovat vahingollisia Thaimaalle ja Filippiineille. Sen jälkeen kun molemmille osapuolille hyväksyttävän ratkaisun löytämisessä oli epäonnistuttu Euroopan yhteisö, Thaimaa ja Filippiinit päättivät laittaa asian sovitteluun. Joulukuun 20. päivänä 2002 välittäjä esitteli päätöksensä, jonka mukaan EY:n täytyisi avata suosituimmuusasemassa olevan valtion 25 000 tonnin tullikiintiö vuodelle 2003 sekä 12 prosentin ad valorem -tullimaksu. Yhteisö päätti hyväksyä välittäjän esityksen. Komissio on juuri esitellyt tullikiintiön avaamiseen ja sen hallinnointiin liittyvän neuvoston asetusehdotuksen [1]. Ehdotuksen 4 artiklassa todetaan, että niiden tonnikalasäilykkeiden, jotka voivat hyötyä kiintiöstä, alkuperän määrittämiseksi sovelletaan yhteisön voimassaolevia säädöksiä. Yhteisön yhteistä tullikoodeksia koskevan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 [2] 24 artiklassa todetaan, että tavara, jonka tuottamiseen on osallistunut kaksi tai useampia maita, on peräisin siitä maasta, jossa sille on suoritettu tähän tarkoitukseen varustetussa yrityksessä viimeinen merkittävä ja taloudellisesti perusteltu valmistus tai käsittely.

Ottaen huomioon yhteisön voimassaolevan, tuotteiden alkuperää koskevan lainsäädännön, voisiko komissio antaa esitetyn asetuksen yhteydessä tietoa siitä, voidaanko Thaimaan ja Filippiinien säilykkeinä pitää säilykkeitä, joiden viimeinen käsittely on tapahtunut näissä maissa riippumatta käsiteltävän raaka-aineen alkuperämaasta?

Onko komissio tietoinen, että tämän tuotteiden alkuperää koskevan säännöstön soveltaminen voi estää asetusehdotuksen tavoitteen saavuttamisen? Asetusehdotuksen tavoitteena on antaa erityiskohtelu ainoastaan Thaimaan ja Filippiinien tonnikalasäilykkeille, eikä avata Euroopan unionin markkinoita tonnikalatuotteille, jotka tulevat muista Aasian maista, esimerkiksi Indonesiasta.

Onko komissio tietoinen siitä vahingosta, mitä tuotteiden alkuperää koskevien sääntöjen soveltaminen voi aiheuttaa Euroopan unionin tonnikalankäsittelyteollisuudelle, joka sijaitsee etupäässä tavoitteen 1 alueilla, jotka ovat erittäin riippuvaisia kalataloudesta? Mitä toimia komissio on toteuttanut, tai mitä toimia se aikoo toteuttaa välttääkseen tämän tilanteen?

---

[1] KOM(2003) 141 lopullinen.
[2] EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(5. kesäkuuta 2003)

Komissio vahvistaa, että yhteisön tullikoodeksin [1] säännösten ja erityisesti 24 artiklan mukaisesti tonnikalasäilykkeet, jotka on valmistettu maissa, jotka haluavat viedä niitä yhteisöön ehdotetun kiintiön puitteissa, ovat riippumatta käytetyn tonnikalan alkuperästä peräisin siitä maasta, jossa niille on suoritettu viimeinen merkittävä ja taloudellisesti perusteltu käsittely. Edellä mainitun asetuksen 26 artiklan mukaisesti kiintiön avaamista koskevan neuvoston asetusehdotuksen 4 artiklan 2 kohdassa edellytetään, että yhteisön viranomaisille on esitettävä alkuperätodistus sen osoittamiseksi, että tuotteet ovat kelpoisia kiintiön siihen osaan, josta etuisuutta haetaan.

Komissio pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan tonnikalasäilykekiintiön avaamista koskevaan asetusehdotukseen ja erityisesti sen 1 artiklaan, jonka mukaan kiintiö avataan kaikista maista peräisin oleville tuotteille. Tämä on tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT-sopimuksen) 13 artiklan mukaista, koska asianomaisten maiden kanssa käytyyn aiempaan kauppaan perustuvasta kiintiön jakamisesta neljään osaan säädetään asetusehdotuksen 3 artiklassa. Valituksen esittäjät ovat puolestaan ilmaisseet hyväksyvänsä tämän jaon. Komissio haluaa muistuttaa arvoisaa parlamentin jäsentä siitä, että Indonesiasta voidaan viedä tonnikalasäilykkeitä korkeintaan 11 prosenttia vuosittaisen kiintiön määrästä. Tilanne on tällainen, koska GATT-sopimuksen 13 artiklan noudattamiseksi Indonesia on kolmantena tärkeänä yhteisöön vievänä maana (jonka osuus on vähintään 10 prosenttia tuonnista) oikeutettu kaikkiin korotettuihin suosituimmuusasemassa olevan valtion (MFN) kiintiöihin. Komissio pitää näin ollen epätodennäköisenä, että joko Thaimaa tai Filippiinit katsoisi hyötyvänsä taloudellisesti yrittäessään viedä edelleen Indonesiasta tulevia tonnikalasäilykkeitä rajoitettujen kiintiöidensä (52 prosenttia ja 36 prosenttia) puitteissa.

Komissio ei katso, että edellä mainittujen alkuperäsääntöjen käyttöönotto aiheuttaisi vahinkoa yhteisön tonninkalanjalostusteollisuudelle. Komissio luonnollisesti seuraa kiintiön käyttöönoton jälkeistä tilannetta eikä siten aio tässä vaiheessa ryhtyä mihinkään toimenpiteisiin.

[1] Neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92, annettu 12 päivänä lokakuuta 1992, EYVL L 302, 19.10.1992.

(2004/C 78 E/0767) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1586/03**

esittäjä(t): Nuala Ahern (Verts/ALE) komissiolle

(8. toukokuuta 2003)

Aihe: Sellafieldin ydinvoimalasta peräisin oleva radioaktiivinen saaste

Voiko komissio esittää keinoja, joiden avulla se tekee Euratom-sopimuksen 37 artiklan mukaisesti riippumattoman arvion siitä, aiheuttaako Sellafieldin tai La Haguen voimalan toiminta veden, maaperän tai ilman radioaktiivista saastumista toisen jäsenvaltion alueella?

(2004/C 78 E/0768) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1587/03**

esittäjä(t): Nuala Ahern (Verts/ALE) komissiolle

(8. toukokuuta 2003)

Aihe: Ydinturvallisuuden perusstandardit

Aikooko komissio esittää keinoja, joiden avulla se voi taata, että ydinturvallisuuden perusstandardeja noudatetaan La Haguen ja Sellafieldin ydinvoimaloissa?

(2004/C 78 E/0769) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1588/03**

esittäjä(t): Nuala Ahern (Verts/ALE) komissiolle

(8. toukokuuta 2003)

Aihe: Varovaisuusperiaate

Voiko komissio esittää keinoja, joiden avulla se voi vahvistaa, soveltavatko BNFL ja Cogema varovaisuusperiaatetta toimissaan Sellafieldin ja La Haguen ydinvoimaloissa?

Loyola de Palacion komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1586/03, E-1587/03 ja E-1588/03

(13. kesäkuuta 2003)

Euratomin perustamissopimuksessa määrätään jäsenvaltioille useita velvollisuuksia väestön ja säteilylle altistuvien työntekijöiden terveydensuojelun takaamiseksi.

Euratomin perustamissopimuksen II osaston 3 luvun nojalla on vahvistettu perusnormit väestön ja työntekijöiden terveyden suojelemiseksi radioaktiiviselta säteilyltä (13 päivänä toukokuuta 1996 annettu neuvoston direktiivi 96/29/Euratom [1]), täydennettynä muilla laillisilla teksteillä).

Euratomin perustamissopimuksen 35 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden velvollisuutena on perustaa laitokset radioaktiivisuustason jatkuvaan seurantaan ympäristössä ja taata perusnormien noudattaminen. Komissiolla on oikeus päästä tällaisiin kansallisiin laitoksiin varmistaakseen niiden toiminnan ja tehokkuuden.

Perustamissopimusten valvojana komissio valvoo, että kansallinen lainsäädäntö on kaikkien säännösten, erityisesti perusnormien, mukainen.

Mikäli perusnormeja ei sovelleta oikein käytännössä, komissio voi myös käynnistää asian tutkimisen ja tarpeen vaatiessa ryhtyä toimiin asianomaista jäsenvaltiota vastaan. Useimmiten aloite asian tutkimiseksi käynnistetään, kun komissio on vastaanottanut valituksen väitetystä laiminlyönnistä, mutta komissio voi myös toimia omasta aloitteestaan tietojensa pohjalta. Komissio tutkii kaikki tiedot, jotka voivat osoittaa perusnormien rikkomisen.

Komission Euratomin perustamissopimuksen 37 artiklan nojalla antamat lausunnot koskevat sitä, aiheuttaako kyseinen hanke mahdollisesti toisen jäsenvaltion alueella olevan veden, maaperän tai ilman radioaktiivista saastumista. Lausunnot jälleenkäsittelytoiminnoista Sellafieldissä ja La Haguessa samoin kuin muissa laitoksissa perustuivat yleisiin tietoihin, jotka liittyivät näihin suunnitelmiin ja jotka Yhdistyneen Kuningaskunnan ja Ranskan viranomaiset toimittivat komissiolle 37 artiklan mukaisesti ja komission soveltamisesta antamien suositusten [2]) mukaisesti. Nämä lausunnot annettiin Euratomin perustamissopimuksen 31 artiklassa tarkoitetun riippumattoman asiantuntijaryhmän kuulemisen jälkeen.

---

[1]) Perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta 13 päivänä toukokuuta 1996 annettu neuvoston direktiivi, EYVL L 159, 29.6.1996.

[2]) Komission suositus 16. marraskuuta 1960, EYVL L 81, 21.12.1960. Komission suositus 82/181/Euratom, 3. helmikuuta 1982, EYVL L 83, 29.3.1982. Komission suositus 91/4/Euratom, 7. joulukuuta 1990, EYVL L 6, 9.1.1991. Komission suositus 99/829/Euratom, 6. joulukuuta 1999, EYVL L 324, 16.12.1999.

(2004/C 78 E/0770) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1650/03**

esittäjä(t): Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) komissiolle

(16. toukokuuta 2003)

Aihe: Oscar E. Biscetin hallussapito Kuubassa

Euroopan parlamentti antoi Strasburgissa 10. huhtikuuta 2003 päätöslauselman, jossa se kehoitti komissiota edistämään Kuuban ihmisoikeustilannetta myönteisempään suuntaan.

Eräs Fidel Castron hallinnon uhri on Lawton Foundation of Human Rights -järjestön perustaja ja Kuuban demokratian ja ihmisoikeuksien puolesta taisteleva Oscar E. Biscet González. Oscar E. Biscet vapautettiin kolmen vuoden hallussapidon jälkeen Holguinissa 31. lokakuuta 2002. Joulukuun 6. päivänä 2002 hänet pidätettiin uudelleen, ja häntä syytettiin yhteistyöstä muiden ihmisoikeusaktivistien kanssa. Huhtikuun 7. päivänä 2003 hänet tuomittiin 25 vuoden vankeusrangaistukseen. Huhtikuun 24. päivästä 2003 lähtien Oscar E. Biscet kärsii rangaistustaan eristyssellissä Pinar de Rion vankilassa.

Onko komissio tietoinen pidätyksestä ja aktivistien, kuten Biscetin, huonosta kohtelusta Kuubassa?

Mitä komissio on tehnyt kyseisen päätöslauselman toteuttamiseksi ja mitä se voi erityisesti tehdä Oscar E. Biscetin hyväksi?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(18. kesäkuuta 2003)

Komissio seuraa tarkasti Kuuban ihmisoikeustilannetta ja äskettäistä 75 toisinajattelijan ja riippumattoman toimittajan pidättämistä ja tuomitsemista. Dr. Oscar Elías Biscet González on yksi heistä.

Komissio ja jäsenvaltiot ovat yhdessä voimakkaasti tuominneet tämänkaltaiset pidätykset 26. maaliskuuta 2003 julkaistussa lausumassa. Sitä seurasi unionin virallinen yhteydenotto Havannaan, missä Kuuban viranomaisia vaadittiin pikaisesti suostumaan vangittujen välittömään vapauttamiseen. Unioni otti toisen kerran virallisesti yhteyttä Havannaan 18. huhtikuuta 2003, minkä jälkeen asiasta julkaistiin 14. huhtikuuta 2003 ulkoministerien lausunto.

Äskettäin on sovittu uusista toimista, kuten korkean tason vierailujen rajoittamisesta.

Syvä huoli korostui myös unionin Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeuskomissiossa Genevessä huhtikuussa 2003 antamassa lausumassa ihmisoikeustilanteesta maailmassa. Siinä kehotetaan kiirehtimään unionin mielipidevangeiksi katsomien ihmisten vapauttamista.

Komissio päätti 30. huhtikuuta 2003 lykätä Kuuban anomusta Cotonou-sopimukseen liittymiseksi ja osoitti siten, että viimeaikaiset tapahtumat eivät edistä unionin ja Kuuban välistä yhteistyötä. Kuuban viranomaiset peruivat hakemuksensa 16. toukokuuta 2003.

Näillä toimilla on haluttu tehdä Kuuban viranomaisille selväksi, että ihmisten vangitseminen poliittisista syistä ei ole hyväksyttävää ja että unioni vaatii mielipiteiden tai poliittisen toiminnan vuoksi pidätettyjen vankien vapauttamista. Tuomme tässä yhteydessä myös Dr. Oscar Elías Biscetin tapauksen Kuuban viranomaisten tietoon, seuraamme asian kehittymistä tarkasti ja painostamme Kuuban viranomaisia jatkuvasti poliittisin keinoin.

(2004/C 78 E/0771) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1667/03**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(19. toukokuuta 2003)

Aihe: Postipalvelujen arvonlisävero

Komissio ilmoitti kesäkuussa 2000 julkaistussa tiedonannossaan ”Strategia sisämarkkinoiden arvonlisäverojärjestelmän toiminnan parantamiseksi” [1] aikovansa esittää direktiiviehdotuksen arvonlisäveron soveltamisesta postipalveluihin. Voiko komissio nyt kertoa, mitkä ovat olleet Irlannin hallituksen mahdolliset viralliset vastineet kyseiseen ehdotukseen niiden kolmen vuoden aikana, jotka ehtivät kulua tiedonannon julkaisemisesta direktiiviehdotuksen laatimiseen 6. toukokuuta 2003?

[1] KOM(2000) 348 lopullinen.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(19. kesäkuuta 2003)

Komissio ei ole saanut Irlannin hallitukselta virallista kannanottoa kysymykseen arvonlisäveron soveltamisesta postipalveluihin, jota se esitti tiedonannossaan "Strategia sisämarkkinoiden arvonlisäverojärjestelmän toiminnan parantamiseksi" [1].

[1] KOM(2000) 348 lopullinen.

(2004/C 78 E/0772) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1720/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(23. toukokuuta 2003)

Aihe: EU:n ja USA:n liittoutuminen muuta maailmaa vastaan transatlanttisen yritystenvälisen vuoropuhelun tehtäviä laajennettaessa

1. Transatlanttista yritystenvälistä vuoropuhelua aktivoidaan uudelleen. Pyrkiikö komissio samalla pitämään riittävästi erillään toisistaan EU:n ja USA:n erilaiset edut, kun otetaan huomioon erot sosiaalisissa järjestelmissä, Kioton sopimusten noudattamisessa, käsityksissä kansainvälisistä rikosoikeusmenettelyistä, suhtautumisessa sotaan ja aseidenriisuntaan, kolmannelle maailmalle annettavassa kehitysavussa ja YK:n arvostuksessa?

2. Ovatko transatlanttisen yritystenvälisen vuoropuhelun laajennetut tehtävät alkuperäisten tehtävien mukaisia? Alunperin oli tarkoituksena edistää yhteyksien solmimista poliitikkojen ja yksityisten toimijoiden välillä Atlantin valtameren molemmin puolin. Onko nyt tarkoituksena valmistella EU:n ja USA:n yhteistä esiintymistä maailmanlaajuisena talousryhmittymänä?

3. Mitä muita maailman valtioita vastaan EU ja USA suuntaavat yhteiset ponnistelunsa? Mitä yhteisiä etuja on puolustettavana Japania, Venäjää, Kiinaa ja kolmannen maailman maita vastaan? Miksi näin on toimittava?

4. Tarkasteleeko komissio EU:n ja USA:n välisen taloudellisen yhteistyön edellytyksiä — myös suhteessa edeltäviin kysymyksiin — ja sitä missä määrin yhteistyö on suotavaa? Voiko komissio kertoa avoimesti näistä edellytyksistä?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(4. elokuuta 2003)

1. Komissio viittaa vastaukseen, jonka se antoi parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-1719/03 [1]. Komissio on tyytyväinen transatlanttisen yritystenvälisen vuoropuhelun käynnistymiseen uudelleen ja tukee sitä. Vuoropuhelun tarkoituksena on auttaa ratkaisemaan erimielisyydet transatlanttisissa taloussuhteissa ja purkamaan kaupan esteet.

2. Transatlanttisen yritystenvälisen vuoropuhelun laajentamista ei ole suunnitteilla. Vuoropuhelun tarkoituksena on edelleen yhteyksien luominen Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen yritysten ja hallitusten välille. Monenkeskisissä neuvotteluissa transatlanttinen yritystenvälinen vuoropuhelu voi edesauttaa Dohan prosessin ja Maailman kauppajärjestön WTO:n asioiden edistymistä yleensä, ja tästä hyötyvät myös muut maat. Sen tarkoituksena ei todellakaan ole varmistaa yhden maailmanlaajuisen talousryhmittymän muodostumista.

3. Transatlanttista yritystenvälistä vuoropuhelua ei ole suunnattu maailmassa mitään valtiota vastaan. Parlamentin jäsenen mainitsemille valtioille ja Euroopan unionille sekä Euroopan unionille ja Yhdysvalloille yhteisistä kauppaeduista keskustellaan lukuisilla kahden- ja monenvälisillä foorumeilla. Jos keskusteltavat asiat kiinnostavat yrityksiä, niitä voidaan käsitellä transatlanttisessa yritystenvälisessä vuoropuhelussa. Esimerkiksi WTO:n neuvotteluja on käsitelty vuoropuhelussa aiemmin laajalti.

4. Yritykset määrittävät transatlanttisessa yritystenvälisessä vuoropuhelussa aiheet, joista ne haluavat antaa suosituksia hallituksille. Komission mielestä vuoropuhelu on tärkeä välikäsi transatlanttisissa taloussuhteissa. Vuoropuhelun tuloksena annettujen suositusten täytäntöönpanoa tarkastellaan omien ansioiden perusteella sekä suhteessa yhteisön säännöstöön ja komission toimivaltaan. Komissio pitää pääsääntöisesti myönteisenä kaikkia transatlanttisen kaupan esteiden purkamiseen ja liiketoiminnan kustannusten vähentämiseen tähtääviä toimia. Komissio ottaa samalla huomioon myös muita poliittisia näkökohtia, jotka liittyvät erityisesti yhteiseen kauppapolitiikkaan ja eurooppalaisten yritysten kilpailukykyyn.

(1) EUVL C 11 E, 15.1.2004, s. 219.

(2004/C 78 E/0773) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1747/03**

esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) komissiolle

(26. toukokuuta 2003)

Aihe: Israel ja miehitysalueiden ulkonaliikkumiskiellon kumoaminen

Amnesty Internationalin esittämien tietojen mukaan Israelin hallitus on hiljattain päättänyt vaatia kaikilta Gazan alueelle matkustavilta ulkomaalaisilta vakuutuksen, jolla Israel vapautetaan kuolemantapauksen tai vamman sattuessa kaikesta vastuusta. Amnesty International ilmoittaa, että kaikkien sen jäsenten pääsy miehitysalueille estetään, elleivät he allekirjoita tätä vakuutusta. Järjestön työ on siis vaikeutunut huomattavasti. On esitetty, että Israelin viranomaiset pyrkivät näin vapautumaan velvollisuudestaan varmistaa, että aseistetut joukot kunnioittavat ihmisoikeuksia kaikissa tilanteissa. On esitetty myös, että näillä toimilla estetään todennäköisesti Israelin armeijan toiminnan ulkopuolinen valvonta, ja kuolemantapausten määrä lisääntyy Gazan alueella pian huomattavasti.

Aikooko komissio painostaa Israelin hallitusta, jotta

1. se kumoaisi nämä uudet miehitysalueiden avaamista rajoittavat toimet?

2. se hyväksyisi kansainvälisten tarkkailijoiden asettamisen Israeliin ja miehitysalueille, jotta varmistetaan, että Israel toimii kansainvälisten sääntöjen mukaisesti?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(26. kesäkuuta 2003)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että EU:n troikan Israelissa suorittamien ja Kreikan puheenjohtajakaudella Ateenassa tehtyjen vastaavien virallisten yhteydenottojen jälkeen komissio keskusteli Erezin raja-asemalla käyttöönotetuista tiukoista turvatoimenpiteistä virallisesti Israelin Euroopan unionin suurlähettilään kanssa 23. toukokuuta 2003.

Komissio korosti tällöin, että nykyinen tapa kieltää pääsy alueelle, pyytää tavanomaisesta käytännöstä poikkeavaa tietoa ja vaatia Gazaan saapuvalta kansainväliseltä henkilökunnalta vastuuvapausasiakirjan allekirjoitusta on erityinen huolenaihe, koska komission ja sen humanitaarisen avun toimiston (ECHO) työntekijöillä ei yleensä ole diplomaattipassia. Komissio kertoi olevansa tietoinen Israelin turvallisuusongelmista ja ymmärsi täysin, että Tel Avivissa äskettäin tapahtuneiden ulkomaisten passien haltijoiden tekemien pommi-iskujen jälkeen varovaisuus on lisääntynyt. Melkein kokonaisvaltainen rajojen sulkeminen oli kuitenkin kohtuutonta ja monet uudet toimenpiteet, kuten vastuuvapausasiakirjat ja yksityiskohtaisen tiedon vaatiminen humanitaarisista hankkeista, eivät vaikuta liittyvän turvallisuuskysymykseen.

Komissio totesi myös, että jos näitä rajoittavia toimenpiteitä jatkettaisiin, kansainvälisten lahjoittajien olisi harkittava toimiensa lakkauttamista Gazan alueella ja humanitaarisen tilanteen uudelleen heikkeneminen ei edistäisi Israelin turvallisuutta.

Israelin suurlähettiläs tuntui ymmärtävän komission näkökantoja ja lupautui välittämään viestin Israelin ulkoministerille, joka tosin ei ole vielä vastannut mitään.

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, kansainvälisiä tarkkailijoita koskevaa kysymystä käsitellään parhaillaan kvartettiryhmässä.

Komission mielestä mitkä tahansa toimenpiteet, jotka johtavat nykyisen tilanteen parantumiseen, ovat tervetulleita.

(2004/C 78 E/0774) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1764/03**

esittäjä(t): Torben Lund (PSE) komissiolle

(28. toukokuuta 2003)

Aihe: Asekuljetukset ja vientikielto

Useimmissa EU-maissa on olemassa säännöt, jotka koskevat aseiden vientiä omista yrityksistä, mutta aseiden kuljetuksia ei ole juurikaan rajoitettu. Tästä syystä EU-maista kuljetetaan usein sotatarvikkeita vastoin yksittäisten EU-maiden vientikieltoja.

Näin ollen ei voida estää, että terroristijärjestöt voivat kuljettaa meritse laillisesti ja ilman suurempia vaikeuksia sotatarvikkeita, jotka on ostettu yksityisiltä asekauppiailta.

Täysin groteskina tilannetta voi pitää silloin, kun EU:ssa rekisteröidyt rahtilaivat kuljettavat vapaasti sotatarvikkeita EU:n ulkopuolisista maista sellaisiin maihin, joille EU on asettanut asevientikiellon. Esimerkiksi tanskalaiset laivat ovat kuljettaneet raskasta sotakalustoa Puolasta Sudaniin rikkomatta EU:n vientikieltoa.

Voiko komissio edellä mainitut seikat huomioon ottaen kertoa, onko tarkoitus ottaa käyttöön sellaiset Euroopan unionin säännöt, joiden mukaan merikuljetuksia koskevat samat säännöt kuin vientitoimintaa, jolloin alusten on saatava etukäteen lupa kuljetusta varten?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(17. heinäkuuta 2003)

EY:n perustamissopimuksen 296 artiklan perusteella jäsenvaltiot ovat tähän asti jättäneet sotilaalliseen käyttöön tarkoitettujen aseiden, ammusten ja sotatarvikkeiden valmistuksen ja kaupan sopimuksen määräysten soveltamisalan ulkopuolelle. Sotilasaseiden kauppaa käsitellään parhaillaan yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) yhteydessä, jossa komissio on täysimääräisesti mukana.

Komissiolla ei ole täytäntöönpanokelpoisia oikeudellisia säännöksiä, joiden avulla voitaisiin valvoa sotatarvikkeiden vientiä. Vastuu sotilasaseiden vientilisenssien valvonnasta kuuluu jäsenvaltioille. Tärkeimmät asiakirjat, joita unioni soveltaa tällä alalla ovat vuonna 1998 hyväksytty EU:n toimintasääntö aseidenviennistä ([1]) sekä yhteinen toiminta 2002/589/YUTP käsiaseista ja kevyistä aseista.

Toimintasäännössä vahvistetaan kriteerit, joiden pohjalta kaikki aseidenvientiin liittyvät päätökset tehdään ja sillä luodaan puitteet, joissa voidaan keskustella yksittäisistä aseiden kuljetuksista. Vaikka näistä kriteereistä on apua yleisellä tasolla, lopullinen vastuu aseiden viennistä kuuluu kuitenkin valtioiden hallituksille. Toimintasäännön neljän voimassaolovuoden aikana keskinäinen ymmärrys jäsenvaltioiden politiikkoja kohtaan on lisääntynyt, neuvottelut ovat olleet tehokkaampia ja keskustelu toimintasäännön määräysten täytäntöönpanosta on lisääntynyt. Jäsenvaltiot ovat erityisen aktiivisesti osallistuneet uuteen järjestelmään, jossa kielloista tiedotetaan ja ne ovat pyrkineet lisäämään aseviennin valvonnan avoimuutta muun muassa julkaisemalla vuosikertomusta.

Äskettäin on hyväksytty yhteinen kanta 2003/468/YUTP aseiden välityksestä, jonka päätarkoituksena on valvoa aseiden välitystä, jotta pystyttäisiin välttämään Yhdistyneiden Kansakuntien, Euroopan unionin ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön aseidenvientikiellon ja toimintasäännön kriteerien kiertäminen. Jäsenvaltioiden pitää ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin, jotta ne pystyvät valvomaan alueellaan tapahtuvaa välitystoimintaa. Jäsenvaltioita kehotetaan harkitsemaan myös omien kansalaistensa sekä alueellaan pysyvästi asuvien henkilöiden oman valtion ulkopuolella harjoittaman välitystoiminnan valvomista. Vaikka yhteinen kanta on parantanut tilannetta, toimintasäännön ja sen soveltamisen jatkuvalle kehittämiselle on kuitenkin kiistatta aihetta. Komissio on sitä mieltä, että toimintasäännön pitäisi olla jäsenvaltioita oikeudellisesti sitova.

Yhteisessä toiminnassa 2002/589/YUTP ei tehdä eroa laillisen ja laittoman aseiden kuljetuksen välillä. Yhteinen toiminta tarjoaa muun muassa taloudellista ja teknistä apua muille kuin Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioille (AKT), kansainvälisille organisaatioille, ohjelmille ja virastoille sekä alueellisia järjestelyjä näihin tarkoituksiin. Tämä apu rahoitetaan yksinomaan YUTP:n varoista. AKT-valtioiden avustuksesta määrätään Cotonoun sopimuksessa. Yhteisön tukemia hankkeita on parhaillaan käynnissä molemmissa kategorioissa.

(1) http://projects.sipri.se/expcon/eucode.htm

(2004/C 78 E/0775) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1795/03**

esittäjä(t): Terence Wynn (PSE) komissiolle

(28. toukokuuta 2003)

Aihe: Kolmansissa maissa valmistetut tuotteet

Miksi komissio sallii sen, että EU:hun tuodaan kolmansissa maissa valmistettuja tuotteita, jotka eivät täytä terveys-, turvallisuus- ja ympäristönormeja, joita EU:n yritysten on noudatettava? Onko komissio samaa mieltä, että jos tällaisten tuotteiden tuonti EU:hun sallitaan, se vaikuttaa suoraan yhteisön teollisuus-työpaikkojen vähenemiseen?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(14. heinäkuuta 2003)

Kaikkia Euroopan unionin alueella kaupan pidettäviä tuotteita koskevat niiden alkuperämaasta riippumatta samat tekniset määräykset, joilla pyritään varmistamaan erilaisten tuotteiden turvallisuus ja se, että tuotteet täyttävät tietyt terveydellisyyteen ja/tai ympäristön suojeluun liittyvät vaatimukset.

Valmistajille yhtenäismarkkinoilla asetetut vaatimukset ovat siis samat valmistajan kotimaasta riippumatta. Tuotteiden turvallisuudesta annetut tai tuotteiden terveydellisyyteen tai ympäristön suojelemiseen liittyviä vaatimuksia koskevat Euroopan yhteisön direktiivit saattavat siis rajoittaa kokonaan tai osittain tuotteiden saattamista yhteisön markkinoille.

Komissio on myös ryhtynyt toimiin, joiden tarkoituksena on edistää Euroopan unionissa sovellettavien sääntelyperiaatteiden omaksumista eräissä maissa (erityisesti unionin tärkeimmissä kauppakumppanimaissa) sekä yrityspolitiikan tasolla että eri toimialojen käytäntöjen yhtenäistämisessä koskevissa kysymyksissä. Näiden ennakkotoimien eräänä tavoitteena on edistää yhteisön lainsäädännön tunnettuutta ja noudattamista kolmansissa maissa toimivien valmistajien keskuudessa.

(2004/C 78 E/0776) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1815/03**

esittäjä(t): Gabriele Stauner (PPE-DE) komissiolle

(2. kesäkuuta 2003)

Aihe: Schreyerin tiedot Eurostatin rahoitussotkuista

Petostentorjuntavirasto (OLAF) esitti 19. maaliskuuta 2003 Pariisin yleiselle syyttäjälle Planistat Europe SA:ta koskevan syytteen. Kyseistä yritystä syytetään petoksista sekä osallisuudesta Eurostatin virkamiesten käyttöön tarkoitettujen salaisten tilien perustamiseen. "La Voix du Luxembourg" -lehdessä siteerattiin tähän liittyen 16. toukokuuta 2003 Pariisin yleisen syyttäjäviraston edustajan Caillibotten lausuntoa, jossa hän totesi, että ottaen huomioon asiaan liittyvät osatekijät on enemmän kuin todennäköistä, että kahden yksikön välillä on esiintynyt väärennettyjä laskuja ja että kyseeseen tulevat rikkomukset ovat kavallus ja kavalluksen peittely.

OLAF:in syyte perustuu Eurostatin tarkastusraportteihin, jotka Schreyerin alaisuudessa toimiva varainhoidon valvonnan pääosasto sai nähtäväkseen jo keväällä 2000. Liikesuhteita Planistat-yrityksen kanssa ei kuitenkaan katkaistu, vaan tehtiin jopa uusia sopimuksia. Eurostatin johtajan Yves Franchet'n mukaan Schreyer oli tietoinen kyseisistä tarkastusraporteista. ARD-kanavan Eurooppa-asioita käsittelevässä ohjelmassa Franchet totesi 17. toukokuuta 2003, että Schreyer on puolustanut väsymättä Eurostatia Euroopan parlamentille, hän on tiennyt kaikista ongelmista ja he ovat keskustelleet kaikesta. Franchet'n mukaan keskusteluja on käyty myös tarkastusraporteista, joten Schreyer on saanut ajallaan tiedot kaikesta.

Voiko komissio vahvistaa kyseisen lausunnon?

Katsooko komissio, että oli oikein tehdä Planistatin kanssa uusia sopimuksia huolimatta yritystä koskevista tiedossa olleista seikoista?

Jos vastaus on kielteinen, voiko komissio kertoa, miksi Schreyer ei keskeyttänyt maksuja Planistatille sekä uusien sopimusten tekoa?

Toimittaako komissio nyt viipymättä edellä mainitut tarkastusraportit talousarvion valvontavaliokunnalle?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(11. syyskuuta 2003)

Näitä asioita käsiteltiin talousarvion valvontavaliokunnan kokouksessa 16. kesäkuuta 2003. Komission jäsen Michaele Schreyer selvitti, että hän ei ollut saanut tarkastuskertomusta Datashopeista ennen toukokuuta 2003 eikä hän ollut keskustellut Yves Franchetin kanssa Eurostatista. Yves Franchet viittasi tietoon, jonka komissio sai käyttöönsä vuotta 2001 koskevan vastuuvapausmenettelyn yhteydessä. Mainitussa televisiohaastattelussa Yves Franchet totesi myös, että ei ole olemassa tarkastuskertomusten toimittamista komission jäsenille koskevaa järjestelmää. Yves Franchet on vahvistanut kirjallisesti, että hän ei ollut toimittanut Eurostatin sisäistä tarkastuskertomusta Datashopeista komission jäsenille haastattelun aikoihin. Yves Franchet on myös vahvistanut, että hän ei ollut koskaan tavannut komission jäsen Michaele Schreyeria.

Uutta varainhoitoasetusta ([1]), joka on ollut voimassa 1. tammikuuta 2003 alkaen, sovelletaan periaatteessa uusien sopimusten tekemiseen. Tämä koskee myös Planistatin kanssa tehtyjä sopimuksia. Datashopeja koskevassa tarkastuskertomuksessa ei suositeltu, että kyseisen yrityksen kanssa ei tulisi enää tehdä sopimuksia.

Euroopan petostentorjuntaviraston tutkimuksen tuloksista ilmoitettiin pääsihteerille ensi kerran 3. huhtikuuta 2003, sillä viraston tutkimuksiin sovelletaan yhteisön lainsäädäntöön sisältyviä luottamuksellisuussäännöksiä ([2]) ja kyseessä olivat ulkoiset tutkimukset.

Komissio päätti 9. heinäkuuta 2003 sille esitettyjen tietojen perusteella keskeyttää kaikki hankkeet Planistatin kanssa käynnissä olevien tutkimusten ajaksi. Eurostat on jo keskeyttänyt Datashopeja koskeviin toimiin liittyvien maksujen suorittamisen Planistatille, joka nousi esiin komission ennakkovaroitusjärjestelmässä 23. heinäkuuta 2003. Kyseisenä päivänä komissio kehotti hyväksyviä virkamiehiään irtisanomaan kaikki Planistatin kanssa tehdyt sopimukset.

Kaikkia voimassa olevia sopimuksia ja Planistatin suorittamaa työtä tutkitaan parhaillaan perusteellisesti. Asiaankuuluvasti suoritetusta työstä komissio on velvollinen suorittamaan työtä vastaavan maksun. Jos Euroopan petostentorjuntaviraston ja Ranskan oikeusviranomaisten meneillään olevat tutkimukset paljastavat rahoitussääntöjen rikkomisen, komissio ryhtyy välittömästi asianmukaisiin toimiin. Lisäksi on huomattava, että komissio nosti Euroopan petostentorjuntaviraston sille toimittamien tietojen perusteella kanteen erästä tahoa vastaan Pariisin yleisen syyttäjäviraston käynnistämän menettelyn yhteydessä.

Vastuuvapauden myöntämistä varainhoitovuonna 2001 koskevan päätöksen seurannan puitteissa ja parlamentin pyynnöstä komissio toimitti budjettivaliokunnan sihteeristölle 16. toukokuuta 2003 kuusi sisäistä tarkastuskertomusta, jotka Eurostatin sisäinen tarkastus on laatinut vuosina 1999—2002. Tämä tapahtui niiden ehtojen mukaisesti, joista on säädetty luottamuksellisten asiakirjojen lähettämistä parlamentille koskevassa puitesopimuksessa. Budjettivaliokunnan sihteeristölle toimitettiin 20. toukokuuta 2003 tiivistelmäkertomus toimenpiteistä, joihin sisäiset tarkastuskertomukset ovat johtaneet.

Euroopan petostentorjuntavirasto tutkii joitakin tarkastuskertomuksia. Lisäksi virasto on toimittanut osan näistä kertomuksista muiden asiakirjojen joukossa Luxemburgin oikeusviranomaisille tai Pariisin ylemmän asteen tuomioistuimessa toimivalle syyttäjälaitokselle. Koska tutkimukset ovat yhä käynnissä, komissio ei halua vahingoittaa niitä tai asianomaisten henkilöiden oikeuksia.

---

(1) Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002, tehty 25 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta, EYVL L 248, 16.9.2002.

(2) EYVL L 136, 31.5.1999.

(2004/C 78 E/0777) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1826/03**

esittäjä(t): Monica Frassoni (Verts/ALE) komissiolle

(23. toukokuuta 2003)

Aihe: Suurnopeusradan poikittaislinja Italiassa, sisämarkkinat, ympäristövaikutukset ja investointien tuottavuus

Italian hallitus on pannut alulle suurnopeusradan poikittaislinjan (Lyon—Torino—Venetsia—Trieste—Ljubljana) rakentamisen. Parhaillaan on menossa ympäristövaikutusten arviointi osuuksilla Torino—Lyon, Milano—Genova ja Milano—Verona. Italian tärkeimmät ympäristöjärjestöt ovat nostaneet esiin seuraavien elementtien puuttumisen: kustannus-hyötysuhteen arviointi taloudelliselta, tekniseltä ja ympäristölliseltä kannalta; rakennustöiden ja eri vaihtoehtojen, myös nollavaihtoehdon, välittömien ja välillisten vaikutusten arviointi; uskottavat, tarkat ja selkeät suunnitelmat; ympäristövaikutuksia sekä ympäristöä, maisemaa ja aluesuunnittelua koskevia velvoitteita koskevat tutkimukset.

— Torino—Lyon: töiden vaikutus laaksoalueen turismiin on aliarvoitu (rakennustyö kestää vuosia ja kahdeksan miljoonaa kuutiometriä maa-ainesta on sijoitettava jonnekin), samoin hydrogeologiset riskit sekä rakennus- että käyttövaiheessa ja vaikutukset yhteisön tärkeänä pitämiin alueisiin (etenkin Caselletten kosteikkoalueeseen ja Foreston luonnonpuistoon).

— Genova—Milano: on aliarvioitu vaikutukset arkeologisiin alueisiin (Libarna mukaan lukien), hydrogeologiset vaikutukset (46 km pitkä tunneli, luolia, kaivaukset Scrivia-joella), vaikutukset neljään yhteisön tärkeänä pitämään alueeseen (Scrivia-joen laakso, Capanne di Marcarolo, Praglia ja Monte Gazzo) ja yhteen alueellisesti tärkeänä pidettyyn alueeseen (Arenziarie di Serravalle) samoin kuin on aliarvioitu maatalousmaan, metsien ja maisemien menettäminen.

— Milano—Verona: ei ole tutkittu vaikutuksia alueisiin, joilla on suurta maisemallista arvoa (10 aluetta, jotka ovat neljän Veronan maakuntaan kuuluvan kunnan alueella), eikä yhteisön tärkeänä pitämää Frassino-järven aluetta. Ei myöskään puhuta mitään vesivarojen säilyttämisestä ja äänisaasteesta.

Mitä komissio aikoo tehdä, jotta ympäristövaikutusten arviointi suoritetaan asianmukaisesti, siis ei pelkästään muodollisesti vaan myös konkreettisesti, ja jotta otetaan huomioon kaikki edellä mainitut muuttujat, jotka on jätetty analyysin ulkopuolelle?

Onko komissio valmis rahoittamaan näiden rataosuuksien rakentamista, vaikka se ei saisi asianmukaista analyysia investointien tuottavuudesta ja liikennevirroista?

Eikö komissio aio ottaa huomioon Torino—Lyon-osuuden nykyisen radan modernisoinnin rahoittamista?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(20. kesäkuuta 2003)

Kun Europan laajuisten verkkojen talousarviosta myönnetään yhteisrahoitusta (kuten esimerkiksi Lyon—Torino-osuuteen liittyville tutkimuksille), hankkeesta vastaava(t) jäsenvaltio(t) vastaa(vat) hankkeen yhdenmukaisuudesta yhteisön ympäristönsuojelulainsäädännön ja erityisesti

— 27. kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta 3. maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY ([2]), sekä

— luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2. huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY ([3]) ja luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY ([4]) mukaisen Natura 2000 -lainsäädännön kanssa.

Komissio pitää tätä hanketta erittäin tärkeänä, kun pyritään tasapainottamaan Alppien ja Italian kautta kulkevia Länsi- ja Keski-Euroopan välisiä liikennevirtauksia. Useissa riippumattomien elinten toteuttamissa tutkimuksissa laaditut sekä hankkeen ranskalais-italialaisen osuuden hallinnoinnista vastaavan Lyon—Torino Ferroviaire -yhtiön käynnistämien tutkimusten vahvistamat ennusteet osoittavat, että tavaraliikenne kasvaa huomattavasti koko alppialueella seuraavien viidentoista vuoden aikana, mihin myös laajentumisen dynamiikka vaikuttaa. Suurin osa hankkeesta Lyon—Torino-osuus mukaan luettuna on kuitenkin yhä vasta tutkimusvaiheessa. Näissä tutkimuksissa, joiden rahoitukseen yhteisö osallistuu Euroopan laajuisten verkkojen talousarvion kautta, on muun muassa tarkennettava taloudellisia hypoteesejä sekä määriteltävä linjalle hyödyntämismalli, joka olisi riittävän kannattava houkuttelemaan sijoittajia yksityiset sijoittajat mukaan luettuina. Näissä tutkimuksissa käsitellään myös ympäristöasioita. Parlamentin jäsenen mainitsemat irtomaan ja vesivoimavarojen hallinnointiin liittyvät kysymykset ovat näin ollen olennainen osa Lyon—Torino Ferroviairen työohjelmaa.

Yhteisö osallistuu jo historiallisen Lyon—Torino-radan poikittaislinjojen kunnostustöiden yhteisrahoitukseen. Näillä töillä on tarkoitus parantaa radan hyödyntämistä, ja ne mahdollistavat muun muassa kokeiluluontoisen sukkulaliikenteen aloittamisen Aitonin (Ranska) ja Orbassanon (Italia) välillä kesäkuussa 2003. Olemassa olevan linjan kapasiteetti ja tekniset ominaisuudet eivät kuitenkaan vastaa lähivuosiksi ennustettua liikenteen kasvua. Olemassa oleva rata muodostaa näin ollen pullonkaulan, joka estää rautateitä olemasta kilpailukykyinen maanteiden kanssa ja haittaa näin ollen Alppien tavaraliikennemuotojen väliseen tasapainoon tähtäävän strategian täytäntöönpanoa. Siksi uuden, ominaisuuksiltaan modernin infrastruktuurin toteuttaminen on ainoa keino, jonka avulla rautatiekuljetusten on mahdollista muodostaa uskottava vaihtoehto maantiekuljetuksille.

([1]) EYVL L 175, 5.7.1985.
([2]) EYVL L 73, 14.3.1997.
([3]) EYVL L 103, 25.4.1979.
([4]) EYVL L 206, 22.7.1992.

(2004/C 78 E/0778) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1841/03**

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(26. toukokuuta 2003)

Aihe: Komission näkemys, jonka mukaan terroriteot eivät ole ihmisoikeusrikkomuksia

Vuosittaisesta ihmisoikeuskysymyksiä koskevasta mietinnöstä (Van Hecke) viime vuonna Euroopan parlamentin ulkoasioiden valiokunnassa käydyssä keskustelussa komission edustaja pyysi poistamaan erään mietintöön jätetyn tarkistuksen vedoten komission viralliseen kantaan, jonka mukaan terroriteot eivät kuulu ihmisoikeusrikkomuksiin vaan ne ovat tavallisia rikoksia, jotka pitäisi käsitellä kansallisissa tuomioistuimissa.

Tämä näytti olevan myös Eurooppa-neuvoston kanta, koska se kieltäytyi EU:n lakiasiantuntijoiden neuvosta allekirjoittamasta New Delhissä marraskuussa 2001 pidetyssä EU:n ja Intian huippukokouksessa Intian hallituksen kanssa annettavaa yhteistä julistusta, jossa terroritekojen katsottiin olevan vakavia ihmisoikeusrikkomuksia.

Tämä kysymys nousi jälleen esille kansainvälisen rikostuomioistuimen perustamista koskevien neuvottelujen loppuvaiheessa kesällä 1998. Kansainvälisen rikostuomioistuimen perustamista koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien täysvaltaisten lähettiläiden diplomaattisen konferenssin päätösasiakirjaan liittyvän päätöslauselman liitteessä I sanotaan, että terroriteot tekijästä riippumatta ovat vakavia rikoksia, joista kansainvälisen yhteisön pitäisi olla huolestunut. Siinä pahoitellaan, että mistään tuomioistuimen tuomiovaltaan kuuluvasta yleisesti hyväksytystä terroritekoja koskevasta rikoksen määritelmästä ei päästy yksimielisyyteen. Samassa liitteessä todetaan myös, että kansainvälisen rikostuomioistuimen perussääntöön sisältyy tarkistusmekanismi, jolla tuomioistuimen tuomiovaltaa on mahdollista laajentaa, ja suositetaan, että perussäännön artiklan 123 mukainen tarkistuskonferenssi harkitsisi terrori- ja huumerikoksiin sovellettavia hyväksyttäviä määritelmiä ja sellaisten sisällyttämistä niiden rikosten joukkoon, joissa tuomioistuimella on tuomiovalta. Sen lisäksi, että terroriteon määritelmästä ei ole päästy sopimukseen, perussäännön tekstissä ei ole mitään sellaista sanamuotoa, jonka perusteella voitaisiin päätellä, että lueteltujen rikosten olisi oltava valtion tekemiä tai että erityisesti terroristit ja terroriteot eivät kuuluisi perussäännön piiriin. Sitä paitsi sekä Amnesty International että Human Rights Watch vahvistivat Euroopan parlamentin ulkoasiain valiokunnan viime vuonna järjestämässä virallisessa kuulemistilaisuudessa, että ne pitivät syyskuun 11. päivän hyökkäyksiä ihmisoikeusrikoksina.

Onko komission virallinen kanta edelleen se, että terroriteot eivät ole ihmisoikeusrikkomuksia, ja kannattaako komissio terroririkosten sisällyttämistä kansainvälisen rikostuomioistuimen perussäännössä mainittuihin rikoksiin?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(24. kesäkuuta 2003)

Komission ja koko unionin näkemyksen mukaan yksilöiden tekemät rikokset ja valtioihin liittyvät rikokset tulisi erottaa toisistaan. Vain valtiot ovat kansainvälisen lain velvottamina laillisesti vastuussa ihmisoikeuksien suojelemisesta. Terroriteot, jotka selvästi määritellään rikoksiksi, kuitenkin vahingoittavat vakavasti ihmisoikeuksia.

Komissio ei haluaisi nyt mennä asioiden edelle, sillä monimutkaista kysymystä, joka koskee terroritekoja koskevan luettelon sisällyttämistä kansainvälisen rikostuomioistuimen perussääntöön, käsitellään unionissa ja laajemminkin myöhemmässä vaiheessa. Komissio kuitenkin huomauttaa, että useat johtavat ihmisoikeusasiantuntijat (muun muassa YK:n entinen ihmisoikeusvaltuutettu Mary Robinson) ovat todenneet, että Rooman perussäännön 7 artiklaan, joka koskee rikoksia ihmisyyttä vastaan, voisi kuulua myös siviiliväestöön kohdistuvat terroriteot.

(2004/C 78 E/0779) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1855/03**

esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) komissiolle

(3. kesäkuuta 2003)

Aihe: Ihmisoikeudet Euroopan unionissa — ihmisoikeusrikkomuksia koskevan jäsenvaltioiden yhteisen vastuuvelvollisuusjärjestelmän puuttuminen

Amnesty Internationalin puolivuotiskertomuksista ilmenee, että useimmissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa rikotaan järjestelmällisesti ihmisoikeuksia, ja uhreiksi joutuvat ennen kaikkea siirtolaiset ja vähemmistöt. Loukkauksiin syyllistyvät yleensä turvallisuusjoukkojen jäsenet, ja niissä harjoitetaan kidutusta, pahoinpitelyä ja liiallista väkivallan käyttöä. Näissä tapauksissa syylliset jäävät useimmiten rankaisematta.

Euroopan unioni on ryhtynyt laajoihin toimiin ihmisoikeuksien suojelemiseksi rajojensa ulkopuolella laatimalla kolmansille maille, joiden kanssa se toimii yhteistyössä tai jotka saavat rahoitusapua, osoitettuja suosituksia ja vaatimuksia, mutta EU:n omalla alueella tapahtuvista rikkomuksista vaietaan. Lisäksi perustamissopimuksissa — samoin kuin kaikkien merkkien mukaan myös työn alla olevassa uudessa perustuslaissa — todetaan selkeästi Euroopan unionin pyrkimys suojella ihmisoikeuksia niin rajojensa ulkopuolella kuin omalla alueellaankin. Edellä mainittujen kertomusten perusteella käytännössä kuitenkin vaikuttaa siltä, että EU:ssa katsotaan ihmisoikeuksien turvaamisen olevan jäsenvaltioiden sisäinen asia. Näin ollen ei ole kehitetty minkäänlaista kansainvälistä vastuuvelvollisuusjärjestelmää, johon sisältyisi mekanismeja, joiden avulla voitaisiin seurata ja arvioida jäsenvaltioiden toimintaa. On kuitenkin ehdotettu toimia erityisesti rakenteellisten puutteiden korjaamiseksi.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä edistääkseen jäsenvaltioiden yhteisen vastuuvelvollisuusjärjestelmän luomista niitä tapauksia varten, joissa ihmisoikeuksia rikotaan Euroopan unionin alueella?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(7. heinäkuuta 2003)

Perusoikeuksien noudattaminen varmistetaan Euroopan unionissa seuraavien järjestelyjen avulla.

— Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 7 artiklassa otetaan käyttöön menettely, jonka avulla voidaan valvoa, että saman sopimuksen 6 artiklan 1 kohdassa mainittuja periaatteita noudatetaan. Kyseisen menettelyn aloittamisesta vastaa komissio yhdessä Euroopan parlamentin ja jäsenvaltioiden kanssa. Komissio voi käynnistää molemmat 7 artiklan 1 ja 2 kohdassa mainitut menettelyt, joista ensimmäinen koskee periaatteiden rikkomisen ehkäisemistä ja toinen tällaisen rikkomisen rankaisemista. Komissio laatii parhaillaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle osoitettua tiedonantoa 7 artiklan soveltamisesta.

— Komissio perusti vuonna 2002 Euroopan parlamentin pyynnöstä perusoikeuksia käsittelevän riippumattomien asiantuntijoiden verkoston. Asiantuntijoiden ensimmäisessä vuosiraportissa, joka toimitettiin parlamentille 2. toukokuuta 2003, esitetään kattava yleiskatsaus perusoikeuksien tilanteeseen kussakin EU:n jäsenvaltiossa. Raportissa analysoidaan perusoikeuksien tilannetta suhteessa kuhunkin perusoikeuskirjan artiklaan sekä luodaan katsaus lainsäädäntöön, oikeuskäytäntöön ja kansallisten viranomaisten käytäntöihin sekä kansallisessa että yhteisön ja laajemmassa kansainvälisessä kontekstissa.

Vaikka raportti ei edusta komission virallista kantaa asiassa, se antaa selkeän kuvan perusoikeuksien noudattamisen tilanteesta Euroopan unionissa.

(2004/C 78 E/0780) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1945/03**

esittäjä(t): Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) komissiolle

(13. kesäkuuta 2003)

Aihe: Alankomaiden viestintälain mukauttaminen

Alankomaiden hallitus on tehnyt lakiehdotuksen viestintälain muuttamiseksi siten, että kaapeliyhtiöiden lähetystoimintaa koskevien velvoitteiden alaisten kanavien määrää lisätään enintään kahteen televisiokanavaan ja viiteen radiokanavaan. Lähetystoimintaa koskevien velvoitteiden alaisia televisiokanavia on 17 keskimäärin 32:sta ja radiokanavia 30 keskimäärin 32:sta.

Muuttaessaan viestintälainsäädäntöään Alankomaiden hallitus on lähtenyt siitä periaatteesta, että viestintälainsäädännön mukaisia kaapeliyhtiöiden lähetystoimintaa koskevia velvoitteita ei tarvitse mukauttaa yleispalveluja koskevan direktiivin 31 artiklaan, sillä viestintälain tavoitteet (moniarvoisuuden suojaaminen) ovat erilaiset kuin yhteisön uuden lainsäädännön tavoitteet.

1. Onko komissio tietoinen viestintälain muuttamisesta? Katsooko komissio, että kyseinen lainmuutos on mahdollista toteuttaa samalla, kun pannaan täytäntöön uutta yhteisön lainsäädäntöä, joka koskee sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja ja johon sisältyy säännöksiä lähetystoimintaa koskevista velvoitteista? Mikäli vastaus on myönteinen, katsooko komissio, että Alankomaiden hallitus täyttää suhteellisuutta, avoimuutta ja asianmukaisuutta koskevat vaatimukset?

2. Onko komissio tietoinen Alankomaiden hallituksen kannasta, jonka mukaan viestintälakia ei tarvitse sovittaa yleispalveluja koskevan direktiivin 31 artiklan mukaiseksi? Mitä mieltä komissio on tästä kannasta?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(24. heinäkuuta 2003)

1. Alankomaiden viranomaiset eivät ole ilmoittaneet virallisesti komissiolle viestintälakinsa muuttamisesta, mikä on kuitenkin käynyt ilmi siitä, että jotkin alan yritykset ovat olleet huolestuneita Alankomaiden velvoitteista noudattaa sääntöjä.

Parlamentin jäsen kysyi, onko viestintälakia mahdollista muuttaa samalla, kun sähköisen viestinnän alaa koskeva uusi yhteinen sääntelyjärjestelmä saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Komissio huomauttaa, että tämä uusi sääntelyjärjestelmä tulee voimaan 25. heinäkuuta 2003, mikä tarkoittaa sitä, että kyseiseen päivämäärään mennessä kaikki alaa koskevat direktiivit on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä ja uuden yhteisön lainsäädännön kanssa ristiriitaiset säädökset on joko kumottava tai muutettava.

Koska komissiolle ei ole ilmoitettu viestintälain muuttamista koskevasta lakiehdotuksesta tai mistään Alankomaiden lainsäädännöstä, jolla saatettaisiin sähköisen viestinnän alaa koskeva yhteinen sääntelyjärjestelmä osaksi kansallista lainsäädäntöä, komissio ei voi ottaa kantaa siihen, onko Alankomaiden viestintälaki yhdenmukainen uuden sääntelyjärjestelmän kanssa ja erityisesti niin kutsutun yleispalveludirektiivin 2002/22/EY 31 artiklan [1] kanssa.

2. Kuten edellä mainittiin, Alankomaiden hallituksen kantaa ei ole annettu tiedoksi komissiolle.

Komissio on kirjoittanut Alankomaiden hallitukselle ja ehdottanut tarpeen tullen kahdenvälistä tapaamista, jossa keskusteltaisiin kaikista mahdollisista kysymyksistä, jotka liittyvät uuden sääntelyjärjestelmän saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöönpanoon. Tapaaminen järjestettiin 26. kesäkuuta 2003.

Komissio pidättää oikeuden olla ottamatta kantaa Alankomaiden hallituksen velvoitteiden mukauttamista koskevaan kantaan, ennen kuin se on saanut päätökseen tarkastelunsa tiedoksi annetuista toimenpiteistä, jotka koskevat saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY, annettu 7. maaliskuuta 2002, yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla (EYVL L 108, 24.4.2002).

(2004/C 78 E/0781) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2154/03**

esittäjä(t): Herbert Bösch (PSE) komissiolle

(24. kesäkuuta 2003)

Aihe: Viipeet pk-yrityksiin liittyvien hankkeiden rahoituksen maksamisessa

Tutkimuksen 5. ja 6. puiteohjelman tarkoituksena on mm. tukea innovaatioita. Siksi komissio on pyytänyt asiaan liittyviä tahoja esittämään 15. maaliskuuta 2002 mennessä innovaatiohankkeita koskevia ehdotuksia viitenumerolla INN/01/02. Suoritetun arvioinnin jälkeen hyväksyttiin 31 hanketta kesäkuussa 2002. Vuoden 2002 joulukuun loppuun mennessä oli kuitenkin tehty vain neljä sopimusta.

Voiko komissio kertoa, miksi 27 hankkeelle 31:stä ei ollut vielä yli vuoden kuluttua rahoituksen myöntämisestä tehty mitään sopimusta, ja milloin komissio aikoo tehdä niitä koskevat sopimukset?

Onko komissio kanssani samaa mieltä siitä, että tällaiset viipeet vaarantavat vakavasti yksittäiset hankkeet? Jos on, mitä toimia komissio aikoo toteuttaa, jotta tällaisista viipeistä mahdollisesti aiheutuvat vahingot pysyisivät mahdollisimman pieninä?

Kuinka monta sellaista hanketta 5. ja 6. tutkimuksen puiteohjelmassa on, joiden arviointi on saatu päätökseen jo vuosi sitten (tai aiemmin) mutta joita koskevaa sopimusta ei ole kuitenkaan vielä tehty?

Toukokuun 2003 lopussa on vielä maksamatta noin 7 miljardia euroa määrärahoja talousarvion osastosta, joka koskee tutkimusta ja teknistä kehitystä. Voiko komissio ilmoittaa, mihin mennessä se aikoo suorittaa kaikki nämä maksut, mitä toimia se soveltaa tavoitteen saavuttamiseksi ja onko vaarana, että osa määrärahoista peruutetaan? Esiintyykö tässä yhteydessä viipeitä myös sellaisten käynnissä olevien hankkeiden määrärahojen maksuissa, joita koskevat laskut esitetään säännöllisesti? Jos esiintyy, kuinka monissa tapauksissa (absoluuttisesti ja osuutena kaikista käynnissä olevista hankkeista) näin tapahtuu ja miksi?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(31. heinäkuuta 2003)

Ehdotuspyyntö INN/01/02, jolla pyydettiin ehdotuksia innovaatiohankkeiksi, julkaistiin 15. joulukuuta 2001, ja sen määräaika päättyi 15. maaliskuuta 2002. Ehdotuspyynnön sääntöjen mukaan 31 valitun ehdotuksen esittäneitä yhteenliittymiä pyydettiin esittämään hankeneuvotteluissa tarvittavat yksityiskohtaiset tiedot asiaa koskevien paperien laatimiseksi, ohjelmakomitean myöntävän lausunnon hankkimiseksi ja komission rahoituspäätöksen saamiseksi. Komissio teki rahoituspäätökset 11. lokakuuta 2002 ([1]) ja 22. marraskuuta 2002 ([2]). Neljä sopimusta tehtiin 31. joulukuuta 2002 mennessä. Muiden 27 sopimuksen saaminen allekirjoitusvaiheeseen on viivästynyt poikkeuksellisella tavalla.

On ikävää, että sopimusten tekemistä ei aloitettu alkuperäisten suunnitelmien mukaan. Jotta hanke voitaisiin toteuttaa kunnolla viipeestä huolimatta, hankkeiden toteuttajille on tarjottu mahdollisuutta mukauttaa hankkeen toteutuskaaviota kaikkien toimien osalta.

Koska allekirjoittamattomia sopimuksia koskevia tietoja käsitellään hajautetusti, ei ole mahdollista antaa lukumääräistä vastausta näin lyhyessä ajassa. Komissio toimittaa kysyjälle täydentävän vastauksen niin pian kuin mahdollista.

Tutkimusohjelmien vielä maksamatta olevien määrien summa on noin 7 miljardia euroa. Talousarviossa olevan aikataulun mukaan nämä maksamatta olevat määrät on tarkoitus maksaa tasaiseen tahtiin, esimerkiksi 2,2 miljoonaa euroa tutkimuksen ja kehityksen pääosaston kautta vuonna 2003.

On syytä huomata, että maksamatta olevien määrien summa on melko pieni verrattuna tutkimuspolitiikan vuosibudjettiin, ja tutkimuksen ja kehityksen pääosasto on ryhtynyt toimiin tilanteen hallitsemiseksi.

Tutkimuksen pääosasto on analysoinut yksityiskohtaisesti maksumäärärahatarpeensa jokaista varainhoitovuotta varten, ja tämän jälkeen se toteuttaa suurimman osan talousarviostaan (vuonna 2002 talousarviosta toteutui 96 prosenttia). Näin maksumäärärahojen peruuntumisen vaara pysyy pienenä. Sitä paitsi tutkimuksen ja kehityksen pääosasto on ottanut käyttöön kuukausittaiset maksamatta olevien määrien raportointivälineet ja pyrkii peruuttamaan mahdollisimman pian maksusitoumukset, joihin se ei enää tarvitse maksumäärärahoja.

(1) Päätös C(2002) 3710.
(2) Päätös C(2002) 4524.

(2004/C 78 E/0782) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2160/03**

esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE-DE) komissiolle

(30. kesäkuuta 2003)

Aihe: Toimilupien myöntäminen radio- ja televisioasemille, valtiontuet julkiselle radio- ja televisiotoiminnalle ja joukkotiedotusvälineiden mainosmarkkinat Kreikassa

Vastauksessaan aiempaan kysymykseeni joukkotiedotusvälineiden toiminnasta Kreikassa (E-1775/02 [1]) Euroopan komissio ilmoitti minulle, että se tutkii kantelujen perusteella lähetyslupien monimutkaista ja sekavaa myöntämisjärjestelmää sekä kreikkalaisviranomaisten harjoittamaa julkisen yleisradioyhtiön (ERT) suosimista.

Kun otetaan huomioon, että Kreikan julkisen yleisradiopalvelun harjoittaja aikoo laittomasti korottaa uudelleen lupamaksuja, jotka peritään pakollisina maksuina Kreikan sähkölaitoksen kautta, ja vastaavasti lisätä sen yksityisiltä ja julkisilta mainosmarkkinoilta saamien tulojen määrää, kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Mitä johtopäätöksiä komissio on tehnyt syytöksistä laittomaksi luonnehditusta rahoitustuesta, joka ylittää julkisen palvelun tarjoamisvelvollisuuden aiheuttamat lisäkustannukset, etenkin EY:n tuomioistuimen äskettäisen tuomion (asiassa C-53/2000 Ferring) valossa, ja mihin toimiin on ryhdytty, jotta Kreikassa varmistetaan avoin ja moitteeton joukkotiedotusvälineiden toimilupien myöntämisjärjestelmä, joka on yhteisön sääntöjen mukainen?

2. Millä tavoin komissio aikoo perussopimusten valvojana varmistaa tehokkaasti, että Kreikan julkista radio- ja televisiolähetystoimintaa koskevia velvoitteita noudatetaan, kun otetaan huomioon, että valtion ja valtuutetun yrityksen välillä ei ole tehty selvää sopimusta, jossa toiminta määritettäisiin selkeästi, että kansallinen radio- ja televisioneuvosto ei ole valtiosta ja valtuutetusta yrityksestä riippumaton valvova viranomainen ja että muusta toiminnasta kuin julkisesta palvelusta saatavien tulojen lähteistä ja määristä samoin kuin muuhun kuin julkiseen toimintaan liittyvistä menoista ei pidetä erillistä kirjanpitoa?

3. Miten komissio aikoo varmistaa sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan, kun on kyse valtiollisen/julkisen mainonnan jakamisesta ja joukkotiedotusvälineille myönnettävästä tuesta Kreikassa?

4. Kuinka monessa ja missä jäsenvaltioissa peritään lupamaksuja julkisen sähkölaitosyhtiön kautta, ja miten lupamaksujen korotus julkisen yleisradiopalvelun harjoittajan hyväksi sekä sen saama osuus mainonnasta on sopusoinnussa valtiontukia koskevien säännösten ja ennen kaikkea julkisen yleisradiopalvelun harjoittamista koskevien säännösten kanssa?

(1) EYVL C 301 E, 5.12.2002, s. 224.

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(29. elokuuta 2003)

1. Ferringin asiassa annettu tuomio ei muuta EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan perusperiaatetta siitä, että yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun valtionrahoitus ei saa ylittää siitä johtuvia nettolisäkustannuksia.

Elliniki Radiophonia Tikorassi -yleisradioyhtiölle (ERT) myönnetyn julkisen tuen oikeasuhteisuutta koskeva komission tarkastelu on vielä kesken, eikä tässä vaiheessa vielä tiedetä, ylittävätkö yhtiölle myönnetyt varat sen julkisen palvelun velvoitteiden aiheuttamat kustannukset. Käytettävissä olevien tietojen perusteella voidaan kuitenkin jo alustavasti todeta, että komissiolla ei ole mitään sellaista näyttöä ERT:n harjoittamasta kilpailua rajoittavasta toiminnasta millään kaupallisilla markkinoilla, mikä viittaisi liiallisiin korvauksiin.

Komissiolla ei ole hallussaan myöskään sellaisia tietoja yleisradiointitoimilupien myöntämisestä ERT:lle, jotka osoittaisivat yhtiön mahdollisesti rikkoneen asianomaisia EU:n sääntöjä erityisesti sijoittautumisvapauden osalta.

2. Laissa nro 1730/87 määritetään Kreikan julkisen yleisradiopalvelun harjoittajan tehtävä, joka on jakaa tietoja kreikkalaisille sekä sivistää ja viihdyttää heitä. ERT:n yleisradiotoiminnassa on noudatettava seuraavia periaatteita: objektiivisuus, moniarvoisuus, lähetysten hyvä laatu, kreikan kielen laadun vaaliminen sekä Kreikan kulttuurin ja perinteiden edistäminen ja niiden säilymisestä huolehtiminen. Lisäksi ERT:n on radioitava ja televisioitava parlamentin toimintaa, poliittisten puolueiden vaalikampanjoita, paikallishallintoon liittyviä tapahtumia sekä muiden maan kulttuurin, sosiaaliasioiden ja talouden kehittämiseen osallistuvien elinten toimia. Tämä määritelmä julkisen palvelun yleisradiotoiminnan tehtävistä tuntuisi olevan 86 artiklan 2 kohdan mukainen: Amsterdamin pöytäkirjassa [1] ja komission tiedonannossa valtiontukisääntöjen soveltamisesta julkiseen yleisradiotoimintaan [2] vahvistetaan, että julkisten palvelujen tehtävien määritteleminen kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Lisäksi komissio katsoo, että kunkin jäsenvaltion toimivaltaan kuuluu sen järjestelyn valitseminen, jolla varmistetaan julkisen palvelun velvoitteiden täyttämisen tehokas valvonta. Sähköisten viestinten kansallinen toimikunta (Ethniki Epitropi Ilektronikon Meson Epikinonias, EEIME) perustettiin lailla nro 2173/93 valvomaan, että ERT täyttää julkista palvelua koskevat velvoitteensa. Se on hallituksen yhteydessä toimiva riippumaton viranomainen. Sen jäsenet ovat henkilökohtaisesti ja ammatillisesti riippumattomia, eikä heidän virkatehtäviään valvota hallinnollisesti.

Tilien erottelun osalta valtiontukisääntöjen soveltamista julkiseen yleisradiotoimintaan koskevassa tiedonannossa todetaan, että yleisradiotoiminnassa jäsenvaltiot voivat katsoa, että yleisen palvelun tehtävä kattaa yleisradioyhtiön koko ohjelmisto, ja sallia samalla kaupallisen toiminnan. Näin ollen menoja, jotka ovat kokonaan kohdennettavissa julkisen palvelun toimintoihin, samalla kun hyödynnetään kaupallista toimintaa, ei tarvitse jakaa näille kahdelle toimintalajille, vaan ne voidaan kohdentaa suoraan julkiseen palveluun. Valtiontuki ei saa kuitenkaan ylittää julkisen palvelun tehtävien täyttämisestä aiheutuvia nettokustannuksia. Arvioinnissa otetaan huomioon myös muut suoraan tai välillisesti julkisen palvelun tehtävistä saadut tulot. Tämän vuoksi tärkein kysymys on ERT:lle myönnetyn julkisen tuen oikeasuhteisuus, jota komissio edelleen tutkii.

3. Komissio tarkastelee valtiontuen sopivuutta yleisradiotoimintaan valtiontukisääntöjen soveltamista julkisen palvelun yleisradiotoimintaan koskevassa tiedonannossa asetettujen kriteerien perusteella.

4. Useimmissa jäsenvaltioissa julkiset yleisradioyhtiöt rahoitetaan ainakin osittain televisiolupamaksuilla. Niiden määrissä ja perimistä koskevissa käytännön järjestelyissä on eroja. Yleistä on myös kaksoisrahoitusjärjestelmä, joka on julkisten varojen ja mainostulojen yhdistelmä. Komissio katsoo, että kyseisen kotitalouksia koskevien lupamaksujen käyttöönotto ja kaksoisrahoitusjärjestelmän valinta on valtiontukisääntöjen mukaista, kunhan julkiselle yleisradioyhtiölle myönnettyjen varojen kokonaismäärä ei ylitä julkisen palvelun tehtävien täyttämisestä aiheutuvia nettokustannuksia. Tämä merkitsee, että julkisten palvelujen kustannusten lisääntymisellä perusteltavissa oleva kokonaisrahoituksen lisääminen on valtiontukia koskevien EY:n perustamissopimuksen määräysten mukaista.

---

[1] Tulkitseva pöytäkirja julkisen palvelun yleisradiotoiminnasta.
[2] EYVL C 320, 15.11.2001.

(2004/C 78 E/0783) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2218/03**

esittäjä(t): Monica Frassoni (Verts/ALE) komissiolle

(2. heinäkuuta 2003)

Aihe: Suurnopeusradan poikittaislinja Italiassa, Milanon ja Genovan sekä Milanon ja Veronan väliset rataosuudet

20. kesäkuuta 2003 päivätyssä vastauksessaan kysymykseeni nro P-1826/03 [1], joka koski suurnopeusradan poikittaislinjaa (Lyon—Torino—Venetsia—Trieste—Ljubljana), komissio ei ota kantaa mainitsemiini puutteisiin, jotka koskevat Milano—Genova- ja Milano—Verona-rataosuuksien ympäristövaikutusten arviointitapaa.

Erityisesti on huomioitava seuraavaa:

— On aliarvioitu Milano—Genova-rataosuuden vaikutukset useisiin arkeologisiin kohteisiin (Libarnan arkeologinen alue mukaan luettuna) sekä hankkeen hydrogeologiset vaikutukset (46 kilometrin pituinen käytävä, louhokset, kaivutyöt Scrivia-joella), häiriöt neljällä yhteisön tärkeänä pitämällä alueella (Scrivia-joen varsi, Capanne di Marcarolo, Praglia ja Monte Gazzo) ja yhdellä alueellisesti tärkeällä alueella (Arenziarie di Serravalle) sekä maatalousmaan, metsäalueiden ja maisema-alueiden tuhoutuminen.

— Ei ole tutkittu Milano—Verano-rataosuuden vaikutuksia tärkeisiin maisema-alueisiin ja luontoalueisiin (10 aluetta, jotka koskevat Veronan alueen neljää kuntaa) eikä yhteisön tärkeänä pitämään alueeseen (Frassino-järvi) eikä myöskään ole puhuttu vesivarojen suojelusta tai akustisista vaikutuksista.

Mitä toimenpiteitä komissio aikoo toteuttaa, jotta näiden kahden rataosuuden ympäristövaikutukset arvioidaan oikein, ei ainoastaan muodollisesti vaan myös tosiasiallisesti, ja jotta arvioinnissa otettaisiin huomioon kaikki edellä mainitut muuttujat, jotka on jätetty pois tähänastisista tutkimuksista?

[1] Katso sivu 727.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(10. syyskuuta 2003)

Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 2003 annetussa neuvoston direktiivissä 85/337/ETY [1], sellaisena kuin se on muutettuna 3. maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY [2] säädetään seuraavaa: Ympäristövaikutusten arvioinnilla (YVA) tunnistetaan, kuvataan ja arvioidaan tarkoituksenmukaisella tavalla, kussakin yksittäistapauksessa ja 4—11 artiklan mukaisesti hankkeen suorat ja välilliset vaikutukset seuraaviin tekijöihin:

— ihmisiin, eläimiin ja kasveihin;

— maaperään, veteen, ilmaan, ilmastoon ja maisemaan;

— kiinteään ja irtaimeen omaisuuteen ja kulttuuriperintöön;

— ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa mainittujen tekijöiden vuorovaikutukseen.

Kaukoliikenteen rautatielinjojen rakentaminen sisältyy liitteen I kohtaan 7. Kaikista liitteeseen I kuuluvista hankkeista on tehtävä ympäristövaikutusten arviointi. Kysymyksessä mainitussa tapauksessa hankevastaavan toimittamissa tiedoissa on osoitettava, että hanke täyttää 5 artiklan ja liitteen IV vaatimukset. Kysyjän mainitsemat seikat — erityisesti kuvaus merkittävistä ympäristöön kohdistuvista vaikutuksista, kuten vaikutuksista arkeologisiin arvoihin, eläimistöön, kasvistoon, vesistöihin ja meluvaikutuksista — sisältyvät liitteeseen IV.

Viranomaiset eivät ilmeisesti ole vielä myöntäneet lupaa kummallekaan kysymyksessä mainituista hankkeista. Näin ollen ei ole mahdollistakaan, että näitä hankkeita koskeva ympäristövaikutusten arviointi olisi suoritettu kokonaisuudessaan. Lisäksi Genova—Milano-osuuden osalta kysymyksessä ei selitetä, miltä osin ja missä määrin vaikutuksia olisi aliarvioitu, kun taas Milano—Verona-osuuden vaikutuksia luonnon-

alueisiin ei kuvata riittävän yksityiskohtaisesti eikä kysymyksestä käy ilmi, onko hankkeen vaikutuksia vesistöön ja sen meluvaikutuksia tutkittu.

Näin ollen arvoisan parlamentin jäsenen esittämien tietojen perusteella ei ole vielä mahdollista tehdä konkreettisia päätelmiä siitä, noudatetaanko YVA-direktiiviä asianmukaisesti.

(1) EYVL L 175, 5.7.1985.
(2) EYVL L 73, 14.3.1997.

(2004/C 78 E/0784) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2265/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(9. heinäkuuta 2003)

Aihe: Rahaston perustaminen ja viranomaisille sekä muille palveluja usein käyttäville aiheutetut esteet kilpailijoiden tarjoamien halvempien ohjelmien hyödyntämisessä

1. Onko komissio tietoinen International Herald Tribunessa ilmoitetuista Microsoftin sisäisistä sähköposteista ja asiakirjoista, kuten 16. kesäkuuta 2002 lähetetystä Microsoft Confidential -kirjeestä?

2. Aikooko komissio velvoittaa Microsoftia tiedottamaan sille asiakirjoista, joista käy ilmi, että yritys käyttää 180 miljoonan dollarin erityisrahastoa suostutellakseen viranomaisia ja suuria yrityksiä käyttämään Microsoftin ohjelmistoja Linuxin sijasta?

3. Milloin komissio aikoo tehdä asiasta päätöksen?

4. Onko mahdollista, että komissio, joko näiden tietojen perusteella tai jos niitä kieltäydytään toimittamasta, määrää seuraamuksia perusteettomien alennuksien antamisesta, kuten aikaisemmin Michelinin ja British Airwaysin tapauksessa?

5. Mitä muita mahdollisuuksia komissio harkitsee, jotta tällainen toiminta saadaan eurooppalaisilla markkinoilla nopeasti ja täydellisesti lopetettua?

6. Katsooko komissio, että EU:ssa olisi hyväksyttävää se, että Microsoft käyttää henkilöstöönsä kuuluvia työntekijöitä konsultteina tai näennäisesti riippumattomina yrittäjinä, jotta se saisi tietoa kilpailijoista tai mahdollisia asiakkaita? Aikooko komissio ilmoittaa tälle yritykselle, että Yhdysvalloissa käytettyjä menetelmiä ei hyväksytä EU:ssa?

7. Milloin komissio aikoo olemassa jo olevilla tai tulevaisuudessa sovellettavilla keinoilla estää, ettei Microsoftille kehittyisi täydellistä monopoliasemaa Euroopan markkinoille?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(25. elokuuta 2003)

1. Komissio on tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta artikkelista ja sen sisällöstä.

2. ja 3. Valtaosa komission tämän alan voimavaroista on kohdistettu käynnissä olevaan Microsoftia koskevaan päätutkintaan, joka koskee esitettyjä väitteitä yhteentoimivuuden puutteesta ja tuotteiden sitomisesta toisiinsa. Komissio aikoo kuitenkin tutkia tarkemmin myös Microsoftin lisenssisopimuksia, arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat väitteet mukaan luettuina.

4. On ennenaikaista spekuloida tämän asian tiimoilta. Komissio vahvistaa, että määräävässä asemassa olevan yrityksen myöntämät perusteettomat alennukset voidaan katsoa EY:n perustamissopimuksen 82 artiklan vastaisiksi.

5. Kuten kysymyksiin 2, 3 ja 4 annetuissa vastauksissa esitetään, komissio aikoo tutkia tarkemmin Microsoftin lisenssisopimuksia. Tämän vuoksi on ennenaikaista pohtia mahdollisia toimenpiteitä ennen kuin väitteet on asianmukaisesti tutkittu.

6. Komission tiedossa ei ole, että arvoisan parlamentin jäsenen esittämää toimintaa esiintyisi Euroopan unionissa.

7. Käynnissä olevaan monimutkaiseen ja laajaan Microsoft-tutkimukseen liittyvä komission analyysi on viime vaiheissaan. Komission tavoitteena on varmistaa, että tutkinnan lopulliset tulokset hyödyttävät sekä innovaatiota että kuluttajia.

(2004/C 78 E/0785) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2328/03**

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(16. heinäkuuta 2003)

Aihe: Scillyn saarten helikopteriyhteydet

Aikooko komissio varmistaa, että lentomatkustajille maksettavia korvauksia koskevan Lisin mietinnön tulkinnassa otetaan huomioon sellaisten lentoyhtiöiden tilanne, jotka lentävät teknisesti ja sääolosuhteiltaan poikkeuksellisen vaikeita reittejä, kuten muiden muassa Scillyn saarten helikopterireitit? Mietinnön tarkoituksenahan oli myöntää matkustajille oikeus korvauksiin, jos lentoyhtiöt perusteettomasti aiheuttavat viivytyksiä tai peruutuksia matkustajille. Täten huolehditaan siitä, ettei matkustajia vaivata tarpeettomasti. Mietinnön tarkoituksena ei ollut lopettaa niiden yhtiöiden toimintaa, jotka huolehtivat arvokkaista ja tärkeistä julkisista palveluista vaikeiksi tiedetyillä reiteillä.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(9. syyskuuta 2003)

Komissio on tietoinen erityisolosuhteista, joissa lentoliikenteen harjoittajat — kuten esimerkiksi helikopteriliikenteen harjoittajat — joutuvat toimimaan liikennöidessään joitakin välttämättömiä ja hankalia reittejä.

Asetusluonnos lennollepääsyn epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen yhteydessä lentomatkustajille annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä [1] siirtyy piakkoin sovittelumenettelyyn. Lentomatkustajille maksettavia korvauksia ja annettavaa apua koskevassa Lisin mietinnössä ei käsitellä lentoyhtiöitä, jotka liikennöivät erityisen hankalia reittejä. Asetusluonnoksessa mainitaan kuitenkin ”poikkeukselliset olosuhteet, joita ei olisi voitu välttää, vaikka olisi ryhdytty kaikkiin kohtuudella edellytettäviin toimiin”.

Tällaisia olosuhteita ovat esimerkiksi tilanteet, joissa sääolosuhteet estävät lennon liikennöimisen tai lentoturvallisuudessa havaitaan ennalta arvaamattomia puutteita. Käsite on tehokas suojakeino, joka vapauttaa lentoliikenteen harjoittajat tällaisissa olosuhteissa tietyistä velvoitteista, jos niiden lento peruutetaan tai jos se myöhästyy. Sen avulla säilytetään tasapaino matkustajien oikeuksien ja sellaisten toimintaan liittyvien vaarojen välillä, joista liikenteenharjoittajien ei voida katsoa olevan vastuussa.

Mekaanisen vian ei voida kuitenkaan aina ilman muuta katsoa kuuluvan käsitteen ”poikkeukselliset olosuhteet” soveltamisalaan. Liikenteenharjoittajien on taattava palvelujen laatu ja turvallisuus tavanomaisissa olosuhteissa, joten niillä on myös oltava vastuu mekaanisista vioista.

[1] EYVL C 103 E, 30.4.2002.

(2004/C 78 E/0786) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2428/03**

esittäjä(t): Niels Busk (ELDR) neuvostolle

(22. heinäkuuta 2003)

Aihe: Italian maidontuottajien valtiontuet

Neuvosto päätti hyväksyä Italian valtion myöntämät tuet maan maidontuottajille. Voiko neuvosto kertoa, onko tämä päätös kaikkien Euroopan kansalaisten — siis myös maidontuottajien — yhtäläistä kohtelua koskevan EY:n perustussopimuksen 12 artiklan mukainen?

(2004/C 78 E/0787) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2429/03**

esittäjä(t): Niels Busk (ELDR) neuvostolle

(22. heinäkuuta 2003)

Aihe: Italian maidontuottajien valtiontuet

Voiko neuvosto kertoa, mitkä ovat ne EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan kolmannessa kappaleessa mainitut ”poikkeukselliset olosuhteet”, joilla perustellaan neuvoston päätöstä Italian valtion myöntämistä tuista maan maidontuottajille?

Jos samat ”poikkeukselliset olosuhteet” vallitsevat muissakin jäsenvaltioissa tai uusissa jäsenvaltioissa, aikooko neuvosto hyväksyä vastaavat valtiontuet?

Yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-2428/03 ja E-2429/03

(4. maaliskuuta 2004)

Neuvosto katsoi 16. heinäkuuta 2003 tehdyssä päätöksessään yhteismarkkinoille soveltuvasta kansallisesta tuesta, jota Italian tasavalta aikoo myöntää maidontuottajilleen maksamalla itse sen määrän, jonka nämä ovat yhteisölle velkaa markkinointivuosien 1995/1996—2001/2002 osalta asetetun maitolisämaksun perusteella, että poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi tätä tukea pidetään perustamissopimuksen 87 artiklasta poiketen yhteismarkkinoille soveltuvana.

Neuvosto otti tältä osin huomioon tämän ainutlaatuisen oikeudellisen ja tosiasiallisen tilanteen koskien Italian lisämaksujärjestelmän toimintaa, ja erityisesti sen tosiasian, että maksamattomien määrien periminen välittömästi täysimääräisinä olisi aiheuttanut Italian yksityisille tuottajille kestämättömiä taloudellisia ongelmia sekä tarpeen lievittää Italian olemassa olevia yhteiskunnallisia jännitteitä sallimalla kyseisten maidontuottajien suorittaa maksamattomat velkansa osamaksujärjestelyn muodossa.

Päätöksessä noudatetaan tasa-arvon periaatetta, koska yhteisön muissa maidontuottajamaissa ei vallitse tällaisia poikkeuksellisia olosuhteita. Näin ollen sekä neuvosto että komissio vahvistivat neuvoston pöytäkirjaan merkittävässä yhteisessä lausumassaan, että kyseinen päätös on perusteltu erityisesti Italian poikkeuksellisen tilanteen takia ja että päätöksen tarkoituksena oli ratkaista lopullisesti lisämaksun täytäntöönpanossa Italiassa aikaisemmin esiintyneet vaikeudet.

Näin ollen molemmat toimielimet korostivat, ettei tätä päätöstä voida pitää ennakkotapauksena niiden vaikeuksien varalta, joita saattaa esiintyä maksun täytäntöönpanossa Italiassa tai muissa jäsenvaltioissa.

(2004/C 78 E/0788) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2447/03**

esittäjä(t): Marie-Arlette Carlotti (PSE) komissiolle

(23. heinäkuuta 2003)

Aihe: Perinteisille banaanien AKT-toimittajavaltioille myönnetyn teknisen ja taloudellisen tuen täytäntöönpanoa koskevat säännöt

Komissio vahvistaa perinteisille banaanien AKT-toimittajavaltioille tarkoitetun teknisen ja taloudellisen tuen vuosittaiset tukisummat kunkin valtion osalta sellaisen laskukaavan mukaan, jossa otetaan huomioon kilpailukyvyn taso AKT-valtioiden ja kolmansien banaanintoimittajavaltioiden välillä sekä banaanintuotannon merkitys kyseisen valtion taloudelle (komission asetus (EY) N:o 1609/1999 ([1])).

Kilpailukyvyn tasoa laskettaessa komissio käyttää lähtökohtanaan AKT-valtioiden tuottamien banaanien keskimääräistä viitehintaa tuhatta kiloa kohden. Kyseessä on ns. cif-hinta, joka muodostuu kuluista, vakuutuksista ja rahtimaksuista. Näyttäisi siltä, että AKT-valtioissa tuotettujen banaanien hinta olisi määritetty Eurostatin ilmoittaman tilastollisen tulliarvon perusteella. Koska yhteisössä ei ole yhtenäistä banaanitullien merkitsemistapaa AKT-valtioista peräisin oleville banaaneille, hinnat vaihtelevat suuresti jäsenvaltioiden välillä. Komissio käytti samoja tilastotietoja ensimmäisen asetuksen yhteydessä, jolla luotiin banaanintuottajien tukijärjestelmä (asetus (EY) N:o 2686/94 ([2])), tosin päinvastaiseen suuntaan.

Neuvoston ja parlamentin ajaman politiikan mukaiset täytäntöönpanosäännöt johtavat vääristymiin tukeen oikeutettujen valtioiden kesken.

Voiko komissio julkistaa avoimuuden varmistamiseksi ne muuttujat ja laskelmat, joiden perusteella kyseisille valtioille voitiin myöntää tukia vuosina 1999, 2000, 2001, 2002 ja 2003?

Voiko komissio julkistaa kaikki tiedot, joiden perusteella kunkin AKT-toimittajavaltion tuottamien banaanien keskimääräinen viitehinta voidaan laskea vuosilta 1999, 2000, 2001, 2002 ja 2003, sekä ilmoittaa kullekin AKT-toimittajavaltiolle kyseisinä vuosina määritetyt viitehinnat?

Aikooko komissio tulevaisuudessa muuttaa laskutapaansa siten, että se pohjautuisi oikeudenmukaisiin ja avoimiin tietoihin?

([1]) EYVL L 190, 23.7.1999, s. 14.
([2]) EYVL L 286, 5.11.1994, s. 1.

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(5. syyskuuta 2003)

Komission 22. heinäkuuta 1999 antamassa asetuksessa (EY) N:o 1609/1999 säädetään erityisen tukikehyksen vahvistamisesta perinteisille AKT-banaanien toimittajavaltioille annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 856/99 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, mukaan luettuna vuosittaisten maakohtaisten summien laskemiseen sovellettava menetelmä. Täytäntöönpanoasetuksen 3 artiklan mukaan laskennassa käytetty hinta on ns. cif-hinta eli Eurostatin ilmoitusten mukaiset kulut, vakuutukset ja rahtimaksut. Näin ollen käytetyt tiedot ovat virallisia tilastoja, joihin voi tutustua Comext-tietokannassa ([1]).

Väitettyä yhdenmukaisuuden puutetta jäsenvaltioiden välillä tietojen keruussa ollaan selvittämässä Norsunluurannikon tuottajajärjestöltä saadun kirjeen sekä järjestön edustajien ja komission välisen tapaamisen jatkotoimenpiteenä.

Erilaisten perusteiden soveltamisesta verrattaessa nykyistä erityistä tukikehystä ja vuonna 1994 käyttöön otettua banaanijärjestelyä on sanottava, että yhteisön banaaneja koskevassa kauppajärjestelmässä on tapahtunut merkittäviä muutoksia, joihin Maailman kauppajärjestön (WTO) säännöt yhteisön sitovat; säännöt on otettava huomioon yhteisön kehityspolitiikassa.

Komissio ei katso vääristymiä tulleen esiin tukeen oikeutettujen valtioiden kesken. Se tosiasia, että kilpailukyvyltään heikoimmat AKT-maat ovat tähän asti saaneet enemmän tukea, noudattaa erityisen tukikehyksen yhteydessä valittua politiikkaa, jonka tarkoitus on auttaa enemmän kilpailukyvyltään heikompia AKT-tuottajia. Vuodesta 2004 alkaen kaikkiin tukeen oikeutettuihin valtioihin on voimassa olevien säännösten mukaisesti sovellettava vähennyskerrointa, mutta vähennys tulee olemaan pienempi kilpailukykyään parantaneiden AKT-maiden kohdalla, ja se lasketaan suhteessa näihin parannuksiin.

Mikään tukeen oikeutetuista valtioista ei koskaan ole kiistänyt maakohtaisiin vuosittaisiin summiin johtavien laskujen oikeellisuutta. Jopa Norsunluurannikon tuottajien edustajat totesivat edellä mainitussa tapaamisessa, että komissio on heidän mielestään aina soveltanut komission asetuksessa kuvattua menetelmää oikein ja oikeudenmukaisesti.

([1]) Parlamentin käytössä oleva Comext-tietokanta sisältää nämä tiedot.

(2004/C 78 E/0789) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2452/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) neuvostolle

(23. heinäkuuta 2003)

Aihe: Yhdysvallat painostaa voimakkaammin tulevia EU:n jäsenvaltioita lopettamaan yhteistyön kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa

1. Onko neuvosto tietoinen, että Yhdysvallat on säätänyt lain, jonka mukaan se ei anna 1. heinäkuuta 2003 lähtien tukea noin 50 valtiolle, jotka ovat ratifioineet kansainvälisen rikostuomioistuimen perussäännöt?

2. Onko neuvosto tietoinen, että tulevat jäsenvaltiot Viro, Latvia, Liettua, Slovakia, Slovenia ja Bulgaria kuuluvat niiden 35 valtion joukkoon, jotka ovat saaneet aikaisemmin Yhdysvaltojen tukea, mutta saavat sitä tulevaisuudessa ainoastaan tekemällä "98 artiklaa" koskevan sopimuksen, jolla ne lupaavat olla luovuttamatta Yhdysvaltojen kansalaisia Haagissa toimivalle kansainväliselle rikostuomioistuimelle?

3. Katsooko neuvosto, että kyse on Yhdysvaltojen toiminnan kärjistymisestä, johon viittasi jo "The Hague Invasion Act" lisänimen saanut "American Service Members Protection Act" sekä tulevan jäsenvaltio Romanian kanssa 1. elokuuta 2002 allekirjoitettu sopimus Yhdysvaltojen kansalaisia koskevista poikkeustoimista?

4. Hyväksyykö neuvosto sen, että näiden kärjistyneiden toimien vuoksi kansainvälinen rikostuomioistuin ei voi toimia kunnolla ja että entisen Jugoslavian ja Ruandan sotarikoksiin verrattavat teot voidaan jättää ikuisesti rankaisematta, ellei riittäviä kansallisia rangaistusmenettelyjä sovelleta?

5. Mihin toimiin neuvosto ryhtyy estääkseen sen, että nykyisiä ja tulevia jäsenvaltioita ei enää painosteta neuvoston vuonna 2001 ja 2002 hyväksymien yhteisten kantojen vastaisesti lopettamaan kokonaan yhteistyö kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa?

Lähde: Päivälehti Volkskrantin 2. heinäkuuta 2003 ilmestynyt numero.

Vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

1. Neuvosto muistuttaa, että EU pitää erittäin tärkeänä Rooman perussäännön muodostaman kokonaisuuden säilyttämistä.

Neuvosto vahvistaa saaneensa tietoja niin valtioista riippumattomilta järjestöiltä kuin asianomaisilta kolmansilta mailta Yhdysvaltojen uudelleen aloittamasta ankarasta painostuksesta luovuttamisen estävien sopimusten tekemiseksi. Tämä painostus muodostuu lähinnä uhkauksista lopettaa Yhdysvaltojen antama sotilaallinen tuki Yhdysvaltojen asevoimien henkilöstön suojelua koskevan lain (ASPAn) nojalla (laki tuli voimaan 1. heinäkuuta 2003). On myös esitetty, että tällaiseen painostukseen voisi kuulua myös Yhdysvaltojen päätös lopettaa kaiken tuen antaminen joillekin maille. Yhdysvaltojen viranomaiset ovat kuitenkin voimakkaasti kiistäneet viimeksi mainitun tiedon.

2. Neuvosto on tietoinen seurauksista, joita edellä mainitun Yhdysvaltojen päätöksen täytäntöönpanosta on kysyjän mainitsemille Euroopan maille. Asia ei koske Naton jäseniä, mutta kuusi tulevaa jäsenvaltiota (Viro, Latvia, Liettua, Slovakia, Slovenia ja Bulgaria), joiden ei odoteta liittyvän Natoon ennen vuotta 2004, jäisi ilman merkittäviä varoja 1. päivästä lokakuuta. Näillä varoilla oli tarkoitus auttaa kyseisiä maita valmistelemaan kansallisia armeijoitaan, jotta ne voisivat toimia täysimääräisesti yhdessä Naton joukkojen kanssa.

3. Neuvosto muistuttaa, että se on kaikissa mahdollisissa yhteyksissä (EU:n yhteiset kannat, asiaa koskevat pääperiaatteet ja kolmansissa maissa toteutetut erilaiset demarssit) toistanut johdonmukaisen ja selvän kantansa ASPAn ja kahdenvälisten luovuttamisen estävien sopimusten osalta. Kun Yhdysvallat ehdotti luovuttamisen estäviä sopimuksia, jäsenvaltiot pyrkivät löytämään neuvostossa yhteisen lähestymistavan näihin ehdotuksiin. Jo aivan prosessin alussa neuvosto määritteli tämän lähestymistavan yhdeksi selkeäksi poliittiseksi tavoitteeksi sen, että Yhdysvaltojen huolenaiheet huomioon ottavassa ratkaisumallissa Rooman perussäännön muodostavan kokonaisuuden on säilyttävä eikä Kansainvälistä rikostuomioistuimen asemaa saa heikentää.

On myös otettava huomioon erityisesti 30.9.2002 annettujen neuvoston päätelmien liitteenä olevat EU:n pääperiaatteet. Niissä pääperiaatteissa neuvosto katsoi, että Yhdysvaltojen ehdottamiin sopimuksiin liittyminen tämänhetkisten ehdotusten mukaisesti olisi ristiriidassa Kansainvälisen rikostuomioistuimen sopimusvaltioiden rikostuomioistuimen perussäännöstä johtuvien velvoitteiden kanssa sekä myös mahdollisesti muiden kansainvälisten sopimusten kanssa, joiden sopimuspuolia Kansainvälisen rikostuomioistuimen sopimusvaltiot ovat. Tämän lisäksi kaikkien mahdollisten ratkaisujen tulee sisältää riittäviä toimintaa koskevia määräyksiä sen varmistamiseksi, että rikostuomioistuimen toimivaltaan kuuluvia rikoksia tehneet henkilöt eivät jää rankaisematta. Mainituissa määräyksissä on varmistettava asianmukainen tutkinta, ja mikäli todisteet ovat riittävät, henkilöiden syytteeseenpano kansallisessa tuomioistuimessa Kansainvälisen rikostuomioistuimen pyynnön perusteella. Joka tapauksessa kaikkien mahdollisten ratkaisujen on koskettava vain sellaisia henkilöitä, jotka eivät ole Kansainvälisen rikostuomioistuimen sopimusvaltion kansalaisia. Kaikkien mahdollisten ratkaisujen tulee koskea vain luovutuspyynnön vastaanottaneen valtion alueella oleskelevia henkilöitä sillä perusteella, että lähettävä valtio on lähettänyt heidät eikä luovuttamisen voida katsoa sisältävän kuljettamista toisen valtion kautta.

Palautettakoon mieleen, että kymmenen liittyvää valtiota kannatti kesäkuussa 2003 hyväksyttyä EU:n yhteistä kantaa ja että assosioituneet maat (Romania, Bulgaria ja Turkki) ja EFTA-maat yhtyivät myös siihen.

(2004/C 78 E/0790) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2464/03**

esittäjä(t): Piia-Noora Kauppi (PPE-DE) komissiolle

(23. heinäkuuta 2003)

Aihe: Postin peruspalvelujen hinnoittelu

Eurooppalaiset kuluttajat joutuvat usein maksamaan postin peruspalveluista kohtuuttoman korkeita hintoja. Näin on erityisesti Saksassa, jossa postimerkki maksaa kuluttajille yli kaksi kertaa niin paljon kuin Espanjassa. Vaikuttaa siltä, että vaikka Saksan sääntelyviranomainen velvoitti aiemmin tänä vuonna Deutsche Postin alentamaan hieman postimerkkien hintojaan (0,56 eurosta 0,55 euroon), DPWN:n (Deutsche Post World Net) 20 gramman vakiokirjeen postimerkistä veloittama hinta on yhä Länsi-Euroopan korkein, vaikka otettaisiinkin huomioon esimerkiksi palvelun laatu ja asukastiheys.

DVPT (Deutscher Verband für Post und Telekommunikation e.V.), Saksan posti- ja televiestintäjärjestö, jätti valituksen Euroopan komissiolle (Comp/37.821) kohtuuttomista hinnoista, joita Deutsche Post perii sille varatuista kirjepostipalveluista. DVPT väitti, että Deutsche Post käyttää korkeaa hinnoitteluaan sille varatulla alalla tukeakseen ristiin muita palveluja, ja viittasi tähän perustamissopimuksen 82 artiklan rikkomuksena (määräävän aseman väärinkäyttö).

Komissio on aiemmin tehnyt tärkeitä päätöksiä, jotka ovat käsitelleet joidenkin postioperaattorien tekemiä rikkomuksia. Voiko komissio kertoa, mikä on tämänhetkinen tilanne edellä mainitussa DVPT:n tapauksessa ja mihin toimiin se aikoo ryhtyä tilanteen ratkaisemiseksi?

Voiko komissio ilmoittaa, miten se aikoo varmistaa, että postidirektiiveissä ja postitiedonannossa (Komission tiedonanto kilpailusääntöjen soveltamisesta postialalla ja tiettyjen postipalveluja koskevien valtion toimenpiteiden täytäntöönpanemisesta [1])) esitettyjä vaatimuksia postioperaattorien tilinpidon avoimuudesta noudatetaan, ennen kaikkea kun on kyse varatun ja kaupallisen toiminnan erottamisesta toisistaan?

Voiko komissio ilmoittaa, aikooko se ja miten se aikoo laatia postidirektiiveihin ja postitiedonantoon sisältyvien säännösten lisäksi kansallisille sääntelyviranomaisille tarkoitetut yksityiskohtaiset suuntaviivat hinnoittelun valvomisesta, yleispalvelun kustannusten määrittämisestä (soveltuvilta osin) ja siitä, miten vakiintuneet toimijat hyödyntävät monopoleista saamansa tuoton, mukaan lukien ehdotukset vaihtoehtoisten menetelmien, kuten sidotun pääoman tuoton menetelmän soveltamiseksi?

[1] EYVL C 39, 6.2.1998, s. 2.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(4. syyskuuta 2003)

Arvoisan parlamentin jäsenen ensimmäinen kysymys liittyy komission tutkinnan edistymiseen asiassa, joka koskee DVPT:n tekemää valitusta tietyistä Deutsche Post AG:n Saksassa veloittamista postimaksuista [1]. Valitettavasti komissio ei tällä hetkellä voi luovuttaa tutkimuksiaan koskevia tietoja, koska tutkimukset ovat kesken. Komissio haluaa kuitenkin korostaa parlamentin jäsenen tavoin sitä, että jäsenvaltioilla on itsellään ensisijainen vastuu varmistaa, että monopoliasemassa olevan toimijan veloittamat maksut ovat oikeassa suhteessa todellisiin kustannuksiin. Saksan sääntelyviranomaisella — Regulierungsbehörde für Telekommunikation und Post (RegTP) — on Saksan postilain mukaisesti laajat oikeudet päättää postimaksuista toimijan kustannusanalyysin perusteella.

Postipalveluja sääntelevät viranomaiset ovat ensisijaisesti vastuussa laskennan avoimuutta koskevien postidirektiivin säännösten noudattamisesta (direktiivin 97/67/EY [2] 14 artiklan 5 kohta). Komissio kääntyi kuitenkin vuonna 2001 monien jäsenvaltioiden puoleen varmistaakseen, että sovellettavia säännöksiä noudatetaan kaikilta osin. Lisäksi komission toimeksiannosta tehtiin tutkimus, jonka tavoitteena oli tarkastella yksityiskohtaisesti, miten jäsenvaltiot ovat panneet täytäntöön ja soveltavat laskennan avoimuutta koskevia direktiivin säännöksiä (”Study on the cost accounting systems of providers of the universal postal service”, CtCon, heinäkuu 2001). Tutkimuksessa todettiin, että direktiivin 97/67/EY 14 artikla on pantu täytäntöön ja sitä sovelletaan laajasti.

Komissio katsoo, että direktiivin säännösten ja kilpailusääntöjen tehokas soveltaminen muodostavat toistaiseksi riittävän perustan varattujen ja kaupallisten postipalvelujen erottamiselle. Asiakokonaisuuden monimutkaisuuden vuoksi komissio seuraa kuitenkin tarkasti tilanteen kehitystä alalla.

Komissiolla ei tässä vaiheessa ole aikomusta antaa kansallisille sääntelyviranomaisille yksityiskohtaisia suuntaviivoja parlamentin jäsenen tarkoittamista kysymyksistä. Komissio valvoo kaiken aikaa tilannetta, ja eräitä kysymyksiä koskeva ajoittainen mielipiteiden ja käytänteiden vaihto on jo käynnissä kansallisten sääntelyviranomaisten kanssa erilaisissa tilanteissa (esimerkiksi tutkimuksia pohjustavissa työryhmissä ja lautakunnissa sekä kahdenvälisissä kokouksissa). Lisäksi, kuten edellä todettiin, komissio on tilannut tutkimuksia, jotka sisältävät vertailun ja eräiden alojen toimintatapoja koskevia suosituksia ja jotka voivat muodostaa perustan kansallisten käytäntöjen yhdenmukaistetulle parantamiselle (esimerkiksi edellä mainittu kustannuslaskentaa koskeva tutkimus; joidenkin direktiivin 97/67/EY soveltamiseen liittyvien näkökohtien vaikutuksia koskeva tutkimus, Omega Partners, elokuu 2001; yleispostipalvelujen kustannuslaskentaa ja rahoittamista koskeva tutkimus, NERA, lokakuu 1998).

Direktiivin soveltamista koskevassa kertomuksessa, joka komission on esitettävä parlamentille ja neuvostolle 31. joulukuuta 2004 mennessä (direktiivin 2002/39/EY [3] 1 artiklan 5 kohta), komissiolla saattaisi olla tilaisuus ehdottaa lisätoimia, jos ne katsotaan tarpeellisiksi.

[1] Asia N:o COMP/37.821 — Deutscher Verband für Post und Telekommunikation E.V./Deutsche Post AG.
[2] Yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15 päivänä joulukuuta 1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/67/EY, EYVL L 15, 21.1.1998.
[3] Direktiivin 97/67/EY muuttamisesta yhteisön postipalvelujen kilpailulle avaamisen jatkamiseksi 10 päivänä kesäkuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/39/EY, EYVL L 176, 5.7.2002.

(2004/C 78 E/0791) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2485/03**

esittäjä(t): Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE) komissiolle

(24. heinäkuuta 2003)

Aihe: Kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyt sopimukset ja asetus (ETY) N:o 1408/71

Useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa työssä käyvät henkilöt, kuten kansainvälisen tavaraliikenteen ammattilaiset, joutuvat käytännössä usein maksamaan sosiaaliturvamaksut yhdessä valtiossa (työnantajan toimipaikka) ja tuloveron asuinvaltiossaan päiviltä, jolloin he työskentelivät muussa kuin työnantajan kotivaltiossa. Tämä järjestelmä on heille epäedullinen. Sosiaaliturvajärjestelmiä koskeva asetus (ETY) N:o 1408/71 [1] ja kahdenväliset kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyt sopimukset eivät ole täysin yhdenmukaisia.

1. Voiko komissio ilmoittaa, kummat ovat etusijaisia, kahdenväliset kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyt sopimukset, vai monenväliset asetukseen (ETY) N:o 1408/71 kuuluvat säännökset?

2. Voiko komissio ilmoittaa, onko yhteisön nykyisen lainsäädännön vastaista, jos jäsenvaltiot sopivat kahdenvälisessä kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyssä sopimuksessa muista kuin asetuksen (ETY) N:o 1408/71 periaatteisiin kuuluvista säännöistä?

3. Voiko komissio ilmoittaa, mikä merkitys sen mielestä on vastikään annetulla tuomiolla asiassa Gottardo C-55/00, jonka 32 kohdan mukaan: ”Asiassa, jossa oli kyse jäsenvaltion ja kolmannen maan välisestä kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdystä kahdenvälisestä kansainvälisestä sopimuksesta, yhteisöjen tuomioistuin totesi, että vaikka välitön verotus kuuluu jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan, nämä eivät kuitenkaan voi vapautua velvollisuudestaan noudattaa yhteisön oikeutta, vaan niiden on käytettävä tätä toimivaltaansa yhteisön oikeutta noudattaen (…)”.

[1] EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(11. syyskuuta 2003)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1408/71 [1] on otettu käyttöön jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskeva järjestelmä, ja asetukseen sisältyvissä säännöksissä määritellään, mitä kansallista lainsäädäntöä on kussakin tapauksessa sovellettava. Näiden säännösten tavoitteena on varmistaa, että henkilöön, joka on käyttänyt vapaata liikkuvuutta koskevaa oikeuttaan, sovelletaan ainoastaan yhden jäsenvaltion eli hänen työskentelyvaltionsa lainsäädäntöä ja että hän näin ollen maksaa sosiaaliturvamaksuja ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, jonka lainsäädäntöä sovelletaan.

Mitä tulee kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehtyihin kahdenvälisiin sopimuksiin sisältyviin verotustoimivallan jakoperusteisiin, koska yhteisössä ei ole toteutettu yhtenäistämis- ja yhdenmukaistamistoimenpiteitä, jäsenvaltiot ovat toimivaltaisia määrittelemään ansiotulojen ja varallisuuden verotusperusteet välttääkseen tarvittaessa sopimusteitse kaksinkertaisen verotuksen. Tässä yhteydessä jäsenvaltiot voivat kahdenvälisissä sopimuksissaan vahvistaa liittymätekijät, joiden perusteella verotustoimivalta jakaantuu.

Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ja kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehtyjen kahdenvälisten sopimusten välillä ei ole suhdetta eikä etenkään alisteista suhdetta. Tästä seuraa, että määriteltyjä riita-asioita koskevia sääntöjä sovelletaan näiden välineiden yhteydessä niihin asioihin, joita ne koskevat.

Mitä tulee (palkallisena työntekijänä saatuihin) ansiotuloihin ja erityisesti kuorma-autonkuljettajiin, komissio toteaa, että kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyissä jäsenvaltioiden välisissä sopimuksissa käytetään sellaisia verotustoimivallan jakoperusteita (esim. työntekijän asuinpaikka, työnantajan asuinpaikka tai paikka, jossa toimintaa harjoitetaan), jotka eivät aina vastaa asetuksessa (ETY) N:o 1408/71 säädettyjä verotustoimivallan jakoperusteita. Komissio katsoo, ettei näiden jakoperusteiden erilaisuus sinänsä ole ristiriidassa yhteisön lainsäädännön kanssa.

Komissio katsoo, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Gottardo (C-55/00) antaman tuomion 32 kohdassa vahvistetaan yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Gilly (C-336/96) antamaan tuomioon perustuva oikeuskäytäntö, jonka mukaan jäsenvaltioilla on oikeus määritellä verotusoikeuden jakoperusteet kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tekemissään kahdenvälisissä sopimuksissa, jos asiaa koskevia säännöksiä ei ole yhdenmukaistettu yhteisössä. Näin tehdessään jäsenvaltioiden on kuitenkin noudatettava EY:n perustamissopimuksen perusperiaatteita.

([1]) Uusin konsolidoitu toisinto: neuvoston asetus (EY) N:o 118/97, annettu 2 päivänä joulukuuta 1997, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 muuttamisesta (EYVL L 28, 30.1.1997).

(2004/C 78 E/0792) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2494/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(25. heinäkuuta 2003)

Aihe: Eläkkeet

1. Voiko komissio arvioida mikä osuus kunkin jäsenvaltion eläkeikäisestä väestöstä saa eläkettä eläkerahaston tai yksityisen eläkejärjestelmän kautta?

2. Voiko komissio arvioida mikä osuus kunkin jäsenvaltion työikäisestä väestöstä säästää eläkettä tällä hetkellä yksityisen tai julkisen eläkerahaston kautta?

3. Voiko komissio arvioida jäsenvaltioittain kuinka monta yksityistä eläkerahastoa ilmoittaa olevansa kykenemättömiä vastaamaan velvoitteistaan nykyisen rahamarkkinatilanteen vallitessa?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(26. elokuuta 2003)

Maaliskuussa 2003 hyväksytyssä riittäviä ja kestäviä eläkkeitä käsittelevässä neuvoston ja komission yhteisessä raportissa ([1]) esitetään taulukossa 3 (sivuilla 31—32) tiivistetysti tiedot pääosin ammatillisiin lisäeläkejärjestelmiin perustuvan yksityisen eläketurvan laajuudesta. Taulukossa on useimpien jäsenvaltioiden osalta tietoja siitä, kuinka suuri osa työntekijöistä suorittaa maksuja yksityisiin eläkejärjestelmiin ja kuinka moni eläkkeensaaja saa yksityisten järjestelmien myöntämiä etuja.

Lisäksi Eurostat on alkanut kerätä tietoja itsenäisiin vakuutusrahastoihin kuuluvista aktiivipolveen lukeutuvista vakuutetuista, eläkeoikeuksia ansainneista järjestelmästä poistuneista vakuutetuista sekä kyseisistä rahastoista eläkettä saavista henkilöistä ([2]). Seuraavat luvut koskevat vuotta 2001:

	Aktiivipolveen kuuluvien vakuutettujen määrä	Eläkeoikeuksia ansainneiden järjestelmästä poistuneiden vakuutettujen määrä	Eläkettä saavien määrä
Belgia	269 835	56 631	67 609
Tanska	11 404	Tiedot puuttuvat	10 337

	Aktiivipolveen kuuluvien vakuutettujen määrä	Eläkeoikeuksia ansainneiden järjestelmästä poistuneiden vakuutettujen määrä	Eläkettä saavien määrä
Saksa	Tiedot puuttuvat	Tiedot puuttuvat	Tiedot puuttuvat
Espanja (2000) (1)	3 928 682	931 940	134 967
Irlanti	Tiedot puuttuvat	Tiedot puuttuvat	Tiedot puuttuvat
Italia (1)	1 811 022	Tiedot puuttuvat	118 050
Luxemburg	Tiedot puuttuvat	Tiedot puuttuvat	Tiedot puuttuvat
Alankomaat (2000)	5 140 000	6 247 000	1 968 000
Itävalta	325 713	Tiedot puuttuvat	39 658
Portugali (1)	283 244	Tiedot puuttuvat	112 813
Suomi	75 071	33 665	45 541
Ruotsi	427 119	339 048	133 620
Yhdistynyt kuningaskunta	Tiedot puuttuvat	Tiedot puuttuvat	Tiedot puuttuvat

(1) Espanjan, Portugalin ja Italian luvut sisältävät myös tietoja joistakin kolmanteen pilariin kuuluvista eläkerahastoista. Ne ovat eläkejärjestelmiä, joihin työnantaja ei osallistu.

Komissiolla ei ole tietoja siitä, kuinka moni jäsenvaltioissa toimiva yksityinen eläkerahasto olisi tällä hetkellä kykenemätön vastaamaan velvoitteistaan nykyisen rahamarkkinatilanteen vallitessa. Ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta äskettäin annettu parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/41/EY, joka tulee voimaan kahden vuoden kuluttua sen julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä, sisältää lukuisia varovaisuutta koskevia säännöksiä sen varmistamiseksi, että eläkejärjestelmät pystyvät vastaamaan velvoitteistaan jäseniinsä nähden. Lisäksi direktiivin avulla varmistetaan, että varovaisuusperiaatteen noudattamisen valvontaa varten perustetaan tehokas järjestelmä.

(1) Raporttiin voi tutustua seuraavassa osoitteessa: (http://europa.eu.int/comm/employment_social/soc-prot/pensions/index_en.htm).

(2) Aktiivipolveen kuuluvien vakuutettujen määrä: niiden henkilöiden lukumäärä, jotka ovat eläkejärjestelmän aktiivisia jäseniä.
Eläkeoikeuksia ansainneiden järjestelmästä poistuneiden vakuutettujen määrä: niiden vakuutettujen lukumäärä, jotka ovat poistuneet eläkejärjestelmästä, mutta jotka säilyttävät edelleen ansaitut eläkeoikeutensa.
Eläkkeensaajien määrä: niiden henkilöiden lukumäärä, jotka saavat eläke-etuuksia (muun muassa lesket, orvot jne.).

(2004/C 78 E/0793) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2553/03**

esittäjä(t): Marco Cappato (NI) neuvostolle

(4. elokuuta 2003)

Aihe: Tunisialaisen lehtimiehen Abdallah Zouarin tapaus

Tunisialaisen Zarzisin kaupungin aluetuomioistuin tuomitsi 18. heinäkuuta 2003 lehtimies Abdallah Zouarin neljäksi kuukaudeksi vankeuteen. Oikeuden mielestä lehtimiehen tekemä valitus siitä, että häntä ei päästetty Internet-kahvilaan, oli ”herjaus” kahvilan omistajaa kohtaan.

Abdallah Zouaria on ahdisteltu ja vahdittu jatkuvasti kuukausien ajan. Kun Zouaria ei päästetty 19. huhtikuuta käyttämään Internetiä eräässä Zarzisin Internet-kahvilassa, hän oli sanonut ottavansa yhteyttä lakimieheensä. Niinpä kahvilan omistaja teki ilmoituksen herjauksesta. Tuomio julistettiin 18. heinäkuuta.

Zouarin tuomitseminen on vain viimeisin esimerkki yhä laajenevasta sananvapauden rajoittamisesta Tunisiassa.

Kaksi seuraavaa tapausta kuvaavat hyvin tilannetta:

— Tunisian tavoitteena on poistaa kaikenlainen toisinajattelu Internetistä. Presidentti Zine el-Abidine ben Alin poliisit hyökkäsivät lehtimies Sihem Ben Sedrinen kimppuun sen jälkeen, kun tämä oli julkaissut Internetissä Kalima-nimisen julkaisun, koska hänelle ei annettu lupaa sanomalehden julkaisemiseen.

— Zouhair Yahyaoui, tunisialaisen TuneZine-nimisen Internet-sivuston ylläpitäjä, pidätettiin viime vuonna ja tuomittiin kahdeksi vuodeksi vankeuteen 10. heinäkuuta 2002 ”väärien tietojen levittämisestä”. Yahyaoui oli ensimmäinen, joka julkaisi verkossa tuomari Mokhtar Yahyaouilta (Zouhair Yahyaouin setä) presidentti Ben Alille osoitetun kirjeen, jossa kritisoitiin Tunisian oikeusjärjestelmää ja sen laajoja ja vakavia puutteita.

Tunisia on valittu vuonna 2005 pidettävän tietoyhteiskuntaa käsittelevän maailmanlaajuisen kokouksen (WSIS) isäntämaaksi. Mitä neuvosto aikoo tehdä Tunisian hallitusta vastaan sen harjoittaman lehtimiesten ja Internetin käyttäjien sorron lopettamiseksi?

Eikö neuvoston mielestä ole tarpeellista ottaa kaikki politiikan, diplomatian ja talouden painostuskeinot käyttöön, jotta Tunisian hallitus lieventäisi painovapautta koskevaa lakiaan ja takaisi oikeuden sananvapauteen Tunisiassa?

Olisiko neuvoston mielestä tarkoituksenmukaista toimia sen puolesta, että päätöstä pitää tietoyhteiskuntaa käsittelevän maailmanlaajuisen kokouksen toinen istunto Tunisissa 2005 lykätään, kunnes Tunisian lainsäädännössä todella taataan täydellinen sananvapaus?

Vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

Neuvosto on täysin tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista tapauksista ja yhtyy kaikilta osin arvoisan parlamentin jäsenen analyysiin Tunisiassa vallitsevasta sananvapaudesta.

EU—Tunisia-assosiaationeuvoston viime kokouksessa 29.—30. syyskuuta. Euroopan unioni muistutti taas kerran Tunisialle, että demokratian, ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion periaatteen kunnioittaminen ovat assosiaatiosopimuksen olennainen osa. Samassa yhteydessä Euroopan unioni totesi, että Tunisiassa on tapahduttava vielä edistystä nimenomaan sananvapauden alalla. EU kehotti Tunisiaa myös panemaan tehokkaasti täytäntöön YK:n kansainvälisistä yleissopimuksista johtuvat velvoitteensa.

Komission toukokuussa 2003 hyväksymän tiedonannon ”Välimeren alueen kumppanimaiden kanssa toteutettavien, ihmisoikeuksiin ja demokratiakehitykseen liittyvien EU:n toimien lujittaminen” perusteella Euroopan unioni ehdotti Tunisialle, että tämä aloittaisi vuoropuhelun kyseisessä tiedonannossa esitettyjen suositusten täytäntöönpanemisesta. Tämän lisäksi assosiaationeuvoston viime kokouksessa tekemässään päätöksessä assosiaatiokomitean alakomiteoiden perustamisesta Tunisia hyväksyi säännöksen, jossa korostetaan demokraattisten periaatteiden ja ihmisoikeuksia koskevien kysymysten tärkeyttä. Päätöstekstin mukaan näitä kysymyksiä käsitellään kiinnittäen niihin asianmukaista huomiota sopimuksella perustetuilla eri foorumeilla ja jos sopimuspuolet niin päättävät, niitä voidaan käsitellä myös jossain assosiaatiokomitean alakomiteassa tai erityisessä työryhmässä.

Euroopan unioni uskoo jatkuvan vuoropuhelun hyvää tekevään vaikutukseen ja aikoo ottaa Tunisian kanssa keskustellessaan säännöllisesti ja kaikilla tasoille esille Tunisian ihmisoikeuksien kunnioittamista koskevat sitoumukset.

Sen osalta, onko tietoyhteiskuntaa käsittelevän maailmanlaajuisen kokouksen toisen istunnon pitäminen Tunisiassa vuonna 2005 tarkoituksenmukaista, neuvosto muistuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että kokouksen järjestää Kansainvälinen televiestintäliitto Yhdistyneiden Kansakuntien puitteissa.

(2004/C 78 E/0794) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2584/03**

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) neuvostolle

(8. elokuuta 2003)

Aihe: Puutavaran tuonti Indonesiasta

Mitä toimia puheenjohtajavaltio aikoo toteuttaa estääkseen puutavaran laittoman tuonnin Indonesiasta?

Vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

Neuvosto kiinnittää erityistä huomiota puutavaran laittomaan tuontiin ja myöntää, että EU:n on osallistuttava maailmanlaajuisiin toimiin laittoman puunkorjuun torjumiseksi.

Neuvostossa on parhaillaan käsiteltävänä komission tiedonanto metsälainsäädännön soveltamisen valvonnasta, metsähallinnosta ja puukaupasta ("FLEGT" Forest Law Enforcement, Governance and Trade) sekä siihen sisältyvä EU:n toimintasuunnitelma, jonka tarkoituksena on erityisesti laittomien hakkuiden ja laittoman puutavaran kaupan torjuminen.

Neuvosto katsoo 13. lokakuuta 2003 antamissaan päätelmissä, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden on kiireellisesti aloitettava poliittinen vuoropuhelu niiden maiden kanssa, joita asia eniten koskee, jotta metsähallinnon uudistukset voitaisiin käynnistää ja erityisesti puuntuottajamaiden yksityinen sektori saataisiin osallistumaan pyrkimyksiin päästä yhteisymmärrykseen parhaasta toimintamallista laittoman puunkorjuun ja puutavarakaupan torjumiseksi, erityisesti tutkimalla mahdollisuuksia monenvälisiin ja alueellisiin toimiin sekä tarkastelemalla toimintasuunnitelmassa esitettyjä ajatuksia asianmukaisilla kansainvälisillä foorumeilla, kuten UNFF:n (Yhdistyneiden Kansakuntien metsäfoorumi), kansainvälisen trooppisen puun järjestön, alueellisten FLEG-hankkeiden, Aasian metsäkumppanuuden ja Kongon altaan metsäkumppanuuden puitteissa.

Lisäksi neuvosto kehottaa päätelmissään komissiota tutkimaan toimintasuunnitelmassa esitettäviä toimenpiteitä, mukaan lukien asetuksen laatiminen, ja tutkimaan mahdollisuuksia antaa uusia säännöksiä tarkoituksena valvoa laittomasti korjatun puun ja konfliktipuun tuontia, ottaen huomioon muilla aloilla tehdyt aloitteet sekä vaikutukset kotimaan teollisuuteen.

(2004/C 78 E/0795) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2614/03**

esittäjä(t): Albert Maat (PPE-DE) komissiolle

(28. elokuuta 2003)

Aihe: Viinitilojen rakentaminen eurooppalaisten rahastojen tuella

Onko komissio tietoinen, että Espanjan Toron viinialueella rakennetaan viinitiloja (ja kastelujärjestelmiä) eurooppalaisten rahastojen tuella?

Eikö tällainen toiminta ole vastoin viininviljelyn liikatuotannon rajoittamista koskevia toimia [1]?

[1] Katso Perswijn-julkaisun 16. vuosikerran 4 numerossa heinäkuussa 2003 ilmestynyttä artikkelia.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(17. syyskuuta 2003)

Viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17. toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1493/1999 [1] säädetään yhteisön viinitilojen rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä varten perustettavasta järjestelmästä, jolla edistetään tuotannon mukauttamista kysyntää vastaavaksi.

Kyseisen järjestelmän myötä vuonna 2000 otettiin Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosaston hallinnoiman talousarvion osana käyttöön rahoitusjärjestely niitä toimenpiteitä varten, jotka liittyvät viinitilojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen.

Komissio jakaa talousarvion jäsenvaltioiden kesken edellä mainitussa neuvoston asetuksessa säädettyjen arviointiperusteiden perusteella, ja sen käytöstä säädetään tarkasti viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä erityisesti tuotantokyvyn osalta 31. toukokuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1227/2000 ([2]).

Näin ollen komissio on täysin tietoinen seikoista, joihin parlamentin jäsen viittaa.

Viinitilojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen liittyvä politiikka on osa viinintuotantokyvyn hallintaa.

Yhteisön lainsäädäntö sisältääkin suojatoimenpiteitä, joilla vältetään viinitilojen laadullisen rakenneuudistuksen määrällinen vaikutus tuotantomäärään. Näitä toimenpiteitä ovat erityisesti rypälesatoihin liittyvät rajoitukset, viinitilojen välisiin uudelleenistutusoikeuksiin liittyvät säännöt sekä kastelun valvominen. Jäsenvaltiot soveltavat näitä säännöksiä, ja ne ovat komission tarkastusten ja valvontatoimien kohteena.

([1]) EYVL L 179, 14.7.1999.
([2]) EYVL L 143, 16.6.2000.

(2004/C 78 E/0796) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2616/03**

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(25. elokuuta 2003)

Aihe: Fetajuuston, ouzon ja Kalamatan oliivien poissulkeminen Maailman kauppajärjestössä neuvoteltavasta suojattujen maantieteellisten merkintöjen luettelosta

Perustamissopimuksen 133 artiklan mukainen komitea ei ole ottanut fetajuustoa, ouzoa ja Kalamatan oliiveja mukaan Maailman kauppajärjestössä neuvoteltavaan suojattujen maantieteellisten merkintöjen luetteloon.

Tällä poissulkemisella syrjitään kreikkalaisia tuotteita, jotka ovat Kreikalle elintärkeitä ja jotka tunnetaan Euroopassa ja maailmanlaajuisesti. Voiko komissio siksi vastata seuraaviin kysymyksiin

1. Miksi edellä mainittuja kreikkalaisia tuotteita, joilla on tunnustettu suojattu alkuperänimitys, ei ole sisällytetty Cancúnissa (Meksikossa) neuvoteltavaan luetteloon?

2. Mitä määräyksiä on äskettäin (13. elokuuta 2003) EU:n ja Yhdysvaltojen välillä tehdyssä sopimuksessa, joka koskee suojattujen maantieteellisten merkinnän saaneiden maataloustuotteiden tunnustamista?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(18. syyskuuta 2003)

1. Perustamissopimuksen 133 artiklassa tarkoitettu neuvoston komitea hyväksyi 27. elokuuta 2003 luettelon maantieteellisistä merkinnöistä, jonka Euroopan unioni pian esittää Maailman kauppajärjestölle (WTO) tavoitteenaan estää nimien väärinkäyttö kansainvälisellä tasolla. Kyseinen lista sisältää 41 nimeä, joista kaksi kreikkalaista: Feta ja Ouzo.

2. Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen yhteisessä tekstissä maataloudesta mainitaan maantieteelliset merkinnät yhtenä keskustelunaiheena. Cancunin ministerikokouksessa komission tavoitteena on jatkaa maantieteellisten merkintöjen suojan vahvistamista.

Koska osapuolet ovat asiasta eri mieltä, ei sitä tässä vaiheessa voida käsitellä tarkemmin.

(2004/C 78 E/0797) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2627/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) neuvostolle

(2. syyskuuta 2003)

Aihe: Euroopan parlamentin 5. huhtikuuta 2001 hyväksymä ”päätöslauselma naisiin ja erityisesti katolisiin nunniin kohdistuvasta seksuaalisesta väkivallasta” ja sen vaikutukset

Euroopan parlamentti hyväksyi 5. huhtikuuta 2001 ”päätöslauselman naisiin ja erityisesti katolisiin nunniin kohdistuvasta seksuaalisesta väkivallasta” (B5-0261, 0272, 0280 ja 0298/2001) ([1]), jossa viitattiin muun muassa seuraaviin seikkoihin:

a) amerikkalaisessa ”National Catholic Reporter” -aikakauslehdessä julkaistuun artikkeliin, jossa todettiin, että ainakin 23 maassa tapahtuu paljon katolisiin nunniin kohdistuvia, pappien tekemiä raiskauksia,

b) että Pyhä istuin vahvisti olevansa tietoinen siitä, että katoliset papit raiskaavat ja käyttävät seksuaalisesti hyväksi naisia, myös nunnia, ja että se kertoi tietävänsä asiasta nimenomaan sen vuoksi, että vuodesta 1994 asiasta on toimitettu Vatikaanille ainakin viisi raporttia, joiden mukaan useat raiskatut nunnat on pakotettu aborttiin tai jättämään asemansa ja joissakin tapauksissa he ovat saaneet HIV-tartunnan/aidsin.

Hyväksymässään päätöslauselmassa Euroopan parlamentti:

a) pyysi, että näihin rikoksiin syyllistyneet pidätetään ja heitä vastaan nostetaan syytteet;

b) pyysi raporteissa mainittujen 23 maan oikeusviranomaisia takaamaan, että nämä naisiin kohdistuneet väkivaltaisuudet selvitetään perinpohjaisesti oikeusistuimissa;

c) kehotti Pyhää istuinta ottamaan kaikki esitetyt väitteet sen eri elimissä tapahtuneesta seksuaalisesta hyväksikäytöstä vakavasti, toimimaan yhteistyössä oikeusviranomaisten kanssa ja erottamaan syylliset viroistaan;

d) kehotti Pyhää istuinta palauttamaan entisiin asemiinsa naiset, jotka pakotettiin eroamaan tehtävistään sen vuoksi, että he kiinnittivät viranomaisten huomion näihin hyväksikäyttötapauksiin, ja tarjoamaan uhreille tarvittavaa suojelua ja korvauksia syrjinnästä, jota tästä saattaa seurata;

e) pyysi, että National Catholic Reporterin mainitsemat viisi raporttia julkistetaan kokonaisuudessaan;

f) kehotti puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Pyhän istuimen viranomaisille, Euroopan neuvostolle, Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeustoimikunnalle sekä Botswanan, Burundin, Brasilian, Kolumbian, Ghanan, Intian, Irlannin, Italian, Kenian, Lesothon, Malawin, Nigerian, Papua-Uuden-Guinean, Filippiinien, Etelä-Afrikan, Sierra Leonen, Ugandan, Tansanian, Tongan, Amerikan Yhdysvaltojen, Sambian, Kongon demokraattisen tasavallan ja Zimbabwen hallituksille.

Voiko neuvosto toimittaa tietoja siitä,

— mihin toimenpiteisiin päätöslauselman johdosta on ryhdytty?

— onko Pyhään istuimeen ja Irlannin ja Italian hallituksiin otettu yhteyttä, ja millaisiin tuloksiin yhteydenotot ovat johtaneet?

— onko Euroopan parlamentin pyynnöt ja kehotukset ilmoitettu niille valtioille, joilla on mitään suhteita Euroopan unioniin, ja millaisia tuloksia tästä on ollut?

([1]) EYVL C 21 E, 24.1.2002, s. 353.

Vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

1. Neuvosto pani 11. ja 12. kesäkuuta 2003 pidetyssä istunnossaan merkille kysyjän mainitseman päätöslauselman.

2. Neuvosto korostaa, että EU kiinnittää kaikissa yhteyksissä erityistä huomiota naisten oikeuksiin ja naisiin kohdistuvaan väkivaltaan. Kansainvälisten ihmisoikeusnormien ja kaikille EU:n jäsenvaltioille yhteisten eettisten ja perustuslaillisten periaatteiden mukaisesti EU kehottaa jatkuvasti kolmansien maiden hallituksia sitoutumaan YK:n eri elinten päätöslauselmiin ja päätöksiin sekä soveltamaan sellaisia lakeja, toimenpiteitä ja ohjelmia, joilla pyritään takaamaan naisille täysimääräisesti samat ihmisoikeudet ja perusvapaudet kuin miehillekin. Kaikki EU:n jäsenvaltiot kannattivat tämän vuoden huhtikuun loppupuolella pidetyssä YK:n ihmisoikeustoimikunnan 59. istunnossa Kanadan esittämää päätöslauselmaa "Naisiin kohdistuvan väkivallan kitkeminen". Esityslistan kohdan 12 yhteydessä puheenjohtajavaltio käytti EU:n puolesta puheenvuoron, jossa se korosti kaikenlaisen naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan torjumisen tärkeyttä ja painotti tässä yhteydessä erityisesti naisiin ja tyttöihin kohdistuvaa väkivaltaa tarkkailevan YK:n erityisraportoijan työn merkitystä. Tätä vastausta valmisteltaessa myös Alankomaat esitti YK:n yleiskokouksen kolmannessa komiteassa naisiin ja tyttöihin kohdistuvaa väkivaltaa koskevan päätöslauselman, jonka toivotaan saavan laajaa kannatusta.

(2004/C 78 E/0798) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2652/03**

esittäjä(t): Emma Bonino (NI), Marco Cappato (NI), Benedetto Della Vedova (NI), Gianfranco Dell'Alba (NI), Olivier Dupuis (NI), Marco Pannella (NI) ja Maurizio Turco (NI) neuvostolle

(10. syyskuuta 2003)

Aihe: Laillisuusperiaatteen rikkominen Libanonissa

— Kuuluisa ihmisoikeuksien ja oikeuslaitoksen riippumattomuuden puolustaja, 64-vuotias asianajaja Muhamad Mugraby pidätettiin 8. elokuuta 2003 Beirutissa.

— Beirutin lakimiesliiton kurinpitolautakunta oli päättänyt 17. tammikuuta 2003 erottaa hänet liitosta poliittisista syistä.

— Päätös ei ole lopullinen ennen kuin syytetty on käyttänyt kaikki muutoksenhakukeinot (Libanonin siviililain 553, 563 ja 111 pykälä; asianajajien asemaa koskevien YK:n perusperiaatteiden 28 artikla).

— Tohtori Mugraby on käynnistänyt muutoksenhakumenettelyn kurinpitotoimia vastaan (muutoksenhakumenettely nro 222/2003).

— Tästä huolimatta lakimiesliitto teki hänestä rikosilmoituksen, jonka perusteena on ”asianajajan tittelin luvaton käyttö”.

— Lisäksi tuomari teki päätöksen tohtori Mugrabyn vangitsemisesta hankkimatta ensin lupaa asettaa hänet syytteeseen.

Näyttää siltä,

— että häntä vastaan suunnatut toimet on käynnistetty poliittisin perustein ja että niiden tarkoituksena on hankaloittaa hänen toimintaansa laillisuusperiaatteen puolustajana.

— Libanonin tasavalta on mukana Euro—Välimeri-kumppanuudessa ja on allekirjoittanut 27.—28. marraskuuta 1995 pidetyn Euro—Välimeri-alueen ministerikonferenssin loppujulistuksen, jossa osapuolet sitoutuvat soveltamaan oikeusvaltion periaatetta ja demokratiaa poliittisissa järjestelmissään.

— Libanonin tasavallan ja Euroopan yhteisön suhteet on määritelty joulukuussa 2002 ratifioidussa kahdenvälisessä sopimuksessa, joka perustuu demokratian periaatteiden ja ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa lueteltujen ihmisen perusoikeuksien kunnioittamiselle (2 artikla) ja jonka 59 artiklassa tähdennetään laillisuusperiaatteen, instituutioiden asianmukaisen toiminnan ja oikeuslaitoksen riippumattomuuden sekä oikeudellisten ammattien asianmukaisen harjoittamisen tärkeyttä.

Voisiko neuvosto edellä esitetyn perusteella vastata seuraaviin kysymyksiin:

— Onko se tietoinen vakavista rikkomuksista, joihin Libanonin oikeusviranomaiset ovat syyllistyneet?

— Eivätkö nämä rikkomukset sen mielestä ole niiden sopimusten vastaisia, joilla säädellään Euroopan unionin ja Libanonin tasavallan välisiä suhteita, ottaen huomioon edellä mainitun sopimuksen 2 ja 59 artiklan?

— Millaisiin EY:n ja Libanonin välisen sopimuksen 86 artiklan 2 kohdan mukaisiin toimiin se aikoo mahdollisesti ryhtyä, jotta laillisuusperiaatteen ja asianmukaisten menettelyiden noudattaminen jälleen taattaisiin niiden strategioiden ja sitoumusten mukaan, joista Euroopan komissio on ilmoittanut pitävänsä kiinni Libanonia koskevan vuosiksi 2002—2006 annetun, EY:n ja Euro—Välimeri-kumppanimaiden välistä politiikkaa ohjaavan strategia-asiakirjan 6.6 kohdassa?

Vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

Neuvosto on arvoisien parlamentin jäsenten tavoin huolissaan kysymyksessä esitetyistä seikoista ja seuraa erittäin tarkasti ihmisoikeuksien noudattamista Libanonissa. Maan viranomaisiin on otettu yhteyttä useita kertoja yksittäisten tapausten esiin tuomiseksi.

Euroopan unioni allekirjoitti 17. kesäkuuta 2002 Libanonin kanssa assosiaatiosopimuksen, joka on parhaillaan jäsenvaltioiden ratifioitavana. Samaan aikaan tehty kauppaa koskeva väliaikainen sopimus astui voimaan 1. maaliskuuta 2003. Kun assosiaatiosopimusta aletaan soveltaa, mahdollisuudet seurata ihmisoikeuksien noudattamiseen liittyviä kysymyksiä paranevat: sopimuksen 2 artiklassa määrätään, että osapuolten suhteet perustuvat ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa ilmaistujen demokratian periaatteiden ja perusluonteisten ihmisoikeuksien kunnioittamiseen. Näistä kysymyksistä tullaan siis käymään vakiintunutta poliittista vuoropuhelua säännöllisesti ja kaikilla tasoilla. Euroopan unioni ei voi vedota 86 artiklaan ennen assosiaatiosopimuksen voimaantuloa.

Euroopan unioni pyrkii parantamaan Libanonin ihmisoikeustilannetta jatkuvalla ja säännöllisellä vuoropuhelulla Libanonin viranomaisten kanssa. Libanonin kanssa on tarkoitus pitää yhteistyöneuvosto ennen vuoden 2004 puoliväliä. Tuolloin Euroopan unioni aikoo ottaa edellä esitetyt kysymykset esille kokouksen poliittisten aiheiden joukossa.

(2004/C 78 E/0799) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2706/03**

esittäjä(t): Raffaele Costa (PPE-DE) komissiolle

(11. syyskuuta 2003)

Aihe: Daphne-ohjelma

Daphne-ohjelmaan, joka perustettiin naisiin ja lapsiin kohdistuvan väkivallan lopettamiseksi, on myönnetty 20 miljoonaa euroa vuosina 2000—2003. Voisiko komissio ilmoittaa, mitkä kansalaisjärjestöt, julkiset ja yksityiset tahot ovat saaneet rahoitusta tästä ohjelmasta? Onko komissio laatinut arvion ohjelman tuloksista?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(16. lokakuuta 2003)

Ohjelmakaudella 2000—2003 Daphne-ohjelmasta on tuettu 145:tä järjestöjen ja viranomaisten hanketta 18 271 522 eurolla.

Arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle on toimitettu kattava luettelo rahoitetuista hankkeista.

Ohjelman tuloksia ja vaikutuksia arvioidaan vuosittain, ja tämän perusteella laaditaan raportti. Daphne-ohjelmaa itsessään arviointiin ohjelmakauden puolivälissä. Tätä ja vuosittaisia arviointeja koskeva raportti on saatavilla ohjelman verkkosivuilta osoitteesta: (http://europa.eu.int/comm/justice_home/funding/daphne/funding_daphne_en.htm).

Daphnen loppuarviointi on parhaillaan käynnissä. Sitä koskeva raportti on tarkoitus julkaista vuoden 2004 alussa, ja se tullaan toimittamaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle Daphne-ohjelmasta tehdyn päätöksen 293/2000/EY ([1]) 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 293/2000/EY, tehty 24 päivänä tammikuuta 2000, lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäiseviä torjuntatoimenpiteitä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta (Daphne-ohjelma) (vuosiksi 2000—2003), EYVL L 34, 9.2.2000.

(2004/C 78 E/0800) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2737/03**

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(11. syyskuuta 2003)

Aihe: Vietnamin ihmisoikeustilanne

Voiko komissio ottaa kantaa Vietnamin keskiylängön ihmisoikeustilanteeseen, koska olemme saaneet siitä ristiriitaisia tietoja, kun toisaalta on saatu tietoja yleisestä parantumisesta ja toisaalta on saatu tietoja yksittäisistä ihmisoikeuksien rikkomisen tapauksista?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(10. lokakuuta 2003)

Levottomuudet puhkesivat Vietnamin keskiylängöllä helmikuussa 2001, ja tämän jälkeen puolueettomien ja luotettavien tietojen saaminen tilanteesta on ollut hankalaa, koska ulkomaalaisten diplomaattien ja lehtimiesten pääsyä alueelle on huomattavasti rajoitettu. Sen vuoksi komission on vaikea arvioida tämänhetkistä tilannetta.

Olisi kuitenkin huomattava, että Vietnamin ulkoministeriö on viime kuukausina järjestänyt yhä enemmän vierailukäyntejä. Vierailuja ovat tehneet mm. EU:n paikallinen työryhmä kesäkuussa 2003 ja Yhdysvaltojen varavaltiosihteeri Arthur E. Dewey elokuussa 2003. Ilmeisistä rajoituksista huolimatta vierailukäyntien lisääntyminen osoittaa, että Vietnamin hallituksen politiikka on entistä avoimempaa keskiylängön tilanteen osalta. Hallitus kiinnittää myös enemmän huomiota alueeseen ja pyrkii ratkaisemaan eräät vuoden 2001 levottomuuksiin johtaneet ongelmat, joita ovat mm. talouden heikot tulevaisuudennäkymät, liiallinen riippuvuus kahvista tulonlähteenä sekä terveydenhoidon ja koulutuksen kaltaisten sosiaalisten palvelujen puuttuminen.

Samalla kuitenkin uskottavista lähteistä saatujen tietojen mukaan levottomuudet jatkuvat. Nämä johtuvat suurimmalta osin paikallisten etnisten vähemmistöjen kasvavista muuttopaineista, oman identiteetin tunnustamisen tarpeesta, maanomistuskiistoista, erilaisista uskonnollisista näkemyksistä ja halusta saada alueelle jonkinasteinen itsehallinto. Tietojen mukaan myös kaikenlaisiin paikallisiin mielipide-eroihin suhtaudutaan kielteisesti, mikä vaikuttaa erityisesti protestantteihin, joiden hallitus uskoo haluavan perustaa erityisen Degar-kansan kotimaan. Vietnamin hallitus kiistää tällaiset väitteet, mutta samalla se järjestää satunnaisesti oikeudenkäyntejä sellaisia etnisiin vähemmistöihin kuuluvia henkilöitä vastaan, joiden väitetään auttavan muita ylittämään Kamputsean vastaisen rajan, mikä osoittaa paikallisten etnisten vähemmistöjen tyytymättömyyttä tilanteeseen.

Komissio seuraa tarkasti keskiylängön tilannetta ja osallistuu alueelle tehtäviin EU:n edustajien vierailukäynteihin sekä keskustelee tilanteesta Vietnamin hallituksen kanssa. On myös huomattava, että Vietnamin hallitus on ilmaissut kiinnostuksensa kutsua Euroopan parlamentin valtuuskunta vierailemaan maassa lähitulevaisuudessa. Tällainen vierailu tarjoaisi parlamentille mahdollisuuden arvioida tilannetta itse paikan päällä.

(2004/C 78 E/0801) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2751/03**

esittäjä(t): Gabriele Stauner (PPE-DE) komissiolle

(10. syyskuuta 2003)

Aihe: Rangaistavat vilpillisyydet sopimusten myöntämisessä CESD-Roma-yritykselle

Der Stern -lehti kertoi julkaisussaan 28. elokuuta 2003, että komissio oli vaivihkaa myöntänyt sopimuksen Eurostat-skandaaliin sotkeutuneelle CESD-Roma-yritykselle vielä joulukuussa 2001 Makedonian väestönlaskennan teknisestä avusta.

Voiko komissio vahvistaa, että se hyväksyi mainitun, noin miljoonan euron suuruisen sopimuksen komission jäsenten Poul Nielsonin ja Chris Pattenin aloitteesta, vaikka tilintarkastustuomioistuin ja varainhoidon valvonnasta vastaavat komission yksiköt olivat jo aiemmin kyseenalaistaneet CESD:n kanssa tehdyt sopimukset?

Voiko komissio vahvistaa, että CESD-Roman sopimus myönnettiin ilman edeltävää julkista tarjouskilpailua, vaikka sellainen on yhteisön asianmukaisilla direktiiveillä säädetty pakolliseksi?

Voiko komissio erityisesti vahvistaa, että se päätöstä tehdessään oli jo kuukausia ollut tietoinen teknisen avun tarpeellisuudesta väestönlaskennan suorittamiseksi ja ettei näin ollen ollut mitään yllättäviä tai pakottavia kiireellisyyssyitä, joilla voisi perustella julkisesta tarjouskilpailusta luopumista?

Onko komissio tietoinen, että Belgian oikeuskäytännössä (24. joulukuuta 1993 annetun rikoslain 314 artikla) rangaistaan henkilöä, joka rajoittaa vapautta esittää alihankintaan liittyviä tarjouksia? Aikooko komissio soveltaa Belgian oikeuskäytäntöä kuvattuun tapaukseen?

Voiko komissio toimittaa asiakirjojen saamista yleisön tutustuttavaksi koskevassa asetuksessa säädetyssä määräajassa kopiot kaikista asianmukaisista esillä olevaan asiaan liittyvistä asiakirjoista ja niiden liitteistä?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(1. joulukuuta 2003)

Komission tekemän sopimuksen mukaisesti hankkeella pyrittiin siihen, että unionin tavoitteet saavutettaisiin hyvän hallintotavan edistämisessä ja poliittisen ilmapiirin parantamisessa entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa laatimalla luotettava ja hyväksyttävä kuvaus maan demografisesta rakenteesta. Tällä oli tarkoitus vahvistaa entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian eri etnisten ryhmien välistä luottamusta. Komission hyväksyntä tälle työlle annettiin vastauksena entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian hallituksen kiireelliseen pyyntöön, ja hyväksyntä oli 13. elokuuta 2001 tehdyn entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa koskevan puitesopimuksen mukainen. Puitesopimuksessa edellytettiin kansainvälisessä valvonnassa tehtävää väestölaskentaa. Sen pikaisen toteuttamisen katsottiin tukevan merkittävästi Ochridin sopimusta, joka turvaa entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian demokratian tulevaisuuden. Monet osapuolet, mukaan lukien neuvosto ja parlamentti, tunnustivat tuolloin Ochridin sopimuksen täytäntöönpanon kiireellisyyden.

CESD-niminen yritys, jonka kanssa sopimus tehtiin, oli ollut suoraan mukana entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian edellisessä väestölaskennassa, ja sillä katsottiin tuolloin olevan paras mahdollinen tekninen asiantuntemus komission ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian hallituksen yhteisymmärryspöytäkirjan mukaisten tarkkailutoimien toteuttamiseksi. Eurostatin lausunnon mukaan, jonka tästä asiasta vastaavat komission yksiköt, Euroopan neuvosto ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian viranomaiset hyväksyivät, CESD oli ainoa organisaatio, joka kykenisi saavuttamaan asetetut tavoitteet. Tämän perusteella komissio hyväksyi valinnan. Käytetty menettely oli kyseisenä aikana voimassa olleen varainhoitoasetuksen [1] mukainen, ja varainhoitoasetus salli sopimuksen tekemisen ilman julkista tarjouskilpailua silloisissa olosuhteissa.

Lisäksi sopimus tehtiin ulkoisen avun puitteissa, jolloin julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta annettua neuvoston direktiiviä ei sovelleta.

Osana päätöksentekoprosessia tarkasteltiin tiettyjä huolenaiheita, jotka liittyivät CESD:n asemaan Eurostatin entisenä teknisen avun toimistona. Sopimus tehtiin sillä perusteella, että CESD:n toiminta teknisen avun toimistona oli päättymässä ja että yritys olisi Eurostatin ja ohjausryhmän suorassa valvonnassa. Valvonnan tehokkuuden varmistamiseksi sovittiin, että sopimus muotoillaan mieluummin palvelusopimukseksi kuin tukisopimukseksi.

Rahoitus suunniteltiin asiantuntijaryhmän tukemiseksi, jotta voitaisiin valvoa ja tarkastaa väestölaskennan kenttätyötä, lisätä luottamusta tehtävän työn puolueettomuuteen, varmistaa tietojen salassapito sekä auttaa saamaan väestölaskennan tuloksille laaja hyväksyntä. Tarkkailuryhmän menestymisen varmistamiseksi komissio pyysi entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian hallitusta hyväksymään yhteisymmärryspöytäkirjan, jossa esitetään tarkat ehdot sopimuksen toteuttamiselle. Lisäksi päätettiin, että valvonta toteutetaan Eurostatin johtaman ohjausryhmän kautta ja että myös komissio, Euroopan neuvosto UNECE [2] ja ETYJ [3] osallistuvat toimintaan. Ohjausryhmän tehtäväksi annettiin operaation seuranta kokonaisuutena sekä myös korkean tason asiantuntijaryhmän ja paikalla toimivien tarkkailijoiden työn tukeminen.

CESD on sittemmin toteuttanut hankkeen ohjausryhmää tyydyttävällä tavalla usein vaikeissa oloissa. Suurin osa väestölaskennan kenttätyöstä on nyt tehty lukuun ottamatta kolmea seurantakäyntiä, jotka ovat tarpeen tulosten viimeistelemiseksi.

CESD:stä on tullut ilmi lisää tietoa Eurostatin tapauksen yhteydessä. EuropeAid-yhteistyötoimistolle ei kuitenkaan ilmoitettu CESD:n virheellistä varainhoidon hallinnointia koskevista väitteistä ennen heinäkuuta. Yhteistyötoimisto irtisanoi entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa koskevan sopimuksen komission 23. heinäkuuta 2003 tekemän päätöksen mukaisesti. Irtisanomisen jälkeen Euroopan neuvosto on poikkeuksellisesti suostunut antamaan tukea väestölaskennan tarkkailijaryhmän jäljellä olevia vähäisiä tehtäviä varten.

Arvoisa parlamentin jäsen pyytää saada tutustua asiakirjoihin. Pyyntö perustuu Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 1049/2001 [4].

Komissio arvioi arvoisan parlamentin jäsenen pyynnön edellä mainitussa asetuksessa säädetyn menettelyn mukaisesti.

---

(1) Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettava varainhoitoasetus, annettu 21 päivänä joulukuuta 1977, EYVL L 356, 31.12.1977.

(2) Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomissio.

(3) Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestö.

(4) EYVL L 145, 31.5.2001.

(2004/C 78 E/0802) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2753/03**

esittäjä(t): Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) komissiolle

(15. syyskuuta 2003)

Aihe: Alankomaiden viestintälain mukauttaminen

Tämän vuoden toukokuussa esitin komissiolle kysymyksiä (E-1945/03 [1]) Alankomaiden hallituksen ehdotuksesta viestintälain muuttamiseksi. Alankomaiden hallitus katsoi, ettei viestintälain mukaisia kaapeliyhtiöiden lähetyksiä koskevia siirtovelvoitteita tarvinnut mukauttaa yleispalveluja koskevan direktiivin 31 artiklaan. Kyseinen direktiivi kuuluu yhteisön uuteen sähköistä viestintää käsittelevään lainsäädäntöön.

Vastauksessaan kysymyksiini komissio kertoi Alankomaiden viranomaisten kanssa 26. kesäkuuta 2003 pidetystä kokouksesta, jossa käsiteltiin yhteisön uuden lainsäädännön täytäntöönpanoon ja sen saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä liittyviä ongelmia.

Komissio ilmoitti myös, ettei se vielä voinut ilmaista kantaansa siihen, sopivatko Alankomaissa lähetyksiä koskevat siirtovelvoitteet yhteen yhteisön uuden lainsäädännön kanssa. Komissio ei ollut toistaiseksi saanut tietoja ehdotuksesta Alankomaiden viestintälain muuttamiseksi eikä muistakaan Alankomaiden toimista yhteisön uuden, 25. heinäkuuta 2003 voimaan tulevan lainsäädännön saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä.

1. Onko komissio tällä välin arvioinut Alankomaiden viestintälain muuttamiseksi tehtyä lakiesitystä ja Alankomaiden muita toimia yhteisön uuden lainsäädännön saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä?

2. Katsooko komissio, että Alankomaissa lähetyksiä koskevat siirtovelvoitteet ovat yhteisön uuden lainsäädännön ja erityisesti yleispalveluja koskevan direktiivin 31 artiklan mukaisia?

3. Mikäli vastaus on kielteinen, mitä komissio aikoo tehdä asian suhteen?

---

[1] Katso sivu 731.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(19. marraskuuta 2003)

Komissio ei ole vielä saanut Alankomaiden viranomaisilta ilmoitusta lainsäädäntötoimista, joilla yhteisön uusi lainsäädäntö saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Tämän vuoksi ei ole vielä mahdollista arvioida, ovatko Alankomaiden toimet, joilla yhteisön uusi lainsäädäntö saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhteisön uuden lainsäädännön mukaisia ja erityisesti yleispalveluja koskevan direktiivin [1] 31 artiklan mukaisia.

Komissio arvioi lainsäädännöllisiä toimia, joilla yhteisön uusi lainsäädäntö saatetaan osaksi Alankomaiden kansallista lainsäädäntöä, kun sille on ilmoitettu niistä, ja jos ne eivät vastaa uutta lainsäädäntöä, se voi ehdottaa rikkomismenettelyn aloittamista. Komissio haluaa korostaa, että 8. lokakuuta 2003 aloitettiin rikkomismenettely muun muassa Alankomaita vastaan EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla, koska ilmoitusta kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevista toimista ei ollut toimitettu [2]. Kyseisiä jäsenvaltioita pyydettiin vastaamaan komission esittämiin huolenaiheisiin kahden kuukauden kuluessa.

Lopuksi todettakoon, että parlamentin jäsen muistaa varmaan, että yhteisöjen tuomioistuimella on toimivalta tehdä lopullinen arvio kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimien laillisuudesta tai laittomuudesta.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla (EYVL L 108, 24.4.2002).

[2] IP/03/1356, 8.10.2003.

(2004/C 78 E/0803) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2767/03**

esittäjä(t): Dana Scallon (PPE-DE) komissiolle

(11. syyskuuta 2003)

Aihe: Kansalaisjärjestöille myönnettävä rahoitus

Voiko komissio rahoittaa järjestöjä, jotka tukevat pakkoaborttiohjelmaa tai osallistuvat tällaisen ohjelman hallinnointiin?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(15. lokakuuta 2003)

Komission aborttia koskeva politiikka perustuu periaatteisiin, jotka on hyväksytty viime vuosien erinäisissä suurissa kehityskonferensseissa, kuten vuonna 1994 Kairossa pidetyssä kansainvälisessä väestö- ja kehityskonferenssissa (ICPD) ja sen viisivuotisseurantakonferenssissa ICPD + 5. Kaikki viisitoista EU:n jäsenvaltiota ovat hyväksyneet ICPD:n toimintaohjelman.

Toimintaohjelman mukaisesti komissio tukee miesten ja naisten oikeutta vapaaseen ja tietoon perustavaan valintaan lastensa lukumäärästä ja synnytystensä tiheydestä, perhesuunnittelu- ja seksuaaliterveydenhuoltopalveluihin sekä asiantuntevaan hoitoon synnytyksen aikana.

Komission mielestä kansallinen lainsäädäntö on tärkeimmässä asemassa, kun on kyse perusterveydenhuollon piirissä tehtävästä abortista. Komissio ei hyväksy aborttia väestönkasvun rajoittamiskeinona kehitysmaissa ja tuomitsee ankarasti pakkoabortin.

Euroopan unioni hyväksyi hiljattain avusta lisääntymis- ja seksuaaliterveyteen ja lisääntymistä ja seksuaalisuutta koskeviin oikeuksiin liittyville politiikoille ja toimille kehitysmaissa 15 päivänä heinäkuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1567/2003 [1]. Asetuksessa säädetään perusta kehitysmaissa suoritettavien projektien rahoitukselle. Yhteisön rahoituksen edunsaajien valinnassa käytetään avointa tarjouskilpailumenettelyä. Komissio arvioi toimintaa, johon rahoitus myönnettiin, mutta ei edunsaajajärjestön harjoittamaa toimintaa kokonaisuudessaan.

[1] EUVL L 224, 6.9.2003.

(2004/C 78 E/0804) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2797/03**

esittäjä(t): Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE) komissiolle

(19. syyskuuta 2003)

Aihe: Legioonalaistaudin torjuminen

Mikäli legioonalaistaudin esiintymisestä on tehty vain yksi ilmoitus, matkanjärjestäjien ei noudatettavien sääntöjen mukaan tarvitse ilmoittaa matkustajille taudista — on kyse vastikään esille tulleesta tapauksesta ja kaksi vuotta sitten sattuneesta tapauksesta. Mikäli epäillään, että majoituspaikassa on legioonalaistautia, vastuuhenkilöiltä voidaan vaatia toimenpiteitä jo yhdenkin ilmoituksen perusteella.

Kun legioonalaistaudista on saatu useita ilmoituksia, viranomaisilla on kaksi viikkoa aikaa tehdä asiasta raportti EWGLI:lle (European working group for legionella infections). Mikäli määräajan kuluessa ei saada väliaikaista raporttia asiasta, majoituspaikka kirjataan EWGLI:n Internet-sivuille.

1. Katsooko komissio, että ottaen huomioon legioonalaistaudin hengenvaarallisuuden matkanjärjestäjien olisi annettava matkustajille mahdollisimman täydellistä tietoa asiasta jo yhdenkin tauti-ilmoituksen perusteella? Mikäli vastaus on myönteinen, katsooko komissio, että tiedonvälitys on nykyisten sääntöjen mukaan liian rajattua?

2. Katsooko komissio, että ottaen huomioon legioonalaistaudin hengenvaarallisuuden matkanjärjestäjien olisi annettava matkustajille mahdollisimman täydellistä tietoa asiasta, kun legioonalaistaudista on tehty useita ilmoituksia? Katsooko komissio, että tässä tapauksessa kahden viikon määräaika on liian pitkä?

3. Aikooko komissio tehdä ehdotuksen tarkemmista määräyksistä, jotka koskevat legioonalaistaudista tiedottamista? Näin ollen vältyttäisiin enemmiltä uhreilta.

4. Mikäli vastaus kysymykseen 3 on myönteinen, aikooko komissio kirjata määräykset lainsäädäntöehdotukseen?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(22. lokakuuta 2003)

Eurooppalaisen legionellatartuntojen verkoston (Ewglinet) työryhmän tekniset asiantuntijat ovat laatineet tautitapausten raportoimista, matkustajille tiedottamista ja kansallisten viranomaisten toimintaa koskevat ohjeet legioonalaistaudin puhkeamisen varalle. Asiasta vastaavien viranomaisten ja organisaatioiden ei ole pakko noudattaa ohjeita, mutta niitä voidaan käyttää korkeatasoiseen terveyden suojeluun tähtäävän päätöksenteon ja toiminnan lähtökohtana.

Ewglinetin kautta tehtävä yhteistyö on auttanut torjumaan legioonalaistautia, ja se on ollut huomattava edistysaskel. Asianomaiset viranomaiset eivät kuitenkaan ole yhtä mieltä tavasta, jolla asiantuntijoiden esittämiä ohjeita voidaan käyttää myöhemmin täytäntöön pantavien määräysten perustana.

Komissio on tukenut Ewglinetiä ja pyrkii siihen, että tartuntatautien epidemiologisen seurannan ja valvonnan verkoston perustamisesta yhteisöön 24. syyskuuta 1998 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 2119/98/EY [1] mukaisesti perustetussa tartuntatautien verkoston komiteassa edustettuina olevat viranomaiset löytävät yhteisen lähestymistavan. Tavoitteena on laatia sen pohjalta tieteellisiin ja teknisiin neuvoihin perustuvat ohjeet, joissa otetaan huomioon kysymyksessä mainitut ehdotukset.

[1] EYVL L 268, 3.10.1998.

(2004/C 78 E/0805) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2801/03**

esittäjä(t): Pedro Marset Campos (GUE/NGL) neuvostolle

(19. syyskuuta 2003)

Aihe: Ranskan ja Saksan määräämät erityismaksut tavaroiden maantiekuljetuksille

Ranskan ja Saksan viranomaiset ovat ilmoittaneet tulevasta erityismaksusta, joka koskee maiden moottoriteillä liikennöiviä kuorma-autoja. Tämä saattaa aiheuttaa oikeutetusti huolestuneisuutta Murcian alueella Espanjassa erityisesti maatalousalalla, sillä maksu voi vaikuttaa kielteisesti Murciassa tuotettujen, EU:n eri maihin vietävien hedelmien ja vihannesten kuljetuksiin.

1. Onko neuvosto tietoinen tästä tilanteesta?

2. Eikö neuvosto katso, että on syytä vaatia, että tätä toimenpidettä ei toteuteta, koska kyseinen maksu on syrjivä ja vahingollinen?

3. Katsooko neuvosto, että kyseisillä Ranskan ja Saksan toimilla saatetaan loukata tavaroiden liikkumisen ja kuljetuksen vapautta EU:ssa?

4. Eikö neuvosto katso, että jos kyseiset toimenpiteet toteutetaan, ne olisivat haitallisimpia Euroopan syrjäisimmille alueille kuten Murcialle, joka kuuluu yhä tavoite 1 -alueeseen? Eikö kyseinen toimenpide merkitse, että joitakin alueita syrjitään räikeästi toisiin verrattuina?

5. Eikö neuvosto katso, että euroalueella vallitsevan taantuman aikana kyseiset toimenpiteet haittaavat talouden uudelleen aktivoimista erittäin tärkeällä tavaroiden maantiekuljetusten alalla?

Vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

Neuvosto on tietoinen Saksan viranomaisten aikomuksesta määrätä lähitulevaisuudessa raskaan tavaraliikenteen ajoneuvoille tietulleja, jotka kannettaisiin kilometrien perusteella. Neuvostolla ei ole tietoja, jotka osoittaisivat, että Ranska aikoo jo soveltamiensa moottoritiemaksujen lisäksi määrätä uusia tietulleja raskaan tavaraliikenteen ajoneuvoille.

Neuvosto muistuttaa, että raskaan tavaraliikenteen ajoneuvoihin sovellettavien tietullien on oltava verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/62/EY säännösten mukaisia ([1]).

Sillä edellytyksellä, että jäsenvaltio noudattaa edellä mainittuja säännöksiä, se voi vapaasti määrätä tietulleja raskaan tavaraliikenteen ajoneuvoille. Ei pidä unohtaa, että joissain "kauttakulkumaissa" tällaisilla tietulleilla — joita kannetaan myös kyseisten maiden infrastruktuuria käyttäviltä muiden maiden liikenteenharjoittajilta, rahoitetaan osittain kyseisiä Euroopan laajuisia verkkoja.

Tämän lisäksi neuvosto ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se tutkii parhaillaan komission ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä ([2]), jolla on tarkoitus varmistaa yhteensovitettujen menettelytapojen käyttäminen tietullien laskennassa sekä saada tietullijärjestelmästä avoimempi. Tämän tarkastelun yhteydessä otetaan syrjäisten maiden ja alueiden erityiset huolenaiheet asianmukaisesti huomioon.

([1]) EYVL L 187, 20.7.1999, s. 42.
([2]) KOM(2003) 448 lopullinen (2003/0175 (COD)).

(2004/C 78 E/0806) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2807/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(19. syyskuuta 2003)

Aihe: Vatikaanin ristiretki homoavioliittoja vastaan EU:ssa ja Vatikaanin oikeus hankkia tuloja eurokolikoita lyömällä

1. Onko komissio tietoinen siitä, että Alankomaissa ja Belgiassa kahdella samaa sukupuolta olevalla kumppanilla on nyt mahdollisuus solmia laillinen avioliitto ja onko komissio pannut merkille Euroopan parlamentin 4. syyskuuta 2003 perusoikeuksista EU:ssa vuonna 2002 antaman päätöslauselman (Syllan mietintö A5-0281/2003), jossa tähdennettiin homoseksuaalien oikeutta avioliittoon ja adoptioon ja jossa Belgiassa hiljan annettua lainsäädäntöä pidetään yhtenä vuonna 2002 saavutettuna edistysaskeleena?

2. Onko komissio tietoinen myös siitä, että Vatikaanivaltiosta käsin kirkollista valtaa käyttävä roomalaiskatolinen kirkko, jonka kannanotot ovat edustaneet edellä mainitun kehityskulun suhteen vastakkaisia näkemyksiä, on vastikään painokkaasti torjunut kyseisenlaiset avioliitot ja on kehottanut katolilaisia parlamentaarikkoja vastustamaan homoavioliittojen laillisen solmimisen mahdollisuuden käyttöön ottamista?

3. Voiko komissio vahvistaa, että unioniin kuulumattomilla pienoisvaltioilla San Marínolla, Monacolla ja Vatikaanivaltiolla, joilla on raja ainoastaan EU:n jäsenvaltioiden kanssa, on oikeus Euroopan rahaliiton jäsenvaltioiden tavoin lyödä ja laskea liikkeeseen omia euro-kolikoita? Mihin kyseinen oikeus perustuu? Onko sen tarkoituksena turvata kohtuullinen osuus yhteisvaluutan maksuliikenteessä kiertävistä kolikoista vai onko siinä pelkästään tai pääasiallisesti kyse kolikoista, jotka tuovat kyseisille valtioille erityistä taloudellista hyötyä, koska keräilijät maksavat kolikoista niiden harvinaisuuden vuoksi paljon korkeamman hinnan?

4. Onko komissio valmis, mikäli Vatikaanivaltio jatkaa EU:n ja sen jäsenvaltioiden parlamentaarikkojen painostamista avioliitto-oikeuden rajoittamisen suhteen, lopettamaan selkeän signaalin antamisen myötä sen käsityksen, että Vatikaanivaltio voi toimia EU:n tai EMUn nimessä lyömällä ja laskemalla liikkeeseen omia euro-kolikoita ja että EU myöntää Vatikaanille epäsuorasti taloudellisia etuja, ja ottamaan Vatikaanille myönnetty oikeus pois tai ainakin keskeyttämään kyseisen oikeuden harjoittaminen toistaiseksi?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(4. marraskuuta 2003)

Komissio on tietoinen Belgian ja Alankomaiden lainsäädäntöjen muutoksista, joiden perusteella kaksi samaa sukupuolta olevaa henkilöä voivat solmia avioliiton, ja perusoikeuksista Euroopan unionissa vuonna 2002 4. syyskuuta 2003 annetusta parlamentin päätöslauselmasta, jonka mukaan jäsenvaltioiden on poistettava kaikenlainen homoseksuaalien syrjintä etenkin avioliiton solmisen ja adoption osalta.

Komissio on myös tietoinen Vatikaanin Uskonopin kongregaation laatimasta homoseksuaalien liittojen laillista tunnustamista käsittelevästä asiakirjasta "Considerations regarding proposals to give legal recognition to unions between homosexual persons".

Vatikaani edustaa katolisen kirkon näkökulmaa. Viittaamanne asiakirja edustaa siten yhden tietyn kirkon uskonnollista vakaumusta, eikä komissio halua ottaa kantaa uskonnollisiin tulkintoihin. Uskonnollinen vakaumus ja sen ilmaiseminen kuuluvat myös perusarvoihin, joita haluamme kunnioittaa.

Euroopan unionin tasolla sitoudutaan vahvasti muun muassa sukupuolisesta suuntautumisesta johtuvan syrjinnän vastaiseen politiikkaan. Vuonna 2000 neuvosto antoi direktiivin, jolla kiellettiin eri syistä, esimerkiksi sukupuolisesta suuntautumisesta, työssä ja ammatissa tapahtuva syrjintä (direktiivi 2000/78/EY [1]). Jäsenvaltioiden on saatettava direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöään 2. joulukuuta 2003 mennessä.

Komissio vahvistaa, että Vatikaanivaltio saa laskea liikkeeseen tietyn määrän eurokolikkoja joka vuosi. Tästä säädetään valuuttasuhteista tehdyssä sopimuksessa, joka tehtiin Euroopan yhteisön puolesta toimivan Italian tasavallan ja Vatikaanivaltion välillä joulukuussa 2000 [2]. Kyseisellä sopimuksella haluttiin varmistaa oikeudellinen jatkuvuus sopimukselle, joka oli tehty Italian tasavallan ja Vatikaanivaltion välillä ennen euron käyttöönottoa. Sopimuksen mukaan Vatikaanivaltio sai laskea liikkeeseen tietyn määrän Italian liiramääräisiä kolikkoja. San Marínon ja Monacon kanssa on tehty samanlaiset sopimukset.

Vatikaanivaltion kolikkojen liikkeeseenlasku on täysin valuuttasuhteista tehdyn sopimuksen mukainen. Komission suositus [3] valuuttasuhteista tehdyn sopimuksen muuttamisesta varmistaa oikeudellisen jatkuvuuden, etenkin liikkeeseen laskettavien kolikkojen enimmäismäärän osalta. Komissio ei aio ehdottaa muita muutoksia sopimukseen.

---

[1] Neuvoston direktiivi 2000/78/EY, annettu 27 päivänä marraskuuta 2000, yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista, EYVL L 303, 2.12.2000.
[2] EYVL C 299, 25.10.2001.
[3] EUVL C 212, 6.9.2003.

(2004/C 78 E/0807) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2839/03**

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) neuvostolle

(25. syyskuuta 2003)

Aihe: Irakin asema YK:ssa ja EU:n kanta

YK:n jäsenvaltiot nauttivat monista etuoikeuksista (kuten itsemääräämisoikeudesta, legalisoidusta asemasta jne.), joita Irakilla ilmeisestikään ei ole, koska se on miehityksen alaisena. Miehittäjäjoukot nimittivät Irakin väliaikaisneuvoston ilman minkäänlaista legitimointiprosessia, eikä sillä ole valtuuksia edustaa maata YK:ssa. Miehitettynä valtiona Irak ei ole valtio siinä mielessä kuin kansainvälisessä oikeudessa tarkoitetaan, ja sen osalta YK:n jäsenyys on peruutettava vuosien 1979—1989 Kambodžan mallin mukaisesti. Tuolloin Vietnamin joukkojen miehityksen jälkeen miehittäjävallan nimittämä hallitus ei enää voinut osallistua YK:n yleiskokoukseen. Irak ei voi olla YK:n jäsen, ennen kuin maassa pidetään vaalit YK:n tarkkailijoiden läsnä ollessa.

Onko Euroopan unionin neuvosto pohtinut Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston 19 artiklan 2 kohdan perusteella ongelmaa, jonka muodostaa Irakin jäsenyys YK:ssa, etenkin pitäen mielessä, että YK:n yleiskokous kokoontuu pian? Mitä Euroopan unionin puheenjohtajavaltio ajattelee asiasta? Ovatko YK:n turvallisuusneuvoston jäseninä olevat jäsenvaltiot yksimielisiä edellä mainitussa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen artiklassa tarkoitetussa mielessä, mitä tulee kantaan, joka niillä on YK:n yleiskokouksen sisäisten sääntöjen 28 artiklassa tarkoitetun totuuskomission edessä? Lisäksi, minkälaisia diplomaattisuhteita Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot ylläpitävät miehitetyn Irakin kanssa?

Vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

Neuvosto toteaa kysyjälle, ettei se ole keskustellut Irakin jäsenyydestä Yhdistyneissä Kansakunnissa.

(2004/C 78 E/0808) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2875/03**

esittäjä(t): Hélène Flautre (Verts/ALE) neuvostolle

(22. syyskuuta 2003)

Aihe: Siirtolaisten ja turvapaikanhakijoiden asema Maltalla

Maltalaisesta pakolaisten asialla olevasta Jesuit Refugee Service -nimisestä järjestöstä ja useista muistakin luotettavista lähteistä saatujen tietojen mukaan Maltalla vangitaan turvapaikanhakijoita ja heitä pidetään vankeudessa arveluttavissa, jopa huonoissa olosuhteissa. Vankeus saattaa kestää 18 kuukautta.

Maltan virallisen tietolähteen mukaan melkein 400 henkilöä, joista suurin osa on turvapaikanhakijoita, on suljettu vankilaan vain sen vuoksi, että he olivat saapuneet Maltalle laittomasti. Sen lisäksi nämä henkilöt on vangittu kertomatta heille jatkotoimista.

Onko neuvosto tietoinen tilanteesta, joka on erityisen huolestuttava Maltalla olevien siirtolaisten ja turvapaikanhakijoiden kannalta?

Myöntääkö neuvosto, että tilanne on vastoin kansainvälistä oikeutta, erityisesti Euroopan ihmisoikeussopimusta ja pakolaisten oikeusasemasta vuonna 1951 tehtyä Geneven yleissopimusta?

Mitä neuvosto aikoo tehdä varmistaakseen, että Malta, joka liittyy muutaman kuukauden kuluttua Euroopan unioniin, noudattaa tässä asiassa kansainvälisiä velvoitteitaan ja asiaa koskevia yhteisön säännöksiä?

Vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

Neuvosto on tietoinen Maltan rajallisesta kapasiteetista ottaa vastaan laittomia maahantulijoita ja turvapaikanhakijoita, mikä on johtanut tilanahtauteen. Neuvosto korostaa kuitenkin, että vaikka sopivaa ratkaisua ei vielä ole löydetty, Maltan viranomaiset pyrkivät huolehtimaan siitä, että laittomien maahantulijoiden ja turvapaikanhakijoiden vastaanotto-olosuhteet ovat niin asianmukaiset kuin se on mahdollista, kun otetaan huomioon kyseisten henkilöiden suuri lukumäärä. Tähän liittyen olosuhteita, joissa turvapaikanhakijoita pidetään, on arvioitava Maltan todellinen (rajallinen) vastaanottokyky huomioon ottaen.

On syytä muistaa, että neuvosto seuraa tiiviisti laittomien maahantulijoiden ja turvapaikanhakijoiden vastaanotto-olosuhteita koskevaa tilannetta Maltalla, kuten se tekee kaikkien liittyvien valtioiden kohdalla, varmistuakseen siitä, että yhteisön säännöstön vaatimuksia noudatetaan. Tämä seuranta jatkuu liittymiseen asti. Lisäksi vastaanottokeskuksissa vallitsevaa tilannetta käsitellään kustakin liittyvästä valtiosta laadittavissa komission kattavissa seurantaraporteissa, jotka on määrä esittää neuvostolle 5. marraskuuta 2003.

(2004/C 78 E/0809) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2878/03**

esittäjä(t): Jan Dhaene (PSE) neuvostolle

(29. syyskuuta 2003)

Aihe: Hyötyajoneuvoihin asennettavat kuolleiden kulmien pienentämiseksi tarkoitetut järjestelmät ja niiden tekniset tarkastukset

Lehtitietojen mukaan Belgiassa vain 1,02 prosenttia hyötyajoneuvoista ei läpäise teknistä tarkastusta sen takia, että kuolleiden kulmien pienentämiseksi tarkoitetut järjestelmät on sijoitettu väärin tai ne ovat laadultaan heikkoja. Huomautuksen asiaan liittyvistä puutteista sai 4,64 prosenttia hyötyajoneuvoista, joita ei kuitenkaan velvoitettu tarkastettaviksi uudelleen. Alankomaissa poliisin suorittamien tarkastusten yhteydessä havaittiin, että 85 prosenttia kuolleiden kulmien pienentämiseksi tarkoitetuista järjestelmistä oli säädetty väärin (tietolähde Goca).

Tekniikka on kuitenkin kehittynyt. Merkittävät hyötyajoneuvojen valmistajat kehittävät tekniikkaa, jossa näyttöjärjestelmät paljastavat kuljettajalle kuolleessa kulmassa olevat ihmiset ja esineet.

— Koskevatko direktiivin 77/143/ETY ([1]) mukaiset ja ehdotuksen KOM(1999) 458 lopullinen COD 98/0097 ([2]) mukaisesti säädettävät menettelyt myös kuolleiden kulmien pienentämiseksi tarkoitettuja järjestelmiä sellaisina kuin ne on tarkoitus asentaa niiden velvoitteiden mukaisesti, joista säädetään, kun neuvosto on hyväksynyt muutokset direktiiviin 70/156/ETY ([3]) ehdotuksen KOM(2001) 811 lopullinen, 2001/0317 (COD) ([4]) mukaisesti?

— Koskevatko direktiivin 77/143/ETY mukaiset ja ehdotuksen KOM(1999) 458 lopullinen COD 98/0097 mukaisesti säädettävät menettelyt myös kuolleiden kulmien pienentämiseksi tarkoitettuja järjestelmiä sellaisina kuin ne on nyt asennettu kansallisen lainsäädännön asettamien velvoitteiden mukaisesti, ennen kuin neuvosto on hyväksynyt muutokset direktiiviin 70/156/ETY ehdotuksen KOM(2001) 811 lopullinen, 2001/0317 (COD) mukaisesti?

— Harkitseeko neuvosto muutoksia lainsäädäntöön ja neuvoston käsiteltävinä oleviin lainsäädäntö-ehdotuksiin, jotta voitaisiin hyväksyä näyttöjärjestelmiin perustuva tekniikka kuolleiden kulmien pienentämiseksi?

— Onko neuvostolla tilastotietoja asennettujen kuolleiden kulmien pienentämiseksi tarkoitettujen järjestelmien sijoituspaikasta ja sen laadusta sekä kyseisten järjestelmien laadusta?

([1]) EYVL L 47, 8.2.1977, s. 47.
([2]) EYVL C 116 E, 26.4.2000, s. 7.
([3]) EYVL L 42, 23.2.1970, s. 1.
([4]) EYVL C 126 E, 28.5.2002, s. 225.

Vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

Neuvosto pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä esittämään kaikki kysymykset suoraan komissiolle.

(2004/C 78 E/0810) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2880/03**

esittäjä(t): Jan Dhaene (PSE) neuvostolle

(29. syyskuuta 2003)

Aihe: Polkupyörävarkaudet

Vuosittain varastetaan suuret määrät polkupyöriä. Pyöriä varastetaan yksityiskäyttöön, mutta usein ne joutuvat kätkettyjen varastettujen tavaroiden jakeluverkkoihin, jotka saattavat olla kansainvälisiä organisaatioita.

Belgialaisen tutkimuksen mukaan polkupyörävarkaudet kuuluvat myös raskaampien rikosten tekijöiden ”jokapäiväiseen leipään”. Polkupyörän varastaminen on levinnein rikollisuuden muoto Euroopassa.

Kuluttajajärjestöt ja Euroopan pyöräilyliitto pyysivät alan teollisuutta kehittämään suunnitelmia sarjanumeroiden, tunnistesirujen ja pakollisten varmuuslukkojen yhdenmukaistamiseksi, mutta suunnitelmat ovat kariutuneet.

— Onko neuvostolla täsmällisiä tietoja siitä, kuinka paljon polkupyöriä varastetaan eri jäsenvaltioissa ja mihin varastetut tavarat joutuvat?

— Katsooko neuvosto, että laajamittaiset polkupyörävarkaudet vaikuttavat pyöräilyn houkuttelevuuteen kestävänä liikennemuotona ja kansalaisten turvattomuudentunteeseen?

— Suunnitteleeko neuvosto yhdessä polkupyöräalan kanssa ennakoivia toimia polkupyörävarkauksien ehkäisemiseksi?

Vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

1. Neuvosto on kysyjän kanssa samaa mieltä siitä, että polkupyörävarkaudet vaikuttavat pyöräilyn houkuttelevuuteen liikennemuotona ja kansalaisten turvattomuudentunteeseen.

2. Neuvostolla ei ole tietoja varastettujen polkupyörien määristä jäsenvaltioissa eikä siitä, mihin varastetut polkupyörät päätyvät.

3. Polkupyörävarkauksien ehkäiseminen kuuluu muun muassa seuraavien säädösten soveltamisalaan:

a) Neuvoston päätöslauselma, annettu 27 päivänä toukokuuta 1999 tiettyjä reittejä käyttävän kansainvälisen rikollisuuden torjunnasta ([1]). Päätöslauselmalla pyritään jäsenvaltioiden poliisiyksiköiden käytännön yhteistyön parantamiseen tietyntyyppisen rikollisuuden torjumiseksi koordinoitujen poliisitoimien avulla.

b) Neuvoston päätös 2001/427/YOS, tehty 28 päivänä toukokuuta 2001 eurooppalaisen rikoksentorjuntaverkoston perustamisesta ([2]). Verkoston tehtävänä on osallistua rikollisuuden ehkäisytoimien eri näkökohtien kehittämiseen.

([1]) EYVL C 162, 9.6.1999, s. 1.
([2]) EYVL L 153, 8.6.2001, s. 1.

(2004/C 78 E/0811) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2885/03**

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(29. syyskuuta 2003)

Aihe: Euroopan unionin ja Israelin assosiaatiosopimuksen soveltaminen

Viime vuosina Euroopan komissio on ryhtynyt asettamaan tulleja tuontituotteille, jotka tiedetään Israelin siirtokunnissa Länsirannan miehitetyillä alueilla valmistetuiksi. Tulleja on asetettu myös tuotteille, joita komissio epäilee Israelin siirtokunnissa valmistetuiksi.

Euroopan unionilla on vapaakauppasopimukset sekä Israelin että Palestiinan itsehallintoviranomaisen kanssa, ja ne kattavat koko Israelin alueen sekä miehitetyt alueet tavaran tuottajan kansalaisuudesta riippumatta. Onko komissio samaa mieltä siitä, että alueella valmistetuille tuotteille olisi taattava tasa-arvoinen tullikohtelu olipa siirtokuntien laillinen asema mikä tahansa? Onko komissio samaa mieltä siitä, että Israelin ja Palestiinan itsehallintoviranomaisen välillä saavutettujen Oslon sopimuksien perusteella Israel on vastuussa kaikkien siirtokuntien tullihallinnosta? Katsooko komissio siinä tapauksessa, että Euroopan unionin on tärkeää kunnioittaa Oslon sopimuksia, vaikka laki ei velvoittaisikaan sitä tähän? Mitä edistystä on tapahtunut Euroopan unionin ja Israelin assosiaatiosopimuksen 79 artiklan mukaisessa riitojen ratkaisumenettelyssä, jolla tilanteeseen haetaan ratkaisua? Mihin riitojen ratkaisumenettelyn mukaisiin toimiin on ryhdytty lokakuussa 2002 pidetyn assosiaationeuvoston kokouksen jälkeen?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(6. marraskuuta 2003)

Euroopan unionin ja Israelin assosiaatiosopimukseen sisältyy unionin ja Israelin välisen vapaakauppa-alueen perustaminen, mikä luo suotuisan toimintaympäristön erityisesti kaupan, investointien ja taloudellisen yhteistyön kehittämiselle. Alkuperäsääntöjen soveltamisesta voidaan todeta, että unionin tulkinta sopimuksesta on selkeä: Israelin siirtokunnista (Länsirannalta, Gazan alueelta, Itä-Jerusalemista ja Golanin kukkuloilta) peräisin olevat tuotteet eivät ole oikeutettuja hyötymään suosituimmuuskohtelusta.

Arvoisan parlamentin jäsenen Oslon sopimuksiin tekemien viittausten osalta voidaan todeta, että nämä sopimukset eivät koske unioniin tulevien tuotteiden suosituimmuuskohtelua, koska niillä säännellään Israelin ja palestiinalaisviranomaisen kahdenvälisiä suhteita.

Komission marraskuussa 2001 maahantuojille antaman tiedotteen ja unionin yksipuolisesti toteuttamien toimenpiteiden jälkeen alkuperäsääntöihin liittyvästä ongelmasta on keskusteltu asianmukaisilla foorumeilla (assosiaatiokomiteoissa ja assosiaationeuvostoissa). Unioni on toistanut silloin kantansa ja Israelin viranomaiset ovat ilmaisseet halunsa tarkastella tähän asiaan liittyviä tarkoituksenmukaisia teknisiä toimenpiteitä. Asiasta keskustellaan edelleen.

(2004/C 78 E/0812) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2900/03**

esittäjä(t): Antonio Tajani (PPE-DE) neuvostolle

(1. lokakuuta 2003)

Aihe: Alcatelin Rietissä sijaitsevan tehtaan työpaikkojen säilyttäminen

Televiestintäala on parhaillaan keskellä lamakautta. Epäsuotuisasta suhdanteesta selvitäkseen Alcatel-ryhmittymä on vähentänyt henkilöstöä merkittävästi. Sen lisäksi, että tällainen politiikka vie voimavaroja tutkimuksen alalta, se saattaa johtaa toiminnan siirtämiseen alhaisten työvoimakustannusten maihin.

Jos Alcatelin uudistussuunnitelmat toteutetaan, eniten tulevat kärsimään Etelä-Italian tuotantolaitokset, erityisesti Rietin tehdas, joka on tällä hetkellä kehityksen kärjessä.

Onko neuvosto tietoinen riskistä, joka tästä aiheutuu taloudelle Rietin alueella, jolla elektroniikkaan on investoitu huomattavia määriä?

Jos Alcatelin tilanne paranee, mitä neuvosto aikoo tehdä, jotta väliaikaiset vaikeudet eivät johda siihen, että työllisyydelle aiheutuu vakavaa vahinkoa?

Miten neuvosto aikoo suojella laitoksia, joita, kuten Rietissä olevia tehtaita, voidaan pitää strategisesti tärkeinä sen vuoksi, että niiden laitteet ja työntekijöiden ammattitaito ovat korkeatasoisia ja erikoistuneita?

Vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

1. Neuvosto on tietoinen siitä, että monikansallisen yrityksen tekemistä merkittävistä irtisanomisiin johtavista rakennemuutoksista voi koitua vahinkoa sille alueelle ja maalle, jossa muutosten kohteeksi joutuvat tehtaat sijaitsevat, ja myöntää, että jos kyseessä on Rietin Alcatelin tehdas, asia on erityisen arkaluonteinen Italiassa.

2. Työllisyyspolitiikka kuuluu kuitenkin kansallisen toimivallan piiriin huolimatta Euroopan työllisyysstrategian ja erityisesti Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 128 artiklan mukaisesti annettujen työllisyyden suuntaviivojen yhteydessä toteutetuista toimenpiteistä. Sen vuoksi neuvoston velvollisuutena ei ole puuttua suoraan erityisiä yrityksiä tai tehtaita koskeviin tilanteisiin.

3. Arvoisa parlamentin jäsen saattaa kuitenkin olla tietoinen siitä, että viime vuosina on erityisesti korostettu tarvetta antaa asianmukaista tietoa työntekijöille ja kuulla heitä tilanteissa, joissa heidän etunsa tai toimeentulonsa voi olla kyseessä, ja että tällä alalla on annettu useita yhteisön säädöksiä.

4. Työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevia säännöksiä on eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä 22 päivänä syyskuuta 1994 annetussa neuvoston direktiivissä 94/45/EY ([1]), työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä heinäkuuta 1998 annetussa neuvoston direktiivissä 98/59/EY ([2]) sekä työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetussa neuvoston direktiivissä 2001/23/EY ([3]).

5. Tässä yhteydessä keskeinen säädös on myös työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä 11. maaliskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/14/EY ([4]), joka jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön viimeistään 23. maaliskuuta 2005.

6. Neuvosto pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä kääntymään komission puoleen kysymystään koskevia yksityiskohtaisempia tietoja varten.

([1]) EYVL L 254, 30.9.1994, s. 64.
([2]) EYVL L 225, 12.8.1998, s. 16.
([3]) EYVL L 82, 22.3.2001, s. 16.
([4]) EYVL L 80, 23.3.2002, s. 29.

(2004/C 78 E/0813) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2911/03**

esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) neuvostolle

(2. lokakuuta 2003)

Aihe: Väkivalta jalkapallo-otteluissa

Onko neuvosto tietoinen siitä, että walesilaiset jalkapallon kannattajat joutuivat kokemaan raakaa väkivaltaa Milanossa 6. syyskuuta Italian ja Walesin välillä pelatun ottelun yhteydessä?

Aikooko neuvosto käynnistää asiasta tutkinnan sekä ryhtyä toimenpiteisiin estääkseen tällaisten vastenmielisten tapahtumien toistumisen vastaisuudessa?

Vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

1. Neuvosto ei voi puuttua suullisessa kysymyksessä viitattujen asioiden osalta jäsenvaltioissa ilmenneisiin yksittäisiin tapauksiin eikä näin ollen voi vastata arvoisan parlamentin jäsenen esittämään kysymykseen.

2. Neuvosto on antanut jalkapallo-ottelun turvallisuutta koskevia tekstejä lisätäkseen jäsenvaltioiden toimivaltaisten elinten ja viranomaisten yhteistyötä. Neuvosto on erityisesti antanut seuraavat tekstit:

— Neuvoston suositus, annettu 22 päivänä huhtikuuta 1996, ohjeista jalkapallo-ottelujen yhteydessä esiintyvien levottomuuksien ehkäisemiseksi ([1]),

— Neuvoston päätöslauselma, annettu 9 päivänä kesäkuuta 1997, jalkapallohuliganismin ehkäisemisestä ja hillitsemisestä kokemusten vaihdon, stadionille pääsyn kieltämisen ja tiedotusvälineitä koskevan politiikan avulla ([2]),

— Neuvoston päätöslauselma, annettu 6 päivänä joulukuuta 2001, sellaisten kansainvälisten jalkapallo-ottelujen, joissa on mukana ainakin yksi jäsenvaltio, yhteydessä esiintyvien väkivaltaisuuksien ja levottomuuksien ehkäisemistä ja torjuntaa ja siihen liittyvää kansainvälistä poliisiyhteistyötä koskevia suosituksia sisältävästä käsikirjasta ([3]), ja

— 2002/348/YOS: Neuvoston päätös, tehty 25 päivänä huhtikuuta 2002, turvallisuudesta kansainvälisten jalkapallo-ottelujen yhteydessä ([4]).

Neuvosto tarkastelee puheenjohtajavaltio Italian aloitteesta ehdotusta päätöslauselmaksi pääsyn kieltämisestä jäsenvaltioissa kentille, joilla pelataan kansainvälisesti merkittäviä jalkapallo-otteluja.

([1]) EYVL C 131, 3.5.1996, s. 1.
([2]) EYVL C 193, 24.6.1997, s. 1.
([3]) EYVL C 22, 24.1.2002, s. 1.
([4]) EYVL L 121, 8.5.2002, s. 1.

(2004/C 78 E/0814) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2917/03**

esittäjä(t): Gabriele Stauner (PPE-DE) komissiolle

(2. lokakuuta 2003)

Aihe: 2 SDA, Camire, Marcom, World Systems, Ariane II group ja Sema Belgium

Kysymykseni koskee seuraavia kuutta yritystä/yhtiötä: 2 SDA, Camire, Marcom, World Systems, Ariane II group ja Sema Belgium. Pyydän komissiota toimittamaan minulle pääosastoittain jaotellun selvityksen, joka sisältää seuraavat tiedot:

— kaikki kyseisten yritysten kanssa viimeisten kymmenen vuoden aikana tehdyt sopimukset ja sopimusten arvot sekä menettelyt, joiden perusteella sopimukset on myönnetty

— yrityksille suoritetut maksut ja niiden määrät.

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(15. lokakuuta 2003)

Komissio kerää tarvittavia tietoja voidakseen vastata parlamentin jäsenen esittämään kysymykseen. Vastaus annetaan mahdollisimman pian.

(2004/C 78 E/0815) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2918/03**

esittäjä(t): Marco Cappato (NI) ja Maurizio Turco (NI) neuvostolle

(2. lokakuuta 2003)

Aihe: Romaniassa pidätetyn Italian kansalaisen Maurizio Trottan tapaus

Reggio Emiliassa asuva Italian kansalainen Maurizio Trotta pidätettiin Romaniassa 2. elokuuta 2002 syytettynä kansainvälisestä huumausaineiden salakuljetuksesta sen jälkeen, kun hänen vuokra-asunnostaan Craiovasta oli löydetty 11 grammaa hasista.

Maurizio Trotta on ollut Craiovan vankilassa pidätyspäivästään lähtien, ja hän on käynyt läpi ensimmäisen oikeusasteen oikeudenkäynnin, jossa hänet tuomittiin kahdeksi vuodeksi vankeuteen. Kansainvälistä salakuljetusta, josta saatetaan määrätä jopa 25 vuoden vankeustuomio, koskeva syyte raukesi.

Kahdeksi vuodeksi vankeuteen tuomitun Trottan piti alunperin päästä pois vankilasta hyvän käytöksen vuoksi joulukuussa 2003, mutta koska yleinen syyttäjä on tehnyt valituksen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antamasta tuomiosta, koko prosessi on jälleen nollapisteessä, ja on täysin epäselvää, kuinka pitkään tuomio kestää. Näin ollen Maurizio Trottan vankeus jatkuu edelleen.

Maurizio Trottan perhe on kuluttanut suuria rahasummia matkustamiseen Italian ja Romanian välillä sekä asianajajan palkkioihin. Trottaa palvelevat italialainen asianajaja Liborio Catagliotti sekä useat romanialaiset asianajajat, jotka ovat vaihtuneet prosessin kuluessa.

Kysymyksen esittäjän tietoon on lisäksi tullut, että tapauksen — joka on varsin epäselvä niin oikeudenkäynnin lopputuloksen kuin tuomion pituudenkin suhteen — käsittelyn kuluessa tilanteesta hyötymään pyrkivät tahot ovat pyytäneet laittomasti huomattavia rahasummia.

Voiko neuvosto ilmoittaa, otettuaan yhteyttä Romanian viranomaisiin, voidaanko kyseisessä tapauksessa katsoa EU:n perussopimusten nojalla olevan kyse perusoikeuksien loukkaamisesta?

Voiko neuvosto ilmoittaa, mitä Romanian viranomaiset vastaavat, ja mihin toimiin kyseisessä asiassa mahdollisesti ryhdytään?

Vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

Kysyjälle annetaan tiedoksi, että neuvosto ei voi ottaa kantaa meneillään olevaan rikosoikeudelliseen prosessiin.

Kuten kysyjä varmaan tietääkin, EU on painokkaasti kehottanut Romaniaa uudistamaan oikeuslaitostaan EU:hun liittymistä silmällä pitäen. EU on jatkuvasti korostanut, että riippumattoman, luotettavan ja tehokkaan oikeuslaitoksen perustaminen on erittäin tärkeää Romanialle, ja EU on painokkaasti kehottanut Romaniaa vahvistamaan oikeuslaitoksen riippumattomuutta täytäntöönpanoviranomaisista

---

(2004/C 78 E/0816) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2926/03**

esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) neuvostolle

(6. lokakuuta 2003)

Aihe: Vapaapalokuntatoiminnan kiireellinen tukeminen

Metsä- ja pensaspalot tekivät tänäkin vuonna tuhojaan Välimeren alueen valtioissa. Tavallista pidempään jatkuneet ja epätavallisen laajalle levinneet palot vaativat lukuisia kuolonuhreja Portugalissa ja Etelä-Ranskassa ja aiheuttivat valtavia vahinkoja niin luonnolle kuin taloudellekin. Paloja ei olisi pystytty saamaan hallintaan ilman vapaapalokuntien merkittävää panosta ja tukea. Vapaapalokuntien tukemista harkittiin jo vuonna 1996.

Pyydän neuvostoa ilmoittamaan, suunnitteleeko se esimerkiksi Etelä-Tirolissa, Itävallassa ja Saksassa jo toimivien vapaapalokuntien tukemista? Aikooko neuvosto tukea vapaapalokuntatoimintaa myös Välimeren alueen valtioissa?

Vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

Neuvosto kehottaa kysyjää tutustumaan erityisesti neuvoston vastaukseen Michel-Ange Scarbonchin neuvostolle esittämään kysymykseen nro E-2624/03 pelastuspalvelusta metsäpalojen yhteydessä.

(2004/C 78 E/0817) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2929/03**

esittäjä(t): Olivier Dupuis (NI) komissiolle

(6. lokakuuta 2003)

Aihe: Kambodžassa kidnapatun ja Vietnamissa tuomiota odottavan, UNHCR:n pakolaisaseman saaneen Vietnamin kansalaisen Thich Tri Lucin tilanne

Kysymykseen E-2607/03 [1] antamassaan vastauksessa komissio ilmoittaa olevansa erittäin huolestunut Kunnianarvoisan Thich Tri Lucin (49 vuotta, maalliselta nimeltään Pham Van Tuong) tilanteesta. Thich Tri Luc on Vietnamin yhdistyneen buddhalaiskirkon jäsen, joka pitkään puhunut ihmisoikeuksien puolesta ja joka on vangittuna Ho Chi Minh Cityssä. Hänen oikeudenkäyntiään, joka Vietnamin viranomaisten ilmoituksen mukaan oli tarkoitus järjestää 1. elokuuta 2003, on lykätty vahvistamatta sille mitään uutta päivämäärää. Vietnamin viranomaiset ovat kieltäytyneet vastaamasta UNHCR:n kysymyksiin. Vietnamin ulkoministeriö tunnusti 12. syyskuuta 2003, että Thich Tri Luc on ollut vuoden ajan salaisesti pidätettynä, mikä on täysin ristiriidassa sen aiempien ilmoitusten kanssa. Ulkoministeriöstä kerrottiin myös, että Thich Tri Luc oli pidätetty Tay Ninhin provinssin raja-asemalla Vietnamin alueella 26. heinäkuuta 2002 ja että hänet on määrä tuomita rikoslain 91 pykälän nojalla, koska hän oli yrittänyt karata ulkomaille ottaakseen yhteyttä ulkomailla toimiviin järjestöihin tarkoituksenaan Vietnamin hallituksen vahingoittaminen. Kyseiset syytteet saattavat johtaa kolmen vuoden vankeustuomioon tai jopa elinkautiseen vankeusrangaistukseen.

Mikä on komission virallinen reaktio tällaiseen halveksuvaan suhtautumiseen YK:n pakolaistensuojelumekanismeja kohtaan sekä vakaviin ihmisoikeusloukkauksiin, joista edellä mainitussa tapauksessa on kyse? Aikooko komissio ehdottaa jäsenvaltioille edellä mainitun pakolaisaseman loukkaamistapauksen esille ottamista YK:n toimivaltaisissa elimissä? Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta Vietnamin viranomaiset vapauttaisivat välittömästi ja ehdoitta Kunnianarvoisan Thich Tri Lucin? Katsooko komissio, että Vietnamin viranomaisten asenne kyseisessä asiassa on riittävä syy Vietnamille myönnettävän avun ja sen kanssa tehtävän yhteistyön perinpohjaiseen uudelleentarkasteluun varsinkin, mitä tulee lainsäädännön uudistamissuunnitelmaan seuraavien kymmenen vuoden aikana?

---

[1] EUVL C 58 E, 6.3.2004, s. 186.

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(5. marraskuuta 2003)

Komissio haluaa muistuttaa, että tätä samaa asiaa koskevaan arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-2607/03 [1] annettu komission vastaus on edelleen täysin voimassa viimeaikaisten tapahtumien valossa. Jäljempänä mainittavat seikat täydentävät komission edellistä vastausta.

Thich Tri Lucin pidätykseen liittyvät olosuhteet ovat edelleen epäselvät. Komissio on huolestunut Thich Tri Lucin eristysvankeudesta. Komissio yrittää siksi edelleen saada selvityksiä Vietnamin viranomaisilta.

Thich Tri Lucin tapaus osoittaa, että Vietnamin hallituksen oikeusjärjestelmän uudistamista koskevan kymmenvuotisen suunnitelman toteuttaminen ja säännöllinen ajantasaistaminen on erittäin tärkeää, kun pyritään edistämään hyvää hallintotapaa ja oikeuslaitoksen asianmukaista toimintaa. Nämä tavoitteet ovat ensisijaisia yhteisön yhteistyössä Vietnamin kanssa vuosiksi 2002—2006 laaditun maakohtaisen strategia-asiakirjan mukaisesti.

(1) EUVL C 58 E, 6.3.2004, s. 186.

(2004/C 78 E/0818) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2940/03**

esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) neuvostolle

(8. lokakuuta 2003)

Aihe: Solidaarisuusrahaston varojen myöntäminen

Euroopan parlamentti hyväksyi kaksi päätöslauselmaa Prestige-säiliöaluksen uppoamisen vuoksi. Niissä se "… kehottaa komissiota harkitsemaan kiireellisesti kaikkien mahdollisten rahoitusvälineiden käyttämistä Prestige-säiliöaluksen haverin aiheuttamien taloudellisten, sosiaalisten ja ympäristöön liittyvien vahinkojen korjaamiseksi ja öljyvahingosta kärsivien talouselämän alojen tukemiseksi." (1) ja "kehottaa ryhtymään välittömästi toimiin katastrofista kärsineiden tilanteen helpottamiseksi käyttämällä solidaarisuusrahastoa" sekä "pyytää tukea öljytuhoista kärsineiden väestönosien ja elinkeinojen auttamiseksi ja kärsineiden alueiden ekosysteemin korjaamiseksi" (2).

Komission jäsen Barnier'n 26. helmikuuta 2003 kysymykseen E-3659/02 (3) toimittaman vastauksen mukaan komissio sai 14. tammikuuta 2003 Espanjan viranomaisilta muodollisen pyynnön, joka koskee varojen ottamista solidaarisuusrahastosta ja taloudellisen tuen myöntämistä Prestige-säiliöaluksen uppoamisen aiheuttamaan öljyvahinkoon liittyvien puhdistustöiden korvaamiseksi Galician rannikolla.

Vastauksessa komissio muistutti, että Euroopan unionin solidaarisuusrahasto perustettiin edelliskesänä useita Keski-Euroopan maita kohdanneiden tulvien vuoksi ja siitä myönnetään tukea luonnonmullistusten sattuessa ja että tuen saamiselle on erityiset perusteet. Rahaston varoja voidaan käyttää ainoastaan välittömän taloudellisen avun antamiseen asetuksessa määriteltyjen tukikelpoisuuskriteerien mukaan.

Yhteisön toimielinten edustajat, mm. talousarviosta vastaava komission jäsen Schreyer ja neuvoston puheenjohtaja Magri sopivat 23. syyskuuta solidaarisuusrahaston varojen myöntämisestä kolmelle jäsenvaltiolle, Espanjalle, Italialle ja Portugalille. Sopimuksella 8,6 miljoonaa euroa myönnetään säiliöalus Prestigen katastrofista kärsineille Espanjan alueille, 47,6 miljoonaa euroa Italian maanjäristysalueille ja 48,5 miljoonaa euroa Portugalin tahallisesti sytytettyjen metsäpalojen aiheuttamien tuhojen korjaamiseksi.

Millaisia arvioita neuvostolla on näiden kolmen katastrofin aiheuttamista taloudellisista menetyksistä?

Minkälaisia määriä Espanjan, Portugalin ja Italian hallitukset ovat pyytäneet EU:lta ja solidaarisuusrahastosta tuhojen korvaamiseksi?

Mihin perustuu se, että säiliöalus Prestigen onnettomuudesta kärsineet alueet saavat alle viidenneksen siitä mitä Italian maanjäristysalueet tai Portugalin metsäpaloalueet?

(1) Hyväksytyt tekstit 19.12.2002 — P5_TA(2002)0629.
(2) Hyväksytyt tekstit 21.11.2002 — P5_TA(2002)0575.
(3) EUVL C 161 E, 10.7.2003, s. 125.

Vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

Neuvosto haluaa ensin todeta kysyjälle, että kolmesta kysymyksessä mainitusta katastrofista ainoastaan yhtä, Portugalin metsäpaloja, voidaan pitää Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta

annetun asetuksen 2012/2002 tarkoittamana suurkatastrofina, sillä tässä tapauksessa aiheutuneiden tuhojen laajuus ylittää todellakin 0,6 % bruttokansantulosta. Näin ei ole laita Prestige-säiliöaluksen aiheuttamien öljytuhojen eikä Italian viimeaikaisten maanjäristysten aiheuttamien tuhojen kohdalla. Tästä syystä kahdessa viimeksi mainitussa tapauksessa solidaarisuusrahaston mahdollinen tuki on joka tapauksessa korkeintaan 7,5 % rahaston tukeen käytössä olevien varojen vuosittaisesta määrästä, joka on tarkoitettu erityisesti tiettynä vuonna aiheutuneiden poikkeuksellisten alueellisten katastrofien aiheuttamien vahinkojen korjaamiseen.

Lisäksi on huomattava, että Prestige-säiliöaluksen aiheuttamien öljytuhojen tapauksessa muista yhteisön välineistä, etenkin aluekehitysrahastosta ja koheesiorahastosta, on jo myönnetty tukea yhteensä 400 miljoonaa euroa, kun taas Italian maanjäristysten vuoksi rakennerahastoista ei ole myönnetty tukea.

(2004/C 78 E/0819) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2944/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(8. lokakuuta 2003)

Aihe: Lukuisille virkamiehille ja poliittisten ryhmien työntekijöille aiheutuvat seuraukset Euroopan parlamentin kahden kokoontumispaikan välisen erikoisjunan lakkauttamisesta

1. Onko komissio tietoinen, että Brysselin ja Strasbourgin, jotka ovat perustamissopimuksen mukaan Euroopan parlamentin kaksi kokoontumispaikkaa, välinen juna kulkee vain muutamia kertoja päivässä? Junien käyttö on vähentynyt, joten Brysselin ja Luxemburgin välillä kulkee junia kerran tunnissa, mutta täydentäviä suoria yhteyksiä Brysselistä Luxemburgin kautta Strasbourgiin kulkee vain harvoin.

2. Onko komissio lisäksi tietoinen, että tätä vakavaa yhteyksien puutetta korvataan erityisjunalla nro 105, jolla virkamiehet ja poliittisten ryhmien työntekijät voivat kulkea maanantaiaamuisin Euroopan parlamentin Strasbourgin täysistuntoviikkojen aikana, mutta tästä paljon käytetystä yhteydestä on syyskuusta 2003 lähtien luovuttu?

3. Onko tarkoituksena siirtää matkustajaliikenne, joka ovat tähän asti ollut kaupunkien välisellä suoralla yhteydellä, Brysselin ja Pariisin Nord-aseman väliselle suurnopeusjunayhteydelle yhdistettynä Pariisin Est-aseman ja Nancyn väliseen suurnopeusjunarataan, vai Brysselin ja Liègen suurnopeusjunaradalle yhdistettynä Kölnin ja Frankfurtin lentokentän väliseen rataan, jolloin junaa vaihtamalla lisättäisiin vuorovälejä, vaikkakin matka-aika pitenisi?

4. Onko komissio huolissaan siitä, että lakkautuksen vuoksi tuhansien Brysselin ja Strasbourgin välillä EU:n olemassaolon vuoksi matkustavien ihmisten on yhä enemmän käytettävä ympäristölle haitallisempia liikennevälineitä, kuten lentokoneita ja henkilöautoja?

5. Katsooko komissio perustamissopimusten valvojana, että sen tehtävä on varmistaa ja ylläpitää Euroopan parlamentin kahden kokouspaikan väliset yhteydet, mistä säädettiin vuonna 1997, vai katsooko se, että vapaita markkinoita olisi vauhditettava, ja matkustajien olisi löydettävä omat ratkaisunsa uuden ongelman vuoksi?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(7. marraskuuta 2003)

Komissio on pannut merkille Belgian kansallisen rautatieyrityksen päätöksen lakkauttaa rautatiepalvelu Brysselistä Strasbourgiin Euroopan parlamentin täysistuntoviikkojen aikana. Juna nro 105 (Bryssel—Luxemburg) on edelleen toiminnassa, mutta junaan nro 105 kiinnitetyt lisävaunut Luxemburgin ja Strasbourgin jatkoyhteyttä varten parlamentin täysistuntoviikkojen aikana eivät ole enää käytössä, koska Ranskassa on aloitettu huoltotyöt Metzin ja Strasbourgin välillä. Kaikilla matkustajilla, joilla on voimassa oleva lippu, oli ja on edelleen mahdollisuus käyttää kyseistä junaa. Komissio haluaisi painottaa, että kuten arvoisan parlamentin jäsenen aikaisemmin esittämiin kysymyksiin ([1]) jo vastattiin, direktiivin 91/440/ETY ([2]) mukaisesti rautatieyrityksiä johdetaan kaupallisiin yrityksiin sovellettavia periaatteita noudattamalla, mikä tarkoittaa, että kaupallisten yritysten on pyrittävä saamaan mahdollisimman paljon tuottoa ja minimoimaan kustannuksensa.

Komissio katsoo, että kun kansainvälisten rautateiden matkustajaliikennemarkkinoita vapautetaan yhä enemmän, rautatieyritykset saavat mahdollisuuden tarjota sellaisia uusia ja kilpailukykyisiä palveluja, joilla voidaan parhaiten täyttää matkustajien vaatimukset. Tässä yhteydessä komissio haluaisi muistuttaa parlamentin jäsenelle, että se aikoo pian esittää ehdotuksen kansainvälisten rautateiden matkustajaliikennemarkkinoiden asteittaisesta avaamisesta.

Sen lisäksi komissio ehdotti 1. lokakuuta 2003, että yleiseurooppalaisen TEN-liikenneverkon ensisijaiseksi hankkeeksi (nro 28) otettaisiin Bryssel—Luxemburg—Strasbourg-yhteys, eli Eurocaprail-hanke, jonka ansiosta infrastruktuureja voidaan nykyaikaistaa ja tarjota entistä lyhyempiä ja mukavampia matkoja vuoteen 2012 mennessä ([3]).

([1]) Ks. vastaukset kirjallisiin kysymyksiin E-1699/03 (EUVL C 51 E, 26.2.2004, s. 128), E-1720/03 (katso sivu 722), E-1721/03 (EUVL C 33 E, 6.2.2004, s. 158) ja E-2293/03 (katso sivu 402).

([2]) Neuvoston direktiivi 91/440/ETY, annettu 29 päivänä heinäkuuta 1991, yhteisön rautateiden kehittämisestä (EYVL L 237, 24.8.1991). Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/12/EY, annettu 26 päivänä helmikuuta 2001 (EYVL L 75, 15.3.2001).

([3]) Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi, jolla muutetaan seuraavaa muutettua ehdotusta: Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi tehdyn päätöksen N:o 1692/96/EY muuttamisesta (KOM(2003) 564 lopullinen).

(2004/C 78 E/0820) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2960/03**

esittäjä(t): Armando Cossutta (GUE/NGL) neuvostolle

(8. lokakuuta 2003)

Aihe: Lähi-idän rauhanprosessi

Palestiinalaishallinnon pääministerin Abu Mazenin äskettäinen eroaminen osoitti, että Lähi-idän rauhanprosessin toteutumisen esteenä olevat ongelmat eivät ole kadonneet mihinkään. Ääriliikkeiden painostus ja toiminta vaikuttavat epäilemättä voimakkaasti palestiinalaishallinnon toimiin, mutta on myös selvää, ettei Israelkaan ole muuttanut politiikkaansa.

Terroritekojen oletettuja syyllisiä — joita siis vain Israelin hallitus epäilee sellaisiksi — murhautetaan edelleen ilman asianmukaista tutkintaa tai oikeudenkäyntejä. Miehitettyjen alueiden eristämistä muurilla muusta alueesta jatketaan edelleen.

Nyt kun Lähi-idän rauhansuunnitelman toteutus näyttää olevan pattitilanteessa, voisiko neuvosto vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Miten neuvosto suhtautuu näihin ”täsmäiskuihin”?

2. Eivätkö ne ole sen mielestä useimmissa Euroopan unionin maissa voimassa olevan oikeusjärjestyksen vastaisia?

3. Olisiko sen mielestä aiheellista ilmoittaa, ettei kenelläkään eikä etenkään millään hallituksella ole oikeutta antaa ja täytäntöönpanna kuolemantuomioita ilman oikeudenkäyntiä?

4. Miten se aikoo lähestyä Israelin hallitusta saadakseen sen lopettamaan tällaisen käytännön?

5. Aikooko se tuomita EU:n ja Israelin välisen assosiaatiosopimuksen yhteydessä tällaiset rikokset?

6. Mitä se aikoo tehdä, jos Israelin hallitus kieltäytyy lopettamasta näitä käytäntöjä?

Vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

Kysyjän tavoin myös neuvosto katsoo, että pääministeri Abu Mazenin eroaminen on vain korostanut sitä, että Lähi-Idän rauhanprosessin tiellä on edelleen vakavia esteitä ja että israelilaiset ja palestiinalaiset eivät ole vielä ponnistelleet tarpeeksi tiekartan todelliseksi täytäntöönpanemiseksi.

Muiden kohtien osalta 16. ja 17. lokakuuta 2003 pidetty Eurooppa-neuvosto esitti selkeän kannan:

— Israelia kehotetaan pidättymään kaikista rankaisutoimenpiteistä, jotka eivät ole kansainvälisen oikeuden mukaisia, oikeudenkäynnittömät teloitukset mukaan lukien.

— Eurooppa-neuvosto oli myös erityisen huolissaan niin sanotun turva-aidan suunnitellusta sijainnista miehitetyllä Länsirannalla. Suunniteltu poikkeaminen vihreän linjan alueelta voi vaarantaa tulevat neuvottelut ja tehdä kahden valtion rinnakkainelosta käytännössä toteuttamiskelvottoman ratkaisun. Sillä lisättäisiin palestiinalaisten humanitaarisia ja taloudellisia vaikeuksia. Tuhansilta aidan länsipuolelle jääviltä palestiinalaisilta estetään pääsy Länsirannan peruspalveluihin, ja aidan itäpuolelle jäävät palestiinalaiset eivät enää pääse nauttimaan maa- ja vesivaroista.

— EU ottaa kyseiset asiat säännöllisesti esille Israelin kanssa erityisesti EU—Israel-assosiaationeuvostossa (seuraava istunto 18. marraskuuta 2003), joka tarjoaa hyvän tilaisuuden osoittaa päättäväisiä viestejä Israelin hallitukselle.

— Eurooppa-neuvosto on kehottanut kaikkia alueen osapuolia toteuttamaan välittömästi vuoropuheluun ja neuvotteluihin johtavia politiikkoja.

(2004/C 78 E/0821) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2962/03**

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(8. lokakuuta 2003)

Aihe: Pyhän Sofian kirkossa olevien aarteiden tuhoutuminen

Turkkilaisen Millyet-sanomalehden julkaiseman artikkelin mukaan noin 550 ikonia ja korvaamattoman arvokasta esinettä (messupukuja, evankeliumien käsikirjoituksia jne.) on löydetty täydellisen alkeellisimmankin kunnossapidon laiminlyömisen vuoksi huonossa kunnossa Istanbulissa sijaitsevan Pyhän Sofian kirkon varastosta. Nämä korvaamattoman arvokkaat esineet koottiin kirkkoon, kun siitä tehtiin museo vuonna 1935, Turkin eri alueilla sijaitsevista kirkoista, joiden toiminta lakkautettiin.

Kysyn komissiolta: Onko mahdollista myöntää rahoitusta, ja mistä ohjelmasta, jotta yhdessä toimivaltaisten viranomaisten kanssa käynnistettäisiin yritys huoltaa ja kunnostaa nämä kulttuuriesineet?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(3. marraskuuta 2003)

Turkille tarkoitetusta yhteisön rahoitustukiohjelmasta ei voida myöntää tukea Pyhän Sofian kirkon tiloissa olevien esineiden kaltaisten uskonnollisten tai kulttuuriesineiden säilyttämiseen ja kunnostamiseen. Ohjelman ensisijaisena tavoitteena on tukea Turkkia sen lainsäädännön yhdenmukaistamisessa unionin poliittisten, taloudellisten ja lainsäädännöllisten vaatimusten kanssa. Turkin hallitus valmistelee hankeehdotukset, jotka esitetään komission hyväksyttäviksi. Komissio hyväksyy ainoastaan sellaiset hankkeet, jotka edistävät 15. toukokuuta 2003 kokoontuneen ministerineuvoston hyväksymiä liittymistä valmistelevan kumppanuuden ensisijaisia tavoitteita.

(2004/C 78 E/0822) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3008/03**

esittäjä(t): Karin Riis-Jørgensen (ELDR) komissiolle

(6. lokakuuta 2003)

Aihe: EU:n jäsenvaltioiden kalanjalostusteollisuuden kilpailuehtojen erilaisuus

EU:n pohjoisten jäsenvaltioiden kalanjalostusteollisuus on täysin riippuvainen siitä, että se saa raaka-aineet käyttöönsä samoilla ehdoilla kuin EU:n ulkopuolella toimivat kilpailijansa. EU:n pohjoisilla jäsenvaltioilla ei monessakaan tapauksessa ole riittävästi kalavaroja omilla vesialueillaan, minkä vuoksi ne joutuvat tuomaan näitä raaka-aineita. Silli on raaka-aine, joka vaatii osakseen erityistä huomiota.

Norjan kalanjalostusteollisuus saa silliraaka-aineensa halvalla Norjan vesialueiden kalavarojen runsauden ansiosta, kun taas EU:n pohjoisten jäsenvaltioiden kalanjalostusteollisuus joutuu maksamaan korkeampia hintoja — sekä monessa tapauksessa myös 15 prosentin tullimaksun — saadakseen käyttöönsä samat raaka-aineet eli tuodakseen ne juuri Norjasta.

Erilaisten suosituimmuussopimusten ansiosta monet kolmansien maiden tuottajat — norjalaiset mukaan lukien — voivat entistä helpommin saattaa puolivalmisteita ja kalajalosteita EU:n markkinoille. Sen kääntöpuolena on edellä kuvattu erilainen mahdollisuus saada käyttöönsä raaka-aineita. Yhtäläisiä toimintaedellytyksiä ei ole olemassa.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä sen varmistamiseksi, että EU:n jäsenvaltioiden sillinjalostusteollisuus voi toimia yhtäläisillä kilpailuehdoilla EU:n naapurimaihin verrattuna Norjan sillinjalostusteollisuus mukaan lukien?

Valtava määrä suosituimmuussopimuksia ja tullikiintiöitä on vahingoittanut kalojen ja kalatuotteiden tullirakenteita tuomatta todennäköisesti hyötyä kenellekään. Sen seurauksena EU:n pohjoisten jäsenvaltioiden kalanjalostusteollisuus ei voi saada käyttöönsä tarvitsemiaan raaka-aineita, kun samaan aikaan tiettyjen maiden kalajalosteilla on vaivaton pääsy EU:n markkinoille.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä edistääkseen kalojen ja kalatuotteiden tuontia koskevien säännösten yksinkertaistamista ja niiden läpinäkyvyyden lisäämistä?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(31. lokakuuta 2003)

Komissio on tietoinen parlamentin jäsenen esittämistä huolenaiheista, jotka koskevat sillin saantia yhteisön kalanjalostusteollisuuden raaka-aineeksi. Itse asiassa on tarpeen ylläpitää ja tarvittaessa parantaa koko yhteisön kalanjalostusteollisuuden kilpailukykyä ottaen asianmukaisesti huomioon kaikki asiaan vaikuttavat tekijät.

Jäsenvaltioiden kanssa on useiden vuosien aikana keskusteltu varsin pitkään erilaisista aloitteista raaka-aineena käytettävään silliin sovellettavan tullin poistamiseksi. Tästä asiasta on kuitenkin jatkuvasti esitetty täysin vastakkaisia kantoja. Tanskan toistuvat vaatimukset laaja-alaisista tullin poistoista ovat aina kohdanneet tiukkaa vastustusta pääasiassa Irlannin, mutta myös Yhdistyneen kuningaskunnan taholta; kumpikin vastustajista on vedonnut saaristoalueiden kalastuksen erityispiirteisiin, kalastusyhteisöjensä riippuvuuteen näistä kalastusalueista ja yhteisön sisäisen kaupan suosituimmuusperiaatteeseen. Tilanteen seurauksena on syntynyt yksinkertaisen ja selkeän tullisäännöstön sijasta sekalainen toimenpidevalikoima (tullivapaa kausi, itsenäinen tullikiintiö ja tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen mukainen GATT-kiintiö), jonka avulla ristiriitaiset edut pyritään sovittamaan yhteen.

Kolmansien maiden kanssa sovitut tullimyönnytykset saattavat lisätä sovellettavan tullijärjestelmän monimutkaisuutta. Niinpä Euroopan talousalueen (ETA) laajentumisneuvottelujen yhteydessä Norjan ja Islannin kanssa sovittuja tullikiintiöitä on muokattu unionin tulevan laajentumisen ja tulevien uusien jäsenvaltioiden etujen huomioon ottamiseksi.

ETAn laajentumisneuvottelujen jälkeen on jo toisaalta esitetty uusia vaatimuksia tuoretta silliä ja makrillia koskevien tullien poistamiseksi kokonaan ja toisaalta ilmoitettu kaikkia mainittuja tuotteita koskevien tullien lisähelpotusten vastustuksesta. Vaikuttaa siltä, että tiettyjen jäsenvaltioiden kalanjalostusteollisuuden raaka-aineongelmaa pahentaa nykyisen tullitilanteen sijasta pikemminkin monien yhteisön kalastusalusten tapa purkaa sillisaaliinsa norjalaisissa satamissa. Tavan syynä ovat Koillis-Atlantilla sijaitsevien Atlantin-Skandinavian sillin kalastusalueiden maantieteelliset erityispiirteet. Onkin kysyttävä, onko tullipolitiikka asianmukainen väline ongelman ratkaisemiseksi.

Toinen asiaan vaikuttava tekijä on Pohjanmeren sillikannan merkittävä lisääntyminen. Useita vuosia sovelletut sillikantaa koskevat hätätoimenpiteet tuottavat nyt tulosta. Siten yhteisö saa tulevina vuosina käyttöönsä valtavat määrät silliä. Tässä tilanteessa tietyt jäsenvaltiot saattavat väittää, että yhteisössä saatavissa oleva sillin määrä takaa yhteisön kalanjalostusteollisuudelle riittävästi raaka-aineita.

On selvää, että Maailman kauppajärjestön WTO:n puitteissa meneillään olevat, markkinoille pääsyä ja tulleja koskevat neuvottelut johtavat lopulta yleisiin tullinalennuksiin. Tällä välin käydään jäsenvaltioiden kanssa alustavia keskusteluja uudesta monivuotisesta tullikiintiöjärjestelmästä kaudelle 2004—2006 lyhyen aikavälin tarpeiden tyydyttämiseksi. Komissio on aloittanut keskustelut avoimin mielin ja toivoo, että alustavasta prosessin tuloksena saadaan aikaan toimivia ehdotuksia, jotka saavat jäsenvaltioilta laajimman mahdollisen tuen.

(2004/C 78 E/0823) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3061/03**

esittäjä(t): Elisabeth Schroedter (Verts/ALE) komissiolle

(17. lokakuuta 2003)

Aihe: ”Falkenseer Kuhlaake” -suojelualueen (N:o 537) vaarantuminen EU:n rakennerahastoilla tuettavan tiehankkeen vuoksi

”Falkenseer Kuhlaake” -suojelualuetta (”kasvien ja eläinten elinympäristö”) ei keväällä 2000 ilmoitettu komissiolle yhtenä luonnollisena elinympäristönä, vaan se määriteltiin suojeltavien lajien levinneisyyttä koskevien tieteellisten tietojen perusteella kahdeksi erilliseksi osaksi (EY:n tuomioistuimen 7. marraskuuta 2000 antama tuomio asiassa C-371/98 ([1])). Suojeltujen alueiden väliin jätettiin noin 50 metrin levyinen kaistale. Brandenburgin osavaltio aikoo rakentaa kaistaleelle paikallisen Falkenseen kiertotien (L20) pohjoisen osuuden. Kaistaleen erottamista ei voida puolustella luonnonsuojelullisin syin etenkään, koska alue muodostaa luonnollisen kokonaisuuden yhdessä ”Spandauer Forst” -suojelualueen (N:o 3445-301) kanssa.

1. a) Onko komissio samaa mieltä Brandenburgin osavaltion hallituksen kanssa siitä, että ”Falkenseer Kuhlaake” -suojelualueen jakaminen ja samalla sen pilkkominen vastaa direktiivin 92/43/ETY ([2]) säännöksiä ja että siitä irrotettua kaistaletta ei tarvitse määritellä suojelualueeksi, vaikka luonnonsuojeluun liittyvät syyt puhuisivatkin sen puolesta? Jos on, miksi komissio katsoo, että kiertotien pitää välttämättä kulkea suojelualueen läpi, ja miksi se pitää tiehanketta suojelualuetta tärkeämpänä? Jos ei, mihin toimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä koko alueen suojelun turvaamiseksi?

b) Onko komissio Brandenburgin osavaltion hallituksen kanssa samaa mieltä siitä, että suunniteltu maantie ei juuri vaikuta siihen rajoittuviin suojelualueisiin ”Falkenseer Kuhlaake” ja ”Spandauer Forst”?

Jos on, miten se perustelee kantaa?

Jos ei, vaatiiko se Brandenburgin osavaltion hallitusta suorittamaan yksityiskohtaisen tutkimuksen vaikutuksista kasvien ja eläinten elinympäristöön ja muuttamaan suunnitelmiaan tutkimuksen edellyttämällä tavalla?

2. Tietääkö komissio osavaltion hallituksen suunnittelevan EU:n rakennerahastojen varojen käyttämistä tiehankkeeseen? Hyväksyykö komissio suunnitelman ja katsooko se tämän vastaavan rakennerahastoasetusta ja sen mukaista kaikenkattavaa "luonnollisen ympäristön suojelun ja parantamisen" tavoitetta.

(1) EYVL C 28, 27.1.2001, s. 2.
(2) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(3. joulukuuta 2003)

Komissiolle ei ole tehty kantelua tai toimitettu muuta tietoa suunnitelmasta rakentaa L20-kiertotie yhteisön tärkeinä pitämiksi alueiksi ehdotettujen "Falkenseer Kuhlaake"- ja "Spandauer Forst" -alueiden väliselle kaistaleelle Brandenburgissa. Kirjallisessa kysymyksessä annettujen rajallisten tietojen perusteella komissio ei voi päättää, onko luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (luontotyyppidirektiivi) 4 artiklan 1 kohtaa ja 6 artiklan 3 kohtaa tai yhteisön muuta lainsäädäntöä rikottu.

Komissio käynnistää omasta aloitteestaan asiaa koskevan tutkimuksen. Saksan hallitusta pyydetään toimittamaan lisätietoja ja ottamaan asiaan kantaa.

Päätöstä hankkeen yhteisrahoituksesta Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) Brandenburgia koskevan ohjelman yhteydessä ei ole tehty. Saadakseen EAKR:n tukea hankkeen täytyy olla täysin yhteisön ympäristölainsäädännön mukainen, kuten rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21. kesäkuuta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1260/1999 säädetään (1).

(1) EYVL L 161, 26.6.1999.

(2004/C 78 E/0824) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3066/03**

esittäjä(t): Alain Esclopé (EDD) komissiolle

(14. lokakuuta 2003)

Aihe: Vanhojen amerikkalaisten sotalaivojen hajottaminen

Yhdysvallat on päättänyt hajottaa Englannin itärannikolla sijaitsevassa satamassa satoja Yhdysvaltain laivaston sota-aluksia, joissa on runsaasti asbestia ja polttoainetta. Alusten hinaaminen englantilaiseen satamaan asettaa kansainväliset ja lähistön kansalliset vedet huomattavaan ympäristövaaraan.

Järkevintä olisi purkaa alukset Yhdysvalloissa eikä tuhansien kilometrien päässä.

Amerikkalaisten ympäristönsuojelijoiden painostuksesta ja taloudellisten etujen ansiosta amerikkalaiset ovat päässeet eroon tästä ympäristövaarasta, mutta Euroopan valtioiden kustannuksella, jotka ovat kärsineet viime vuosina jo muutenkin suurta vahinkoa.

Kun maailmalla ja erityisesti Euroopassa tutkitaan kestävää kehitystä, on omituista, että tällaiseen toimintaan annetaan lupa noin vain.

Muistettakoon, että amerikkalainen merenkulkulainsäädäntö sallii poikkeukset sotilaallisista syistä potentiaalisesti vaarallisille aluksille.

Taas kerran on todettava, että turvallisuudella ei ole väliä kun on kyse rahasta.

Aikooko komissio yksipuolisesti huomauttaa Yhdysvalloille, vai jättääkö se asian kyseisten jäsenvaltioiden oman toiminnan varaan?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(10. marraskuuta 2003)

Komissio tutkii parhaillaan sille tehdyn kantelun perusteella, noudatetaanko tapauksessa yhteisön lainsäädäntöä. Komissiolle toimitetut tiedot viittaavat siihen, että kysymyksessä mainituista aluksista vuotaa öljyä, PCB:tä ja asbestia ja ettei ole varmuutta siitä, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitseva kierrätyslaitos olisi valmis ottamaan vastaan aluksia ja kierrättämään ne ympäristöä säästävällä tavalla.

Lisäksi Johannesburgissa tehdyn sitoumuksen suojella herkkää meriympäristöä sekä Erikan, Prestigen ja Tricolorin onnettomuuksista saatujen kokemusten perusteella olisi syytä noudattaa ennalta varautumisen lähestymistapaa.

Komissio onkin ilmoittanut huolestuneisuudestaan sekä Yhdistyneen kuningaskunnan että Yhdysvaltojen viranomaisille.

Ympäristöasioista vastaava komissaari antoi 20. lokakuuta 2003 asiaa koskevan julistuksen parlamentissa.

(2004/C 78 E/0825) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3088/03**

esittäjä(t): Bruno Gollnisch (NI) komissiolle

(20. lokakuuta 2003)

Aihe: Péchineyn ja Alcanin fuusio

Komissio on vastikään ilman lisätutkimuksia antanut Alcanille ja Péchineylle luvan fuusioitua. Näin muodostetaan maailman johtava alumiinialan ryhmittymä, jonka päätöksentekopaikat ovat Yhdysvalloissa. Huolimatta lehdistön kommenteista on todettava, että yritysostotarjous on epäreilu.

Kolme vuotta sitten lähes samanlainen fuusio kahden mainitun yrityksen välillä epäonnistui, sillä Alcan ei halunnut luopua Norfin tehtaastaan. Kuitenkin nyt komissio antaa Alcanille luvan valita Norfin ja kolmen Ranskassa sijaitsevan Péchineyn tuotantolaitoksen välillä (Neuf-Brisach, Annecy, Rugles). Vaikuttaa ilmeiseltä, että juuri viimeksi mainitut myydään.

Voisiko komissio täsmentää, ketkä mahdollisesti jatkavat luovutettujen yksikköjen toimintaa ja ovatko toiminnan harjoittajat eurooppalaisia vai Euroopan ulkopuolelta?

Voisiko komissio kertoa, mitkä muut tekijät ovat olennaisesti muuttaneet tilannetta ja saaneet komissionkin vaihtamaan kantaansa Alcanin ja Péchineyn fuusion suhteen?

Voisiko komissio myös selittää, mitä työllisyydelle merkitsee kahden mainitun yrityksen toiminnan päällekkäisyyksien poistaminen?

Mikäli Péchiney olisi sulauttanut itseensä Alcanin, eikä päinvastoin, se olisi toiminut vastoin Kanadan lainsäädäntöön liittyvää valtiolle saatavan hyödyn käsitettä. Katsooko komissio näin ollen, että operaatiosta on taloudellista hyötyä Euroopan unionille ja Euroopassa toimivalle alumiinialalle?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(28. marraskuuta 2003)

Komissio antoi 29. syyskuuta 2003 Alcanille luvan ostaa alumiinivalmistaja Péchineyn. Koska komission kyseistä liiketoimea koskeva tutkinta ennakoi, että yrityskauppa aiheuttaisi vakavia epäilyjä kilpailuongelmista joillakin markkinoilla, Alcan on ehdottanut sitoumuksia, jotka komission mielestä ovat riittäviä poistamaan havaitut kilpailuongelmat.

Alcan on ehdottanut luovutuksia, jotka sisältävät joko Alcanin tai Péchineyn omaisuutta. Kun komissio oli huolellisesti arvioinut luovutettavat omaisuudet ja vasta kun Alcan oli parantanut ehdotustaan, komissio totesi, että molemmat luovutettavaa omaisuutta koskevat kokonaisuudet sisältävät yhtä elinkelpoisia liiketoimintoja, joilla voidaan yhtä tehokkaasti poistaa komission havaitsemat kilpailuongelmat. Osapuolet pystyivät osoittamaan komissiolle, että monet ostajat, eurooppalaiset ja ei-eurooppalaiset, ovat kiinnostuneita näistä toiminnoista. Näin ollen ei ole itsestään selvää, että vain Péchineyn toiminnoista luovutaan. Yhdistyvät osapuolet aloittavat nyt neuvottelut, ja vasta jälkeen päin mahdollinen ostaja tai mahdolliset ostajat esitetään komissiolle, joka päättää, voidaanko ehdotettu ostaja tai ehdotetut ostajat hyväksyä. Tässä vaiheessa on siis mahdotonta arvailla, kuka tai ketkä ovat mahdollisia ostajia.

On tärkeää korostaa, että tämä tapaus on hyötynyt ennakkoilmoitusvaiheesta, jonka aikana komissio aloitti markkinoiden tutkinnan ennen varsinaista ilmoitusta. Lisäksi komissio tuntee tutkittavat markkinat. Komissio on tutkinut aikaisemmin useita alumiiniteollisuuteen liittyviä liiketoimia, kuten Alcanin ja Péchineyn peruuntunutta liiketoimea kolme vuotta sitten. Tämän tapauksen erottaa aikaisemmasta Alcanin ja Péchineyn liiketoimesta se, että Alcan on tällä kertaa ehdottanut korjaustoimenpiteitä, joilla selvästi pyritään ratkaisemaan kilpailuongelmat ensimmäisessä arvioinnissa. Koska korjaustoimenpiteitä ehdotettiin menettelyn alkuvaiheessa ja ne sisältävät kunnianhimoisia, rakenteellisia ja selkeitä sitoumuksia, komissio pystyi testaamaan markkinat kattavasti ja parantamaan korjaustoimenpiteiden tehokkuutta ja kiinnostavuutta.

Péchineyn oston vaikutuksesta Alcanin työntekijöihin ei ole ilmoitettu komissiolle. Komissio haluaa tietenkin korostaa, että sulautumien valvonnan tarkoitus on varmistaa, että kilpailurakenteet säilytetään kielteisten vaikutusten valvonnan avulla. Tehokasta kilpailua kannustava sääntelyjärjestelmä yleensä tarjoaa yrityksille tarvittavat kannustimet edistää tehokkuutta ja siten varmistaa parempi selviytyminen kyseisillä markkinoilla. Lisäksi kilpailevien yritysten välinen dynaaminen kilpailu pyrkii lisäämään innovaatioita ja siten talouskasvua. Kilpailun turvaaminen on viime kädessä tehokas keino varmistaa kasvu ja sillä tavoin vakaat ja pysyvät työpaikat. Yrityksien kilpailukyvyn parannusyrityksiin, joita tehdään sulautumien ja yritysostojen keinoin, saattaa kuitenkin lyhyellä aikavälillä liittyä rakenneuudistuksia tai työpaikkojen vähenemistä.

Tässä kyseisessä tapauksessa Alcan on komission hyväksynnän saamiseksi lupautunut luopumaan eräistä toiminnoista ja myymään ne itsenäisille kolmansille osapuolille, jotka sitoutuvat kehittämään kyseisiä toimintoja kehittyäkseen elinkelpoisiksi kilpailijoiksi. Nämä liiketoiminnot muodostavat itse asiassa suurimman osan näiden kahden yrityksen välisistä päällekkäisistä toiminnoista. Tästä syystä korjaustoimenpiteet todennäköisesti rajoittavat mahdollista liiketoimen lyhyen aikavälin vaikutusta EU:n alueella oleviin työpaikkoihin.

Kuten komission horisontaalisten sulautumien arviointia koskevan tiedonannon luonnoksessa todistettiin, komissio on valmis tarkastelemaan kyseisen yrityskaupan taloudellisia etuja tasapainottavana tekijänä liiketoimen aiheuttamille mahdollisille kilpailunvastaisille vaikutuksille. Tehokkuusedut voivat olla lieventävä tekijä, jos niistä ainakin osa päätyy kuluttajille. Liiketoimen osapuolten tehtävä on kuitenkin esittää vakuuttavat perustelut tehokkuuseduista.

Tässä kyseisessä liiketoimessa osapuolet eivät ole esittäneet ilmoituksessaan tällaisia perusteluja, vaikka Alcan on ilmoittanut rahoitusmarkkinoille, että tämä kauppa luo kustannussäästöjä ja synergiaetuja sekä parantaa yrityksen kilpailukykyä pitkällä aikavälillä.

Kun tarkastellaan liiketoimen kansallista ulottuvuutta, komission on keskityttävä kilpailua koskevassa analyysissaan siihen, miten liiketoimi voisi vaikuttaa kyseisten markkinoiden kilpailun dynamiikkaan riippumatta ilmoittavan osapuolen tai kyseisten osakkeenomistajien kansallisuudesta ja siitä, keitä ne ovat.

(2004/C 78 E/0826) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3089/03**

esittäjä(t): Bruno Gollnisch (NI) neuvostolle

(20. lokakuuta 2003)

Aihe: Alstom

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 artiklassa käsitellään valtion tukea ja yhteismarkkinoille soveltuvaa tukea, jota voidaan antaa, kun on kyse muun muassa tietyn talousalueen kehityksen tai taloudellisen toiminnan edistämisestä tai jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamisesta.

Alstom-yhtiössä työskentelee kymmeniä tuhansia työntekijöitä Euroopassa. Alstomin konkurssilla olisi dramaattisia seurauksia työllisyyteen ja kokonaisten alueiden talouteen ja se toisi mukanaan vakavia häiriöitä. Kuitenkin komissio on päättänyt olla asiassa erityisen pedanttinen.

Ei ole harvinaista, että valtiot tukevat vaikeuksissa olevia yrityksiä. Toiminnan strateginen merkitys tai työllisyystilanne ovat tällöin tärkeämpiä kuin puhtaasti rahoitukseen tai talouteen liittyvät arviot. Tuki on selkeästi tilapäistä eikä rakenteellista.

Katsooko neuvosto, että yhteisön lait, jotka ovat säilyneet lähes muuttumattomina niiden laatimisesta lähtien, soveltuvat edelleen maailmanlaajuiseen ja usein vilpilliseen kilpailuun?

Katsooko neuvosto, että perustamissopimuksen asiaa koskevissa artikloissa olisi syytä rajoittaa viittauksia kilpailun ja yhteismarkkinoiden toiminnan käsitteisiin ja painottaa sen sijaan työllisyyden säilyttämistä tai strategisten alojen toiminnan jatkumista?

Vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

Kysyjää pyydetään kiinnittämään huomiota siihen, että neuvosto ei ole toimivaltainen tarkistamaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen tekstiä. Tarkistuksia voi tehdä vain hallitustenvälinen konferenssi, ja jäsenvaltioiden on tämän jälkeen ratifioitava ne.

Lisäksi on muistettava, että Euroopan parlamentti on osallistunut aktiivisesti Eurooppa-valmistelukunnan työskentelyyn ja sillä on oletettavasti ollut kyseisessä yhteydessä mahdollisuus esittää näkemyksiä kysyjän esittämästä asiasta.

(2004/C 78 E/0827) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3090/03**

esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE-DE) komissiolle

(14. lokakuuta 2003)

Aihe: Metsäalue- ja metsäluokituksen poistaminen ja metsän käsitteen muuttaminen Kreikan hallituksen uudessa lakiehdotuksessa

Kreikan hallituksen julkisuuteen antaman uuden metsälain mukaan noin 3 miljoonalta hehtaarilta metsäalueita ja metsiä poistetaan niiden luokitus. Lisäksi metsän käsitteelle annetaan uusi määritelmä ja avohakkuiden laillisuudelle asetetaan uudet rajat.

Ottaen huomioon edellä mainitut seikat ja kyseiseen lakiehdotukseen sisältyvät lukuisat harmaat alueet kysyn:

1. Missä määrin tämä lakiehdotus on sopusoinnussa luontotyyppien suojelusta annetun direktiivin 92/43/ETY ([1]) ja ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY ([2]) kanssa?

2. Kuinka vaaralliseksi voi osoittautua alueiden vapauttaminen metsäluokituksesta ja niiden muuttaminen alueiksi, joille tulee rakennuksia ja infrastruktuuria, kun otetaan huomioon, että tämä voi johtaa maaperän rikkoutumiseen ja tulvavaaran kasvamiseen?

3. Onko olemassa yleistä yhteisöstrategiaa ja toimintaohjelmaa metsäluonnon säilyttämiseksi ja suojelemiseksi ja jos on, onko tämä Kreikan hallituksen uusi säädös sopusoinnussa sen kanssa?

4. Missä määrin uusi lakiehdotus on sopusoinnussa yhteisen kannan (EY) N:o 46/2003 [3] kanssa, jonka neuvosto vahvisti 13 päivänä kesäkuuta 2003 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o …/2003 antamiseksi metsien ja ympäristövuorovaikutusten seurannasta yhteisössä (Forest Focus), ja missä määrin edellä mainitussa asetuksessa annettu metsän määritelmä on yhdenmukainen uudessa kreikkalaisessa lakiehdotuksessa esitetyn määritelmän kanssa?

---

[1] EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.
[2] EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.
[3] EUVL C 233 E, 30.9.2003, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(12. marraskuuta 2003)

Komissiolle ei ole vielä virallisesti ilmoitettu Kreikan antamasta uudesta metsälaista. Kyseinen laki on sitä paitsi vielä ehdotuksen muodossa, eikä Kreikan parlamentti ole vielä hyväksynyt lakiehdotusta. Koska lain hyväksyntää koskeva lainsäädäntömenettely on vielä käynnissä, komissio ei kykene arvioimaan tulevan lain mahdollisia vaikutuksia.

Komissio haluaisi kuitenkin kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion seuraaviin asioihin:

1. Komissio haluaa korostaa, että tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY 1 artiklan 5 kohdassa säädetään, että direktiiviä ei sovelleta hankkeisiin, joista on yksityiskohtaisesti säädetty erityisellä kansallisen lainsäädännön alaan kuuluvalla säädöksellä, mikäli direktiivin tavoitteet, mukaan lukien tietojen antaminen, on otettu huomioon säätämismenettelyssä. Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY osalta komissio haluaa korostaa, että direktiivi ei nimenomaisesti liity maankäyttöön vaan luototyyppeihin. Yhteisön tärkeinä pitämien alueiden nimeäminen direktiivin mukaisesti perustuu alueilla olevien luontotyyppien ekologiseen laatuun eikä niiden luokitteluun metsinä, viljelyalueina, kosteikkoina tai muihin maankäyttötarkoituksiin soveltuvina alueina. Ehdotusta yhteisön tärkeinä pitämien alueiden nimeämisestä ei ole perusteltu maankäyttökriteereillä, eikä ole odotettavissa, että jo ehdotettuja alueita muutettaisiin. Komissio aikoo kuitenkin arvioida mahdollisia muutoksia luokitteluun, joka otetaan käyttöön sen jälkeen, kun laki on hyväksytty ja pantu täytäntöön, jotta voidaan arvioida, onko tällä vaikutusta ehdotettuihin yhteisön tärkeinä pitämiin alueisiin.

2. Komissio toteaa, että metsäluokituksen poistamisen mahdollisesti aiheuttamat yhä lisääntyvään eroosioon liittyvien vaarojen sekä tulvavaarojen hoitaminen kuuluu Kreikan viranomaisten toimivaltaan sellaisten oikeusmenettelyjen puitteissa, joilla myönnetään lupia tämäntyyppiseen kehittämiseen ja rakentamiseen.

3. EY:n perustamissopimuksessa ei ole täsmällisiä määräyksiä kokonaisvaltaisesta yhteisestä metsäpolitiikasta. Vuonna 1998 unioni kuitenkin laati Euroopan unionin metsästrategian. Strategiassa korostetaan, että metsien hoito, säilyttäminen, suojelu ja kestävä kehittäminen ovat unionin nykyisten politiikkojen kannalta ratkaisevan tärkeitä asioita. Yhteisö tukee jäsenvaltioita metsien hoidossa ja suojelussa. Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) metsien hoitoa ja suojelua varten tarjottavaa tukea koskevassa 17. toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 [1], Euroopan biologista monimuotoisuutta koskevassa strategiassa ja erityisesti luonnonvaroja koskevissa toimintasuunnitelmissa [2] annetaan suuntaviivat metsien säilyttämistä, suojelua ja kestävää hoitoa varten. Kummassakaan yhteisön aikaisemmista lainsäädännöistä eikä unionin metsästrategiassa vaadita erityisen metsiä koskevan määritelmän noudattamista. Kreikan on noudatettava yhteisön nykyisen lainsäädännön vaatimuksia.

4. Neuvoston 13 päivänä kesäkuuta 2003 vahvistamaan yhteiseen kantaan (EY) N:o 46/2003 liittyvä metsien ja ympäristövuorovaikutusten seurannasta yhteisössä annettu komission ehdotus asetukseksi [3] on parhaillaan toisessa käsittelyssä. Komissio ei pysty arvioimaan metsien ja ympäristövuorovaikutusten seurantaa eikä Kreikan metsälain mukaisesti metsistä annettuja määritelmiä.

[1] EYVL L 160, 26.6.1999.
[2] KOM(2001) 162 lopullinen.
[3] EYVL C 20 E, 28.1.2003.

(2004/C 78 E/0828) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3098/03**

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle

(20. lokakuuta 2003)

Aihe: Margot Wallström ja EMU-kampanja

Komissaari Margot Wallström osallistui erityisen aktiivisesti äskettäin päättyneeseen Ruotsin EMU-kampanjaan sen viimeisten viikkojen aikana.

Oliko komissaari mainittuna aikana virkavapaalla tavanomaisista työtehtävistään komissiossa?

(2004/C 78 E/0829) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3100/03**

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle

(20. lokakuuta 2003)

Aihe: Komission osallistuminen kansallisiin kampanjoihin

Komission työjärjestyksestä ilmenee, että suhteessa suureen yleisöön komission ja sen virkamiesten on käyttäydyttävä "kohteliaasti, asiallisesti ja puolueettomasti".

Kun erityisesti puolueettomuusvaatimus otetaan huomioon, mikä on komission käytäntö sen suhteen, että komission jäsenet ja/tai komission virkamiehet osallistuvat EU:hun ja euroalueeseen liittymistä koskeviin kansallisiin kansanäänestyskampanjoihin?

Romano Prodin komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3098/03 ja E-3100/03

(19. marraskuuta 2003)

Parlamentin jäsenten suullisiin tai kirjallisiin kysymyksiin antamissaan vastauksissa [1] komissiolla on ollut toistuvasti tilaisuus muistuttaa, että komission jäsenet ovat poliitikkoja, jotka toimivat poliittisessa tehtävässä ja joilla tehtävänsä velvoitteet muistaen on edelleen oikeus ilmaista riippumattomasti ja omalla vastuullaan omia henkilökohtaisia mielipiteitään.

Komission jäsenten toimintasääntöjen mukaan komissaarit voivat olla puolueiden tai ammattijärjestöjen aktiivijäseniä, kunhan heidän toimintansa niissä ei rajoita heidän tehtävienhoitoaan komissiossa.

[1] Ks. esim. Romano Prodin vastaukset kysymyksiin E-2459/99, E-2600/99 ja E-2628/99, EYVL C 225 E, 8.8.2000 ja Romano Prodin vastaus kysymykseen E-2629/99, EYVL C 46 E, 13.2.2001.

(2004/C 78 E/0830) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3101/03**

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) neuvostolle

(20. lokakuuta 2003)

Aihe: EMU-kansanäänestys ja erityisviraston sijoittaminen

Ruotsin EMU-keskustelussa esille tuotujen väitteiden joukkoon kuului se, että jos ruotsalaiset äänestävät euron käyttöönottoa vastaan kansanäänestyksessä, se vähentää mahdollisuuksia saada Ruotsiin EU:n erityisvirasto, esimerkkinä kemikaalivirasto.

Nyt kun Ruotsin kansa on torjunut liittymisen euroalueeseen, katsooko neuvosto, että se vähentää Ruotsin mahdollisuuksia saada EU:n erityisvirasto?

Vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

Neuvostossa ei ole käsitelty kysymyksessä mainittua asiaa.

(2004/C 78 E/0831) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3102/03**

esittäjä(t): Lissy Gröner (PSE) komissiolle

(17. lokakuuta 2003)

Aihe: Naisten syrjintä komission uudessa arviointijärjestelmässä

Komissio on ottanut käyttöön uuden arviointijärjestelmän. Vaikuttaa siltä, että arviointijärjestelmässä naisia ”rangaistaan” vähentämällä pisteitä, jos he jäävät äitiysloman jälkeen vielä joiksikin kuukausiksi hoitamaan lastaan.

Kysymyksen esittäjän tietojen mukaan eräältä komission naispuoliselta virkamieheltä vähennettiin kolmen kuukauden ”vanhempainloman” vuoksi vuosittaisen arviointiraportin laadinnan yhteydessä jälkikäteen kolme ”ansiopistettä”, kun taas yhden vuoden (= 12 kuukautta) palvelusajasta vähennetään yksi piste.

Näin ollen yhden pisteen vähentäminen kuukautta kohden on täysin suhteetonta. Tämä epäsuhtainen arvonalennus vaikuttaa vuosien ajan (”Système sac à dos”) ja kyseiset naisvirkamiehet tuskin saavat koskaan kurottua välimatkaa umpeen.

Pisteiden vähentäminen merkitsee naisten ja äitien rankaisemista ja syrjintää, sillä pisteiden vähentäminen virkavapaussyiden vuoksi koskee nimenomaan naisia, jotka jäävät hoitovapaalle.

Kyseisiltä naisilta vähennettiin ansiopisteitä takautuvasti, ilman minkäänlaista varoitusta. Tämä koski myös naisia, jotka olivat jättäneet virkavapaa-anomuksensa ennen 26. huhtikuuta 2002 tehtyä asiaa koskevaa päätöstä.

1. Kuinka tämä pisteiden vähentäminen on selitettävissä, kun otetaan huomioon Euroopan unionin yhtäläisten mahdollisuuksien edistämistä koskevat direktiivit?

2. Kuinka komission mainostama työ- ja perhe-elämän yhteensovittaminen voidaan toteuttaa näissä olosuhteissa?

3. Mikä yhteys virkavapaalla ja ”ansioituneisuudella” on?

4. Onko komissio tietoinen Unileverillä käytössä olevasta Mum’s CV -menettelystä, jonka mukaan hakijoille annetaan hakuprosessissa lisäpisteitä lasten kasvatukseen käytetyn hoitovapaan ajalta?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(12. helmikuuta 2004)

Ansiopisteiden vähentäminen henkilökohtaisista syistä myönnetyn virkavapaan vuoksi juontaa juurensa henkilöstösääntöjen 43 artiklan yleisistä soveltamissäännöistä 26. huhtikuuta 2002 annetun komission päätöksen 4 artiklan 4 kohtaan. Kyseisessä artiklassa säädetään tällä hetkellä, että arviointijakson yleisarvosana lasketaan määräsuhteessa (niiden kuukausien lukumäärään, joita arviointi koskee), jos kyseinen arviointi koskee vain osaa vuotta. Kuudennessa alaviitteessä säädetään, että näin on esimerkiksi silloin, jos "työntekijä on ottanut henkilökohtaisista syistä myönnettyä virkavapaata osaksi vuotta".

Vastauksena arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksiin esitän seuraavaa:

1. Vaikka ne direktiivit, joihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa, on osoitettu jäsenvaltioille eikä EU:n toimielimille, henkilöstösääntöjen 40 artiklassa säädellään samantyyppistä tilannetta. Siinä säädetään, että henkilökohtaisista syistä myönnetty virkavapaus, joka voidaan uusia neljä kertaa vuodeksi kerrallaan, voidaan myöntää virkamiehelle alle 5-vuotiaan lapsen hoitamiseksi. Kun henkilökohtaisista syistä myönnetty virkavapaus päättyy, virkamies on otettava hänen palkkaluokkaansa vastaavaan toimeen ura-alueellaan tai virkaryhmässään.

   Jos komission ehdotus Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen muuttamiseksi ([1]) hyväksytään (se on tällä hetkellä parlamentin ja neuvoston tutkittavana), otetaan käyttöön kaksi uudentyyppistä vapaata, jotka ovat kunkin lapsen osalta enintään kuuden kuukauden pituinen vanhempainloma ja perheloma, jonka kokonaispituus virkamiehen koko uran aikana ei voi ylittää yhdeksää kuukautta. Näiden vapaiden aikana virkamiehet säilyttävät oikeutensa palata töihin, ikälisien kerryttämiseen sekä ylentämismahdollisuuteen ja he saavat kiinteän rahakorvauksen.

2. Edellä kuvatut suuntalinjat vahvistavat sen vakavuuden, jolla komissio suhtautuu työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista koskeviin järjestelyihin. Samaa kertoo myös se, että henkilöstösääntöjen mukaan naisilla on oikeus vähintään 16 viikon äitiyslomaan, minkä lisäksi imettävillä äideillä on oikeus neljän viikon erityislomaan. Näiden lomajaksojen aikana työntekijää kohdellaan kuin hän toimisi työtehtävissä, eikä ansiopisteitä niiden aikana siksi vähennetä määräsuhteessa.

3. Uuden arviointi- ja ylennysjärjestelmän tavoitteena on luoda komissiolle objektiivinen keino arvioida vuosittain jokaisen virkamiehen ansioita arvioimalla heidän tehokkuuttaan, kykyjään hoitaa tehtäviään ja käytöstään viranhoidossa. Näitä kolmea tekijää voidaan arvioida selvästi parhaiten silloin, kun virkamies toimii työtehtävissä jossain toimielimessä tai väliaikaisesti toiseen elimeen siirrettynä.

   Arviointipisteiden vähennystä sovelletaan jokaiseen virkavapaata henkilökohtaisista syistä ottaneeseen yhteisöjen mies- tai naispuoliseen työntekijään, liittyi se sitten lastenhoitoon tai muihin perusteltuihin syihin.

4. Komissio on tietoinen, että julkisen ja yksityisen alan eri organisaatioilla on lukuisia järjestelyitä työntekijöille, jotka saavat lapsia tai kasvattavat niitä. Antamalla edellä selostetut parantavat linjaukset komissio on pyrkinyt oikeudenmukaisuuteen. Se on myös tietoinen, että uudet säännökset sietävät vertailun jäsenvaltioiden julkisen alan työntekijöihin sovellettaviin normeihin.

Arvoisaa parlamentin jäsentä saattaa kiinnostaa tietää, että näiden yksittäisten vastausten lisäksi henkilöstösääntöjen 45 artiklan soveltamisesta annettujen sääntöjen mukaisesti nimitetyt ylennyskomiteat ovat tutustuneet arvoisan parlamentin jäsenen esittämiin seikkoihin ja ehdottanee, että tietty määrä pisteitä annettaisiin niille virkamiehille, joilta on vähennetty pisteitä henkilökohtaisesta syystä myönnetyn virkavapauden vuoksi. Ne ovat erityisesti havainneet, että jotkut virkamiehet ovat hakeneet normaalissa järjestyksessä henkilökohtaisista syistä myönnettyä virkavapaata ennen kuin komissio antoi henkilöstösääntöjen 43 artiklan soveltamista koskevat yleiset säännöt. Ylennyskomiteoiden päätelmät saattavat myös tämän siirtymävuoden aikana johtaa siihen, että tehdään ehdotus vähennyksen osan tasoittamisesta. Sen lisäksi ylennyskomiteat ovat todenneet, että vuonna 2003 ansiopisteiden vähentämisen ylentämisiin

kohdistunut vaikutus oli liian voimakas, kun otetaan huomioon ylennyskynnysten lisääntymiseen perustuva siirtymäkausi (eli niiden pisteiden määrä, jotka on "menetetty henkilökohtaisista syistä pidetyn virkavapaan tai ylennyskynnyksen vuoksi" on tällä hetkellä korkeampi, kuin se olisi "vakiintuneessa" järjestelmässä).

Komissio on ottanut nämä kaikki havainnot huomioon ja ehdottaa niiden vuoksi, että kaikkia tehtyjä vähennyksiä korjataan taannehtivasti niiden saamiseksi samansuuruisiksi, kuin mikä niiden osuus olisi ollut vakiintuneessa järjestelmässä. Tämä ehdotus sisältyy henkilöstösääntöjen 45 artiklan soveltamissääntöjä koskevan uuden luonnoksen liitteeseen. Kyseiset soveltamissäännöt annettiin 21. tammikuuta 2004, ja ne ovat nyt henkilöstösääntöjen mukaisella lausuntokierroksella ennen kuin ne hyväksytään lopullisesti.

Tämä päätös vähentäisi antamisensa jälkeen merkittävästi henkilökohtaisista syistä myönnetyn virkavapaan vaikutusta ylentämismahdollisuuksiin. Esimerkiksi 7 pisteen vähennys (sellaisen virkamiehen, jonka arvosana on 14/20, tarkastelujakson puolikkaan poissaolo), vähentyisi vain 2,5 pisteen vähennykseen (olettaen, että kyseiselle virkamiehelle on kertynyt virkaikää 4 vuotta ja keskimääräinen virkaikä on 5 vuotta).

(1) EYVL C 291 E, 26.11.2002.

(2004/C 78 E/0832) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3120/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(22. lokakuuta 2003)

Aihe: Melusaaste

Aikooko komissio tarjota rahoitusta paikallisiin hankkeisiin, joilla pyritään torjumaan melusaasteen kielteisiä vaikutuksia maaseutualueilla? Tarkoitan esimerkiksi meluaitoja moottoriteille, jotka kulkevat asuinalueiden lähellä.

Voiko komissio ilmoittaa, miten ympäristömeludirektiivi auttaa ihmisiä, jotka asuvat maaseudulla mutta kärsivät läheisten moottoriteiden aiheuttaman jatkuvan melun haittavaikutuksista (elämänlaadun heikkeneminen, stressi)?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(18. marraskuuta 2003)

Komissio ei aio perustaa yhteisön rahoitusvälinettä ympäristömelun torjumiseksi. Ympäristömeluun liittyville hankkeille voidaan kuitenkin myöntää tukea jo olemassa olevista välineistä, joita on esimerkiksi ympäristön rahoitusväline (LIFE).

Ympäristömelun arvioinnista ja hallinnasta 25. kesäkuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/49/EY (1) tuli voimaan 18. heinäkuuta 2002. Siinä säädetään, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat velvollisia laatimaan yhteisten indikaattoreiden perusteella strategisia melukarttoja pääasiallisten liikenteen infrastruktuurien läheisyydessä — tieinfrastruktuurit mukaan luettuina — ja suurimmissa taajamissa, tiedottamaan yleisölle melulle altistumisesta ja sen vaikutuksista sekä toteuttamaan toimintasuunnitelmia melun vähentämiseksi siellä, missä se on tarpeen, ja ympäristömelun tason säilyttämiseksi ennallaan siellä, missä se on hyvä.

Tieinfrastruktuurien melukartat on laadittava vuonna 2007 ja toimintasuunnitelmat vuonna 2008 kaikista tieliikenteen pääväylistä, joilla kulkee vuosittain yli kuusi miljoonaa ajoneuvoa. Seuraavassa vaiheessa — vuonna 2013 ja 2013 — melukartat ja toimintasuunnitelmat on laadittava kaikista tieliikenteen pääväylistä, joilla kulkee vuosittain yli kolme miljoonaa ajoneuvoa.

Mainitut melukartat ja toimintasuunnitelmat koskevat tieinfrastruktuurien aiheuttamia meluhaittoja niin taajamissa kuin maaseudullakin.

(1) EYVL L 189, 18.7.2002.

(2004/C 78 E/0833) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3137/03**

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) neuvostolle

(23. lokakuuta 2003)

Aihe: Oikeus hakea turvapaikkaa

Katsooko neuvosto, että muutettu ehdotus direktiiviksi ”pakolaisaseman myöntämistä tai peruuttamista koskevissa menettelyissä sovellettavista vähimmäisvaatimuksista” (KOM(2002) 326 lopullinen [1]) vastaa nykyisessä muodossaan jäsenvaltioiden vaatimuksia, jotka ovat peräisin pakolaisia ja turvapaikanhakijoita koskevista kansainvälisten sopimuksista? Voisiko neuvosto ennen kaikkea selittää, miten oikeus hakea turvapaikkaa taataan kaikille turvapaikanhakijoille, mukaan lukien heidän oikeutensa päästä jäsenvaltioiden alueelle? Miten taataan mahdollisuus oikeudenmukaiseen hakemusten käsittelyyn samoin kuin valitusoikeus tapauksissa, joissa turvapaikanhakija palautetaan alkuperämaahansa ennen kuin tuomioistuin on antanut päätöksen turvapaikan myöntämisestä?

[1] EYVL C 291, 26.11.2002, s. 143.

Vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

Turvapaikka-asioissa neuvosto on keskittynyt tällä hetkellä direktiiviehdotukseen pakolaisaseman myöntämistä tai peruuttamista koskevissa menettelyissä sovellettavista vähimmäisvaatimuksista.

Neuvosto haluaa varmistaa, että kaikessa alaa koskevassa yhteisön lainsäädännössä otetaan tulevaisuudessa huomioon asianomaisissa kansainvälisen oikeuden säädöksissä, kuten pakolaisten oikeusasemaa koskevassa Geneven yleissopimuksessa ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamisesta tehdyssä eurooppalaisessa yleissopimuksessa vahvistetut oikeudet ja takeet.

(2004/C 78 E/0834) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3167/03**

esittäjä(t): Roger Helmer (PPE-DE) komissiolle

(20. lokakuuta 2003)

Aihe: Työskentely ja terveydenhoito ehdokasvaltioissa

Voiko komissio kertoa, onko Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksella vastavuoroiset järjestelyt kymmenen ehdokasvaltion kanssa, jotta Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisilla on oikeus työskennellä uusissa jäsenvaltioissa heti niiden EU:hun liittymisen jälkeen, vai soveltavatko jotkut ehdokasvaltiot poikkeuksia estääkseen Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisia työskentelemästä noissa maissa?

Voiko komissio lisäksi kertoa, onko ehdokasvaltioilla vastavuoroiset terveydenhoitosopimukset muun EU:n kanssa liittymisen jälkeen?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(14. marraskuuta 2003)

Liittymissopimuksessa sovitun siirtymävaiheen järjestelyn mukaan kaikilla nykyisillä jäsenvaltioilla on oikeus valvoa ja säännellä uusien jäsenvaltioiden työntekijöiden pääsyä kansallisille työmarkkinoilleen kansallisten säännösten mukaan enintään seitsemän vuoden ajan. Tämä siirtymävaiheen järjestely ei koske Kyprosta ja Maltaa. Siten nykyisten jäsenvaltioiden ja näiden kahden maan välillä sekä näiden kahden maan ja muiden uusien jäsenvaltioiden välillä sovelletaan liittymisen jälkeen täysin vapaata liikkuvuutta. Maltalla on kuitenkin 30. huhtikuuta 2011 saakka oikeus saattaa voimaan turvatoimenpiteitä.

Jos jäsenvaltiot ottavat uusia jäsenvaltioita koskevia rajoituksia käyttöön, uusilla jäsenvaltioilla on mahdollisuus soveltaa vastaavia rajoituksia kyseisiin jäsenvaltioihin nähden. Tämän vuoksi uudet jäsenvaltiot voivat rajoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan työntekijöiden työmahdollisuuksia alueellaan vain, jos Yhdistynyt kuningaskunta soveltaa vastaavia rajoituksia niihin.

Jotkut jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet, että ne aikovat avata työmarkkinansa kokonaan kaikkien uusien jäsenvaltioiden työntekijöille. Muut nykyiset jäsenvaltiot aikovat sallia pääsyn rajoitetummassa määrin sen mukaan, mistä uudesta jäsenvaltiosta on kysymys.

Jos parlamentin jäsen haluaa tarkempia tietoja Yhdistyneen kuningaskunnan ja uusien jäsenvaltioiden välisistä voimassa olevista sopimuksista, komissio kehottaa tätä ottamaan yhteyttä Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukseen.

Vastauksena kysymykseen siitä, onko uusilla jäsenvaltioilla vastavuoroisia terveydenhuoltosopimuksia muun unionin kanssa liittymisen jälkeen, komissio korostaa, että siirtotyöntekijöitä koskevat unionin tasoiset terveydenhuoltokysymykset kuuluvat sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 [1] soveltamisalaan. Tämän asetuksen tarkoituksena on turvata tällaisten työntekijöiden ja heidän perheidensä oikeus sosiaaliturvaan heidän muuttaessaan toiseen jäsenvaltioon. Liittymisen jälkeen tämä asetus korvaa kaikki uusien jäsenvaltioiden ja nykyisten jäsenvaltioiden väliset sosiaaliturvaa koskevat sopimukset. Ainoana poikkeuksena tähän yleiseen sääntöön ovat asetuksen (ETY) N:o 1408/71 liitteessä III luetellut kahdenvälisten sopimusten määräykset, jotka säilyvät voimassa. Jotta määräys voisi sisältyä liitteeseen III, sen on kuitenkin täytettävä tiettyjä edellytyksiä, esimerkiksi oltava siirtotyöntekijälle edullisempi tai liityttävä tiettyyn historialliseen kontekstiin.

Liittymissopimuksen liitteessä II, jossa luetellaan kaikki uusien jäsenvaltioiden asetuksen (ETY) N:o 1408/71 liitteisiin tekemät lisäykset, ei luetella yhtään lisäystä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 liitteeseen III, joka koskisi voimaan jäävää Yhdistyneen kuningaskunnan ja uuden jäsenvaltion välistä sosiaaliturva-alan sopimusta.

[1] EYVL L 149, 5.7.1971.

(2004/C 78 E/0835) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3168/03**

esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) neuvostolle

(27. lokakuuta 2003)

Aihe: Taistelukoirien kieltäminen

Aikaisemmat kysymykseni taistelukoirien kieltämisestä eivät valitettavasti ole vielä johtaneet mihinkään. Jotkut jäsenvaltiot, kuten Italia ja Itävalta, ovat tosin jo toteuttaneet toimenpiteitä väkivaltaisia ja aggressiivisia koiria vastaan, kun ne ovat ottaneet käyttöön kuonokopan käyttöpakon julkisissa rakennuksissa ja yleisillä paikoilla, kuten pysäkeillä ja puistoissa. Ne ovat myös ottaneet käyttöön koirakoulun koirien kasvattamista varten, mutta nämä toimenpiteet eivät valitettavasti vielä riitä. Viime päivinä olemme jälleen saaneet lukea hirvittäviä otsikoita pitbull-koirien hyökkäyksistä lasten ja aikuisten kimppuun. Ei riitä, että yksittäiset valtiot ja/tai alueet taistelevat tiettyjen koirarotujen pitämistä vastaan, vaan tarvitaan direktiivi taistelukoirien kieltämiseksi Euroopan tasolla!

Kysyn nyt komissiolta, miten monta ihmistä näiden koirien vielä pitää raadella tai purra kuoliaaksi?

Miten kauan joudumme vielä odottamaan, ennen kuin EU:n tasolla tapahtuu jotakin?

Vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

Neuvosto panee merkille kysyjän esittämän ongelman mutta ei voi vastata kysymykseen, sillä aloiteoikeus on komissiolla, eikä komissio ole tähän mennessä esittänyt asiaa koskevia ehdotuksia.

(2004/C 78 E/0836) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3180/03**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(20. lokakuuta 2003)

Aihe: Kukkaviljelytuotteiden suojeleminen

Euroopan kukkaviljelyala on jo jonkin aikaa kohdannut epäreilua kilpailua, koska unioniin tuodaan tuotteita EU:n ulkopuolisista maista, jotka käyttävät tuotannossa hyväksi lapsityövoimaa.

Kukkaviljelytuotteet liikkuvat nykyisin vapaasti EU:n markkinoilla, sillä niihin ei sovelleta rajoituksia tai erityisiä kasvinsuojelutarkastuksia.

Eikö komission mielestä pitäisi kiireesti hyväksyä valvontatoimenpiteitä kaikilla tasoilla, ottaen huomioon, että nämä tuotteet voivat olla vaarallisia ja levittää viruksia ja tauteja?

Aikooko komissio etukäteen varmistaa, käyttävätkö EU:n ulkopuoliset maat kukkatuotannossaan lapsityövoimaa?

Mihin rahoituksellisiin toimiin komissio on ryhtynyt Euroopan kukkatuotannon kannustamiseksi ja tukemiseksi?

Aikooko se asettaa tuontitulleja näille tuotteille?

Onko komission mielestä aiheellista ottaa käyttöön laatumerkintä erilaisille paikallisille tuotteille?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(14. tammikuuta 2004)

Unionilla on käytössä kasvinsuojelujärjestelmä, joka perustuu kasvien ja kasvituotteiden haitallisten organismien jäsenvaltioihin kulkeutumisen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä 8. toukokuuta 2000 annettuun neuvoston direktiiviin 2000/29/EY ([1]). Tässä direktiivissä esitetään muun muassa luettelo organismeista, joiden kulkeutuminen yhteisöön on estettävä sekä luettelo kasveista ja kasvituotteista, joille on tehtävä erityinen kasvien terveystarkastus ennen niiden kulkeutumista yhteisön alueelle. Alkuperämaat ja jäsenvaltiot velvoitetaan toteuttamaan direktiivissä säädetyt tarvittavat toimenpiteet, jotta voitaisiin estää vahingollisten organismien kulkeutuminen yhteisöön ja leviäminen siellä.

Koska jäsenvaltiot kuitenkin toistuvasti havaitsivat, että maahantuotavissa kasveissa ja kasvituotteissa esiintyi kukkaviljelyalan tuotteille haitallisia organismeja, edellä mainittua kasvinsuojelujärjestelmästä annettua direktiiviä tiukennettiin huomattavasti 29. huhtikuuta 2002 annetulla komission direktiivillä 2002/36/EY ([2]) ja 28. marraskuuta 2002 annetulla komission direktiivillä 2002/89/EY ([3]), jotta voitaisiin tehostaa suojelua.

Kysymykseen siitä, pitäisikö ottaa käyttöön valvontatoimenpiteitä sen johdosta, että nämä tuotteet voivat olla vaarallisia ja kantaa viruksia ja tauteja, on todettava, että sen jälkeen kun nämä tuotteet on laillisesti tuotu unioniin, jäsenvaltiot eivät saa ottaa käyttöön toimenpiteitä, joilla rajoitettaisiin kauppaa yhteisön sisällä. Tällaiset toimenpiteet ovat mahdollisia ainoastaan, jos kansalliset viranomaiset kykenevät osoittamaan, että tällaiset toimenpiteet ovat syrjimättömiä ja oikeasuhteisia ja että niillä tähdätään ihmisten, eläinten tai kasvien terveyden suojelemiseen.

Työelämän perusnormien edistäminen, mukaan luettuna lapsityövoiman käytön kieltäminen ja lopettaminen, ovat komission keskeisiä tavoitteita strategiassa, jolla pyritään valjastamaan globalisaatio tukemaan kestävää kehitystä. Kauppapolitiikassaan komissio edistää työelämän perusnormien tosiasiallista soveltamista käyttämällä positiivisia välineitä ja kannustimiin perustuvaa lähestymistapaa. Esimerkkejä tästä ovat unionin tullietuusjärjestelmä (GSP), jonka myötä maat voivat saada lisää tullietuuksia, jos ne noudattavat työelämän perusnormien periaatteita, sekä yhteisön ja 77 Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) valtion välinen Cotonoun sopimus, jossa on erityinen kaupan ja työelämän normeja koskeva määräys. Unioni vastustaa tiukasti kaikenlaisia pakotteisiin perustuvia lähestymistapoja ja toimia, joissa työntekijöiden oikeuksia käytetään protektionismin välineinä. Edellä mainittu tullietuusjärjestelmä voidaan kuitenkin

peruuttaa väliaikaisesti tiettyjen tuotteiden osalta tapauksissa, joissa on kyse Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimuksissa määritellystä lapsityövoiman käytöstä (neuvoston asetuksen (EY) N:o 2501/2001 [4] 26 artikla).

Lapsityövoiman (hyväksi)käytön vastaiset toimet ovat yleisemmällä tasolla esillä myös komission ja ILO:n välisessä tiivistetyssä yhteistyössä näiden 14. toukokuuta 2001 allekirjoittamaan uusitun kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen puitteissa. Tämä sopimus kattaa myös työelämän perusnormien maailmanlaajuisen edistämisen. Yhteisön tuki ILO:n ohjelmille ja toimille lapsityövoiman käytön torjumiseksi kehitysmaissa, sisällytetään tulevaan komission ja Kansainvälisen työjärjestön strategiseen kumppanuuteen kehitysyhteistyön alalla. Tähän liittyen ollaan käynnistämässä AKT-maissa lapsityövoiman käyttöä koskevaa kattavaa strategiaa sekä koulutusta. Tässä vaiheessa ei kuitenkaan ole kiinnitetty erityistä huomiota kukkaviljelyalaan. ILO on laatinut joitakin alakohtaisia toimia, joilla edistetään työelämän perusnormien soveltamista maataloudessa sekä siihen liittyvillä aloilla. Tällaisia ovat muun muassa näihin kysymyksiin liittyvät työntekijä- ja palkansaajajärjestöjä koskevat aloitteet, joiden tarkoituksena on laatia pelisääntöjä ja kehittää valmiuksia.

Edistääkseen ja tukeakseen eurooppalaista kukkaviljelyä komissio käynnisti vuosina 1997—2000 kolme ohjelmaa, joilla edistettiin kukkien ja elävien kasvien menekkiä sisämarkkinoilla. Näiden budjetti oli 45 miljoonaa euroa.

Vuodesta 2000 lähtien komissio on toteuttanut maataloustuotteita koskevia menekinedistämistoimia, jotka käsittävät myös kukkaviljelyn. Kukkaviljelyalan toimijat voivat sisämarkkinoilla toteutettavien menekinedistämistoimien puitteissa kaksi kertaa vuodessa esittää rahoitettaviksi edistämisohjelmia. Menekinedistämistoimista säädetään asetuksessa (EY) N:o 2826/2000 [5] sekä asetuksessa (EY) N:o 94/2002 [6], sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 305/2002 [7], jossa määritetään kukkaviljelytuotteiden menekinedistämistä koskevat suuntaviivat. Yhteisön rahoitusosuus ohjelmien kustannuksista on 50 prosenttia.

Tällä hetkellä on käynnissä yhteensä seitsemän kukkaviljelyalan menekinedistämisohjelmaa Belgiassa, Tanskassa, Italiassa, Alankomaissa, Itävallassa ja Ruotsissa.

Yhdistetyn nimikkeistön 6 ryhmään (elävät puut ja muut elävät kasvit; sipulit, juuret ja niiden kaltaiset tuotteet; leikkokukat ja leikkovihreä) kuuluviin tuotteisiin sovellettavat tuontitullit ovat 4—12 %.

Lisäksi joidenkin kahdenvälisten etuuskohtelusopimusten perusteella voidaan soveltaa alennettuja tuontitulleja tai tullimyönnytyksiä (unionin tullietuusjärjestelmä).

Kattavat tiedot tuontitulleista, joita sovelletaan tuotaessa kolmansista maista peräisin olevia tuotteita unionin alueelle, ovat saatavilla TARIC-verkkosivustossa, joka päivitetään päivittäin. Sivuston osoite on: (http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/dds/en/tarhome.htm).

Kukat ja koristekasvit sisällytettiin vuonna 2000 asetuksen (ETY) N:o 2081/92 [8] soveltamisalaan asetuksella (ETY) N:o 2796/2000. Näin ollen on mahdollista jäsenvaltioiden pyynnöstä rekisteröidä yhteisön tasolla näiden tuotteiden nimitykset suojatuiksi maantieteellisiksi merkinnöiksi (SMM) tai suojatuiksi alkuperänimityksiksi (SAN), jos tuotteet täyttävät ensin mainitussa asetuksessa säädetyt edellytykset.

---

(1) EYVL L 169, 10.7.2000, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 4. joulukuuta 2003 annetulla komission direktiivillä 2003/116/EY (EUVL L 321, 6.12.2003).
(2) EYVL L 116, 3.5.2002.
(3) EYVL L 355, 30.12.2002.
(4) Neuvoston asetus (EY) N:o 2501/2001, annettu 10 päivänä joulukuuta 2001, yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2002 alkaen 31 päivään joulukuuta 2004 — Lausumia neuvoston asetukseen yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2002 alkaen 31 päivään joulukuuta 2004, EYVL L 346, 31.12.2001.
(5) Neuvoston asetus (EY) N:o 2826/2000, annettu 19 päivänä joulukuuta 2000, maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla, EYVL L 328, 21.12.2000.
(6) Komission asetus (EY) N:o 94/2002, annettu 18 päivänä tammikuuta 2002, maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2826/2000 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, EYVL L 17, 19.1.2002.
(7) Komission asetus (EY) N:o 305/2002, annettu 18 päivänä helmikuuta 2002, EYVL L 47, 19.2.2002.
(8) Neuvoston asetus (ETY) N:o 2081/92, annettu 14 päivänä heinäkuuta 1992, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta, EYVL L 208, 24.7.1992.

(2004/C 78 E/0837) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3188/03**

esittäjä(t): Adeline Hazan (PSE) komissiolle

(27. lokakuuta 2003)

Aihe: Väestörekisteritodistusten yhdenmukaistaminen Euroopassa

Otetaan huomioon seuraavat seikat:

— Amsterdamin sopimuksessa on vahvistettu henkilöiden vapaan liikkuvuuden periaate Euroopan unionissa.

— Yhteisön alueelta puuttuu yhteinen väestörekisterijärjestelmä, ja näin ollen rekisteritietojen päivittämisestä aiheutuu ongelmia, joista yhteisön kansalaiset joutuvat kärsimään.

— Oikeudellisia rajoituksia asettaa kansainvälinen väestörekisterikomissio (Commission Internationale de l'Etat civil), jonka perustana olevan kansainvälisen yleissopimuksen on toistaiseksi allekirjoittanut vain kahdeksan nykyisen EU:n jäsenvaltiota (Belgia, Ranska, Luxemburg, Alankomaat, Saksa, Itävalta, Italia ja Portugal).

— Kyseisen komission tehtävät ovat merkityksellisiä, kun annetaan väestörekisteriotteita ulkomaille ja pannaan täytäntöön tietokonepohjainen väestörekisterijärjestelmä, jossa varmistetaan henkilötietosuoja ja luotettavat rekisteröinnit.

— Tietyissä tapauksissa ulkomailla tapahtuneita muutoksia koskevien tietojen mahdollinen puuttuminen todistuksista (avioliittoa, avioeroa ja kuolemaa koskevat tiedot) voi aiheuttaa syrjintää yhteisön kansalaisten keskuudessa.

1. Kuinka voidaan mahdollistaa tietojen vaihto eri jäsenvaltioiden väestörekisteritoimistojen välillä, kun on kyse ulkomailla tapahtuneista muutoksista, joista esimerkkeinä ovat avioliitto, avioero tai kuolema?

2. Mikä on yhteisön lainsäädännön mukainen kanta asiaan?

3. Mitä menettelyjä olisi mahdollista yhdenmukaistaa yhteisön alueella, jotta voitaisiin varmistaa, että yhteisön väestörekisterijärjestelmät ovat kansalaisten edun kannalta yhteensopivia?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(12. joulukuuta 2003)

Joulukuun 1. päivänä 2003 Euroopan yhteisössä ei ollut voimassa lainsäädäntöä, jolla säädeltäisiin väestörekisteriotteiden antamista jäsenvaltioissa.

Kansainvälisen siviilioikeudellista asemaa käsittelevän komission (ICCS) toiminnan ansiosta ongelmaan on löydetty tehokkaita ratkaisuja, mutta niitä sovelletaan vain pieneen osaan jäsenvaltioista, kuten arvoisa parlamentin jäsen toteaa.

Tampereella kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti vuoden 2000 lopussa otettiin käyttöön vastavuoroista tunnustamista koskeva ohjelma, jonka puitteissa laadittiin luettelo siviilioikeudellisen yhteistyön toimista, joihin yhteisön tasolla olisi ryhdyttävä. Ohjelmaan ei sisälly väestörekisteriotteita koskevia toimia.

Euroopan unionin kansalaiset ovat lähettäneet komissiolle useita vetoomuksia, joissa kuvataan vaikeuksia, joita aiheutuu väestörekisteriotteiden antamista ja päivittämistä jäsenvaltioissa koskevien sääntöjen erilaisuudesta.

Komissio voisikin ehdottaa asian sisällyttämistä tulevaan työohjelmaan.

Koska komissio ei ole vielä käynnistänyt aihetta koskevaa tutkimusta, se ei voi tarkemmin yksilöidä asiasta johtuvia vaikeuksia eikä toistaiseksi esittää ongelmiin ratkaisua.

(2004/C 78 E/0838) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3195/03**

esittäjä(t): Ursula Stenzel (PPE-DE) komissiolle

(30. lokakuuta 2003)

Aihe: Kliinisen optikon työnkuvan tunnustaminen

Kliinisen optikon ammattia, joka on jo vakiintunut Euroopan unionin alueella, varsinkin Englannissa, Irlannissa ja Alankomaissa, ei tunneta Itävallassa lainkaan, eikä maa salli muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa ammattitutkinnon suorittaneiden Euroopan unionin kansalaisten harjoittaa kyseistä ammattia Itävallassa. Onko tämä vastoin Euroopan unionin lainsäädäntöä, erityisesti sijoittautumisvapauden sekä palvelujen vapaan liikkuvuuden periaatteita?

Eikö niiden jäsenvaltioiden, joissa ei ole säädetty kliinisen optikon työnkuvasta, olisi Euroopan unionin lainsäädännön perusteella tunnustettava kyseinen työnkuva ja sallittava Euroopan unionin kansalaisten harjoittaa ammattiaan kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa samoin edellytyksin ja vaatimuksin?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(1. joulukuuta 2003)

Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltioilla on, siltä osin kuin ammattitoiminnan harjoittamisesta ei ole annettu yhdenmukaistavia säännöksiä, lähtökohtaisesti yhä toimivalta määritellä kyseisen toiminnan harjoittamisen edellytykset perustamissopimuksessa taattuja perusvapauksia kunnioittaen (asia C-294/00, Deutsche Paracelsus Schulen für Naturheilverfahren GmbH, tuomio 11. heinäkuuta 2002).

Komission tietojen mukaan Itävallassa ei ole olemassa kliinisen optikon ammattia, joka vastaisi täysin kliinisen optikon ammattia muissa jäsenvaltioissa. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että tämä ammattitoiminta on Itävallassa varattu vain lääkäreille.

Yhteisöjen tuomioistuin on asioissa Bouchoucha ja Mac Quen antamissaan tuomioissa (asia C-61/89, tuomio 3. lokakuuta 1990 ja asia C-108/96, tuomio 1. helmikuuta 2001) katsonut, että jäsenvaltio ei toimi EY:n perustamissopimuksen 43 artiklan vastaisesti, jos se asettaa tällaisen rajoituksen kansanterveyden suojeluun liittyvän yleisen edun vuoksi.

Tässä yhteydessä on lisäksi huomautettava, että kansanterveyden suojelu on syy, jolla voidaan EY:n perustamissopimuksen 46 artiklan 1 kohdan nojalla perustella sijoittautumisvapauden rajoituksia. Kyseisen kohdan säännöksiä sovelletaan myös palvelujen tarjoamisen vapauteen EY:n perustamissopimuksen 55 artiklan nojalla.

Komissiolla ei ole käytettävissään tietoja, joilla voitaisiin perustella väitettä, että yhteisön oikeutta on rikottu.

(2004/C 78 E/0839) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3196/03**

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(30. lokakuuta 2003)

Aihe: Rakentamiseen, metsien suojeluun ja asunto-osuuskuntiin liittyvät ongelmat Kreikassa

Kreikassa on erityisesti viime vuosien aikana syntynyt todellinen kaaos rakentamisen, metsien suojelun ja asunto-osuuskuntien tilanteessa. Jokin aika sitten (12. lokakuuta 2003) tapahtunut valtion virkamiehen itsemurha Ateenassa toi julkisuuden valokeilaan rakennuslupien myöntämisessä vallitsevaa tilannetta koskevia tietoja maassa, jossa on (ministeri Vasso Papandreoun lausuntojen mukaan) satojatuhansia luvatta rakennettuja rakennuksia, sekä tietoja Kreikan julkisen hallinnon virkamiehiin poliittisilta tahoilta kohdistuvista paineista.

On huomattava, että Kreikassa on myös monia asunto-osuuskuntia, joiden tuhannet jäsenet ovat maksaneet — kymmenien vuosien ajan — vuosimaksuja (ja myös kertaluonteisia lisämaksuja) (esimerkiksi lääkäreiden osuuskunta "I IGEIA SIN. PE" Saronidassa Attikan läänissä, joka perustettiin vuonna 1965 ja jossa on 3 090 jäsentä) saamatta tähän mennessä tonttiosuuttaan, vaikka monet näistä osuuskunnista ovat selvästi metsäalueiden ulkopuolella. Tämä synnyttää oikeutettua ihmetystä osuuskuntien jäsenissä, ja on valitettu, että Kreikan hallitus pitää heitä poliittisina pelinappuloina: se on "täysin sattumalta" muistanut asunto-osuuskuntien olemassaolon Kreikan kansallisten vaalien alla.

Myös uusi metsälaki ja rakennustyön laatu tuhansissa laittomissa rakennuksissa aiheuttavat suurta huolestumista Kreikassa, sillä nämä rakennukset on tehty lyhyessä ajassa, ilman rakennuslupia ja ilman että toimivaltaiset rakennusviranomaiset olisivat valvoneet niiden stabiiliutta. Hallitus on vuosien ajan pitänyt pilkkanaan myös näiden luvattomien rakennusten omistajia lykkäämällä heidän kiperien ongelmiensa ratkaisua. Samalla on syntynyt myös kysymys sosiaalisesta epäoikeudenmukaisuudesta tuhansien Kreikan kansalaisten kohdalla, jotka tuntevat joutuneensa väärin kohdelluiksi, koska he ovat maksaneet suuria summia saadakseen rakennusluvan, kun muut ovat rakentaneet taloja maksamatta tästä luvasta.

Missä muussa unionin jäsenvaltiossa esiintyy luvatonta rakentamista sellaisessa laajuudessa kuin Kreikassa? Mitä tietoja komissio on saanut kreikkalaisilta viranomaisilta rakennustyön laadusta luvattomissa rakennuksissa Kreikassa, maassa, johon keskittyy 52 prosenttia koko EU:n seismisestä aktiviteetista? Mitkä ovat "metsän" ja "metsäalueen" täsmälliset määritelmät yhteisön lainsäädännössä? Onko kysymys kymmeniä vuosia maksuja maksaneista asunto-osuuskuntien jäsenistä, jotka eivät vieläkään ole saaneet tonttiosuuksiaan, syytä ottaa käsiteltäväksi vai ei?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(4. joulukuuta 2003)

Komissio ei se ole tietoinen eri jäsenvaltioiden luvatonta rakentamista koskevista tilastoista tai tiedoista eikä voi näin ollen arvioida luvattoman rakentamisen laajuutta Kreikassa. Komissio ei myöskään koskaan ole saanut Kreikan viranomaisilta tietoja Kreikassa sijaitsevien luvattomien rakennusten työn laadusta.

Metsää ja metsäaluetta koskevien määritelmien osalta komissio haluaa ilmoittaa, ettei unionin metsästrategiaan sisälly metsää tai metsämaata koskevia määritelmiä. Yhteisön lainsäädännössä ja rahoitusvälineissä sovelletaan kansallisia metsää ja metsämaata koskevia määritelmiä. Äskettäin annettuun metsien ja ympäristövuorovaikutusten seurantaa koskevaan asetukseen sisältyy metsää ja muuta puustoista maata koskevat määritelmät. Näitä määritelmiä käytetään asetuksella tuettavissa toimissa.

Tonttiosuuksiaan vailla olevia, rakennusosuuskunnille tai asunto-osuuskunnille maksuja maksaneita osuuskuntien jäseniä koskeva kysymys kuuluu kansallisten viranomaisten toimivaltaan, ja siitä säädetään näin ollen kansallisessa lainsäädännössä.

(2004/C 78 E/0840) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3203/03**

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(30. lokakuuta 2003)

Aihe: Attikan sairaalajätteet

Attikan läänin kaupunkikuntien ja kuntien yhteisliiton ESDKNA:n tietojen mukaan useimmat Attikan alueella toimivat sairaalat ja yksityisklinikat eivät lähetä sairaalajätteitään olemassa olevaan erityislaitokseen poltettavaksi, vaan mieluummin polttavat ne omissa polttouuneissaan sopimattomissa olosuhteissa (sadan asteen lämpötilassa, kun ESDKNA:n laitoksessa vastaava lämpötila on 1 600), ja usein ne vievät nämä jätteet tavallisten talousjätteiden kanssa kaatopaikalle. Sanomalehdissä julkaistujen artikkelien mukaan liiton erityispolttolaitokseen toimitetaan päivittäin vain 3,5 tonnia sairaalajätteitä niistä 25 tonnista, jotka Attikassa päivittäin tuotetaan.

Mitä yhteisön lainsäädännössä säädetään kyseisistä jätteistä? Mitä säännöksiä muissa jäsenvaltioissa on voimassa?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(27. marraskuuta 2003)

Eläinten ja ihmisten hoidossa syntyvän sairaalajätteen käsittelyyn sovelletaan seuraavia säädöksiä:

— jätteistä 15. heinäkuuta 1975 annettu neuvoston direktiivi 75/442/ETY ([1])

— vaarallisista jätteistä 12. joulukuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/689/ETY ([2])

— Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta 1. helmikuuta 1993 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 259/93 ([3])

— pakkauksista ja pakkausjätteistä 20. joulukuuta 1994 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY ([4])

— kaatopaikoista 26. huhtikuuta 1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/31/EY ([5])

— jätteenpoltosta 4. joulukuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/76/EY ([6])

— jäteluetteloa koskevan päätöksen 2000/532/EY ([7]) (tehty 3. toukokuuta 2000) muuttamisesta 16. tammikuuta 2001 tehty komission päätös ([8])

— direktiivin 1999/31/EY 16 artiklan ja liitteen II mukaisista perusteista ja menettelyistä jätteen hyväksymiseksi kaatopaikoille 19. joulukuuta 2002 tehty neuvoston päätös 2003/33/EY ([9]).

Jätteitä, vaarallisia jätteitä sekä pakkauksia ja pakkausjätteitä koskevien direktiivien täytäntöönpanoa käsitellään yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoa koskevassa komission kertomuksessa neuvostolle ja Euroopan parlamentille ([10]). Kertomus ei sisällä yksityiskohtaisia tietoja siitä, mikä määrä ihmisten hoidossa syntyvää sairaalajätettä on päätynyt hyödynnettäväksi tai huolehdittavaksi.

Jätetilastoista 25. marraskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2150/2002 ([11]) nojalla on määrä laatia säännöllisesti yhteisöä koskevat tilastot sairaalajätteen syntymisestä ja huollosta. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ensimmäisen mainitun asetuksen mukaisesti laadittuja tilastoja koskevan kertomuksen vuoden 2007 loppuun mennessä.

([1]) EYVL L 194, 25.7.1975.
([2]) EYVL L 377, 31.12.1991.
([3]) EYVL L 30, 6.2.1993.
([4]) EYVL L 365, 31.12.1994.
([5]) EYVL L 182, 16.7.1999.
([6]) EYVL L 332, 28.12.2000.
([7]) EYVL L 226, 6.9.2000.
([8]) EYVL L 47, 16.2.2001.
([9]) EYVL L 11, 16.1.2003.
([10]) KOM(2003) 250 lopullinen (http://europa.eu.int/eur-lex/fi/com/rpt/2003/com2003_0250fi03.pdf).
([11]) EYVL L 332, 9.12.2002.

(2004/C 78 E/0841) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3213/03**

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(30. lokakuuta 2003)

Aihe: Yhteisön määrärahojen käyttöönotto kulttuurin alalla Kreikassa

Pyytäisin komissiota kertomaan: Mitkä ovat toisen ja kolmannen yhteisön tukikehyksen kautta myönnettyjen yhteisön määrärahojen tarkat käyttöönottoasteet kulttuurin alalla Kreikassa? Mitkä ovat tärkeimmät kulttuurialan toimet, joita on rahoitettu näillä varoilla Kreikassa, ja mitkä ovat täsmälliset summat, jotka on annettu kuhunkin näistä toimista kolmannen yhteisön tukikehyksen kautta?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(8. joulukuuta 2003)

Kreikassa rakennerahastojen toisen ja kolmannen yhteisön tukikehyksen kautta kulttuurialalla tehtyjen toimien tavoitteena on suojella ja kehittää kulttuuriperintöä, kehittää nykyaikaista kulttuuria ja saavuttaa tasapainoinen kehitys kulttuurihyödykkeiden ja -palvelujen alueellisen tarjonnan ja kysynnän välillä.

Tälle alalle varatuista määrärahoista puhuttaessa tilanne on seuraava:

— toinen tukikehys: 208 miljoonaa euroa

— kolmas tukikehys: 960 miljoonaa euroa.

Nämä hankkeet liittyvät rakennusten ja teknisten infrastruktuurien kunnostamiseen nykyisissä museoissa, muistomerkkien ja arkeologisten kohteiden suojeluun ja kehittämiseen sekä nykyaikaisten kulttuuri-infrastruktuurien ja hallinnollisten rakenteiden vahvistamiseen.

Kolmannen tukikehyksen kautta tällä alalla tehtyjä toimia tuetaan kulttuurin toimintaohjelmalla ja tietoyhteiskunnan toimintaohjelmalla. Lisätoimia voidaan tukea myös lukuisilla alueellisilla toimintaohjelmilla.

Kulttuurin toimintaohjelmaan on varattu määrärahoja 604 miljoonaa euroa. Niihin sisältyvät määrärahat, jotka on varattu museoille (192 miljoonaa euroa), arkeologisille kohteille (165 miljoonaa euroa), kulttuurikeskuksille (117 miljoonaa euroa), Ateenan ja Thessalonikin konserttisaleille (114 miljoonaa euroa) sekä tekniseen tukeen (16 miljoonaa euroa).

Tietoyhteiskunnan toimintaohjelma sisältää toimia, joihin on varattu 129 miljoonaa euroa.

Alueellisten toimintaohjelmien kautta kulttuuritoimiin on varattu noin 227 miljoonaa euroa.

(2004/C 78 E/0842) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3217/03**

esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE-DE) komissiolle

(31. lokakuuta 2003)

Aihe: Ilmansaasteiden valvonta Kreikassa

Viime aikoina julkisuuteen tulleet tutkimukset osoittavat, että vaikka ilmansaasteet ovat vähäiset tai niiden taso suhteellisen alhainen, niillä on lyhyellä aikavälillä kaupunkien asukkaisiin kohdistuvia terveysvaikutuksia. On ennakoitu, että Kreikka ja erityisesti Ateenan alue ei enää täytä Maailman terveysjärjestön vaatimuksia ilmansaasteiden suhteen, mikäli asianmukaisiin toimiin ei ryhdytä.

Kun otetaan huomioon, että Kreikassa ylitetään Euroopan unionin vaarallisille saasteille asettamat rajat:

1. Mitkä ovat haihtuvien orgaanisten yhdisteiden, karsinogeenisten mikrohiukkasten, bentseenin ja otsonin kertymäarvot Attikan alueella?

2. Mihin toimiin Kreikan hallitus on ryhtynyt ilmansaasteiden torjumiseksi, erityisesti kesän aikana jolloin lämpötilat ovat korkeat?

3. Missä määrin nämä toimet ovat Euroopan unionin säätämien vastaavien toimien mukaiset?

4. Onko Kreikka ryhtynyt siirtämään direktiiviä 96/61/EY ([1]) osaksi kansallista lainsäädäntöään sen jälkeen, kun Euroopan yhteisöjen tuomioistuin langetti sille tuomion asiassa C-64/01?

5. Onko ilmassa olevan bentseenin ja hiilimonoksidin raja-arvoista annettu direktiivi 2000/69/EY ([2]) siirretty osaksi Kreikan lainsäädäntöä?

6. Onko komissiolle ilmoitettu ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista annetun direktiivin 1999/30/EY ([3]) täytäntöönpanosta Kreikassa ja onko Kreikka lähettänyt asiaa koskevan kyselylomakkeen?

7. Onko Kreikka sisällyttänyt kansalliseen lainsäädäntöönsä tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisista päästörajoista annetun direktiivin 2001/81/EY ([4])?

([1]) EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26.
([2]) EYVL L 313, 13.12.2000, s. 12.
([3]) EYVL L 163, 29.6.1999, s. 41.
([4]) EYVL L 309, 27.11.2001, s. 22.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(17. joulukuuta 2003)

1.—3. Niiden raporttien perusteella, jotka on virallisesti toimitettu komissiolle voimassa olevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti, halkaisijaltaan alle 10 mikrometrin (µm) suuruisten hiukkasten (PM10) vuotuiset pitoisuudet Attikan alueella ovat 50—70 mikrogrammaa kuutiometriä kohti (µg/m^3). Näin ne ylittävät selvästi raja-arvon, joka oli 46 µg/m^3 vuonna 2003, sekä ylitysmarginaalin. Vuodelle 2005 asetettu raja-arvo on 50 µg/m^3, joka saa ylittyä enintään 35 kertaa kalenterivuoden aikana. Vuonna 2002 tämä pitoisuustaso ylitettiin saatujen tietojen mukaan Attikan alueen eri mittausasemilla 64—116 päivänä.

Otsonia koskeva väestölle tiedottamisen kynnysarvo (”tiedotuskynnys”, keskimäärin 180 µg/m^3 yhden tunnin aikana) ylitettiin raportointijakson huhtikuu-elokuu 2002 aikana keskimäärin 17 päivänä, mutta kahdella mittausasemalla ylityksiä oli yli 30 päivänä. Suurimmat yhden tunnin aikana mitatut keskimääräiset pitoisuudet olivat huomattavasti yli 200 µg/m^3, ja enimmillään pitoisuus oli 316 µg/m^3. Otsonin aiheuttamaa ilman pilaantumista koskevan tämänvuotisen raportin mukaan noin 17 prosentilla Kreikan mittausasemista, joilla mitattiin tiedotuskynnyksen ylitys, todettiin myös varoituskynnyksen (240 µg/m^3) ylitys. Varoituskynnyksestä säädetään ilman otsonista 12. helmikuuta 2002 annetussa uudessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/3/EY ([1]), joka tuli voimaan 9. syyskuuta 2003.

Haihtuvista orgaanisista yhdisteistä ei säädetä nykyisin voimassa olevassa ilmanlaatua koskevassa lainsäädännössä. Ilmanlaadusta bentseenipitoisuuden suhteen on puolestaan raportoitava komissiolle ilmassa olevan bentseenin ja hiilimonoksidin raja-arvoista 16. marraskuuta 2000 annetun parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/69/EY mukaan ensimmäisen kerran vuoden 2004 syyskuun loppuun mennessä. Kreikka ei myöskään ole antanut komissiolle tietoja haihtuvien orgaanisten yhdisteiden ja bentseenin pitoisuuksista ilmassa ilman epäpuhtauksia mittaavien jäsenvaltioiden mittausasemaverkostojen ja yksittäisten mittausasemien tietojenvaihtojärjestelmän käyttöönottamisesta 27. tammikuuta 1997 tehdyn neuvoston päätöksen 97/101/EY ([2]) nojalla.

Yhteisön voimassa olevassa ilmanlaatua koskevassa lainsäädännössä (ilmanlaadun puitedirektiivi 1996/62/EY ([3])) ja siihen liittyvissä johdannaisdirektiiveissä (1999/30/EY ([4]), 2000/69/EY ([5]), 2002/3/EY)) asetetaan yksittäisille epäpuhtauksille raja-arvot, jotka on kyettävä saavuttamaan tiettyihin määräaikoihin mennessä (esim. PM10:ntä koskeva määräaika on vuosi 2005). Jos raja-arvo ja sen osalta määritetty (vuosittain pienenevä ja raja-arvon saavuttamisajankohtana nollaksi asetettu) ylitysmarginaali ylittyvät, jäsenvaltiot ovat velvollisia esittämään suunnitelmia ja ohjelmia, joista käy ilmi, miten raja-arvo voidaan saavuttaa. Nämä on esitettävä ensimmäisen kerran vuoden 2003 loppuun mennessä. Komissio odottaa saavansa tällaisia suunnitelmia ja ohjelmia Kreikalta erityisesti PM10:n osalta, koska Kreikka ei ole toistaiseksi esittänyt tarvittavia perusteluja, joilla osoitettaisiin, että PM10:n ylitykset johtuvat luonnollisista syistä.

Tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisista päästörajoista 23. lokakuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/81/EY säädetään haihtuvien orgaanisten yhdisteiden (VOC), rikkidioksidin (SO_2), nitriitin (NO_2) ja ammoniakin (NH_3) kansallisista päästörajoista, joilla pyritään torjumaan alailmakehän otsonin muodostumista, happamoitumista sekä maaperän rehevöitymistä. Päästörajat on saavutettava vuoteen 2010 mennessä. Komissio ei ole toistaiseksi saanut tietoja tämän direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä. Kansalliseen lainsäädäntöön siirtäminen oli määrä toteuttaa 27. marraskuuta 2002 mennessä. Direktiivissä edellytetään, että jäsenvaltiot laativat kansalliset ohjelmat, joissa ne osoittavat, miten ne aikovat saavuttaa päästörajat. Kreikka ei toistaiseksi ole antanut komissiolle tiedoksi tällaista ohjelmaa, joka direktiivin mukaan oli laadittava 21. joulukuuta 2002 mennessä.

4. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin totesi 7. maaliskuuta 2002 antamassaan tuomiossa, että Kreikan valtio ei ole noudattanut ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24. syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä. Kreikan viranomaiset antoivat tuomion johdosta lain 3010/2002 ja tekivät ministeriöiden yhteiset päätökset 15393/2332/2002 ja 11014/703/9104/2003 sekä antoivat ne tiedoksi komissiolle. Tämän jälkeen komissio katsoi Kreikan täyttäneen velvoitteensa saattaa direktiivi 96/61/EY osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä noudattaneen tuomioistuimen päätöksen vaatimuksia ja lopetti jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn.

5. Direktiiviä 2000/69/EY ei ole saatettu Kreikassa osaksi kansallista lainsäädäntöä. Komissio on sen vuoksi käynnistänyt jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisesti. Tämän menettelyn yhteydessä komissio on antanut Kreikalle asiaa koskevan perustellun lausunnon.

6. Kreikka on saattanut direktiivin 1999/30/EY osaksi kansallista lainsäädäntöä maan ministerineuvoston antamalla säädöksellä 34/2002. Säädös on annettu tiedoksi komissiolle.

7. Kreikka ei ole saattanut direktiiviä 2001/81/EY osaksi kansallista lainsäädäntöään. Komissio on sen vuoksi käynnistänyt jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisesti. Tämän menettelyn yhteydessä komissio on antanut Kreikalle asiaa koskevan perustellun lausunnon.

---

(1) EYVL L 67, 9.3.2002.
(2) EYVL L 35, 5.2.1997.
(3) Neuvoston direktiivi 96/62/EY, annettu 27 päivänä syyskuuta 1996, ilmanlaadun arvioinnista ja hallinnasta, EYVL L 296, 21.11.1996.
(4) Neuvoston direktiivi 1999/30/EY, annettu 22 päivänä huhtikuuta 1999, ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista, EYVL L 163, 29.6.1999.
(5) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/69/EY, annettu 16 päivänä marraskuuta 2000, ilmassa olevan bentseenin ja hiilimonoksidin raja-arvoista, EYVL L 313, 13.12.2000.

(2004/C 78 E/0843) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3224/03**

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(31. lokakuuta 2003)

Aihe: Komission ehdotus autonkuljettajien työaikaa koskevan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 korvaamiseksi

Olen saanut lukuisia kirjeitä hyväntekeväisyys- ja vapaaehtoisjärjestöiltä, jotka ovat huolissaan siitä, että edellä mainitussa korvaavassa asetuksessa ei ole nykyistä poikkeusta, joka koskee "ajoneuvoja, joita käytetään paikallisilla markkinoilla myyntipisteinä tai ovelta ovelle myyntiin taikka liikkuvaan pankki-, rahanvaihto- tai talletustoimintaan, uskonnollisiin menoihin, kirjojen, levyjen tai kasettien lainaustoimintaan, kulttuuritapahtumiin tai näyttelyihin ja jotka on erityisesti varustettu tällaista toimintaa varten". Ne ovat huolissaan, että niiden ajoneuvot eivät ole uuden asetuksen taloudellisten ja hallinnollisten vaatimusten mukaisia ja että ne on poistettava käytöstä.

Pidän uutta asetusta tärkeänä, mutta voiko komissio harkita nykyisen poikkeuksen soveltamisen jatkamista, jotta vapaaehtoisjärjestöt voivat edelleen tarjota yhteiskunnalle palvelujaan?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(8. joulukuuta 2003)

Komission ehdotuksella (1) pyritään rajoittamaan muun muassa voimassa olevaan asetukseen (2) sisältyvien lukuisten poikkeusten ja erityisjärjestelyjen määrää siten, että ainoastaan välttämättömät poikkeukset ja erityisjärjestelyt sallitaan. Näin ehkäistään myös mahdollisia väärinkäytöksiä. Kun komissio laati alkuperäistä ehdotusta, sille ilmoitettiin, että tämä kysymyksessä tarkoitettu poikkeus oli vanhentunut ja että se voitaisiin kumota.

Komissio on saanut useita samankaltaisia Yhdistyneestä kuningaskunnasta tulleita kirjeitä erityisiä palveluautoja (Play-bus vehicles) koskevan poikkeuksen säilyttämisestä. Yhdistyneen kuningaskunnan liikenneministeriön kanssa käydyt keskustelut ovat vahvistaneet, että Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ovat jättäneet tämän hyväntekeväisyystoiminnan asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle kyseisen, komission ehdotuksessa nyt siis kumottavaksi suunnitellun poikkeuksen ansiosta. Huomattakoon, että tähän kyseiseen toimintaan ei voida soveltaa mitään muuta poikkeusta. Komissio on näin ollen valmis tulevissa ehdotusta koskevissa keskusteluissa harkitsemaan joustavampaa lähestymistapaa kyseisen poikkeuksen osalta.

(1) EYVL C 51 E, 26.2.2002.
(2) Neuvoston asetus (ETY) N:o 3820/85, annettu 20 päivänä joulukuuta 1985, tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EYVL L 370, 31.12.1985).

(2004/C 78 E/0844) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3229/03**

esittäjä(t): Raffaele Costa (PPE-DE)
ja Jas Gawronski (PPE-DE) komissiolle

(31. lokakuuta 2003)

Aihe: Rahoituksen myöntäminen Torinon ja Lyonin välisen rautatieyhteyden rakentamiseen

Euroopan unioni aikoo tiettävästi olla sisällyttämättä Torinon ja Lyonin välistä rautatieyhteyttä sellaisten 15 hankkeen joukkoon, joille myönnetään ensisijainen rahoitus ja jotka on valittu Euroopan kasvualoitteen puitteissa luetteloitujen 29 hankkeen joukosta. Kyseinen rautatieyhteys sisältyi Euroopan kasvualoitteeseen.

Miten tämä on mahdollista, kun otetaan huomioon, että kyseistä hanketta pidetään strategisena Euroopan yhdentymisen kannalta ja että sen suunnittelussa ollaan jo edetty pidemmälle kuin monissa valituissa hankkeissa? Ei pidä unohtaa, että kyseinen hanke vastaa komission puheenjohtajan Romano Prodin 17. lokakuuta 2003 esittämää viittä kriteeriä (jotka voisivat — Prodin toiveiden mukaan — tuottaa tulosta niinkin lyhyellä aikavälillä kuin kolmen vuoden kuluessa).

Kyseiset kriteerit ovat

1. hankkeen kypsyys,
2. hankkeen rajat ylittävä luonne ja sen tuomat edut sisämarkkinoille,
3. mahdolliset vaikutukset laajentumiseen,
4. hankkeen ekologinen kestävyys sekä
5. mahdollisuus tekniikan alan innovaatioihin.

Torinon ja Lyonin välinen rautatieyhteys täyttää kaikki edellä mainitut kriteerit.

Euroopan investointipankin pääjohtaja totesi äskettäin, että Euroopan investointipankki rahoittaa sellaiset hankkeet, jotka ovat riittävän kypsiä, joilla on myönteisiä taloudellisia vaikutuksia, jotka ovat kannattavia (voidakseen houkutella yksityistä pääomaa) ja jotka pystyvät täyttämään kyseessä olevien maiden vaatimukset. Kaikki edellä mainitut ehdot näyttäisivät täyttyvän kyseisen hankkeen tapauksessa. Ottaen huomioon, että pääasialliset rahoituslaitokset (Crédit Agricole, San Paolo, Caisse des Dépôts ja Dexia) ovat tulleet tutkimuksissaan siihen tulokseen, että 30—35 prosenttia edellä mainitusta hankkeesta voidaan rahoittaa yksityisellä pääomalla, mikä on varsin paljon tämän tyyppisen infrastruktuurin ollessa kyseessä, ja että rahoituksen lykkääminen vielä kolmella vuodella merkitsisi kallisarvoisen ajan haaskausta, voiko komissio antaa lisää tietoa edellä esitetystä asiasta?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(3. joulukuuta 2003)

Hanke nro 6 ”Lyon—Torino—Milano—Venetsia—Trieste” on kuulunut liikenteen Euroopan laajuisten verkkojen ensisijaisiin hankkeisiin Essenin Eurooppa-neuvostosta lähtien vuonna 1994. Hankkeen lisäarvo

ja merkitys liikenteen Euroopan laajuisten verkkojen kehittämiselle on ilmaistu selkeästi Karel Van Miertin raportissa, joka julkaistiin kesäkuussa 2003, ja komissio on vahvistanut uudestaan sille antamansa painoarvon sisällyttämällä sen niiden hankkeiden joukkoon, jotka on julistettu Euroopan edun mukaisiksi, ja laajentamalla sitä akselille "Lyon—Trieste/Koper—Ljubljana—Budapest" ehdotuksessaan liikenteen Euroopan laajuisten verkkojen suuntaviivojen tarkistamiseksi.

Samasta syystä komissio on lisäksi sisällyttänyt hankkeen rajanylityskohdan (Mont Cenisin tunneli) Euroopan Kasvu-aloitteen ns. "pikakäynnistysohjelmaan" 11. marraskuuta 2003 Eurooppa-neuvoston pyynnöstä. Tämä osuus täyttää vaatimukset, jotka koskevat vaikutuksia sisämarkkinoihin sekä ympäristöetuja, kun otetaan huomioon tunnelin rakentamista edellyttävien erittäin vaikeiden geologisten selvitysten erinomainen edistyminen. Kyseessä on selvästi monimutkaisin osuus tällä Euroopan laajuisten verkkojen strategisella akselilla. Tekniset, taloudelliset ja rahoitukselliset selvitykset on jo aloitettu, samoin kuin kartoitustunneleita koskevat selvitykset, ja ne saavat huomattavaa taloudellista tukea yhteisöltä. Yhteisö on osoittanut rahoitustukea 100 miljoonaa euroa (arvioiduista 371 miljoonan euron kokonaiskustannuksista) vuosille 2001—2006, ja nämä rahat on suurelta osin jo maksettu. Ei ole myöskään mahdotonta, että TEN-talousarviossa — monivuotisen ohjeellisen ohjelman tarkistuksen yhteydessä — ja Kasvu-aloitteen mukaisesti näille hankkeille varattuja määrärahoja tarkistetaan yhteisön käytettävissä olevien varojen puitteissa.

Mitä tulee yksityisen sektorin mahdolliseen osallistumiseen hankkeeseen, komissio seuraa tarkasti selvityksiä, joita hankkeen vetäjä tekee voidakseen laatia rahoitussuunnitelman, johon sisältyisi julkisyksityinen yhteistyö (muotoa ei ole vielä päätetty). On kuitenkin liian varhaista antaa lopullista vastausta kysymykseen yksityisen sektorin osallistumisosuudesta; se riippuu pitkälti valinnoista, jotka liittyvät hankkeen toteuttamiseen ja valmiin liikenneakselin käyttöön, ja näistä asioista vasta keskustellaan. Yksityisen sektorin osallistuminen riippuu myös komission ehdotuksesta direktiivin 99/62 ([1]) (eurovinjettidirektiivin) muuttamiseksi. Siinä kaavaillaan mm. raskaalta liikenteeltä perittävien maksujen korottamista herkillä alueilla ja tästä saatavien tulojen käyttämiseen Euroopan edun mukaisten vaihtoehtoisten infrastruktuurien rahoittamiseen.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/62/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 1999, verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä, EYVL L 187, 20.7.1999.

(2004/C 78 E/0845) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3238/03**

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(3. marraskuuta 2003)

Aihe: Meriliikenteen kabotaasia koskeva uusi järjestelmä Kreikassa

Kreikkalaisessa lehdistössä julkaistujen tietojen mukaan Euroopan komissio ja Kreikan kauppamerenkulkuministeriö ovat päättäneet — pitäen silmällä meriliikenteen kabotaasia koskevaa uutta järjestelmää, joka tulee voimaan 1. tammikuuta 2004 lähtien Kreikassa — perustaa sekakomitean tutkimaan kysymyksiä, jotka liittyvät voimassa olevaan institutionaaliseen kehykseen Kreikassa ja siirtymiseen yhteisön asetuksessa (ETY) N:o 3577/92 ([1]) säädettyyn uuteen järjestelmään, jolla rannikkoliikennettä koskeva etuoikeus lakkautetaan. Rannikkoliikenteen laivanvarustajien liitto haluaa myös olla mukana tässä komiteassa tukeakseen toimintansa täydellistä vapauttamista. Samojen lehtitietojen mukaan neuvoteltaviin kysymyksiin sisältyy kysymys miehistöjen kokoonpanosta Kreikan rannikkoliikenteessä sekä sellaisten yhteisön merimiesten kreikan kielen taidosta, jotka haluaisivat työskennellä Kreikassa, samoin myös kysymys Kreikassa voimassa olevasta matkustaja-autolauttojen ikärajasta.

1. Voisiko komissio kertoa, missä kohdin sen näkemyksen mukaan voimassa oleva järjestelmä ei ole yhteisön oikeuden, erityisesti rannikkoliikennettä koskevan etuoikeuden lakkauttavan asetuksen (ETY) N:o 3577/92 mukainen?

2. Mitä se katsoo, että kreikkalaisten viranomaisten olisi tehtävä, jotta yhteisön oikeuden täytäntöönpanossa ei olisi ongelmia 1. tammikuuta 2004 jälkeen?

([1]) EYVL L 364, 12.12.1992, s. 7.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(8. joulukuuta 2003)

Komissio on kauan sitten ilmoittanut Kreikan viranomaisille tarpeesta muuttaa voimassa olevaa lakia asetuksen (ETY) N:o 3577/92 ([1]) mukaiseksi. Erityisesti tämä koskee julkisen palvelun laajuutta sekä miehistöä ja alusten ikää koskevia sääntöjä. Asetusta sovelletaan täysimääräisesti 1. tammikuuta 2004 lähtien.

Komissiolla ei ole koskaan ollut aikeita perustaa sekakomiteaa kreikkalaisten viranomaisten kanssa. Se ryhtyy kaikkiin tarvittaviin toimiin asetuksen noudattamisen varmistamiseksi, mukaan luettuna jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevat menettelyt.

([1]) Neuvoston asetus (ETY) N:o 3577/92, annettu 7 päivänä joulukuuta 1992, palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta meriliikenteeseen jäsenvaltioissa, EYVL L 364, 12.12.1992.

(2004/C 78 E/0846) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3254/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(3. marraskuuta 2003)

Aihe: Ensisijaisten hankkeiden luettelo — Euroopan komissio

Erään tiedotusvälineen mukaan komissio esitti Brysselissä kokoontuneelle Eurooppa-neuvostolle luettelon 13 hankkeesta, jotka on luokiteltu ensisijaisiksi Euroopan unionille. Kyseiset hankkeet sisältyvät laajempaan 29 hankkeen kokonaisuuteen, joka merkitsee kaiken kaikkiaan 220 miljoonan euron investointia ja 0,6 prosenttia Euroopan unionin bruttokansantuotteen kasvusta ja 400 000 uutta työpaikkaa vuodessa.

Kyseiseen luetteloon ei sisältynyt Iberian niemimaan suurnopeusratoja, mistä Espanjan ja Portugalin olisi pitänyt valittaa, koska ne muiden reunavaltioiden tavoin pelkäävät saavansa ainoastaan välillistä hyötyä suunnitelluista hankkeista.

— Vahvistaako komissio esittäneensä Eurooppa-neuvostolle kyseisen luettelon ensisijaisista hankkeista?

— Vahvistaako komissio, ettei tähän luetteloon sisälly Iberian niemimaan suurnopeusratoja?

— Jos näin on, miten komissio perustelee niiden poisjättämisen ottaen huomioon taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden, yhdenvertaisen kohtelun sekä sisämarkkinoiden toteuttamisen periaatteet?

— Mihin toimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä sen välttämiseksi, että maantieteellisesti syrjäiset jäsenvaltiot hyötyvät ainoastaan välillisesti kaavailluista hankkeista?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(8. joulukuuta 2003)

Komissio esitti 1. lokakuuta 2003 täydentävän ehdotuksensa Euroopan laajuisten liikenneverkkojen kehittämistä koskevien yhteisön suuntaviivojen ([1]) tarkistamiseksi. Ehdotukseen sisältyy uusia ensisijaisia hankkeita vuonna 1994 jo hyväksyttyjen Essen-luetteloon kuuluvien 14 hankkeen ja komission vuonna 2001 esittämien, parlamentin kannattamien hankkeiden lisäksi. Hankkeet on valittu tiukoin perustein, jotka esitetään myös ehdotuksessa. Komission ensisijaisina pitämien hankkeiden luetteloon kuuluu yhteensä 26 vuoteen 2020 mennessä toteutettavaa hanketta, joihin liittyy 220 miljardin euron investoinnit.

Espanjan TGV-yhteydet kuuluvat ensisijaisten hankkeiden joukkoon. Lounais-Euroopan suurnopeusrataa välillä Lissabon/Porto—Madrid ehdotetaan ensisijaisen hankkeen nro 3 laajennuksena; siihen ovat jo vuodesta 1994 sisältyneet yhteydet Madrid—Barcelona—Montpellier ja Madrid—Vitoria-Dax. Hanketta jatketaan pohjoiseen reitillä Montpellier—Nîmes ja Dax—Bordeaux—Tours. Lisäksi koko Espanjan niemimaan suurnopeusrataverkko (hanke nro 19), johon kuuluu yhteys Vigo—Porto, on ollut ensisijaisten hanke-ehdotusten joukossa jo vuodesta 2001.

Ensisijaisina pidettyihin hankkeisiin kuuluu myös tavaraliikenne rautatiereitillä Sines—Madrid—Pariisi (hanke nro 16), johon sisältyy rautatielinja Sines—Badajoz ja Pyreneiden niemimaan halki kulkeva rautatie. Kaikkien näiden rautatiehankkeiden tarkoituksena on liittää Portugali ja Espanja toisiinsa ja koko Euroopan laajuiseen verkkoon.

Espanjan niemimaa voi hyötyä myös merten moottoriteistä, jotka sisältyvät ensisijaisena hankkeena (nro 21) komission 1. lokakuuta 2003 tekemään ehdotukseen.

Osana puheenjohtaja Prodin tekemää Euroopan kasvualoitetta 16. ja 17. lokakuuta 2003 kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehottaa komissiota, EIP:tä ja eri kokoonpanoissaan kokoontunutta neuvostoa laatimaan nk. pikakäynnistysohjelman, joka sisältää luettelon laajentuneessa EU:ssa toteuttavista hankkeista, rajoittamatta kuitenkaan komission ehdotuksen mukaisten ensisijaisten hankkeiden toteuttamista. Tässä pikakäynnistysohjelmassa, jonka komissio hyväksyi 11. lokakuuta 2003 ([2]), ei edellytetä komission jo vahvistamien ensisijaisten hankkeiden tarkistamista — mikä edellyttäisi yhteispäätöstä parlamentin ja neuvoston kanssa — vaan kyseessä on aloite eräiden rajatylittävien jo valmiina olevien osuuksien täytäntöönpanon nopeuttamiseksi, mikä puolestaan vauhdittaisi kaikkien ensisijaisten hankkeiden toteuttamista. Tähän ohjelmaan kuuluvia hankkeita ovat muun muassa suurnopeusrata yhteyksillä Lissabon—Madrid, Vigo—Oporto ja Perpignan—Figueras sekä merten moottoritiet. Komissio tekee pikakäynnistysohjelmaan liittyvät ehdotukset joulukuussa 2003 pidettävälle Eurooppa-neuvostolle osoittamassaan Euroopan kasvualoitetta koskevassa kertomuksessa.

([1]) KOM(2003) 564 lopullinen.
([2]) KOM(2003) 690 lopullinen.

(2004/C 78 E/0847) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3266/03**

esittäjä(t): Torben Lund (PSE) komissiolle

(4. marraskuuta 2003)

Aihe: Geenimuunneltu viljely vaikuttaa luontoon

Financial Timesin sivuilla ja BBC:n uutisten verkkosivulla julkaistiin viikolla 42 tietoja merkittävistä tuloksista, joita saatiin tutkittaessa geenimuunnellun viljelyn vaikutuksia ympäröivään luontoon. Tutkimus perustuu Englannissa tehtyihin kokeisiin, joiden mukaan GMO-viljely vahingoittaa luontoa monissa tapauksissa enemmän kuin tavanomaisten kasvilajien viljely. Tutkimus osoittaa esimerkiksi sen, että GMO-viljelymaita ympäröivässä luonnossa on tavanomaisiin viljelymaihin verrattuna vähemmän lintuja, perhosia ja mehiläisiä.

Edellä mainitun vuoksi pyydän komissiota selvittämään, miten mainitut pelottavat tulokset vaikuttavat EU:n politiikkaan erityisesti GMO-tuotteiden sallimisen osalta. Aikooko komissio mainittujen tulosten perusteella käynnistää uusia tutkimuksia GMO-tuotannosta ja sen kielteisistä vaikutuksista ympäristön luontoon? Katsooko komissio, että GMO-viljelyn ja tavanomaisen viljelyn rinnakkaiseloa koskevia sääntöjä on muutettava mainittujen tulosten vuoksi? Lopuksi pyydän komissiota ilmoittamaan, missä määrin GMO-tuottajat asetetaan taloudelliseen vastuuseen kielteisistä vaikutuksista, joita he aiheuttavat ympäristön luonnolle.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(16. tammikuuta 2004)

Yhdistyneessä kuningaskunnassa viimeisten kolmen vuoden aikana tehtyjä laaja-alaisia viljelykasvikokeiluja koskevat kahdeksan raporttia (Farm Scale Evaluations, FSE) julkaistiin 16. lokakuuta 2003. Kokeiluissa tutkittiin kolmen muuntogeenisen, torjunta-aineita sietävän viljelykasvin (maissi, kevätkylvöinen rapsi ja punajuuri) viljelyn vaikutuksia viljelysmaan keskeisen eliöstön runsauteen ja monimuotoiseen verrattuna tavanomaisiin lajikkeisiin, jotka eivät siedä torjunta-aineita. Kokeiluja on tehty kolmen vuoden ajan useilla pelloilla, joista puoleen on kylvetty tavanomaisia siemeniä ja puoleen saman viljelykasvin muuntogeenisiä siemeniä. Maanviljelijät ovat hoitaneet peltojen kumpiakin puoliskoja noudattaen kaupallisia maatalouskäytäntöjä.

FSE-raporttien tärkein tulos on se, että torjunta-aineita sietävien lajikkeiden käytön vaikutuksissa peltojen biologiseen monimuotoisuuteen oli viljelykasvien välisiä eroja. Torjunta-aineita sietävä maissi vaikutti pellon biologiseen monimuotoisuuteen tavanomaista maissia myönteisemmin, kun taas torjunta-aineita sietävä rapsi ja torjunta-aineita sietävä punajuuri vaikuttivat siihen tavanomaisia lajikkeita kielteisemmin.

Yhdistyneen kuningaskunnan kokeilut luokiteltiin kokeelliseen käsittelyyn liittyväksi levittämiseksi. Tällaisen levittämisen sääntely perustuu nykyisin direktiivin 2001/18/EY ([1]) B osaan (aiemmin direktiivin 90/220/ETY ([2]) B osaan; kyseinen direktiivi korvataan 17. lokakuuta 2002 alkaen direktiivillä 2001/18/EY). Levittämistä koskevat luvat myönnetään hajautetun menettelyn perusteella. Menettelyn mukaisesti jäsenvaltion, jossa levittäminen on tarkoitus suorittaa, on arvioitava ympäristövaarat ennen levittämisen hyväksymistä. Tällä jäsenvaltiolla on yksinomainen vastuu kyseisestä levittämisestä, asianmukaiset hallinnointi-, tarkastus- ja valvontatoimenpiteet mukaan luettuina. Muuntogeenisten organismien kokeellisen levittämisen tulokset on sisällytettävä kyseisten muuntogeenisten organismien markkinoille saattamista koskeviin ilmoituksiin.

Ottaen edellä mainitut seikat huomioon onkin syytä tarkastella ACRE:n (muuntogeenisten organismien levittämistä tarkastelevan Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen lakisääteisen neuvoa-antavan elimen) lausuntoa nykyisten, suunnitteilla olevien ja tulevien muuntogeenisten viljelykasvien levittämisen tulosten vaikutuksista.

On myös muistettava, että FSE-raporteissa esitetyt tulokset koskevat ainoastaan kolmea tutkittua lajiketta ja käytettäessä tiettyjä torjunta-aineita. Tulosten mahdollinen soveltaminen muuntogeenisten viljelykasvien muihin tyyppeihin edellyttäisi lisätutkimuksia.

Kuten raporteissa todetaan, biologiseen monimuotoisuuteen kohdistuvien haittavaikutusten ei voida osoittaa johtuvan nykyaikaisen bioteknologian keinoin muunnetun viljelykasvin viljelystä. Tavanomaisilla siemenillä kylvettyyn pellon puoliskoon ja muuntogeenisillä siemenillä kylvettyyn pellon puoliskoon kohdistuvien vaikutusten ero voidaan selittää torjunta-aineita sietäviin ja tavanomaisiin viljelykasveihin käytettyjä torjunta-aineita koskevilla muutoksilla.

Jokainen muuntogeeninen organismi on arvioitava tapauskohtaisesti ennen sen levittämistä ympäristöön tutkimustarkoituksessa tai kaupallisessa tarkoituksessa. Toisin sanoen jokainen muuntogeeninen organismi arvioidaan tietyllä tavalla riippuen siitä, mistä viljelykasvista on kyse (maissi, rapsi tms.), ja sen biologisista ominaisuuksista (itsepölytteinen/ristipölytteinen viljelykasvi, hyönteispölytteinen/tuulipölytteinen viljelykasvi, yksivuotinen/kaksivuotinen viljelykasvi jne.), kasviin lisätystä uudesta muuntogeenisestä piirteestä (torjunta-aineiden sieto, hyönteisten sieto jne.) sekä reseptoriympäristöstä.

Jos muuntogeenisen organismin ihmisten terveydelle tai ympäristölle aiheuttamista riskeistä saadaan uutta tieteellistä tietoa luvan antamisen jälkeen, ilmoittajan on välittömästi ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin ihmisten terveyden tai ympäristön suojelemiseksi ja ilmoitettava siitä toimivaltaiselle viranomaiselle direktiivin 2001/18/EY 20 artiklan mukaisesti.

FSE-raporteissa ei anneta tuotantotapojen rinnakkaiselon kannalta merkityksellistä tietoa. Yhdistyneen kuningaskunnan ympäristö-, elintarvike- ja maaseutuasioiden ministeriö on kuitenkin julkaissut lisäksi kolme tutkimusta ([3]), joiden aiheena on geenivirta muuntogeenisistä viljelykasveista muihin kuin muuntogeenisiin viljelykasveihin. Tutkimukset perustuivat mallinnukseen ja kenttäkokeisiin. Näiden tutkimusten tulokset ovat tärkeitä tilakohtaisten toimenpiteiden tehokkuuden arvioimiseksi, jotta muuntogeenisten organismien sekoittumista muihin viljelykasveihin voidaan rajoittaa. Tältä osin tutkimukset voisivat herättää kiinnostusta keskusteltaessa tuotantotapojen rinnakkaiselosta.

Ohjeista kansallisten strategioiden ja parhaiden käytänteiden laatimiseksi muuntogeenisten viljelykasvien sekä tavanomaisen ja luonnonmukaisen maataloustuotannon rinnakkaiseloon 23. heinäkuuta 2003 annetussa komission suosituksessa ([4]) tarkastellaan vastuuta tilakohtaisista toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen geenivirran rajoittamiseksi. Yleisenä periaatteena on uudentyyppisen viljelykasvin tuotannon tietyllä alueella

aloittavien maanviljelijöiden velvollisuus toteuttaa nämä toimenpiteet tuotannon aloitusvaiheessa. Muuntogeenisten organismien muihin viljelykasveihin sekoittumisesta johtuvan taloudellisen vahingon tapauksessa sovellettavan vastuun osalta komissio kehottaa jäsenvaltioita tarkastelemaan vahinkovastuulainsäädäntöään ja selvittämään, tarjoavatko kansalliset lait tässä suhteessa riittävät ja yhtäläiset mahdollisuudet.

(1) Neuvoston direktiivi 2001/18/EY, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2001, geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta (EYVL L 106, 17.4.2001).
(2) Neuvoston direktiivi 90/220/ETY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 1990 (EYVL L 117, 8.5.1990).
(3) Ministeriön lehdistötiedote: (http://www.defra.gov.uk/news/2003/031013b.htm).
(4) EUVL L 189, 29.7.2003.

(2004/C 78 E/0848) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3298/03**

esittäjä(t): Ian Hudghton (Verts/ALE) komissiolle

(3. marraskuuta 2003)

Aihe: Ilmastonmuutoksen vaikutukset turskakantoihin

Laajalti vallalla olevan kansanomaisen käsityksen mukaan, jota paljon pohjoisilla vesillä kalastaneet kalastajat tukevat, turskakannat siirtyvät pohjoisemmaksi meren lämpötilan noustessa. Tätä käsitystä tukevat myös tieteelliset tutkimukset, kuten esimerkiksi Science Magazine -lehdessä (osa 296, numero 5573) julkaistu tutkimus, joka koski Sir Alister Hardy Foundation for Ocean Science -säätiön tekemää työtä.

Aikooko komissio ottaa huomioon kyseiset uudet tutkimustulokset laatiessaan neuvostolle suosituksia ennen joulukuussa 2003 pidettävää kalastusasioiden neuvoston kokousta?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(19. marraskuuta 2003)

Komissio arvostaa ammattikalastajien osaamista ja kokemusta ja kannustaa heitä saattamaan näkemyksensä sekä komissiota avustavien tieteellisten elinten että suoraan komission tietoon. Kun valmistellaan kalavarojen säilyttämistä koskevia ehdotuksia, joilla on laajakantoisia vaikutuksia kalastusyhteisöön, on kuitenkin asianmukaista asettaa yksittäisten huomioiden edelle tulokset, joita saadaan järjestelmällisistä ja tieteellisesti suunnitelluista selvityksistä ja valvontajärjestelmistä.

Kysymyksessä viitatussa työssä on saatu näyttöä hankajalkaisesiintymien siirtymisestä pohjoiseen, mutta tämän vaikutus kalakantoihin ei ole selvä. Sekä tiedemiehet että kalastusteollisuus ovat kuitenkin yhtä mieltä siitä, että nykyiset turskaesiintymät ovat niiden historiallisia leviämismalleja pohjoisempana. Aikaisemmissa kantojen romahtamisissa on ollut kyse siitä, että kun kalakannat pienenevät, niiden levinneisyysalue supistuu viimeisten kalojen siirtyessä suotuisemmille alueille.

Merkit kalakantojen jakautumisesta pienemmille alueille ovat siten lisävaroitus siitä, että kanta on pieni ja erittäin haavoittuva hyödyntämiselle.

Komissio aikoo ottaa tällaiset tekijät konkreettisesti huomioon laatiessaan säilyttämistä koskevia ehdotuksia.

(2004/C 78 E/0849) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3299/03**

esittäjä(t): Horst Schnellhardt (PPE-DE) komissiolle

(7. marraskuuta 2003)

Aihe: Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (luontotyyppidirektiivi)

1. Luontotyyppidirektiivin 92/43/ETY [1] päätavoitteena on vaalia luontotyyppejä, jotta lajien monimuotoisuus voidaan turvata. Natura 2000 -ohjelma merkitsee luontotyyppien tilan heikentymisen kieltämistä, koska jäsenvaltiot velvoitetaan toteuttamaan toimia, jos heikentyminen on odotettavissa.

Velvoittaako tämä nykyisen tason säilyttämiseen tähtäävän hyödyntämisen jatkamiseen, vaikka hyödyntäminen ei enää olisi ihmisten intressien mukaista? Voidaanko jäsenvaltiot velvoittaa edistämään hyödyntämistä siten, että sitä voidaan jatkaa alkuperäisen tason säilyttämiseksi?

2. Kun yhteisön tärkeinä pitämät alueet on otettu suojeltaviksi, jäsenvaltioiden on varmistettava suojelualueiden tason seuranta. LIFE- ja Natura-rahoituksessa ei ole toistaiseksi määrätty seurannan tukemisesta. Aikooko komissio myöntää rahoitusta seurantaa varten?

[1] EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(3. joulukuuta 2003)

Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. päivänä toukokuuta annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY [1] 6 artiklan 2 kohdassa säädetään jäsenvaltioiden velvollisuudesta toteuttaa erityisten suojelutoimien alueilla tarpeellisia toimenpiteitä luontotyyppien ja lajien elinympäristöjen heikentymisen sekä niitä lajeja koskevien häiriöiden estämiseksi, joita varten alueet on osoitettu, siinä määrin kuin nämä häiriöt saattaisivat vaikuttaa merkittävästi tämän direktiivin tavoitteisiin.

Jäsenvaltiot ovat täysin vastuussa siitä, miten ne päättävät varmistaa direktiivin 6 artiklan 2 kohdan mukaisten toimenpiteiden toteuttamisen ja miten ne tarpeen vaatiessa takaavat nykyisen käyttötavan jatkumisen.

Saman direktiivin 11 artiklassa säädetään jäsenvaltioiden velvollisuudesta huolehtia 2 artiklassa tarkoitettujen luontotyyppien ja lajien suojelun tason seurannasta ottaen erityisesti huomioon ensisijaisesti suojeltavat luontotyypit ja lajit.

LIFE-rahoitusvälineeseen kuuluvan luonnon LIFE-tuen avulla tuetaan direktiivin 92/43/ETY täytäntöönpanoa ja Natura 2000 -verkoston muodostamista. Tuen avulla on toteutettu seuranta- ja valvontatoimenpiteitä useilla Natura 2000 -alueilla vuosien varrella. LIFE-ohjelman mahdollisuudet ovat kuitenkin rajalliset, eikä sen avulla siten voida toteuttaa jatkuvaa yleistä Natura 2000 -alueiden hallintaa, kuten valvontatoimenpiteitä. Kaikki yhteisön tähän tarkoitukseen myöntämä tuki on tulkittava direktiivin 8 artiklan valossa. Artiklassa säädetään Natura 2000 -alueiden hallinnan kannalta tarpeellisten toimenpiteiden yhteisrahoituksesta. Komissio toimittaa neuvostolle ja parlamentille pian tiedonannon direktiivin 92/43/ETY 8 artiklan täytäntöönpanosta.

[1] EYVL L 206, 22.7.1992.

(2004/C 78 E/0850) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3316/03**

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(10. marraskuuta 2003)

Aihe: EMOTR:n korjaukset

Voisiko komissio kertoa, minkä suuruisia korjauksia Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosasto on viimeisten viiden vuoden aikana tehnyt kunkin Euroopan unionin jäsenvaltion kohdalla?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(6. tammikuuta 2004)

Tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettely käsittää vuonna 1995 toteutetun uudistuksen jälkeen kaksi erillistä menettelyä:

— varsinaisen vuosittaisen tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelyn, joka perustuu riippumattomien elinten esittämiin tilien varmennuksiin;

— sääntöjenmukaisuuden tarkastusmenettelyn, jonka perusteella menoja peritään takaisin (rahoitusoikaisut), kun komission suorittamissa tarkastuksissa on ilmennyt maksuja, jotka eivät ole yhteisön sääntöjen mukaisia. Nämä oikaisut koskevat niitä 24:ää kuukautta, jotka edeltävät komission asianomaiselle jäsenvaltiolle toimittamaa tarkastusten tuloksia koskevaa tiedoksiantoa (asetuksen (EY) N:o 1258/1999 [1]) 7 artiklan 4 kohta). Rahoitusoikaisuista tehdään komission päätös.

Viiden viime vuoden aikana tehdyistä rahoitusoikaisuista on kaikista päätetty uudistetun menettelyn mukaisesti. Sääntöjenmukaisuustarkastusten perusteella on tehty 15 komission päätöstä (23. heinäkuuta 2003 mennessä, jolloin tehtiin toistaiseksi viimeinen päätös). Parhaillaan on valmisteilla järjestyksessä 16. päätös.

Tämän ajanjakson kuluessa on peritty takaisin yhteensä 2,27 miljardia euroa. Määrät jäsenvaltioittain ovat seuraavat:

(euroina)

Jäsenvaltio	Takaisin peritty määrä
Belgia	7 873 259,91
Tanska	32 415 872,67
Saksa	106 099 916,44
Kreikka	519 551 784,76
Espanja	474 884 455,96
Ranska	325 740 770,28
Irlanti	26 291 003,76
Italia	575 928 793,49
Luxemburg	403 570,23
Alankomaat	11 737 138,74
Itävalta	938 528,59
Portugali	51 945 010,91
Suomi	4 565 590,64
Ruotsi	3 185 416,91
Yhdistynyt kuningaskunta	129 294 789,14
Yhteensä	2 270 855 902,43

[1] Neuvoston asetus (EY) N:o 1258/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, EYVL L 160, 26.6.1999.

(2004/C 78 E/0851) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3318/03**

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(10. marraskuuta 2003)

Aihe: Yhden euron arvoisen setelin liikkeeseenlasku

Komission vastauksessa kysymykseeni E-2628/02 [1] mainitaan seuraavaa: ”yhden tai kahden euron setelin mahdollisuutta ei yleensäkään ole juuri kannatettu muualla kuin Kreikassa ja Italiassa, mutta sitä on vastustettu kiivaasti”. Jokin aika sitten (7. lokakuuta 2003) Euroopan keskuspankissa järjestetyssä euroalueen jäsenvaltioiden talous- ja valtiovarainministerien tapaamisessa keskusteltiin yhden euron arvoisen setelin liikkeeseenlaskuun liittyvien töiden kiirehtimisestä.

Voiko komissio määritellä yhden euron setelin liikkeeseenlaskun päivämäärän?

[1] EUVL C 161 E, 10.7.2003, s. 30.

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(17. joulukuuta 2003)

EY:n perustamissopimuksen 106 artiklan 1 kohdan mukaan Euroopan keskuspankilla (EKP) on yksinoikeus antaa lupa setelien liikkeeseen laskemiseen yhteisössä. Setelien yksikköarvoja koskevat päätökset kuuluvat siis EKP:n toimivaltaan.

EKP:n neuvosto päätti 24. huhtikuuta 2003 seuraavien syiden vuoksi lykätä päätöstä hyvin alhaisen yksikköarvon eurosetelien käytöstä:

— setelien tai kolikoiden yksikköarvojen muuttaminen pian euron käyttöönoton jälkeen ei ole suositeltavaa, koska talouden toimijoille aiheutui vuonna 2002 merkittäviä sopeuttamiskustannuksia;

— eurojärjestelmän piirissä tunnustetaan, että alhaisen yksikköarvon eurosetelien käyttöönotto on saanut julkisuudessa jonkin verran kannatusta, joka ei ole kuitenkaan toistaiseksi noussut kovin suureksi;

— hyvin alhaisen yksikköarvon eurosetelien liikkeeseenlaskua pitäisi harkita vasta muutaman vuoden kuluttua, kun setelien ja kolikoiden käytöstä on saatu enemmän kokemusta.

Jos alhaisen yksikköarvon seteleitä lasketaan liikkeeseen, käytössä on rinnakkain samanarvoisia kolikoita ja seteleitä. EKP harkitsee asiaa uudelleen syksyllä 2004.

(2004/C 78 E/0852) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3338/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(12. marraskuuta 2003)

Aihe: Peschieran lähteiden ympäristönsuojelu

Muutama kuukausi sitten Rietin maakunnassa sijaitseva Cittaducalen kunta teki vuoden loppuun mennessä vahvistettavan esisopimuksen, jossa se sitoutuu toimittamaan 32 hehtaaria maa-alueita italialaiselle ACEA S.p.A. -yhtiölle.

Tällä vuoristoisella alueella sijaitsee yksi vanhimmista juomavesilähteistä sekä vanha vesametsä. Kunta on kuitenkin nyt sitoutunut muuttamaan nykyisen vesametsän tukkimetsäksi ottamatta huomioon alueen ominaispiirteitä ja hydrogeologisia seurauksia, jotka voivat vaarantaa vuorenrinteiden stabiliteetin.

Lisäksi ei ole selvää, mihin alueen hankkiva yhtiö aikoo lähdettä käyttää. Se on todellakin yksi tärkeimmistä koko Rietin alueella.

Yhteisön toimielimet ovat kuitenkin jo monen vuoden ajan sitoutuneet suojelemaan ympäristöä, kuten käy ilmi myös neuvoston 13. kesäkuuta 2003 vahvistamasta yhteisestä kannasta, joka koskee ”Forest Focus” -puiteasetusta.

Voisiko komissio kertoa,

1. sovelletaanko kaikkia EY-sopimuksen 174 artiklassa määrättyjä toimia?

2. onko lähteiden suojelemiseksi määrärahoja?

3. mikä on yleinen tilanne asiassa?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(23. joulukuuta 2003)

EY:n perustamissopimuksen ympäristöasioita koskevan luvun perusteella unioni on antanut kattavan lainsäädännön vesiensuojelun, luonnonsuojelun ja ympäristövaikutusten arvioinnin alalla.

Vesiensuojelu: yhteisön vesipolitiikan puitteista vuonna 2000 annetussa direktiivissä ([1]) vahvistetaan kaikenlaisten vesien, jokien, järvien, rannikkovesien ja pohjaveden suojelu, johon sisältyy oikeudellisesti sitova velvoite saavuttaa ja ylläpitää vesien hyvä tila ja ehkäistä vesien tilan huononeminen.

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitseman pohjavesiesiintymän osalta on tärkeää huomata, että pohjaveden tila määritellään kemiallisen puhtauden ja määrän perusteella. Kaikki toimenpiteet, jotka johtavat liialliseen vedenottoon tai pohjavesikerroksen alenemiseen, ovat pääsääntöisesti kiellettyjä.

Luonnonsuojelu: Peschieran lähteet Cittaducalessa ovat luontotyyppidirektiivin ([2]) mukaisen erityissuojelun alaisia: ne sisältyvät alueeseen, jota Italia on osoittanut yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi ([3]). Alueella on näin ollen noudatettava direktiivin säännöksiä, erityisesti 6 artiklan 2 kohdan säännöksiä, joiden mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava erityisten suojelutoimien alueilla tarvittavat suojelutoimenpiteet luontotyyppien ja lajien elinympäristöjen heikentymisen sekä niitä lajeja koskevien häiriöiden estämiseksi, joita varten alueet on osoitettu, siinä määrin kuin nämä häiriöt saattaisivat vaikuttaa merkittävästi direktiivin tavoitteisiin. Kun hyväksytään hankkeita tai suunnitelmia, jotka saattavat vaikuttaa alueeseen merkittävästi, on noudatettava direktiivin 6 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaista menettelyä.

Ympäristövaikutusten arviointi: sellaisten hankkeiden vaikutukset, joilla etenkin laatunsa, kokonsa tai sijaintinsa vuoksi todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia, on ennen luvan myöntämistä arvioitava ympäristövaikutusten arviointia koskevan direktiivin ([4]) mukaisesti. Direktiivissä on lueteltu hankkeita, joiden yhteydessä jäsenvaltioiden on määritettävä — tapauskohtaisesti tai raja-arvojen tai arviointiperusteiden mukaan — onko hankkeella todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia. Hankeluetteloon ([5]) sisältyvät muiden muassa tietynlaiset metsitystoimet ja metsitys maan käyttötarkoituksen muuttamiseksi. Kunnallishallinnon aikeista olisi saatava lisätietoja, jotta voitaisiin lopullisesti arvioida, kuuluvatko kyseiset toimet direktiivin soveltamisalaan.

Forest Focus -asetus: ehdotuksella Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi metsien ja ympäristövuorovaikutusten seurannasta yhteisössä (Forest Focus) ([6]) pyritään edistämään metsiensuojelua metsäpalojen valvonta- ja ehkäisytoimilla. Näin ollen asetusta ei voida soveltaa tähän asiaan.

Vesiensuojelutoimien rahoitus: yhteisön perustamissopimuksessa määrätään, että jäsenvaltiot huolehtivat ympäristöpolitiikan rahoittamisesta. Useiden komission rahoitustoimenpiteiden, kuten rakenne- ja aluepolitiikan, yhteisen maatalouspolitiikan ja LIFE-rahoitusvälineen avulla, voidaan kuitenkin osallistua vesiensuojelun rahoitukseen.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/ETY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000 (EYVL L 327, 22.12.2000).

([2]) Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992).

([3]) Alue IT6020012, "Piana di S. Vittorino — Sorgenti del Peschiera".

([4]) Neuvoston direktiivi 85/337/ETY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 1985 (EYVL L 175, 5.7.1985). Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY (EYVL L 73, 14.3.1997).

([5]) Direktiivin 85/337/ETY liite II. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 97/11/EY.

([6]) Koska parlamentti ja neuvosto ovat vasta äskettäin äänestäneet ehdotuksesta, viitetiedot eivät ole vielä käytettävissä (EYVL C 20 E, 28.1.2003).

(2004/C 78 E/0853) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3346/03**

esittäjä(t): Miquel Mayol i Raynal (Verts/ALE) komissiolle

(13. marraskuuta 2003)

Aihe: Mallorcan tieverkostoa koskevan suunnitelman muuttaminen

Mallorcan nykyinen aluehallitus (Consell de Mallorca) on päättänyt muuttaa tieverkostoa koskevaa suunnitelmaa. Kyseinen muutos merkitsee moottoritien rakentamista (Inca—Manacor), kahta moottoriliikennetiehanketta (Inca—Sa Pobla ja Llucmajor), Palma—Inca-moottoritien laajentamista kolmikaistaiseksi ja toisen kehätien rakentamista Palmaan. Muutoksesta ilmoitettiin 11. lokakuuta 2003 Baleaarien saariryhmän virallisessa lehdessä nro 141.

Muutetussa suunnitelmassa ei mainita asianmukaisen ympäristövaikutusten arviointisuunnitelman laatimista, vaikka muutosten merkittävät alueelliset, ympäristölliset, yhteiskunnalliset ja taloudelliset vaikutukset ovat tunnettuja, mukaan lukien maaseutualueen tuhoutuminen laajalta alueelta.

Tunteeko komissio tämän suunnitelman sekä Mallorcan aluehallituksen hyväksymät muutokset, joissa ympäristönäkökohtien arviointia ei ole huomioitu asianmukaisesti?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä asian suhteen?

Katsooko komissio, että suunnitelman muuttaminen on täysin vastoin Nizzan sopimuksen 2 ja 6 artiklaa?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(9. tammikuuta 2004)

Arvoisa parlamentin jäsen viittaa olemassa olevaan moottoriteiden suunnitteluohjelmaa koskevaan muutokseen.

Neuvoston 27 päivänä kesäkuuta 1985 antamassa direktiivissä 85/337/ETY (YVA-direktiivissä) ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY ([2]), käsitellään tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arviointia. Sen mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennen luvan myöntämistä hankkeiden, joilla etenkin laatunsa, kokonsa tai sijaintinsa vuoksi todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia, ympäristövaikutukset arvioidaan. Nämä hankkeet on määritelty 4 artiklassa, jossa viitataan direktiivin liitteisiin I ja II. Moottoriteiden rakentaminen kuuluu liitteessä I olevan 7 kohdan b alakohtaan, joten siitä on tehtävä pakollinen ympäristövaikutusten arviointi. Muihin hankkeisiin, kuten olemassa olevan moottoritien muutostöihin, sovelletaan liitettä II. Tässä tapauksessa Espanjan viranomaisten on määriteltävä, joko tapauskohtaisen tarkastelun tai raja-arvojen tai valintaperusteiden perusteella, onko hankkeesta laadittava arviointi sen todennäköisten merkittävien ympäristövaikutusten vuoksi ottaen huomioon direktiivin liitteessä III asetetut asiaa koskevat valintaperusteet.

Tällä hetkellä yhteisön oikeuteen ei sisälly säännöstä, jonka mukaan jäsenvaltioiden olisi tehtävä strateginen ympäristövaikutusten arviointi (SYA) suunnitelma- tai ohjelmaluonnoksistaan tai ehdotetuista muutoksista. Tilanne muuttuu 21. heinäkuuta 2004, johon mennessä jäsenvaltioiden on saatettava päätökseen tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 2001 annetun parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY, eli niin kutsutun SYA-direktiivin ([3]), saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tämän jälkeen jäsenvaltioiden on tehtävä ympäristövaikutusten arviointi suunnitelmista ja ohjelmista, jotka täyttävät direktiivin määritelmän. Joissakin tapauksissa arviointi on tehtävä myös sellaisista suunnitelmista tai ohjelmista, jotka ovat alkaneet ennen 21. heinäkuuta 2004, mutta jotka on hyväksytty vasta 21. heinäkuuta 2006 jälkeen.

Parlamentin jäsenen toimittamien tietojen perusteella komissiolla ei ole mitään syytä olettaa tässä vaiheessa, ettei yhteisön oikeutta sovellettaisi asianmukaisesti.

([1]) EYVL L 175, 5.7.1985.
([2]) EYVL L 73, 14.3.1997.
([3]) EYVL L 197, 21.7.2001.

(2004/C 78 E/0854) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3364/03**

esittäjä(t): Christos Folias (PPE-DE) komissiolle

(10. marraskuuta 2003)

Aihe: Televiestinnän uusi sääntelyjärjestelmä

Televiestinnän uusi sääntelyjärjestelmä perustuu neljään direktiiviin: käyttöoikeusdirektiiviin 2002/19/EY ([1]), valtuutusdirektiiviin 2002/20/EY ([2]), puitedirektiiviin 2002/21/EY ([3]) ja yleispalveludirektiiviin 2002/22/EY ([4]). Sääntelyjärjestelmällä vahvistetaan kilpailumahdollisuuksia sekä muita kuluttajien edun mukaisia toimia ja sillä edistetään Lissabonin päämääriä. Edellä mainitut neljä direktiiviä piti saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä viimeistään 24. heinäkuuta 2003 mennessä, jolloin myös direktiivissä esitettyjen uusien toimien olisi pitänyt tulla voimaan.

Ovatko kaikki jäsenvaltiot noudattaneet uuden sääntelyjärjestelmän täytäntöönpanon määräaikaa 24. heinäkuuta 2003? Jos eivät, mitkä jäsenvaltiot eivät ole vielä panneet täytäntöön uutta sääntelyjärjestelmää?

Jos eräät jäsenvaltiot eivät ole noudattaneet ajoissa sääntelyjärjestelmän velvoitteita, mitä toimia komissio soveltaa tai aikoo soveltaa sääntelyjärjestelmän täytäntöönpanon varmistamiseksi, ja millä aikataululla?

Eikö komissio katso, että Lissabonin strategian mukaisia tavoitteita heikennetään, jos sääntelyjärjestelmää ei saateta osaksi kansallista lainsäädäntöä tai jos se viivästyy?

([1]) EYVL L 108, 24.4.2002, s. 7.
([2]) EYVL L 108, 24.4.2002, s. 21.
([3]) EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.
([4]) EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(8. joulukuuta 2003)

Arvoisa parlamentin jäsen on oikeassa epäillessään, etteivät kaikki jäsenvaltiot ole noudattaneet määräaikaa, joka asetettu sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmän perustan muodostavan neljän direktiivin — 7. maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston puitedirektiiviin 2002/21/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston käyttöoikeusdirektiiviin 2002/19/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston valtuutusdirektiiviin 2002/20/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston yleispalveludirektiiviin 2002/22/EY — täytäntöönpanolle jäsenvaltioissa asetettua määräaikaa. Direktiivit piti saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä viimeistään 24. heinäkuuta 2003 mennessä.

Tästä syystä komissio käynnisti 6. lokakuuta 2003 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisen rikkomista koskevan menettelyn niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät määräpäivään mennessä olleet ilmoittaneet komissiolle toimenpiteistä kyseisten direktiivien saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä. Kyseiset jäsenvaltiot olivat Belgia, Saksa, Kreikka, Espanja ([1]), Ranska, Luxemburg, Alankomaat ja Portugali.

Tietoyhteiskunnasta ja yritystoiminnasta vastaava komission jäsen ilmoitti tässä yhteydessä seuraavaa ([2]): "Kasvua ja innovaatioita synnyttäneen ja palvelujen yleistä saatavuutta parantaneen, vuonna 1998 tapahtuneen Euroopan televiestintämarkkinoiden vapautumisen seurauksena komissio katsoo, että sen ensisijaisena tehtävänä on edistää sähköisen viestinnän uuden sääntelyjärjestelmän määräaikaista voimaansaattamista. Sen lisäksi, että sääntelyjärjestelmä tuo alan investointien säilyttämisen kannalta välttämätöntä oikeudellista ennakoitavuutta ja sääntelyn joustavuutta, se myös täydentää *e*Europe-strategian tavoitetta. Pyrkimyksenä on, että Internet-palvelut ovat paikallistasolla mahdollisimman monien ihmisten saatavilla jatkuvasti laajakaistaverkkojen kautta mahdollisimman alhaiseen kilpailukykyiseen hintaan." Näin ollen komissio on täysin samaa mieltä arvoisan jäsenen kanssa uuden sääntelyjärjestelmän täydellisen, tehokkaan ja määräaikaisen täytäntöönpanon merkityksestä sähköisen viestinnän markkinoiden kehittymisen ja Lissabonin tavoitteiden täyttymisen kannalta.

Toinen sähköisen viestinnän uuden sääntelyjärjestelmän mukanaan tuoma tärkeä seikka on niin sanottu sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi ([3]). Direktiivi oli määrä saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä 31. päivään lokakuuta 2003 mennessä. Tähän määräaikaan mennessä vain kuusi jäsenvaltiota oli

ilmoittanut direktiiviä koskevista voimaansaattamistoimenpiteistä. Nämä valtiot olivat Tanska, Espanja, Italia, Itävalta, Ruotsi ja Yhdistynyt kuningaskunta. Myös Irlanti on määräajan jälkeen hyväksynyt voimaansaattamistoimenpiteitä. Komissio aikoo näin ollen käynnistää tavanomaisten menettelyjen mukaisesti rikkomismenettelyn niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät ole ilmoittaneet voimaansaattamismenettelyistä sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivin osalta.

Komissio haluaa kuitenkin käyttää kaikkia saatavilla olevia keinoja täytäntöönpanoon liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi jäsenvaltioissa. Se ei aio turvautua ainoastaan rikkomusmenettelyihin. Komissio jatkaa yhteistyötä jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa sekä erityisesti riippumattomien kansallisten sääntelyviranomaisten kanssa. Yhteistyöllä pyritään varmistamaan se, että sääntelyjärjestelmää sovelletaan keskitetysti koko unionin alueella. Yhteistyötä tehdään viestintäkomitean ja eurooppalaisen sääntelyviranomaisten ryhmän sekä radiotaajuuskomitean ja radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän työryhmän työn puitteissa sekä jäsenvaltioiden kahdenvälisissä kokouksissa.

(1) Espanja on tämän jälkeen hyväksynyt voimaansaattamistoimenpiteitä. Näin ollen rikkomusmenettely tätä jäsenvaltiota kohtaan päätetään heti kun komissiolle on ilmoitettu kyseisistä toimenpiteistä.
(2) Katso komission lehdistötiedote IP/03/1356, 8.10.2003.
(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL L 201, 31.7.2002).

(2004/C 78 E/0855) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3365/03**

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(14. marraskuuta 2003)

Aihe: Psirrisin kaupunginosan uudistaminen

Ateenassa arkeologisten alueiden yhdistämiseksi osittain yhteisön varoin toteutettaviin hankkeisiin kuuluu myös niin kutsuttu Psirrisin kaupunginosan uudistaminen. Alue on osa vanhaa kaupunkia, jossa rakennukset ovat olleet matalia, kadut kapeita, asukkaat työväenluokkaa ja jossa on harjoitettu taloudellisen toiminnan perinteisiä muotoja. Valitettavasti tämä uudistaminen yhä enemmän on menossa siihen suuntaan, että perinteiset asukkaat ja ammatit poistetaan alueelta ja tilalle tulee täysin tolkuton monenlaista häiriötä ja saasteita mukanaan tuovien yökerhojen rakentaminen. Asianosaisten viranomaisille esittämät vastalauseet ja toimenpiteet, joihin he ovat ryhtyneet viranomaisten suuntaan, ovat moninkertaistuneet, mutta tähän asti niillä ei ole aikaansaatu mitään tulosta, vaikka yleisesti tunnustetaan, että Psirrisin kaupunginosassa on tapahtunut laittomuuksia ja sääntöjen rikkomisia.

Kysyn komissiolta: Oliko se ennen kyseisten hankkeiden rahoittamista saanut tiedon tätä uudistamista koskevan suunnitelman tavoitteista, oliko se hyväksynyt kyseisen suunnitelman ja onko se valvonut sen toteuttamista? Kuinka on mahdollista, että yhteisön varoilla toteutetaan hankkeita, jotka hajoittavat kaupunkirakenteen ja taloudellisen rakenteen aivan Kreikan pääkaupungin ydinkeskustassa?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(12. tammikuuta 2004)

Ateenan arkeologisten alueiden yhdistäminen on yksi Kreikkaa koskevan kolmannen yhteisön tukikehyksen ensisijaisista tavoitteista, ja sitä toteutetaan hankesarjan avulla. Hankkeet koskevat alueiden ja niihin liittyvien kulttuuritoimintojen uudistamista. Koska kyse ei ole rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 (1) V osastossa tarkoitetuista hankkeista ("suurhankkeet"), kansalliset viranomaiset ovat vastuussa yksittäisten hankkeiden valinnasta. Yksityiskohtainen suunnittelu ja toteutus kuuluu näiden ohjelmien, erityisesti kulttuurialan toimintaohjelman ja Attikan alueellisen toimintaohjelman, nimitetyille hallintoviranomaisille.

Komission tämänhetkisten tietojen mukaan kyseisten ohjelmien yhteydessä ei ole tuettu arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessä kuvailtuja kaupallisia toimintoja.

(1) EYVL L 161, 26.6.1999.

(2004/C 78 E/0856) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3373/03**

esittäjä(t): Alexander de Roo (Verts/ALE) komissiolle

(14. marraskuuta 2003)

Aihe: Tulvat Maltassa ja Qormin kaupungissa syyskuussa

Malta koki historiansa pahimpiin kuuluvat tulvat 15. ja 18. syyskuuta 2003. Tulvasta eniten kärsineiden kaupunkien joukossa oli Qormi ja erityisesti sen kaupunginosan Q009 asukkaat.

Tämä kaupunginosa on vaarallista tulva-aluetta. Maltan hallitus käynnisti tätä kaupunginosaa koskevan "tulvavesien torjuntasuunnitelman" vuonna 1997. Tämän suunnitelman ensimmäinen osa, jonka toteutuksesta vastasi arkkitehti Robert Musumeci, saatiin valmiiksi vuoden 1998 lopussa. Toista osaa ei koskaan toteutettu, vaikka Qormin kaupunginhallitus lähetti marraskuussa 2001 toimivaltaiselle ministerille kirjeen, jossa se muistutti ministeriä siitä, että jos toista vaihetta ei rakenneta valmiiksi, Qormin asukkaat ovat alttiita tulvatuhoille.

Qormin alueen tulvavaara todetaan myös "Maltan ympäristö- ja kaavoitusviraston" kesäkuussa 2002 julkaisemassa Keski-Maltan seutukaavan kartassa 70.

Valitettavasti hallitus ei reagoinut edellä mainittuihin varoituksiin.

Koska Maltan hallitus hakee EU:n komissiolta solidaarisuusrahaston avustusta syyskuun 15. ja 18. päivän tulvien aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi, voiko komissio varmistaa, että osa tästä solidaarisuusrahaston avustuksesta maksetaan Qormin kaupunginhallitukselle, jotta varoja voidaan käyttää Qormin asukkaille aiheutuneiden vahinkojen korvaamiseen?

Onko komissio tietoinen siitä, että sama tilanne vallitsee myös Maltan muissa osissa, kuten Birkikara-Msidassa, Mosta Burmarradissa ja Pwalesissa, missä ei ole ryhdytty minkäänlaisiin toimiin epäsäännöllisten mutta toistuvien äkillisten "flash flood" -tulvien varalta, mikä tulevaisuudessa muuttaa solidaarisuusrahastolle esitettävät hakemukset toistuvaksi käytännöksi?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(12. tammikuuta 2004)

Maltan viranomaiset esittivät 10. marraskuuta 2003 komissiolle hakemuksen solidaarisuusrahaston avustuksen saamiseksi Maltaa 15.—17. syyskuuta 2003 koetelleiden voimakkaan rajuilman ja tulvien aiheuttaman katastrofin hätätoimien rahoittamiseksi. Komissio tarkastelee hakemusta parhaillaan. Se ei ole vielä tehnyt päätöstä avustuksen myöntämisestä.

Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta 11 päivänä marraskuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2002 ([1]) 3 artiklan 2 kohdan mukaan tukia voidaan käyttää vain seuraavanlaisiin hätätoimiin:

— perusrakenteiden ja palvelujen toiminnan välitön uudelleenkäynnistäminen energia-, vesi- ja jätevesihuollon, televiestinnän, liikenteen, terveydenhuollon ja opetuksen alalla;

— väestön välittömästi tarvitsemista tilapäisistä majoitusjärjestelyistä ja pelastuspalveluiden rahoituksesta huolehtiminen;

— varojärjestelmän infrastruktuureiden turvallisuuden välitön varmistaminen ja kulttuuriperinnön välittömät suojelutoimenpiteet;

— tuhoja kärsineiden alueiden, luontoalueet mukaan lukien, välitön puhdistaminen.

Katastrofien pitemmän aikavälin ennaltaehkäisyyn liittyvät toimet eivät voi saada solidaarisuusrahaston tukea. Tämä ei poissulje ennaltaehkäisevien toimien mahdollista rahoitusta tai osarahoitusta muista yhteisön rahoituslähteistä, jos kyseisten rahoituslähteiden valintaperusteet täyttyvät.

Mahdollisen tuen käyttäminen, erityisesti yksittäisten toimenpiteiden valitseminen, on Maltan viranomaisten tehtävä, eikä komissio voi puuttua asiaan.

Tulvavesisuunnitelman puuttuminen tai muut vastaavat väitetyt puutteet eivät vaikuta kelpoisuuteen saada solidaarisuusrahaston tukea. Solidaarisuusrahaston tuen käyttämisen loppuraportissa tukea saaneiden valtioiden on kuitenkin esitettävä yksityiskohtaisia tietoja ennaltaehkäisevistä toimista, joita toteutetaan tai joita on esitetty toteutettavaksi vahinkojen rajoittamiseksi ja, sikäli kuin mahdollista, samanlaisten katastrofien välttämiseksi.

(1) EYVL L 311, 14.11.2002.

(2004/C 78 E/0857) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3392/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(17. marraskuuta 2003)

Aihe: Taloudellinen seuranta

1. Aikooko komissio verrata vuosittaista jäsenvaltioiden rahallisen ja taloudellisen suorituskyvyn seurantaansa, erityisesti vakautus- ja konvergenssiohjelmia koskevaa seurantaa, IV artiklan mukaisiin ja kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) raportteihin?

2. Voisiko komissio ilmoittaa erityisesti, a) kuinka monta pätevää ekonomia raportoi kunkin jäsenvaltion tilanteesta ja mikä heidän lukumääränsä on verrattuna IMF maakohtaisista raporteista vastaavan henkilöstön määrään, b) mikä on jäsenvaltioihin tehtyjen työmatkojen kesto ja niihin osallistuvien kokoonpano sekä c) mikä on näiden matkojen tyypillinen ohjelma ja haastateltavien henkilöiden asema ja vastuualue?

3. Voiko komissio ilmoittaa, onko mitään sen seurantamenetelmiä koskevia muutoksia tai parannuksia suunnitteilla?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 2003)

Arvoisa parlamentin jäsen viittaa toimiin ja resursseihin, jotka liittyvät komission toteuttamaan jäsenvaltioiden talous- ja rahoitustilanteen seurantaan verrattuna Kansainväliseen valuuttarahastoon.

1. Komissio vertaa yleisesti jäsenvaltioiden ja liittymässä olevien valtioiden taloustutkimusten tuloksia, etenkin vakaus- ja lähentymisohjelmien arvioinnin tuloksia, Kansainvälisen valuuttarahaston toteuttaman taloustilanteen seurannan tuloksiin, erityisesti IV artiklan mukaisten kuulemismenettelyjen tuloksiin. Tällaisten vertailujen perusteella komissio on mukana yhdenmukaistamassa EU:n kantaa IV artiklan mukaisista jäsenvaltioita ja liittymässä olevia maita koskevista kuulemismenettelyistä. Toimintaan liittyy myös talous- ja rahaliiton perustamisesta lähtien IV artiklan mukaiset euroaluetta koskevat kuulemismenettelyt.

2. Komissiossa yksittäisten jäsenvaltioiden taloustilannetta seuraavien koulutettujen ekonomistien määrä vaihtelee tavallisesti kahdesta (neljää suurinta kansantaloutta varten) yhteen (muita jäsenvaltioita varten). Kansainvälisen valuuttarahaston alueellisissa toimistoissa ekonomistien määrä on vastaavasti kolmesta yhteen. Tähän lukumäärään ei sisälly tukihenkilöstöä (sihteerit, avustajat) tai johtohenkilöstöä (komission yksikönpäälliköt ja johtajat, valuuttarahaston jaostojen ja osastojen päälliköt).

Komission virkamiesten työmatkat, joiden tarkoituksena on seurata jäsenvaltioiden taloustilannetta, liittyvät yleensä syksyn ja kevään talousennusteisiin ja talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen täytäntöönpanoa koskevan kertomuksen valmisteluun sekä tutkimuksiin, jotka koskevat tiettyä politiikanalaa (esimerkiksi liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn mahdollisten vaiheiden valmistelu).

Edellisiin matkoihin osallistuvat yleensä ekonomistit, jotka seuraavat kyseessä olevaa jäsenvaltiota, sekä mahdollisesti vastuussa oleva yksikönpäällikkö. Nämä virkamatkat kestävät yleensä yhdestä kolmeen päivään. Ohjelmaan kuuluu yleensä kokouksia valtiovarainministeriön, keskuspankin ja ennusteita laativien laitosten kanssa operatiivisella ja keskijohdon tasolla.

Jälkimmäisiä virkamatkoja johtaa yleensä johtaja (tai pääjohtaja) ja lisäksi mukana on vastuussa oleva yksikönpäällikkö ja kyseistä jäsenvaltiota seuraavat ekonomistit. Matkan kesto on yhdestä kahteen päivään. Ohjelmaan kuuluu yleensä ylimmän johtotason kokous valtiovarainministeriön kanssa.

On syytä huomata, että komission osalta edellä mainittuja resursseja ja kontakteja täydentävät horisontaalisten (ei-maantieteellisten) yksiköiden resurssit ja kontaktit jäsenvaltioiden virkamiehiin EU:n toimielinten toimipaikoissa järjestetyissä virallisissa ja epävirallisissa kokouksissa.

3. Komissio pyrkii jatkuvasti parantamaan jäsenvaltioiden taloustilanteen seurantaa. Tiedonannossaan finanssipolitiikan koordinoinnin tehostamisesta [1] komissio painottaa aikomusta järjestää useampia ja kattavampia virkamatkoja.

[1] KOM(2002) 668 lopullinen.

(2004/C 78 E/0858) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3398/03**

esittäjä(t): Stefano Zappalà (PPE-DE) komissiolle

(17. marraskuuta 2003)

Aihe: Kiinan kuparin maailmanmarkkinoilla harjoittama polkumyynti

Kiina on ottanut käyttöön protektionistisia järjestelyjä voidakseen maksaa tukia kupariteollisuudelleen, jolloin se voi toimia maailmanmarkkinoilla hyötyen asiaankuulumattomista ja epäoikeudenmukaisista eduista.

Toissijaisia raaka-aineita (romua) maahantuoville yrityksille maksetaan suoraan takaisin 30 prosenttia arvolisäverosta, ja loput 70 prosenttia menevät valtionyhtiölle, joka on kyseisen alan viiden suurimman yrityksen yhteenliittymä.

Epäreiluja etuja käytetään monopolin luomiseen raaka-aineiden maailmanmarkkinoilla ylläpitämällä niin korkeita hintoja, ettei muilla ostajilla ole varaa niihin.

Neljän vuoden aikana, vuosina 1998—2002, kupariromun ja lejeeringin viennin määrä Euroopan unionista Kiinaan kasvoi 70 000 tonnista 246 000 tonniin vuodessa.

Euroopan unionilla ei ole omia kuparivaroja, ja se menettää kupariromunsa ja lejeerinkinsä — jotka ovat ainoat sen saatavilla olevat varat — minkä johdosta sen tehdasteollisuuden kilpailukyky heikkenee huomattavasti, ja toimintaa ja työpaikkoja vähennetään.

Näillä vääristymillä on vaikutusta jalostusteollisuuteen, joka tuottaa samanlaisia raaka-aineita kuin ne, joita muuten jouduttaisiin tuomaan unioniin, sekä välituotteiden tuotantoalaan, jonka tuotannosta yli 50 prosenttia perustuu mahdollisuuteen käyttää Euroopan unionista peräisin olevaa halpaa romua.

Kysymyksen esittäjä on pettynyt siihen, että vaikka ammattiliitot ja äskettäin myös Europa Metalli ovat jo kauan sitten tiedottaneet komissiolle edellä mainitusta tilanteesta, se ei ole vieläkään vastannut sille esitettyihin huomioihin eikä ryhtynyt toimiin oikeudenmukaisten markkinaolosuhteiden palauttamiseksi.

Voiko komissio ilmoittaa, mihin kiireellisiin toimiin se aikoo ryhtyä Kiinan kuparialalla toteuttamia protektionistisia toimia vastaan, ja millä toimilla se aikoo varmistaa, että Kiina lopettaa teollisuutensa suoran ja epäsuoran tukemisen ja erityisesti arvonlisäveron takaisinmaksun?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(15. joulukuuta 2003)

Komissio on täysin tietoinen toissijaisten raaka-aineiden (eli metalliromun) hankintaongelmista, joista yhteisön kuparinjalostusteollisuus kärsii. Teollisuus on todellakin joutunut hankalaan tilanteeseen, jonka aiheuttavat (i) yhtäältä näiden tuotteiden harvinaistuminen kansainvälisillä markkinoilla, mikä johtuu pääasiassa Venäjän ja monen muun uuden itsenäisen valtion asettamista vientirajoituksista, ja (ii) toisaalta useista Aasian maista ja erityisesti Kiinasta peräisin olevasta suuresta kysynnästä aiheutuva, samojen tuotteiden hintaan kohdistuva huomattava paine.

Kupariteollisuutensa kehittymisen edistämiseksi Kiina otti vuonna 2000 käyttöön järjestelmän, jota jatkettiin joidenkin muutosten jälkeen vuonna 2003 ja jossa sen kupariromun maahantuontiin sovellettava ALV maksetaan osittain takaisin. Euroopan teollisuus katsoo, että tämä etu antaa kiinalaisille elinkeinonharjoittajille mahdollisuuden rahoittaa aggressiivista politiikkaa, jonka puitteissa ne hankkivat itselleen merkittävän osuuden kansainvälisten markkinoiden metalliromusta.

Komissio on ottanut huomioon yhteisön teollisuuden huolenaiheet ottamalla tämän kysymyksen esiin useaan otteeseen viime kuukausien aikana Kiinan viranomaisten kanssa, sekä kahdenvälisissä että monenvälisissä yhteyksissä. Komissio on muun muassa pyytänyt yksityiskohtaisia täsmennyksiä kysymykseen tästä ALV:n takaisinmaksujärjestelmästä Maailman kauppajärjestön Kiinan kauppapolitiikkaa koskevan siirtymäkauden valvontamekanismin puitteissa. Näiden osatekijöiden perusteella komissio analysoi tämänkaltaisen järjestelmän yhteensopivuuden Kiinan kansainvälisten velvoitteiden kanssa.

On kuitenkin syytä täsmentää, että komissio ei ole toistaiseksi todennut merkittävää kasvua vastaavien Kiinasta peräisin olevien jalostettujen tuotteiden maahantuonnissa. Yhteisön teollisuus ei sitä paitsi ole tähän mennessä tehnyt polkuhinnoista eikä tukiaisista valituksia komissiolle, joka voi käynnistää vastaavat menettelyt omasta aloitteestaan ainoastaan erittäin poikkeuksellisissa tapauksissa.

Komissio pysyy tiiviissä yhteydessä yhteisön teollisuuteen ja seuraa tarkasti asian kehittymistä normaalien kilpailuolosuhteiden palauttamiseksi alalle.

(2004/C 78 E/0859) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3408/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(17. marraskuuta 2003)

Aihe: Laiton maahanmuutto — Saksan konsulaatit

Erään tiedotusvälineen mukaan Portugalin ulkomaalais- ja raja-asiain virasto (SEF), työsuojeluvirasto (IGT) ja maahanmuuttoa ja etnisiä vähemmistöjä koskevien asioiden päävaltuutetun virasto (ACIME) väittävät, että Saksan konsuliviranomaiset, esimerkiksi Ukrainassa, Moldovassa ja Venäjällä toimivat konsulaatit, ovat pääasiallisesti vastuussa Itä-Euroopasta lähtöisin olevien laittomien maahanmuuttajien määrän kasvusta Portugalissa.

Näiden virastojen julkaisun "Maahanmuutto idästä — uusi todellisuus, mahdollisuudet ja haasteet" mukaan Saksan konsulaattien laiminlyönnit ovat mahdollistaneet itäeurooppalaisten pääsyn Schengen-alueelle ensin matkailijoina, ja sitten he ovat jääneet laittomasti alueelle.

Coimbran yliopiston yhteiskuntatieteiden laitoksen tutkimus, joka koski 735 itäeurooppalaista maahanmuuttajaa, tukee edellä mainittua käsitystä. Tutkimuksesta käy ilmi, että kuusi kymmenestä maahanmuuttajasta on tullut Portugaliin Saksan viranomaisten myöntämällä viisumilla.

Mitä tietoja komissiolla on väitetyistä Saksan Itä-Euroopan konsulaattien laiminlyönneistä?

Mihin toimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä Saksan viranomaisten huomion kiinnittämiseksi tähän asiaan ja saadakseen ne tietoisiksi sääntöjen noudattamisen tärkeydestä?

Mitä tietoja komissiolla on viimeaikaisista laittomien maahanmuuttajien virroista ja keinoista, joita käytetään Schengen-alueelle pääsemiseksi?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2004)

Komissiolla ei ole tietoja Portugaliin Itä-Euroopan maista tulleista laittomista maahanmuuttajista, jotka olisivat saapuneet Saksan myöntämillä Schengenin alueelle oikeuttavilla viisumeilla. Komissio aikoo pyytää molemmilta asianomaisilta jäsenvaltioilta asiasta tietoja. Arvoisa parlamentin edustaja pidetään ajan tasalla kyseisten toimien tuloksista.

Laittomasta maahanmuutosta vaihdetaan tietoja kuukausittain rajojen yli liikkumista ja maahanmuuttoa koskevien asioiden tiedotus-, tarkastelu- ja tietojenvaihtokeskuksessa (CIREFI), joka on neuvoston työryhmä. Lisäksi Europol julkaisee säännöllisesti laittomasta maahanmuutosta tiedotteita, joissa keskitytään käsittelemään ihmisten salakuljetukseen erikoistuneita rikollisverkostoja.

Lisäksi komissio antoi 25. marraskuuta 2003 ehdotuksen neuvoston päätökseksi turvalliseen verkkoteknologiaan perustuvan tieto- ja koordinointiverkoston perustamisesta maahanmuuton hallinnasta vastaavia jäsenvaltioiden viranomaisia varten [1]. Verkoston pääasiasiallisena tarkoituksena on helpottaa strategisten ja taktisten tietojen vaihtoa laittomista muuttovirroista ja -suuntauksista.

Myös yhteisön ulkopuolisissa maissa työskentelevien yhteyshenkilöiden yhteistyö on keskeistä kyseisiä suuntauksia koskevien tietojen vaihdossa. Oikeus- ja sisäasioiden neuvosto pääsi 2. ja 3. lokakuuta 2003 poliittiseen yhteisymmärrykseen Kreikan aloitteesta neuvoston asetukseksi maahanmuuttoa käsittelevien yhteyshenkilöiden verkoston perustamisesta. Sen tavoitteena on virallistaa kyseisen verkoston olemassaolo ja toiminta käynnissä olevista hankkeista saatujen kokemusten perusteella.

[1] KOM(2003) 727 lopullinen.

(2004/C 78 E/0860) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3410/03**

esittäjä(t): Joan Vallvé (ELDR) komissiolle

(18. marraskuuta 2003)

Aihe: Tuen myöntäminen Espanjan kansalliselle vesivarojen hallintasuunnitelmalle ja sen ympäristövaikutukset

Espanjan valtion virallisessa lehdessä julkaistiin 1. marraskuuta 2003 päätöslauselma, jolla vahvistetaan ympäristövaikutusarviointi Espanjan lailla 10/2001 hyväksytyistä Espanjan kansalliseen vesivarojen hallintasuunnitelmaan sisältyvistä vedensiirtohankkeesta.

Tiedetään, että veden johtaminen Ebro-joesta muihin jokilaaksoihin muuttaa Ebro-joen ja sen suiston ekologisia olosuhteita sekä läheistä meriekosysteemiä. Edellä mainittu laki edellyttää kokonaisvaltaisen suunnitelman laatimista Ebron suiston suojelemiseksi.

Ebron suistoalueella sijaitsee Natura 2000 -alueisiin kuuluva direktiivien 92/43/ETY [1] ja 79/409/ETY [2] mukaisesti lintujen erityssuojelualueeksi luokiteltu luonnonpuisto.

Edellä mainittu laki antaa mahdollisuuden käyttää myös muuta kuin hankkeeseen sisältyvää vedensiirtoa. Katalonian itsehallintoalueen hallitus teetti tutkimuksen mahdollisuudesta johtaa vettä Rhône-joesta Katalonian jokilaaksoihin ja toimitti sen Espanjan hallitukselle.

Tietääkö komissio, että mitään Ebron suistoa koskevassa kokonaisvaltaisessa suunnitelmassa edellytettyä ympäristövaikutusten arviointia ei vielä ole tehty kyseisestä vedensiirtohankkeesta.

Aikooko komissio asettaa Espanjan kansallista vesivarojen hallintasuunnitelmaa koskevan tuen myöntämiselle sellaisen ehdon, että Ebron suistoa koskevat ympäristövaikutukset selvitetään ja ekologisesti kestävät vesimäärien vähimmäismäärät määritetään?

---

(1) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.
(2) EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

(2004/C 78 E/0861) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3411/03**

esittäjä(t): Joan Vallvé (ELDR) komissiolle

(18. marraskuuta 2003)

Aihe: Tuen myöntäminen Espanjan kansalliselle vesivarojen hallintasuunnitelmalle ja Rhône-joen vedensiirto

Espanjan valtion virallisessa lehdessä julkaistiin 1. marraskuuta 2003 päätöslauselma, jolla vahvistetaan ympäristövaikutusarviointi Espanjan lailla 10/2001 hyväksytyistä Espanjan kansalliseen vesivarojen hallintasuunnitelmaan sisältyvistä vedensiirtohankkeesta.

Tiedetään, että veden johtaminen Ebro-joesta muihin jokilaaksoihin muuttaa Ebro-joen ja sen suiston ekologisia olosuhteita sekä läheistä meriekosysteemiä.

Edellä mainittu laki antaa mahdollisuuden käyttää myös muuta kuin hankkeeseen sisältyvää vedensiirtoa. Katalonian itsehallintoalueen hallitus teetti tutkimuksen mahdollisuudesta johtaa vettä Rhône-joesta Katalonian jokilaaksoihin ja toimitti sen Espanjan hallitukselle. Katalonian jokilaaksoissa asuu 4,5 miljoonaa ihmistä, näiden alueiden vesihuolto on nykyään ongelmallista ja tilanne voi olla vakava lähiaikoina.

Veden johtaminen Rhône-joesta tarkoittaisi sitä, että veden määrä olisi 10—20 m^3/sek., millä olisi vähän vaikutuksia ottaen huomioon, että joen suulla veden määrä on keskimäärin noin 1 700 m^3/sek.

Tietääkö komissio, että mitään Ebron suistoa koskevassa kokonaisvaltaisessa suunnitelmassa edellytettyä ympäristövaikutusten arviointia ei vielä ole tehty kyseisestä vedensiirtohankkeesta. Edellä mainitun ehdotuksen mukaista vaihtoehtoa veden johtamisesta Rhône-joesta ei myöskään ole otettu huomioon.

Aikooko komissio asettaa Espanjan kansallista vesivarojen hallintasuunnitelmaa koskevan tuen myöntämiselle sellaisen ehdon, että Ebron suistoa koskevat ympäristövaikutukset selvitetään, ekologisesti kestävät vesimäärien vähimmäismäärät määritetään ja Rhônen vedensiirron vaikutukset tutkitaan?

Margot Wallströmin komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3410/03 ja E-3411/03

(19. tammikuuta 2004)

Komissio on tietoinen ehdotettuun Ebro-joen vedensiirtohankkeeseen liittyviä ympäristövaikutuksia koskevasta Espanjan hallituksen lausunnosta.

Ensinnäkin yksityiskohtaiseen ympäristövaikutusten arviointiin (30 osaa julkaistu kesäkuussa 2003) sisältyy tietoja Ebron suistoon kohdistuvista todennäköisistä ympäristövaikutuksista. Komissio on kuitenkin tietoinen siitä, että suiston suojelua koskevaa kokonaisvaltaista suunnitelmaa ei ole vielä tehty. Tässä suunnitelmassa on tarkoitus määritellä muun muassa vesimääriä koskevat hallinnolliset järjestelyt Ebron alajuoksun ja Ebron suiston ekologisen ja kemiallisen tilan suojelemiseksi.

Mahdollisuutta johtaa vettä Rhône-joesta tarkasteltiin strategisessa ympäristövaikutusten arvioinnissa, jonka Espanjan viranomaiset suorittivat ja jonka tulokset julkaistiin tammikuussa 2002.

Yhteisön rahoitusjärjestelmien (rakennerahastojen ja koheesiorahaston) osalta on syytä todeta, että kaikkien yhteisön rahoitustukea saavien hankkeiden on muun muassa noudatettava yhteisön lainsäädäntöä ja politiikkoja, ympäristölainsäädäntö ja -politiikat mukaan luettuina.

(2004/C 78 E/0862) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3436/03**

esittäjä(t): Antonio Di Pietro (ELDR) komissiolle

(20. marraskuuta 2003)

Aihe: Euroopan energiamarkkinoiden yhdenmukaistaminen

Cagliarin alueella Portovesmessä sijaitseva yritys Portovesme s.r.l. on Italian tärkein ei-rautapitoisten metallien, lyijyn ja sinkin, tuottaja.

Laitos on tällä hetkellä yksi uudenaikaisimmista ja tehokkaimmista metallitehtaista Euroopassa, mutta tarvitsee toimintaansa huomattavan paljon energiaa, joka Sardiniassa — jossa ovat edelleen käytössä liirat — maksaa noin 120—130 liiraa kilowattitunnilta, kun taas muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa, kuten Ranskassa tai Saksassa, alan yritykset maksavat energiasta hintaa, joka vastaa noin 50—60:tä liiraa kilowattitunnilta.

Tällaisessa epäoikeudenmukaisessa tilanteessa Portovesme s.r.l. ei enää pysty säilyttämään kilpailukykyään, ja on arvioitu, että edessä saattaa olla 1 500 työntekijän irtisanominen. Asia on erittäin vakava, kun otetaan huomioon Sardinian jo nykyisellään vaikea työllisyystilanne.

Eikö komissio ole samaa mieltä siitä, että energia-alan puutteellinen yhdenmukaistaminen johtaa tällaisiin räikeisiin markkinoiden vääristymiin? Miten se aikoo korjata tämän vakavan tilanteen?

Olisiko pitkäaikaisten ratkaisujen lisäksi mahdollista antaa tässä nimenomaisessa tapauksessa tukea Portovesme s.r.l:lle ottaen huomioon saarialueiden erityisvaatimukset?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(16. tammikuuta 2004)

Energia-alan tilaa ja näkymiä laaja-alaisesti tutkineen Italian parlamentin kymmenennen valiokunnan loppukertomuksen mukaan syyt energian korkeampaan hintaan Italiassa muihin jäsenvaltioihin verrattuna ovat erityisesti:

a) kilpailun puute energiamarkkinoilla,

b) kalliimmat polttoaineet,

c) voimaloiden energian muunnon heikko hyötysuhde.

Komissio on useiden vuosien ajan keskittänyt toimensa ensimmäisen ongelman ratkaisemiseen, ja neuvosto ja Euroopan parlamentti ovat hyväksyneet kaksi asiaa koskevaa direktiiviä ([1]), jotka antavat voimakkaan sysäyksen Euroopan unionin sisäisten yhtenäisten, tehokkaiden ja kilpailuun perustuvien sähkömarkkinoiden kehitykselle. Tämän pitäisi ajan myötä vaikuttaa merkittävästi siihen, että energian hintaerot jäsenvaltioiden välillä pienenevät. On kuitenkin epätodennäköistä, että hintaerot häviävät täysin. Muut syyt hintaeroihin johtuvat näet kansallisista energiapolitiikoista, jotka läheisyysperiaatteen mukaisesti kuuluvat kunkin jäsenvaltion toimivaltaan.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/92/EY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1996, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä, EYVL L 27, 30.1.1997. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/54/EY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2003, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 96/92/EY kumoamisesta — Käytöstäpoisto- ja jätehuoltotoimia koskevat lausumat, EUVL L 176, 15.7.2003. Jäsenvaltioiden on saatettava direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöään 1. heinäkuuta 2004 mennessä.

(2004/C 78 E/0863) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3444/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(20. marraskuuta 2003)

Aihe: Portugalin kielen ja kulttuurin opetus Alankomaissa

Alankomaihin muuttaneet useat portugalilaiset ovat ilmoittaneet minulle, että Alankomaiden hallitus haluaa lopettaa portugalin kielen ja kulttuurin opetuksen 1. elokuuta 2004 lähtien asettaen kyseenalaiseksi maassa asuvien portugalilaisten maahanmuuttajien lasten opetuksen.

Koska portugali on Euroopan unionin virallinen kieli ja yksi eniten puhutuista maailmassa, pyydän, että komissio ilmoittaa minulle, mihin toimenpiteisiin se aikoo ryhtyä ottaakseen huomioon tämän tilanteen ja varmistaakseen, että portugalilaisia ja heidän lapsiaan ei syrjitä ja että he voivat jatkossa saada ilmaista portugalin kielen ja kulttuurin opetusta Alankomaissa.

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(16. joulukuuta 2003)

EY:n perustamissopimuksen 149 artiklassa määrätään, että jäsenvaltiot ovat vastuussa ”opetuksen sisällöstä ja koulutusjärjestelmien järjestämisestä”. Näin ollen komissio ei voi ryhtyä toimenpiteisiin arvoisan parlamentin jäsenen esille ottaman tilanteen osalta.

Sille annetun toimivallan puitteissa komissio on kuitenkin sitoutunut kielellisen monimuotoisuuden ja kieltenoppimisen edistämiseen. Se hyväksyi heinäkuussa 2003 toimintasuunnitelman, joka koskee yhteisön tasolla kaudella 2004—2006 toteutettavia toimenpiteitä ([1]).

([1]) KOM(2003) 449 lopullinen.

(2004/C 78 E/0864) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3452/03**

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(20. marraskuuta 2003)

Aihe: Ympäristöalan kansalaisjärjestöjen sulkeminen ympäristökoulutuksen ulkopuolelle

Kreikan opetusministerin päätöksellä (47587/G7/15. toukokuuta 2003) määrätään, etteivät ympäristöalan kansalaisjärjestöt voi antaa opetusta oppilaille eivätkä vastata toimien koordinoinnista. Näin ne suljetaan ympäristökoulutuksen ulkopuolelle, vaikka monet niistä ovat tuloksellisesti edistäneet sitä jo useiden vuosien ajan Kreikassa kuten tapahtuu myös muissa unionin jäsenvaltioissa. Kyse on seuraavista kansalaisjärjestöistä: Arkturos, Ympäristön ja kulttuuriperinnön kreikkalainen yhdistys, Luonnonsuojeluyhdistys, Ekologinen kirjasto Evonymos, Medasset, Välimeri SOS, Välimeren hylkeen tutkimus- ja suojeluyhdistys, Ekologinen kierrätysyhdistys, WWF-Kreikka. Monet kyseisten järjestöjen koulutusohjelmista ja toimista saavat rahoitusta yhteisön varoista. Ministeriöpäätöksellä ne asetetaan opetusministeriön yksiköiden holhoukseen, mitä ei muissa unionin maissa tehdä. Kysyn komissiolta: Katsooko se, että kyseinen ministeriöpäätös on sopusoinnussa sen rahoittamien ympäristö- ja ympäristökoulutusohjelmien hengen ja kirjaimen kanssa, kun kansalaisjärjestöt lisäksi kuuluvat näiden ohjelmien edunsaajiin?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 2003)

Ympäristövalistus on erittäin tärkeää, ja valtiosta riippumattomilla järjestöillä on usein hyvin merkittävä asema ympäristövalistuksen alalla. Ensisijaisesti ympäristönsuojelun alalla toimivien valtioista riippumattomien järjestöjen tukemista koskevan yhteisön toimintaohjelman yhtenä ensisijaisena tukikelpoisena aiheena on nimenomaan ympäristövalistus.

Yksittäisten jäsenvaltioiden tällä alalla soveltamien käytäntöjen ja politiikan kommentoiminen ei kuitenkaan kuulu komission toimivaltaa.

(2004/C 78 E/0865) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3463/03**

esittäjä(t): Christos Folias (PPE-DE) komissiolle

(21. marraskuuta 2003)

Aihe: Tuoretuotteiden myynnin enimmäisvoitto-osuuksien määrittäminen

Tuoreiden vihannesten ja hedelmien kaupan enimmäisvoitto-osuuksista on säädetty Kreikassa markkinapolitiikkaa koskevalla määräyksellä 14/1989, sellaisena kuin se on muutettuna markkinapolitiikkaa koskevilla määräyksillä 16/1991 ja 2/1992. Nämä osuudet ovat tukkumyynnissä 7—12 prosenttia ja vähittäismyynnissä 25—40 prosenttia.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Onko komissio tietoinen, että Kreikan viranomaiset ovat antaneet edellä mainitut markkinapolitiikkaa koskevat määräykset ja soveltavat niitä?

— Onko enimmäisvoitto-osuuksien määrittäminen sallittua tuotteiden tukku- ja vähittäismyynnissä?

— Miten tässä tilanteessa varmistetaan terve kilpailu, ja miten turvataan kysynnän ja tarjonnan laki?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(28. tammikuuta 2004)

Komissio ei ole saanut Kreikan viranomaisilta tietoja markkinapolitiikkaa koskevassa asetuksessa 14/1989 ([1]) määrätyistä erityisistä toimenpiteistä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin antaa ja antavatkin kansallista lainsäädäntöä tehostaakseen kansallisen politiikan soveltamista tiettyyn alaan tai teollisuuteen, vaikka ala kuuluisikin yhteisen markkinajärjestelyn piiriin.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tiennee, neuvosto on antanut vuonna 1972 asetuksen hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä ([2]). Yhteisen markkinajärjestelyn piiriin kuuluvilla aloilla jäsenvaltioilla ei ole enää oikeutta puuttua vapaasti yhteisen markkinajärjestelyn hintamekanismeihin esimerkiksi panemalla täytäntöön yksipuolisia kansallisia lakeja, jotka vaikuttavat suoraan tai välillisesti tietyn alan hintajärjestelyyn. Tämä ei kuitenkaan kiellä jäsenvaltioita kuten Kreikkaa toteuttamasta toimenpiteitä, jotka liittyvät hinnanmuodostukseen vähittäismyynti- ja kulutusvaiheessa, niin kauan kuin tällaiset toimenpiteet eivät vaaranna yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteita tai toimintaa ([3]).

Komissio haluaa kuitenkin korostaa, että yritysten välinen hinnoista sopiminen on erotettava valtion viranomaisten hyväksymästä hintoja koskevasta lainsäädännöstä. Jälkimmäisessä tapauksessa jäsenvaltioilla on velvollisuus noudattaa EY:n perustamissopimuksen 3 artiklaa, 10 artiklan 2 kohtaa sekä 81 artiklaa ja sitä seuraavia artikloja.

EY:n perustamissopimuksen kilpailusääntöjä (81—86 artikla) sovelletaan yritysten välisiin yhdenmukaistettuihin menettelyihin kuten suoraan tai välilliseen hinnoista sopimiseen. EY:n perustamissopimuksen 36 artiklan mukaan kilpailusääntöjä sovelletaan maatalouteen siinä määrin, kuin neuvosto on määritellyt niiden soveltamisesta yhteisen maatalouspolitiikan vaatimuksissa. Tiettyjä poikkeustapauksia lukuun ottamatta neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 26/62 ([4]) sallitaan kilpailusääntöjen soveltaminen maataloustuotteisiin.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on joka tapauksessa päättänyt, että sovellettaessa EY:n perustamissopimuksen 3 ja 81 artiklaa hintasääntöihin on otettava huomioon, että näiden sääntöjen tarkoitus ei ole pakottaa kauppiaita tekemään sopimuksia tai ryhtymään muuhun EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdassa kiellettyyn toimintaan, vaan sen tarkoitus on jättää hinnoitteluvastuu valtion viranomaisille ([5]). On myös otettava huomioon, ettei 3 ja 81 artiklassa kielletä jäsenvaltioita hyväksymästä sellaisia kansallisia sääntöjä, joiden mukaan valtion viranomaiset voivat vahvistaa vähittäismyyntihinnat ([6]).

EY:n perustamissopimuksen tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevien sääntöjen mukaan (28—30 artikla) olisi otettava huomioon, että enimmäisvoittomarginaali täytyy laskea ostohinnan perusteella, jossa otetaan huomioon vähittäiskauppiaiden maksamat tuonti- ja tuotantokustannukset. Tällä tavoin etäisyyden vaikutus tasoittuu ja EY:n perustamissopimuksen 28 artiklan vastaiset kaupankäynnin esteet vältetään ([7]).

([1]) Muutettu markkinapolitiikkaa koskevilla asetuksilla 16/1991 and 2/1992.
([2]) Neuvoston asetus (ETY) N:o 1035/72, annettu 18 päivänä toukokuuta 1972, hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä, EYVL L 118, 20.5.1972. Vuonna 1996 tämä asetus korvattiin 28 päivänä lokakuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2200/96, EYVL L 297, 21.11.1996.
([3]) Yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa 95/79 ja 96/79, Kefer ja Delmelle, 17.1.1980 antama tuomio, Kok. 1980, s. 103.
([4]) Neuvoston asetus (ETY) N:o 26/62 tiettyjen kilpailusääntöjen soveltamisesta maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan, EYVL B 30, 20.4.1962.
([5]) Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 188/86, Lefèvre, 2.7.1987 antama tuomio, Kok. 1987, s. 2963.
([6]) Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 231/83, Cullet vastaan Leclerc, 29.1.1985 antama tuomio, Kok. 1985, s. 305.
([7]) Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 82/77, Openbaar Ministerie vastaan van Tiggele, 24.1.1978 antama tuomio, Kok. 1978, s. 25.

(2004/C 78 E/0866) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3465/03**

esittäjä(t): Caroline Jackson (PPE-DE) komissiolle

(21. marraskuuta 2003)

Aihe: Diklofluanidi

Onko komission mielestä olemassa riittäviä tieteellisiä todisteita diklofluanidin kieltämiseksi? Jos on, onko komissiolla suunnitelmia diklofluanidin käytön kieltämiseksi puunsuoja-aineena kaupunkiympäristössä muilta kuin ammattilaisilta?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(8. tammikuuta 2004)

Parlamentin ja neuvoston 16 päivänä helmikuuta 1998 antamassa direktiivissä 98/8/EY säädetään biosidituotteiden, kuten puunsuoja-aineiden, markkinoille saattamisesta ([1]). Direktiivissä säädetään muun muassa kaikkia biosidituotteissa ennen 14. toukokuuta 2000 käytettyjä tehoaineita (nk. vanhoja tehoaineita) koskevasta kymmenvuotisesta tarkastusohjelmasta, jolla varmistetaan, ettei niillä ole ympäristöön tai ihmisten ja eläinten terveyteen vaikutuksia, joita ei voida hyväksyä.

Komission asetuksen (EY) N:o 1896/2000 ([2]) säädetään, että kaikki tehoaineet on tunnistettava 28. maaliskuuta 2002 mennessä, ja taloudellisten toimijoiden, jotka haluavat jatkaa tehoaineidensa markkinoille saattamista, on ilmoitettava niistä samaan päivämäärään mennessä ([3]). Ilmoitettujen aineiden osalta arvioidaan, voidaanko ne sisällyttää direktiivin liitteeseen I tai IA, mikä edellyttää, että niiden vaikutus ihmisten ja eläinten terveyteen voidaan hyväksyä. Ne tehoaineet, jotka on ainoastaan tunnistettu, on vedettävä pois markkinoilta 1. syyskuuta 2006 mennessä.

Tehoaine diklofluanidin osalta on ilmoitettu, että sitä käytetään valmisteryhmissä 7 (pintasäilytysaineet), 8 (puunsuoja-aineet), 10 (rakennustuotteiden säilytysaineet) ja 21 (kiinnittymisenestoaineet). Ensimmäiseksi on tarkoitus arvioida täydelliset asiakirjat puunsuoja-aineissa (ja jyrsijämyrkyissä) käytettävistä tehoaineista, ja ne on toimitettava 28. maaliskuuta 2004 mennessä. Yhdistynyt kuningaskunta on nimetty esitteleväksi jäsenvaltioksi.

Diklofluanidi voidaan saattaa markkinoille jäsenvaltioiden tämänhetkisen käytännön mukaisesti, kunnes asiakirjojen arviointi on saatettu päätökseen ja on tehty päätös siitä, sisällytetäänkö aine direktiivin liitteeseen I tai IA vai ei (mikä on mahdollista). Jos arvioinnissa todetaan riskejä, joita ei voida hyväksyä, ainetta ei sisällytetä direktiiviin liitteeseen eikä sitä enää voida käyttää puunsuoja-aineissa. Jos riskit todetaan sellaisiksi, että ne voidaan hyväksyä, diklofluanidi, samoin kuin kaikki sen käyttöä koskevat tarpeelliseksi katsotut ehdot tai rajoitukset, sisällytetään asianmukaiseen liitteeseen. Asianosaiset voivat tämän jälkeen hakea lupaa tätä tehoainetta sisältäville puunsuoja-aineille tai rekisteröidä sellaisia.

(1) EYVL L 123, 24.4.1998.
(2) Komission asetus (EY) N:o 1896/2000, annettu 7 päivänä syyskuuta 2000, biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ohjelman ensimmäisestä vaiheesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EYVL L 228, 8.9.2000).
(3) Määräaikaa, joka päättyi 28. maaliskuuta 2002, jatkettiin komission asetuksella (EY) N:o 1687/2002 31. tammikuuta 2003 saakka sellaisten aineiden ilmoittamisen osalta, jotka oli ainoastaan tunnistettu tai joita koskeva ilmoitus koski ainoastaan tiettyjä valmisteryhmiä.

(2004/C 78 E/0867) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3475/03**

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(24. marraskuuta 2003)

Aihe: Caretta caretta -kilpikonnan suojelu

Vaikka Caretta caretta -kilpikonnaa Zakinthosilla koskevan ongelman takia on toistuvasti esitetty valituksia ja vaikka Zakinthosin meripuiston toiminnasta on tehty päätös, tilanne ei näytä parantuvan ja luotettavien tietojen mukaan se on todennäköisesti menossa huonompaan suuntaan. Komissio on viime aikoina tehnyt tähän asiaan liittyviä yhteydenottoja, vierailuja ja tarkastuksia. Voisiko se kertoa, mitä tuloksia näistä on saatu ja mitä komissio aikoo tehdä, jotta kilpikonnan suojeluasiassa edistyttäisiin ja jotta meripuisto saataisiin käytännössä toimimaan?

(2004/C 78 E/0868) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3507/03**

esittäjä(t): Paul Lannoye (Verts/ALE) komissiolle

(25. marraskuuta 2003)

Aihe: Merikilpikonna Caretta carettan suojelu Kreikassa

On käynyt selvästi ilmi, että Zakinthoksen meripuiston perustaminen ja kilpikonna Caretta carettan suojelutoimet, joista on neuvoteltu komission kanssa ja joita komissio rahoittaa, eivät edisty. Hankkeita vastustavat sekä paikalliset tahot että Kreikan hallitus.

Voiko komissio vahvistaa nämä tiedot? Mitkä olivat komission äskettäisten paikan päällä suorittamien tarkastusten tulokset?

(2004/C 78 E/0869) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3528/03**

esittäjä(t): John Bowis (PPE-DE) komissiolle

(28. marraskuuta 2003)

Aihe: Merikilpikonna Caretta carettan suojelu

Aikooko komissio ilmoittaa äskettäin tekemänsä Kreikassa sijaitsevaa Zakinthoksen meripuistoa ja kilpikonna Caretta carettan suojelua koskevan tarkastuksen tulokset?

(2004/C 78 E/0870) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3532/03**

esittäjä(t): María Bergaz Conesa (GUE/NGL) komissiolle

(28. marraskuuta 2003)

Aihe: Caretta caretta -kilpikonnan suojelu

Luotettavien tietojen mukaan Caretta caretta -kilpikonnan ja Zakynthosin (Kreikka) meripuiston suojelutoimenpiteet eivät edisty, vaikka ne ovat komission neuvottelemia ja rahoittamia. Päinvastoin ne ovat kohdanneet vaikeuksia, jotka johtuvat sekä paikallisen tason että Kreikan hallituksen vastustuksesta.

Voiko komissio vahvistaa nämä tiedot?

Mitkä ovat komission äskettäin paikan päällä suorittaman tarkastuksen tulokset?

Margot Wallströmin komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3475/03, E-3507/03, E-3528/03 ja E-3532/03

(21. tammikuuta 2004)

Yhteisöjen tuomioistuin totesi 30. tammikuuta 2002 antamassaan tuomiossa [1], että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY [2] ”12 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut säädetyssä määräajassa toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen merikilpikonna Caretta carettaa koskevan tehokkaan ja tiukan suojelujärjestelmän käyttöönottamiseksi ja täytäntöön panemiseksi Zakynthoksella, jotta voitaisiin välttää tämän lajin kaikenlainen häiritseminen lisääntymisaikana ja kaikki sellainen toiminta, joka on omiaan vahingoittamaan tai hävittämään sen lisääntymisalueita”.

Heinäkuussa 2002 Kreikan viranomaiset ilmoittivat komissiolle, että tuomion noudattamiseksi oli ryhdytty toimenpiteisiin. Syyskuussa 2002 tehdyn vierailun jälkeen komissio vahvisti, että merikilpikonnan suojelua koskeva lainsäädäntö oli riittämätöntä ja että lajin suojelemiseksi paikan päällä tarvittavia erityistoimenpiteitä ei ollut toteutettu tehokkaasti. Koska Kreikan viranomaiset eivät olleet ryhtyneet kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin tuomioistuimen tuomion noudattamiseksi, komissio osoitti Kreikalle perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisen virallisen ilmoituksen joulukuussa 2002. Maaliskuussa 2003 antamassaan vastauksessa Kreikan viranomaiset kuvailivat toteutettuja toimenpiteitä ja liittivät mukaan jäljellä olevia toimia koskevan yksityiskohtaisen aikataulun.

Komission delegaatio vieraili Zakynthoksen saarella 7.—9. syyskuuta 2003 tutkiakseen, oliko kaikki merikilpikonna Caretta carettan suojelemiseksi ja edellä mainitun tuomioistuimen tuomion noudattamiseksi tarvittavat toimenpiteet toteutettu. Delegaatio tapasi kaikki asianosaiset viranomaiset ja sidosryhmät ja vieraili Caretta carettan lisääntymisrannoilla.

Vierailun perusteella voidaan päätellä, että merikilpikonna Caretta carettaa koskevan tiukan suojelujärjestelmän käyttöönottamisessa ja tehokkaassa täytäntöön panemisessa Zakynthoksella on edistytty huomattavasti. Suurin osa vuonna 2002 ilmoitetuista toimista on toteutettu, ja jäljellä olevien toimenpiteiden hyväksyminen ja täytäntöön paneminen on käynnissä. Edistys johtuu erityisesti Zakynthoksen kansallisen meripuiston (NMPZ) toiminnasta ja hyvästä yhteistyöstä toimivaltaisten paikallisviranomaisten kanssa. Komission delegaatio pani kuitenkin merkille, että Daphnin rantaa ei paikallisen vastustuksen vuoksi tarkkailla.

On myös syytä korostaa, että joitakin toimenpiteitä, kuten tiedotus- ja valistustoimia, valvonta- ja tarkkailuohjelmaa, taloudellisen toiminnan ympäristönhallintajärjestelmiä sekä NMPZ:n merialueen rajaamista ja merkitsemistä, yhteisrahoitetaan erään LIFE-hankkeen puitteissa. Tähän liittyy se, että komission delegaatio vieraili Zakynthoksen saarella 20. lokakuuta 2003 todentaakseen näiden yhteisrahoitettujen toimenpiteiden edistymisen. Komission delegaatio pani myös merkille tarkkailun puuttumisen Daphnin rannalla ja kehotti toimivaltaisia paikallisviranomaisia ja LIFE-hankkeen edunsaajaa (NMPZ) tehostamaan ponnistelujaan ongelman ratkaisemiseksi.

Lisäksi kyseinen rikkomus oli osa asialistaa 30.—31. lokakuuta 2003 järjestetyssä komission ja Kreikan viranomaisten välisessä tapaamisessa, jossa käsiteltiin yhteisön ympäristölainsäädännön täytäntöönpanoa Kreikassa. Kreikan viranomaiset esittivät lyhyen aikavälin aikataulun jäljellä olevien toimien hyväksymiselle.

Toimet koskevat suurelta osin NMPZ:n rahoitusta, merialueen valvontaa, NMPZ:n hoitoa ja hallintoa koskevan asetuksen hyväksymistä sekä nousuvesilinjan ("αιγιαλός") ja rantaviivan ("ακτογραμμή") lopullista rajaamista kaikilla pesimisrannoilla. Viimeksi mainitun odotetaan ratkaisevan omistussuhteita koskevat konfliktit. Kirjallinen ilmoitus näistä tiedoista komissiolle on tekeillä.

Komissio arvioi näitä lisätietoja eikä epäröi ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin varmistaakseen, että Kreikka noudattaa tuomioistuimen 30. tammikuuta 2002 antamaa tuomiota.

(1) Asia C-103/00, Kreikka vs. komissio, tuomio 30. tammikuuta 2002 (Kok. 2002, s. 1147).
(2) EYVL L 206, 22.7.1992.

(2004/C 78 E/0871) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3481/03**

esittäjä(t): Richard Corbett (PSE) komissiolle

(24. marraskuuta 2003)

Aihe: "Valdastico Sud" -moottoritie

Onko komissio tietoinen siitä, että Italian hallitus ehdottaa "Valdastico Sud" -moottoritien rakentamista Vicenzasta Badia Polesineen Rovigon lähelle, mikä vaikuttaa tuhoisasti maailmanperintökohteeseen?

Katsooko komissio, että tässä asiassa on noudatettu EU:n ympäristölainsäädäntöä ympäristövaikutusten arvioinnin osalta? Onko komissio tietoinen siitä, että Italian ympäristökomission alkuperäinen lausunto oli kielteinen, ja että sen jälkeen kun Berlusconin hallitus oli 19. syyskuuta 2002 antamallaan asetuksella vaihtanut 23 ympäristökomission 36 jäsenestä, se antoi myönteisen lausunnon 18. joulukuuta 2002?

Voiko komissio lopuksi vahvistaa, että tällä hankkeella ei ole Euroopan laajuisen liikenneverkon kannalta mitään merkitystä?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(22. tammikuuta 2004)

Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY (YVA-direktiivin) ja sitä muuttavan, 3. maaliskuuta annetun direktiivin 97/11/EY (1) mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennen luvan myöntämistä arvioidaan sellaisten hankkeiden vaikutukset, joilla etenkin laatunsa, kokonsa tai sijaintinsa vuoksi todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia. Tällaiset hankkeet on määritelty 4 artiklassa, jossa viitataan direktiivin liitteisiin I ja II. Moottoriteiden rakentaminen on mainittu liitteessä I olevassa 7 kohdan b alakohdassa hankkeena, jonka ympäristövaikutukset on arvioitava.

Tällaisessa tapauksessa Italian viranomaisten olisi toteutettava ympäristövaikutusten arviointiprosessi, johon sisältyy a) kuvaus ehdotetun hankkeen todennäköisten merkittävien vaikutusten kohteena olevan ympäristön tilasta, mukaan lukien kulttuurista perintöä, maisemaa ja väestöä koskevat tekijät (5 artiklan ja liitteen IV mukaisesti), b) yleisön ja toimivaltaisten viranomaisten kuuleminen ja c) päätöksen julkaiseminen lupaan liittyvine ehtoineen, päätöksen perusteena olevine seikkoineen ja näkökohtineen sekä tarvittaessa kuvauksineen toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on estää, vähentää ja jos mahdollista poistaa merkittävät haitalliset ympäristövaikutukset. Direktiivin 6 ja 7 artiklan mukaisesti saadut kuulemisten tulokset ja muut hankitut tiedot on otettava huomioon lupamenettelyssä.

Se, että kyseisellä hankkeella on todennäköisesti kielteisiä vaikutuksia ympäristöön (kuten maisemaan ja historialliseen perintöön), ei direktiivin nojalla estä luvan myöntämistä, jos direktiivin menettelyvaatimuksia noudatetaan. Kun ympäristövaikutusten arviointi on suoritettu direktiivin mukaisesti, päätös luvan myöntämisestä kuuluu jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Komissio on jo tutustunut tähän parlamentin jäsenen esille tuomaan asiaan eikä ole todennut direktiivin laiminlyöntiä tässä nimenomaisessa tapauksessa. Se, että Italian hallitus vaihtoi 23 lausunnosta vastaavan ympäristökomission 26 jäsenestä ja että ympäristökomissio tämän jälkeen hyväksyi hankkeen, ei ole muutetun direktiivin 85/337/ETY vastaista.

Komissio vahvistaa, että hanke ei kuulu Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin eikä sen vuoksi saa rahoitusta TEN-liikenneverkkojen budjetista.

(1) EYVL L 73, 14.3.1997.

(2004/C 78 E/0872) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3488/03**

esittäjä(t): Albert Maat (PPE-DE) komissiolle

(24. marraskuuta 2003)

Aihe: Yksittäisten komissaarien antamat komission yhteisesti tekemien päätösten vastaiset lausunnot

Komission alankomaalainen jäsen on hiljan antanut Alankomaiden lehdistölle lausunnon, jossa hän on ottanut torjuvan kannan yhteisön maatalouspolitiikkaan, jota on äskettäin uudistettu Euroopan komission ehdotuksen mukaisesti.

Onko mahdollista, että virassa oleva komission jäsen sanoutuu julkisesti irti komission harjoittamasta politiikasta?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(19. helmikuuta 2004)

Kuten komissio on parlamentin jäsenten kirjallisiin ja suullisiin kysymyksiin (1) vastatessaan useita kertoja muistuttanut, komission jäsenet ovat poliitikkoja, jotka toimivat poliittisessa tehtävässä ja joilla tehtävänsä velvoitteet muistaen on edelleen oikeus ilmaista riippumattomasti ja omalla vastuullaan omia henkilökohtaisia mielipiteitään.

Komission jäsenten toimintasääntöjen mukaan komissaarit voivat olla puolueiden tai ammattijärjestöjen aktiivijäseniä, kunhan heidän toimintansa niissä ei rajoita heidän tehtäviensä hoitoa komissiossa.

Arvoisan parlamentin jäsenen esille tuomassa tapauksessa sisämarkkinoista vastaavan komissaarin ilmaisemat henkilökohtaiset lausunnot ovat esimerkkitapaus edellä kuvatusta tilanteesta. Lausuntojen ei voi siis katsoa vahingoittavan kollegiaalisuuden periaatetta.

(1) Ks. esim. kysymyksiin E-2459/99, E-2600/99 ja E-2628/99 annetut vastaukset (EYVL C 225 E, 8.8.2000) ja kysymykseen E-2629/99 annettu vastaus (EYVL C 46 E, 13.2.2001).

(2004/C 78 E/0873) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3505/03**

esittäjä(t): Hiltrud Breyer (Verts/ALE) komissiolle

(24. marraskuuta 2003)

Aihe: Saarlandin osavaltiolle varainhoitovuosina 1997—2002 myönnetty Euroopan unionin tuki

1. Mihin toimiin Euroopan unioni on myöntänyt Saarlandin osavaltiolle tukea tammikuun 1997 ja joulukuun 2002 välisenä aikana? Kuinka paljon tukea on myönnetty:

a) Euroopan sosiaalirahastosta

b) tutkimuksen viidennestä puiteohjelmasta

c) Euroopan aluekehitysrahastosta

d) Euroopan unionin ympäristö- ja energia-alan ohjelmista

e) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastosta — ohjausosastosta ja tukiosastosta

f) muista Euroopan unionin ohjelmista?

2. Kuinka paljon kustakin ohjelmasta ja rahastosta on myönnetty varoja Saarlandin osavaltion yhdessä Luxemburgin, Belgian tai Lorrainen alueen kanssa toteuttamiin rajat ylittäviin hankkeisiin?

Romano Prodin komission puolesta antama täydentävä vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

Vastauksensa pituuden vuoksi komissio lähettää sen suoraan kunnianarvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

(2004/C 78 E/0874) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3513/03**

esittäjä(t): Adriana Poli Bortone (UEN) ja Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle

(25. marraskuuta 2003)

Aihe: Vesi

Kuinka moni jäsenvaltio noudattaa tällä hetkellä direktiivin 2000/60/EY [1] 24 artiklan säännöksiä? Pystyykö komissio toimittamaan kertomuksensa parlamentille tammikuuhun 2004 mennessä? Esittikö komissio vuonna 2002 sääntelykomitealle edellä mainitun direktiivin 19 artiklan mukaisen kertomuksen ja mitkä ovat olleet sen tulokset vesilainsäädännöstä annettavan mahdollisen päätöksen tai ainakin siihen liittyvien toimien kannalta?

[1] EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(19. tammikuuta 2004)

Yhteisön vesipolitiikan puitteista 23. lokakuuta 2000 annetun parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY 24 artiklassa säädetään, että direktiivi on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä 22. joulukuuta 2003 mennessä. Unioniin liittyvien 10 maan on saatettava direktiivin täytäntöönpano päätökseen unioniin liittymiseen mennessä.

Komissio laatii kertomuksen täytäntöönpanemisen ja ilmoitusten tilanteesta pian määräaikojen umpeutumisen jälkeen. Jos jäsenvaltio ei toimita ilmoitusta ajoissa, komissio aloittaa oikeudellisen menettelyn kyseistä jäsenvaltiota vastaan.

Vesipolitiikan puitedirektiivin 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti komissio esittää 21 artiklan nojalla perustetulle komitealle ”alustavan suunnitelman toimenpiteistä, joilla on vaikutusta vesilainsäädäntöön ja joista se aikoo tehdä ehdotuksen lähiaikoina, mukaan lukien 16 artiklan mukaisesti laadittujen ehdotusten, hallintatoimien ja strategioiden pohjalta tehtävät ehdotukset”. Komissio raportoi 6. toukokuuta 2003 komitean ensimmäisessä kokouksessa prioriteettiaineita (16 artikla) ja pohjavesiä (17 artikla) koskevien johdannaisdirektiivien kehityksen tuolloisesta vaiheesta. Komitean kokoukseen tarkoitetut asiakirjat lähetettiin parlamenttiin tavanomaisia kanavia pitkin.

Komitealle laadittujen virallisten kertomusten lisäksi komissio tekee tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden, ehdokasmaiden, Euroopan talousalueeseen (ETA) kuuluvien maiden, sidosryhmien, kansalaisjärjestöjen ja muiden järjestöjen ja myös Euroopan ympäristökeskuksen kanssa kehittääkseen uutta vesipolitiikkaa

vuonna 2001 perustetuilla neuvoa-antavilla asiantuntijafoorumeilla. Pohjavesiä käsittelevä neuvoa-antava asiantuntijafoorumi sai työnsä päätökseen kesäkuussa 2003, minkä ansiosta komission oli mahdollista esittää ehdotuksensa 19. syyskuuta 2003 ([1]).

Prioriteettiaineita käsittelevä neuvoa-antava asiantuntijafoorumi on jo pitänyt kuusi kokousta maaliskuun 2001 ja marraskuun 2003 välisenä aikana. Valmisteleva työ jatkuu edelleen, ja seuraava kokous on tarkoitus pitää 8. maaliskuuta 2004.

([1]) KOM(2003) 550 lopullinen.

(2004/C 78 E/0875) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3518/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(25. marraskuuta 2003)

Aihe: Kaksiteholinssien käyttö autolla ajaessa (bioptic driving)

1. Voiko komissio kertoa pääpiirteittäin, mitkä ovat näkökykyä koskevat vähimmäisvaatimukset (vaadittu tarkkuus ja näkökenttä mukaan luettuina) ajokortin myöntämiselle Euroopan unionin lainsäädännön mukaisesti?

2. Voiko komissio esittää yleiskatsauksen myös yksittäisten jäsenvaltioiden asettamista (Euroopan unionin vähimmäisvaatimuksia tiukemmista) erityisvaatimuksista?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(15. tammikuuta 2004)

1. Näkökykyä koskevat vähimmäisvaatimukset ajokortin saamiseksi on mainittu 29. heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/439/ETY ([1]) liitteessä III olevassa 6 artiklassa. Komissio ei aio ehdottaa direktiivin tarkistamista näkökykyä koskevien vähimmäisvaatimusten suhteen.

2. Kaikki jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön näkökykyä koskevat vaatimukset, jotka vastaavat edellä mainitun direktiivin mukaisia vähimmäisvaatimuksia. Komissio on ilmoittanut parlamentin jäsenelle vastauksissaan hänen edellisiin asiaa koskeviin kysymyksiinsä E-1231/03 ([2]), E-2568/03 ([3]) ja E-2569/03 ([4]), että vuonna 2003 on perustettu erityinen näkökykyä käsittelevä työryhmä, jonka tarkoituksena on tutkia eri jäsenvaltioiden lainsäädäntöä ja nykyistä tilannetta vuoden 2004 aikana. Komissio julkaisee tutkimuksen tulokset heti, kun ne ovat saatavilla.

([1]) EYVL L 237, 24.8.1991.
([2]) EUVL C 58 E, 6.3.2004, s. 52.
([3]) EUVL C 58 E, 6.3.2004, s. 181.
([4]) Katso sivu 129.

(2004/C 78 E/0876) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3541/03**

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(28. marraskuuta 2003)

Aihe: Isossa-Britanniassa satamassa olevat Yhdysvaltojen ”aavelaivat”

Kun otetaan huomioon komission vastuu ympäristöä ja liikennettä koskevan lainsäädännön soveltamisesta, miten komissio suhtautuu vaaroihin, joita aiheutuu neljästä Yhdysvaltojen reservilaivaston (”aavelaivaston”) laivasta, jotka ovat tällä hetkellä ankkurissa Hartlepoolin satamassa tai matkalla sinne?

Onko komission mielestä lain mukaista, että Yhdysvaltojen aavelaivat kuljetetaan Isoon-Britanniaan, kun otetaan erityisesti huomioon alusten ikä ja kunto sekä öljy, polyklooribifenyyliyhdisteet (PCB:t) ja asbesti niiden rakenteissa?

Onko komission mielestä lain mukaista, että Yhdysvaltojen aavelaivat puretaan Isossa-Britanniassa, kun otetaan erityisesti huomioon asbestin hävittäminen?

Pystyykö komissio varmistamaan millään tavalla, että aavelaivat palautetaan Yhdysvaltoihin mahdollisimman pian? Mikäli komissio pystyy tähän, mihin toimiin se on ryhtynyt?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(22. tammikuuta 2004)

Komissio tutkii parhaillaan sille Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan tehtyä kantelua, joka koskee neljän romulaivan siirtoa hyödyntämistä varten Yhdysvalloista Yhdistyneeseen kuningaskuntaan. Tarkoituksena on selvittää, onko asiassa noudatettu yhteisön jätteidensiirtoasetuksen ja yhteisön muun ympäristölainsäädännön mukaisia velvoitteita.

Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) puitteissa hyödynnettäväksi tarkoitettujen jätteiden siirroista vuonna 1993 tehdyn sopimuksen — joka on sisällytetty yhteisön lainsäädäntöön jätteidensiirtoasetuksella (ETY) N:o 259/93 [1] — mukaan kaikki hyödynnettäväksi tarkoitetut jätteet voivat liikkua lähes vapaasti OECD:n alueella. Ainoa edellytys on, että siirrosta ilmoitetaan etukäteen lähettävien valtioiden, vastaanottavien valtioiden ja kauttakulkuvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja että nämä viranomaiset hyväksyvät sen. Näin ollen on näiden yksittäisten viranomaisten/jäsenvaltioiden päätäntävallassa arvioida ja harkita, onko niillä tarvittavat laitokset ja suorituskyky ilmoitettujen romulaivojen vastaanottamiseen ja käsittelyyn.

Komission ja Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten välisen kirjeenvaihdon puitteissa viimeksi mainitut ovat ilmoittaneet komissiolle, että tehty siirtoilmoitus on mitätön, koska vastaanottavalla laitoksella ei ole kaikkia tarvittavia lupia. Lisäksi ne ilmoittivat komissiolle, että laivat palautettaisiin Yhdysvaltoihin, mikäli niiden kunto ja sääolot sallivat ympäristön kannalta turvallisen kuljetuksen. Näin ollen Yhdistyneessä kuningaskunnassa ei tällä hetkellä ole suunnitteilla hyödyntämistoimia (lukuun ottamatta sitä, että näitä laivoja säilytetään väliaikaisesti odotettaessa niiden paluuta Yhdysvaltoihin), ja tässä vaiheessa on turhaa arvioida alkuperäistä ilmoitusta. Jos Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset tekevät päätöksiä laivojen jatkokäsittelystä, komissio aikoo tutkia, ovatko ne jätteidensiirtoasetuksen ja yhteisön muiden ympäristösäädösten velvoitteiden mukaisia.

Kuten edellä todettiin, Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle, että laivat palautettaisiin Yhdysvaltoihin, mikäli niiden kunto ja sääolot sallivat ympäristön kannalta turvallisen kuljetuksen.

Jos siirtoa ei voida suorittaa loppuun asti suunnitelmien mukaisesti, sovelletaan jätteidensiirtoasetuksen 25 artiklan 1 kohtaa, jossa säädetään seuraavaa: ”Kun sellaista jätteiden siirtoa, jolle asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet luvan, ei voida suorittaa loppuun asti kuljetusasiakirjan tai 3 ja 6 artiklassa tarkoitetun sopimuksen mukaisesti, lähettävän toimivaltaisen viranomaisen on yhdeksänkymmenen päivän kuluessa siitä, kun se on saanut tiedon tästä, huolehdittava, että ilmoituksen tekijä palauttaa jätteet sen toimivaltaan kuuluvalle alueelle tai muualle lähettävään jäsenvaltioon, paitsi jos se on vakuuttunut siitä, että jätteistä voidaan huolehtia tai ne voidaan hyödyntää muulla tavalla ympäristön kannalta turvallisilla menetelmillä.”

[1] Neuvoston asetus (ETY) N:o 259/93, annettu 1 päivänä helmikuuta 1993, Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta (EYVL L 30, 6.2.1993).

(2004/C 78 E/0877) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3548/03**

esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE-DE) komissiolle

(28. marraskuuta 2003)

Aihe: Julkiset hankkeet Kreikassa: Igumenitsan satamaan ja Egnatia-moottoritiehen liittyvät puutteet ja rakennusvirheet

Monissa sellaisissa Kreikassa toteutettavissa hankkeissa, jotka ovat saaneet yhteisrahoitusta yhteisön rahastoista yhteisön toisen ja kolmannen tukikehyksen puitteissa, esiintyy merkittäviä puutteita ja lukuisia rakennusvirheitä. Suunnitteluun ja tutkimuksiin liittyvät puutteet ja näiden hankkeiden rakennusvirheet aiheuttavat paitsi ihmisten loukkaantumisvaaran myös tuhoja maaperälle ja olemassa oleville perusrakenteille. Yhtenä esimerkkinä voidaan mainita Igumenitsan uusi satama, jonka pääministeri jokin aika sitten vihki käyttöön ja joka Kreikan parlamentin esittämien syytösten mukaan edustaa klassista tapausta, jossa paitsi että tekninen hanke on viivästynyt ja sen talousarvio ylitetty, hanke on rakennettu ilman että on huolehdittu sen perusedellytyksistä, esimerkiksi sadevesien johtamisesta. Sama asiaintila on havaittavissa myös Egnatia-hankkeessa, johon liittyy tulvailmiöitä ja epäorgaanisten ainesten siirtymistä: Igumenitsan kaupunkiin saapuessaan nämä ainekset tukkivat sillan ja estivät näin vesien sujuvan virtaamisen mereen. Niinpä 19. lokakuuta 2003 sade aiheutti laajoja tuhoja Thesprotian maantieverkostolle ja maataloudelle.

1. Mikä on komission arvio hankkeiden rakentamisessa Kreikassa noudatettavasta menettelystä, ja missä määrin voidaan sallia sellaisten hankkeiden hyväksyminen ja rahoittaminen yhteisön varoista, joissa esiintyy suunnitteluun ja tutkimukseen liittyviä puutteita sekä rakennusvirheitä?

2. Kuka kantaa vastuun suunnittelun ja tutkimuksen puutteista sekä rakennusvirheistä ja missä määrin on perusteita vedota EY:n perustamissopimuksen 288 artiklan mukaiseen sopimussuhteeseen perustuvaan yhteisön vastuuseen?

3. Aikooko komissio pyytää laadunvalvonnan erityisneuvonantajan tehtävistä vastaavalta elimeltä ESPELiltä tietoja kyseisistä tapauksista (Igumenitsan satama ja Egnatia) ja tutkia syitä, jotka ovat johtaneet puutteellisuuksiin ja rakentamisvirheisiin? Mihin toimiin se aikoo ryhtyä, jotta tulevaisuudessa vältyttäisiin hankkeiden huonolaatuiselta rakentamiselta?

4. Onko mahdollista rahoittaa välittömästi, toimivaltaisille viranomaisille jätetyn hakemuksen perusteella, sadevesien johtamista Igumenitsan uuden sataman alueella koskevan tutkimuksen laatimista ja tällaisen hankkeen toteuttamista sekä Egnatia-hankkeen aiheuttamien ongelmien korjaamista?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(28. tammikuuta 2004)

Yhteisön lainsäädännön mukaan tuen täytäntöönpanosta, julkisten rakennusurakoiden suunnittelu, tutkimus ja toteuttaminen mukaan luettuina, vastaavat jäsenvaltiot. Tästä syystä nimenomaan Kreikan viranomaisten on varmistettava, että julkinen rakennusurakka on voimassa olevan lainsäädännön mukainen ja taattava rakennusurakoiden turvallisuus. Komissiolla ei siis ole tältä osin minkäänlaista sopimusvastuuta.

Komission Kreikan viranomaisilta saamien tietojen mukaan Igumenitsan uudessa satamassa toteutetuilla urakoilla ei ole mitään yhteyttä parlamentin jäsenen kysymyksessä mainittuihin ongelmiin, koska kyseiset urakat toteutetaan maantieteellisesti syrjäisellä alueella eivätkä ne ole minkäänlaisessa yhteydessä kyseiset tulvat aiheuttaneisiin jokiin. Samojen viranomaisten mukaan tulvat johtuivat yksinomaan 19. lokakuuta 2003 vallinneista äärimmäisen vaikeista sääolosuhteista, minkä vuoksi Lykopodi-joen virtaus oli yli kaksi kertaa suurempi kuin Egnatia-hankkeen hyväksytyissä teknisissä tutkimuksissa arvioitu enimmäismäärä. Lykopodi-joen vahinkoja arvioidaan parhaillaan.

(2004/C 78 E/0878) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3551/03**

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(1. joulukuuta 2003)

Aihe: Vuohenlihapalkkiot ja 21. joulukuuta 2001 annetun asetuksen N:o 2550/2001 soveltaminen Azoreilla

21. joulukuuta 2001 annetun asetuksen N:o 2550/2001 ([1]), jossa määritellään lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 19. joulukuuta 2001 annetun asetuksen N:o 2529/2001 ([2]) täytäntöönpanosäännökset palkkiojärjestelmän osalta, liitteen I 5 kohdassa on lueteltu alueet, joilla vuohenlihan tuottajille voidaan maksaa palkkio. Koko Portugali lukuun ottamatta Azoreita sisältyy luetteloon.

Millä perusteilla Azorit jätettiin vuohenlihapalkkioiden ulkopuolelle, vaikka muu osa Portugalia kuuluu palkkiojärjestelmään?

Ottaen huomioon neuvoston äskettäisen päätöksen, jossa vahvistettiin Azorien maitokiintiö markkinointivuoden 1999/2000 tasolle, katsooko komissio että Azorien maataloudelle pitäisi antaa muitakin vaihtoehtoja?

([1]) EYVL L 341, 22.12.2001, s. 105.
([2]) EYVL L 341, 22.12.2001, s. 3.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(22. tammikuuta 2004)

Vuohipalkkioihin oikeuttavista alueista säädetään asetuksen (EY) N:o 2529/2001 4 artiklan 2 kohdassa seuraavaa:

> Tuottaja, joka pitää tilallaan kuttuja, voi hakemuksesta saada palkkion kuttujen pitämisestä (vuohipalkkio).
>
> Tämä palkkio myönnetään tuottajille, jotka toimivat tietyillä alueilla, joilla tuotanto täyttää seuraavat kaksi perustetta:
>
> — vuohia kasvatetaan ensisijaisesti vuohenlihan tuotantoon,
>
> — lampaiden ja vuohien kasvatusmenetelmät ovat samanlaiset.
>
> Tällaisten alueiden luettelo vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Azorit voidaan tietenkin lisätä asetuksen (EY) N:o 2550/2001 liitteessä lueteltuihin alueisiin sitten, kun se täyttää edellä mainitut ehdot. Komission tietojen mukaan Azorit eivät kuitenkaan täytä näitä ehtoja eivätkä asiasta vastaavassa hallintokomiteassa edustettuina olevat Portugalin viranomaiset ole myöskään koskaan tätä mainitun asetuksen nojalla pyytäneet.

Parlamentin jäsentä kehotetaan kiinnittämään huomiota siihen, että jos vuohia kasvatetaan ensisijaisesti maidon tuotantoon, ensimmäinen ehto ei täyty. Lisäksi vaikka edellä mainittu alue lisättäisiinkin liitteeseen I, ehtojen täyttyminen tarkistetaan joka tapauksessa jälkikäteen paikan päällä.

Parlamentin jäsenen korostaa kysymyksessään, että Azorien maataloudelle pitäisi antaa muitakin vaihtoehtoja. Tämän osalta on muistettava seuraavaa:

— Azoreihin sovelletaan muiden unionin alueiden tavoin yhteisten markkinajärjestelyjen (YMP) yhteydessä hyväksyttyjä toimenpiteitä.

— Azorit voivat myös osallistua maaseudun kehittämistä koskeviin unionin ohjelmiin, joita ovat muun muassa Poseima-ohjelma. On korostettava, että Portugalin viranomaisilla on kummassakin tapauksessa vastuullinen tehtävä, sillä heidän on määriteltävä voimassa olevan sääntelykehyksen mukaisia ensisijaisia erityistoimia, ja tällä tavoin ne voivat myös antaa Azorien maataloudelle muita vaihtoehtoja.

— Lähimenneisyydessä sekä Azorien maitokiintiötä että emolehmäpalkkioita koskevaa Portugalin kansallista enimmäismäärää on nostettu.

— Valtiontukia ja aluetukia voidaan myöntää yhtenäismarkkinoiden sääntöjen ja yhteisön säännöstön mukaisesti.

(2004/C 78 E/0879) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3557/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(1. joulukuuta 2003)

Aihe: Tilintarkastustuomioistuimen paljastamat väärinkäytökset komission maatalouden pääosastossa

Muun muassa vehnän, sokerin, lihan ja maidon hintaan liittyvää ongelmaa käsittelevässä erityiskertomuksessa nro 9/2003 ([1]) Euroopan tilintarkastustuomioistuin toi esille komission maatalouden pääosastossa havaitun vakavan petosepäilyn.

Vaikuttaa siltä, että hintojen määrittelyprosessi ja vientituet ovat myöhästyneet huomattavan paljon ja että kaksi virkamiestä on kahden ja puolen vuoden ajan vuotanut viljan hinnan määrittelyä koskevia tietoja ennen markkinoiden avautumista saadakseen itselleen taloudellista hyötyä.

Kyseiset virkamiehet ovat tiettävästi paljastuneet, ja heidät on erotettu työtehtävistään ja siirretty muihin tehtäviin, joskin edelleen saman pääosaston sisällä.

Komission maatalouden pääosastossa on tiettävästi havaittu muitakin epäselvyyksiä varsinkin sen johtoportaassa. Eräs tilintarkastustuomioistuimen johtajista on tuonut ilmi, että vaikka on olemassa periaate, jonka mukaan yksi henkilö hoitaa jotakin tehtävää viiden vuoden ajan, kyseistä sääntöä ei ole milloinkaan noudatettu kyseisessä pääosastossa.

Ottaen huomioon edellä mainitut seikat sekä lukuisat skandaalit, joita on viime aikoina aivan liian usein tullut esiin Euroopan unionin hallinnossa, voiko komissio ilmoittaa,

1. pitävätkö edellä esitetyt tiedot paikkansa, ja voiko komissio antaa lisätietoja hintoihin liittyvästä ongelmasta ja petossyytöksistä;

2. jos edellä mainittuja väärinkäytöksiä todella on tapahtunut, miksei komissio ole valvonut kyseisestä toimintaa ja puuttunut asiaan;

3. miten on mahdollista, että komission pääosastoissa ilmenee väärinkäytöksiä, vaikka komission puheenjohtaja on sitoutunut takaamaan hallinnon avoimuuden?

([1]) EUVL C 211, 5.9.2003, s. 1.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(5. helmikuuta 2004)

Komissio ei löydä Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksesta nro 9/2003 mainintaa komission maatalouden pääosastossa havaitusta vakavasta petosepäilystä.

Komissio ei myöskään ymmärrä, mihin huomattaviin viivästyksiin arvoisa parlamentin jäsen viittaa hintojen määrittelyä ja vientitukia koskevissa kysymyksissään.

Komission virkamiehiin kohdistuvista syytöksistä komissiolla on tässä vaiheessa käytettävissään ainoastaan Belgian oikeusviranomaisten toimittamat tiedot. Tietojen mukaan Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) Brysselin yleiselle syyttäjävirastolle vuonna 2001 toimittaman ilmiannon seurauksena tutkintatuomari käynnisti Brysselissä tutkinnan. Belgian viranomaiset noudattivat tutkimuksessa tämäntyyppisen tutkimuksen vaatimaa luottamuksellisuutta. Tutkimuksen tuloksena Belgiassa esitettiin pidätysmääräys kahdesta henkilöstä, joista toinen on maatalouden pääosaston virkamies. Kyseinen virkamies on sittemmin

vapautettu. Belgian oikeuslaitos jatkaa asian käsittelyä ja tutkimusta. Tästä syystä on liian varhaista antaa tietoa moitteista ja määrätyistä rangaistuksista.

Komissio ryhtyy kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin menettelyjen tulosten perusteella.

Käynnissä olevan rangaistusmenettelyn vuoksi kyseistä virkamiestä vastaan käynnistettiin kuitenkin kurinpitomenettely, joka on keskeytetty lopullista tuomiota odotettaessa. Lisäksi virkamies on jo nyt pidätetty määräaikaisesti virantoimituksesta henkilöstösääntöjen 88 artiklan perusteella.

Maatalouden pääosasto on ryhtynyt komission sisäisen uudistuksen yhteydessä kehittämään huomattavasti markkinoiden hallinnan menettelyjä ja valvontaa. Mikään sisäinen valvontajärjestelmä ei kuitenkaan voi suojata kaikilta puutteilta.

Virkamiesten liikkuvuutta koskevasta kysymyksestä voidaan sanoa, että komission voimassa olevia sääntöjä on sovellettu kaikissa maatalouden pääosaston yksiköissä.

(2004/C 78 E/0880) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3558/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(1. joulukuuta 2003)

Aihe: Äänioikeuden myöntäminen Euroopan unionin jäsenvaltioissa asuville maahanmuuttajille

Italiassa on viime aikoina käyty keskustelua mahdollisuudesta myöntää äänioikeus kunnallisvaaleissa niille yhteisön ulkopuolisista maista lähtöisin oleville maahanmuuttajille, jotka ovat asuneet kyseisessä maassa vakituisesti vähintään kuuden vuoden ajan.

Muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa tällä hetkellä voimassa olevat säännökset ovat varsin kirjavia. Esimerkiksi Ranskassa ja Saksassa yhteisön ulkopuolisten maiden kansalaisilla ei ole minkäänlaista äänioikeutta. Yhdistyneessä kuningaskunnassa taas äänioikeus on myönnetty ainoastaan Euroopan unionin ja Brittiläisen kansainyhteisön kansalaisille, Espanjassa entisistä siirtomaista tulleille maahanmuuttajille ja Portugalissa brasilialaisille, perulaisille, argentiinalaisille, uruguaylaisille, norjalaisille ja israelilaisille. Irlannissa, Ruotsissa, Tanskassa, Alankomaissa ja Suomessa maahanmuuttajille myönnetään äänioikeus riippumatta siitä, minkä maan kansalaisia he ovat.

Ottaen huomioon Tampereen Eurooppa-neuvoston päätelmien periaatteet sekä erityisesti periaatteen, jonka mukaan ”kolmansien maiden kansalaisten oikeusasemaa olisi lähennettävä vastaamaan jäsenvaltioiden kansalaisten oikeusasemaa” ja ”henkilölle, joka on oleskellut vakituisesti jossakin jäsenvaltiossa tietyn, erikseen määriteltäväksi jäävän ajan, ja jolla on pitkäaikainen oleskelulupa, olisi annettava […] yhdenmukaiset, mahdollisimman lähellä EU:n kansalaisten nauttimia oikeuksia olevat oikeudet”,

voiko komissio ilmoittaa:

1. onko Euroopan unionissa tehty edellä mainittua asiaa koskevia tutkimuksia?

2. mikä on sen kanta unionissa vakituisesti asuvien yhteisön ulkopuolisten maiden kansalaisten äänioikeuteen kunnallisvaaleissa ja muissa vaaleissa?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2004)

Tampereen Eurooppa-neuvosto (1999) laati suuntaviivat Euroopan unionin yhteiselle maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikalle. Yksi tämän politiikan osatekijöistä on jäsenvaltioiden alueella laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten oikeudenmukainen kohtelu. Eurooppa-neuvoston päätelmissä todettiin, että kolmansien maiden kansalaisten oikeudellista asemaa olisi lähennettävä vastaamaan jäsenvaltioiden kansalaisten oikeudellista asemaa. Kolmansien maiden kansalaisille olisi annettava yhdenmukaiset oikeudet, jotka ovat mahdollisimman lähellä EU:n kansalaisten oikeuksia.

Ehdotuksessa neuvoston direktiiviksi pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta [1] selvitetään, miten tämä toteutetaan käytännössä. Neuvosto hyväksyi ehdotuksen 25. marraskuuta 2003. Äskettäin antamassaan tiedonannossa maahanmuutosta, kotouttamisesta ja työllisyydestä [2] komissio on todennut, että jäsenvaltiot harkitsevat poliittisten oikeuksien myöntämistä maassa pitkään oleskelleille asukkaille etenkin paikallistasolla, kun direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Komissio uskoo, että poliittisten oikeuksien myöntäminen maassa pitkään oleskelleille maahanmuuttajille on kotouttamisprosessin tärkeä osa ja että uusi sopimus tarjoaa perustan tälle. Ennen sopimuksen voimaantuloa poliittisten oikeuksien myöntämiselle ei ole oikeusperustaa.

Komissio on tehnyt tutkimuksen Euroopan unionin jäsenvaltiossa pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten oikeudellisesta asemasta (huhtikuu 2000). Tutkimuksessa vertaillaan äänioikeuden myöntämistä kolmansien maiden kansalaisille. Komissiolla on tiedossa myös riippumattomien tutkijoiden tekemiä tutkimuksia kolmansien maiden kansalaisten poliittisesta integraatiosta ja osallistumisesta demokraattisiin prosesseihin. Kansalaisuutta koskeva tutkimus on yksi kuudennen tutkimuksen puiteohjelman 2002—2006 painopistealueista. Kansalaisuuden myöntämistä ja siitä luopumista määräävistä säännöistä jäsenvaltioissa aloitetaankin vertailututkimus vuonna 2004. Kyseisessä tutkimuksessa tarkastellaan myös kansalaisuutta vastaavaa asemaa, joka voidaan myöntää kolmansien maiden kansalaisille pitkän oleskeluajan perusteella useassa jäsenvaltiossa.

[1] EYVL C 240 E, 28.8.2001.
[2] KOM(2003) 336 lopullinen.

(2004/C 78 E/0881) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3578/03**

esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Ympäristöä säästävä dieselpolttoaine

GECAM on uuden dieselpolttoaineen nimi, jonka Cam-Technologies-tutkimusryhmät kehittivät ja toivat markkinoille vuoden 1997 alussa. Ympäristöä säästävä polttoaine vähentää erityiskoostumuksensa ansiosta muun muassa hiukkas- ja typpioksidipäästöjä. GECAMin etuna on, että parannetun palamisprosessin ansiosta noen muodostus ja polttoaineen kulutus vähenevät. Tämä johtuu siitä, että 10 prosenttia aineesta on vettä. Hiilidioksidipäästöt vähenevät noin viisi prosenttia suunnilleen samalla polttoaineen kulutuksella ja samalla matkalla tavanomaiseen dieselpolttoaineeseen verrattuna. Uutta polttoainetta käytetään entistä enemmän julkisessa tieliikenteessä lähes kaikissa Italian suurkaupungeissa, ja kulkuneuvojen moottoreihin ei edes tarvitse tehdä erityismuutoksia.

Monet julkisen liikenteen kulkuneuvojen moottorit eivät vastaa enää eurooppalaisia päästöstandardeja.

Millä toimilla (rahoitus mukaan lukien) komissio tukee ympäristöä säästävien polttoaineiden käyttöä?

Katsooko komissio, että ympäristöä säästävien polttoaineiden, kuten GECAMin, käyttöönotto olisi järkevää koko unionissa? Jos vastaus on myönteinen, millä toimilla tuetaan kyseisten aineiden käyttöönottoa julkisessa liikenteessä?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(27. tammikuuta 2004)

Komissio tukee ympäristöä säästävien polttoaineiden käyttöönottoa ja selvittää komission vaihtoehtoisista polttoaineista vuonna 2001 antaman tiedonannon [1] mukaisesti parhaillaan vaihtoehtoisten tieliikennepolttoaineiden teknistä ja taloudellista tilannetta ja kehitystä. Tätä tarkoitusta varten on perustettu vaihtoehtoisten polttoaineiden yhteysryhmä. Tämän ryhmän työssä keskitytään maakaasuun ja vetyyn sekä niihin toimiin, joilla yhteisö voi edistää niiden käyttöä. Komissio on pyrkimyksissään keskittynyt

vaihtoehtoisiin polttoaineisiin, jotka voivat saavuttaa 5 prosentin markkinaosuuden koko unionin alueella vuoteen 2020 mennessä. Komissio tietää, että dieselpolttoaineen ja veden dispersioita, kuten Cam-Technologiesin ja muiden valmistajien kehittämiä valmisteita, käytetään muutamissa Ranskan ja Italian kaupungeissa julkisen liikenteen polttoaineina sekä joissakin muiden jäsenvaltioiden pienimuotoisissa kokeiluissa, mutta niitä ei ole sisällytetty tähän työhön. Komission hiljattain käynnistämään selvitykseen vaihtoehtoisten polttoaineiden ympäristötaseesta sisältyy myös näiden emulsiopolttoaineiden arviointi.

Vuonna 2003 hyväksyttiin komission ehdotuksesta kaksi merkittävää oikeudellista välinettä ympäristöä säästävien polttoaineiden tukemiseksi.

Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 8. toukokuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/30/EY ([2]), säädetään markkinoille saatettavien biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden vähimmäisosuutta koskeville jäsenvaltioiden tavoitteille viitearvot, jotka ovat 2 prosenttia vuonna 2005 ja 5,75 prosenttia vuonna 2010.

Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27. lokakuuta 2003 annetussa neuvoston direktiivissä 2003/96/EY ([3]) annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus soveltaa ympäristöä säästäviin polttoaineisiin alhaisempaa verotasoa. Esimerkiksi direktiivin 16 artiklan mukaan alennettu verokanta on tietyin ehdoin sallittu, jos moottoripolttoaine sisältää vettä.

([1]) KOM(2001) 547 lopullinen.
([2]) EUVL L 123, 17.5.2003.
([3]) EUVL L 283, 31.10.2003.

(2004/C 78 E/0882) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3579/03**

esittäjä(t): Christoph Konrad (PPE-DE) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Varisten metsästyskausi Euroopan unionissa

1. Onko komissio tietoinen siitä, että Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallitukset antavat hyvin erilaisia sääntöjä saattaessaan lintujensuojeludirektiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöä, kun on kyse varisten metsästyskaudesta?

2. Maanviljelijöille, metsänomistajille ja metsästäjille aiheutuu rajoitetun metsästyskauden vuoksi Saksassa paljon suurempaa taloudellista vahinkoa kuin muissa jäsenvaltioissa. Miten komissio suhtautuu tähän? Ovatko saksalaiset komission mukaan heikommassa asemassa tämän menettelyn vuoksi?

3. Miten komissio suhtautuu muissa maissa yleiseen käytäntöön, jolla myönnetään poikkeuslupia varisten metsästykseen, kun taas asiasta vastaavat Saksan viranomaiset eivät myönnä tällaisia lupia?

4. Mitä ehtoja pitää täyttää kyseisen poikkeusluvan saamiseksi tai metsästyskauden pidentämiseksi?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2004)

1. Luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2. huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY ([1]) mukaisten metsästyskausien vahvistamista koskevat säännöt esitetään direktiivin 7 artiklassa. Komissio on yhdessä jäsenvaltioiden kanssa koonnut tietoa kaikkien riistalintujen pariutumista edeltävistä muuttokausista ja lisääntymiskausista helpottaakseen metsästyskausien vahvistamista direktiivin mukaisella tavalla ([2]).

2. Komissiolle ei ole esitetty todisteita siitä, että metsästysrajoitukset olisivat aiheuttaneet Saksassa suurempaa taloudellista vahinkoa kuin muissa jäsenvaltioissa.

3. Poikkeukset ovat direktiivin 9 artiklan mukaan sallittuja muun muassa ”viljelmille, kotieläimille, metsille, kalavesille ja vesistöille koituvan vakavan vahingon estämiseksi”. Jäsenvaltioiden tehtävänä on päättää, onko poikkeuksen soveltaminen välttämätöntä, jollei muuta tyydyttävää ratkaisua ole.

4. Mahdollisuudet soveltaa poikkeuksia ovat rajalliset. Poikkeusten on oltava perusteltuja suhteessa direktiivin yleisiin tavoitteisiin ja täytettävä direktiivin 79/409/ETY 9 artiklassa kuvaillut poikkeuksien erityiset edellytykset. Yhdenkin edellytyksen jääminen täyttymättä voi mitätöidä poikkeuksen soveltamisen.

(1) EYVL L 103, 25.4.1979.
(2) Direktiivin 79/409/ETY 7 artiklan 4 kohdan avainkäsitteet — liitteessä II lueteltujen lintulajien lisääntymiskausi ja ennen pariutumista tapahtuva muutto EU:n alueella, (http://europa.eu.int/comm/environment/nature/directive/intro_en.pdf).

(2004/C 78 E/0883) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3581/03**

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Katkaravun pyynti Huippuvuorilla

Yhteisön kalastuslaivaston harjoittama katkaravun pyynti Huippuvuorilla vaikeutuu johtuen velvoitteista, joiden mukaan samanaikaisesti voi kalastaa korkeintaan neljä EU:n laivaston yksikköä. Kyseisen määräyksen mukaista käytäntöä on sovellettu muutaman vuoden ajan, ja on olemassa vaara, että siitä johtuva haitta keskittyy yhteisön laivastoon, joka ei voi hyödyntää kaikkia sille myönnettyjä vuotuisia pyyntiponnistuksia (519 päivää). Kaikkeen tähän on vielä lisättävä, että kyseinen rajoitus on voimassa niiden muutaman kuukauden aikana, jolloin kyseiselle alueelle voi mennä johtuen alueella suurimman osaa vuodesta vallitsevista vaikeista ilmasto-olosuhteista. Komissio vastasi 8. toukokuuta 2002 aikaisempaan kirjalliseen kysymykseeni E-1037/02 (1), että se oli täysin tietoinen vaikeuksista, joita tämän kalastusalueen tilanne aiheutti asianomaisille jäsenvaltioille. Komissio ilmoitti silloin, että se ”yrittää edelleen saada Norjan viranomaiset mukaan vuoropuheluun, joka johtaa parempiin alueelle pääsyä koskeviin ehtoihin yhteisön katkaravunpyyntilaivastolle”. Sen jälkeen ei ole tapahtunut minkäänlaista edistystä, ja yhteisön tiettyjen, kuten NAFO:ssa kalastaneiden laivastojen saaliit ovat vakavasti pienentyneet, minkä vuoksi lisäponnistelut ovat tarpeen vaihtoehtojen löytämiseksi.

Voiko komissio ilmoittaa, miksi yhteisön katkarapulaivaston tilanteessa ei ole tapahtunut parannuksia?

Koska alusten lukumäärällä jo rajoitetaan pyyntiponnistusta, eikö komissio voi järjestää samanaikaisuutta koskevan määräyksen poistamista tai yksinkertaisesti olla noudattamatta sitä?

Eikö EU:n ja Norjan kahdenvälisten suhteiden avulla voida parantaa järkevästi yhteisön katkarapulaivaston tilannetta?

Mitä toimenpiteitä komissio on toteuttanut parantaakseen yhteisön katkarapulaivaston pääsyä Huippuvuorille?

Mihin uusiin toimenpiteisiin komissio on aikonut ryhtyä parantaakseen nykyistä tilannetta, joka on kaikin puolin riittämätön?

(1) EYVL C 229 E, 26.9.2002, s. 172.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(26. tammikuuta 2004)

Niiden ehtojen parantamisesta, jotka koskevat yhteisön katkarapulaivaston pääsyä Huippuvuorille, on neuvoteltu Norjan kanssa useita kertoja, viimeksi korkean tason tapaamisessa maaliskuussa 2003.

Norja ei ole halukas harkitsemaan kalastuspäivien lisäystä, mutta on antanut ymmärtää, että alueella samanaikaisesti olevien alusten sallitun määrän kasvattamista voitaisiin harkita. Norja kuitenkin sitoo alusten määrän lisäämisen siihen, että muissa avoimissa kysymyksissä, kuten Norjan unioniin suuntautuvan katkaravunviennin ehtojen parantamisessa, saavutetaan Norjaa tyydyttävä ratkaisu.

Komissio on periaatteessa sopinut Norjan kanssa uudesta kesäkuussa 2004 järjestettävästä korkean tason tapaamisesta vuoropuhelun jatkamiseksi ja muun muassa tyydyttävän ratkaisun löytämiseksi ongelmiin, jotka koskevat yhteisön katkaravunpyyntialusten pääsyä Huippuvuorille.

(2004/C 78 E/0884) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3592/03**

esittäjä(t): Karl-Heinz Florenz (PPE-DE) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Ympäristöasioiden huomioon ottaminen Saksan panttijärjestelmässä

Saksan liittotasavallassa on kerätty kertakäyttöpakkausjätettä noin kymmenen vuoden ajan muun muassa kevyenä pakkausmateriaalina kierrätysjärjestelmän (Duales System) puitteissa. Koska 1. lokakuuta 2003 otettiin käyttöön juomatölkkejä koskevat panttisäännöt, osasta kertakäyttöisiä juomapakkauksia on maksettava pantti. Kyseiset pakkaukset kootaan myyntipisteisiin ja kuljetetaan erikseen paikkaan, jossa ne käytetään uudelleen.

Mikä on Euroopan komission arvio, kun se vertaa aikaisempaa keräys- ja uusiokäyttömenettelyä ympäristön näkökulmasta nykyiseen eriteltyyn keräys- ja uusiokäyttömenettelyyn?

Aikooko komissio laatia ympäristöasiat huomioon ottavan vertailun vai täytyykö Saksan liittotasavallan laatia kyseinen vertailu?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2004)

Pakkausjätteiden palautusjärjestelmien on täytettävä pakkauksista ja pakkausjätteistä 20. joulukuuta 1994 annetun parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY ([1]) 7 artiklan vaatimukset. Tähän sisältyy ketään syrjimätön taloudellisten toimijoiden — myös maahantuojien — pääsy näihin järjestelmiin. Siinä ei kuitenkaan säädetä, että nämä järjestelmät olisi rakennettava jollakin tietyllä tavalla (kierrätysjärjestelmät, keruujärjestelmät jne.). Artiklassa ainoastaan lyhyesti viitataan ympäristönäkökohtiin ja todetaan, että ympäristön ja kuluttajien terveyden suojelua koskevat vaatimukset on otettava huomioon, muttei täsmennetä, miten tämä on tehtävä.

Komissiolla ei ole tietoa kierrätysjärjestelmiä ja kertakäyttöpakkausjätteiden keruuseen perustuvia järjestelmiä vertailevista tutkimuksista. Tämän vuoksi käytettävissä on vain kvalitatiivisia tietoja. Kertakäyttöpakkausjätteiden keruuta koskevat yleensä suuremmat logistiset vaatimukset. Suuremmat logistiset vaatimukset saattavat myös liittyä tiettyihin ympäristövaikutuksiin. Kertakäyttöpakkausjätteiden keruuseen perustuvilla järjestelmillä saadaan kuitenkin kerättyä suurempi osa jätteistä ja saatetaan vähentää roskaantumista. Lisäksi kerätyn aineksen laatu voi olla parempi, koska siinä on vähemmän epäpuhtauksia kuin kierrätysjärjestelmiin kerätyssä aineksessa.

Komissio ei aio suorittaa vertailevaa ympäristöarviointia eikä vaatia Saksaa suorittamaan tällaista arviointia, koska yksiselitteisten tulosten saaminen on vaikeaa ja ympäristön kannalta parhaan järjestelmän valintaa ei edellytetä. Näin ollen erilaisten palautusjärjestelmien ympäristövaikutusten arviointi todennäköisesti ei tuottaisi tuloksia, joilla olisi vaikutusta arvioon siitä, missä määrin saksalaisen kertakäyttöpakkausjätteiden keruu noudattaa yhteisön lainsäädäntöä. Saksaa vastaan aloitettu rikkomismenettely koskee yksinomaan tämän artiklan sisämarkkinanäkökohtia.

Komissio on kuitenkin käynnistänyt keskustelun vaihtoehtoisista tavoista kehittää tuottajan vastuuta koskevia järjestelmiä osana jätteiden syntymisen ehkäisemisen ja kierrätyksen teemakohtaista strategiaa.

Lisäksi komissio on käynnistänyt tutkimuksen direktiivin 94/62/EY täytäntöönpanosta ja vaihtoehtoisista tavoista vahvistaa jätteiden syntymisen ehkäisemistä ja pakkausten uudelleenkäyttöä. Vaikka tässä tutkimuksessa ei suoranaisesti vertailla kertakäyttöpakkausjätteiden erilaisia palautusjärjestelmiä, siinä voidaan tarkastella tällaisten järjestelmien vaikutuksia uusiokäyttöisten pakkausten käytön edistämiseen.

(1) EYVL L 365, 31.12.1994.

(2004/C 78 E/0885) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3593/03**

esittäjä(t): Baroness Sarah Ludford (ELDR) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Passien hinta Euroopan unionin jäsenvaltioissa

Täysi-ikäisen henkilön passin hinta on noussut Yhdistyneessä kuningaskunnassa suuresti vuoden 1997 jälkeen ja nykyään sen ostohinta on yli 40 puntaa.

Voiko komissio kertoa tarkasti täysi-ikäisen henkilön passin hinnan muissa neljässätoista jäsenvaltiossa, kun otetaan huomioon, että passi toimii sekä kansallisena että EU:n asiakirjana?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2004)

Passien hinnan vahvistaminen kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Passin hinta saattaa vaihdella useasta syystä, erityisesti sen voimassaolon keston perusteella.

Vertailu osoittaa, että passin hinta Yhdistyneessä kuningaskunnassa on hyvin lähellä muiden jäsenvaltioiden keskihintaa, joka on noin 50 euroa.

Komissio toimittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle ja pääsihteeristölle taulukon passien hinnoista kaikissa jäsenvaltioissa.

(2004/C 78 E/0886) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3600/03**

esittäjä(t): Roberto Bigliardo (UEN) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Brysselin ylittävät lennot — Zaventemin lentokentän laajentaminen

Belgian uusi liikenneministeri Bert Anciaux on laatinut suunnitelman useiden lentoreittien siirtämiseksi Zaventemin lentokentän läheisyydestä Brysselin kaupungin yläpuolelle välimiesoikeuden (Cour d'Arbitrage) kesäkuussa 2003 tekemän päätöksen myötä. Kyseinen päätös koski lentojen jakamista useammille reiteille, ja sen yhteydessä oli esitetty 47:n Zaventemin lentokentän läheisyydessä asuvan henkilön allekirjoittama valitus.

Belgialaisten lehtitietojen mukaan edellä mainittu päätös on tehty niin kutsutun solidaarisuusperiaatteen perusteella, jonka mukaan melusaaste on jaettava kaikkien Brysselin asukkaiden kesken.

1. Voiko komissio ilmoittaa, ovatko ministeri Anciaux'n aloite ja välimiesoikeuden tuomio yhdenmukaisia kyseistä asiaa koskevien yhteisön normien kanssa?

2. Onko komission mielestä oikein, että Brysselin lentokentän uusi lentosuunnitelma otetaan käyttöön tutkimatta ensin siitä aiheutuvan melusaasteen vaikutuksia?

3. Voiko komissio ilmoittaa, toteutetaanko Zaventemin lentokentän laajennus kaikkien voimassaolevien ympäristönsuojelunormien mukaisesti?

4. Voiko komissio täsmentää, sopiiko ministeri Anciaux'n aloite yhteen Brysselin aseman kanssa ottaen huomioon, että se on yhteisön toimielinten toimipaikka, ja erityisesti aiheuttaako lentoliikenteen suuren osan siirtäminen tiuhaan asuttujen kaupunginosien yläpuolelle lisää turvallisuusongelmia (terrori-iskut) yhteisön toimielimille ja muille kansainvälisille elimille, joiden toimipaikka on Brysselissä?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(5. helmikuuta 2004)

Ei ole olemassa yhteisön lainsäädäntöä, johon sisältyisi yksityiskohtaisia säännöksiä toimivaltaisten viranomaisten tekemistä, lentoreittejä koskevista päätöksistä. Vaikka ympäristömelun arvioinnista ja hallinnasta 25. kesäkuuta 2002 annetussa parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/49/EY ([1]) säädetäänkin yhdenmukaisista meluindikaattoreista (18. heinäkuuta 2005 mennessä) sekä velvollisuudesta laatia melukartat (30. kesäkuuta 2007 mennessä) ja toimintasuunnitelmat (18. heinäkuuta 2008) mennessä, siinä ei aseteta raja-arvoja ympäröivälle melulle. Koska tällaisia pakollisia yhteisön sääntöjä ei ole, komissio ei voi puuttua asiaan pelkästään mahdollisen liiallisen melualtistuksen perusteella.

Belgialaisissa lehdissä julkaistujen tietojen mukaan työryhmä (joka muodostui BIAC:n, Belgocontrolin ja Belgian ilmailulaitoksen asiantuntijoista) avusti Belgian liikenneministeriä toimintasuunnitelman laadinnassa, ja parhaillaan on käynnissä jatkotyö lentomelua koskevan rekisterin perustamiseksi.

Koska tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetun direktiivin 85/337/ETY ([2]), sellaisena kuin se on muutettuna 3. maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY ([3]) (ympäristövaikutusten arviointia koskeva direktiivi), liittyy lentoasemien rakentamiseen sekä lentoasemien muutos- ja laajennustöihin, uusi lentosuunnitelma ei näytä kuuluvan tämän direktiivin soveltamisalaan.

Lentoasemia koskevia muita ympäristöstandardeja ei ole annettu. Lentoasemien muutos- ja laajennustyöt kuuluvat ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin soveltamisalaan. Tämän direktiivin mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennen luvan myöntämistä tutkitaan ympäristövaikutukset, jos hankkeilla etenkin laatunsa, kokonsa tai sijaintinsa vuoksi todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia. Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan Zaventemin lentoaseman laajentamista varten tehtiin ympäristövaikutusten arviointi 1990-luvun alussa. Uusien lentosuunnitelmien käyttöönoton tai lentoreittien olemassa oleville kiitoradoille kohdentamisen kaltaiset muutokset eivät kuulu ympäristövaikutusten arvioinnista annetussa direktiivissä määritellyn "hankkeen" määritelmän piiriin.

Komissio tutkii parhaillaan, täyttääkö Flanderin lainsäädännössä tarkoitettu julkinen kuuleminen ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin vaatimukset.

Komissio jatkaa tilanteen seuraamista yhteisön oikeuden näkökulmasta.

([1]) EYVL L 189, 18.7.2002.
([2]) EYVL L 175, 5.7.1985.
([3]) EYVL L 73, 14.3.1997.

(2004/C 78 E/0887) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3606/03**

esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Rekka-autoille myönnettävät kuljetusetuudet

Maantiekuljetus on nykyään tavarakuljetuksen edullisin ja yksinkertaisin muoto, mutta se kuormittaa ympäristöä vuosi vuodelta enemmän. Rautatiekuljetus olisi huomattavasti ympäristöystävällisempi vaihtoehto, mutta korkeampien kustannusten takia monet kuljetusyhtiöt eivät käytä sitä.

Pyydän komissiota tämän vuoksi ottamaan kantaa seuraaviin kysymyksiin:

— Pitääkö paikkansa, että Euroopan unioni myöntää kuljetusyhtiöille etuuksia? Millaisista etuuksista tässä tapauksessa on kyse?

— Pitääkö paikkansa, että Euroopan unioni myöntää kuljetusyhtiöille alennuksia polttoaineen hinnoista? Kuinka suurista alennuksista tässä tapauksessa on kyse?

— Mitä tieliikenteen todellisten kustannusten selvittämiseksi on tehty ja miten selvitystyössä on edistytty?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(28. tammikuuta 2004)

Kuljetusyhtiöille myönnetyt tuet — silloin kun niitä pidetään EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisina valtion tukina — ovat periaatteessa yhteismarkkinoille soveltumattomia. EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 2 ja 3 kohdassa määrätään kuitenkin, että näitä tukia voidaan tiettyjen ehtojen täyttyessä pitää yhteismarkkinoille soveltuvina tai ilmoittaa ne sellaisiksi. Pääasiassa "yhteisön suuntaviivoissa valtiontuesta ympäristönsuojelulle" ([1]) on täsmennetty, mitkä valtiontuet saattavat kuulua 87 artiklassa määrättyihin poikkeuksiin. Näiden suuntaviivojen mukaisesti voidaan periaatteessa sallia ainoastaan sellaiset tukitoimenpiteet, joiden avulla voidaan säilyttää ympäristön suojelun taso korkeammalla kuin yhteisön tasolla on määrätty. Tämä ajatusmalli on peräisin myös direktiiveistä, jotka koskevat moottoriajoneuvojen kaasupäästöjen torjumiseksi toteutettavia toimenpiteitä ([2]).

Mitä tulee etuuksiin, joita voidaan myöntää polttoaineille, energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27. lokakuuta 2003 annetussa neuvoston direktiivissä 2003/96/EY ([3]) säädetään nimenomaan, että jäsenvaltiot valtuutetaan soveltamaan edelleen kyseisen direktiivin liitteessä tarkoitettuja verotason alennuksia. Kyseisessä liitteessä on näin ollen lueteltu ne kansalliset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on kaasuöljyn eriytetyn valmisteverokannan soveltaminen, erityisesti ympäristöä säästävien polttoaineiden käytön edistämiseksi. Direktiivin 18 artiklan mukaisesti useat jäsenvaltiot voivat sitä paitsi väliaikaisesti poiketa uusista vähimmäistasoista, jotka on säädetty direktiivissä dieselpolttoaineen valmisteveroja varten. Näihin väliaikaisiin poikkeuksiin voidaan ryhtyä sillä ehdolla, että valmisteverokannat mukautetaan asteittain direktiivissä säädetyille tasoille. Lopuksi käyttöön on otettu yrityskäyttöön tarkoitetulle dieselpolttoaineelle asetettu erityinen verokanta, joka ei ole alennettu verokanta, jotta jäsenvaltiot saisivat halutessaan mahdollisuuden käyttää eriytettyjä valmisteverokantoja dieselpolttoaineen käytön mukaan.

Viimeinen kysymys koskee tieliikennealan maksamia tieinfrastruktuurin käyttöön liittyviä kustannuksia. Komissio on 23. heinäkuuta 2003 antanut ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä annetun direktiivin 1999/62/EY muuttamisesta ([4]). Direktiiviehdotuksessa esitetään puitteet, joiden sisällä jäsenvaltiot voivat toissijaisuusperiaatteen mukaisesti tarjota kuljetustoiminnoille myönteisiä taloudellisia kannustimia. Tämä toteutetaan hintarakenteella, jonka avulla hinnoissa voidaan ottaa aiempaa paremmin huomioon yhteiskunnalle aiheutuvat kustannukset. Komission ehdottama uusi kehys luo yli 3,5 tonnin painoisten tavarankuljetusajoneuvojen käyttömaksuja koskevien yhteisten sääntöjen kokoelman. Sen avulla jäsenvaltioiden on erityisesti mahdollista määrätä erisuuruisia tietulleja ajoneuvojen teknisten ja ympäristöä koskevien ominaisuuksien, ruuhkautumisasteen tai kyseessä olevan tieverkon väylän ominaisuuksien mukaan.

([1]) EYVL C 37, 3.2.2001.

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/96/EY, annettu 13 päivänä joulukuuta 1999, ajoneuvojen puristussytytysmoottoreiden kaasumaisten ja hiukkasmaisten päästöjen sekä ajoneuvoissa käytettävien maa- tai nestekaasulla toimivien ottomoottoreiden kaasupäästöjen torjumiseksi toteutettavista toimenpiteistä annetun jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä ja neuvoston direktiivin 88/77/ETY muuttamisesta (EYVL L 44, 16.2.2000). Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/69/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 1998, moottoriajoneuvojen päästöjen aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemiseksi toteutettavista toimenpiteistä ja neuvoston direktiivin 70/220/ETY muuttamisesta (EYVL L 350, 28.12.1998).

([3]) EUVL L 283, 31.10.2003.

([4]) KOM(2003) 448 lopullinen.

(2004/C 78 E/0888) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3614/03**

esittäjä(t): Esko Seppänen (GUE/NGL) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Makeiden pihlajanmarjojen viljely

Maataloustuet ovat komission yksinomaisessa toimivallassa. Sen johdosta kysyn, ovatko komission mielestä jäsenvaltion viranomaiset menetelleet oikein, kun maataloustukia ei jaeta kaikille viljelijöille samoin perustein vaan riippuen heidän asuinpaikastaan. Suomen viranomaiset eivät ole myöntäneet asianmukaisia tukia viljelijälle, joka viljelee makeita pihlajanmarjoja viranomaisten mielestä "väärässä" osassa maata eli alueella, joka ei ole marjanviljelyaluetta. Mikä on komission tulkinta siitä, onko makeaksi jalostettu pihlajanmarja marja vai hedelmä?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2004)

Jäsenvaltiot voivat painopisteidensä mukaisesti päättää myöntää kansallisia maataloustukia haluamilleen viljelykasveille. Niiden on kuitenkin varmistettava, että tällaiset kansalliset tuet ovat yhteisölainsäädännön mukaisia. Tähän saakka se on merkinnyt sitä, että komissio on tutkinut ennalta jäsenvaltioiden suunnittelemat tuet niiden yhteisölainsäädännönmukaisuuden tarkastamiseksi maatalousalan valtiontukia koskevien yhteisön suuntaviivojen [1] mukaisesti. Komissio on juuri hyväksynyt yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistukseen sisältyvän maatalouden valtiontukien ryhmäpoikkeuksia koskevan uuden asetuksen [2]. Tämän uuden asetuksen nojalla jäsenvaltiot voivat myöntää eri tyyppisiä maatalouden valtiontukia tarvitsematta pyytää komission etukäteishyväksyntää. Ryhmäpoikkeusmenettelyä käyttäen on mahdollista nopeuttaa maatalouden valtiontukien täytäntöönpanoa ja helpottaa ympäristönsuojelua, eläinten hyvinvointia ja maatalousalan hygieniaoloja koskevien vaatimusten tiukentamiseen pyrkivien kansallisten ohjelmien soveltamista.

Koska arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemia toimenpiteitä koskevat täsmälliset ja yksityiskohtaiset tiedot puuttuvat, komissio ei voi ottaa kantaa niiden yhteisölainsäädännön mukaisuuteen.

Mitä tulee kysymykseen siitä, ovatko pihlajan (Sorbus aucuparia) hedelmät, pihlajanmarjat, hedelmiä vaiko marjoja, komissio katsoo, että ne ovat hedelmiä ja niin muodoin siis marjoja. Jo määritelmänsä mukaisesti marjat ovat hedelmiä.

---

[1] EYVL C 28, 1.2.2000.

[2] Komission asetus (EY) N:o 1/2004, annettu 23 päivänä joulukuuta 2003, EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen, EUVL L 1, 3.1.2004.

(2004/C 78 E/0889) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3615/03**

esittäjä(t): Esko Seppänen (GUE/NGL) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Vaelluslohien kalastaminen

Itämeren merkittäviin luonnonlohien kutupaikkoihin kuuluvat Pohjanlahden joet. Kun lohet siirtyvät kutupaikoilta merialtaisiin, ne ovat vapaasti myös niiden pyydettävissä, joilla ei ole velvollisuutta huolehtia vaelluslohien kannan säilymisestä. Ovatko komission mielestä nykyiset pyyntirajoitukset asianmukaisia kalakannan säilyttämiseksi ja voitaisiinko jäsenmaiden kiintiöissä ottaa huomioon niiden toimet kantojen säilyttämiseksi lisääntymisjoissa?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(21. tammikuuta 2004)

Itämeren lohenkalastuksen yhteisön tason sääntelyyn sisältyvät suurimmat sallitut saaliit (TACit) ja kiintiöt sekä tekniset toimenpiteet, joilla pyritään turvaamaan kalavarojen kestävä käyttö. Komissio perustaa TAC- ja kalastuskiintiöehdotuksensa tieteellisille lausunnoille, kuten yhteisessä kalastuspolitiikassa on tavanomainen käytäntö. Komissio uskoo, että tällaiseen menettelyyn perustuvan käytössä olevan kalastuksen sääntelyn avulla kalakannat on mahdollista säilyttää.

Yksittäisten jäsenvaltioiden kiintiöt perustuvat suhteellisen vakauden käsitteeseen, joka on yksi yhteisen kalastuspolitiikan tärkeistä osatekijöistä (ks. neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 ([1]) 20 artiklan 1 kohta). Kansainvälisen Itämeren kalastuskomission (IBSFC) tasolla ja osana lohta koskevaa vuosien 1997—2010 toimintasuunnitelmaa vuonna 2002 hyväksytty suositus nro XIX saattaa kuitenkin tulevaisuudessa johtaa joihinkin sen suuntaisiin muutoksiin, jollaisia arvoisa parlamentin jäsen ehdottaa. Edellä mainitussa suosituksessa todetaan, että IBSFC päättää viljeltyjen lohien määrän kasvuun perustuvista lisäkalastusmahdollisuuksista, jotka jaetaan osapuolille suhteessa niiden tekemiin poikasistutuksiin. On myös huomattava, että voidakseen käyttää näitä lisäkalastusmahdollisuuksia kyseisen osapuolen on osoitettava, että se pystyy kohdentamaan kalastuksen ainoastaan viljeltyihin lohiin harjoittamalla lisäkalastusmahdollisuuksia vastaavaa kalastusta ainoastaan tarkoin määritellyillä kalastusalueilla ja osallistumalla laajaan rasvaevän leikkausohjelmaan, jonka avulla luonnonvaraiset ja viljellyt lohet voidaan erottaa toisistaan. Tämän uuden kalastusstrategian tavoitteena on siirtää kalastus luonnonvaraisen lohen ja viljellyn lohen sekakalastuksesta kalastukseksi, jossa kohteena ovat pääosin viljellyt lohikannat.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 2371/2002, annettu 20 päivänä joulukuuta 2002, elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa (EYVL L 358, 31.12.2002).

(2004/C 78 E/0890) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3616/03**

esittäjä(t): Esko Seppänen (GUE/NGL) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Kalastuskiintiöiden määrääminen uusille jäsenmaille

Miten komissio aikoo määrätä asianmukaiset kalastuskiintiöt Itämerellä uusien jäsenmaiden liittyessä unioniin ja onko niihin mahdollista sisällyttää uusille jäsenmaille esimerkiksi lohien istutusvelvollisuutta?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(21. tammikuuta 2004)

Kalastuskiintiöiden ensimmäinen jakaminen uusille jäsenvaltioille tapahtuu liittymissopimuksessa määrättyjen suhteellista vakautta koskevien perusteiden mukaisesti. Itämeren osalta jakoperusteet ovat Kansainvälisen Itämeren kalastuskomission (IBSFC) käytössä olevan menettelyn mukaiset. Itämeren suurimmat sallitut saaliit (TAC) vuodeksi 2004 sovittiin IBSFC:n vuosikokouksessa syys-lokakuussa 2003, ja ne on saatettu osaksi yhteisön lainsäädäntöä vuoden 2004 TAC- ja kiintiöasetuksella.

Yhteisön lainsäädännössä ei nykyisin ole jäsenvaltioille asetettua lohien istutusvelvollisuutta, eikä sellaista näin ollen voida myöskään asettaa uusille jäsenvaltioille. Myös kaikkia uusia Itämeren rannikkojäsenvaltioita koskevalla IBSFC:n tasolla on kuitenkin annettu joukko lohta koskevaan vuosien 1997—2010 toimintasuunnitelmaan liittyviä suosituksia, joihin sisältyy luonnonvaraisten lohikantojen palauttaminen potentiaalisiin lohijokiin.

(2004/C 78 E/0891) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3630/03**

esittäjä(t): Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Käyttämättä jääneet rakennerahastomäärärahat

Komission julkaisemassa alustavassa lisätalousarvioesityksessä nro 7 varainhoitovuoden 2003 talousarvioon [1] esitetään huomattava määrä vuotta 2000 edeltävälle ajalle budjetoituja varoja palautettavaksi budjettivallan käyttäjälle, koska rakennerahastomäärärahoja on jäänyt käyttämättä jopa 5 miljardia euroa. Tämä yhteisön "säästö" jaetaan jäsenvaltioiden kesken niiden maksuosuuden mukaan.

Mikä on komission arvion mukaan kunkin jäsenvaltion osuus käyttämättä jääneistä vuotta 2000 edeltävää aikaa koskevista rakennerahastovaroista ja mitkä rahastot ovat kyseessä?

[1] SEK(2003) 1111 lopullinen, 29. lokakuuta 2003.

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(10. helmikuuta 2004)

Komission 29. lokakuuta 2003 esittämässä lisätalousarviossa [1], jonka budjettivallan käyttäjä hyväksyi, oli tarkoitus reagoida ennakolta tilintarkastustuomioistuimen kehotuksiin. Sehän oli korostanut varainhoitovuotta 2002 koskevassa kertomuksessaan sitä, että komission on mukautettava käytettävissä olevat määrärahat todellisen tarpeen tasolle heti, kun on selvillä, että määrärahoja saattaa jäädä käyttämättä.

Jäsenvaltiot olivat arvioineet, että vuoden 2003 maksumäärärahat kattaisivat lähes kokonaan vuosien 1994—1999 ohjelmien jäljellä olevat maksatukset, mutta ohjelmien päättymistä koskevat asiakirjat toimitettiin komissiolle vasta asetuksessa säädettynä määräpäivänä eli 31. maaliskuuta 2003, ja ne olivat monin paikoin puutteellisia. Ohjelmien päättymisen yhteydessä on pyritty säilyttämään valvonnan laatu vaaditulla tasolla, ja niinpä tässä yhteydessä todettiin, että varoja jää mahdollisesti käyttämättä.

Parhaillaan toteutettavana olevan lisätalousarvion hyväksyminen on merkinnyt edistymistä täytäntöönpanon ohjaamisessa, ja se ei ole estänyt vuonna 2003 vuosien 1994—1999 ohjelmien osalta jäljellä olevan määrän leikkaamista 15,6 miljardista eurosta noin 9 miljardiin euroon eli määrää on alennettu 41 prosenttia.

Arvio varoista, jotka jäsenvaltioilta jäävät lopulta käyttämättä kaikkien vuosien 1994—1999 ohjelmien osalta, on vielä pelkästään alustava, joten määrä saattaa vielä muuttua huomattavasti. Niinpä vaikka tietyt osittaiset tai lopulliset ohjelmien päättymiset ovat jo johtaneet määrien perimiseen tai vapauttamiseen, kaikkien ohjelmien osalta käyttämättä jääneiden varojen kokonaismäärä on tiedossa vasta sen jälkeen, kun kaikki ohjelmat ovat päättyneet lopullisesti ja rahoitusoikaisutapauksissa käynnistetyt kuulemismenettelyt on saatu päätökseen.

Seuraavassa taulukossa esitetään arvio rahastoittain ja jäsenmaittain varoista, jotka saattavat jäädä käyttämättä vuosien 1994—1999 ohjelmiin liittyvien tavoitteiden 1—6 ja yhteisön aloitteiden osalta. Nämä luvut koskevat hankkeita, jotka eivät ole toteutuneet tai joiden lopulliset kustannukset ovat olleet arvioitua alhaisemmat. Luvuissa on huomioitu komission tekemät rahoitusoikaisut esimerkiksi tapauksissa, joihin liittyy kuluja, joille ei voi maksaa tukea. Kyseiset luvut tulevat muuttumaan mahdollisesti myöhemmin tehtävien rahoitusoikaisujen myötä.

Maa	EMOTR	KOR	EAKR	ESR	Yhteensä
Belgia	19	3	145	53	220
Tanska	7	13	18	8	46
Saksa	92	5	425	213	735
Kreikka	29	11	440	40	520
Espanja	85	29	228	48	390
Ranska	180	27	807	489	1 503

Maa	EMOTR	KOR	EAKR	ESR	Yhteensä
Irlanti	3	1	62	268	334
Italia	212	21	432	489	1 154
Luxemburg	2	1	4	3	10
Alankomaat	3	15	143	362	523
Itävalta	18	0	15	16	49
Portugali	31	5	106	49	191
Suomi	11	3	36	42	92
Ruotsi	5	6	44	22	77
Yhdistynyt kuningaskunta	19	9	775	353	1 156
Ei määritelty	0	0	100	0	100
Yhteensä	716	149	3 780	2 455	7 100

Nämä määrät ovat yhteensä 7,1 miljardia euroa ja niiden osuus vuosien 1994—1999 ohjelmista on keskimäärin 5 prosenttia (jopa vähemmän nykyarvolla mitattuna). Tämä tarkoittaa sitä, että 10 vuotta ohjelmien käynnistymisen jälkeen yli 95 prosenttia ohjelmista on toteutunut.

(1) SEK(2003) 1111.

(2004/C 78 E/0892) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3636/03**

esittäjä(t): Salvador Jové Peres (GUE/NGL) komissiolle

(2. joulukuuta 2003)

Aihe: Oliiviöljyalan yhteisen markkinajärjestelyn uudistus

Asetuksessa (EY) N:o 1638/98 (1), jolla muutettiin rasva-alan yhteistä markkinajärjestelyä, säädetään, että ”sellaiset ylimääräiset oliivipuut ja vastaavat alat, jotka on istutettu 1 päivän toukokuuta 1998 jälkeen, (…) eivät voi (…) olla peruste oliivin tuottajille tarkoitetulle tuelle”.

Komission äskettäisen ehdotuksen mukaan oliiviöljyä koskevien tukien olisi perustuttava vuosina 2000—2002 saatuihin tukiin. Oliivipuu alkaa tuottamaan viisi vuotta sen jälkeen kun se on istutettu ja on täysin tuotantokykyinen kymmenen vuotta istuttamisen jälkeen. Siten vuoden 1990 ja 1. toukokuuta 1998 välisenä aikana istutetuista oliivipuista, joista maksettaisiin edelleen tukea, maksettaisiin vähemmän tukea kuin muista oliivipuista. Edellä mainitussa neuvoston vuonna 1998 antamassa asetuksessa säädettiin kansallisista taatuista enimmäismääristä, joiden ylittämisestä rangaistaan ja vähennetään tukia. Siten myös vuosien 1988 ja 1. toukokuuta 1998 välisenä aikana istutetuista oliivipuista maksettaisiin vähemmän tukea, jos noudatetaan komission ehdottamaa lähestymistapaa. Samat epäkohdat koskisivat myös niitä oliivitarhoja, joissa on kyseisinä ajanjaksoina toteutettu uudistamistoimia tai jälleenistutuksia.

Komissio on teettänyt tutkimuksia ja selvityksiä, kuten Olistat, Olisig, Oliarea ja Olicount, Olicount 2000, Oliarea ja Geomatics luotettavan tiedon saamiseksi yhteisön oliivinviljelyalasta ja tukeutuu asianomaisen tiedon hankinnassa paikkatietojärjestelmään (SIG).

Mikä on kussakin jäsenvaltiossa sellaisten ennen vuotta 1998 istutettujen oliivitarhojen pinta-ala, jotka eivät olleet vielä täysin tuotantokykyisiä vuonna 2000? Mikä on kussakin jäsenvaltiossa niiden oliivitarhojen pinta-ala, joissa on toteutettu uudistuksia ja jälleenistutuksia ja jotka eivät olleet täysin tuotantokykyisiä vuonna 2000? Kuinka monta tuottajaa kussakin jäsenvaltiossa kuuluu näihin kahteen ryhmään?

(1) EYVL L 210, 28.7.1998, s. 32.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(8. tammikuuta 2004)

Yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen periaatteiden mukaisesti komissio esittää, että kansallisen tuen enimmäismäärä lasketaan tuottajien viitekauden aikana saamien tukien keskiarvon perusteella. Viitekausi kattaa oliiviöljyn osalta markkinointivuodet 2000/01—2002/03. Tähän on todettava, että kolmessa pääasiallisessa oliiviöljyä tuottavassa jäsenvaltiossa (Kreikka, Espanja ja Italia) viitekauden tuotanto ylitti taatun kansallisen enimmäismäärän.

Komission esittämän uudistusehdotuksen mukaan 1. toukokuuta 1998 jälkeen istutetut oliivipuut eivät oikeuta minkäänlaiseen tukeen. Kuten arvoisa parlamentin jäsen on jo huomauttanut, oliivipuut saavuttavat täyden tuotantovaiheensa vasta kymmenen vuoden kuluttua istutuksesta. On siis olemassa tiettyjä oliivitarhoja, jotka ovat oikeutettuja tukeen, mutta joiden viitekauden tuotannot (ja täten niiden saamat tuet) jäävät alle täysikasvuisen viljelmän vastaavien lukujen. Tämän tapaisten tilanteiden varalle neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 ([1]) määritellään, että jäsenvaltiot vähentävät viitesummista tietyn prosenttimäärän (enintään 3 %) kansallisen varannon muodostamiseksi. Käyttämällä tätä varantoa erityistilanteessa olevien tai rakenneuudistusohjelmien kohteena olevilla alueilla toimivien viljelijöiden viitetukien määrittelyyn jäsenvaltiot voivat taata kaikille tuottajilleen tasa-arvoisen kohtelun.

Mitä tulee nuorten oliivipuiden merkitykseen, Olistat-tutkimuksen mukaan niitä oli vuonna 1998 Espanjassa 66,4 miljoonaa, kun hoidettuja puita oli yhteensä 287,9 miljoonaa, mikä tekee niiden osuudeksi 23 %. Muiden jäsenvaltioiden vastaavat osuudet olivat Italiassa 19 %, Kreikassa ja Portugalissa 14 % ja Ranskassa 11 %.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003, annettu 29 päivänä syyskuuta 2003, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta (EUVL L 270, 21.10.2003).

(2004/C 78 E/0893) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3640/03**

esittäjä(t): Herbert Bösch (PSE) ja Johannes Swoboda (PSE) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: Jäsenvaltioiden välisten suorien junayhteyksien lopettaminen

Itävallassa, Sveitsissä ja Saksassa otetaan 14. joulukuuta 2003 käyttöön uudet juna-aikataulut. Uusissa aikatauluissa ei ole enää seuraavia suoria yöjunavuoroja: Wien—Bryssel (EN 324 Donau—Walzer), Bryssel—Wien (EN 325 Donau—Walzer), Bryssel—Chur (D 499) ja Chur—Bryssel (D 499). Jo joulukuussa 2002 lopetettiin Wienin ja Amsterdamin välinen yöjunayhteys kumpaankin suuntaan. Yhteydet lopetettiin (lopetetaan), vaikka junissa oli (on) riittävästi matkustajia ja vaikka yhteydet ovat tärkeitä Itävallan matkailukeskusten kannalta joulu- ja kesälomien aikaan. Itävallan rautatieyhtiö (Österreichische Bundesbahn, ÖBB) yritti säilyttää Brysselin ja Amsterdamin junayhteydet, mutta Belgian, Saksan ja Alankomaiden rautatieyhtiöt olivat eri syistä näiden yhteyksien säilyttämistä vastaan, ja ÖBB ei voi yksin hoitaa kyseisiä yhteyksiä riittämättömien resurssien vuoksi.

Voiko komissio ilmoittaa, kuinka monta suoraa junayhteyttä on lopetettu jäsenvaltioiden pääkaupunkien ja unionin rajavaltioiden pääkaupunkien välillä viiden viime vuoden aikana?

Mihin toimiin komissio ryhtyy jäsenvaltioiden välisen henkilöliikenteen tukemiseksi etenkin Euroopan laajuisia verkkoja koskevan yhteisöaloitteen pohjalta? Mihin ennakkojärjestelyihin komissio ryhtyy, jotta tilanne ei heikkenisi matkustajien kannalta markkinoiden vapautuessa yhteisössä? Kuinka paljon Euroopan laajuisiin verkkoihin (TEN) tarkoitettuja varoja on käytetty jäsenvaltioissa viiden viime vuoden aikana? Mitä seurauksia aiheutuu toteuttamattomista junahankkeista junamatkustajille?

Voiko asiasta vastaava komission jäsen ilmoittaa, miten jäsenvaltioiden välinen tavara- ja henkilöliikenne on kehittynyt rauta- ja maateillä vuodesta 1995 lähtien ja miten liikenteen arvioidaan kehittyvän kymmenen seuraavan vuoden aikana? Miten kauttakulkuliikenne on muuttunut Itävallassa vuodesta 1995 lähtien? Miten komissio arvioi Itävallan kauttakulkuliikenteen muuttuvan kymmenen seuraavan vuoden aikana?

Olisiko jäsenvaltioiden välisen tavara- ja henkilöliikenteen painopisteen (erityisesti Itävallan kannalta) oltava komission jäsenen mukaan tulevina vuosina rautatie- vaiko maantieliikenteessä? Miten tämä vaikuttaa julkisen liikenteen käyttömahdollisuuksiin unionin eri alueille matkustettaessa? Mihin toimiin komissio on ryhtynyt tavoitteidensa saavuttamiseksi ja mihin se aikoo vielä ryhtyä?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(6. helmikuuta 2004)

Komissio on tietoinen kansallisten rautatieyhtiöiden yhteistyössä hoitamien lukuisten kansainvälisten junayhteyksien lopettamisesta. Asianomaisilta yhtiöiltä saatujen tietojen mukaan kyseiset yhteydet ovat usein voimakkaasti alijäämäisiä, eikä niille myöskään myönnetä julkisille palveluille tarkoitettuja tukia. Näiden syiden vuoksi yhteyksien lopettaminen on yhtiöiden mielestä järkevää kurinalaisen taloudenhoidon varmistamiseksi.

Yhteistyöjärjestelyjen kankeus sekä useiden yhteistyöhön osallistuvien yhtiöiden kaupallisten etujen puuttuminen ovat myös syynä kyseisten junayhteyksien heikkoon kehitykseen.

Komission mielestä tämän markkinasegmentin vapauttaminen olisi sille eduksi. Tällä tavoin toimintatapaa kehitettäisiin aikaisempaa kaupallisemmaksi, ja samalla voitaisiin tarjota yhdelle yhtiölle mahdollisuus vastata alusta loppuun koko yhteydestä.

Ensimmäinen rautatiepaketti pantiin täytäntöön vuonna 2003. Sen tarjoamat uudet oikeudelliset puitteet varmasti helpottavat kansainvälisten yritysryhmittymien sekä myöhemmin kaikkien muiden kiinnostuneiden rautatieyhtiöiden mahdollisuuksia toteuttaa tämäntyyppistä toimintaa kyseisten palvelujen vapautuessa kokonaan parlamentin toiveiden mukaisesti. Joulukuussa 2003 perustettiin RailNetEurope, jossa ovat mukana kaikki infrastruktuureista vastaavat hallinnot. Järjestelmällä edistetään kansainvälisten reittien perustamista. Näitä reittejä voisivat käyttää yhtiöt, jotka haluavat käynnistää kansainvälisiä yhteyksiä entistä dynaamisemman kaupallisen perustan pohjalta. Kaupallisen perustan dynaamisuus on välttämätöntä, jotta yhtiöt voisivat vastata Euroopassa nopeasti kehittyvien edullisten lentoyhteyksien ja säännöllisten linja-autopalvelujen synnyttämään voimakkaaseen kilpailuun.

Komissio on täysin tietoinen rautatiealan haasteista liikennejärjestelmässä. Tästä syystä se on jo ryhtynyt luomaan kattavaa eurooppalaista sääntelyjärjestelmää parlamentin jo hyvin tuntemien ensimmäisen ja toisen rautatiepaketin sekä komission pian antaman kolmannen paketin myötä. Tarkoituksena on elvyttää rautatiealaa ja antaa sille mahdollisuus tarjota Euroopassa luotettavia ja hyvälaatuisia palveluja. Tämä on ainut edellytys alan menestymiselle muiden, jatkuvasti kehittyvien liikennemuotojen rinnalla. Komissio toivoo saavansa parlamentin vankan tuen tässä pitkäaikaisessa työssä, joka tulee muuttamaan voimakkaasti rautatiealan toimintaa.

Pyydetyt liikennettä ja investointeja koskevat tiedot komissio toimittaa suoraan parlamentin jäsenille sekä parlamentin sihteeristöön

---

(2004/C 78 E/0894) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3641/03**

esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE-DE) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: Metsän määritelmä: Kreikassa tehdyssä lakiesityksessä olevan määritelmän ja Forest Focus -asetuksessa olevan määritelmän välinen ristiriita

Metsien ja ympäristövuorovaikutusten seurannasta yhteisössä (Forest Focus) ([1]) annetun asetuksen 3 artiklan a alakohdassa määritellään, että ”metsällä” tarkoitetaan maata, jolla puiden latvuspeittävyys (tai vastaava tiheys) on yli 10 prosenttia ja jonka pinta-ala on yli 0,5 hehtaaria. Kreikan hallitus yrittää parlamentille

jokin aika sitten jättämässään lakiesityksessä, jonka otsikkona on "Metsäekosysteemien suojelu, metsärekisterin laadinta, metsiin ja metsäisiin alueisiin kohdistuvien esineoikeuksien sääntely ja muut säännökset", täysin yhteisön määritelmän vastaisesti ja pikkupolitikointiin liittyvin tarkoitusperin määritellä metsän käsitteen siten, että tavoitteena on metsäisten alueiden luokituksen muuttaminen ja niiden ottaminen rakentamiskäyttöön. Kyseisessä lakiesityksessä — jonka kopion olen lähettänyt komissiolle — metsä määritellään alueeksi, jonka pinta-ala on vähintään 0,3 hehtaaria metsäpuulajien latvuspeittävyyden ollessa vähintään 25 prosenttia maapinta-alasta.

1. Kun otetaan huomioon, että jokainen jäsenvaltio on velvollinen mukautumaan olemassa olevan lainsäädännön vaatimuksiin ja että Forest Focus -asetus on osa yhteisön oikeusjärjestystä, mihin toimiin komissio aikoo perussopimusten vartijana ryhtyä, jotta yhteisön säännökset pantaisiin täytäntöön, erityisesti metsän määritelmää koskeva säännös?

2. Edustaako Kreikan hallituksen ehdottama metsän määritelmä tiukempaa rajausta kuin yhteisön määritelmä, ja sulkeeko se metsän käsitteen ulkopuolelle sellaisia maa-alueita, jotka yhteisön määritelmä kattaa?

3. Eroaako ehdotettu metsän määritelmä yhteisön määritelmästä? Missä jäsenvaltioissa metsä määritellään rajoitetummin kuin yhteisön määritelmässä ja missä jäsenvaltioissa metsän käsite on laajemmin rajattu toissijaisuusperiaatteen mukaisesti (voisiko komissio esittää luettelon voimassa olevista määritelmistä)?

4. Kuinka komissio aikoo torjua niiden maa-alueiden pirstomisen ja poissulkemisen sekä niiden luontotyyppien luokituksen muuttamisen, jotka nyt ovat yhteisön suojelemia direktiivin 92/43/ETY [2] (Natura 2000) perusteella, ja mihin toimiin se aikoo ryhtyä nykyisten metsien säilyttämiseksi ja suojelemiseksi, biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi sekä metsien hoitamiseksi kestävällä tavalla?

---

[1] COD 2002/0164 C5-0292/2003, asetusta ei ole vielä julkaistu EUVL:ssä.
[2] EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(2. helmikuuta 2004)

Yhteisön lainsäädännössä ei säädetä kokonaisvaltaisesta yhteisestä metsäpolitiikasta, vaikka metsien hoito, säilyttäminen ja kestävä kehitys tietenkin sisältyvät useisiin yhteisön politiikkoihin.

Arvoisa parlamentin jäsen on toimittanut Kreikan metsälakiesityksen komissiolle. Kyseistä esitystä on kuitenkin muutettu huomattavasti hyväksymistä edeltävän lainsäädäntömenettelyn aikana. Hyväksytyn lakitekstin tullessa saataville komissio voisi laatia arvion Kreikan metsälain yhteensopivuudesta yhteisön lainsäädännön kanssa.

1.—3. Komissio korostaa, että jäsenvaltioiden on sovellettava metsien ja ympäristövuorovaikutusten seurannasta yhteisössä 17. marraskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2152/2003 (Forest Focus) [1] 3 artiklassa säädettyjä metsiin liittyviä määritelmiä ainoastaan tätä asetusta soveltaessaan. Kansallisia metsän määritelmiä voidaan edelleen soveltaa muissa tarkoituksissa, kuten kansallisten seurantajärjestelmien yhteydessä.

4. Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY, jäljempänä "luontotyyppidirektiivin", osalta muistutetaan, että tässä direktiivissä viitataan nimenomaan luontotyyppeihin eikä maankäyttöön. Liitteissä I ja II luetellut luontotyypit ja lajit pitäisi sisällyttää Natura 2000 -alueiden verkostoon direktiivin 4 artiklassa vahvistetun menettelyn ja liitteessä III vahvistettujen valintaperusteiden mukaisesti. Direktiivin mukainen yhteisön tärkeinä pitämien alueiden osoittaminen perustuu näin ollen alueen luontotyyppien ja siellä elävien lajien ekologiseen laatuun eikä alueen maankäyttöluokitukseen.

Hiljattain ehdotettu Kreikan metsälaki ei muuta luontotyyppidirektiiviin ja Kreikan ehdottamaan luetteloon yhteisön tärkeinä pitämistä alueista sisällytettyjen luontotyyppien luokitusta. Koska Kreikan ehdotus yhteisön tärkeinä pitämistä alueista perustui liitteen III valintaperusteisiin eikä maankäyttöperusteisiin, luettelon ei odoteta muuttuvan. Komissio hyväksyy todennäköisesti vuoden 2004 loppuun mennessä luettelon yhteisön tärkeinä pitämistä alueista Välimeren alueella.

Ehdotettujen yhteisön tärkeinä pitämien alueiden valitsemisen osalta on pidettävä mielessä, että jäsenvaltioilla on yleinen velvoite varmistaa, ettei direktiivin tavoitteita vaaranneta. Myös ennen yhteisön luettelon hyväksymistä jäsenvaltioiden viranomaisten on ainakin pidätyttävä kaikesta sellaisesta toiminnasta, joka saattaa merkittävästi vaarantaa kansallisessa luettelossa olevan alueen koskemattomuutta, aiheuttaa luontotyypin heikentymistä tai merkittävästi häiritä lajeja. Lisäksi on korostettava, että 12, 13 ja 14 artiklan säännöksiä, jotka kattavat tietyt kasvi- ja eläinlajit, sovelletaan direktiivin voimaantulopäivästä eli 10. kesäkuuta 1994 lähtien.

Mitä tulee alueiden käyttöön, jokaisen asianosaisen jäsenvaltion tulisi kuuden vuoden kuluessa yhteisön tärkeinä pitämiä alueita Välimeren alueella koskevan luettelon hyväksymisestä osoittaa ne erityisten suojelutoimien alueiksi ja vahvistaa asianmukaiset painopisteet.

Kreikan metsälain hyväksymisen ja täytäntöönpanon jälkeen komissio arvioi vaikutusta, joka maankäyttöluokituksen mahdollisilla muutoksilla saattaa olla ehdotettuihin yhteisön tärkeinä pitämiin alueisiin, ja ryhtyy kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin varmistaakseen yhteisön ympäristölainsäädännön noudattamisen.

(1) EUVL L 324, 11.12.2003.

(2004/C 78 E/0895) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3644/03**

esittäjä(t): Salvador Jové Peres (GUE/NGL) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: Oliiviöljyn yhteisen markkinajärjestelyn uudistus

Syötäväksi tarkoitettujen oliivien tuotantotukien soveltamisesta lähtien näiden oliivien tuotanto on noussut 15 jäsenvaltion EU:ssa lähes 70 prosenttia. Ylijäämiä ei ole, eikä ole todennäköistä, että kulutus olisi kasvanut tässä suhteessa. Uskottavin selitys onkin, että tuotantotukien käyttöönotto on parantanut huomattavasti syötäväksi tarkoitettavien oliivien markkinoiden avoimuutta.

Mikäli kytkös tuotannon kanssa poistettaisiin, mikä on komission arvio riskistä, joka liittyy avoimuuden katoamiseen syötäväksi tarkoitettujen oliivien ja oliiviöljyn markkinoilta? Mitä oliiviöljyn laadun alenemista ja epäilyttävää alkuperää olevien öljyjen ilmaantumista koskevia riskiarviointeja komissio on tehnyt?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(22. tammikuuta 2004)

Komissio katsoo, että tukien voimassaolon perusteena ei voida pitää ainoastaan sitä, että valvomalla näiden tukien myöntämistä helpotetaan tuotantoa koskevien tilastotietojen saantia ja parannetaan kyseisten tuotteiden laadunvalvontaa.

Komissio aikoo jatkaa toimiaan markkinoiden avoimuuden lisäämiseksi ja laatuun liittyvien petosten torjumiseksi jo käytössä olevan välineen avulla. Tämä väline koostuu sellaisista laatu- ja aitousnormeista ja -analyyseistä, jotka yhteisö on laatinut ja jotka jäsenvaltiot, tarvittaessa niiden petostentorjunnasta vastaavat viranomaiset, ovat vahvistaneet komissiolle ilmoitettavan kansallisen järjestelmän mukaisesti. Tällaisen lähestymistavan avulla oliiviöljyjä voidaan valvoa niiden tuotantovaiheesta alkaen siihen, kun ne saapuvat vähittäiskauppoihin.

Komissio aikoo myös vahvistaa oliivialan tuottajaorganisaatioiden toimintaohjelmia ja kannustaa niitä huolehtimaan kaupan pidettävien oliiviöljyjen ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien jäljittämisestä, niitä koskevista vakuuksista ja tarkastuksista.

(2004/C 78 E/0896) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3649/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: Kansainvälisen siirtolaisjärjestön huomattava myöhästely Saksassa suoritettua pakkotyötä koskevan korvausohjelman maksatuksissa

1. Onko komissio tietoinen myöhästelyistä viiden miljardin euron maksatuksissa, jotka Saksan hallitus ja saksalaiset yritykset antoivat käytettäväksi kesäkuussa 2000 korvaukseksi palkattomasta pakkotyöstä epäinhimillisissä oloissa toisen maailmansodan aikana?

2. Onko komissio tietoinen, että näitä varoja hallinnoi Genevessä sijaitseva Kansainvälinen siirtolaisjärjestö, joka maksaa korkeintaan 7 700 euroa henkeä kohden Kansainvälisen siirtolaisjärjestön Saksassa suoritettua pakkotyötä koskevan korvausohjelman mukaisesti?

3. Onko komissio tietoinen, että 600 000 alankomaalaisesta Saksassa pakkotyötä tehneestä ainoastaan 15 443 ovat pyytäneet korvausta, ja tähän mennessä sen on saanut ainoastaan 1 982 henkilöä?

4. Onko komissio edelleen tietoinen, että myöhästyminen aiheutuu siitä, että korvausta hakevat joutuvat käyttämään muita kuin oppimiaan kieliä, heidän puhelinsoittonsa päätyvät puhelinvastaajaan, johon ei voi jättää minkäänlaisia viestejä, heidän kirjeisiinsä ei vastata, ja että heidän on esitettävä asiakirjoja, joita ei ole olemassa?

5. Ovatko muista valtioista kuin Alankomaista tulevat pakkotyötä tehneet henkilöt esittäneet samantapaisia valituksia tämän ohjelman huonosta toiminnasta tai sen toimimattomuudesta?

6. Pitääkö komissio toivottavana, että näiden korvauksien maksatusta keskimäärin 80-vuotiaille henkilöille viivytetään lukuisten vuosien ajan, tai niitä ei pystytä suorittamaan?

7. Mihin toimiin komissio voi ryhtyä ratkaisun löytämiseksi nopeasti ja tasapuolisesti tähän useita valtioita koskevaan ongelmaan?

Lähde: TV-Nederland 1, Netwerk-ohjelma, 25. marraskuuta 2003 (www.netwerk.tv).

(2004/C 78 E/0897) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3971/03**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(5. tammikuuta 2004)

Aihe: Puutteet Saksan entisille internoiduille italialaissotilaille maksamissa korvauksissa

Kansainvälinen siirtolaisuusjärjestö IOM, jonka tehtäväksi saksalainen säätiö ”Erinnerung, Verantwortung und Zukunft” on antanut toisen maailmansodan aikana orjatyöhön tai pakkotyöhön joutuneille maksettavien korvausten käsittelyn, on epäasianmukaisella päätöksellä jättänyt korvausten ulkopuolelle suuren osan italialaisista korvausten hakijoista eikä ole myöskään vielä maksanut vaadittuja summia niille, jotka on katsottu oikeutetuiksi korvaukseen.

Päätöksistä voi valittaa IOM:n ”vetoomuselimeen” Genevessä (IOM Appeals Body, P.O. Box 174, CH-1211 Geneva 19, Switzerland), mutta (kuten ilmenee IOM:n italialaisille korvauksen hakijoille osoittamasta 11. marraskuuta 2002 päivätystä ilmoituksesta) elintä kuitenkin sitoo Saksan hallituksen ja saksalaisen säätiön päätös, jonka mukaan internoidut italialaiset sotilaat olivat sotavangin asemassa toisen maailmansodan aikana, eivätkä he näin ollen kuulu korvauksen piiriin.

Eikö komission mielestä olisi kiireellisesti toimittava sen puolesta, että korvausten maksamatta jättämistä tai niiden viivästymistä pidettäisiin ihmisoikeuksien loukkauksena, joka kohdistuu heikkoihin vanhuksiin, jotka ovat joutuneet käymään läpi nämä traagiset sotakokemukset?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3649/03 ja E-3971/03

(11. helmikuuta 2004)

Komissio ei ole tietoinen oikeudellisista seikoista ja yksityiskohdista, jotka koskevat Kansainvälisen siirtolaisuusjärjestön (IOM) vastuulla olevaa pakkotyöstä maksettavia korvauksia koskevan ohjelman täytäntöönpanoa. Kyseinen asia kuuluu Saksan hallitukselle, joka on määritellyt ohjelman yksityiskohdat eräässä saksalaisessa laissa. Tämän vuoksi Saksan hallitus päättää korvauksen saamisen edellytyksistä. Tämän lain mukaisista menettelyistä riippuu myös se, kuinka asianosaiset voivat valittaa maksujen viivästymisestä.

Joka tapauksessa 14. kesäkuuta 1971 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 1408/71 ([1]) ei sovelleta sodan uhreja tukeviin järjestelmiin. Tämän vuoksi komissio haluaa viitata vastaukseensa, jonka se antoi samaa korvausohjelmaa koskevaan Alexandros Alavanosin kirjalliseen kysymykseen E-2757/00 ([2]), ja erityisesti siihen, että parlamentin vetoomusvaliokunta oli päättänyt ottaa yhteyttä Saksan liittopäivien vetoomusvaliokuntaan yrittääkseen parantaa kyseisten uhrien asemaa.

([1]) EYVL L 149, 5.7.1971; uusin konsolidoitu versio: sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 sekä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta ja saattamisesta ajan tasalle 2. joulukuuta 1996 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 118/97, EYVL L 28, 30.1.1997.

([2]) EYVL C 136 E, 8.5.2001.

(2004/C 78 E/0898) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3652/03**

esittäjä(t): Dana Scallon (PPE-DE) komissiolle

(2. joulukuuta 2003)

Aihe: Kantasolut ja kantasolulinjat

Rahoittiko komissio kantasolujen ja kantasolulinjojen tuottamista? Montako hanketta rahoitettiin? Missä maissa? Paljonko rahaa käytettiin?

Montako alkiota käytettiin Isossa-Britanniassa kahden ja Ruotsissa seitsemän kantasolulinjan tuottamiseen?

Montako kantasolulinjaa Euroopassa on kokonaisuudessaan tuotettu 27 päivästä heinäkuuta 2002 lähtien?

Onko komissio rahoittanut alkion kantasolujen tai alkion kantasolulinjojen tuontia? Montako on tuotu? Paljonko se on maksanut?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(16. tammikuuta 2004)

Ihmisalkion kantasolulinjojen tuottamiseen tähtäävään tutkimustoimintaan ei ole toistaiseksi käytetty lainkaan yhteisön varoja.

Viidennestä puiteohjelmasta (1998—2002) on rahoitettu noin 60 tutkimusta, joissa on vähintään yksi kantasolututkimukseen liittyvä osatekijä. Arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle lähetetään luettelo näistä hankkeista. Niiden joukossa on ainoastaan kaksi hanketta, joissa tutkimukseen on tarkoitus sisällyttää olemassa olevia ihmisalkion kantasolulinjoja. Yhteisön yhteenlaskettu rahoitusosuus

kaikista hankkeista on lähes 90 miljoonaa euroa. Komission käytettävissä ei ole kuitenkaan tietoja nimenomaisesti kantasolututkimukseen tarkoitettujen määrärahojen suuruudesta näissä hankkeissa. Tutkimuksiin osallistuvat useimmat jäsenvaltiot sekä yhteisön ulkopuolisia maita kuten Sveitsi, Israel, Unkari, Norja jne. Lisätietoja hankkeiden osanottajista ja mukana olevista maista on saatavana Cordis-palvelun www-sivustolta ([1]).

Komission käytettävissä ei ole tietoja Yhdistyneessä kuningaskunnassa kahden kantasolulinjan ja Ruotsissa seitsemän kantasolulinjan tuottamiseen käytettyjen alkioiden lukumäärästä.

Komissiolla ei ole täsmällisiä tietoja Euroopassa 27. kesäkuuta 2002 lähtien tuotettujen ihmisalkion kantasolulinjojen kokonaismäärästä. Kokonaiskuva Euroopassa tuotettujen linjojen kokonaismäärästä täydentyy koko ajan. Koska seitsemän muun jäsenvaltion (B, DK, GR, ES, F, NL, FI) lainsäädännössä sallitaan nyt ylimääräisistä alkioista saatavien ihmisalkion kantasolujen hankinta, uusia linjoja on todennäköisesti kehitteillä. Oikeudellisten asioiden ja sisämarkkinoiden valiokunta nimitti Astrid Thorsin valmistelemaan lausuntoa ehdotuksesta neuvoston päätökseksi, jolla muutetaan 30. syyskuuta 2002 tehtyä neuvoston päätöstä 2002/834/EY ([2]) tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja esittelyn erityisohjelmasta "Eurooppalaisen tutkimusalueen integrointi ja lujittaminen" (2002—2006) ([3]); Thorsin mietinnössä mainitaan, että Helsingissä voi olla käytettävissä kolme linjaa, mutta siinä ei kerrotaan mitään niiden tuotantoajankohdasta.

Toistaiseksi kaikki yhteisön rahoittamissa hankkeissa käytetyt ihmisalkion kantasolulinjat ovat olemassa olevia unionin ulkopuolella tuotettuja linjoja. Kuten edellä mainittiin, viidenteen puiteohjelmaan sisältyy kaksi hanketta: toisessa on tarkoitus työstää kahta American National Institute of Healthin rekisteristä tuotua linjaa ja toisessa on kyseessä Israelissa tehtävä israelilaisen linjan tutkimus. Meneillään olevassa kuudennessa puiteohjelmassa on järjestetty ensimmäinen ehdotuspyyntö, jonka perusteella mahdollisesti myönnetään rahoitusta ehdotukselle American National Institute of Healthin rekisteristä tuodun ihmisalkion kantasolulinjan tutkimiseksi. Kuten ensimmäisestä kappaleesta käy ilmi, komissio ei voi tietää, onko unionin tekemiin sopimuksiin sisällytetty tuontikustannukset. American National Institute of Healthin rekisterissä olevien linjojen keskimääräiset kustannukset ovat 5 000—6 000 Yhdysvaltain dollaria linjalta, mutta ainoastaan tutkimuskäyttöön.

([1]) http://dbs.cordis.lu/fep/LIFE/LIFE_PROJ1_search.html
([2]) EYVL L 294, 29.10.2002.
([3]) KOM(2003) 390.

(2004/C 78 E/0899) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3656/03**

esittäjä(t): Salvador Jové Peres (GUE/NGL) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: CN-koodiin 1003 00 90 kuuluvan korkealaatuisen ohran tuonti

Mikä oli vuosina 1996—2002 kunkin jäsenvaltion vuosittaisen tuonnin osuus yhteisön vuosittaisesta 50 000 tonnin tariffikiintiöstä, joka koskee CN-koodiin 1003 00 90 kuuluvaa korkealaatuista ohraa, joka on tarkoitettu pyökkiä sisältävissä sammioissa kypsytetyn tietyn oluen valmistuksessa käytettävän maltaan tuottamiseen ja johon sovellettu tariffi oli 50 prosenttia vuosina 1996—2002 voimassa olleesta täydestä tariffista?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(26. tammikuuta 2004)

Seuraavassa taulukossa on esitetty pyökkiä sisältävissä sammioissa kypsytetyn oluen valmistukseen tarkoitetun mallasohran tuontimäärät jäsenvaltioittain vuosina 1996—2002.

(tonnia)

Jäsenvaltio	Haetut tuontitodistukset						
	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
Belgia	2 483	733	3 167	5 626	6 552	1 483	0
Irlanti	6 474	14 635	6 775	14 966	14 903	3 588	0
Yhdistynyt kuningaskunta	16 706	20 312	18 964	19 456	14 866	8 504	2 000
EU yhteensä	25 663	35 679	28 905	40 048	36 322	13 575	2 000

On syytä kiinnittää huomiota siihen, että vuoden 2001 toisella puoliskolla ja koko vuonna 2002 tuontimäärät ovat tuntuvasti aiempia vuosia pienemmät. Se johtuu siitä, että kyseisenä ajanjaksona kiintiöiden ulkopuolella tapahtuvasta tuonnista kannettava ohran tulli oli pitkiä aikoja alhainen tai jopa nolla, mikä vähensi kiintiöiden käytön taloudellista kiinnostavuutta.

(2004/C 78 E/0900) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3657/03**

esittäjä(t): Giovanni Procacci (ELDR) komissiolle

(2. joulukuuta 2003)

Aihe: Ydinjätteiden varastointi

Italian hallitus on hyväksynyt lain, jossa säädetään, että kaikki Italian ydinjätteet varastoidaan Scanzano Jonicoon muutaman metrin syvyyteen vuorisuolaesiintymään.

Kyseinen paikkakunta sijaitsee vajaan kilometrin päässä merestä ja lähellä jokea sekä maakaasuesiintymää. Lisäksi tämä paikkakunta sijaitsee maanjäristysalueella.

Eräiden amerikkalaisten tutkimusten mukaan, jotka koskevat ydinjätteiden varastointia suolaesiintymiin, radioaktiivinen materiaali saa ajan myötä aikaan lämpötilan nousun ja suolaliuokset liikkeelle. Tämä johtaa säiliöiden ruostumiseen ja ympäristön saastumiseen. Tiedemiehet eivät näin ollen voi taata paikalliselle väestölle ydinjätteiden pitkäaikaista turvallista varastointia.

Voisiko komissio puuttua asiaan ja mitätöidä tämä mielettömän päätöksen, koska se on todellinen uhka paikalliselle väestölle, joka asuu muutaman metrin päässä varastointipaikasta ja koska se on vaaraksi Metaponton tasangolle, joka on raja-alue Basilicatan, Puglian ja Calabrian välissä ja jossa sijaitsevat Etelä-Italian kehittyneimmät maatilat ja tärkeimmät matkailukohteet?

Miten komissio aikoo ylipäätään ratkaista radioaktiivisten jätteiden varastointiin liittyvän ongelman yhteisön tasolla suojellakseen parhaalla mahdollisella tavalla väestön terveyttä?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(6. tammikuuta 2004)

Komissio tuo esille ehdotuksesta, joka koskee radioaktiivisen jätteen säilytyspaikan rakentamista Italiassa sijaitsevaan Scanzano Jonicon kuntaan, että Italian hallituksen asetusta lakia on tarkistettu ja että Scanzano Jonico on enää vain yksi mahdollisista sijoituspaikoista, jotka asiantuntijakomitea valitsee ja arvioi.

Komissio muistuttaa, että kukin jäsenvaltio on vastuussa kaiken lainkäyttövaltansa alaisen käytetyn polttoaineen ja radioaktiivisen jätteen huollosta.

Komissio on jo ryhtynyt toimiin varmistaakseen väestön ja ympäristön suojelun. Sen antama ehdotus uudeksi direktiiviksi käytetyn polttoaineen ja radioaktiivisen jätteen huollosta on parhaillaan neuvoston käsiteltävänä. Direktiiviehdotuksessa jäsenvaltioiden edellytetään valmistelevan ohjelmia tällaisen jätteen turvallisesta huollosta ja hävittämisestä.

Voimassa olevassa EU:n lainsäädännössä kuitenkin jo edellytetään, että ennen luvan myöntämistä hankkeelle on ryhdyttävä tiettyihin toimenpiteisiin.

Tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/42/EY ([1]) edellytetään muun muassa radioaktiivisen jätteen hävittämiseen liittyvien hallituksen suunnitelmien tai ohjelmien arviointia. Jäsenvaltioiden on saatettava tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä 21. heinäkuuta 2004 mennessä.

Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 3. maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY ([2]), edellytetään, että ympäristövaikutusten arviointi on tehtävä muun muassa radioaktiivisen jätteen tai säteilytetyn ydinpolttoaineen loppusijoitukseen tai pitkäaikaiseen varastointiin tarkoitetuista laitoksista. Radiologiset vaikutukset ovat osa arvioitavia vaikutuksia.

Jos lupa myönnetään, sovelletaan Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja johdetun oikeuden mukaisia erityistoimenpiteitä. Kaikki radioaktiivisia aineita koskevat käytännöt kuuluvat perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta 13. toukokuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/29/Euratom ([3]) soveltamisalaan. Lisäksi Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 37 artiklaan sisältyy tiedottamisvaatimuksia, jotka koskevat radioaktiivisen jätteen hävittämistä.

Komissio kehottaa parlamentin jäsentä tutustumaan myös vastaukseen, jonka komissio on antanut jäsen Turcon kysymykseen nro P-3519/03 ([4]).

([1]) EYVL L 197, 21.7.2001.
([2]) EYVL L 73, 14.3.1997.
([3]) EYVL L 159, 29.6.1996.
([4]) Katso sivu 570.

(2004/C 78 E/0901) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3663/03**

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: Luonnonmukaisesta viljelystä tehdyt julkaisemattomat tutkimukset

Sähköisistä tietoverkoista on viitteellä QLK-2000-0112 mahdollista löytää tutkimuksen viidennen puiteohjelman mukaisesti tehtyjä tutkimussopimuksia. Sopimukset ovat nähtävästi koskeneet kaikkien jäsenvaltioiden luonnonmukaisen maatalouden ja elintarviketuotannon tilaa ja rakennemuutosta.

Tehdyistä tutkimuksista useita on saatavissa sähköisesti tai muilla tavoin, ja ne on päivätty vuosille 2002 ja 2003.

Samalla on mahdollista lukea maatalouden pääosaston verkkosivuilta juuri samaa aihetta koskevia, äskettäin päivättyjä työasiakirjoja ja kertomuksia, joiden oletettavasti vuonna 2000 laadituissa lähdeluetteloissa ei jostain syystä mainita yhtäkään tutkimuksen viidennen puiteohjelman mukaisesti tehtyä tutkimusta.

Voiko komissio vahvistaa, että komission kaksi eri pääosastoa ovat kehitelleet yhtäaikaa samaa aihetta koskevia aloitteita käyttämällä hyväkseen samanlaisia menetelmiä (kyselyitä) yhdistämättä ponnistelujaan ja vaivautumatta edes ilmoittamaan toisilleen, mitä ne olivat tekemässä?

Voiko komissio ilmoittaa, mistä syystä viitteen QLK-2000-0112 mukaiset tutkimukset eivät ole komission omasta aloitteesta julkisesti käytettävissä?

Voiko komissio ilmoittaa, onko sillä minkäänlaista arviota kustannuksista, jotka sen harjoittama tiedottamista välttävä ja salaileva politiikka — ja erityisesti komission sisällä tehtävä kaksinkertainen työ — aiheuttaa taloudellisille, yhteiskunnallisille ja hallinnollisille toimijoille?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(22. tammikuuta 2004)

Hankkeen QLK5-2000-01112 yleistavoite on perinteisestä viljelystä luonnonmukaiseen siirtymässä olevien tilojen tuottamien siirtymävaihetuotteiden markkinapotentiaalin arvioiminen. Sen painopiste on lähinnä siirtymävaiheessa saatavissa tuotteissa, mutta siinä käsitellään myös varmennettuihin luonnonmukaisiin viljelytuotteisiin liittyviä kysymyksiä ja etsitään ratkaisuja, joiden avulla päättäjät voisivat auttaa viljelijöitä näiden siirtyessä perinteisen viljelyn tuotantomenetelmistä luonnonmukaisiin menetelmiin.

Hankkeessa kerätään ja analysoidaan asiaan liittyvää tietoa kuudesta EU-maasta (se ei kata kaikkia jäsenvaltioita): Tanska, Irlanti, Italia, Portugali, Yhdistynyt kuningaskunta ja Itävalta.

Tutkimukset ovat vain yksi osa hanketta (78 henkilötyökuukautta yhteensä 212 henkilötyökuukaudesta). Suurin osa osanottajien toiminnasta liittyy kirjallisuuteen ja taustatutkimukseen, tiloja koskeviin tapaustutkimuksiin ja toteutettavuustutkimuksiin, joiden tavoite on analysoida kerätty tieto ja laatia kansallisia ja vertailevia raportteja siirtymävaiheen viljelyn ja luonnonmukaisen viljelyn markkinoiden tilanteesta.

Hankkeen lopullisena tavoitteena on laatia suosituksia päättäjille ja levittää hankkeiden tuloksia kaikille sidosryhmille avoimissa työryhmätapaamisissa, joita järjestetään osallistuvissa maissa. Hankkeen päättävä työryhmätapaaminen pidetään Brysselissä maaliskuussa 2004.

Merkittävin hankkeessa suunniteltu levitystoimi on marras—joulukuulle 2003 suunniteltujen ja parhaillaan käynnissä olevien kansallisten työryhmätapaamisten sekä alun perin joulukuulle 2003 suunnitellun mutta maaliskuuhun 2004 lykätyn Brysselin työryhmätapaamisen järjestäminen.

Hankkeessa ei ollut mitään salaista; itse asiassa hankkeen alkaessa avattiin www-sivu [1], ja kaikki tiedot hankkeeseen kuuluvista toimista samoin kuin osanottajien yhteystiedot ovat saatavissa sieltä. www-sivustoa ei ole päivitetty väliraporteilla (vaikka tutkimusten tekijöitä on pyydetty niin tekemään), mutta näiden tietojen puuttuminen ei johdu komission päätöksestä tai virheestä. Loppuraportit asetetaan kuitenkin saataville www-sivulle hankkeen päättävän työpajan jälkeen ja komission hyväksyttyä ne (keväällä 2004).

Maatalouden pääosaston www-sivuston otsikon "Luonnonmukainen maataloustuotanto" osalta voidaan sanoa, että sen alla ei julkaista tutkimuksia eikä tutkimusraportteja vaan ainoastaan komission yksiköiden kirjoittamia raportteja ja asiakirjoja. Maatalouden pääosaston www-sivustolla on kuitenkin toinen otsikko "Tutkimus", jonka kautta pääsee Cordis-tietokantaan, jossa voi etsiä tietoa kaikista loppuun viedyistä tai parhaillaan käynnissä olevista tutkimushankkeista. Nämä kaksi yksikköä, maatalouden pääosasto ja tutkimuksen pääosasto, kuulevat toisiaan jatkuvasti. Helmikuussa 2002 järjestettiin tutkimuksen pääosaston, maatalouden pääosaston ja yhteisen tutkimuskeskuksen yhteinen työpaja saatavilla olevia luonnonmukaiseen maatalouteen liittyviä tutkimuksia ja hankkeita koskevan tilanteen arvioimiseksi ja tarvittavien lisähankkeiden määrittämiseksi. Lisäksi tutkimuksen pääosasto järjesti Brysselissä syyskuussa 2002 luonnonmukaisen maatalouden tutkimusta käsitelleen seminaarin, jossa esiteltiin aihetta koskeneita tutkimushankkeita. Seminaaria koskevia asiakirjoja ja siellä tehtyjä päätelmiä on saatavilla EU-AgriNet-www-sivustolla [2].

Tutkimuksen ja kehittämisen kuudennen puiteohjelman ensimmäisen tarjouspyynnön tuottamien ehdotusten menestyksekkään arvioinnin jälkeen allekirjoitetaan lähiaikoina sopimukset useista tutkimushankkeista, joissa käsitellään maatalouteen ja elintarviketuotantoon liittyviä kysymyksiä. Useat näistä hankkeista on neuvoteltu tutkimuksen pääosaston ja maatalouden pääosaston asianosaisten yksiköiden välisessä tiiviissä yhteistyössä.

---

[1] http://www.rdg.ac.uk/AgriStrat/conversion/
[2] http://europa.eu.int/comm/research/agriculture/index_en.html

(2004/C 78 E/0902) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3667/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(2. joulukuuta 2003)

Aihe: Padon rakentaminen Sabor-joen alajuoksulle

Yli sata kilometriä pitkä Sabor-joki saa alkunsa Espanjan Parada-vuoristosta, virtaa Portugalin Trás-os-Montesin maakunnan halki ja yhtyy Douro-jokeen Torre de Moncorvon kohdalla.

Sabor-joen laakso on tunnettu monimuotoisesta elinympäristöstään sekä kasvi- ja eläinlajien runsaudestaan. Alueella on 17 erilaista luonnonvaraista elinympäristöä, jotka kuuluvat elinympäristöistä annetun direktiivin soveltamisalaan (direktiivi on saatettu osaksi Portugalin lainsäädäntöä lailla nro 140/99) ja joista neljää pidetään ensisijaisina suojelukohteina.

Sabor-joen alajuoksun patoamishankkeesta tehdyssä ympäristövaikutusten arvioinnissa todetaan, että kyseisellä alueella kasvaa ainutlaatuisia ja koko maassa erittäin harvinaisia lajeja. Tässä laaksossa on myös Trás-os-Montesin suurimmat ja parhaiten säilyneet rauta- ja korkkitammimetsät, jotka ovat jäänteitä aikoinaan koko Terra Quente Transmontana -alueen kattaneesta Välimeren metsästä. Laakso on myös huomattava oliivinviljelyalue ja tunnettu laadukkaasta oliiviöljystään.

Sabor-joen laakson eläimistön merkitys ilmenee siitä, että koko se alue, jota patorakennushanke koskee, on luokiteltu erityissuojelualueeksi, ja se on myös osa Natura 2000 -verkostoa.

Laaksossa on myös sellaisia etnografisesti, historiallisesti ja arkeologisesti arvokkaita ominaispiirteitä, jotka ovat vahvasti sidoksissa paikallisen väestön perinteisiin.

Douro Internacional -luonnonpuiston ja arkeologisen Côa-puiston läheisyyttä voitaisiin hyödyntää alueen kestävän kehityksen hyväksi toteutettavissa toimissa.

1. Aiotaanko Sabor-joen patoamishankkeeseen myöntää yhteisön rahoitusta?

2. Mitä yhteisön varoja voidaan myöntää sellaiselle vaihtoehtoiselle, Sabor-joen kestävää kehitystä tukevalle hankkeelle, jolla suojellaan ja pidetään arvossa alueen luonto-, maisema- ja kulttuuriperintöä siten, että kyseisen padon rakentamisesta luovutaan?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(8. tammikuuta 2004)

Trás-os-Montesin maakunnassa virtaavan Sabor-joen patoamista koskevasta hankkeesta on tehty komissiolle kantelu, joka on rekisteröity numerolla 2003/4523. Kantelu koskee luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY ([1]) sekä luontotyyppien ja luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun direktiivin 92/43/ETY ([2]) mahdollista rikkomista.

Kantelu koskee vahinkoa, joka on mahdollisesti aiheutunut Portugalin direktiivin 92/43/ETY nojalla yhteisön tärkeinä pitämiksi alueiksi ehdottamille Morais-alueelle, Rios Sabor e Maçãs -alueelle sekä Portugalin direktiivin 79/409/ETY nojalla nimittämälle Rios Sabor e Maçãs -erityissuojelualueelle. Komissio on lähettänyt Portugalin viranomaisille kirjeen, jossa se pyytää tietoja tilanteesta yhteisön oikeuden näkökulmasta.

Portugalin viranomaiset eivät ole hakeneet hankkeelle yhteisön rahoitusta.

Alue, jota hanke koskee, kuuluu rakennerahastojen tavoitteen 1 alueisiin. Alueen kestävää kehittämistä koskevat hankkeet täyttävät siksi yleisesti ottaen yhteisön yhteisrahoituksen kriteerit. Näiden varojen kansallisen tason hallinnointi on Portugalin viranomaisten vastuulla. Luonnonarvojen suojelemiseen

liittyvät hankkeet, jotka johtivat edellä mainittujen alueiden sisällyttämiseen Natura 2000 -verkostoon, voivat myös hakea yhteisön yhteisrahoitusta LIFE-Luonto-ohjelman puitteissa. Komission ehdotuksesta uudeksi asetukseksi, jolla jatketaan LIFE-ohjelman voimassaoloaikaa vuoden 2006 loppuun saakka, keskustellaan parhaillaan neuvostossa ja parlamentissa, ja siksi yksityiskohtaisia tietoja ei ole vielä saatavilla.

(1) EYVL L 103, 25.4.1979.
(2) EYVL L 206, 22.7.1992.

(2004/C 78 E/0903) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3698/03**

esittäjä(t): Torben Lund (PSE) komissiolle

(10. joulukuuta 2003)

Aihe: Ajoverkkokiellon ja elinympäristödirektiivin rikkominen

CNN:n uutisten verkkosivuilla kerrottiin 24. marraskuuta 2003, että kymmenet tuhannet delfiinit kuolevat sen vuoksi, että Välimeren alueen kalastajat käyttävät laittomia ajoverkkoja. Delfiinien lisäksi näihin ajoverkkoihin kuolee haikaloja ja kilpikonnia.

CNN:n mukaan ajoverkkokieltoa rikkovat sekä ranskalaiset että italialaiset kalastajat, jotka näyttävät siis rikkovan 8. kesäkuuta 1998 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1239/98 (1) tietyistä kalavarojen teknisistä säilyttämistoimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 894/97 (2) muuttamisesta sekä elinympäristödirektiivin 12 artiklan 4 kohtaa.

Jos komissio voi vahvistaa CNN:n tiedot oikeiksi, mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä mainittujen tietojen perusteella, ja milloin se aikoo puuttua mainittuun toimintaan? Katsooko komissio, että edellä mainittu toiminta on voimassa olevan EU:n lainsäädännön mukaista? Mitä seurauksia kalastajille aiheutuu, kun he paljastuvat kiellettyjen ajoverkkojen käyttäjiksi? Miten komissio luulee muiden jäsenvaltioiden kalastajien suhtautuvan mainittuihin rikkomuksiin ja motivoituvan omalta osaltaan noudattamaan EU:n säädöksiä?

CNN:n tietojen mukaan vähintään 75 ranskalaista ja vähintään 100 italialaista kalastusalusta pyytää laittomasti ajoverkoilla. On skandaali, jos komissio ei heti puutu tähän toimintaan, jotta useampia delfiinejä saataisiin pelastettua.

(1) EYVL L 171, 17.6.1998, s. 1.
(2) EYVL L 132, 23.5.1997, s. 1.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(21. tammikuuta 2004)

Vaikka komissiolla ei ole tietoa Cable News Network -yhtiön (CNN:n) verkkosivuilla 24. marraskuuta 2003 esitetyistä uutisista, joihin parlamentin jäsen viittaa, se on kuitenkin tietoinen siitä, että tietyt yhteisön alukset käyttävät ajoverkkoja Välimerellä. Komissio arvioi parhaillaan nykytilannetta, ja se on jo ottanut tämän kysymyksen osalta yhteyttä asiasta vastaaviin viranomaisiin.

Koska muuttavien kalojen pyydystäminen ajoverkoilla on kielletty, tiettyjen alusten Välimerellä harjoittama toiminta rikkoo yhteisön oikeutta. Kieltoa rikkoviin kalastajiin kohdistuu hallinnollisia ja rikosoikeudellisia seuraamuksia, jotka jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön ja joita niiden on sovellettava elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa annetun asetuksen ja yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä annetun asetuksen (1) mukaisesti.

Ei ole komission tehtävä pohtia, miten muut kalastajat ehkä suhtautuvat siihen, että tietyt alan ammattilaiset rikkovat yhteisön oikeutta. Komissio kuitenkin ryhtyy kaikkiin tarvittaviin toimiin varmistaakseen, että jäsenvaltiot valvovat kalastustoimintaa tehokkaasti eivätkä ainoastaan ajoverkkojen käytön vaan kaikkien elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien sääntöjen osalta.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 2371/2002, annettu 20 päivänä joulukuuta 2002, elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa (EYVL L 358, 31.12.2002) ja neuvoston asetus (EY) N:o 2847/93 yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä (EYVL L 261, 20.10.1993). Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 2846/98, annettu 17 päivänä joulukuuta 1998 (EYVL L 358, 31.12.1998).

(2004/C 78 E/0904) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3701/03**

esittäjä(t): Marco Pannella (NI), Maurizio Turco (NI), Marco Cappato (NI), Gianfranco Dell'Alba (NI), Benedetto Della Vedova (NI) ja Olivier Dupuis (NI) komissiolle

(10. joulukuuta 2003)

Aihe: Palestiinalaishallinnolle tarkoitettujen yhteisön varojen epäasianmukainen käyttö

— Kansainvälinen valuuttarahasto (IMF) ilmoitti 15. syyskuuta, että vuosina 1995—2000 palestiinalaishallinnon varoista siirrettiin 900 miljoonaa dollaria erityistilille, joka on suoraan Jasser Arafatin valvonnassa.

— Lokakuun lopussa eräät Palestiinan lakiasäätävän neuvoston demokraattiseen ryhmittymään lukeutuvat parlamentaarikot pyysivät perustamaan tutkintavaliokunnan, joka käsittelisi niitä "satojatuhansia Palestiinan kansalle kuuluvia dollareita, jotka päätyvät salaisille sveitsiläisille pankkitileille", jotka ovat suoraan Jasser Arafatin valvonnassa.

— Amerikkalaisen CBS-televisiokanavan arvostetun "60 minutes" -ohjelman toimittaja Lesley Stahl on esittänyt tietoja, joiden mukaan presidentti Jasser Arafatin vaimon Suah Arafatin Pariisin residenssin ylläpitoon kuluisi päivittäin 16 000 dollaria.

— Euroopan unioni on tähän mennessä maksanut Oslon "rauhansopimusten" täytäntöönpanoa varten vuonna 1994 aloitettua tukea palestiinalaishallinnolle yli 1 500 miljoonaa euroa.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

— Mitä aloitteita se on tehnyt tarkistaakseen, pitävätkö IMF:n syyskuussa julkistamat tiedot paikkansa, ja mihin toimiin se on ryhtynyt varmistaakseen, että palestiinalaishallinnolle maksetut EU:n kansalaisten rahat eivät päädy erityistileille, joita ei mitenkään voida valvoa?

— Uskooko se eurooppalaisessa ja kansainvälisessä lehdistössä esitettyjen samansuuntaisten tietojen valossa, että Arafatin perheen varat ovat huomattavassakin määrin peräisin EU:n palestiinalaishallinnolle maksamista varoista?

— Katsooko se, että EU:n palestiinalaishallinnolle edelleen myöntämä rahoitus olisi keskeytettävä, kunnes tiedetään, voiko palestiinalaisparlamentaarikkojen vaatima tutkintavaliokunta aloittaa työnsä?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(17. helmikuuta 2004)

Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) kertomuksessa viitataan nimenomaan siihen, että tiettyjä valtion monopolien toiminnasta tai liikeomaisuudesta ajanjaksolla 1995 — huhtikuu 2000 saatuja tuloja (Israelin maksamia öljyverotuloja, tupakka- ja alkoholiverotuloja sekä kaupallisesta toiminnasta saatuja tuloja) ei merkitä palestiinalaishallinnon talousarvioon. Kaupallinen toiminta ei sisältynyt valtiovarainministerin valvomaan talousarvioon eikä toiminta missään tapauksessa liity komission kaudella 2001—2002 maksamiin varoihin. Kansainvälinen rahoittajayhteisö tiesi talousarvioon kuulumattomasta toiminnasta.

Tämän vuoksi rahoittajayhteisö, IMF ja komissio asettivat tuen saamiselle tiukat ehdot:

1. valtion taloudesta on pidettävä yhdennettyä kirjanpitoa,

2. monopolien omaisuudelle on suoritettava ennakkotilintarkastus,

3. kaikki kaupallinen toiminta on merkittävä valtiovarainministeriön valvonnassa toimivan Palestiinan investointirahaston (Palestine Investment Fund, PIF) kirjanpitoon.

Näin ollen

1. syyskuussa 2002 perustettiin Palestiinan investointirahasto, jonka ansiosta myös kaupallinen toiminta merkitään kirjanpitoon,

2. luokituslaitos Standard and Poor's on tarkastanut yli puolet Palestiinan investointirahaston omaisuudesta, ja tulokset on julkaistu Palestiinan investointirahaston Internet-sivustolla ([1]),

3. Palestiinan investointirahastoa hallinnoi valtiovarainministerin johtama neuvosto, ja investointirahaston toiminnasta saadut voitot siirretään suoraan palestiinalaishallinnon talousarvioon.

Se, että kaupallisesta toiminnasta saatavat tulot merkitään talousarvioon, voidaan siis katsoa kansainvälisen yhteisön, IMF:n ja Euroopan unionin toiminnasta johtuvaksi.

Komission talousarviotuki vastasi keskimäärin 8:aa prosenttia palestiinalaishallinnon talousarvion kokonaismenoista kaudella 2001—2002. Tuen korvattavuuden perusteella ei kuitenkaan voida vetää minkäänlaisia johtopäätöksiä komission tuen ja jonkin tietyn menoerän välisistä suhteista. Ehdoilla, jotka liittyvät komission talousarviotukeen, sekä työryhmän Palestiinassa toteutettujen uudistusten hyväksi tekemällä työllä on ollut huomattava vaikutus palestiinalaishallinnon talousarvion hallinnan avoimuuteen. Edellä mainittujen ehtojen ansiosta palestiinalaishallinnon sekä sen ministerien talousarvioihin, joihin kuuluu myös presidentin kansliaa koskeva talousarvio, voidaan soveltaa asteittain kasvavaa rahoituskuria. On myös syytä huomata, että komissio käyttää täysin samoja valtion yhdennettyä kirjanpitoa ja valvontamekanismeja koskevia edellytyksiä kuin Israelin hallitus, kun se siirtää palestiinalaishallinnon puolesta keräämiään verovaroja.

Komission myöntämän suoran talousarviotuen maksaminen lopetettiin sen jälkeen, kun Israelin hallitus oli jälleen ryhtynyt siirtämään verotuloja Palestiinalle. Komission tuki kohdistuu nykyään suoraan yksityissektorin ja sosiaalialan rästien maksuun. Tilapäinen yhteyskomitea on pyytänyt lainantakaajia lisäämään palestiinalaishallinnon talousarviolle myönnettyä rahoitustukea. Komissio aikoo säilyttää tukeen liittyvät ehdot lisätäkseen julkisen talouden avoimuutta.

Komissio ei ole tietoinen siitä, että Palestiinan lakiasäätävä neuvosto olisi päättänyt perustaa tutkintavaliokunnan palestiinalaishallinnon yhteisön varojen väärinkäytöksiä koskevien väitteiden perusteella. Eräät palestiinalaisparlamentaarikot ovat huolissaan näistä väitteistä. Komissio aikoo seurata tarkasti lakiasäätävässä neuvostossa aiheesta käytäviä keskusteluja.

([1]) http://www.pa-inv-fund.com

(2004/C 78 E/0905) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3734/03**

esittäjä(t): Johanna Boogerd-Quaak (ELDR) komissiolle

(10. joulukuuta 2003)

Aihe: Oleskeluluvasta aiheutuvat korkeat kustannukset

Alankomaissa oleskelulupaa hakevien Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansalaisten on suoritettava siitä korkeat maksut.

1. Voiko Alankomaat periä oleskeluluvan jatkamisesta 28 euron sijasta 285 euron maksun belgialaiselta naiselta, koska hänen alankomaalainen aviomiehensä ei ole koskaan asunut tai työskennellyt Alankomaiden ulkopuolella?

2. Voiko Alankomaat tässä tapauksessa periä Alankomaiden ulkomaalaislain 21 artiklan perusteella 980 euron maksun pysyvästä oleskeluluvasta?

3. Onko totta, että komissio aloitti lokakuussa 1998 tutkimuksen tavasta, jolla Alankomaat soveltaa yhteisön vapaata liikkuvuutta koskevaa lainsäädäntöä? Onko tutkimus saatu päätökseen? Mitkä ovat sen päätelmät?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(9. helmikuuta 2004)

Oleskeluoikeutta koskeva yhteisön lainsäädäntö on saatettu osaksi Alankomaiden lainsäädäntöä, jonka mukaan EU:n kansalaiset, jotka asuvat Alankomaissa yhteisön lainsäädännön nojalla, saavat väliaikaisen oleskeluluvan enintään viideksi vuodeksi. Luvan voimassaoloaika riippuu EU:n kansalaisen hakuperusteista (työnhakija, työntekijä, työvoiman ulkopuolella oleva, opiskelija).

Riippumatta perusteista, joilla EU:n kansalainen hakee oleskelulupaa, vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön mukaan oleskeluluvat on myönnettävä ja uusittava maksutta tai sellaisesta summasta, joka ei ylitä maan kansalaisille myönnettävistä henkilöllisyystodistuksista perittäviä maksuja ja veroja. Komission saaman tiedon mukaan EU:n kansalaisille myönnettävien väliaikaisten oleskelulupien hinta Alankomaissa on noussut 28 euroon. Koska maan kansalaisille myönnettävät kansalliset henkilöllisyystodistukset maksavat 28,77 euroa, korotus ei syrji muiden maiden kansalaisia ja on siksi yhteisön lainsäädännön mukainen.

Alankomaiden lainsäädännön mukaan on myös mahdollista saada pysyvä oleskelulupa. Asiakirja maksaa 226,89 euroa komission saaman tiedon mukaan. EU:n kansalaisten ei kuitenkaan tarvitse hakea tällaista kallista asiakirjaa.

Arvoisan parlamentin jäsenen antaman tiedon mukaan belgialaiselta naiselta on todennäköisesti peritty 980 euroa pysyvästä oleskeluluvasta Alankomaissa ja 285 euroa sen uusimisesta. Perityt maksut ylittävät edellä mainittujen Alankomaissa sovellettavien säännösten mukaiset määrät ja näyttäisivät olevan kyseisten säännösten vastaisia.

Komissio aloitti rikkomisesta johtuvan menettelyn Alankomaita vastaan vuonna 1995 pysyvistä oleskeluluvista (vergunning tot vestiging) annettujen ja EU:n kansalaisiin sovellettavien sääntöjen ja erityisesti näiden lupien hintojen vuoksi. Tuolloin EU:n oleskelulupaan tehtiin merkintä "vestigingsvergunning", ja näin myönnettiin vain yksi asiakirja. Marraskuussa 1997 lähetetyn perustellun lausunnon vuoksi Alankomaiden viranomaiset ilmoittivat, että jatkossa myönnettäisiin kaksi erillistä asiakirjaa: EU:n oleskelulupa (E-asiakirja) ja pysyvä oleskelulupa (A-asiakirja). Jälkimmäisen hakeminen olisi täysin vapaaehtoista. EU:n kansalaiset pystyisivät valitsemaan pysyvän oleskeluluvan hakemisen tai E-asiakirjan voimassaoloajan pidentämisen. Heille ilmoitettaisiin tästä valinnanmahdollisuudesta. Korkeat maksut eivät liittyneet EU:n oleskelulupaan vaan ainostaan pysyvään oleskelulupaan, joten asian käsittely päätettiin vuonna 1999.

Koska EU:n kansalaisilta on tullut yhä enemmän valituksia pysyvien oleskelulupien hinnoista, komissio aikoo ottaa yhteyttä Alankomaiden viranomaisiin selvittääkseen, kuinka paljon nykyiset pysyvät oleskeluluvat maksavat. Lisäksi komissio aikoo tiedustella, kerrotaanko EU:n kansalaisille heidän oikeudestaan hakea vain väliaikaista oleskelulupaa samaan hintaan kuin maan kansalaiset saavat henkilökortit ja millä tavalla asiasta tiedotetaan.

(2004/C 78 E/0906) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3749/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(10. joulukuuta 2003)

Aihe: Massan kunnalle Life III -ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne

Komissio vastasi kysymykseen E-1052/2003 ([1]), jossa tiedusteltiin, onko Massan kunta esittänyt Life III -ohjelmaa koskevia hankkeita ja saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin, että joitakin hankkeita on esitetty, mutta niille ei ole myönnetty rahoitusta.

Voiko komissio kertoa, mistä syystä kyseisille hankkeille ei myönnetty tukea?

([1]) EUVL C 280 E, 21.11.2003, s. 104.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(16. tammikuuta 2004)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että Massan kunta teki vuoden 2000 Life III -ohjelmaa koskevan ehdotuksen, johon ei myönnetty yhteisrahoitusta syistä, jotka komissio ilmoitti hakijalle 10. syyskuuta 2001 lähettämässään kirjeessä. Vuosina 2002 ja 2003 Massan kunta ei tehnyt yhtään ehdotusta.

(2004/C 78 E/0907) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3750/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(10. joulukuuta 2003)

Aihe: Firenzen kunnalle Life III -ohjelmasta myönnettyjen varojen tämänhetkinen tilanne

Komissio vastasi kysymykseen E-1049/2003 ([1]), jossa tiedusteltiin, onko Firenzen kunta esittänyt Life III -ohjelmaa koskevia hankkeita ja saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin, että joitakin hankkeita on esitetty, mutta niille ei ole myönnetty rahoitusta.

Voiko komissio kertoa, mistä syystä kyseisille hankkeille ei myönnetty tukea?

([1]) EUVL C 280 E, 21.11.2003, s. 104.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(20. tammikuuta 2004)

Komissio ilmoittaa parlamentin jäsenelle, että Firenzen kunta jätti vuoden 2002 LIFE III -ohjelmaan kaksi ehdotusta, joiden rahoitukseen yhteisö päätti olla osallistumatta.

Ehdotus LIFE02 ENV/IT/000074 ei täyttänyt valintaperusteen 3 ”Johdonmukaisuus ja laatu” vaatimuksia. Komissio ilmoitti asiasta hakijalle kirjeessä 2. syyskuuta 2002.

Vaikka ehdotus LIFE02 ENV/IT/000087 läpäisi valintaperusteet, sen kokonaispistemäärä ei riittänyt muihin ehdotuksiin verrattuna rahoitustuen myöntämiseen. Asiasta ilmoitettiin hakijalle kirjeessä 2. syyskuuta 2002.

Firenzen kunta ei jättänyt ehdotuksia vuonna 2000 tai 2003.

(2004/C 78 E/0908) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3762/03**

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Komission menettelyt Kreikkaa vastaan yhteisön televiestintäalaa koskevan lainsäädännön rikkomisen vuoksi

Jokin aika sitten esittämääni kysymykseen, joka koski ADSL-palvelun tarjoamista Kreikassa (E-3072/03 [1]) asiasta vastaava komission jäsen vastasi todeten, ettei maamme ole vielä saattanut [sähköistä viestintää koskevaa] yhteisön uutta [sääntely]kehystä osaksi kansallista lainsäädäntöään ja että komissio on saanut tietoonsa, että laajakaistapalveluiden tarjoamisessa Kreikassa edistytään hitaasti. Tämän jälkeen komission jäsen ilmoittaa, että komissio on aloittanut Kreikkaa vastaan rikkomismenettelyn sen johdosta, ettei Kreikka ole ilmoittanut täytäntöönpanotoimista. Mitä tulee tukku- ja vähittäishintojen vähäiseen eroon ADSL-linjojen tarjoamisessa, komissio selvittää, että se seuraa huolellisesti asiaa ja, mikäli Kreikan televiestintäyhtiö OTE ei täytä EY:n perustamissopimuksen 82 artiklaan perustuvia velvoitteitaan, komissio joko käynnistää rikkomismenettelyn tai käyttää EY:n perustamissopimukseen sisältyvistä kilpailusäännöistä juontuvia valtuuksiaan.

Voisiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Koska komissio aloitti rikkomismenettelyn Kreikkaa vastaan sen johdosta, ettei Kreikka ole ilmoittanut täytäntöönpanotoimista, mitä määräaikoja se on asettanut Kreikan hallitukselle ja mihin toimiin se aikoo ryhtyä, mikäli Kreikka ei noudata näitä määräaikoja?

2. Koska on odotettavissa päätös OTE:n käyttäytymisestä tukku- ja vähittäishintojen välistä eroa koskevassa asiassa, ja mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, mikäli yhteisön kilpailulainsäädäntöä on rikottu?

---

(1) Katso sivu 218.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(3. helmikuuta 2004)

1. Komissio on aloittanut Kreikkaa vastaan neljä rikkomista koskevaa menettelyä, koska Kreikka ei ole saattanut seuraavia direktiivejä osaksi kansallista lainsäädäntöään: puitedirektiivi [1], yleispalveludirektiivi [2], valtuutusdirektiivi [3] ja käyttöoikeusdirektiivi [4]. Tässä yhteydessä komissio lähetti Kreikalle 6. lokakuuta 2003 neljä virallista ilmoitusta. Kreikalle annettiin kaksi kuukautta aikaa vastata eli 6. joulukuuta 2003 saakka. Kreikka vastasi hiljattain ja ilmoitti komissiolle, että ministeriö on jo laatinut lakiesityksen julkisen kuulemisen jälkeen. Kreikan vastaus ei kuitenkaan ollut tyydyttävä komission virallisissa ilmoituksissa ilmaisemien huolenaiheiden kannalta, ja tilanteen huomioon ottaen komissio on päättänyt edetä rikkomismenettelyjen seuraavaan vaiheeseen ja lähettää Kreikalle perustellut lausunnot.

Komissio julkisti menettelyihin liittyviä olennaisia tietoja lehdistötiedotteissa 8. lokakuuta 2003 ja 17. joulukuuta 2003 [5] sekä hiljattain julkaistussa yhdeksännessä täytäntöönpanoraportissa [6].

2. Kansallinen viestintä- ja postitoimikunta (EETT) — Kreikan sääntelyviranomainen — on periaatteessa vastuussa OTEn soveltamien tariffien tarkastamisesta. Tässä yhteydessä EETT:n on varmistettava, ettei mikään osapuoli harjoita hintapainostusta. Komissio on jo antanut ohjeita kansallisille sääntelyviranomaisille vuonna 1998 antamassaan ”liittymätiedonannossa” [7] mahdollisten hintapainostusten

valvomiseksi (katso erityisesti 117 ja 118 kohta). Kansalliset sääntelyviranomaiset muissa jäsenvaltioissa ovat jo soveltaneet tämän tiedonannon mukaisia hintapainostustestejä, erityisesti verkon rakenteen ja verkkoprotokollan (xDSL) markkinoiden osalta. On ensisijaisesti kansallisten sääntelyviranomaisten vastuulla selvittää operaattoreiden mahdollista kilpailunvastaista toimintaa, tietenkin vain siinä tapauksessa, että niillä on käytössään riittävät asiaankuuluvat toimivaltuudet. Komissio taas tutkii kaikki asianosaisten tahojen sille osoittamat muodolliset valitukset, joissa viitataan mahdollisiin rikkomuksiin yhteisön kilpailusääntöjä vastaan. Tähän mennessä tällaisia valituksia ei ole vastaanotettu.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä (puitedirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002).
(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla (yleispalveludirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002).
(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/20/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista (valtuutusdirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002).
(4) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/19/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä (käyttöoikeusdirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002).
(5) IP/03/1356 ja IP/03/1750.
(6) Komission tiedonanto neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle (KOM(2003) 715 lopullinen): Raportti EU:n sähköisen viestinnän sääntelypaketin täytäntöönpanosta.
(7) Komission tiedonanto kilpailusääntöjen soveltamisesta telealan liittymäsopimuksiin — Puitteet, asian kannalta merkitykselliset markkinat ja periaatteet (EYVL C 265, 22.8.1998).

(2004/C 78 E/0909) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3776/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Yhdysvaltojen yleisesti hyväksytyt kirjanpitoperiaatteet (GAAP)

Voiko komissio kertoa, onko Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komiteaa CESR:ää pyydetty ilmoittamaan, miten se tulkitsee kirjanpitoperiaatteiden "vastaavuuden" esitedirektiivin (2003/71/EY [1]) 20 artiklan 3 kohdan tason 2 täytäntöönpanotoimenpiteitä koskevissa ohjeissaan ja komission 7. helmikuuta 2003 päivätyn mandaatin (CESR 03-038) kohdassa 4.2?

EU:n politiikan epäselvyyden vuoksi aasialaiset yritykset keskittyvät huolestuttavalla tavalla Aasian markkinoihin Euroopan markkinoiden sijasta. Voiko komissio siksi antaa selkeän lausunnon siitä, aikooko se tunnustaa Yhdysvaltojen yleisesti hyväksytyt kirjanpitoperiaatteet (GAAP) EU:n ulkopuolella toimivia liikkeellelaskijoita koskeviksi vastaaviksi periaatteiksi?

(1) EUVL L 345, 31.12.2003, s. 64.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(28. tammikuuta 2004)

Ensimmäisessä alustavassa valtuutuksessa, jonka komissio antoi 18. maaliskuuta 2002 Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitealle, pyydettiin neuvoa arvopaperiesitteiden yksityiskohtaisesta sisällöstä. Esitedirektiivin 7 artikla ja sen täytäntöönpanotoimenpiteet kattavat vaatimukset vähimmäistiedoista, jotka on sisällytettävä EU:n ja EU:n ulkopuolisten liikkeeseenlaskijoiden laatimaan ja EU:n vaatimusten mukaisesti valmisteltuun esitteeseen. Tällä neuvolla saattaisi olla merkitystä mahdollisille toimenpiteille, joilla esitedirektiivin (2003/71/EY) [1] 20 artiklan 3 kohta pannaan täytäntöön. Nämä täytäntöönpanotoimenpiteet täytyy kohdistaa siihen, että kolmansien maiden liikkeeseenlaskijoiden antamat tilinpäätöstiedot vastaavat EU:n nykyistä lainsäädäntöä. Tästä säädetään jo direktiivissä 2001/34/EY [2].

Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitea ehdotti lausunnossaan yleistä periaatetta. Sen mukaan kansallisten tilinpäätösstandardien, joita kolmansien maiden liikkeeseenlaskijat käyttävät EU:n lainsäädännön nojalla laatimissaan esitteissä annetuissa tilinpäätöstiedoissa, tulisi olla kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta 19 päivänä heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 ([3]) mukaisia.

Yhdysvaltain yleisesti hyväksyttyjä tilinpäätösperiaatteita (US GAAP) ([4]) koskevaan kysymykseen komissio vastaa seuraavasti. Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitea ehdotti ratkaisua, jossa edellä mainitun yleisen vastaavuusperiaatteen soveltamiselle määritettäisiin siirtymäkausi. Yleisen vastaavuusperiaatteen mukaan kolmansien maiden liikkeeseenlaskijat saisivat ilmoittaa tilinpäätöstietonsa esitteissä kansainvälisesti hyväksyttyjä tilinpäätösstandardeja noudattaen. Esitedirektiivissä (2003/71/EY) määrättyjen täytäntöönpanotoimenpiteiden luonnoksessa komissio kehottaa noudattamaan Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitean neuvoa siirtymäkaudesta vuoteen 2007 saakka. Komissio tiedottaa aikanaan tulevista yksityiskohtaisista järjestelyistä yleisen vastaavuusperiaatteen soveltamiseksi.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/71/EY, annettu 4 päivänä marraskuuta 2003, arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti), EUVL L 345, 31.12.2003.
([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/34/EY, annettu 28 päivänä toukokuuta 2001, arvopaperien ottamisesta viralliselle pörssilistalle sekä siihen liittyvästä tiedonantovelvollisuudesta, EYVL L 184, 6.7.2001.
([3]) EYVL L 243, 11.9.2002.
([4]) Generally Accepted Accounting Principles in the United States.

(2004/C 78 E/0910) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3795/03**

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Kestävää kalataloutta koskevien YK:n tavoitteiden saavuttaminen

Voiko komissio kuvailla pääpiirteittäin vaiheittaista 12 vuoden strategiaansa, jolla se varmistaa, että kaikki EU:n vesillä harjoitettava kalatalous on kestävän kehityksen mukaista YK:n kestävän kehityksen huippukokouksessa asetettuun määräaikaan eli vuoteen 2015 mennessä?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(16. tammikuuta 2004)

Komissio pyrkii kaikin tavoin varmistamaan Johannesburgissa järjestetyssä kestävän kehityksen huippukokouksessa tehdyn sitoumuksen, jonka mukaisesti "ylläpidetään kalakantoja sellaisella tasolla tai palautetaan ne sellaiselle tasolle, että ne voivat tuottaa mahdollisimman suuren kestävän saaliin; tavoitteena on saavuttaa nämä tavoitteet kiireellisesti ehtyneiden kantojen osalta ja mikäli mahdollista viimeistään vuonna 2015".

Saavuttaakseen tämän tavoitteen komissio käyttää hyväkseen yhteisen kalastuspolitiikan äskettäisen uudistuksen aikana hyväksyttyjä oikeudellisia välineitä, erityisesti seuraavia:

— elvytyssuunnitelmien laatiminen sellaisten kantojen osalta, jotka ovat turvallisten biologisten rajojen alapuolella, asetuksen (EY) N:o 2371/2002 ([1]) 5 artiklan mukaisesti. Tähän mennessä komissio on tehnyt ehdotukset viittä turskakantaa ja yhtä kummelitursakantaa koskeviksi elvytyssuunnitelmiksi, jotka neuvosto hyväksyi äskettäin, sekä ehdotukset Pyreneiden niemimaan kummelitursk- ja keisarihummerikannoista ja Englannin kanaalin länsiosan ja Biskajanlahden merianturakannoista. Tuonnempana saatetaan tehdä lisää ehdotuksia;

— hoitosuunnitelmien laatiminen kantojen pitämiseksi ja hyödyntämiseksi turvallisissa biologisissa rajoissa edellä mainitun asetuksen 6 artiklan mukaisesti;

— tarvittaessa kiireellisten toimenpiteiden toteuttaminen mainitun asetuksen 7 artiklan mukaisesti; ja

— kalastuskapasiteetin mukauttaminen ja kapasiteetin kasvuun johtavan rakenteellisen tuen poistaminen mainitun asetuksen III luvussa ja myöhemmin annetun täytäntöönpanolainsäädännön mukaisesti.

Täydentääkseen edellä mainittua strategiaa ja parantaakseen toimenpiteiden vaikuttavuutta komissio suunnittelee myös:

— kalastuksenhoitopäätösten tieteellisen perustan parantamista tiedonannon "Yhteisön kalastuksenhoitoon tarvittavien tieteellisten ja teknisten lausuntojen parantaminen" (2003/C 47/06) perusteella;

— merkityksellisten eturyhmien päätöksentekoprosessiin osallistumisen parantamista perustamalla alueellisia neuvoa-antavia toimikuntia asetuksen (EY) N:o 2371/2002 31 artiklan ja alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien perustamisesta yhteisessä kalastuspolitiikassa tehtävää neuvoston päätöstä koskevan ehdotuksen [2] mukaisesti;

— kalastuksenhoitotoimenpiteiden täytäntöönpanon parantamista tiedonannossa "Kohti yhteisen kalastuspolitiikan yhtenäistä ja tehokasta toteutusta" [3] esitetyllä tavalla.

Yhteisön vesialueiden ulkopuolisten kalakantojen osalta komissio pyrkii osaltaan luomaan mahdollisimman kestävät olosuhteet kehittämällä politiikan, jota on hahmoteltu useissa viimeaikaisissa poliittisissa asiakirjoissa, varsinkin komission tiedonannossa yhdennetystä toimintakehyksestä kolmansien maiden kanssa tehtäviä kalastuskumppanuussopimuksia varten [4] ja tiedonannossa "Yhteisön toimintasuunnitelma laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen lopettamiseksi" [5].

[1] Neuvoston asetus (EY) N:o 2371/2002, annettu 20 päivänä joulukuuta 2002, elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa (EYVL L 359, 31.12.2002).
[2] KOM(2003) 607 lopullinen.
[3] KOM(2003) 130 lopullinen.
[4] KOM(2002) 637 lopullinen.
[5] KOM(2002) 180 lopullinen.

(2004/C 78 E/0911) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3796/03**

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Maríne Stewardship Council

Mitä taloudellista tai muuta tukea komissio antaa Maríne Stewardship Council -järjestölle?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(23. tammikuuta 2004)

Maríne Stewardship Council -sertifiointijärjestelmä (MSC) on yksityinen aloite, jonka tarkoituksena on myöntää alan toimijoiden pyynnöstä erityinen ympäristömerkki tietyille kalastuskäytännöille, jotta kuluttajat voivat valita niiden mukaisesti saatuja tuotteita. Komissiolla ei ole oikeudellisia välineitä taloudellisen tuen myöntämiseksi tämäntyyppisille yksityisille aloitteille, vaikka se tunnustaakin, että niiden avulla on mahdollista tietyissä olosuhteissa edistää kestävää kalastusta. Komissio valmistelee parhaillaan tiedonantoa, jossa on määrä ehdottaa yhteisen kalastuspolitiikan yhteydessä sovellettavien sertifiointi- ja ympäristömerkkijärjestelmien toimintaperiaatteet ja -edellytykset.

(2004/C 78 E/0912) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3797/03**

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(11. joulukuuta 2003)

Aihe: Kestävä kalatalous

Miten komissio on käyttänyt tai miten se aikoo käyttää Maríne Stewardship Council -järjestön sertifiointijärjestelmää kestävän kalatalousstrategian kehittämisessä?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(21. tammikuuta 2004)

Maríne Stewardship Council -sertifiointijärjestelmä (MSC) on yksityinen aloite, joka palkitsee tiettyjä kalastuskäytäntöjä laatumerkillä kalastuksenharjoittajien pyynnöstä, jotta kuluttajat suosisivat valinnoissaan näiden tuotteita. Komissio ei aio käyttää yksityisiä sertifiointijärjestelmiä kestävän kalatalousstrategian kehittämisessä vaan jatkaa toimivaltansa turvin lakialoitteiden ja suuntaviivojen antamista kestävän kalastuksen, jalostuksen ja kaupan turvaamiseksi.

(2004/C 78 E/0913) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3821/03**

esittäjä(t): Joan Vallvé (ELDR) komissiolle

(12. joulukuuta 2003)

Aihe: Eivissan (Ibiza) lentokentän laajentamisen ympäristövaikutukset

Esitin 3. helmikuuta 2003 kysymyksen E-0209/03 ([1]) ympäristövaikutuksista, joita Eivissan lentokentän laajentamishanke toteutuessaan aiheuttaisi.

Maaliskuun 14. päivänä 2003 antamassaan vastauksessa komissio totesi, että se parhaillaan tutki asiasta tehtyä valitusta, minkä vuoksi esitin 11. syyskuuta 2003 uuden kysymyksen E-2745/03 ([2]), jotta saisin tietää, oliko komissio päätynyt tehdyn valituksen vuoksi konkreettisiin johtopäätöksiin.

Lokakuun 16. päivänä 2003 antamassaan vastauksessaan komissaari Wallström toteaa, että komissio oli kääntynyt Espanjan viranomaisten puoleen saadakseen kyseistä hanketta koskevat täydelliset tiedot, kopion hankkeen ympäristövaikutuksista tehdystä selvityksestä sekä tietoja hyväksytyistä toimenpiteistä, joilla täytetään 21. toukokuuta 1992 luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY ([3]) 6 artiklan mukaiset velvoitteet.

Lisäksi komissio ilmoitti, että sillä oli aikomus ottaa asia keskusteluiden aiheeksi Espanjan viranomaisten kanssa lokakuussa 2003 pidettävässä kahdenvälisessä kokouksessa, jossa tehtäisiin tilannearvio Espanjan ympäristöasioita koskevien valitusten ja rikkomusten tilasta.

Onko komissio saanut jo vaaditut tiedot Espanjan viranomaisilta? Onko suunniteltu kahdenvälinen kokous jo pidetty? Jos on, miten kokouksessa päätettiin ratkaista ongelma, joka aiheutuu siitä, että Eivissan lentokentän laajentamisen yhteydessä rikotaan useita EU:n ympäristödirektiivejä?

([1]) EUVL C 222 E, 18.9.2003, s. 163.
([2]) Katso sivu 161.
([3]) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(5. helmikuuta 2004)

Kuten vastauksessa arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen E-2745/03 mainitaan, komissio on keskustellut Espanjan viranomaisten kanssa yhteisön ympäristölainsäädännön soveltamisesta Ibizan lentoaseman laajennushankkeeseen Madridissa lokakuussa 2003 pidetyn kahdenvälisen kokouksen aikana. Sittemmin Espanjan viranomaiset lähettivät kertomuksen, jossa he ottivat kantaa esitettyihin tosiseikkoihin.

Kertomuksen mukaan Ibizan lentoaseman laajennushanke on tällä hetkellä vaikutusten arviointivaiheessa yhteisön lainsäädännön säännösten mukaisella tavalla.

Espanjan viranomaiset ilmoittavat ottaneensa huomioon väitteet, joita eri järjestöt ja laitokset ovat esittäneet arviointimenettelyn aikana. Tämän perusteella ne ovat muuttaneet hanketta rajoittamalla suunnitellut rakennustyöt alueeseen, johon ei kuulu Natura 2000 -alue ES0000084 (Ses Salines d'Eivissa i Formentera). Itse asiassa ainoat tämänhetkiseen hankkeeseen sisältyvät toimenpiteet ovat uuden kiitoradan rakentaminen pakkolaskuja varten ja uuden paloharjoituspaikan rakentaminen.

Parhaillaan komissio arvioi Espanjan viranomaisten toimittamia tietoja. Arvioinnin valmistuttua komissio voi tehdä johtopäätöksensä asiasta.

(2004/C 78 E/0914) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3825/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(12. joulukuuta 2003)

Aihe: Hylätyt kaivokset

Useissa Euroopan unionin maissa, etenkin Portugalissa, on erittäin huonossa kunnossa olevia hylättyjä kaivoksia, joihin ajan myötä muodostuneet järvet saastuttavat lähialueiden veden ja maaperän. Tämä vaarantaa kyseisten alueiden ympäristön ja asukkaiden terveyden.

Muun muassa Portugalissa sijaitsevien hylättyjen uraanikaivosten tilanne on erittäin huolestuttava. On tietysti olemassa kaivosten ennallistamisohjelma, mutta sitä varten osoitetut varat ovat riittämättömät, minkä vuoksi ympäristön pilaantumisen estämiseksi tehtävä ennallistamistyö on hyvin hidasta.

1. Mitä tutkimuksia on tehty Euroopan unionin jäsenvaltioissa hylätyistä kaivoksista, erityisesti uraanikaivoksista? Onko olemassa sellaisia ennallistamishankkeita, joilla pyritään estämään ympäristön pilaantuminen ja suojelemaan kansanterveyttä?

2. Mitä tätä tavoitetta koskevia tukia on myönnetty Portugalille?

3. Mitä muita tukia olisi mahdollista saada tätä tarkoitusta varten lyhyellä aikavälillä ottaen huomioon Portugalin vakavan tilanteen ja sen talousvaikeudet?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(6. helmikuuta 2004)

Komissio on jo monien vuosien ajan ollut tietoinen uraanin louhinnan ja kaivosten aiheuttamista ongelmista sen jälkeen, kun taloudellinen toiminta kohteessa on päättynyt. Hylätyt kaivokset voivat aiheuttaa suuren säteilyvaaran ihmisille ja ympäristölle, jos niitä ei hoideta ja kunnosteta asianmukaisesti.

Ongelma on erityisen ajankohtainen eräissä Keski- ja Itä-Euroopan maissa, ja siitä on tehty tutkimuksia Phare-ohjelman ja muiden vastaavien ohjelmien puitteissa. Tietyt jäsenvaltiot, jotka ovat aiemmin harjoittaneet uraanin louhintaa (muun muassa Saksa, Ranska ja Ruotsi), ovat tutkineet kaivosten ennallistamista. Mitään yhteisön rahoittamaa tutkimusta ei kuitenkaan ole toteutettu unionin alueella viimeaikaisten tutkimuksen puiteohjelmien yhteydessä.

Komission teettämän, vuonna 1999 julkaistun tutkimuksen tuloksissa korostettiin jälleen kerran kaivosten aiheuttamia ongelmia [1]. Raportissa kuvataan säteilyn arviointia koskeva menettely, erilaisten ennallistamisvaihtoehtojen ominaisuudet suorituskyvyn ja kustannusten näkökulmasta sekä päätöksentekoa tukeva rakenne, jossa sovelletaan monikriteerisiä hyötytoimintoja sekä kansainvälisten ohjeiden mukaisia interventiotasoja.

Neuvoston direktiivin 96/29/Euratom [2] 53 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin päättyneen säteilytoiminnon — uraanin louhinta mukaan luettuna — jälkivaikutusten vähentämiseksi. Toimenpiteitä ovat esimerkiksi alueen rajaaminen, altistuksen seuranta, interventioiden toteuttaminen jne.

Portugali ehdotti Prime-ohjelman puitteissa kahta uraanikaivoksiin liittyvää tutkimusta, jotka on jo hyväksytty. Tutkimusten kokonaiskustannukset ovat 2,754 miljoonaa euroa, josta yhteisö rahoittaa 1,656 miljoonan euron osuuden Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) kautta. Portugalin viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle, että neljää muutakin uraanikaivosten ennallistamiseen liittyvää hanketta tutkitaan parhaillaan. Niiden kustannukset ovat yhteensä 12,86 miljoonaa euroa.

[1] Investigation of a possible basis for a common approach with regard to the restoration of areas affected by lasting radiation exposure as a result of past or old practice or work activity, "CARE", saatavilla Internetissä osoitteessa (http://europa.eu.int/comm/energy/nuclear/radioprotection/publication/doc/115_en.pdf).

[2] Neuvoston direktiivi N:o 96/29/Euratom, annettu 13 päivänä toukokuuta 1996, perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta (EYVL L 159, 29.6.1996).

(2004/C 78 E/0915) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3826/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(12. joulukuuta 2003)

Aihe: Pienten ja keskisuurten maitotilojen aiheuttamat ympäristöongelmat

Tarve saattaa pienet maidontuotantoyksiköt kilpailukykyisiksi ja kannattaviksi nykyisen yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden mukaisesti on johtanut pienten ja keskisuurten tilojen, joissa on lehmiä 30:stä 50—60:een, tuotannon keskittymiseen maaseutualueille, joissa ei vielä ole toimivia jätteidenkäsittelyjärjestelmiä eikä muitakaan ympäristönsuojeluratkaisuja.

Näillä viljelijöillä ei myöskään yleensä ole taloudellisia eikä teknisiä mahdollisuuksia tilojensa aiheuttamien ympäristöongelmien erillisratkaisuihin, mikä aiheuttaa jatkuvasti vakavia ristiriitoja eri alueilla Pohjois-Portugalissa, jossa on eniten pieniä ja keskisuuria maitotiloja.

1. Mitä yhteisön tukia pienillä ja keskisuurilla tiloilla on käytettävissään investointeihin, jotka ovat tarpeen niiden aiheuttamien ympäristöongelmien ratkaisemiseksi?

2. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä perheviljelmien säilyttämiseksi sekä maidontuotannon ja ympäristönsuojelun yhteensovittamiseksi?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(3. helmikuuta 2004)

Yhteinen maatalouspolitiikka ja erityisesti sen toinen pilari, maaseudun kehittämistä koskeva politiikka, tarjoaa mahdollisuuksia tukijärjestelmiin, joiden nimenomaisena kohderyhmänä voivat olla pienet ja keskisuuret maatilat. Tuen myöntämisen edellytykset määritellään Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17. toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 [1]. Jäsenvaltiot laativat maaseudun kehittämistä koskevia ohjelmia omien tarpeidensa mukaisesti.

Portugalin viranomaiset tarjoavat alueellisissa ja valtakunnallisissa toimintaohjelmissaan seuraavat mahdollisuudet:

— ”Maatilojen investointituki”;

— ”Pienimuotoisen maatalouden monipuolistaminen”.

Näillä kahdella toimenpiteellä voidaan myös tukea investointeja äskettäin käyttöön otettujen ympäristöstandardien noudattamiseksi.

Ympäristön ja luonnonvarojen suojelu

Tällä toimenpiteellä on tarkoitus tukea ympäristön kohentamiseen tähtääviä yhteistoimia maatiloilla ja maatalousteollisuudessa, erityisesti kotieläintuotannon ja maatalousteollisuuden jätevesien esikäsittelyä.

Standardien — ei välttämättä äskettäin käyttöön otettujen — noudattamiseksi tehtäviin investointeihin oli mahdollista saada tukea 31. joulukuuta 2002 asti. Portugali käytti tätä mahdollisuutta hyväkseen edellä mainitun toimenpiteen 2 mukaisesti.

Riippuen Portugalin maatalouden kehittämisohjelmaan kuuluvista maatalouden ympäristötoimenpiteistä maataloustuottajat (maidontuottajat mukaan luettuina), jotka noudattavat hyvää viljelykäytäntöä eli muun muassa täyttävät pakolliset ympäristövaatimukset ja jotka sitoutuvat toteuttamaan maatalouden ympäristötoimenpiteitä, ovat myös oikeutettuja saamaan tukea tämän toimenpiteen perusteella. On ensisijaisesti Portugalin tehtävä suunnitella tarkoituksenmukaisia toimenpiteitä ja varmistaa, että ne eivät koske ainoastaan hyvää viljelykäytäntöä.

Kesäkuussa 2003 päätetty yhteisen maatalouspolitiikan uudistus parantaa mahdollisuuksia tukea maaseudun kehittämistä. Ensinnäkin suorien tukien mukauttamisella saadut yhteisön lisävarat ovat käytettävissä vuodesta 2006 lähtien. Jäsenvaltiot voivat määritellä näiden varojen käytön ensisijaiset kohteet tukemalla esimerkiksi pieniä ja keskisuuria maataloustuottajia ottamaan ympäristönäkökohdat huomioon nykyistä paremmin.

Toiseksi nuorten viljelijöiden investointeja koskevaa enimmäistuki-intensiteettiä on korotettu, mikä avaa tälle tärkeälle ryhmälle uusia mahdollisuuksia.

Kolmanneksi on otettu käyttöön uusi, ympäristöstandardien noudattamista tukeva toimenpide, joka antaa mahdollisuuden korvata osittain maataloustuottajille uusien standardien käyttöönotosta aiheutuvat ylimääräiset toimintakustannukset.

Uudistuksen myötä on otettu käyttöön tai parannettu useita muitakin toimenpiteitä. Portugalin viranomaiset voivat mukauttaa maaseudun kehittämistä koskevia ohjelma-asiakirjojaan ottaakseen huomioon uudistuksen myötä niiden käyttöön tulevat uudet mahdollisuudet.

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999.

(2004/C 78 E/0916) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3837/03**

esittäjä(t): Emmanouil Bakopoulos (GUE/NGL) komissiolle

(12. joulukuuta 2003)

Aihe: Postisäästöpankkien yksityistäminen

Kreikan hallitus on valtiovarainministeri Christodoulakisin kautta ilmoittanut päätöksestä yksityistää Postisäästöpankki.

Onko Kreikan hallitus tiedottanut tästä asiasta komissiolle?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 2004)

Komissio toteaa yksityistämisen osalta, että EY:n perustamissopimuksen 295 artiklassa (entisessä 222 artiklassa) taataan yhteisön puolueettomuus sen suhteen, ovatko yritykset valtion omistuksessa vai yksityisiä. Jäsenvaltioilla ei ole velvollisuutta toimittaa komissiolle tietoja aikeistaan myydä tai ostaa yrityksiä, eikä komissio vaadi tai estä valtion omistamien yritysten yksityistämistä.

Jos yksityistämiseen liittyy valtiontukia, jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdassa määrätyn ilmoitusvelvollisuuden mukaisesti.

Kreikan viranomaiset eivät ole toistaiseksi ilmoittaneet komissiolle aikeista myöntää valtiontukia Kreikan postisäästöpankin yksityistämisen yhteydessä.

(2004/C 78 E/0917) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3841/03**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(12. joulukuuta 2003)

Aihe: Kuluttajien edun suojeleminen ja sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmä (direktiivit 2002/20/EY ja 2002/21/EY)

Irlannin viestinnän sääntelystä vastaava komissio (Commission for Communications Regulation Ireland, ComReg), jonka vastaa kustannusten nousua ja huonoa palvelua koskeviin kuluttajavalituksiin, on ilmoittanut, ettei se ole enää vastuussa kyseisistä asioista nyt, kun ollaan luomassa uutta eurooppalaista sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmää (direktiivit 2002/20/EY ([1]) ja 2002/21/EY ([2])).

Voiko komissio selventää tilannetta ja ilmoittaa, kenen vastuulle televisiotoiminnan harjoittamisen sääntely uudessa sääntelyjärjestelmässä kuuluu? Onko komissio ottanut yhteyttä Irlannin hallitukseen, koska yleisradiotoiminnan harjoittaminen Irlannissa on nyt ilmeisesti kokonaan vailla sääntelyä? Mitä toimia komissio ehdottaa asian ratkaisemiseksi?

([1]) EYVL L 108, 24.4.2002, s. 21.
([2]) EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(3. helmikuuta 2004)

Irlannin viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle, että viestinnän sääntelystä vastaava komissio (Commission for Communications Regulation Ireland, ComReg) on uuden eurooppalaisen sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sääntelyjärjestelmän täytäntöönpanosta vastaamaan nimetty kansallinen sääntelyviranomainen Irlannissa. Näin ollen yksi ComRegin velvollisuuksista on varmistaa, että käyttäjät saavat suurimman mahdollisen hyödyn valikoiman, hinnan ja laadun kannalta. Tarkemmin sanottuna yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7. maaliskuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/22/EY velvoitetaan kansallinen sääntelyviranomainen varmistamaan korkeatasoinen kuluttajansuoja, erityisesti takaamalla, että käytössä on yksinkertaiset ja kustannuksiltaan edulliset riitojenratkaisumenettelyt. Direktiivi sisältää myös säännöksen, joka varmistaa, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia operaattoreita julkaisemaan vertailukelpoisia, riittäviä ja ajantasaisia tietoja palvelujensa laadusta.

Nimenomaan vähittäismyyntiin kuuluvia televisiopalveluja koskevan kysymyksen osalta on todettava, että TV:n sisältöpalvelujen tarjoamisen sääntely ei kuulu uuden järjestelmän soveltamisalaan, eivätkä näitä palveluja myöskään koske kuluttajansuojatoimenpiteet, joihin edellä viitattiin. Toisaalta uusi järjestelmä kattaa televisiosignaalien välityspalvelujen tarjoamisen. Tämä ei kuitenkaan automaattisesti tarkoita, että jäsenvaltiossa tulisi ryhtyä sääntelytoimenpiteisiin näiden välityspalvelujen vähittäismarkkinoiden osalta. Järjestelmä koskee ennen kaikkea tukkumyyntimarkkinoita, mukaan luettuna yleisradiotoiminnan tukkumyyntimarkkinat, ja sen tarkoitus on edistää kilpailua ja varmistaa se, että käyttäjät saavat suurimman mahdollisen hyödyn valikoiman, hinnan ja laadun kannalta.

On mahdollista, että yleisradiotoiminnan vähittäismyyntipalveluita voitaisiin säännellä uuden järjestelmän puitteissa, sillä edellytyksellä, että järjestelmän kaikki yksityiskohtaiset edellytykset täyttyvät. Nämä edellytykset ovat sellaisia, että kansalliset sääntelyviranomaiset pystyisivät asettamaan sääntelyvelvollisuudet yleisradiotoiminnan vähittäismyyntipalveluille vain, jos markkina-analyysi osoittaisi, että tukkumyyntimarkkinoilla ei olisi todellista kilpailua ja että sääntelyvelvollisuuksien asettaminen näiden tukkumyyntimarkkinoiden operaattoreille ei riittäisi yhteisön järjestelmän kilpailua ja kuluttajansuojaa koskevien tavoitteiden saavuttamiseen. Ainoastaan tässä tapauksessa sääntelyä, kuten jonkinlaista hintavalvontaa, pidettäisiin asianmukaisena ja oikeasuhteisena parannuskeinona havaittuun todellisen kilpailun puutteeseen. ComReg on ilmoittanut komissiolle tekevänsä parhaillaan markkina-analyysiaan yleisradiotoiminnan tukkumyyntimarkkinoista yhteisön sääntelyjärjestelmän mukaisesti.

Vaikka komissio ei tällä hetkellä ole tietoinen mistään erityisestä sääntelyn puutteesta suhteessa yhteisön sääntöihin, sikäli kuin ne koskevat yleisradiotoiminnan palvelujen tarjoamista sekä näiden palvelujen käyttäjien suojelua, komissio seuraa tilannetta aktiivisesti osana arviota niiden toimenpiteiden säännönmukaisuudesta, joita Irlanti on ilmoittanut toteuttavansa saattaakseen uuden järjestelmän osaksi kansallista lainsäädäntöä. Komissio panee merkille viittaukset siihen, että ComReg ei enää olisi vastuussa näistä asioista, ja tarkastelee tilannetta Irlannin viranomaisten kanssa varmistaakseen, että Irlanti täyttää kokonaisuudessaan velvollisuutensa järjestelmän osalta yleisesti ja yleisradiotoiminnan palvelujen käyttäjien suojelun osalta erityisesti.

(2004/C 78 E/0918) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3860/03**

esittäjä(t): Reimer Böge (PPE-DE) komissiolle

(8. joulukuuta 2003)

Aihe: Lintujensuojelualueiden määrittäminen Schleswig-Holsteinin osavaltiossa

Komission jäsen Wallström esitteli komission kannan muun muassa Schleswig-Holsteinin lintujensuojelualueiden määrittämisestä 2. huhtikuuta 2003 ulkoministeri Fischerille osoittamassaan kirjeessä.

1. Pysyykö komissio kannassaan, jonka mukaan lintujensuojelualueista olisi tehtävä erityisten suojelutoimien alueita riittävän ja pysyvän suojelun takaamiseksi ja että näillä alueilla olisi taattava lintujen säilymisen tavoitteet täysimittaisen, yksilöllisen ja alueen ominaisuudet huomioon ottavan oikeudellisen aseman avulla?

2. Onko komission käsityksen mukaan tarpeen tehdä monivuotisia luonnonsuojelusopimuksia lajien säilyttämiseksi erityisten suojelutoimien alueen aseman saaneilla lintujensuojelualueilla vai riittävätkö muut toimet, joilla taataan erityiset suojelutavoitteet ja jotka tarjoavat etenkin suurilla erityisten suojelutoimien alueilla joustavampia mahdollisuuksia alueen hoitoon ja joiden avulla voidaan siten saavuttaa tasapaino arvokkaiden lajien säilymisen ja muiden ensisijaisten seikkojen välillä?

3. Onko komission tietoon kantautunut selvityksiä Schleswig-Holsteinissa ilmenneistä yksittäisistä tapauksista, joissa on sovellettu Saksan liittotasavallan luonnonsuojelulain 33 artiklan 4 kohdan tarjoamaa mahdollisuutta olla nimittämättä aluetta luonnonsuojelualueeksi, koska sopimuksilla tai oikeudellisilla tai hallinnollisilla määräyksillä on saavutettu samanarvoinen suojelu?

4. Saksan luonnonsuojelulain määrittämät suojelukategoriat eivät välttämättä vastaa lintujensuojeludirektiivin tai luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun direktiivin suojelutavoitteiden vaatimuksia. Vastaisiko Saksan luonnonsuojelulaki paremmin Euroopan unionin direktiivien vaatimuksia, jos siihen lisättäisiin suojelukategoriat "lintujensuojeludirektiivin mukainen erityisten suojelutoimien alue" ja "luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun direktiivin mukainen erityisten suojelutoimien alue" ja jos siinä myönnettäisiin yksilöllinen oikeudellinen suojeluasema?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(21. tammikuuta 2004)

Direktiivin 79/409/ETY [1] 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on osoitettava direktiivin liitteessä I mainittujen lintujen erityissuojelualueiksi lukumäärältään ja kooltaan sopivimmat alueet. Direktiivin 4 artiklan 2 kohdan mukaan mainittua säännöstä sovelletaan myös sellaisiin säännöllisesti esiintyviin muuttaviin lajeihin, joita ei luetella direktiivin liitteessä I. Direktiivin 4 artiklan 3 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaikki asiaan vaikuttavat tiedot, jotta komissio voi tehdä sellaista yhteensovittamista koskevia asianmukaisia aloitteita, joka on tarpeen sen varmistamiseksi, että mainitut alueet muodostavat yhtenäisen kokonaisuuden, joka vastaa kyseisten lintulajien suojelutarpeita. Direktiivin 4 artiklan 4 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava suojelualueilla asianmukaiset toimenpiteet elinympäristöjen pilaantumisen tai huonontumisen sekä lintuihin vaikuttavien häiriöiden estämiseksi.

Lintudirektiivissä ei säädetä yksityiskohtaisista kriteereistä, joita sovellettaisiin erityissuojelualueiden oikeudelliseen suojelujärjestelmään. Jäsenvaltioilla on ensisijainen vastuu perustaa tällaiset suojelujärjestelmät direktiivin vaatimusten ja tavoitteiden mukaisesti. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä voidaan kuitenkin johtaa joitakin kriteerejä.

Tuomioistuimen tuomiossa velvoitetaan jäsenvaltiot takaamaan erityissuojelualueille sellainen suojelujärjestelmä, jolla turvataan erityisesti direktiivin liitteessä I mainittujen lintulajien eloonjääminen ja pesintä sekä niiden säännöllisesti saapuvien muuttolintulajien pesintä, sulkasato ja talvehtiminen, joita liitteessä I ei ole mainittu [2]. Asiassa vastaajana ollut jäsenvaltio ei voinut perustella oikeudellisen suojelun aseman puuttumista sillä, että perustetulla erityissuojelualueella oli valtion omistaman maan asema [3]. Toisessa asiassa tuomioistuin toteaa, että kosteikkojen suojelu Ranskan vesilainsäädännön nojalla ei ole riittävää suojelualueen oikeudellisen suojelun takaamiseksi. Tuomioistuin toteaa myös, että maataloudellisympäristölliset toimenpiteet, jotka ovat luonteeltaan vapaaehtoisia ja pelkästään kannustavia maanviljelijöihin nähden, eivät ole riittäviä [4]. Tuoreessa tuomiossaan tuomioistuin ei pidä ehdollista lainsäädäntöä riittävänä vaadittavan pysyvän suojelujärjestelmän takaamiseksi [5].

Yhteenvetona voidaan todeta, että suojelujärjestelmän on oltava pysyvä ja velvoittava ja se on suunniteltava niin, että se täyttää lintudirektiivin suojeluvaatimukset. Suojelualueen ja suojelualueen lintujen tehokkaan suojelun varmistamiseksi suojelujärjestelmän on oltava myös yleisesti sovellettavaa eli siihen perustuvien oikeuksien ja velvollisuuksien on koskettava kaikkia. Komissio katsoo, että tämä vaatimus sulkee pois sopimuksiin perustuvat lyhyt- ja pitkäkestoiset suojelujärjestelmät ainoana tapana taata suojelujärjestelmä. Toisaalta voi olla hyödyllistä käyttää mainittuja sopimuksia yhdessä yleisen suojelujärjestelmän kanssa. Järjestelmässä on määrättävä alueeseen sovellettavista erityisistä suojeluvaatimuksista, joihin perustuvat oikeudet ja velvollisuudet koskevat kaikkia. Tällaisten yhdistettyjen järjestelmien yhdenmukaisuus lintudirektiivin kanssa on määriteltävä tapauskohtaisesti.

Komissiolle on toimitettu epävirallisesti tiedot kahdesta esimerkkitapauksesta, jotka koskevat ”vaihtoehtoista” suojelujärjestelmää Schleswig-Holsteinissa. Ensimmäinen esimerkkitapaus koskee Lauenburgische Seen -aluetta, joka nimetään osittain suojelualueeksi. Suojelujärjestelmän on määrä olla Saksan lainsäädännön mukaisten luonnonsuojelualueen (”Naturschutzgebiet”) ja maisemansuojelualueen (”Landschaftsschutzgebiet”) yhdistelmä. Toinen esimerkkitapaus koskee ”Riesenwohld”-metsäaluetta, jota on ehdotettu yhteisön tärkeäksi pitämäksi alueeksi direktiivin 92/43/ETY [6] 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Suojelu järjestetään metsänomistajan ja Schleswig-Holsteinin välisellä sopimuksella. Komissio tutkii parhaillaan kumpaakin esimerkkitapausta.

Kuten edellä mainitaan, jäsenvaltiot päättävät itse, miten direktiivin vaatimukset pannaan täytäntöön. Komissio tutkii ainoastaan, täyttääkö valittu menettely direktiivin vaatimukset.

---

(1) Neuvoston direktiivi 79/409/ETY, annettu 2. huhtikuuta 1979, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EYVL L 103, 25.4.1979).
(2) Asia C-166/97, komissio v. Ranska (Seinen suistoalue), tuomio 18. maaliskuuta 1999, 21 kohta.
(3) Asia C-166/97, komissio v. Ranska (Seinen suistoalue), tuomio 18. maaliskuuta 1999, 24 kohta.
(4) Asia C-96/98, komissio v. Ranska (Poitoun vuorovesialue), tuomio 25. marraskuuta 1999, 26 ja 27 kohta.
(5) Asia C-240/00, komssio v. Suomi, tuomio 6. maaliskuuta 2003, 19 ja 30 kohta.
(6) Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21. toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992).

(2004/C 78 E/0919) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3863/03**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(8. joulukuuta 2003)

Aihe: Eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys: yksilönvapauden vaarantava ehdotus?

Komission äskettäin tekemä puitepäätösehdotus eurooppalaisesta todisteiden luovuttamismääräyksestä ([1]) voi olla jälleen yksi askel kohti vaarallista ja epäliberaalia Euroopan oikeusaluetta, jota jäsenvaltioiden parlamentit eivät voi valvoa.

Päätös sisältää samat asiat kuin eurooppalaista pidätysmääräystä koskevat asiakirjat, mutta menee vielä pidemmälle siinä mielessä, että henkilön tuomio voi perustua vain todisteisiin, jotka on saatu luovuttamismääräyksen kohteena olevalta valtiolta, eikä päätöksessä anneta mitään vähimmäistakeita siitä, minkälainen merkitys näillä todisteilla on asian tuomioistuinkäsittelyssä valtiossa, joka on pyytänyt luovuttamismääräystä.

Vain muutamat jäsenvaltiot ovat tähän mennessä ottaneet käyttöön tarvittavan lainsäädännön pidätysmääräystä koskevan puitesopimuksen täytäntöönpanemiseksi. Lisäksi aiheesta on esitetty monenlaista arvostelua ja ihmisten käsitykset asiasta ovat ristiriitaisia. Eikö uuden puitesopimusehdotuksen esittäminen ole näin ollen komission mielestä liian aikaista? Eikö komission mielestä olisi aiheellista jopa peruuttaa esitys välittömästi?

([1]) KOM(2003) 688 lopullinen.

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(16. tammikuuta 2004)

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymys käsittelee eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen avulla toisesta maasta kerätyn todistusaineiston hyväksyttävyyttä todisteita pyytävässä maassa. Kysyjä on huolissaan siitä, ettei ehdotus sisällä todistusaineiston hyväksyttävyyden vähimmäisvaatimuksia.

Komission ehdotuksessa ei käsitellä suoranaisesti eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen avulla kerätyn todistusaineiston hyväksyttävyyttä. Sen takia määräyksen avulla kerättyjen esineiden, asiakirjojen ja tietojen hyväksyttävyyttä todistusaineistona rikosprosesseissa — kuten kaikkia todisteita — valvotaan jokaisen maan tuomioistuimessa kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Perusoikeuksien turvaamiseksi ehdotuksessa todetaan, että määräyksen myöntävän oikeusviranomaisen täytyy varmistaa, että määräyksen avulla kerätyt esineet, asiakirjat ja tiedot a) ovat tarpeellisia kyseisissä oikeusprosesseissa ja on suhteutettu niihin, b) voitaisiin kerätä luovuttavan maan lainsäädännön nojalla samanlaisissa olosuhteissa kuin, jos ne kerättäisiin luovuttavan maan alueella ja c) voidaan hyväksyä oikeusprosesseissa, joita varten ne on kerätty. Lisäksi oikeusviranomainen voi pyytää — jossain tapauksissa vaatia — että määräys toteutetaan tiettyjen muodollisuuksien mukaisesti. Tämän avulla pitäisi varmistua, että todistusaineisto on kerätty niin, että luovuttavan maan lainsäädännön vaatimukset täyttyvät.

Komissio ei siis ole sitä mieltä, että sen eurooppalaista todisteiden luovuttamismääräystä koskevasta ehdotuksesta aiheutuu vaaraa tai suvaitsemattomuutta, kuten kysyjä mainitsi. Komissio ei myöskään ole samaa mieltä siitä, että sen täytyisi peruuttaa ehdotuksensa.

(2004/C 78 E/0920) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3871/03**

esittäjä(t): Alexander de Roo (Verts/ALE) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: Ebron juoksutuksen ja Júcar—Vinalopón juoksutuksen välinen yhteys

Ebron veden juoksuttamiseksi Kaakkois-Espanjaan pitää rakentaa kanava, joka Júcar- ja Vinalopó-jokien välisellä osuudella kulkee samassa kohdassa kuin Júcarin veden juoksuttamiseksi Vinalopóon suunniteltu kanava. Espanjan viranomaiset aikovat toteuttaa molemmat juoksutushankkeet rakentamalla kaksi kanavaa,

joiden alkupäät sijaitsevat Júcar-joessa vain kolmenkymmenen kilometrin päässä toisistaan ja yhtyvät päätepisteessä lähellä Villenaa. Espanjan hallitus ei ole selittänyt miksi se on päättänyt toteuttaa lähes samaan aikaan molemmat kalliit ja ympäristövaikutuksiltaan huomattavat vierekkäiset vedenjuoksutushankkeet. Kaiken lisäksi Espanja pyrkii saamaan yhteisön osallistumaan rahoitukseen. Espanjan hallitus ei voi väittää, että Júcar-joessa olisi riittävästi vettä tähän juoksutushankkeeseen. Espanjan kansallisessa vesivarojen hallintasuunnitelmassa oletettuja ylimääräisiä vesimääriäkään ei enää ole. Júcarin vesimäärän vähentyminen on kiihtynyt entisestään viime vuosina. Näin ollen Júcarista voitaisiin johtaa säännöllisesti vain pieni määrä vettä Júcar—Vinalopó-kanavaa pitkin vain siinä tapauksessa, että sitä ennen Júcariin olisi laskettu riittävästi vettä vesistön tasapainon palauttamiseksi vesimäärän ja veden laadun osalta. Tässä mielessä on muistettava, että komission hallussa olevan Espanjan kansallisen vesivarojen hallintasuunnitelmaan kuuluvan tutkimuksen 2001/4649 mukaan on yhä kyseenalaisempaa voiko Ebron juoksutus täyttää molemmat vaatimukset. Júcarin—Vinalopón kanava onkin täysin riippuvainen Ebron juoksutuksesta, jonka elimellinen osa se on, ja se olisi toteuttamiskelpoinen ainoastaan jos tämäkin olisi. Jos Ebron juoksutus kuitenkin toteutetaan, Júcar—Vinalopón kanava olisi kuitenkin päällekkäinen suuren Tous—Villenan kanavan kanssa eikä sitä kannattaisi rakentaa. Rationaalisuuden ja julkisten varojen tehokkaan käytön näkökulmasta Júcar—Vinalopón kanava muodostaakin loogisen ongelman, johon ei ole oikeaa ratkaisua: ilman Ebron juoksutusta hanke ei ole kannattava vesimäärän riittämättömyyden vuoksi, ja jos Ebron juoksutus toteutetaan, se on hukkainvestointi.

Miten komissio perustelee näissä olosuhteissa tällaisen hankeen rahoitusta?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(18. helmikuuta 2004)

Espanjan viranomaisten kanssa käydyn virallisen kirjeenvaihdon mukaan Ebro- ja Júcar—Vinalopó-jokien juoksutusehdotusten välillä ei ole mitään yhteyksiä. Tämä tarkoittaa sitä, että Ebro-joen juoksutusehdotuksen yhteydessä ei siirry vettä Júcar-jokeen. Júcar—Vinalopó-joen juoksutusehdotus on itsenäinen hanke, johon vesi saadaan kastelujärjestelmien parantamisesta syntyvien vesisäästöjen ansiosta. Tällä seikalla ei kuitenkaan ole mitään tekemistä sen ehdotuksen kanssa, jossa 315 hm^3 vettä juoksutetaan Ebro-joesta Júcar-joen vesistöalueelle.

Näyttää todellakin siltä, että Júcar—Vinalopón ja Tous—Villenan kanavat rakennetaan hyvin lähelle toisiaan. Tous—Villena on kanavan eri osien, paineputkiston ja tunnelien yhdistelmä ja osa Ebro-joen juoksutusehdotukseen liittyvää infrastruktuuria. Júcar—Vinalopó-joen juoksutus kulkee kuitenkin korkeammalla kuin Tous—Villenan kanava, joten juoksutus kanavasta toiseen ei ole mahdollista. Molemmat kanavat ovat alueella yhtä kaukana toisistaan, ja Tous—Villena kulkee tunnelin läpi, mikä on yksi lisäsyy yhteyden mahdottomuuteen. Komissio korostaakin siis jälleen kerran, että kyseiset kaksi juoksutushaketta ovat täysin riippumattomia toisistaan eikä niiden yhdistämisestä tulevaisuudessa ole mitään suunnitelmia.

(2004/C 78 E/0921) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3873/03**

esittäjä(t): Luigi Vinci (GUE/NGL) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: Friuli-Venezia Giulian alue ja liikennekäytävä numero viiden moottoritieosuus ja suurnopeusjunarata

Italian laissa numero 443 (joka on annettu 21. joulukuuta 2001) säädetään niin kutsutun liikennekäytävä numero viiden laajentamisesta rakentamalla kolmas tieosuus kulkemaan Quarto d'Altinosta Sistianaan sekä suurnopeusjunarata eteläisen Ronchin ja Triesten välille. Autovie Venete ja Italferr ovat esitelleet kyseisiä osuuksia koskevat alustavat hankkeet, joiden vaikutusten arvioinnista puuttuvat asianmukaiset ympäristövaikutusten arvioinnit sekä vaihtoehtoiset ratkaisut, joita edellytetään 27. kesäkuuta 2001 annetussa direktiivissä 2001/42/EY ([1]).

Kyseisiä hankkeita ei ole sisällytetty muihin liikenneinfrastruktuureihin, joiden rakentaminen on vahvistettu Italian hallituksen ja aluehallituksen 20. syyskuuta 2002 tekemässä puitesopimuksessa, ja niiden samanaikainen esittely mahdollistaa niiden samanaikaisen kehittämisen, vaikka niitä pitäisi arvioida kahtena eri vaihtoehtona.

Moottoritiehankkeesta puuttuu ympäristövaikutusten arviointi viiden yhteisön tärkeänä pitämän alueen osalta, jotka ovat Paludi di Porpetto (IT3320032), Bosco Boscat (IT3320032), Doberdó- ja Pietrarossa-järvet (IT3330003), Timavo-joen suistoalue (IT3330004) sekä Falesie di Duino (IT3340001), sekä neljän erityissuojelualueen ja joidenkin aluehallituksen päätöksessä määriteltyjen, ympäristöarvoltaan tärkeiden alueiden osalta.

Noin 30 kilometrin pituisen rautatien tapauksessa puuttuvat mahdollisten yhteisvaikutusten arviointi karstiluolien kanssa, joiden kautta rakennetaan neljä kaksikaistaista käytävää, joiden pituus on yhteensä 24 kilometriä. Niiden vuoksi hävitään intermodaalisuusedut, joita koituisi yhteydestä Triesten sataman kanssa, sillä suurnopeusosuus kulkee Cattinaran kukkulan alta.

Kummastakin liikennemuodosta esitetyt liikennetutkimukset ovat ristiriitaisia. Autovie Venete arvioi liikenteen lisääntyvän keskimääräisestä 39 000 ajoneuvosta 52 000 ajoneuvoon vuorokaudessa vuoteen 2011 mennessä, kun taas maanteiltä rautateille arvioidaan siirtyvän 3,1 miljoonaa tonnia tavaraa ja 1,6 miljoonaa matkustajaa vuoteen 2025 mennessä.

Alustavien hankesuunnitelmien ainoat kaksi kopiota ovat nähtävillä ainoastaan aluehallinnon toimipisteissä Triestessä ja Venetsiassa, eikä kansalaisille ja paikallishallinnolle ole missään vaiheessa annettu asiasta minkäänlaista julkista tietoa. Tämä on vastoin Århusin yleissopimusta, joka on pantu Italiassa täytäntöön kansallisella lailla numero 108/2001 sekä alueellisella lailla numero 43/1990.

Aikooko komissio selvittää, onko edellä mainitussa tapauksessa rikottu ympäristövaikutusten arviointia ja ympäristöä koskevan tiedon saannin vapautta koskevia direktiivejä 85/337/ETY [2], 97/11/EY [3] ja 90/313/ETY [4] ja luontotyyppejä koskevaa direktiiviä 92/43/EY [5] sekä direktiiviä 2001/42/EY, joka koskee velvollisuutta toimittaa kaikille toimijoille hankkeiden taloudellisia ja ympäristövaikutuksia koskevat arvioinnit (6 artikla)?

---

(1) EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30.
(2) EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.
(3) EYVL L 73, 14.3.1997, s. 5.
(4) EYVL L 158, 23.6.1990, s. 56.
(5) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(9. helmikuuta 2004)

Parlamentin jäsen viittaa liikennekäytävä numero viiden kehittämishankkeeseen, johon sisältyy kolmannen moottoritien (Quarto d'Altino—Sistiana) sekä suurnopeusjunaradan (eteläinen Ronchi—Trieste) rakentaminen. Parlamentin jäsenen antamien tietojen mukaan Autovie Venete (maantie) ja Italferr (rautatie) ovat esitelleet alustavat hankkeet ja vaikutusten arvioinnit, joista kuitenkin puuttuvat strategiset ympäristöarvioinnit sekä vaihtoehtoiset ratkaisut, joita edellytetään tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/42/EY.

Yhteisön lainsäädännössä ei tällä hetkellä vaadita jäsenvaltioita suorittamaan suunnitelma- tai ohjelmaluonnostensa tai ehdotettujen muutosten strategista ympäristöarviointia (SYA). Tilanne muuttuu 21. heinäkuuta 2004, mihin mennessä jäsenvaltioiden on saatettava SYA-direktiiviksi kutsuttu direktiivi 2001/42/EY kokonaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Sen jälkeen jäsenvaltioiden on arvioitava direktiivin määritelmän mukaisten suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutukset. Arviointia saatetaan tiettyjen edellytysten täyttyessä vaatia myös sellaisten suunnitelmien ja ohjelmien osalta, joiden valmistelu on aloitettu ennen 21. heinäkuuta 2004, mutta jotka hyväksytään vasta 21. heinäkuuta 2006 jälkeen.

Kun kyseisten hankkeiden rakennuslupahakemus on esitetty, sovelletaan joka tapauksessa julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annettua neuvoston direktiiviä 85/337/ETY (YVA-direktiivi), sellaisena kuin se on muutettuna 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY. Siinä säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ennen luvan myöntämistä arvioidaan niiden hankkeiden vaikutukset, joilla etenkin laatunsa, kokonsa tai sijaintinsa vuoksi todennäköisesti on merkittäviä

ympäristövaikutuksia. Tällaiset hankkeet on määritelty direktiivin 4 artiklassa, jossa viitataan liitteisiin I ja II. Moottoritiet ja kaukoliikenteen rautatiet mainitaan liitteen I kohdissa 7 a ja b, joten niiden ympäristövaikutukset on arvioitava. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ympäristövaikutusten arviointi sisältää, siinä määrin kuin se on olennaista ja perusteltua, pääpiirteisen esityksen hankkeen toteuttajan selvittämistä pääasiallisista toimenpidevaihtoehdoista sekä selvityksen valintaan johtaneista syistä ja kuvauksen ehdotetun hankkeen todennäköisten merkittävien vaikutusten kohteena olevan ympäristön tilasta, mukaan lukien erityisesti eläimistöä, kasvistoa ja maisemaa koskevat tekijät. Vaikutusten kuvauksen olisi käsitettävä hankkeen suorat ja epäsuorat vaikutukset sekä toissijaiset, kasautuvat ja lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vaikutukset.

Lisäksi direktiivissä vaaditaan, että muita ympäristöasioista vastaavia toimivaltaisia viranomaisia ja yleisöä kuullaan asiassa. Jäsenvaltiot vastaavat tiedottamisen ja kuulemisen tarkemmasta järjestämisestä, mutta niiden on huolehdittava, että lupahakemukset ja ympäristövaikutusten arviointia koskevat tiedot ovat yleisön saatavilla kohtuullisen ajan, jotta yleisöllä, jota hanke koskee, on mahdollisuus ilmaista kantansa ennen luvan myöntämistä. Tämä edellyttää erityisesti sitä, että täsmennetään paikat, joissa hanketta ja ympäristövaikutusten arviointia koskeva tieto on saatavilla, ja tavat, joilla yleisöä kuullaan.

Ympäristöä koskevan tiedon saannin vapaudesta 7 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/313/ETY viranomaisia vaaditaan saattamaan ympäristöön liittyvät tiedot kaikkien luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden saataville näiden pyynnöstä ja näiden tarvitsematta osoittaa, että asia koskee heitä, ellei kieltäytyminen ole perusteltua direktiivissä säädettyjen perusteiden nojalla. Velvollisuus levittää aktiivisesti tietoa koskee direktiivin mukaan vain yleistä tietoa ympäristön tilasta, jota jaetaan esimerkiksi määräajoin ilmestyvien kuvaavien kertomusten muodossa. Parlamentin jäsenen esittämien tietojen perusteella ei voida katsoa, että direktiiviä 90/313/ETY ei olisi sovellettu asianmukaisesti.

Parlamentin jäsenen antamien tietojen mukaan kyseisillä hankkeilla saattaisi olla merkittäviä vaikutuksia viiteen kohteeseen, joita on ehdotettu sisällytettäviksi luontotyyppidirektiivin eli luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY mukaiseen yhteisön tärkeänä pitämien alueiden Natura 2000 -luetteloon. Niihin sovelletaan siten direktiivin 6 artiklan 3 ja 4 kohtaa, joissa määritellään, millä edellytyksillä toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa hyväksyntänsä sellaiselle hankkeelle, joka saattaa vaikuttaa merkittävästi yhteisön tärkeänä pitämään alueeseen tai erityisten suojelutoimien alueeseen. Yksi edellytyksistä on velvollisuus arvioida hanke asianmukaisesti sen kannalta, miten se vaikuttaa alueen suojelutavoitteisiin.

Parlamentin jäsenen antamien tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että hankkeelle ei ole myönnetty rakennuslupaa. Komissiolla ei siksi ole tässä vaiheessa syytä olettaa, että YVA- ja luontotyyppidirektiivejä ei sovellettaisi asianmukaisesti.

(2004/C 78 E/0922) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3875/03**

esittäjä(t): Francesco Fiori (PPE-DE) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: Tupakan yhteisen markkinajärjestelyn uudistaminen

Euroopan komission antamaan tiedonantoon [1] sisältyvät tiedot liittyvät varsin arkaluonteiseen ongelmaan, ja ne ovat kiistanalaisia ja puutteellisia varsinkin mitä tulee Euroopan unionin tupakantuotantoalueisiin kohdistuvien vaikutusten arviointiin.

Komissio on lisäksi välittänyt tietoja ja asiakirjoja, jotka ovat joko sen laatimia tai sen kolmansilta osapuolilta tilaamia, käsittämättömän myöhään (ks. COGEA:n tehtäväksi annettu tupakan yhteisen markkinajärjestelyn arviointi). Tupakan yhteisen markkinajärjestelyn "uudistamiseen" liittyvien määräaikojen huomattava nopeuttaminen on aiheuttanut sen, etteivät alan toimijat eivät ole voineet tutkia riittävän perusteellisesti COGEA:n raporttia, ja lisäksi raportin lukuisia liitteitä ei vielä ole saatavilla.

Milloin komissio aikoo julkaista kyseiset tiedot?

Kysymyksen esittäjän tietoon on tullut, että kyseisen raportin laatimista varten komissio on ottanut yhteyttä Parman yliopistoon ja antanut sille toimeksiannon kyseisen analyysin toteuttamiseksi. Analyysi koskee erilaisten vaihtoehtojen, joita on tutkittu raakatupakan yhteisen markkinajärjestelyn uudistamista koskevia ehdotuksia varten, vaikutuksia Euroopan unionin pääasiallisiin tupakantuotantoalueisiin. Kreikkalaiset Euroopan parlamentin jäsenet ovat ilmoittaneet kysymyksen esittäjälle vastaavanlaisesta tapauksesta, jossa komissio otti yhteyttä Thessalonikin yliopistoon. Tietoomme ei ole tullut muita samanlaisia tapauksia muissa tupakantuottajamaissa.

Voiko komissio ilmoittaa, onko edellä mainittuja tutkimuksia koskevat asiakirjat todella laadittu ja toimitettu eteenpäin, jos on, niin aikooko komissio julkaista ne piakkoin ja samanaikaisesti tällä hetkellä käsiteltävänä olevan, tupakan yhteisen markkinajärjestelyn uudistamista koskevan ehdotuksen hyväksymismenettelyn kanssa?

([1]) KOM(2003) 554 lopullinen, 23. syyskuuta 2003.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(27. tammikuuta 2004)

Komissio on julkaissut tupakan yhteistä markkinajärjestelyä (YMJ) koskevat eri analyysit heti, kun ne ovat olleet julkaisuvalmiita, ja erityisesti mainittu COGEA:n raportti (unionin tupakantuotannon arviointiraportti) julkaistiin komission www-sivustolla heti, kun komissio oli sen hyväksynyt 8. lokakuuta 2003.

COGEA:n raportin liitteitä ei ole julkaistu www-sivustossa, koska Internetissä julkaistavien raporttien liitteitä ei yleensä julkaista; liitteet ovat kuitenkin aina saatavilla pyynnöstä.

Komissio on äskettäin antanut Parman yliopiston ja Thessalonikin yliopiston tehtäväksi arvioida komission ehdotuksen vaikutuksia. Nämä kaksi yliopistoa on valittu, koska ilmeisesti ainoastaan nämä yliopistot kykenevät unionin alueella tekemään kyseiset arvioinnit.

Komissio on valmisteluvaiheessa keskustellut tupakan YMJ:n uudistuksen eri näkökohdista sekä jäsenvaltioiden viranomaisten että tupakka-alan eri toimijoiden kanssa, myös asianomaisten alueiden hallinnon edustajien kanssa.

COGEA:n raportin kopio, johon sisältyvät raportin liitteet, lähetetään arvoisalle parlamentin jäsenelle sekä parlamentin sihteeristöön.

(2004/C 78 E/0923) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3879/03**

esittäjä(t): Olle Schmidt (ELDR) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: Ankeriaanpyynnin sääntely

Ankeriaan vaellus on vähentynyt Euroopassa 90—95 prosenttia 1950-luvulta. Euroopan komission ehdotus ([1]) toimenpiteistä ankeriaan pelastamiseksi on tämän vuoksi erittäin merkittävä.

Ankeriaskannan hoito pitkällä aikavälillä on tietenkin asetettava etusijalle, mutta toimet lajin pelastamiseksi on jaettava tasaisesti kaikille alueille, joilla ankeriasta esiintyy Euroopassa. Tämä periaate ei toteudu nykyisissä säännöissä, joiden mukaan ankeriaan pyynti on lopetettava kokonaan Pohjois-Euroopassa, kun taas Etelä-Euroopassa lasiankeriaan mittava pyynti välittömästi ihmisravinnoksi tai kalanviljelyä varten saa jatkua vapaasti.

Pyyntiä on vähennettävä, mutta tasaisesti, kaikkialla Euroopassa. Komission ehdotuksessa ei kuitenkaan mainita kaikkein tärkeintä toimenpidettä ankeriaan pelastamiseksi: ankeriaan poikasten siirtoistutusta — joita ranskalaiset, espanjalaiset ja portugalilaiset pyytävät suuria määriä välittömästi ihmisravinnoksi tai kalanviljelyä varten.

Pienimuotoisella ankeriaanpyynnillä on Etelä-Ruotsissa suuri merkitys paikallisille perinteille. Mitä komissio voi tässä tilanteessa tehdä ankeriaanpyyntiä koskevien uusien sääntöjen muuttamiseksi siten, että vastuu ja toimet ankeriaan pelastamiseksi jakaantuisivat tasaisesti koko Euroopan kesken?

([1]) KOM(2003) 573.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(26. tammikuuta 2004)

Komissio on samaa mieltä siitä, että ankeriaskannan hoitotoimien olisi kaikkien asianosaisten edun vuoksi jakauduttava tasaisesti Euroopan eri alueille ja että suojelua olisi edistettävä tasapuolisesti ja tasapainoisesti.

Kestäviä ankeriaskantoja voidaan parhaiten pitää yllä varmistamalla, että vesistöihin saadaan suistoalueilta riittävästi lasiankeriasrekryyttejä, että riittävä kelta-ankeriaiden kanta selviytyy jokikalastuksesta ja viimein että riittävä hopea-ankeriaskanta jää eloon joen alavirtaan tehdyllä vaelluksella ja liittyy kutevaan kalakantaan. On hyödynnettävä joko ympäristötoimia tai kalastukseen liittyviä toimia (tai molempia), ja niitä on hyödynnettävä johdonmukaisesti ja tasapuolisesti. Jäsenvaltioilla on säilytettävä vastuu paikallisten toimien täytäntöönpanosta näiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Pitkällä aikavälillä komissio on sitoutunut tekemään ehdotuksen koko yhteisön kattavasta ankeriaskannan hoitojärjestelmästä, joka on oikeudenmukainen ja jossa otetaan huomioon kannan hoitotoimet, joihin eri alueilla ja ankeriaan eri kehitysvaiheissa on ryhdytty.

Koska ankeriaskannan tila on välitön tieteellinen huolenaihe, tarvitaan kuitenkin myös lyhyen aikavälin toimia ja hätätoimia. Suurin ja välitön vaikutus täysikasvuisen ankeriaan kutevaan kantaan on toimilla, joilla varmistetaan mahdollisimman suuren hopea-ankeriaskannan eloonjääminen jokivaelluksella. Tästä syystä komissio keskittyy ehdotuksia kehittäessään tähän kiireellisenä pitämäänsä asiaan ja harkitsee eri tapoja vähentää sekä kalastuksesta että ympäristön muokkaamisesta johtuvaa hopea-ankeriaan kuolevuutta.

(2004/C 78 E/0924) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3886/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: Alcatel Italia ja Euroopan satelliittiviraston sijoituspaikka

Alcatelin johtajat esittelivät kesäkuussa 2003 taloussuunnitelman, johon sisältyi 1 300 työntekijän vähentäminen. Suurin osa kyseisistä työpaikoista on Italiassa (Rietin provinssissa sijaitsevissa Cittaducalen laitoksissa ja Salernon provinssissa sijaitsevissa Battipaglian laitoksissa). On syytä muistaa, että sen lisäksi, että monikansallinen yhtiö Alcatel tuottaa televiestintälaitteita, se on myös Euroopan suurin satelliittitekniikan valmistaja, ja sen työntekijät ovat pitkälle erikoistunutta työvoimaa. Kyseisten laitosten sulkeminen aiheuttaisi ammattitaitoisten työntekijöiden joutumisen työttömiksi, ja suurin osa kyseisistä työntekijöistä on nuoria ja naisia. Toisaalta on esitetty sellainen ajatus, että Laziosta voisi tulla Euroopan satelliittiviraston sijoituspaikka. Jotta kyseinen mahdollisuus voisi toteutua, Italian toimivaltaiset viranomaiset ja asianomaiset toimijat ovat alkaneet puhua Lazion alueen puolesta viraston ihanteellisena sijoituspaikkana. Ottaen huomioon työttömyyteen liittyvät ongelmat, joita Alcatelin laitosten sulkeminen aiheuttaisi, Rooman (tai Lazion alueen jonkin muun kunnan) valitsemisella viraston sijoituspaikaksi olisi erittäin suuri merkitys.

Voiko komissio ilmoittaa edellä esitetyt seikat huomioon ottaen,

1. voisiko Alcatelin pelätty kriisi vaikuttaa Euroopan satelliittiviraston sijoituspaikkaa koskevaan päätökseen;

2. aikooko komissio tukea Rooman ehdokkuutta Euroopan satelliittiviraston sijoituspaikaksi, jotta tytöttömyysuhan alainen, pitkälle erikoistunut työvoima voitaisiin mahdollisesti sijoittaa uusiin työtehtäviin?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(4. helmikuuta 2004)

1. Eurooppalaisen satelliittinavigointiohjelman tulevia hallintorakenteita koskevan komission asetusehdotuksen [1] mukaisesti tähän mennessä on ehdotettu ainoastaan valvontaviranomaisen perustamista. Tämä valvontaviranomainen huolehtisi julkisten etujen edustamisesta ja puolustamisesta ohjelman rakennus- ja käyttöönottovaiheessa ja toimintavaiheessa. Valvontaviranomaisen henkilöstön määrä on niin vähäinen (alle 50 henkilöä), että sillä ei valitettavasti voida kompensoida Cittaducalen menettämiä 1 300 työpaikkaa. Lisäksi tällaisen julkisen viranomaisen tehtävät poikkeavat huomattavasti yksityisen yrityksen toimista.

2. Edellä mainitun asetusehdotuksen käsittely on vasta aloitettu neuvostossa, ja kysymykseen valvontaviranomaisen sijaintipaikasta ei ole vielä puututtu.

[1] KOM(2003) 471 lopullinen.

(2004/C 78 E/0925) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3888/03**

esittäjä(t): Jan Mulder (ELDR) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: Sopimusten päätökseen saattaminen asiassa Eurostat

Komissio päätti 23. heinäkuuta 2003 Eurostatissa aikaisemmin kuluvana vuonna havaittujen epäsäännöllisyyksien vuoksi päättää sopimussuhteen CESD-Communautaire-yrityksen kanssa. Monet yritykset toimivat CESD-Communautairen alihankkijoina. Näiden hyvässä uskossa toimineiden alihankkijoiden toiminta on vaarantunut tämän tilanteen vuoksi, sillä saatavia CESD-Communautairelta ei makseta.

1. Sisäisestä tarkastuksesta vastaava yksikkö sai tutkimuksensa Eurostatin sopimuksista päätökseen 27. lokakuuta 2003. Voiko komissio ilmoittaa, miten se aikoo toimia niiden yritysten alihankkijoiden osalta, joiden sopimukset komissio on peruuttanut Eurostat-tapauksen vuoksi?

2. Voiko komissio antaa tiedot CESD-Communautairen saatavista yleisesti ja erityisesti alihankkeen RU51NL osalta?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(20. helmikuuta 2004)

Komissio antoi 23. heinäkuuta 2003 yksiköilleen ohjeet purkaa nykyiset sopimussuhteensa neljään yritykseen sopimuksissa olevien ehtojen mukaisesti. Kyseisten sopimusten purkaminen ei kuitenkaan vapauttanut komissiota velvollisuudesta maksaa palkkio niistä sopimuksen osista, jotka oli täytetty. Yrityksille maksettiin siis palkkio niistä palveluista, jotka oli toimitettu ja joiden arvioinnin osalta ei ollut erimielisyyksiä.

Yhteisön sopimuskumppanien ja näiden käyttämien alihankkijoiden väliset suhteet määräytyvät yleensä yksinomaan keskinäisten sopimusten perusteella, eivätkä tällaiset sopimukset sido yhteisöä. Tämä pätee myös vaateisiin, joita CESD-Communautaire-yrityksen [1] alihankkijat ovat esittäneet arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta hankkeesta. Koska komissio on kuitenkin maksanut CESD-Communautaire-yritykselle palkkion toimitetuista palveluista, mikään ei komission tietojen mukaan estä CESD-Communautaire-yritystä maksamasta velkojaan alihankkijoilleen.

[1] Centre européen de formation des statisticiens économistes des pays en voie de développement.

(2004/C 78 E/0926) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3891/03**

esittäjä(t): Patricia McKenna (Verts/ALE) komissiolle

(10. joulukuuta 2003)

Aihe: Uusiutuva energia Irlannissa

Irlannissa energian sääntelystä vastaava komitea ilmoitti 3. joulukuuta 2003 kansallisen ESB-sähköyhtiön neuvoihin nojautuvasta päätöksestä, jonka mukaan yli 800 megawattia tuulivoimaa (koskien koko saarta) ei voida kytkeä verkkoon. Neuvo perustuu raporttiin, jossa todetaan, että 2 000 megawattia voidaan liittää verkkoon vain vähäisin rajoituksin ([1]). Raportin tekijöiden mukaan rajoitukset voitaisiin pitkälti tai kokonaan poistaa kehittämällä verkkoa asianmukaisesti ja tarkistamalla verkon toimintastrategiaa. Irlannin hallitus ei ole saattanut osaksi maan lainsäädäntöä direktiiviä 2001/77/EY ([2]) sähköntuotannon edistämisestä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön sisämarkkinoilla, huolimatta 27. lokakuuta umpeutuneesta määräajasta. Vaikuttaa siltä, että viranomaisten mielestä direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ei ole välttämätöntä. Kuitenkin viranomaisten toiminta tuntuu olevan ristiriidassa direktiivin 7 artiklan kanssa, jonka mukaan uusiutuvista energialähteistä tuotetulle sähkölle myönnetään laajat oikeudet päästä verkkoon.

Aikooko komissio nyt velvoittaa Irlannin saattamaan direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä ja valvooko se, että ryhdytään kaikkiin mahdollisiin toimiin, jotta pääsy verkkoon voitaisiin taata 7 artiklan mukaisesti. Kyseisessä artiklassa todetaan, että kaikkien rajoitusten on perustuttava turvallisuus- ja luotettavuussyihin eikä tarvittavien investointien puuttumiseen tai teknisiin ja menettelytapoja koskeviin muutoksiin.

ESB:n kansallisen verkon toiminta vastaa komission aiempia päätöksiä ([3]) siinä mielessä, että ESB päätöksiä tehdessään on samalla sekä omistaja että verkko-operaattori, joka toimii markkinoilla, mukaan lukien uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön markkinoilla. On myös ilmeistä, että ESB on harjoittanut ristiintukemista, esimerkiksi sen omien tilien kautta. Aikooko komissio tarkistaa kantaansa Irlannin sähkömarkkinoita koskevaan kilpailuun, kuten se ilmaisi vastauksessaan kysymyksiini P-2460/03 ([4]) ja E-2457/03 ([5])?

([1]) Tuulienergian käyttötason lisäämisen vaikutukset Irlannin tasavallan ja Pohjois-Irlannin sähköjärjestelmään, ("The impact of increased levels of wind penetration on the electricity systems of ROI and NI"), loppuraportti, Garrad Hassan, ESBI, UCC CER:in ja OFREG-NI:n puolesta, 11. helmikuuta 2003, s. 85; (linkki).
([2]) EYVL L 283, 27.10.2001, s. 33.
([3]) B & I Line/Sealink päätös (1992) 5 CMLR 255 ja sen jälkeinen Stena/Sea Containers päätös 94/19/EY, 21.12.1993.
([4]) Katso sivu 407.
([5]) EUVL C 70 E, 20.3.2004.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(20. tammikuuta 2004)

Sähköntuotannon edistämisestä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön sisämarkkinoilla 27. syyskuuta 2001 annetun parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/77/EY ([1]) 7 artiklassa annetaan uusiutuvista energialähteistä tuotetulle sähkölle huomattavat verkkoon pääsyä ja jakelua koskevat oikeudet, kuten arvoisan parlamentin kirjeessä mainitaan.

Mainitun artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on otettava käyttöön lainsäädäntöpuitteet tai vaadittava, että siirto- ja jakeluverkko-operaattorit laativat ja julkaisevat omat vakioidut sääntönsä sellaisista teknisistä mukautuksista kuten verkkojen vahvistamisesta johtuvien kustannusten jakamisesta, jotka ovat tarpeen uusiutuvia energialähteitä hyödyntävien uusien sähköntuottajien liittämiseksi verkkoon.

Verkkojen vahvistamisesta aiheutuvien kustannusten jakamista on säänneltävä oikeudellisella kehyksellä, johon sisältyvät järjestelmät perustuvat objektiivisiin, avoimiin ja uusiutuvista energialähteistä tuotettua sähköä syrjimättömiin perusteisiin.

Komissio analysoi parhaillaan lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka jäsenvaltiot saattavat voimaan noudattaakseen direktiiviä 2001/77/EY. Komissio aloitti 25. marraskuuta 2003 Irlantia koskevan rikkomismenettelyn, koska Irlanti ei ollut ilmoittanut direktiiviä 2001/77/EY koskevista kansallisista täytäntöönpanotoimenpiteistä.

Direktiivin täytäntöönpanon osalta komissio varmistaa, että kaikilla on 7 artiklassa edellytetty oikeudenmukainen pääsy verkkoon.

Valtiontukea koskevien näkökohtien osalta komissio pitää kiinni kannastaan, jonka se on aiemmin esittänyt kysymyksiin P-2460/03 ja E-2457/03 antamissaan vastauksissa.

(1) EYVL L 283, 27.10.2001.

(2004/C 78 E/0927) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3908/03**

esittäjä(t): Olle Schmidt (ELDR) komissiolle

(17. joulukuuta 2003)

Aihe: Vapaa liikkuvuus EU:ssa ja hyvinvointijärjestelmän väärinkäytön vaara

1. toukokuuta 2004 on historiallinen päivä. Länsi- ja Itä-Eurooppa yhdistyvät uudelleen oltuaan erossa toisistaan vuosikymmenten ajan. Samaan aikaan, kun iloitsemme edellä mainitusta, meidän on kiinnitettävä huomiota mahdollisesti esille nouseviin kysymyksiin, jotka koskevat esimerkiksi vapaata liikkuvuutta. Keväästä lähtien, kun rajat avautuvat kymmenen uuden jäsenvaltion asukkaille, joissa hyvinvoinnin taso on yleisesti ottaen alempi kuin nykyisissä jäsenvaltioissa, on olemassa vaara, että jotkut yrittävät käyttää hyväkseen nykyisten jäsenvaltioiden hyvinvointijärjestelmiä. Jotta opiskelijat voivat saada oleskeluluvan, heiltä vaaditaan todistus siitä, että he pystyvät elättämään itsensä, mitä palkansaajilta ei vaadita. EY:n tuomioistuin on määrittänyt, että työsuhteen vähimmäistyöaika on kymmenen tunnin viikossa, johon liittyy jonkinlainen korvaus, ei kuitenkaan välttämättä rahapalkka. Kymmentuntinen työviikko antaa siis tällä hetkellä oikeuden oleskelulupaan, joka avaa oven jäsenvaltion hyvinvointijärjestelmään. Siirtymäkauden säännökset ei ole hyväksyttävissä oleva toimenpide, koska ne vaikuttavat syrjivästi.

Useimmissa jäsenvaltioissa käydään tällä hetkellä intensiivistä keskustelua mainituista kysymyksistä. Aikooko komissio ryhtyä kaikkia EU:n kansalaisia koskeviin erityisiin toimenpiteisiin, joilla torjutaan mainittua väärinkäyttöä, ja aikooko komissio tehdä aloitteen siitä, että työsuhteen määritelmää muutetaan siten, että sitä ei voida käyttää hyväksi jäsenvaltioiden hyvinvointijärjestelmien väärinkäytössä?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(12. helmikuuta 2004)

Laajentumista valmisteltaessa kiinnitettiin erityistä huomiota henkilöiden vapaaseen liikkuvuuteen, joka seuraa laajentumista. Erityisesti kysymyksiä laajentumisen jälkeisen liikkuvuuden todennäköisestä määrästä ja todennäköisistä vaikutuksista tutkittiin yksityiskohtaisesti.

Analyyseista tehty yleispäätelmä osoittaa, että liikkuvuuden uusista jäsenvaltioista nykyisiin 15 jäsenvaltioon arvioidaan pysyvän määrältään melko vähäisenä. Nämä päätelmät ovat yhdenmukaisia edellisistä laajentumisista saatujen kokemusten kanssa, erityisesti kokemusten, jotka saatiin Espanjan ja Portugalin liityttyä Euroopan yhteisöön. Silloinkin huomattiin, että myönteisemmät odotukset samoin kuin paremmat mahdollisuudet elintason ja elämän laadun parantamiseen rohkaisevat ihmisiä jäämään kotimaahansa.

Henkilöiden vapaa liikkuvuus ja kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltäminen ovat EU-maiden kansalaisten perusoikeuksia Euroopan unionissa. Lisäksi työvoiman liikkuvuutta helpotetaan, jotta se vastaisi paremmin kysyntää ja tarjontaa Euroopan työmarkkinoilla.

Laajentumista seuraavan siirtymän helpottamiseksi on ennakoitu tiettyjä erityistoimia täydentämään vapaan liikkuvuuden periaatetta.

Seuraavasta on sovittu koskien kaikkia unioniin liittyviä maita lukuun ottamatta Maltaa ja Kyprosta. On syytä korostaa, että nämä toimenpiteet koskevat vain palkansaajia ja että muihin ryhmiin (itsenäiset ammatinharjoittajat, opiskelijat, työttömät ja eläkeläiset) sovelletaan jäsenyyden alkamisesta lähtien vapaata liikkuvuutta ja oleskelua koskevia yhteisön säännöksiä.

Kahden ensimmäisen vuoden ajan liittymisestä nykyiset jäsenvaltiot vastaanottavat työntekijöitä tulevista jäsenvaltioista kansallisten sääntöjen mukaisesti. Nykyiset jäsenvaltiot voivat näiden kahden vuoden aikana vapauttaa täysin pääsyn työmarkkinoilleen, mutta se on tehtävä kansallisilla toimenpiteillä.

Kun liittymisestä on kulunut kaksi vuotta, komissio raportoi tilanteesta ja nykyisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava, aikovatko ne jatkaa kansallisten toimenpiteiden noudattamista enintään kolme vuotta kaksivuotisen pääsiirtymäkauden jälkeen vai soveltavatko ne työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevia yhteisön sääntöjä.

Ainoastaan siinä tapauksessa, että nykyiset jäsenvaltiot voivat osoittaa työmarkkinoillaan ilmenevän vakavia häiriöitä tai häiriöiden uhkia, jäsenvaltiot voivat ilmoittaa rajoittavansa pääsyä työmarkkinoille vielä kahden vuoden ajan.

Saksalla ja Itävallalla on oikeus soveltaa rinnakkaisia kansallisia säännöksiä työmarkkinoilla esiintyviin vakaviin häiriöihin tai niiden uhkiin puuttumiseksi, silloin kun ne voivat syntyä tietyillä alueilla rajat ylittävästä palvelujen tarjoamisesta, jonka yhteydessä työntekijät lähetetään Saksaan tai Itävaltaan. Tämä tulee kyseeseen herkillä palvelualoilla, joita ovat esimerkiksi rakennus- ja teollisuussiivousala.

(2004/C 78 E/0928) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3916/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI), Marco Pannella (NI), Marco Cappato (NI), Gianfranco Dell'Alba (NI), Benedetto Della Vedova (NI) ja Olivier Dupuis (NI) komissiolle

(17. joulukuuta 2003)

Aihe: Italian tasavallan puutteelliset standardit lääkärikunnan asianmukaisten tutkintojen ja pätevyyden valvomiseksi

— Fabio Gaetano Arcuri hakeutui 5. syyskuuta 2003 Rooman San Giacomon sairaalan ensiapupoliklinikalle saadakseen asianmukaista hoitoa tapaturmassa murtuneeseen ja sijoiltaan menneeseen vasempaan olkapäähänsä.

— Sairaalassa hän keskusteli tohtoriksi itseään nimittävän Roberto Ingravallen kanssa, joka toimii San Giacomon sairaalan ortopediaosaston apulaisylilääkärinä.

— Ingravalle piti kiireellistä leikkausta välttämättömänä ja ohjasi Arcurin Roomassa toimivalle yksityiselle Pio XI -klinikalle, jossa Ingravalle itse leikkasi hänet San Giacomon sairaalassa käyntiä seuranneena päivänä.

— Leikkauksen epäonnistuneen lopputuloksen johdosta Arcuri — joka joutui käymään läpi toisen leikkauksen ja kalliin, aikaavievän kuntoutuksen — päätti hankkia tietoja San Giacomon sairaalan ortopediaosaston apulaisylilääkäristä. Hänen hämmästyksensä oli suuri hänen saatuaan vaivattomasti selville, ettei Ingravalle ollut koskaan suorittanut lääketieteen loppututkintoa eikä tätä ollut koskaan rekisteröity viralliseen kirurgiluetteloon.

— Lehdistössä ja televisiossa esitetyistä uutisista kävi sen jälkeen ilmi, että Ingravalle oli toiminut San Giacomon sairaalassa yli 15 vuotta ja että hän oli esitelmöinyt lukuisissa konferensseissa ja esiintynyt yleisradioyhtiön radio- ja tv-lähetyksissä "arvostettuna" ortopedian erikoisasiantuntijana.

— Tilanteeseen johtaneita syitä voidaan etsiä yhtäältä siitä, että henkilökunnan palkkausta julkisiin sairaaloihin ei valvota riittävästi, ja toisaalta yksityissairaaloiden kanssa aloitetusta yhteistyöstä.

— Kuten Arcurin tapaus osoittaa, tilanteesta on vakavaa vaaraa ja haittaa kansalaisten terveydelle olivatpa he julkisen terveydenhuollon palveluiden käyttäjiä tai yksityisen sairaanhoitojärjestelmän asiakkaita.

Voisiko komissio kertoa, aikooko se olla yhteydessä Italian valtioon tutkiakseen, onko tämän nykyisessä lainsäädännössä varmistettu riittävällä tavalla sellaisten asianmukaisten valvontastandardien noudattaminen, joiden tarkoituksena on taata, että kansalaisia hoitavilla lääkäreillä on vaaditut tutkinnot ja pätevyys?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(18. helmikuuta 2004)

Ensinnäkin on syytä korostaa, että arvoisien parlamentin jäsenten kysymys koskee tilannetta, johon ei liity mitään rajatylittäviä piirteitä ja joka on täysin Italian sisäinen asia.

Toiseksi: koska lääkäreiden vapaan liikkuvuuden sekä heidän tutkintotodistustensa, todistustensa ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojensa vastavuoroisen tunnustamisen helpottamisesta 5. huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/16/ETY ([1]) mukaan lääkärintointa voivat harjoittaa ainoastaan henkilöt, joilla on jokin asian kannalta merkityksellisissä liitteissä tai 41 artiklassa tarkoitetussa tiedotuksessa luetelluista kelpoisuutta osoittavista asiakirjoista, jäsenvaltioiden toimivaltaisilla laitoksilla on periaatteellinen vastuu valvoa tämän periaatteen noudattamista.

Kolmanneksi: arvoisat parlamentin jäsenet viittaavat tilanteeseen, jossa erikoislääkärin tointa harjoittaa henkilö, jolla heidän tietojensa mukaan ei ole minkäänlaista lääketieteellistä kelpoisuutta, mitä on näin ollen pidettävä yksittäisenä tapauksena. Komissiolla ei ole käytettävissään tietoja, joiden perusteella voitaisiin päätellä, että lääkärintointa harjoittavat Italiassa järjestelmällisesti henkilöt, joilla ei ole koulutusta eikä kelpoisuutta. Jos näin voitaisiin päätellä, komissio ei epäröisi ryhtyä EY:n perustamissopimuksessa ja erityisesti sen 226 artiklassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin.

([1]) EYVL L 165, 7.7.1993.

(2004/C 78 E/0929) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3917/03**

esittäjä(t): Nelly Maes (Verts/ALE) komissiolle

(17. joulukuuta 2003)

Aihe: Yhteisön hyväksynnän antaminen Leeuwardenin karjamarkkinoiden tukemiselle verovaroin

Suu- ja sorkkatautiepidemian puhjettua Alankomaiden Frieslandin (Fryslân) maakunnassa vuonna 2001 oli Leeuwardenin karjamarkkinat suljettava. Markkinat voitiin avata uudelleen ainoastaan erittäin ankaria ehtoja noudattamalla, mikä edellytti mittavia investointeja. Frieslandin maakunnan, Leeuwardenin kunnan ja yksityisten tahojen luvattua varoja kyseiset investoinnit voitiin tehdä ja karjamarkkinat avattiin uudelleen.

Frieslandin maakuntaneuvosto on päättänyt perustaa suu- ja sorkkatautia varten hätärahaston, jonka varat ovat 6 353 000 euroa, ja samalla se hyväksyi hätärahastoon liittyvän vahingonkorvausjärjestelyn.

Suu- ja sorkkataudin vahingonkorvausjärjestely lähetettiin keväällä 2002 Brysseliin hyväksyttäväksi. Karjamarkkinoiden osalta ei järjestelylle ole vieläkään saatu hyväksyntää ja kyseisen hyväksynnän puuttuessa ei karjamarkkinoille luvattua tukea voida maksaa. Tämä on johtanut siihen, että suurin sijoittaja Frisian Expocentre (FEC) on joutunut maksuvaikeuksiin, joiden vuoksi sitä uhkaa vararikko ja sadat työpaikat ovat vaarassa kadota.

1. Mikä ongelma piilee siinä, että Frisian Expocentre -yhtiön (joka on julkis-yksityisessä omistuksessa) karjamarkkinoihin tekemiä investointeja, jotka johtuivat Frieslandin suu- ja sorkkatautiepidemiasta vuonna 2001, on tuettu julkisista varoista?

2. Mikä on syy siihen, että menettely yhteisön hyväksynnän antamiseksi kysymyksessä 1 tarkoitetulle tuelle on niin aikaa vievä?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(9. helmikuuta 2004)

Komissio vakuuttaa parlamentin jäsenelle, että se on täysin tietoinen vuoden 2001 suu- ja sorkkatautikriisin kohteeksi joutuneiden alojen epävakaasta tilanteesta.

Frieslandin viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle useista vuoden 2001 suu- ja sorkkatautikriisiin liittyvistä tukitoimenpiteistä.

Komissio olettaa, että parlamentin jäsen tarkoittaa keväällä 2002 ilmoitettua valtiontukea N 315/02 (Frieslandin suu- ja sorkkataudin vahingonkorvausrahasto). Tukitoimenpide, jonka määrärahat ovat 6 353 000 euroa, hyväksyttiin 13. helmikuuta 2003 tehdyllä komission päätöksellä K(2003)128.

Sen lisäksi Frieslandin viranomaiset ilmoittivat lokakuussa 2002 kahdesta muusta tukitoimenpiteestä (N 665/02 ja N 667/02), jotka liittyvät erityisesti Leeuwardenin karjamarkkinoihin. Toimenpiteisiin sisältyy muun muassa investointituki FEC:lle (Frisian Expocentre).

Vastaus parlamentin jäsenen ensimmäiseen kysymykseen on se, että komissio ei vielä pysty vahvistamaan, soveltuvatko edellä mainitut toimenpiteet yhteismarkkinoille.

Menettelyn keston osalta todettakoon, että Alankomaiden pysyvä edustusto unionissa ilmoitti toimenpiteistä komissiolle 11. lokakuuta 2002 päivätyissä kirjeissä.

Alkuperäinen ilmoitus ei sisältänyt kaikki tarvittavia tietoja, joten komissio pyysi Alankomaiden viranomaisilta lisätietoja. Alankomaiden viranomaisten pyynnöstä pidettiin kokous, jonka jälkeen Alankomaiden viranomaiset päättivät muuttaa toimenpiteitä. Muutettujen toimenpiteiden tarkastelun yhteydessä kävi ilmi, että tiedot olivat puutteellisia. Komissio pyysi lisätietoja 22. lokakuuta 2003 päivätyssä kirjeessä. Tähän mennessä vastausta ei ole saatu.

(2004/C 78 E/0930) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3926/03**

esittäjä(t): Jacqueline Foster (PPE-DE) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: Timanttiteollisuuden kilpailun vääristyminen

Komissio tutkii parhaillaan, ovatko De Beers -yhtiön Supplier of Choice -jakelujärjestelmä ja yhtiön esittämä yksinomainen ostosopimus Alrosa-yhtiön kanssa EY:n kilpailulainsäädännön mukaisia. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä estääkseen De Beersiä vähentämästä kilpailua rajusti tuhoamalla käytännössä muille kuin sightholder-asiakkaille suuntautuvan raakatimanttien itsenäisen myynnin ja jakelun jälkimarkkinat, kun otetaan erityisesti huomioon, että

— De Beers/DTC myy valtaosan halutuista raakatimanteista tarkkaan valvotuille sightholder-asiakkaille tuotantoa varten,

— Supplier of Choice -valintamenettely on karsinut joukosta aikaisemmat sightholder-asiakkaat, jotka toimivat jälkimarkkinoilla puhtaasti välittäjinä ja itsenäisinä raakatimanttien myyjinä, ja

— De Beers -yhtiö aikoo tytäryhtiönsä Diamdelin kautta ottaa hallintaansa raakatimanttien myynnin ja jakelun jälkimarkkinoille?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(20. tammikuuta 2004)

Komissio ilmoitti 16. tammikuuta 2003 hyväksyneensä jakelujärjestelmän, joka tunnetaan nimellä "De Beers's Supplier of Choice" (SoC). Hyväksyntä annettiin sen jälkeen, kun De Beers oli tehnyt muutoksia alkuperäiseen SoC-suunnitelmaan. Suunnitelmasta oli ilmoitettu komissiolle, ja siitä oli tehty perusteellinen markkinaselvitys, jonka yhteydessä komissio kokosi De Beersin nykyisten ja mahdollisten tulevien asiakkaitten mielipiteitä muutetusta SoC:stä. Tämän selvityksen yhteydessä komissio julkaisi marraskuussa 2002 Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä tiedonannon, jossa esitettiin muutetun SoC:n sisältö tiivistettynä ja pyydettiin kolmansia osapuolia esittämään huomautuksensa. Kaiken kaikkiaan kolmansien osapuolien reaktiot eivät olleet kielteisiä.

Hyväksyessään SoC:n komissio sitoutui valvomaan markkinoita tarkasti ja varasi itselleen oikeuden palata asiaan, jos se joutuu muuttamaan kantaansa jotakin sopimuksen keskeistä näkökohtaa koskevien tosiseikkojen tai oikeudellisten seikkojen vuoksi.

Kuten jo vastauksessaan Richard Corbettin esittämään suulliseen kysymykseen H-0637/03 [1], komissio toteaa aikovansa pitää sitoumuksestaan kiinni kaikilta osin. Näin ollen komissio seuraa edelleen tarkasti, miten De Beers toteuttaa SoC-järjestelmää, voidakseen todeta, noudatetaanko yhteisön kilpailusääntöjä.

Eräät timanttikauppiaat ovat kannelleet komissiolle SoC:n yhteensopivuudesta yhteisöjen kilpailusääntöjen kanssa. Kanteluita tutkitaan parhaillaan tavanomaisin menettelyin EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklaa soveltaen.

Komission ei ole vielä mahdollista kertoa arvoisalle parlamentin jäsenelle, mitä toimenpiteitä se mahdollisesti toteuttaa SoC:n suhteen. Komissiolla ei ole kaikkea sitä tietoa, joka tarvitaan, jotta asiaan voidaan ottaa asiantuntevasti kantaa. Komissio ei siis voi vielä kertoa, pitävätkö arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessään esittämät kolme väittämää todella paikkansa, ja jos pitävät, komissio ei voi vielä esittää arviotaan siitä, ovatko ne sopusoinnussa EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan kanssa.

Vasta tutkittuaan kanteluiden yhteydessä saamansa tiedot komissio päättää, aiheuttaako SoC kilpailuongelmia.

Komissio myös jatkaa Alrosan ja De Beersin välillä tehdyn sopimuksen tutkintaa selvittääkseen, onko se sopusoinnussa EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan kanssa.

[1] Suullinen vastaus, 18.11.2003.

(2004/C 78 E/0931) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3927/03**

esittäjä(t): Freddy Blak (GUE/NGL) komissiolle

(18. joulukuuta 2003)

Aihe: Moduulirekat Euroopan valtateillä

Toistaiseksi vain Ruotsi ja Suomi ovat sallineet poikkeuksen, jonka myötä moduulirekkojen pituus voi olla enintään 25,25 metriä.

2 moduulirekkaa vie vähemmän tilaa kuin 3 kuorma-autoa, mikä auttaa vähentämään Euroopan tieverkoston ruuhkaisuutta. Sen lisäksi moduulirekkojen käyttö vähentää kuljettajien lukumäärää, mikä puolestaan vähentää onnettomuusriskejä ja parantaa liikenneturvallisuutta.

Moduulirekkojen käyttöönotto vähentäisi myös päästöjä lastitonnia kohden laskettuna, mikä on ympäristön kannalta selvästi hyödyllistä.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta moduulirekat otetaan käyttöön rajat ylittävässä liikenteessä koko EU:n alueella — tarkoituksena vähentää sekä liikennealan päästöjä että Euroopan tieverkoston ruuhkaisuutta?

Mihin toimiin komissio on ryhtynyt sisällyttääkseen ympäristönäkökohdat rekkojen painoa ja ulottuvuuksia koskeviin säännöksiin?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(9. helmikuuta 2004)

Vaikka rekkojen paino- ja pituusrajojen nostamisella voisi olla myönteisiä taloudellisia vaikutuksia, tällaisen toimenpiteen kokonaisvaikutus olisi luultavasti kielteinen (kuten komissio toteaa vuonna 2001 julkaistussa yhteistä liikennepolitiikkaa käsittelevässä valkoisessa kirjassa), sillä se aiheuttaisi siirtymän rautatieliikenteestä maantieliikenteeseen. Ympäristövaikutukset voisivat siis olla hyvinkin kielteisiä, ja pitempien ja raskaampien rekkojen lisääntyminen maantieliikenteessä voisi heikentää liikenneturvallisuutta.

Edellisen ajoneuvojen painoa ja mittoja koskevan direktiivin muutos [1] koskee vain linja-autoja. Tällöin jäsenvaltiot ja komissio totesivat, että ajoneuvojen enimmäispainoja ja -mittoja koskevat säännöt on pidettävä muuttumattomina pitkällä aikavälillä.

Komissio jatkaa keskutelua aiheesta jäsenmaiden kanssa asiantuntijaryhmässä.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/7/EY, annettu 18 päivänä helmikuuta 2002, tiettyjen yhteisössä liikkuvien tieliikenteen ajoneuvojen suurimmista kansallisessa ja kansainvälisessä liikenteessä sallituista mitoista ja suurimmista kansainvälisessä liikenteessä sallituista painoista annetun neuvoston direktiivin 96/53/EY muuttamisesta (EYVL L 67, 9.3.2002).

(2004/C 78 E/0932) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3929/03**

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(19. joulukuuta 2003)

Aihe: Inflaation kiihtyminen Kreikassa

Monissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa (ja erityisesti Kreikassa) hinnat ovat nousseet huomattavasti euron käyttöönoton jälkeen. Kuluttajien varat ovat siten vähentyneet merkittävästi. Kreikassa hiljattain julkaistujen lehtitietojen mukaan keskeisten hyödykkeiden kuten jauhon hintoja aiotaan nostaa, ja tämä vaikuttaa varmasti markkinoihin. On pidettävä mielessä, että Kreikan maaseutualueiden tuottajat esimerkiksi Thessalian alueella ovat esittäneet valituksia, että Kreikka tuo vehnää jopa Australiasta asti, vaikka tuottajilla on varastossa tuhansia tonneja ensiluokkaista sataprosenttisesti kreikkalaista vehnää (esimerkiksi eräässä Larissan läänin kylässä on 700 tonnia vehnää, jota ei ole saatu myytyä kuukausiin).

Onko yhteisön lainsäädön vastaista määrätä korkeita sakkoja ja muita seuraamuksia yrityksille, jotka nostavat alinomaa hintoja, keinottelevat tai puijaavat kuluttajia esimerkiksi väittämällä, että hinnat on jäädytetty, vaikka niitä on nostettu? Millaisia seuraamuksia voidaan määrätä ja mikä on korkein sakko? Voiko seuraamuksia määrätä myös yrityksille, jotka ilmoittavat tuotteen myyntihinnan (esimerkiksi sanomalehdissä mainostamalla tai etiketeissä tai hyllyissä), mutta perivät kuluttajilta toisen hinnan? Mitkä ovat kolme suurinta sakkoa tai muuta vakavaa seuraamusta, jotka yrityksille on määrätty euroalueella uuden valuutan käyttöönoton jälkeisen kahden vuoden aikana? Mikä on suurin sakko tai muu seuraamus, joka on määrätty kreikkalaiselle yritykselle tammikuun 1 päivästä 2002 lähtien?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(19. helmikuuta 2004)

Periaatteessa ei ole yhteisön lainsäädännön vastaista, että jäsenvaltio määrää sakkoja yrityksille, jotka nostavat hintojaan kohtuuttomasti, huijaavat kuluttajia tai antavat harhaanjohtavia tietoja hinnoista. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että yhteisön oikeuden asiaa koskevia säännöksiä eli etenkin kuluttajansuojaan liittyviä yhdenmukaistettuja yhteisön sääntöjä ja kilpailuoikeuden sääntöjä ([1]) noudatetaan.

Yhteisön säännöissä säännellään yritysten käyttäytymistä ja kielletään tietyt epäasianmukaisina pidetyt menettelytavat.

Yhteisön kuluttajansuojaoikeudessa rajoitetaan kauppiaiden harhaanjohtavaa tai sopimatonta käyttäytymistä kuluttajiin nähden sekä säännellään hintojen ilmoittamiseen liittyviä menettelyjä. Yhteisön säädöksiin tällä alalla kuuluu harhaanjohtavasta mainonnasta annettu direktiivi 84/450/ETY ([2]), sellaisena kuin se on myöhemmin muutettuna ([3]), jonka tarkoituksena on tarjota jäsenvaltioille tehokkaat keinot valvoa kuluttajille suunnattua harhaanjohtavaa mainontaa, hakea tuomioistuimelta päätöstä sen suhteen ja langettaa siitä seuraamuksia. Hintojen ilmoittamista koskevassa direktiivissä 98/6/EY ([4]) vaaditaan puolestaan kauppiaiden kuluttajille tarjoamien tuotteiden myyntihinnan ja yksikköhinnan ilmoittamista kuluttajavalistuksen lisäämiseksi ja säädetään, että jäsenvaltioiden on vahvistettava tehokkaat, suhteelliset ja vakuuttavat seuraamukset, joita sovelletaan, jos vaatimusta ei ole noudatettu. Lisäksi komissio esitti kesäkuussa 2003 ehdotuksen direktiiviksi, jolla pyritään yhdenmukaistamaan täysin elinkeinonharjoittajien sopimattomia menettelyjä koskevat säännökset ([5]) Euroopan unionissa. Ehdotuksen keskeisenä tavoitteena on kieltää kokonaan erikseen määritellyt sopimattomat toimintatavat, kuten harhaanjohtavat ja aggressiiviset menettelyt.

Kun nämä kuluttajansuojaan liittyvät yhteisön säännökset on saatettu osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä, niiden nojalla voidaan puuttua tapauksiin, joissa kauppiaat huiputtavat kuluttajia hintojen suhteen.

Yhteisön kilpailuoikeudessa puolestaan kielletään määräävässä markkina-asemassa olevia yrityksiä käyttämästä asemaansa väärin tavalla, joka vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Aseman väärinkäytöksi katsotaan esimerkiksi kohtuuttomien kauppahintojen määrääminen tai syrjinnän harjoittaminen myöntämällä etuja tietyille asiakkaille, sillä kilpailijat joutuvat näin epäedulliseen kilpailuasemaan.

Yhteisön oikeuden nojalla voidaan kieltää myös sellainen toiminta, jolla yritykset turvautuvat hintoja nostaakseen kilpailunrajoituksiin eli keskinäisiin sopimuksiin tai yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, joihin rinnastetaan myös yritysten yhteenliittymiä koskevat päätökset ([6]).

Yhteisön kilpailuoikeudessa säädetään sakkojen määräämisestä, jos näitä sääntöjä on rikottu. Sakon enimmäismäärä on kymmenen prosenttia yrityksen edellisen tilikauden maailmanlaajuisesta liikevaihdosta (asetuksen (ETY) N:o 17/62 ([7]) 15 artiklan 2 kohta ja 1. päivästä toukokuuta 2004 asetuksen (EY) N:o 1/2003 ([8]) 23 artiklan 2 kohta).

Kolme suurinta sakkoa, jotka yrityksille on yhteisön tasolla määrätty euroalueella kahden viime vuoden aikana kilpailunrajoitusten vuoksi, ovat Degussalle määrätty sakko (118 125 000 euroa) asiassa Metioniini tehdyssä päätöksessä [9], Lafargelle määrätty sakko (249 600 000 euroa) asiassa Kipsilevyt tehdyssä päätöksessä [10] ja Hoechstille määrätty sakko (99 000 000 euroa) asiassa Sorbaatit tehdyssä päätöksessä [11]. Suurimmat sakot määräävän markkina-aseman väärinkäytön vuoksi on määrätty Deutsche Telekomille (12 600 000 euroa) [12] ja Wanadoolle (10 350 000 euroa) [13]. Yhdellekään kreikkalaiselle yritykselle ei ole yhteisön tasolla määrätty sakkoa kahden viime vuoden aikana.

---

(1) Yhteisön kilpailusääntöjen (kilpailunrajoitukset ja määräävän markkina-aseman väärinkäyttö) ja kansallisen kilpailuoikeuden väliseen suhteeseen sovelletaan 1. toukokuuta 2004 alkaen perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, 4.1.2003) 3 artiklaa. Jäsenvaltiot voivat soveltaa yritysten yksipuolisiin toimiin (erotuksena etenkin yritysten välisistä sopimuksista) yhteisön oikeutta tiukempia kilpailusääntöjä.

(2) Neuvoston direktiivi 84/450/ETY, annettu 10 päivänä syyskuuta 1984, harhaanjohtavaa mainontaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä, EYVL L 250, 19.9.1984.

(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/55/EY, annettu 6 päivänä lokakuuta 1997, harhaanjohtavaa mainontaa koskevan direktiivin 84/450/ETY muuttamisesta sisällyttämällä siihen vertaileva mainonta, EYVL L 290, 23.10.1997.

(4) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/6/EY, annettu 16 päivänä helmikuuta 1998, kuluttajansuojasta kuluttajille tarjottavien tuotteiden hintojen ilmoittamisessa, EYVL L 80, 18.3.1998.

(5) Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja direktiivien 84/450/ETY, 97/7/EY ja 98/27/EY muuttamisesta (sopimattomia kaupallisia menettelyitä koskeva direktiivi), KOM(2003) 356 lopullinen.

(6) Kuten määräävän markkina-aseman väärinkäytön kohdalla, kieltoa sovelletaan vain, kun menettely vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

(7) Neuvoston asetus (ETY) N:o 17/62: Perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus, EYVL P 13, 21.2.1962, s. 204.

(8) Neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta, EYVL L 1, 4.1.2003.

(9) Komission päätös, tehty 2 päivänä heinäkuuta 2002, EUVL L 255, 8.10.2003.

(10) Komission päätös, tehty 27 päivänä marraskuuta 2002, ei vielä julkaistu.

(11) Komission päätös, tehty 1 päivänä lokakuuta 2003, ei vielä julkaistu.

(12) Komission päätös, tehty 21 päivänä toukokuuta 2003, EUVL L 263, 14.10.2003.

(13) Komission päätös, tehty 16 päivänä heinäkuuta 2003, ei vielä julkaistu.

(2004/C 78 E/0933) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3932/03**

esittäjä(t): Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE) komissiolle

(19. joulukuuta 2003)

Aihe: Lasten seksuaalinen hyväksikäyttö

Saksan Unicefin laatiman, lapsiprostituutiota käsittelevän tuoreen raportin mukaan, tämä ilmiö laajenee voimakkaasti pääasiassa läntisessä, pohjoisessa ja eteläisessä Slovakiassa ja Moldovassa. Monen muun tutkimuksen perusteella käy ilmi, että nuoret tytöt tai pojat tarjoutuvat prostituoitavaksi, tai heidän vanhempansa kauppaavat heitä. Lapsilla käytävä kauppa suuntautuu Venäjältä, Ukrainasta, Unkarista, Suomesta ja Baltian maista EU:hun, tarkemmin sanoen Saksaan ja Hollantiin, samoin myös Romaniasta Italiaan, Turkkiin ja Kyprokseen. Yhdistyneiden Kansakuntien Berliinissä 30. lokakuuta 2003 esittämien tilastotietojen mukaan lapset ovat yhä suuremmassa määrin osa laitonta seksiteollisuutta hintojen vaihdellessa 5 eurosta 25 euroon.

Miten komissio suhtautuu näihin tietoihin? Aikooko komissio ryhtyä vuonna 2004 laajentumisen vuoksi toimiin ja tehdä konkreettisia aloitteita tämän toiminnan torjumiseksi? Onko sillä käytössään selvitys unionin tähän mennessä tämän vitsauksen torjumiseksi toteuttamasta politiikasta? Mikä on komission mielestä syy torjuntatoimien tehottomuuteen?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(11. helmikuuta 2004)

Ihmiskauppa — ja eritoten lapsikauppa — on vastenmielinen ja huolestuttava ilmiö. Siihen liittyy muun muassa seksuaalista hyväksikäyttöä, työvoiman riistoa orjuutta muistuttavissa olosuhteissa, järjestäytyneen kerjuun ja nuorisorikollisuuden hyväksikäyttöä sekä kotiorjuutta.

Komissio on vuodesta 1996 kehittänyt aktiivisesti sellaista kattavaa ja monialaista lähestymistapaa ihmiskaupan ehkäisemiseen ja torjuntaan, johon osallistuvat kaikki asianomaiset toimijat — kansalaisjärjestöt sekä sosiaali-, oikeus-, lainvalvonta- ja maahanmuuttoviranomaiset. Lasten hyväksikäyttö, lapsikauppa ja lapsipornografia ovat tässä yhteydessä erityisen huomion kohteena. Muiden muassa Daphne-, STOP- ja Agis-ohjelmista on jatkuvasti myönnetty rahoitustukea kyseisillä aloilla toteuttaville vaihto- ja tutkimushankkeille.

Komissio antoi joulukuussa 2001 tiedonannon ihmiskaupan torjumisesta ja lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjumisesta ([1]). Neuvosto on sen jälkeen tehnyt komission ehdotusten pohjalta kaksi puitepäätöstä, joista toinen koskee ihmiskaupan torjumista ([2]) ja toinen lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjumista ([3]). Vuonna 2002 komissio tuki ihmiskaupan ehkäisemistä ja torjuntaa koskevan Brysselin julistuksen laatimista. Asiakirja sisältää muun muassa lapsikauppaan liittyviä yksityiskohtaisia suosituksia. Brysselin julistuksen antamisen jälkeen komissio perusti ihmiskauppaa käsittelevän asiantuntijaryhmän, joka valmistelee parhaillaan raporttia Brysselin julistuksen täytäntöönpanokeinoista. Komissio aikoo laatia tiedonannon ja toimintasuunnitelman, joissa otetaan huomioon ryhmän aikaansaamat tulokset. Tässä yhteydessä käsitellään myös lapsikaupan ongelmaa.

Lisäksi komissio aikoo toteuttaa jatkotoimia kansalaisyhteiskunnan panoksesta kadonneiden ja seksuaalisesti hyväksikäytettyjen lasten etsinnöissä vuonna 2001 annetun neuvoston päätöslauselman johdosta. Päätöslauselmassa esitettyjen vaatimusten mukainen tutkimus lasten katoamisen tai seksuaalisen hyväksikäytön todellisesta tilanteesta ja laajuudesta sekä kansalaisyhteiskunnan järjestöjen asemasta ja asiaan liittyvistä oikeudellisista kysymyksistä on laadittu. STOP- ja Daphne-ohjelmista rahoitetun, pian valmiiksi saatavan tutkimuksen on tehnyt belgialainen Child Focus -järjestö yhdessä Gentin yliopiston sekä jäsenvaltioissa ja tulevissa jäsenvaltioissa toimivien kumppanijärjestöjen kanssa. Kun tulokset on esitetty ja julkaistu, komissio raportoi niistä neuvostolle.

Daphne II -ohjelma on tarkoitus hyväksyä vuoden 2004 ensimmäisen puoliskon aikana. Se kattaa kauden 2004—2008, ja sen määrärahat ovat 50 miljoonaa euroa. Kaikki uudet jäsenvaltiot voivat osallistua ohjelmaan täysimittaisesti. Komissio onkin vakuuttunut siitä, että mainitun alueen paikallisjärjestöt voivat ryhtyä aktiivisesti torjumaan kyseistä ilmiötä.

([1]) KOM(2000) 854 lopullinen.
([2]) EYVL L 203, 1.8.2002.
([3]) EUVL L 13, 20.1.2004.

(2004/C 78 E/0934) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3933/03**

esittäjä(t): Samuli Pohjamo (ELDR) ja Mikko Pesälä (ELDR) komissiolle

(19. joulukuuta 2003)

Aihe: Ergonomisen satulatuolin tunnustaminen EU:n tuoliluokituksissa

Suomalainen satulatuolien valmistaja Salli Systems on lähestynyt pyytäen auttamaan heitä heidän tuotteensa tunnustamisessa. Salli Systems valmistaa tuoleja, jotka ottavat huomioon ergonomian istumatyössä. Ongelmana on, että Salli Systemsin mukaan mitkään tuoleihin liittyvät standardit eivät tällä hetkellä tunnista tätä uutta konseptia, mikä aiheuttaa ongelmia tuolin markkinoinnissa. Salli Systems pyytääkin apua liikeidean tunnustamiseen.

Salli Systemsin satulatuoli on ergonomisesti suunniteltu minimoimaan toimistotyöstä aiheutuvia istumaperäisiä vaivoja. Perinteinen istunta tuo vaivoja, koska lantion ja reiden noin 90 asteen kulma ei ole

fysiologinen eikä se säily, vaan reisien ollessa vaakasuorassa lantio kääntyy taakse ja selkä pyöristyy. Tämän vuoksi aktiivinen nojaaminen oikeaoppisesti selkänojaan ja keskittyminen istumatyöhön on vaikeaa. Tämä on selkävaivojen ylivoimaisesti suurin yksittäinen tekijä. Huonosta istumisesta aiheutuva lasku on huomattava, kun ajatellaan pahenevia selkävaivoja, istumisesta aiheutuvaa väsymystä sekä työtehon ja tuottavuuden laskua.

Hyvän ergonomian vaatimukset täyttää parhaiten ratsastuksenomainen istunta ja satulatuoli. Siinä reidet avautuvat ja suuntautuvat noin 45 astetta alaviistoon, istuinluut kannattelevat kehon painoa painamatta pahemmin lihaksia tai tiehyitä. Tällainen istunta on selkeästi perinteistä terveellisempi, mukavampi ja turvallisempi.

Tiedustelemmekin, mitä komissio voi tehdä kyseisen liikeidean tunnustamisen hyväksi ja kuinka satulatuoli voidaan ottaa mukaan jo olemassa oleviin tuoliluokituksiin ja -standardeihin.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(9. helmikuuta 2004)

On selvää, että komission vastuualueeseen ei kuulu yksittäisten liikeideoiden edistäminen. Vaikka ergonomiset tuolit voivat auttaa tiettyjen terveysongelmien ehkäisemisessä ja niitä olisi sen vuoksi oltava markkinoilla, on käyttäjien asiana valita tarpeisiinsa parhaiten soveltuva tuolityyppi.

Mitä tulee tuolien luokitteluun ja standardeihin, teollisuus voi ensisijaisesti käsitellä näitä kysymyksiä itse erityisesti vapaaehtoisten standardointitoimien avulla Euroopan standardointikomiteassa (European Committee for Standardization, CEN).

Mitä tulee työntekijöiden suojeluun työpaikalla, toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/391/ETY ([1]) säädetään, että työnantajan on toteutettava tarvittavat toimenpiteet työntekijöidensä turvallisuuden ja terveyden suojelemiseksi, mukaan lukien vaarojen ehkäisy.

Lisäksi turvallisuutta ja terveyttä varten näyttöpäätetyölle asetettavista vähimmäisvaatimuksista 29 päivänä toukokuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/270/ETY ([2]) (erityisdirektiivi) säädetään, että työnantajat on velvoitettava tekemään selvitys työpisteistä työntekijöiden turvallisuus- ja terveysolojen arvioimiseksi. Tämä koskee myös työtuolia. Työnantajan on toteutettava aiheelliset toimenpiteet poistaakseen edellä mainittua arviointia tehtäessä havaitut vaarat. Samassa direktiivissä esitetään työtuoleja koskevat vähimmäisvaatimukset, kuten tukevuus, säädettävyys ja mukavuus.

([1]) EYVL L 183, 29.6.1989.
([2]) EYVL L 156, 21.6.1990.

(2004/C 78 E/0935) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3935/03**

esittäjä(t): Bert Doorn (PPE-DE) komissiolle

(19. joulukuuta 2003)

Aihe: Tuomioistuimen toimivalta rajat ylittävissä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa asetuksen (EY) N:o 44/2001 mukaan

Täysistunnossaan 2. syyskuuta hyväksymässään siviili- ja kauppaoikeudellisia riita-asioita koskeneessa mietinnössään (Diana Wallisin mietintö — A5-0253/2003) Euroopan parlamentti kehotti komissiota arvioimaan uudelleen ja tarvittaessa muuttamaan asetusta (EY) N:o 44/2001 ([1]).

Hiljan sain jälleen kuulla kyseisen asetuksen soveltamiseen liittyvästä ongelmasta. Saksalainen työntekijä työskenteli Alankomaissa alankomaalaisen työsopimuksen turvin. Saksan lainsäädännön nojalla työsopimus voidaan sanoa irti yksipuolisesti, Alankomaiden lainsäädännön mukaan se ei ole kuitenkaan mahdollista. Riidan syntyessä oli alankomaalaisen työnantajan asetuksen (EY) N:o 44/2001 mukaisesti pyydettävä saksalaista tuomioistuinta purkamaan työsopimus, mikä toimenpide on saksalaiselle oikeuslaitokselle tyystin tuntematon.

Jakaako komissio allekirjoittaneen näkemyksen, jonka mukaan edellä kuvattu tilanne aiheuttaa monimutkaisia prosesseja ja merkitsee tarpeetonta hallinnollista ja taloudellista rasitetta raja-alueiden yrityksille ja niiden työntekijöille?

Aikoo komissio Euroopan parlamentin kehotuksen mukaisesti ryhtyä toimiin tämänkaltaisten epätoivottujen tilanteiden syntymisen ehkäisemiseksi tulevaisuudessa?

([1]) EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1.

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(12. helmikuuta 2004)

Euroopan parlamentti hylkäsi 2. syyskuuta 2003 antamassaan lainsäädäntöpäätöslauselmassa Alankomaiden kuningaskunnan aloitteen ja pyysi komissiota käsittelemään perinpohjaisesti ongelmia, joita aiheutuu erityisesti raja-alueilla siitä syystä, että sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jossa on työntekijän kotipaikka, on yksinomainen toimivalta ratkaista työnantajan nostama kanne työsopimuksen purkamiseksi.

Oikeudellisten ja sisämarkkina-asioiden valiokunnan hyväksymässä mietinnössä ehdotetaan, että ensin tarkastellaan, onko ongelmia syntynyt tai syntyykö niitä todennäköisesti ja missä määrin, ja vasta sitten harkitaan tarkastelun tuloksista riippuen lainsäädännön muuttamista.

Komission yleisenä tehtävänä on valvoa annetun lainsäädännön täytäntöönpanoa ja toimivuutta, joten komissio voi toki tarkastella parlamentin jäsenen esille tuomaa kysymystä tai mitä tahansa muuta neuvoston asetukseen (EY) N:o 44/2001 liittyvää hankaluutta, joka on tuotu sen tietoon. Käsiteltävänä olevan asian yhteydessä on syytä huomata, että koska neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001 on tullut voimaan vasta suhteellisen vähän aikaa sitten, kysymystä siitä, millä alueilla ja missä määrin 20 artiklan 1 kohdassa asetettu toimivaltaan liittyvä sääntö on aiheuttanut kirjallisessa kysymyksessä esitettyjen tapausten kaltaisia käytännön ongelmia, on melko vaikea ratkaista, sillä helppotulkintaista oikeuskäytäntöä ei vielä ole. Tässä suhteessa komission tietokanta, joka otetaan käyttöön vuoden 2004 kuluessa ja joka tarjoaa tietoa asetuksen tulkintaan liittyvistä jäsenvaltioiden tuomioistuinten päätöksistä, on kuitenkin varsin hyödyllinen. Myös Euroopan oikeudellinen verkosto saattaisi olla sopiva foorumi, josta saa asiaan liittyviä lisätietoja. On kuitenkin otettava huomioon, että vaikka Alankomaat toi aloitteellaan asian jäsenvaltioiden tietoisuuteen, mikään muu jäsenvaltio, edes Alankomaiden rajanaapuri, ei ole sen jälkeen raportoinut komissiolle vastaavista ongelmista tai ilmoittanut tukevansa aloitetta.

Taustalla olevan sisältökysymyksen osalta komissio vakuuttaa, että se on lujasti sitoutunut noudattamaan heikomman osapuolen eli työntekijän suojelun periaatetta ja yhtyy oikeudellisten ja sisämarkkina-asioiden valiokunnan mietinnössä ilmaistuun näkemykseen, jonka mukaan tästä periaatteesta on pidettävä kiinni. Onkin syytä korostaa, että jos voidaan osoittaa, että tietyissä erityistapauksissa neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 20 artiklan soveltaminen ei ole välttämätöntä yksittäisen työsopimuksen heikomman osapuolen suojelemiseksi, useat sellaiset ratkaisut voivat tulla kysymykseen, jotka eivät välttämättä edellytä uuden toimivaltaa koskevan säännön antamista. Oikeudellisten ja sisämarkkina-asioiden valiokunnan mietinnössä on jo mainittu joitakin yksittäisiä mahdollisuuksia. Esimerkiksi ehdotus, jonka mukaan työntekijän on annettava suostumuksensa kanteen nostamiselle siinä jäsenvaltiossa, jossa hän tavanomaisesti työskentelee, ei edellyttäisi asetuksen muuttamista lainkaan, sillä mahdollisuus on jo olemassa 21 artiklan perusteella. Jos siis voidaan osoittaa, että neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 20 artiklan soveltamisesta aiheutuu käytännön ongelmia tietyissä tilanteissa, on tarkasteltava huolellisesti kaikkia mahdollisia vaihtoehtoja eli myös sitä mahdollisuutta, että ongelmat voidaan ratkaista neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 nykyisissä puitteissa esimerkiksi käyttämällä 21 artiklan mukaisia tuomioistuimen valintaan liittyviä sopimuksia.

(2004/C 78 E/0936) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3937/03**

esittäjä(t): Elisabeth Jeggle (PPE-DE) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: Jogurttia koskeva asetus

Komission joulukuussa 2002 tekemässä jogurttitutkimuksessa kävi ilmi, että jogurttia ja jogurttituotteita koskevat vaatimukset vaihtelevat jäsenvaltioittain. Osassa jäsenvaltioita jogurtiksi luokitellaan ainoastaan perinteinen bulgarianjogurtti, joka sisältää tiettyjä streptokokki- ja maitohappobakteereja (Streptococcus thermophilus ja Lactobacillus bulgaricus). Erityisesti Etelä-Euroopan maissa samoin kuin Tanskassa ainoastaan näitä bakteereja sisältäviä tuotteita pidetään jogurttina.

Toisissa jäsenvaltioissa perinteisen bulgarianjogurtin lisäksi jogurtiksi saa luokitella myös muita kuin Lactobacillus bulgaricus -maitohappobakteereja sisältävät tuotteet. Tätä tuotetta myydään "miedon jogurtin" nimellä ainakin Saksassa, Hollannissa, Englannissa, Irlannissa, Ruotsissa ja Suomessa. Lisäksi nimitystä "lämpökäsitelty jogurttituote" käytetään vaihtelevasti eri jäsenvaltioissa.

Jogurttikeskustelun taustalla on fermentoiduille maitotuotteille codex-standardeissa asetetut vaatimukset, joista yhteisö ja jäsenvaltiot sopivat huhtikuussa 2002. Elintarvikkeita koskevan asetuksen (EY) N:o 178/2002 ([1]) 13 artiklan mukaan jäsenvaltioiden ja yhteisön on edistettävä kansainvälisten teknisten standardien ja elintarvikelainsäädännön välistä yhdenmukaisuutta. Koska kaikki jäsenvaltiot ja komissio lopulta hyväksyivät codex-standardeissa asetetut vaatimukset fermentoidulle maidolle, olisi loogista olettaa, että komissio ehdottaisi yhdenmukaistamista Euroopan tasolla elintarvikeasetuksen (N:o 178/2002) 13 artiklan ja codex-standardeissa asetettujen vaatimusten mukaisesti.

Komissio kuitenkin esitti ehdotuksen, viimeksi 20. elokuuta 2003, joka poikkeaa merkittävästi fermentoituja maitotuotteita koskevista codex-standardeissa asetetuista vaatimuksista sekä perustuksiltaan että yksityiskohdiltaan.

Miten komissio selittää sen, että yhteisön politiikka ei tässä ole sopusoinnussa sovittujen codex-standardeissa asetettujen vaatimusten kanssa? Codex-standardeissa asetettujen vaatimusten kohdalla on lisäksi otettava huomioon, että Euroopan unioni katsotaan valtioksi, jossa on taattava kaikkien tuotteiden, myös lämpökäsiteltyjen jogurttituotteiden, vapaa liikkuvuus.

([1]) EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(26. tammikuuta 2004)

Kuten Joan Vallvén esittämään kirjalliseen kysymykseen E-2397/03 ([1]) annetussa vastauksessa mainitaan, komissio tarkastelee kysymystä jogurttilainsäädännön tarpeellisuudesta.

Komission yksiköiden valmistelema alustava asiakirja muodostaa pohjan asiantuntijoiden kanssa käytävälle keskustelulle. Komissio ei ole toistaiseksi päättänyt tehdä jugurttilainsäädäntöä koskevaa ehdotusta.

Jos tällainen päätös tehdään, sen yhteydessä on tilaisuus keskustella jäsenvaltioiden ja parlamentin kanssa laajasti kaikista asiaan liittyvistä näkökohdista ja myös arvoisan parlamentin jäsenen esille ottamasta kysymyksestä.

([1]) EUVL C 65 E, 13.3.2004.

(2004/C 78 E/0937) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3950/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(22. joulukuuta 2003)

Aihe: Lainsäädäntö kannustamaan rajatylittävien suorien kaukojunayhteyksien jatkamista

1. Tietääkö komissio, että 14. joulukuuta 2003 voimaan tulevien uusien juna-aikataulujen mukaan lakkautetaan edelleen suurten kaupunkien välisiä suoria kaukojunayhteyksiä, jotka ylittävät useiden Euroopan valtioiden rajat ja liikennöivät öisin? Suorat yöjunayhteydet Brysselin ja Wienin välillä (EN 224/225 Donau-Walzer) ja Brysselin ja Churin välillä (D 498/499) poistetaan.

2. Johtuvatko vuosien 2002 ja 2003 muutokset siitä, että kansalliset rautatieyhtiöt Alankomaissa, Belgiassa ja Saksassa joutuvat lakkauttamaan junayhteyksiä hallitusten säästötoimien painostuksen alaisina, ja näin ollen Itävallalle ja Sveitsille käy mahdottomaksi pitää yllä kyseisiä yhteyksiä?

3. Voisiko komissio kertoa, mitä liikennevälineitä lukuisat nopeilla junayhteyksillä matkustaneet ihmiset vastedes käyttävät? Kuinka monet siirtyvät käyttämään autoa ja lentokoneita kansainvälisessä matkustajaliikenteessä, kun kyseiset junayhteydet lakkaavat 14. joulukuuta 2003?

4. Onko rajatylittävät junayhteydet tuomittu suurelta osin lopetettaviksi vai voidaanko niitä jatkaa korkeintaan lyhyillä henkilöjunaosuuksilla ja joillakin vilkasliikenteisillä suurnopeusjunareiteillä kuten Brysselin ja Pariisin välillä?

5. Johtuuko Euroopan junaliikenteen kansainvälisyyden väheneminen siitä, että julkisesta liikenteestä on tullut kannattamatonta autojen ja hintoja alentavien lentoyhtiöiden aikakaudella? Samalla useimmat EU:n jäsenvaltiot haluavat ainoastaan korvata menetykset sisämaan junayhteyksillä, eivätkä kanna vastuuta kansainvälisistä junayhteyksistä.

6. Luottaako komissio edelleen markkinoiden toimivuuteen, vaikka rajatylittävät junayhteydet on lähes kokonaan lopetettu vai valmisteleeko komissio kannustavaa lainsäädäntöä, joka rohkaisisi junayhtiöitä käynnistämään uudelleen rajatylittävän matkustajaliikenteen? Osa rajatylittävien junayhteyksien vajaakäytöstä väistämättä aiheutuvista tappioista, joita jäsenvaltiot eivät rahoita, voitaisiin siirtää Euroopan unionin maksettavaksi.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(13. helmikuuta 2004)

Rautatieyhtiöiltä saatujen tietojen mukaan kansainväliset rautatiepalvelut ovat usein pahasti tappiollisia, ja koska ne eivät voi saada julkisille palveluille tarkoitettuja tukia, yhtiöt katsovat parhaaksi lopettaa ne puhtaasti taloudellisista syistä. Jäsenvaltioiden väliset yhteistyömekanismit toimivat kankeasti, mikä on yksi syy siihen, ettei näitä palveluja kehitetä. Komissio arvioi, että tälle markkinasegmentille olisi hyödyksi, jos se vapautettaisiin. Näin suosittaisiin kaupallisempaa lähestymistapaa ja tehtäisiin mahdolliseksi se, että yksi ainoa yritys olisi vastuussa koko rautatieyhteydestä.

Mikään ei estä jäsenvaltioiden viranomaisia tekemästä rautatieyhtiöiden kanssa sopimuksia kansainvälisistä palveluista, jotka eivät muuten olisi kannattavia, erityisesti rajat ylittävistä palveluista, kunhan noudatetaan asetuksen (ETY) n:o 1191/69 ([1]) säädöksiä. Sopimusten tekeminen riippuu kansallisten, alueellisten tai paikallisten viranomaisten tahdosta ja tarpeellisten varojen saatavuudesta.

Ensimmäisen rautatiepaketin ([2]) täytäntöönpano vuonna 2003 luo uuden oikeudellisen kehyksen, jonka puitteissa yritysten kansainväliset ryhmittymät ja lopulta kaikki kiinnostuneet rautatieyhtiöt voivat helpommin toteuttaa kyseisiä toimintoja, koska nämä palvelut vapautetaan täydellisesti parlamentin toivomuksesta. Vuoden 2003 joulukuussa perustettu RailNetEurope, jossa ovat mukana kaikki infrastruktuureista vastaavat hallinnot, edistää kansainvälisten reittien perustamista. Reittejä voivat käyttää sellaiset yritykset, jotka haluavat tarjota näitä palveluja entistä dynaamisemmalta kaupalliselta pohjalta. Se on välttämätöntä Euroopassa nopeasti kehittyvien halpalentoyhtiöiden palvelujen ja säännöllisten linja-autopalvelujen aiheuttamaan kovaan kilpailuun vastaamiseksi.

Komissio on hyvin tietoinen rautateiden kohtaamista haasteista liikenteen alalla, ja se on yrittänyt ensimmäisen ja toisen rautatiepaketin, jotka parlamentti hyvin tuntee, sekä lähiaikoina annettavan kolmannen paketin avulla luoda yhteisön kattava sääntelykehys, jonka tarkoituksena on rautatiealan elvyttäminen. Tavoitteena on mahdollistaa alan Euroopan tasolla tarjoamat varmat ja laadukkaat palvelut, jotka ovat alan tulevan menestymisen ainoa edellytys jatkuvasti palveluitaan parantaviin muihin liikennevälineisiin nähden.

([1]) Neuvoston asetus (ETY) N:o 1191/69, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1969, julkisten palvelujen käsitteeseen rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteessä olennaisesti kuuluvia velvoitteita koskevista jäsenvaltioiden toimenpiteistä (EYVL L 156, 28.6.1969). Asetus sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1893/91 (EYVL L 169, 29.6.1991).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/12/EY, annettu 26 päivänä helmikuuta 2001, yhteisön rautateiden kehittämisestä annetun neuvoston direktiivin 91/440/ETY muuttamisesta (EYVL L 75, 15.3.2001). Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/13/EY, annettu 26 päivänä helmikuuta 2001, rautatieyritysten toimiluvista annetun neuvoston direktiivin 95/18/EY muuttamisesta (EYVL L 75, 15.3.2001). Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/14/EY, annettu 26 päivänä helmikuuta 2001, rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta (EYVL L 75, 15.3.2001).

(2004/C 78 E/0938) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3954/03**

esittäjä(t): Gian Gobbo (NI) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: Yhden euron setelien liikkeelle laskeminen

Euron käyttöönotto ja kansallisten rahayksiköiden korvaaminen niillä on aiheuttanut monissa maissa ja ennen muita Italiassa inflaation huomattavan kiihtymisen varsinkin kulutustavaroiden ja vähittäiskaupan hinnoissa.

Inflaation lisääntyminen supistaa kuluttamista ja heikentää Euroopan vähäosaisempien väestönosien, esimerkiksi eläkeläisten ostovoimaa.

Monet kuluttajat ovat edelleenkin huonosti valmistautuneita uuden eurorahan käyttämiseen.

Odottiko komissio tällaisia seurauksia?

Eikö olisi hyödyllistä sallia yhden euron seteleiden liikkeelle laskeminen, jolloin kuluttajilla varsinkin Italiassa olisi psykologisesti helpompi käsittää välittömästi rahayksikön todellinen arvo?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(15. tammikuuta 2004)

Komission tutkimus yhdenmukaistetun kuluttajahintaindeksin kehityksestä osoittaa, että euron käyttöönotto vaikutti inflaatioon, mutta vaikutus on ollut todella vähäistä. Koko euroalueen 2,3 prosentin inflaatiosta vuonna 2002 (Italiassa 2,6 prosenttia) voidaan ainoastaan enintään 0,3 prosenttiyksikköä katsoa johtuvan euron käyttöönotosta. Hintojen nousu oli tietyillä aloilla jonkin verran suurempi (esimerkiksi ravintoloissa, hotelleissa, palvelualoilla). Sen vaikutus yhdenmukaistettuun kuluttajahintaindeksiin on kuitenkin aika pieni, sillä tällaiset palvelut edustavat vain pientä osaa kuluttajan kokonaiskulutuksesta.

Uusin Eurobarometri-tutkimus (julkaistiin 15. joulukuuta 2003) osoittaa, että kuluttajat arvostavat euroa. Etenkin euroseteleistä ja -kolikoista tehtyjen tutkimusten tulokset osoittavat, että kansalaiset osaavat yleisesti ottaen käyttää yhteistä rahaa hyvin. Kansalaisista 92 prosentilla (92 prosenttia Italiassa) ei ole mitään ongelmia euroseteleiden käytössä, ja 71 prosentin mielestä (75 prosenttia Italiassa) kolikot on helppo tunnistaa ja niitä on helppo käyttää.

Sama tutkimus osoittaa myös, että vain 31 prosenttia euroalueen kansalaisista kannattaa yhden euron seteliä. Kyseistä seteliä kannatetaan vain kahdessa maassa, joissa enemmistö (76 prosenttia Italiassa, 70 prosenttia Kreikassa) ottaisi yhden euron setelin käyttöön. Kymmenessä muussa euroalueen maassa selkeä enemmistö (yli 60 prosenttia kaikissa maissa ja jopa 90 prosenttia joissakin maissa) on kuitenkin uuden setelin käyttöönottoa vastaan.

EY:n perustamissopimuksen mukaan seteleitä koskevat päätökset tekee Euroopan keskuspankki (EKP), koska sillä on yksinoikeus antaa lupa euroseteleiden liikkeeseenlaskuun. EKP on päättänyt tutkia asiaa.

(2004/C 78 E/0939) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3982/03**

esittäjä(t): Miquel Mayol i Raynal (Verts/ALE) komissiolle

(6. tammikuuta 2004)

Aihe: Kreikan makedonialaisen vähemmistön poliittiset oikeudet

Rainbow-puolue (ouranio toxo) edustaa Kreikan makedonialaista vähemmistöä Euroopan vapaa allianssi -ryhmässä.

Fasististen kreikkalaisten järjestöjen väkivaltaisten tekojen ja uhkauksien takia puolue ei ole pystynyt järjestämään suunnittelemaansa Euroopan parlamenttivaalien valmistelukokousta.

Paikalliset ja valtion viranomaiset eivät ole Kreikassa puuttuneet ryhmien toimintaan lukuisista yhteydenotoista huolimatta. Puoluekokous, joka oli alunperin määrä pitää 30. marraskuuta, siirrettiin ensin joulukuun 7. päivään ja sittemmin määräämättömään tulevaisuuteen tapahtumaan kohdistuvien riskien takia.

Onko komissio tietoinen näistä loukkauksista vähemmistöjen poliittisia oikeuksia kohtaan?

Tunteeko komissio syyt Kreikan viranomaisten passiivisuuteen tässä asiassa?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2004)

Komissio ottaa yhteyttä Kreikan viranomaisiin saadakseen tietoja arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista seikoista.

Komissio toimittaa parlamentin jäsenelle tarkastelun tulokset mahdollisimman pian.

(2004/C 78 E/0940) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3997/03**

esittäjä(t): Raffaele Costa (PPE-DE) komissiolle

(7. tammikuuta 2004)

Aihe: Prince/Euro-ohjelma

Euroopan komissio julkisti toukokuussa 2000 Prince/Euro-ohjelmaan liittyen tarjouskilpailun. Tällä oli tarkoituksena toteuttaa euroa koskevia viestintä- ja tiedotusaloitteita, jotka oli suunnattu tietyille väestönosille vastauksena euron käyttöönottoon liittyvään erityiseen tiedontarpeeseen. Kokonaiskustannukset olivat 5 miljoonaa euroa. Komissiolla oli lisäksi tarkoitus antaa tukea jopa 50 000—300 000 euroa.

Voiko komissio luetella kaikki näiden hankkeiden hyväksytyt ja hylätyt hakijat? Voiko komissio myös kertoa, mitä todisteita yksittäiset hyväksytyt hakijat antoivat tarjouskilpailun vaatimusten mukaisesti osoittaakseen, että yhteisön tuki on saavuttanut suunnitellut tavoitteensa?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(20. helmikuuta 2004)

Yksi Prince-ohjelman tavoitteista oli valmistella euron käyttöönottoa tiettyjen toimija- ja yleisöryhmien parissa toteuttamalla monikansallisia tiedotustoimia, joihin osallistuu vähintään kolme jäsenvaltiota (joista yksi kuuluu euroalueeseen) ja joilla on kerrannaisvaikutus.

Komissio valitsi valintaperusteita [1] soveltamalla 158 ehdotuksen joukosta 34 hanketta eli 27,42 prosenttia ehdotuksista.

Valittujen tuensaajien avulla saavutettiin laajoja kerrannaisvaikutuksia tiedon levittämisessä ilmoituksen mukaisille kohderyhmille:

Kohderyhmä	Hankkeiden määrä
Pienet ja keskisuuret yritykset	11
Kansalaisyhteiskunta (suuri yleisö)	2
Koululaiset (6—18-vuotiaat)	9
Heikossa asemassa olevat ryhmät	10
Alueelliset ja paikalliset viranomaiset sekä syrjäisimmät alueet	2
Valittuja hankkeita yhteensä	34

Komissio arvioi kaikki nämä hankkeet pyyntöjä vastaanottaessaan ja hankkeiden toteuttamisen päätyttyä, ottaen huomioon käytettävissä olevien resurssiensa rajallisuuden. Tuensaajien toimittamat raportit tarkastettiin sen määrittämiseksi, oliko laadulliset tavoitteet kohdeyleisöjen osalta saavutettu. Voidakseen arvioida tuensaajien toteuttamien toimien vaikutuksia komissio pyysi niitä käyttämään yleisimpiä viestintätekniikoita (julkaisut, CD-ROMit, konferenssit ja seminaarit, Internet-sivut, näyttelyt, yleinen tiedotusaineisto, kuten muuntolaskimet, lehtiset, julisteet). Myös määrällisten tavoitteiden (kohdeyleisöjen koko, levitettyjen tuotteiden määrä) saavuttamista arvioitiin.

Tiedotustoimet toteutettiin kumppanivaltioissa (vähintään kolmessa), niillä oli kerrannaisvaikutus ja ne olivat yleensä hyvin esillä joukkoviestimissä. Komissio katsoo näin ollen, että haluttu julkisuus saavutettiin pääpiirteittäin.

Komissio toimittaa suoraan parlamentin jäsenelle sekä parlamentin sihteeristölle täydellisen luettelon kaikista tuensaajista ja luettelon organisaatioista, joiden ehdotuksia ei valittu.

[1] Kymmenen valintaperustetta on lueteltu Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistussa ehdotuspyynnössä:
- hankkeen riittävä kyky vastata kohderyhmien tarpeisiin ja toteuttaa toimille määrätyt tavoitteet
- niiden keinojen laatu ja johdonmukaisuus, joita tavoitteisiin pääsemiseksi ehdotetaan
- käytettävän talousarvion vastaavuus edellä mainittuihin keinoihin nähden
- aiemmin saadut tuet (yhteisön hankintasopimukset tai lainat)
- hankkeen innovatiivisuus (tavoitteet ja menetelmät)
- toimien todellinen Euroopan tason kansainvälisyys tai alueidenvälisyys
- arvioidut kerrannaisvaikutukset kohderyhmässä
- muut yhteisrahoittajat: hakijaa kehotetaan etsimään muita yhteisrahoittajia; yhteisrahoittajat otetaan huomioon hakemuksia arvioitaessa
- hakijan ja sen yhteistyökumppaneiden tekninen kyky toteuttaa ehdotettu hanke
- hankkeen saama julkisuus.

(2004/C 78 E/0941) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4000/03**

esittäjä(t): Herbert Bösch (PSE) komissiolle

(7. tammikuuta 2004)

Aihe: Eurostatin uudistaminen

Euroopan yhteisöjen tilastotoimistossa Eurostatissa on sen toiminnassa tapahtuneiden taloudellisten sääntöjenvastaisuuksien vuoksi toteutettu uudistuksia. Muun muassa organisaatiorakennetta uudistettiin siten, että sosiaalitilastot siirrettiin osasto E:stä (entinen "Sosiaaliset ja aluetilastot") osasto D:hen (entinen "Yritystilastot"), ja väestötilastot siirrettiin ulkosuhteiden osastoon.

Tilasto-ohjelmakomitean 20. marraskuuta 2003 pidetyn 51. istunnon pöytäkirjassa todetaan, että Eurostatissa on keskityttävä perustoimintoihin. Samoin nimetään aloja, joista voidaan luopua (negatiivisia prioriteetteja): sosiaalitilastoissa havaittiin useita negatiivisia prioriteetteja: asunnontuotanto, ajankäyttötutkimus, terveydenhuolto, syrjintä, vammaiset ja asunnottomat. Kyse on siis useista sosiaalitilastoista.

1. Voiko komissio ilmoittaa, mitä hankkeita on vuoden 2003 heinäkuusta lähtien supistettu tai lopetettu kokonaan tai aiotaan lopettaa?

2. Onko komissio samaa mieltä siitä, että sosiaalitilastoista löydetään jatkuvasti uusia negatiivisia prioriteetteja?

3. Näkeekö komissio mitään ristiriitaa siinä, että tilastoissa vammaisten osuuksia supistetaan, vaikka meneillään on vammaisten eurooppalainen teemavuosi? Uskooko komissio, että sukupuolten välisen tasaarvon valtavirtaistaminen tai rasismin vastainen toiminta ja naisten syrjintä ovat sovitettavissa yhteen syrjintätilastoissa esiin tulevien supistusten kanssa?

4. Onko tästä jo koitunut haittaa laajentumiselle ja sitä koskevalle tilastoinnille?

5. Onko joidenkin tilastojen julkaisu myöhästynyt viime kuukausien aikana tai onko myöhästymisiä odotettavissa? Minkä tilastojen julkaisu siinä tapauksessa on myöhästynyt ja mistä syystä?

6. Voiko komissio ilmoittaa, onko Eurostatissa tarpeeksi virkoja, että se pystyy vastaamaan perustoimintojensa lisäksi muistakin tehtävistä? Kuinka monta uutta virkaa mahdollisesti tarvittaisiin sujuvan toiminnan mahdollistamiseksi? Onko komissio jo kaavaillut lisävirkojen perustamista tai anonut lisävaroja henkilöstömenoihin? Mistä syystä komissio mahdollisesti ei ole kaavaillut lisävirkoja?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(8. maaliskuuta 2004)

Huolimatta vuoden 2003 tapahtumista keskeisten tilastojen tuotanto on jatkuvin ponnistuksin voitu taata. Niin komissin pääosastot kuin tilasto-ohjelmakomiteassa kokoontuneet jäsenvaltiotkin ovat kuitenkin joutuneet pohtimaan asiaa laajalti, jotta tilastotyö Eurostatissa on voitu suunnata ensisijaisiin tilastotarpeisiin. Ensisijaiset tarpeet on määritelty ottaen huomioon perustamissopimuksessa määrätyt edellytykset, voimassa oleva lainsäädäntö, yhteisten politiikkojen asettamat tarpeet sekä tiedotusvelvollisuus suurelle yleisölle. Vuoden 2004 tilasto-ohjelma on laadittu edellä mainittujen seikkojen perusteella, esitetty lausuntoa varten tilasto-ohjelmakomiteassa, ja komissio on sen hyväksynyt 5. helmikuuta 2004. Siinä esitetään ensisijaisuuden mukaan jaoteltuna jokaisen tilastoaiheen osalta yksityiskohtaisesti kaikki käynnissä olevat ja suunnitellut työt. Asiakirja on toimitettu suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle sekä Euroopan parlamentin sihteeristölle.

Vuosittaisella tilasto-ohjelmalla edistetään viisivuotisessa tilasto-ohjelmassa vahvistettuja ensisijaisia tavoitteita, joihin sosiaalisen toimintaohjelman toteuttaminen kuuluu. Sosiaalikysymykset on lisäksi otettu huomioon sisämarkkinoihin liittyvien tilastojen yhteydessä. Komission lopulta hyväksymään työohjelmaan sisältyy tiettyjä arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemia sosiaalitilastoja, kuten vammaisiin ja ajankäyttötutkimukseen liittyvät tilastot, unohtamatta sosiaaliturvaan, kotitalouksien tulo- ja elinoloihin sekä työvoimaan ja työllisyyteen liittyviä tilastoja.

Komissio on tietoinen vammaisten tarpeista sekä vaatimuksesta tuottaa vammaisia koskevaa tilastotietoa, erityisesti Euroopan vammaisvuoden yhteydessä. Esimerkiksi vuoden 2004 tilasto-ohjelman aiheessa 35 "Terveys ja turvallisuus" viitataan vammaisia koskevan yhteisen moduulin kehittämiseen terveyttä koskevan eurooppalaisen haastattelututkimuksen yhteydessä. Tasa-arvoa koskevaan komission politiikkaan tilanne ei vaikuta, koska kaikki yksittäiset tiedot kerätään edelleen molemmista sukupuolista erikseen, mikä näkyy järjestelmällisesti tilastoissa. Rasismia ja naisten syrjintää koskevaa tilastotietoa komissio ei ole koskaan kerännyt; sen määrällinen arviointi nykyisillä tilastomenetelmillä olisikin erittäin vaikeaa. Asunnottomuutta koskevien tilastojen osalta Eurostatin tekemän tutkimuksen mukaan aiheesta on hyvin vaikea kerätä maittain vertailukelpoista tietoa, eikä kansallisella tasolla ole riittävästi tilastovalmiuksia tai poliittista tahtoa kerätä tämänkaltaisia tilastoja.

Unioniin liittyviä valtioita ja ehdokasvaltioita avustavien tilasto-ohjelmien toteuttamista jatketaan pitkän aikavälin suunnitelmien mukaisesti. Arvoisa parlamentin jäsen on tietoinen, että liittymissopimuksessa määrätään tilastoinfrastruktuurin rakentamista varten kymmenelle unioniin liittyvälle valtiolle jatkuvasti, jopa liittymisen jälkeen siirtymäjärjestelynä, annettavasta avusta.

Huolimatta tiettyjen tilastojulkaisujen valmisteluun liittyvien sopimusten irtisanomisesta, tilastojen julkaisurytmi ja laatu on pysynyt ennallaan kuten Eurostatin julkaisemien lehdistötiedotteiden määrän vakaus ja Eurostatin Statistics in Focus -esitteessä vuonna 2003 julkaistujen otsakkeiden määrän kasvu 10 prosentilla osoittavat. Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään kiinnittämään huomiota uuteen tilastotietojen levittämistä koskevaan strategiaan, jonka mukaan tilastotietojen toimittaminen on asiakaspalvelua ja kaikkien Eurostatin keräämien ja laatimien tilastojen olisi oltava maksutta käyttäjien saatavilla Internetissä. Strategiaa esitellään tarkemmin jäljempänä mainitussa Eurostatin toimintasuunnitelmassa.

Eurostatin henkilöstön osalta vuoden 2004 tammikuussa suoritettiin henkilöstöresurssien kohdentamista koskeva yksityiskohtainen sisäinen tarkastus, jonka tavoitteena on saada henkilöstöresurssit vastaamaan työohjelmassa ensisijaisena mainittuja tilastotarpeita ja organisoida mahdollisimman hyvin tiettyjen aiemmin ulkoistettujen toimintojen integrointi Eurostatin sisäiseen toimintaan. Vuoden 2004 henkilöstöresussien lopullisessa kohdentamisessa Eurostatille myönnettiin lisävirkoja, ja vuoden 2005 tilastopolitiikan toimintastrategian yhteydessä tutkitaan lisätarpeet.

Komissiolle on tiedotettu Eurostatin vuoden 2004 toimintasuunnitelmasta, jossa määritetään ensisijaiset työt sekä tilasto-ohjelman täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohdat ja arvioidaan tilanne sekä kaikkien Eurostatin valmistelemien että vuodeksi 2004 suunnittelemien toimien osalta. Toimintasuunnitelma toimitetaan suoraan arvoisalla parlamentin jäsenelle sekä Euroopan parlamentin sihteeristölle.

(2004/C 78 E/0942) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4005/03**

esittäjä(t): Anna Terrón i Cusí (PSE) komissiolle

(7. tammikuuta 2004)

Aihe: Urheiluliittoihin pääsyä koskeva yhteisön alaikäisten kansalaisten syrjintä Espanjassa

Kaikki jäsenvaltioiden kansalaiset ovat unionin kansalaisia, ja kaikenlainen kansallisuuteen perustuva syrjintä on kiellettyä perussopimusten ja Euroopan perustuslakiluonnoksen 4 ja 8 artiklan mukaisesti.

Lapsen oikeuksista tehdyn yleissopimuksen 31 artiklassa tunnustetaan, että lapsella on oikeus vapaa-aikaan, leikkiin ja hänen ikänsä mukaiseen virkistystoimintaan ja että hän voi osallistua vapaasti kulttuurielämään. Sopivia ja yhtäläisiä mahdollisuuksia osallistua kulttuuri-, virkistys- ja vapaa-ajantoimintoihin pyritään myös kannustamaan.

EU:n perusoikeuskirjan 24 artiklassa vahvistetaan lapsen oikeus hänen hyvinvoinnilleen välttämättömään suojeluun ja huolenpitoon.

Espanjassa tyttöjä ja poikia syrjitään vakavasti, koska he eivät pysty osallistumaan urheilukilpailuihin joko hallinnollisten esteiden takia tai siksi, että urheiluliitot eivät hyväksy heitä jäsenikseen siitä huolimatta, että kyse on yhteisön kansalaisista.

Mitä mieltä komissio on siitä, että Espanjan urheiluliitot kieltäytyvät hyväksymästä alaikäisiä jäsenvaltioiden kansalaisia jäsenikseen ja estävät heitä harjoittamasta urheilulajiaan?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(10. helmikuuta 2004)

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan vastaukseen, jonka komissio on antanut María Elena Valenciano Martinez-Orozcon esittämään kirjalliseen kysymykseen P-3911/03 ulkomaalaisten nuorten osallistumisesta tiettyjen urheiluliittojen toimintaan Espanjassa [1].

[1] Katso sivu 335.

(2004/C 78 E/0943) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-4009/03**

esittäjä(t): Antonio Di Pietro (ELDR) komissiolle

(22. joulukuuta 2003)

Aihe: Tupakkaa koskevan yhtenäisen markkinajärjestelyn uudistaminen

Komissio edellyttää tupakan yhtenäisen markkinajärjestelyn uudistamista koskevan luonnoksen mukaan, että Euroopan unioni luopuu vähitellen tupakanvalmistuksesta alueellaan.

Ehdotuksessa lähdetään erityisesti siitä, että vuodesta 2005 alkaen tukijärjestelmää muutetaan merkittävästi, jolloin yhteisön myöntämä tuki tupakalle poistettaisiin vuonna 2007.

Vaikka tupakan aiheuttamat vakavat kansanterveydelliset haitat ovat hyvin ymmärrettäviä, olisi otettava huomioon, että tämän tuotantoalan toiminnan lakkauttamisella on dramaattisia vaikutuksia ainakin Euroopan unionin maataloustyöntekijöiden 110 000 perheen, 400 000 sesonkityöntekijän ja jatkojalostusteollisuudessa työskentelevän 30 000 työntekijän kannalta.

Onko komissio laatinut asianmukaisia sosiaaliturvajärjestelmiä työntekijöiden työpaikkojen suojelemiseksi tällä alalla? Olisiko mahdollista säilyttää ainakin osittain tukien ja tuotannon välinen yhteys?

Komissio on päättänyt torjua tehokkaasti tupakointia etenkin nuorten keskuudessa. Koska Euroopan unioni tuo jo tällä hetkellä 80 prosenttia tupakkatarpeestaan EU:n ulkopuolisista maista, katsooko komissio, että jos Euroopan unioni toisi 100 prosenttia, se ei vaikuttaisi millään tavoin ehdottoman tärkeään tupakankulutuksen torjuntaan?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 2004)

Ehdotus raakatupakka-alan uudistuksesta merkitsee, että tuotekohtainen tuki tupakalle korvataan tuottajille maksettavalla tulotuella, kuten kesäkuun 2003 yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistuksessa, ja että suurin osa raakatupakan tuottajista saa edelleen saman tuen kuin tällä hetkellä, ilman että ne olisivat sidottuja tupakan tuottamiseen.

Yhteisön tupakka-alan rahasto lopetetaan vuodesta 2007 alkaen, koska sen rahoittaminen liittyy poistuvaan tuotekohtaiseen tukeen, mutta tupakka-alan kokonaisbudjetti pysyy samana. Se osa, jota ei makseta tuottajille tuotantoon sidottuna tai tuotannosta irrotettuna tukena, siirretään rahoituskehykseen, jota käytetään jäsenvaltioissa, joissa kehykseen osoitettavat varat kerätään. Kehyksen varoja hallinnoidaan maaseudun kehittämistä koskevan lainsäädännön mukaisesti ja käytetään infrastruktuurin parantamiseen tupakantuotantoalueilla ja sellaisten tuottajien tukemiseen, jotka haluavat siirtyä muihin tuotteisiin tai muuhun taloudelliseen toimintaan.

Muun muassa uudelleenkoulutukseen käytetyssä yhteisön tupakka-alan rahastossa varoja on vain noin 14 miljoonaa euroa vuodelle 2004, kun taas rahoituskehyksessä vuodesta 2007 alkaen tulee olemaan 205 miljoonan euron varat.

Infrastruktuurin parantamiseen osoitettavan lisärahoituksen ja tuottajien tukemisen heidän siirtyessään muihin tuotteisiin tai muuhun taloudelliseen toimintaan pitäisi taata, ettei vaikutus tupakantuotanto-alueiden tuottajien ja työntekijöiden taloudelliseen tilanteeseen tule olemaan niin dramaattinen kuin arvoisan parlamentin jäsenen luomat mielikuvat antavat olettaa.

Tupakkariippuvuuden torjuntaa koskevan kysymyksen osalta voidaan sanoa, että vaikkei tuotekohtaisten tukien poistaminen välttämättä suoraan vaikuta tupakoinnin kulutukseen lyhyellä aikavälillä, kuten komission laajennetussa vaikutustenarviointiraportissa todettiin, on selvää, että parempi johdonmukaisuus kansanterveyspolitiikkojen kannalta on olennaista EU:n kansalaisten luottamuksen säilyttämiseksi.

(2004/C 78 E/0944) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4016/03**

esittäjä(t): Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) komissiolle

(9. tammikuuta 2004)

Aihe: Farmaseuttisten tuotteiden vapaa liikkuvuus EU:ssa

Kansalaisten vapaa liikkuvuus Euroopan unionissa on mahdollistanut sen, että monet jäsenvaltioiden kansalaiset asettuvat vieraaseen maahan asumaan voidakseen nauttia paremmin elämästään ja omaisuudestaan.

Mutta tästä aiheutuu useita haittatekijöitä, muun muassa lääkkeiden eroavaisuus maiden kesken, minkä vuoksi useiden ulkomaan kansalaisten on uudessa asuinmaassaan luovuttava fyysisten sairauksiensa hoidossa tavanomaisista lääkkeistään suurimmassa osassa endeemisistä tapauksista.

Voiko komissio ilmoittaa, minkälaisia mahdollisuuksia kotimaansa ulkopuolella asuvalla yhteisön kansalaisella on saada toimitettua tavanomaisia lääkkeitä alkuperämaastaan uuteen asuinmaahansa apteekkien välityksellä?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(20. helmikuuta 2004)

Muussa EU:n jäsenvaltiossa kuin alkuperämaassaan asuva EU:n kansalainen voi itse asiassa saada tavanomaiset lääkkeensä uudessa asuinmaassaan, mikäli kyseisille lääkkeille on myönnetty markkinointilupa kyseisessä jäsenvaltiossa tai mikäli niille on myönnetty yhteisön markkinointilupa.

Kun kyseessä on etäkauppa, jolloin EU:n kansalainen haluaa alkuperämaahansa sijoittautuneen apteekin toimittavan hänen tavanomaiset lääkkeensä, on otettava huomioon seuraavat seikat:

— Direktiivin 97/7/EY ([1]) 14 artiklassa säädetään, että varmistaakseen kuluttajansuojan korkeamman tason jäsenvaltiot voivat antaa tai pitää voimassa rajoituksia, jotka koskevat tiettyjen tavaroiden tai palvelujen, etenkin lääkkeiden, tarjoamista etäsopimuksin niiden alueella ottaen huomioon EY:n perustamissopimuksen määräykset.

— Euroopan yhteisöjen tuomioistuin päätti asiassa C-322/01 11. joulukuuta 2003 antamassaan tuomiossa, että kansallista kieltoa, joka koskee sellaisten lääkkeiden postimyyntiä, joita saa kyseisessä jäsenvaltiossa myydä ainoastaan apteekeissa, voidaan pitää tavaroiden vapaan liikkuvuuden rajoituksena (EY:n perustamissopimuksen 28 artikla). Kyseinen toimenpide voi kuitenkin olla perusteltavissa jollakin EY:n perustamissopimuksen 30 artiklassa määrätyllä syyllä, varsinkin ihmisten terveyden ja elämän suojelemisella edellyttäen, että toimenpide on ihmisten terveyden ja elämän tehokkaan suojelun kannalta välttämätön ja että käytettävissä ei ole muita toimenpiteitä, jotka rajoittaisivat yhteisön sisäistä kauppaa vähemmän.

— Yhteisöjen tuomioistuimen mukaan lääkemääräystä edellyttävät lääkkeet on tässä yhteydessä erotettava lääkemääräystä edellyttämättömistä lääkkeistä. Näin ollen kansallinen kielto, joka koskee sellaisten lääkkeiden postimyyntiä, joita saa kyseisessä jäsenvaltiossa myydä ainoastaan apteekeissa, voi olla perusteltu, mikäli kielto koskee lääkemääräystä edellyttäviä lääkkeitä. Jäsenvaltiossa lääkemääräystä edellyttämättömien lääkkeiden ehdotonta postimyyntikieltoa ei kuitenkaan voida perustella EY:n perustamissopimuksen 30 artiklalla.

(1) Kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20. toukokuuta 1997 annettu parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/7/EY — Neuvoston ja Euroopan parlamentin lausuma 6 artiklan 1 kohdan osalta — Komission lausuma 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan osalta, EYVL L 144, 4.6.1997.

(2004/C 78 E/0945) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-4022/03**

esittäjä(t): Christos Folias (PPE-DE) komissiolle

(22. joulukuuta 2003)

Aihe: Oliiviöljyalaa koskevat vertailutiedot

Kysyn komissiolta: Onko sillä vertailutietoja, ja mitä sellaisia, niiden tarkastusten tuloksista, joita sen yksiköt ovat suorittaneet oliiviöljyn tuottajamaissa viimeisten viiden vuoden aikana oliiviöljyalan vuosittaisten varainhoitoa koskevien oikaisujen yhteydessä? Lisäksi kysyn, onko näiden tarkastusten tulosten perusteella määrätty rangaistuksia kullekin oliiviöljyä tuottavalle jäsenvaltiolle, ja jos on, mitä rangaistuksia?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(26. tammikuuta 2004)

Oliiviöljyn yhteiseen markkinajärjestelyyn liittyvät menot ovat Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavia menoja. Komissio tarkastaa menot osana tilien tarkastamista (1).

Tilintarkastusmenettelyn perusteella komissio tekee erillisiä päätöksiä — nk. ad hoc -päätöksiä — joiden perusteella jätetään yhteisörahoituksen ulkopuolelle menot, joiden osalta jäsenvaltio ei esitä komissiolle tyydyttäviä takeita tukijärjestelmän laillisuuden ja sääntöjenmukaisuuden tarkistamiseksi sovellettavien hoito- ja tarkastusmenettelyjen tehokkuudesta.

Oliiviöljyn tuotantotuen osalta tällaisia rahoitusta koskevia oikaisuja on viime vuosina sovellettu useisiin jäsenvaltioihin. Oikaisut on pantu täytäntöön kiinteinä prosenttiosuuksina varainhoitovuoden tukijärjestelmään liittyvistä kokonaismenoista.

Varainhoitovuosien 1998 ja 1999 osalta Kreikan ja Espanjan menoja on oikaistu viisi prosenttia (2) ja Italian kaksi prosenttia (3). Portugalin ja Ranskan menoihin ei tehty oikaisuja.

Varainhoitovuoden 2000 osalta Kreikan menoja oikaistiin jälleen viisi prosenttia ja Italian kaksi prosenttia (4). Espanjan tilintarkastusmenettelyä ei vielä ole saatettu päätökseen tämän varainhoitovuoden osalta. Ranskan ja Portugalin menoihin ei tehty oikaisuja.

Oikaisujen rahoitusvaikutus voidaan tiivistää seuraavasti (miljoonaa euroa):

(miljoonaa euroa)

	1998	1999	2000
Kreikka	50,8	21,0	24,1
Espanja	48,5	45,5	–
Italia	9,1	12,5	13,0

Varainhoitovuosia 2001–2003 koskeva tilintarkastusmenettely on yhä kesken mainittujen jäsenvaltioiden osalta, ja asianmukaiset varainhoitoa koskevat oikaisut pannaan täytäntöön aikanaan.

(1) Neuvoston asetus (EY) N:o 1258/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta (EYVL L 160, 26.6.1999).

(2) komission päätös 2001/557/EY, tehty 11 päivänä heinäkuuta 2001, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle (EYVL L 200, 25.7.2001); komission päätös 2003/536/EY, tehty 22 päivänä heinäkuuta 2003, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle (Kreikka) (EUVL L 184, 23.7.2003); komission päätös 2001/137/EY, tehty 5 päivänä helmikuuta 2001, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle (EYVL L 50, 21.2.2001); komission päätös 2002/881/EY, tehty 5 päivänä marraskuuta 2002, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle (Espanja) (EYVL L 306, 8.11.2002).

(3) Komission päätös 2002/523/EY, tehty 28 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle (EYVL L 170, 29.6.2002).

(4) Komission päätös 2002/881/EY, tehty 5 päivänä marraskuuta 2002 (Kreikka ja Italia).

(2004/C 78 E/0946) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-4023/03**

esittäjä(t): Jean-Louis Bernié (EDD) komissiolle

(5. tammikuuta 2004)

Aihe: Natura 2000

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin katsoi 19. tammikuuta 1994 antamassaan tuomiossa (asia C-435/92), että kaikenlainen metsästys häiritsee villieläimiä ja että metsästys voi monessa tapauksessa vaarantaa koko lajin olemassaolon riippumatta siitä, kuinka monta eläintä surmataan. Metsästyksen aiheuttamalla häiriöllä on negatiivisia vaikutuksia yksittäisten eläinten energiatasapainoon ja asianomaisten populaatioiden kuolleisuusasteeseen.

Komissio katsoi 13. syyskuuta 1994 Ranskalle antamassaan perustellussa lausunnossa, että 7 artiklassa ei sallita metsästystä tietyn erityissuojelualueen sisällä. Metsästystoiminta vaikuttaa aina lintujen elinoloihin, vaikka olisi taattu, ettei näitä lintuja tapeta. Ajaminen, laukaukset ja metsästäjien ja koirien läsnäolo alueella eivät sovi yhteen 4 artiklassa säädettyjen lisääntymis- ja eloonjäämistavoitteiden kanssa.

Komissio muistutti tässä yhteydessä, että Ranskalle erityissuojelualueiden perustamiseksi myönnetyn rahoitustuen päämääränä oli luoda nopeasti luonnonsuojelualueita, joilla metsästys on kielletty.

Lisäksi komissio katsoi, että metsästystä näillä alueilla ei missään tapauksessa voisi perustella direktiivin 92/43/ETY (1) 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuilla ”erittäin tärkeillä yleisen edun kannalta pakottavilla syillä”.

Kuitenkin sekä komissio että jäsenvaltiot vahvistavat, että metsästys tulee jatkumaan Natura 2000 -verkossa, toisin sanoen alueilla, joilla eläinten häirintää ei sallita.

Mihin oikeusperustaan ja oikeuskäytäntöön komissio tukeutuu, kun se väittää, että metsästys ja erityissuojelualueet ja erityisten suojelutoimien alueet sopivat yhteen?

(1) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(5. helmikuuta 2004)

Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY 6 artiklassa Natura 2000 -alueille vahvistetut suojelutoimenpiteet ovat luonteeltaan yleispäteviä. Metsästystä Natura 2000 -alueilla koskevia erityissäännöksiä ei ole annettu. Siksi metsästystä on tarkasteltava samojen yleisperiaatteiden mukaisesti, joita sovelletaan myös muuhun, suojelualueen tavoitteiden säilymisen kannalta mahdollisesti haitalliseen ihmisen toimintaan.

Yhteisössä ei ole erityistä oikeuskäytäntöä, jolla säädellään metsästystä Natura 2000 -alueilla. Komissio on halunnut tarkastella nykyisen oikeuskäytännön kattavuutta Natura 2000 -verkkoon sovellettavien yleisten suojelunäkökohtien osalta direktiivin 92/43/ETY (1) 6 artiklan säännösten soveltamisohjeissa. Se ottaa myös huomioon kyseisen asiakirjan julkaisemisen jälkeen annetut tuomioistuimen tuomiot. Arvoisaa parlamentin jäsentä kehotetaan myös tutustumaan metsästystä koskeviin uusiin suuntaviivoihin (2), joissa käsitellään samaa aihepiiriä.

(1) Natura 2000 -alueiden suojelu ja käyttö. Luontodirektiivin 92/43/ETY 6 artiklan säännökset. Saatavissa Internet-osoitteesta (http://europa.eu.int/comm/environment/nature/legis.htm).
(2) Guidance document on hunting under Council Directive 79/409/EEC on the conservation of wild birds. Saatavissa Internet-osoitteesta (http://europa.eu.int/comm/environment/nature/sustainable_hunting.htm).

(2004/C 78 E/0947) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4024/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(9. tammikuuta 2004)

Aihe: Vapaasti seisovat uunit

Komissio antoi vastauksen kirjalliseen kysymykseen E-3307/03 (1). Voiko komissio ilmoittaa, onko vapaasti seisovien uunien (joissa on olkapään korkeudella oleva uuni/grilliosa) myynti Isossa-Britanniassa kielletty neuvoston direktiivin 73/23/ETY (2) (tai muun EU:n lainsäädännön) nojalla?

Voiko komissio antaa luettelon (merkki ja malli) vapaasti seisovista uuneista, joiden saattaminen markkinoille Isossa-Britanniassa on kielletty neuvoston direktiivin 73/23/ETY nojalla?

(1) EUVL C 70 E, 20.3.2004.
(2) EYVL L 77, 26.3.1973, s. 29.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(12. helmikuuta 2004)

Komissio täydentää arvoisan parlamentin jäsenen direktiiviä 73/23/ETY (1) koskevaan kirjalliseen kysymykseen E-3307/03 antamaansa vastausta toteamalla, ettei sillä ole tietoa toimenpiteistä, joihin Yhdistyneessä kuningaskunnassa olisi ryhdytty ja joilla olisi tarkoitus rajoittaa vapaasti seisovien uunien, joissa on olkapään korkeudella oleva uuni/grilliosa, vapaata liikkuvuutta tai makkinoille saattamista.

Markkinavalvonta on jäsenvaltioiden vastuulla, eikä se suoranaisesti koske komissiota, ellei kyseinen jäsenvaltio ilmoita suojalausekemenettelyn mukaisesta toimenpiteestä, joka on kuvattu mainitun direktiivin 9 artiklassa. Tällaista ilmoitusta ei ole tähän päivään mennessä tehty.

([1]) Neuvoston direktiivi 73/23/ETY, annettu 19 päivänä helmikuuta 1973, tietyllä jännitealueella toimivia sähkölaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, EYVL L 77, 26.3.1973, sellaisena kuin se on muutettuna 22 päivänä heinäkuuta 1993 annetulla neuvoston direktiivillä 93/68/ETY, EYVL L 220, 30.8.1993.

(2004/C 78 E/0948) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4025/03**

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(9. tammikuuta 2004)

Aihe: YK:n tutkimus Itä-Timorista

Eräs vaalipiirini asukas on kertonut minulle meneillään olevasta YK:n tutkimuksesta.

Vuonna 1975 viisi Indonesian hyökkäystä seurannutta toimittajaa sai surmansa Itä-Timorissa. Yksi heistä oli vaalipiirini asukkaan sukulainen. Ensimmäisten tietojen mukaan toimittajat saivat surmansa jouduttuaan kahden osapuolen tulituksen väliin. Myöhemmin (1990-luvun puolivälissä) kävi kuitenkin ilmi, että indonesialaiset joukot olivat tappaneet heidät tarkoituksella.

YK:n hallinto käsittelee asiaa, ja vaikka syyllisiksi epäiltyjä oltiin tiettävästi pidättämässä vuonna 2001, päätöksiä toiminnasta ei ole tehty.

Vaalipiirini asukas on erittäin huolissaan siitä, että oikeus ei ole tapahtunut. Voisiko komissio kertoa, mitä se voi tehdä asian viemiseksi eteenpäin?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(10. helmikuuta 2004)

Viisi toimittajaa, Malcolm Rennie (Skotlanti), Brian Peters (Englanti), Greg Shackleton (Australia), Tony Stewart (Uusi-Seelanti) ja Gary Cunningham (Australia), jotka kaikki työskentelivät australialaisten televisiokanavien palveluksessa, tapettiin raa'asti Malianan alueella sijaitsevassa Balibon kylässä Itä-Timorilla lokakuussa 1975. Tapaukseen liittyvät tosiasiat ovat yleisesti tiedossa, koska asiaa on käsitelty joukkoviestimissä ja uhrien sukulaiset ovat jatkuvasti pyrkineet saamaan asian oikeuskäsittelyyn, mutta pidätyksiä tai syytteitä ei ole koskaan toteutettu tai nostettu.

Yhdistyneiden Kansakuntien Itä-Timorin väliaikaisella hallinnolla (UNTAET) oli turvallisuusneuvoston myöntämät täydet hallintovaltuudet. Tämän tapauksen ja muiden historiallisesti merkittävien tapausten tutkinnasta vastasivat YK:n poliisivoimien tutkijat. UNTAET-operaation päättyessä toukokuussa 2002 tutkinnassa oli päästy vaiheeseen, jossa todistusaineisto oli kerätty ja useita epäonnistuneita yhteistyöpyyntöjä oli esitetty Indonesialle todistajien kuulemiseksi. Myös Euroopan unioni otti asian esille Indonesian hallituksen kanssa vuonna 2002. Yksikään näistä pyynnöistä ei ole tuottanut tulosta.

Murhasyytteitä ei voida nostaa, koska rikoksen vanhentumisaika on kulunut umpeen (18 vuotta Indonesian rikoslain mukaan ja 15 vuotta Portugalin rikoslain mukaan), vaikkakin tutkinnan jatkamisen turvin saattaisi olla mahdollista nostaa sotarikossyytteitä (Geneven yleissopimuksessa ei määrätä vanhentumisaikaa sotarikoksille).

Itä-Timor sai täyden itsenäisyyden 20. toukokuuta 2002, ja syyttäjäviranomaisen toiminta siirtyi UNTAETin vastuulta itsenäisen valtion instituutioille. Tämän kaltainen tapaus kuuluu yleisen syyttäjän toimivallan alaisuuteen, joten asiaa koskeva aineisto, UNTAETin keräämä ja laatima aineisto mukaan luettuna, olisi siirrettävä yleisen syyttäjän virastolle.

Dilissä sijaitseva komission Itä-Timorin-lähetystö on ottanut yhteyttä yleiseen syyttäjään, joka on kiistänyt, että tutkinta-aineisto olisi siirretty virallisesti hänelle. Yleinen syyttäjä ilmoitti asiasta myös uhrien sukulaisille tavatessaan heidät lokakuussa 2003 (kun he olivat saapuneet Timor-Lesteen surmattujen viiden toimittajan muistoksi perustetun "Balibo Flag House" -rakennuksen vihkiäisiin).

Yleinen syyttäjä on vakuuttanut komission Itä-Timorin-lähetystölle, että hän jatkaa tutkintaa heti, kun aineisto on siirretty hänelle.

(2004/C 78 E/0949) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4030/03**

esittäjä(t): Juan Naranjo Escobar (PPE-DE) komissiolle

(12. tammikuuta 2004)

Aihe: Maksumäärärahojen vajaakäyttö

Euroopan unionin tilintarkastustuomioistuin on antanut vuoden 2002 talousarviota koskevan vuosikertomuksen, jonka mukaan toteutuneiden maksujen arvo oli 85 144 euroa käytettävänä olevasta 98 579 euron kokonaismäärästä. Näin ollen maksuista toteutui 86,4 prosenttia.

Kun lisäksi otetaan huomioon, että maksuista toteutui 82,3 prosenttia vuonna 2001 ja 87,9 prosenttia vuonna 2000, voidaan todeta, että maksumäärärahojen vajaakäyttö ei ole poikkeus vaan pikemminkin jo tavaksi tullut sääntö. Epätasapainoa on erityisesti luokassa 2, mikä johtuu osittain siitä, että ensimmäisinä vuosina ohjelmointivaihe vaatii paljon aikaa, välineitä ja voimavaroja. Miten komissio perustelee sitä, että sisäisten politiikkojen menoluokkaan käytettiin vuonna 2002 vain 82,5 prosenttia ja ulkoisiin toimiin käytettiin vuonna 2001 vain 86 prosenttia kokonaismäärästä?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(20. helmikuuta 2004)

Vuonna 2002 maksujen toteutumisaste oli todellakin 86 prosenttia, joka oli suurempi kuin vuonna 2001, jolloin se oli 82 prosenttia.

Maksumäärärahoja jäi käyttämättä noin 13,1 miljardia euroa. Summa jakautuu eri politiikan aloille seuraavasti:

— maatalous: 1,4 miljardia euroa

— rakennerahastot: 8,1 miljardia euroa

— sisäiset politiikat: 1,4 miljardia euroa

— ulkoiset toimet: 0,5 miljardia euroa sekä

— liittymistä valmisteleva tuki: 0,9 miljardia euroa.

Arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristöön lähetetään yksityiskohtainen erittely vajaakäytöstä seuraavien maksumäärärahojen osalta:

— talousarvion määrärahat

— määrärahasiirrot

— kolmansien osapuolten määrärahat.

Rakennerahastojen osalta vajaakäyttö johtui pääasiassa siitä, että vuosien 1994—1999 ohjelmissa toteutuma oli jäsenvaltioiden tekemää ennustetta pienempi, kun taas uusissa vuosien 2000—2006 ohjelmissa toteutumisaste oli 91 prosenttia (vrt. 70 prosenttia vuonna 2001).

Sisäisten politiikkojen osalta noin 50 prosenttia toteutumatta jääneistä maksuista liittyi itse asiassa kolmansien osapuolten määrärahoihin. Talousarvioperiaatteiden mukaan nämä osuudet on vietävä talousarvioon yhdessä niihin liittyvien sitoumusten kanssa myös sellaisissa tapauksissa, joissa maksut tosiasiassa suoritetaan vasta tulevina vuosina ohjelmien ja hankkeiden toteutuessa. Kyseiset määrärahat siirretään automaattisesti, jotta tämä olisi mahdollista. Ilman kolmansien osapuolten määrärahoja toteutumattomia maksuja oli yhteensä noin 700 miljoonaa euroa. Ne liittyivät pääasiassa tutkimukseen ja kehitykseen ja johtuivat oikeudellisten sitoumusten ja sopimuspuolten kustannusarvioiden myöhästymisestä. Yleisesti ottaen on korostettava sitä, että toteutuneiden maksujen määrä lisääntyi vuonna 2002 huomattavasti, eli 1,3 miljardilla eurolla vuodesta 2001.

Ulkoisten toimien osalta maksumäärärahojen vajaakäytön syynä olivat tiettyjen ohjelmien määrärahojen myöhäinen sitominen (mikä vaikutti vastaavien maksujen suorittamiseen seuraavana vuonna) sekä parlamentin tekemä lisäys komission alustavassa talousarvioesityksessä esitettyihin maksuihin. Lähinnä kyseessä olivat seuraavat ohjelmat: Yhteistyö Balkanin maiden kanssa, Tuki Itä-Euroopan ja Keski-Aasian kumppanimaille, Muut yhteistyötoimet, Humanitaarinen apu ja Yhteistyö Latinalaisen Amerikan kehitysmaiden kanssa. Kaiken kaikkiaan ulkoisiin toimiin liittyvien toteutuneiden maksujen määrä oli 200 miljoonaa euroa suurempi vuonna 2002 kuin vuonna 2001. Maksattamatta olevat määrät olivat myös vakiintuneet ulkoisten toimien osalta aiempien vuosien kasvun sijaan.

Yleensä maksut liittyvät tiettyihin tarpeisiin. Pääsääntöisesti komissio voi suorittaa maksun vain, jos tuensaaja täyttää tietyt edellytykset: sopimus on esimerkiksi allekirjoitettu, hanke on edennyt tai se on saatettu päätökseen ja/tai tuensaaja on toimittanut lopullisen tilityksen rahoitusavun saamiseksi. Kaiken kaikkiaan nämä ovat asioita, joihin komissio ei voi vaikuttaa. Järkevään varainhoitoon kuuluu, että komissio valvoo tarkasti näiden maksuedellytysten täyttymistä. Koska vuoden 2002 talousarvio oli pääosiltaan valmis vuoden 2001 alussa, tiettyjen maksujen toteutumisajankohdan ennustaminen perustui erittäin suureen määrään epävarmuustekijöitä ulkoisten olosuhteiden osalta, mikä aiheutti määrärahatarpeen yliarvioinnin vuonna 2002.

(2004/C 78 E/0950) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4039/03**

esittäjä(t): Christos Folias (PPE-DE) komissiolle

(12. tammikuuta 2004)

Aihe: Näöntarkastusten suorittaminen Kreikassa

Kreikan parlamentti päätti äskettäin kansallisen terveysjärjestelmän muuttamisesta ja täydentämisestä sekä muista terveys- ja sosiaalihuoltoministeriön toimialaan kuuluvista uudistuksista. Ministeriö säätelee optiikkaa myyvien liikkeiden toimintaa. Esimerkiksi näöntarkastusten suorittaminen kielletään optikkoliikkeissä ja farmaseuteille annetaan lupa myydä kaukonäkölaseja ja piilolinssinesteitä.

Onko tämä optikkoja koskeva näöntarkastusten suorittamiskielto ja luvan myöntäminen farmaseuteille Euroopan unionin säädösten mukainen?

Onko Euroopan unionissa voimassa säädöksiä, jotka koskevat yksinomaan optikkoliikkeissä myytävien, näkökykyyn liittyvien laitteiden myyntiä?

Voiko komissio ilmoittaa, mitkä Kreikan läänitason viranomaiset ovat vastuussa lain edellyttämien seuraamusten määräämisestä optikkoliikkeille, jotka toimivat laittomasti?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(17. helmikuuta 2004)

Missään yhteisön erityislainsäädännössä ei säädellä optikkojen toimintaa. Sen sijaan farmasian alan toimintaa säädellään kahdessa direktiivissä, nimittäin tiettyä farmasian alan toimintaa koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 16 päivänä syyskuuta 1985 annetussa

neuvoston direktiivissä 85/432/ETY ja farmasian tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä sijoittautumisvapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi farmasian alalla 16 päivänä syyskuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/433/ETY ([1]). Näissä direktiiveissä ei kuitenkaan säädellä sitä, missä määrin apteekkareilla on oikeus myydä optiikkaa ja toimia kyseisellä alalla.

Koska kyseisten ammattien harjoittamista ei ole yhdenmukaistettu, jäsenvaltioilla on periaatteessa toimivalta säädellä niiden harjoittamista. Niiden pitää kuitenkin noudattaa EY:n perustamissopimuksen perusvapauksia käyttäessään toimivaltaa tällä alalla, ja erityisesti niiden on kunnioitettava EY:n perustamissopimuksen 43 artiklassa tarkoitettua sijoittautumisvapautta.

Yhteisön nykyisen lainsäädännön ja saatavilla olevien tietojen mukaan komissio arvioi, että mikään yhteisön lainsäädännössä ei estä Kreikkaa kieltämästä optikkoja suorittamasta näöntarkastuksia tai antamasta farmaseuteille lupaa myydä tiettyjä optisia tuotteita. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on myös vahvistanut tämän näkemyksen viimeaikaisessa vastaavia tilanteita koskevassa oikeuskäytännössään ([2]).

Ei ole olemassa yhdenmukaistettuja EU:n sääntöjä, joiden mukaan vain optikot voivat myydä optisia tuotteita. EY-tuomioistuin on johdonmukaisesti todennut, että sääntöjen puuttuessa kansalliset viranomaiset voivat toteuttaa tiettyjä myyntiä koskevia järjestelyjä, jos kyseiset säädökset koskevat kaikkia valtion alueella toimivia asiaan kuuluvia kauppiaita ja jos ne vaikuttavat samalla tavalla, sekä lain mukaan että käytännössä, kotimaisten ja muista jäsenvaltioista tuotavien tuotteiden kauppaan. Jos nämä edellytykset täyttyvät, sellaiset säännöt eivät kuulu tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevan EY:n perustamissopimuksen 28 artiklan soveltamisalaan.

Komissio arvioi, että sillä ei ole toimivaltaa vastata arvoisan parlamentin jäsenen viimeiseen kysymykseen. Tämä kysymys koskee ainoastaan Kreikan viranomaisten toimivaltaa.

([1]) EYVL L 253, 24.6.1985.
([2]) Ks. asia C-108/96, Mac Quen, tuomio 1. helmikuuta 2001, Kok. 2001, s. I-837 ja asia C-294/00, Gräbner, tuomio 11. heinäkuuta 2002, Kok. 2002, s. I-6515.

(2004/C 78 E/0951) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4040/03**

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE), Kathalijne Buitenweg (Verts/ALE), Claude Moraes (PSE) ja Anna Terrón i Cusí (PSE) komissiolle

(12. tammikuuta 2004)

Aihe: MEDEA-ohjelma ja EU:sta tehdyn sopimuksen 13 artikla

Voisiko komissio kertoa pääpiirteittäin, miten se aikoo sisällyttää Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 13 artiklan asiat MEDEA-ohjelmaan? Onko komissio tietoinen siitä, että se on tässä asiassa huomattavasti jäljessä verrattuna työhönsä muilla alueilla?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(12. helmikuuta 2004)

Andalusian autonomisen alueen hallitus käynnisti MEDEA-ohjelman audiovisuaalisen Euromed I -ohjelman osana. Komissio valitsi osarahoitukseen vuonna 2000 tämän hankkeen, jossa keskitytään audiovisuaalisiin hankkeisiin Euro—Välimeri-alueella. Sen kolmivuotiseksi sovittua rahoitusta on jatkettu niin, että yhteisön rahoitusosuus säilyy ennallaan syyskuuhun 2004 asti.

MEDEA-hankkeen ehdotuspyynnössä mainitut hankkeiden tukikelpoisuusperusteet (kohta 4) vastaavat EY:n perustamissopimuksen 13 artiklan periaatteita (”tarvittavat toimenpiteet sukupuoleen, rotuun, etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjumiseksi”).

Ehdotuspyynnössä, joka on avoin 27 kumppanille, esitetäänkin kohdassa 4 seuraava täsmennys: ”erityistä huomiota kiinnitetään hankkeisiin, joissa edistetään yhteisiä arvoja kuten aluen identiteetin kunnioittamista, mikä auttaa tiedostamaan hankkeiden osuuden kansainväliseen kehitykseen eettisesti ja moraalisesti, mm. rasismin ja muukalaisvihan, suvaitsemattomuuden, epäluulon, stereotypioiden ja ennakkoluulojen vastaisessa taistelussa, ja edistävät nuoria ja ihmisarvoa suojaavaa toimintaa”.

(2004/C 78 E/0952) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4041/03**

esittäjä(t): John Bowis (PPE-DE)
ja Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE) komissiolle

(12. tammikuuta 2004)

Aihe: Työsuojeludirektiivien täytäntöönpano sekä terveysalan työntekijöiden ja potilaiden suojelu

Euroopassa tapahtuu arviolta miljoona neulanpistotapaturmaa joka vuosi. Näistä ilmoittamatta jää 60—80 prosenttia.

Tutkimukset osoittavat, että koulutus, turvallisemmat työtavat ja neulan suojaavaa tekniikkaa sisältävien lääkinnällisten laitteiden käyttö yhdessä voivat vähentää reilusti näitä mahdollisesti hengenvaarallisia tapaturmia.

Eurooppalaiset terveysalan työntekijät altistuvat neulojen ja muiden lääketieteellisten terävien esineiden aiheuttamien tapaturmien vuoksi joka päivä mahdollisesti kuolettaville veren välityksellä leviäville taudinaiheuttajille, kuten hepatiitti B- ja C-virukselle sekä HIV:lle.

Myöntääkö komissio, että on ryhdyttävä toimiin ja luotava erityisiä EU:n suuntaviivoja sen varmistamiseksi, että Euroopassa toteutetaan johdonmukaisesti tehokkaita keinoja neulojen ja muiden lääketieteellisten terävien esineiden aiheuttamien tapaturmien ehkäisemiseksi?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(13. helmikuuta 2004)

Komissio pitää terveydenhoitoalan työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemista erittäin tärkeänä.

Syyskuun 18 päivänä 2000 annettu parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/54/EY ([1]) työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät biologisille tekijöille altistumiseen työssä, sisältää säännöksiä, joiden tarkoituksena on ehkäistä ennalta työntekijöiden altistuminen tartuntavaaroille. Direktiivissä vahvistetaan erikseen tätä ongelmaa koskevia vähimmäisvaatimuksia.

Direktiivissä asetetaan työnantajille velvoitteita vaarojen ehkäisemisestä ennalta. Varsinkin kaikessa toiminnassa, johon voi liittyä biologisille tekijöille altistumisen vaara, on työntekijöiden altistumisen laatu, määrä ja kesto määriteltävä, jotta jokainen vaara työntekijän terveydelle tai turvallisuudelle voidaan arvioida ja päättää tarvittavista toimenpiteistä. Direktiivin säännösten täytäntöönpano on jäsenvaltioiden vastuulla.

Neuvosto antoi 30 päivänä marraskuuta 1989 direktiivin 89/655/ETY ([2]) työntekijöiden työssään käyttämille työvälineille asetettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista. Direktiivin tavoitteena on lisätä niiden työntekijöiden turvallisuutta, jotka käyttävät työssään esimerkiksi sairaaloiden lääkinnällisten laitteiden kaltaisia työvälineitä. Valitessaan työvälineitä työnantajan on kiinnitettävä huomiota erityisiin työskentelyedellytyksiin ja työntekijöille aiheutuviin vaaroihin, jotta vaarat saataisiin poistettua tai minimoitua. Jos ei voida käyttää työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden kannalta vaarattomia työvälineitä, työnantajan on minimoitava vaarat. Lisäksi työntekijöille on annettava riittävästi ohjeita ja koulutusta työvälineiden käytöstä.

EY:n tasolla toteutettavia terveydenhoitoalan toimia kehitetään Euroopan työterveys- ja työturvallisuusvirastossa. Viraston www-sivustolla onkin runsaasti tietoa terveydenhoitoalan työterveydestä ja työturvallisuudesta ja erityisesti neulojen ja muiden terävien välineiden aiheuttamien pistojen ennaltaehkäisystä ([3]). Tiedoista mainittakoon suuntaviivat neulanpistojen ennaltaehkäisystä, esimerkit hyvistä toimintatavoista sekä jäsenvaltioista ja muista Euroopan ja maailman maista kootut alan tutkimukset ja suositukset.

Komissio tarkkailee jatkuvasti työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta haittaavien vaarojen ennaltaehkäisyä kaikilla toimialoilla, myös terveydenhoitoalalla. Jos tällöin käy ilmi, että terveydenhoitoalalla on tarvetta kehittää uusia yhteisön sääntelyvälineitä, komissio tekee ehdotukset aiheellisista toimenpiteistä.

([1]) EYVL L 262, 17.10.2000.
([2]) EYVL L 393, 30.12.1989 (muutettu direktiiveillä 95/63/EY, EYVL L 335, 30.12.1995, ja 2001/45/EY, EYVL L 195, 19.7.2001).
([3]) http://europe.osha.eu.int/good_practice/sector/healthcare/fi/indexbytopic.php
http://europe.osha.eu.int/good_practice/sector/healthcare/fi/indexbytopic11.php?id=274

(2004/C 78 E/0953) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4042/03**

esittäjä(t): Kathalijne Buitenweg (Verts/ALE) komissiolle

(12. tammikuuta 2004)

Aihe: Koulukiusaaminen

Lasten on tunnettava olonsa turvalliseksi koulussa. Kiusaamista ja muuta henkistä ja fyysistä väkivaltaa on ehkäistävä ja torjuttava sekä luokissa että luokkien ulkopuolella. EU:n jäsenvaltiot päättivätkin kyseisen tavoitteen mukaisesti vuonna 1997 käynnistää hankkeen "Violence at Schools" (väkivalta kouluissa).

Hanke kesti kaksi vuotta ja siihen sisältyi tiedottamista sekä rajat ylittävää toimintaa ja erilaisia hankkeita. Toiminnan tukemiseksi perustettiin asiantuntijaryhmä. Neuvoston oli tarkoitus arvioida Violence at Schools -hanketta kahden vuoden kuluttua.

1. Kuinka kouluväkivaltaa koskevaa hanketta on arvioitu?

2. Pitääkö paikkansa, että hanketta ei ole myöhemmin jatkettu ja miksi näin on käynyt?

3. Kuuluuko turvallisuuden luominen kouluihin ja koulukiusaamisen ehkäiseminen tällä hetkellä yhteisöpolitiikan tai yhteisön koulutusohjelmien tavoitteisiin? Sisältyykö asia Comenius-ohjelman tavoitteisiin? Comenius-ohjelman avulla pyritään kehittämään ja ottamaan laajemmin käyttöön menetelmiä, joilla ehkäistään koulusta syrjäytymistä ja koulussa epäonnistumista, edistetään erityisopetusta tarvitsevien oppilaiden integraatiota ja yhtäläisten mahdollisuuksien toteutumista kaikilla opetusaloilla.

4. Mikäli vastaus kolmanteen kysymykseen on kielteinen, suunnitteleeko komissio aloitteita, joiden avulla asia voitaisiin ottaa mukaan yhteisön koulutusohjelmiin?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(10. helmikuuta 2004)

1. ja 2. Kouluväkivaltaan liittyvien pilottitoimien käynnistämisestä 22. syyskuuta 1997 annettujen neuvoston päätelmien mukainen rahoitus myönnettiin kuudelletoista hankkeelle. Ne toteutettiin vuosien 1997 ja 1999 välillä, ja niihin kuului yhtenä osana sisäinen ja/ulkoinen arviointi. Hankkeiden etenemisestä raportoitiin säännöllisesti neuvoston päätelmissä mainitulle asiantuntijaryhmälle.

Kuusi kouluväkivaltaa käsittelevää uutta hanketta syntyi osittain kyseisestä "Violence at Schools" -aloitteesta (väkivalta kouluissa) rahoitettujen hankkeiden jatkoksi. Ne saivat rahoitusta vuosina 1999—2001 Connect-aloitteesta.

Connect-aloite arvioitiin perusteellisesti ja arvioinnin tulokset julkaistiin vuonna 2002. Arviointiin sisältyy yksityiskohtaisia tietoja kustakin kuudesta hankkeesta sekä yleiset johtopäätökset. Johtopäätöksissä mainitaan muun muassa vuorovaikutuksen ja kokemustenvaihdon vähyys. Kaikkien hankkeiden todettiin kuitenkin omanneen erittäin hyvät valmiudet omilla aloillaan. On hyvin tiedossa, että tämäntyyppisten hankkeiden jatkuvuus on yleisesti vaikea taata etenkin rahoituksen osalta. Johtopäätöksissä mainitaankin tähän liittyen, että kahdessa kuudesta hankkeesta oli arvioinnin toteuttamishetkellä esitetty alustavat ehdotukset Sokrates-ohjelmaan kuuluvaa Comenius 3 -toimintaa (verkostot) varten.

3. ja 4. Kouluväkivallan torjumiseen liittyviä korkealaatuisia hankkeita voidaan rahoittaa Sokrates-ohjelmaan kuuluvasta Comenius-toiminnasta.

Viisi hanketta Comeniuksen osiosta 2.1 ”Eurooppalaiset yhteistyöhankkeet koulujen opetushenkilöstön koulutuksessa” rahoitetuista yhteensä 186 hankkeesta liittyi vuosien 2001 ja 2003 välillä kouluväkivaltaan. Aihetta käsiteltiin samalla kaudella yhdessä Comenius 3:een valituista 21 verkostosta.

(2004/C 78 E/0954) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4044/03**

esittäjä(t): Theresa Villiers (PPE-DE) komissiolle

(12. tammikuuta 2004)

Aihe: Paikallisasukkaiden vapaa kulku kulttuurihistoriallisissa ja matkailukohteissa

1. Voiko komissio vahvistaa todeksi tiedon, että valmisteilla olevan EU:n asetuksen mukaan kulttuurihistorialliset ja matkailukohteet eivät voi jatkossa tarjota ihmisille vapaata kulkua alueelleen maantieteellisen läheisyyden perusteella?

2. Onko kulttuurihistoriallisten ja matkailukohteiden, kuten esimerkiksi Lontoon Hampton Court Palacen, tällaisen EU-säädöksen vuoksi peruutettava kulkuluvat, jotka mahdollistavat paikallisten asukkaiden vapaan pääsyn alueelleen?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(17. helmikuuta 2004)

Yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut Italian museoiden sisäänpääsyä koskevassa asiassa C-388/01 16. tammikuuta 2003 antamassaan tuomiossa, että kansalaisuuteen perustuvat sisäänpääsymaksujen alennukset ja myös asuinpaikan tai jopa paikkakunnan perusteella myönnetyt suosituimmuusasemat kulttuurilaitosten kävijöille ovat syrjiviä ja siten EY:n perustamissopimuksen ja erityisesti palvelujen vapaan liikkuvuuden periaatteen vastaisia.

Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan vaarana onkin, että asuinpaikkaan perustuvaa syrjintää sovelletaan pääasiallisesti toisten jäsenvaltioiden kansalaisten vahingoksi, sillä ulkomailla asuvat ovat useimmiten henkilöitä, jotka eivät ole kyseisen valtion kansalaisia. Tällöin ei välitetä siitä, että toimenpide vaikuttaa mahdollisesti myös maan muissa osissa asuviin saman maan kansalaisiin yhtä lailla kuin muiden jäsenvaltioiden kansalaisiin.

Asuinpaikkaan perustuva syrjintä voi olla hyväksyttävää ainoastaan silloin, kun se perustellaan yleiseen etuun liittyvillä pakottavilla syillä — ei siis yksinomaan taloudellisilla syillä — ja kun siinä noudatetaan tarpeellisuuden ja suhteellisuuden periaatteita.

Palveluista sisämarkkinoilla 13 päivänä tammikuuta 2004 antamassaan direktiiviehdotuksessa komissio on omaksunut palvelujen saatavuutta koskevien edellytysten osalta periaatteen kansalaisuuteen ja asuinpaikkaan perustuvan erottelun kieltämisestä sellaisena kuin periaate on kehitetty yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä.

Juuri näiden periaatteiden kannalta toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on tarkasteltava tapauksia, joissa matkailukohteiden pääsymaksuissa esiintyy erottelua. Arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessä esitetty tapaus on esimerkki tällaisesta tapauksesta. Toteuttaessaan toimenpiteitä EU:n kansalaisten välisen syrjinnän välttämiseksi kansallisten viranomaisten on otettava huomioon kussakin tilanteessa vallitsevat erityisolosuhteet.

(2004/C 78 E/0955) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-4049/03**

esittäjä(t): Francesco Speroni (NI) komissiolle

(7. tammikuuta 2004)

Aihe: Muuntogeenisiä organismeja sisältävät tuotteet

Velvoitetaanko voimassaolevassa yhteisön lainsäädännössä ravintolatoiminnan harjoittajia ilmoittamaan muuntogeenisiä organismeja sisältävien tuotteiden käytöstä silloin, kun lakisääteiset kynnysarvot ylittyvät?

Jos näin ei ole, katsooko komissio olevan tasavertaisen kaupankäynnin ja elintarviketurvallisuuden turvaamiseksi tarpeen laatia normeja, joihin sisältyisi edellä mainittu velvoite?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(18. helmikuuta 2004)

Sen paremmin EY:n nykylainsäädäntö [1] kuin huhtikuusta 2004 alkaen sovellettavat asetuksen (EY) N:o 1829/2003 [2] säännöksetkään eivät velvoita ravintoloita tai suurkeittiöitä ilmoittamaan pakkausmerkinnöissä, että elintarvike on valmistettu muuntogeenisistä organismeista tai että se sisältäisi ainesosia, jotka on valmistettu muuntogeenisistä organismeista.

Muuntogeenistä ainesta sisältävien elintarvikkeiden pakkausmerkintöjä koskevia uusia sääntöjä ja varsinkin asetuksen (EY) N:o 1829/2003 12 artiklan 1 kohtaa sovelletaan elintarvikkeisiin, jotka toimitetaan sellaisinaan lopulliselle kuluttajalle tai suurkeittiöille. Kyseisiä säännöksiä sovelletaan siis ainoastaan elintarvikkeisiin, joita suurkeittiöt toimittavat sellaisinaan kuluttajille. Jos tällaisia elintarvikkeita muunnellaan tai käytetään valmistuksessa, pakkausmerkintöjä koskevia velvoitteita ei sovelleta.

Asetuksen (EY) N:o 1829/2003 14 artiklan 2 kohdassa säädetään mahdollisuudesta antaa komiteamenettelyssä erityissääntöjä siitä, mitä tietoja elintarvikkeita toimittavien suurkeittiöiden on lopullisille kuluttajille annettava. Mitään tämänsuuntaista hanketta ei ole tällä hetkellä suunnitteilla.

Laajempaa kysymystä siitä, mitä tietoja ravitsemuslaitosten on toimitettava kuluttajille, käsitellään elintarvikkeiden pakkausmerkintöjä koskevan lainsäädännön yleisen tarkistustyön yhteydessä.

---

[1] Komission asetus (EY) N:o 49/2000, annettu 10 päivänä tammikuuta 2000, muiden kuin neuvoston direktiivissä 79/112/ETY säädettyjen pakollisten mainintojen liittämisestä tiettyjen geneettisesti muunnetuista organismeista valmistettujen elintarvikkeiden pakkausmerkintöihin annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1139/98 muuttamisesta, EYVL L 6, 11.1.2000.

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1829/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti), EUVL L 268, 18.10.2003.

(2004/C 78 E/0956) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-4050/03**

esittäjä(t): Theresa Villiers (PPE-DE) komissiolle

(7. tammikuuta 2004)

Aihe: Kuluttajaluottoa koskeva direktiiviehdotus

1. Voiko komissio ilmoittaa yhdenmukaistamisen asianmukaista tasoa koskevan kantansa? Myöntääkö komissio, että sen täydellistä yhdenmukaistamista koskeva kanta ei ole asianmukainen EU:n puitteissa, ja että se aiheuttaa tarpeettomia ongelmia joissakin jäsenvaltioissa?

2. 28. heinäkuuta 2003 päivätyssä kirjeessä, joka oli osoitettu valiokunnan puheenjohtajalle ja esittelijöille, terveys- ja kuluttaja-asioiden PO:n pääjohtaja ilmoitti komission tunnustavan, että toimien on oltava suhteellisia. Voiko komissio ilmoittaa, miten tämä sopii yhteen ehdotettujen kauaskantoisten muutosten kanssa, jotka tulevat vaikuttamaan kaikkiin kuluttajaluottoihin ja rajat ylittäviin luottoihin, erityisesti pääjohtajan kommentin valossa, kun tämä toteaa, että "radikaali vaihtoehto olisi pidättyminen kuluttajaluottojen kotimyyntiä koskevan asetuksen antamisesta, koska sen rajat ylittävä ulottuvuus on äärimmäisen rajoitettu (raja-alueisiin)"? Tätä perustelua voitaisiin soveltaa ehdotuksen muihinkin osa-alueisiin? Millaisilla perusteilla komissio on määrittänyt direktiivin tarpeellisuuden sen nykyisessä muodossa?

3. Voiko komissio ilmoittaa, minkälaiset vaikutusten arvioinnit laadittiin

a) tililuotoista,

b) takaussitoumuksista ja

c) irtisanoutumisoikeudesta, ja mitkä olivat komission laatimien arviointien tulokset?

Jos vaikutusten arviointia ei laadittu, voiko komissio selventää, miltä pohjalta komissio pitää välttämättömänä ehdottaa luonnosta tässä muodossa?

4. Kun oikeusvarmuuden edistämisen tarve otetaan huomioon, myöntääkö komissio, että olisi suotavampaa tehdä muutoksia alakohtaiseen lainsäädäntöön esimerkiksi rahanpesun, tietosuojan ja epäoikeudenmukaisten sopimusehtojen osalta sen sijaan, että muutokset tehdään asiaan liittymättömään säädökseen, mikä saatetaan tulkita voimassa olevan lainsäädännön muuttamiseksi jälkikäteen? Myöntääkö komissio esimerkiksi, että ehdotuksen 7 artikla kirjaimellisesti tulkittuna ei sallisi edes henkilöllisyyden tarkistamista, mikä on ristiriidassa rahanpesudirektiivin 2001/97/EY [1] 3 artiklan 6 kohdan kanssa?

[1] EYVL L 344, 28.12.2001, s. 76.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(6. helmikuuta 2004)

Komissio suoritti ennen ehdotuksensa esittämistä läpikotaisen ja kattavan valmistelutyön, johon sisältyi tutkimuksia kuluttajaluotoista yleensä sekä ylivelkaantumisesta. Direktiiviehdotus laadittiin laajan kuulemisen jälkeen, johon osallistuivat kaikki sidosryhmät, jäsenvaltiot, rahoitusala ja kuluttajien edustajat mukaan luettuina, ja kaikki direktiivin säännökset perustuvat voimassa oleviin kansallisiin säännöksiin. Keskeisten asioiden täydellinen yhdenmukaistaminen otettiin esille jo komission kuluttajapoliittisessa strategiassa vuosiksi 2002—2006. Parlamentti tuki strategiaa voimakkaasti päätöslauselmassaan, jonka se antoi maaliskuussa 2003 komission tiedonannosta Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle kuluttajapoliittisesta strategiasta vuosiksi 2002—2006 [1], ja myös neuvosto ilmaisi toukokuussa 2003 tukevansa tavoitetta.

Kuluttajaluotosta annettu ehdotus kattaa sekä valtion sisäiset että rajat ylittävät liiketoimet. Toimi ei ole suhteeton EY:n perustamissopimuksessa asetetun kuluttajansuojan tavoitteen toteuttamiseen nähden, kuten (entinen) pääjohtaja Robert J. Coleman selitti 28. heinäkuuta 2003 päivätyssä valiokunnan puheenjohtajille ja esittelijöille osoitetussa kirjeessä.

Komissio on ehdottanut joitakin erityisesti kuluttajaluottoon liittyviä kohtuuttomia ehtoja koskevan säännöksen sisällyttämistä ottaen huomioon sen, että tietyt rahoituspalveluihin liittyvät ehdot on jätetty kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5. huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY [2] soveltamisalan ulkopuolelle. Komissio odottaa ehdotusta koskevia parlamentin kannanottoja. Kun otetaan huomioon neuvostossa käynnissä oleva työ ja se, ettei parlamentti ole esittänyt selkeää kantaansa, komissio ei ole ilmaissut näkemystään tai tehnyt johtopäätöstä siitä, miten ehdotuksen säännöksiä voitaisiin muuttaa. Jos se tekisi niin ennen kuin parlamentti on perehtynyt asiaan ja esittänyt kantansa, se riistäisi parlamentilta keskeisen roolin, joka sillä on yhteispäätösmenettelyssä.

[1] KOM(2002) 208 — C5-0329/2002 — 2002/2173(COS).
[2] EYVL L 95, 21.4.1993.

(2004/C 78 E/0957) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4052/03**

esittäjä(t): Christos Folias (PPE-DE) komissiolle

(12. tammikuuta 2004)

Aihe: Eri kirkkojen tukeminen

Haluaisin saada tietää, myöntääkö Euroopan komissio kulttuuriperinnön ja jäsenvaltioiden kulttuuristen erityispiirteiden suojelun puitteissa kulttuurialan ohjelmien tai muiden ohjelmien kautta rahoitusta pyhäkköjen korjaamiseen, ikonien ja muiden kirkollisten aarteiden kunnossapitoon sekä uskonnollisten muistomerkkien kohottamiseen arvoonsa?

Jos se näin tekee, onko näistä rahoitetuista toimenpiteistä laadittu tähän mennessä laadullista ja määrällistä, toimien ja maan mukaan eriteltyä selvitystä?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(12. helmikuuta 2004)

Komissio ei hallinnoi mitään rahoitusta, joka on tarkoitettu yksinomaan kirkkojen tai hengellisen taiteen luomusten kunnostamiseen tai säilyttämiseen.

Komissio haluaa lisäksi mainita arvoisalle parlamentin jäsenelle, että yksi Kulttuuri 2000 -ohjelman tavoitteista on tukea toimia, joilla tuodaan esiin Euroopassa yhteistä eurooppalaista kulttuuriperintöä sekä levitetään taitotietoa ja edistetään hyviä toimintatapoja yhteisen kulttuuriperinnön säilyttämisessä ja suojelemisessa.

Ohjelmasta tuetaan hankkeita, joiden tuotantoon ja rahoitukseen osallistuu vähintään kolme toimijaa vähintään kolmesta ohjelman osallistujamaasta.

Internet-sivusto http://europa.eu.int/comm/culture/eac/index_en.html tarjoaa parlamentin jäsenelle asiasta lisätietoja sekä täydellisen ja yksityiskohtaisen luettelon kaikista hankkeista, joita Kulttuuri 2000 -ohjelmasta on rahoitettu vuosina 2000, 2001, 2002 ja 2003 (myös tiedot saajaorganisaatioista, yhteistyökumppaneista ja myönnetystä rahoituksesta).

(2004/C 78 E/0958) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-4060/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(8. tammikuuta 2004)

Aihe: Unionin kansalaisuus

EU:n perustuslakia koskevan luonnoksen 8 artiklassa taataan kaikille ”unionin kansalaisille” muiden kansalaisuudesta johtuvien kansalaisoikeuksien ja -vapauksien lisäksi oikeus liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella.

Kyseisen artiklan mukaan ainoastaan ”jokaista jäsenvaltion kansalaista” pidetään unionin kansalaisena, mutta erittäin kiistanalaista ja tärkeää kysymystä, millä tavoin ja millä menettelyllä kansalaisuus saadaan, ei käsitellä lainkaan. Artiklassa tehdään ero ainoastaan unionin alueella laillisesti oleskelevien kansalaisten ja kolmansien maiden kansalaisten aseman välillä. Mitään huomiota ei ole kiinnitetty muiden ryhmien, kuten maassa pysyvästi oleskelevien, oikeudelliseen asemaan, eikä myöskään maahanmuuttoon liittyviä näkökohtia ole otettu huomioon. Kukin jäsenvaltio on edelleen vastuussa jäsenvaltion kansalaisuuden hankintaa koskevasta menettelystä ja kolmansien maiden kansalaisten maahanpääsyä, maassa oleskelua ja kotouttamista koskevasta politiikasta, vaikka maahanmuuttoon liittyvät ongelmat koskevat yhtä lailla valtioita, jotka muodostavat unionin ulkorajan kuin kauttakulkuvaltiota ja niitä valtioita, joihin asetutaan asumaan. Kansalaisuutta koskevaan ongelmakenttään liittyy todellakin monia kysymyksiä, kuten laillisten ja laittomien muuttovirtojen sääntely, rajojen integroitu hallinta, järjestäytyneen rikollisuuden torjunta, merirajojen ja laajentumisen yhteydessä syntyvien uusien rajojen valvonta sekä turvapaikkaoikeus. Kaikki nämä kysymykset on tähän mennessä liian usein niputettu kahteen kategoriaan — toisaalta jäsenvaltion kansalaisuuteen ja toisaalta rinnakkaiseen ja toissijaiseen unionin kansalaisuuteen liittyvään viitekehykseen,

ja ratkaisut ovat siten olleet erilaisia ja epäyhtenäisiä, ja ne ovat heijastaneet huomattavia hallinnollisia vaikeuksia ja valtavia eroja kansalaisten kohtelussa unionin synnyn ja kehityksen taustalla olevista yhteisistä arvoista huolimatta.

Koska tulevassa perustuslaissa on periaatteellisia puutteita ja koska meillä on mahdollisuus ja tarve syventää edellä mainittuja asioita koskevaa keskustelua, joka on ensisijaisen tärkeä kaikkien jäsenvaltioiden asianomaisen lainsäädännön yhdenmukaistamiseksi, pyydän komissiota vastaamaan seuraaviin kysymyksiin.

1. Mihin konkreettisiin toimiin on ryhdytty jäsenvaltion kansalaisuutta ja oleskeluoikeuden hankkimista koskevan lainsäädännön yhdenmukaistamiseksi?

2. Mihin tuloksiin on päästy unionin yhtenäistä maahanmuuttopolitiikkaa koskevassa keskustelussa?

3. Miten komissio suhtautuu mahdollisuuteen sisällyttää perustuslakiin unionin kansalaisuutta koskeva kysymys, jossa otetaan huomioon myös siitä johtuvat poliittiset, uskontoon liittyvät ja sosiaaliset seuraukset?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(12. helmikuuta 2004)

Tampereella lokakuussa 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto laati suuntaviivat yhteistä maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikkaa varten. Politiikkaan sisältyy laillisesti jäsenvaltioiden alueella oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten oikeudenmukainen kohtelu. Eurooppa-neuvoston päätelmissä todetaan, että laillisesti alueella oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten oikeusasemaa olisi lähennettävä vastaamaan jäsenvaltioiden kansalaisten oikeusasemaa ja että kolmansien maiden kansalaisille olisi annettava yhdenmukaiset, mahdollisimman lähellä EU:n kansalaisten nauttimia oikeuksia olevat oikeudet.

On syytä huomata, että yhteisöllä ei ole oikeudellista toimivaltaa antaa jäsenvaltion kansalaisuuden hankkimiseen liittyvää yhdenmukaistavaa lainsäädäntöä eikä tällaista toimivaltaa ole sisällytetty nykyiseen EU:n perustuslakia koskevaan luonnokseen, joten komissio ei lähitulevaisuudessa aio ryhtyä mihinkään lainsäädäntötoimenpiteisiin tällä alalla.

Komissio on ponnistellut kohti Tampereella asetettuja unionin yhtenäisen maahanmuuttopolitiikan kehittämistä ja kolmansien maiden kansalaisten oikeusasemaa koskevia tavoitteita, ja se on sitä varten ehdottanut joitakin toimenpiteitä ja direktiivejä, joilla taataan kolmansien maiden kansalaisten vapaa liikkuvuus sekä taloudelliset ja sosiaaliset perusoikeudet. Erityisesti pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta annettava direktiivi [1] yhdenmukaistaa EU:ssa oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten oikeusasemaa.

Komissio on sitä mieltä, että yhteiskunnan kansalaisuus (joka kattaa kolmansien maiden kansalaisten yhteiset perusoikeudet ja -velvollisuudet) ja poliittisten oikeuksien myöntäminen ovat kotouttamisprosessin kannalta merkittäviä asioita.

[1] Komission ehdotus, annettu 13. maaliskuuta 2001, KOM(2001) 127 lopullinen. Neuvosto hyväksyi ehdotuksen 25. marraskuuta 2003.

(2004/C 78 E/0959) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4062/03**

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(13. tammikuuta 2004)

Aihe: Työntekijöiden terveys ja turvallisuus — valitus 00/4404, SG(2000) A/3828/2

Saamieni tietojen mukaan valitukseen 00/4404, SG(2000) A/3828/2 liittyvien asiakirjojen käsittelyn ja komission edustajan Kreikassa järjestettyjen tapaamisten jälkeen komissio päätti käynnistää rikkomusmenettelyn Kreikan tasavaltaa vastaan ja lähettää varoituskirjeen. Kreikan hallitus on vastannut varoituskirjeeseen.

Kun otetaan huomioon, että asiasta on esitetty lukuisia valituksia ja Kreikassa vallitsee yleinen käsitys siitä, että työntekijöiden turvallisuudesta ja terveydestä annetun direktiivin 89/391/ETY [1] täytäntöönpanosta vastaavat viranomaiset eivät huolehdi tehtävistään asianmukaisesti ja että työnantajat rikkovat edelleen työturvallisuus- ja työterveyssääntöjä, mitkä olivat komission varoituskirjeen pääkohdat ja mitä Kreikan viranomaiset vastasivat niihin?

[1] EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(20. helmikuuta 2004)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen huomautti valituksesta 2000/4404, komissio on lähettänyt virallisen huomautuksen Kreikan hallitukselle. Kreikan viranomaiset ovat vastanneet huomautukseen.

Virallinen huomautus koskee toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/391/ETY [1] ja sen johdosta annettujen direktiivien soveltamista Kreikan lainsäädännössä. Virallisessa huomautuksessa muistutetaan erityisesti siitä, että jäsenvaltioilla on velvollisuus varmistaa, että yhteisön direktiivien täytäntöönpanoa varten annettujen säädösten noudattamista valvotaan ja tarkkaillaan asianmukaisesti. Niiden riittämätön soveltaminen tai soveltamatta jättäminen rikkoo yhteisön oikeutta, mistä voidaan nostaa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva kanne EY-tuomioistuimessa.

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se pyytää virallisesti Kreikan hallitukselta huomautuksia erityisesti tehtyjen tarkastusten ja työtapaturmien määrän osalta.

Kreikan viranomaiset ovat vastanneet yksityiskohtaisesti ja perustellusti viralliseen huomautukseen. Kreikan viranomaisten vastaus on tällä hetkellä tutkittavana, mutta on otettava huomioon, että kyseessä on monimutkainen asia. Komissio ryhtyy tarvittaviin toimiin vastauksesta ja muualta saatujen tietojen perusteella.

[1] EYVL L 183, 29.6.1989.

(2004/C 78 E/0960) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4063/03**

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(13. tammikuuta 2004)

Aihe: Työntekijöiden päiväksi tehtävät työsopimukset

Kreikkalaisissa jalkapallo- ja hevosurheilualojen OPAP- ja ODIE-vedonlyöntijärjestöissä on jo vuosikausia työskennellyt työntekijöitä, joiden työsopimukset on uusittu päivittäin 5—20 vuoden ajan. Tämän taktiikan seurauksena työntekijät eivät pysty nauttimaan työhön ja sosiaaliturvaan liittyvistä perusoikeuksistaan, kuten äitiyslomasta ja -päivärahasta. Sosiaaliturvaviranomaisten perusteluna on se, että heidän työsopimuksensa on voimassa vain päivän. Kyseiset työsopimukset ovat selkeästi EU:n perusoikeuskirjan vastaisia sekä yhteisön lainsäädännön, kuten direktiivien 1999/70/EY [1], 76/207/ETY [2], 86/613/ETY [3] ja 92/85/ETY [4], ja EY:n tuomioistuimen oikeuskäytännön vastaisia.

Hyväksyykö komissio tällaiset työsopimukset? Mihin toimiin se aikoo ryhtyä, jotta työntekijät pystyisivät nauttimaan kaikista työhön liittyvistä oikeuksistaan? Voidaanko direktiivin 1999/70/EY säännöksiä soveltaa edellä mainittuihin työntekijöihin?

[1] EYVL L 175, 10.7.1999, s. 43.
[2] EYVL L 39, 14.2.1976, s. 40.
[3] EYVL L 359, 19.12.1986, s. 56.
[4] EYVL L 348, 28.11.1992, s. 1.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(13. helmikuuta 2004)

Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28 päivänä kesäkuuta 1999 annettua neuvoston direktiiviä 1999/70/EY sovelletaan kunkin jäsenvaltion laissa, työehtosopimuksissa tai käytännössä määräaikaisiksi työntekijöiksi määriteltyihin henkilöihin.

Jos päivittäisessä määräaikaisessa sopimussuhteessa olevia henkilöitä pidetään siis Kreikassa työntekijöinä, direktiiviä sovelletaan. Jos taas henkilöitä pidetään palveluntarjoajina, he eivät kuulu direktiivin soveltamisen piiriin.

Direktiivin 5 lausekkeen mukaan jäsenvaltioiden on perättäisten määräaikaisten työsopimusten väärinkäytösten estämiseksi otettava käyttöön toimenpiteitä joko vaatimalla objektiiviset syyt sopimusten uudistamista varten, asettamalla niille enimmäiskesto tai säätämällä uudistusten enimmäislukumäärästä. Näiden toimenpiteiden on oltava riittäviä väärinkäytösten estämiseksi. Määräaikaistyöntekijöiden sopimusten uudistaminen päivittäin usean vuoden ajan ei näytä sopivan yhteen direktiivin 5 lausekkeen kanssa.

Komissio on aktiivisesti yhteydessä Kreikan viranomaisiin pitääkseen huolen siitä, että direktiivi saatetaan oikein osaksi kansallista lainsäädäntöä.

(2004/C 78 E/0961) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-4073/03**

esittäjä(t): Giovanni Fava (PSE) komissiolle

(8. tammikuuta 2004)

Aihe: Jätteidenpolttolaitos

Sisilian hallintoalueen johtaja jäteasioiden erityiskomissaarin ominaisuudessa on antanut määräyksen, jossa suunnitellaan rakennettavaksi suuri jätteiden polttolaitos sekä lisäkaatopaikka Paternón seudulle, Catanian maakunnaan.

Jätteiden polttolaitoksen ja kaatopaikan sijoituspaikaksi valittu alue on vain 5 kilometriä Contrada Valanghe -nimisestä asuinalueesta, jonka Euroopan yhteisö on nimennyt ”yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi” (SIC-ITA 060015) sen erityisten geologisten ominaispiirteiden ja luonteenomaisen kasviston ja eläimistön takia. Kyseinen alue lisäksi rajoittuu toiseen yhteisön tärkeänä pitämään alueeseen (SIC-ITA 070025) eli Simeto-joen Pietralunga-alueeseen, jossa on tärkeitä arkeologisia jäännöksiä.

Eikö Euroopan komissio näiden tietojen perusteella katso, että Sisilian hallintoalueen johtajan ja paikallisen viranomaisten päätös toteuttaa mainittu toimenpide on täysin vastoin yhteisön valintaa suojella kyseisiä alueita edellä mainituista syistä?

Eikö Euroopan komission mielestä ole vaarallista paikallisen väestön turvallisuudelle ja terveydelle valita jätteidenpolttolaitoksen ja kaatopaikan sijoituspaikaksi alue, joka on vain 5 km:n päässä asuinalueesta?

Lopuksi eikö Euroopan komissio katso, että päätös jätteidenpolttolaitoksen rakentamisesta alueelle, joka on pääasiallisesti tarkoitettu suojattujen alkuperänimitysten (SAN) saaneiden tuotteiden viljelyyn ja biologiseen viljelyyn, aiheuttaa suuren vahingon taloudelle ja paikallisen kehityksen mallille?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(5. helmikuuta 2004)

Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetun direktiivin 85/337/ETY ([1]) (ympäristövaikutusten arvioinnista annettu direktiivi) mukaan, sellaisena kuin sen muutettuna 3. maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY ([2]), jätteenpolttolaitoksen ja

kaatopaikan rakentaminen saattaa niiden koosta riippuen edellyttää ympäristövaikutusten arviointia. Tarkasteltaessa sekä etäisyyttä asuinalueisiin että alueella kehitettävää taloudellista toimintaa suunniteltujen laitosten sijainti on väistämättä yksi tekijöistä, jotka on otettava huomioon arvioinneissa tai päätöksessä alistaa tai olla alistamatta hankkeet arvioitaviksi.

Mainittujen vaatimusten lisäksi on syytä todeta, että arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema hanke sijaitsee alueella, joka Italia on ehdottanut yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY ([3]) 4 artiklan mukaisesti, sekä lähellä toista tämän direktiivin mukaisesti ehdotettua aluetta. Tämän vuoksi hankkeeseen on sovellettava direktiivin 6 artiklaa, jossa määritellään edellytykset, joiden täyttyessä erityissuojelualueeseen tai yhteisön tärkeänä pitämään alueeseen todennäköisesti merkittävästi vaikuttava hanke voidaan hyväksyä. Jos hankkeella on merkittäviä vaikutuksia, sen hyväksyminen ilman 6 artiklassa säädettyjen edellytysten täyttymistä näin ollen rikkoisi direktiiviä.

Yleisemmällä tasolla voidaan todeta, että kaikkien uusien jätteenpolttolaitosten on sijaintipaikastaan riippumatta täytettävä jätteenpoltosta 4. joulukuuta 2000 annetussa parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/76/EY ([4]) säädetyt päästörajoitukset ja muut edellytykset. Jos laitokset lisäksi kuuluvat ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24. syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY ([5]) soveltamisalaan, kuten asianlaita ilmeisesti on, toimivaltainen viranomainen vahvistaa luvassa päästöjen raja-arvot, vastaavat parametrit ja tekniset toimenpiteet parhaan käytettävissä olevan tekniikan perusteella ottaen huomioon kyseisen laitoksen tekniset ominaisuudet, sen maantieteellisen sijainnin ja paikalliset ympäristöolosuhteet. Tämä tarkoittaa, että toimivaltainen viranomainen voi tarvittaessa asettaa jätteenpoltosta annetun direktiivin säännöksiä tiukemmat luvan myöntämisehdot.

Arvoisan parlamentin jäsenen toimittamista tiedoista ei käy selkeästi ilmi, onko suunnitellun laitoksen vaikutuksista kahteen ehdotettuun yhteisön tärkeänä pitämään alueeseen suoritettu ympäristövaikutusten arviointi tai erityinen vaikutusten arviointi ja, mikäli tällainen on tehty, millaiset päätelmät siinä tehtiin. Koska epäselvää on myös se, onko hankkeeseen jo myönnetty rakennusluvat, komissiolla ei ole mitään perusteita katsoa direktiiviä 92/43/ETY mahdollisesti rikotun.

([1]) EYVL L 175, 5.7.1985.
([2]) EYVL L 73, 14.3.1997.
([3]) EYVL L 206, 22.7.1992.
([4]) EYVL L 332, 28.12.2000.
([5]) EYVL L 257, 10.10.1996.

(2004/C 78 E/0962) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4080/03**

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(14. tammikuuta 2004)

Aihe: Lemmikkieläinten passit

Eräs Portugalin kansalainen otti minuun yhteyttä ilmaistakseen huolensa siitä, että hänen valtiossaan frettien pitäminen on laitonta kaikissa tarkoituksissa ja että lemmikkifretit voidaan takavarikoida ja tappaa tai sijoittaa eläintarhaan.

Ymmärrykseni mukaan lemmikkifretit kuuluvat EU:n kehittämään lemmikkieläimiä koskevaan passijärjestelmään ja niiden kanssa on mahdollista matkustaa EU:n alueella, jos ne on rokotettu ja varustettu asianmukaisella merkillä.

Onko komissio antanut varoituksia tai ohjeita frettien omistajille Portugaliin matkustamisesta?

Onko komissio keskustellessaan jäsenvaltioiden kanssa lemmikkieläimiä koskevasta passijärjestelmästä tutkinut kansallisten lakien tulkintoja tiettyjen lemmikkieläinten pitämisen laillisuudesta?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(16. helmikuuta 2004)

Portugalissa voimassa oleva frettien pitokielto ei kuulu lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin kuljetuksiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista 26 päivänä toukokuuta 2003 annetun parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 998/2003 ([1]) soveltamisalaan, koska pitokielto liittyy muihin kuin eläinten terveyttä koskeviin näkökohtiin.

Kyseisen yhteisön asetuksen 2 artiklan kolmannessa kohdassa säädetään, että "tällä asetuksella ei ole vaikutusta säännöksiin, jotka perustuvat muihin kuin eläinten terveyttä koskeviin näkökohtiin ja joiden tarkoituksena on rajoittaa tiettyjen lemmikkieläinlajien tai -rotujen kuljetuksia".

Näin ollen kaikki muut kysymykset, joita saattaa syntyä kuljetettaessa kyseisiä eläimiä muissa kuin kaupallisissa tarkoituksissa, jätetään jäsenvaltioiden ratkaistavaksi. Portugalin viranomaisilta saamiemme tietojen mukaan kyseisen kiellon taustalla ovat ympäristönsuojeluun liittyvät syyt.

Täyttääkseen asetuksen (EY) N:o 998/2003 asettaman velvoitteen Portugali on toteuttanut täytäntöönpanotoimenpiteitä antamalla 17. joulukuuta 2003 asetuksen N:o 314/2003. Kyseisessä asetuksessa on otettu käyttöön ylimääräinen velvoite hakea freteille ympäristöministeriön lupa. Tämän ei edellä mainittujen 2 artiklan säännösten kannalta voida katsoa olevan yhteisön asetuksen vastaista.

([1]) EUVL L 146, 13.6.2003.

(2004/C 78 E/0963) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4086/03**

esittäjä(t): Olle Schmidt (ELDR) komissiolle

(14. tammikuuta 2004)

Aihe: Eftecin saama tuki yrityksen siirtäessä toimintansa Ruotsin Hässleholmista Walesiin

Eftec on Hässleholmissa toimiva yritys, joka valmistaa ruosteenestoaineita autoteollisuudelle. Walesin viranomaiset ovat vahvistaneet, että Eftec on saanut taloudellista tukea Hässleholmista Walesiin muuttoa varten. Yritykselle on maksettu kuusi miljoonaa kruunua, jotka on tarkoitus käyttää uuden tehtaan rakentamiseen Rhigosiin Aberdareen. Eftec tulee tiettävästi saamaan kuusi miljoonaa kruunua vuodessa kuuden vuoden ajan, minkä on tarkoitus riittää 30 miljoonan kruunun alasajokuluihin.

Näiden tietojen perusteella väitän, että EU:n kilpailupolitiikka on harhateillä. Päämääränä täytyy olla kaikkien yrityskohtaisten tukien lakkauttaminen. Tämä koskee myös Eftecille maksettuja tukia. EU:n on sen sijaan panostettava yleishyödyllisiin tukiin, kuten infrastruktuurin ja koulutusjärjestelmien kehittämiseen. Yksityisille yrityksille — esim. Eftecille — maksettavat tuet vain vinouttavat markkinoita. Sitä paitsi ne ovat hyvin epäoikeudenmukaisia niitä alueita kohtaan, joilla toimintaa supistetaan. Eftecin lakkauttamispäätös koskee 22 työntekijää.

Voiko komissio vahvistaa edellä esitetyt tiedot Eftecille kuuden vuoden ajan maksettavasta kuuden miljoonan kruunun vuotuisesta tuesta? Vastaako tällainen kehitys komission mielestä EU:n kilpailupolitiikalle asetettuja päämääriä?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(17. helmikuuta 2004)

Komissio panee merkille arvoisan parlamentin jäsenen toimittamat tiedot Eftec-yritykselle mahdollisesti maksettavasta tuesta. Tietojen mukaan yritys saa tukea 30 miljoonaa Ruotsin kruunua kuuden vuoden aikana laajentaakseen Rhigosissa Aberdaressa sijaitsevaa tehdastaan. Kysyjän mukaan tuki liittyy yrityksen siirtymiseen pois Hässleholmista Ruotsista Walesiin.

Kilpailusta vastaava komission pääosasto tekee tarvittavat kysyjän toimittamiin tietoihin liittyvät tutkimukset määritelläkseen, sisältääkö kyseinen hanke EY:n perustamissopimuksen kilpailusääntöjen vastaista valtiontukea. Se ilmoittaa kysyjälle tuloksista mahdollisimman pian.

(2004/C 78 E/0964) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4087/03**

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(14. tammikuuta 2004)

Aihe: Tietosuojavaltuutettu

Koska komissio nimittää tietosuojavaltuutetun? Koska hän aloittaa viranhoidon? Entä koska komissio olettaa valtuutetun antavan riippumattoman arvionsa komission, Euroopan oikeusasiamiehen ja parlamentin Bavarian Lager Companyn asiaa koskevassa kiistassa levittämistä tiedoista?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(18. helmikuuta 2004)

Parlamentti ja neuvosto nimittävät Euroopan tietosuojavaltuutetun ja apulaistietosuojavaltuutetun yhteisellä sopimuksella asetuksen (EY) N:o 45/2001 ([1]) 43 artiklan nojalla. Peter Hustinx nimitettiin Euroopan tietosuojavaltuutetuksi ja Joaquím Bayo Delgado apulaistietosuojavaltuutetuksi 22. joulukuuta 2003 ([2]). He astuivat virkaan helmikuun 2004 alussa.

Edellä mainitun asetuksen 41 artiklan mukaan Euroopan tietosuojavaltuutettu on täysin riippumaton valvontaviranomainen. Näin ollen komission tehtävänä ei ole määritellä, millaista toimintaa viranomaisen olisi harjoitettava tai millaisella aikataululla sen olisi toimittava.

([1]) Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18. joulukuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, EYVL L 8, 12.1.2001.

([2]) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 286 artiklan mukaisen riippumattoman valvontaviranomaisen nimittämisestä (Euroopan tietosuojavaltuutettu) 22. joulukuuta 2003 tehty parlamentin ja neuvoston päätös 2004/55/EY, EUVL L 12, 17.1.2004.

(2004/C 78 E/0965) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0005/04**

esittäjä(t): Olivier Dupuis (NI) komissiolle

(16. tammikuuta 2004)

Aihe: Euroopan unionissa toimivien uiguurijärjestöjen vainoaminen

Kiinan kansantasavallan hallitus on äskettäin julkaissut ulkomailla oleskelevien etsintäkuulutettujen ”terroristeiksi” syytettyjen uiguurien nimiluettelon. Kiinan hallitus vaatii heidän pidättämistään ja luovuttamistaan, koska se pyrkii rajoittamaan ulkomailla asuvien uiguuriaktivistien poliittista toimintaa

leimaamalla näiden poliittisen toiminnan "terrorismiksi", millä se hankkii kansainvälistä tukea Xinjiangin autonomisella uiguurialueella (XUAR) harjoittamalleen sortovallalle. Kiinan yleisen turvallisuuden ministeriön julkaisemassa asiakirjassa neljä uiguurijärjestöä leimataan "terrorijärjestöiksi". Niiden joukossa ovat Uiguurinuorten maailmankongressi (WUYC) ja Itä-Turkistanin tiedotustoimisto (ETIC). Molemmat ovat Saksassa toimivia poliittisia järjestöjä, jotka julkaisevat raportteja Kiinassa asuvien uiguurien vainoamisesta ja kannattavat alueen itsehallintoa. Ministeriön asiakirjassa leimataan "terroristeiksi" myös 11 henkilöä, WUYC:n ja ETICin puheenjohtajat mukaan lukien. Kaikki edellä mainitut henkilöt asuvat ulkomailla, ja Kiinan viranomaiset ovat kehottaneet muita valtioita pidättämään heidät ja luovuttamaan heidät Kiinaan.

Kiinan viranomaiset eivät edelleenkään tunnusta väkivaltaisen vastarinnan ja ilmaisuvapauden, yhdistymisvapauden ja uskonvapauden rauhanomaisen harjoittamisen välistä eroa. Kiina pitää kaikkia itsehallinnon laajentamis- ja itsenäisyyspyrkimyksiä "etnisenä separatismina", mikä Kiinan lakien mukaan on valtion turvallisuutta vaarantava rikos. Satoja mainittuun toimintaan osallistuneita uiguureja on teloitettu 1990-luvun puolivälin jälkeen, tuhannet muut on epäoikeudenmukaisten oikeudenkäyntien ja kiduttamisen jälkeen tuomittu vankeuteen, ja islamilaisen papiston toiminnan ja islaminuskon harjoittamisen rajoittamista alueella on entisestään tiukennettu.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä estääkseen sen, että vapautta ja demokratiaa Kiinassa kannattavat henkilöt, olivat he Kiinassa tai ulkomailla, joutuvat kidutuksen uhreiksi joutumisella tai jopa henkensä menettämisellä maksamaan siitä, että he uskovat oikeusvaltioon ja perusoikeuksiin? Otettiinko tämä asia esille viimeisessä Beijingissä pidetyssä EU:n ja Kiinan välisessä huippukokouksessa, ja jos otettiin, mitä EU:n ja Kiinan viranomaiset päättivät asiasta?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(17. helmikuuta 2004)

EU pitää äärimmäisen tärkeänä maailman ihmisoikeustilanteen seuraamista ja se muodostaa merkittävän osan sen kolmansia maita koskevasta politiikasta. Oikeus ilmaisunvapauteen, järjestäytymisvapauteen ja uskonnonvapauteen on aina ollut erittäin tärkeällä sijalla EU:n ja Kiinan välisessä ihmisoikeuksia koskevassa vuoropuhelussa ja viimeksi Beijingissä 27. ja 28. marraskuuta 2003 pidetyssä viimeisimmässä kokouksessa. Asiaa on myös käsitelty säännöllisesti poliittisen vuoropuhelun puitteissa kuten viimeisimmässä EU:n ja Kiinan kahdenvälisessä huippukokouksessa Beijingissä 30. lokakuuta 2003.

EU on jatkuvasti kehottanut Kiinan viranomaisia kunnioittamaan kyseisiä oikeuksia ja korostanut vähemmistöjen, erityisesti uiguurien, oikeuksien kunnioittamista. EU:n pitkäaikaisena kantana on ollut korostaa sitä, että terrorismin torjunnan olisi tapahduttava ihmisoikeuksia kunnioittavalla tavalla ja että rauhanomaisten mielenilmauksien ja väkivaltaisen toiminnan välille olisi tehtävä ero.

Lisäksi EU on vuoropuhelussaan ilmaissut huolensa jatkuvasti raportoidusta laajasta kidutuksen käytöstä Kiinassa. EU katsoo, että 1. tammikuuta 2004 voimaan tullut julkisen turvallisuuden ministeriön uusi asetus, jonka tarkoituksena on lopettaa mm. kidutus tunnustusten saamiseksi tai rikosten tutkimiseksi, on tervetullut edistysaskel, jonka täytäntöönpanoa seurataan tarkasti. On myös huomattava, että Kiina suostui periaatteessa ihmisoikeuksia koskevan vuoropuhelun viimeisimmässä kokouksessa aloittamaan kolmen osapuolen välisen kidutuksen ehkäisyä koskevan yhteistyön EU:n ja YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun (UNHCR) kanssa.

Näitä kysymyksiä käsitellään jälleen ihmisoikeuksia koskevan vuoropuhelun seuraavassa kokouksessa, joka pidetään Dublinissa 26. ja 27. helmikuuta 2004.

(2004/C 78 E/0966) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0014/04**

esittäjä(t): Johanna Boogerd-Quaak (ELDR) komissiolle

(9. tammikuuta 2004)

Aihe: Peruutettujen lentojen ja PNR-tietojen yhteys

Yhdysvallat ja Euroopan komissio pääsivät joulukuun 2003 puolivälissä periaatteelliseen sopimukseen matkustajatietojen antamisesta Yhdysvalloille. Sopimuksessa saavutettiin yksimielisyys mm. luovutettavien tietojen määrästä, tietojen säilyttämisestä, matkustajille tiedottamisesta sekä Yhdysvalloissa käytettävissä olevista oikeussuojakeinoista. Sopimus vaatii vielä neuvoston ja Euroopan parlamentin käsittelyn. Tällä välin Yhdysvallat, joka vielä saa kaikki matkustajatiedot suodattamattomina, on pysäyttänyt kuusi Air Francen lentoa.

Euroopan parlamentin käsittelyä silmällä pitäen haluan esittää seuraavat kysymykset:

1. Miten tämä toimintatapa sopii yhteen sopimuksen ja erityisesti sovittujen ehtojen kanssa?

2. Voidaanko lentojen yksipuolisen peruuttamisen ulkoasiainministerien neuvottelujenkin jälkeen katsoa olevan ristiriidassa kansainvälisten kauppasopimusten kanssa?

3. Sisältyykö sopimukseen, jota ei vielä ole toimitettu parlamentille, määräyksiä siitä, millä ehdoilla lentoja voidaan peruuttaa?

4. Miten päätöksissä on otettu huomioon seuraavat seikat:

   — EU:n ja USA:n laajemmat suhteet

   — lentomatkustajien turvallisuus ja luottamus

   — kustannukset lentoyhtiöille.

5. Miten hoidetaan eurooppalaisten ja amerikkalaisten turvallisuusviranomaisten yhteistyö?

6. Miten lentoyhtiöille annetaan tietoa, ja mikä on niiden vastuu?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(16. helmikuuta 2004)

Komissio muistuttaa arvoisaa parlamentin jäsentä julistuksesta, jonka energia- ja liikenneasioista vastaava komission varapuheenjohtaja esitti komission puolesta 12. tammikuuta 2004 Strasburgissa pidetyssä parlamentin täysistunnossa lentoturvallisuudesta käydyn keskustelun yhteydessä.

Komissio teki erityisesti selväksi, että Yhdysvaltojen tulli- ja rajavartiolaitoksen (Customs and Border Protection) kanssa joulukuussa 2003 matkustajatietojen antamisesta tehty periaatteellinen sopimus ja Yhdysvaltojen viranomaisten vuodenvaihteessa toteuttamat, useampien lentojen peruuttamiseen johtaneet toimet eivät ole yhteydessä toisiinsa. Komission käsityksen mukaan hälytystila ei johtunut matkustajatiedoista vaan pikemminkin Yhdysvaltojen tiedustelupalvelun keräämistä tiedoista.

(2004/C 78 E/0967) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0024/04**

esittäjä(t): Avril Doyle (PPE-DE) komissiolle

(20. tammikuuta 2004)

Aihe: Vammaisten riippumattomuutta edistävälle järjestölle myönnettävä rahoitustuki

Koska Euroopan vammaisten teemavuosi 2003 lähestyy loppuaan, voiko komissio kertoa vammaisten ja liikuntarajoitteisten intressejä edustavan ja edistävän eurooppalaisen kattojärjestön (ENIL, European Network on Independent Living) mahdollisista rahoituslähteistä?

Sen lisäksi, että järjestö järjestäisi tiedotuskampanjoita ja tarjoaisi tukea niille, joita asia koskee, se voisi huolehtia myös perusinfrastruktuureista, joita yksineläminen edellyttää. Liikkeen kulmakiviä voisivat olla tasa-arvo ja toimintamahdollisuuksien lisääminen, ja sen toiminnassa voitaisiin korostaa itseapua, joka perustuu itsenäisesti asuvien verkostoihin. Näin hyödyttäisiin parhaalla mahdollisella tavalla alan asiantuntemuksesta ja resursseista koko yhteisössä.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(9. helmikuuta 2004)

Euroopan yhteisöjen varainhoitoasetuksen [1] mukaan yhteisön rahoitus on myönnettävä täysin avoimia menettelyjä soveltaen.

Esimerkiksi uuden varainhoitoasetuksen 109 ja 110 artiklassa todetaan yksiselitteisesti, että:

— Avustusta myönnettäessä on sovellettava avoimuuden ja tasapuolisen kohtelun periaatteita. Päällekkäisiä tai taannehtivia avustuksia ei saa myöntää, ja avustettavaan toimintaan on saatava rahoitusta myös muista lähteistä.

— Avustusten on perustuttava varainhoitovuoden alussa julkaistavaan vuotuiseen ohjelmaan, lukuun ottamatta hätäapua ja humanitaarisia avustustoimia.

Työohjelma toteutetaan julkaisemalla ehdotuspyyntöjä paitsi poikkeuksellisissa ja asianmukaisesti perustelluissa kiireellisissä tapauksissa tai jollei tämä ole epätarkoituksenmukaista avustuksen saajan aseman vuoksi.

— Kaikista varainhoitovuoden aikana myönnetyistä avustuksista on julkaistava vuosittain luettelo noudattaen luottamuksellisuutta ja turvallisuutta koskevia vaatimuksia.

Kaikki tarjous- ja ehdotuspyynnöt julkaistaan näin ollen Internetissä uusien rahoitusmenettelyjen mukaisesti, ja niihin voi tutustua Europa-verkkosivuilla ja/tai kunkin pääosaston aihekohtaisilla verkkosivuilla (esim. koulutus ja kulttuuri, työllisyys ja sosiaaliasiat, tietoyhteiskunta).

Verkkosivuilla on tietoa kaikista rahoitusmahdollisuuksista, joita on tarjolla eri yhteisön ohjelmista, toiminnoista tai hankkeista rahoitettavien vammaisten hyväksi toteutettavien toimien yhteydessä.

Työllisyyden ja sosiaaliasioiden pääosaston verkkosivut löytyvät Internetistä osoitteesta (http://europa.eu.int/comm/dgs/employment_social/index_en.htm).

Aihekohtaisesta osasta "tarjous- ja ehdotuspyynnöt" (calls for tender & proposals) löytyy helposti tarkempaa tietoa talousarviomäärärahoista, joita myönnetään syrjinnän vastaisesta ohjelmasta (Euroopan tasolla toimivien kansalaisjärjestöjen tukihankkeita koskeva ehdotuspyyntö) ja parlamentin äskettäin hyväksymästä uudesta budjettikohdasta (vammaiskysymysten valtavirtaistamiseen liittyvät pilottihankkeet: Euroopan vammaisten teemavuoden 2003 jatkotoimet).

[1] Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002, tehty 25 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta, EYVL L 248, 16.9.2002.

(2004/C 78 E/0968) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0025/04**

esittäjä(t): Avril Doyle (PPE-DE) komissiolle

(20. tammikuuta 2004)

Aihe: BSE:n (TSE:n?) mahdollinen esiintyminen lampaissa

Yhdistyneessä kuningaskunnassa syyskuussa 2003 tehdyissä kokeissa todettiin 28 lampaalla TSE-tauti, mutta ei scrapieta, minkä vuoksi on olemassa mahdollisuus, että kyseisillä lampailla on ihmisillä esiintyvään vCJD-tautiin liittyvä BSE-tauti.

Koska tällä saattaisi olla huomattavia kielteisiä vaikutuksia ihmisten terveyteen, lampaanlihan kulutukseen ja eläinten hyvinvointiin (joukkoteurastukset), voiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Mikä oli Yhdistyneen kuningaskunnan asiaa koskevien tutkimusten tulos? Kuinka Yhdistyneen kuningaskunnan ympäristö-, elintarvike- ja maatalousministeriön hämmentäviä tuloksia on tulkittu?

2. Kuinka Euroopan unionissa on edistytty jäsenvaltioiden scrapie-tapausten määrän kartoittamisessa?

3. Onko EU huolissaan BSE-taudin (tarttuvan spongiformisen enkefalopatian, TSE:n?) esiintymisestä scrapiesta erillisenä tautina lampaissa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(10. helmikuuta 2004)

1. Yhdistynyt kuningaskunta ilmoitti syyskuussa 2003, että huhtikuun 2002 ja maaliskuun 2003 välisenä aikana tehdyissä tarttuvaa spongiformista enkefalopatiaa (TSE) koskevissa testeissä 28:lla terveenä teurastetulla lampaalla todettiin Biored-seulontakokeessa positiivinen vaste, jota normaalit tarkistusmenetelmät eivät kuitenkaan vahvistaneet. Toisistaan poikkeavien tulosten syytä ei tiedetä, mutta mahdollisuuksia on monia: esimerkiksi erittäin alhaiset scrapien esiintymistasot tai tähän asti tunnistamattoman scrapie-kannan esiintyminen. Komissio on pyytänyt Weybridgessä sijaitsevaa yhteisön TSEiden vertailulaboratoriota käsittelemään näitä tuloksia kantojen tyypityksestä vastaavan asiantuntijaryhmän keskusteluissa. Komissio korostaa kuitenkin, ettei sillä ole mitään syytä uskoa, että tulokset olisivat merkki naudan spongiformisen enkefalopatian (BSE) todennäköisestä esiintymisestä lampaissa.

2. Jäsenvaltiot ovat toteuttaneet intensiivistä ja aktiivista lampaiden ja vuohien TSE-seurantaohjelmaa vuoden 2002 alusta tieteellisen ohjauskomitean 19. lokakuuta 2001 antamassa lausunnossa esitetyn suosituksen mukaisesti. Marraskuun 2003 loppuun mennessä EU:ssa oli testattu 600 000 terveenä teurastettua eläintä ja 200 000 riskieläintä, ja lisäksi on jatkettu kliinisten tapausten passiivista seurantaa. Tämän yhteisseurannan tuloksena lampailla ja vuohilla on todettu kyseisen kauden aikana 3 344 TSE-tapausta, ja taudin levinneisyysarviot ovat seurannan ansiosta tarkentuneet huomattavasti useimmissa jäsenvaltioissa. Siten on myös todettu ensimmäiset scrapie-tapaukset kahdessa jäsenvaltiossa (Portugali ja Suomi).

3. Komissio on jo pitkään tiennyt teoreettisesta mahdollisuudesta, että lammas- ja vuohikanta voisi saada BSE-tartunnan. Tästä syystä lampaista ja vuohista on teurastamisen yhteydessä poistettu ennalta varautumisen periaatetta noudattaen tiettyjä riskiaineksia, jotka on tuhottu renderoimalla ja polttamalla. Komissio on myös keskustellut jäsenvaltioiden kanssa useaan otteeseen varosuunnitelmien laatimisesta sen varalta, että lampaista ja vuohista löytyy BSE:tä luonnonolosuhteissa, ja on kehottanut jäsenvaltioita laatimaan omat BSE-varosuunnitelmansa sovitun mallin pohjalta. Lisäksi yhteisön TSEiden vertailulaboratorio koordinoi komission puolesta kantojen tyypityksestä vastaavaa asiantuntijaryhmää, joka kehittelee menetelmää yhteisössä havaittujen scrapie-tapausten erottelutesteiksi, jotta voidaan sulkea pois se mahdollisuus, että kyseiset eläimet sairastavat BSE:tä.

(2004/C 78 E/0969) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0028/04**

esittäjä(t): Philip Bushill-Matthews (PPE-DE) komissiolle

(9. tammikuuta 2004)

Aihe: Ikäsyrjintä

Voisiko komissio vahvistaa, oliko sen tarkoituksena kieltää ikäsyrjintää koskevalla direktiivillä (neuvoston direktiivi 2000/78/EY [1], annettu 27 päivänä marraskuuta 2000) sellaisten työntekijöiden palkitseminen tai juhliminen, jotka ovat olleet työnantajan palveluksessa esimerkiksi 25 vuotta?

Onko komissio saanut asiaa koskevia kyselyjä jäsenvaltioilta?

Jotkut työnantajat Yhdistyneessä kuningaskunnassa ovat huolissaan siitä, että nuoremmat työntekijät voisivat pitää tällaisia palkkioita syrjivinä ja voisivat valittaa asiasta. Onko komissio samaa mieltä siitä, että virallinen selvitys asiasta auttaisi välttämään tällaisia ongelmia?

[1] EYVL L 303, 2.12.2000, s. 16.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(13. helmikuuta 2004)

Marraskuun 27 päivänä 2000 annetulla neuvoston direktiivillä 2000/78/EY luodaan puitteet yhdenvertaiselle kohtelulle työssä ja ammatissa sekä kielletään ikään, vammaisuuteen, uskontoon tai vakaumukseen taikka sukupuoliseen suuntautuneisuuteen perustuva syrjintä. Direktiivin soveltamisalaan kuuluvat työhönpääsy, palkkaus, työolot ja irtisanominen, koulutus jne., ja siinä otetaan huomioon sekä välitön että välillinen syrjintä. Jäsenvaltioiden oli saatettava direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä viimeistään 2 päivänä joulukuuta 2003, ja kun se on saatettu voimaan, oikeutta hakevan on nostettava kanne kansallisissa tuomioistuimissa kansallisen lain nojalla.

Komissio on sitä mieltä, että pitkään palvelusaikaan perustuvien mitalien antamista tai pitkän palvelusajan juhlistamista muulla tavalla ei pidettäisi syrjintänä, koska tunnustukset myönnetään työvuosien eikä niinkään iän perusteella.

(2004/C 78 E/0970) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0029/04**

esittäjä(t): Heinz Kindermann (PSE) komissiolle

(9. tammikuuta 2004)

Aihe: Pomellenissa (Saksa) sijaitsevan eläinlääkinnällisen rajatarkastusaseman sulkeminen

Pomellenin eläinlääkinnällinen rajatarkastusasema on Euroopan komission laatiman kuulemisasiakirjan mukaan yksi laajentumisen yhteydessä (periaatteessa 1. toukokuuta 2004) unionin hyväksymien eläinlääkinnällisten rajatarkastusasemien listalta poistettavista tarkastusasemista. Laajentumiseen on aikaa enää neljä kuukautta, mutta komissio ei ole vielä antanut mitään virallista tietoa tulevien jäsenvaltioiden rajoilla sijaitsevien eläinlääkinnällisten rajatarkastusasemien tulevaisuudesta. Rajatarkastusasemat, tässä tapauksessa Uecker-Randowin alueen viranomaiset, tarvitsevat kuitenkin mahdollisimman pian varmaa tietoa tulevaisuudensuunnitelmiin liittyvän epävarmuuden poistamiseksi.

Euroopan unioni on hyväksynyt kymmenessä unioniin liittyvässä valtiossa laajoja siirtymäkauden säännöksiä eläinlääkintä- ja elintarvikealalla (teurastamot, meijerit) sillä ehdolla, että alan tuotteita, jotka eivät ole yhteisön säännösten mukaisia, markkinoidaan vain kyseisessä valtiossa eikä niitä siis tuoda sisämarkkinoille.

1. Voiko komissio ilmoittaa selvästi, milloin Pomellenin eläinlääkinnällinen rajatarkastusasema menettää asemansa ja samalla vastuunsa eläinlääkinnällisten rajatarkastusten toteuttamisesta?

2. Jos asema suljetaan, täytyykö rajatarkastusaseman rakentamiseen saadut unionin tuet maksaa takaisin, vaikka sulkeminen tapahtuu unionin päätöksestä?

3. Miten komissio aikoo varmistaa, että tuotteita, jotka eivät ole unionin säännösten mukaisia, ei tuoda sisämarkkinoille? Olisiko mahdollista säilyttää rajoilla tapahtuva eläinlääkinnällinen valvonta siirtymäkauden säännösten voimassaolon ajan?

4. Pitääkö komissio tarpeellisena eläinlääkinnällisen rajatarkastusaseman säilyttämistä Pomellenin tulliaseman yhteydessä asetusehdotuksen mukaisesti tulevien virallisten elintarvike- ja rehutarkastusten tekemiseksi ennen tuotteiden pääsyä Saksan alueelle?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(1. maaliskuuta 2004)

Komissio ilmoitti EU-jäsenyyttä hakeneissa valtioissa sijaitsevia rajatarkastusasemia koskevat aikomuksensa terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosaston sivustolle hiljattain lisätyssä kuulemisasiakirjassa. Komissio on laatinut kuulemisasiakirjan liitteen perusteella luonnoksen komission päätökseksi "komission päätöksen 2001/881/EY ([1]) muuttamisesta rajatarkastusasemien luetteloon tehtävien lisäysten ja poistojen osalta Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymisen johdosta". Tässä päätösluonnoksessa lisätään tiettyjä uusia rajatarkastusasemia EU-jäsenyyttä hakeneisiin valtioihin ja poistetaan joitain Saksasta, Italiasta ja Itävallasta. Pomellen kuuluu poistettavien joukkoon. Kun päätös on tehty, se tulee voimaan lisäysten ja poistojen osalta 1. toukokuuta 2004.

Pomellenin eläinlääkinnällinen rajatarkastusasema rahoitettiin komission päätöksellä 94/83/EC ([2]), johon rajatarkastusaseman sulkeminen ei vaikuta.

Komissio valmistelee kahta esitystä, jotka koskevat valvontaa laajentuneilla yhteismarkkinoilla. Ensimmäisen aiheena on niiden tuotteiden markkinointi, jotka ovat varastossa liittymishetkellä, ja toinen koskee siirtymävaiheessa olevista laitoksista tulevia tuotteita. Tällä varmistetaan, että missä tahansa EU-jäsenyyttä hakeneessa valtiossa näistä laitoksista tulevat tuotteet yksilöidään selkeästi niin, että ne voivat jäädä vain sen valtion markkinoille, jossa kyseinen laitos sijaitsee.

Rehujen ja elintarvikkeiden virallista valvontaa koskevan asetusluonnoksen tavoitteena ei ole muuttaa direktiivin 97/78/EY ([3]) mukaista kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinperäisten tuotteiden eläinlääkinnällistä valvontaa.

Komissio ei myöskään näe tarvetta jatkaa eläinlääkinnällisiä tarkastuksia liittymisen jälkeen EU:n sisäisillä rajoilla, koska se olisi vastoin eläinlääkinnällistä yhteisön säännöstöä sellaisena kuin siitä säädetään direktiivissä 89/662/ETY ([4]) tuotteiden osalta ja 90/425/ETY ([5]) elävien eläinten osalta.

([1]) 2001/881/EY: Komission päätös, tehty 7. joulukuuta 2001, kolmansista maista tulevien eläinten ja eläintuotteiden eläinlääkärintarkastuksia varten hyväksyttyjen rajatarkastusasemien luettelosta ja komission asiantuntijoiden tekemiä tarkastuksia koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen saattamisesta ajan tasalle, EYVL L 326, 11.12.2001.

([2]) 94/83/EY: Komission päätös, tehty 2. helmikuuta 1994, yhteisön ulkorajoilla Saksassa käytettävän eläinlääkintäalan valvontajärjestelmän parantamiseen tarkoitetusta yhteisön rahoituksesta, EYVL L 42, 15.2.1994.

([3]) Neuvoston direktiivi 97/78/EY, annettu 18. joulukuuta 1997, kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista, EYVL L 24, 30.1.1998.

([4]) Neuvoston direktiivi 89/662/ETY, annettu 11. joulukuuta 1989, eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten, EYVL L 395, 30.12.1989.

([5]) Neuvoston direktiivi 90/425/ETY, annettu 26. kesäkuuta 1990, eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa, EYVL L 224, 18.8.1990.

(2004/C 78 E/0971) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0036/04**

esittäjä(t): Jules Maaten (ELDR) komissiolle

(20. tammikuuta 2004)

Aihe: Sars-kuumeen puhkeaminen Kiinassa ja Filippiineillä

Kiinassa on jälleen todettu sars-tapaus. Löydetty virus muistuttaa sivettikissoista löydettyä virusta. Filippiinit on myös tehnyt ilmoituksen todennäköisestä sars-tapauksesta, joka koskee aiemmin Hong Kongissa oleskellutta naista. Viranomaiset ovat Filippiineillä määränneet 34 ihmistä kotiarestiin sen tähden, että he ovat olleet kontaktissa sairastuneeseen naiseen.

1. Edellisen sars-epidemian aikana selvisi, että sars-virus voi iskeä hämmästyttävän nopeasti. Komission 18. heinäkuuta 2003 antamasta vastauksesta kirjalliseen kysymykseeni E-1651/03 ([1]) voi päätellä, että Euroopan unionilla ei ollut tuolloin mitään kriisinhallintasuunnitelmia taudin leviämisen ehkäisemiseksi.

2. Voiko Euroopan unioni nykyisin vuorokauden kuluessa ryhtyä toimiin, mikäli alueella todetaan sars-tapaus? Valmistellaanko toimenpiteitä Kiinan kansantasavallasta tai Filippiineiltä Euroopan lentokentille saapuvien matkustajien tarkastamiseksi?

3. Käytetäänkö Euroopan unionissa tai tulevissa jäsenvaltioissa sivettikissoja tai muita vastaavia eläimiä ihmisravinnoksi? Mikäli vastaus on myönteinen, voiko Euroopan unioni yrittää torjua kyseistä toimintaa?

4. Pitääkö komissio suotavana, että ihmisiä asetetaan karanteeniin, mikäli sars-virusta alkaa esiintyä Euroopan unionin alueella?

([1]) EUVL C 11 E, 15.1.2004, s. 208.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(19. helmikuuta 2004)

Kiinan terveysviranomaiset ovat vahvistaneet yhden vakavaa äkillistä hengitystieoireyhtymää (SARS) koskevan tapauksen ja ilmoittaneet kahdesta epäillystä tapauksesta.

1. Komission laatima SARS-toimintavalmiutta koskeva kysely on lähetetty jäsenvaltioille, unioniin liittyville valtioille sekä Euroopan talousalueeseen (ETA)/Euroopan vapaakauppaliittoon (Efta) kuuluville maille, Sveitsi mukaan luettuna. Kyselyvastaukset osoittavat, että SARS-tilannetta seurataan kaikissa näissä maissa erittäin valppaasti ja että tavoitteena on toimintavalmiuden korkea taso.

2. Jäsenvaltioiden kanssa on sovittu uusista SARSia koskevista teknisistä ohjeasiakirjoista, joihin sisältyy unionin tarkistettu SARS-tapauksen määritelmä. Niihin sisältyvät jäsenvaltioiden ja komission välisiä nopeita viestintäyhteyksiä koskevat ohjeet siltä varalta, että unionin alueella jälleen ilmenee SARS-tapauksia. Asiakirjat on julkaistu Internetissä. Lentokentillä toteutettavien toimenpiteiden osalta Maailman terveysjärjestö on tuonut voimakkaasti esille, että SARS-epidemia-alueen maista saapuvien matkustajien tarkastaminen ei ole tehokas toimenpide SARSin leviämisen hillitsemiseksi.

3. Komissio ei ole tietoinen sivettikissojen käytöstä ihmisravinnoksi Euroopassa, ja niiden lihaa ei voida laillisesti tuoda Eurooppaan.

4. EU on yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ja tartuntatautiverkoston avulla luonut vahvan järjestelmän SARS-virusta koskevien toimenpiteiden valvontaa ja koordinointia varten. Jos uusia SARS-tapauksia ilmenee, sovelletaan jälleen tehostettua valvontaa ja otetaan uudelleen käyttöön SARSin hillitsemiseksi suositellut toimenpiteet (ts. tautitapausten toteaminen, potilaiden eristäminen, infektioiden valvonta ja kontaktien jäljittäminen). Nämä toimenpiteet ovat aiemmin osoittautuneet tehokkaiksi ja muodostavat tulevien toimenpiteiden perustan. SARS-epidemian puhkeamisesta opittiin paljon. EU:n on pyrittävä siihen, että käytössä olisi Euroopan laajuista neuvontaa tarjoava järjestelmä. Komission ehdottaman tautien

ehkäisyn ja valvonnan eurooppalaisen keskuksen on toiminnallaan myötävaikutettava tähän ja on voitava luottaa siihen, että se toteuttaa oikea-aikaisia ja tehokkaita toimenpiteitä SARSin kaltaisten uhkien torjumiseksi.

(2004/C 78 E/0972) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0040/04**

esittäjä(t): Elspeth Attwooll (ELDR) komissiolle

(20. tammikuuta 2004)

Aihe: Komission koko

Voisiko komissio antaa tiedot eri palkkaluokkiin (A, B, C, D jne.) kuuluvien komission virkamiesten määristä?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(12. helmikuuta 2004)

Komissio tulkitsee arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksen tarkoittavan työtehtävissä toimivia virkamiehiä (henkilöstösääntöjen 36 artikla).

Komission palveluksessa 1. tammikuuta 2004 oleva pysyvä henkilöstö käsitti 18 603 virkamiestä. Virkamiehet jakautuivat henkilöstösäännöissä määriteltyihin ura-alueisiin kaikki budjettikohdat mukaan luettuina seuraavasti:

Ura-alue	Määrä
A	6 891
LA	1 670
B	3 712
C	5 722
D	608
Yhteensä	18 603

Komissio ilmoittaa vielä parlamentin jäsenen tiedoksi, että samana ajankohtana komission palveluksessa oli 2 409 väliaikaista toimihenkilöä.

(2004/C 78 E/0973) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0041/04**

esittäjä(t): Elspeth Attwooll (ELDR) komissiolle

(20. tammikuuta 2004)

Aihe: Skotlannin ja Euroopan unionin muiden alueiden välinen kauppa

Millaisia toimia tarvittaisiin komission mielestä unionin tasolla tai jäsenvaltioissa, jotta kaupankäynti Skotlannin ja Euroopan unionin muiden alueiden välillä kehittyisi?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(23. helmikuuta 2004)

Komissio katsoo, että toimenpiteet, joilla poistetaan jäljellä olevia sääntelyesteitä jäsenvaltioiden välisestä kaupasta tai joilla supistetaan kaupankäynnin kustannuksia,

a) parantavat Skotlannin ja Euroopan unionin muiden alueiden välistä kauppaa ja

b) edistävät kilpailun lisääntymisen kautta vaurautta.

Vaurauden lisääntyminen puolestaan parantaa entisestään kaupankäyntiä ja luo talouskasvua. Komission mielestä tähän päästään riippumatta siitä, toteutetaanko toimenpiteet EU:n vai jäsenvaltioiden tasolla.

Jäsenvaltioiden on pantava sisämarkkinastrategia kokonaisuudessaan täytäntöön [1] EU:n tasolla. Toissijaisuusperiaatteen perusteella myös Skotlanti voi kuitenkin toteuttaa joitakin strategian ensisijaisia toimenpiteitä, etenkin ensisijaisia toimia 1 ja 2 (tavaroiden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden lisääminen varmistamalla etenkin, että markkinavalvontaviranomaiset soveltavat vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta), 5 (julkisten hankintojen saattaminen avoimemmiksi), 8 (sääntelyn yksinkertaistaminen), 9 (sisämarkkinasääntöjen soveltamisen valvonta) ja 10 (sen varmistaminen, että tiedot sisämarkkinoilla käytävästä kaupankäynnistä ovat helposti saatavilla).

Näiden lisäksi on ryhdyttävä toimiin Skotlannin ja EU:n muiden alueiden välisen kaupan edistämiseksi tai sen kustannusten supistamiseksi. Toimenpiteitä voisivat olla esimerkiksi infrastruktuuriin tehtävät investoinnit tai skotlantilaisten tuotteiden vienninedistämistoimien lisääminen. Varsinkin unioniin liittyvät maat tarjoavat merkittävästi uusia mahdollisuuksia skotlantilaisille yrityksille.

[1] Komission tiedonanto neuvostolle, parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle "Sisämarkkinastrategia — Vuosien 2003—2006 painopisteet", KOM(2003) 238 lopullinen.

(2004/C 78 E/0974) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0057/04**

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(20. tammikuuta 2004)

Aihe: Espanjan valtion sosiaaliturvamenot ja tilanne EU:ssa

Espanjan tilastokeskuksen mukaan unionin sosiaaliturvamenojen osuus oli vuonna 1995 28,4 prosenttia EU:n BKT:stä, ja vuonna 2000 niiden osuus oli laskenut 27,3 prosenttiin. Menoissa henkeä kohden on valtavia eroja jäsenvaltioiden välillä, esimerkiksi Tanskassa ne ovat 7 754 ja Saksassa 7 025 euroa vuodessa. Espanjassa ne ovat ainoastaan 3 715 euroa ja Portugalissa 3 765 euroa vuodessa; nämä luvut ovat EU:n alhaisimpia.

Aikooko komissio toteuttaa joitakin taloudellisia toimia tai antaa uusia sääntöjä näiden eri jäsenvaltioiden väestöjen välisten valtavien erojen tasaamiseksi?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(23. helmikuuta 2004)

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 137 artiklassa määrätään, että yhteisö tukee ja täydentää jäsenvaltioiden toimintaa työntekijöiden sosiaaliturvan ja sosiaalisen suojelun alalla ja sallii neuvoston toteuttaa toimenpiteitä jäsenvaltioiden välisen yhteistyön edistämiseksi, kunhan ne eivät merkitse jäsenvaltioiden lakien ja asetusten yhdenmukaistamista.

Näin ollen komissio ei aio tehdä ehdotuksia taloudellisista tai lainsäädäntöä koskevista toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on kaventaa suoraan asukasta kohden lasketuissa sosiaaliturvamenoissa esiintyviä eroja, koska EU sekaantuisi tällöin merkittävällä tavalla sosiaalisen suojelun järjestelmien organisointiin ja rahoitukseen, minkä olisi vastedeskin kuuluttava jäsenvaltioiden toimivallan piiriin.

Komissio haluaa mieluummin kannustaa jäsenvaltioita sitoutumaan voimakkaammin sosiaalisen suojelun järjestelmien nykyaikaistamiseen soveltamalla avointa koordinointimenetelmää, joka perustuu yhteisiin tavoitteisiin, yhteisin indikaattorein tapahtuvaan toiminnan tuloksellisuuden seurantaan ja kokemusten vaihtoon.

Asukasta kohden lasketuissa sosiaaliturvamenoissa esiintyvät erot eivät johdu yksinomaan politiikasta, sillä niihin heijastuvat myös taloudellisen suorituskyvyn tasoerot, ikärakenne ja esimerkiksi perhesuhteisiin perustuvat vapaamuotoiset solidaarisuusverkostot.

On myös otettava huomioon, että sosiaaliturvamenojen ajallinen kehitys bruttokansantulosta (BKT) laskettavana osuutena on yleensä käänteisesti riippuvainen suhdanteista. Menojen osuus kasvaa talouskasvun hidastuessa ja pienenee taloudellisen noususuhdanteen aikana.

(2004/C 78 E/0975) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0058/04**

esittäjä(t): Giuseppe Di Lello Finuoli (GUE/NGL) komissiolle

(12. tammikuuta 2004)

Aihe: Italian valtion ja Campanian alueen tuki Agrofuturo s.c.a.r.l. -yhtiön esittämälle ohjelmasopimukselle

Kysymyksen esittäjä on jo esittänyt lukuisia kysymyksiä edellä mainitusta aiheesta saamatta niihin kunnollista vastausta. Komissiolla on ollut jo yli vuosi aikaa tutkia Agrofuturon kanssa tehtyyn ohjelmasopimukseen liittyviä asiakirjoja. Kysymyksen esittäjän on vaikea uskoa, ettei komissio ole vielä tänä aikana ehtinyt tutkia kyseisiä asiakirjoja eikä tehdä niistä johtopäätöstä, jonka se voisi ilmoittaa kysymyksen esittäjälle ennen vaalikauden loppua. Voisiko komissio antaa nopeasti kattavan vastauksen edellä mainitun ohjelman yhteensopivuudesta Campanian alueellisen toimintaohjelman 2000—2006 toimenpiteen 4.9 kanssa?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 2004)

Komissio haluaa ennen kaikkea korostaa, ettei sillä ole ollut hallussaan yli vuoteen asiakirjoja, jotka koskevat rahoitusta Agrofuturo s.c.a.r.l. -yhtiön esittämälle ohjelmasopimukselle, vaikka arvoisa parlamentin jäsen näin esittää kysymyksessään. Itse asiassa Italian viranomaiset ovat siirtäneet asiakirjat eteenpäin Italian pysyvän edustuston kautta 15. toukokuuta 2003 päivätyllä kirjeellä.

Italian viranomaisten antamien tietojen perusteella Agrofuturoa koskevat asiakirjat on siirretty sellaisten tukien rekisteriin, joista ei ole tehty ilmoitusta (sääntöjenvastaisesti myönnetyt tuet).

Uutta tietopyyntöä valmistellaan parhaillaan.

Komissio vakuuttaa parlamentin jäsenelle, että päätös — olipa se mikä tahansa — tehdään mahdollisimman pikaisesti sen jälkeen, kun Italian viranomaisilta on saatu vastaus.

On syytä muistuttaa, että Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan (nykyisen 88 artiklan) soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22. maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ([1]) 13 artiklan 2 kohdan säännösten nojalla kahden kuukauden määräaika, joka yleensä asetetaan valtiontukien tutkintaa varten, ei sido komissiota, jos on kyse sääntöjenvastaisesti myönnetystä tuesta.

([1]) EYVL L 83, 27.3.1999.

(2004/C 78 E/0976) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0060/04**

esittäjä(t): Hiltrud Breyer (Verts/ALE) komissiolle

(20. tammikuuta 2004)

Aihe: Kromi VI:tta sisältävä nahka

Euroopan parlamentti ja neuvosto antoi 18. kesäkuuta 2003 direktiivin 2003/53/EY [1] tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden (muiden muassa kromi VI:tta sisältävä sementti) markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksista annetun neuvoston direktiivin 76/769/ETY [2] muuttamisesta kahdennenkymmenennenkuudennen kerran.

Monesta saksalaisten ammattijärjestöjen ja saksalaisen televisio-ohjelman "ARD Ratgeber Bauen und Wohnen" teettämästä tutkimuksesta on käynyt ilmi, että ei pelkästään sementti, vaan myös lukuisat nahkaiset työkintaat saattavat sisältää erittäin paljon kromi VI:tta. Edellä esitetyssä direktiivissä sementille säädetyt kromi VI:n enimmäismäärät ylittyivät tutkituissa kintaissa moninkertaisesti. Sama pätee monien julkaisujen mukaan myös muihin nahkatuotteisiin, esimerkiksi työjalkineisiin.

1. Onko komissio tietoinen näistä mittaustuloksista?

2. Aikooko komissio rajoittaa myös kromi VI:tta sisältävän nahan markkinoille saattamista? Jos vastaus on myönteinen, milloin ja millä tavalla rajoitus toteutetaan?

[1] EUVL L 178, 17.7.2003, s. 24.
[2] EYVL L 262, 27.9.1976, s. 201.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(23. helmikuuta 2004)

Komissio ei ole tietoinen kyseisten Saksassa tehtyjen tutkimusten hiljattain julkistetuista tuloksista, joiden mukaan useissa nahkaisissa kulutustuotteissa on korkeita kromi VI -pitoisuuksia. Yleensä kaikki tällaisiin havaintoihin perustuvat tiedot olisi pitänyt ilmoittaa komissiolle ja muille jäsenvaltioille nopean tietojenvaihtojärjestelmän (RAPEX) välityksellä yleisestä tuoteturvallisuudesta 3. joulukuuta 2001 annetun parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/ETY mukaisesti [1]. Saksan viranomaisilta ei ole tähän mennessä saatu tällaista virallista ilmoitusta.

Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93 [2] perusteella tietyistä kromi VI -yhdisteistä on tehty riskinarviointi. Riskinvähentämisstrategia valmistunee vuoden 2004 lopulla.

Riskinarviointia koskevan raportin mukaan nahka(- ja puu)tavarat käsitellään EU:ssa siten, että kuluttajien voidaan odottaa altistuvan ainoastaan kolmenarvoiselle kromille eikä kuudenarvoiselle kromille. Raportissa kuitenkin todetaan, että EU:n ulkopuolisista maista tuoduista nahka(- ja puu)tavaroista tällaisia tietoja ei ole saatavilla, joten niiden sisältämistä mahdollisista kromi VI -pitoisuuksista ihmisille aiheutuvaa terveysriskiä ei ole arvioitu.

Viime kuukausien aikana komissio on kuitenkin saanut tiedon useista tiede- ja yleisaikakauslehdissä julkaistuista tiedoista, joiden mukaan kromi VI:ta esiintyy nahkaisissa kulutustuotteissa (käsineissä, rannekkeissa, nahkavaatteissa jne.) ja sitä myös vapautuu niistä. Komissio aikoo käynnistää jäsenvaltioiden keskuudessa järjestelmällisen kyselyn saadakseen kaikki asiaa koskevat tiedot käyttöönsä.

Saamiensa tietojen perusteella komissio pyytää yhdeltä tiedekomiteoistaan lausunnon siitä, mitä terveysriskejä kromi VI:n vapautuminen nahkatuotteista saattaa aiheuttaa, ja ryhtyy tarvittaessa asianmukaisiin riskinvähentämistoimenpiteisiin.

(1) EYVL L 11, 15.1.2002.
(2) Olemassa olevien aineiden vaarojen arvioinnista ja valvonnasta 23. maaliskuuta 1993 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 793/93, EYVL L 184, 5.4.1993.

(2004/C 78 E/0977) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0064/04**

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(20. tammikuuta 2004)

Aihe: Hälyttävä työttömyyden kasvu Galiciassa: 7 465 uutta työtöntä joulukuussa 2003, vastaava luku koko Espanjassa 23 419, Galician työttömyysprosentti on siten jo 12,36

Joulukuussa 2003 työttömien määrä kasvoi Espanjassa 23 419:llä, mikä on jyrkin nousu viimeisen kymmenen vuoden aikana. Galiciassa jäi 7 465 työttömäksi, mikä vastaa 32 prosenttia työttömien kokonaisluvusta Espanjassa ja 7 prosenttia väkiluvusta. Galician työttömyysprosentti on nyt jo 12,36. Nämä luvut osoittavat jälleen matalan tulotason ja työttömyyden välisen yhteyden ja siksi erityistoimet ovat tarpeen näiden kummankin vakavan ongelman ratkaisemiseksi erityisesti Galician kaltaisilla tavoite 1 -alueilla.

Onko komissio tietoinen työttömyyden kasvusta Galiciassa? Aikooko komissio toteuttaa erityisiä kehitystoimia työttömyyden torjumiseksi yhdessä Galician ja Espanjan viranomaisten kanssa?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(10. helmikuuta 2004)

Komissio seuraa kiinteästi työllisyystilannetta kaikissa Espanjan itsehallintoyhteisöissä.

Galician alueviranomaiset ovat esittäneet komissiolle ohjelmakauden 2000—2006 yhteydessä aluekehityssuunnitelman, jossa on otettu huomioon kyseisen alueen mahdollisuudet ja heikkoudet sekä työllistämistoimenpiteet. Komissio on päättänyt osallistua tämän suunnitelman perusteella aktiivisesti Galician kehittämiseen ja yhteisrahoittaa yhdennetyn toimenpideohjelman suunnittelukaudella 2000—2006. Ohjelma on osa yhteisön tukikehystä, jossa määritetään Espanjan tavoite 1 -alueiden kehitysstrategia, johon kuuluu myös työpaikkojen perustaminen ja säilyttäminen.

Rakennerahastojen rahoitusosuus on 3 430 miljoonaa euroa 5 087 miljoonan euron kokonaisbudjetista, ja sen rahoitus jakautuu rahastoittain seuraavasti:

(miljoonaa euroa)

EY:n osuus	EAKR	ESR	EMOTR
Yht.: 3 430,058	2 335,7	392	702,358
100,00 %	68,10 %	11,43 %	20,48 %

Toimenpideohjelmaa voidaan mukauttaa tilanteen kehittyessä alueen työmarkkinoilla. Asetuksen (EY) N:o 1260/1999 (1) 42 artiklassa säädetty väliarviointi on saatettu päätökseen. Tämän arvion perusteella ohjelmaa mukautetaan tarpeen mukaan ja hyväksytään mahdolliset lisäsuunnitelmat.

(1) Neuvoston asetus (EY) N:o 1260/1999, annettu 21. kesäkuuta 1999, rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä, EYVL L 161, 26.6.1999.

(2004/C 78 E/0978) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0065/04**

esittäjä(t): Bill Newton Dunn (ELDR) komissiolle

(13. tammikuuta 2004)

Aihe: Yli 60-vuotiaita lentäjiä koskevat säännöt Euroopassa

Olen saanut tietää, että Ranska, Italia ja Portugal eivät nähtävästi piittaa EU:n säännöistä, joiden mukaan 60—65-vuotiaat lentäjät voivat toimia lentokapteenina Euroopan ilmatilassa. Ymmärtääkseni nämä maat kieltävät lentämisen yli 60-vuotiailta lentäjiltä

Voiko komissio vahvistaa, onko asia näin ja jos tieto pitää paikkansa, voisiko se kertoa, mitä se aikoo tehdä tämän syrjivän kohtelun, joka rikkoo EU:n sääntöjä, lopettamiseksi?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(18. helmikuuta 2004)

Direktiivissä 2000/78/EY ([1]), joka annettiin 27. marraskuuta 2000, otetaan käyttöön yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevat yleiset puitteet ja kielletään ikään, vammaisuuteen, uskontoon tai vakaumukseen taikka sukupuoliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä. Direktiivi koskee työhönpääsyä, palkkaa, työoloja, irtisanomista, koulutusta jne. ja se käsittää sekä suoran että epäsuoran syrjinnän. Jäsenvaltioiden oli saatettava direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä 2. joulukuuta 2003 mennessä, minkä jälkeen kansalaisten on nostettava kanteensa kansallisissa tuomioistuimissa kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Direktiivin 18 artiklan mukaisesti jäsenvaltiot voivat erityisolosuhteiden huomioon ottamiseksi hyödyntää kolmen vuoden lisäaikaa ikään tai vammaisuuteen perustuvaan syrjintään liittyvien direktiivin säännösten täytäntöönpanemiseksi (tätä ovat pyytäneet Belgia, Tanska, Saksa, Alankomaat ja Yhdistynyt kuningaskunta).

Direktiivin 2000/78/EY 2 artiklan 5 kohdassa säädetään, että direktiivi ei vaikuta sellaisiin kansallisessa lainsäädännössä säädettyihin toimenpiteisiin, jotka demokraattisessa yhteiskunnassa ovat tarpeen yleisen turvallisuuden takaamiseksi ja terveyden turvaamiseksi.

Lisäksi direktiivin 6 artiklassa säädetään oikeutetusta ikään perustuvasta erilaisesta kohtelusta, jos se on objektiivisesti perusteltavissa oikeutetulla tavoitteella ja jos tämän tavoitteen toteuttamiskeinot ovat oikeasuhteiset ja tarpeen. Tällaista erilaista kohtelua voi olla esimerkiksi erityisten työhönpääsyä ja ammatillista koulutusta koskevien ehtojen käyttöön ottaminen nuorille ja ikääntyville työntekijöille, ikään, ammatilliseen kokemukseen tai palveluajan pituuteen liittyvien vähimmäisehtojen asettaminen työhönpääsylle tai tiettyjen työhön liittyvien etujen saamiselle ja enimmäisiän vahvistaminen työhönoton edellytykseksi koulutusvaatimusten perusteella.

Käytettävissä olevien tietojen perusteella komissio katsoo, että pakollisen eläkeiän asettaminen lentäjille kuuluu ikään perustuvan erilaisen kohtelun piiriin ja voi olla perusteltavissa edellä mainittujen säännösten mukaisesti. On oikeutettua ryhtyä varotoimiin sen varmistamiseksi, että lentoturvallisuus ja matkustajien suojelu ovat optimaalisia ja että lentäjät ovat erinomaisessa kunnossa. Se, että jäsenvaltio asettaa pakolliseksi eläkeiäksi 60 vuoden iän (Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön kansainvälisten standardien perusteella), vaikuttaa välttämättömältä ja oikeasuhteiselta tavalta saavuttaa tämä tavoite. Edellä esitettyjen seikkojen perusteella komissio ei tässä vaiheessa aio ryhtyä arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemiin kolmeen jäsenvaltioon kohdistuviin toimenpiteisiin.

([1]) EYVL L 303, 2.12.2000.

(2004/C 78 E/0979) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0067/04**

esittäjä(t): Bill Newton Dunn (ELDR) komissiolle

(20. tammikuuta 2004)

Aihe: Eläkeoikeudet

Eräs vaalipiiriini asukas sanottiin hiljan irti Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneesta alankomaalaisomistuksessa olevasta rakennusalan yrityksestä. Yritys on tällä hetkellä selvitystilassa. Vaalipiiriläiselleni on kerrottu, että hänen ja hänen työtovereittensa eläkettä ei makseta täysimääräisenä, huolimatta siitä, että he ovat maksaneet osuutensa eläkekassaan monen vuoden ajan. Hän on saanut kuulla, että hän saattaa saada keskimäärin 17 prosenttia vastaavan osuuden, mutta hänelle ei ole kerrottu, mihin summaan kyseinen prosenttiosuus viittaa.

Voiko komissio kertoa, onko olemassa mitään sellaista EU-tason lainsäädäntöä, joka voisi estää työntekijöiden joutumisen näin vaikeaan tilanteeseen? Jos vastaus on myönteinen, voiko komissio tehdä selkoa siitä, voidaanko tässä tapauksessa tehdä mitään? Jos asiaan liittyvää lainsäädäntöä ei ole olemassa, voiko komissio kertoa, aiotaanko jossain myöhemmässä vaiheessa säätää kyseisenlaista lainsäädäntöä?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(6. helmikuuta 2004)

Työntekijöiden suojaa työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20. lokakuuta 1980 annetun neuvoston direktiivin 80/987/ETY [1] 8 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on huolehdittava tarvittavien toimenpiteiden toteuttamisesta, jotta turvataan työntekijöiden sekä yrityksestä tai liiketoiminnasta työnantajan maksukyvyttömyyden alkamispäivään mennessä lähteneiden henkilöiden välittömät tai tulevaisuuteen kohdistuvat oikeudet kansallisen lakisääteisen sosiaaliturvajärjestelmän ulkopuolella olevan, yhtiön tai useamman yhtiön yhteisen lisäeläkejärjestelmän mukaisiin vanhuusetuuksiin ja jälkeenjääneiden etuuksiin. Työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12. maaliskuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/23/EY [2] 3 artiklan 4 kohdan b alakohtaan sisältyy vastaava säännös, jota sovelletaan yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä.

Saatuaan viime aikoina useita raportteja, joissa annetaan ymmärtää, että työntekijöiden ja työnantajansa yrityksestä tai liiketoiminnasta lähteneiden henkilöiden oikeuksia ei ole riittävästi turvattu eräissä jäsenvaltioissa, komissio on alkanut täydentää ja saattaa ajan tasalle sen hallussa olevia tietoja neuvoston direktiivin 80/987/ETY 8 artiklan ja neuvoston direktiivin 2001/23/EY 3 artiklan 4 kohdan täytäntöönpanojärjestelyistä jäsenvaltioissa. Jos tarkastelussa paljastuu selkeitä ja vakavia puutteita direktiivien saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä, komissio ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin taatakseen yhteisön lainsäädännön täysimääräisen noudattamisen.

[1] EYVL L 283, 28.10.1980.
[2] EYVL L 82, 22.3.2001.

(2004/C 78 E/0980) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0069/04**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(20. tammikuuta 2004)

Aihe: Cantanheden kunnassa sijaitsevien lampien puhdistukseen myönnettävät tuet

Portugalissa on Cantanheden ja Fiqueira da Fozin välillä useita juoksutusojin varustettuja, kunnostustoimenpiteitä vaativia lampia, erityisesti Lagoa da Vela, Lagoa da Salgueira ja Lagoa da Mata. Lammet on siivottava ja puhdistettava, ruoikko leikattava sekä muta ja liete, joita voidaan levittää läheisiin metsiköihin lannoitteeksi, on poistettava.

Pyydän komissiota ilmoittamaan minulle, minkälaisia yhteisön tukia on mahdollista saada, jotta voidaan pikaisesti toteuttaa kyseiset toimenpiteet, joilla pyritään säilyttämään lampien ekosysteemi ja mahdollisuus kasvattaa laadukkaita kaloja, joita paikalliseen väestöön kuuluvat kalastajat voivat ikimuistoisen nautinta-oikeutensa mukaisesti kalastaa käyttöönotettavien normaalien rauhoitusaikojen sallimissa rajoissa.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(26. helmikuuta 2004)

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat järvet sijaitsevat "Dunas de Mira, Gandara e Gafanhas" -nimisellä alueella, jota Portugali on ehdottanut luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/43/ETY ([1]) tarkoitetuksi yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi. Alueella olevien yhteisön tärkeänä pitämien luontotyyppien ja lajien tilan suojelua ja suojelun tilan parantamista koskevat hankkeet voivat siksi hakea yhteisön rahoitusta LIFE-ohjelman Nature-alaohjelmasta. Tietoja ohjelmasta löytyy Internetistä osoitteesta (http://www.europa.eu.int/comm/environment/life/home.htm).

Kysyjän mainitsemien toimien ei voida sellaisenaan katsoa kuuluvan LIFE-Nature-ohjelman soveltamisalaan. Ne voitaisiin kuitenkin sisällyttää alueen luontotyyppien ja lajien suojelun tilan parantamista koskevaan yleiseen hankkeeseen.

Rakennerahastoista puhuttaessa kysyjän mainitsemat toimet voitaisiin rahoittaa joko kansallisesta ympäristöohjelmasta laguuniekosysteemien suojelua koskevien toimien puitteissa tai Centron aluetta koskevasta toimintaohjelmasta, johon sisältyy ympäristöä koskeva erityistoimi. Kummassakin tapauksessa asiaa edistävien tahojen on osoitettava pyyntönsä Portugalin viranomaisille.

([1]) EYVL L 206, 22.7.1992.

(2004/C 78 E/0981) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0076/04**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(20. tammikuuta 2004)

Aihe: Asetus (ETY) N:o 1408/71 ja näkövammaisten ja heikkonäköisten henkilöiden rekisteröinti

Ehdottaessaan asetuksen N:o 1408/71 ([1]) muuttamista komissio pyrkii parantamaan terveydenhuollon etuuksien maksamista kaikkialle EU:n alueelle ja parantamaan jäsenvaltioiden viranomaisten välistä yhteistyötä ja keskinäistä tietojen vaihtoa.

Pyritäänkö ehdotetuilla muutoksilla puuttumaan ongelmiin, jotka johtuvat jäsenvaltioiden toisistaan poikkeavista näkövammaisten ja heikkonäköisten henkilöiden rekisteröintikriteereistä? Varmistavatko ehdotetut muutokset sen, että kun henkilöt rekisteröidään näkövammaisiksi tai heikkonäköisiksi, minkä perusteella he ovat oikeutettuja saamaan asianmukaisia etuuksia, heillä on automaattisesti sama asema ja samat etuudet kaikkialla EU:n alueella joutumatta läpikäymään ylimääräisiä menettelyjä?

([1]) EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(23. helmikuuta 2004)

Komission ehdotusta ([1]), joka koskee sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14. kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 muuttamista, on tarkasteltava yhdessä eurooppalaisen sairaanhoitokortin käyttöönoton kanssa. Ehdotus koskee siis varsinkin vakuutettuja, jotka oleskelevat tilapäisesti jossain toisessa jäsenvaltiossa kuin missä heidät on vakuutettu. Ehdotuksen tarkoituksena on ensinnäkin yhdenmukaistaa kaikkien kyseisessä tilanteessa olevien vakuutettujen ryhmien oikeus saada luontoisetuuksia. Kaikilla

vakuutetuilla olisi siis oltava oikeus saada kaikki sellaiset luontoisetuudet, joihin ilmenee lääketieteellistä tarvetta toisessa jäsenvaltiossa tapahtuvan tilapäisen oleskelun aikana, ja tällöin olisi otettava huomioon etuuksien luonne sekä oleskelun oletettu kesto. Ehdotuksen toisena tavoitteena on tarjota kaikille vakuutetuille mahdollisuus kääntyä suoraan hoidon tarjoajan puoleen toisessa jäsenvaltiossa tapahtuvan tilapäisen oleskelun aikana poistamalla velvoite käydä oleskelupaikkakunnan sairausvakuutuslaitoksessa ennen hoitoon hakeutumista. Kolmas komission ehdottama toimenpide koskee asetuksen (ETY) N:o 1408/71 tehokasta soveltamista: asetukseen lisätään uusi artikla, jossa määritellään toisaalta asetuksen soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden ja sosiaaliturvalaitosten väliset suhteet ja parannetaan toisaalta jäsenvaltion eri laitosten keskinäistä yhteistyötä.

Asetusta (ETY) N:o 1408/71 koskevat muutosehdotukset parantavat täten näkövammaisten ja heikkonäköisten henkilöiden mahdollisuuksia saada luontoisetuuksia heidän oleskellessaan jossain muussa jäsenvaltiossa kuin missä heidät on vakuutettu ja mihin heidät on rekisteröity. Ehdotuksessa ei kuitenkaan määritellä yhdenmukaisia perusteita henkilöiden rekisteröimiseksi näkövammaisina tai heikkonäköisinä eikä myöskään tällaisen rekisteröinnin vastavuoroiseksi tunnustamiseksi.

(1) KOM(2003) 378 lopullinen.

(2004/C 78 E/0982) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0083/04**

esittäjä(t): Dirk Sterckx (ELDR) komissiolle

(14. tammikuuta 2004)

Aihe: Flaamilaisten matkanjohtajien vapaata liikkuvuutta koskevat rajoitukset ulkomailla

Eräiden tietojen mukaan kohtaavat flaamilaiset matkanjohtajat, jotka vievät vapaaehtoisina matkailijaryhmiä kulttuurimatkoille Italiaan, Espanjaan, Ranskaan ja Kreikkaan, suuria ongelmia tilanteissa, joissa he haluavat opastaa ryhmäänsä paikan päällä hollanniksi. He ovat vaarassa saada paikallisilta viranomaisilta sakkoja tai jopa joutua pidätetyiksi, koska paikallisten sääntöjen mukaan ulkomaalaiset eivät saa toimia kyseisessä kaupungissa oppaana. Tässä on kuitenkin kyse oppaista, jotka huolimatta siitä, että he toimivat vapaaehtoispohjalta, ovat ammattinsa ja koulutuksensa puolesta (esimerkiksi taidehistoria) epäilemättä riittävän päteviä ollakseen asiantuntevia oppaita ryhmilleen.

Eikö komissio katso, että kyseisenlaiset paikalliset säännöt, jotka kieltävät ulkomaisia oppaita toimimasta matkailijaryhmien oppaina ja johtajina julkisilla paikoilla, ovat vastoin perustamissopimuksessa vahvistettua henkilöiden vapaata liikkuvuutta?

Jos vastaus on myönteinen, voiko komissio ryhtyä aiheellisiin toimiin kyseisten rikkomusten lopettamiseksi ja suunnitella, ammattipätevyyksien tunnustamista koskevan uuden direktiiviehdotuksen mallin mukaan, myös tälle pätevien vapaaehtoisten muodostamalle ryhmälle asianmukaisen säädöksen, jotta he voivat jatkossakin johtaa omia ryhmiään ulkomailla luontevasti ja omakielisesti ilman, että heitä uhkaa rangaistus?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(11. helmikuuta 2004)

Ensinnäkin komissio haluaa muistuttaa, että kysymyksen kannalta merkityksellisissä perussopimusten määräyksissä eli EY:n perustamissopimuksen 49 artiklassa palvelujen tarjoamisen vapaudesta kyseessä on ainoastaan kaupallinen toiminta. Arvoisan parlamentin jäsenen antamien tietojen perusteella on epäselvää, voidaanko matkaoppaiden, jotka seuraavat vapaaehtoisina muista jäsenvaltioista tulevien matkailijaryhmien mukana Kreikkaan, Espanjaan, Ranskaan ja Italiaan, katsoa harjoittavan asian kannalta merkityksellisissä EY:n perustamissopimuksen artikloissa tarkoitettua kaupallista toimintaa.

Yhteisön oikeudessa tarkoitettua kaupallista toimintaa koskevat seuraavat perustelut: Yhteisöjen tuomioistuin on todennut asioissa C-180/89, C-154/89 ja C-198/89 26. helmikuuta 1991 antamissaan tuomioissa matkaoppaan ammattiin liittyvien palvelujen tarjoamisen vapaudesta, että ”yleinen etu, joka liittyy historian rikkauksien arvoon saattamiseen sekä maan taiteellista ja kulttuuriperintöä koskevien tietojen mahdollisimman laajaan levittämiseen”, saattaa olla sellainen pakottava syy, jonka vuoksi palvelujen tarjoamisen vapauden rajoittaminen on perusteltua.

Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti kansallisia sääntöjä on kuitenkin sovellettava asianmukaisesti toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneisiin palveluntarjoajiin sääntöjen tavoitteen saavuttamiseksi, ja soveltamisen on rajoituttava siihen, mikä on välttämätöntä tavoitteen saavuttamiseksi (ks. asiassa C-76/90 25. heinäkuuta 1991 annettu yhteisöjen tuomioistuimen tuomio). Komissio on käytettävissä olevien tietojen perusteella analysoinut kansallisia sääntöjä, jotka saattavat rajoittaa sellaisten matkaoppaiden palvelujen tarjoamisen vapautta, jotka seuraavat muusta jäsenvaltiosta tulevan suljetun matkailijaryhmän mukana, EY:n perustamissopimuksen ja erityisesti sen 49 artiklan ja yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella. Tämän vuoksi komissio on lähettänyt Italialle 19. joulukuuta 2003 virallisen ilmoituksen EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla.

Komissio on valmis tutkimaan tilanteen muissa jäsenvaltioissa arvoisalta parlamentin jäseneltä mahdollisesti saatavien lisätietojen perusteella.

Ehdotuksessa ammattipätevyyden tunnustamisesta annettavaksi parlamentin ja neuvoston direktiiviksi [1] säädetään, että jäsenvaltiot eivät voi ammattipätevyyteen liittyvistä syistä rajoittaa kotijäsenvaltion ammattinimikkeellä toteutettavaa palvelujen vapaata tarjontaa, jos edunsaaja on laillisesti sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon. Ehdotus osaltaan yksinkertaistaa palvelujen tarjoamiseen sovellettavia vaatimuksia sijoittautumiseen verrattuna ja selkeyttää palvelujen tarjoamisen käsitettä. Näin ollen tämän ehdotuksen hyväksyminen toisi lisävarmuutta ja lisätakeita matkaoppaille, jotka tarjoavat muihin jäsenvaltioihin suuntautuvia palveluja.

[1] EYVL C 181 E, 30.7.2002.

(2004/C 78 E/0983) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0087/04**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(21. tammikuuta 2004)

Aihe: Pelikasinot vetoamassa EU:n lainsäädäntöön — Alankomaat virallisesti torjumassa peliriippuvuutta

1. Tietääkö komissio, että Alankomaiden parlamentin jäsen De Wit (sosialistinen puolue) esitti 11. marraskuuta 2003 oikeusministerille ja talousministerille kysymyksen nro 462, joka koski Alankomaissa harjoitettavaa uhkapelejä koskevaa politiikkaa? Tunteeko komissio ministeri Donnerin 12. joulukuuta 2003 antaman vastauksen, jonka mukaan EU:n jäsenvaltio voi rajoittaa uhkapelien tarjontaa yleishyödyllisin perustein, joihin kuuluu peliriippuvuuden torjunta? Näin tapahtuu ainakin silloin, kun valtio ei hanki tuloja kassaansa arpajaisista, uhkapeleistä tai vedonlyönnistä eikä tue niihin osallistumista.

2. Onko komissio samaa mieltä asiasta ministeri Donnerin kanssa? Merkitseekö tämä sitä, että tulevaisuudessa ulkomaiset kasinoketjut eivät voi vapaisiin sisämarkkinoihin vedoten sijoittua Alankomaihin?

3. Tietääkö komissio, että tällä hetkellä lukuisat yritykset kuten "JVH Gaming" Tilburgista ja ranskalainen "Tranchant" vetoavat yhteisön lainsäädäntöön saadakseen lupia kasinoiden perustamiseen Alankomaihin? Ne pyrkivät myös siihen, että peliautomaattihalleja koskevia lupia tulkittaisiin vapaammin ja siten hyväksyttäisiin täydellisten kasinoiden perustaminen.

4. Tietääkö komissio myös, että kolmannessa kysymyksessä mainitut yritykset katsovat, että niiden lupahakemusten hylkääminen on ristiriidassa yhteisön lainsäädännön kanssa? Katsooko komissio, että yritysten kantaa voidaan perustella?

5. Katsooko komissio myös, että kansallisten viranomaisten on edelleen päätettävä uhkapelejä koskevista asioista, jos halutaan ottaa huomioon yleinen etu ja peliriippuvuuden torjunta?

6. Onko komissio valmis korjaamaan yhteisön lainsäädännön mahdollisia puutteita, joiden perusteella yritykset voivat kiertää kansallista lainsäädäntöä?

Tietolähde: Alankomaissa ilmestyvä päivälehti "BN-De Stem", 6. tammikuuta 2004

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(3. maaliskuuta 2004)

Vastauksenaan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen komissio ilmoittaa, että se ei ollut tietoinen De Witin ja ministeri Donnerin välisestä keskustelusta Alankomaiden parlamentissa, eikä myöskään kysymyksessä kuvatusta tilanteesta, joka koskee tiettyjä nähtävästi Alankomaiden kasinomarkkinoille pyrkiviä yhtiöitä. Tämän vuoksi komissio ei voi kunnolla ottaa kantaa näihin asioihin tässä vaiheessa.

Komissio haluaa kuitenkin muistuttaa, että EY-tuomioistuin on todennut useassa yhteydessä (viimeksi Gambelli-tuomiossa, katso asia C-243/01), että uhkapelipalvelujen rajoittaminen lisenssi- tai muilla lupamenettelyillä rajoittaa sijoittautumisvapautta (EY:n perustamissopimuksen 43 artikla) ja palvelujen vapaata liikkuvuutta (EY:n perustamissopimuksen 49 artikla).

Viidennen ja kuudennen kysymyksen osalta komissio myöntää, että kyseiset rajoitukset voidaan perustella yleisen edun mukaisilla tavoitteilla, kuten yleinen järjestys (erityisesti petoksentorjunta) ja kuluttajansuoja (erityisesti alaikäisiin kohdistuvat vaarat ja peliriippuvuus). Komissio katsoo kuitenkin EY-tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti, että sellaisten kansallisten rajoitusten pitää olla suhteessa yleisen edun mukaisiin tavoitteisiin. Toisin sanoen rajoitukset eivät saa olla ankarampia kuin on tarpeellista tavoitteiden saavuttamiseksi.

Tämän vuoksi komissio uskoo, että tämän alan sijoittautumisen ja rajat ylittävän tarjonnan rajoittamista on arvioitava ottaen huomioon kyseisiin uhkapelitoimintoihin liittyvät erityisriskit. Tällä hetkellä alalla ei ole johdettua EU:n lainsäädäntöä. Kun kuitenkin kuluttajien liikkuvuus rajojen yli on lisääntynyt ja etäuhkapelipalveluiden tarjonta on kasvanut, komissio on ilmoittanut käynnistävänsä tutkimuksen aiheesta vuoden 2004 aikana. Se on myös sisällyttänyt kyseiset palvelut uuteen ehdotukseen palveluiden tarjontaa sisämarkkinoilla koskevaksi direktiiviksi ([1]). Pääasiassa ehdotuksessa velvoitetaan jäsenvaltiot arvioimaan olemassa olevia rajoituksia komission ja sidosryhmien yhteisen arviointiohjelman puitteissa, joka on toteutettava vuoden kuluessa ehdotetun direktiivin antamisesta. Direktiiviehdotuksessa säädetään myös, että näiden palvelujen osalta kumotaan alkuperämaan periaatteen soveltaminen siihen saakka, kunnes tämä ala on yhdenmukaistettu EU:ssa.

Palveludirektiivissä säädetyn jäsenvaltioiden yhteisen arvioinnin ja komission edellä mainitun tutkimuksen perusteella harkitaan, onko EU:ssa tarvetta tähän yhdenmukaistamiseen. Komissio uskoo, että tällä rakentavalla ja yhteistyökykyisellä lähestymistavalla varmistetaan eurooppalainen ratkaisu, jonka avulla uhkapelipalveluiden alalla on mahdollista saavuttaa yleisen järjestyksen ja kuluttajansuojan korkea turvataso.

([1]) KOM(2004) 2 lopullinen.

(2004/C 78 E/0984) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0095/04**

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(21. tammikuuta 2004)

Aihe: Valtion sairaala INMI L. Spallanzani Italiassa

Italian lehdistössä julkaistujen tietojen mukaan Roomassa oleva huippumoderni valtiollinen sairaala INMI L. Spallanzani, joka on erikoistunut tartuntatauteihin, muutetaan vähitellen ”kansallista turvallisuutta” palvelevaksi sairaalalaitokseksi. Tämä merkitsee, että sillä tulee olemaan, ellei jo ole, laboratorioita, joiden on täytettävä tiukat turvallisuusvaatimukset, luokkaan 4 kuuluvien bakteerien ja virusten (ebola, bacillus) torjumiseksi.

Kun otetaan huomioon, että sairaala sijaitsee yhdellä Rooman tiheimmin asutetuista alueista, voisiko komissio kertoa, onko kyseinen sairaala saanut toimintaansa varten tarvittavat sertifikaatit sekä kansainvälisiltä että eurooppalaisilta organisaatioilta, erityisesti mitä tulee patogeenisuudeltaan luokkaan 4 kuuluvien bakteerien ja virusten säilyttämiseen? Tietääkö komissio, onko Italian ja Yhdysvaltojen välillä allekirjoitettu sopimus biologisen terrorismin torjumisesta?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(23. helmikuuta 2004)

Sairaaloiden ja niiden laboratorioiden hyväksyminen sekä siihen liittyvä sertifiointi ovat jäsenvaltioiden toimivallan piiriin kuuluvia asioita.

Tälle asialle ei tarvita EU:n hyväksyntää eikä siitä tarvitse tehdä EU:lle ilmoitusta, vaikka bioturvallisuustason 4 rakenteille yleensä haetaankin kansainvälinen sertifiointi.

Tammikuussa 2004 allekirjoitettiin ja ratifioitiin asetuksella DL/22 Italian ja Yhdysvaltojen välinen puitesopimus tutkimusyhteistyöstä. Sopimus kattaa kolme asiakokonaisuutta: harvinaiset sairaudet, syövän ja bioterrorismin.

(2004/C 78 E/0985) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0106/04**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(22. tammikuuta 2004)

Aihe: Tavaratalojen liukuportaat, jotka täyttävät yhteisön turvallisuusnormit, mutta jotka näyttävät olevan vaarallisia lapsille

1. Onko komissio tietoinen siitä, että tavarataloissa on liukuportaita, jotka huolimatta siitä, että ne ovat yhteisössä liukuportaille asetettujen turvallisuusnormien mukaiset, osoittautuvat käytännössä hyvin vaarallisiksi, erityisesti nuorille lapsille, jotka voivat joutua liikkuvan kuminauhan alle kaiteen ylä- tai alapäässä ja tulla vedetyiksi lattiaan, minkä seurauksena he voivat vammautua tai kuolla?

2. Onko komissio tietoinen siitä, että kyseinenlainen onnettomuus sattui lapselle vuonna 1998 kenkäkaupassa Alankomaiden Spijkenissen kaupungissa ja että 7. tammikuuta 2004 tuomioistuin Haarlemissa tuomitsi vastuullisen liikeyrityksen maksamaan 45 000 euron korvauksen onnettomuudessa syntyneiden pysyvien munuais- ja maksavaurioiden johdosta?

3. Onko tästä tapauksesta, jota Alankomaiden työturvallisuusviranomaiset ja Alankomaiden sosiaali- ja työministeriö tutkivat vuonna 1998, tehty ilmoitusta, jota voitaisiin käyttää kyseisen kokemuksen huomioon ottamiseksi yhteisössä liukuportaille asetettujen turvallisuusnormien tarkistamisen yhteydessä?

4. Onko komissio tietoinen siitä, että liukuportaita, joiden rakenne on sama kuin vuoden 1998 onnettomuuden aiheuttaneilla portailla, on yhä käytössä joka toisessa suuressa kaupparakennuksessa ja että Alankomaissa syntyy vuosittain 550 sairaanhoitoa vaativaa liukuportaissa aiheutunutta vammaa?

5. Syyllistyvätkö jäsenvaltiot laiminlyöntiin, jos ne eivät itse puutu tähän ongelmaan, vai onko niiden odotettava yhteisön tason turvallisuusnormeja?

6. Miksi yhteisössä liukuportaille asetettuja turvallisuusnormeja ei ole tiukennettu vielä kuusi vuotta kyseisen onnettomuuden jälkeenkään? Johtuuko tämä tietämättömyydestä?

7. Mitä on tehtävissä turvallisuusnormien kiristämiseksi lyhyellä aikavälillä? Miten komissio aikoo edistää tämän toteutumista?

Lähde: Alankomaiden TV-aseman Nederland 1:n ”Netwerk”-ohjelma 11. tammikuuta 2004.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(2. maaliskuuta 2004)

1.—4. Komissiolle ei ole ilmoitettu Alankomaissa tapahtuneista onnettomuuksista tai vastaavista tapauksista ennen parlamentin jäsenen esittämää kysymystä

Kun mietitään turvallisuutta nykyisissä liukuportaissa, on tärkeä huomata, että niitä koskevat erilaiset lainmukaiset vaatimukset ja edellytykset riippuen siitä, milloin ne on tuotu markkinoille ja otettu käyttöön. Uusien liukuportaiden, jotka on tuotu markkinoille ja otettu käyttöön Euroopan talousalueella 1. tammikuuta 1995 jälkeen, on täytettävä konedirektiivin [1] olennaiset terveyteen ja turvallisuuteen liittyvät vaatimukset. Eräs vapaaehtoinen keino täyttää konedirektiivin olennaiset terveyteen ja turvallisuuteen liittyvät vaatimukset on soveltaa yhtenäistettyjen eurooppalaisten standardien teknisiä eritelmiä. Liukuportaat, jotka tuotiin markkinoille ja otettiin käyttöön yhteisössä ennen 1. tammikuuta 1995, olivat kansallisen lainsäädännön kohteena asentamisensa aikaan. Poikkeuksen muodosti se, että konedirektiiviä voitiin soveltaa vapaaehtoisesti 1. tammikuuta 1993 — 31. joulukuuta 1995.

5. On huomattava, että jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella olevat liukuportaat ovat turvallisia riippumatta asentamisajankohdasta. On myös tärkeä muistaa, että onnettomuuksia voi tapahtua myös kaikki lainsäädännön edellytykset täyttävissä "turvallisissa" liukuportaissa, jos niitä käytetään väärin tavalla, jota ei voida ennakoida.

Kaksi yhdenmukaistettua standardia, joiden perusteella voidaan olettaa kyseisten olennaisten terveyteen ja turvallisuuteen liittyvien vaatimusten täyttyvän, ovat:

— EN 115: 1995 Liukuportaiden ja liukukäytävien rakennetta ja asennusta koskevat turvallisuusohjeet [2].

— EN 115.A1: 1998 Liukuportaiden ja liukukäytävien rakennetta ja asennusta koskevat turvallisuusohjeet, muutos 1 [3].

Komissiolle ei ole ilmoitettu puutteista liukuportaiden yhtenäistetyissä standardeissa.

6. Euroopan standardisointijärjestön CEN:n 10. teknisen komitean 2. työryhmä (CEN/TC10/WG2) on uudistamassa liukuportaiden yhtenäistettyjä standardeja, jotta voidaan hyödyntää nykyisten standardien käytöstä saatuja kokemuksia. Työryhmän tavoitteena on saada standardin luonnos valmiiksi vuoden 2004 loppuun mennessä, minkä jälkeen kansalliset standardointijärjestöt, jotka ovat CEN:n jäsenjärjestöjä, äänestävät siitä. Standardi on tarkoitus ottaa käyttöön vuoden 2005 aikana.

7. Komissio ottaa tehtäväkseen kertoa liukuportaan kaiteeseen liittyvistä riskeistä konedirektiiviä käsittelevälle työryhmälle, johon osallistuu eri sidosryhmiä, kuten jäsenvaltioiden viranomaiset, teollisuus, standardoijat, liitot ja kuluttajat, sen varmistamiseksi, että sidosryhmät ovat tietoisia vireillä olevasta tarkistuksesta ja että kaikki saatavilla oleva tieto otetaan varmasti huomioon, kun uutta liukuporrasstandardia suunnitellaan.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/37/EY, annettu 22. kesäkuuta 1998, koneita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, EYVL L 207, 23.7.1998.
[2] EYVL C 165, 1.7.1995.
[3] EYVL C 317, 15.10.1998.

(2004/C 78 E/0986) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0108/04**

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(22. tammikuuta 2004)

Aihe: Italialaisen Fiatin toiminta kiinalaisessa yhteisyrityksessä tarkoituksenaan tarjota ajoneuvoja Kiinan kansantasavallalle liikkuvaa teloitusta varten

Onko komissio tietoinen väitteistä, joiden mukaan italialainen Fiat kiinalaisessa yhteisyrityksessä toimimalla on tarjonnut Kiinan kansantasavallalle joukon ajoneuvoja, jotka on nimenomaisesti muunneltu niin, että ne soveltuvat liikkuviksi teloitusajoneuvoksi?

Kiinan kansantasavalta pysyy näkökannassaan, että tämä on kivuttomampi menettelytapa kuin teloitus ampumalla, koska sen avulla voidaan teloittaa laskimonsisäisen tappavan ruiskeen avulla ja siten tehokkaasti nopeuttaa prosessia.

Katsooko komissio, että vaikka kuolemanrangaistus sallitaan kansainvälisessä oikeudessa, ennen teloituksen järjestämistä täytyy olla mahdollisuus oikeudenmukaiseen ja pitkälliseen muutoksenhakuprosessiin? On huomattava, että nämä liikkuvat teloitusajoneuvot estävät kaikenlaisen muutoksenhaun henkilöiltä, jotka on tuomittu rikoksista, joista voidaan langettaa kuolemantuomio, mikä Kiinan kansantasavallassa voi käsittää myös "talousrikokset". Tämä johtaa pakosta oikeudelliseen väärinkohteluun. Jos väitteet osoittautuvat paikkansapitäviksi, italialainen Fiat tulisi siksi tuomita osallistumisesta tällaiseen tarjoukseen.

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(13. helmikuuta 2004)

Komissiolla ei ole tietoja eurooppalaisten yritysten osallistumisesta tarjouskilpailuihin, joilla Kiinan kansantasavalta pyrkii saamaan teloituksiin käytettäviä ajoneuvoja.

Kiinan kanssa ihmisoikeusasioista käymänsä kahdenvälisen vuoropuhelun yhteydessä unioni on jatkuvasti muistuttanut vastustavansa kuolemarangaistusta, käytettiinpä siinä mitä keinoja tahansa, myös parlamentin jäsenen mainitsemaa. Komissio on lisäksi säännöllisesti vaatinut — ja tulee tekemään niin jatkossakin — Kiinan viranomaisia noudattamaan kaikkia tuomittujen perusoikeuksia, etenkin oikeutta valittaa annetuista tuomioista.

(2004/C 78 E/0987) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0109/04**

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(19. tammikuuta 2004)

Aihe: Sikhit ja uskonnollisten tunnusmerkkien kielto

Onko Euroopan komissio tietoinen, millaisia vaikutuksia uskonnollisten tunnusmerkkien kieltämisellä olisi minkä tahansa EU:n jäsenvaltion sikhiyhteisöön?

Onko tämän Euroopan etnisiä vähemmistöjä yhä enemmän huolestuttavan tilanteen johdosta ryhdytty EU:n tason toimiin tai tutkittu asiaa?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(17. helmikuuta 2004)

Komissio seuraa arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittamaa kehitystä erityisesti uskonnollisten ja maailmankatsomuksellisten yhteisöjen kanssa käytävän jatkuvan vuoropuhelun kautta. Vuoropuhelu perustuu uskontojen monimuotoisuuden täydelliseen kunnioittamiseen. Mikäli perusoikeuksia (ja erityisesti uskonnonvapautta) rikotaan, komissio arvioi yhteisön oikeuden puitteissa, onko sen syytä toimia ja minkälaisilla toimilla se voisi taata kyseisten oikeuksien kunnioittamisen.

(2004/C 78 E/0988) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0126/04**

esittäjä(t): Jean Lambert (Verts/ALE) komissiolle

(19. tammikuuta 2004)

Aihe: EU:n lainsäädännön vastaiset luvat suojeltujen lajien pyydystämiseen, kasvattamiseen ja kauppaan Kreikassa

Kreikka myönsi elokuusta 2002 tammikuuhun 2003 lupia, joilla yksityiset yritykset voivat pyydystää ja kasvattaa myyntiä varten matelijoita ja sammakkoeläimiä (220—600 eläintä lajia kohden, yhteensä 8 540 eläintä). Tämä koskee kaiken kaikkiaan 90:tä lajia. Mitään rajoituksia pyydystämispaikkojen, -ajan

tai -olojen suhteen ei ole. Lupia on annettu myös monien luontotyyppidirektiivissä mainittujen lajien pyydystämiseen. Niiden joukossa on ensisijaisesti suojeltava lajikin (Macrovipera schweizeri).

Kyseisten lajien kokonaispopulaatioista tai lupien vaikutuksista näiden lajien luontaisille populaatioille ei ole olemassa raportteja. Luvat myönnettiin asiasta vastaavan kansallisen tieteellisen CITES-komitean tietämättä.

Tiettyjen lajien pyydystämistä koskevat luvat ovat hälyttäviä.

Esimerkkinä mainittakoon seuraavat:

— luvat Chamaeleo africanus -lajin 320 yksilön pyydystämiseen, kun paras saatavilla oleva arvio eurooppalaisesta populaatiosta on 300, ja tätä lajia tavataan vain yhdellä paikkakunnalla Kreikassa

— luvat Vipera ursinii -lajin 600 yksilön pyydystämiseen (mainittu luontotyyppidirektiivin liitteessä II ja CITES-sopimuksen liitteessä I) sekä useiden liitteissä II ja III mainittujen lajien pyydystämiseen.

Onko komissio tietoinen näistä luvista ja Kreikan viranomaisten ilmeisestä EU:n lainsäädännön rikkomisesta, etenkin luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY ([1]) sekä CITES-sopimuksen ja Bernin sopimuksen rikkomisesta?

Mitä komissio aikoo tehdä lopettaakseen näiden lupien myöntämisen viipymättä ja estääkseen, että Kreikan viranomaiset tulevaisuudessa myöntävät lupia, jotka uhkaavat EU:n lainsäädännössä asetettujen tavoitteiden saavuttamista?

([1]) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(9. helmikuuta 2004)

Komissiolle on tehty kantelu (nro 2003/4831), joka koskee luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY liitteessä II ja/tai IV mainittujen kreikkalaisten lajien keräämistä ja kasvattamista varten myönnettyjä maatalousministeriön lupia. Tämän johdosta komissio on aloittanut menettelyn sen selvittämiseksi, onko kyseinen käytäntö direktiivin 12 ja 16 artiklan mukainen. Komissio vakuuttaa parlamentin jäsenelle, että se jatkaa kantelun tutkimista eikä epäröi ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin varmistaakseen, että Kreikka noudattaa yhteisön lainsäädäntöä.

Mitä tulee luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä 9. joulukuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 ([1]) (CITES) mahdolliseen rikkomiseen, asetuksen 5 ja 8 artiklassa sallitaan liitteissä A, B ja C lueteltujen lajien myynti kaupallisiin tarkoituksiin, jos ne on otettu laillisesti luonnosta jäsenvaltion alueella. Asetuksen mahdollinen rikkominen koskisi siis vain asetuksessa lueteltuja lajeja (eikä muita lajeja), ja asetusta olisi rikottu vain, jos voidaan osoittaa, että Kreikan viranomaiset ovat myöntäneet kyseisiä lajeja koskevat luvat omien lakiensa tai neuvoston direktiivin 92/43/ETY vastaisesti.

([1]) EYVL L 61, 3.3.1997.

(2004/C 78 E/0989) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0147/04**

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle

(20. tammikuuta 2004)

Aihe: Urheilijoiden käyttämien doping-aineiden torjunta

Komission puheenjohtaja Romano Prodi piti 21. heinäkuuta 1999 ensimmäisen puheensa vasta valitussa Euroopan parlamentissa. Prodi mainitsi kolme esimerkkiä asioista, joita hänen mielestään oli uudistettava.

Kyseisiin asioihin kuului doping-aineiden käytön torjunta urheilumaailmassa. Prodin mukaan yhteisön tasolla oli kaikin mahdollisin keinoin pyrittävä löytämään ratkaisuja näihin rajatylittäviin ongelmiin.

Voiko komissio selvittää, mihin toimiin tällä politiikan alalla on ryhdytty ja mitä tuloksia on saavutettu?

Ovatko kansalliset ja alueelliset elimet saaneet aikaan todellista edistymistä tehdessään yhteistyötä dopingin torjumiseksi?

Tietääkö komissio, että ainakin Belgiassa rikollisjärjestöt, jotka ovat laajalti sekaantuneet karjan lihottamiseen käytettyjen kiellettyjen hormonien jakeluun, myyvät nyt doping-aineita sekä urheilun harrastajille että alan ammattilaisille? Onko komissio ryhtynyt toimiin asian suhteen?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(20. helmikuuta 2004)

Arvoisa parlamentin jäsen viittaa komission puheenjohtajan Euroopan parlamentissa 21. heinäkuuta 1999 pitämään puheeseen, jossa mainittiin dopingin torjunta esimerkkinä unionin toimista, joiden tarkoituksena on lähentää unionia sen kansalaisiin.

Komissio ryhtyi välittömästi työhön toteuttaakseen konkreettisia dopingin vastaisia toimia. Se on paneutunut asiaan toimivaltansa rajoissa. On kuitenkin otettava huomioon, että EY:n perustamissopimuksessa ei määrätä nimenomaan urheilun alalla tapahtuvasta yhdenmukaistamisesta. Komissio on pyrkinyt lisäämään tietoisuutta, yhteistyötä ja koordinointia muun muassa perustamalla verkostoja ja rahoittamalla hankkeita. Komissio on jatkuvasti korostanut ennalta ehkäisevien toimien — tiedotuksen, koulutuksen ja tutkimuksen — merkitystä kurinpidollisten toimien sijaan. Kurinpidolliset toimet, jotka toisinaan ovat tarpeellisia, ovat yksin usein riittämättömiä.

Eettisiä kysymyksiä käsittelevä eurooppalainen työryhmä esitti komission pyynnöstä laaditun lausuntonsa urheiluun liittyvästä dopingista 11. marraskuuta 1999. Euroopan parlamentin hyväksymä yhteisön tukisuunnitelma hyväksyttiin vain vähän tämän jälkeen, 1. joulukuuta 1999. Tukisuunnitelman avulla rahoitettiin muun muassa 16 koehanketta ajanjaksolla 2000—2001 ja 16 koehanketta ajanjaksolla 2001—2002. Rahoitusta myönnettiin yhteensä 7 360 212 euroa. Merkittävimmistä hankkeista mainittakoon esimerkkinä ensimmäinen kansainvälinen tutkimus, joka koskee dopingin käyttöä eurooppalaisilla kuntosaleilla. Tutkimus on julkaistu, ja se on herättänyt runsaasti vastakaikua. Edellä mainitut 16 ensimmäistä koehanketta arvioitiin ulkopuolisen tahon toimesta, ja tämä arviointi on toimitettu Euroopan parlamentille.

Komissio osallistui myös aktiivisesti Maailman antidopingtoimiston (World Anti-Doping Agency, WADA) perustamiseen. Toimiston perustamisvaiheessa komissio korosti erityisesti riippumattomuutta ja avoimuutta koskevia periaatteita. Yhteisön ja Maailman antidopingtoimiston hallintoa ja varainhoitoa koskevien sääntöjen keskinäisen yhteensopimattomuuden takia yhteisö ei kuitenkaan ole voinut osallistua toimiston toimintatalousarvion rahoitukseen. Yhteisö on sen sijaan tukenut 2 miljoonalla eurolla konkreettisten dopingin vastaisten hankkeiden toteuttamista. Näistä hankkeista mainittakoon esimerkkinä urheilijoiden antidopingpassin kehittäminen ja suuriin urheilutapahtumiin osallistuvien toimiston tarkkailijoiden kouluttaminen.

Dopingin vastaisessa yhteistyössä saavutetun edistymisen osalta voidaan todeta, että dopingin vastaiseen toimintaan osallistuvien tahojen yhteistyötä toteutetaan yhä enemmän hallitusten välisellä tasolla. Vaikka Maailman antidopingtoimisto perustettiinkin Lausannen konferenssin yhteydessä vuonna 1999 komission, neuvoston ja Kansainvälisen olympiakomitean onnistuneen yhteistyön tuloksena, on todettava, että jäsenvaltiot asettavat etusijalle hallitusten välisen yhteistyön (Maailman antidopingtoimisto, Euroopan neuvosto, Yhdistyneiden Kansakuntien koulutus-, tiede- ja kulttuurijärjestö UNESCO).

Komissio on myös tietoinen järjestöistä, jotka toimittavat kiellettyjä aineita urheilijoille. Se kehottaa jäsenvaltioita tarkastelemaan yhdessä komission kanssa mahdollisia toimenpiteitä tämän vitsauksen torjumiseksi. Komissio järjesti maaliskuussa 2002 yhdessä puheenjohtajavaltio Espanjan kanssa La Tojassa (Espanjassa) seminaarin, johon kokoontui urheiluministeriöiden sekä poliisi-, rajavartio- ja tullilaitoksen virkamiehiä. Seminaari oli ensimmäinen laatuaan. Siitä huolimatta, että useimmat jäsenvaltiot ovat ymmärtäneet ongelman tärkeyden, kokouksessa ei onnistuttu hyväksymään asiaa koskevia päätöslauselmia.

(2004/C 78 E/0990) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0157/04**

esittäjä(t): Catherine Guy-Quint (PSE) komissiolle

(22. tammikuuta 2004)

Aihe: Ystävyyskuntatoiminta Bulgarian ja Romanian kanssa

Vuonna 2004 annettiin määräyksiä EU-maiden ja ehdokasvaltioiden välisen ystävyyskuntatoiminnan tulevaisuudesta. Näyttää siltä, että ystävyyskuntatoiminta Romanian ja Bulgarian kanssa on jätetty koulutuksen ja kulttuurin pääosaston julkaisemassa ehdotuspyynnössä nro 64/03 mainittujen valintamenettelyjen ulkopuolelle. Ehdotuspyynnön julkaisemista edeltäneen toimielinten yhteistyön tuloksena syntyneissä asiakirjoissa ei kuitenkaan missään mainita kyseisenkaltaista rajoitusta. Ihmettelenkin tällaisen tulkinnan oikeudellista pätevyyttä sekä sitä, onko poliittisesti asiallista sulkea kyseiset valtiot ystävyyskuntatoimintaan myönnetyn yhteisön tuen ulkopuolelle.

Jotta yhteisön toimintaohjelmalle unionin aktiivisen kansalaisuuden edistämiseksi tulisi luotua oikeusperusta, jota vuonna 2002 annettu uusi varainhoitoasetus yhteisön avustuksilta edellyttää, ja komission asiaa koskevan ehdotuksen ([1]) ja Euroopan parlamentin mietinnön A5-0368/2003 johdosta Euroopan parlamentti antoi 20. marraskuuta 2003 lausunnon ehdotuksesta neuvoston päätökseksi. Mietinnössä ei kuitenkaan missään kohtaa viitata ystävyyskuntatoiminnan rajoittamiseen ehdokasvaltioihin, joiden on vahvistettu liittyvän EU:hun vuonna 2004. Siinä todetaan päinvastoin, että ”Euroopan unionin laajentumista ajatellen on olennaisen tärkeää, että ystävyyskaupunkisuhteille annettavia resursseja lisätään merkittävästi vuoteen 2003 nähden”.

Poliittiselta kannalta lienee myös tarpeen muistuttaa aktiivista Euroopan kansalaisuutta edistävän ystävyyskuntatoiminnan tukemisen hyödyllisyydestä. Unionin kansalaisuuden laajentuessa kattamaan uusien jäsenvaltioiden kansalaiset kyseisiä toimia on sovellettava ilman minkäänlaista erottelua kaikkien valtioiden hyödyksi. Tästä todistaa mm. ystävyyskaupunkitoiminnan laaja levinneisyys kyseisissä maissa: esimerkiksi Romania on vuodesta 1990 osallistunut yli 231:een komission tukemaan ystävyyskuntahankkeeseen eli keskimäärin selvästi enemmän kuin monet jäsenvaltiot (lähde: Koulutuksen ja kulttuurin pääosasto). Miksi katkaista vuosia jatkunut prosessi, jossa on kertynyt taitotietoa, vaihdettu kokemuksia ja luotu unionin kansalaisuutta, jota näissä maissa, joista on määrä tulla jäsenvaltioita, tarvitaan?

Komission jäsen Reding totesi Kultaiset tähdet -ystävyyskuntapalkintojen jakotilaisuudessa 14. toukokuuta 2003, että Euroopan yhdentyminen ei olisi voinut edistyä paikallistasolla niin paljon ilman niiden henkilöiden ponnisteluja ja hyvää tahtoa, jotka omistavat aikansa kumppanuuksien kehittämiselle muiden kaupunkien ja kuntien kansalaisten ja järjestöjen kanssa kaikkialla Euroopassa. Tilaisuudessa palkittujen kymmenen hankkeen joukossa oli kolme ehdokasvaltioiden alulle panemaa hanketta. Kaikista edellä esitetyistä syistä haluaisin tietää, miksi ja minkä oikeusperustan nojalla komissio on tässä kaikkia hyödyttävässä ja menestyksekkääksi osoittautuneessa toiminnassa erotellut ehdokasvaltiot eri ryhmiin?

([1]) KOM(2003) 276.

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(13. helmikuuta 2004)

Komissio on täysin samaa mieltä arvoisan parlamentin jäsenen kanssa siitä, että ehdokasmaiden osallistuminen ystävyyskuntatoimintaan on tärkeää. Komissio ei millään muotoa aio erotella ehdokasmaita toisistaan. Se ei aio sulkea Romaniaa ja Bulgariaa eikä myöskään Turkkia niiden mahdollisuuksien ulkopuolelle, joita vastikään hyväksytty unionin aktiivisen kansalaisuuden edistämistä koskeva yhteisön toimintaohjelma tarjoaa.

Komissio on tehnyt ohjelmasta ehdotuksen neuvoston päätökseksi ([1]), joka hyväksyttiin neuvostossa 26. tammikuuta 2004 ja jossa säädetään ohjelman avaamisesta ehdokasmaille. Myös ehdotuspyynnössä EAC nro 64/03 mainitaan, että kyseiset maat voivat osallistua ohjelmaan sillä edellytyksellä, että niiden osallistumisehdot vahvistetaan erikseen tehtävissä sopimuksissa.

Periaatteet, edellytykset ja yleiset säännöt ehdokasmaiden osallistumisesta liittymisstrategian nojalla kaikkiin yhteisön ohjelmiin vahvistetaan assosiaationeuvostojen päätöksissä. Näiden päätösten mukaisesti kutakin ohjelmaa koskevista osallistumisehdoista on tehtävä yhteisymmärryspöytäkirja komission ja osallistumishalukkuutensa ilmaisseen maan välillä. Ehdokasmaille tarkoitetut avustukset ovat riippuvaisia yhteisymmärryspöytäkirjoista samoin kuin yhteisön avustukset ovat riippuvaisia ohjelman vahvistuspäätöksestä, joka on ainoa virallinen uuden varainhoitoasetuksen edellyttämä oikeusperusta yhteisön avustuksille.

Samaa lähestymistapaa noudatetaan myös kaikkien ehdokasmaiden — Bulgarian, Romanian ja Turkin — osalta. Liittymissopimuksen määräysten mukaisesti vuonna 2004 unioniin liittyvät maat osallistuvat puolestaan yhteisön ohjelmiin EU:n jäsenvaltioina.

Koska komissio on tietoinen ystävyyskuntatoiminnan merkityksestä kolmelle ehdokasmaalle, se on jo ennen ohjelman hyväksymistä ollut yhteydessä kyseisten maiden lähetystöihin toimittaakseen näille tietoja siitä, mitä menettelyjä niiden on noudatettava.

(1) KOM(2003) 276 lopullinen.

(2004/C 78 E/0991) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0158/04**

esittäjä(t): Brice Hortefeux (PPE-DE) komissiolle

(22. tammikuuta 2004)

Aihe: Lentoturvallisuus

Egyptin Charm el-Cheikhissä tapahtunut lento-onnettomuus, jossa Flash Airlines -lentoyhtiön Boeing 737 -matkustajakone syöksyi Punaiseenmereen mukanaan 148 matkustajaa, osoitti, että lentoturvallisuuskysymys vaatii kiireellistä käsittelyä.

Euroopan parlamentti pyysi 9. lokakuuta 2003 unionin lentokenttiä käyttävien kolmansien maiden ilma-alusten turvallisuutta koskevasta lainsäädännöstä järjestetyn äänestyksen yhteydessä (toinen käsittely) direktiivin nopeaa soveltamista, kun taas neuvosto toivoi, että se tulisi voimaan vasta myöhemmin. Flash Airlinesin lentoturma osoitti, että asiaa ei voida eikä saa enää lykätä.

Sen sijaan olisi toimittava entistä nopeammin, kuten toimittiin joitakin kuukausia sitten yksirunkoisia öljysäiliöaluksia koskevan lainsäädännön laatimisen yhteydessä. Riskejä aiheuttavista aluksista on julkaistu musta lista eli kyseisten alusten pääsy yhteisön satamiin on kielletty. Myös riskejä aiheuttavia lentokoneita varten olisi laadittava vastaavanlainen lista ja valvottava, että turvallisuussäännöksiä laiminlyövien lentoyhtiöiden tiedot julkistettaisiin.

Millaisiin toimiin komissio aikoo ryhtyä vastaavanlaisten onnettomuuksien välttämiseksi tulevaisuudessa?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(16. helmikuuta 2004)

Yhteisön lentoasemia käyttävien yhteisön ulkopuolisten maiden ilma-alusten turvallisuudesta annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviehdotuksella (1) on tarkoitus korjata yhteisön ulkopuolisten maiden ilma-alusten nykyisen valvontajärjestelmän heikkouksia, jotka ovat tulleet esiin kyseisen onnettomuuden yhteydessä. Direktiiviehdotuksessa säädetään erityisesti pakollisten valvontatoimien toteuttamisesta, yhteisten toimenpiteiden toteuttamisen sallimisesta turvallisuusmääräyksiä rikkovia yhtiöitä tai maita vastaan ja vuosittain julkaistavan tarkistuksia koskevan kertomuksen julkaisemisesta. Kun jäsenvaltiot alkavat soveltaa direktiiviä, komissio saa yksityiskohtaisia tietoja kaikista yhteisön lentoasemilla toteutetuista valvontatoimista. Nämä tiedot auttavat komissiota suuntaamaan yleisön huomion niihin yhtiöihin, jotka ovat turvallisuudelle vaarallisia.

Poikkeamien ilmoittamisesta siviili-ilmailun alalla 13 päivänä kesäkuuta 2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/42/EY (2) edistää myös onnettomuuksien ehkäisemistä, sillä siinä säädetään havaittujen poikkeamien analysoinnista.

Kun onnettomuustutkinnan tulokset ovat valmistuneet, komissio arvioi näiden toimenpiteiden soveltamisen tai toteuttamisen mahdollista tarvetta tai harkitsee uusien toimenpiteiden toteuttamista.

Komissio tarkastelee parhaillaan myös keinoja, joilla ilmaliikenteen alan avoimuutta voitaisiin lisätä, erityisesti sitä, että yleisölle tiedotettaisiin lentoyhtiöiden turvallisuuden tasosta.

(1) EYVL C 103, 30.4.2002.
(2) EUVL L 167, 4.7.2003.

(2004/C 78 E/0992) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0178/04**

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(29. tammikuuta 2004)

Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelmasta Pyhän Sofian kirkon aarteiden kunnossapitoon saatava rahoitus

Komission vastauksessa kysymykseeni E-2962/03 (1) todetaan, että komission Turkkia varten laatima rahoitustukiohjelma ei salli rahoitusavun myöntämistä uskonnollisten ja kulttuuristen esineiden, sellaisten kuten Pyhän Sofian kirkossa olevat esineet, kunnossapitoon ja kunnostamiseen.

Nämä kulttuuriaarteet, jotka edustavat pääasiassa Bysantin perinteitä, tuhoutuvat unohdettuina kirkon kellareissa. Tämän tosiasian paljastuminen on aiheuttanut valtavan tunnereaktion Turkin yleisessä mielipiteessä. Tätä taustaa vasten ja ottaen huomioon, että Kulttuuri 2000 -ohjelmalle on myönnetty kahden vuoden jatkoaika 5. toukokuuta 2003 jälkeen ja se tarjoaa mahdollisuuden tehdä kulttuurialan yhteistyötä ohjelmaan osallistumattomien kolmansien maiden kuten Turkin kanssa, sillä sen sääntöjen mukaan on mahdollista rahoittaa kolmannessa maassa toteutettavia hankkeita, joissa keskitytään hankkeessa mukana olevien maiden yhteiseen kulttuuriperintöön, voiko komissio vahvistaa, että jäsenvaltion mahdollisesti esittämä hanke on mahdollista hyväksyä rahoituksen piiriin? Mihin päivämäärään mennessä asiaa koskevat ehdotukset on jätettävä? Aikooko se tiedottaa Turkin viranomaisille Kulttuuri 2000 -ohjelman tarjoamista mahdollisuuksista edellä mainittujen kulttuuriaarteiden pelastamiseen ja kunnossapitoon sekä rohkaista Turkin viranomaisia hyödyntämään näitä mahdollisuuksia?

(1) Katso sivu 771.

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(5. maaliskuuta 2004)

Komissio haluaa kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion siihen, että Kulttuuri 2000 -ohjelman jatkamista koskeva lainsäädäntöprosessi (1) on vielä kesken. Komissio ei näin ollen voi tällä hetkellä antaa täsmällisiä tietoja vuonna 2005 toteutettavia hankkeita koskevan ehdotuspyynnön päälinjoista.

Nykyisten menettelyjen puitteissa on kuitenkin tärkeää huomata, että tullakseen hyväksytyiksi "kolmansissa maissa toteutettavat vuosittaiset yhteistyöhankkeet" -toimen perusteella tuetut hankkeet on toteutettava ohjelmaan osallistumattomassa maassa, ja yhteistyössä on oltava mukana vähintään neljä organisaatiota (hanketta johtava organisaatio, kaksi osajärjestäjää ja kumppani). Näiden neljän organisaation joukossa on oltava kolme kulttuurialan laitosta kolmesta ohjelmaan osallistuvasta maasta sekä yksi kulttuurialan laitos kyseisestä kolmannesta maasta.

Tulevien ehdotuspyyntöjen julkaisupäivät riippuvat suurelta osin ohjelman jatkamisen hyväksymistä koskevassa lainsäädäntömenettelyssä asetetuista määräajoista ja hallintokomitean asettamista määräajoista ehdotuspyyntöjen hyväksymiselle.

Komissio levittää — voimassa olevan asetuksen mukaisesti — laajalti ehdotuspyyntöön liittyviä tietoja julkaisemalla ne erityisesti Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja Kulttuuri 2000 -ohjelman Internet-sivuilla osoitteessa (http://europa.eu.int/comm/culture/eac/index_en.html).

(1) KOM(2004) 79 lopullinen.

(2004/C 78 E/0993) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0193/04**

esittäjä(t): Ward Beysen (NI) komissiolle

(22. tammikuuta 2004)

Aihe: Rinnakkaiskauppa

Kesäkuun 2003 täysistunnossa komissio lupasi vastauksessaan suulliseen kysymykseeni H-0315/03 [1], että se ilmoittaa "joko myönteisen tai kielteisen kantansa toimituskiintiöjärjestelmistä tämän vuoden loppuun mennessä". Tämä on vastaus kysymykseeni, jossa tiedusteltiin, miksi komissio ei ole toiminut sellaisia lääkevalmistajia vastaan, jotka kieltäytyvät noudattamasta EU:n kilpailu- ja yhteismarkkinasääntöjä.

Tähän mennessä komissio ei ole julkistanut kantaansa toimituskiintiöjärjestelmästä. Olisin kiitollinen, jos komissio ilmoittaisi, miksi asia on näin.

Lääkkeiden rinnakkaiskauppa on ainoa tapa kilpailla patentoitujen lääkkeiden kanssa Euroopassa, ja vuosittain siitä aiheutuvat säästöt hallitukselle ja asiakkaille ovat miljoonia euroja.

Suuret lääkeyritykset eivät tietenkään pidä kyseisistä kauppiaista, koska heidän toimintansa leikkaa yritysten vuosittain saamia huimia miljardivoittoja. Mutta eikö olisi jo aika vastustaa tarmokkaammin yritysten voitontavoittelua ja tapaa harjoittaa liiketoimintaa — esimerkiksi sitä, että ne kuluttavat vuosittain enemmän rahaa markkinointiin kuin tutkimukseen ja kehitykseen?

Huolimatta siitä, että komissio hävisi kanteensa hiljakkoin ratkaistussa Bayerin (Adalatin) asiassa (yhdistetyt asiat C-2/01 P ja C-3/01 P), sen on toimittava pikaisesti yhteismarkkinoiden periaatteiden säilyttämisen puolesta ja varmistettava, että lääkevalmistajat noudattavat kilpailulainsäädäntöä. Pitäisin myönteisenä sitä, että komissio reagoisi yhteisön tuomioistuimen tässä asiassa tekemään päätökseen, ja pyydän komissiota ilmaisemaan kantansa siitä, miten se aikoo soveltaa 82 artiklaa mahdollisimman pikaisesti.

[1] Suullinen vastaus 3.6.2003.

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(19. helmikuuta 2004)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen toteaa, yhteisöjen tuomioistuin hylkäsi 6. tammikuuta 2004 komission kanteen asiassa Bayer (Adalat) [1]. Vaikka on huomattava, että asiaan liittyvä kysymys oli kapea-alainen (ts. konkreettinen näyttö EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta sopimuksesta), tuloksella on välitön vaikutus arvioitaessa toimituskiintiöjärjestelmiä perustamissopimuksen 81 artiklan perusteella. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö ei kuitenkaan näytä sulkevan pois mahdollisuutta asettaa lääkealan toimituskiintiöjärjestelmiä kyseenalaisiksi perustamissopimuksen 82 artiklan nojalla. Kyseisessä artiklassa nimittäin kielletään yrityksiä käyttämästä väärin määräävää asemaansa.

Komissio ilmoittaa tämän osalta arvoisalle parlamentin jäsenelle, että vuoden 2003 aikana se esitti amicus curiae -lausuman ennakkoratkaisuasiassa, joka on parhaillaan vireillä yhteisöjen tuomioistuimessa ja joka liittyy kysymykseen siitä, rikkovatko toimituskiintiöjärjestelmät (kuten GSK:n Kreikassa toteuttama järjestelmä) mahdollisesti perustamissopimuksen 82 artiklaa [2]. Komissio katsoo, että toimituskiintiöt, joiden tarkoituksena on estää rinnakkaiskauppa ja vaikuttaa kilpailuun, saattavat todella olla 82 artiklan vastaisia, ellei niitä selvästi voida perustella puolueettomasti. Kyseisessä ennakkoratkaisuasiassa ei kuitenkaan käsitellä merkityksellisten markkinoiden määritelmään tai määräävän aseman toteamiseen liittyviä kysymyksiä. Näitä asioita komissio tarkastelee parhaillaan. Määräävän aseman väärinkäytön toteamiseksi komission on vaaditun näyttökynnyksen mukaisesti osoitettava, että lääkeyrityksillä on määräävä asema ainakin joissakin tuotteissa, joihin sovelletaan toimituskiintiöitä.

[1] Yhdistetyt asiat C-2/01 P ja C-3/01 P.
[2] Asia C-53/03, Syfait, EUVL C 101, 26.4.2003.

(2004/C 78 E/0994) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0206/04**

esittäjä(t): Renato Brunetta (PPE-DE) komissiolle

(23. tammikuuta 2004)

Aihe: Säännöstenvastainen velvoite tunnuslaattojen kiinnittämisestä Venetsian laguunissa liikkuviin huviveneisiin

Venetsian Commissario per il moto ondoso ("aalto-olosuhdekomissaari") määräsi 14. toukokuuta antamassaan määräyksessä nro 19/2002, että kaikki moottorilla varustetut huviveneet, joiden teho on yli 10 hv, on varustettava asianmukaisilla tunnuslaatoilla, jotka kiinnitetään perään molemmille puolille, jotta näillä veneillä olisi oikeus liikkua Venetsian laguunissa. Veneet rekisteröidään koosta riippumatta moottorin tehon mukaan, vaikka moottori olisi irrotettavissa

Tunnukset maksavat 25 euroa (50 euroa, jos ne uusitaan tai hävitetään). Komissaarin määräys perustuu vesiliikenteestä laguunissa annetun Venetsian maakunnan asetuksen (nro 247721, 25.6.1998) 32, 33 ja 34 artiklaan, joissa säädetään rekisteröintimenettelyistä, omistajanmuutosmenettelyistä sekä huvivenerekistereistä. Aluksia ei ole määritelty niiden pituuden tai kantavuuden suhteen vaan pelkästään moottorin tehon (vaikka moottori olisi vaihdettavissa) mukaan, siten että hevosvoimia on yli 10 ja että alusta käytetään muuhun kuin ammatillisiin tarkoituksiin.

Komissaarin määräys perustuu 19. marraskuuta 1997 annetun lainsäädäntöasetuksen nro 422 11 artiklan 3 kohtaan, vaikka Italia hyväksyi direktiivin 94/25/EY ([1]) 6. helmikuuta 1996 annetulla lailla nro 52, ja huviveneet poistettiin alusrekistereistä.

Huviveneiden juridisesta asemasta säädettiin Italiassa äskettäin 8. heinäkuuta 2003 annetulla lailla nro 172, jonka 13 artiklan 1 kohdassa säädetään, että huviveneitä ovat veneet, jotka ovat korkeintaan 10 metriä pitkiä. Lisäksi 2 kohdassa säädetään, että veneitä ei tarvitse merkitä 9 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin eivätkä ne tarvitse 12 artiklassa tarkoitettua turvallisuustodistusta. Näin ollen huviveneillä ei ole rekisterikilpiä, tunnuksia eikä rekistereitä.

Veneiden tunnistamiselle rekisterikilpien tai muiden tunnusten avulla ei ole minkäänlaisia perusteita, sillä

— kaikilla moottorialuksilla on moottorikortti vakuutuskirjojen liitteenä,

— kaikilla kuljettajilla on oltava henkilöllisyystodistus tai vakuutustodistus (vakuutustunnusten avulla voidaan arvioida, kuinka paljon veneitä on käytössä ja myös niiden käyttöajankohdat (vuosivakuutukset, kolmen kuukauden vakuutukset) ja moorrotien tehot),

— pakoon lähteneen lainrikkojan tunnistaminen kauempaa rekisterikilven tai muun tunnuksen avulla ei ole koskaan riittänyt oikeudessa (tarvitaan valokuva ja/tai pöytäkirja),

— käytössä olevat huviveneet inventoidaan/lasketaan.

Mitä komissio aikoo tehdä, jotta tämä ilmeinen yhteisön voimassa olevan lainsäädännön rikkominen lopetetaan?

([1]) EYVL L 164, 30.6.1994, s. 15.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(11. helmikuuta 2004)

Direktiivi 94/25/EY ([1]), johon parlamentin jäsen kysymyksessään viittaa, perustuu EY:n perustamissopimuksen 95 artiklaan, ja sen tärkeimpänä tavoitteena on siten taata sisämarkkinoiden toteutuminen ja toiminta. Direktiivissä yhdenmukaistetaan huviveneiden suunnitteluun ja rakentamiseen liittyvät vaatimukset, joiden noudattaminen on edellytyksenä niiden markkinoille saattamiselle ja käyttöön ottamiselle.

Direktiiviin ei sisälly säännöksiä, joilla yhdenmukaistettaisiin edellytykset huviveneiden käytölle sen jälkeen, kun ne on saatettu markkinoille ja otettu käyttöön. Direktiivin 2 artiklan 2 kohdassa todetaan erikseen, että direktiivin säännökset eivät estä jäsenvaltioita antamasta perustamissopimusta noudattaen tietyillä vesialueilla liikkumista koskevia säännöksiä ympäristön ja vesiteiden suojelemiseksi ja niillä liikkuvien turvallisuuden varmistamiseksi, sillä edellytyksellä, että säännökset eivät velvoita muuttamaan tämän direktiivin mukaisia huviveneitä.

Arvioituaan Venetsian laguunin laivaliikenteestä vastaavan hallinnonosaston johtajan antamaa määräystä nro 19/2002 (ordinanza n. 19/2002 emanata dal Commissario del Governo Delegato al Traffico Acqueo nella Laguna di Venezia) komissio on tullut siihen johtopäätökseen, että huviveneiden molemmille puolille kiinnitettävien tunnuslaattojen asettaminen Venetsian laguunissa liikennöimisen ehdoksi ei velvoita muuttamaan direktiivin mukaisesti suunniteltuja tai rakennettuja huviveneitä ja on siten direktiivin 2 artiklan 2 kohdan mukaista.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/25/EY, annettu 16 päivänä kesäkuuta 1994, huviveneitä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä.

(2004/C 78 E/0995) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0207/04**

esittäjä(t): Harald Ettl (PSE) komissiolle

(23. tammikuuta 2004)

Aihe: Lisäeläkeoikeuksien kestävyyteen liittyvät komission menettelyt jatkossa

Komissio järjesti työmarkkinaosapuolille lisäeläkeoikeuksien kestävyyttä koskevan kuulemisen ensimmäisen vaiheen 12. kesäkuuta 2002. Kuulemisen yhteydessä otettiin esille seuraavat ongelmat: ansioeläkeoikeuksien saamisen edellytykset, saavutettujen eläkeoikeuksien suojaaminen, eläkeoikeuksien siirrettävyys, tiedonsaantioikeudet ja rajatylittävien eläkkeiden verotus.

Työmarkkinaosapuolia kuultiin ansioeläkeoikeuksien kestävyydestä toista kertaa 15. syyskuuta 2003, mutta kuuleminen osoittautui tuloksettomaksi.

Komissio tiedusteli työmarkkinaosapuolilta, ovatko nämä päättäneet jatkaa neuvotteluja ja aikovatko nämä soveltaa yleistä lähtökohtaa vaiko keskittyä tiettyihin kestävyyden osa-alueisiin. EGB (Euroopan ammatillinen yhteisjärjestö, EAY) ilmoitti jo toimeenpanevan komitean kokouksessa 16.—17. lokakuuta 2003 aloittavansa neuvottelut eurooppalaisten työmarkkinaosapuolten kanssa. Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestö UNICE torjui 19. marraskuuta 2003 komission ehdotukset ja teki selväksi, ettei se ryhtyisi neuvotteluihin komission ehdottamista aiheista (1).

Miten komissio aikoo käsitellä jatkossa aihetta, joka koskee etenkin sellaisia työntekijöitä, jotka ovat uransa aikana työskennelleet monessa eri jäsenvaltiossa?

Valmisteleeko komissio direktiiviehdotuksen vai lykätäänkö asian käsittelyä tuonnemmaksi?

(1) UNICE 19.11.2003.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(19. helmikuuta 2004)

Komissio pahoittelee sitä, etteivät työmarkkinaosapuolet aio aloittaa neuvotteluja maan sisällä tai eri valtioiden välillä liikkuvien työntekijöiden lisäeläkeoikeuksien menettämisestä. Jäsenvaltioissa toimivat työmarkkinaosapuolet voivat mukauttaa lisäeläkejärjestelmiensä sääntöjä suojellakseen paremmin työpaikkaa vaihtavien ja tämän seurauksena myös lisäeläkejärjestelmää vaihtavien työntekijöiden oikeuksia. Ne eivät kuitenkaan aina käytä tätä mahdollisuutta hyväkseen. Jäsenvaltioissa, joissa lisäeläkejärjestelmät ovat yleisiä, on säädetty vähimmäisvaatimuksista, joiden tarkoituksena on suojella liikkuvia työntekijöitä. Nämä vähimmäisvaatimukset koskevat eläkeoikeuksien saamisedellytyksiä, harjoittelujaksoja, lepäävien eläkeoikeuksien uudelleen arviointia (lepäävät oikeudet koskevat henkilöitä, jotka eivät enää ole jonkin tietyn eläkejärjestelmän piirissä, mutteivät vielä ole saavuttaneet eläkeikää) ja oikeuksien siirrettävyyttä koskevia sääntöjä.

Komissio tutkii parhaillaan, voitaisiinko samantapaisista vähimmäisvaatimuksista säätää unionin tasolla sitovilla säädöksillä. Komissio aikoo nojautua jäsenvaltioiden lainsäädäntöön ja käyttää eläkefoorumin asiantuntemusta.

Huomattakoon, että ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta 3 päivänä kesäkuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/41/EY ([1]) hyväksymisen johdosta eurooppalaiset yritysryhmittymät voivat soveltaa yhtä lisäeläkejärjestelmää koko yrityksen tasolla. Tämä helpottaa työntekijöiden liikkuvuutta näiden yritysryhmien sisällä.

Tiettyjen jäsenvaltioiden eläkerahastojen verotusta koskevat määräykset rajoittavat palvelujen tarjoamisen vapautta ja työntekijöiden vapaata liikkuvuutta. Komissio on käynnistänyt rikkomusmenettelyn useaa jäsenvaltiota vastaan. Belgiaa vastaan käynnistetyssä rikkomusmenettelyssä selvitetään muun muassa ulkomaalaisiin eläkerahastoihin siirrettyyn pääomaan sovellettavaa veroa ([2]).

([1]) EUVL L 235, 23.9.2003.
([2]) IP/03/1756.

(2004/C 78 E/0996) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0208/04**

esittäjä(t): Ioannis Averoff (PPE-DE) komissiolle

(23. tammikuuta 2004)

Aihe: Ongelmat ystävyyskaupunki-instituution toiminnassa

Euroopan komission Euroopan unionin hallintotapaa koskevan valkoisen kirjan hengen mukaan ystävyyskaupunki-instituutio on osa EU:n pyrkimyksiä vahvistaa eurooppalaista tietoisuutta kansalaisten kanssa käydyn vuoropuhelun kautta, tavoitteena saada kansalaiset osallistumaan aktiivisesti siihen, mitä Euroopassa tapahtuu.

Kuitenkin juuri nyt, kun EU:ssa puhutaan yhä enemmän edellä mainitun menettelyn tärkeydestä, aikana, jona on tapahtumassa unionin historiallinen laajentuminen ja kansalaiset on tarpeen saada tiedostamaan eurooppalainen identiteetti, ystävyyskaupunki-instituution toiminnassa esiintyy ongelmia. Tukien maksamista koskevaa menettelyä on rikottu, sillä maaliskuussa 2003 hyväksyttyjen ja toteutettujen ohjelmien maksut ovat vielä saamatta, vieläpä ilman että Euroopan komission toimivaltainen yksikkö on antanut mitään virallista ennakkovaroitusta tai perusteluja asialle. Tämä asiaintila ei ainoastaan toimi itse instituution tavoitteiden vastaisesti vaan myös saattaa vaikeaan asemaan paikallisviranomaiset, jotka kantavat järjestelyjen taloudellisen vastuun ja jotka luonnollisesti ovat tilivelvollisia kansalaisille.

Kysyn komissiolta: Mitkä ovat syyt näihin viivästymisiin tukien maksussa ja mitä komissio aikoo tehdä vastaisuudessa, jottei ystävyyskaupunki-instituution toiminnassa esiintyisi häiriöitä?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(17. helmikuuta 2004)

Komissio pitää ystävyyskuntatoimintaa ja maksujen asianmukaista suorittamista avustuksen saajille erittäin tärkeänä.

Sen vuoksi avustusten myöntämisjärjestelyistä onkin tehty mahdollisimman yksinkertaisia: laskelmat tehdään kiinteiden määrien perusteella ja avustuksen saajien käyttöön on laadittu uudet ja yksinkertaisemmat hakulomakkeet sekä hakuopas.

Ohjelmasta tehtäviin maksusuorituksiin vaikuttavat kuitenkin monet seikat.

Uudella varainhoitoasetuksella on ollut merkittäviä vaikutuksia avustusten myöntämis- ja maksumenettelyihin.

Komissio noudattaa tarkkaan ehdotuspyynnössä ja uudessa varainhoitoasetuksessa esitettyjä maksumenettelyjä. Avustus maksetaan siis vasta sen jälkeen, kun avustuksen saaja on lähettänyt tositteet hankkeen päätyttyä. Vaikka tositeasiakirjojen määrää onkin supistettu, lähes 25 prosentissa tapauksista asiakirjat ovat puutteellisia, ja lisätietoja joudutaan pyytämään useaan kertaan. Tämä onkin useimmiten syynä maksusuoritusten viivästymiseen.

Kokonaisuutena tarkastellen tilanne on kuitenkin merkittävästi parantunut.

Komissio haluaakin vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle tekevänsä kaikkensa, että maksuviivästykset saadaan vähitellen poistettua ja maksut suoritettua mahdollisimman nopeasti.

(2004/C 78 E/0997) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0223/04**

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(30. tammikuuta 2004)

Aihe: Työttömyysaste Kreikassa

Kreikan tilastokeskuksen esittämä työttömyysaste on 8,9 prosenttia, mikä merkitsee 392 200:aa työtöntä henkilöä, kun taas julkisuuteen tulleiden valitusten mukaan työvoiman työllistämisvirasto OAED oli 19. päivänä tammikuuta kirjannut 585 788 työtöntä, mikä merkitsee 13,2:ta prosenttia aktiiviväestöstä.

Voiko komissio yhteistyössä Kreikan hallituksen kanssa selvittää, miksi OAED:n tiedot ja tilastokeskuksen tiedot eivät vastaa toisiaan?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(5. maaliskuuta 2004)

Euroopan yhteisöjen tilastotoimisto Eurostat saa kuukausittaisten työttömyystilastojen laskemiseen tarvittavat tiedot Kreikan tilastokeskuksesta. Uusimmat Kreikasta saatavissa olevat tiedot koskevat vuoden 2003 toista vuosineljännestä (tiedot kerätty kesäkuuhun 2003 saakka), kuten Eurostatin tietokannoista käy ilmi. Eurostatin ja Kreikan tilastokeskuksen Kreikan työttömyysastetta koskevat tiedot ovat keskenään samansisältöiset. Kreikassa tietoja ei kuitenkaan ilmoiteta kausitasoitettuina (vuoden 2003 toinen vuosineljännes, 8,9 %), kun taas Eurostatin tiedot puolestaan ilmoitetaan kausitasoitettuina (vuoden 2003 toinen vuosineljännes, 9,2 %). Eurostat julkaisee kausitasoitettua sarjaa, joka koskee kaikkia jäsenvaltioita, liittymässä olevia maita ja ehdokasmaita.

Eurostat ei ota kantaa muihin kansallisiin tilastotoimittajiin. Eurostat on kiinnostunut yhdenmukaistetuista tiedoista ja yhdenmukaisten tietojen lähteistä, mikä työttömyystilastojen alalla tarkoittaa Kreikan tilastokeskuksen toimittamia tietoja. Muista kansallisista tietopalveluista saatavilla olevat tiedot voivat perustua erilaisiin käsitteisiin tai sääntöihin, eikä komissiolla ole syytä eikä velvoitetta tarkistaa tai hyväksyä niitä.

(2004/C 78 E/0998) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0224/04**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(2. helmikuuta 2004)

Aihe: ”Militaria e Dintorni in Europa” -messut

Roomassa on jo monena vuotena järjestetty ”Militaria e Dintorni in Europa” -messut. Kyseessä on tapahtuma, jossa on näytteillä aseita ja sotilasvarusteita. Siitä on kasvanut niin suuri ja merkittävä, että se on nykyisin ainoa laatuaan Keski- ja Etelä-Italiassa. Messuja alettiin järjestää italialaisten ja ulkomaalaisten sotilastarvikkeiden keräilijöiden toimesta alan harrastajille, ja näytteillä on ollut esineitä Ranskasta, Englannista, Saksasta, Espanjasta, Puolasta, Yhdysvalloista ja Venäjältä.

Messujen järjestelykomitean asiaan paneutumisen ja esillä olleiden esineiden erikoisuuden vuoksi tapahtuma on laajentunut huomattavasti alkuperäisestä ideasta ja siitä on tullut tilaisuus, jolla on todellista historiallista ja kulttuurista painoarvoa. Vuosien varrella on ollut esillä asepukuja, asiakirjoja, aseita ja muistoesineitä, joiden historiallinen arvo on suuri (esimerkiksi Enrico Totin polkupyörä, Giuseppe Mazzinin henkilökohtaisia tavaroita, Guglielmo Marconin käyttämiä laitteita, Menotti Garibaldin miekka, Chiaffredo Bergian kunniamerkkejä sekä laajoja kokoelmia tina- ym. leikkisotilaita, joko alkuperäisiä tai taidokkaasti tehtyjä jäljennöksiä, jotka ovat pieniä taideteoksia).

Tämän tapahtuman merkitys näkyy parhaiten tukijoissa, joita se on eri vuosina saanut: Lazion alue, Rooman maakunta, Rooman kaupunki ja XVIII kaupunginosa, jossa messut pidetään. Vielä selvemmin tapahtuman tärkeys käy ilmi osallistujista, joita ovat muun muassa karabinieerimuseo, tulli- ja veropoliisi, Rooman poliisilaitos, Italian Punaisen ristin sotilasasioiden yksikkö ja luonnollisesti historialliset yhdistykset kuten garibaldinit ja Mentanan museo sekä yksityiset kansalaiset.

Valitettavasti kustannukset, joita syntyy muun muassa alueen vuokrasta, rakentamisesta, yleisistä järjestelyistä sekä vakuutuksista ja mainoksista, ovat paljon lippujen myynnistä ja esilleasettamismaksuista kertyviä tuloja suuremmat.

Onko olemassa yhteisön rahoitusta tällaisten aloitteiden tukemiseen?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(17. helmikuuta 2004)

Komissio tukee monikansallisia kulttuuriyhteistyöaloitteita ainoastaan Kulttuuri 2000 -ohjelmasta, ja rahoitusta myönnetään ohjelman valintakriteerit täyttäviin aloitteisiin. Kulttuuri 2000 -ohjelma onkin ainoa unionin kulttuuriyhteistyön rahoitus- ja ohjelmasuunnitteluväline.

Ohjelmasta tuetaan hankkeita, joiden tuotantoon ja rahoitukseen osallistuu vähintään kolme toimijaa vähintään kolmesta ohjelman osallistujamaasta.

Arvoisa parlamentin jäsen voi etsiä asiasta lisätietoja Internet-sivustolta (http://europa.eu.int/comm/culture/eac/index_en.html).

Komission tietojen mukaan muut jäsenvaltiot eivät ole esittäneet tämäntyyppisiä hanke-esityksiä.

(2004/C 78 E/0999) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0231/04**

esittäjä(t): Alexander de Roo (Verts/ALE) komissiolle

(26. tammikuuta 2004)

Aihe: EIP:n laina Schipholin lentoasemalle

Viidennen kiitoradan (Polderbaan-kiitoradan) rakentamisen rahoittamiseksi on Schipholin lentoaseman onnistunut saada Euroopan investointipankilta 150 miljoonan euron laina.

Vereniging Milieudefensie -järjestö (Alankomaiden Maan Ystävät) on pannut merkille, että laina myönnettiin (15. helmikuuta 2002) ennen Polderbaanin käyttöä koskevan pakollisen ympäristövaikutusten arvioinnin valmistumista (11. maaliskuuta 2002).

"Flying with Big Business: The European Investment Bank and the Aviation Industry" -julkaisun (Friends of the Earth International ja CEE Bankwatch Network, marraskuu 2003) mukaan sama tapahtui Sofian (Bulgaria) lentoaseman yhteydessä, kuitenkin sillä erolla, että Sofiassa ei tehty lainkaan ympäristövaikutusten arviointia.

Milloin (minä päivänä) EIP ilmoitti komissiolle aikomuksestaan myöntää löyhin perustein laina Schipholin lentoasemalle ja tuliko ilmoituksen mukana ympäristövaikutusten arviointia koskevaa raporttia, joka olisi julkistettavissa?

Onko komissio kanssani yhtä mieltä siitä, että EIP:n olisi pitänyt odottaa edellä tarkoitetun ympäristöarvioinnin tuloksia ennen rahoituksen myöntämistä, ja mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä EIP:n suhteen Polderbaan-päätöksen tarkistamiseksi?

Miten komissio aikoo toimia EIP:n kanssa estääkseen vastaavanlaisten tilanteiden kehittymisen vastaisuudessa?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(17. helmikuuta 2004)

Euroopan investointipankki (EIP) toimitti komissiolle pankin perussäännön 21 artiklan mukaiseen kuulemismenettelyyn tarvittavat tiedot 29. marraskuuta 2001. Tietojen mukaan virallinen ympäristövaikutusten arviointi (YVA) oli tehty jo vuonna 1995 ja se vastasi julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY ([2]), vaatimuksia. Lisäksi EIP:n edellä mainitun kuulemisen yhteydessä toimittamista tiedoista kävi ilmi, että asiasta vastaavat viranomaiset olivat myöntäneet myös ympäristövaikutusten arvioinnin jälkeen annettavat kaavoitusluvat. EIP:n lainapäätös asettaa hankkeen toteuttajalle oikeudellisen velvoitteen noudattaa asiaa koskevaa lainsäädäntöä, ympäristölainsäädäntö mukaan luettuna. Komissio ei näin ollen esittänyt ympäristövaikutuksiin liittyviä lisäkysymyksiä. Muita yksityiskohtaisia asiakirjoja, tutkimuksia ym. ei toimiteta 21 artiklan mukaisen kuulemismenettelyn yhteydessä.

Joulukuussa 2002 lähettämässään vastauksessa, josta komissiolla on jäljennös, EIP selitti Alankomaiden Maan Ystäville, että uusi ympäristövaikutusten arviointi saatiin valmiiksi 11. maaliskuuta 2002. Kyseinen ympäristövaikutusten arviointi ei koskenut erityisesti viidennen kiitoradan rakentamista, vaan yleisesti ottaen melun ja muiden ympäristötekijöiden mukauttamista Schipholin lentoasemalla uuden lentoliikennettä koskevan lain valossa. Komissio ja EIP aikovat silti pyytää Alankomaiden viranomaisia toimittamaan lisätietoja kyseisestä ympäristövaikutusten arvioinnista, jotta voidaan tarkistaa, kuuluuko arviointi neuvoston direktiivin 85/337/ETY piiriin.

Yleisesti ottaen todettakoon, että sen lisäksi, että komissiolla on 21 artiklan mukaisen menettelyn puitteissa tilaisuus esittää muodollinen lausunto EIP:n toiminnasta, komissio ja EIP:n yksiköt pitävät säännöllisesti yhteyttä toimielinten soveltamien ympäristöön liittyvien lähestymistapojen yhdenmukaistamiseksi. Komission ja pankin yksiköiden välisissä työistunnoissa on usein käsitelty edellä mainittuun direktiiviin perustuvaa ympäristövaikutusten arviointimenettelyä, koska sillä on huomattava merkitys kaikkien hankkeiden yleisessä lupamenettelyssä. Erityisesti on tunnustettu, että tietyt hankkeen näkökohdat saattavat muuttua virallisen ympäristövaikutusten arvioinnin seurauksena. On siten myös hankkeen toteuttajan ja sitä myötä rahoituslaitoksen edun mukaista odottaa virallisen ympäristövaikutusten arvioinnin valmistumista, jotta hankkeen lopullinen suunnitelma ja lopulliset kustannukset tiedetään.

Komissio kiinnittää jatkossakin erityistä huomiota YVA-direktiivin asianmukaiseen täytäntöönpanoon sekä 21 artiklan mukaisen kuulemismenettelyn yhteydessä että teknisen tason kanssakäymisessä.

([1]) EYVL L 175, 5.7.1985.
([2]) EYVL L 73, 14.3.1997.

(2004/C 78 E/1000) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0243/04**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(2. helmikuuta 2004)

Aihe: Yritysten siirtyminen muualle ja työttömyys

Jälleen on olemassa vaara, että monikansallinen vaatetehdas, Brax Portuguesa Fábrica de Confecções Lda., lopettaa toimintansa Vila Nova de Gaiassa Portugalissa. Yli 400 työntekijää, joista suurin osa on naisia, on vaarassa joutua työttömäksi.

Tässä vakavassa tilanteessa, joka vallitsee alueella ja maassa, jossa työttömyyden kasvua ei saada pysähtymään, on välttämätöntä, että komissio ja Portugalin hallitus ryhtyvät kaikkiin mahdollisiin toimenpiteisiin estääkseen sen, että taas kerran monikansallinen yritys lopettaa toimintansa Portugalissa ja siirtyy mahdollisesti toiseen Euroopan maahan.

Pyydän komissiolta seuraavia tietoja:

1. Onko Portugalin Aldeia Novassa, Serzedossa ja Vila Nova de Gaiassa sijaitsevalle Brax Portuguesa Fábrica de Confecções Lda. -yritykselle myönnetty joitakin yhteisön tukia? Jos on, mikä on niiden nykytilanne?

2. Onko Euroopan unionin taloudellista tukea myönnetty emoyhtiölle tai jollekin tytäryhtiöistä? Jos on, mikä on niiden nykytilanne?

3. Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä estääkseen sen, että monikansalliset yritykset siirtyvät jatkuvasti muualle ja aiheuttavat työttömyyttä?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(3. maaliskuuta 2004)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2004/C 78 E/1001) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0249/04**

esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle

(3. helmikuuta 2004)

Aihe: Private Eye

Yhdistyneessä kuningaskunnassa julkaistavan satiirisen Private Eye -julkaisun äskettäiseen numeroon sisältyi anteeksipyyntö komission jäsenelle Kinnockille kyseisessä lehdessä julkaistun artikkelin vuoksi. Julkaisussa väitettiin myös, että lehti oli maksanut Kinnockille huomattavia vahingonkorvauksia.

Voiko komissio ilmoittaa, minkä verran komission jäsen Kinnock sai vahingonkorvauksia Private Eyelta?

Voiko komissio vahvistaa, että Kinnock on ryhtynyt oikeustoimiin toista julkaisua, The Sproutia vastaan saman artikkelin johdosta? Jos voi, onko komission jäsen saanut vahingonkorvauksia The Sproutilta?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(17. helmikuuta 2004)

Private Eye ja Sprout julkaisivat erittäin loukkaavia väitteitä, minkä johdosta komission varapuheenjohtaja Neil Kinnock haki kummaltakin julkaisulta oikeusteitse julkista anteeksipyyntöä sekä vahingonkorvauksia ja oikeudenkäyntikulujen korvaamista. Oikeuskäsittelyn jälkeen molemmat julkaisut julkaisivat anteeksipyynnöt, joissa ne myönsivät varauksetta, että Neil Kinnockia koskeville väitteille ei ole eikä ollut perusteita, ja ilmoittivat peruvansa poikkeuksetta häntä koskevat väitteet ja arvostelut ja esittävänsä hänelle anteeksipyynnön.

Lisäksi ne totesivat, että ottaen huomioon Neil Kinnockia koskevien väitteiden vakavuuden ja niiden täydellisen perusteettomuuden ne olivat sopineet huomattavien vahingonkorvausten maksamisesta Neil Kinnockille.

Kumpikin julkaisu on maksanut vahingonkorvaukset ja osuutensa oikeudenkäyntikuluista.

Neil Kinnockilla on tapana käyttää kunnianloukkausten perusteella maksetut vahingonkorvaukset itse valitsemiinsa hyväntekeväisyyskohteisiin ja hän luonnollisesti toimii siten tässäkin tapauksessa. Hänellä ei ole tapana julkistaa saamiaan korvaussummia eikä hyväntekeväisyyskohteita, vaikkakin toisinaan muut tahot ovat julkistaneet hyväntekeväisyyteen tehdyn lahjoituksen.

(2004/C 78 E/1002) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0253/04**

esittäjä(t): Geoffrey Van Orden (PPE-DE) komissiolle

(27. tammikuuta 2004)

Aihe: Rakennusalan tuotteita koskeva direktiivi

1. Yritystoiminnan pääosasto on parhaillaan kuulemassa EU:n jäsenvaltioita ennen kuin se antaa Euroopan parlamentille suosituksia rakennusalan tuotteita koskevan direktiivin 89/106/ETY ([1]) tarkistamisesta. Tietojeni mukaan tämän hankkeen aikataulua on venytetty. Voiko komissio kertoa viivytyksen syyn ja hankkeen toteuttamisen uuden aikataulun?

2. Useimmat EU:n jäsenvaltiot edellyttävät CE-merkintää, joka osoittaa, että tuotteet ovat rakennusalan tuotteita koskevan direktiivin mukaisia. Ilmeisesti kuitenkin neljä jäsenvaltiota tulkitsee direktiiviä eri tavalla eikä vaadi pakollista CE-merkintää. Voiko komissio vahvistaa, että tämä poikkeama korjataan ja kaikkien EU:n jäsenvaltioiden on otettava käyttöön pakollinen CE-merkintä osoittamaan, että tuotteet ovat rakennusalan tuotteita koskevan direktiivin mukaisia?

3. Ennen CE-merkintää rakennusalan tuotteita koskevassa direktiivissä edellytetään, että tuotteet noudattavat harmonisoituja eurooppalaisia normeja. Kuitenkin on yleisesti tiedossa, että CE-merkintä ei ole laatumerkintä. On perusteltua edellyttää yhä myös laatumerkintöjä, ja palontorjunta- ja paloturvallisuusala pyrkivät yhdessä jäsenvaltioiden asianomaisten tahojen kanssa saamaan aikaan testausjärjestelmän, jonka avulla yhdessä jäsenvaltiossa hankittu laatumerkintä tunnustettaisiin muissakin jäsenvaltioissa. Tämä vähentäisi tuotteen markkinoille saattamisen kokonaiskustannuksia ja siten hyödyttäisi Euroopan unionia, samalla kun eurooppalaiset tuotteet olisivat kilpailukykyisempiä maailmanmarkkinoilla. Aikooko komissio tukea palontorjunta- ja paloturvallisuusalaa tällaisen ”kertatestaustavoitteen” saavuttamisessa?

([1]) EYVL L 40, 11.2.1989, s. 12.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(18. helmikuuta 2004)

Komissio aikoo suorittaa rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21. joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/106/ETY (jäljempänä ”rakennusalan tuotteista annettu direktiivi”) tarkistuksen, mutta toistaiseksi se ei ole antanut sitoumuksia eikä määritellyt aikataulua tämän tehtävän suorittamiseksi.

Rakennusalan tuotteista annetun direktiivin tarkistuksella on pyrittävä parantamaan direktiivin toimivuutta. Tarkistuksen valmistelutoimissa olisi löydettävä olemassa olevat ongelmat ja tukeuduttava saatuihin kokemuksiin. Nämä toimet on toteutettu vuoden 2003 aikana. Aikataulu direktiivin muuttamista koskevien suositusten valmistelemiseksi vahvistetaan heti kun järjestelmään tehtävien muutosten laajuus on tiedossa.

Komissio on tietoinen siitä, että rakennusalan tuotteista annetussa direktiivissä ei nimenomaisesti edellytetä CE-merkintää ja että direktiivin mukaan CE-merkintä on ainoastaan edellytys rakennusalan tuotteista annetun direktiivin tarjoamien etujen saamiselle. Komissio on aina esittänyt, että CE-merkintä olisi kiinnitettävä tuotteisiin heti kun sen soveltamisen edellytykset ovat olemassa eli kun yhdenmukaistetut tekniset eritelmät ovat käytössä. Se on järjestänyt vuoropuhelun pysyvässä rakennusalan komiteassa, jotta päästäisiin yhdenmukaiseen tulkintaan, joka helpottaisi merkittävästi markkinoita valvovien viranomaisten toimintaa. Komissio ei kuitenkaan pitänyt soveliaana oikeusprosessien käynnistämistä ennen kuin jäsenvaltioiden oli mahdollista soveltaa rakennusalan tuotteista annettua direktiiviä asianmukaisella tavalla ja ennen kuin on saavutettu yksimielisyys rakennusalan tuotteista annetun direktiivin yhdenmukaisesta tulkinnasta.

Tätä näkökohtaa on myös tarkasteltava rakennusalan tuotteista annetun direktiivin tarkistuksen yhteydessä.

Ainoa merkintä, jota yhdenmukaistettujen teknisten eritelmien soveltamisalaan kuuluvilta rakennusalan tuotteilta edellytetään, on CE-merkintä. Muut merkinnät ovat ainoastaan vapaaehtoisia.

CE-merkinnän mukana tulevat tiedot ilmaisevat tuotteen toimivuusominaisuudet tai sen, kuinka hyvä tuote on yhdenmukaistettujen teknisten eritelmien soveltamisalaan kuuluvan ominaisuuden osalta. CE-merkintä on ainoa merkintä, jota tuotteen vapaa pääsy sisämarkkinoille edellyttää. Tuotteessa voi olla vapaaehtoisia merkintöjä ainoastaan, jos ne tuovat lisäarvoa eivätkä aiheuta sekaannusta CE-merkinnän kanssa. Vapaaehtoisen sertifioinnin alalla tehtyjen aloitteiden olisi oltava yksinomaan markkinalähtöisiä. Komissio ei aio puuttua toimintaan tällä alalla, elleivät laatumerkinnät heikennä sisämarkkinoiden toimintaa.

(2004/C 78 E/1003) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0284/04**

esittäjä(t): Joachim Wuermeling (PPE-DE) komissiolle

(5. helmikuuta 2004)

Aihe: Euroopan kuluttajaliitto

Euroopan kuluttajaliitto (BEUC) julkaisee säännöllisesti kiiltävälle paperille painettuja neliväriseä esitteitä, joissa mainostetaan kuluttajasuojaa koskevia komission ehdotuksia. Itse olen nähnyt ainakin kulutusluottodirektiivistä ja elintarvikkeiden terveystietojen merkinnöistä annetusta direktiivistä tehdyt esitteet.

1. Tukeeko komissio näitä julkaisuja Euroopan unionin talousarviosta?

2. Mitä institutionaalisia tukia Euroopan kuluttajaliitto saa Euroopan unionin talousarviosta?

3. Katsooko komissio, että Euroopan kuluttajaliiton tehtävänä on tukea komission ehdotuksia edellä kuvatuilla mainosvälineillä?

4. Miten komissio kommentoi väitettä (Professori Beate Kohler-Koch, 15. toukokuuta 2003, Berliini), jonka mukaan kuluttajayhdistykset on valjastettu palvelemaan komission tiedotustoimintaa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

1. Komissio ei myönnä erityistä tukea Euroopan kuluttajaliiton julkaisutoiminnalle.

2. Komissio myöntää vuosittain ehdotuspyyntöjen perusteella toimintatukea eurooppalaisille kuluttajajärjestöille. Näin kuluttajajärjestöt voivat osallistua vahvemmin yhteisön toimintalinjoihin, mikä on yksi kolmesta ensisijaisesta tavoitteesta, jotka sisältyvät Euroopan parlamentin tukemaan kuluttajapoliittiseen strategiaan vuosiksi 2002—2006. Lisäksi tällaisella tuella on selkeä oikeusperusta, joka mahdollistaa kuluttajille suunnattujen toimien rahoituksen ([1]). Tuen kokonaismäärä voi olla enintään 50 prosenttia tukikelpoisten toimien kustannuksista.

Yhteisön Euroopan kuluttajaliitolle myöntämän toimintatuen määrä on 1 172 790 euroa vuonna 2004.

Lisäksi komissio myöntää säännöllisin väliajoin tarjouspyyntöjen perusteella tukea erityishankkeille, joiden tavoitteena on edistää kuluttajien etuja jäsenvaltioissa (ks. edellä alaviitteessä mainitun päätöksen N:o 283/1999/EY 2 artiklan c kohta ja 6 artikla sekä päätöksen N:o 20/2004/EY toimi 18).

Syyskuussa 2002 julkaistun tarjouspyynnön ([2]) yhteydessä valittiin tuettavaksi Euroopan kuluttajaliiton esittämä European Consumer Law Group -hanke (haetun yhteisön tuen määrä oli 56 422,79 euroa).

Myönnetyt tuet julkaistaan lähiaikoina terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosaston verkkosivustolla.

3. Komission myöntämien tukien ja Euroopan kuluttajaliiton kannanottojen välillä ei ole yhteyttä. Komission tavoitteena on antaa kuluttajille mahdollisuus edistää etujaan, jotta he olisivat tasa-arvoisessa asemassa muihin yhteisön tasolla edustettuina oleviin kansalaisyhteiskunnan ryhmiin nähden. Yksi tuen myöntämisen perusteista on tuettujen toimien ja hankkeiden tulosten mahdollisimman laaja levittäminen ottamatta kuitenkaan kantaa niiden sisältöön.

Euroopan kuluttajaliiton kannanotot, tavoite-ehdotukset ja työohjelma hyväksytään sen jäsenten yleiskokouksessa. Euroopan kuluttajaliitto on 36 kansallisen ja riippumattoman eurooppalaisen kuluttajajärjestön liitto, johon kuuluvat myös Saksan Verbraucherzentrale Bundesverband ja Stiftung Warentest.

4. Komissio ei ole tietoinen professori Beate Kohler-Kochin huomautuksista eikä sitä kohtaan esitetystä arvostelusta.

---

(1) Kuluttajia koskevien yhteisön toimien yleisistä puitteista 25 päivänä tammikuuta 1999 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 283/1999/EY, EYVL L 34, 9.2.1999 (kattaa vuodet 1999—2003) ja kuluttajapolitiikkaa tukevien yhteisön toimien rahoitusta koskevista yleisistä puitteista vuosille 2004—2007 8 päivänä joulukuuta 2003 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 20/2004/EY (ETAn kannalta merkityksellinen teksti), EUVL L 5, 9.1.2004.

(2) EYVL C 218, 14.9.2002.

(2004/C 78 E/1004) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0300/04**

esittäjä(t): Roberto Bigliardo (UEN) komissiolle

(6. helmikuuta 2004)

Aihe: Ateenan uuden lentokentän rahoitus

Komissio myönsi 23. toukokuuta 1996 tekemällään päätöksellä E(96) 1356 rahoitusta 250 miljoonaa euroa AIA SA -yhtiölle Ateenan uuden lentokentän rakentamiseksi Spataan.

AIA SA -yhtiö teki 14. kesäkuuta 1996 lentokentän rakentamista koskevan sopimuksen Essenissä Saksassa toimivan Hochtief AG vorm. Gebr. Helfmann -yhtiön kanssa. Sopimuksen arvo oli 1,8 miljardia euroa. Viimeksi mainittu yhtiö puolestaan perusti Ateenaan tytäryhtiön, jota ei ole kirjattu osakeyhtiöiden rekisteriin. Hochtief teki suuren joukon sopimuksia muiden yritysten kanssa lentokentän rakennustöiden teettämiseksi alihankintatyönä.

Hochtief omistaa AIA SA -yhtiöstä 45 prosenttia ja Kreikan valtio 55 prosenttia. Hochtiefillä on kuitenkin hallitseva asema yhtiön hallituksessa, jossa sitä edustaa viisi hallituksen jäsentä yhdeksästä. Komission päätöksessä E(96) 1356 vahvistettiin, että hankkeen täytäntöönpanosta vastaava elin on kyseinen AIA SA -osakeyhtiö. Helleenien tasavallan lain numero 2338/95 12 pykälän 2 momentin 6 alamomentin mukaan AIA SA -yhtiötä ei voida pitää julkisoikeudellisena elimenä, ja koheesiorahastosta annetun asetuksen 1164/94 (1) 10 artiklassa säädetään, että rahoitusta voidaan myöntää vain julkisoikeudellisille elimille.

Spatan lentokenttä perii kaiken lisäksi erittäin korkeita lentokenttäveroja, minkä mahdollistaa sen hallitseva asema Kreikasta lähtevässä ja sinne saapuvassa lentoliikenteessä. Tästä syystä useat matkustajat tekivät komissiolle valituksia heinäkuussa 2002.

1. Miten komissio perustelee rahoituksen myöntämisen suoraan osakeyhtiölle sen sijaan, että se olisi myönnetty jollekin julkisoikeudelliselle elimelle?

2. Miksei komissio ole vielä vastannut Spatan lentokentän korkeita lentokenttäveroja koskeviin valituksiin?

3. Voiko komissio ilmoittaa, kumpi yhtiö, Hochtief AG vai Hellas SA, on esittänyt laskun osoitukseksi 1,8 miljardin euron summan maksamisesta AIA-yhtiölle ja välittänyt sen komissiolle perusteeksi 250 miljoonan euron suuruiselle rahoitussummalle?

---

(1) EYVL L 130, 25.5.1994, s. 1.

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(3. maaliskuuta 2004)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2004/C 78 E/1005) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0310/04**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(6. helmikuuta 2004)

Aihe: Alueelle kauan sitten asettuneelle sorbiankieliselle väestölle tarjottujen koulutuspalveluiden rajoittaminen entisestään itäisessä Saksassa Lausitzissä

1. Onko komissio tietoinen siitä, että itäisen Saksan Brandenburgin ja Saksin osavaltioiden sorbinkielisessä osassa Lausitzissä on jälleen syntynyt kiista slaavilaiseen kieliryhmään kuuluville ja kyseisellä alueella vanhastaan asuneille sorbeille tarjotuista koulutuspalveluista, joka kiista johtuu Chośebuzista (Cottbus) koilliseen sijaitsevan Mostin (Heinersbrück) kylän koulun ilmoitetusta sulkemisesta sen jälkeen kun viime vuonna jo uhattiin sulkea Budišinin (Bautzen) länsipuolella sijaitsevan Chrósčicyn (Crostwitz) koulu ja asianomaiset saivat kärsiä sorbinkieltä osaavien opettajien riittämättömästä määrästä Chośebuzin lukiossa?

2. Muistaako komissio EU:n oikeutetun puuttumisen viranomaistoimin syrjityn ja syrjäytetyn albanian kielen käyttämisen suojelemiseen Makedonian (entisen Jugoslavian) tasavallan luoteisosassa?

3. Miten komissio suhtautuu siihen, että EU:n jäsenvaltioiden asukkaat, jotka eivät ole maahanmuuttajia, vaan asuvat esivanhempiensa historiallisella kotiseudulla, joutuvat muuttamaan kielivalintaansa siksi, että viranomaisten heidän koulutuksensa, poliittisen osallistumisensa, tiedottamisensa ja työllistämisensä suhteen harjoittaman politiikan vuoksi heidän on käytettävä kieltä, joka ei ole heidän äidinkielensä?

4. Pitääkö komissio Euroopan kielten ja kulttuurien moninaisuuden takaamisen yhtenä perustehtävänään, jolla pyritään ehkäisemään etnisten vastakkainasettelujen, mahdollisten väkivaltaisten purkauksien ja suurten toisen luokan kansalaisten, joille ei ole tarjota omakielistä koulutusta ja hallintoa, muodostamien ryhmien syntyminen?

5. Miten komissio edistää sitä, että jäsenvaltiot ratkaisevat tämänkaltaiset ongelmat niiden itsenäisen toimivaltansa puitteissa ja EY:n perustamissopimuksen 49 ja 151 artiklan, EU:n perusoikeuskirjan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen mukaisesti? Toimiiko komissio sen puolesta, että kansojen, kielten ja kulttuurien erilaisuus otetaan huolellisesti huomioon, jotta päästään sellaiseen Eurooppaan, jossa ei ole eikä synny etnisiä kiistoja?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(8. maaliskuuta 2004)

1. Komissio panee merkille Lausitziin asettuneiden slaavilaista kieltä puhuvien sorbien tilannetta koskevat tiedot.

2. Albanian kielen käyttö virallisena kielenä entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa oli yksi ydinkysymyksistä neuvotteluissa, jotka koskivat Ohridissa elokuussa 2001 allekirjoitettua puitesopimusta rauhan aikaansaamiseksi sekä maan yhtenäisyyden ja monietnisen ulottuvuuden takaamiseksi. Vähemmistökielet tunnustetaan virallisiksi kieliksi makedonian kielen lisäksi niiden vähemmistöjen osalta, joiden osuus on vähintään 20 prosenttia väestöstä.

3. Koulutuksen suhteen EY:n perustamissopimuksen 149 artiklassa määrätään, että opetuksen sisältö ja koulutusjärjestelmän järjestäminen ovat jäsenvaltioiden vastuulla.

4. Kulttuurien ja kielten moninaisuuden — mikä tunnustetaan Euroopan kulttuuriperinnön oleelliseksi osaksi — suojelemiseksi yhteisö toimii yhtä lailla perustamissopimuksilla annetun toimivallan rajoissa. EY:n perustamissopimuksen 151 artiklan 4 kohdassa määrätään, että yhteisön on kaikessa toiminnassaan otettava huomioon kulttuuriin liittyvät näkökohdat. Tämän kohdan mukaisesti on rahoitettu hankkeita alue- ja vähemmistökielten tukemiseksi ja suojelemiseksi sellaisten yhteisön toimien ja ohjelmien yhteydessä kuin Sokrates ja Interreg.

5. Vähemmistöön kuuluvien ihmisten oikeudet kuuluvat jäsenvaltioille yhteisiin periaatteisiin, jotka on lueteltu Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa. Nämä periaatteet vahvistettiin uudelleen juhlallisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ([1]). Sen 22 artiklassa kehotetaan kunnioittamaan kulttuurista, uskonnollista ja kielellistä monimuotoisuutta. On kuitenkin korostettava, että perusoikeuskirjan 51 artiklan mukaan perusoikeuskirjan määräykset koskevat unionin toimielimiä ja laitoksia toissijaisuusperiaatteen mukaisesti sekä jäsenvaltioita ainoastaan silloin, kun ne soveltavat unionin oikeutta.

Toimintaohjelmassaan "Kielten oppimisen ja kielellisen monimuotoisuuden edistäminen" ([2]) komissio ehdottaa, että Euroopan unionin tasolla toteutetaan vuosina 2004—2006 toimia, joiden tarkoituksena on erityisesti kielimyönteisen ympäristön luominen.

([1]) EYVL C 364, 18.12.2000.
([2]) KOM(2003) 449 lopullinen.

(2004/C 78 E/1006) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0314/04**

esittäjä(t): Ulpu Iivari (PSE) komissiolle

(2. helmikuuta 2004)

Aihe: EU-tukien vaikutus työpaikkojen siirtymiseen EU:n sisällä

Wärtsilä Oyj on siirtämässä moottoritehtaansa tuotannon Suomen Turusta Italian Triesteen. Kyseessä on tuotannon ja työpaikkojen siirto EU-maasta toiseen. Joissain tilanteissa myös EU:n rakennerahastojen kautta kanavoitu tuki saattaa johtaa tilanteeseen, jossa yrityksille tulee houkutus siirtää tuotantoa yhdestä EU-maasta toiseen, houkuttelevampia tukia saavaan EU:n jäsenmaahan. Tällaisen siirtämisen kokonaisvaikutukset saattavat olla tuotantoa ja työpaikkoja menettävässä maassa erittäin suuret. Edellä olevaan viitaten kysyn komissiolta:

1. Millaiset toimet ovat komission näkemyksen mukaan tarpeellisia, jotta EU:n rakennerahastojen kautta kanavoitavien ja muiden EU-tukien seurauksena ei ole työpaikkojen siirtyminen EU:n sisällä alueelta toiselle vaan uusien työpaikkojen syntyminen?

2. Millaisiin toimiin komissio aikoo ryhtyä työntekijöiden irtisanomissuojan ja irtisanomisesta työnantajille aiheutuvien kustannusten harmonisoimiseksi EU:n alueella?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(3. maaliskuuta 2004)

1. Työpaikkojen siirtymisen EU:n jäsenvaltiosta toiseen ei pidä katsoa liittyvän rakennerahastojen tukitoimiin. Tällaiset siirrot liittyvät pikemminkin globalisaatioon sekä kansallisten politiikkojen (esim. työllisyys- ja veropolitiikka) ja käytäntöjen välisiin eroihin.

Rakennerahastojen tavoitteena on vahvistaa taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta EU:ssa. Tässä mielessä työpaikkojen luomiseen kohdistettu tuki on olennaisen tärkeä väline rahoitettujen tukitoimien laajassa joukossa. Varsinkin Euroopan sosiaalirahastosta rahoitetaan työllisyystukia (Euroopan sosiaalirahastosta 12. heinäkuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY)

N:o 1784/1999 ([1]) 3 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti). Tällaisia tukia voidaan myöntää yrityksille työpaikkojen luomiseen ja säilyttämiseen sekä muita heikommassa asemassa olevien ja vammaisten työntekijöiden palkkaamiseen. Työllisyystukien on luonnollisesti noudatettava sisämarkkinoita ja valtiontukia koskevia sääntöjä EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti ja ne on pantava täytäntöön asianomaisia asetuksia noudattaen (esim. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta työllisyystukeen 12. joulukuuta 2002 annettu komission asetus (EY) N:o 2204/2002 ([2])).

Euroopan sosiaalirahasto tukee myös yrittäjyyttä. Erilaisille toimille, myös koulutukseen ja opastukseen, myönnetyn tuen avulla kansalaiset voivat hankkia yrityksen perustamisen ja johtamisen edellyttämät taidot. Yrittäjille tarjotaan tukea myös heidän taloudellisen toimintansa laajentamiseksi. Tähän liittyy uusien ja parempien työpaikkojen luominen.

Lisäksi rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21. kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 ([3]) 30 artiklan 4 kohdalla otettiin käyttöön sääntö, jonka tarkoituksena on välttää alueiden välinen epäterve kilpailu. Sen mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimi ei enää saa rahaston tukea, jos kyseiseen toimeen kohdistuu viiden vuoden kuluessa siitä, kun on tehty päätös myöntää rahastoista tukea, sellaisia huomattavia muutoksia, jotka vaikuttavat sen luonteeseen tai täytäntöönpanoedellytyksiin tai hyödyttävät aiheettomasti jotakin yritystä tai julkista yhteisöä. Muutos ei myöskään saa johtua perusrakenteen omistussuhteissa tapahtuvista muutoksista tai tuotantotoimen sijainnin muuttumisesta.

2. Komissio haluaa muistuttaa arvoisaa parlamentin jäsentä siitä, että tuotantotoimen sijainnin muuttumiseen, jonka yhteydessä menetetään työpaikkoja, voidaan soveltaa useita yhteisön direktiivejä. Viime vuosina Euroopan unioni on kehittänyt työntekijöitä osallistavan politiikan, jonka avulla käsitellään yritysten uudelleenjärjestelyn sosiaalisia seurauksia. Tämän politiikan tuloksena yrityksen työntekijöiden edustajille on annettava tietoa ja mahdollisuus tulla kuulluksi ennen uudelleenjärjestelyä, jotta vältetään sosiaaliset vaikutukset tai vähennetään niitä niiden direktiivien mukaisesti, jotka koskevat joukkoirtisanomista ([4]), yrityksen luovuttamista ([5]), eurooppalaista yritysneuvostoa ([6]) ja, maaliskuusta 2005 lähtien, tiedottamista ja kuulemista ([7]).

Komissio puoltaa ajatusta, jonka mukaan yritysten olisi uudelleenjärjestelyn yhteydessä otettava aina huomioon vaikutukset, joita tehdyillä päätöksillä saattaa olla työntekijöihin sekä sosiaalisessa että alueellisessa mielessä. Tätä seikkaa korostetaan hiljattain annetussa komission tiedonannossa "Yritysten sosiaalinen vastuu: elinkeinoelämän panos kestävään kehitykseen" ([8]).

Komissio kehotti lisäksi tammikuussa 2002 työmarkkinaosapuolia aloittamaan muutosten ennakointia ja hallintaa koskevan vuoropuhelun, jonka tarkoituksena on soveltaa dynaamista lähestymistapaa yrityksen uudelleenjärjestelyn sosiaalisiin näkökohtiin. Työmarkkinaosapuolet toimittivat äskettäin komissiolle aihetta koskevat yhteiset tuloksensa. Ne koostuvat viitteellisistä suuntaviivoista, joiden olisi tarkoitus ohjata yrityksiä ja niiden työntekijöitä uudelleenjärjestelyssä. Komissio toivoo, että kyseiset tulokset ja muut seurantatoimet osaltaan edistävät yrityksen uudelleenjärjestelyyn liittyvien hyvien toimintatapojen levittämistä koko Euroopassa ja auttavat siten yrityksiä ja niiden työntekijöitä käsittelemään riittävästi asiaan liittyvää sosiaalista ulottuvuutta.

([1]) EYVL L 213, 13.8.1999.
([2]) EYVL L 337, 13.12.2002.
([3]) EYVL L 161, 26.6.1999.
([4]) Työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20. heinäkuuta 1998 annettu neuvoston direktiivi 98/59/EY, EYVL L 225, 12.8.1998 (Tällä direktiivillä konsolidoidaan direktiivit 75/129/ETY ja 92/56/ETY).
([5]) Työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12. maaliskuuta 2001 annettu neuvoston direktiivi 2001/23/EY, EYVL L 82, 22.3.2001.
([6]) Eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä 22. syyskuuta 1994 annettu neuvoston direktiivi 94/45/EY, EYVL L 254, 30.9.1994.
([7]) Työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä 11. maaliskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/14/EY, EYVL L 80, 23.3.2002.
([8]) KOM(2002) 347 lopullinen.

(2004/C 78 E/1007) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0330/04**

esittäjä(t): Luigi Vinci (GUE/NGL) komissiolle

(10. helmikuuta 2004)

Aihe: Kansalliseen puolustukseen liittyvän sairaalan perustaminen Italiassa

Italialaisissa lehdissä on julkaistu lukuisia artikkeleita, joiden mukaan infektiosairauksiin erikoistuneesta roomalaisesta L. Spallanzanin sairaalasta on tulossa vähitellen eräänlainen kansalliseen puolustukseen liittyvä sairaala. Tämä merkitsee, että sairaala saa — tai on ehkä jo saanutkin — käyttöönsä erikoissuojatut laboratoriot tasoon 4 kuuluvien bakteerien ja virusten (ebola, isorokko, infektiosairaudet jne.) torjumiseksi.

Koska edellä mainittu sairaala sijaitsee yhdellä Rooman tiheimmin asutuista alueista, voiko komissio ilmoittaa, onko kyseisellä sairaalalla joko kansainvälisten tai eurooppalaisten elinten myöntämät asianmukaiset todistukset BSL4-laboratorioiden käyttöönottoa varten, ja onko sillä tarvittavat luvat erittäin patogeenisten, tasoon 4 kuuluviksi luokiteltujen bakteerien ja virusten tutkimiseen BSL4-laboratorioissa?

Onko komissio tietoinen Italian ja Yhdysvaltojen välisistä kahdenvälisistä sopimuksista, jotka koskevat bioterrorismin torjuntaa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi Mihail Papayannakisin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-0095/04 [1].

[1] Katso sivu 930.

(2004/C 78 E/1008) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0454/04**

esittäjä(t): Ioannis Marínos (PPE-DE) komissiolle

(10. helmikuuta 2004)

Aihe: Työttömyyskorvaukset Kreikassa

Kreikan pääoppositiopuolueen esittämien valitusten mukaan kreikkalaiset viranomaiset myöntävät työttömyyskorvauksia vain niille työttömille, jotka jäävät ilman työtä 12 kuukaudeksi, ja kieltää sen niiltä, jotka ylittävät tämän ajan vaikka vain yhdellä päivällä. Samoissa valituksissa mainitaan, että työttömyyskorvaukset ovat Kreikassa vain 60 prosenttia yhteisön keskiarvosta.

Onko tämä kreikkalaisten viranomaisten harjoittama käytäntö sopusoinnussa työttömiä ja pitkäaikaistyöttömyyttä koskevien yhteisön säännösten kanssa?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

Komissiolla ei ole suoraa toimivaltaa työttömyyskorvausten alalla. Siten jokainen jäsenvaltio vastaa itse omista työttömyysetuusjärjestelmistään. Työttömyysturvaa käsittelevä yhteisön lainsäädäntö koskee ainoastaan siirtotyöläisten oikeuksia sekä miesten ja naisten yhtäläistä kohtelua. Lainsäädännössä ei yhdenmukaisteta työttömyyskorvaustasoja eikä työttömyysetuusjärjestelyjä eri jäsenvaltioissa. On myös syytä huomata, että työttömyyskorvaustasot heijastavat usein kansallisia ansiotulotasoja.

Lisätietoa työttömyysetuusjärjestelmistä muissa jäsenvaltioissa saa sosiaaliturvan keskinäisestä tietojärjestelmästä (MISSOC-tietojärjestelmästä) komission www-sivuilta: (http://europa.eu.int/comm/employment_social/missoc/index_en.html).

EU kannustaa jäsenvaltioita niiden pyrkimyksissä nykyaikaistaa työmarkkinoita Euroopan työllisyysstrategian kautta, etenkin niiden pyrkimyksiä tehdä työttömyyskorvausjärjestelmistä sellaisia, että ne tukevat työttömille suunnattuja aktiivisia ja ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä. Tavoitteena on estää ajautumista pitkäaikaistyöttömyyteen ja edistää työttömien ja työmarkkinoiden ulkopuolella olevien ihmisten pysyvää siirtymistä työelämään.

(2004/C 78 E/1009) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0523/04**

esittäjä(t): Emmanouil Mastorakis (PSE) komissiolle

(17. helmikuuta 2004)

Aihe: Yhteisön toinen ja kolmas tukikehys

Voiko komissio kertoa, mitkä ovat yhteisön toiseen ja kolmanteen tukikehykseen liittyvät vuoden 2003 ennakkoarvioiden toteuttamisasteet EU:n eri jäsenvaltioiden kohdalla?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(5. maaliskuuta 2004)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2004/C 78 E/1010) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0542/04**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(26. helmikuuta 2004)

Aihe: YMP:n tukia ja jakoperusteita suurten ja pienten tilojen kesken koskevien tietojen aktiivinen avoimuus

1. Onko komissio tutustunut brittiläisen Oxfam-organisaation raporttiin, josta ilmenee, että seitsemän brittiläistä suurmaanomistajaa on saanut vuosittain keskimäärin 285 714 puntaa EU:n viljatukea samaan aikaan, kun 15 181 brittiläistä pienviljelijää on saanut keskimäärin vain 3 632 puntaa EU:n viljatukea vuodessa?

2. Voiko komissio vahvistaa, että hyvin suuri osa näistä tuista on päätynyt Itä-Englannin ja Lincolnshiren rikkaille alueille ja ettei tämä suurtiloja suosiva jakoperuste merkittävästi muutu ilmoitetun maatalousuudistuksen jälkeenkään?

3. Onko komission tiedossa vastaavaan kehitykseen johtaneita tilanteita muista EU:n jäsenvaltioista, erityisesti sellaisista, joissa on suuria eroja viljan viljelyyn erikoistuneiden tilojen ja karjatilojen koossa? Esiintyykö näitä tilanteita eniten eteläisissä jäsenvaltioissa?

4. Voiko komissio kuvata ja mihin mennessä se voi luvata EU:n maataloustuen jakautumista vuosina 2001, 2002 ja 2003 alankomaalaisten maatalousyritysten kesken tilakoon mukaan eriteltynä? Mikäli vastaus on kielteinen, miten komissio perustelee kantansa?

5. Voiko komissio ilmoittaa ja mihin mennessä se voi ilmoittaa, mitkä kymmenen alankomaalaista oikeushenkilöä saivat vuosina 2001, 2002 ja 2003 eniten EU:n maataloustukea ja mitkä näiden tukien määrät olivat? Jollei komissio voi antaa kyseisiä tietoja, miten se perustelee kantansa?

6. Onko komissio kanssani samaa mieltä siitä, että Euroopan unionin kansalaisilla on oikeus saada täydelliset tiedot siitä, mihin ja kenelle EU:n maataloustuet päätyvät ja millaiset yritykset hyötyvät niistä eniten tai vähiten? Mikäli vastaus on kielteinen, miten komissio perustelee kantansa?

7. Onko komissio valmis edistämään yhteistyössä neuvoston kanssa tällaisen avoimuuden toteuttamista jokaisessa EU:n jäsenvaltiossa? Jos on, mitä toimenpiteitä se aikoo toteuttaa ja mihin mennessä? Mikäli vastaus on kielteinen, miten komissio perustelee kantansa?

Lähteet:

— Alankomaalainen päivälehti De Volkskrant, 23. tammikuuta 2004: "(Rikkaimmat britit saavat eniten maataloustukia)"

— http://www.oxfam.org.uk/press/releases/subsidies220104.htm

— http://www.oxfam.org.uk/press/releases/subsidies220104_facts.htm

— http://www.minlnv.nl/infomart/parlemnt/2003/par03100.htm

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(9. maaliskuuta 2004)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2004/C 78 E/1011) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0543/04**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(26. helmikuuta 2004)

Aihe: YMP: Yhä pienempi osa EU:n varoista pienviljelijöiden selviytymiseen kuluttajahintojen ja maailmanmarkkinahintojen alentuessa

1. Onko yhteisen maatalouspolitiikan olemassaolo komission käsityksen mukaan osaltaan edesauttanut edeltävien vuosikymmenien aikana sitä, että keskisuuret ja pienet viljanviljelyyn ja karjankasvatukseen erikoistuneet tilat ovat tuotteidensa suhteellisen alhaisista kuluttajahinnoista ja laskevista maailmanmarkkinahinnoista huolimatta pystyneet yhteisön varoista maksettavan taloudellisen tuen avulla hankkimaan hyväksyttävän tulotason ja takaamaan näin tuotannon jatkuvuuden?

2. Voiko komissio vahvistaa tiedon, jonka mukaan yhteisen maatalouspolitiikan nykyiset rahavirrat näyttävät toimivan yhä harvemmin pienviljelijöiden selviämisen takuuna ja päätyvät suurelta osin suurtiloille ja suurmaanomistajille, Oxfam-kehitysjärjestön viimeaikaisiin tutkimuksiin viitaten?

3. Milloin kysymyksessä 2 tarkoitettu käänne on tapahtunut? Tapahtuiko tämä sen jälkeen, kun yhteisöön liittyi uusia jäsenvaltioita, joiden maanomistuksessa on suurempia kokoeroja kuin Euroopan yhteisöjen alkuperäisissä kuudessa jäsenvaltiossa?

4. Missä määrin nykyinen rahoitusmenetelmä on edistänyt sitä, että aiemmin vuosina 1995—2002 ilmenneen mittakaavaedun jälkeen nykyisissä 15 jäsenvaltiossa olemassa olevien tilojen määrä on vähentynyt edelleen 15,7 prosenttia? Miksi tällä rahoitusmenetelmällä ei ole pystytty estämään kyseistä kehitystä?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(22. maaliskuuta 2004)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2004/C 78 E/1012) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0544/04**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(26. helmikuuta 2004)

Aihe: YMP: Pyrkimys suur- ja pientilojen välisten jakoperusteiden muuttamiseen, tilakohtainen tukikatto ja kolmansille maille aiheutuvien haittojen rajoittaminen

1. Mitkä ovat komission odotukset sen suhteen, pysyykö suur- ja pientilojen välinen jakoperuste entisellään vai muuttuuko se, kun komission ehdottamat yhteisön maatalouspolitiikan muutokset on tosiasiassa saatettu voimaan? Mihin vaikutuksiin komissio tältä osin pyrkii?

2. Katsooko komissio, että sen ehdottamien muutosten lisäksi tarvitaan täydentäviä toimenpiteitä, joilla estetään ihmisten muuttaminen edelleen maaseudulta kaupunkialueille ja tämän myötä lopulta myös maataloustuotannon lasku EU:n sisämarkkinoilla?

3. Onko komissio valmis ottamaan käyttöön tukimallin, jolla taataan pienimuotoisten maatalous-tuottajien edut tähänastista paremmin esimerkiksi asettamalla maatilan taloudellisen tuen ylärajaksi vaikkapa 30 000 euroa?

4. Onko komissio valmis ottamaan huomioon YMP:n uudistuksen lopullista muotoa pohtiessaan myös muiden maanosien pientilallisiin kohdistuvat vaikutukset ja erityisesti heidän epävarman tilanteensa, joka liittyy elintarvikkeiden ja teollisuuden raaka-aineiden toimittamiseen kolmannen maailman kotimarkkinoille ja joka on seurausta EU:n jäsenvaltioiden maatalouden ylijäämien suhteellisen edullisen tuonnin aiheuttamasta häiriöstä?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(22. maaliskuuta 2004)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2004/C 78 E/1013) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0545/04**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(26. helmikuuta 2004)

Aihe: YMP: Maatalouden tulojen laskun kohdentumisen seuraukset sekä eläin- ja ympäristöystävällisten tekniikoiden rahoittaminen pientiloilla

1. Onko komissio tutustunut Landbouw-Economish Instituut (LEI) -laitoksen 1. huhtikuuta 2003 Alankomaiden maatalous-, luonto- ja kalastusministerin toimeksiannosta toimittamaan analyysiin, jossa käsitellään komission uudistusehdotusten vaikutuksia maatalouden kehitykseen ja erityisesti maatalous-yrittäjien tuloihin ja josta ilmenee muun muassa, että tulevaisuudessa Alankomaissa viljojen ja vihantamaissin pinta-alat pienenevät, perunoiden ja vihannesten viljely lisääntyy ja nurmen pinta-ala kasvaa 5 prosenttia, missä yhteydessä viljelijätalouksien tulot laskevat nykyisestä noin 30 000 eurosta 28,4 prosenttia ja maitokarjatiloilla peräti 49 prosenttia?

2. Kuinka tämä tulotason lasku jakautuu komission odotusten mukaan koko EU:ssa alle 25 ha:n, 25—50 ha:n, 50—75 ha:n, 75—100 ha:n, 100—500 ha:n, 500—1 000 ha:n ja yli 1 000 ha:n tilakokojen mukaan eroteltuna prosentuaalisesti viljanviljelyn ja karjankasvatuksen eri tilatyyppien mukaan?

3. Kuinka komissio estää sen, että sen uudistussuunnitelmiin tuen lisäehtona oikeutetusti sisältyvä eläin- ja ympäristöystävällisen maatalouden painottaminen ei johda siihen, että juuri suurtilat, joilla on käytössään enemmän varoja uusien kalliiden tekniikoiden käyttöönottoon, saavat suurimmat tuet, ja että pienet tilat, jotka jo aiemmin ovat omasta aloitteestaan siirtyneet biologisesti vastuulliseen tuotantoon, joutuvat niitä heikompaan asemaan?

4. Miten komissio edistää sitä, että erityisesti uusien jäsenvaltioiden pienet maatalousyritykset, jotka toimivat nykyisin uusia ympäristöystävällisiä tekniikoita käyttämättä, joutuvat heti muita heikompaan asemaan sen perusteella, mikä on niiden saama osuus teknisten uudistusten rahoittamiseen käytettävistä avustuksista?

5. Antavatko odotettavissa olevat epäsuotavat vaikutukset komission mielestä aiheen mukauttaa uudistussuunnitelmia joiltakin osin?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(22. maaliskuuta 2004)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2004/C 78 E/1014) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0616/04**

esittäjä(t): Klaus Hänsch (PSE) komissiolle

(1. maaliskuuta 2004)

Aihe: Unionin tukien myöntäminen

Voiko komissio antaa tietoja Mettmannin alueelle ja Nordrhein-Westfalenissa sijaitseville Duisburgin, Düsseldorfin, Neussin, Remscheidin, Solingenin ja Wuppertalin kaupungeille myönnetyistä unionin tuista?

1. Mikä on saatujen rakennetukien yhteissumma ja mistä rahastoista ja yhteisön ohjelmista ja aloitteista niitä on myönnetty?

2. Kuinka paljon unionin tukia on myönnetty muiden budjettikohtien perusteella vuodesta 1999 lähtien kyseisten kaupunkien ja Mettmannin alueen pilottihankkeille tai — suorina tukina — yliopistoille, tutkimuslaitoksille, yrityksille jne.?

3. Kuinka monta työpaikkaa on luotu tai säilytetty näiden tukien avulla?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.